

تہ فسیری قورئانی
بہ رزو بہ پیز

بہ رگی بیست و نوہ م

سوورہ تہ کانی

(الحدید) و (المجادلہ) و (الحشر)

و (المتحنہ) و (الصف) و (الجمعة)

عہ لی باپیر

ته فسیری سووږه ته کانی

الْحَرَامَاتُ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْمُذْمِمُونَ وَالْمُجْرِمُونَ

ته فیسیری سووره ته کانی

الْجَزَائِدُ وَالْمَجَالِئُ وَالْحَبِئِرُ وَالْمُنْبَجَتُ وَالصَّفِيفُ وَالْجَمْعَةُ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهردهشت کاوانی

چاپی یه که م ۱۴۴۴ ک - ۲۰۲۳ ز

۸۴۹ لاپه ره

۲۴ سم

بابهت : نایینی

له بهر توه به رایه تی گشتی کتبخانه گشته کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

تہ فسیری سوورہ تہ کانئ

الحَدِيثِ وَالْمَجَادِلَةِ وَالْحَشْرِ

الْمُبْتَدِئَةِ وَالصَّافِيَةِ وَالْجُمُعَةِ

نووسینی: علی باپیر

پیشہ کی تہ تفسیر بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ تَحْمَدُهُ وَتَسْتَعِينُهُ، وَتَسْتَغْفِرُهُ، وَتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلِيلَ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۱۲) آل عمران.

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَّوْا وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً، وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷) يُصَلِّعْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۶۱) الأحزاب.

أما بعد: فإنَّ أصدقَ الحديثِ كلامُ اللهِ، وخَيْرَ الهِدي هِدي مُحَمَّد ﷺ، وشَرُّ الأمورِ مُحَدَّثاتها، وكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي السَّارِ^(۱).

خونہرہ بہ ریزو خو شہ و استہ کان!

ھیج گومانی تبدانیہ - بو مروقی بروادار - کہ تہو تہ مہ نہی لہ خزمہت دواین کتیبی خوا (قوربان) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شیوہ بہ ک لہ شیوہ کافی لہ خزمہت دا بووندا بی؛ خو تہندنہوہ، تہ فکرین و امان، فیرکردن، کار پیکردن ... ہتد، بہ ہاشترین جیکرتن جیکا دہ گری و، خواوہ نہ کہی لہ دنیاو دواروژدا لئی بہ ہرہ مہ نہدہ.

(۱) تہوہ پئی دہ گورتی: (خطبہ الحاجہ) کہ پیغہ مہر ﷺ ہاوہ لانی بہ ریزی فیردہ کرد، پیش ہر قسہ بہ کی گرنک، بیستین، و ہک وتاری جومعہ و داخواز بیکردن (خطبہ) و... ہتدو، تہم وتارہ، ہہ راکم لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیناویانہو (مسلم) یش بہ شیکی ہیناوہ.

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾﴾ النحل.

واتە: ھەرودھا زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاکو ئەوھی بۆ خەڵکی تیرراوەتە خوار، بۆیان روون بکەیهو، وە بە لکو خۆشیان بیربکەنەو.

تومیدیشم وایە - بە یارمەتی خوای بە خەشەر **تَنْزِيلًا** - شایستەیی ئەووم ھەبن تەفسیرو لیکدانەو ھەیکێ وای بۆ قورئان پێشکەش بە مسوولمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوە شیتتەو، مایە بە ھەرە سوودی خۆینەران بێ، بە تاییە تیش کە زیاتر لە سی (٣٠) سألە لە گەل قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جۆراوجۆرم لە زۆریە بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم لە لایەن ئەمریکاو - لە (٢٠٠٣/٧/١٠) تا کو: (٢٠٠٥/٤/٢٨) - دەرفەتییکی گەرەو گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونەوھی کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تیکە یشتنی تاییەت لەبارە زۆریک لە نایەتەکانیەو، ئەم راستییەش لە مەوسووعە: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەو^(١). بە لأم ھەلبەتە نالیم و ھیچکە سیش بۆی نیە بلی: کە ئەم تەفسیرە ی من تیروتەواو، چونکە وێرای سنوورداربوونی تواناو پرستم، لە بەرانبەر کتیبی لە ھەموو روویکەو رەھا (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوادا، ئەشموویستو کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئیو ھەندیک وردە کارییەو، کە یان من تیییدا پسپۆرو

(١) ئەو مەوسووعە یە تیسستا چاپ کراو، کە ووتۆتە بەردەستی خۆینەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەوری سێ ھەزارو پینج سەد (٣٥٠٠) لاپەرە یو، ھەولمداو بەگشتی تیییدا باسی سەرچەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وێرای دەقەکانی سوننەت، کە لە ھۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسە ئەو مەوسووعە یە لە چاپی دووھمی دا، کراو بە دوازدە (١٢) کتیبی سەر بەخۆ، بە مەبەستی ئاسانتەر سوود لێ بینرانی .

دوا قسه شم ئه وه يه كه:

ئهم ته فسیره - وهك پيشتر گوتمان - له ئه سلدا به شيويه دهرس و وتار پيشكesh كراوه، به لام دواتر خوّم دووجار به وردی پيدا چومه وهو، به پي پيويست دهستكاريم كردوه، دياره هه موو دهرسيكيش به ناوي خواو ستايشي خوا ﷺ دهستي پيكردوه، به لام ئيمه له سه ره تاي دهرسه كانه وه، ئه وانهمان لابردوه، بو زور دووباره نه بوونه وهو، ئه و (خطبة الحاجة) يه له سه ره تاي ئهم پيشه كه يه وه هاتوه، له جياتي سه ره تاي سه رجه م دهرسه كانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هه ولير

بەرچاۋ پوونىيەكى گرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خوتنەرى بەرئىز !

ھەرچەندە لە (پىشەكى گشتى) ئەم تەفسىرەدا باسما كىرودە كە بو
نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەى دەستم پىيان
كە بىشتە، بەھرەمەندبووم، ھەروھەا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا،
سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوودمەند بووم، ناۋەكانىئامان بە
رئىز نووسىون^(۱)، بەلام لىرەش ۋەك جەختكردەنەۋەى زىاترو بەرچاۋپوونى باشتر
بو ئىۋەى بەرئىز دەلئىم :

مادام ناۋى تەفسىرەكائمان نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونجى، بو
ھەر تىكەشىتن و بىرۆكەيەك، كە زۆرەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتتەكەۋە، يان
رستەو بىرگەيەكى ئايەتتەكەۋە، دەپھىنن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە
بىنن، بەلام بىگومان ھەر كات بىرۆكەو تىكەشىتنىكى تايەتى يەكتەك لە تەفسىرەكان
ھەبى و بکەۋىتە بەرچاۋم، ئىچا چ پەسندى بکەم، چ پەفزی بکەم، ھەر كات بە
پىۋىستى بزنام، بە تايەت ئاماژەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە ئاماژەى گشتى و بە
نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكتىفا دەكەم و، زۆرىش
لە ئەمانەتى زانستى (الأمانة العلمية) دەخەفتىم و مەبەستەم پەچاۋى بکەم،
چونكە ئەمىنى و ئەمانەت پارىزى، رەۋشتنىكى گەۋرەو بەرزى مسولمانەتتە .

(۱) دوايى و ابەباش زانرا ناۋى تەفسىرەكان لايرىن و، لە كۆتايى كۆى بەرگەكانى [تەفسىرى
قورئانى بەرز و بەپىزادا دەياننووسىن.

شاياتى باسیشه جارى وا ههیه بیروکه و تیگه یشتنیکى تايه تىسى خۆم، دەر باره ی کۆمه له تايه تىک يان تايه تىک يان رسته و برگه يه کی تايه تىک، بۆ دروست ده بى، وهک تیگه یشتن و بۆچوونى خۆم ده ينووسم، که چى ره نگه له ته فسیره کانى دیکه ش - يه کى کيان يان زياتر - دا هه بى، ئه ویش به هۆى ئه وه وه يه که من ئه و ته فسیره م نه که وتۆته بهر دیده، يان دیتوومه و له يادم نه ماوه.

پښه کی نه م بهرگه

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَالْبَرَكَاتُ عَلَى مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ، وَآلِهِ السَّالِكِينَ ذَرَبُهُ:
صَحْبًا وَأَزْوَاجًا وَقَرَابَةً، وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

خوښه بهر ټرو خوښه ويسته کان!

نهمه بهرگی بیست و نو (۲۹) یه له ته فسیری قورثانی بهرزو به پټزو، شه ش سوورته قرتوونه خوئی له سوورته مه دهینه یه کان که نه مانه:

۱- سوورته ق (الحديد).

۲- سوورته ق (المجادلة).

۳- سوورته ق (الحشر).

۴- سوورته ق (المتحنة).

۵- سوورته ق (الصف).

۶- سوورته ق (الجمعة).

شایانی باسه:

نهم بهرگه ش وهک سه رجهم بهرگه کانی دیکه ی نهم ته فسیره، وټرای روونکردنه وهی چه مک و واتای نایه ته کانی نهو شه ش سوورته به جهوت قوناغ، ژماره یه ک باس و بابه ق تابه تیشی له خوگرتوون، که نه مانه گرنگرتینیان:

یه که م: سوورته ق (الحديد):

له ته فسیری نهم سوورته ده دا نهم جهوت باس و بابه تانه خراونه روو:

۱- کورته باسیک له باره ی به پاکگرتنی دروستکراوه کانه وه بو خوا عزوجل.

۲- کورته باسیک له باره ی نهو چوار سیفه تانه ی خواوه: (الأول، الآخر، الظاهر، الباطن).

- ۱- ھەلۋەستە يەك لەبارەى سىخورىيەو ھە بۆ دوژمنانى ئىسلام.
- ۲- كورته باسېك: چۈنەيتى مامەلە كەردن لەگەل سىخورى نامسولمان دا.
- ۳- كورته باسېك: چوار دەقى سوننەت لەبارەى پەيمان لئوھەرگرتنى پىنغەمبەرەو ھە ﷺ لە ئافرەقى پروادار.
- ۴- كورته باسېك: لەبارەى ترسناكىي خۆشويستىن و دۆستايە تىيكردىنى كافرانى دۇو زيانبە خشەوھ.

پىنچەم: سوورەتى (الصف):

لە تەفسىرى ئەم سوورەتەش دا ئەم باسانە ھاتوون:

- ۱- چۈنەيتى ئازاردانى گەلەكەى مووسا (عليه السلام) بۆى.
- ۲- كورته باسېك لەبارەى موژدەدانى عيساۋە بە ھاتنى موھەممەد (عليهما الصلاة والسلام).
- ۳- سى كورته ھەلۋەستە.

شەشەم: سوورەتى (الجمعة).

لە تەفسىرى ئەم سوورەتەش دا كورته باسېك ھاتوھ:

كورته باسېك لەبارەى نوئۇدەوھ.

ھىوادارىشم خوينەرانى بەرپىزو قورئاندۆستى شەيداۋ ھەودالى زانست بە وردىي و قوولپى و بە ھەقلى ھۇشيارو دللى بىدارەوھ ئەم بەرگەو كۆى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەش بخويننەوھو بەھرەو سوودى شايستەو پىويستيان لى ۋەربگرن.

والسلام علينا وعلى عبادالله الصالحين

۹/ رەمەزاني / ۱۴۴۴ ك - ۳۱ / ۳ / ۲۰۲۳ ز

ھەولتير

تہ فسیری سوورہ تی

الحَدِيثُ

ده‌ستپیک

به پَرِزَان!

نه‌مِرۆ که پوژی (۱۹) ی شه‌عبانی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، به‌ران‌بهر (۱۲) ی نیسانی (۲۰۲۰) ی زاینیسی، له شاری هه‌ولێر به پشتیوانی خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر، ده‌ست ده‌که‌ین به ته‌فسیرکردنی سوورهتی (الْحَدِيدِ)، وه‌ک عاده‌تی خۆمان سه‌ره‌تا پیناسه‌و تپوه‌پوکی سوورهتی (الْحَدِيدِ) ده‌خه‌ینه‌ روو، له‌ جه‌وت برگه‌دا:

پیناسه‌ی سووره‌تی (الحديد) و باب‌ته‌کانی

یه‌که‌م: ناوی ئەم سووره‌ته:

ئەم سووره‌ته هه‌ر به‌ ناوی (سُورَةُ الْحَدِيدِ) ناسراوه، چه‌ند ده‌قیکیش له‌و باره‌وه هه‌ن، بۆ وێنه: (أَخْرَجَ الطَّبْرَانِيُّ وَابْنُ عَبَّاسٍ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَخَلَ عَلَى أُخْتِهِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ، فَإِذَا صَحِيفَةٌ فِيهَا أَوَّلُ سُورَةِ الْحَدِيدِ، فَقَرَأَهُ حَتَّى بَلَغَ: ﴿أَمْثَلُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَسَلِّفِينَ فِيهِ﴾ (۷)، فَاسْأَلْمْ (۱)، واته: ته‌به‌رانیسی و به‌ززار له‌ عومه‌ری کوری خه‌ت‌ابه‌وه ﷺ، له‌ باره‌ی ئەوه‌وه گێراویانه‌ته‌وه، که کاتی خۆی چوو ه‌ بۆ لای خوشکه‌که‌ی، به‌ر له‌وه‌ی مسوولمان بێ، که به‌سه‌ریاندا چوو، په‌رێکیان به‌ده‌سته‌وه بووه، سه‌ره‌تای سووره‌تی (الْحَدِيدِ) ی تیدا بووه، نه‌ویش خویندوو به‌ته‌وه تاکو ده‌گاته‌ نه‌و شوینه‌ی: ﴿أَمْثَلُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَسَلِّفِينَ فِيهِ﴾ (۷)، واته: بر‌وا بێنن به‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و، له‌وه‌ی (خوا) تپوه‌ی تیدا کردو‌ته‌ جینشین، به‌ه‌خشن.

ئەویش موسولمان بووه.

هه‌لبه‌ته‌ ر‌ی‌وایه‌تی دیکه‌ش هاتوه، که سه‌ره‌تای سووره‌تی (طه)، له‌و په‌ره‌یه‌دا هه‌بووه، که خوشکه‌که‌ی و زاویه‌که‌ی به‌ده‌ستیانه‌وه بووه‌و، له‌ سپه‌ری (ابن هشام)^(۱) دا، هاتوه، که عومه‌ری کور‌ی خه‌تاب ئه‌و په‌ره‌یه‌ی پ‌ئ‌ بینون، له‌ زاویه‌که‌ی داوه، دوا‌یی خوشکه‌که‌ی که ویستوو‌یه‌تی به‌رگری له‌ م‌یرده‌که‌ی بکات، له‌ویشی داوه، تا‌کو به‌ خو‌ینی دا ه‌یناون، دوا‌یی خوشکه‌که‌ی گو‌توو‌یه‌تی: به‌خوا هه‌رچی ده‌یکه‌ی بیکه، ئ‌مه‌ موسولمان بووین، ئه‌ویش ده‌ل‌ئ‌: ب‌ئ‌نن ئه‌وه‌ چی بوو ده‌تانخو‌ینده‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ه‌یور ده‌ب‌ئ‌ته‌وه، خوشکه‌که‌شی پ‌ئ‌ی ده‌ل‌ئ‌: تو‌ پیسی و هاوبه‌شدانه‌ری بو‌ت ن‌یه‌ ده‌ستی ل‌ئ‌ بده‌ی، تا‌کو خو‌ت نه‌شو‌ی، ئه‌ویش ده‌چی خو‌ی ده‌شوات و د‌ئ‌ته‌وه، په‌ره‌که‌یان ل‌ئ‌ وه‌رده‌گری و ده‌یخو‌ئ‌ن‌ئ‌ته‌وه، که ده‌یخو‌ئ‌ن‌ئ‌ته‌وه‌و ل‌ئ‌ی ورد ده‌ب‌ئ‌ته‌وه‌ ده‌ل‌ئ‌: ئه‌م قسه‌یه‌ نا‌گو‌نج‌ئ‌ مرو‌ف‌ئ‌ کرد‌ب‌ئ‌تی، پ‌ئ‌م ب‌ل‌ئ‌ن: مو‌حه‌مه‌مه‌ له‌ کو‌ئ‌یه‌؟ ئ‌یدی ده‌چی و موسولمان ده‌ب‌ئ‌، له‌و‌ی دا ئه‌و ورده‌کاریه‌ هاتوه.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که به‌پ‌ئ‌ی ئه‌م ر‌وایه‌ته‌ی ته‌به‌رانیسی و به‌ززار ب‌ئ‌، که‌واته‌: به‌ر له‌ موسولمان بوونی عومه‌ری کور‌ی خه‌تاب ﷺ، سه‌ره‌تای سووره‌تی (ال‌ح‌د‌ئ‌د) دابه‌زیوه، به‌ تاییه‌تی شه‌ش ئایه‌ته‌که‌.

هه‌روه‌ها له‌ (م‌ص‌ا‌ح‌ف) و له‌ (ک‌ت‌ب‌ الس‌ن‌ة) ش‌دا، ئه‌م سووره‌ته‌ هه‌ر به‌ (س‌ور‌ة‌ ال‌ح‌د‌ئ‌د)، ناوی هاتوه، ئ‌مه‌ ل‌ئ‌ره‌دا ئه‌وه‌مان به‌و مه‌به‌سته‌ ه‌ئ‌نایه‌وه، که ئه‌م سووره‌ته‌ به‌ (س‌ور‌ة‌ ال‌ح‌د‌ئ‌د) ناوبراوه، ئه‌ویش به‌ه‌و‌ی هه‌بوونی وشه‌ی (ال‌ح‌د‌ئ‌د)، واته‌: ئاسن، له‌م سووره‌ته‌دا.

هه‌رچه‌نده‌ وشه‌ی: ﴿زُرَّ الْحَدِيدُ﴾^(۱)، له‌ سووره‌تی (ال‌ک‌ه‌ف) ی‌ش‌دا هاتوه‌و (ال‌ک‌ه‌ف) ی‌ش پ‌ئ‌ش سووره‌تی (ال‌ح‌د‌ئ‌د) دابه‌زیوه، به‌لام بو‌یه‌ به‌ ناوی ئاسنه‌وه

(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۱ ص.....؟؟؟؟؟

ناونه‌نراوه، یان به: ﴿زُرِّ الْحَدِيدِ﴾، پارچه ناسنه گه‌وره‌کان، چونکه به‌سهره‌اتی هاوه‌لانی شه‌که‌وت زور شتیکی سه‌رسوهره‌نهر بووه‌و، نه‌و ناوه سه‌رسوهره‌نهره‌ش له سووره‌تی (الکھف) دا هاتوه‌و نه‌وه کراوه به‌ناوی سووره‌تی (الکھف).

دووه‌م: کات و شوینی دابه‌زینی:

له‌و باره‌وه راجیایه‌کی زور هه‌یه، وه‌ک (ابن عاشور) ده‌لئ: (وَفِي كَوْنِ هَذِهِ السُّورَةِ مَدْيَنَةٌ أَوْ مَكِّيَّةٌ اخْتِلَافٌ قَوِيٌّ، لَمْ يَخْتَلَفْ مِثْلُهُ فِي غَيْرِهَا)، له‌ودا که نایا نه‌و سووره‌ته مه‌که‌یه، یان مه‌دینه‌یه، راجیایه‌کی زور هه‌یه، که له هه‌ج سووره‌تیکی دیکه‌دا نه‌و راجیایه به‌هیزه نیه.

نه‌و وا ده‌لئ، به‌لام زوربه‌ی زانایان به مه‌دینه‌یی دایده‌نین، بگره هه‌ندیکیان گوتوو‌یانه: یه‌کده‌نگی زانایانی له‌سه‌ره، که نه‌م سووره‌ته مه‌دینه‌یه.

منیش دواي زور سه‌رنجدانی نه‌م سووره‌ته‌و، رای زانایان، نه‌و رایه‌م پی‌ په‌سنده که شه‌ش نایه‌تی سه‌ره‌تای نه‌م سووره‌ته، مه‌که‌یی بن و، نه‌وه‌ی دیکه هه‌مووی مه‌دینه‌یی پی، هه‌رچه‌نده به‌پیی ده‌تیکی دیکه که له عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌وود ﴿هاتوه، ده‌بی دوو سئ نایه‌تی دیکه‌ش له نیوه راستی دا نه‌وانیش مه‌که‌یی بن، نه‌ویش نه‌م ده‌قیه: [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّهُ قَالَ: «مَا كَانَ بَيْنَ إِسْلَامَتَا وَبَيْنَ أَنْ عَاتَبَنَا اللَّهُ بِهَذِهِ الْآيَةِ: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ إِلَّا أَرْبَعٌ سِنِينَ]، (أخرجه مسلم: ۳۰۲۷، والنسائي في التفسير: ۵۸۸، والحاكم: ج ۲، ص ۴۷۹)، واته: عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌وود ﴿هاتوه‌لئ: له تیان تیمه‌و مسولمان بوومان و سه‌رکونه‌کردنی خودا ﴿بؤمان، به‌م نایه‌ته‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ الحدید: ۱۶، نایا کاتی نه‌وه نه‌هاتوه بؤ پرواداران که دلیان نه‌رم بی بؤ یادی خواو

بىن، بەلەم ھېچ گومانى تىدا نى، كە ئەم سوورپەتە زۆرپەى ھەرە زۆرى ئايەتە كانى مەدىنەيىن، بەلگو لە دواى فەتھى مەككە، ياخود بەلای كەمەو: دواى صولحى حودەبىيە ھاتونە خوارى، بە دەقى ئايەت كە دوايى پىي دەگەين.

سىيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

ھەر كام لە ژمارەى (۲۸) و (۲۹) لەلایەن زاناپانەوہ باسكراون، بۆ ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورپەتە موبارەكەو، زياتر ژمارەى (۲۹) تەبەئىيى كراو، كە ئەوہ بژاردەى زاناپانى بەصراو كووفەيە، بەلەم زاناپانى مەككەو مەدىنەو ھەندى شوئىيى دىكە، ژمارە (۲۸) يان داناو، وەك زۆرجارىش گوتوومانە: كەمىي و زۆرى ژمارەى ئايەتەكان، دەگەرتەوہ بۆ كورتىي و درىژىي رستەكان و، جىاوازيى وەستان، لەسەر چ بركەيەك دەوہستى لە ئايەتەك دا؟

چوارەم: رىزبەندىي لە دابەزىن و لە موصحفە دا:

زاناپان ژمارە (۹۵) يان داناوہ بۆ رىزبەندىي دابەزىنى ئەم سوورپەتە موبارەكەو، لە موصحفەيشدا ژمارەكەى (۵۷) ە، واتە: ئەم سوورپەتە موبارەكە كۆتايى نىوہى يەكەمى سوورپەتەكانى قورئانە لە پووى ژمارەو، چونكە سوورپەتەكانى قورئان ھەموويان (۱۱۴) ن و، ئەم سوورپەتە (۵۷) مین سوورپەتە، بەپىي رىزبەندىي كە لە موصحفە فدا ھاتو، (۵۷) نىوہى (۱۱۴) يە، ئنجا لە سوورپەتى (المجادلة) تاكو كۆتايى قورئان، ھەمووى (۵۷) سوورپەتەو، لە (الفاتحة) وە تاكو ئەم سوورپەتەى (الْحَدِيدِ) يىش (۵۷) سوورپەتە، كەواتە: ئەم سوورپەتە سوورپەتى كۆتايە لە نىوہى يەكەمى قورئان، لە پووى ژمارەى سوورپەتەكانەو، نەك لە پووى قەبارەو، كە لە پووى قەبارەو نىوہ راستىي قورئان لە سوورپەتى (الكهف) دا يە ئەو شوئىنەى خوا دەفەرمىوئى:

﴿وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ (۱۱)

ئنجا ئەگەر شەش ئايەتەكەى

که گوئیم که ککبیین، مه ککبیین بن، ده بی له سه ره تای سالانی پیغهمبه رایه تیی دا دابه زبین، واته: له قورئانی سالانی سه ره تای قوناعی مه ککب بن، له نیوان سالانی چوار تا کو شه ش، (۴ - ۶)، نه گهر نهو گنردراوه یه ی عه بدوللای کوری مه سعوود ﴿بکهینه پیوره، به لام هیچ شتیکیش ئیمه ناچار ناکات بلئین: نه م سووره ته هندیکی له مه ککوه هندیکی له مه دینه دابه زیوه، نه گهر ته ماشای ریزبه ندیی نایه ته کان و نالقه به ندیی و پیکه وه په یوه ست بوونیان بکهین، به لام گومانیشی تیدانیه، نه گهر هندیکی له م سووره ته له مه ککوه دابه زبینی و، نهوی دیکه شی له دوی فه تحی مه ککوه یان دوی صولحی حوده ییبیه، به لام دوابی خوا ﴿فرمانی به پیغهمبه ﴿کرد بی و له ری جیریله وه نایه ته کان به م شیوه به دانرابن، نه وه ش هه شتیک گونجاوه و هیچ گری و گرفتیک تیدا نیه، به لکو نهوه ئی عجازی تیرو ته ووابی فره رمایشی خوا زیاتر دهرده خات، که نایه تانیک له سالانی چوارو پینچی پیغهمبه رایه تیدا دابه زبین و، نایه تانیک دیکه له سالانی ههشت و نوی کچی دا واته: له وی چوارو پینچی پیغهمبه رایه تیی، که پیغهمبه ری خوا ﴿له سالی سیزده می پیغهمبه رایه تیدا کچی کردوه بو مه دینه، له وی ش هوت و ههشت نه گهر مه به ست له فتح، صولحی حوده ییبیه یان فه تحی مه ککوه بی، مانای وایه ههشت نو سال پیش کوچ و، هوت ههشت سالی ش دوی کوچ، ده کاته دوری (۱۷-۱۸) سال که وتوته به بنیان، به لام وه ک ئیمه له کتیی: (با له خزمهت قورئاندا بین)، و له کتیی: (قورئانی مه زن له نوزده ته وهردا) دا زور به وردیی باسمان کردوه، که زانایان هه موویان له سه ره نهوه په کده نگن، که ریزبه ندیی نایه ته کان له نیو سووره ته کاندان ته و قیقیه، واته: به وه ستاندنی خوا ﴿خوا فره رموویه تی: نهو نایه ته ده بی له فلان شوین بی، به لام ریزبه ندیی سووره ته کان له موصحف دا که دانراون، زوربه ی زانایان رایان وایه که دانانی زوربه ی سووره ته کان، ته و قیقیه، واته: هاوه لان (خوا لیان رازی بی) کوشش (اجتهاد) یان کردوه، نهو سووره تانه یان بهو شیوه په ریزبه ند کردوون، به لام هندیکیان، له هندیکی له فره رمایشه کاندان هاوه که پیغهمبه ری خوا ﴿سووره تی (البقرة) ی خوئندوه له شهو نوئیدا، دوابی

(آل عمران)ی خویندووه، دوایی (النساء)ی خویندووه، ههروهه له ههندی دهقی دیکه دا، ههندی سوورەت له پیش ههندیکیانه وه بوون، بهلام رایه کی دیکه شه هیه، که ریز کردنی سوورەته کانش هه تهوقیفیه، هه به وه حیی خوی پهروه دگار بووه، بهلام پهورد سه رنجانی نه وه ولانه ی که له لایه ناوه لانه وه دراو، بو کۆکردنه وه ی سوورەته کان، له دوو توپی موصحه فیکدا، دهگینه نه وه فهناغه ته که ههندیکی له سوورەته کان نا، بهلام زۆربه یان هاوه لان خوا لیتیان رازیبی به کوشش و بیرکردنه وه ی خویان و هه لهینجانی خویان بهو شیویه دایانان و

پینجه م: نیوه رۆکی ئەم سوورەته:

بیجگه له شه ش ئایه تی سه ره تایی و چه ند ئایه تیکی دیکه ی که م، هه موو ئایه ته کانی دیکه ی ئەم سوورەته باسی جهنگ و مال و سامان به خشین و، باسی مونا فیه کان له رۆژی دوایی داو، باسی خاوه ن کتیه کان و ... هتد له قوناغیکی هه راشی مه دینه ییدا دابه زیون، واته: نه ک هه ره له سه ره تایی قوناغی مه دینه ش، به لکو له قوناغیکی دو اتر دا، چونکه خوا ﷻ باسی مسولمانانی کردوه که نه وانیه ییش فه تح به سامان و گیانیان خه باتیان کردوه، واته: جهنگیان کردوه و مال و سامانی خویانیان به خشیوه، به کسان نین له گه ل نه وانده دا که له دوای فه تح، مسولمان بوون، که زیاتر وا پنده چتی مه به ست له فه تح نازا کردنی مه ککه بی، به لام نه گه ره مه به ست صولحی حوده ییبیه ش بی، که فه تحی مه ککه له سالی هه شته می کۆچیدا بووه، صولحی حوده ییبیه ش، که نه ویش خوا ناوی لیتاوه فه تح: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾، وه ک له ته فسیری سوورەتی (الفتح) دا به دریزی باسمان کرد، تنجا نه گه ره مه به ست له فه تح صولحی حوده ییبیه ش بی، که له سالی شه شه مدا بووه، که واته: ئەم ئایه ته، دهقه له سه ره ته وه ی نه وه ئایه تانه، به لای که مه وه له دوای سالی شه شه م و حوته می کۆچی دابه زیون.

دهشتوانين بَلَّيْنِ: ئەم يازدەيه بابەتە سەرەككيبەكانى ئەم سوورەتەن:

۱- وەسفرى خاوا لە سەرەتای سوورەتەكەو، بە بېست لە سيفهتەكانى، بەووە كە هەرچى لە ناسمانەكان و زەويدايە، بە پاكى دەگرى، ئەووە لە شەش ئايەتى سەرەتادا هاتو.

۲- فەرمان كردن بە مسوڵمانان كە ئيمانى مەحكەمتر بێنن بە خواو بە پيغەمبەرى خوا ﷺ.

۳- هاندانى مسوڵمانان بۆ مأل و سامان بەخشين.

۴- هاندانيان بۆ فيداكارى و جەنگ.

۵- پەند وەرگرتن لە موناقيق و دلنەخۆشەكان و، لى وريا بوونيشيان و هەوالدان كە ئەوان سەرەنجامىكى شووميان دەبى لە پۆژى دواى دا.

۶- وريايى لە دلرەق بوون لە تاست يادى خوادا.

۷- دنيا بە كەمگرتن و فريو پى نەخواردنى.

۸- پيشبىركتى كردن بۆ لىبوردن و بەهەشتى خوا.

۹- خۆ راگرى بۆ بەلاو هات و نەهات.

۱۰- زانينى ئەو راستيبە كە سەرجهم پيغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بۆ چەسپاندنى دادگەرى هاتوون.

۱۱- پەند وەرگرتن لە پەهبايبەتى نەصرانيبەكان و، چاو لى نەكردنيان لە گۆشەگيريى و دەست لە دنيا بەردان.

ئەمانە بابەتە سەرەككيبەكانى ئەم سوورەتە موبارەكەن.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

ئیمە جەوت تاییەتمەندییمان بۆ ئەم سوورەتە موبارەكە، دەستیشان کردوون:

۱- تەنیا لەم سوورەتەدا، خوا عزوجل بە هەر چوار سیفەتی (الأول والآخر والظاهر والباطن)، لە تاییەتی ژمارە سێ (۳) دا دەسف کراوە، واتە: لە هەموو قورئاندا، ئەم تاییەتە تاکەو وێنە نەهاتووە.

۲- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی لە یەك جیاكرانهوی بڕواداران و مونافیقەكان لە كاتی كۆكردنەهوی قیامەتدا كراوە، كە شوورەیه كیان دەخریته ئیوان، دەرگایەكی هەیهو، دوو دیوی هەن، دیوی ئیئووهویان پەحمەتەو، دیوی دەرەوهی ئەو دەرگایە، سزاو نازارو مەینەتییه، لە تاییەتەكانی: (۱۲ - ۱۵) دا.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ژبانی دنیا كراوەو بە پینج (۵) وهسف پیناسه كراوە، (لعب، لهو، زینة، تفاخر، تكاثر)، لە تاییەتی ژمارە بیست (۲۰) دا.

۴- تەنیا لەم سوورەتەدا، نامانج لە تیردرانی سەرجهم پینغەمبەران علیهم السلام دا، لە چەسپاندنی دادگەریی دا كورت هەلاتووە، لە تاییەتی ژمارە (۲۵) دا، تەنیا لێرەدا خوا فەرموویەتی هەموو پینغەمبەرانم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون بە بەلگە پۆشنەكانەوهو، كتیب و تەرازوو شم لەگەڵدا دابەزاندوون، بۆ ئەوهی خەلك بە دادگەریی بەرئۆه بچن.

۵- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ئەوه كراوە كە شوینكەوتووای عیساى كورپی مەریهە عَلَيْهَا و خوا لە مەریهە رازیی، پەهبا نییه تیان داهیتاوهو، وهك شایستهش پەچاویان نەكردوهو ناگاداری نەبوون، لە تاییەتی ژمارە (۲۷) دا.

۶- تەنیا لەم سوورەتەدا، لە جیاتی (زراع) وشەى (كُفَّار) بەكارهێناوه، لە جیاتی ئەوهی خوا بفرەمۆی: كشتوكاڵەكە جوتیارەكان سەرسام دەكات، فەرموویەتی: (كُفَّار)، نجا (كُفَّار) كە كۆی (كافر) ه، دەگونجی بە مانای جوتیار بێ، لەبەر ئەوهی جوتیار تۆوهكەى لە بن زهویدا، ون دەكات و دەشاریتەوه، (كُفَّر) ش لە (كُفَّر) وه هاتو، واتە: داپۆشین،

دهشگونجی هەر مه‌به‌ست پتی بیبروایان بی، واته: بیبروایان پتی سه‌سام ده‌بن به کشتوکال، به‌لام بیگومان زیاتر مه‌به‌ست له (كُفَّار)، (زُرَّاع)، ه، ئەویش له ئایه‌تی ژماره (۲۰)دا.

۷- چەند وشەو تەعبیریەک، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

یه‌که‌م: یه‌تیک له‌وانه له ئایه‌تی ژماره (۴)دا: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، خوا له‌گه‌لتاندا به له هەر جێهه‌ک بن، تەنیا لەم سوورەتەدا ئەوه هاتوه، به تەعبیری دیکه هاتوه، ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾، محمد، خوا له‌گه‌لتانه، به‌لام: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، له هەر جێهه‌ک بن، خوا له‌گه‌لتانه، تەنیا لی‌ره‌دا هاتوه.

دووهم: ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَخَلِّفِينَ فِيهِ﴾، له‌وه بیه‌خشن که خوا تێوه‌تیدا کردۆته‌ جێنشین، ئەویش تەنیا لی‌ره‌دا هاتوه.

سێهه‌م: ﴿انظُرُوا نَفْسِي مِنْ نُوْرِكُمْ﴾، چاوه‌ڕێمان بکه‌ن یان مۆله‌تمان بده‌ن، با له‌ رووناکیی تێوه‌وه‌ وه‌ربگرین، که‌ مونا‌فیه‌کان به‌ برواداران ده‌لتین، ئەویش تەنیا لی‌ره‌دا هاتوه.

چواره‌م: ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ سُوْرًا لَّهُ بِابِّ بَاطِنُهُ، فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَلْمُهُ، مِنْ قِبَلِهِ الْعُنَابُ﴾، ئەم تەعبیره‌ش تەنیا لی‌ره‌دا هاتوه، واته: شووره‌به‌کیان له‌ نێوان دا دانرا (دیوارێک) ده‌رگایه‌کی هه‌یه، ئەو ده‌رگایه‌ دیوی تێوه‌وه‌ی به‌زه‌یه‌وه، دیوی ده‌ریی سزاو نازارو مه‌ینه‌تییه، واته: دیوی لای برواداران که‌ دیوی به‌هه‌شتیه، په‌حه‌مه‌ت و به‌زه‌ی خوایه‌وه، دیوی ده‌ره‌وه‌ی که‌ مونا‌فیه‌کان و ده‌غه‌له‌کان و له‌ ده‌ری چاوه‌ڕێن و له‌ دۆزه‌خه‌وه‌ نزیک‌ترن، نازارو مه‌ینه‌تییه.

پنجه‌م: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيُسْرِعَ لَهُمْ لِقَاءَ اللَّهِ وَمَا يَزَالُونَ مِنَ الْمُنْكَرِ﴾، ئایا کاتی ئەوه‌ نه‌هاتوه که برواداران دلێان نه‌رم بێ و بترسی بۆ یادی خواو بۆ ئەو هه‌قه‌ی دایه‌زانده‌وه.

شەشەم: ئەم تەعبىرەش لە قورئاندا تەنیا لېرەدا ھاتو، لە ئايەتى ژمارە (۲۳)دا: ﴿لَيْكِنَّا تَأْسُوا عَلَىٰ مَا قَاتَكُمۡ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمۡ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝۲۳﴾، واتە: خوا ئەو راستىيەى بۆ پوونکردنەو، تاكو زۆر خەفەتار نەبن بە ھۆى شتىكەو، لە دەستتان دەرچى و، زۆرىش دلخۆش نەبن بە ھۆى شتىكەو، كە پىتان دەدات، خواش ھەر فېزكەرىكى شانازىكەرى خۇشناوى.

ھەوتەم: كە لە ئايەتى ژمارە (۲۵)دا ھاتو: ﴿وَأَنزَلْنَا آلْعَدِيدَ ۝۲۵﴾، ئاسنمان دابەزاندو، ئەويش تەنیا لېرەدا ھاتو.

ھەشتەم: ﴿يُؤْتِكُم كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ ۝۲۸﴾، دوو بەش لە بەزەيى خۇيتان پى دە بەخشى، (كِفْلَيْنِ): وشەى (كفل) ھاتو، لە سوورەتى (النساء)دا، بەلام (كِفْلَيْنِ) تەنیا لەم سوورەتە موبارەكە، لە ئايەتى ژمارە (۲۸)دا ھاتو.

ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:

ئىمە كۆى (۲۹) ئايەتەكەى ئەم سوورەتەمان بۆ چوار دەرس دابەش كردوون:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۱)، واتە: يازدە ئايەتى سەرەتاي سوورەتى (الْحَدِيدِ) مان كردوون بە دەرسىك، ئەو دەرسەش لە دوو كۆمەلە ئايەت پىك دى:

يەكەم: شەش ئايەتى سەرەتا، خوا ﴿يُؤْتِكُم مِّنْهُ حَيْثُ يَشَاءُ ۗ لَكُمْ فِيهِ لَعْنَةٌ لِّكُلِّ فٰسِقٍ ۝۲۰﴾ وەسەف و كەدەھى بىن وئەنى خۆى وەسەفكردو، لەو شەش ئايەتەدا.

دووەم: لە پىنج ئايەتى دوايىدا، خوا ﴿يُؤْتِكُم مِّنْهُ حَيْثُ يَشَاءُ ۗ لَكُمْ فِيهِ لَعْنَةٌ لِّكُلِّ فٰسِقٍ ۝۲۰﴾ فەرمانى كردو، بە پىرواھىتان بە خوا بە پىغەمبەرەكەى و، بەخشىن لەو مال و سامانەى خوا مروّفەكانى تىدا كردۆتە جىنشىن و، باسى حىكەمت و ئامانجى دابەزاندى قورئان و، يەكسان نەبوونى بەخشەران و جەنگاوەرانى پىش فەتەح لەگەل ئەوانەى دوايى دا.

ده‌رسی دووهم: نایه‌ته‌کانی: (۱۲ - ۱۹)، واته: له هه‌شت نایه‌ت پتیک دئی، هه‌میش به پئی ئیوه‌پۆکیان ده‌یانکه‌ین به دوو ته‌وه‌ر:

یه‌که‌م: چوار نایه‌تی سه‌ره‌تا، نایه‌ته‌کانی: (۱۲ - ۱۵) بۆ باسکردنی تا‌کام خیری بروداران و، پرووناکیی پئی به‌خشرانیان له رۆژی دوایی دا، که هه‌م له پیشانه‌وه ده‌پروا، هه‌م به ده‌ستی راستانه‌وه هه‌یه، به‌لام به‌پیتجه‌وانه‌وه: سه‌ره‌نجامی به‌د و شوومی ده‌غه‌لان و دلنه‌خۆشان و، ئه‌و چوار نایه‌ته‌ باسی ئه‌وه‌ش ده‌که‌ن، که برودارو ده‌غه‌له‌کان قسه‌و باسیکیان پتیکه‌وه ده‌بن له کاتی کۆ کردنه‌وه‌و به‌پتی کرانیاندا به‌ره‌و شوینی خۆیان، هه‌له‌به‌ته له رۆژی کۆکردنه‌وه‌و لیپرسینه‌وه‌دا.

دووهم: چوار نایه‌تی دووهم، که نایه‌ته‌کانی: (۱۶ - ۱۹)، ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیان بریتیه له هۆشداریی پیدانی بروداران که وریای دله‌رقیی بن، له به‌رانبه‌ر یادی خواو له به‌رانبه‌ر قورئانداو، هاندانیه‌وه بۆ به‌خشین و، پله‌و پایه‌ی به‌رزی پروا هه‌بوون به‌ خواو به‌پیتجه‌مبه‌رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، سه‌ره‌نجامی شوومی بیروایانی به‌ درودانه‌ری نیشانه‌کانی خوا، خراوته‌ روو.

ده‌رسی سێیه‌م: نایه‌ته‌کانی: (۲۰ - ۲۴)، واته: پینج نایه‌ت ده‌گرته‌ خۆی، که چوار بابته‌ی سه‌ره‌کیان تیدا خراونه‌ روو بۆ خسته‌نه‌ رووی چوار بابته‌ی گرنگ و سه‌ره‌کیی، ته‌رخانکراون:

۱- وه‌سف و پیتاسه‌ی ژبانی دنیا، له رووه‌ مادیه‌که‌یه‌وه‌وه سه‌ره‌نجامه‌که‌ی، که خوا ﷻ پینج وشه‌ی به‌کاره‌یتان بۆ ژبانی دنیا، که وه‌ک دوایی زیاتر روونی ده‌که‌ینه‌وه، ئه‌و پینج وشه‌یه، هه‌ر کامیکیان ته‌عبیر ده‌کات له قوونایکی ته‌مه‌نی مرووف و ژبانی دنیا، که بریتین له وشه‌کانی (لعب، لهو، زینة، تفاخر، تکاثر فی الأموال والأولاد).

۲- فه‌رمانکردنی خوا ﷻ به‌ پیشبرکی و خیرایی به‌ره‌و لای لیپوردن و به‌هه‌شتی خوا.

۳- راگه‌باندنی ئه‌و راستیه‌ی که هه‌یج به‌لایه‌ک تووشی هه‌یج که‌س نابێ، چ له خودی خۆیدا، چ له دهوروبه‌ری دا، مه‌گه‌ر پیتشت له زانیاری خوادا بووه‌و خوا زانیویه‌تی و

حیکمه تی راگه یاندنی ئەو راستییەش خراوەتە روو، که بریتیه له وهی مسوڵمانان بە خێرو بەرژووەندی و چاکەیهک که له دەستیان دەچن، زۆر خەفەتبار نەبن و، بەشتیکیش که دیتە دەستیان له خێرو بەرژووەندی و چاکە، زۆر دلخۆش نەبن، خەفەت دەخوری لەسەر بەلاو گرفتاری، بەلام با زۆر خەفەت نەخۆن، دلخۆشییش هەر دەبێ بە چاکە و خۆشی، بەلام با زۆر دلخۆش نەبن، چونکه ژبانی دنیا نە زەرەرەکی و نە قازانجەکی، شتیکی هیندە گەورە نین، کهواته: با بە زەرەرەکی زۆر خەفەتبار نەبن و، بە قازانجەکی هەشی زۆر دلخۆش نەبن، بەلکو دەبێ زۆر خەفەتبار بوونیان پەیوەست بێتەوه بە رۆژی دوابی و، بەسەرەنجام و ناکامیک که بەرهو رووی دەچن، ژبانی هەتا هەتایی، هەر وهها دلخۆشییشیان دیسان هەر پەیوەست بێتەوه بهوی، واته: زۆر دلخۆشبوونیان پەیوەست بکەنوه بهوی.

۴- دەرخستنی خۆشنهویستنی خوا بۆ له خۆ بایانی خۆ بادەری چرووک و پژد، وهک خوا ﷻ فرموویەتی: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿۲۳﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَأَمْرُهُنَّ النَّاسُ بِالْبُعْلِ وَمَنْ تَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۴﴾، واته: بە دلنایی خوا هەر کهستیکی خۆ بادەری شانازییکەری خۆشناوی... (مُخْتَالٍ) کهستیکه له خودی خۆیدا خۆی پێ زۆری و، خۆی پێ شتیکی دیکه و جیا بێ له خەلک بە ناهەق، (فَخُورٍ) یش ئەوهیه شانازیان بەسەردا بکات، واته: (اِخْتِيَالٍ) ئەوهیه که له دەرروونی خۆیدا ئەو هەسته ناره‌وایهی هەبێ، بەلام (فخر) ئەوهیه که ئەو هەسته له خۆیدا دەربرێ و پێشانی بدات، که بێگومان هەر (اِخْتِيَالٍ) ه، دوابی (فخر) یشی پێ پەیدا دەبێ و هیچ فەخریک که لەسەر پڕوالەتی مروۆف، دەرده‌کهوێ، بە بێ رەگ و ریشە (اِخْتِيَالٍ) خەیاڵکردنی ناهەقی مروۆف، پەیدا نابێ.

دەرسی چوارەم: نایەتەکان: (۲۵ - ۲۹)، واته: له پینج نایەتی کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکه پێک دێ، که چوار بابەتی گرنگی تیدا خراونه روو:

۱- نێردرانی تیکرای پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە بەلگه رۆشنەکانهوه و بە برنامەو بە کتیب و بە تەرازووهوه، بۆ بەرپاکردنی دادگەری له نێو خەلکی دا،

هه‌لێه‌ته مه‌به‌ست له ته‌رازوو، دادگه‌رییه، یاخود ئامرازه‌کانی چه‌سپاندنی دادگه‌ریین، وه‌ک باسما‌نکرد له‌هه‌موو قورئاندا ته‌نیا لێره‌دا خوا ﷻ ئامانجی ره‌وانه‌کرانی تێک‌را‌ی پێغه‌مبه‌رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به‌به‌لگه‌ ڕۆشنه‌کان و به‌کتیب و ته‌رازوووه‌وه، له‌ به‌رپاکردنی دادگه‌رییدا کورت هه‌لێناوه، له‌ سووره‌تی (الأنبياء) دا، خوا ﷻ باسی ئه‌وه ده‌کات هه‌موو پێغه‌مبه‌رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بۆ ئه‌وه ناردوون، که ته‌نیا به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکری: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾ (٢٥) واته: له‌ پێش تۆدا (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ!) هه‌یج ره‌وانه‌کراویکمان نه‌ناردوه، مه‌گه‌ر سروشمان بۆ کردوه که بێجگه‌ له‌ من هه‌یج په‌رستراویک نیه، ته‌نیا به‌ندایه‌تی بۆ من بکه‌ن.

ئه‌وه‌ش وه‌ک په‌یوه‌ندی نیوان خۆیان و خوا، هه‌موو پێغه‌مبه‌ران بۆ ئه‌وه هاتوون که مرو‌قه‌کان وه‌ک په‌یوه‌ندی نیوان خۆیان و خوا خاوه‌نی خوا به‌یه‌ک‌کرتن و ته‌نیا خوا په‌رستنی بن، به‌لام وه‌ک په‌یوه‌ندی نیوان خۆیان و خۆیان، مرو‌قه‌کان له‌نیو خۆیاندا هه‌موو پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هاتوون بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک به‌ دادگه‌ریی به‌رپۆه‌ بچن، که‌واته: هه‌موو پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بۆ چه‌سپاندنی دوو ئامانجی سه‌ره‌کی هاتوون:

یه‌که‌م: خوا به‌یه‌ک‌کرتن (توحید).

دووهم: دادگه‌ریی.

ته‌نیا خوا په‌رستارن و به‌رپاک‌را‌ی دادگه‌ریی، دوو ئامانجی سه‌ره‌کی تێرانی پێغه‌مبه‌رانن، دادگه‌رییش، واته: له‌ هه‌موو ڕوو و په‌هه‌نده‌کانی ژیا‌نی و گوزه‌رانه‌وه، له‌ ڕووی نه‌ته‌وه‌یی و، له‌ ڕووی ئابووری و، له‌ ڕووی سیاسیی و، له‌ ڕووی کۆمه‌لایه‌تی و ... هتده‌وه.

۲- په وانه کړدنی نووح و ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، به رده و امر کړدنی پیغهمبرایه تیی و کتیب له وه چه کانیاں دا، ئه مه ش له ئایه تی ژماره (۲۶) دا خراوه ته روو.

۳- په یتا په یتا ناردنی پیغهمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، ناردنی عیسی کوری مه ریهم به دوایاندا، وه ک کؤتا پیغهمبر، پیش پیغهمبری کؤتایی و سه روه ری پیغهمبران موحه ممد ﷺ و، پیدانی ئینجیل به عیساو، داهینانی شوئینکه وتووایی عیسا ﷺ بؤ په هبانییه ت، واته: گوښه گیری و پشت له دنیا کړدن، که چی چاک پیوه پابه ند نه بوونی شوئینکه وتووایی عیسا به و په هبانییه ته وه، که به حساب بؤ ئه وه ی خوا لئیان رازی بی دایانه ئیاوه، به لام وه ک پیوئستیش پیوه پابه ند نه بوون.

۴- فه رمان کړدن به پرواداران که پاریز له خوا بکه ن، بروایه که یان به پیغهمبری خاتم ﷺ قایم ترو مه حکم تر بکه ن، تاکو خوا دوو به ش له به زه یی خوئیان پی بدات: ﴿يُؤْتِكُمْ كِتَابًا مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ و پرووناکیان پی ببه خشی: ﴿وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ﴾، پرووناکیه ک که پیی برؤن و لئیان ببوروی و، سه رهنجام خاوه ن کتیبه کان وا نه زانن، که مسوئلیمانان ناتوانن هیچ شتیک له به خششی خوا بؤ خوئیان ده سته بهر بکه ن.

✧ دهرسی په‌که‌م ✧

پیناسہی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان یازدە (۱۱) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (العَدِید) دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۱)، کە دوو بابەتی بنەرەتیی باس دەکەن:

بابەتی یەكەم: لە شەش ئایەتی سەرەتادا (۱ - ۶) ڕاگەیاندنی ئەو راستییە مەزنە کە تێکڕای بوون بەسەر و خوارێوە (ئاسمانەکان و زەوی)، پاکیی خواو دووری خوا ﷻ لە لاکەو کەم و کوپیی دەردەبەری، پاشان ناساندنی خوا لەمیانی بیست (۲۰) لە ناوو سیفەت و کردەووە بۆ وێنەکانی دا، ئەگەر بە پاکگیرانەکەشی حساب بکەین، سەرچەم لەو شەش (۶) ئایەتە موبارەکەدا، خوا بە بیست لە ناوو سیفەت و کردەووە بۆ وێنەکانی وەسفکراوە.

بابەتی دووهم: لە پێنج ئایەتی دواییدا، واتە: ئایەتەکانی: (۷ - ۱۱)، کە بریتییە لە فەرمانکردنی خوا بە برواداران کە برۆایەکی مەحکەمترو کاملتر بە خوا ﷻ و بە پێغەمبەرەکەیی ﷺ بێنن و، لەو مآل و سامانەیی خوا تێیدا کردوونێ جێنشین، ببەخشن، دواییش خوا ﷻ بە سەرزەنشتکردنەووە پێیان دەفەرموی: ئایا هۆی برۆا نەهێنایان بە خواو بە پێغەمبەرەکەیی چییە؟ لە حَالێکدا کە پێغەمبەری خوا ﷻ بانگیان دەکات بۆ ئیمان هێنان!

پاشان باسی ئامانجی دا بەزاندنی ئایەتەکانی خوا بۆ سەر بەندەکەیی موحەممەد ﷺ دەکات، کە بریتییە لە دەرباز کردن و قوتار کردنی مڕۆڤەکان لە تاریکیان بەرەو ڕۆشنایی و، لە کۆتاییش دا، خوا ئەو راستییە ڕادەگەیهننی کە بەخشەرانی و جەنگاوەرانی ڕۆیی خوا، بەر لە فەتح، واتە: بەر لە ئازاد کردنی مەککە، یاخود پێکھاتنی حودەبیبییە، ئەوانەیی لەووە پێش خەباتیان کردووە فیداکارییان کردووە بەسەر و مآلیان، لەگەڵ ئەوانەیی دواییدا، یەکسان نین، هەرچەندە هەمووشیان خوا گەفتی هەرە باشی پێداون، هەلبەتە هەر کەسە بە پلەو پێگەیی خۆی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱﴾ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴﴾ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۵﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۶﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿۷﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۸﴾ هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ يَبْنَوتُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۹﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَن أنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَاتِكُمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُواوَأَكْثَرًا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۰﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ، لَهُ، وَلَهُ، أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿۱۱﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تہکان

{به ناوی خواى به بهزهیى به خشنده، (ههه كهس و) ههه چى له ناسمانهكان و زهوى دایه خوا به پاک (و بیخهوش) دهگرئ و نهو زالى کارزانه ﴿۱﴾ هوکمرانیى و بهرپوهبردنى ناسمانهكان و زهوى هى ویه، دهژیهنئ و دهمرینئ و، لهسهه هموو شتیک به توانایه ﴿۲﴾ نهو بهکهه م و دوایهه م و ناشکراو په نهانهه، نهو به هموو شتیک زانایه ﴿۳﴾ نهو کهسیتکه ناسمانهكان و زهوى له شهه

رۆژان دا (به شه ش قۆناغ) دروستکردوون، دوایی چوو ه سه ر عه پش، هه رچی ده چته ئیو زه وییه وهو، هه رچی لئی دپته ده ری، ده بزانی، هه روه ها هه رچی له ئاسمانی دپته خواری و هه رچی پپیدا به رز ده بیته وهو، له هه ر جیه ک بن ئه و له گه ئتانه و، خوا بینه ری ئه وه یه که ده یکه ن ﴿۱﴾ حوکمرانی ئاسمانه کان و زه وی ته نیا هی وه و، کاروباره کانیش به س بۆ لای خوا ده گپدرینه وه ﴿۲﴾ شه وی ده خاته ئیو رۆژی و، رۆژی به ئیو شه ویدا ده کات و، ئه و به (نه ئییه کانی) خاوه نی سینه کان زانایه ﴿۳﴾ (خه ئکینه!) برۆا به خوا و پتغه مبه ره که ی بین و، له وه به خشن که تپیدا گپراوی به جینشین، چونکه ئه وانه تان که برۆایان هیناوه و به خشیویانه پاداشتیکی گه وره یان بۆ هه یه ﴿۴﴾ ئه وه چیتانه برۆا به خوا ناهیتن! (له حالیک دا که) پتغه مبه ریش بانگتان ده کات تا کو برۆا به په روه ردگارتان بین و، به دلنایی ئه گه ر برۆادار بن (پتشر وه ک زگماک) په یمانیشتانی وه رگرتوه ﴿۵﴾ (خوا) ئه و که سه یه که ئایه ته رۆشنه کانی داده به زینتته سه ر به نده که ی (موحه ممه د) تا کو له تاریکیان به ره و پووناکیی ده ربازتان بکات و، مسۆگه ریش خوا به په رۆش و به به زه ییه به رانه رتان ﴿۶﴾ هه روه ها ئه وه چیتانه که له رپی خوا دا (سامانتان) نه به خشن! له حالیک دا که میراتی ئاسمانه کان و زه وی هی خواجه، ئه وانه تان یه کسان نین که به ر له فه تح به خشیویانه و جه نگیون (له پیتناوی خوا دا، له گه ل ئه وانه دا که دوایی به خشیویانه و جه نگاون)، ئه وانه پله یان مه زنته له وانه ی دوایی به خشیویانه و جه نگاون و، خواش گفتی پاداشتی هه ره باشی به هه موویان داوه و، خوا شاره زای ئه وه یه که ده یکه ن ﴿۷﴾ کتیه به قه رز پتدانیکی باش قه رز به خوا بدات، ئنجا (ئه ویش) بۆی چه ند قات بکاته وه (چه ند به رانه ر پاداشتی بداته وه) و پاداشتیکی نایابی هه بی ﴿۸﴾.

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(سَبَّحَ لِلَّهِ): (السَّبْحُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، وَالتَّسْبِيحُ تَنْزِيهُهُ اللَّهُ تَعَالَى وَأَضْلُهُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ)، وشه‌ی (تَسْبِيح) له (سَبَّح) بریتیه له رۆیشتنی خیرا به نێو ئاودا یا خود به‌نێو هه‌واداو، (تَسْبِيح) واته: به پاکگرتنی خوای به‌رز، که پیشه‌که‌ی بریتیه له خیرایی کردن له به‌ندایه‌تیی کردن بۆ خوادا.

(الْأَوَّلُ): (الَّذِي يَتَرْتَّبُ عَلَيْهِ وجود غَيْرِهِ)، (أَوَّل) واته: یه‌که‌م یان یه‌که‌مین، نه‌وه‌یه جگه له خۆی له‌سه‌ر وی ده‌وه‌ستێ، په‌یدا بوونی جگه له خۆی له‌سه‌ر نه‌و وه‌ستاوه، هه‌ندیکیش وشه‌ی (أَوَّل) یان وا پێناسه کردوه: (الْمُتَقَدِّمُ بِالزَّمَانِ بِالنِّسْبَةِ لِلَّهِ، الَّذِي لَمْ يَسْبِقْهُ فِي الْوُجُودِ شَيْءٌ، الْمُسْتَعْنِي بِتَفْسِيهِ، الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى غَيْرِهِ)، (أَوَّل) نه‌وه‌یه که له رووی کاته‌وه پێشکه‌وتبێ، به‌لام به‌نسبه‌ت خواوه، واته: نه‌و زاته‌ی له بووندا هیچ شتیکی پێشی نه‌که‌وتوه‌و، نه‌و زاته‌ی پێویستی به‌ جگه له‌خۆی نیه‌و بێ نیازه‌و، نه‌و زاته‌ی بۆ هیچ شتیکی په‌کی له‌سه‌ر جگه له‌خۆی نه‌که‌وتوه.

(وَالْآخِرُ)، واته: دوا‌یه‌مین، (أَوَّل) واته: یه‌که‌می بێ سه‌ره‌تا، (آخِر) واته: دوا‌یه‌مین بێ کۆتایی.

(وَالظَّاهِرُ)، واته: ئاشکرا، به‌ مانای زالیش دێ، به‌لام لێره‌دا به‌ مانای ئاشکرا دێ.

(وَالْبَاطِنُ)، واته: په‌نه‌ان، خوا ﷻ نه‌که‌ر به‌ چاوی عه‌قڵ و دَل بۆی بگه‌رێ، ئاشکرایه، به‌لام نه‌که‌ر به‌ چاوی سه‌ر بۆی بگه‌رێ، په‌نه‌انه، به‌ چاوی سه‌ر ناییننی.

(يَلِجُ)، (الْوَلُوجُ: الدُّخُولُ فِي مَضِيْقٍ)، (وَلُوجٌ) بریتیه له چونه نێو شوێنیکی ته‌نگه‌به‌ر.

(يَعْرُجُ)، (الْعُرُوجُ ذَهَابٌ فِي الصُّعُودِ)، (عروج) برتیه له بهرزبونهوهو و پښتن بهرهو بهرزیی.

(يُولِجُ: يَدْخُلُ)، (وَاتِه: ددېخاته ټیو، به لَام (إِیلاج) ټهوهیه شتیك بخهیه ټیو شتیكهوه به ټه سپایی، یان شتیك بخهیه ټیو شتیكي ټه نكه بهر.

(بِدَاتِ الصُّدُورِ)، (دَات: مَوْلُودٌ (ذُو) وَهُوَ الصَّاحِبُ)، (دَات) مټینه ی (ذُو) یه یانی: (صَاحِب) خاوهن، یا خود هاوہل، كهواته: (بِدَاتِ الصُّدُورِ)، واته: ټه و نهټینیانه ی همیشه له كهل سینه كاندان، یا خود وا له ټیو سینه كاندا پڅوون و هټنده په نهانن، بوون به خاوهنی سینه كان، چونكه (صَاحِبُ)، هم به مانای هاوہل دی و، هم به مانای خاوه نیش دی.

(مِثْقَالُ)، (المِثْقَالُ: الْعَهْدُ وَالْجَمْعُ مَوَائِقُ)، (مِثْقَال) برتیه له په یمان، په یمانتیکی پتهو، كه به (مَوَائِقُ) كوډه كرتتهوه.

(مِرْرَاتُ)، (المِرْرَاتُ وَالْإِرْزُ وَالْإِرْزَاتُ وَالْتَرَاتُ)، هر چواریان به یهك واتان، به كوردی ده لټینن: میرات، شتیك كه له كه سټك ده مټینټهوهو له دوی به جی ده مټینن.

(الْفَتْحُ)، (فَتْح) به مانای كردنهوهو ده ست به سه رداگرتیش دی، (الْفَتْحُ: مَا بَيْنَ الْخَصْمَيْنِ، يَفْتَحُ فَتْحًا: قَضَى)، واته: دادوهریی كردو كیشه كه ی له ټیواندا چاره سه ركردن، (وَفَتْحِ الْمُغْلَقِ: أَزَالَ إِغْلَاقَهُ)، شتیك كه داخرا بی، داخراویه كه ی لابری، ټه ویش (فَتْح) ی پی ده گوتری، (وَفَتْحِ الْبَلَدِ: غَلَبَ عَلَيْهِ وَهَلَكَهُ)، (فَتْح) به مانای زالبوون به سه ر شتیك و، ده ست به سه رداگرتیشی ده گوتری، ټه وهه ش به پی سیاق ده گوتری و ده زانری، ټه گهر بگوتری: (فَتْحِ الْبَابِ)، یانی: داخراویه كه ی لابرد، ټه گهر بگوتری: (فَتْحِ بَيْنَهُمَا)، واته: دادوهریی له ټیواندا كردن، ټه گهر بگوتری: (فَتْحِ الْبَلَدِ)، واته: ولاته كه ی ده ست به سه رداگرت و خستیه ژیر ركیفی خوټهوه.

(دَرَجَةً)، (نَحْوِ الْمَنْزِلَةِ وَيُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ)، که ده فهرموی: ﴿أَوْلَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً﴾ ۱۰، نهوانه پله یان مه زنتره (دَرَجَةً)، به مانای پیگه دی و، تعبیر به (دَرَجَةً) ده کرئی له پیگه و پایه ی بهرز، له بهر نه وهی شوئی بهرز به په یژه دا بوئی سهرده که وهی (دَرَجَةً)، یانی: په یژه و قادرمه، له وه وه نه و ناوه هاتوه.

(الْحُسْنَى)، (الْحُسْنَى: مُؤْتَتْ الْأَحْسَنَ، الْمُتَوَبَةُ الْحُسْنَى)، (حُسْنَى) مؤنثی (أَحْسَنَ)، یانی: باشر، یا خود هه ره باش، (حُسْنَى)، به باری مینه ی مه جازیی دا، واته: هه ره باش، به لأم (حُسْنَى) بو خوئی سیفه تی وه سفرکراوئکی قرتینراوه (صِفَةٌ مَوْضُوفٍ مَحْدُوفٍ)، (يَعْنِي الْمُتَوَبَةَ الْحُسْنَى)، یان: (العاقبة الحُسْنَى)، واته: پاداشتی هه رباش، یا خود سهرده نجامی هه ره باش.

(قَرِضٌ أَلْفٌ)، واته: قهرز به خوا ددها (سُمِّيَ مَا يُدْفَعُ إِلَى الْإِنْسَانِ مِنَ الْمَالِ بِسَرَطٍ رَدًّا بَدَلِهِ، قَرِضًا)، نه و مال و سامانه ی دهری به که سیک، به و مهرجه ی قهره بووه که ی بداته وه، پیی ده گوتری: (قَرِضٌ)، وشه ی (قَرِضٌ)، به مانای (قَطْع) دی، یانی: نه و که سه به شیک له مائی خوئی (قَطْع) کردوه و بریویه تی و داویه تی به و که سه ی داوای لی کردوه، قهرزی پی بدات، به کوردیی به قهرز ده لئین: وام، به لأم پیم وایه هه ره وشه ی قهرزه که باشر جیکیر بووه و، خه لک نه وه نده ی له قهرز حالیی ده بی: لئی قهرز کردوه و، قهرزداره و، خاوه ن قهرز، هینده له (وام) حالیی نابی که وشه یه کی فارسییه.

(فِيضَعْفُهُ لَهُ)، واته: بوئی چند به رانبه ر بکاته وه، (ضَعْفُهُ وَضَاعْفَتُهُ وَأَضْعَفْتُ الشَّيْءَ: ضَمَّتْ إِلَيْهِ مِثْلَهُ فِصَاعِدًا)، (ضَعْفُهُ وَضَاعْفَتُهُ وَأَضْعَفْتُ الشَّيْءَ)، هه مووی یانی: وینه ی خوئی و زیاتریشم خسته سه ری، یانی: بووم دووقات کرده وه، یان چند قات و چند به رانبه رم کرده وه.

(أَجْرٌ كَرِيمٌ)، (الْأَجْرُ وَالْأَجْرَةُ: مَا يُعْوَدُ مِنْ ثَوَابِ الْعَمَلِ دُنْيَوِيًّا أَوْ كَانَ آخِرَوِيًّا) (أَجْرٌ وَأَجْرَةٌ)، یانی: نه وهی له پاداشتی کرده وه له رووی دنیایی یان دواروژی، بو لای

مروّف بگه پېته وه، پیتی ده گوتری: (أَجْرًا)، (كِرِيمًا): كُلُّ شَيْءٍ شَرَفٌ فِي بَابِهِ، فَإِنَّهُ يُوصَفُ بِالْكَرَمِ، النَّفِيسُ فِي تَوْعِهِ، هەر شتیک له جۆری خوئی باشتین بی و، نایاب بی، پیتی ده گوتری: (كِرِيمًا) و به (كِرَمًا) وه سف ده کری، واته: شتیک که زور نایاب و هه لکه وتوو بی له جۆری خوئی.

مانای گنشتیی نایه ته کان

به پززان!

خوّا ﷻ له م سووره ته دا که ئیمه له میژهو، له دوای سووره تی (محمد و الفتح والحجرات) دوه، سووره تی مه دینه ییمان نه که وتوونه وه بهرچاو، له کاتی ته فسیرکردنی قورئاندا، ئەمه یه که مین سووره تی مه دینه ییه وه، دوایش ئەم سووره ته، نو سووره تی دیکه ی مه دینه یی به دوادا دین، له جوزئی (قد سمع الله)، که واته: هه موویان ده بنه ده سووره تی مه دینه یی به دوایی یه ک دا، ئەم سووره ته وه ک پېشتیش باسمان کرد، سووره تی په نجاو جه وه مینه له ریزه ندیی موصحه فدا، واته: سووره تی کوئاییه له به شی دووه می قورئان، له رووی ژماره ی سووره ته کانه وه، ژماره ی سووره ته کانی قورئان هه مووی (۱۱۴) یه، ئەم سووره تی (الْحَدِيدُ) ه، له (الْفَاتِحَةُ) ه وه تا کو ئیره (۵۷) مین سووره ته وه، له (قد سمع الله) تا کو کوئایی قورئان، سووره تی (النَّاسُ) یش هه مووی (۵۷) سووره ته، که واته: له رووی ژماردنه وه، ئەم سووره ته ده بیته کوئا سووره تی به شی دووه می سووره ته کان، به لام له رووی قه باره وه، نا، له رووی قه باره وه نیوه ی قورئان له سووره تی (الْكَهْفُ) دایه، واته: (۲۷) جوزئی قورئان، به پیتی دابه شکردنی زانایان، که هه موو قورئانیان بو سی (۳۰) به ش دابه ش کردوه، (۲۷) به شی قورئان (۵۷) سووره ت پیک دینن و، (۲) به شی قورئانیش (۵۷) سووره ته که ی دیکه پیک دینن،

ئەو (CV) سووږهتهی بهم سووږهتی (الحَدِيدُ)ه، کۆتایان دئی، نیوهی سووږهتهکانی قوږنان، له ږوی ژماروهه پتک دپنن، له بهر ئهوهی قهبارهیان زیاترهو سووږهتی وای تیدایه، وهک: (البقرة) که دهووری دوو جوژئو نیوه، به لآم ئەم سووږهتانهی دهکهونه ئهوه سئ جوژنهی کۆتایی قوږنانهوه، له ږوی قهبارهوه کورتن و، ههیانه ته نیا سئ نایهته، وهک سووږهتی (العصر) و سووږهتی (کوثر) و، سووږهتی (النصر) نایهته کانیشان و، ږگه کانیشیان کورت کورترن.

ناوی ئەم سووږهته پتتیش باسما نکرد: (الحَدِيدُ)ه، واته: ئاسن، له بهر ئهوهی وشهی (الحَدِيدُ) لهم سووږهته موباره که دا هاتوه: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾، ئاستمان دابه زاندوه، که دواویی پتی دهگهین مه بهست له دابه زاندنی ئاسن چیه؟ به لآم گرنگ ئهوهیه وشهی (حَدِيد) له هه موو قوږنندا، له دوو شویندا هاتوه، لیره و له سووږهتی (الکهِف) یش، ئهوهی من له یادم بی، به لآم له سووږهتی (الکهِف) دا ده فهرموئ: ﴿مَّا تَوْفَى زُبُرُ الْحَدِيدِ﴾، واته: پارچه ئاسنه که وه کانم بۆ بینن، بۆ ئهوهی ئهوه به ربهسته دروست بکات له تیان (یا جوج و ما جوج) و، ئهوه خه لکه دا که داویان له (ذوا القرنین) کردوه، هاوکاریان بی، بۆ ئهوهی له خراپه ی (یا جوج و ما جوج) پاریز راوبن، به لآم لیره دا وشه ی (الحَدِيدُ) به ته نیا هاتوه.

خوَا ۞ ده فهرموئ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده، واته:

دهستپیکردنم به ناوی خواجه، که ئهوهش مه بهستی ئهوهیه:

۱ - ئەم کاره ته نیا بۆ خوا ده کهم.

۲ - ئەم کاره به پتی شه رعی خوا ده کهم.

۳ - ئەم کاره به تواناو یارمه تیی خوای پهروهردگار ده کهم.

۴ - ئەم کاره بۆ هینانه دی په زامه ندیی خوا نه نجام ده ده.

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هرچی له ناسمانه کان و زهویدا ههیه، پاکیی بو خوا دهردهبری، وشهی (سَبَّحَ) به کرداری رابردوو هاتوه، واته: پاکیی دهربری بو خوا، هرچی له ناسمانه کان و زهویدا ههیه، ههلبهته تیمه دوایی وهک چۆن له سوورهتی (الإسراء) دا، باستیکی تایبه همان له بارهی تهسیبحکردنی دروستکراوه کانهوه بو خوا کردوه، له بهر رۆشنایی ئهوه نایهته موباره کهدا که دهفه رموی: ﴿سَبَّحَ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۱۱﴾، به لأم دواییش له نیتو کورته باسیکدا، سه رنجیکی دیکه، دهدهینهوه به تایبهت لهو سووره تانهی به: (سَبَّحَ) و (يُسَبِّحُ) دهست پتی دهکهن، که ههم نهم سووره تهیه، ههم سووره تی (الحشر) و، ههم سووره تی (الکھف)، ههر سیکیان به (سَبَّحَ) دهست پتی دهکهن، به لأم سووره تی (الجمعة) و، سووره تی (التغابن) به (يُسَبِّحُ) دهست پتی دهکهن، دوایی لهو بارهوه کورته باسیک دهکهن.

وشهی (سَبَّحَ) له نهصل دا، به مانای به خیرایی رۆیشتن دتی، به نیتو ئاو، یاخود به نیتو ههواداو، وشهی (سَبَّحَ لِلَّهِ) واته: خیرایی کرد بو خوا، له بهندایه تیی دا، به لأم لیردهدا زیاتر زانایان وایان لیکداوه تهوه که پاکیی بو خوا دهربری، دووری بو خوا دهربری، له بهر نهوهی که سبیک به خیرایی برپوا، به خیرایی دوور ده که و پتهوه، لیردهشدا مه بهست له خیرایه که، خیرایی کردنه له بهندایه تیی بو خوادا ﴿سَبَّحَ﴾، نجا (ل) یشی که خراوته سهر (سَبَّحَ لِلَّهِ)، زیاتر بو تو خکردنه وهی و اتایه که به تی، واته: له بهر خاتری خواو له پیناوی خوادا، ئهوه به پاکگرتنه بیان نه جامدا، ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، وشهی (ما) یان مه بهست پتی خاوهن عهقلان و، ئهوانه شه که خاوهنی ههست و هوش نین، واته: ههموو دروستکراوه کانی خوا، یاخود مه بهست پتی ته نیا ئهوانه یه که خاوهنی ههست و هوش نین، به لأم لیردهدا ئهوان زالکرون به سهر خاوهن ههست و هوشه کاند، له بهر نهوهی ئهوانه ی ههست و هوشیان نیه، ئهوه ههموو که هکه شانانه و ئهوه

هموو تهستیره و خړوكانه، زور زیاترن لهوانه‌ی هه‌ست و هو‌شیان هه‌یه، له فریشته‌کان و له مروّف و له جند، گرنګ ته‌وه‌یه: ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه‌رچی له ناسمانه‌کان و له زه‌وی دا هه‌یه، هه‌مووی ده‌گریته‌وه، هه‌لبه‌ته لیته‌دا: ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هاتوه، به‌لام له دوو شوینه‌که‌ی دیکه: له سووره‌تی (الحشر) و له سووره‌تی (الصف) دا: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝۱﴾، الحشر، به‌لام لیته‌دا (الأرض)، (مَا فِي) به‌که‌ی له‌گه‌لدا نیه، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، خوا زالی کاربه‌جییه، به‌س ته و زالی کاربه‌جییه، له‌م شه‌ش نایه‌ته موباره‌که‌دا، خوا ﷻ بیست له ناوو سیف‌هت و کرده‌وه ناوازه‌کانی خو‌ی خستوونه روو، که دواتر له مه‌سه‌له گرنګه‌کان دا سه‌رژمیران ده‌که‌ین.

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌خوا‌ی به‌پاک‌گرت.

﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، خوا‌خواه‌نی ته‌و په‌ری بالآ ده‌ستی و زالییه، (عَزِيز) (الَّذِي لَا يَغْلِبُ) الممتنع، ته‌و زاته‌ی که‌س به‌سه‌ریدا زال ناب‌ی، ته‌و زاته‌ی هیچ‌که‌س پی‌ی ناو‌یری، بالآ ده‌سته، (الْحَكِيم) کاربه‌جی و کارزان، ته‌و زاته‌ی خواه‌نی ته‌و په‌ری حکمه‌تیه، حکمه‌تیش واته: دانانی شته‌کان له شوینی خو‌یان دا، (حکیم) خواه‌نی دانایی و لیزان‌یی و کارامه‌یی.

﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، (مُلْك) به‌مانای حوکمرانیی و، به‌پړوه‌بردن و به‌سه‌ر راگه‌یشتن و خسته‌ ژیر ده‌سته‌لاقی خو، دتی، واته: ناسمانه‌کان و زه‌وی هه‌موویان له‌ژیر پکیفی خوادان، هه‌موویان له‌ژیر حوکمرانیی خوادان و، خوا بالآ ده‌سته به‌سه‌ر هه‌موویان دا.

﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، ده‌ژیه‌نی و ده‌مرینی، واته: ژیان ده‌به‌خشی و ژیان‌یش وهرده‌گریته‌وه، چونکه (يُحْيِي)، واته: زیندوو ده‌کات، واته: ژیان ده‌به‌خشی، (وَمُيْتُ)، ده‌مرینی واته: ژیان له‌خواه‌ن ژیان ده‌ستینیتته‌وه و ده‌بیته‌مردوو.

﴿ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱ ﴾. نهو لهسه ر هه موو شتی به توانایه، واته: نهک خوا ته نیا ده توانی بژی نهی و مری نی، به لکو هه ر کاری کی دیکه ی بیه وی، له سه ری به توانایه.

ته وه جهوت له و سیفه ت و کرده وانه ی له م سوور په ته موباره که دا، له م شه ش نایه ته موباره که دا، خویان پی وه سف کراوه، تنجا دته سه ر پینجی دیکه:

﴿ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۝۲ ﴾، خوا یه که مه و دوا یه مه، ناشکرایه و په نهانه، ﴿ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۳ ﴾، هه روه ها نه و به هه موو شتیک زانایه، نه م یه که م و دوا یه م و ناشکرا و په نهانه، دوا یی تیمه له کورته با سیکدا ده یان خه ی نه رو و ده یان که ی نه با به تیک ی تابه ت، به لام گرنک نه وه یه (أَوَّل) زانایان وایان لیکدا وه ته وه (أَوَّل بِلا بدایه) و (أَخِر) (أَخِر بِلا نهایه)، خوا یه که مینه به بی سه ره تاو، به بی ده ستیک و، دوا هه مینه به بی کو تایی و، خوا ناشکرایه ﴿ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۳ ﴾ بی نه وه ی بکه و پته به ر حو که م پینج هه سه ته کان و، په نهانه بی نه وه ی عه قل و دلّه کان نه توانن بیناسن و پتی ناشنابن، هه لبه ته دوا یی فه رمایشی پیغه مبه ریش ﴿ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۳ ﴾ له و باره وه دینین و، تیشکی زیاتری ده خه ی نه سه ر.

﴿ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۳ ﴾، نه ویش به هه موو شتیک زانایه، که واته: نایه تی یه که م و دووم، جهوت سیفه تیان گرنه خویان، نه م نایه تی سییه مه ش پینج (۵) نه وه دوا زده (۱۲)، له و بیست (۲۰) سیفه ته ی گو مان، له م شه ش نایه ته موباره که دا، بو خوی به رزی مه زن خراونه روو.

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۝۴ ﴾، نه و که سیکه ناسمانه کان و زهوی له شه ش ر ژواندا هیناونه دی، (هُوَ) راناوی نادیاره، واته: (نه و) نه و خوی به ی باسکرا ﴿ وَهُوَ الَّذِي: (إِسْمٌ مُّؤْصَل) واته: نه و که سه ی، یان نه و زاته ی، ﴿ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۝۴ ﴾، ناسمانه کان و زهوی هیناونه دی و په دای کردوون، له ماوه ی چه نندا؟ ﴿ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۝۴ ﴾ له ماوه ی شه ش ر ژواندا، هیچ گو مان له وه دا

نیه که مه‌به‌ست له: (آیام) رۆژه‌کانی هه‌فته‌ن، وه‌ک له په‌یمانی کۆندا هاتوه، گوايه خوا ﷻ له رۆژانی (یه‌ک شه‌مم و دوو شه‌مم و سێ شه‌مم و چوار شه‌مم و پێنج شه‌مم و هه‌ینی) دا، هه‌موو دروستکراوه‌کانی دروستکردوون، ئەوه شه‌ش و، له رۆژی شه‌مه‌شدا خوا پشوووی داوه، ئەوه له په‌یمانی کۆندا هاتوه، بۆیه خوا ﷻ له سووره‌تی (ق) دا، ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (۲۸) وه‌ک پێشتر ته‌فسیرمان کردوه، واته: تێمه‌ ناسمانه‌کان و زه‌وایمان به‌ شه‌ش رۆژان هه‌تاونه‌ دی و، هه‌یچ ماندووتییان تووش نه‌بوو.

چونکه ده‌سته‌لاتی خوا بێ سنووره‌و ره‌هایه، ئەوه نیه بگوتری: ئەوه‌نده‌ی پێ ده‌کری، به‌لام له‌وه زیاتری پێ نا‌کری! هه‌ر وه‌ک زانیاری خوا بێ سنووره، ئەوه نیه بگوتری: ئەوه ده‌زانی، به‌لام له‌وه زیاتر نازانی! هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خوا بێ سنووره‌و ره‌هان، بۆیه له‌وی خوا ﷻ به‌ره‌رچی ئەو بیروکه‌یه‌ی داوه‌ته‌وه، که هه‌م نه‌صرا‌نییه‌کان و هه‌م جووله‌که‌کان، تێستا په‌یمانی کۆن به‌ کتیبی پیرۆزی خۆیان ده‌زانن و ته‌به‌ننیا‌ن کردوه، له‌ راستی دا خوا ﷻ ماندووتیی تووش نا‌بێ، له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌سته‌لاتی خوا، توانای خوا، ویستی خوا، سیفه‌ته‌کانی خوا، هه‌موویان بێ سنووره‌و ره‌هان، که‌واته: مه‌به‌ست له: (آیام) و (یوم)، ئەو رۆژه‌ی بۆ تێمه‌ زانراو و باوه، به‌ دنیایی مه‌به‌ست ئەوه نیه، به‌ زۆر به‌ل‌گان:

أ- یه‌کتیک له‌ به‌ل‌که‌کان ئەوه‌یه که خوا ﷻ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَيُّكُمْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (۱۷) الحج، واته: رۆژیک له‌لای په‌روه‌ردگارت وه‌ک هه‌زار سا‌له، له‌وه‌ی تێوه ده‌یه‌مێرن، له‌وی هه‌زار (۱۰۰۰) ده‌فه‌رمووی، له‌ سووره‌تی (معا‌رج) یشدا، ده‌فه‌رمووی: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (۱) الحج، واته: رووح و فریشته‌کان له‌ رۆژیکدا به‌ره‌و لای خوا به‌رز ده‌بنه‌وه، که ئەندازه‌ی که په‌نجا هه‌زار (۵۰۰۰۰) سا‌له.

ب- وشەى (يَوْم) له زمانى عەرەببىدا به مانای کات دى، يان ماوه يەك له کات، چ زۆر و، چ کەم، به لأم تيمه خەلکى سەر زهويين و به پى عورف و باوى خومان دەلئين: رۆژ، ئەویش هەندىک جارن وشەى (يَوْم) تەنيا بۆ (نَهَار) به کاردئين، ئەو کاتەى رۆژ به دەرەوه يەو، بۆ به رانبەرە کەشى دەلئين: (ئيل)، (ئيل وَنَهَار)، جارى واش هەيه (يَوْم) بۆ شەوو رۆژ به کاردئين، ئەگەرنا جارى وا هەيه دەگوترى: (في يَوْمٍ وَئِيلَةٍ)، له رۆژىک و له شەوىک دا، به لأم (يَوْم) له به کارهينانى قورئاندا واتە: کاتى رەها، کەواتە: ﴿فِي سَيِّئَةِ آبَائِهِ﴾، به شەش قۇناغ، شەش ماوهى کات، ئايا خوا ﷻ نەيدەتوانى گەردوون ناسمانەکان و زەوى، به (كُنْ فَيَكُونُ) يک، به چاوترووکاتىک بىنئىتە دى؟ بىگومان با، ئەدى بۆچى واى خولقاندوون؟ خوا بۆ خۆى دەزانى، سىستمە کەى وا داناوه، کە بهو شتیه يە خوا ﷻ ئەم گەردوونه بىنئىتە دى.

﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ﴾، دواىى خوا بەرز بووه، بۆ سەر عەرش و، چوووه سەر عەرش و، نىشتە جى بوو له سەر عەرش، ئايا مەبهست لهوه چیه؟ دەبى بلئين: وهک بۆ خوا شایستەيه، يان وهک هەندىک له زانايان گوتووينا: ئەئويل بکرى، کە مەبهست له: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ﴾، واتە: خوا ﷻ هەرچى شتىک کە له ناسمانەکان و زهويدا هەيه، خستیه ژىر پکئىفى خۆى و سەرپەرشتى دەکات و، ئاگای لئيهتى، هەندىک له زانايان وایان مانا کردوه، به لأم پىم وایه، وا سەلامەتره بلئين: چوونه سەر عەرشى خوا، سيفهتى خوايه، هەر وهک زانيارى خوا، بەزەىى خوا، حیکمەتى خوا، دەستە لاقى خوا، بىنىنى خوا، بىستنى خوا، فەرمايشتى خوا، ئەوانه هەموويان سيفهتى خوان، ئنجا چوونه سەر عەرشه کەشى يەکتیکه له سيفهته کردەيه کانى خوا، وهک چۆن سيفهته کانى دیکهى نازانين چۆن؟ له بەر ئەوهى هەميشه (الصُّفَّةَ فَرُغَ الذَّاتِ)، سيفهت لقیکه له زات، زاته که چۆن بى، سيفهته کهش وایه، ئنجا خوا ﷻ له بارهى زاتى خۆيهوه دەفرموى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، الشورى، واتە: هيج شتىک وهک وى (خوا) نيه، بىگومانيش: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، يانى: هيج شتىک وهک زات و سيفهتى خوا نيه، تيمه نازانين زاتى خوا چۆنهو، سيفهته کهشى هەر نازانين

چونہ، بویہ بهیچ شیوہیک نابئی تہوہ بیتہ زہینی مروّفہوہ، کہ وہک چوّن کہسٹک لہسہر کورسییہک دادہنیشئ، ناوا خوا چوّنہ سہر عہرش، چونکہ تہوہ ویچواندنہ بوّ خوا، بہ لّام خوا دہفہرموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾!

کہ بہ داخہوہ - وہک جاری دیکہش باسمانکردوہ - ہندیک لہ حہنبہلیہکان، نالیّم: (أحمد بن حنبل) بوّ خوئی، بہ لّام ہندیک لہ شوئیکہوتووانی مہزہبی حہنبہلیی، تووشی جوړیک لہ ویچواندن و جہستاندن خوا بوون و لہ کتیبہکانیاندا ہہیہ، لہ کاردانہوہی تہوہشدا خہ لکتیکی دیکہ بہولادا تیتیان پہراندوہو، ویستووایانہ ہہموو سیفہتہکان تہئویل بکہن، بہ جوړیک کہ دووریان بخہنہوہ لہ ویچواندن و جہستاندن، کہ تہگہر تہوہی پیشئ تیبہراندن بوو بئ، تہوہشیان کورٹہتیانہ، بویہ زانایان بوّ سیفہتہکانی خواو ناوہکانی خوا، بنچینہیہکیان داناوہ گوٹووایانہ: ﴿إِثْبَاتٌ بِلَا تَشْبِيهِ، وَتَنْزِيَةٌ بِلَا تَعْطِيلٍ﴾، چہسپاندنی سیفہتہکانی خوا بہ بئ ویچواندن و، بہ پاکگرتتی خوا بہ بئ لئ دارووتاندن و پہکخستنی سیفہتہکانی خوا.

﴿يَعْلَمُ مَا بَلِغٌ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾، خوا دہزانی تہوہی دہچیتہ ئیو زہویہوہو، تہوہی لئی دہردہچئ، تہوہی دہچیتہ ئیو زہوی، مروّف تہگہر بہ خہیالی خوئی بیہتینتہ بہر نیگا، زوّر شت دہچیتہ ئیو زہوی: تہوہہموو باران و بہفرو تہزریہ، تہوہہموو دہنکہ دانہوولایہ، تہوہہموو ئیوکانہ، تہوہہموو تووانہ، تہوہہموو پنچہ گیایانہ، تہوہہموو جہنازانہ، تہوہہموو شتانہ دہچنہ بن و ئیو زہوی، تہوہہموو زیندہوہرانہ، ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ ہہروہہا تہوہی لہ زہوییش دہردہچئ، دہیزانی: تہوہہموو کانیی و سہرچاوہو نہوت و غازو، تہوہہموو کانزاو، تہوہہموو پنچہ گیاو دارو درہخت و زیندہوہرو ... ہتدہ، ہہمووی لہ زہویدا دہردہچئ. ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا﴾ ہہروہہا خوا دہزانی ہہرچی لہ ناسمان و لہسہری دادہبہزئ، وہک جوړہکانی تیشک و جوړہکانی ناو: باران و بہفرو تہرزہو، فریشتہکان و، بہلایہکان کہ دادہبہزن و، پارچہ نہیزہکہکان و بلیسہکان،

﴿وَمَا يَرْضَخُ فِيهَا﴾ ههروهه‌ها خوا ده‌زانی‌ته‌وهی به‌ناسماندا به‌رز ده‌بیت‌هوه، دیسان زور شت به‌رهو ناسمان به‌رز ده‌بیت‌هوه: کرده‌وهی مروّقه‌کان، کرده‌وه چاکه‌کان و کرده‌وه خرابه‌کان، پرووحی مروّقه‌کان که به‌رز ده‌بنه‌وه به‌رهو ناسمان، فریشته‌کان که دینه‌سه‌ر زه‌وی و به‌رزده‌بنه‌وه، ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، ته‌و (خوا) له‌گه‌لتانه له‌هه‌ر کوئیه‌ک بن، له‌هه‌ر جئیه‌ک بن، خوا له‌گه‌لتانه، واته: به‌ده‌سته‌لآت و به‌زانباری‌خی‌وه له‌گه‌لتانه، هه‌لّه‌به‌ته‌هه‌ندیک له‌زانایانیش گوتوویناه: پی‌ویست ناکات ته‌ئویل بکری، به‌ده‌سته‌لآت و زانباری، به‌لکو خوا له‌گه‌لمانه به‌و شی‌وه‌یه‌ی بو خوا شایسته‌یه، که دوایی زیاتر قسه‌ی لی‌ده‌که‌ین، به‌لام بی‌گومان خوا له‌ده‌ره‌وه‌ی دروستکراوه‌کانی خوئیه‌تی، له‌سه‌ر عه‌رشی خوئیه‌تی، به‌و شی‌وه‌یه‌ی بو خوا شایسته‌یه، بوئیه له‌گه‌لدابوونی خوا، هه‌موو زانایان له‌سه‌ر ته‌وه‌ی یه‌کده‌نگن که ده‌بی ته‌ئویل بکری، واته: به‌زانباری و به‌ده‌سته‌لآت له‌گه‌لتانه، نه‌ک خوا بی‌ستا لی‌ره‌بی.

﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خوا بینه‌ری ته‌وه‌یه که ده‌یکه‌ن، نه‌مه‌ش بو خوئیه‌ی له‌گه‌یه له‌سه‌ر ته‌وه که ده‌بی ته‌وه ته‌ئویل بکری، چونکه نه‌گه‌ر خوا لی‌ره‌بی، پی‌ویست ناکات، بفه‌رموی: ده‌تانینم، به‌لام خوا ده‌فه‌رموی: ده‌تانینم چی ده‌که‌ن! که‌واته: بی‌ستا لی‌ره‌نیه.

﴿لَهُ، مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾، جاریکی دیکه‌ش دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، ده‌فه‌رموی: حوکمرانی‌سه له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ته‌نیا هی ته‌وه، ﴿وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾، کاروباره‌کانیش به‌س بو لای خوا ده‌گپ‌درنه‌وه.

﴿يُورِلُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُورِلُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾، شه‌وگار ده‌خاته تئو پوژگارده‌وه، واته: له‌شه‌وی که‌م ده‌کات و، له‌پوژئی زیاد ده‌کات و پوژ دریز ده‌بی، ﴿وَيُورِلُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾، هه‌روهه‌ها پوژگار ده‌خاته تئو شه‌وگارده‌وه، له‌پوژئی وه‌رده‌گری و به‌تئو شه‌وییدا ده‌کات و شه‌و دریز ده‌بن، ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، نه‌و زانایه به‌خواه‌نی سینه‌کان، یاخود به‌هاوه‌لی سینه‌کان، مه‌به‌ست پی‌ئی ته‌و نه‌ئینی و نیازو مه‌به‌ستانه‌ن که له‌دلّه‌کاندا هه‌ن، دلّه‌کانیش له‌تئو سینه‌کاندا‌ن.

١٠- ٢٠) سیفہت بوون:

نایہ تہ کانی: (١ - ٣)، (١٢)، سیفہت.

نایہ تی: چوارہم: (١٣ - ١٧):

١٣- خوا ئہو زاتہ یہ کہ ناسمانہ کان و زہوی له شہش رُوژان دا و، به شہش قُوْناغ
ہیناونه دی.

١٤- دواپی چۆتہ سہر عہرش.

١٥- دہزانی چی دہ چیتہ نیو زہوی و، چی لی دہردہ چتی، چی له ناسمان دیتہ خواری
و، چی بہرہو لای بہرز دہ بیتہوہ.

١٦- خوا له گہ تانہ له ہہر جتہک بن.

١٧- خوا بینہری ئہو یہ کہ دہیکہن.

نایہ تی: پینجہم: ١٨:

١٨- کاروبارہ کان ہہموویان بہرہو لای خوا دہ چنہوہ.

نایہ تی: شہشہم: (١٩ و ٢٠):

١٩- شوئی بہ نیو رُوژندا دہکات و، رُوژی بہ نیو شویتدا دہکات.

٢٠- ئہو زانیہ بہ ہاوہ لانی، یان بہ خواوہ نانی سینہ کان، کہ نہینییہ کانن.

تجلا لہ تہوہری دووہمدا خوا فہرمان دہکات بہ بروداران: ﴿ ءَامِنُوْا بِاللّٰهِ
وَرَسُوْلِهِۦ ۚ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَلْفِیْنَ فِيْهِ ۚ ﴾، بروا بینن بہ خواو پیغہ مہرہ کہی و
لہوہدا کہ تیوہی تیدا کردۆتہ جینشین، بہہ خشن، ﴿ فَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا
هُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ۙ ﴾، بہ دنیایی ئہوانہ تان کہ بروایان ہیناوہو، مال و سامانی خویان
بہ خشیوہ، پاداشتیکی گہورہ یان ہہیہ.

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، چنانچه بروا به خوا ناهننن! ﴿وَالرَّسُولَ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾، له حالیکدا که پیغمبر ﷺ بانگتان دهکات، تاکو بروا به پهروهردگارتان بیتن، ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، نهگه بروادارین، پشتریش پهیمانی لیوهردگرتوون، واته: بهشیوهیهک خولقاندوونی که پهروهردگاری خوٚتان بناسن و پیٚ ناشنا بن، که مهبهست پیٚ نهو حالته زگماکیهیه، خوا مروٚفی لهسه سروشتاندهو.

﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكَ عَلَى عَبْدِهِ مَا يَنْتَظِرُ﴾، خوا نهو زاتهیه که نایته رهوشنهکان دادهبه زینتته سهه بهندهکهی خوٚی (محمد)، ﴿لِيُخْرِجَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تاکو تیوه له تاریکایان دهریاز بکات بوٚ روشنایی، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ لَفْظٍ لَّ رَجِيمٌ﴾، به دلنایی خواش بهرانبهه به تیوه زور به پهروشهو، زوریش به بهزهیهه، به پهروشه زانتان لیٚ دووربخاتهوهو، به بهزهیهه قازانجتان بوٚ بهینٚ، ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، نهوه چیتانه له پیناوی خوادا، له پیٚ خوادا نابهخشن! ﴿وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، میرات و پاشماوهی ناسمانهکان و زوی هی خواهیه، سههرنجام ههموو شتیک بهجیٚ دهمینٚ و دهچپتهوه بوٚ لای خوا.

﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلًا﴾، پهکسان نین نهوانهتان که پیش فهتج، (پیش فهتجی مهککه یان صولجی حودهیبیه) مالی خوٚیان بهخشیوهو، جهنگاون له پیٚ خوادا، پهکسان نین لهگهل نهوانهی دواپی دا، ﴿أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا﴾، نهوانه پلهیان مهزتره لهوانهی دواپی مالی خوٚیان له پیٚ خوادا بهخشیوهو جهنگیان کردوه، ﴿وَكَلَّا وَعَدَدَ اللَّهُ الْحَسَنَى﴾، بهلام ههه کامیکشیان خوا بهلینی پاداشتی هههه باشی پیداوه، هههه کهسه بهپیٚ پلهو پیگهی خوٚی، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شارهزای نهوهیه که دهیکهن.

له کوٚتاییدا دهفهرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُعْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا﴾، کینیه قهرزکی باش بداته خوا، ﴿فَضْلِعَفْءُهُ لَهُ، وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، خواش بوٚ چهند بهرانبهه بکاتهوه، (پاداشتهکهی) و پاداشتیکی پر ریزو حورمهت، یاخود پاداشتیکی زور نایاب و دانستهشی دهپیٚ!

مهسه له گرنه کان

مهسه له ی به که م:

راکه یانندی نه و راستیه که هرچی له ناسمانه کان و زه ویدایه، خوا به پاک ده گرتی، پاشان وه سفکردنی خوی به رزو مه زن و بن وینه، به بیست له سیفه ته به رزو په سندو کرده وه بن وینه کانی:

خوا ده فیه رموی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۱ ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ۲ ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ۳ ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيقُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ۴ ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ ۵ ﴿يُورِثُ النَّهَارَ وَيُورِثُ اللَّيْلَ فِي الْأَيَّامِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ ۶ ﴿

شیکردنه وه ی ثم، ثایه تانه، له بیست برکه دا:

۱- ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، پاکیی بو خوا ده ربری، هرچی له ناسمانه کان و زه وی دایه، (تسبیح) تیمه دوایی له کورته باسیکدا باسی به پاکگرتنی خوا له لایه ن دروستکراوه کانیه وه (تسبیح الله من قبل مخلوقاته) ده که یین، به لام لیره دا هر به کورتیی ده لئین: (التسبیح: التنزیه، واللام للتبیین، وفایدتها زیاده بیان ارتباط المعمول بعملیه، لأن فعل التسبیح متعده بنفسه)، (تسبیح): بریتیه له به پاکگرتن و بن خهوشیی پتشانندان، لام (ل) ده که ی خراوته سهر (الله) (سبح لله)، بو روونکردنه وه یه، روونکردنه وه ی نه وه که به رکاره که زیاتر په یوه سته به بکه ره که یه وه، چونکه وشه ی (سبح) بو خوی به رکار

ده‌خوازی و پیوستگی به پیتیک نیه، (سَبَّحَ اللهُ) خوی به پاککرت، به لَام (سَبَّحَ لِلَّهِ) مانای به پاککرتنه که له لایهن دروستکراوه‌کانی خواوه، به‌هیتز ده‌کات و توختری ده‌کاتوه، وه‌ک: (شَكَرْتَهُ) واته: سوپاسم کردو، (شَكَرْتُ لَهُ) سوپاسم بُو کرد، نهمه (ل)ه، همه مانایه‌که‌ی به‌هیتز ده‌کات، همه یانی: نهو شته‌م به تاییهت بُو نهو کرد، هه‌روه‌ها وه‌ک: (نَصَحْتَهُ) واته: دل‌سو‌زیم بُو نواند، (نَصَحْتُ لَهُ) دل‌سو‌زیم بُو نهو نواند.

که ده‌فه‌رموی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، به پاککرتنی بُو خوا راگه‌یاند، وشه‌ی (مَا): (مَا: اسْمٌ مُّؤْصَلٌ يَعْمُ الْعُقَلَاءَ وَعَزَّزَهُمْ، أَوْ هُوَ خَاصٌّ بِغَيْرِ الْعُقَلَاءِ، فَجَرَى هُنَا عَلَى التَّغْلِيْبِ)، (مَا): ناوی مه‌ووصوله‌ خاوه‌ن هُوْش و نه‌وانه‌ش که هُوْشدار نین ده‌یانگریته‌وه، (وه‌ک ماده‌ی بِنِ زَیَان و رووه‌ک و ... هتد) یاخود (مَا) لیره‌دا هه‌ر مه‌به‌ست پی‌ی نه‌وانه‌یه که خاوه‌ن هُوْش و عه‌قَل نین، واته: دروستکراوه‌کان جگه له فریشته‌و جندو مرؤف، (که به پی‌ی زانیاری بی‌مه، به‌س نهو سی جوره دروستکراوه‌ی خوا، خاوه‌نی هُوْش و عه‌قَل و هه‌ستن} به‌لَام لیره‌دا نه‌وانه‌ی خاوه‌ن هُوْش و عه‌قَل نین، زاکراون به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا که خاوه‌ن هُوْش و عه‌قَلن، (له‌به‌ر نه‌وه‌ی ژماره و نه‌ندازه و قه‌باره‌ی نهو جوره دروستکراوانه، دروستکراوه‌ی بِنِ عه‌قَل و بِنِ هه‌ست و هُوْشه‌کان، زیاتره له‌وانی دیکه} هه‌ردوو ری‌یه که گونجاون.

۲- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ نهو (خوا) زالی کارزانه، بالاده‌ستی کاربه‌جییه.

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سیفه‌تی به‌که‌می خوا، نه‌وه‌یه که هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، هه‌رچی دروستکراوه‌کانی خوان، به‌سه‌رو خواره‌وه، هه‌مووی پاکیی و بِنِ خه‌وشیی بُو خوا راده‌گه‌یه‌نی.

سیفه‌ته‌کانی دووه‌م و سییه‌م: ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، نهو زور بالاده‌ست و زاله‌و زوریش خاوه‌ن حیکمه‌ته، (الْحَكِيمُ) نهو زاته‌ی خاوه‌ن حیکمه‌ته، حیکمه‌تیش واته: کارامه‌یی و دانایی و کاربه‌جیی، هه‌ندی‌ک حیکمه‌تیان ئاوا پیناسه کردوه: دانایی هه‌ر شتی‌ک له شوینی خویداو، هه‌ندی‌کی دیکه وایان پیناسه کردوه:

(الإصابة بِالْعَمَلِ)، هه‌م له رووی زانباریه‌وه مروّف بییتکی و، هه‌م له رووی کرده‌وه‌وه، زانباریه‌که‌ی پاست و دروست بی و، په‌فتارو کرده‌وه‌که‌شی پر به پیست و به‌جی بی، ئەمه سئ سیفه‌ت.

۳- ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، حوکمرانی و مولکی ناسمانه‌کان و زهوی هه‌مووی هی نه‌وه، (مُلْكُ): له زمانی عه‌ره‌بییدا به مانای ده‌سته‌لات و حوکمرانی و ده‌ستکراوه‌یی له هه‌لسوکه‌وتدا دئ (الْمَلِكُ التَّصَرُّفُ فِي الشَّيْءِ) (ملك) بریته له کۆنترۆل‌کردن و به‌کاره‌ینانی هه‌ر شتیک و ده‌ستتیه‌وردانی هه‌ر شتیک، (الطَّيْرِي) ناوای مانا کردوه: (لَهُ سُلْطَاتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ، وَلَا شَيْءَ فِيهِنَّ يُقَدَّرُ عَلَى الْإِمْتِنَاعِ مِنْهُ، وَهُوَ فِي جَمِيعِهِمْ نَافِذُ الْأَمْرِ، مَا فِي الْحُكْمِ) (۱)، واته: ده‌سته‌لاته‌کانی ناسمان و زهوی و هه‌ر شتیک که تییاندا هه‌یه، هی خوایه ﴿﴾، هه‌ج شتیکیان تیدانیه بتوانی لئی لامل ببی و، ئەو ﴿خَوَ﴾ له هه‌موویاندا فه‌رمان و بریاری جیبه‌جی کراوه، ئەمه‌ش سیفه‌تی چواره‌م.

۴- سیفه‌تی پینجه‌م و شه‌شه‌م: ﴿بِحَمِيٍّ وَنَمِيٍّ﴾، ده‌ژیه‌نی و ده‌مرینی، یان ژیان به‌به‌ردا ده‌کات و ژیانیش وه‌رده‌گریته‌وه‌وه ده‌مرینی، (الإِحْيَاءُ وَالْإِمَاتَةُ: إِعْطَاءُ الْحَيَاةِ وَسَلْبُهَا)، به‌خشینی ژیان و وه‌رگریته‌وه‌ی ژیا‌نه.

ئجنا نایا ئەو ژیاندن و مراندنه، چۆنن؟ خوا ﴿﴾ ئەو هه‌موو فریشتانه‌ی ژیان پیداون، جندی ژیان پیداون له پيش مروّفدا، دوایی مروّفشی دروستکردوه‌وه ژیا‌نی پیداه، پاشان ئەو هه‌موو پروه‌ک و دارو دره‌خته، ئەو هه‌موو ژیاندارانه‌ی دیکه، هه‌ر له ئەمیایه‌که‌وه بگره هه‌تا فیل و که‌رگه‌ده‌ن و نه‌هه‌نگی شین، که نه‌هه‌نگی شین گه‌وره‌ترین ژیانداری ده‌ریاییه‌وه، فیل گه‌وره‌ترین ژیانداری وشکانیه، هه‌موو ئەوانه به وردو درشته‌وه، خوا ژیا‌نی پیداون و، هه‌مووشیان ده‌مرینی و ژیانیشیان لی وه‌رده‌گریته‌وه.

۵- سیفه‌تی هه‌وته‌م: ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ هه‌روه‌ها له‌سه‌ر هه‌موو شتیکیش توانایه، یانی: ته‌نیا ئەوه‌ نیه که خوا ﴿﴾ حوکمرانی ناسمانه‌کان و زهوی به‌ده‌ست بی

و، بڑھائی و ہرمتی، بہ لکو لہ سہر ہہ موو شتیکیش بہ توانایہ کہ بیہوی، واتہ: گشتیتیر لہ ژانندن و مرانندن و، گشتیتیر لہ حوکمرانیی کردن و بہر توہ بردن لہ ناسمانہ کان و زہویدا، لہ گہردیلہوہ تاکو کاکیشان، فراوانتر لہوہو گشتیتیر لہوہش، خوا ﷻ ہہر شتیکی بیہوی، توانادارہ بہسہریدا، بہبت سنور و بہ رہہایی.

(إِنَّ عَجِبِيَّةً)، لہ تہفسیرہ کہی خوئی دا^(۱) قسہ یہک لہ (الْوَرْتَجِيَّةِ) ہوہ دینئی، کہ یہ کیکہ لہ زانایان و لہوانہی بہ خواناسییدا زیاتر قول بوونہوہ:

(قَالَ الْوَرْتَجِيَّةِ: ذَكَرَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى مُلْكُهُ عَلَى قَدْرِ أَفْهَامِ الْخَلِيقَةِ، وَإِلَّا فَأَيْنَ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ مِنْ مُلْكِهِ، وَالسَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ فِي مَيَادِينِ مَمْلَكَتِهِ أَقْلٌ مِنْ خَرْدَلَةٍ! لِمَا عَلِمَ عَجْرَ خَلْقِهِ عَنِ إِدْرَاكِ مَا فَوْقَ رُؤْيَتِهِمْ، ذَكَرَ أَنْ مُلْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِلْكٌ قُدْرَتِهِ الْوَاسِعَةُ، الَّتِي إِذَا أَرَادَ اللَّهُ إِجَادَ شَيْءٍ، يَقُولُ: كُنْ فَيَكُونُ بِقُدْرَتِهِ، وَلَيْسَ لِقُدْرَتِهِ نِهَائِيَّةٌ، وَلَا لِإِرَادَتِهِ مُنْتَهَى).

واتہ: خوا پاکیی بو وی، مولکی خوئی و حوکمرانیی خوئی، بہ پیتی تیکہ یشتنی دروستکراوہ کانی باسکردوہ، نہ گہرنا ناسمانہ کان و زہوی لہ مولکی خوادا چیین؟ ناسمانہ کان و زہوی لہ مہیدانی مولکی خوادا لہ دنکہ خہرتہ لہ یہک گچکہ ترن، بہ لام لہ بہر نہوہی خوا ﷻ دہزانی کہ دروستکراوہ کان لہوہی دہیینن، زیاتر ناتوانن نیستیعاب بکہن، بویہ باسی نہوہی کردوہ کہ مولکی وی، حوکمرانیی وی، ناسمانہ کان و زہوی گرتوونہوہو، ناسمانہ کان و زہوی لہ ژیر رکیقی دہستہ لاتی نہودان، نہ گہرنا دہستہ لاتی فراوانی خوا ﷻ، کہ ہہر کاتی بیہوی شتیک دروست بکات و پیتی بفہرموی: ببہ یہ کسہر دہبتی و، دہستہ لاتی خواو توانای خوا سنورویکی نیہ، ہرورہا ویستی خوا کہ بیہوی ہہر شتیک بینتہ دی، کوٹایہ کی نیہ.

دہ لیم: نہک ہہر لہم مہسہ لہ یہدا، بہ لکو لہ ہہ موو ہوارہ کانی دیکہ دا، خوا ﷻ لہ قہ دہر عہ قلی تیمہو بہ پیتی توانای تیمہ، دہماندویتی، نہ گہرنا گومانی

تیدانیه که زانیاری و تواناو سیفه ته کانی دیکه ی خوا ﷻ، زور له وه فراوانترن که بو ی خستووینه دوو توئی فه رمایشته که یه وه، چونکه زانیاری و توانای خوا بی سنوورن، سیفه ته کانی خوا، ناوه به رزو په سنده کانی خوا، بی سنوورن، وه ک له فه رمایشتی پیغه مبه ریشدا ﷻ هاتوه، که ده فه رموی:

«اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُرْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»، (أخرجه أبو يعلى كما في مجمع الزوائد (١٨٦/١٠) قال الهيثمي: رجاله رجال الصحيح غير أبي سلمة الجهني، وقد وثقه ابن حبان، وابن حبان: ٩٧٢، قال شعيب الأرنؤوط : إسناده صحيح).

واته: نهی خوايه! لبت ده پاريمه وه به هر ناويک که هی تو به، خو ت پي ناو او، يان له کتبيکته دا داتبه زانده، يان به کيک له دروستکراوه کانی خو ت فير کرده، يا خود له زانیاری په نهانی خو تدا هه لنگرتوه، که قورئانی مه زن بکه يه به هاری دل م و، رووناکيی سينه م و، مایه ی لچوونی خه م و خه فه تم. نجا خوا ﷻ دېته سه ر باسی پينج سیفه تی دیکه، دوا ی نه و جهوت سیفه ته ی رابردن:

٦- ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾، نه و یه که مینه و دوامینه، سه ره تاو کو تاييه، تيمه دوايي وه ک چو ن له باره ی: په پاکگرتی دروستکراوه کانه وه بو خوا، کورته باسيک ده که ين، له باره ی نه و چوار ناوو سیفه ته ی خوا په روه ردگاري شه وه: ﴿الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾، کورته باسيک ده که ين و، تيشکی زياتريان ده خه ينه سه ر، خوا ﷻ خو ی وا پي ناسه ده کات ده فه رموی: نه و یه که مه و کو تاييه، (الأوّل) بريته له شتيک که ده ستيکی نه بی، بو يه زانايان گو توويانه: (أوّل بلا بدایة)، خوا یه که مه، به لام به بی ده ستيک، (وآخر بلا نهایة)، خوا کو تاييه به لام به بی نه وه ی ته واو بی.

۷- ﴿وَالظَّهِيرُ وَالْبَاطِنُ﴾، (خوا) ئاشكرايەو پەنھانە، ئاشكرايە، ئەگەر بە عەقْل و دَلْ بۆى بېروانى، بەلَام پەنھانە، ئەگەر بە پىنج ھەستەكان بۆى بگەپتى، خوا لەو ھەرزتەرە كە بگەويته بەر پكئيفى شەداو و چراو تۆرى پىنج ھەستەكان، پىنج ھەستەكان لە قەدەر خۇيان دەركى شتەكان دەكەن، عەقلىش لە قەدەر خۆى دەركى شتەكان دەكات، دلىش لە قەدەر خۆى و، وەحىيش بە ئەندازەى خۆى، وەك ھەم لە كئيبى: (خواناسىي)، ئايىن، ئيمان: درەوشاويى ئىسلام و پووچەلى پىچكان)دا، ھەم لە مەوسووعەى: (درەوشاويى ئيمان و پووچەلىيى ئىلحاد، لەبەر پۆشنايى زگماك و عەقْل و زانست و وەحىيدا)، باسمانكردو، كە مرؤف چەند پئيهكى ھەن بۆ دەرەككردنى شتەكان، سادەترين پىگاو سەرەتايىترينى برىتية لە پىگاي پىنج ھەستەكان: ديتن و، بىست و، بۆنكردن و، تامكردن و، دەست لىدان، بەو پىنج ھەستەكانە مرؤف دەتوانى مامەلە بكات لەگەل شتە ماددىي و بەرھەستەكاندا، دواى ئەوھش مرؤف عەقلى ھەيە، ھەندى شت ھەيە بە پىنج ھەستەكان دەرەك ناكړى، بۆ وئنه: من دەزانم ئەم موصحفە لە دوو تووئى دا سەدو چوارده (۱۱۴) سوورەت ھەن، كە زانايان دا بەشيان كردو بۆ سى (۳۰) بەش و پئى دەگوتړى: قورئان، بەلَام بە چاو بەس بەرگەكەى دەبىنړى و، بە ھەستەكانى دىكەش ئەو نازانړى، بەلَام بە عەقْل دەزانين كە لە نئو ئەو دوو بەرگەدا، ئەو كۆتا فەرمايشتەى خوا ھەيە دايبەزانندو و لە (۱۱۴) سوورەت و لە (۶۲۳۶) ئايەت و لە (۷۷۴۳۹) وشە و لە (۲۲۱۱۸۰) پيټ پيټ دى، ئا ئەو بە عەقْل دەزانړى، ئنجا لە سەرووى عەقلىشەو، وەحىي ھەيە، ئىلھاميش كە خورپەو خرانە نئو دلى پئدەگوتړى، ھەر جورىكە لە وەحىي، كە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و مرؤفەكانى دىكە تئيدا بەشدارن، بەلَام وەحىي تايبەتە بە پىغەمبەرانەو، واتە: ھەندىك شت ھەيە بە عەقلىش دەرەك ناكړى، خوا چەند ناوى ھەن؟ چەند سىفەتەى ھەن؟ چۆن لەگەل خوادا مامەلە بگەين؟ ئەم ژيانە كۆتايىەكەى چۆنە؟ قىامەت چۆنە؟ ئەوانە دەبى وەحىي پئيمان بلى.

تېمە ئەۋەندە دەزائىن: بوۋنى خوا سەرەتاي نىيە، ھەرۋەھا خوا ﴿۱۰۰﴾ بوۋنەكەى كۆتايى نىيە، ئنجا خوا ﴿۱۰۱﴾ ئەگەر بە چاۋى عەقْل و دَلْ بۆى بېروانى، زۆر ئاشكرايە، (وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ ... تَذُلُّ عَلَيَّ أَنَّهُ وَاحِدٌ)، لە ھەموو شتېكىدا نىشانەيەكى ھەيە، ئەۋە دەگەيەننى كە خوا ئاكە، بە لَام ئەگەر بە چاۋى سەر بۆى بېروانى، پەنھانەو نابىرنى و ھەستى پى ناكىرى، ھەر بۆيە ھەموو ئەۋانەى سەريان لە ئىلھادەۋە دەرچوۋە، ئەۋانە بوۋن كە ويستوويانە بە چاۋى سەر بۆ خوا بگەپىن، بە لَام نەك خوا ﴿۱۰۲﴾ بگەرە زۆرىك لە دروستكراۋەكانى خواش، ئەگەر بە چاۋى سەر بۆيان بگەپتى، نايەنە بەر دىدەت و، نايەنە بەرگۆيت و، نايەنە بەر تەنكىت بۆنيان بگەى و، نايەنە بەر زارت تاميان بگەى و، نايەنە بەر دەستت لەمسيان بگەى، بۆ وئىنە:

أ- ھىزى راکىشان كە ئەم گەردوونەى ھەموو پىكەۋە بەستۋە.

ب- پووح كە لەئىو دوو تەنىشتەكانى خۆماندا ھەيە.

ج- ھەرۋەھا جند كە دروستكراۋىكى تايبەتى خان و لە ئاگر دروستى كردوون.

د- فرىشتەكان، ئنجا ئەگەر كەسى مولحيد بى و بلى: بېروام بەو شتەش ھەر نىيە، بە لَام بىگومان بېرواى بە ھىزى راکىشان ھەيە، ھىزى راکىشان (قوة الجاذبية) تامى، بۆنى، پەنگى، قەبارەى، دەنگى، ھىچيانى ديار نىيە، ئەدى چۆن دەزائىن ھەيە؟! بەھۆى شوئىنەۋارەكانىھە.

ھەرۋەھا ھەركام لە: تىشكى گەردوونىى و، تىشكى ژىر سوورو، تىشكى سەرووى ۋەنەۋشەيى و، ھەر خودى گەردىلە، كە يەكەى دروستبوۋنى ماددەيەو، گەردىلە چۆن دەزائىن ھەيە؟ تەنيا لەپى شۆئىنەۋارەكانىھە، ئنجا ئايا خوا ﴿۱۰۳﴾ شۆئىنەۋارى زۆرى ديار نىن؟ ئەگەر بە شۆئىنەۋارەكان بزانىن گەردىلە ھەيەو، ھىزى راکىشان ھەيەو، چى ھەيەو چى ھەيە، ئايا خواش شۆئىنەۋارى زۆرى نىن؟ بىگومان ھەرچى ھەيە، ھەموۋى شۆئىنەۋارى خوايە ﴿۱۰۴﴾.

۸- ﴿وَهُوَ يَكْلُ شَيْءٍ عَالِمٌ﴾، خوا به همه‌و شتیک زانابه، ئەمەش پینج سیفه‌تی دیکه، له‌گەڵ حەوتە‌که‌ی پینشی، ئەوه دوازده (۷ + ۵ = ۱۲) ئنجا دیتە سەر‌خستنه‌رووی سیفه‌تی سێزده‌یه‌می خوا:

۹- ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ (خوا) ئەو که‌سه‌یه (واته: خوايه‌ک که باسکرا ﷻ ئەو زاته‌یه) که ئاسمانه‌کان و زه‌وی له شه‌ش رۆژاندا هیتوانه‌ دی، پینش‌تریش باسمانکرد، شه‌ش رۆژ، واته: شه‌ش قوناغ له کات، شه‌ش ماوه له کات، چونکه (یۆم) له زمانی عه‌ره‌بیدا به مانای ماوه‌یه‌ک له کات دێ، تیتسا که ئیمه ده‌تین: (یۆم) مانای بیست و چوار سه‌عات ده‌گه‌یه‌نن، واته: سوورپیک‌ی زه‌وی به ده‌وری خۆیدا له به‌رانبه‌ر خۆردا، که دیویکی شه‌وه‌و دیویکی رۆژه‌و، به‌شێوه‌ی هاوکۆ (معدّل) شه‌وو رۆژ به‌کی بۆ (۱۲) به (۱۲) سه‌عات دابه‌ش ده‌بن و، به‌هه‌ردووکیان بیست و چوار (۲۴) سه‌عات، وێرای ئەوه (یۆم) چه‌ند واتایه‌کی دیکه‌شی هه‌ن، بۆ وینه:

أ- ﴿وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (۱۷) الحج، واته: رۆژیک له‌لای په‌روه‌ردگارت هیتنده‌ی هه‌زار (۱۰۰۰) سأل له‌وه‌یه که تێوه ده‌پژمێرن.

ب- به‌لکو رۆژی (۵۰,۰۰۰) سالییش هه‌یه له‌لای خوا: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (۱) المعارج، واته: فریشته‌کان و جبریل بۆ لای خوا به‌رز ده‌بنه‌وه له رۆژیکدا که ئەندازه‌که‌ی (۵۰,۰۰۰) سأل.

ج- له زمانی عه‌ره‌بیدا باوه: (يَوْمٌ لَّكَ وَيَوْمٌ عَلَيْكَ) رۆژیک بۆ تۆ رۆژیک له‌ دژی تۆ، واته: به‌زیانی تۆ، رۆژی له قازانجتو رۆژی له زیانته، رۆژیک هاتتو و رۆژیک نه‌هاتته، که مه‌به‌ست ئەوه نیه به‌ک رۆژی دیاریکراو بێ، یانی: کاتیکی.

د- هه‌روه‌ها خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْآيَاتُ نَدَاوُ لَهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ (۱۱) آل عمران، واته: ئەو رۆژانه ده‌ستاو ده‌ستیان پێ ده‌که‌ین له نێوان خه‌لکیدا، ئەو رۆژانه مه‌رج نیه، رۆژانێکی دیاریکراوین، واته: ئەو کاتانه، کاتیکی ده‌بن فلان ده‌وله‌ته‌سه‌رده‌که‌وی، و ئەوی دیکه له به‌رانبه‌ریدا تیکده‌شکی، جارپیک‌ی دیکه نه‌خیر تیکشکاوه‌که هه‌لده‌ستیته‌وه‌و، ئەوه‌ی دیکه تیکده‌شکی و هه‌روه‌ها.

۱۰- ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، [نهمه ش سیف هقی چوارده یه میه تی] دوابی خوا چووه سه ر عه رش، عه رش نه وهی ئیمه ده یزانی ن یانی: ته ختیک که حوکمرانان له سه ری دانیش توون، وه ک له سوو په تی (المنل) دا، خوی په روه ردگار له باسی مه لیکه ی (سبا) دا، که (هود هود) بو (سُلَيْمَانَ) ی باس ده کات، فه رموو یه تی: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَفَاءَ عَرْشِ عَظِيمٍ﴾ (۱۳)، من نافر هتیکم دوزیه وه ﴿تَمْلِكُهُمْ﴾ پادشاد یانه و شا ژنیانه و، له هه موو شتیک ی پیدراوه (که بو حوکمرانی یکردن پیویست بن) ﴿وَفَاءَ عَرْشِ عَظِيمٍ﴾، ته ختیک ی مه زنی شی هه یه (له سه ری داد ه نی شی بو حوکمرانی ی).
 ئنجا نایا که خوا ده فه رموی: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، (استوی به مانای: [إِزْتَفَعَ، عَلَى، اسْتَقَرَّ])، زانایان به و سی وشه یه مانایان کرده، واته: به رز بووه وه، چووه سه ری، نیشته جی بوو.

أ- نایا نهمه ته عبیری کی رهمزیه، وه ک چوون حوکمرانی ک که ده چپته سه ر ته ختی حوکم، مانای وایه نه و ولاته ده خاته ژیر رکئی خوی ه وه، واته: خوی به رزیش گه ردوونی خسته ژیر رکئی ف و چاودیری و سه ر په رشتی خوی ه وه، دوی نه وه ی به شه ش قوناغ هینایه دی، ئنجا ده ستیکرد به سه ر په رشتی یکردن و مشوور خواردن و به رپوه بردنی، نایا مه به ست پئی نه وه یه؟ یانی: ﴿تَمَثَّلَ لِّلْمَلِكِ﴾، وه ک به شیک له زانایان وایان لیکداوه ته وه، که مه رجیش نیه نه وه به و مانایه بی و نه و ته نویله بی که ره تکر او (مرفوض) ه، چونکه خوا ﴿تَمَثَّلَ﴾ هه ندیک ته عبیری له قورئاندا به کارهیناون بو تیکه باندنی ئیمه، بو وینه: له باسی دره ختی زه قووم دا ده فه رموی: ﴿طَلَمَهَا كَانُهُ، رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ (۱۵) الصافات، واته: میوه که ی وه ک سه ری شه بیتانانه، بیکومان هیچ که سه سه ری شه بیتانانی نه بینیه، به لام لیره دا خوا ﴿تَمَثَّلَ﴾ له گه ل خه یال و نه ندیشه ی ئیمه دا قسه ده کات و، ده زانی له خه یال و نه ندیشه ی هه موو مرؤفه کاندا، سه ری شه یان شتیک ی دژیو و ناقولایه، لیره شدا بو وینه (ابن عاشور) که زانایه کی به رجه سه شه هه ر نه و رایه ی هیناوه و ده لی: ﴿تَمَثَّلَ لِّلْمَلِكِ﴾، نه وه وینا کردنه بو حوکمرانی ی خوا.

ب- ياخود چۈنە سەر عەرپش و بەرزبوونەوہ بو سەر عەرپش، سیفہ تىكى خۇاى بەرزە کہ تىمە نازانین چۈنە! من تاكو تىستا ئەو رايەم زياتر تەبەننىي کردوہ، ھەم لەم تەفسیرەدا، ھەم لە کتیبەکانى خۇمدا بو ویتە: لە مەسووعەي: (ئیمان و عەقیدەي ئىسلامىي لەبەر پۇشنايى قورئان و سوننەتدا)، چونکہ خوا ﷻ لە ھەوت شوین لە قورئاندا، ئەم چۈنە سەر عەرپش و بەرزبوونەوہ بو سەر عەرپش خۇي، دووبارە دەکاتوہ، بەلام تەنیا دەبى ناگامان لەوہ بى، چ گوتمان: ﴿أَسْوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ ۱- بە مانای چووہ سەرى و، ۲- چ گوتمان: بە مانای بەرزبووہو، ۳- چ گوتمان: يانى سەقامگير بوو، لە ھەموو ئەو حالەتەدا دەبى بلین: بەدئىيایى ئەو چۈنە سەر عەرپش و بەرزبوونەوہ سەقامگير بوونەي خوا لەسەر عەرپش، بەو واتايە نپە کہ دیتە زەينى تىمەوہ، کہ کەسک لەسەر تەختىک دابنیش!! ھىچ گومانى تىدا نپە، ئەوہ نابى بەھىچ شىوہەک لە زەنماندا ھەبى، نەک ھەر بو ئەمە، بو ھەموو سیفہ تەکانى دیکەي خواش ﷻ، چونکہ خوا دەفەرموى: (ئیس کەملە شىئ) ھىچ شتىک وەک خوا نپە، کەواتە: ھەموو سیفہ تەکانى خواش وەک خوان و، کردوہەکانى خواش تايەتن بە خواوہ ﷻ.

ئىچا خوا سیفەتى پازدەيەمى خۇي باس دەکات:

۱۱- ﴿يَعْلَمُ مَا بَلِيحٌ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) دەزانى چى دیتە ئىو زەوى.

۱۲- ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ ھەروہا چىش لە زەوى دەر دەچى.

۱۳- ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ ھەروہا چى لە ئاسمان و لەسەرى دادەبەزى.

۱۴- ﴿وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا﴾ ديسان چىش بەرز دەبیتەوہ بەرەو سەرى، بەرەو ئاسمان.

ئىگومان ئەم وەصفەي خوا بىرو خەيالى مرؤف زور فراوان دەکات و بە زور شوئىدا دەبات، تو بېھتە بەرچاوى خوت: خوا ھەموو ئەو شتانە دەزانى کہ دەچنە ئىو زەوى، چى دەچتە ئىو زەوى؟

۱- ھەر تۆکە ئاوتىک لە باران و بەفرو تەزرە، ھەر دلۆپەيەكى ئاوو، ھەر دەنكىكى تەزرەو، ھەر کەلوئىكى بەفر، کہ دەبارى و دەچتە ئىو زەوى، خوا دەيزانى.

٢- پاشان هەر دەنکە تۆویک، ئنجا دەنکە تۆوهکه، گەنم بِن، جو بِن، هەرزن بِن، برنج بِن، نیسک بِن، نوک بِن، ماش بِن، ماشی رەش و سپی، فاسۆلیا بِن، هەرچی دەنکە، هەمووی خوا دەیزانت.

٣- هەرچی ئیوکه، وهک ئیوکه قەیسیی، ئیوکه خورما، ئیوکه بادەم، ئیوکه خۆخ، هەموو ئەوانە ئیوکه که یان دوایی دەبیتە ئەمام و درەختە که یان.

٤- هەرچی زیندەوهره به هەموو جوهره کانیانەوه.

٥- پاشان هەرچی جهنازهی مرۆفانه.

٦- هەرچی شتی دیکه یه که ده چیتە ئیو زهوی، خوا **سُورَةُ الْحَزْنِ** هەمووی دەزانت.

هەر وه ها هەرچی له زهوی دیتە ده ری:

١- هەر ئەمامیک که له زهوی دیتە ده ری.

٢- هەر چه قه ره گیاییه ک که دیتە ده ری.

٣- هەر کانه یه ک که دیتە ده ری.

٤- هەر بهرمیله نهوتیک که ده ری دینن.

٥- هەر بهرمیله غازیک که ده ری دینن.

٦- هەر خه لوژیکی به رد که دیتە ده ر.

هەرچی له زهوی دیتە ده ر، خوا **سُورَةُ الْحَزْنِ** هەمووی دەیزانت.

دیسان هەرچی له ئاسمانیش دیتە خوار:

١- له هەموو جوهره کانی تیشک.

٢- ئاویش به هەر سی جووری: باران و به فرو ته زه وه.

۳- فریشته‌کان که دینه خوار.

۴- وه‌حیی که داده‌به‌زی.

۵- هه‌رچی بلیسه‌یه و له شه‌یتانه‌کان ده‌گیرین.

۶- هه‌رچی نه‌یزه‌که که دینه‌خوارو به‌رهو به‌رگه هه‌وای زه‌وی دئی و، به‌رگه هه‌وا ده‌یسوووتینن بۆ نه‌وه‌ی زی‌مان پین نه‌گه‌یه‌نین، که زانایان ده‌لین: به‌ شی‌وه‌ی هاوکۆبی و گشتیی له شه‌وو رۆژیکدا یه‌ک ملیۆن پارچه به‌رد به‌رهو به‌رگه هه‌وای زه‌وی دئی، به‌لام به‌رگه هه‌وا ده‌یانسووتینن، بۆیه‌ش خوا له باره‌ی تاسمانه‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۝۳۳﴾ الأنبياء، واته: تاسمانان کردوه به‌ بانیکی پارێزراو، تاسمان خۆیشی پارێزراوه‌و کون نابن و پارێزه‌ریشه بۆ ئیمه.

هه‌رچی له تاسمان داده‌به‌زی، خوا هه‌مووی ده‌زانن.

﴿وَمَا يَعْزُبُ عَنْهَا﴾ هه‌روه‌ها هه‌رچی به‌رهو تاسمان به‌رز ده‌بیته‌وه، خوا ده‌یزانن:

۱- فریشته‌کان.

۲- رووحه‌کان که ده‌کیشریین.

۳- کرده‌وه‌کان: کرده‌وه‌ی چاک و کرده‌وه‌ی خراپ.

۴- هه‌رچی که به‌رز ده‌بیته‌وه به‌رهو سه‌ری و به‌رهو تاسمان، خوا هه‌مووی ده‌زانن.

۱۵- سیفه‌ی شازده‌یه‌م: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾، نه‌و له‌گه‌لتانه له هه‌ر کوێیه‌ک بن، زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زانایان، نه‌گه‌ر نه‌لیم تیکرایان رایان وایه ته‌م ئایه‌ته ده‌بن ته‌ئویل بکری، واته: نابن رواله‌ته‌که‌ی وه‌ربگیری، خوا له‌گه‌لتانه له هه‌ر کوێیه‌ک هه‌ن، ئایا ئیستا ده‌توانین بلیین: خوا لێره‌یه‌و له‌م ژووره‌یه؟ نه‌خیر، چونکه:

یہ کہہ م: خوا دہ فہ رموی: خوا لہ سہر عہ رشی خویہ تی، لہ دہرہ وہی دروستکراوہ کانی خویہ تی، خوا لہ دہرہ وہی کات و شوینہ و، لہ دہرہ وہی دروستکراوہ کانی خویہ تی، وہک زانایان دہ لئین: (مُسْتَوٍ عَلٰی عَرْشِهِ بَاطِنٌ عَنِ خَلْقِهِ)، خوا لہ سہر عہ رشی خویہ تی بہو شیوہیہی بُو خوا شایستہیہو، لہ دہرہ وہی دروستکراوہ کانی خویہ تی.

دو وہ م: مووسا عليه السلام داوای لہ خوای پەرہردگار کرد، خوی پیشان بدات و ببینتی، خوا فہرموی: ناتوانی بمبیتی، دوایی فہرموی: تہ ماشای ئەو کیوہ بکہ، ئەگەر خوی زاگرت، توش دہ توانی بمبیتی، بہ لام کاتیک خوا بُو کیوہ کہ دہرکہوت وردو خاش بوو و سووتا، مووساش لہ هوش خوی چوو، وہک لہ سوورہ تی (الأعراف) -۱۴۳-، دا ہاتوہو لہ تفسیری ئەو سوورہ تہ دا بہ تہ فصیل باسمان کردوہ.

سیئہ م: ہہرہ ہا لہ سوورہ تی (الأنعام) یشدا لہ بارہی بینینی خوای پەرہردگاروہ، لہ تہ فسیری ئەو نایہ تہ دا کہ دہ فہ رموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَهُوَ الْاَلْبَسُورُ﴾ (۱۲۳) **الأنعام**، باسیکی سہرہ خومان کردوہو دوایی کراوہ بہ نامیلکہ یہ کی تایبہ تییش، کہ واتہ: ناگونجن بگوتری: خوا لیرہ یہ بہ زاتی خوی.

چوارہ م: فہرمایشتی پیغہ مہری خواش عليه السلام ہہ یہ دہر بارہی و ہسفی خوا، دہ فہ رموی: (حَبَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ) (أخرجه مسلم: ۱۷۹، وابن ماجہ: ۱۹۵، وأحمد: ۱۹۶۴۹، وأبو عوانة: ۳۷۹، وابن حبان: ۲۶۶، والطبراني في الأوسط: ۶۰۲۵).

واتہ: پەرہدہ کہی رووناکییہ { پەرہدہ یہ کہ لہ نیوان خواو عليه السلام دروستکراوہ کانی دہ یہ، رووناکییہ } ئەگەر لای بہ ری، پرشنگہ کانی رووی خوای پاک، ہہرچی لہ چہ شہ نہ نازیدایہو خوا دہ بینتی، ہہ مووی دہ سووتی.

کہ واتہ: گومان لہوہ دانپہ کہ خوا عليه السلام بہ زاتی خوی لہ ہہ موو شوینہ کان نیہ، ئەدی مہ بہ ست پی پی چییہ؟ واتہ: خوا بہ زانیاری و بہ دہستہ لاتی لہ ہہ موو شوینہ کان دا لہ گہ لتانہ، لہ ہەر جتیہ ک بن، بہ لام ہہندیک لہ ئەہلی تہ صہووف کوتوویانہ: پیویست بہو تہ ئولہ ش ناکات، بُو وینہ: (الورتجبی) دہ لئ: دوو پیگہ

هەن: (مَقَامٌ عَنِ الْجَمْعِ، وَمَقَامٌ إِفْرَادٍ الْقَدِيمِ مِنَ الْحَادِثِ)، پێگەی کۆکردنەوەی هەموو شتێک لە خواداو، پێگەی لێک جیاکردنەوەی بێ سەرەتاو پەیدا بوو، مەبەستی ئەوەیە وەختێک باسی خوای بەرز دێتە پێش، دروستکراوەکان هەموویان دەبن بە خەون و خەیاڵ، وەک لە کوردەواریی خۆشماندا دەڵێ: هەر خوا خواپە، ئەوی دیکە هەمووی کاو پایە، پێغەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: (إِنْ أَصْدَقَ بَيِّتٍ قَالَهُ شَاعِرٌ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ وَكُلُّ نَعِيمٍ لَا مُحَالَهَ زَائِلٌ) (أخرجه البخاري: ٢٨٤١، ومسلم: ٢٢٥٦)، واتە: راستترین قەسە شاعیریەک گوتبێتی ئەو قەسە: ناگادارین! هەرچی هەیە جگە لە خوا، هەمووی پووچە، واتە: هیچی بوونی لە خۆیەوە نیە، هەموو نێعمەتێک هەرچۆن بێ، کۆتایی دێ و لە بەین دەچێ، واتە: نێعمەتەکانی دنیا.

ئنجاهەندێک لە ئەهلی تەزکیەو تەصەووف دەڵێن: وەختێک پایەو مەقامی بەرزێ خوا عەزوجل وەک: بوون پێویست (وَاجِبُ الْوُجُودِ)، خاوەنی بوونی راستەقینە، کە تەنیا هی ئەوە، دەهێنە بەر چا، شتەکانی دیکە هیچیان بوونیان نامێنن، بۆیە هەرچی هەیە، وەک یەکێک لە خاواناسان گوتوویەتی: هیچ شتێکم نەبینووە کە خوای بەرز لە گەڵ نەبینی، یەکێکی دیکە گوتوویەتی: هیچ شتێکم نەبینووە، خوام لە پێش ویدا نەبینی، بەلام بێگومان دواوی پێگەی دیکەش هەیەو ئەوەیە، کە بەدیوێنەر و بەدیوێندراو، لێک جیا بکێنەوه، کە لە راستیدا ئەوە راستەو لە گەڵ واقعیدا دەگونجێ و لە گەڵ دەقە شەریعیەکانیشدا دەگونجێ، بەلام ئەو تەنیا خوا بینن و تەنیا حیساب بۆ خوا کردنە، ئەگەر لە شیرازە دەقە شەریعیەکان و عەقل و واقع بچیتە دەری، سەردەکێشی بۆ یەکیبوونی (وحدة الوجود)، واتە: ئەوە کە بگوترێ: ئەم گەردوونە هیچی بوونی نیە، هەرچی هەیە، بەس خواپە ﷻ کە ئەوە راست نیە، چونکە خوا باسی دروستکراوەکانی خۆی کردووە، باسی ئەهلی کوفری کردووە، باسی ئەهلی ئیمانی کردووە، باسی چاکەیی کردووە، باسی خراپەیی کردووە و ناگونجی هەموو شتێک

خوابی^(۱)، به لأم بیگومان هم موو شتیک به ویستی خوابه، هم موو شتیک به دهسته لآی خوابه، هم موو شتیک به دیپینزروی خوابه، مادام به دیپینزروی بی.

۱۶- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [نهمه ش سیفهی حه قده یهم] خواش بینهری نه وه یه که ده یکن، نهمه ش به لگه یه له سه ر راستی ته تویل کردنی نه و نایه ته، چونکه نه گهر خوا لیره بی، پنیوست ناکات، بفرموی: کرده وه کانتان ده بینن به لأم به و شیوه یه ی بو خوا شایسته یه ﷻ له سه ر عه رشی خو یه تی و له دهره وه ی دروستکراوه کانیه تی و، ناکای له هم موو شتیکه و کرده وه کانی به ننده کانی شی ده بینتی.

۱۷- ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ [نهمه جه ختکرده وه ی نه وه ی پشیشیه] ته نیا خوا حوکمران و خاوه ن بریاری ره هایه له ناسمانه کان و زه ویدا.

۱۸- ﴿وَاللَّهُ تَجْمَعُ الْأُمُورَ﴾ [نه وه ش سیفهی هه ژده یه می خوابه ﷻ] هم موو کاروباره کانی ش به س بو لای خواش ده گپرنه وه، وشه (أُمُور) کوی (أمر)، به مانای حال (شأن) و، به مانای په یدابوو (حَادِث) دی، واته: ههرچی قسه و کرده وه شته، هم مووی بو لای خوا ﷻ ده گپرنه وه، (إِنَّ عَظِيمَةَ) گوتو یه تی: (الْأُمُورُ هُنَا: جَمِيعُ الْمَوْجُودَاتِ، لِأَنَّ الْأَمْرَ وَالشَّيْءَ وَالْمَوْجُودَ أَسْمَاءَ شَائِعَةً فِي جَمِيعِ الْمَوْجُودَاتِ: أَعْرَاضُهَا وَجَوَاهِرُهَا)، واته: (أُمُور) لیره دا کوی هم موو دروستکراوه کانه، چونکه وشه ی (الأمر، الشیء، الْمَوْجُود) إنه م سینه (أمر) واته: کار، (شیء) واته: شت، (موجود) واته: هه بوو} نه وانه هم موویان ناوی باون بو تیکرای دروستکراوه کان، به جه وه ره و عه رصنایه وه. [جَوَهْرٌ]، نه وه یه که له زاتی خویدا هه بی و، (عَرَضٌ) نه وه یه سیفهی نه و شته بی، بو وینه: سیویک بوونه که ی خو ی (جوهر)، به لأم تام و بو ن و رهنه که ی پینان ده گوتری: (عَرَضٌ)، له کتبه کانی (أصول الفقه) دا هاتوه: (الْأَمْرُ: مُشْتَرَكٌ بَيْنَ الْفِعْلِ وَالْقَوْلِ وَالشَّانِ وَالشَّيْءِ)، که وشه ی (أمر)، هاوبه شه له نیوان کردارو قسه و حال و شت دا.

(۱) له به شی نو یه می کتبی (رنگای صالح بوون و به ره و خوا جوون) دا، چاپی شه شه می، به دریزی باسی بیروکی یه کبوونی (وحدة الوجود) مان کرده و به ربه رچینکی باشی (محبی الدین بن عربی) مان داده ته وه، که به ناهق نازناوی (الشیخ الأكبر) ی دراوه تی.

کهواته: که ده فهرموئی: ﴿وَالِی اللّٰهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾، واته: هرچی قسه یه و هرچی کرده و یه و هرچی کاروباره، همه مووی ته نیا بؤ لای خوا ده گپ ریته شه، ﴿تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾، خوئراوه ته شه: ﴿وَالِی اللّٰهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾، واته: کاره کان بؤ لای خوا ده گپ ریته شه.

۱۹- ﴿يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ (نه میس سیفه تی نؤ زده یه می خوی پهره ردگار) واته: شهوگار به نیو پؤژگاردا ده کات و، پؤژگار به نیو شهوگاردا ده کات، به دلنیایی مه به ست ته وه یه که شهوگار ده خاته نیو پؤژگار، واته: شهو کورت ده بی و پؤژ دریز ده بی و، که ده فهرموئی: پؤژگار به نیو شهوگاردا ده کات، واته: شهو دریز ده بی و پؤژ کورت ده بی، خوی کارزان به پیی که شه کانی سأل و له بهر به رزه ونیدی ژیانی مروژ، کورته و دریزه به شهو و پؤژان ده کات، هه تا هاوکوی دریز بوونی هه کامپکیان جاری وایه ده گاته: شازده ساعات، پؤژ، ده گاته: شازده ساعات و، شهو ده می نیته شه: هه شت ساعات، یاخود به پتجه وانه شهو ده بیته: شازده ساعات و پؤژ ده بیته شه، هه شت ساعات، به لکو له هه ندی شوینی زهوی دا نه ندازه که زور زیاتریشه، شهو و پؤژ ده گته: بیست ساعات، به لکو بیست و دوو ساعات، به لکو له هه ندیک شوین، شه ش مانگ هه ر شه وه، شه ش مانگیش پؤژه.

۲۰- ﴿سِيفُهُ بِيَسْتَمُ وَ كَوْتَايِي﴾ ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، هه روه ها تهو زانابه به خاوه نی سینه کان، (ذَات) (مُوْنْت)ی (ذو)یه یانی: (صَاحِب)، (ذَات)، یانی: (صَاحِبَة)، تنجا (صَاحِبَة) هه م به مانای خاوه ن دی و، هه م به مانای هاوه ن دی، هاوه ن سینه کان، یان خاوه نی سینه کان، مه به ست پیی تهو نه پییانه ن، تهو نیازو مه به ستانه ن که له سینه کاند شیردراون، بؤیه فهرموویته: ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، له بهر تهودی له سینه کان جیابانه شه، یان و پؤچوون له نیو سینه کاند، وه ک بووبنه خاوه نی سینه کان، تنجا خوا ﷻ زانابه به هرچی هه ست و نه ست و خولیا یه و له عقل و دلدا دی و ده چی، هه رچه نده مروژ بیهوی په نهانی بکات، به لأم خوا ﷻ هیچی لی په نهان ناب.

ثَمَّ مَهٍ بِيَسْتِ سَيْفَةٍ كَهْ لَهْمِ شَهْشِ ثَابِتِهِ مَوْبَارِهِ كَهْدَا، خَوَايَ بَهْرَزِي مَهْرَزَن
خَوَى پَى وَهْ سَفِ كَرْدُوون، كَهْ وَهْ كِ دَهْبِينِ هَمْوُو شَتَهْ كَانِ دَهْ گَرْنَهْ وَهْ تَهْ وَ
بِيَسْتِ سَيْفَةٍ وَ كَرْدَهْ وَهْ يَهْ، چُونَكَهْ هَهْ نَدِيْ كِيَانِ كَرْدَهْ وَهْنِ وَ هَهْ نَدِيْ كِيَشِيَانِ
سَيْفَهْ تَن.

کورتہ باسیک له بارہی به پاکگرتنی دروستکراوه کانه وه بو خوا عزوجل

به پَرَّـزَان!

ثم کورتہ باسه له پَیْنَج برگه دا ده خه ینه روو:

برگه ی به که م: مانای (تَسْبِيح):

(راغب الأصفهانی) له کتیبه ناوداره که ی خوئی (مفردات ألفاظ القرآن) دا، ده لَئِ: (السَّبْحُ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ، ثُمَّ اسْتَعْبِرَ لِلسَّرْعَةِ فِي الْعِبَادَةِ وَتَنْزِيهِ اللَّهِ تَعَالَى وَإِبْعَادِهِ عَنِ الشُّوْءِ وَالنَّقْصِ)، (سَبْحُ): به مانای رویشتنی خیرایه له تَبُو تاودا، یاخود به تَبُو هه وادا، دوایی خوازراوه ته وه بو خیراییکردن له به ندایه تیبیکردن بو خواداو، به پاکگرتنی خواو به دوورگرتنی، له هه ر خراپه وه که م و کوربیه که.

(الشوکانی) له ته تفسیره که ی خوئی دا^(۱)، ده لَئِ: (وَفَعَلَ التَّسْبِيحَ قَدْ يَتَعَدَّى بِنَفْسِهِ تَارَةً، كَمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾ ﴿۱۲﴾ الْأَحْزَابِ، وَبِالْأَمِ أُخْرَى، كَمَا فِي هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ﴿۱﴾ الْجُمُعَةِ، وَأَضْلَهُ أَنْ يَكُونَ مُتَعَدِّياً بِنَفْسِهِ، لِأَنَّ مَعْنَى سَبَّحْتُهُ: بَعْدْتُهُ عَنِ الشُّوْءِ، فَإِذَا اسْتَعْمَلَ بِالْأَمِ، فَبَيَّ إِذَا مَزِيدَةً لِلتَّأَكِيدِ كَمَا فِي شَكَرْتُهُ وَشَكَرْتُ لَهُ، أَوْ هِيَ لِلتَّلْغِيلِ: أَي: افْعَلِ التَّسْبِيحَ لِأَجْلِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ خَالِصًا لَهُ).

واته: وشه ی ته سببج جاری وایه بو خوئی به رکار ده خوازئی، وه که قسه ی خوای به رز: ﴿وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾ ﴿۱۲﴾ الْأَحْزَابِ، به پاک بگرن به یانیان و تَبُواران، جاری واش هه یه، به (ل) به رکار ده خوازئی، وه که تم نایه ته: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴿١﴾ الجمعة، وشہی (تہ سبیح) یش بنہرہ تہ کھی وایہ
 خوی بہ رکار بخوازی، چونکہ (سَبَّحْتُهُ) واتہ: (بَعْدَتْهُ عَنِ السُّوءِ)، دوورم خستہ وہ
 (بہ پاکم گرت و بہ بی خہوشم دانا) بویہ کاتیک لام (ل) ی لہ گہل بہ کاردی،
 تہو (ل) ہ زیادکراوہ، یان بؤ جہ ختکردنہ وہی واتاہ کھی وہک: (شَكَرْتُهُ وَشَكَرْتُ
 لَهُ)، (نَصَحْتُهُ وَنَصَحْتُهُ لَهُ)، ہر دووکیان بہ یہک واتان، بہ لام: (وَشَكَرْتُ لَهُ)، واتہ:
 سو پاسگوزاریم بؤ کرد، تہمہ مانایہ کھی بہ ہیتزترہ، یان: (نَصَحْتُهُ لَهُ)، دلسؤزیم
 بؤ نواند، مانایہ کھی بہ ہیتزترہ لہ: (نَصَحْتُهُ)، یاخود تہو (ل) ہ بہ کارہیتزترہ بؤ
 ہؤکار ہینانہ وہ (تعلیل) یانی: تہو بہ پاکگرتنہ تاییہت کراوہ بہ خواوہ ﴿١﴾.

کہ واتہ: کہ دہ لیین: (أَسْبَحُ اللَّهَ) یان (سُبْحَانَ اللَّهِ)، یانی: من خوا بہ پاک
 دہ گرم و، بہ بی خہوشی دہ زانم و، دووری دہ خہمہ وہ لہ ہرچی کہم و کووری
 و لہ کہو پہلہ، ہہ یہ.

برگہی دووہم: گہ ورہ یی و گرنگی (تسبیح و تحمید):

۲- (تَسْبِيحٌ وَتَحْمِيدٌ)، واتہ: بہ پاکگرتنی خواو ستایشکردنی خوا، دوورخستنہ وہی خوا
 لہ ہر ہلہ وہلہ و کوریہک و، بی خہوشی پراگہ یاندنی، کہ لہ زاتی خویدا
 وایہو، ستایشکردن و مہدح و سہناکردنی بہ سیفہتہ بہرزو بی وینہ کانی، تہم دووہ:
 (تَسْبِيحٌ وَتَحْمِيدٌ)، راستترین شتن لہ بووندا، چونکہ خوا ﴿١﴾ لہوپہری پاکیی و بی ہلہ و
 پہلہ ییدایہو، لہوپہری چاکیی و بہرزی و مہزنی و ستایشکراوی دایہ، ہر بویہش
 ہیچ شتیک نیہ لہ دروستکراوہ کانی خوا، کہ خوا بہ پاک نہ گرتی و ستایشی نہ کات،
 چونکہ خوا ﴿١﴾ کہ دروستکراوہ کانی ہینانہ دی، وای ہینانہ دی، خواونی خویان بناسن،
 ہیچ شتیک نیہ لہ گہردووندا، جگہ لہ مروؤف و جند، تہوان خوا توانای پیداون، کہ
 خوا بہ پاک بگرن و ستایشی بکن، یان بہ پیچہ وانہ وہ، بہ لام تہانہت جندو مروؤفیش
 گہردیلہ کانی جہستہ یان، تہوانیش ہہموویان چونکہ شت (شئیء) ن، ہر خوا بہ پاک
 دہ گرن و ستایشی دہ کهن، وہک خوا ﴿١﴾ لہ سوورہتی (الإسراء) دا دہ فہ رموی: ﴿وَإِنْ
 مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبُحُ بِحَمْدِهِ. وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ﴿١١﴾﴾، واتہ: ہیچ شتیک نیہ، مہ گہر

به ستایشکردن و خوا به پاک ده گری، به لام تئوه له به پاکگرتن و ستایشکردن که بان
تیناگن، که نهمه دواپی زیاتر تیشکی ده خهینه سر.

برگهی سینه: نهو سووره تانهی به (تسیح) ده دست پنده که ن:

به پی سهرنجدانی من، ههوت سووره تی قورنان به (تسیح) ده ستیان
پنکردوه، که نهو ههوت سووره تهن:

۱- سووره تی الإسراء: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَّا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ السَّمَاءِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ۱ کاتی
خوی تیمه سووره تی (الإسراء) مان ته فسیر کردوه، نهمه ش تابه تی به که می سووره تی
(الإسراء) هو، من به پی ریزه ندیی موصحف نهو سووره تانه دیم.

۲- نهم سووره تی (الحديد): ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۱، واته: هه رچی له
تاسمانه کان و زه ویدا ههیه، خوی به پاکگرت، یان به پاکگرتنی بو خوا راکه یاند.

۳- سووره تی (الحشر)، که له تابه تی به که م دا، خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ده فهرموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۱، واته: پاکبی بو خوا راکه یاند، هه رچی
له تاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا ههیه، خوا زالی کار به جیه.

له سووره تی (الحديد) دا ده فهرموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۱، به لام له
سووره تی (الحشر) دا ده فهرموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ۱، واته: له
سووره تی (الحديد) دا (وما فی) به که ی له که ندانیه: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۱،
به لام له سووره تی (الحشر) دا: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ۱.

۴- سووره تی (الصف): له تابه تی به که میدا: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۱، که مانایان هه ریه که، به لام که ده فهرموی: ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ۱،
ههروه ها نهوی که له زه ویدا ههیه، مانایه که ی به هیترترو توخر ده کاته وه.

۵- سوورہتی (الجمعة): ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلَائِكَةُ الْمُسَبِّحُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿۱﴾، خوا بہ پاک دہ گری، ہر چہ لہ ناسمانہ کان و ہر چہ لہ زہویدا ہہیہ، (خواش) حوکمرانی پاکی زالی کارزانہ.

۶- سوورہتی (التغابن) کہ تاوا دەست پندہ کات: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿۱﴾، ہر چہ لہ ناسمانہ کان و ہر چہ لہ زہویدا ہہیہ، پاکیی بؤ خوا رادہ گہیہ نئ، حوکمرانی بہس ہی ٹہوہ، ستایش تہنیا بؤ ٹہوہو، ٹہو لہ سہر ہہموو شتیک بہ توانیہ.

۷- سوورہتی (الأعلى): ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ﴾ ﴿۱﴾، ناوی پەرودردگاری ہہرہ بہرزت بہ پاک بگرہ.

تنجا ٹہ گہر سہرنجی ٹہو حہوت سوورہتہ بدہین:

۱- خوا ﴿سُبْحَانَكَ﴾ لہ سوورہتی (الإسراء) دا، بہ چاوگ ہیناویہتی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي﴾، چونکہ ﴿سُبْحَانَ﴾، یانی: ﴿يُسَبِّحُ، سُبْحَانَ﴾ یان ﴿يُسَبِّحُ تَسْبِيحًا﴾.

۲- لہ ہہر سئ سوورہتی (الحديد والحشر والصف) دا بہ رابر دوو ہیناویہتی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ﴾.

۳- لہ سوورہتی (الجمعة والتغابن) دا، بہ (مضارع) ہیناویہتی: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾.

۴- لہ سوورہتی (الأعلى) شدا بہ فرمان ہیناویہتی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ﴾ ﴿۱﴾.

کہواتہ: لہ رابر دوودا ہر چہ دروستکراوی خوایہ، خوای بہ پاکگرتوہو، لہ داہاتووشدا ہر چہ دروستکراوہ کانی خوان، خوا بہ پاک دہ گرن و، فرمانیشکراوہ بہ پاکگرتنی خواو، بہ پاکگیری خواش ﴿سُبْحَانَ﴾ راستیہ کہ لہ ہہموو گہردووندا درہوشاوتہوہ.

گشتیبترین تاہت دہربارہی بہ پاکگرتنی خوا، لہ سوورہتی (الإسراء) دایہ، کہ دہفہرموی: ﴿نَسُجُّ لَكَ الْأَسْمَانُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَلَكِنْ

لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۱۱﴾، واته: جهوت ناسمانه کان و زهوی و هه که سَیِّک که تییاندا هه یه، به پاکگرتن و، بی خهوشی ده رپرین بو خوا راده گه یه نی، و هیچ شتیک نیه مه گه به ستایشکردنه وه خوا به پاک ده گرتی، به لام تیه وه به پاکگرتن و ستایشکردنه که یان تیناگه ن، بیگومان خوا زور هییدی و مهندهو، زوریش لیبورده یه.

برگه ی چواره م: چۆنیه تیی (تَسْبِيح):

تیمه له تهفسیری نایه تی ژماره (۴۴) ی سووره تی (الإسراء) دا، کاتی خو ی کورته باسیکمان لهو باره یه وه کردوه، به لام لیره ش له هه ندی گۆشه و ره هه ندی دیکه وه، قسه ی لی ده که یین و، رای هه ندیک له زانایانیش لهو باره وه دینین:

۱- (الشوکانی) له تهفسیره که ی خو ی دا^(۱) ده لی: (المُرَادُ بِالتَّسْبِيحِ الْمُسْتَدُّ إِلَى مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنَ الْعُقَلَاءِ وَعَثَرِهِمْ وَالْحَيَوَانَاتِ وَالْجَمَادَاتِ، هُوَ مَا يُعْمُ التَّسْبِيحُ بِلِسَانِ الْمَقَالِ كَتَسْبِيحِ الْمَلَائِكَةِ وَالْإِنْسِ وَالْجِنِّ، وَبِلِسَانِ الْحَالِ كَتَسْبِيحِ عَثَرِهِمْ، فَإِنَّ كُلَّ مَوْجُودٍ يَدُلُّ عَلَى الصَّانِعِ).

واته: مه به ست له پاکگرتنیک که پالدراره ته لای هه موو نه وانه ی له ناسمانه کان و زهویدا هه ن، له خاوه ن عه قلان و جگه له نه وانیش، له ژیانداران و له مادده ی بی ژیان، بریتیه له وه که به زمانی وتار بی، وه ک به پاکگرتنی فریشته کان و مروڤه کان و جند بو خوا، یاخود به زمانی حال بی، وه ک به پاکگرتنی دروستکراوه کان، جگه له فریشته و جندو مروڤ، که بریتیه له وه ی نه گه ر تییانه وه راپمینی به زمانی حال پیت ده لین: به دیپه ئه ریکیان هه یه و دروستکه رو کارسازیکیان هه یه.

نهمه رای (الشوکانی) ۵.

۲- به لآم (الشوکانی) هەر حۆی رای (الزجاج) دینتی، که زانابه کی بهرجهسته ی ئیسلامه، ده لآی: (قَالَ الرَّجَاجُ: لَوْ كَانَ هَذَا التَّسْبِيحُ: الدَّلَالَةُ وَظُهُورُ آثَارِ الصُّنْعَةِ، لَكَانَتْ مَفْهُومَةً، فَلِمَ قَالَ: ﴿وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾؟ الإسرائ، وَإِنَّمَا هُوَ تَسْبِيحٌ مَقَالٍ، وَاسْتَدَّلَ بِقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۷۱﴾﴾ الأَنْبِيَاءَ، فَلَوْ كَانَ هَذَا التَّسْبِيحُ مِنَ الْجِبَالِ تَسْبِيحٌ دَلَالَةٌ، لَمْ يَكُنْ لِتَخْصِيصِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَائِدَةً^(۱). [به راستی زه ججاج قسه یه کی زور جوان ده کات].

ده لآی: نه گهر مه به ست له و به پاکگرتنه، نه وه بووایه که ده لالهت ده که ن له سهر بوونی خواو، شوینه واری دروست کرانیان له لایه ن خواوه، له واندا ده رده که وئی، نه وه شتیکی زانراو بوو بو ئیمه، نه دی بوچی خوا فه رموویه تی: ﴿وَلَكِنْ لَا نَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾، به لآم تیه له به پاکگرتنی نه وان بو خوا تیناگه ن؟ که واته: دروست کراوه کان هه موویان به زمانی قسه (مقال)، [به شیوه یه که ئیمه تیی ناگه بن] خوا به پاک ده گرن، به لگه ش قسه ی خوا ی به رزه که ده فه رموی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۷۱﴾﴾ الأَنْبِيَاءَ، واته: ((ئیمه چپایه کامان له گه ل داوودا رام و ده سته مو و ملکه چ کرد بوون، ههروه ها بالنده کانیس له گه لیدا، خویان به پاک ده گرت)) نجا نه گه ر نه وه به پاکگرتنه ی چپایه کان بو خوا ته نیا ده لاله تیان بووایه و، به لگه بوونیان بووایه، له سهر بوونی خواو پهروه دگار تیی خوا، نه وه کاته هیه چ سوودی نه بوو تایبه تی بکات به داووده وه.

یانی: هه رکه س ته ماشای چپایان بکات، ده زانی خوا دروستی کردوون، نه گه ر عاقلانه و به ئینسافه وه ته ماشا بکات، به لآم خوا ﴿وَكُنَّا﴾ ده فه رموی: چپایه کامان له گه ل داوودا ده سته مو و ملکه چ کرد بوون، پاکیی خویان له گه ل راده گه یاند، که واته: نه وه پاکیی راگه یاننده ی چپایه کان، نه وه نیه به به لگه به یتر نه وه سه ر پهروه دگار تیی خوا، چونکه هه موو که س ده زانی، نه دی بوچی نه وه ته سبیح کردنه تایبه ت کراوه به داووده وه؟ به راستی قسه که ی زور به جیه.

۳- تماشای زوربھی تفسیرہ کانم کرد، لهو بارهوهو ٿهوهی سهرنجی ڀاڪڻشام، ٿهوهيه كه فخره ددين ڀاڙي ڀه خنه دهگري له (الزجاج) و ده ٿي: (هَذَا الْكَلَامُ ضَعِيفٌ، أَوْلَا: دَلَالَةُ الْأَجْسَامِ مِنْ أَدَقِّ الْوُجُوهِ فَالْكَفَّارُ جَهْلُوهَا، ثَانِيًا: مِنْ الْمُخْتَمَلِ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْحَيَاةَ فِي الْجَبَالِ مُعْجَزَةً لِذَاوَدَ)، دهيهوي ههردووک به لگه کاتي زه ججاج هه ليووه شينتيته وه، ده ٿي:

۱- ٿهوه كه گوتويه تي: ٻوچي خوا ده فهرموي: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ به لام ٿيوه له به پاڪرتني دروستکراوه کان ٻو خوا ٿيناگهن، ده ٿي: كه ياندني جهسته کان له سر ٿهوه كه خوا دروستي کردوون و ٻوونه به لگه يان، زور ورده، ٻويه خوا بيٺروايه کان ده دوتني و ده فهرموي: ٿيوه ٿيناگهن، واته: ٿيوه لهو ده لاله ته ٿيناگهن (لهو ده لاله ته ورده، لهو به لگه ٻوونه وردهي دروستکراوه کان له سر به ديپهينه رايه تبي خوا ﷻ و سر په روه ردگار تبي و مشور خوريه تبي خوا ٻويان) .

۲- به نسبت به لگه ي دووه مهوهش ده ٿي: ده گونج خوا لهو چي ايانه ڙياني ٿيدا خولقاندن (و، قسه يانکردن، به زماني وتار خويان به پاڪرتني) وهک موعجزيه كه ٻو داوود ﷺ^(۱).

ٿنجا فخره ددني ڀاڙي ده ٿي: به پاڪرتن، دوو واتايان ده گهيه تي:

يه كه م: ٿهوه دروستکراوانه هه موويان به لگهن له سر مه زني خواو پاک و بي خهوشي خوا، كه واته: به زماني حال ده ٿين: خوايه! تو مه زن و به رزو پاک و بي خهوشي و دووري له هه ر کم و کوربيه ک.

دووه م: هه موو ٻوون گونجاوه کان (الممكنات)، (ٿهوانه ي ده گونجا بين و ده گونجا نه بين) ملکه چن ٻو خواو خوي په روه ردگار خستوونيه ڙي رکني خويه وهو، بهو شيويه يه يهوي مامه له يان له گه لدا ده کات، ٿهوهش شيويه به پاڪرتنيان ٻو خوا ﷻ.

۴- پرای بەندە: من لە تەفسیری سوورەتی (الإسراء) دا، لە قاتی شیکردنەوهو و پوونکردنەوهی واتای ئایەتی ژمارە (۴۴) دا، کە پێشتر خوێندمەوه، کورتە باسیکم کردووە، لەوێشدا هەر ئەو پرایەم زیاتر تەبەننی کردووە کە هەر دروستکراویەک لە دروستکراوەکانی خوا، جووژیک بە پاکگرتن و ستایشکردنی تایبەت بە خۆی هەیه بوو خوا، کە بوو ئیمە زانراو نیە، لەوێ بەلگەکانیشم هێناون:

أ- یەکیک لە بەلگەکان ئەوەیە کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: بەردیک هەبوو لە پشت مەککەوه، پێش پێغەمبەرایەتی سلاوی لێ دەکردم، ئیستاش بەردەکە دەناسمەوه^(۱).

ب- هەرودەها لە صەحیحی بوخاریی و موسلیم دا هاتووە، کە هاووەلان دەنکە بەردو چەویان لە دەستی پێغەمبەردا ﷺ بینیو، تەسبیحاتی کردووە^(۲)!

ج- نەجا پێغەمبەری خوا ﷺ لەسەر کۆلکە دارێک وتاری دەدا، دوایی ئافەرەتیک مینبەریکی بوو دروستکرد، کە چۆ سەر مینبەرەکە ئەو بنکە خورمایە، ئەو کۆتەرە دارخورمایە گریاو نالاندى، هاووەلان هەموویان گوێیان لێ بوو، ئەوانەى لە مزگەوتدا هەبوون، وەک چۆن بەچکە حوشتەر دەنالانن و دەگریەت، ئاوا گریاوه، پێغەمبەری خواش ﷺ لە مینبەرەکەى دابەزى و دەستی پێداهینا بەو کۆتەرە دارخورمایەدا، تاکو بێ دەنگ بوو، فەرمووی: پێی ناخۆش بوو، کە من چیدیەکە وتاری لەسەر ئەدەم^(۳).

لەوێ لەو کورتە باسەدا کە لەوێ کردوومانە، بەلگەى دیکەشم هێناونەوهو، لە راستیدا کە خوا دەفەرموێ: بەلام لە بە پاکگرتنەکیان تێناگەن، پێویستی بەو هەموو تەئویل و لادانە ناکات و، ئیستاش کە زانیاریی زیاتر بەرەوپێشەوه

(۱)- (عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا يَمْكُةَ كَانَ يُسَلِّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ» [(أخرجه أحمد: ۲۰۹۳۱، ومسلم: ۲۲۷۷، والترمذي: ۳۲۲۴، وابن حبان: ۶۴۸۲).

(۲) أخرجه البيهقي في الدلائل (۶/ ۶۴، ۶۵).

(۳) رواه البخاري: ۳۵۸۵.

چووه، زیاتر ئەو نھیتیانیە دەردەکەون، کە ھەر کام لە دروستکراوەکانی خوا، وا پێدەچێ جۆریک لە دەرککردن و ھەستی ھەبێ، کە تێمە نەیزانین، ئایا ئەوھێ مێروولە دەیکات لە شارەکەیی خۆیدا، یان ئەوھێ ھەنگ دەیکات لە کoorرەو خەئیفەکەیی خۆیدا، چ بلیمەتیک دەتوانی ئەوھێ بکات، ئایا تاکو تێستا بەشەر توانیویھتی بەو شێوھیی ھەنگ شاری خۆی بەرپۆھ دەبات، ئەو وردەکارییە بکات، یان مێروولە، یان ھەندیک لە دروستکراوەکانی دیکە، وەک جالجالۆکە؟ بەئێ ھەرکام لە ژياندارو زیندەوهران بگرە ھەتا ماددەیی بێ ژيان، ھەرکامیان شتیکی تاییەت و سەر سوپھینەرە، ئەو وردەکارییە لە ئێو گەردیلەدا ھەبە، وردەکارییەکی یەكجەر سەر سوپھینەری تێدا ھەبە، جاران ھەر وایاندەزانی گەردیلە لە سێ بەش پێک دێ: ئەلیکترۆن و پرۆتۆن و نیوترون، تێستا بۆیان دەرکەوتووە کە نەخێر، ھەر لە ئێو پرۆتۆندا کوارکەکان ھەن و، لە ئێو نیترۆندا کوارکەکان ھەن و، وردەکاریی زۆر زیاتر ھەبە لە ئێو گەردیلەدا، کە سادەترین شێوھێ ماددەییە.

بۆیە منیش پێم وایە: ھەق و راست ھەر ئەوھێ کە ھەرچی لە گەردووندا ھەبە، ھەرچی خوا دروستیکردووە، ھەمووی خوا بە پاک دەگری و ستایشی دەکات، بەلام مەرج نیە ئەو بە پاکگرتن و ستایشکردنە، بۆ تێمە زانراو بێ، ئەگەرنا بێگومان بە زمانی حال ھەموویان بەلگەن لەسەر بوونی خوا، ھەموویان بەلگەن لەسەر پاکیی و بێ خەوشیی و ستایشکراویی خوا، ئەوھ گومانی تێدانپە، ئەوھش بۆ ھەر کەسێ کە عقل و ویژدان بەکاربینی زانراو، بەلام وێرای ئەوھ ئایەتە کە لە پشت ئەوھشەو، ئەو واتایەش دەگەینێ، کە ھێچ شتیکی نیە بە شێوھێک لە شێوھکان، کە بۆ تێمە زانراو نیە، خوا بە پاک نەگری و ستایشی نەکات.

کورتە باسیک له باره‌ی ئەو چوار سیفەتانه‌ی خواوه:

(الْأَوَّلُ، وَالْآخِرُ، وَالظَّاهِرُ، وَالْبَاطِنُ)

به‌پرێزان!

ئەم کورتە باسە له دوو برگەدا دەخەینە‌پروو:

برگە‌ی یە‌که‌م: چه‌مک و واتای ئەو چوار سیفەتە‌ی خوا:

(أَوَّلُ) واتە: یە‌که‌مین، (آخِرُ) واتە: دوایە‌مین، (الظَّاهِرُ) واتە: ئاشکرا، (الباطنُ) واتە: پە‌نهان، واتایە‌کی دیکە: (الظَّاهِرُ) واتە: بە‌رز، زال، (الباطنُ) واتە: زۆر نیزی‌ک.

سەرە‌تا دە‌لێین: ئەم چوار سیفەتە‌ی باشترین پێناسە‌ن بۆ‌ خوای بە‌رزو بێ‌ وێنە، له‌ راستیی‌دا تێمە‌ که‌ تە‌ماشای زنجیره‌ی دروستکراوه‌کان دە‌که‌ین، به‌ دوا‌ی هەر شتێ‌ بکه‌وی، دە‌تباته‌وه‌ سەر سەرە‌تای که‌ لێهه‌وه‌ هاتوه‌و، په‌یدا بووه‌، بۆ‌ وێنە:

ئەم گە‌ردوونه‌، که‌ کاتی‌ خو‌ی هە‌ندیک له‌ بې‌پروا‌و مولحیده‌کان زۆر دڵخۆشبوون به‌وه‌ی ده‌یانگوت: ئەم گە‌ردوونه‌ سەرە‌تایە‌کی نیه‌، لێهه‌وه‌ دە‌ستی پێ‌کردبێ‌، هەر بۆ‌یه‌ کۆتایه‌کیشی نیه‌، لێهه‌وه‌ ته‌واو بێ‌ و کۆتایی پێ‌ بێ‌، به‌لام ئەوه‌ له‌و کاته‌دا بوو، که‌ جارێ‌ زانستی گە‌ردوونناسی و فیزی‌ا زۆر بە‌ره‌و پێشه‌وه‌ نه‌چوو بوون و، تازه‌ گروگالیان ده‌کرد، پێ‌پۆ‌چکه‌ بوون و دا‌ره‌ دا‌ره‌یان ده‌کرد، به‌لام دوا‌ی ئەوه‌ زانستی فیزی‌او گە‌ردوونناسی زیاتر بە‌ره‌و پێشه‌وه‌ چوون، به‌ تایه‌ت له‌سەر دە‌ستی ئە‌نیش‌تاین و، زانایانی دیکه‌ وه‌ک (جیمس جینس) و (ستیفین هۆ‌کینگ) که‌ ئەم دوا‌ییانه‌ مرد، [هەرچه‌نده‌ له‌ ئێ‌وان ئیلحادو‌و خواناسی دا،

ھەر دەھات و دەچوو و زیاتر حالەق ئیلحادیى خۆی پېشان دەدا| حالەتەکی زۆر گوڭرا، زانستى فیزیا ئىستا گەشتۇتە ئەو بېردۆزەو قەناعەتە و ئىستا وەك راستىیەکی زانستى سەلمېتراو، مامەلە لەگەل ئەو بېردۆزەیه دا دەكەن، كە ئەم گەردوونە سەرەتایەکی ھەیه، ئەویش ئەوہیە كە لە یەكە یەکی زۆر بچووكەو ھاتو، كە بە ئینگلیزی پیتی دەلین: سینگۆلاریتی (singularity) واتە: یەكەى گەردوونى (الوحدة الكونية)، ھیلکەى گەردوونى (البيضة الكونية)، تۆوی گەردوونى (البذرة الكونية)، ئەو وشانەى ھەموو بۆ بە کاردین، كە بۆ عەرەبى تەرجمەیان کردوون، ئنجا ئەو سینگۆلاریتیە دەلین: ئەوئەندە بچووك بوو، زۆر زۆر لە ئەلیکترونیش بچووكتر، كە نەك ئەلیکترون كە زۆر بچووك، تەنانەت گەردیلەش كە چەند ھەزار بەرانبەرى ئەلیکترونە، بەمیکرۆسكۆپی ئەلیکترونیش ھەر نابىرتى، ئنجا بۆ ئەوہى بچووكى ئەلیکترون بزائین كە سینگولاریتی زۆر لەویش بچووكتر، دەلین: زانایان دەلین: ئەگەر گەردیلە یەك بە ئەندازەى گۆی زەوى لى بکەین، ئەلیکترونەكەى ھىندەى تۆپىك دەبى، تۆپى پى كە یارى پى دەكرى! ئنجا لەگەل ئەوئەشدا ئەم سینگۆلاریتیە لە ئیلیکترونیش زۆر بچووكترەو من لە مەسووعەى: (ئیمان و ئیلحاد)دا، بە تەفضیل باسى ئەوہم کردو، قىزىك زانانىش دەلین: ئەو سینگۆلاریتیە (سێزدە ملیارو ھەشتسەد ملیون) سأل لەمەو پىش، لە حالىك دا كە لەو پەرى گەرمییدا بوو، لەو پەرى بچووكى دابوو، لە ماوہەكى ئەو پەرى كەم دا، كە ھىچ كام لەو گەرمىی و قەبارەوكاتە، وینا ناكړین، تەقیوہ تەوہو لەو كاتەو ئەوئ سەرەتای دروستبوونى گەردوونە، لەو كاتەوئەش ئەم گەردوونە دەستى بە لىككشان کردو، دەستى بە دروستكران کردو، كەواتە: گەردوون سەرەتایەكى ھەیهو، ھەرچى لى دەكۆلەو، ھەمووی سەرەتایەكى ھەیه، زنجیرەى دروستكراوہ كان ھەموویان لە شوئىنىك دەوہستى، بۆیە خوا یەكەمینە، واتە: خوا سەرەتاو دەستپىكى دروستكراوہ كانە.

هروه‌ها خوا دوايه مينه واته: خوا دروستکراوه‌کان ناهيَلَي و بهس خَوَي ده‌مَيَنِي، نه‌وه‌ی مَيَنِي، به‌هيشتنه‌وه‌ی خوا ده‌مَيَنِي، وهک خه‌لکي به‌هه‌شت و دوزه‌خ که ده‌مَيَنِي، به‌هيشتنه‌وه‌ی خوا ده‌مَيَنِي.

که خوا ده‌فرموي: ﴿وَأَطِهُرُ وَالْبَاطِنُ﴾، ناشکراو په‌نهانه، خوا ﷻ نه‌گه‌ر به چاوی عه‌قَل و دَل بَوَي بَرَوَانِي، هيچ شَتِيک له خوا ناشکراتر نيه، (عطاء الله الأَسْكَدَرِي) قسه‌يه‌کي زَوَر جَوَانِي هه‌يه ده‌لَي: (مَتَى غَبَّتْ حَتَّى تَكُونَ الْأَكْوَانَ هِيَ الْتِي تَدُلُّ عَلَيْكَ)، خوايه! تَو که‌نکَي په‌نهان بووي، تا‌کو دروستکراوه‌کان بینه، به‌لکه له‌سه‌ر تَو؟ له راستييدا هيچ شَتِيک له خوا له بووني خوا ناشکراترو پرونتر نيه، نه‌گه‌ر به چاوی عه‌قَل و دَل بَوَي بَرَوَانِي، بگره هه‌ندِيک له زاناو عاريفه‌کان، به‌لکو هه‌ندِيک له فه‌يله‌سووفه‌کانيش ده‌لَيَن: تيمه به‌لکه‌مان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نهم گه‌ردوونه هه‌يه‌و، خه‌ون و خه‌يال نيه، بووني خوايه، خوا ده‌فرموي هه‌يه، نه‌گه‌ر خوا نيه‌فرموبايه من تاسمانه‌کان و زه‌وييم دروستکردوون و تيوهم دروستکردوه‌و هه‌ن، ده‌مانگوت: ره‌نگه هه‌ر خه‌ون و خه‌يال بَن!

به‌لَم نه‌گه‌ر به چاوی سه‌رو به پَيَنج هه‌سته‌کان به دواي خوادا بگه‌رِي، بِيکومان خوا په‌نهانه، ونه، شِيَردراويه، به چراو شه‌داوي هه‌سته‌کان ناگيرِي.

چونکه پَيَنج هه‌سته‌کان تيمه، ته‌نیا ده‌توانن له‌گه‌ل دنيايه‌کي سنوورداري به‌ره‌سه‌ستا مامه‌له بکه‌ن، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر مه‌انه‌وي مامه‌له بکه‌ين له‌گه‌ل دنياشدا، دنياي نا به‌ره‌سه‌ت دا، ده‌بِي په‌نا به‌رينه به‌ر عه‌قَل، تيمه به عه‌قَل زَوَر له شته‌کان ده‌رک ده‌که‌ين، بَو وِيَنه: دادگه‌ري، کِي دادگه‌ري بي‌نيوه، تيمه فلانکه‌سي دادگه‌رمان بي‌نيوه، به‌لَم دادگه‌ري بَو خَوَي به‌هايه‌که ناييَرِي، نه‌دی چَوَن ده‌زانيه هه‌يه؟ به عه‌قَل، هه‌روه‌ها جوانِي، نه‌مه گوئِيکي جوانه، نافرته‌تِيکي جوان، پياويکي جوان، مندالتيکي جوان، ديمه‌نيکي جوان، تافکه‌يه‌کي جوان، نه‌وه ده‌زانيه، به‌لَم جوانِي بَو خَوَي، وهک به‌هايه‌ک به عه‌قَل ده‌رک

دەكرى، دادگەرىى بە عەقل دەرك دەكرى، چاكىى بە عەقل دەرك دەكرى،
 ھەرودھا بەزەبى، ئازەلئىكى بە بەزەبى، مروفئىكى بە بەزەبى، ئالئدەبەكى بە
 بەزەبى ھەبە، بەلام بەزەبى لە خۆبىدا، ۋەك بەھابەك بە عەقل دەرك دەكرى.

ئىجا كەسەك تەماشای كۆشكەك دەكات، كەسەشى تىدا نىبە، بەلام تەماشای
 دەكات ھەموو شتەكانى لە شوئىنى خۇياندان، ئەو كۆشكە ھەموو پىداۋىستىبەكانى
 تىدان، ئايا مروف پىۋىستىبە ھەو دەكات بە چاۋ ۋەستاۋ كرىكارەكان بىنىنى،
 كە دروستىان كىردو، ئەندازىارەكە بىنىنى، كە نەخشەى بۆ كىشاۋە، ئىجا بلىنى:
 كەسەك ئەم كۆشكەى دروستكىردو؟ نەخىر، ئەدى ئەم گەردوونە!! ئايا لەو
 كۆشكە كە لە بىبانىكىدا بىنىنى ۋ، ھەموو خاۋەن عەقلەك دەئىنى: پوزۇتەك لە
 پوزۇان ئەندازىارىتەك نەخشەى بۆ كىشاۋە، ۋەستاۋ كرىكارانىتەك ئەم كۆشكەيان
 دروستكىردو، بەلگەبەكى پوونتر نىبە لە سەر بوونى خوا؟ دەئىم: نەك ھەر ئەۋە،
 بەلكو شوئىنى پىبەك لە بىبانىكىدا بىنىنى، ھەموو خاۋەن عەقلەك بەپىنى شوئىنى
 پىبەكە، دەيكاتە بەلگە، ئەگەر ھى مروف بىنى ۋ گچكە بىنى دەئىنى: ئەۋە مندال
 بوۋە، ئەگەر شوئىنى پىبەكەش گەورە بىنى، بەگوئىرەى خۆى مەزەننەى بۆ دەكرى،
 بەلام ئەگەر شوئىنى پىنى ئازەلئىك بىنى، بۆ ۋىنە: حوشتر بىنى، يان گا بىنى، يان
 گوئىرەئىز بىنى، يان ئەسپ بىنى، يان پشیلە بىنى، دەگوئىرى: فلان شتە بوۋە، شوئىنى
 پىبەك بەلگەبە لەسەر ئەۋەى پىرۆبەك بەۋىدا رۆىشتو، ئەدى ئەۋە گەردوونە،
 كە ھەموو پىداۋىستىبەكانى مروفابەتسى تىدان، نەك ھى چەند مروفئىك، ۋەك
 كۆشكەك، بەلكو ھى ھەموو مروفابەتسى بە ھەموو جىلەكانىبەۋە؟! بىكومان
 خاۋى بىنى ۋىنە ئەگەر بە چاۋى عەقل ۋ دل بۆى بىروانى، زۆر ئاشكرايە، بەلام
 بەچاۋى سەر بۆى بگەرىنى پەنھانە، ئىجا نەك ھەر خوا ﷻ بەلكو زۆر لە
 دروستكراۋەكانى خواش، بە چاۋى سەر ئابىئىزىنى ۋ، ئايەنە بەر ركىفى پىنج
 ھەستەكان، بەلكو بە عەقل ۋ لە دواى عەقل، بە دل ۋ بەخورپە ۋ ئىلھام ۋ،
 پاشان بە ۋەحىى، كە راستىرىنى ۋ بىنى خلتەترىنى زانستە، بەۋە ئەۋە راستىبەنە

دەرك دەكرێن، كه خوا لەسەر زمانى پێغه مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به تيمه‌ى راگه‌ياندوون.

برگه‌ى دووهم: شىكرده‌وه‌يه‌كى ئەو چوار سيفه‌ته‌ى خوا:

زانايان ته‌عبيري‌كى جوانيان هه‌يه، بۆ ئەو چوار سيفه‌ته‌ى خوا ﷺ، يه‌كێكيان ده‌لى: (هُوَ الْأَوَّلُ بِلَا اِبْتِدَاءٍ، وَالْآخِرُ بِلَا اِنْتِهَاءٍ، وَالظَّاهِرُ بِلَا اقْتِرَابٍ، وَالْبَاطِنُ بِلَا اخْتِجَابٍ)، ياني: خوا يه‌كه‌مه، به‌لام به‌بى ده‌ستپيک، واته: يه‌كه‌مه بى ته‌وه‌ى ده‌ستى پيكرى بى و هه‌ر بووه، بوونه‌كه‌ى دريژه‌ى هه‌يه، به‌ئه‌زله‌دا چۆته‌ خوار، ياني: خوا ﷺ وه‌ك دروستكراوه‌كان نيه، ئىستا عه‌قلى تيمه ناتوانى ده‌ركى هيج شتى بکات، مه‌گه‌ر سه‌ره‌تايه‌كى بۆ دابنى، به‌لام خوا بى سه‌ره‌تايه، بۆيه ده‌فه‌رموي: (أَوَّلٌ بِلَا اِبْتِدَاءٍ)، يه‌كه‌مه به‌لام به‌بى ده‌ستپيكردن.

(وَأَخِرٌ بِلَا اِنْتِهَاءٍ)، خوا كۆتايه، به‌لام بى ته‌وه‌ى بېرى و كۆتايى بى.

(وَالظَّاهِرُ بِلَا اقْتِرَابٍ)، خوا تاشكرايه، به‌لام بى ته‌وه‌ى نزيك بېته‌وه.

(وَالْبَاطِنُ بِلَا اخْتِجَابٍ)، خوا په‌نهانه، به‌لام بى ته‌وه‌ى په‌نهان و شيردراوه بى.

به‌ريزان!

له راستييدا نه‌گه‌ر مروّف بيه‌وى له ماناي ته‌زهل و ته‌به‌دو، بى سه‌ره‌تايى خواو بى كۆتايى خوا ع‌ز وجل تتيگات، شتيك له عه‌قلى خو‌ى بار ده‌كات، كه له تواناي دا نيه، تواناكاني مروّف سنووردارن:

يه‌كه‌م: پينج هه‌سته‌كان:

أ- هه‌ستى ديتن، هه‌تا مه‌ودايه‌ك ده‌بينين و له‌وه به‌ولوه نابيين.

ب- هه‌ستى بيستن، تيمه له بيست له‌رينه‌وه (ذذبذبة) وه ده‌بيستين و له خوار بيسته‌وه نابيستن و، هه‌تا بيست هه‌زار (٢٠٠٠٠) له‌رينه‌وه ده‌بيستين، له‌سه‌رووى ئەو بيست هه‌زاره‌وه ده‌نگى زۆر گه‌وره بى نابيستن، بۆمان ئىستيعاب ناكړى.

ج- هروه‌ها هستی ده‌ستلیکوتان (لمس) ی تیمه به‌هله‌دا ده‌چی، سی تاوان بیته، ناویکی گهرم و، ناویکی ساردو، ناویکی شیله‌وتین، له ناوه گهرمه‌که دست دهرینه‌و بیخه شیله‌وتینه‌که‌وه، هست ده‌که‌ی سارده، له سارده‌که دست دهرینه‌و، بیخه شیله‌وتینه‌که، هست ده‌که‌ی گهرمه، به‌هله‌دا ده‌چی.

د- دیسان بۆنکردنمان به‌هله‌دا ده‌چی.

ه- تام کردنیش به‌هله‌دا ده‌چی و، نه‌وانه‌ش کاریگه‌ریه‌کی زۆریان نیه له‌سه‌ر دهرکردنی شته‌کان، واته: ده‌ست لیکوتان و تام و بۆن.

دووه‌م: **خو** **عَهَقْلَى دَاوَه بَه مَرْوَفْ، بَه لَام بُو تَه‌وَه‌نَه كَه هَه‌مُو نَه‌یْنِیَه‌كَانِ گَه‌رِدُوونِی پَی بَزَانِی، چُونَكَه مَرْوَفْ پَه‌كِی لَه‌سَه‌ر تَه‌وَه نَه‌كَه‌وَتُوَه، بُو تَه‌وَه‌ی تَاقِیْی بَكْرِیْتَه‌وَه هَه‌مُو نَه‌یْنِیَه‌كَانِ بَزَانِی، بَه‌لَكُو لَه قَه‌دَه‌ر خُوْی نَه‌یْنِیَه‌كَانِ دَه‌زَانِی، كُوْتَایِی تَه‌م كُورْتَه بَاسَه‌ش بَه‌م فَه‌رْمَایْشَتَه‌ی پِیْغَه‌مبَه‌ر **س** دَنِیْنِ:**

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ **س** قَالَ: جَاءَتْ فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ **س**، تَسْأَلُهُ خَادِمًا فَقَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنُّوَى، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ، فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ، فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ، فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ، فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، أَقْبِضْ عَنِّي الدُّيْنَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ) (أخرجه مسلم: ۲۷۱۳، وابن أبي شيبة: ج ۱۰، ص ۲۶۲، أبو داود: ۵۵۰۱، والبخاري في الأدب المفرد: ۱۲۱۲، وابن ماجه: ۳۸۷۳، وابن حبان: ۹۶۶).

واته: نه‌بوو هوره‌پره **س**، ده‌لتی: فاتیمه‌ی کچی پیغهمبه‌ر **س** (خوای لی‌ی رازی بن) هاته لای پیغهمبه‌ری خو **س** داوای خزمه‌تکاریکی لی ده‌کرد (که‌سیک له مالتی دا هاوکاریان بکات) پیغهمبه‌ریش **س** پیی فهرموو: بلی: نه‌ی خواجه! په‌روه‌ردکاری جهوت ناسمانه‌کان و، په‌روه‌ردکاری ته‌خت و باره‌گای مه‌زن و، په‌روه‌ردکاری تیمه‌و په‌روه‌ردکاری هه‌موو شتی‌ک، دابه‌زینه‌ری ته‌ورات و بینجیل

و فوڤقان، قلیشینته ری هه موو ده نکه تۆوه کان و هه موو نیوکه کان، په نا به تۆ ده گرم له خراپه ی هه ر شتیک که نیوچه وانه که ی به ده ست تۆیه {تۆ نیوچه و انیت گرتوهو، جلهوی به ده ست تۆوه یه} تۆ یه که می و له پیش تۆدا هیچ شتیک نه بووه، تۆ دوا یه مینی و له دوا ی تۆ هیچ شتیک نیه، تۆ (ظاهر) ی و له سه رووی تۆوه هیچ شتیک نیه، تۆ (باطن) ی و نزیکت له تۆ هیچ شتیک نیه، قه ر زمان له کۆل بکه وهو، له هه ژاری بی نیاز زمان بکه.

لیره دا پیغه مبه ری خوا ﴿اُول﴾ ی به وه پیناسه کردوه که هیچ شتیک له پیش نیه، (آخر) ی به وه پیناسه کردوه، که هیچ شتیک له دوا نیه، (ظاهر) ی به وه پیناسه کردوه، که هیچ شتیک له سه ره وه نیه، (باطن) یشی به وه پیناسه کردوه، که هیچ شتیک له و نزیکت نیه، له دروستکراوه کانیه وه.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

فه‌رمانکردنی خوا **﴿۶﴾** به برواداران که بروایه‌که‌یان به خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی **﴿۷﴾** مه‌حکه‌متر بکه‌ن و، له‌وه‌ی خوا پییداون، به‌خشن و، سه‌رکونه‌کردنیان له‌سه‌ر بروانه‌هینان به‌خوا وه‌ک پیویست، له‌حالتیکدا که پیغه‌مبه‌ری خوا موحه‌ممه‌د **﴿۸﴾** بانگیان ده‌کات و پیشتیش په‌یمانی زگماکی لیمان وه‌رگرتوه‌و، نایه‌ته‌ر پو‌شنه‌کانیش بو‌ده‌ربازکردنیان له‌تاریکایان و، به‌ره‌و پو‌شنایی هینانیمان دادبه‌زیئیی، دواپی سه‌رکونه‌کردنیان له‌سه‌ر نه‌به‌خشین و، راگه‌یاندنی په‌کسان نه‌بوونی جه‌نگاوه‌ران و، سامانی خو‌به‌خشه‌رانی پی‌ش فه‌تح، له‌گه‌ل هی دواپی فه‌تح داو، راگه‌یاندنی نه‌وه‌که‌ مال و سامانی خو‌به‌خشه‌ران له‌رپی خواو، قهرز ده‌ده‌نه‌خواو، به‌چند به‌رانبه‌ر بو‌یان قهره‌بوو ده‌کاته‌وه‌و، پاداشتیکی هه‌ره‌باش و نایابیان ده‌داته‌وه‌:

خوا ده‌فه‌رموی: **﴿۶﴾** **﴿۷﴾** **﴿۸﴾** **﴿۹﴾** **﴿۱۰﴾** **﴿۱۱﴾**

شیگردنه‌وه‌ی ثم، نایه‌تانه، له‌نوزده‌برگه‌دا:

۱- **﴿۶﴾** **﴿۷﴾** **﴿۸﴾** **﴿۹﴾** **﴿۱۰﴾** **﴿۱۱﴾** **﴿۱۲﴾** **﴿۱۳﴾** **﴿۱۴﴾** **﴿۱۵﴾** **﴿۱۶﴾** **﴿۱۷﴾** **﴿۱۸﴾** **﴿۱۹﴾** **﴿۲۰﴾** **﴿۲۱﴾** **﴿۲۲﴾** **﴿۲۳﴾** **﴿۲۴﴾** **﴿۲۵﴾** **﴿۲۶﴾** **﴿۲۷﴾** **﴿۲۸﴾** **﴿۲۹﴾** **﴿۳۰﴾** **﴿۳۱﴾** **﴿۳۲﴾** **﴿۳۳﴾** **﴿۳۴﴾** **﴿۳۵﴾** **﴿۳۶﴾** **﴿۳۷﴾** **﴿۳۸﴾** **﴿۳۹﴾** **﴿۴۰﴾** **﴿۴۱﴾** **﴿۴۲﴾** **﴿۴۳﴾** **﴿۴۴﴾** **﴿۴۵﴾** **﴿۴۶﴾** **﴿۴۷﴾** **﴿۴۸﴾** **﴿۴۹﴾** **﴿۵۰﴾** **﴿۵۱﴾** **﴿۵۲﴾** **﴿۵۳﴾** **﴿۵۴﴾** **﴿۵۵﴾** **﴿۵۶﴾** **﴿۵۷﴾** **﴿۵۸﴾** **﴿۵۹﴾** **﴿۶۰﴾** **﴿۶۱﴾** **﴿۶۲﴾** **﴿۶۳﴾** **﴿۶۴﴾** **﴿۶۵﴾** **﴿۶۶﴾** **﴿۶۷﴾** **﴿۶۸﴾** **﴿۶۹﴾** **﴿۷۰﴾** **﴿۷۱﴾** **﴿۷۲﴾** **﴿۷۳﴾** **﴿۷۴﴾** **﴿۷۵﴾** **﴿۷۶﴾** **﴿۷۷﴾** **﴿۷۸﴾** **﴿۷۹﴾** **﴿۸۰﴾** **﴿۸۱﴾** **﴿۸۲﴾** **﴿۸۳﴾** **﴿۸۴﴾** **﴿۸۵﴾** **﴿۸۶﴾** **﴿۸۷﴾** **﴿۸۸﴾** **﴿۸۹﴾** **﴿۹۰﴾** **﴿۹۱﴾** **﴿۹۲﴾** **﴿۹۳﴾** **﴿۹۴﴾** **﴿۹۵﴾** **﴿۹۶﴾** **﴿۹۷﴾** **﴿۹۸﴾** **﴿۹۹﴾** **﴿۱۰۰﴾**

سهره تاي سووره تي (الْحَدِيدُ) دا، سهره تا خوا ﷻ نهو راستيه ي راگه باند، كه هه رچي له ناسمانه كان و زهوي دايه، خوا به پاك ده گرتي، به چه مكي به رفر اوان و گشتگيري به پاكگرتن، واته: هه رچي له ناسمانه كان و زهوي دا هه يه، زاتي خوا به پاك ده گرتي كه هاوئنه ي هه بن، سيفه ته كاني خوا به پاك ده گرن، كه هاو وئنه يان هه بن، بو وئنه:

۱- ناوه كاني خوا به پاك ده گرن، كه كه سي ديكه نهو ناوانه ي هه بن، وهك خوا فه رموويه تي: ﴿ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَيِّئًا ۝۱۵ ﴾ مريم.

تاي ا هيج هاو ناويك بووي ده زاني؟

۲- له باره ي سيفه ته كانيشيه وه فه رموويه تي: ﴿ وَ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ الروم: ۲۷، سيفه تي هه ره به رز ه ي خوايه له ناسمانه كان و زهوي دا.

۳- هه روه ها ياساو حوكمه كاني خوا به پاك ده گرن، كه هه له و په له يان تيدا هه بن، يان كه سي ديكه بتواني ياساو حوكمي وا ده ربكات، وهك خوا ده فه رموي: ﴿ وَ تَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۝۱۱۵ ﴾، الأنعام، واته: وشه كاني په روه ردگارت له راستي و دادگه ري دا، ته او يان كردوه، يان ده فه رموي: ﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعَزَّ لِمَنْ كَفَرَ ۝۸ ﴾ العن، واته: تاي خوا كاربه جيتريني دادوه ران، يا خود به رنامه دانه ران نيه؟

۴- هه روه ها كردوه كاني خوا ﷻ به پاك ده گرن، له وه ي كه م و كو پي و خه له يان تيدا هه بن.

۵- دروستكراوه كاني خوا به پاك ده گرن له وه ي نارپيكيان تيدا هه بن: ﴿ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ ۝۲ ﴾ المللك، به كورتي: هه موو كاروباره كاني خوا، هه رچي په يوه ندي به خواوه هه يه: زات و سيفه ت و ناوو كردارو ياساو فه رماييشت و به رنامه و برباره كاني و قه ده رو قه زاي خوا، هه مووي به پاك ده گرن، له وه كه كه م و كو پي و نارپيكي و ناتهاووي تيدا هه بن، تنجا دواي نه وه ي خوا ﷻ بيست سيفه ت و كردوه ي باس كردن، بو پيناسه كردني خو ي كه پيشتر باسمان كردن، ده فه رموي: ﴿ مَا مَسُوا بِاللَّهِ وِرْثًا ۝﴾ يان:

ئەو خواہیە **﴿۱﴾** کہ لەوہ پێش پێتان ناستێراو، سیفەت و کردەوہ ناوازەو بێ وێنەکانی تان بۆ باسکران، پڕوای پێ بێنن **﴿وَرَسُولِهِ﴾** ھەر وەھا بە رەوانە کراوە کە شی، ھەلبەتە تە ئیمان ئەوہ نیە تۆ بزانی خوا **﴿لَهُ﴾** ھەبە، نا، ئەوہ خالی ھاوبەشی نێوان مسوڵمان و نامسوڵمان و، ھاوبەش بۆ خوا دانەران و ھەموو لایەکە، تەنانەت ئیبلیسیش زۆر چاک خوای ناسیوہ، بەلام پێویستە چوار شت ھەبن، ئنجا پێی دەگوترێ ئیمان:

یەكەم: ئەو راستییانە ی ئێوە پڕۆکی ئیمان پێک دێنن، بە عەقل دەرک بکری، ئەو ئەو بە راستدانان (تصدیق) ی پێدەگوترێ.

دووہم: بە دل ئەو راستییانە پەسند بکری و خوێبویستری و ملکہ چینیان بۆ بکری.

سێہم: بە زمان دانیان پێدا بہیتری و، ئیقراریان پێ بکری.

چوارہم: بە ئەندامەکانیش رەفتاریان پێ بکری.

کە خوا دەفەرموێ: پڕوا بە خواو بە پێغەمبەرە کە ی بێنن، واتە: بەو چەمک و واتایە، ھەموو ئەو راستییانە ی خوا پێتان دەفەرموێ، بیانزانن و پەسندیان بکەن و دانیان پێدایینن و ملکہ چیان بن و، خوێشی ھەم بە عەقل و دل بیناسن و، پەسندی بکەن، کە خوا تاکە بە دیھینەر و پەرورە دگاریو پەرستراواتانەو، بە زمان دانی پێدایینن و، بە کردەوہش بۆی ملکہ چ بن، ھەر وەھا بۆ پێغەمبەریش بە ھەمان شێوہ.

۲- **﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَسَلِّطِينَ فِيهِ﴾**، لەوہش ببەخشن کە خوا ئێوە تێدا کردۆتە جینشین، (مِمَّا، یانی: (مِنَ الَّذِي) چونکە (ما) (موصولە) یە، واتە: ھەر شتیک کە خوا ئێوە ی تێدا کردۆتە جینشین و خستوو یەتە دەستی ئێوە، ئێوە لێ ببەخشن.

۳- **﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾**، ئەوانە ی لە ئێوە پڕوایان ھێناوہ و ماڵ و سامانی خۆیان بە خشیوہ، پاداشتیکی گەورە یان ھەبە، وەک پێشتریش باسمان کرد ھەندێک لە زانیان گوتوو یانە: ئەم ئایەتەش لە گەل شەشە کە ی رابردن، ھەر وەھا ئایەتی

دوایش، به لکو هه ندیکیان گوتوو یانه: دوو سَی ئایه تی دوایش، هه موویان هه تا ده گاته: **﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكَ مَنْ أَمَنَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ﴾**، که ئەوه به دلنیا ی مه دینه یه، ئەوای دیکه هه موویان مه ککه یین، به لام من وای تیده گم: ئەم ئایه ته ش مه دینه یی بی، ئەگەر مه ککه یی بووبن، هەر ئەو شەش ئایه ته ی سەر هەتان، ئەویش به لکه یه کی زۆر مسوگه رکه رو دلنیا که رمان به ده سته وه نیه، ئەو شەش ئایه ته ش له مه ککه دابه زین، له راستییدا ئەم ئایه تانه هه موویان وه ک نالقه کانی زنجیریک یه کدی ده به ستنه وه و، هیچ شتیک ناچارمان ناکات بلین: ئەم شەش ئایه ته و هه ندیک ئایه تی دیکه ش که پیتتر باسمان کردن، مه ککه یین، عه بدوللای کور ی مه سعود **﴿﴾**، ئەو ئایه ته ی ده فهرموی: **﴿إِنَّمَا يَأْتِي لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾**، وا له قسه که ی وه رده گیری که ده بی له مه ککه دابه زینی، به لام ئەم ئایه ته موباره که، ئەگەر له مه ککه یان مه دینه ش دابه زین، هه ندیک گوتوو یانه: ئەو نیشکاله ی تیدا هه یه، خوا **﴿﴾** چۆن به که سانی ک که بروایان هیناوه، ده فهرموی: بروا بینن به خواو به پیغه مبه ره که ی؟!

وه لاهه که ی ئەوه یه که ئەوه ته نیا لیتره نه هاتوه، له سووره تی (النساء) یشدا خوا ی په روه ردگار ئەو فرمانه ی دووباره کردۆته وه، ئەویش له بهر ئەوه ی ئیمان هینان یه ک شت نیه، که ئیمان بین ی و ته وای بی، به لکو ئیمان پله پله یه، ئەوه تا له سووره تی (النساء) دا، له ئایه تی ژماره (۱۳۶)، دا خوا ده فهرموی: **﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾** (۱۳۶) واته: ئە ی ئەوانه ی برواتان هیناوه! بروا بینن به خواو پیغه مبه ره که ی و، به و کتبه ی دابه زاندۆته سەر پیغه مبه ره که ی و، به و کتبه ی پیتتر دابه زاندوه (واته: هه موو کتبه کان) هەر که سیکیش به خواو به فریشته کان و به کتبه کانی و به پیغه مبه رانی و به رۆژی دوایی، بی بروا بی، به دلنیا یی گومرا بووتیکی دوور گومرا بووه.

هه روه ها له شوینی دیکه شدا، خوا **﴿﴾** ئەو راستیه ی که فرمان ده کات به برواداران، بروا بینن واته: بروایه کی مه حکه مترو قوولترو چاکتر بینن، چونکه

ثیمان پله پله یه‌و، خوا ﷺ فه‌رماتی پیکردوون له پله‌یه‌کی ئیمانیی نزمه‌وه برۆن بۆ پله‌یه‌کی ئیمانیی به‌رزتر، هه‌روه‌ک له‌ کۆتایی ئەم سووره‌شه‌دا هه‌ر هه‌یه، ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ﴾، له‌وێشه‌دا دیسان ئەوه دووباره‌ بۆته‌وه.

ئنجا خوا ﷺ وه‌ک پرسیارکردنی سه‌رزه‌نشست (توبیخ) و سه‌رسوپماندن (تعجیب) ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، ئەوه چیتانه! بروا ناهیتن به‌ خوا؟ یانی: چ شتیک وای لیکردوون بروا نه‌هیتن.

۴- ﴿وَالرَّسُولُ بِدَعْوِكُمْ لِيُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾، له‌ حالیکه‌دا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگتان ده‌کات، تا‌کو بروا به‌ په‌روه‌ردگارتان بێنن.

۵- ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقُ إِبْرَاهِيمَ كَيْفَ تَأْمِنُونَ﴾، به‌دنیایی په‌یمانیشی لێوه‌رگرتوون، نه‌گه‌ر تێوه‌ بروادارین، هه‌لبه‌ته‌ له‌ رسته‌ی پێشیشدا که ده‌فه‌رموی: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَنفَقُوا هُمُ الْأَبْرَارُ﴾، ئەم ئایه‌ته‌ نه‌گه‌ر مه‌دینه‌یی بێ، (من) بۆ به‌شیک (تبعیض) نیه‌و (بیانیه‌) یه، یانی: بۆ روونکردنه‌وه‌یه، واته: ئەوانه‌تان که بروایان هیناوه‌و مال و سامانی خۆیان به‌خشیوه، پاداشتیکی گه‌وره‌یان هه‌یه، به‌لام نه‌گه‌ر ئایه‌ته‌که‌ مه‌که‌هیی بێ واته: ئەه‌ی خه‌لکی مه‌که‌که! ئەوانه‌تان که بروایان هیناوه‌و مال و سامانی خۆیان به‌خشیوه، پاداشتیکی گه‌وره‌یان هه‌یه، به‌لام زیاتر وای تیده‌گه‌م ئەم ئایه‌ته‌ مه‌دینه‌یی بێ، بۆیه: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ﴾، لێره‌دا (من) بۆ روونکردنه‌وه‌یه، نه‌ک بۆ به‌شیک، ئنجا که ده‌فه‌رموی: چیتانه! بروا به‌ خوا ناهیتن له‌ حالیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگتان ده‌کات، بروا به‌ په‌روه‌ردگارتان بێنن، یانی: (أَيُّ شَيْءٍ يَمْتَعِكُمْ مِنَ الْإِيمَانِ وَقَدْ بَيَّنَّ لَكُمْ الرَّسُولُ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاغٌ وَحُجَّةٌ، وَعِلَاوَةٌ عَلَيْهِ: أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَكُمْ الْفِطْرِي)، چ شتیک ریکرتانه‌ که بروابینن به‌ خوا ﷺ، له‌ حالیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەو ئایه‌تانه‌ی بۆ روونکردنه‌وه‌یه، که خوا پێیدا ناردوون، به‌لگه‌و روونکردنه‌وه‌ی ئەوه‌یان تیدا هه‌یه، هانده‌رتان بێ بۆ برواهیتان و، سه‌رباره‌ش خوا په‌یمانی زگماکیشی لێوه‌رگرتوون؟!

﴿وَقَدْ أَخَذَ مِثْقَلَكُمُ﴾، هم به (أَخَذَ) هم به (أَخَذَ) ش، خویندراوه ته وه، نجا ته گهر بخویندراوه ته وه: ﴿وَقَدْ أَخَذَ﴾، ده بی بگوئری: ﴿مِثْقَالُكُمْ﴾، ته و کاته ده بیته (مَجْهُوُلُ الْفَاعِلِ) بکهر نادیارو (مِثْقَالُ) ده بیته (نَائِبُ الْفَاعِلِ) ه که، واته: تیوه په یمانتان لی وه رگیراوه، نایا ته و په یمانه مه به ست پی پی چییه؟ وای پنده چی مه به ست پی پی ته و حالته زگماک و خوارسکه بی، که خوا مروقی له سر خولقاندوه، که خوی خوی دناسی و، به به دیهینه رو په روه ردگارو خاوهی خوی ناشنایه و، نایه ته ی سووره ی (الأعراف) یش: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾، وه کاتی خوی له ته فسیری سووره ی (الأعراف) دا باسماں کردوه، به پوالت ههر مه به ست پی پی ته و حالته یه، که خوا مروقی و خولقاندوه، خاوه و خوا و به دیهینه ری خوی بناسی و، ته وه ی وه ک په یمان لیوه رگرتیک وینا کردوه.

هه لیه ته هه ندیک ریوایه ت هه ن، که خوا ﴿﴾ هه مو وه چه ی مروقیانی، له پشتی ناده م ده ریهنان و دواتر، په یمانی لیوه رگرتون، نایا من په روه ردگارتان نیم؟ گوتویانه: یا، به لام پیم وایه ته وه هه مووی بو وینا کردنی ته وه یه، که خوا ﴿﴾ مروقی و خولقاندوه، وه ک پیشتر به لین و په یمانی لیوه رگیرابی، که ههر خواناس و خوا په رست بی و، به ندایه تیسی ته نیا بو خوا بکات، ته وه له و شیوه یه دا وینا کراوه، وه ک کورته باسیکمان له و باره وه کردوه، له سووره ی (الأعراف) دا!

چونکه که س ته و په یمانه ی له بیر نیه، که واته: له سه ریان نایبته به لکه، خواش ﴿﴾ له نایه تی (۱۶۵) ی سووره ی (النساء) دا ده فه رموی: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، دوی ته وه ی خوا ناوی دوازه له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دینی ده فه رموی: ته وانه پیغه مبه رانیکسی دلخوشکرو ترسینه رن، تاکو خه لک له دوی ناردن پیغه مبه ران، به لکه ی نه بی له سه ر خوا، نجا ته گهر ته وه ی خوا ﴿﴾ لیوه دا وه ک به لین و

په یمان وهرگرتن باسی ده کات، نه گهر نه وه بووايه، ده بفرموو: به لگه یان له سه ر
خوا نيه، بئ هاتنی پیغهمبه رانیس (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له بهر نه وهی کاتی
خوی په یمان لئ وهرگراوه! که واته: که ده فهرموئ:

﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، واته: نه گهر تئوه له داهاتوودا ده تانه وی بروا بیتن،
نه وه ریتان له بهرده مدا تهخت و ناچووغه، نه گهر نیمان دینن، نه وه هم
پیغهمبه ر ﴿﴾ بانگتان ده کات تا کو بروا به په روه ردگارتان بیتن، هم په یمانیشان
لئ وهرگراوه (په یمانی زگماکی) یانی: به شیوه یه ک دروستکارون، که خوی
په روه ردگاری خوتان بناسن، نجا باسی پالنه ریکی دیکه ی سئیه میس ده کات بو
نیمان هینان:

۶- ﴿هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَنْ عَبْدِهِ آيَاتِ بَيِّنَاتٍ﴾، خوا نه و زاته یه که نایه ته رهوشنه کان
دا ده بزئتی بو سه ر به نده که ی خوی (که موحه ممه ده ﴿﴾).

بوچی؟

۷- ﴿لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾، تا کو له تاریکاییه کان ده ربازتان بکات به ره و
رهوشنایی.

۸- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به دلنایی خواش به رانبه رتان زور به په رهوشه و زوریش
به به زه یه، (الرأفة): هئ گراهیه اصابه الغیر بضر، والرخصة: هئ محبة ایصال الغیر إلى
الغیر، (رأفة): نه وه یه تو بیت ناخوش بئ، نه و که سه ی له به رانبه رته تووشی زیان ببئ
و په رهوشت بئ، بویه (رأفة) م به په رهوشی لیکداوه ته وه، (رخصة) یش بریتیه له وه ی تو
حه ز بکه ی نه وی دیکه سوودی پئ بکات، که واته: خوا هم به ته نکتانه وه یه و په رهوشی
تئوه یه تی، تووشی زیان ببئ، هم به زه ییشی پیتان دا دئته وه که تووشی سوودو قازانج
و چاکه تان بکات، که واته: نه مهش پالنه رو هوکاریکی دیکه ی سئیه م بو بروا هینانتان:

هوکاری یه که م: نه وه یه که پیغهمبه ر ﴿﴾ بانگتان بکات.

ھۆكاری دووھم: ئەوھىيە كە بەئىن و پەيمانى پتەوتان لى وەرگىراوھو، بە شىۋەيەك دروستكارون نامادەن خواو خواوھن و پەرۋەردگارى خۇتان بناسن.

ھۆكاری سىيەم: ئەوھىيە كە خوا ئايەتە رۇشنەكانى بۇ سەر بەندەكەى خۇي دادەبەزىنى، تاكو لە تارىكايان دەر بازتان بىكات بەرەو رۇشنايى.

وشەى: ﴿لَرُؤْفٌ﴾، وەك چۇن بە (رَؤْفٌ) خۇيئندراوھتەو، بەبۇر (ضُمَّة)ش خۇيئندراوھتەو: (لَرَّؤْفٌ رَجِيمٌ)، بەبى (و).

لە تەفسىرى رىستەى پىشنى دا كە دەفەرموئى: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، (الطبري) دەلى: (وَمَا سَأَلْتُمْ أَهْلَهَا النَّاسُ! لَا تَقْرُونَ بِوَحْدَانِيَةِ اللَّهِ تَعَالَى)، چىتانە خەلكىنە! دان بە يەكتايى خواى بەرزدا ناھىين، ھەرۋەھا لە تەفسىرى ئەوھدا كە دەفەرموئى: ﴿إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، (الطبري) دەلى: (إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ يَوْمًا مِّنَ الْأَيَّامِ، فَلَا تَنْ أَعْرَى الْأَوْقَاتِ، أَنْ تُؤْمِنُوا)، واتە: ﴿إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، واتە: ئەگەر تىوھ رۇزىك لە رۇزان دەتانەوئى بىروايىن، تىستا باشتىن كاتە كە بىروايىن، ھەئبەتە ئەو واتايەش دەگەيەنى، ئەو واتايەش دەگەيەنى: كە تىوھ ئەگەر دەتانەوئى بىروا بىن، رىتان لە بەردەمدا تەخت و ئاچووغە.

ئىنجا چارىكى دىكە خوا ﷻ وەك سەركۆنەو سەرزەنش، كە مەبەست پىنى ھاندانە دەفەرموئى:

۹- ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، چىتانە، چ شىتىك رىنگرتانە (چ شىتىك واتان لى دەكات) كە لە رىيى خوادا نەبەخشن؟ (وَمَا لَكُمْ)، يانى: (مَا دَعَعْتُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا)، چ شىتىك پالتان پىوھ دەنى كە نەبەخشن لە پىناوى خوادا؟ (ما) بۇ پىسارىركردنەو مەبەست پىنى سەرزەنش و سەركۆنەكردنە لەسەر ئەوھى نەبەخشن، كە بىگومان لەو قۇناغەدا كۆمەلگاي ئىسلامىي كە لە مەدىنە بوو، يەككىك لە گىرتە سەرەككىيەكانيان بىرتى بوو لە كىشەى ئابوورىي، بە تايەتقى كۆچكەران خوا لىيان رازى بى، كە مال و حال و نىشتىمان و بەرزەوھندىي و ھەموو شىتىكى خۇيان لە مەككە بە جىھىشتىبوو، ھەرۋەھا لە شۆئەكانى

دیکەى جگە لە مەككە بە جێیان هێشتبوو و ھاتبوو بۆ مەدینە و نیشته جێ بوو بوون، بە بێ کارو کاسبیی و بە بێ ھۆکارێکی دیاری ژیان و گوزەرانی پێ بردنە سەر، بۆیە خوا ﷻ لە قورئاندا زۆر باسی بەخشین دەکات، چونکە بۆ ئەو کۆمەڵگایەى ئەو کات وا پێویست بوو، بۆ سەر جەم کۆمەڵگایەکانی دیکەى مسوڵمانانیش، دیسان بەخشین و ھاوکاریی کردن و دەستگیریی کردنی یەكدیى ھەر پێویستە ھەبێ.

لەم رۆژگارەى ئێستاش داگەرەترین کێشەى بەشەر، ئەو حالەتی سەرۆت و سامان پەزەمەندەکردن و وەسەر یەکنانە، لەسەر حیسابى رەش و پروتکردنی خەلک، بە زەقترین شیو، بە تاییەتی ئیستا لە سایەى شوومی سیستمی کاپیتالیزم و لیبرالیزمدا، ئەو بە زەقترین شیو دیارە، شارەزاییی ئەو بوارە دەئین: لە ولایتیکی وەك ویلاتە یەكگرتوووەکانی ئەمریکا (۱٪) دەولەمەندەکان خاوەنی (۹۹٪) واریداتی ولاتن و، لە (۹۹٪)ی خەلکەكەش خاوەنی (۱٪) واریداتە، ئنجا ئەو بەس لە ئەمریکا نیە، لەسەر ئاستی دنیاى ھەر وایە، لەسەر ئاستی دنیاى شارەزاییان دەئین: (۵٪)ی خەلکی دنیا خاوەنی (۹۵٪) خاوەنی سەرۆت و سامانی ھەموو دنیا یە، (۹۵٪)ی خەلکی ھەموو دنیاى تەنیا خاوەنی (۵٪)ی سەرۆت و سامان!!

ئنجا ئەگەر ھەرئێمى كوردستانی عێراقى خوڤمان تەماشایەكەین ھەر وایە، ملیاردێرەکان ھەیانە باسی دە (۱۰) ملیارو، بیست ملیارو، سیی ملیارو، زیاتر و كەمتریان دەكرێ، و چەند ملیاردێرێكیش ھەنە لەم ولاتەدا، ملیۆن لێریش زۆرن، واتە: ئەوانەى ملیۆنێك دۆلاریان ھەیە، بەلام ملیاردێریش كەم نین، ئنجا لە ئەنجامی بوونی ئەو ملیاردێرانەدا كە بە پارەى حەرەم و بە شیوازی ناشەرعیی و، بە گەندەلێی سامانەكەیان كۆكردۆتەو، ھاوسەنگی ئابووریی و گوزەرانى خەلک تێكچوو، ھەلبەتە (گەندەلێی) وشەبەكى بە ئەدەبە بۆ ئەو حالەتی سەرۆت و سامان وەسەر یەکنانی زۆرێك لە بەرپرسەکان و، شەریكە دزەکانیان كە لەگەڵ بەرپرسەکاندا شەریكن، چونکە ئەو دەست بەسەرداگرتی سەرۆت و سامانی

ولآتہ، گنده لیبی نه و دیه که سیٹک له په نای پوُست و بهر پرسیا ریتییه که پیدا شتیٹک ده کات به واسته و واسته کاری، به لأم وه ختن که سیٹک دینتی هم موو نه و تی نه م ولآتہو، هم موو سه روهت و سامانی نه م ولآتہو، هم موو باج و گومرگی نه م ولآتہ ده خاته ژیر دهستی خوئی و ته سه پروفی خوئی وه ک بنه مآله، وه ک شه خص، وه ک حیزب و، به که یفی خوئی شه پ و گووپی پی لیده دا، له سه ر حیسابی رهش و روو تکردنی خه لک و، له سه ر حیسابی نه بوونی ژیر خانی تابووری و، له سه ر حیسابی جیله کانی داهاتووی نه و میله ته ش، له راستییدا وشه ی گنده لیبی زور که مه بو پیناسه کردنی نه وانه، چونکه کاره که یان هه ر بریتییه له دزی و ده ست به سه رداگرتن و مال زه و تکردن!

بوُیه خوا **﴿۶﴾** یه که مین تایه ت که دهستی پیکرد فه رمووی: **﴿۶﴾** **﴿أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُم مِّنْهُ مَخْلُقِينَ فِيهِ﴾**، بروا به خوا و به پیغه مبه ره که ی بینن و، له وهدا که خوا ئیوهی تیدا کردو ته جینیشین، ببه خشن.

ئیوهی تیدا کردو ته جینیشین، واته: خوا نه و مال و سامانه ی خستوو یه ته دهستی ئیوه، ئیوه ده بی وه ک خه لیفه و جینیشینی خوا مامه له ی له گه ل بکه ن، نه ک وه ک خاوه نی راسته قینه ی نه و سه روهت و سامانه و، ده بی به مؤ له تی شه رع ی خوا مامه له له گه ل نه و مال و سامانه دا بکه ن، نجا لیره ش دووباره ی ده کاته وه و ده فه رموی: **﴿۷﴾** **﴿وَمَا لَكُمُ اللَّأ تَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾**، چیتانه! له ری خاودا نابه خشن (مال و سامانی خوتان نابه خشن)!

۱۰- **﴿۸﴾** **﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ السَّمْرَاتِ وَالْأَرْضِ﴾**، له حالیکدا میراتی (خه لکی) ناسمانه کان و زهوی هم مووی هی خواجه، نه م (و) ه، (واو للخال، وَهُوَ مِنْ صَمِيرٍ تَنفِقُوا، لَأَنَّهُمْ وَمَأْلَهُمْ مِنْ مَا يَرْزُقُ اللَّهُ تَعَالَى،) (و) بو حاله، [یانی: له حالیکدا] و، بو رانای (تَنفِقُوا)، چونکه مرو فیه کان که فه رمانیان پی ده کری، ببه خشن، نه وان خوُشیان و، نه و هی هه شیانه هه ر له ئیو نه وهدایه که خوی بهرز به میراتی ده گری.

لیره‌دا که ده‌فهرموی: ﴿وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، یانی: (ولله میراث أهل السماوات والأرض)، خوا میراتگری هه‌موو نه‌و که‌سانه‌یه که له ناسمانه‌کان و زه‌ویدان، نه‌گه‌رنا بیگومان ناسمانه‌کان زه‌وی هه‌ر خوا خاوه‌نیانه، تیس‌تاش و کاتیکیش که‌سی تیدا نامینن، به‌لام نه‌و کاته هیج نازایه‌تیی نابی بو‌خه‌لک که به‌خشی! خوا ﴿﴾ مه‌به‌ستی پی‌ته‌ویه که له حالیکدا خه‌لکی نیو ناسمانه‌کان و زه‌وی هه‌ر کامیکیان همری - مه‌به‌ست پی‌تی جندو مروقه - هه‌رچی هه‌پانه ده‌بیته میرات و ده‌چیته لای خوا ﴿﴾، که‌واته: به‌ر له‌وه‌ی مال و سامانه‌کانتان بینه میراتیک و بچیته‌وه لای خوا ﴿﴾، هه‌ولبدن به شیوه‌یه که ته‌صه‌رپوفی تیدا بکن و به‌جوریک مامه‌له‌ی پی‌توه بکن، که جیی ره‌زامه‌ندیی خوا، سه‌ره‌رزیی و به‌رزه‌وه‌ندیی هیتانه دی خوتان و کومه‌لکا‌که‌تان بی.

۱۱- ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ﴾، نه‌وانه‌تان یه‌کسان نین که له پیش فه‌تحدا مال و سامانی خویان به‌خشیوه و جه‌نگیان کردوه، (له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا که دوابی مال و سامانی خویان به‌خشیوه و جه‌نگیان کردوه).

۱۲- ﴿أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا﴾، نه‌وانه (که له پیش فه‌تحدا مال و سامانی خویان به‌خشیوه و جه‌نگیان کردوه له پیناوی خوادا) پله‌یان مه‌زنته له‌وانه‌ی دوابی مال و سامانی خویان به‌خشیوه، جه‌نگ و فیداکاریان کردوه.

زانایان له‌و باره‌وه پاجیان که تایا مه‌به‌ست له (الفتح) ^(۱) چیه‌؟

(۱) فه‌تحدا لیره‌دا یانی: ده‌ست به‌سه‌ردا‌گرتن و نازادکردنی شوئیتیک و خستیه ژئر کۆنترۆلی خو، وشه‌ی (فتح) یش به‌چهند واتابه‌ک هاتوه:

ا- به‌مانای کردنه‌وه هاتوه.

ب- به‌مانای دادوه‌ریی هاتوه.

ج- هه‌روه‌ها به‌مانای نازادکردنی شوئیتیک و خستنه ژئر کۆنترۆلیشی هاتوه، که لیره‌دا نه‌و مانایه‌ی مه‌به‌سته.

۱- هندیکیان گوتوویانه: مه‌به‌ست پیّی سولّخی حوده‌یبیبیه، که خوا‌ئویشی ناوانوه
 فه‌تح: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿۱﴾ الفتح.

۲- زۆربه‌شیان گوتوویانه: مه‌به‌ست پیّی فه‌تحی مه‌ککه‌یه، واش پیّده‌چنّ رای دووه‌م
 راست بّ، ئه‌وه‌ی زۆربه‌ ته‌به‌ننّیان کرده، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ فه‌تحی مه‌ککه‌داو له‌پیش
 فه‌تحی مه‌ککه‌دا، زیاتر جه‌نگ و رووبه‌روو بوونه‌وه له‌نیوان مسولمانان و هاوبه‌ش بو‌ خوا
 دانه‌ره‌کاندا، بووه‌ لیتره‌ش باسی ما‌ل و سامان به‌خشین و جه‌نگکردن ده‌کات.

(دَرَجَةٌ)، یانی: پله، (الدَّرَجَةُ: مُسْتَعَارَةٌ لِلْفَضْلِ لِأَنَّ الدَّرَجَةَ تَسْتَلْزِمُ الإِرْتِقَاءَ، فِي الدَّرَجِ،
 فَالدَّرَجَةُ مِنْ أَسْمَاءِ الأَجْنَاسِ الَّتِي لُوْحِظَتْ فِيهَا صِفَاتٌ أَوْصَافٍ مِثْلَ اسْمِ الأَسَدِ)،
 (دَرَجَةٌ): خوازراوه‌ته‌وه بو‌ به‌خشش و پیّگه، چونکه پله‌و پایه‌ خوازباری ئه‌وه‌یه
 مروّف به‌رزبیتته‌وه به‌ (دَرَجٌ) قادرمه‌و په‌یژده‌دا، وشه‌ی دهره‌جه‌ش له‌ ناوه‌کانی
 جوّره‌کانه که سیفه‌ته‌کانی وه‌سغه‌کانیان تیدا په‌چاو کراوه، وه‌ک ناوی شیّر (أَسَد)
 تیستا که ده‌گوتری: (أَسَد) بیگوومان به‌ درنده‌یه‌ک ده‌گوتری که ده‌یزانین، به‌لام
 جاری وایه وه‌سفی نازایه‌تی له‌ شیّر‌دا، زالبووه به‌سه‌ر ناوه‌که‌یدا، بو‌ نازه‌لیکی
 درنده، نجا دهره‌جه‌ش به‌همان شیّوه، به‌ مانای پیّگه‌و پله‌ دی، نه‌ک به‌ مانای
 په‌یژده‌یه‌ک که مروّف پییدا به‌رزبیتته‌وه.

۱۳- ﴿وَكَلَّا وَعَدَّ اللهُ أَحْسَنَ﴾، هه‌ر کامیکیشیان خوا به‌ئینی باشتین پاداشتی پیداوه،
 واته: هه‌ر کامیکیان له‌وانه که له‌ پیّش فه‌تحی مه‌ککه‌دا جه‌نگیان کردوه و ما‌ل و سامانی
 خو‌یان به‌خشیوه، یان ئه‌وانه‌ی دوایی ما‌ل و سامانی خو‌یان به‌خشیوه و جه‌نگاون، خوا به
 هه‌ر کامیکیان به‌ئینی باشتین پاداشتی پیداون، به‌لام هه‌ر که‌سه‌یان له‌ فه‌ده‌ر خو‌ی و،
 ئه‌وه‌ش مانای یه‌کسان کردنه‌وه‌یان نیه، چونکه خوا پیّشتر فه‌رمووی: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ
 مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ﴾، که به‌رانبه‌ره‌که‌ی قرتتیراوه، چونکه به‌ سیاق و سه‌لیقه
 ده‌زارنی، یانی: (لَا يَسْتَوِي مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلَ، وَمَنْ أَنْفَقَ مِنْ بَعْدِ الْفَتْحِ وَقَاتِلَ)،
 ئه‌وه‌که‌سه‌ی پیّش فه‌تح به‌خشیویه‌تی و جه‌نگاوه، یه‌کسان نیه له‌گه‌ل ئه‌وه‌که‌سه‌ی دوای
 فه‌تح به‌خشیویه‌تی و جه‌نگاوه. چونکه رسته‌ی دوایی ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌کات، (وَكَلَّا)،

خوینراویشه ته‌وه: (وَكُلُّ وَعَدَ اللّٰهُ الحُسْنٰی)، هم به (وَكُلًّا)، خویندراوئه ته‌وه به (مَنْصُوب) هاتوه، هم به (كُلِّ)، هاتوه به (مَرْفُوع)، خوا به‌ئینی پاداشتی هه‌ره چاکی به هه‌ره کامیکیان داوه.

۱۴- ﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شاره‌زای ته‌وه یه که ده‌یکه‌ن، زۆرباش شاره‌زایه‌تی نایا به چ دَل و هه‌نناویکه‌وه ده‌یکه‌ن و، به چ هاندهرئیکه‌وه، مه‌به‌ستیان پئی چیه‌وه، چۆن ده‌یکه‌ن؟!

له کو‌تاییدا ده‌فه‌رموی:

۱۵- ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يقرض الله قرضاً حسناً فيضعفه له، وله اجر كريم﴾، کئیه قه‌رزکی باش بدات به خوا، خواش بۆی چه‌ند به‌رانبه‌ر بکاته‌وه، پاداشتیکی زۆر نایاب و چاکیشی هه‌بی، (القرض الحسن) یانی: قه‌رز ی باش، وشه‌ی (قرض) له ته‌صلدا له (قطع) دوه هاتوه، چونکه قه‌رز که به کوردیی پئی ده‌گوتری: وام، به‌لام پئیم وایه وشه‌ی قه‌رز خه‌لک باشتر لئی تیده‌گه‌ن، قه‌رز ته‌وه یه که‌سه‌یک ته‌ندازه‌یه‌ک له مال و سامانی خۆی داده‌بهری و ده‌یدات به‌وه که‌سه‌ی هاوکاریی ده‌کات، به‌بی به‌رانبه‌رو بۆ کاتیکی دیاریکراو، که دوایی بیگنرئیته‌وه. به‌لام به‌دلئییای به‌بی لئ زیادکردن و ته‌گه‌ر زیادهی تئیدابن: (كُلُّ قَرْضٍ جَرَّ نَفْعًا فَهُوَ رِبَاً)، هه‌ره قه‌رزیک قازانجی راکتیشا، سوود (ربا)ه‌وه چه‌رامه، به‌لام نایا لیره‌دا که خوا (قرضاً حسناً) (قرض) نازناوی (حسن)ی خستۆته‌سه‌ر، مه‌به‌ستی پئی چیه‌ه؟ یه‌کیک له زانایان ده‌لئ: (القرض الحسن: هُوَ القرض المُستكمل مَخَاسِنَ نَوْعِهِ مِنْ طِيبِ نَفْسٍ، وَبَشَاشَةٍ فِي وَجْهِ المُستقرضِ، وَخُلُوًّا عَنِ مَا يُعْرَضُ بِالْمِئَةِ، أَوْ بِتَضْيِيقِ أَجَلِ القَضَاءِ)، یانی: قه‌رز ی باش ته‌وه یه سیفه‌ته چاکه‌کانی جووری خۆی کو‌کردبئه‌وه:

یه‌که‌م: ته‌وه قه‌رزهی که پئی ده‌دات، به دلخۆشیی و به دلئیکی کراوه‌وه پئی بدات.

دوه‌هه‌م: ڕووه‌گه‌شیی له ڕووی بابای قه‌رزکه‌ردا (له دل‌ه‌وه پئی پئی ئاسووده‌وه مورتاح بی، که کاریکی باش ده‌کات، خوا پئی خۆشه‌هه‌روه‌ها له ڕو‌اله‌تیش دا به ڕوو خۆشیی به‌قه‌سه‌ی خۆش، پئی بدات.

سیتیم: خۆی دوور بگری له ههر شتیک که بۆنی منته کردنی لی بی.

چوارهم: خۆی دوور بگری له وهی تهنگی پیته لېچن، بۆ وینه: بَلَى: ده بقلان پۆوه، قهرزه کهم ههر بدهیهوه! له سه ره تاوه قهرزداره که وا لی بکات له دلّه پاوکه دا بیت، وهک له سوورتهی (البقره) دا خوا ده فه رموی: که سیک که سه غله ت بوو به ده سته وه نه بوو، با بابای که قهرزی پنداوه له گه لی له سه ر خو ب، وهک ده فه رموی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرٍ فَنُظْرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقره، ۲۸۰) ته گه ر بابای قهرز وه رگه ر خوا وه نه غله تیی بوو، با چاوه پوانیی بگری، تاکو به ئاسانی بۆی ده دریته وه بۆی هه لده سوورپی، ته گه ر خیریش بکه ن (هه مووی یان به شیک له و قهرزه به خشن) بۆ تپوه زۆر چاکتره.

له کو تابی نه م مه سه له ی دووه مه دا کورته با سیک له باره ی مه رجه کانی خیرکردن و به خشی نی باشه وه، ده که ی ن: ئایا خیرکردن و مال و سامان به خشین به شپوه یه کی باش، مه رجه کانی چین؟ که من له ته فسیری سوورتهی (البقره) ش دا، له ئایه ته کانی: (۲۶۱ - ۲۷۴)، له کاتی ته فسیرکردنی ته و چوارده ئایه ته دا، کورته با سیکمان له و باره وه کردوه، دوا یی کراوه به نامیلکه یه کیش، به راستیی له و چوارده ئایه ته دا، خوا ﴿هه موو ته وه ی پیویسته بۆ خیرکردن و مال و سامان به خشین به شپوه یه کی چاک و ریک و پیک و په سه ند، خوا ﴿خستوو یه ته روو، بۆیه تیمه له وئ له و باره وه کورته با سیکمان کردوه، له میان ته فسیرکردنی ته و چوارده ئایه ته دا، به لام لیره به کورتیی تیمه یازده سیفه ت و مه رج، بۆ مال و سامان به خشی نی باش ده خه پنه روو:

کورتە باسیک: مەرجه‌کانی مال و سامان بەخشینی باش

بە پێزان!

مال و سامان بەخشینی چاک، بە لای کەمەوێ دە (۱۰) مەرجه‌ی هەن:

۱- دەبێ کە سێک ئەو مال و سامانە‌ی خۆی کە دەبێه‌خسێ، لەوێ بێه‌خسێ کە حەلāl و پەسندە، یانی: مال و سامانە‌کە‌ی حەلāl بێ، و، باش و پەسندیش بێ، وەک لە سوورەتی (البقرة) نایەتی (۲۶۷) دا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طِبَابَتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِتَاجِرِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ﴿۲۷﴾»، واتە: ئە‌ی ئەوانە‌ی پڕواتان هێناوێ! لەو مال و سامانە حەلāl و چاکە‌ی بەدەستتان هێناوێ، لەوێ له زەوی بۆمان دەرهێناون (له بەروبوومی کشت و کال و جگە له کشت و کالیش) ببه‌خسێ، نه‌چن روو بکه‌نه‌ ئەوێ خراپه‌و به‌دلتان نيه (له‌وه ببه‌خسێ) چونکه‌ ئێوه له شتی خراپ ده‌به‌خسێ، به‌لام ناماده‌ نین شتی خراپ وه‌ربگرێ. کەواتە: چیت بۆ خۆت پێخۆشه، ئەو‌ه‌شت بۆ به‌رابه‌ره‌که‌ت پێ خۆش بێ.

۲- مرووف له کاتێکدا سامانێک پێوستیشی پێه‌تی، به‌لام بێه‌خسێت به‌ کەسێک که‌ رهنگه‌ پێوستیی زياتری هه‌بێ، ياخود به‌ قه‌ده‌ر وی خۆراگر نه‌بێ له‌سه‌ر هه‌ژاری و نه‌داری، یان له‌سه‌ر برسێتی و ناتاجیی، وەک خوا له‌ سوورەتی (الحشر) نایەتی (۹) دا دەفەرموێ: ﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ﴿۹﴾»، واتە: خە‌لکی به‌سه‌ر خۆیاندا هه‌له‌ده‌بژێرن، هه‌رچه‌نده‌ خۆشیا‌ن زۆر پێوستی‌یان پێه‌تی، ئە‌وه‌ لووتکه‌ی سه‌خاوه‌ت و به‌خشین و، لووتکه‌ی دلفراوانییه‌ له‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ مال و ساماندا، که‌ بۆ خۆشت پێوستی‌یت پێ بێ، به‌لام هاوکاریی که‌سێکی پێ بکه‌ی، که‌ رهنگه‌ له‌ تۆ پێوسته‌تر بێ، ياخود تۆ رهنگه‌ له‌و باشته‌ر بتوانی خۆراگری.

۳- مال و سامانە‌کە‌ی به‌ کەسی شایسته‌ بدات، چاوبگێه‌ری و چا‌و وردبکاته‌وه‌، هه‌ر له‌ خۆرا پێزان و پێزان نه‌کات، به‌لکو چا‌و ورد بکاته‌وه‌و شوێنی پێ بگرێ، وەک خوا له‌ سوورەتی (البقرة) نایەتی (۲۷۳) دا، دەفەرموێ: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْفُوفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْكَافًا ﴿٣٣﴾، بۆ ئەو ھەزارانە لە ڕێی
خوادا قەتیس بوون (واتە: بە ھۆی جەنگ و جیھادەو، یان بە ھۆی خزمەتی ئایینی خوای
پەروردگارو بە ھۆی بانگەوازەو، بە ھۆی بلۆکردنەو، بە ھۆی زانستی شەرعییەو) ناتوان
بە زەویدا بپۆن (بۆ کارو کاسبیی) بابای نەزان بە دەولەتمەندیان تێدەگات، بە ھۆی
نەفس بەرزیی و خۆ پاکراگرتنەو، بە لأم بە سیماو نیشانەیان (ئەگەر لیبان وردببەو) دە
یانناسی.

۴- دەبێ چۆنیەتیی مأل و سامان بە خشینەکە ی بە پێی حال و مەقام، بێ، جاری وایە
پێویست دەکات ئاشکرای بکات و، جاری واش ھە یە پێویستە بە پەنھانی بیکات، وەک
لە سوورەتی (البقرە)، ئایەتی (۲۷۱) دا خوا دەفەرموی: ﴿إِنْ يُبَدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمًا
هِيَ وَإِنْ تُخْفَوُهَا وَتُؤْتُوهَا الْفَقْرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾، واتە: ئەگەر خێرکردنە کانتان
ئاشکرا بکەن، ئەو شتیکو زۆر باشە، بە لأم ئەگەر پەنھانی بکەن و، ببەن بە ھەزاران،
ئەو دە بۆ تێوہ باشترە.

ئایا ئەمە یانی چی؟ لەوێ دەفەرموی: ئەو ھەرە باشە، لێرەش دەفەرموی:
ئەوہ باشترە! تێمە کاتی خوێ لە تەفسیری سوورەتی (البقرە) دا باسمان کردو،
کە زانایان مشت و مپیکو زۆریان بوو: ئایا بە خشین مأل و سامان، بە ئاشکرا
باشترە یان بە پەنھانی؟ لەوێشدا گوتوو مانەو لێرەش دەپێین کە ئەوہ بە پێی
حال و مەقام دەکوژی:

أ- جاری وایە وا پێویست دەکات بە ئاشکرا بێ، ئەگەر تۆ بببە سەرمەشقی بۆ خەلکێک،
ھەزارێک دێ، بۆ مەجلیسیک بۆ شوئنیکی و، داوای شتیک دەکات، یان کە سیکی
لێقەوماوہو ھاوکاری بۆ کوڈەکەنەو، ئەگەر بزانی بە ھۆی دەستپێشخەریتەو،
خەلکێکیش تەماشای تۆ دەکات، وا باشە بە ئاشکرا بێ، ئەوہ لەو حالەدا کە بزانی دەببە
سەرمەشقی بۆ خەلک.

ب- به‌لأم له حائلیکی دیکه‌دا: که‌سیک داوای هاوکاریی ده‌کات، تۆش ده‌زانی ته‌گهر بیت و به‌ناشکرا بیده‌یه، دلّی پیی ده‌شکئی و پیی ناره‌حت ده‌بی، بویه واباشه به‌پنهانی بی و که‌س پیی نه‌زانی، به‌لکو هه‌ندیک که‌سیک واخیر ده‌کات، بابای خیر پیکراویش نازانی کتیه، به‌نه‌فهریکدا بوی ناردوهو گوتوویتی: ناوم مه‌ده، بلئی خیرخوازیک بوی ناردووی! بۆ نه‌وهی هه‌رکات بینی، هه‌ست به‌چاو به‌رهو ژیری و منه‌تباری نه‌کات، به‌راستی نه‌وه بۆ خواجه، (الحمدلله) نه‌و جۆره که‌سانه له‌تیو مسولماناندا که‌م و زۆر هه‌ر بوون و هه‌ر ده‌شبن.

که‌واته: ناشکرا کردنی خیرو چاکه، یان په‌نهاکردنی، به‌پیی حال و کات و شوین ده‌گۆرئی، نه‌ک یه‌ک بنچینه‌مان هه‌بی، هه‌میشه به‌ناشکرا به‌خشین، یاخود هه‌میشه هه‌ر به‌پنهانی به‌خشین، هه‌ندیک له‌زانیانیش گوتووینانه: نه‌وهی واجب بی وه‌ک زه‌کات و نه‌وانه، واباشه به‌ناشکرا بی و، نه‌وهی دیکه وه‌ک په‌سندو خیری خۆبه‌خشانه، واباشه په‌نهان بی، به‌لأم وه‌ک گوتم، پیم وایه نه‌وهی وه‌ک بنچینه‌یه‌ک ده‌گونجی بیئین، نه‌وه‌یه که‌ به‌پیی حال و مه‌قامه‌کان ده‌گۆرئی.

۵- پیویسته به‌خشین منه‌ت له‌سه‌رکردن و نازاردانی دلّی بابای خیر پیکراوی تیدانه‌بی، وه‌ک له‌سورهدی (البقرة) نایه‌تی (۲۶۴)دا ده‌فهرموئی: ﴿يَتَّابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ﴾، ئەي نه‌وانه‌ی بروتان هیناوه! خیرو به‌خشینه‌کانتان به‌هۆی منه‌تکردن و نازاردانه‌وه هه‌لمه‌وه‌شینه‌وه، منه‌تکردن نه‌وه‌یه رووبه‌روو بی و، نازاردان نه‌وه‌یه پاشمله بی و دوایی باسی بکه‌یه‌وه، یاخود نازاردان نه‌وه‌یه رووبه‌روو بی و، منه‌تکردن نه‌وه‌یه دوایی باسی بکه‌ی، دوایی بابای هاوکارییکراو پیی بگاته‌وه و، دلّی پین ناره‌حت بی، خواش ﴿﴾ ده‌فهرموئی: به‌هۆی نه‌وه‌وه، خیرو چاکه‌کانتان هه‌لده‌وه‌شینه‌وه، چ به‌هۆی منه‌تکردن و، چ به‌هۆی نازاردانه‌وه.

۶- ده‌بی نه‌و مال و سامان به‌خشینه، ته‌نیا بۆ پازیکردنی خوا بی ﴿﴾، وه‌ک له‌سورهدی (البقرة) نایه‌تی (۲۶۵)دا ده‌فهرموئی: ﴿يُنْفِقُونَ ءَمْوَالَهُمْ أُتْبَعَاءَ مَرْضَاتٍ﴾

أَفَرَأَيْتُم مَّنْ أَنفُسِهِمْ ﴿٦٦﴾، واته: بۆ زیاتر دلّی خوۆ چه سپانندن له سه ر ئیمان بۆ داوا کردنی په زامه ندیی خوا مالّ و سامانه که یان ده به خشن، نه ک بۆ روو ده ربایسی و روو پامایی و، که خه لک مه دحیان بکات.

۷- پئویسته مروّف له مالّ و سامانیک ببه خشی، که خووشیده وئی، پئیشتریش تاماژه مان پئیدا، وه ک خوا له سووره تی (آل عمران) نایه تی (۹۲) ده فه رموی: ﴿لَنْ نَسْأَلَكَ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا حُبَبُوا﴾، ناگه نه پله ی چاکه کاری تاکو نه و مالّ و سامانه ی هزی پئیده که ن و خووشاننده وئی، لئی نه به خشن، نه ک شتی که ناتانه وئی و به که لک نایه ت، یان نه و یستراوه، نا، له وه ی چاکه، ببه خشن، به لام که سیک، شتی باشیشی هه بی و، شتی خرابیشی هه بی، با له باشه که ببه خشی و له خرابه که ش ببه خشی، به لام نه ک هه ربیئتی له و شته ی نایه وئی، ببه خشی! وه ک خوی په روو ده ردا گاریش فه رموی: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا الْغَيْبَ﴾، (وَلَا تَقْصِدُوا الْغَيْبَ)، واته: روو مه که نه نه وه ی پیسه، یانی: به که لک نه هاتوو، ﴿مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِكَافِرِيهِ﴾، لئی ده به خشن، به لام تاما ده نین وه ربیگرن.

۸- خوۆ به جینشینی خوا زانین، نه ک نه و مالّ و سامانه ی ده ببه خشی، به مولکی خوۆی بزانی، وه ک له سووره تی (الحدید) ده فه رموی: ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ﴾، له وه دا ببه خشن که خوا تئوه ی تئیدا کردۆته جینشین، ده بی بزانی که تو جینشینی خوی و نه و مالّ و سامانه که تی له دهستی تو دا داناوه، نه ک تو خاوه نی راسته قینه ی بی، وه ک قاروون گوئی: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ، عَلَّ عَلَيَّ عِنْدِي﴾ (۷۸)، القصص، واته: نه وه به هوی زانیری خوومه وه په دام کرده، نا، به لکو وه ک سوله بمان ﴿الْعَلَّة﴾ بلتی: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ (۱۰)، النمل، واته: نه مه به خشی په روو ده ردا گاره.

۹- بۆیه نه به خشی تاکو زیاتری ده ست بکه وئی له به رانه بریدا، هی وا هه یه شتی ک ده به خشی، به لام بۆیه شتی ک ده به خشی، شتی کی که م، تاکو شتی کی چاکتری ده ست بکه وئی، سبحان الله هه ندیک که س هه یه له ئیو مسوولماناندا، دیار بیه ک بۆ که سی ک دئیتی، به لام چاوه روانیی له به رانه ردا ده کات، که نه و که سه، ده به رانه ر سه د به رانه ر

چاکه‌ی له‌گه‌لدا بکاته‌وه! که نه‌وه هیچ نیه، خوای په‌نهان‌زان ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا تَمَنَّ﴾
تَسْتَكْبِرُ (۶) المدثر، واته: بۆیه چاکه مه‌که، تا‌کو زیارت‌ر ده‌ست بکه‌وئ.

۱۰- نه‌وه‌ی ده‌بیه‌خشی پئی زۆر نه‌بئ، پئی وابئ شتیکی زۆر گه‌وره‌و عه‌جایی کرده‌، به‌لکو ده‌بئ هه‌میشه‌ مروؤفی مسوولمان هه‌موو کرده‌وه‌و تا‌عه‌ته‌کانی خوئی، پئ بجووک بن له‌ به‌ران‌به‌ر خوادا، نه‌ک پئی له‌ خو‌بایی بئ و بلئ: نه‌وه‌نده‌م به‌خشی و وام کردو وا چووم، وه‌ک نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (المدثر) نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نئ: ﴿وَلَا تَمَنَّ تَسْتَكْبِرُ﴾ (۶)، واته: که‌ستک چاکه‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌ی، منه‌ت مه‌که، که چاکه له‌گه‌ل کرده‌ته‌تت پئ زۆر بئ.

۱۱- ده‌بئ به‌خشه‌ر هیچ چاوه‌پروانییه‌کی له‌ بابای پئی‌ه‌خشا‌و نه‌بئ، وه‌ک له‌ سووره‌تی (الإنسان) نایه‌تی (۹) دا، خوا له‌سه‌ر زمانی‌ ته‌و به‌نده‌ چاکانه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّمَا نَطْمَعُكَ لِيُوجِبَ أَقْبَلَ لَا يُزِيدُ مِنْكَ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ (۶)، ئیمه‌ ته‌نیا له‌به‌ر رووی خوا (و)، له‌به‌ر په‌زاهه‌ندیی خوا) پیتان ده‌به‌خشین، نه‌ پادا‌شتمان لیتان ده‌وئ، نه‌ سوپاسگوزاریش، واته: نه‌ پادا‌شتیکی ماددی و نه‌ سوپاسکردن‌تکی مه‌عه‌وه‌بیشمان لیتان ده‌وئ، هیچ چاوه‌پروانییه‌که‌مان لیتان نیه، چونکه له‌ به‌ران‌به‌ر ته‌و کرده‌وه‌یه‌دا پادا‌شته‌که له‌ خوا چاوه‌پری ده‌که‌ین و، له‌ خوای به‌خشه‌ری داوا ده‌که‌ین^(۱).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(۱) ئەم یازدە مەرجە، (فخرالدین الرازی) لە (التفسیر الکبیر: ج ۱۵، ص ۲۱۴)، داھێناوی، بەلام ئەو (۱۰) ی هیناون و، من کردوومن بە (۱۱)، له‌گه‌ل ده‌ستکاری کردنی خوشمداو، هینانی چه‌ند نایه‌تیکیش.

✧ درسی دوووم ✧

بِنَاسِهِ نَم دهرسه

نَم دهرسه له ههشت (۸) نایهت پتکدی، نایهتهکانی: (۱۲ - ۱۹) و، دوو بابەتی سەرەکیی ده‌گرێته خۆی:

بابەتی یه‌که‌م: له نایهتهکانی: (۱۲ - ۱۵)، واته: چوار نایهت دا، باسی حاله‌تی هه‌شکرانی برۆاداران پیاوو ئافرهت، به‌ موژده پیدران و پرووناکیی پێبه‌خشانه‌وه، کراوه، که له پێشیانه‌وه به‌ دهستی راستیانوه نه‌و پرووناکییه‌ هه‌یه، به‌ره‌و به‌هه‌شت و، داواکیکردنی مونا‌فیکه‌کان به‌ پیاوو ئافره‌ته‌وه، که برۆاداران چاوه‌پێیان بکه‌ن، تاکو پرووناکییان لێوه‌بگرن، یان له پرووناکییه‌که‌یان به‌هره‌مه‌ندبن، به‌لام دوا‌ی نه‌وه دیوارێکیان ده‌که‌وته‌ تیان و ده‌رگایه‌کی تێدا، دیوی ژووری، دیوی لای برۆاداران په‌حمه‌ته‌و، دیوی، ده‌رتی تازارو مه‌ینه‌تیه‌و، برۆادارانیش وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه، که تێوه له‌به‌ر چوار هۆکار خۆتان به‌و مه‌رده‌هه‌ بردوه، تێستاش هه‌یچ چاره‌و ده‌ره‌تانتان نه‌، چوار هۆکاره‌که‌ش: ﴿وَلِكِنَّكَ فَنَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَرَقَبْتُمْ وَأَرْبَبْتُمْ وَعَزَّكُمْ الْأَمَانِي﴾، واته: تێوه خۆتان تووشی سزاو مه‌ینه‌تی کردو، هه‌میشه له بۆسه‌دا بوون له دژی تیسلام و مسو‌لمانان و، له دوو دلێیدا بوون و، خۆزگه‌و بریا فریوی دان و هه‌لیخه‌له‌تاندن.

بابەتی دووه‌م: له چوار نایهت پتک دی، نایهتهکانی: (۱۶ - ۱۹)، چهند رێنمایی و نامۆژگارییه‌کی خۆای به‌رزو مه‌زنن، به‌سه‌رکۆنه‌کردن و گله‌یه‌وه بۆ برۆاداران و، فه‌رمان پێکردنیان به‌ خۆ دوورگرتن له‌وه‌ی به‌مه‌رده‌ی خاوه‌ن کتێبه‌ پێشووه‌کان بچن و، دلێان له‌ناست یادو فه‌رمایشتی خوادا په‌ق و سه‌خت بێ و، فه‌رمان پێکردنیان به‌ به‌خشین و، موژده پێدانیان که برۆاداران به‌ خوا ﷻ و پێغه‌مبه‌رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به‌ (صدیق)، داده‌نرێن، واته: راست و

ساغ و، شه‌هیدانیش له لای خوای په‌روه‌ردگار پاداشت و پرووناکیه‌کی تابه‌تیا
هه‌یه‌و، بی‌پروایانی به‌درۆ دانهری تابه‌ته‌کانی خواش، جی‌گیان کلپه‌ی دۆزه‌خه.

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَتُكُمَ الْيَوْمَ جَنَّتْ نَجْمَىٰ مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقَاتُ لَوْلَا زَكَاةُ
أَنْظَرُونَا نَقْيَسَ مِنْ نُورِكُمْ قَبْلَ أَنْ تَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهَا بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَوَظْهُرُهُ مِنْ فَيْكِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُادُّوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَأَرْبَبْتُمْ وَعَرَّيْتُمْ الْأَمَانِي حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّكُم بِاللَّهِ الْعَزُورُ ﴿١٤﴾ قَالِيَوْمَ لَا يُؤَخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ
وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَانُكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَانُكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلَ فَطَالَ
عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُضْذِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّاهِدَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

مانای ده‌قا و ده‌قی تابه‌ته‌کان

ئه‌و رۆژه (یاد بکه‌وه!) که پیاوانی پروادارو ئافره‌تانی پروادار ده‌بینی،
پرووناکیه‌که‌یان به‌خیرایی ده‌پروا له‌پیش ده‌ستیانه‌وه‌و به‌ده‌ستی راستیانه‌وه (پیتیان
ده‌گوتری): ئە‌م‌رۆ موژده‌ی باخکه‌لیکتان لێ‌بێ پرووبار به‌ژیر (دره‌خته‌کان) یان
داده‌پۆن، تیتیان دا‌هه‌میشه‌بین، ئە‌وه‌یه‌ بردنه‌وه (و به‌مراد گه‌یشتن)‌ی مه‌زن
﴿١٢﴾ ئە‌و رۆژه پیاوانی ده‌غه‌ل و ئافره‌تانی ده‌غه‌ل به‌وانه‌ی پروایان هیتانه‌وه‌لین:

چاوه رېمان بکه ن تیشکتیک (بههره یه ک) له رووناکیه که تان وه برگرین! (پیمان) گوترا: بؤ دواوه تان بگه رېته وه (له وئی) خه فتانی وه ده سه تهنانی رووناکیه ک بکه ن، تنجا شووره یه کیان له تیواندا رؤنرا، ده رگایه کی هه یه (دیوی) تیوه وه ی به زه یی خویا تیدایه و (دیوی) پشته وه ی نازاری لیوه دئی (۱۳) بانگیان ده که ن: نایا (له دنیا دا) تیمه ش له گه نمان نه بووین (پیکه وه نه ده ژایین)؟ گوتیان: با، به لام تیوه خوتان به لادار کردو، (به رده وام) له چاوه پروانیی دابوون (مسولمانان سه ریان به فه تاره ت بچی) و که وتنه دوو دئییه وه (به رانبه ر نیسلام) و، خوزگه و هیوا (پووچه له) کان فریویان دان، تاکو فه رمانی خوا هات (به مردنتان) و (شه یتانی) فریوده ر به رانبه ر به خوا فریوی دان (۱۴) تنجا تیسنا هیچ قهره بوویه کسان لیوه رناگری، ههروه ها له وانه ی بیپرواش بوون، شوئیی هه وانه وه تان ناگری (دوزه خ) ه، نه وئی دؤست (و له پیشتر) تانه و، خراپترین سه ره نجامیشه (۱۵) نایا بؤ نه وانه ی بروایان هیناوه، کاتی نه وه نه هاتوه، دلیان بیمدارو ملکه چ بی به رانبه ر یادی خوا و نه وه قه ی دایه زانده و، وه ک نه وانه نه بن که پیشتر کتیبیان پیدرا بوو، تنجا ماوه (ی نه هاتنی پیغه مبه ری کوتایی) له سه ریان درتژ بووه، سه ره نجام دلیان ره قبوو و، زؤریشیان (یه کجاریی) لاری بوو بوون (۱۶) بزائن که خوا زه وی دوی مردنی زیندوو ده کاته وه، بیگومان نایه ته کا نمان بؤ روون کردوونه وه، به نکو بفا من (که خوا دلی تیوه شی پی ده ژیه ته وه) (۱۷) به دلیایی پیاوانی به خشه رو نافرته تانی به خشه رو قهرزی باش به خواده ر (پاداشت) بویان چهند به رانبه ر ده کرتیه وه و، پاداشتیکي هه ره باش و نایابیان هه یه (۱۸) نه وانه ش که بروایان به خوا پیغه مبه ره کانی هیناوه، نا نه وانه راستان (ی راسته قینه ن) و، شه هیدانیش له لای پهروه ردگاریانن، پاداشتی خویان و رووناکیی خویانیا ن هه یه و، نه وانه ی بیپرواش بوون و نایه ته کا نمانیا ن به درؤ دانا، نه وانه ها وه لانی کلپه (ی ناگری دوزه خ) ن.

شیکردنه وهی هه ندیگ له وشه کان

(أَنْظُرُونَ)، (النَّظْرُ: الْإِنْتِظَارُ، وَنَظْرَتُهُ وَانْتِظَرْتُهُ، وَأَنْظَرْتُهُ: أَخْرَجْتُهُ)، (نَظَرَ) به مانای چاوه پڕی کردنه، ده گوته بیری: (نَظْرَتُهُ وَانْتِظَرْتُهُ، وَأَنْظَرْتُهُ)، هه رستیکان واته: دوام خست، یا خود مۆله تم دا، یان چاوه پروانیم کرد.

(نَقَيْسٍ): (القَبَسُ: الْمَتَنَاوُلُ مِنَ الشُّعْلَةِ، وَالْقَبَسُ وَالْإِقْتِبَاسُ: طَلَبٌ ذَلِكَ، وَأَقْبَسْتُهُ نَارًا، أَوْ عَلِمًا: أُعْطِيَتْهُ)، (قَبَسَ)، به بلیسه یه یان نهو بزووته یه که وهرده گیرتی له ناگر، (قَبَسَ وَإِقْتَبَاسَ)، بریتیه له حاله تی وهرگرتنه که، به لأم (قَبَسَ)، وهرگراوه که یه، (وَأَقْبَسْتُهُ نَارًا أَوْ عَلِمًا)، واته: ناگرم پێدا، یا خود زانیاریم پێدا.

(قَالَتِيسُوَانُ): (اللَّمْسُ: إِذْرَاكٌ بِظَاهِرِ الْبَشْرَةِ، وَيُعْبَرُ بِهِ عَنِ الطَّلَبِ، وَالْإِلْتِمَاسُ: الطَّلَبُ الْجَادُّ)، (لَمَسَ): بریتیه له وهی به پێست شتیک بزانی، به لأم دوایی مه به ست پیتی داوا کردنه، (الْإِتِمَاسَ)، که (إِفْتَعَالَه)، له (لَمَسَ) وه یانی: داوا کردنتیکی جیدیدی بو شتیک.

(سُورِ): (سُورَ الْمَدِينَةِ: حَالِطُهَا)، دیوارو شوورهی شاره که.

(فَتْنَةٍ): (الْفِتْنَةُ: الْبَلِيَّةُ وَالْمُصِيبَةُ وَالْعَذَابُ وَالْهَلَاكُ)، (فِتْنَةً): له به کارهینانی قورئاندا چه ند واتیه کی هه ن، به پیتی سیاقه کان ده زانری، لیره دا ده گونجی به مانایانه بن: ۱- به لآ.

۲- به سه رهات، (شتیک که به سه ره که سیک دی).

۳- نازار.

۴- فهوتان، لیره دا (فتنه) هه موو نه مانایانه ده که به نتی، لیره دا: ﴿فَتَنَّا أَنْفُسَكُمْ﴾ (أَوْفَعْتُمُوهَا فِي بَلِيَّةٍ وَعَذَابٍ)، واته: خوئان خسته نێو به لآو نازاری که وه.

(وَوَرَّعْتُمْ): (الْوَرَّعُ: الْإِنْتِظَارُ بِالشَّيْءِ)، (تَرَبُّصٌ): بریتیه له چاوه پروانگردنی شتیک، واته: له بۆسه دا بوون بۆ شتیک.

(الْأَمَانِيُّ): (جَمْعُ أَمْنِيَّةٍ: وَالْأَمْنِيَّةُ: الصُّورَةُ الْخَاصِلَةُ فِي النُّفْسِ وَالتَّمَنِّي بِالشَّيْءِ)، (أَمَانِيٌّ) كَوَيْ (أَمْنِيَّةٌ) به، كه بریتیه له وینهی په یدابووی شتیک له نه جامی خۆزگه پئ خواستنی دا.

(وَعَزَّكُمُ): (عَزَّرْتُ فَلَانًا: أَصَبْتُ عِرْتَهُ، وَنَلِثُ مَا أُرِيدُ، وَالْعِرَّةُ: عَقْلُهُ فِي الْيَقْظَةِ)، (عَزَّ) یانی: بیتاگایی، به لأم بیتاگایی له کاتیکدا مروؤف به ناگایه و بیتداریشه، ننجا (عَزَّرْتُ فَلَانًا)، واته: من بیتاگایه کهیم پیکاو، شهوی مه به ستم بوو له و، ده ستمکهوت، به کوردیی ده گوترئ: فریویداو له یخه له تاند.

(فِدْيَةٌ): (الْفِدَى وَالْفِدَاءُ: حِفْظُ الْإِنْسَانِ عَنِ النَّائِبَةِ مِمَّا يَبْدُلُهُ عَنْهُ، الْفِدْيَةُ: مَا يَقِي بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ)، (فَدَى وَفَدَاءً)، بریتیه له خۆپاراستنی مروؤف به هوی شه ووه که ده بیه خشن، (فِدْيَةٌ): بریتیه له و مال و سامانهی مروؤف خوی پئ ده پاریزی، ده توانین بلین: قهره بوو، به لا گپره وه.

(يَأْنِ): ﴿يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ (يَأْنِ)، (فَعَلَ الْمُضَارِعُ) ی (أَنَا) به، (أَنَا وَأَنْ)، واته: شه و شته هات، کاتی هات، (أَنْ الشَّيْءُ، وَأَنَا الشَّيْءُ: قُرْبَ إِثَاءً)، واته: کاتی گه یشتنی نزیک بوته وه.

(تَخَشَعُ): (التَّخَشُّعُ: التَّضَاعُفُ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ التَّخَشُّعُ فِي مَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالتَّضَاعُفُ مَا فِي الْقَلْبِ)، (تَخَشَعُ): بریتیه له کرووزانه وه، به زوری شهی (تَخَشُّعُ): به کارده هتیرئ بو شه و شوینه واره ی له سه ره نه ندانه کان ده رده که وئ، به لأم (تَضَاعُفُ)، شه و شوینه واره یه که له دلدا په یداده بی، به په نهانی.

(الْأَمَدُ): (مُدَّةٌ لَهَا حَدٌّ مَجْهُوْلٌ إِذَا أُطْلِقَ، وَالْفَرْقُ بَيْنَ الزَّمَانِ وَالْأَمَدِ: أَنَّ الْأَمَدَ يُقَالُ بِإِعْتِبَارِ الْغَايَةِ، وَالزَّمَانُ عَامٌ)، (أَمَدٌ): بریتیه له ماوه که که سنووریک

نه زانراوی هه بئ، نه گهر به ره هایی بگوتری، جیاوازی له تیوان (زَمَان) و (أَمَد) دا که هه ردووکیان به مانای کاتن، نه وهیه که (أَمَد) به کارده هیئری بۆ کاتیکی کۆتاییه کی هه بئ، به لأم (زمن) به گشتیی بۆکات به کارده هیئری، چ کۆتایی و نه جه لئیکی دیاریکراوی هه بئ، چ نه یئ.

(فَقَسَّتْ قُلُوبَهُمْ): (الْقَسْوَةُ: غَلَطَ الْقَلْبُ، وَأَصْلُهُ مِنْ حَجَرَ قَاسٍ)، (قَسْوَةٌ): به مانای دلپه قیی و دل سه ختی دی، له ته صلدا له به ردئکی ره قی پتهو، له وه وه هاتوه.

(الضَّالِّينَ): (الضُّلُّ: مُطَابَقَةُ الْقَوْلِ الضَّمِيرِ وَمَا أُغْبِرَ عَنْهُ مَعًا، وَالضُّلِّيُّ مَنْ كُتِرَ مِنْهُ الضُّلُّ)، (الضَّالِّقُونَ) کۆی (ضدئق) ه، نه ویش له (ضدئق) وه هاتوه، (ضدئق): بریتیه له وهی قسه یه که ده گوتری، نه وهی له دلدا ههیه، له گه ل نه وهی هه وائی له باره وه ده درئ، یه ک بن (بۆ وینه: که سئیک به که سئیک ده لئ: تۆم خۆشه وهی، ده بئ خۆشه و یستیه کهی له دلدا هه بئ و ئنجا ته عییری لئ بکری به وشه کان) (ضدئق)، به که سئیک ده گوتری زۆری راستیی لئ ده رکه وتبئ.

نه مه واتایه کیه تی و واتایه کی دیکه شی ههیه: (الضُّدِّيُّ: الْكَثِيرُ التَّضْدِيقِ)، که سئیک که زۆر به رانه ره کهی به راست دابنئ، (ضدئق)، نازناوی نه بوو به کری صیددیقه ﷺ، به هه ردوو واتایه کهی هه راسته، نه بوو به کر ﷺ، هه م زۆر راست بووهو، هه م زۆریش پیغه مبه ری خوی ﷺ به راست داناهو، له پئش هه موو کهس دا.

(رَأَتْهُنَّ): (الشُّهُودُ وَالشَّهَادَةُ: الْحُضُورُ مَعَ الْمُشَاهَدَةِ، إِمَّا بِالْبَصْرِ، أَوْ بِالْبَصِيرَةِ، وَالشَّهَادَةُ: قَوْلٌ صَادِرٌ عَنْ عِلْمٍ حَصَلَ بِمُشَاهَدَةِ بَصِيرَةٍ أَوْ بَصَرٍ)، (شُّهُودٌ وَشَّهَادَةٌ): بریتیه له تاماده بوون له گه ل دیتندا، ئنجا دیتنه که، یان به چاوی سه ر، یاخود به دل (به چاوی دل و ده روون) (شَّهَادَةٌ) ش: بریتیه له قسه یه که ده رده چی له زانیاریه که وه، که به هۆی عه قل و دل دیتنه وه، یاخود به هۆی چاودئیر بیکردنه وه، په یدا بووه.

(الْحَجِيرِ): (الْجُحْمَةُ: شِدَّةُ تَأْجُجِ النَّارِ)، (جُحْمَةٌ): سهخت بلیسه دار بوونی تاگره، ناگر که بلیسه که ی زور به هیژ دهبی پی دگوتری: (جُحْمَةٌ)، (جَحِيمٌ)، واته: ناگریک که بلیسه که ی زور سهخت و تونده.

مانای گشتی نابه تهاکان

به پزان!

خوا ﷻ وهک کاتی خوئی له پیناسه ی ئەم دهرسه شدا گوتمان - لهم ههشت نابه ته موباره که دا، دوو بابه تان ده خاته روو:

بابه تی یه که م: دهرباره ی سه ره نجامی برواداران به پیاوو نافرته وه، له کاتی روژی دواییدا، به تایهت له کاتی به ریکه وتنیان به ره و شوینی تیدا سه قامگیر بوونیان، که به ههشته رازاوه و نه برآوه کانی خوان، دوایش باسی ده غه ل و دلنه خو شه کان، دیسان نه وانیش به پیاوو نافرته وه، که چون ده که ونه تیو تاریکایی و، ده که ونه حاله تیکی بی چاره یی و بی دهره تانیی و، داوا له برواداران ده که ن، که مؤله تیان بدن و له رووناکیه که ی خو یان به شیان بدن، یا خود وایکن به هره له و رووناکیه یان وه بگرن، نه وانیش بتوانن به ریپی خو یان ببینن، نه وانیش وه لامیان ده ده نه وه که بگه رنه وه دوایه و له وی له رووناکیی بخه فتن، کاتیک لییان دهرسن: ئایا پیکه وه نه بووین؟ ده لین: با، به لام تیوه واتان له خو تان کرد، ئنجا دیوار پیکشیان له تیواندا داده نری، که دهرگایه کی هه یه، دیوی لای برواداران په حمهت و به ره کهت و پیزو به زه یی خوایه، به لام دیوی دهری واته: دیوی لای مونا فیق و ده غه له کانیش، ئازارو مه بنه تییه.

بابه تی دووهم: نه وه یه که خوا ﷻ روو ده کاته برواداران و، به جو ریک له سه رزه نشت و سه رکونه کردنه وه گله بیان لی ده کات، که: ئایا کاتی نه وه نه هاتوه وهک پتویست دلیان داپه له کئی و نهرم بی بو یادی خواو، بو نه وه هه قه ی

خوایند دایه زاندهو، وهک خاوهن کتیه پئشووه کان نهبن، که له نهجامی کات به سهردا تته پین دا، دلایان رهق بوو، زوریشیان ههر به کجاریش له بازنه ی نیمان و تیسلام دهرچوون؟! دواپی خوا ﷺ هوشداریان پئده دات، که وهک چوون خوا ﷺ زهوی مردوو زیندوو ده کاتهوه، به ناویک که دایده به زینتته سه ری، ده توانی تیوه ش زیندوو بکاتهوه.

ئججا خوا ﷺ ستایشی تهو پیاوو نافره تانه ده کات، که مآلی خوایان ده به خشن و قهرزی چاک به خوا ده دهن، دواپیش ستایشی برواداران به خواو به پیغه مبه ره کانی (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ) به گشتی ده کات و به (صدیق) یان ناوزه ده کات و، باسی پله و پایه به رزی شه هیدانیش ده کات، که له خزمهت په روه ردگاریاندا، خاوهن پاداشت و پروناکیی خوایان.

خوا ده فرموی: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾، تهو رۆژه ده بیینی که برواداران پیاوو نافرته، پروناکییه که یان به خیرایی له پیش ده ستیانه وهو به دهستی راستیانه وه، ده پوات، یانی: پروناکییه که له پیشیانه وه ده پرواو به دهستی راستیانه وه، تهو ده بیینی (قری) یه، ده گونجی مه به ست پتی پیغه مبه ری خاتم ﷺ بی، که هه موو قورئان به پله ی یکه م مه به ست پتی تهوه، ده شگونجی مه به ست پتی ههر که سیک بی، ته ی بینه ر! تو تهو رۆژه ناوا ده بیینی، ئججا بیننه که بیکومان لیره دا بینینی چاوه، چونکه تهوه به چاو ده بیتری و، پئویست ناکات بلتین: بینینی عقل و دلّه، ﴿بَشْرَكُمْ الْيَوْمَ حَسْبُ﴾، واته: تهو بروادارانه پییان ده گوتری: ته مپرو مؤده تان لی بی به چه ند باخیک، ﴿بَحْرِي مِنْ تَعْمِي الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، پروباریان به ژیردا ده رۆن، پروبار به ژیر دره خته کانیناندا ده رۆن، به هه میشه یی تیناندا ده میننه وه لهو باخانه دا، که کۆشکیان تیدان، بهس تهوه نیه مرؤف بچیتته نپو باخه که، چوونه نپو باخ بو سه عاتیک و دوو سه عاتان باشه، به لام باخ ژیانی تیدا به سه ر نابدردی، به لکو مه به ست تهوه یه: تو له دووره وه که ته ماشای جیگاو ریکای برواداره به هه شتییه کان ده کی، ههر

له دوروهو باخ و گوّل و گوّلزار ده بینی، به لّام به دلّنیایی له تّیو نه و باخ و گوّل و گوّلزارانه دا، کوشک هه ن و، شوینی پشوودان و تیسراحت و، کورسی و ته ختی له سه ر دانیشت و راکشان، هه ن، که پتشر له ته فسیری زور له سووره ته کاند، که باسی پاداشتی پروادارانیا ن کردوه، باسما ن کردوه، به تایهت له ته فسیری سووره ته کانی: (الواقعة) و، (الصافات) و، (الطور) و، (الرحمن) دا.

تنجا ده فهرموئ: ﴿ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ﴾، تا نهوه نه و سه ره نجاهه خیره، که پرواداران به و شیوه یه له بهر روّسنایی داو، به موژده پیدران و دلّخوشکرانه وه، ده روّن به ره و به هه شته کان، تا نهوه به راستی سه رفرازی و به مراد گه یشتی مه زنه.

﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ﴾، یادی نه و روژه بکه وه، که پیوا نی ده غه ل و دوو روو، له گه ل ئافره تانی ده غه ل و دوو روو، ده لّین: به کئی ده لّین؟ ﴿لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾، به وانه ی پروایان هینا وه، به پیوا ن و ئافره تانه وه، پینان ده لّین: ﴿اَنْظُرُوْا﴾، چاوه ریمان بکه ن ﴿تَقْنِيْشٍ مِّنْ تُرْكُمُ﴾، له رووناکیه که تان وه ربگرین، تنجا وه رگرتن له رووناکییان:

أ- به کرده وه بیانده ن.

ب- یا خود له په نایانه وه برۆن، بوّ نه وه ی له رووناکیه که یان به هره مه ند بن.

﴿قِيْلَ اَرْجِعُوْا وَّرَآءَكُمْ فَاَلْتَسُوْا نُورًا﴾، پینان گوترا، نه م گوترا نه له لایه ن فریشته کانه وه یه و وا دیاره پرواداران نه وه یان نه گوتوه، ته گه رنا ده یه فهرموو: ﴿قَالُوْا﴾، وه ک دوایی خو یان راسته وخو و له لّام ده ده نه وه، به لّام نه م وه له لایه ن فریشته کانه وه یه، پینان گوترا: ﴿اَرْجِعُوْا وَّرَآءَكُمْ﴾، بکه رینه وه بوّ دواوه تان، ﴿فَاَلْتَسُوْا نُورًا﴾، له وی هه ولی په یدا کردنی رووناکیی بدن، له وی خه فتانی و ده ده سه تینانی رووناکیی بکه ن، ئایا: ﴿وَّرَآءَكُمْ﴾، مه به ست پیّی ژیا نی دنیا یه؟ یا نی: بکه رینه وه بوّ دنیا، یان مه به ست پیّی نه و شوینه یه که نامه کانی کرده وه کانی لّی دابه شکران؟ که تّیوه به ده ستی چه پ وه رتانگرتنه وه، بچنه وه بوّ نه وی،

نه گهر ږووناکي هه بئ، له وټيه، نه وټي چه ق و مه ټه بنده که يه، له وټي ږووناکي که دابه ش ده کړي، هه رچون بئ، نه وه به توانج و ته وسه وه قسه له که ټکر دنپانه و، واپنده چن جوړتک بئ له گالته پټکردنيان، وهک چون مونا فيق و دهغه ټه کان گالته يان به ږوواداران ده کرد، ليره ش فريشته کان گالته يان پټده کن.

ده شگونجن هه ر به راستي فريشته کان پټيان بلين: ږووناکي ليره ده ست ناکه وټي، که به ره و شويني خوتان ده چن، که دوزه خه، به ټکو ږووناکي له وټي بوو، له و شوينه ي دواوه، نه گهر ده ستان ږوات بچن مه گهر له وټي شتيکتان ده ست بکه وټي! تنجا هه رچون بئ، نه مه چ مه به ست به توانج و ته وسه وه بئ، چ به جيد يي بئ، مه به ستيان نه وده که ټيوه ږووناکيتان نيه و کار ټکتان نه کرده له دنپادا، که ټيستا بوتان بيته ږووناکي، ﴿فَضْرِبْ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَّهُمْ بَابٌ﴾ شوره يهک، ديوار ټک له نيوانياندا دانرا، ږوندر، ده رگايه کي هه يه، ﴿بَابُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظُهُرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾، نه و ده رگايه ي له و شوروه و ديواره دايه، ديوي ټيوه و ي به زه يي و ره حمه ق خويه و، ديوي ده رټي سزاو نازاري ټيوه دي.

﴿يَنَادُوهُمْ آتْمَنَ نَكْنَمَعَكُمْ﴾ بانگيان ده کن: نه دي ټيمه ش له گه ټ ټيوه نه بووين؟ واته: له دنپادا له گه ټ ټيوه دا نه ده ژياين؟ ياخود: له بهر نه وه ي زور له مونا فيق و دهغه ټه کان په نکه هه ر نوټريشان له گه ټ مسولمانان دا کرد بئ و، له که ټياندا چووبن بو چه جيش و، په نکه هه ندي جار ان چووبن بو چه نک و جهاديش، نه دي ټيمه ش له گه ټ ټيوه نه بووين، له هه موو شتيکتا؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾، گوتيان: با، له گه ټ ټيمه بوون (به روا له ت) ﴿وَلَكِنَّكُمْ فتنتم انفسكم﴾، به لام ټيوه خوتانتان فه وتاند، بويه سه رتان به ټيره گه يوه و تووشي نه و مه رده ده بوون، يان خوتان تووشي نازارو مه ينه تبي کرد، به هو ي نه وه وه که شتيکتان ده رده بري، پټچه وانه ي نه وه تان له دلدا هه بوو، کوفرتان له دلدا هه بوو، رق هه لستان له ټيسلام له دلدا هه بوو، به لام مسولمانه ټيتان پيشان ده دا، واته: دل و ده رووني خوتان ساغ نه کرد بووه و ده ردو نه خوشي ټيدا هه بوو، ﴿وَرَبَّكُمْ﴾

ھەمىشە لە بۆسەدا بون، لە چاۋە پوانىسى دابون، چ بەلایەكى خراپ بەسەر
 مسولمانان بى، ﴿وَأَرْبَبْتُمْ﴾، كەوتنە دوو دلپىھە، ھەمىشە لە گومان و دوو
 دلپىدا دەخولانە، ﴿وَعَزَّزْتُكُمُ الْأَمَانُ﴾، خۆزگەكان فریویان دان، خۆزگەو بریا
 ھەلپانخەلە تاندن، (امانی) كۆى (أُمْنِيَّة) یە، كە ئەو یە مرۆف شتىك لە دلپى
 خۆیدا بىرى لى بىكەتەو و پەیدای بىكات، واتە: بە خەون و خەيال خۆتان
 فریودا، خۆزگەكان فریویاندان، یاخود: دلپى خۆ خۆشکردنى بى جى و، بى بناغە،
 تىوہى فریودا، ﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾، تاكو فەرمانى خوا ھات، فەرمانى خوا ھات بە
 مردنى ھەركامىكتان، یان: فەرمانى خوا ھات بەوہى تاخیر زەمان بى و، دواى
 قىامەتى بە دودا بى، ﴿وَعَزَّزْتُكُمْ بِاللَّهِ الْعَزُورُ﴾، فریودەرىش بەرانبەر بە خوا فریوی
 دان، فریودەرى بنەپەتسى بىگومان شەپتانە، ئەوانەن كە شوپنكەوتووئەون،
 ھەرۋەھا ھەر شتىكى دىكە مرۆف فریو بدات، ئەگەر مال و سامانە، ئەگەر
 تواناو دەستەلەتە، ئەگەر عەقل و زانبارىيە، ئەگەر پلەو پىنگەى كۆمەلایەتییە،
 ھەر شتى بىتتە ھۆى فریودانى مرۆف بەرانبەر بە خوا، فریودەر (عَزُور) ە.

﴿قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾، نىجا ئەمرو قەرەبوو و بەلگىرەوہەتان لى وەرناگىرى،
 ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نەك ھەر لە تىوہ ئەى مونافىقەكان! بە پىاوو ئافرەتەوہ،
 بەلكو لەوانەى بىپىرواش بوون، ئەوانىش ھەرۋەك تىوہ، با ئەوانىش، وانەزانن
 ئەوان بەلگىرەوہەیان لى وەرەدىگىرى، قەرەبوویان لىوہەردەگىرى، ئەوانىش لىيان
 وەرناگىرى، ﴿مَأْوَانِكُمُ النَّارُ﴾، (مأوى)، واتە: شوپنى تىدا ھەوانەوہ و پشوووان،
 شوپنىك كە بو تىوہ ھەبى تىیدا پشوو بدن و بھەوئىنەوہ، بەس ناگرە، ﴿هِيَ
 مَوْلَانِكُمْ﴾، ئەگەر دۆست و نزىكىكتان ھەبى و مشوورخۆرىكتان ھەبى ھەر
 ناگرە، یاخود ناگر لە ھەموو شتىك لە تىوہ لەپىشتەرە، ﴿وَبَشَى الْأَمْصِرُ﴾،
 خراپترىن شوپن كە مرۆفى بو بچى، برىتتە لە ناگرى دۆزەخ.

نىجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بەلام بەشپوہى نادىار دەياندوئىنى، نەك
 بەشپوہى دوندىنى رووبەرۋو، ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئايا كاتى ئەوہ نەھاتووہ بو

برواداران، ﴿أَنْ تَحْسَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾، که دلیان بۆ یادی خوا نهرم بی و میهره بان بی و راپچله کن، ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾، ههروهها دلیان بۆ نهو ههقهی خوا دایبه زاندوه، ملکه چ بی و له ناستیدا نهرم بی.

بیگومان برواداران دلنهرمییان له ناستی یادی خوا، له ناستی بهرنامهی خوادا ریژه بیه، هه یانه زورهو هه یانه کهم، به لام خوا ﴿تَحْسَعَ﴾ هانی داون که دلیان له ناست یادی خوادا نهرمتر بی و کارلیکی زیاتر بکهن له گه ل یادی خوا، بهرنامهی خوادا، بویه به سه رزه نشتکردنهو ده فهرموئ: ئایا کاتی نهو نه هاتوه که دلنهرمیی خویان بهرانبه به یادی خوا بهرنامهی خوا زیاد بکهن و زیاتر کارلیک بکهن، زیاتر کارتی کرو بن به یادی خوا به فرمایشتی خوا، بهو ههقهی خوا دایبه زاندوه، ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ﴾، وهک نهوانهش نه بن که پیشر کتیبیان پیدرابوو، نهوان چیبانکرد؟ ﴿فَقَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ﴾، ماوه به سه ریاندا دریز بووهوه، نهو ماوه یه چند نه گهریکی هه یه: ده گونجی مه بهست پتی ژوانگهی مووسا بی له خزمهت خوادا بۆ پیدراتی ته ورات، که هاروونی برای له نیوگه له کهیدا بوو، نهو ماوه یه دریز بووهوه.

۲- یاخود نهو ماوه یه ده که ویته ئیوان عیسا ﴿الْمَسِيحَ﴾ و هاتنی پیغمبهری کۆتایی نهو ماوه یه، که پینجسه د (۵۰۰) سأل زیاتر بوو، دریز بووه.

۳- یاخود ماوه ی هه کام له پیغمبهریک و پیغمبهریکی دیکه، که ماوه یهک ده که وته بهین، به سه ریاندا دریز ده بووهوه.

﴿فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾، تنجا دلیان رهق و پتهوو سهخت بوو، له ناست یادو بهرنامهی خوادا، ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيَسْقُوتُ﴾، زۆریکیشیان هه ره که جاری ده رچوون، واته: هه ره له بازنه ی ئیمان و ئیسلامیش چوونه ده ری، نهک هه ره دلیان رهق بوو بهرانبه به یادی خوا، به لام هه ره له بازنه ی ئیماندا پیننهوه، چونکه جاری وایه مروؤف دلی سهخت و رهقه، به لام هه ره له بازنه ی ئیمان و ئیسلامدایه، به لام جاری وایه

یه کجاری ده چیته دهر، هه لئه ته نه مه لئشی وهر ده گیری که دلر هقیی له به رانبره یادی خواو فه رمایشت و هیدایه قی خواوا، سه رده کینشی بو ته وهی مروقی ورده ورده دلله که ی له ره قیی و سه ختیش به ولوده تر بچی و، تووشی مردن بیتی و، یه کجاری بو ی دهر بچی و، خاوه نه که ی له باز نه ی ئیمان و ئیسلام بچیته دهر.

﴿اعْمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، ننجنا خواو ﴿تَمَّتْ﴾ ئیمانداران هانده داو ده فه رموی: بزنانن که خوا زهوی له دوا ی مردنی ده ژینتیه وهو، ئاو داده به ژینتیه سه ری و، نهو زهوییه که قاقرو دیمه کار بووهو، هیچ نیشانه یه کی ژیا نی له سه ر نه ماوه، دوا ی نهو ئاوه ی خوا دا یده به ژینتیه سه ری، زهوی وشک و دیمه کارو ره ق هه لاتوو، زیندوو ده بیته وه، ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، به راستیی نایه ته کا مان بو تان روشن کردوونه وه، به لکو بفامن، واته: بفامن که نهو خوا یه ی ده توانی زهوییه کی قاقری دیمه کاری وشک و ره ق هه لاتوو، به هو ی ئاو دابه زاننده سه ری، زیندوو بکاته وهو بو ئیه بیته وهو پری بکات له شیناوردو زینده وهرو ژیا ندار، ده شتوانی دللی تیوهش دوا ی مردن و ره قبوونی، زیندوو بکاته وه، که واته: دللی خو تان بده نه بهر ریژنه ی بارانی ره حمه قی خوا، ریژنه ی هیدایه قی خوا، که له قور تاندا بهر جه سه ته یه، پاشان له ری بازو ری و شوینی پیغه مبه ری خاته مدا ﴿﴾.

﴿إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، به دلنیا یی نهو پیاوانه ی مالی خو یان ده به خشن و، نهو ئافره تانه ی مالی خو یان ده به خشن، ﴿وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرَضًا حَسَنًا﴾، ههروه ها نه وانه ی قه رزی چاک به خوا ده ده ن، ﴿يُضْعَفُ لَهُمْ﴾، بو یان چه ند به رانبره ده کری، واته: پاداشتیان بو چه ند به رانبره ده کری ته وه، ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، ههروه ها پاداشتیکی هه ره چاک و نایابیا ن هه یه، نه مه خو ترو ایشه ته وه: ﴿إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، واته: پیاوانی به راست دانه رو ئافره تانی به راستدانه ر، به لام: ﴿الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، له نه سل دا (مُصَدِّقِينَ) و (مُصَدِّقَاتِ) بوون (ت) له (ص) دا ده غم کراوه، واته: پیاوانی مال به خشه رو ئافره تانی مال به خشه ر.

له کۆتاییدا خوا ده‌فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ﴾،
 نه‌وانه‌ش که بروایان هیناوه به خواو پیغهمبه‌ره‌کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
 ﴿هُمُ الصَّٰدِقُونَ﴾، نا نه‌وانه‌ن راستان، واته: که‌سایتیک که برپوا به خوا دینن،
 به پیغهمبه‌رانی خوا دینن، راستانی راسته‌قینه هه‌ر نه‌وانن، راست جیایه له
 راستکۆ، راست نه‌وه‌یه دلّی راست بئ و، کرده‌وه‌ی راست بئ و، زمانی راست
 بئ و، ناخی راست بئ، ده‌روونی راست بئ، ده‌ره‌وه‌ی راست بئ، له‌گه‌ل خۆی
 راست بئ، له‌گه‌ل خه‌لک راست بئ و، له‌گه‌ل خوا راست بئ و، قسه‌ی راست
 بئ و، کرده‌وه‌ی راست بئ، هه‌مووی ده‌گریته‌وه، (صَدِيق) (مَنْ كَثُرَ مِنْهُ الصَّدَقُ)،
 (صدیق) که‌سیکه راستیی زۆر لیوه هاتبئ، هه‌ندیکیش گوتووایانه: (صَدِيق)
 که‌سیکه له ژیانیدا درۆی نه‌کردبئ، هه‌ندیکیش ده‌لین: (صَدِيق: كَثِيرُ التَّصَدِيقِ)،
 که‌سیک زۆر به راستدانه‌ر بئ بو پیغهمبه‌ری خاتهم ﷺ، که وه‌ک پیشتریش
 گوتمان: نه‌بوو به‌کری صدیق ﷺ به هه‌ردوو مانای (صَدِيق): هه‌م زۆر راستکۆ
 بووه، هه‌م زۆریش به‌راستدانه‌ر بووه بو پیغهمبه‌ر ﷺ.

﴿وَالشَّٰهَدَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، شه‌هیده‌کانیش له خزمه‌ت په‌روه‌ردگاریاندا
 پاداشتی خۆیانیا هه‌یه و رووناکیی خۆیانیا هه‌یه، نه‌م نایه‌ته موباره‌که ناواشیا
 خۆیندۆته‌وه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ وَالشَّٰهَدَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ
 أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، واته: نه‌وانه‌ی بروایان به خواو به پیغهمبه‌رانی خوا هیناوه، نا
 نه‌وانه‌ صیددیقه‌کان و شه‌هیده‌کانن، له لای په‌روه‌ردگاریان پاداشت و رووناکیی
 خۆیانیا هه‌یه، واته: که‌سیک به راستیی بروای هیناوه به خوا و به پیغهمبه‌رانی
 خوا، هه‌م صیددیق و هه‌م شه‌هیدیشه، هه‌م پله‌ی صیددیقی هه‌یه، هه‌م پله‌ی
 شه‌هیدیشی هه‌یه، به‌لام زیاتر واپنده‌چئ نه‌و شیوه‌ خۆیندنه‌وه‌یان راستربئ،
 که ده‌فهرموی: نه‌وانه‌ی بروایان به خواو به پیغهمبه‌رانی خوا هیناوه، نه‌وانه
 صیددیقانن و، شه‌هیده‌کانیش له خزمه‌ت په‌روه‌ردیگاریاندا، پاداشتی خۆیانیا و
 رووناکیی خۆیانیا هه‌یه.

شەھیدىش دوو واتايان بۆ لىكداونەوہ:

أ- كەسىك كە شاھەتتې دەدا، بۆيە ھەندىك لە زانايان گوتتويانە: (شُھَدَاء)، لىرەدا مەبەست پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ۋەك خوا فەرموويەتى: ﴿ **فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا** ﴾ (۱۱) النساء، واتە: چى دەبى ئەگەر لە ھەر كۆمەلگايەك و ئۆممەتتەك شەھىدىكمان بەسەرەوہ ھىنان، كە مەبەست پىي پىغەمبەرەكەيانەو، تۆشمان (ئەى موخەممەدا!) بە شاھەد ھىنا بۆ سەر ئەم ئۆممەتە!

ب- ھەندىكىش گوتتويانە: (شُھَدَاء)، مەرج نىە بەس پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بىن، بەلئى ھەر پىغەمبەرىك لەسەر ئۆممەتەكەى خۆى شاھەدى دەدا، بەلام ھەر پىشەوايەكىش و ھەر زانايەكىش، ئەو خەلكەى كە بە ھۆى ئەوہوہ ھىدايەت دراون و رىي راستيان گرتوہو، بەھرەمەند بوون لە زانيارىيەكەى و لە پىشەوايەتتەكەى، ئەوئىش دەبىتە شاھەد بەسەر ئەو خەلك و كۆمەلەوہ، ۋەك لە شوئىنى دىكەدا، دەفەرموئى: ﴿ **يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِأُمَّعِيهِمْ** ﴾ (۷۱) الإسراء، واتە: ئەو رۆژەى ھەر كۆمەلەو خەلكە پىشەوايەكەى خۆيان لەگەلدا دىئىن، ئنجا ئەو پىشەوايە چ لە چاكەدا پىشيان كەوتبى و، دواى كەوتبىن، چ لە خراپەدا، ھەردووکیان دەگرىتەوہ.

لە كۆتايى دا خوا دەفەرموئى: ﴿ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** ﴾، ئەوانەش كە بىيروا بوون و ئايەتەكانى ئىمەيان بە درۆ داناون، ئنجا ئايەتەكان دەگونجى مەبەست پىيان رستەكانى فەرمايشتى خوابى، دەشگونجى مەبەست پىيان ھەموو ئەو نىشانانەبى كە خوا ناردوونى بۆ پشتگىرىي كىردنى پىغەمبەرەكانى (موغىزەكان)، ياخود ئەو دياردەو دىمەنانەى خوا دروستى كىردوون لە بوونەوہرو دەوروبەردا، چونكە ئەوانەش خوا ھەر بە ئايەتى ناوېردوون، ئەوانەى كە ئايەتەكانى ئىمە بە درۆ دادەتتىن، ﴿ **أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ** ﴾، ئەوانە ھاوہلانى كۆپەى ناگرى دۆزەخىن، (أَصْحَاب)، كۆى (صَاحِب)، كە بە ماناى ھاوہل

و خاوەنیش دئی، واتە: ئەوانە ئەگەر خاوەندارتیتی شتیک بکەن لە رۆژی دوایدا، هەر خاوەندارتیتی کڵپە ی ئاگری دۆزەخ دەکەن، یاخود ئەگەر هاوہلایەتی و نیزیکایەتی لە شتیک بکەن، هەر هاوہلایەتی و رەفقایەتی ئاگری دۆزەخ دەکەن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

به ریکه وتسی برواداران به ره و به هشت له بهر پروناکیسی داو، موژده ی به هشت پتدرانیان و، داواکردنی دهغه له کان به پیاوو ئافره ته وه له برواداران، که چاوه پریان بکه ن له پروناکیسه که یان به هره مه ند ببن و وه لامدرانه وه یان که: بگه پینه وه بو دوایه، پروناکیسی په یدا بکه ن و، دوا یی دانرانی شووره (دیوار) یک له تیوانیاند که ده رگایه کی تیدایه، دیوی لای برواداران په حمه ت و، دیوی دهری لای دهغه له کانی ئازارو مه ی نه تییه، ئنجا بانگکردنی دهغه له کان بو برواداران: ئایا تیمه ش له گه ل ئیوه دا نه بووین؟ وه لامدانه وه ی ئه وانیش که، یا، به لام ئیوه خو تان فه وتاند، هه میسه له بو سه دابوون له دژی ئیسلام و مسو لمانان و، دوو دل و، خو زگه ی ناره وا خواز بوون، بو یه ئیستاش ئیوه و بیروایانیش قه ره بووتان لی وه رنا گیری و، شوینی حه وانه وه شتان ئیو ناگری دۆزه خه، که خرابترین شوینی تیدا سه قامگیریوونه:

خوا ده فه رموی: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَانِكُمْ يَوْمَ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٤﴾ يُادُوهُمْ أَنَّمْ نَكُنْ مَعَكُمْ فَأَلْوُوا لَنَا وَلَكِنَّا كَرِهْنَا لَأَنفُسِكُمْ وَرَبُّنَا وَعَرَّيْتُمْ وَأَبْتَضْتُمْ الْإِمَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّيْتُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٥﴾ فَأَلْوِمُ لَا يُوَئِدُ مِنْكُمْ قِدْبَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ مِنْ مَوْلَانِكُمْ وَيَسْ أَلْمَسِبُ

شیکردنوهی ئهم ئایه تانه، له بیست و حهوت برگه دا:

۱- ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ئەو پوژە ییوانی پروادارو ئافره تانی پروادار دەبینی، وشە ی (يَوْمَ)، (يَوْمَ: مَبْنِيٌّ عَلَى الْفَتْحِ لِأَنَّهُ أَضِيفَ إِلَى جُمْلَةٍ فِعْلِيَّةٍ)، (یوم) بیناکراوه له سەر فەتحة له بەر ئەوهی پالداوه ته لای رسته یه کی کرداری، که بریتیه له (تَرَى)، ﴿تَرَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، به لأم دهشگونجی بلتین: (مَنْصُوبٌ) ه، به هۆی کرداریکی مه زه ننه کراوه، واته: (أَذْكَرُ يَوْمًا)، یاد بکه وه ئەو پوژە، که چی تیدا روو ده دات؟

۲- ﴿يَسْعَى نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾ (پیاوانی پروادارو ئافره تانی پروادار) دەبینی روژشاییه که یان به خیرایی ده روا، ههم له پێشیانوه، ههم به دهستی راستیانوه، هه لبه ته لێزه دا پرووی دواندن (حِطَاب)، ده گونجی له پێغه مبه ری خاتهم ﷺ بێ، به پله ی یه که م، به لأم دهشگونجی له هەر که سیکی دیکه ش بێ، که بگونجی پرووی دواندن تیبکری، بینینه که ش که ده فه رموی: (تَرَى)، بینینی چاوه، نه ک بینینی عه قَل و دَل، یانی: ئەو پوژە ده بینن، چونکه پوژیکه، دیمه نه کانی تیدا به چاوی سەر ده بیترن، وشە ی (يَسْعَى)، واته: به خیرایی ده روا، ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾، واته: له پێشیانوه، له پێش دهسته کانیانوه، (بِأَيْمَانِهِمْ)، واته: به دهسته راسته کانیانوه، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: ئەو پرووناکییه ی بۆ پرواداران، بۆ پیاوان و ئافره تانی پروادار په ییاده بێ، بریتیه له وه که ئیو چاوانیان که کړنووشیان بۆ خوا پێ برده، روژشایی لێ په ییاده بێ، هه روه ها ده ستیشیان که شایه تمانیان پێهتیاوه، روژشایی لێ په ییاده بێ، هه لبه ته ئەوه بۆ چوونی زانایانه، ئەگه رنا هەر خوا ده فه رموی: پرووناکیی له پێشیانوه ده روا به دهستی راستیانوه، ئنجا له بەر ئەوهی ههم لای پێشه وه، شوینی رێژلێگرتنه، به پێچه وانیه ی لای دواوه، هه روه ک لای راستیش، دهسته راستیش شوین و نه ندامی رێژلێگرتنه، به پێچه وانیه ی لای چه په وه، هەر بۆیه بێ پروایه کان، یان له پشته وه پرا نامه ی کرده وه کانیان ده درتته وه، یان به دهستی چه پیان، به لأم پرواداران به دهستی راستیان نامه ی کرده وه کانیان ده درتته وه، له پێشه وه و پووبه پرووش ده دوێترن.

۳- ﴿بَشِّرْكُمْ الْيَوْمَ حَسْبًا﴾، نه مړو موژده پندراوه که تان باخکه لیکن، (البشری: اِسْمٌ مَّصْدَرٍ بَشْرٌ، وَهِيَ اِخْبَارٌ يَخْبِرُ بِسُرِّ الْمَخْبَرِ)، (بشری)، ناوی چاوگه له (بشر) هوه هاتوه، (بشر) واته: موژده ی پیدا، که بریتیه له ههوالدان به شتیکی خوښ، که بابای ههوالپندراو دلخوښ بکات، تنجا (بشری)، که ناوی چاوگه، لیره دا (أَطْلِقَ الْمَصْدَرَ عَلَى الْمَفْعُولِ، مِثْلَ الْخَلْقِ مَعْنَى الْمَخْلُوقِ)، چاوگ له شوینی بهرکار به کارهاتوه، ههروهک وشه ی (خَلَقَ)، له قورئاندا به کارهاتوه به مانای (مخلوق)، ﴿مَا تَرَىٰ فِي مَخْلُوقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ﴾، ناریکی له دروستکراوی خوی به بهزه پیدا نابینی، چاوگ جاری وایه له شوینی بهرکار به کارده هیتری بو زیده پرۆیی تیدا کردن، لیره شدا (بشری)، یانی: موژده پیدان، به لام نهصلی خوئی مه بهست پئی موژده پندراوه که یه، واته: نهوه ی تیره نه مړو موژده تان پی ده دری، ﴿بَشِّرْكُمْ الْيَوْمَ﴾، موژده پندراوتان نه مړو، یان موژده پیدانی تیره نه مړو:

۴- ﴿حَسْبٌ جَعَرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ﴾، باخکه لیکن ږووباریان به ژیردا ده ږون، واته: ږووبار به ژیر دره خته کانیاندا ده ږون، وهک جاری دیکه ش باسمان کردوه، خوا ﴿تَجَرَىٰ﴾ به زوری باسی جیگاو ریگای تیمانداران ده کات به باخ، (جَنَّةٌ) به مانای: باخ، باخ و گول و گولزارو سهوزایی، مانای وایه که بهس ده چنه تیره نهو باخه، چونکه نه گهر بو سهعاتیک و، بو دوو سهعات و، بو چند سهعاتیک بچیه تیره باخیک، لهوئی پشوو بدهی له سیبه ری دره خته کان دا، به لئی نهوه گونجاوه، به لام به دلنیایی تیره باخ به تهنیا، شوینی تیدا ههوانهوه نیه، بویه که خوا ﴿تَجَرَىٰ﴾ باسی باخ ده کات، واته: شوینه که له دووره وهه وهک باخ دیاره، به لام له تیره باخه که دا کوشک و تهلارو، جیگاو ریگاو کهل و پهل و، هه موو نهو شتانه ی به خه یالی مروّف دادین و بو ژیانیکی خوښکوزه رانانه پیوستن، هه موویانی لین، وهک له شوینه کانی دیکه خوا ﴿تَجَرَىٰ﴾ باس ده کات.

۵- ﴿حٰلِدِينَ فِيهَا﴾، له تیره نهو باخانه دا به هه میسه یی ده میننه وهه، (الطبري) ده لئی: (مَا كَيْفَ فِي الْجَنّٰتِ، لَا يَنْتَقِلُونَ عَنْهَا، وَلَا يَتَحَوَّلُونَ)، له تیره باخه کاندا (که بیگومان کوشک و تهلاریان تیدان) ده میننه وهه نه لئی ده گوازه وهه، که لهوئی بگوازه وهه ږون، نه نهوه شه

نهوئى به جئى بهيئن و بچن بؤ شوئيئىكى ديكه، واته: نه نهوهيه يه كجاريى به جئى بهيئن، نه نهوه شه بگوازنه وهو بچن بؤ شوئيئىكى ديكه ههر لهويدا، وهك له سوورهئى (الكهف) دا، ده فهرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٧﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا ﴿١٨﴾﴾، بيگومان نهوانه ي پروادارن و کردهودى باشه كانيان ههن، جيگاو ريگايان باخه كاني فيردهوس، به هه ميشه يى تياندا ده ميننه وه به بن كوتايى، ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا﴾، تاوات ناخوازن لهوئى بچنه دهري، چونكه هى وا ههيه دهلئ: نه گهر ئينسان هيئده له شوئيئىك بوو بيزار و وه رز ده بن، پئى خو شه بچيته شوئيئىكى ديكه! وا ده زانئى به ههشت يهك شوئيئى ديار بيكراوه، به لام به ههشت زيندان و گرتووخانه نيه، له ئيو چوار ديوار ئكت بگهن! به ههشت، خوا ده فهرموى: پاناييه كه ي هيئده ي زهوى و ناسمانه، فراوانيه كه ي هيئده ي گهر دوونه، كه ههر خوا ده زانئى سنوورى گهر دوون و ناسمانه كان و زهوى له كوئيه، ئنجا لهو شوئنه ي بؤ ئيمانداران دانراوه، چهندان شوئيئى جوړاو جوړى تيدا ههن و، وا نيه ههر شوئيئىك بن و بهس لهويدا بن، وهك هوتيئىك لئى دابه زن و ته واو!!

6- ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، تا نهوه سه فرزا يى مه زن و به مراد گه يشتنى مه زنه، (الفوز: نيل الخير مع حصول السلامة)، (فوز) دهسته بهر كردنى خيرو چا كه يه له گه ل سه لامه تى و بي مزه رته تى دا.

كه ده فهرموى: ﴿بَشِّرْكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتِ بَعْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيدِينَ فِيهَا﴾، موژده بيدراتان نه مړو، يان موژده بيدراتان نه مړو، چهند باخيكن روو بار يان به ژر ددا ده روژن، به هه ميشه يى تياندا ده ميننه وه، ئهم قسه يه ﴿بَشِّرْكُمْ﴾، (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْدُوفٍ)، بيژراوى قسه به كى باس نه كراوه: (يُقَالُ لَهُمْ)، يان (نَقُولُ لَهُمْ)، پييان ده گوتري، يان پييان ده لئين.

كه ده فهرموى: ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (١٢)، (ذَٰلِكَ) ناوى تاماژه يه، واته: تا نهو باخ و گول و گولزارو، نهو پادا شته كه باسكرا، يان نهو موژده بيدران و،

ئەو پووناکیسی پتی بە خشران و بە بەرچاو پۆشینیەووە و بە پووناکییەووە پۆشتن بەرەو مەنزڵگاکانی بەهەشت، بردنەووە و سەرفرازی و بە مراد گەشتنی مەزن، ئەو دیە.

ئنجما خوا ﷻ دواى باسى پیاوانى بروادارو ئافره تانى بروادار، دیتە سەر باسى پیاوانى دەغەل و ئافره تانى دەغەل، لێره دا جیى سەرنج ئەو دیە که هەم لە باسى برواداران دا، باسى هەردوو پەگەزە که کراو: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، هەم لە باسى دەغەلاند، باسى هەردوو پەگەزە که کراو: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئایا حیکمەتی ئەووە چیسە؟ دەلێن: لەهەر شوێنیک که خوا دەفەر موی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾، یان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، هەردوو پەگەز دەگرتەو، بە پتی بنجینە یەک لە پێزمانی عەرەبییدا که پتی دەگوتری: (تَغْلِيْبُ الذُّكُوْرِ عَلَى الْاِنَاثِ)^(۱)، کاتیک کۆمەلە خەلکیک که پیاو و ئافرهت بن، راناوی نیرنە بۆ هەموویان بە کاردی، دەگوتری: (الذین)، هەلبەتە لە کوردیداو لە زمانەکانی دیکە دا، راناوی تیرنەو مینە نیە، دەلێن: (ئەوانە)، یە کسانە ئەوانە پیاو و یان ئافرهت، بە لām لە زمانی عەرەبییدا ئەگەر گوت: (الذین)، واتە: کۆمەلە پیاو و (اللاتی)، واتە: کۆمەلە ئافرهتیک، ئنجما لە پووی راناووە (هی)، بۆ ئافرهت و (هو)، بۆ پیاو و (هم)، بۆ کۆمەلە پیاو و (هن)، بۆ کۆمەلە ئافرهتیک، بە لām لە زمانەکانی دیکە دا ئەووە نیە، ئنجما خوا ﷻ لەو شوێنانە ی پتویست دەکات، هەردوو پەگەزە که باس دەکات و، لەو شوێنانە ی پتویست ئەکات، ئەو راناو یان بۆ بە کارهاتو، که گشتگیرە بۆ هەردووکیان.

ئنجما دیتە سەر باسى دەغەلە کان دەفەر موی:

۷- ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەو رۆژی پیاوانى دەغەل و ئافره تانى دەغەل، بەوانە دەلێن که بریوان هیناوە، ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لێره دا بە پتی بنەمای: (تَغْلِيْبُ

(۱) زاکردنی تیرنەو لە سەر مینان.

الذُّكُورَ عَلَى الْإِنَاثِ)، نهوانه‌ی پروایان هیناوه، راناوه‌که‌ی هی تیرینه‌یه، به‌لام واته: هه‌موو نهوانه‌ی پروایان هیناوه به تیرو می وه، چیان پنده‌لین؟

۸- ﴿أَنْظُرُونَا نَقْتِسَبْ مِنْ ثَوْبِكُمْ﴾، چاوه‌پیمان بکه‌ن له پرووناکییه‌که‌تان وه‌برگرین، ناوا ده‌خوینزیتته‌وه: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُسْتَفْعُونَ وَالْمَتَفَعِّلَاتُ لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَنَا بَدَنٌ وَأَنْظُرُونَا﴾، واته: هه‌مزه (أ) که ده‌روا، چونکه هه‌مزه‌ی نه‌سلیی نه‌و، نه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه ده‌ستی پی بکه‌ی، هه‌مزه‌که ده‌رده‌خری، ﴿أَنْظُرُونَا نَقْتِسَبْ مِنْ ثَوْبِكُمْ﴾، چاوه‌پیمان بکه‌ن و مؤله‌همان بدن، له پرووناکییه‌که‌ی تیره‌وه‌برگرین، نه‌م (أَنْظُرُونَا)، خوینزاویشه‌ته‌وه: (أَنْظُرُونَا)، که لیره‌دا هه‌مزه (أ) که ده‌رده‌خری له‌م حاله‌ته‌دا، که هه‌مان مانای هه‌یه‌و، له‌هوت قورئانخوینه‌ناو‌داره‌کان ته‌نیا (حمزة) به (أَنْظُرُونَا)ی خویندۆته‌وه، نه‌وانه‌ی دیکه خویندوو‌یانه‌ته‌وه: (أَنْظُرُونَا)، هه‌ردووکیان به مانای چاوه‌پیمان بکه‌ن و، مؤله‌همان بدن، له‌سه‌رمان بوه‌ستی، که ده‌لین: ﴿نَقْتِسَبْ مِنْ ثَوْبِكُمْ﴾، (الْإِقْتِسَابُ: أَخَذَ الْقَبْسَ)، (قَبَسٌ): بریتیه له‌و تاگره‌ی که وه‌رده‌گیری له تاگریکی دیکه‌وه، له‌کوردیی دا {بزووت} پی ده‌گوتری، یان پریشکه تاگریک، یان تۆزه تاگریکی پی ده‌گوتری، که وه‌رگیرابن، ئنجا ئایا مه‌به‌ستیان پیی نه‌وه‌یه له‌و پرووناکییه‌ی خوٚتان هه‌ندی‌کمان بدنه‌ی؟ یاخود: مه‌به‌ستیان نه‌وه‌یه با تیمه‌ش له‌و پرووناکییه‌ی تیره‌وه‌مه‌ند بین؟ من به هه‌ردووکیانم مانا کردوه و گوتوومه: به‌هره‌مه‌ندمان بکه‌ن له پرووناکییه‌که‌ی خوٚتان، به‌شمان بدن، که مانای هه‌ردووکیان ده‌گریته‌وه، نه‌وانه وایانزانیوه که ده‌گونجی نه‌و پرووناکییه به‌ش بگری، نه‌یانزانیوه نه‌و پرووناکییه پرووناکییه‌کی زاتییه‌و تایه‌ته به هه‌رکام له خوٚیانه‌وه‌و، به‌ره‌می نه‌و ئیمان و کرده‌وه چاکه‌یانه که له دنیا‌دا بوویانه، بویه ناگونجی له‌وان جیابیتته‌وه، به‌لام په‌نگه زیاتر مه‌به‌ستیان نه‌وه بی: ئیمان گه‌پین و چاوه‌پیمان بکه‌ن، با تیمه‌ش له‌به‌ر نه‌و پرووناکییه‌ی تیره‌ودا و به‌و رۆشناییه‌ی تیره‌وه‌بروین.

۹- ﴿قِيلَ آرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾، گوترا: بکه‌پینه‌وه دواوه‌تان، نه‌یفه‌رموووه: نه‌وان گوتیان، چونکه بروداره‌کان نه‌یانگوتوه و فریشته‌کان گوتوو‌یانه، لیره‌دا که به بکه‌ر نادیار (مَجْهُولُ الْقَاعِلِ) هاتوه، به‌لکه‌ی نه‌وه‌یه که نه‌وه قسه‌ی فریشتانه، نه‌گه‌رنا نه‌گه‌ر هه‌ر

خۆیان بان، وهک چۆن دوابی خۆیان قسه بیان کردوه، که ده لَین: ﴿أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾. ئایا له گه لَ تَبوه نه بووین؟ گوتیان با، لیره ش نه گهر قسه ی خۆیان با، ده یفه رموو: ﴿قَالُوا ارْجِعُوا وِرَاءَكُمْ﴾، به لَام نا، ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وِرَاءَكُمْ﴾، گوترا: بگه رینه وه بو دواوه تان.

۱۰- ﴿فَالْتَبَسُوا نَوْرًا﴾، له وێ رووناکییهک پهیدا بکهن، (الإلتباس: شِدَّةُ الظُّلْمِ)، (الإلتباس)، بریتیه له زۆر به دوا ی شتیکدا گه ران و لَی خهفتانی، که ده فه رموی: ﴿قِيلَ ارْجِعُوا وِرَاءَكُمْ﴾، (ارْجِعُوا)، واته: به ره و دوا یه بگه رینه وه، به لَام وشه ی (وِرَاءَكُمْ)، که زیاد کراوه بو جه ختکردنه وه ی مانای گه رانه وه یه، چونکه هه موو گه رانه وه یه ک هه ر به ره و دوا وه یه، ﴿فَالْتَبَسُوا نَوْرًا﴾، (ألمس)، به مانای ده ست لیدانی شتیکه (الإلتباس)، که (إفتعال)، له (ألمس) هوه، واته: لَی خهفتان و به دوا داگه ران و پهیدا کردن، له وێ جو ره رووناکییهک پهیدا بکهن، ﴿فَالْتَبَسُوا نَوْرًا﴾، هه ر جو ره رووناکییهک، که م بَی، یان زۆر بَی، شتیک پهیدا بکهن، ئنجا نه و گه رانه وه بو دوا یه، ئایا مه به ست پیتی نه وه یه بگه رینه وه بو نه و شو ئنه ی نامه کانی کرده وه کانی لَی دابه شکران، که برواداران به پیاوو ئافره ته وه به ده ستی راستیان نامه کانی کرده وه کانیان وه رگرتوونه وه، به لَام ده غه ل و مونا فیه کان، له پشته وه پرا یان به ده ستی چه پ، ئایا مه به ست نه وه یه بگه رینه وه بو نه و، یا خود: مه به ست نه وه یه بگه رینه وه بو ژیا نی دنیا، واته: هو کاری نه و رووناکییه ی تیمه نه و ئیمان و کرده وه چاکه یه، که له دنیا دا بوومانه، ئنجا تبوه ش بگه رینه وه بو دنیا؟ له هه ردوو حالندا:

أ- ده گونجی نه مه به توانج و ته وه سه وه بَی و، جو ریک بَی له گالته پیکردن، وهک چۆن مونا فیه کان کاتی خو ی گالته یان به برواداران کرده له دنیا داو گوتوو یانه: به دوا ی خهون و خه یال که وتوون، ده گونجی نه وه بَی، وهک نووح ﴿الْعَلَّامَ﴾ به خه لکه کافره که ی خو ی ده لَی: ﴿وَإِنَّا نَسْخَرُهُمْ كَمَا نَسَخَرُونَ﴾ (۲۸) هود، تیمه ش گالته تان پی ده که یین، وهک چۆن تبوه گالته مان پَی ده کهن، واته: تبوه له دنیا دا گالته مان پَی ده کهن، تیمه ش له روژی دوا ییدا گالته تان پَی ده که یین، ده گونجی نه وه بَی.

ب- دەشگونجی به توانج و تهوسه وه نه بن و هر گوتوو یانه: ئیمه تهو رووناکییه مان لهو شوینه په یادکرد (چونکه لهو یوه رووناکییه که له گه لیان بووه، لهو شوینه نامه کانی کرده وه کانی لئ دا بهشکراون) ئیوهش بچنه وه تهوی، مه گهر لهوی شتیکتان دهست بکهوی.

۱۱- ﴿ فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورًا لَهُ بَابٌ ﴾، یه کسه ر شووره یه کیان له ئیوان دا دانرا، ده رگایه کی هه یه، به پیتی (ف) که وا پیده چئ لیره دا (قَاءَ التَّعْقِيبِ) بی و بو بادانه وه (عطف) بی، واته: یه کسه ر، دوای تهو داواکردنه ی پیاوو نافرته دهغه له کان له برواداران، که له رووناکییه که ی خو یان به هره مه ندیان بکه ن، ئنجا چ نه ندازه یه کیان بدنه ئی، چ لیانگه پر ئن له بهر رۆشنایی نه وندا برۆن، یه کسه ر دیوار ئکیان له ئیواندا رۆندرا، داندرا، (سور)، به مانای دیوارو شووره دی، ﴿ فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورًا لَهُ بَابٌ ﴾، دیوار ئکیان له ئیوان داندرا که ده رگایه کی هه یه، تهو ده رگایه چۆنه؟

۱۲- ﴿ بَابُهُ، فِيهِ الرَّحْمَةُ ﴾، دیوی ئیوه وه ی بهزه یی تیدایه.

۱۳- ﴿ وَظَهَرَهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴾، پشته وه شی (دیوی ده ریی) نازاری له لاره هه یه، که ده فهرموی: ﴿ فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ ﴾، (ضْرَبَ: ضَمَّنَ مَعْنَى الْحَجَزِ فَعَدِّي بِالْبَاءِ: ضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورًا)، که ده فهرموی: ﴿ فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورًا ﴾، وشه ی (ضْرَبَ)، به بی پیتی (ب) بو خو ی به رکار ده خوازی و، (سور) ده بیته جیگری بکه ر (نائب القاعِلِ)، یانی: (ضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورًا)، دیوار ئکیان له ئیواندا داندرا، به لام که (ب) خراوته سه ر (سور)، مانای لیک جیاکردنه وه (حَجَزَ) خراوته ئیو (ضْرَبَ)، یانی دیوار ئکیان له ئیواندا داندرا وه و لیک جیاکرانه وه، واته: لیک جیاکردنه وه و لیک هه لاواردن، (ضْرَبَ بَيْنَهُمْ سُورًا لِلْحَجَزِ بَيْنَهُمْ)، شوره یه کیان له ئیوان دا دانرا بو لئک جیاکردنه وه یان، هه میشه به رکار خواستی کرده وه یه ک که بو خو ی به رکار ده خوازی به بی پیت، که به رکاری خواست به پیتیکی دیکه، که له ته صلدا پیوستیی پی نیه، بو ته وه یه مانایه کی دیکه ی جگه له مانا ته صلویه که ی خو شی بخریته ئیو، (ضْرَبَ)، واته: له ئیوانیادا دانرا، ئنجا که (سور) کراوه ته: (سور) و، ته م (ب) ی چۆته سه ری، و ئیوی داندرا نی دیواره که، لیک جیاکرانه وه ش ده گه یه نی، واته:

دیوارتیکان له یتواندا داندرا بۆ لیک جیاکردنه و بیان، دیاره پیتشی ته ندازه یه ک تیکه تیکه تیاان به بووه، به لآم وا پتده چن برواداران به پیاوو نافرته توه، له پیتشه ووه بووین و، دهغه له کان له دواوه بوون، نه ک یه کجاری تیکه ل بن، به به لگهی ته وهی بانکیان ده کهن و ده لئین: (أَنْظُرُونَ نَفْتَسٍ مِنْ نُورِكُمْ)، چاوه ریمان بکهن، با تیمه ش له پرووناکی تپوه به هره مه ند بین، که واته: برواداران لئیان دوور بوون و، له پشه وهد یانرا رۆیشتون و دهغه له کانیش بانکیان کردوون، ئیدی ته وان له و حاله دا ده بن، که دیوارتیک ده که وپته تپوانیا نه وه.

هه لپه ته ته و دیواره ده بن بزاین، مه به ست پتی ته وه نیه که خوا ﷻ له سووره ی (الأعراف) دا باسی ده کات و ده فهرمو ی: ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يُمْرُونَ كُلًّا بِمِصْرِهِمْ﴾، واته: له تپوان به هه شتیان و دۆزه خیاند تپوانتیک هه به و، له سه ر سو تپه کانی (قه راغه کانی) پیاوانتیک هه ن (که به و لاشدا ده پروانن و به و لاشدا ده پروانن) هه راگم تیکان به نیشانه که یان ده ناسته وه، بئگومان ته و په رده و دیواره جیا به، چونکه ته وه له تپوان به هه شتیان و دۆزه خیان دایه، به لآم ته وهی دیکه یان له و شو ئنه یه که هه ر که سه و به ره و مه نزلگای خو ی ده چن و، جارن نه که یشتوونه به هه شت و دۆزه خ.

که ده فهرمو ی: ﴿بِاطْنِهِ فِيهِ الرَّحْمَةُ﴾، تپوه وهی به زه یی تپدایه، (الباطن: داخل الشیء)، یانی: تپوه وهی، (ظاهر) یش، واته: ده ره وهی شتیک، که ده فهرمو ی: ﴿مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾، لپه رده (من) به مانای (فی) دئ، وه ک ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾، الجمعة، یانی: (فی يَوْمِ الْجُمُعَةِ)، (قبل)، به مانای ته و شته ی که به ره و رووی دئ، واته: له لای ویه وه، له دیوی ده رتپ ده رگا که وه، نازارو سزارو مهینه تپه هیه.

۱۴- ﴿يُنَادُوهُمْ﴾، بانکیان ده کهن، واته: دهغه له کان بانگی برواداران ده کهن.

۱۵- ﴿أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾، نایا تیمه ش له که ل تپوه دا نه بووین؟ ته مه پرسیا رکردن تکی چه سپینه رانه (استفهام تقریری) یه، یانی: به دلنای تیمه ش له که ل تپوه دا بووین، بئگومان پرسیا رکردنی نکوولیلیکه رانه نیه، چونکه برواداران نکوولیی نا کهن که مونافیکه کانیش له دنیا دا له که لئیان دا بوون، به لکو پرسیا رکردن تکی چه سپینه رانه یه، ته م پرسیا رکردنه ش

به کارهیتراوه، وهک داواکردنی نهوه که پئیان بگهن و نهوانیش بگهنهوه لایان، نایا له دنیا دا پیکهوه نه بووین؟ نه دی تیتستا بۆچی لیک جیابینهوه؟ لیمانگه پین با بگهینه لاتان! ﴿أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾، واته: نایا تیمهش له گه ل تیهو دا نه ده ژایین له دنیا دا؟ یان: نایا تیمهش له کومه لگایه کدا پیکهوه نه بووین، که مونافیه کان همهیشه له گه ل برواداران دان، چونکه مونافیق که سیکه خوئی به مسولمان پیشان ددها، به لام کوفر له دل و دهروونیدا ههیه، یاخود: نایا پیکهوه نه بووین، واته: مه به ستیان نهوهیه له مزگه وتیش پیکهوه بووین، جار جار دههاتین؟ به لکو له بواره کانی دیکه ی دینداری و مسولمانه تیی دا تیمهش به شدارتان ده بووین، وهک مونافیه کانی هه موو چاخ و سه رده میتک، که له گه ل مسولماناندا خوئیان هاو پرهنگ و هاو دهنگ دهکن، هه رچه بنده له دل و دهروونیشیاندا کوفر و بیبروایی ههیه، بۆیه تیمانداران وه لام دده نهوه:

۱۶- ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾، گوئیان با، با پیکهوه بووین، به لام نه دی بۆچی وایان لیها ت؟ ئنجا بۆیان پروون ده که نهوه، چوار هوکاریان بو دیننهوه، که تیوه به هوئی نهو چوار هوکاره وه تووشی چۆرتم^(۱) بوون، تووشی نهو مهینه تیه بوون، که تیتستا به دهسته تیه وه گرفتارن و، هیچ چاره و دهره تاننان نیه.

۱۷- ﴿وَلَنَكْفُرُنَّ بِمَا نَكْفُرُ﴾، [ده لین با پیکهوه بووین] به لام تیوه خو تان فهوتاند، (فَتَنُتُمْ)، وهک پینش تیش باس مان کردوه (فِتْنَةٌ)، له قورئاندا به زور واتایان دی، یه کتیک له واتایه کانی بریتیه له فهوتان و، یه کی دیکه له واتا کانی بریتیه له مهینه تیی و نازار، واته: خو تان تووشی مهینه تیی و فهوتان و نازارو کرد، به دهستی خو تان واتان کرد، نهوه هوکاری یه که م.

۱۸- ﴿وَرَبُّنَا﴾، ههروه ها تیوه چاوه پری بوون، واته: ههیشه له بۆسه دا بوون، (الرَّبِّصَ الإِنْبِطَارَ بِالْشِّئِءِ)، (رَبِّصَ) بریتیه له چاوه روان کردنی شتیک، واته: تیوه ههیشه له چاوه روانییدا بوون که تیمه ی مسولمانان تووشی شکست بین، تووشی نار هه تیی بین، ههیه کاتیک کومه له مسولمانتیک تووشی گرفت و نار هه تیه که دین، هه ناسه یه کی

(۱) چۆرتم: گرفت و کیشه یه کی بی ره زا.

خۇش ھەلدەمۇ، دەست بە دلى خۇيدا دىنى، ئۆخەيەكى باش دەكات! ئەوەش نىشانەى نىفاقە، ئەگەرنا دەبى لەگەل مسولماناندا ھەست بە نازارىان بگەى و، بە خۇشيان دلخۇش بى و، بە ناخۇشيان دلناخۇش بى، بەلام مسولماتىك تووشى نارەھەتتەىك بى، تۇ ئۆخەى بۇ بگەى و شادىيت لە دل بگەرى، ئەوە نىشانەى نىفاقە، ھەلبەتە ئەگەر لەبەر خودى مسولمانەتتەىكەى بى، ئەگەرنا چارى واىە كەسىك لەگەل كەسىك دا ناكۇكەىكەى ھەبە، غەرەزىكى شەخسى ھەبە، ئەوە جىابە، ھەر گوناھبار دەبى، بەلام نىشانەى نىفاق نەبە، بەلام ئەگەر كەسىك تووشى بەلايەك بى، ئنجا تاكىك بى، كۇمەلىك خەلكىك بى، ئەویش پى خۇش بى لەبەر مسولمانەتتەىكەى پى خۇش بى، كە تووشى ئەو بەلايە بوون، ماناى واىە ئەو كەسە نىفاق و كوفرى لە دلدا ھەبە، بۇبە بە زىنباربوونى ئەھلى ئىسلام دلخۇشە، ﴿وَرَقِصْتُمْ﴾، تىو ھەمىشە لە بۇسە دابوون، كەى مسولمانان تووشى بەلاو مەنەتتەى و نارەھەتتەىك دىنى، ئنجا:

۱۹- ﴿وَأَرْبَبْتُمْ﴾، تىو ھەمىشە دوو دل بوون، (الإرْبَابُ: الشُّكُّ وَالرَّدُّ)، برىتتە لە دوو دلى و دل لە دلدان، ئەوەش ھۆكارى سىيەم.

۲۰- ھۆكارى چوارەم: ﴿وَعَرَّكُمُ الْأَمَانِي﴾، خۇزگە پوچەلەكان ھەلىانخەلەتاندىن و فرىوياندىن، (الْأَمَانِي: جَمْعُ أَمْنِيَّةٍ وَهِيَ إِسْمُ التَّمَنِي مَا تَمَنِي بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ مِنَ الْبَاطِلِ)، (أَمَانِي) كۇى (أَمْنِيَّة)بە، كە ناوى (تمنى)بە، واتە: خۇزگە خواستىن، ئاوات خواستىن، ھىوا خواستىن، كە ئەوەبە شتى پوچى بى بنەما، مرؤف دلى خۇى پى خۇش بكات و خۇزگەى پى بخوازى، يان خەيال پلاو بكات، بۇ وئە: كەسىك ھەر لەبەر ئەوەى ناوى مسولمانە، بلى: تىمە مسولمانىن ھەرچۇن بى خوا لىمان خۇش دەبى! ھىچ كرددەو ۋ ئىلتىزامىكىشى نەبە، يان كەسىك خۇى بە رەچەلەكەو ھەلدەكىشى، ئەگەر سەيدو شىخە، ئەگەر مەلازادەبە، ئەگەر ھەرچى ھەبە، بەكىكى دىكە بەو ھەلخەلەتاو ۋ دەلى: لە دنىادا ئەو نەبە خوا نازو نىعمەتى زۇرى پىداوون، دەستەلاقى پىداوون، لە قىامەتتەى ھەررومان مامەلە لەگەلدا دەكات، كە رەنگە دەستەلاتەكەى و پارەو سامانەكەى، ھەمووى لە رىيە ھەرامەو ۋ پەيدا كرەبى، كە ئەگەر لەرپى ھەللىشەو ۋ پەيدايى كرەبى، ھەر نىشانەى ئەو نەبە كە خوا

خویشی دهوی، چونکه خوی **مَالٌ** و سامان دهدا به که سیک که خویشیدهوی و به که سیک که خویشی ناوی، به لام تیمان و ته قوا ته نیا به که سیک دهدات، که خویشیدهوی، هه لپه ته پیدانی خوی په روه ردگار به و واتایه که خوا بوئی ناسان دهدات، نه گهرنا مروئ خوی شته کان و ددهست دینتی، نه گهر خیرن، نه گهر شهرن و، نه گهر چاکن و، نه گهر خراپن، که واته: **﴿وَعَزَّكُمُ الْأَمَانُ﴾**، واته: خوژگه و هیواو تاواته پووچهل و بن بنه مایه کان تیوه یان فریودا، نجا له سهر نه وهش به رده وام بوون.

۲۱- **﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾**، هه تا فه رمانی خوا هات، فه رمانی خوا هات به مراندنی تیوه، واته: کاتی مهرگمان هات، یا خود فه رمانی خوا هات، به تیکچوونی ژیانی دنیاو هاتنی ناخیر زه مان.

۲۲- **﴿وَعَزَّكُمُ اللَّهُ الْغُرُورُ﴾**، له به رانبه ر خوادا فریودهر تیوهی فریودا، **﴿وَالْغُرُورُ: مُبَالِغَةٌ فِي الْمُتَّصِفِ بِالْتَّعْرِيرِ، وَالْمُرَادُ بِهِ الشُّيْطَانُ، وَالتَّعْرِيرُ: إِظْهَارُ الضَّارِّ فِي صُورَةِ النَّافِعِ بِتَمْوِيهِ وَسَفْسَاطَةٍ﴾**، **﴿غُرُورٌ﴾**: زیده رویه له که سیکدا که زور خه لکی هه لده خه له تینتی و، فریویان دهدا، نجا نه وهی له هه موو که س زیاتر خه لکی فریو دهدات، شه یتانه، بوئه وایان لیکداوه ته وه، نه گهرنا له راستییدا ههر شتیکی دیکه ی خه لک فریو بدات، نه وه وشه ی فریودهر ههر ده یگریتته وه، نه گهر مال و سامانه، نه گهر دسه لاته، نه گهر قه له بالغی دوره، نه گهر له شساعیبه، به لکو جاری وایه زانسته، ههر شتیکی بیته هوی فریودانی نینسان له به رانبه ر خواداو، پی له خوا یاخی بی و بن بوغرابن له به رانبه ر خوادا، نه وه وشه ی **﴿غُرُورٌ﴾**، ده یگریتته وه.

﴿تَعْرِيرٌ﴾، هه لخه له تانندن بریتیه له دهرخستنی شتیکی زیانبه خش له شیوهی شتیکی سوود به خش دا، وه ک چاو به سترکردن و هه لخه له تانندن.

۲۳- **﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾**، نا نه مرپو فیدیه تان لیوه رنا کیری، **﴿لَا يُؤْخَذُ﴾**، خو پتراویشه ته وه: **﴿لَا يُؤْخَذُ﴾**، نه گهر به (ت) بن **﴿لَا يُؤْخَذُ﴾**، بیژه که ی سه رنج دراوه، **﴿لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾**، وشه ی **﴿فِدْيَةٌ﴾**، مانایه که ی **﴿فِدْيٌ﴾**، یان **﴿جَزَاءٌ﴾**، له به رچاو گیراوه، **﴿الفدية: مَا يَقْبِي بِهِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ﴾**، **﴿فِدْيَةٌ﴾**: ههر شتیکه مروئ خوی پی ده پاریزی، خوی

پن چہ پالہ دہ داو دہ یکاتہ بہ لاگیرہ وہی خوی، واتہ: تہ مرؤ قہ رہ بوو و بہ لاگیرہ وہ تان لئ
 وەرناگیرئ، نجا کہ قہ رہ بوو و بہ لاگیرہ وہ یان لئ وەر نہ گیرا، مانای وایہ سزا دہ درین،
 ہہ لبہ تہ لہ وی نہ ہیچ کہ س قہ رہ بووی ہہ یہو، نہ ہیچ کہ س بہ لاگیرہ وہی ہہ یہ، بہ لام
 خوا بہ پی عہ قلبی خہ لک، خہ لک دہ دوینئ، لہ دنیا دا کہ س تووشی گرفت و چورتم و
 بہ لایہ ک دی، نہ گہر پارہی ہہ بوو، دہ توانئ بہ پارہ خوی دہ رباز بکات و، نہ گہر خزم
 و کہ سی ہہ بن، دہ توانن تکای بو بکن، یا خود بہرگری لئ بکن، بویہش خوا ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةُ﴾
 دہ فہ رموی: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ﴾
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۱۲﴾ البقرہ، واتہ: خوٹان لہ رؤژیک بہارین:

- ۱- ﴿لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ ہیچ کہ س ہیچ شتیکی بو ہیچ کہ س پن ناکری.
- ۲- ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾. نہو کہ سہ قہ رہ بووشی لیوہرناگیرئ.
- ۳- ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ﴾، تکاردنیش سوودی پن ناگہ یہ نئ.
- ۴- ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ ﴿۱۱۲﴾، سہریش ناخرئ، واتہ: کہ سیش یارمہ تیی نادات.

چونکہ مروّف کہ تووشی بہ لایہ ک دی، یہ کیک لہو چوار حالہ تانہی بو ہہ یہ:

- ۱- یان کہ سیک بن نہو بہ لایہ ی لہ کوّل بکاتہ وہ.
- ۲- یا خود خوی قہ رہ بوو بدات.
- ۳- یا خود کہ سیک تکای بو بکات.
- ۴- یا خود کہ سیک نہ گہر بہ لایہ کہ شی لہ کوّل نہ کاتہ وہ، لانی کہ م هاوکاری بکات و پستی بگری.

بہ لام لہو رؤژہ دا ہیچ کام لہ وانہ نین، لیرہش خوا ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ﴾ تہ نیا لہ وہ دا خو لاسہ ی
 کردوتہ وہ، کہ نہ مرؤ ہیچ قہ رہ بووتان لئ وەرناگیرئ.

- ۲۴- ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (نہک ہہر لہ تیوہی مونافیق و دہ غلّ بہ پیاوو نافرہ تہ وہ)
 بہ لکو لہ وانہ ی بیرواشن، ٹہوایش بہ پیاوو نافرہ تہ وہ، دیسان قہ رہ بوویان لیوہرناگیرئ.

۲۵- ﴿مَأْوِنَكُمْ الْآثَارُ﴾، جىگاۋ رىگاتان، شوئىنى ھەۋانەۋەتان ئاگرە، (مَأْوَى): ئەو شوئىنەيە پەنای پى دەبردرى و مروفا تىيدا دەھەۋىتەۋە، ئەو جىيەي خەلك بو لاي دەگەپتەۋە، واتە: ئەمرۆ شوئىنىك كە ئىۋەي تىدا نىشتە جى دەبن و، شوئىنى ھەۋانەۋە ئەگەر ھەبى بو ئىۋە، تەنیا ئاگرە، ئاگرى دۆزەخ.

۲۶- ﴿هِيَ مَوْلَانِكُمْ﴾، ئەۋى سەرپەرشتارتانە، ئەو ئاگرى دۆزەخە، ياخود: دەگەپنەۋە بو ئىۋە ئەو ئاگرە، ۋەك چۆن كە سىك بىۋى يارمەتىي بخوازى لە دۆست و نىزىكىك، دەچى بو لاي، ئىۋەش تەنھا شوئىنىك ھەبى يارمەتىي لى بخوازن، بەس ئاگرى دۆزەخە، ياخود: (الْمَوْلَى اسْمٌ مَّكَانِ الْوَلِيِّ، وَهُوَ الْقَرْبُ وَالِدُنُو)، (مولى) ناۋى شوئىنى (ۋلئى) ھە كە نىزىكىيە، يانى: ئەو ئاگرى دۆزەخە لىتانەۋە نىزىكە و نىزىكىرىن شوئىن، كە ئىۋەي لى بن، ھەر ئەۋىيە.

۲۷- ﴿وَبَشَّ الْمَصِيرُ﴾، خراپترىن سەرەنجام و شوئىنىش كە ئىۋە بۆى دەچن، يان كە سىكى بو بچى، ئەۋىيە، دۆزەخە.

مه سه له ی دووهم:

سه رکۆنه ی خوا بو برواداران که نایا کاتی ئەوه نه هاتوه، دلایان ترس و بیمی تیبجێ و، به مه ره دی خواوهن کتیبه کان نه چن، که دوا ی تیبه رینی ماوه یه ک، دلایان ره ق و سه خت بو و، زۆریان له باز نه ی ئیمانیش ده رچوون! ئنجا ناگا دار کرد نه وه ی برواداران که زیندوو کرانه وه ی زهوی مردوو، به هۆی ئاوی دابه ز تراوه وه، بکه نه جیی په ند و ده رس و تیبیگه ن، که ئەو خوا یه ی زهوی وشک هه لاتوو زیندوو ده کاته وه به هۆی دابه زانندی ئاوه وه، ده توانی دلی ئەوانیش ببوو ژینتته وه، به هۆی دابه زانندی ئەو وه حیی و هه ق و به ره که ته وه که پیغه مبه ری خاته م ﴿﴾ بۆیان دینن:

خوا ده فه رموی: ﴿ اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فُتِنُوا فَاَعْلَمُوا اَنْ اللَّهَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ ﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له هه شت برگه دا:

(۱) - ﴿ اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا ﴾، نایا بو ئەوانه ی بروایان هیناوه، کات نه هاتوه؟ کاتی ئەوه نه هاتوه:

(۲) - ﴿ اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ﴾، که دلایان ترس و بیمی تیبجێ، ترس و بیم دایبگرێ، بو یادی خواوه ئەو هه قه ی خوا دابه زاننده؟ (الطبری) ئەم ئایه ته موباره که به م شیوه یه روون ده کاته وه: (اَلَمْ يَحِنُّ لِلَّذِينَ صَدَقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ اَنْ تَلِيَن قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ، فَتَخَضَّعَ قُلُوبُهُمْ لَهُ، وَلَمَّا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ، وَهُوَ هَذَا الْقُرْآنُ الَّذِي نَزَّلَهُ عَلَي رَسُولِهِ ﴿﴾^(۱)، واته: نایا کاتی ئەوه نه هاتوه بو که سانیک که خواو پیغه مبه ره که بیان به راست زانیون، (له پیاوان و ئافره تان) که

دلّیان نهرم بنّ بؤ یادی خواو، دلّیان ملکه چ بنّ بؤی و، بؤ نهو هه قه‌هی دایبه‌زاندوه، که بریتیه لهو قورئانه‌ی دایبه‌زاندوئه سهر پیغه‌مبهره‌که‌ی ﴿۲﴾؟

بیگومان که ده‌فهرموئ: (أَلَمْ يَأْنِ)، نهم ههمزه (أ)یه بؤ پرسیارکردنه پرسیارکردنی، یان: نکووئیلیئیکردنه، یاخود چه‌سپاندن (الْإِسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِيُّ أَوْ التَّقْرِيرِيُّ)ه، ئنجا نه‌گهر بؤ هه‌رکام له دوو جووره پرسیارکردنه بنّ، به‌مانای لابرذن (نفسی)ه، یانی: ده‌بووایه کاتیان بنّ و ههر بؤ نه‌وه‌ش بؤیان هاتوه.

وشه‌ی (يَأْنِ)، داتاشراوه له ناوی (جامد)ی (إِنِّي) و (أَنْتِ)، ههردووکیان به‌مانای کات (وَقْت) دین، (أَلَمْ يَأْنِ)، یانی: ئایا کاتی نه‌هاتوه؟ که ده‌فهرموئ: ﴿لِيَذِينَ مَأْمُورًا﴾، بؤ نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه، (ل)ه‌که (لام‌التعلیل)ه، یانی: بؤ نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه، ده‌بوو کاتی بنّ، بؤ نه‌وه‌ی دلّیان ترس و بیمی بچیتتی و، نهرم بنّ بؤ یادی خواو نه‌و هه‌قه‌ی خوا دایبه‌زاندوه، وشه‌ی: ﴿وَمَا نُزِّلَ مِنَ السَّمَاءِ﴾، خوئندراویشه‌ته‌وه: (وَمَا نُزِّلَ مِنَ الْحَقِّ)، نه‌و هه‌قه‌ی دابه‌زینراوه.

(الْخُشُوعَ): به‌مانای کرووزانه‌وهو لالانه‌وهو نهرمیی و ترس و بیم دئ.

﴿۳﴾ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ، وهك نه‌وانه‌ش نه‌بن که پیشتەر کتیبیان پئدراوو، ههمیشه خوا ﴿۳﴾ لهو سیاقانه‌دا که خاوه‌ن کتیبه‌کان له‌حاله‌تی سه‌رزه‌نشتکردن و ره‌خنه‌لیگرتن‌دا باسیان ده‌کات، به: ﴿أُوتُوا الْكِتَابَ﴾، کتیب پئدراوان، ناویان دینتی، به‌لام نه‌گهر بؤ حاله‌تی دیکه بنّ به: ﴿أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، خاوه‌ن کتیب ناویان دینتی، ﴿وَلَا يَكُونُوا﴾ خوئندراویشه‌ته‌وه: (وَلَا تَكُونُوا)، ئنجا نه‌گهر: ﴿وَلَا يَكُونُوا﴾ بنّ، واته: با پرواداران وانه‌بن، وهك نه‌وانه‌ی پیشتەر کتیبیان پئدراوه، به‌لام نه‌گهر: (وَلَا تَكُونُوا)، بنّ، نه‌وه بؤ نه‌هیشتی (نهی)ه، یانی: نه‌ی پروادارینه! وهك نه‌وانه‌ مه‌بن که پیشتەر کتیبیان پئدراوه! چیمان لی هات:

﴿۴﴾ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ، کاتیان به‌سه‌ردا دریز بؤوه.

۵- ﴿فَقَسَتْ أَفْوَاهُهُمْ﴾، سهره نجام دلیان رهق و سهخت بوو.

۶- ﴿وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ فَسَيُفَوَّت﴾، زوریکیشان ههر یه کجاری دهرچوون، واته: له بازنه ییمان و نیسلامیش دهرچوون، (طال) یانی: دریژ بووه، کات زور تیبهری، (آمد)، به مانای کات دئی، به لأم کاتیک که سنووریکی هه بئ، نجا نایا مه بهست لهو کاته ی سنووری هه بووه، چیه؟

۱- هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: نهو کاته بووه که خوا ﴿فَوَّتْ﴾ ته وراقی به موسا ﴿عَلَيْهِ﴾ داوه، نجا ماوه یه کی زوری پئ چوو، تاکو پیغه مبه رانی دیکه هاتوون.

۲- هه ندیکیان گوتوو یانه: مه بهست پئی نهو یه، که له دوا ی عیسا ﴿عَلَيْهِ﴾ که ئینجیلی پیدراوه، تاکو پیغه مبه رانی کوتایی ﴿فَوَّتْ﴾ هاتوه، (۶۱۰) شه شهسه دوده سالی که وتوته بهین، مه بهست پئی نهو کاته بووه.

۳- به لأم دهگونجئ مه بهست پئی هه موو نهو ماوانه بوو بن، که ده کهونه ئیوان دیوان له پیغه مبه رانه وه ﴿عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ﴾: له ئیوان موسا ﴿عَلَيْهِ﴾ تاکو پیغه مبه رانی دوا ی وی، که هاتوه، ماوه ی که وتوته بهین، ههروه ها نهو پیغه مبه رانی دیکه و نهوی دیکه، هه موویان ماوه ماوه یان که وتوته بهین، که واته: مه بهست پئی نهو کاتانه یه که ده کهونه ئیوان هاتنی دیوان له پیغه مبه ران ﴿عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ﴾، واته: نهی پروادارینه! تیوهش وهک وان مه بن، که کاتیک پیغه مبه رانی خاتم ﴿فَوَّتْ﴾ له ئیواندا هه یه، بهرده وام نایه ته کانی خوی پهروه دگار داده بزن، نه چن خوتان به مه رهدی خاوهن کتیه کان بهن، نهوانه ی کتیبان پیدراوه، که ههر له گه ل ماوه یه ک دابرا ئیکی وه حیی خوا ده بوو، پیغه مبه ریکی خوا نه ده هات، دلیان رهق ده بوو، دل رهق بوونیش پیغه مبه رانه ی دلنه رم بوون و پیغه مبه رانه ی ملکه چبوونی دل ﴿خُشُوعُ الْقَلْبِ﴾، نهو که دل خشووعی تیدابئ، ترس و له رزو بیم و ملکه چیی تیدا هه بئ، به لأم رهق بوون ﴿قِسْوَةَ﴾، نهو یه سهخت بئ و هیدایه تی خواو رووناکیی وه حیی خوی به به زه یی به ناسانی کاری تئ نه کات، ههروهک چوون بهردیکی رهق، یان زهوییه کی رهق به زه حمت هه لده قه نری، به لأم زهوییه کی نه رم به ناسانی ناو پیددا ده چیتته خوارو پاچی تیده چئ و، دهگونجئ مامه له ی جوژاوجوژی له گه لدا بکری.

که ده فەرموئى: ﴿وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ فَاسْتَوْثِقُوا﴾ زۆر ئېكشىيان دەرچووبوون، ئەمە ئەوهى لئوهرده گىرىئى که له ئەنجامى دلرەق بوون و دل سەغلەت بوون له به رانبەر يادى خواو، وه حىيى خوادا، ئەگەر مروثف له سەر ئەو حالەتە بەر دەرەوام بئى، سەر دەرەكىشىئى بۆ دەرچوون له بازنەى ئيمان و ئىسلاميش، هەندىك كەس دەبىنى له خەلكى عەلمانىيى که خووشى به مسوولمان دەزانئى له وانەى گوئى نادەن به پابەندىيى به شەرىعەتى خواي پەرورەدگارەوه، هەر له سەر گوناھو تاوان و خراپە بەر دەرەوام دەبن، دلئان رەق دەبئى و، رەق دەبئى، دوايى وای لئ دئى، که پيشئى رەنگە تۆزە خواناسىيە کى بووبئى، ئەوجار ئەوهشى نامئىئى و، يە کجارىيى سەر دەرەكىشىئى بۆ ئىلحادو زەندەقەو بېروا نەمان بەهيج شتئىک، له فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ هاتو، فەرموويهتى: ﴿أَوَّلَ عِلْمٍ يُرْفَعُ مِنَ النَّاسِ: الْخُشُوعُ﴾ (آخرجه الترمذى: ۲۶۵۳، عن شداد بن أوس رضي الله عنه، قال الألباني: صحيح)، واتە: پىغەمبەر ﷺ فەرموويهتى: يە که مین زانيارىيە ک که له ئىو خە لکدا بەرز دە کرىتەوه، برىتتە له (خشوع) واتە: دلنەرمىيى و ترس و بىم هەبوون له دلدا، له به رانبەر خوادا.

(۷) - ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ ﴿خووا ﷻ﴾ روو دە کاتە بېرواداران به پياوو ئافرەتەوهو دە فەرموئى: بزانن به دلئايى خوا دواى مردئى زەوى، دە يژیه ئىتتەوه، واتە: زەوىيە ک که مردوو، زىندووئى دە کاتەوهو دە يژئىتتەوه.

(۸) - ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾، به دلئايى ئايەتە کامان بۆ رووشنکردووونەوه، به لکو بقامن.

دواى ئايەتى پيشوو که خوا ﷻ بە سەر زەنشتر کردنەوه فەرمووى: ئايە کات نەهاتو هە بۆ ئەوانەى بېروايان هیناو، دلئان ترس و بىمى تىدائىئى له به رانبەر يادى خواو له به رانبەر ئەو هەقەدا، که دايبە زانددووه وە ک ئەوانە نەبن که پيشتر كتیبیان پىدرا بوو، ماوه يە کى درئژ بە سەر ياندا تىپەرى، دلئان رەق بوو، زۆرىشيان لارئى بوون، واتە: زۆرىشيان دەرچوو بوون له بازنەى ئيمان و ئىسلام،

دوای نهوه خوا ﷻ هۆشداریی ده‌دات به برواداران و ده‌فه‌رموئ: (اعْلَمُوا). بزنان! له ههر شوئینی خوا ده‌فه‌رموئ: بزنان، که لهم سووره‌ته‌دا له دوو شوئندا هاتوه، له نایه‌تییکی دیکه‌ی دوای ئەم نایه‌تانه‌ش دا هاتوه: ﴿اعْلَمُوا أَنَّ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا لِحَبْ وَلَهٗوٌ.....﴾، بیکومان نه‌وه‌ش نه‌و په‌ری تا‌گادار‌کردنه‌وه‌و هۆش‌داریی پێدانه: بزنان! خوا دوای مردنی، زه‌وی ده‌ژئیتته‌وه، هه‌لبه‌ته‌ ته‌وه‌ش که خوا دوای مردنی زه‌وی ده‌ژئیتته‌وه، شتیکی زانراوه‌و پێویست ناکات خوا بفه‌رموئ: بزنان! که‌واته: مه‌به‌ست پێی شتیکی دیکه‌یه، نه‌ک ته‌نیا نه‌وه‌ که تو بزانی خوا زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه، زیندوو کردنه‌وه‌ی خوا بو زه‌وی، شتیکی زانراوه، که‌واته: مه‌به‌ستیکی دیکه‌ی له‌ پشت‌وه‌ هه‌یه، که بریتیه له‌ هیدایه‌ت‌دانی مروّقی گومرا، وه‌ک (الطیري) ده‌لن: (وَكَمَا نُحْيِي هَذِهِ الْأَرْضَ الْمَيِّتَةَ بَعْدَ ذُرُوسِهَا، كَذَلِكَ نَهْدِي الْإِنْسَانَ الضَّالَّ عَنِ الْحَقِّ إِلَى الْحَقِّ، فَنُؤَفِّقُهُ وَنُسَدِّدُهُ لِلْإِيمَانِ حَتَّىٰ يَصِيرَ مُؤْمِنًا مِنْ بَعْدِ كُفْرِهِ، وَنُهْتَدِيَا مِنْ بَعْدِ ضَلَالَةٍ).

واته: وه‌ک چۆن ئەم زه‌وییه‌ مردوو، دوای نه‌وه‌ی شینایی له‌سه‌ر نه‌ماوه‌و وشک و ره‌ق و ته‌ق بوته‌وه، زیندوو‌ی ده‌که‌ینه‌وه (دوای نه‌وه‌ی ئاوی داده‌به‌زئینه‌ سه‌ر) به‌هه‌مان شیوه‌ مروّقی گومراش له‌ هه‌ق، هیدایه‌ت ده‌دینه‌وه‌و سه‌ر راستی ده‌که‌ین به‌ره‌ولای ئیمان، تا‌کو له‌ دوای نه‌وه‌ی بپروا بووه، بروا به‌ئیتته‌وه‌و دوای نه‌وه‌ی پێی لێ تیک چوو، پێی راست بگرێته‌وه، بو‌یه‌ش دوایی ده‌فه‌رموئ: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۱۷). واته: به‌ دنیایی نایه‌ته‌کامان بو ژۆشکر‌دوو‌نه‌وه، به‌لکو بفامن، واته: وه‌ک چۆن خوا ﷻ زه‌وییه‌کی ره‌ق و ته‌ق و سه‌خت، که کشتوکالی له‌سه‌ر نه‌ماوه‌و گژوگیای له‌سه‌ر نه‌ماوه‌و، وشک و برینگ بوته‌وه، دوای نه‌وه‌ی ئاوی داده‌به‌زئته‌ سه‌ر، نه‌و زه‌وییه، ده‌ژیه‌ته‌وه، به‌هه‌مان شیوه، دلێ ئیوه‌ش هه‌رچه‌نده‌ سه‌خت و ره‌ق بووبی و، ملکه‌چی و نه‌رمیی تیدا نه‌ما بێ له‌ به‌ران‌به‌ر یادی خوا‌دا، به‌ هۆی نه‌و نایه‌تانه‌وه‌ که خوا دا‌بانده‌به‌زئنی، زیندوو‌ی ده‌کاته‌وه، بو‌یه‌ش فه‌رمووی: نایه‌ته‌کامان بو ژۆشکر‌دوو‌نه‌وه، به‌لکو بفامن، یانی: به‌هۆی نه‌و نایه‌تانه‌وه‌ که داده‌به‌زن، نه‌و

هدایه‌ت و پروناکی و به‌ره‌که‌ته، وه‌ک چوَن زه‌وی که خو‌ی ده‌داته به‌ر نه‌و تاوه‌ی داده‌به‌زی، له‌ شی‌وه‌ی باران و به‌فرو ته‌زهدا، زیندوو ده‌بیته‌وه، به‌همان شی‌وه‌ی دل‌ه‌کانی تی‌وه‌ش ته‌گه‌ر بیده‌نه به‌ر هیدایه‌تی دابه‌زیتراوی خوا، فه‌رما‌یشتی دابه‌زیندراوی خوا، دل‌ه‌کانی تی‌وه‌ش زیندوو ده‌بنه‌وه، بویه‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (۱۷) ، تابه‌ته‌کا‌مان بو‌ رُوْشَن کردوونه‌وه، به‌لکو بفامن.

(ابن‌عاشور) له‌ باره‌ی پروونکردنه‌وه‌ی تابه‌ته‌کانه‌وه، ده‌لئ: (وَيَبَيِّنُ الْآيَاتِ يَحْضُلُ مِنْ فَصَاحَةِ الْكَلَامِ، وَبَلَاغَتِهِ، وَوَفْرَةِ مَعَانِيهِ وَتَوْضِيحِهَا، وَكُلُّ ذَلِكَ حَاصِلٌ فِي هَذِهِ الْآيَاتِ كَمَا عَلِمْتَ أَنْفًا، وَمِنْ أَوْضَحِ الْبَيَانِ: التَّنْظِيرُ بِأَحْوَالِ الْمُشَابِهِينَ فِي حَالَةِ التَّحْذِيرِ أَوْ التَّحْضِيضِ).

واته: پروونکردنه‌وه‌ی تابه‌ته‌کان له‌ نه‌جامی پاراوی و په‌وانی قسه‌و، له‌ نه‌جامی په‌وانی‌زی و زوری مانا‌کانی و پروونکردنه‌وه‌یانه‌وه، دیته‌دی نه‌وه‌ش هه‌مووی هه‌یه به‌ه‌وی ته‌م تابه‌تانه‌وه وه‌ک پیش تیبستا زانیت، باشترین پروونکردنه‌وه‌ش نه‌وه‌یه که شته وه‌ک به‌که‌کان، پیکه‌وه به‌راورد بکری‌ن، به‌ تابه‌ته‌ له‌ حاله‌تی ترساندن و له‌ حاله‌تی هاندان دا.

لی‌ره‌ش دا خوا ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ باسی دل‌ره‌قی خاوه‌ن کتبه‌کانی کرد، خوا ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ فه‌رموی: نایا بو‌ تیمانداران، کات نه‌هاتوه وه‌ک کتیب پیدراوانی پیشوو نه‌بن! دوا‌ی نه‌و وینه‌یه‌ی هینایه‌وه: بزنان خوا زه‌وی دوا‌ی نه‌وه‌ی مردوو، زیندوو ده‌کاته‌وه‌و، تابه‌ته‌کا‌مان بو‌ رُوْشَن کردوونه‌وه، به‌لکو بفامن، که‌واته: زه‌وی دل‌ی تی‌وه‌ش به‌ه‌وی هیدایه‌تی خواوه، ته‌گه‌ر په‌قیشه‌ل‌اتبی و مردووش بی، ده‌گونجی زیندوو بیته‌وه، (الطبري) وای لیکداوه‌ته‌وه، ده‌لئ: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (۱۷) : ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْأَدْلَةَ وَالْحُجَجَ لِيَعْقِلُوا﴾، واته: به‌لکه‌و ده‌لیله‌کا‌مان بو‌ رُوْشَن کردوونه‌وه، به‌لکو بفامن.

مهسه لهی سئیهم و کوئایی:

دهر خستنی پاداشتی به رزو ناوازه‌ی پیاوان و نافرہ تانی به خشه رو قه‌رزنی باش به خوادہ رو، به صیددیق دانانی برواداران به خواو پیغہ مہرانی و، ستایشی شہیدان کہ له لای پروه‌ردگاریان و، پاداشت و پروناکیسی تاییه تیی خویانیان هیه، بیروایانی به درؤ دانہری ئایه تہ کانی خواش هاوه لی کلپہی دؤزه‌خن:

خوا ده‌فہ رموی: ﴿إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿۵۸﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ ﴿۵۹﴾﴾

شیکردنه‌وی ئهم، دوو ئایه‌ته، له شہش برگہ‌دا:

۱- ﴿إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ﴾، به دلنمایی پیاوانی به خشه رو نافرہ تانی به خشه، وشہی: (الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ)، له ئەصلدا: (الْمُتَّصِدِّقِينَ وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ)، یانی: پیاوانی به خشه رو، نافرہ تانی به خشه، به لام به جوړیکی دیکه ش خو تر او ه تہ وه: (إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ)، (مُصَّدِّقِينَ)، واتہ: به راستدانہ‌ران، پیاوانی به راستدانہ‌ر (مُصَّدِّقَاتِ)، نافرہ تانی به راستدانہ‌ر، هہردووک خوئندنه‌وه کان هاتوون، لیرہش مه‌قامه که وایخواستوه که نافرہ تان له گه‌ل پیاواندا باس بکریئن، له بهر ئه‌وه‌ی چہنده گرنکه پیاو سه‌خیی و به خشه بی بؤ مال و سامانی خوئی، هینده‌ش گرنکه نافرہ تیش سه‌خیی و به خشه بی، به لکو زور جار به خشه‌ریی و دلفراوانیی نافرہ ت، گرنکتره له هی پیاو، له بهر ئه‌وه‌ی زور جارن که سئ دئی بؤ مال، پیاوه که له‌وی ئیہو نافرہ تہ که له‌ویئہ، زور جاریش نافرہ تان دەست پیوه گرتیان زیاتر دەبی له پیاوان، له بهر ئه‌وه‌ی ئه‌وان زیاتر له مالن و، رهنکه زیاتر دوور بینی بکهن له مال و ساماندا، بویه خوا ﴿۵۸﴾ وپرای پیاوان، نافرہ تانیسی باسکردوون، ئه‌گه‌رنا له کاتی‌کدا وشه‌یه‌ک به گشتیی دئی، نافرہ تانیس هہر ده‌گرتیته‌وه.

۲- ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، نه‌وانه‌ی قهرزی باشیشان به خوا داوه.

۳- ﴿يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، (پاداشت) بۆیان چهند به‌رانبهر ده‌کرته‌وه و پاداستیکی نیابیشان هه‌یه، واته: ﴿يُضَاعَفْ لَهُمُ الثَّوَابُ﴾، پاداشت و قهره‌بوویان بۆ چهند به‌رانبهر ده‌کرته‌وه، ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، وپرای نه‌و پاداشته‌ش که بۆیان چهند به‌رانبهر ده‌کرته‌وه له به‌رانبهر نه‌و به‌خشین و، قهرزه چاکه‌ی که له‌گه‌لّ خوادا کردووایانه، وپرای نه‌وه‌و سه‌رباری نه‌وه‌ش: پاداشتیکی پر ریزو حورمه‌تیشان هه‌یه.

﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، قهرزیکی باشیان به خوا داوه ﴿قَرْضًا﴾، قهرزی باش (القرض الحسن) پیتشر باسمان کردوه، واته: نه‌و قهرزه‌ی له جووری خوئی سیفته‌ته باشه‌کانی هه‌موو تیدابن، که پیتشر باسمان کرد، قهرزی باش نه‌وه‌یه که:

۱- به دلّیکی خوْشه‌وه قهرزه‌که بدری.

۲- به پروویکی خوْشه‌وه، به‌پرووی خوْش له پرووی بابای قهرزه‌رگردا.

۳- به خوْپاراستنه‌وه له هه‌ر وشه‌و هه‌لسوکه‌وتیک، که مانای منته له‌سه‌رکردن بکه‌یه‌ن.

۴- ئاسانکاری له پرووی کاتی قهرزدا نه‌وه‌که‌دا.

نه‌وانه چوار سیفته‌ن که قهرزی چاک، هه‌ر چواریان ده‌خوازی و، ده‌بئ نه‌و چوار مه‌رجه‌ی تیدابن، نجا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، زانایان گوتووایانه: نه‌وه‌ی پیتشی به ناوی بکه‌ر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ی هیناون: ﴿إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، یان: ﴿إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، به‌لام نه‌وه‌یانی به کردار هیناوه: ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾، قهرزی باشیان به خوا داوه، (الزمخشری) ده‌لئ: (أل)، له: ﴿الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، به مانای (الذین)‌یه.

که‌واته: ﴿الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ﴾، هه‌ردووکیان ده‌بن به (إِسْمُ فَاعِلٍ)‌یک که مانای کرداریان تیدا هه‌یه، وه‌ک فه‌رموویتتی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَصَدَّقُوا وَاللَّاتِي تَصَدَّقَنَّ

﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ، ﴿وَأَقْرَضَنَ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ناواى لى دیتهوه، به دلنیاى
 نهو پیاوانه‌ی مالى خویمان به خشيوه، نهو ئافره‌تانه‌ی مالى خویمان به خشيوه،
 ياخود: نهو پیاوانه‌ی به راستيان داناهو، نهو ئافره‌تانه‌ی به راستيان داناهو، (واته:
 خواو پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾، قهرزی باشیشیان به خوا داوه، ئا نهوانه ﴿يُضَعَّفُ
 لَهُمْ﴾، خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿يُضَعَّفُ لَهُمْ﴾، ههر دووکیان به ک واتایان هه‌یه، واته:
 بویمان چند به رانبه‌ر ده‌کرتیه‌وه، بویمان دوو قات، یان چند قات ده‌کرتیه‌وه،
 ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾، پاداشتیکی نایاب و نهو په‌ری باشیشیان بو هه‌یه.

٤- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، نهوانه‌ش که پروایان هیناوه به
 خواو به پیغهمبه‌ره‌کانی، ئا نهوانه زور راستانن، ياخود نهوانه‌ن زور به راستنده‌ران.

٥- ﴿وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، شه‌هیده‌کانیش له لای په‌روه‌ر دگاریانن،
 پاداشتی خویمان و پروناکیی خویمانان هه‌یه، لی‌ره که ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، نهوانه‌ی پروایان به خوا به پیغهمبه‌ره‌کانی هیناوه، نهوانه
 صیددیه‌کانن، (صديق) به دوو واتایان هاتوه:

أ- (الكثيرُ الصديق)، نهو که‌سه‌ی زور راسته.

ب- (الكثيرُ التصديق)، نهو که‌سه‌ی زور به راست داده‌نن، نه‌بوو بکری صیددیک ﴿﴾،
 بویه نهو نازناوه‌ی وه‌رگرتوه، چونکه ههرچی پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ فه‌رموویه‌تی، به
 راستی داناهو، بى دوو دلیلی، بى دل له دل‌دان، بى تاو لى خوارنده‌وه، هه‌تا هه‌ندیک
 له میژوو زانان گوتووایانه: له‌وه‌وه نهو نازناوه‌ی وه‌رگرتوه، که پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ باسی
 شه‌ورژو به‌رزبوونه‌وه (الإسراء والعروج)‌ی خو‌ی کرد، هه‌ندیک له‌وانه‌ی تازه مسولمان
 بوو بوون، جوړیک له دل‌ه‌راوکییان بو دروست بوو، ده‌گوتری: هه‌ندیکیان هه‌لگه‌پرانه‌وه‌و،
 کافره‌کان وه‌ک نو هه‌نگیان له داریکدا دیتبهنه‌وه، چوونه لای نه‌بوو به‌کر ﴿﴾، گوتیان:
 ده‌زانی هاوه‌له‌که‌ت چی ده‌لن؟ گوتی: چی ده‌لن؟ گوتیان: ده‌لن: دوینن شه‌و، لی‌ره‌وه (له

مه ككهوه) چومم بۆ شام به يەك شهوو گه پراویشمهوه! - لهو دهقهدا باسی شهوړۆيه كه نه كراوه - نه بوو به كر ﴿﴾، گوئی: (إِنْ قَالَ فَقَدْ صَدَقَ)، ته گهر وای گوئی پراستی کردوه، گوئیان: تاخر چۆن؟ گوئی: من له شتی لهوه گه وهرتردا بروای پت ده كه، بروای پتده كه كه كه جیبریل له ههر كاتیکی شهوو پۆژاندا له سهرووی كهوت تاسمانانهوه دابه زتی بۆ لای و، وه حیی بۆ بیتی و بهرز بیتتهوه! ئیدی لهوهوه نازناوی (صَدِيقٌ) ی پتدرا، واته: زۆر به پراستدانهر، هه لبه ته نه بوو به كر ﴿﴾ به ههردوو پیناسه كه، هه م زۆر به پراستدانهر بووه و، هه م زۆریش پراستگۆ بووه.

ئجنا ئایا چۆن نهوانه ی بروایان به خواو به پتغه مبه ره كانی هیناوه نهوانه (صَدِيقٌ) ن؟ زانایان دوو قسه یان لهو باره وه كرددون:

یه كه م: موجهید كه قوتابی عه بدوللای كوری عه بباسه، ده ئی: (كُلُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ، فَهُوَ صَدِيقٌ)، هه ر كه سێك بروای به خواو به پتغه مبه ره كانی هینا بێ، نه وه صیددیقه، واته: زۆر به پراستدانه ره، یاخود زۆر پراسته.

دوو ه م: (مقاتل) ده ئی: (الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ إِذْ اتَّوهُمْ وَلَمْ يَكْذُبُوا سَاعَةَ قَطٍّ)، نهوانه ی بروایان به خواو به پتغه مبه ره كانی، هیناوه كات پتغه مبه ران هاتوون و، یه ك تاویش بپروا نه بوون و به درۆیان دانه ناون.

دوایی كه ده فهرموی: ﴿وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، شه هیده كانی ش له لای په روه ردگار یان، پاداشتی خۆیان یان هه یه و پرونایی خۆیان یان هه یه.

ئهمه ش به دوو شتیه، وانا كراوه:

یه كه م: هه ندیك یان گو توویانه: ته مه گنیدراوه یه بۆ سه ر ﴿الصَّادِقُونَ﴾، یانی: ﴿أَوْلِيَاكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، نهوانه ی بروایان هیناوه به خواو به پتغه مبه ره كانی، نهوانه صیددیقه كانن و شه هیده كانی ش، له لای په روه ردگار یشیان پاداشتی و پرونایی خۆیان یان هه یه.

دووھم: ھەندىكىش گوتتويانە: كە دەفەر مۆي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، لەوئى رستەكە تەواو دەبى، دوايى دېتە سەر پىناسەى شەھىدەكان: ﴿وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، شەھىدەكانىش لە لای پەرۋەردگارىان، ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾، ھەم پاداشتى خۇيانيان ھەيە (پاداشتى تايەتېي خۇيان) ھەم ۋوناكىي تايەتېي خۇيانيان ھەيە، ھەردوو واتايەكەش گونجاون، بەلام ئەوئى دووھميان زياترم بە دلە.

(الصَّادِقُ: مُبَالَغَةٌ فِي الْمُصَدِّقِ، مِثْلُ الْمَسِيكِ لِلشَّحِيحِ)، (صَدِيقٌ)، زېدە رۆيىيە لە كەسېك دا كە بەراست دادەنئى، ۋەك وشەي (مَسِيكٌ) بۆ كەسېك زۆر دەست بە مائەوہ دەگرئى و چرووكەو لە دەستى نايەتە دەرى، ياخود (الصَّادِقُ): مَنْ كَثُرَتْ مِنْهُ الصُّدُقُ)، (صَدِيقٌ): كەسېكە زۆر راستىي لېوہ ھاتبئى و، زۆر راست بئى، قسەي راست بئى و، دلئى راست بئى، كەردەوئى راست بئى، لە خودى خۇيدا راست بئى، لەگەل خواو لەگەل خەلك دا راست بئى، ھەمووى دەگرئىتەوہ.

بە نىسبەت (الشَّهَادَةُ) دەو، زانايان چەند واتايەكيان بۆ لىكدانەوہ:

۱- ھەندىك گوتتويانە: مەبەست پئى پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ۋەك خوا ﴿وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (۱۱) ﴿يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ لِلَّهِ حَدِيثًا﴾ (۱۲)، ئايا چۆن دەبئى ئەو رۆژەي لە ھەر تۆممەتېك شاھەدەتېيان بەسەرەوہ دېئىن، تۆشمان ھېنا بە شاھەد بەسەر ئەمانەوہ (بەسەر تۆممەتې خۆتەوہ) لەو رۆژەدا ئەوانەي بېرۋابوون و سەرپېتچىيان لە فەرمانى پىغەمبەر ﷺ كەردوہ، بە ئاوات دەخوازن لەگەل خاكدا يەكسان بن و، ھېچ قسەيەكېش لە خوا ناسارنەوہ.

كەواتە: (الشَّهَادَةُ)، يانى: شاھىدەكان كە مەبەست پئى پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ھەر پىغەمبەرىك شاھەدەتې دەدات لەسەر تۆممەتې خۆي، ئەمە لە سوورەتې (النحل) يشدا ھاتەوہ، لە چەند شوئى دىكەشدا خوا ﷻ باسى

شاهیدانی کردوه، که لهو سیاقانه دا ناگونجی مه بهست پیی ئه وانه بی که له
پتی خوادا کوژراون، به لکو مه بهست شایه ده کانه.

۲- به لام له م سیاقه ی تیره دا، ده گونجی مه بهست پیی: (الْمُقْتُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، کوژراوان
له پتی خوادا بن.

۳- ههروه ها لیره دا ده شگونجی مه بهست پیی ئیماندارانی ئۆمهتی پیغه مبهری کوئی
ﷺ بن، که شایه دیی ده دهن له سهر ئۆمه ته کانی دیکه، که پیغه مبه ره کانیان بوین
هاتوون و، پیغه مبه ره کانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له گه لیاندا راستیان کردوه، ئه وان
پیغه مبه رانیان به درۆ داناوه، وه ک خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِنُكَلِّمَوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (البقرة، ۱۴۳) به و جوړه
کردوو مانن به کۆمه لیکمی میانجی تا کو تیره شاید بن به سهر خه لکه وه و، پیغه مبه ریش
شایه بی به سهر تیره وه، یه کتیک له واتایه کانی کردنه شاید به سهر خه لکه وه ش، ئه وه یه
که له قیامه تدا شایه دییان له سهر ده دهن.

به لام زیاتر فه ناعه تم وایه، مه بهست ئه وه یه له دنیا دا شایه دییان له سهر
بدن، واته: دینداریه کی و اچاک بکن، شاید بن به سهر مرو فایه تیه وه، که
ئه و به رنامه یه ی خوا به پیغه مبه ری خاته مدا نار دوویه تی، ئه و به رنامه راست و
ریک و تیره و ته واو ده یه، که شایسته ی مرو فقه، به لام ئه و دووه ش نا کوک نین.

أ- که: ئۆمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ له دنیا دا به لگه و شاید بن به سهر ئۆمه ته کانه وه.

ب- شایه دیش بن له قیامه ت دا بو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به سهر
ئۆمه ته کانیانه وه که په یامی خویان پتیکه باندوون.

له کوئی دا خوا ده فه رموی:

(۶) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، ئه وان ه که بیروا

بوون و نایه ته کانیان به درۆ دانا ئه وان ه ها وه لانی کلپه ری ناگری دۆزه خن. واته: بیروا

بوون به خواو به پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و به رُوژی دواپی و، به هه موو
 نه و شتانه ی ده بووایه ئیمانیاں پی بهینن، بیروابوون، ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، نایه ته کانی
 تیمه شیان به درو داناون و نکوولییان لیکردوون، ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾، نه وانه
 هاوه لانی کلپه ی دوزه خن، یاخود خاوه نانی کلپه ی دوزه خن، خوا په نامان بدات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى سېيەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له پینج نایهت پیک دئی، نایه‌ته‌کانی: (۲۰ - ۲۴)، ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیان باسی کهم بایه‌خیسی و زوو تپه‌پرسی ژبانی دنایه‌وه، پیناسه‌کردنی ژبانی دنیا به پینج وشه: ﴿لُوبٌ، وَهُوَ، وَرَبِّنَةٌ، وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ، وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، واته: یاریسی و، خافلآن و، رازاوه‌یسی و جوانیسی و، شانازیسی به‌سه‌ر یه‌کدیسی داگردن و، پیتشپرکتی کردن له زۆرکردنی مال و سامان و مندال و وه‌چه‌دا، ئنجا چواندنی ژبانی دنیا به کشت و کالینکه‌وه، که جوتیاران پیتی سه‌رسام ده‌بن، به‌لام هه‌ر زوو نه‌و کشت و کاله پی ده‌گات، دوا‌یسی زه‌رد هه‌لده‌گه‌پتی و، ده‌بیته‌پووش و په‌لاشیکتی تیک شکاوو، سه‌ره‌نجامیش واته: سه‌ره‌نجامی ژبانی دنیا، یان سزای سه‌خته بو بپروایان، یاخود لی‌بوردن و په‌زامه‌ندیسی خویسه، بو برواداران.

ئنجا فه‌رمانکردنی خوا ﴿تَمَّ﴾ یه‌ خیراییکردنی وه‌ک پیتشپرکه (مسابقه) به‌ره‌و لی‌بوردنی خواو، به‌هه‌شتیک که فراوانییه‌که‌ی هینده‌ی ئاسمان و زه‌وییه‌و، بو برواداران تاماده‌کراوه.

دوا‌یسی خستنه‌پووی نه‌و راستییه‌که هه‌یج به‌لایه‌ک به‌سه‌ر مروّف نایه‌ت، چ له‌خودی خۆیدا، چ له‌ده‌وره‌به‌ریدا له‌مال و سامانی، له‌خزم و که‌سی، له‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیدا، مه‌گه‌ر پیتشر له‌لای خوا زانراوه‌و تو‌مارکراوه‌و، حکمه‌تی خستنه‌پووی نه‌و راستییه‌ش، که بریتیه‌له‌ زۆر ناره‌حه‌ت نه‌بوونی مسوّلمانان به‌له‌ده‌سدانی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک و سوودیک و، زۆر خوشحال نه‌بوونیشیان به‌هاتنه‌ده‌ستی ده‌ستکه‌وت و قازانج و سوودیک.

له‌کۆتاییشدا راگه‌یاندنی نه‌و راستییه‌که: خوا بابای له‌خۆبایی و فیزو که‌شخه‌که‌ری چرووکی فه‌رمان به‌چرووکیسه‌ری، خۆشناوی.

﴿ اَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَتهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْعُرُورِ ﴿۲۰﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۱﴾ مَا آصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۲۲﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿۲۳﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْغَنِيمُ ﴿۲۴﴾ ۞

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

برزانن که ژبانی دنیا (له رووه مادیه که یه وه) ته نیا یاری و، خافلان و، رازانه وهو، شانازی به سه ریبه کدا کردنی تیواتان و، پیشبرکه کردنه له زور کردنی سامانه کان و مندالان دا، وهک بارانیک که رووه که که ی جوتیاران سه رسام دهکات، دوایی پیده گات (وه جووش و خروش ده که وی)، تنجا یه کسه ر (دوای ماوه یه کی کهم) ده بیینی زهرده لگه راهه، دوایی ده بیته پووش و په لاشی تیکشاکوو، له (مه نزلگای) کو تایش دا سزای سه خت هه یه (بو بیروایانی خراپه کار) و لیبوردن و ره زامه ندی له خواوه (بو بروادارانی پاریزکار) و، ژبانی دنیا ش جگه له به ره وه رگرتنیک فریودان هیچی دیکه نیه ﴿۲۰﴾ (نه ی بروادارینه!) پیشبرکه بکه ن به ره و لای لیبوردنیک له په روه ردگار تانه وهو، به هه شتیک فراوانیبه که ی هینده ی به رینی تاسمان و زوویه، بو ته وانه ی بروایان به خواو پیغه مبه رانی هه یه، ساز کراوه، نه وهش به خششی خویبه به هه ر که سیکی بیه وی، پی ده دات و خواش خاوه نی به خششی مه زنه ﴿۲۱﴾ (نه ی بروادارینه!) هیچ به لایه کتان تووش

نابی (نه) له زه‌ویداو نه له خودی خوشتاندا، مه‌گه‌ر له نووسراویک دایه، به‌ر له‌وهی بیهتینه‌دی، به‌دنیایی نه‌وه له‌سه‌ر خوا سینایه ﴿۲۲﴾ (ته‌و راستیبه‌مان پیگوتن) تا‌کو له‌سه‌ر ته‌و (به‌رژه‌وه‌ندی) هی له ده‌ستتان ده‌چی، زور خه‌فه‌تبار نه‌بن و، به‌هوی ته‌و (سوود) ه‌شه‌وه که (خوا) پیتان ده‌دات، زور دلخوش نه‌بن و، خواش ه‌ه‌ر له خو‌بایه‌کی شانازیکه‌ری خوشناوی ﴿۲۳﴾ نه‌وانه‌ی چرووکی (و رژی‌دی) ده‌که‌ن و، فه‌رمانیش به‌خه‌لک ده‌که‌ن به‌چرووکی (و ده‌ستگرتنه‌وه له به‌خشین) ه‌ه‌ر که‌سیش پشت هه‌ل‌بکات (و روو له خوا وه‌رگپری) به‌دنیایی به‌س خوا خو‌ی بی‌نیزی ستایش‌کراوه ﴿۲۴﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له ونه‌کان

(لَعِبٌ): یاری و گه‌مه، (أَصْلُ الْكَلِمَةِ اللَّعَابُ وَهُوَ الْبُرْأَقُ السَّائِلُ لِعِبِّ فَلَانٌ، إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ مَّقْصِداً صَحِيحاً، وَاللَّعْبَةُ مَا يُلْعَبُ بِهِ، وَاللَّعْبَةُ الْحَالَةُ الَّتِي عَلَيْهَا اللَّاعِبُ، وَالْمَلْعَبُ مَكَانُ اللَّعِبِ)، وشه‌ی (لَعِبٌ) له (لُعَاب) ه‌وه هاتوه، که بریتیه له‌و لیکه شله‌ی له زار دئی، ده‌گوتری: (لَعِبٌ فَلَانٌ) نه‌گه‌ر کرده‌وه‌که‌ی مه‌به‌ست پی‌ی تامانجیکی راست و دروست نه‌بن، (لُعْبَةٌ): ه‌ه‌ر شتیک یاری پی‌ی بکری، (لُعْبَةٌ): بریتیه له‌و حاله‌ته‌ی بابای یاریکه‌ر له‌سه‌ریه‌ق، (مَلْعَبٌ) یش بریتیه له شوئیی یاری تیدا‌کردن، یاریگا.

(وَقُرٌّ): (اللَّهُو: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَعْنِيهِ وَيُهْمُهُ، لَهْوٌ بَغْدًا، وَلَهَيْتُ عَنْ بَدًا، وَأَلْهَاهُ كَذَا: شَغَلَهُ مِمَّا هُوَ أَهْمٌ إِلَيْهِ)، (لَهُو): بریتیه له ه‌ه‌ر شتیک که نینسان بخافلینئ و بی‌تا‌گای بکات له شتیک که مه‌به‌سته‌ق و له شتیک که بو نه‌و گرنکتره.

(وَتَفَاخَرُ بَيْنَكُمْ): شانازی‌کردن به‌سه‌ریه‌ک دا له تبتوانتان دا.

(وَتَكَارُفُ الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ): (التَّكَارُفُ وَالْمُكَاتَرَةُ: التَّبَارِي فِي كَثْرَةِ الْمَالِ وَالْعِزِّ، تَكَارُفٌ وَمُكَاتَرَةٌ): ههردووکیان بریتین له پیشبرکه کردن له زوری مال و سامان داو، له زوری دهسته لات دا، خوا دهفه رموی: (فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ)، له مال و سامان و له مندالان دا.

(عَجِبَ): یانی: (مَطَرٌ): باران، یاخود هه ر ناویک که دپته خواری و مرؤفه کان زور پیوستیان پییهقی.

(أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ): واته: روهه که که ی جوتیاره کانی سه رسام کردوه، (أَعْجَبَنِي كَذَا: رَاقِنِي)، واته: زورم پی چاک بوو و، پیم جوان بوو، (العَجَبُ والتَّعَجُّبُ: حَالَةٌ تُعْرَضُ لِلإِنْسَانِ عِنْدَ الْجَهْلِ بِسَبَبِ الشَّيْءِ)، (عَجِبَ، وَتَعَجَّبَ): حاله تیکه بو مرؤف دپته پیش به هو ی تهوه وه که هوکاری شته که نازانن، (الشَّيْءُ مُتَعَجَّبٌ مِنْهُ: عَجِبَ، وَمَا لَمْ يُعْهَدْ مِنْهُ: عَجِبَ)، تهو شته ی سه رسورمانی به رانه ر ده کری، پی ده گوتری: (عَجِبَ) و، تهو شته ی وینه ی تهو نه زانرا بی، پی ده گوتری: (عَجِبَ)، (عَجَابٌ) یش وه ک چو ن (عَجِبَ): (صِغَةُ الْمُبَالَغَةِ) یه له سه ر کیشی (فَعِيلٌ)، (عَجَابٌ) یش له سه ر کیشی (فُعَالٌ)، تهوه ی زیاتر جی سه رسورمانه.

(أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ): واته: روهه که که ی کافره کانی سه رسام کردوون، یاخود روهه که که ی جوتیاره کانی سه رسام کردوون، چونکه (كُفَّارًا)، که کو ی (کافر) ه، ده گونجی به مانای (زارع) بی، له بهر تهوه ی بابای جوتیار توو ده خاته ژیر زهوی و ده یشارته وه له بن زهویدا، ده شگونجی به مانای بیروابی له بهر تهوه ی (کافر) تهو هه قه ی بو ی دی، دایده پووشن و ره فزی ده کات، (الْكُفْرُ فِي النُّعَةِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَوُصِفَ اللَّيْلُ بِالْكَافِرِ لِسِتْرِهِ الْأَشْخَاصَ، وَالزَّرَاعِ لِسِتْرِهِ الْبَدْرَ فِي الْأَرْضِ، وَلَيْسَ ذَلِكَ بِأَسْمٍ لَهُمَا)، (كُفْرٌ): له زماندا به مانای داپوشینی شتیکه، بویه به شهو گوتراوه: (کافر) له بهر تهوه ی شهو تهو که سانه دایده پووشن که له سه ر رووی زهویین، (زارع): بابای جوتیار یش له بهر تهوه ی تویه کان له ژیر زهوییدا ون ده کات، (کافر) نه بو شهو و نه بو بابای جوتیار ناوینه، به لکو وه سفه.

(بَيْحُ): (هَاجَ الْبَقْلُ يَبِيحُ: إِضْفَرَّ وَطَابَ، وَالْهَيْجَاءُ: الْحَرْبُ وَقَدْ يُقْصَرُ هَيْجَاً)،
 (هَاجَ الْبَقْلُ يَبِيحُ)، واته: نهو پروه که، یان نهو دانه و تله یه، زهرد بووهو که یشت،
 (هَيْجَاءُ)، به جهنگ ده گوتری که به هه مزه دی، (هَيْجَاءُ) و، به (هَيْجَاءُ) ش دی.

(مُضْفَرًا): (ذُو اللَّوْنِ الْأَصْفَرِ)، واته: زهرد هه لگه پراو، خاوهی په نگی زهرد.

(حَطَمًا): (الْحَطَامُ: مَا يُتَكَسَّرُ مِنَ الْيَبْسِ)، (حَطَامٌ): واته: تیکشکاو نهو شته ی
 له بهر و شکیمان تیک ده سکئی، واته: پووش و په لاشی تیکشکاوو وردو خاش بوو.

(الْعُرْوِرُ): (عَرَزْتُ فَلَانًا: أَصَبْتُ عَرْتَهُ، وَبَلْتُ مِنْهُ مَا أُرِيدُ، وَالْغِرَّةُ غَفْلَةٌ فِي
 الْبِقْطَةِ)، (عُرور) واته: فریودان و هه لخه له تاندن، ده گوتری: (عَرَزْتُ فَلَانًا)، واته:
 زه فهرم به بی نا کاییه که ی بردو، نه وهی مه به ستمه لیم و ده چنگ که وت، (غِرَّة):
 بریتیه له بیتا کایی له کاتی بیداری دا.

(عَرَضًا): (الْعَرَضُ: السُّعَّةُ، وَالْعَرَضُ: الْجَانِبُ، وَالْعَرَضُ خِلَافُ الطُّولِ)، وشه ی
 (عَرَضُ)، به سی و اتیان هاتوه:

أ- ههم به مانای فراوانی هاتوه.

ب- ههم به مانای لانه نیشت هاتوه.

ج- ههم به مانای پانیی هاتوه، که پیچه وانهی درژییه، به لأم لیره دا و ایپده چی به مانای
 فراوانی بی، ﴿عَرَضًا كَعَرَضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، فراوانییه که ی به قه دهر ناسمان و
 زهوییه، یان ناسمانه کان و زهوی، وه که له سووره تی (آل عمران) دا هاتوه، له بهر نه وهی تیمه
 له ناسمان و زهوی فراوانترمان پی شک نایهت، هه لبه ته تیمه که زانست به ره و پتسه وه
 چوه، نه وجار ده زانین ناسمان چهنده فراوانه! کاتی خو ی وایان زانیوه ناسمان گوومبه زیکه و
 به سهر زهوی دا دراوه، به لأم تیمه بو یان ده رکه وتوه که ناسمان وه ک خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ باسی کردوه:
 ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ ﴿١٧﴾ الذاریات، ناسمانمان به هیژ دروست کردوه و تیمه
 فراوانکه رین، یان فراوانمان کردوه، ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ ﴿٧﴾ الرحمن،

(خوا) ناسمانی به‌رزکردوخته‌ودو ته‌رازووی داناو، ئیستا مروّف باشر تیده‌گات ناسمان چنده فراوانه، که‌واته: خوا که فراوانی به هه‌شت ده‌چوتیّ به فراوانی ناسمانه‌وه، ئیستا باشر حالی دهبین که به هه‌شت یه‌کجار زور فراوانه.

(بِن قَبْلِ أَنْ تَبْرَأَهَا): واته: به‌ر له‌وه‌ی دروستی بکه‌ین، بیه‌ئینه دی، (السَّيِّئَةُ: الخَلْقُ، وَالتَّارِيءُ: صِفَةُ اللّهِ تَعَالَى)، (بَرءُ): به‌مانای دروستکردن و هینانه‌دی، دی. (بَارِيءُ)، سیفه‌تی خواجه: ﴿الْخَلْقُ الْبَارِئُ الْمُتَّصِرُ﴾ الحشر، واته: به‌دیینه‌ری په‌یدا‌که‌ری وینه‌کیشه، که‌واته: (بَرءُ)، قو‌ناغیکه له‌دوای (خَلْق)‌وه، خوا‌شته‌که دئینه‌دی، ئنجا دوایی ده‌یخاته‌روو.

(تَأَسَّرُوا): (الْأَسَى: الْحَزْنُ وَحَقِيقَتُهُ إِبْتِغَاءُ الْفَائِثِ بِالْعَمِّ)، (أَسَى)، به‌مانای دلته‌نگی دی، چیه‌ته‌که‌ی بریتیه له‌وه‌ی شتیک له‌ده‌ست چوووه‌وه‌ی له‌دی لئ بخو، (وَأَسِئْتُ عَلَيْهِ وَأَسِئْتُ لَهُ)، هه‌ردووکیان ده‌گوترین، له‌سه‌ری خه‌فه‌تبار بووم و بو‌ی خه‌فه‌تبار بووم، به‌لام وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، به‌سه‌رنجدان له‌و سیاقانه‌ی وشه‌ی (أَسَى)‌یان، تیدا هاتوه له‌قورئاندا، بو‌مان ده‌رده‌که‌وی که (أَسَى)، به‌مانای دلته‌نگی نیه به‌ته‌نیا، به‌لکو یانی: نه‌و په‌ری دلته‌نگی و نه‌و په‌ری خه‌فه‌ت خواردن.

(تَفَرَّحُوا): (الْفَرَحُ: إِشْرَاحُ الصَّدْرِ بِالذِّدَّةِ الْعَاجِلَةِ): (فرح) بریتیه له‌سینه‌گوشاد بوون به‌هوی چتیزکی به‌په‌له‌وه، واته: دنیا‌ی، به‌لام وه‌ک دوایی باس ده‌که‌ین و پیشتیش باسمان‌کردوه، (فَرَحَ)‌یش ته‌نیا سینه‌گوشاد بوون نیه به‌چتیزیک و سوودیکی به‌په‌له‌ی دنیا، به‌لکو (فَرَحَ)‌یش به‌مانای نه‌و په‌ری شادمانی و دلخو‌شی، دی، وه‌ک له‌نایه‌ته‌کانی قورئان دا ده‌رده‌که‌وی.

(مُخْتَالٍ): (الْمُخْتَالُ: التَّكْبُرُ عَنِ تَخَيُّلِ فَضِيلَةِ تَرَاءَتْ لِلإِنْسَانِ مِنْ نَفْسِهِ)، (مُخْتَالٌ): بریتیه له‌خو به‌زلگریه‌ک به‌هوی خه‌یا‌ل‌کردن مروّف‌وه، که سیفه‌تیکی باشی تیدا هه‌یه، (الْمُخْتَالُ: الصُّورَةُ الْمُجْرَدَةُ كَالصُّورَةِ الْمُتَّصِرَةِ فِي الْمَنَامِ وَفِي الْمَرَاةِ وَفِي الْقَلْبِ، يُعَيَّدُ غَيْبُوتَةَ الْمَرْئِي، وَالتَّخْيِيلُ: تَصْوِيرُ الْخَيَالِ الشَّيْءِ فِي النَّفْسِ، وَالتَّخْيِيلُ: تَصَوُّرُ ذَلِكَ).

(خَيْال): بریتیه له و وینه رووتهی، که وهک و وینه بهک چوَن له خهودا دپته بهرچاوی مروّف، یان له ناوینهدا، یاخود له بیرکردنه وهی خویدا، مروّف دواي تهوهی شتیک دهبینی، دوايي چاو دهنوو قینتی یان شته که لاده چتی، ده بهینتیه وه بهر خه یالی خوئی، ناوینهی خه یال، (تَخِيْل)، بریتیه له و وینه کردنی نهو شته له خه یالداو له نه ندیشه داو له نه فس دا، (تَخِيْل)، بریتیه له هیتانه بهرچاوی نهو شته.

(سَبْحُلُوت): (البُخْل: اِمْسَاكُ الْمُفْتِنَاتِ عَمَّا لَا يَحِقُّ حَبْسَهَا عَنْهُ، وَيَقَابِلُهُ الْجُودُ)، (بُخْل): بریتیه له هیشتنه وهی نهو شتانهی ده بی خه رج بگرین و بهه خشرین، له که ساتیک که ده بی لییان نه گیریته وه، به لام تهو ده ست بگریته وه، (بُخْل): بریتیه له چرووکی و رژدی، بهرانبه ره که هی (جود) ه، واته: دلفراوانی و به خشین و سه خاوه ت.

مانای گشتیی نایه تهکان

سه ره تا ده لیین: وهک هه موو جارّی باسمان کرده، فه رمایشتی خوا بِحَبْسِ له لووتکه ی پاراوی و ره وان بیژی دایه، پاراوی په یوه سته به بیژه کانه وهو، ره وان بیژی په یوه سته به واتا کانه وه، بویه ده بی زور وریابین له کاتی ته فسیر کردنی فه رمایشتی خوا، روونکردنه وهی واتا کانی دا، هه میشه نه وه مان له بهرچاوی بی، که فه رمایشتی خوا وهک چوَن نا فقه کانی زنجیری یک پیکه وه په یوه ستن، فه رمایشتی خواش هه مووی بهو شیوه یه، گه لیک جار نه یی گرنگ، دهرس و په ندی گرنگ له پیکه وه په یوه ست بوونی نایه ته کانه وه، دهرده که ون، که نه ویش هه میشه پیوستی به تیوه پامان و سه رنجانی ورد ده کات، بو ته وهی بزانی نهو نایه ته بوچی له دواي نهو نایه ته هاتوه؟ یان نهو کومه له نایه ته چ په یوه سته کیان هه یه به کومه له نایه ته دواي خوئی، یان پیش خویه وه؟

تیمه له ده‌رسی یه‌که‌م و دووه‌مدا تا‌کو نایه‌تی ژماره (۱۹) هاتین، که ده‌رسی یه‌که‌م یازده نایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحدید) بوو، ده‌رسی دووه‌میش هه‌شت نایه‌ته‌کانی دوا‌ی نه‌وان بوو، ئنجا ده‌رسی یه‌که‌م، واته: یازده نایه‌ته‌که، شه‌شیان له باره‌ی بیست له سیفه‌ته به‌رزو ناوازه و بِن وینه‌کانی خواوه بوون و، پینج‌شیان له باره‌ی دواندن‌ی برواداران، یاخود مروّقه‌کان و، فه‌رمان پینکردنیان به بر‌وا هینان به خواو به پیغه‌مبه‌ری خواو به مأل و سامان به‌خشین، ئنجا روونکردنه‌وه‌ی نه‌و راستیه که نه‌وانه‌ی ده‌ستپیش‌خه‌ری ده‌که‌ن و، له پیناوی خوادا سه‌رو مائی خو‌یان ده‌به‌خشن، له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا که دوا ده‌که‌ون و دواتر نه‌و فیدا‌کارییه ده‌که‌ن، یه‌کسان نین، هه‌رچه‌نده هه‌مووشیان به‌لیننی باشیان پیدراوه.

ده‌رسی دووه‌میش هه‌مووی ته‌رخان کرابوو بو سه‌ره‌نجامی برواداران‌ی پیاوو تا‌فره‌ت، له کاتی رویشتیان دا به‌ره‌و مه‌نزل‌گای خو‌یان، که به‌هه‌شته پازاوه‌و نه‌بر‌اوه‌کانی خوان، که چو‌ن رو‌شنایی له پیشیان‌ه‌وه‌و به ده‌ستی راستیان‌ه‌وه به خیرایی ده‌پراو، موژده‌ی به‌هه‌شتیان پی ده‌دری، ئنجا وپ‌رای نه‌وان دوو روو و ده‌غه‌له‌کانیش به پیاوو تا‌فره‌ته‌وه که له دوا‌یان‌ه‌وه ده‌رو‌ن، بانگیان ده‌که‌ن که چاوه‌پیمان بن، له‌سه‌رمان راوه‌ستن، بو نه‌وه‌ی له‌و رووناکییه‌ی تپوه به‌هره‌مه‌ند بین، یان به‌شمان بده‌ن، یاخود تیمه‌ش له رووناکیی تپوه به‌شتپوه‌یه‌ک به‌هره‌مه‌ند بین! نه‌وانیش پیمان ده‌لین: بگه‌رینه‌وه دوا‌یه، له‌وی رووناکیی په‌یدا بکه‌ن، ئنجا شووره‌یه‌ک و دیواریک ده‌که‌ویته به‌نینان، ده‌رگابه‌کی هه‌یه، دوو دیوی هه‌ن: دیوی لای برواداران‌ی ره‌حه‌ته‌و، دیوی لای مونا‌فیق و ده‌غه‌له‌کانی سه‌رئیشه‌و نه‌گه‌ت و زه‌حه‌تیه، بانگیان ده‌که‌ن: نایا له دنیا‌دا له‌گه‌ل تپوه‌دا نه‌بووین؟ ده‌لین با، به‌لام تپوه خو‌تان نه‌و چۆرمه‌تان به‌سه‌ر خو‌تان هینا، خو‌تان تووشی نه‌و مه‌ره‌ده کرد!

دوا‌یی خوا ﷻ هه‌ر له در‌یژه‌ی نه‌وه‌دا، به‌سه‌ر زه‌نشته‌وه به برواداران ده‌فه‌رموی: ده‌بِن دل‌یان نه‌رم بِن بو یادی خواو، بو نه‌و هه‌قه‌ی دایه‌زان‌دوه،

دوایی خوا سوره تنج مه دح و ستایشی نهوانه دهکات به پیاوو نافرتهوه که له پرسی خوادا ده به خشن، پاشان مه دح و ستایشی کۆی بروداران به پیاوو نافرتهوه دهکات، که نهوانه پلهی (صِدِّیقِیْن) یان ههیه، ههروهها شه هیده کانیش له خزمهت پهروه دگاریان دان و، خواوهی پاداشت و پرووناکیی خوْیانن.

تجنا لهم پینج نایه ته دا، که دهرسی سئیم پتک دینن، خوا سوره تنج سه ره تا باسی ژبانی دنیا دهکات، که له پرووه مادیه که یه وه، زۆر شتیکی که م بایه خ و بچووکه، چونکه نایه ته کانی پیشی هه موویان باسی ته وه بوون: پرواهینان به خواو، به پیغه مبهری خواو، به رۆژی دوایی و، بروا هینان به نایه ته کانی خوا، تجنا به خشین ژبان و سامان له پیناوی خوادا، لیره ش دا خوا سوره تنج بوْیان باسی ژبانی دنیا دهکات له پرووه مادیه که یه وه، که نهوهی خه لک وَا لِن دهکات، ناگای له خواو خه لک نه مینتی و، وَا له مرؤف دهکات هه لئه له تن و شه یتان زه فهری پی به ری، خوْشویستنی ژبانی دنیا به له پرووه مادیه که یه وه، بوْیه خوا سوره تنج حه قیقه تی ژبانی دنیا لهم چهند نایه ته دا ده خاته پروو، دواییش فرمانیان پی دهکات که پیشبرکه بکه ن به ره و به هه شت، دواییش بوْیان باسی ته وه دهکات که هه ر به لایه کیان به سه ر بی له خودی خوْیان، یان له ده ور به ریان دا، هه مووی پیشتر له لای خوا توْمار کراوه و، پروونیشی ده کاته وه، که حیکمه تی راگه یاندنی ته وه هه قیقه ته ته وه یه که نه به نه هات زۆر دلناره حه ت و خه فه تبارین و، نه به هاتیش زۆر دلخوْش بن، تجنا پروونی ده کاته وه، که خوا نهوانه ی خوْشناوین که چرووکیی ده که ن و، فرمان به چرووکیی و رژیی ده که ن، هه ر که سیکیش پشت له خوا بکات و چرووکیی بکات، به به خشین سامان و گیانی، خوا بی نیازی ستایش کراوه په کی له سه ر ته و نه که وتوه، که واته: ته م نایه تانه هه موویان وه ک نالقه کانی زنجیریک یه کدی ده به ستنه وه و، هه ر ته وه ش شایسته ی فرمانیستی به رزو بی وینه ی خوا ی پهروه دگاره.

خو ده فهرموئ: ﴿اعْلَمُوا﴾، بزائن! مادام خوا ﷺ بقهرموئ: بزائن! مانای وایه ده بی مرؤف زور گوئ قولأغ بی و چاو وردبکاتهوه بزائن خو چی ده فهرموئ؟ ﴿أَنَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾، (أَمَّا)، له زمانی عه په بیدا پئی ده لئین: (أَخْتِ إِمَّا)، (إِذَا: أَدَاةُ الْحَضَرِ وَالْإِثْبَاتِ)، نامرازه بو کورت هه لئینان و چه سپاندن، (أَمَّا) ش، به هه مان شیوه به، بزائن که ژبانی دنیا ته نیا نه و شتانه به که دواپی باس ده کرین، واته: له پوهه ماددیه که یهوه ژبانی دنیا نه و پینج شته به:

۱- ﴿لَعَبٌ﴾، یاری و گه مه به.

۲- ﴿وَلَهْوٌ﴾، خافلان و سه رگه رمیه.

۳- ﴿وَزِينَةٌ﴾، رازانه وه و جوانیه.

۴- ﴿وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ﴾، خو به سه ریه کدا هه لکیشانی نیوانتانه.

۵- ﴿وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، پیتشبرکه کردنه له گه ل یه کدیدا له زورکردنی سامان و مندالان.

که واته: ژبانی دنیا نا نه وه به، که باسکراو با واتان لئ نه کات ده ست و پیتان به ستی و، بیته په رچ و له مپه له به رده متاندا، که له پیناوی خواو، به رز راگرتنی ناوی خواو، شه کاوه پی به یداغی په یامه که یدا، چرووکی بکه ن، به به خشین سامان و ژبانتان، با ژبانی دنیا واتان لئ نه کات، چونکه ژبانی دنیا نه وه به! دواپی خوای به رز وینه دینیته وه بو ژبانی دنیا که له زور شوینی قورناند نه و وینه به هیتراوه ته وه، ده فهرموئ: ﴿كَمْ مِثْلِ عَيْشِ أَجْمَبَ الْكُفَّارِ بَنَانُ﴾، ژبانی دنیا وه ک ناویکه دابه زبیته خوار، پوهه که که ی جوتیاره کانی سه رسام کردبن، (كُفَّارِ)، کوئ (کافر)، به مانای (ساتر)، ننجا وه ک چوون بابای بیپروا هه قینک که بوئ دی، ده پووشی و په فزی ده کات، بابای جوتیاریش نه و تووه ی ده یوه شینتی، نه ویش له ژیر خاک دا، په نهانای ده کات و ده یشاریته وه، ته گه ر لیره شدا وشه ی (كُفَّارِ)

به کارهاتوه، له کۆتایی سووره تی (الفتح) دا، وشه ی (زُرَاع) به کارهاتوه: ﴿يُمْحِبُّ
 الزَّرْعَ﴾ (زُرَاع)، کۆی (زَارِع) ه، واته: جوتیاره کان سه رسام ده کات، به لأم لیره ده دا:
 ﴿كُنَلِ عَيْبِ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَانَء﴾، ږووه که که و کشت و کاله که ی جوتیاره کان
 سه رسام ده کات، بویه ش لیره وشه ی: (كُفَّار) به کارهاتوه، واته: نه و جوتیارانه ی
 بی پروان، به لئی (کافر) به مانای جوتیار دی، چونکه نه و کشت و کاله ی ده ږووی
 به و تاوه، بابای جوتیار سه رسام ده کات، به لأم کئی به دنیا سه رسام ده بی؟
 که سی بی پروا، بویه (كُفَّار)، و تپرای (زُرَاع)، بی پروا بانی ش ده گرتیه وه ﴿ثُمَّ يَسْجُجُ﴾
 دوایی پنده کات و ده که و پته که شه و نه شه نه و ږووه ک و کشت و کاله، ﴿فَرَنَهُ
 مُصْفَرًا﴾، دوایی ده بیینی زرد هه لکه ږاوه، له کاتی کامل بوون و که یشتنی دا،
 یان له کاتی به ره و وشک بوونیدا، ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾، دوایی ده بیته پووش و
 په لاشیکی تیکشکاو، (حُطَام) و هه موو نه و وشانه ی له سه ر نه و کیشه ن، وه ک:
 (حُطَام، جُذَاء، فُتَات)، به مانای شتی تیکشکاون، نجا نه گه ر شووشه یه، نه گه ر
 به رده، نه گه ر پووش و په لاشه، دوایی ده بیته پووش و په لاشیکی تیکشکاو، نه مه
 ژبانی دنیا یه، به و قوناغانه دا ده ږواو، سه ره نجام به و شیوه یه ی لئ دی.

هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: لیره دا خوا ﴿لَا﴾ که نه م پینج وشه یه ی ریز
 کردوون، ته عبیره ده که ن، له پینج قوناغ له ژبانی مرؤف، تاک تاکی مرؤفه کان:
 مرؤف پینشی منداله، هه تا منداله هه موو هیواو ناره زووی له سه ر یاری و
 که مه یه، دوایی ورده ورده که ده چپته قوناغیکی هه لکشوتر، قوناغی که نجیبتیی،
 نجا له قوناغی یاری و که مه هه لده برئ و، قوناغی خافلان و سه رکه رمیی
 و بو دپته پینش، دوایی ده چپته قوناغیکی دیکه و له دوا ی که نجیبتیی به ره و
 کامل بوون ده چئ، نجا قوناغی خو هه لکیشان، نه گه ر به زانسته وه یه، نه گه ر
 به مال و سامانه وه یه، نه گه ر به قه دو قیافه وه یه، نه گه ر به ده ستلآت و
 قه له بالغی ده وروره وه یه، نه گه ر به خانوو به ره وه یه، خو هه لکیشان به سه ر
 یه کدییدا، دوایی له دوا قوناغ دا: ﴿وَتَكَاتُرُ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، له قوناغی

کۆتایی تمهەن دا: زۆرکردنی سامان و مندالان، ئەم پێنج وشانە تەعبیر دەکەن لە پێنج قۆناغە تمهەنی هەر کام لە مەروڤه کان، هەرۆک تەعبیریش دەکەن لە ژبانی کۆی مەروڤایەتی، مەروڤایەتی بە قۆناغانەدا دەپوا، ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطْمًا﴾، وەک چۆن دوازی کشتوکالە، دوازی ئەوێ پێ دەگات و زەرد هەلەگە پێ و کاملاً دەبن، دەبێتە پووش و پەلاش، مەروڤیش لە قۆناغەکانی دوا دوازی تمهەنیدا، دیسان وەک چۆن پووش و پەلاشێک وشک دەبن، ئەو مەروڤەش کە دەکەوێتە قۆناغی پیری و بە سالداجوونەوه، ورده ورده تیسقانه کانی نەرم دەبن و، پیت و گوشتی ورده ورده چرچ و لۆچی تێ دەکەوێ و، ورده ورده سەری سەپێ دەبن و موووەکانی سەپێ دەبن، وەک چۆن پووش و کشت و کال دوازی پێگەبشتنی دەبێتە پووش و پەلاش، ئەو مەروڤەش هەرۆیه و ژن و پیاوی تمهەندار دەبینی وەک قانگە لۆشک و پووش و پەلاش سووک دەبن و، هەستەوهەرەکانی بێ هێز دەبن و... هتد.

تەنجا ئایا سەرەنجامی ژبانی دنیا چۆن دەبن؟ ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، لە پۆر قۆناغی کۆتاییشدا: تازاریکی سەخت هەیهو، سزایەکی سەخت، بۆ کەسانیک کە دنیا پەرسەت بوون، ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾، هەرۆهەا لیبوردنیک دانستەو پەزاهەندیەک لە خواوه، هەیه بۆ کەسانیک کە زانییان چۆن ژبانی دنیا دەگوزەرنن، کە شوینی تیدا تاقیکرانهوهیه، ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرْوَةِ﴾، ژبانی دنیا تەنجا بەهەرەیهکی فریودەرە، (مَتَاع): بریتیه لە راباردن و گوزەردن و بەهەرە وەرگرتنیک کاتی فریو پێخواردن.

﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾، مادام ژبانی دنیا ناوایه، کەواته: ئیوه پێشبرکه بکەن بەرهو لیبوردنیک لە پەروەردگارتانەوه، واته: خیرایی بکەن، وەک خیرایی کەسێک کە لەگەڵ یهکیکی دیکەدا پێشبرکه دەگات، یان کۆمەڵه خەلکێک کە پێشبرکه دەکەن، کامیان پێش کامیان دەکەوێتەوه؟ ناوا خیرایی بکەن و دەست و برد بکەن، بەرهو لیبوردنیک لە پەروەردگارتانەوه، ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، هەرۆهەا بەرهو بەهەشتیک و باخیک کە بەرینیەکی و

فراوانیه‌که‌ی هینده‌ی فراوانی و به‌رینیی ناسمان و زهویبه، چونکه (عَرَض) هم به مانای فراوانی دَیْ به گشتیی، هم به مانای پانایش، دَیْ، ﴿أَعَدَّتْ لِلذَّيْبِ أَمْنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾، ناماده‌کراوه بُوْ ئەوانه‌ی بروایان هیناوه به خوا ﴿لَا تَخْشَوْنَ﴾ و به یتغه‌مبه‌ره‌کافی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، ئەوه‌ش به‌خششی خواجه ده‌یدات به هەر که‌سیک، بیه‌وئی، واته: ئەو به‌هه‌شته‌و، له پيش ئەو به‌هه‌شته‌ش دا، ئەو لی‌بوردنه، چونکه که‌سیک خوا لی‌ی نه‌بوورئ ناچتته به‌هه‌شتیش، بُوْیه خوا لی‌بوردنی پیش‌ستوه، لی‌بوردنی خوا‌ی په‌روه‌دگاریش، به‌وه ده‌ستگیر ده‌بئ که مروّف خوئی والی بکات شایسته‌ی ئەوه بئ، خوا بی‌ه‌خششی و لی‌ببوورئ، ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوه‌نی به‌خششی مه‌زنه، ئنجا به‌خششیک خوا به مه‌زنی دابنئ، ده‌بئ چی بئ و چوئن بئ؟

لی‌رده‌ا جئیی سه‌رنج ئەوه‌یه، که خوا ﴿لَا تَخْشَوْنَ﴾ هم لی‌رده‌ا، هم له نایه‌ته‌کانی پیش‌تردا ئەم ته‌عبیره‌ی هیناوه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾، لی‌ره‌ش هیناویه‌تی و پیش‌تریش هیناویه‌تی، بُوچی؟ له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم سووره‌ته وه‌ک پیش‌تریش گوتمان: ئە‌گەر سه‌ره‌تایه‌که‌شی له مه‌ککه‌ دابه‌زیبئ، به‌لام زۆربه‌ی مه‌دینه‌یه، له مه‌دینه‌ش خاوه‌ن کتیبه‌کانیش هه‌بوون، جکه له‌وه‌ش مسوولمانان ویرای یتغه‌مبه‌ری خاتم موحه‌مه‌د ﴿بُرُؤَايَا﴾ به‌برایه‌کافی دیکه‌شی هه‌موویان هه‌یه، له یتغه‌مبه‌ران علیهم السلام ئنجا بُوْ ئەوه‌ی ئەو دواندن (خطاب)ه، هم دلخۆش‌که‌ر بئ بُوْ خاوه‌ن کتیبه‌کان که له مه‌دینه‌ بوون، هم بُوْ ئەوه‌ش که ناسوئی دل و بیری برواداران فراوان بکات، که به‌مه‌رده‌ی جووله‌که‌کان نه‌چن، که ته‌نیا بروا به یتغه‌مبه‌ره‌کافی خویان دینن و، به مه‌رده‌ی نه‌صرانییه‌کانیش نه‌چن که چاویان ته‌نیا له‌سه‌ر عیسیایه ﴿عِيسَى﴾ به‌لکو دل‌یان جئیی خۆشه‌ویستی هه‌موو یتغه‌مبه‌رانی تیدا ببیته‌وه‌و، عه‌قیان جئیی بروا پی‌سوونی هه‌موو یتغه‌مبه‌رانی علیهم السلام تیدا ببیته‌وه‌و.

ئنجا خوا‌ی کاربه‌جئ دوا‌ی ئەوه‌ی باسی ژبانی دنیای کردو، باسی ئەو پاداشته‌شی کرد، چاوه‌روانی بروادارانیک ده‌کات که له دنیا‌دا، وا ژباون شایسته‌ی

ئەو بەن خوا لێیان ببووری و لێیان رازی بێ، دێتە سەر باسی ئەووە که هەر بەلایەک بەسەر مروۆف دێ، هەر نسکۆیهکی بەسەر دێ، بیگومان پێشتر خوا زانیویەتی و تۆماری کردووە: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾، هیچ بەلایەکتان لە زهوییداو لە خودی خوشتاندا تووش نایەت، مەگەر لە کتیبیک (لە نووسراویک) دایە بەر لەووی بهیئینە دی، واتە: بەر لەووی لە دنیای واقعدا بهیئینە دی و ئەو بەلایە پەیدا بکەین، بە تۆمار کراوی هەیە، زانیاریهکی هەیە، ئنجا چ خوا ﷻ لە دروستکراویکی خۆیدا، زانیاریهکانی تۆمارکرد بن که پێی دەگوتری: (لَوْحٌ مَحْفُوظٌ)، یان (کِتَابٌ مُبِينٌ)، یان (إِمَامٌ مُبِينٌ) یان (کتابِ حَفِیظٍ)، چ مەبەست پێی زانیاری بێ سنووری خۆی بێ، که من مانای دووهمم زیاتر دێتە عەقلەووە، بەلام خوا ﷻ بۆ تیکه یاندنی تێمە، که تێمە زانیاریهکی مانەووی لێمان تیک نهچی، دهنووسینهووە، زانیاریهکی که نووسرا کەم و زیاد ناکات، خوای زاناو شارەزا بۆیه ئەووە بە تێمە دەفهرمووی، هەرچهنده ئەگەر شتیکیش هەبێ، خوا زانیاریهکانی خۆی تیدا تۆمارکردبن، لە بارهی دروستکراوهکانی خۆیهووە، ئەووش هەر ئاسایه، وێرای ئەووی خوا هەموو شتیک هەر دەزانێ و پتویستی بهووی ئیه، شت بنووسی بۆ ئەووی لەبیری نهچیتەووە، ﴿إِنَّ دَلَالَكَ عَلَى اللَّهِ يُبَيِّنُ﴾، بە دنیایی ئەووە لەسەر خوا ئاسانه، ئاسانه خوا ﷻ هەرچی بەلایەکی که رووتان تێدەکات، لە خودی خۆتان یان لەدووروبهرتان و لەزهویدا، پێشتر هەمووی زانیووە.

﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾، واتە: ئەم راستیهمان بۆیه بۆ روونکردنهووە، حیکمهتهکی ئەوویه که زۆر خهفهتبار نهبن به هۆی شتیکهوه که له دهستان دهچن، ﴿وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾، زۆریش دلخۆش نهبن به هۆی ئەووه که خوا شتیکتان پێ دەدات، نېعمهتیکتان بۆ فەراهم دینێ، وهک دواپی له مهسهله گرنکهکانیش زیاتر تیشکی دهخهینه سەر، زۆربهی توێژهرهوانی قورئان وشهه (أَسَى) هەر به خهفته و دلتهنگی و، وشهه (فَرَح)یشیان به دلخۆشی و شادمانی لیکداوهتهوه!

به لأم بیگومان نه مه ناگونجن و ابی، چونکه خوا **لَا تَسْأَلُ** له چند شو تنیک له قورناند، ینگری کردوه له وه که مسولمان (فرح) ی هه بی به دنیا، نجا نه گهر (فَرَح) به مانای دلخوشی بی، نابی مسولمان به ژبانی دنیا دلخوش بی! بیگومان ناگونجی نه وه مه به ست بی، هه روه ها که خوا ده فه رموی: **لَا تَسْأَلُ عَن مَّا فَاتَكُم**، نه گهر مه به ست له (آسی) ته نیا خه فه ت خواردن بی، مانای وایه نابی خه فه ت بخون له سه ر نه وه ی له ده ستان ده چی! بیگومان هیچکه سیش نه وه ی له توانادا نیه، که سیک که شتیکی له ده ست ده چی، خه فه تی هه ر پی ده خوات! بویه وشه ی (آسی) و وشه ی (فَرَح)، مانایان ته نیا دلته نگیی و دلخوشی نیه، به لکو (آسی): نه و په ری دلته نگیه و (فَرَح): نه و په ری دلخوشیه، دوایی له مه سه له گرنگه کاندازیاتر نه وه روون ده که مه وه له بهر چی؟ نه وه ش تیبینی و سه رنجیکی خومه بو م دروست بووه، نه گهرنا له ته فسیره کانداز (فَرَح) به شادمانی (شور) و، (آسی) ش به خه م و دلته نگیی (حزن)، لیک ده ده نه وه، به لأم نه گهر ناوا لیکیان بده پنه وه، نیشکالمان بو دروست ده بی، وه ک دوایی باس ده که یں: **وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُحْتَالٍ فَخُورٍ**، خواش هه ر که سیک خو به زلگری له خو زایی و بوغرای شانازی که به سه ر خه لکدای خو شناوی، (مُحْتَال): نه و که سه به که له خه یالی خویداو له ده روونی خویدا، خو ی پی گه وره بی و، خو ی پی په سند بی و بوغرابی، (فَخُورٍ) یش نه وه یه به سه ر خه لکیدا شانازی بکات.

الَّذِينَ يَخْتَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ، نه وانهی چرووکی و رژی ده که ن و، فه رمانیش به خه لک ده که ن، به چرووکی و رژی، چ به قسه پتیا بلین، چ به زمانی حال واداریان بکه ن، نه وانیش وه ک نه وان چرووک و رژدن، **وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ**، هه ر که سیکیش پشت هه لکات و پشت بکاته فه رمانه کانی خواو، پشت بکاته به رنامه ی خواو په یامی خواو، فیداکاری له پتیاودا نه کات و، سه رو مالی له پتیاودا به خت نه کات، بیگومان به س خوا ده و له مه ندو بی نیازو، ستایشکراوی مو تله قه، واته: خوا په کی له سه ر وی

نه که وتوهو، خوئی پیویستی بهوه ههیه که له پیناوی خوادا، فیداکاری بکات
 و، به سه خاوه تهوه سامان و ژیا نی بخته سه ره له پی دهست، له پیناوی خواو
 بهرز راگرتنی ئالو بهیداغی دین و په یامی خوادا.

مه‌سه‌له گرنه‌گان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

پیناسه‌ی ژیانی ماددیی دنیا، وه‌ک یاری‌ی و خافلان و رازانه‌وه‌و شانازی
به‌سه‌ریه‌کدا کردن و پیتشبرکه له زوری سامان و رولاندوا، چواندن ژیانی دنیا
به‌ پروه‌کی رواو به‌ ناوی باران، که پاش پینگه‌یشتنی، ته‌و کشتوکال و پروه‌که
زهد هه‌لده‌گه‌رتی و، دوایی ده‌بیته‌ پووش و په‌لشی ورد کراو و، سه‌ره‌نجامی
دواروژیش یان سزای سه‌خته بو بپروایان، یاخود لیوردن و رازیوونی خواجه،
پاشان فه‌رمانکردنی خوا به‌ پیتشبرکه کردن به‌ره‌و لیوردنی خوا به‌هه‌شتیکی
فراوانی هینده‌ی ناسمانه‌گان و زهوی، که بو برواداران به‌ خواو به‌ پیغه‌مبه‌رانی
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ناماده کراوه، وه‌ک به‌خششیکی خوا:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لُحُوبٌ وَأَنْتُمْ عَلَيْهَا رَاغِبُونَ وَأَنْتُمْ عَنْهَا مُتْمَدِّنُونَ وَتُقَاتِلُونَ فِيهَا لَمَّامُونَ سَابِقُونَ إِلَىٰ الْأَعْرَابِ لِيُؤْخَذُوا وَأُولَٰئِكَ فِي الْأَعْرَابِ لَمَّا يُضْرَبُونَ وَلِللَّهِ الْغَنِيُّ وَاللَّهُ دَرَسٌ بَاطِنٌ﴾^(۱)
﴿فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمِثْلِ غَيْبٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتِرَتَهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطْلَمًا
وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿۱﴾
سَابِقُونَ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲﴾﴾

شیکردنه‌وی تم، دوو نایه‌ته، له هه‌ژده برکه‌دا:

(۱) - ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾، بزنان! که ژیانی دنیا، پیتشتریش گوتمان: کاتنی خوا
﴿اعْلَمُوا﴾ (اعْلَمُوا) بزنان! مانای وایه ده‌بی زور چاک گوئی قولاغ بی و، هه‌موو
لاشه‌ت بیته‌ه‌قل بو تیفکرین و، گوئی بو گویتگرتن و، چاو بو بینین، تاکو بزانی خوا چی
ده‌فه‌رموی؟ ﴿يَمَّا: أَدَاةُ الْحَضَرِّ وَالْإِنْبَاتِ﴾، واته به‌ دلنیا‌یی ژیانی دنیا ته‌نیا ته‌وه‌یه، واته:

ژىانى دىيا له روه مادىيه كه يه وه ته نيا ته وه يه، يا خود: حالى زوربه ي خه لكى دىيا، ته وه يه كه ژىانى دىيا ناوا ته ماشا ده كهن، كه برىته له چى؟

(۲) - ﴿لَعِبٌ﴾ (لَعِب): به كوردى يارى و گه مه يه.

(۳) - ﴿وَهُوَ﴾ (هُوَ): يانى: خافلان و سه رگه رمى.

(۴) - ﴿وَزَيْنَةٌ﴾ (زَيْنَةٌ): واته: جوانى و رازاوه يى.

(۵) - ﴿وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ﴾، خو به سه ر يه كدىدا هه لكيشان و، شانازى به سه ر يه كدىدا كردن.

(۶) - ﴿وَكَاثِرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، پيشبركت كردن له زوركردنى سامان و مندالان دا.

واته: ژىانى دىيا كه له روه مادىيه كه يه وه سه رنجى بده ي، ناوا دىته به رچاو:

۱- قوناغى سه رده تاي ته مه نى مرؤف، كه قوناغى مندالىيه هه سه رگه رمى يارى و گه مه يه.

۲- دوايى ورده ورده كه ته مه نى هه لده كشتى، هه ندىك شت كه مندالى گچكه ده يكات، ده سته بردارى ده بن و نايكات: خانووچكه يه ك دروست ده كات و تىكى ده داته وه، شت ده شكىنى و خراب ده كات، نهو قوناغه هه لده بوئرى و ده چىته قوناغىكى به رزتر و راقىتره وه، كه برىته له قوناغى خافلان، (هُوَ) هه ندىك شتى بو ده بىته جى سه رگه رمى و خافلان.

۳- نجا دوايى نه وه كه زياتر هه لده كشتى، دوايى قوناغى گه نجىتى و هاوسه رگىرى و مالى پىكه وه نان، نجا زياتر سه رنجى ده چىته سه ر رازانه وه جوانى (زينة) له رووى به رگ و پؤشاك، جىگا و رىگا، نهو نامرزانه ي پىوستى پىانه بو ژيان.

۴- نجا دوايى له قوناغىكى دىكه ي هه لكشاوتر، ده گوازىته وه بو شانازى به سه ر يه كدى دا كردن (تفاخر)، من نه وه م هه يه و تو نه وه ت نيه، نهو وايه و نهو واچوو، له روه مادىيه كه وه.

۵- كۆتا قۇناغ بىرىتپە لە پېشېرىكى كىردن لەكەل يەكەيدا، موناھەسە لەسەر ئەوھى كىن سامانى زىاترەھ، كىن مندالى زىاترەھ، كىن قەلەبالغى زىاترى بە دەورەوھەيەھ، كىن دەستەلاتى زىاترەھ، كىن چى و چىي زىاترەھ! (وتكاثر في الأموال والأولاد).

ئىستاش با سەرنجىكى وردتر لەھ و شانە بەدەين:

كورتە تىۋەرەمانىك لە پىنچ قۇناغەكانى زىانى مروۇف

قۇناغى يەكەم: (ابن عاشور) دەلىن: (الْعَبُّ: اسْمٌ لِقَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُرَادُ بِهِ الْمِرَاخُ وَالْهَزْلُ يَتَمَضِيَةِ الْوَقْتِ، أَوْ إِزَالَةَ وَحْشَةِ الْوَحْدَةِ، أَوْ السُّكُونِ، أَوْ السُّكُوتِ، أَوْ لِيَجْلِبَ فَرَجٌ وَمَسْرَةٌ لِلنَّفْسِ، أَوْ لِلْحَبِيبِ).

واتە: (لَعِبٌ): ناوہ بۆ ھەر قسەيەك و ھەر كىردەوھەيەك كە مەبەست پىتى كالتە بى، نەك شتى جىددىيى، بۆ كات بە رىكردن، ياخود بۆ لاپردنى دلتەنگىيى، يان بۆ كۆتايى پىھىنانى نەجوولان، ياخود بىدەنگىيى، يان بۆ ھىنانى دلخۇشىي بۆ خۇ، ياخود بۆ خۇشەويستىك.

ھەولیداوھ پىناسەيەكى گشتكىر بۆ وشەي (لَعِبٌ) بكات.

قۇناغى دووھم: (الْهُؤُ: اسْمٌ لِفِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ يُقْصَدُ مِنْهُ التِّدَادُ النَّفْسِ بِهِ وَصَرْفُهَا عَنْ آلِمٍ حَاصِلٍ مِنْ تَعَبِ الْجَسَدِ أَوْ الْحُزْنِ، لَهَا عَنْهُ: تَشَاغَلٌ عَنْهُ).

واتە: (لَهُؤُ): ناوہ بۆ ھەر قسەيەك و ھەر كىردەوھەيەك، كە مەبەست پىتى چىزۇ ھەرگىرتى نەفسەھ، لادانى نەفسە لە ئازارىك كە بە ھۆى ماندوتىيى لاشەوھ، ياخود بەھۆى دلتەنگىيى دلەوھ تووشى بووھ، دەگوتىرى: (لَهَا عَنْهُ: تَشَاغَلٌ عَنْهُ)، واتە: ئاگاي لى نەماولتى خافلا.

قَوْنَاغَى سَتِيَهَم: (الرَّيْنَةُ: تَحْسِينُ الذَّاتِ، أَوْ الْمَكَانِ، مِمَّا يَجْعَلُ وَقَعَهُ عِنْدَ نَظَرِهِ مُسِرًّا لَهُ)، (زِينَةُ): بریتیه له خو جوانکردن، یان جوانکردنی شوین (واته: جوانکردنی جهسته، یان جل و بهرگ، یان جیگاو ریگا) به شیوهیهک که سیک که تماشای کرد، پیی دلخوش بی (واته: بیته هوی پی خوشبوونی، که شتیکی جوانه و به رهونهقه).

قَوْنَاغَى چوارهم: (التَّفَاخُرُ: السَّكَّامُ الَّذِي يَفْخَرُ بِهِ، وَالْفَخْرُ: حَدِيثُ الْمَرْءِ عَنِ مَحَامِدِهِ وَالصَّفَاتِ الْمُحْمَدَةِ مِنْهَا فِيهِ بِالْحَقِّ أَوْ الْبَاطِلِ).

(تَفَاخُرُ): نهو قسهیه که شانازی پیوه بکری، شانازیش بریتیه له وهی که سیک له بارهی چاکه کانی خووی و سیفته باشه کانی خویه وه، نجا به ههق یان به ناههق، بدوی و قسه بکات، (واته: نهو سیفته تانهی به ههق تیدا ههبن، یاخود تیدا نهبن).

قَوْنَاغَى پینجهم: (التَّكَاثُرُ: تَفَاعُلٌ مِنَ الْكَثْرَةِ، وَصِيغَةُ التَّفَاعُلِ هُنَا لِلْمُبَالَغَةِ فِي الْفِعْلِ، بِحَيْثُ يَنْزِلُ مَنْزِلَةٌ مَنْ يُغَالِبُ غَيْرَهُ فِي كَثْرَةِ شَيْءٍ)، (تَكَاثُرٌ)، (تَفَاعُلٌ) ه، له سهر کیشی (تَفَاعُلٌ) له (کَثْرَةٌ) وه هاتوه، واته: زوری، ریژگهی (التَّفَاعُلِ) لیره دا بو زیده ریویه له کاره که دا، به شیوهیهک که سیک هه ولهدات مال و سامانه که ی، یان منداله کانی زور بکات، وهک له گهل په کینکی دیکه دا پیتشپرکن بکات، با له نه صلدا پیتشپرکesh نه کات، یانی: زور سهرگه رمی سهروهت و سامان وه سه ره کنان و، مال و مندال و روله زورکردن له کوران و کچان، ده بی.

لیره دا خوا ﷻ شتیکی باسکرده که حالی خه لک به گشتی وابه، له ژبانی دنیادا، نهک تاک تاکی مرؤفه کان واین، هی وا ههیه خوا ﷻ لوتفی له گهل ده کات هه ره به مندالی، به لئی منداله و یاریش ده کات، به لام ههستیکی به رزی ههیه، وهک پیاوکی کامله ده کات و، ته مه نی گه نجیبتی وهک خه لکی دیکه ناباته سهر، که ته نیا ههست به بوونی جهسته ی بکات، یان ههست به

ته نیا له پشتین به ره و ژیری بکات، که داوین و گه دهو گیرفانه، به لکو ویرای ته وهی ههست به جهستهی دهکات، ههست به رووح و داخوازییه کانی رووحیشی دهکات، به لام حالی خه لک به گشتیی وایه.

ننجا قوناغی یه که می: ته مه نی مرؤف، یاری و گه مه ی تیدا زه قتره: (اللَّعِبِ طَوْرُ سِنِ الطُّفُولَةِ وَالصَّبَا)، یاری زیاتر له قوناغی مندایی دایه، ورده ورده که به ره و هه رزه کاری ده چی، پتر سه رگه رمی یاری و خافلاندن و گه مه، ده بی. (لَهُو)، خافلان زیاتر په یوهسته به قوناغی گه نجیه تیه وهو و دوی گه نجیه تیش.

(زَيْتَةَ)، قوناغی دواتره، خو رازاندنه وه به بهرگ و پۆشاک و جیگا و ریگا و نه و نامرزانه ی به کاریان دینتی بو ژبانی.

﴿وَتَفَاخُرُكُمْ﴾، خو به سه ر یه کدیدا هه لکیشان، له قوناغی کامل بوون و قوناغه کانی دواتری ته مه ن دا پتر ده بی.

﴿وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾، پتیشبرکه کردن و زور خه ریک بوون به زورکردنی سامان و پۆله کان، وه ک پتیشبرکه بی له گه ل خه لکدا، ته وه ش له قوناغی دواتردا ده بی.

ته وه ی ئیستا ده یلیم، له ته فسیره کان دا نه مدیوه: ته فسیره کان به س ده لین: یاری هی قوناغی منداییه، خافلان (لَهُو) یش هی قوناغی گه نجیه تیه، دوی خورازاندنه وه و جوانیی هی قوناغی دواتره، دوی شانازی به سه ر یه کدیدا کردن، پاشان زورکردنی سامان و مندال هی قوناغی کۆتاییه! به لام من ده لیم: له راستیی دا ته وه ی وا له مرؤف ده کات به شیوه یه ک ژبان نه گوزه رینتی و دۆخی وانه بی که خوا ﴿لَهُو﴾ وه ک حاله تی زه مکردن باسی کردوه، بریتیه له ئیمان، ته گه رنا هه یه له قوناغی کۆتایی که وتنه ته مه نیشه وه دا، هه ر خه ریکی یاری (لَعِبِ) ه، وه ک ته وانه یاری و قومار ده که ن، یا خود هه ر خه ریکی سه رگه رمیی و

خافلانہ، بۆ وئنه: کتیبی وا ده خوئیتته ووه ته ماشای فلیمی واده کات و... هتد، کۆرۆ مه جلیسیان هه مووی بریتیه له خافلان، یان ههر خهریکی جوانیی و دهست به خوڊا هینانه، ته گهر پیاوه نه گهر ئافرهته، کابرا گه یشتۆته قوئاغی کۆتایی ته من: (۷۰- ۸۰) سالیی، که چی سمیلی وهک قه یاتی پشه، ده به ووی وا خوئی پیشان بدات که جاری ههر گه نجه! دیسان خوڊ به سه ره کدا هه لکیشان دیسان ئه ویش ئه وه نیه بهس لهو قوئاغی دواتردا بی، له پیشه وهش ده بی، دیسان زۆر کردنی سامان و پۆلان، ئه ویش مه رج نیه ههر له قوئاغی دواتردا بی، له قوئاغی پیشه وهشدا ده بی، واته: مه رج نیه ریزه ندیی کاتیی (التریب الزمینی) له واندها هه بی، و، مه رجیش نیه که سیک قوئاغی مندالیی هه لبوئری، ئنجا خهریکی خافلان و، دوایی خهریکی پازانه وهو، ئنجا خهریکی شانازی بی، به لکو هه یه له قوئاغه کانی دوایی ته مه نیشیدا، ههروهک مندالان و هه رزه کاران و گه نجان، مامه له ده کات و، ئه وهی گه نج و مندال و هه رزه کاریک پپوهی سه رگه رمه، ئه ویش ههر خهریکی ئه وه یه.

عه بدوللای کوپی عه بیاس (خوا له خوئی و باپی پازی بی)، قسه یه کی جوان ده کات، که بئگومان مه بهستی پی هه ندیک له وانه بووه، له پۆژگاری خویدا بوون، که هوکمرانی به نو ئومه ییه بوون، ده لی: (يَجْمَعُ الْمَالَ فِي سَخَطِ اللَّهِ، وَيَتَّبَعْنَ يَهْ عَلَىٰ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ، وَيَصْرِفُهُ فِي مَسَاخِطِ اللَّهِ، فَهُوَ ظَلَمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ)^(۱).

واته: ئه وه که سه مال و سامان له توورپیی خوادا کۆده کاته وه، (واته: مال و سامانی خه لکه یان دهوله ته ئه وه دهستی به سه ردا ده گری) و، خوئی پی هه لده کیشی به سه ر دۆستانی خوادا، له توورپیی خواشدا سه رپی ده کات (ئه وانه زۆر مه جلیسی شه راب و قومارو خراپه یان هه بوو، یاخود بۆ کرینی وه لاتی خه لک

و بو کرینی چه ک و، ترساندنی خه‌لک و بو به کرئی گرتنی هه‌ندی خه‌لک به دهوری خو‌یانه‌وو هه‌له‌بالغیی دروستکردن، له‌وه‌دا به‌کار یانه‌یناوه! نه‌و که‌سه هه‌لسوکه‌وته‌کانی تاریکیی له‌سه‌ر تاریکیانن.

(۷) - ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾، وه‌ک بارانیک وایه، (الْحَيَاةُ الدُّنْيَا كَمَثَلِ غَيْثٍ)، ژبانی دنیا وه‌ک بارانیک وایه.

(۸) - ﴿أَعَجَبَ الْكُفَّارَ بِنَاءِهِ﴾، رووه‌که‌ه‌ی، کشتو‌کاله‌ه‌ی جوتیاره‌کان سه‌سام ده‌کات، دلخوشیان ده‌کات.

یاخود: (كَمَثَلِ غَيْثٍ: الْكَافِرُ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ، وَكَمَثَلِ مَعْنَاهُ كَحَالِ، أَي: حَالِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَحَالِ غَيْثٍ)، اته‌م ژبانی دنیا‌یه، وه‌ک بارانیکه‌ه‌باری، دوایی جوتیاره‌کان به‌کشتو‌کاله‌ه‌ی سه‌سام ده‌بن! یاخود (ك)، لیره‌دا له‌شوئنی خالدا‌یه، واته: ژبانی دنیا وه‌ک حالی بارانیکه‌ه‌داده‌باری، ﴿أَعَجَبَ الْكُفَّارَ بِنَاءِهِ﴾، (كُفَّارُ،) (الْحُرَّاتِ الَّذِينَ يَسْتُرُونَ الْبَذْرَ تَحْتَ التُّرَابِ)، واته: جوتیاران ته‌وانه‌ی تووه‌که‌له ژیر گلدا ده‌شارنه‌وه، چونکه وشه‌ی: (كُفَّرَ) له‌(كُفِّرَ) هوه، هاتوه، (كُفِّرَ)، یانی: داپوشین، (كُفَّارُ)، کو‌ی (کافر) ه‌که‌له‌(كُفِّرَ) هوه هاتوه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی جوتیاریش نه‌و تووه‌له‌بن زه‌ویدا داده‌پوشی، واته: جوتیاره‌کان به‌و رووه‌ک و کشتو‌کاله‌سه‌سام و دلخوش ده‌بن.

(۹) - ﴿ثُمَّ يَهْبِجُ فَرْنَهُ مُصْفَرًا﴾، دوایی هه‌لده‌چن و به‌زه‌رده‌لکه‌راویی ده‌بیینی، (يَهْبِجُ: الْيَبَاجُ وَالتُّورَانُ، هَاجَ التُّورُ، وَهَاجَ التُّرْكَانُ، وَهَاجَتِ الرُّيْحُ،) (ه‌یاج): به‌مانای جووله‌جوول و هه‌لچوون دی، ده‌لتی: (هَاجَ التُّورُ)، گایه‌که شیتگیر بوو، (وَهَاجَ التُّرْكَانُ)، ناگرپژینه‌که هه‌لگیرسا، (هَاجَتِ الرُّيْحُ)، بایه‌که به‌ه‌یز هه‌لیکرد، که‌واته: (ثُمَّ يَهْبِجُ)، یانی: نه‌و رووه‌ک و کشتو‌کاله‌ه‌گاته توغیانی خو‌ی و زور گه‌شه‌ده‌کات و هه‌راش ده‌بن، ﴿فَرْنَهُ مُصْفَرًا﴾، نجا که زور گه‌شه‌ده‌کات و هه‌راش ده‌بن، ده‌بیینی زه‌رد هه‌لکه‌راوه، زه‌رد هه‌لکه‌رانه‌که‌ش به‌دوو واتا دی:

آ- یان به مانای پتنگه‌یشتوهه و کامل بووه، به تایبته بۆ گهنم و جوو نيسک و نوک و مه‌ره‌زهو هه‌رزن و ...هتد، که گه‌یشتن، زه‌رد هه‌لده‌گه‌رین.

ب- یاخود: زه‌رد هه‌لگه‌را، یانی: به‌ره‌و وشکیی چوو.

(۱۰) - ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ {دوای نه‌وه‌ی وشک ده‌بن} ده‌بیته پووش و په‌لأشیک‌ی ورد کراو، (الْحُطَامُ: ما حُطِمَ، أَي: كُسِرَ وَهَشِمَ)، (حُطَامُ): شتیکه تیکشکابن و، هار‌درا‌بن و، وردو خاش کرابن.

(۱۱) - ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، له مه‌نزلگای کو‌تایبشدا: نازاریکی سه‌خت، یانی: دوو حال ههن و سیه‌میان نیه، یان سزاو نازاریکی سه‌خت، بۆ هه‌ر که‌سێ به ژ یانی دنیاو به رابواردنی دنیا هه‌لخه‌له‌تابن و باوه‌شی پێداکرد بن.

(۱۲) - ﴿وَمَعْقَرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾، لیبوردنیک‌ی تایبته و دانسته له خواوهه ره‌زامه‌ندییه‌کی تایبته له خواوه (بۆ که‌سێک به جو‌ریک مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ژ یانی دنیاو دا کرد بن، که شه‌ریعه‌ت فه‌رموو‌یه‌تی، به جو‌ریک که به قازانجی خو‌ی و خه‌لکیش ته‌واو بن و، به قازانجی رووحیش و جه‌سته‌شی، به قازانجی دنیاو دوا‌ر‌و‌ژی‌شی، چونکه له شه‌ریعه‌ت‌دا ر‌ی‌گریی نه‌کراوه له‌وه که مرو‌ف له دنیا به‌هه‌رمه‌ند بن، به‌لام ر‌ی‌گریی کراوه له‌وه که تینسان ژ یانی دنیا بکاته نامانج و، بیکاته به‌رزترین هیواو تاواقی و، له‌به‌ر ژ یانی دنیا تاگای له خواو خه‌لک نه‌میتن).

(۱۳) - ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾، ژ یانی دنياش ته‌نیا به‌هه‌ره وه‌رگرتنی فریودانه، (الْغُرُورُ: الخَدِيعَةُ، أَي: إِظْهَارُ الْأَمْرِ الضَّارِّ فِي صُورَةِ النَّافِعِ الَّذِي يُرْغَبُ فِيهِ)، (غُرُورُ): به مانای هه‌لخه‌له‌تان‌دن و فینله، نه‌ویش بریتیه له خسته‌نه‌رووی شتیکی زیانبه‌خش له شیوه‌ی شتیکی سوود به‌خشد، که تاره‌زوو ده‌کرئ، (مَتَاعُ الْغُرُورِ) یانی: نه‌و به‌هه‌ره وه‌رگرتن و رابواردنه‌ی سه‌ر ده‌کیشی بۆ هه‌لخه‌له‌تان، یاخود نه‌و به‌هه‌ره وه‌رگرتنه‌ی هه‌لخه‌له‌تانی به دوا دادئ.

تنجا خوا فرمان به پرواداران دهکات:

۱۴- ﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾، پیشبرکه بکن به رهو لیبور دتیک له پهروه ردگار تانه وه. یانی: خیرایی بکن وهک خیرایی که سیک له گه ل که سیک دیکه دا پیشبرکه دهکات، له سووره قی (آل عمران) دا ده فهرموی: ﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾، به لأم لیره ده فهرموی: ﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، که واته: (سارِعُوا)، واته: خیرایی بکن، (سَابِقُوا)، واته: پیشبرکه بکن، ثمه ش زیده روایی زیاتری تیدایه، واته: نهک هر خیرایی بکن، به لکو هینده خیرایی بکن، وهک که سیک که پیشبرکه دهکات، به رهو لیبور دتیک تابهت له پهروه ردگار تانه وه.

۱۵- ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، ههروهها به رهو بهه شتیک و باخیک که فراوانیه که هینده ی ناسمان و زهویه، (العَرْضُ: السَّعَة)، (عَرْضُ)، به مانای فراوانی و به رینی، دق (والعَرْضُ: خِلَافُ الطُّولِ)، ههروهها (عَرْضُ) پیچه وانهی درژییه، تنجا ته گهر پانیه که هینده ی ناسمانه کان و زهوی، یان ناسمان و زهوی بن، ده بن درژییه که ی چهنه بن! به لأم وا پنده چن (عرض) به مانای فراوانی بن، واته: فراوانیه که ی.

۱۶- ﴿أَعَدَّتْ لِلذَّبِيعِ مَأْمُونًا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾، (نهو باخ و بهه شته) ناماده کراوه بو تهوانه ی پروایان هیناوه به خواو به پیغه مبه رانی، ثمه ش تهوه ده گه یه ن که تستا به ههشت دروستکرا بن، ههروهها دوزه خیش هه دروستکراوهو، تا تهوه رای راستری زانایانه.

۱۷- ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، تهوه ش به خششیک خویه ده یادت به هه که س بیه وی، بویه ناوی لیتاوه به خشش خوا، چونکه نهو به هه شته هه رچه نده مروق به هو ی تیمان و کرده وی باشه وه ده یچیت، به لأم به دلنایی تهو تیمان و کرده وه باشه، بارته قای تهو بهه شته نه براوهو بن کوتایی و پرنازو نیعمه ته نیه، به لکو بهس هوکاره بو چوونه بهه شت و نرخ و بارته قای نیه، وهک له فهرمایشتی پیغه مبه ردا ﴿لَنْ يَدْخُلَ أَحَدٌ الْجَنَّةَ بِعَمَلِهِ﴾ (آخرجه: البخاری: ۶۶۶۷، و مسلم: ۷۸)، واته: هیچ هاتوه:

كەس بە كردهوه كەي ناچېته به ههشت، واته: كردهوه كەي بارته قاو نرخي به ههشت نيه، به لكو هوکاري چوونه به ههشته، نه ك نرخ و به های بئ.

(۱۸) - ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوه ئی به خششی مه زنه، هه لبه ته به خششی خوا، له قه دهر مه زنی خواجه، ئنجا له بهر نه وهی به رزی و مه زنی خوا ﷻ ههچ سنووریکي نيه، كه واته: به خششه كەشی ههچ سنووریکي نيه، بئگومان له دنيا دا به خششی خوا بئ سنووره، به لام به نه ندازهی شایسته یی مه خلوو قه كان، ده به خششی، نه گهر فریشتهن، نه گهر مروفن، نه گهر جندن، به نه ندازهی شایسته ییان و لئ وه شاهه ییان پتیا ن ده به خششی، نه گهرنا به نسه ت خواوه سنووری نيه، له دوا روژیشدا بئگومان هه ره كه سه دیسان به نه ندازهی خوئی، به خششی خوئی پئ ده دات.

له كو تایی نه م مه سه له ی یه كه مه دا، دوو شان ده خه مه روو:

یه كه م: یه كیک له حه كیمه كان ژیا نى دنیا ی چوواندوه به حه وت شتانه وه:

۱- به ناوی سویره وه، كه مروف ده خنكینئ، به لام تیر ناوی ناكات و زیا نى پئ ده گه یه نئ و سوودی پئ ناگه یه نئ، پیره میردی شاعیریش ده لئ:

تەماع وەك ناوی سویری دەر یایە ... هەر دە یخو یتە وه و ته سه لات نایه.

۲- ته شبه یی كرده به هه وره وه، كه مروف هه لده خه له تینئ، دوا ییش هه چى لئ هه لئاوه رئ، به و واتایه: هه ور دئ و سبه رت لئ ده كات، به لام دوا یی تیده په رئ و دهر واو له بهر سووره تاوئ به جیت ده هئئ.

۳- ژیا نى دنیا ی چوواندوه به تیشكیكى خیرا وه، كه زور به خیرایى دئ و، زیا نیش ده گه یه نئ، وه ك هه وره تریشه، زور به خیرایى دئ و زیا نیش ده گه یه نئ.

۴- ژیا نى دنیا ی چوواندوه به هه وری هاوینانه وه، هاوینان كه هه ور دئ باران ده بارئ، خه لك مه گهر حاصه لائی هه لگرتیته وه، نه گهرنا هه وری هاوینان زیا نى هه یه و قازانجى نیه.

۵- ژيانی دنيای چواندوه به گولی به هارانهوه، که به جوانیبه که ی مروّف هه لده خه له تینتی، به لام دوايي هر زوو زهرد هه لده گه ری و ده بیته پووش و په لاش.

۶- ژيانی دنيای چواندوه به خهونی بابای خه وتووه وه، که شتیک له خهونیدا ده بینتی و پی دلوخوش ده بی، به لام کاتیک خه به ری ده بیته وه و بیدار ده بیته وه، هیچ نابینتی که مایه ی دلوخوشی بی، بویه خه فه تی پی ده خوات.

۷- ژيانی دنيای چواندوه به هه نگوینیکه وه، ژه هری تیکرابی، که پیتشی کابرا هه لده خه له تینتی و لپی ده خوات، به لام دوايي ده یکوژی.

دووهم: له باره ی ژيانی دنیاوه، (ابن عجبیه)، خاوه نی ته فسیری (البحر المدید فی تفسیر کتاب الله المجد) ^(۱)، قسه یه کی جوان دینتی، ده لتی:

(وَهَذَا الْمَثَلُ هُوَ لِمَنْ اشْتَغَلَ بِالْدُنْيَا وَالْجَزِي عَظِيمًا، وَأَمَّا مَا كَانَ مِنْهَا فِي طَاعَةِ اللَّهِ فِي الضَّرُورَاتِ الَّتِي تُقِيمُ حَيَاةَ الْأَوْلَادِ وَتُعِينُ عَلَى الطَّاعَاتِ، فَلَا يَدْخُلُ فِي هَذَا الْمَثَلِ).

واته: ئەم وێنه هینانه وه یه که خوا ﷻ ده فه رموی: وێنه ی ژيانی دنیا ناوایه، وه ک بارانیک دپته خوارو کشتو کالینکی پی ده روی و بابای جوتیار پی دلوخوش ده بی و، دوايش پیده گات و زهرد هه لده گه ری و، ده بیته پووش و په لاش، ئەوه بو که سیکه سه رقالی ژيانی دنیا بی و، به دواي بکه وی (واته: دنیا له باوهش بگری) به لام ئەگه ر ئەو ژيانه دنيايه ی بو ئەوه بی، فه رمانبه ری خوا بکات و بو پیداو یستیه کان بی، بو به ری توه بردنی مال و مندال و، بو ئەوه بی هاوکاری بکات بو فه رمانبه ری خوا، ئەوه ناچپته نیو ئەو وێنه هینانه وه یه (که خوی میهره بان و کارزان، وه ک حاله تی زه مکردن هیناویه ته وه).

به کورتی: ژيانی دنیا یه ک که مروّف بکات به نامراز بو به دهسته یینانی ره زامه ندی خوا، بو ئەوه ی ژيانیکي سه ره برزانه ی مسولمانانه ی بی ئیحتیاجانه

به خه لکی پی بگوزهرینی، بیگومان نه و ژبانه دنیایه نه وه نیه که خوا لیره دا
 ﷻ سهرکۆنه ی دهکات، وهک له شوینی دیکه دا هاتوه، بو وینه: له سووره قی
 (القصص) دا که قهومی قاروون به قاروون ده لاین: ﴿وَأَبْتَعُ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ
 الدَّارَ الآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾، واته: له وه دا که خوا پییداوی،
 مه نزلگای دواروژ داوا بکه، به لام به شی خوشت له دنیا دا له بیر نه چن.

که واته: هه موو نه و سهرکۆنه یه ی ده کرئ له رووه ماددییه که ی ژبانی دنیا وه،
 بو که سانیکه که پی هه لده خه له تین، بو که سانیکه که گوریسی له بن راده خه ن
 و، له باوه شی ده گرن و ده یکه نه ئامانجی گه وره یان، به لام نه گه ر ژبانی دنیا،
 وهک شوینی تیدا تاقیکردنه وه و، وهک ئامرازیک دابترئ، به دنئیایی نه و جو ره،
 حاله قی زه م و سهرزه نشتی به سهر دا نایه ت.

مهسه لهی دووهم:

روونکردنه وهی ئه و پاستیه که ههر به لایهک بهسه مرؤف بی له خودی خوئی دا، یان له دهووبه ری دا، پیشت له لای خوا توّمار کراو بووه، ده رکی ئه و پاستیه ش مایه ی زور خهفه تبارو په ریشان نه بوونی مرؤفه، لهسه له دهستچوونی سوودو بهرزه وهندی و، زور دلخووش نه بوونیه تی به هات و قازانج و دهستکوت، خواش ﷻ خو لیبیبووانی شانازیکه رو چرووکی خووش ناوین و، ههر که شیش پشت هه لبات و پشت بکاته خوا، خوا بئنیازی ستایشکراوه:

خوا دهفه رموی: ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْتَخُلُونَ بِأَمْوَالِ النَّاسِ بِالْغُلْبِ وَمَنْ يُؤَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾ ۞

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له نو برگه دا:

دوای ئه وهی له ئایه تی پیشوودا، خوا ﷻ باسی ژبانی دنیای کرد، پاشان هانی بروادارانی دا، که پیشبکه بکه ن به ره و لیبوردتیک له خواوه و به ره و به ههشت له خواوه، دوای ئه وهی هانده رو پالنه ری بو دینداری و بو فیداکاری له پیناوی خواداو، بو به خشین سهرو گیانیان له پیناوی ئایینی خوادا، بو خسته رو، ئنجا ئه و په رچ و کو سپه ی دپته پینان، که بریتیه له ترسان له وهی به لایان بهسه ر بی و، چ ناره حه تیه کیان بیته ری، وهک کوژران و برینداربوون و که مه ندام بوون و مأل و سامان له دهستچوون، یان به لایه کیان بهسه ر بی له زه ویداو له دهووبه ریاندا، یاخود: چاکه و بهرزه وهندییه کیان له دهست بچن، چونکه به لا دوو جوّره:

یه که م: به لآو گرفتاریه کی ناخوشت به سهر بن.

دووم: شتیکی به سوودو چاکت له دهست بچی.

ننجا خوا ﷻ باسی نهوه ده کات و دد فهرموی:

(۱) ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾. هیچ به لایه ک تووش نابئ، نه له زهویدا نه له خودی خوئاندا.

(۲) ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾. مه گهر له نووسراویک دایه، (مَفْعُولٌ أَصَابَ مَخْدُوفٌ)، یانی: (مَا أَصَابَ أَحَدًا)، هیچ که سئ هیچ به لایه کی تووش نابئ، یاخود (مَا أَصَابَكُمْ)، هیچ به لایه کتان تووش نابئ، خوا ﷻ له فورئاندا همه همیشه نهو شتانه ی به سیاق و سه لبقه ده زانرئین، کتیبی خوئی پی قه له بالغ نه کردوون، چونکه وشه ی (مَا)، لابه ره (نَافِيَةٌ) یه، ﴿مِنْ مُصِيبَةٍ﴾، (مِنْ) زائدة لِلدَّلَالَةِ عَلَى نَفْيِ الْجِنْسِ، قَصْدًا لِلْعُمُومِ، (مِنْ) زیادکراوه بو که باندنی لابدنی تیکرا به مه بهستی گشتی، یانی: جنسی به لآو ناره حه تیتان به سهر نایهت له زهویداو له خودی خوئاندا، ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ مه گهر له نووسراویکدا هیه، وه ک زورچار گوتوومانه: (کتاب) ده گونجئ مه بهست پیی دروستکراویکی خوا بی، که هه موو زانیاریه کانی خوئی تیدا تو مار کردوون، که به: (لَوْحٌ مَحْفُوظٌ) (إِمَامٌ مُبِينٌ)، (و کِتَابٌ مُبِينٌ)، (کتاب حفیظ)، ته عبیری لیکراوه، یان مه بهست پیی زانیاری خوایه ﷻ، به لام خوا بو یه بو تیمه ی ده خاته چوارچئوه ی ته عبیری: نووسراو (کِتَابٌ)، یان: ته خت (لَوْحٌ)، یان: پیشهوا (إِمَامٌ) چونکه تیمه وا حالی ده بین و، ده زانین که نه گهر شتیکی بنووسری له لهو حی کداو، له نووسراویکدا، نهو زانیاریه پاریزراو ده بی، مه بهست پیی نهوه یه که زانیاری خوا ﷻ گورانی به سهردا نایهت و، له کانی خوئی دوانا که وی و، له بیر ناچیتنه وهو فهراموش نابئ.

(۳) ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ (نهو به لایه ی که به سهرتان دی له زهوییدا یان له خودی خوئاندا، تو مار کراوه، له لای خوا زانراوه) بهر له وهی بهیتینه دی، (نَبْرَأَهَا: الْبَرَأُ: الْخَلْقُ، وَمِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى: الْغَالِقِ الْبَارِيءِ الْمُضَوَّرِ)، (بَرَأُ): به مانای (خَلَقَ) ه، هینانه دی و

(باريء) له ناوه‌کافی خوايه: ﴿الْخَلْقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ﴾ (الحشر، (خَالِق) به‌دهیینه‌ره، (بَارِئ) په‌یادا‌که‌ره، (مَصَوِّر) وینه‌کیشه.

﴿۴﴾ - ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، به‌دلنیا‌یی‌ی‌ته‌وه‌بو‌خوا‌ناسانه.

نهمه‌ش‌به‌ر‌په‌ر‌چدان‌ه‌وه‌ی‌ته‌وانه‌یه‌که‌له‌باز‌ه‌ی‌زانیا‌ری‌خوا‌ی‌په‌روه‌دگا‌ره‌وه، پیا‌ن‌وابو‌وه: نا‌گو‌نج‌ی‌خوا‌شتی‌ب‌چو‌وک‌بزانی، فه‌یله‌سو‌وفه‌کافی‌یونان، به‌تایبه‌ت‌ته‌فلا‌توون‌و‌ته‌ره‌ستو‌رایان‌وابو‌وه، که‌خوا‌له‌وه‌به‌رزتره‌شتی‌ب‌چو‌وک‌بزانی! مو‌عته‌زیله‌ش‌وا‌پیده‌چ‌ی‌هه‌ر‌له‌ژیر‌کاری‌گه‌ری‌فه‌یله‌سو‌وفه‌کافی‌یونان‌داو، به‌هو‌ی‌ته‌وه‌وه‌که‌زو‌ر‌جار‌زیده‌ره‌و‌ی‌ان‌کردوه‌له‌پشت‌پ‌ی‌به‌ستنی‌عه‌قل‌دا، له‌سه‌ر‌حیسا‌بی‌ده‌ق، له‌سه‌ر‌حیسا‌بی‌وه‌حیی، ته‌وه‌ش‌هه‌ر‌به‌کار‌تیک‌راویان، بو‌فه‌یله‌سو‌وفه‌کافی‌یونان، ئنجا‌فه‌یله‌سو‌وفه‌کافی‌یونان‌که‌وه‌حیی‌کی‌خوا‌ی‌ان‌له‌به‌ر‌ده‌ست‌دانه‌بو‌وه، ره‌نگه‌تا‌کو‌را‌ده‌یه‌ک‌بیانوویان‌بو‌وی، به‌لام‌بو‌مو‌عته‌زیله‌که‌ته‌هلی‌ئیسلا‌م‌بو‌ون، قور‌ئانیان‌له‌به‌ر‌ده‌ست‌دابوو، سو‌ننه‌تیا‌ن‌له‌به‌ر‌ده‌ست‌دابوو، هیچ‌بیانوو‌و‌پاساویان‌نه‌بو‌وه، مو‌عته‌زیله‌ش‌رایه‌کی‌ایان‌هه‌یه، که‌خوا‌کرده‌وه‌کافی‌مرؤ‌فه‌کان‌نازانی، گو‌توو‌یانه: نه‌گه‌ر‌بلیین: خوا‌کرده‌وه‌کافی‌مرؤ‌فه‌کان‌ده‌زانی، که‌واته: به‌ر‌له‌وه‌ی‌مرؤ‌فه‌کان‌کرده‌وه‌کان‌ب‌کن، نه‌گه‌ر‌چاک‌و، نه‌گه‌ر‌خراپ، خوا‌زانیو‌ی، ئنجا‌وایان‌زانیوه‌به‌وه‌حاله‌تی‌چه‌بر‌روو‌ده‌دات، چونکه‌خوا‌شتیک‌بزانی، هه‌ر‌ده‌بی‌بته‌دی! به‌لام‌له‌راستیدا‌وه‌ک‌له‌باسی‌قه‌زاو‌قه‌ده‌ردا‌باسمان‌کردوه، مو‌عته‌زیله‌و‌چه‌برییه‌له‌یه‌ک‌شت‌ب‌ی‌نا‌گابوون، که‌بریتیه‌له‌وه‌ی‌خوا‌که‌زانیویه‌تی‌مرؤ‌فی‌چی‌ده‌کات؟ نه‌گه‌ر‌چاکه‌و‌نه‌گه‌ر‌خراپه، زانیویه‌تی‌که‌به‌ویستی‌نازادانه‌ی‌خو‌ی‌ده‌یکات، مرؤ‌فی‌بر‌وادار‌به‌ویستی‌نازادانه‌ی‌خو‌ی‌ئیمان‌دین‌ی‌و، به‌ویستی‌نازادانه‌ی‌تاعه‌ت‌و‌چاکه‌نه‌نجام‌ده‌دات، که‌سی‌بی‌پرواش‌به‌ویستی‌نازادانه‌ی‌خو‌ی‌کوفر‌ده‌کات، یان‌نی‌ف‌اق‌هه‌لده‌ب‌ژیری، یان‌روو‌له‌ئیلحاد‌ده‌کات، روو‌له‌تاوان‌و‌لدان‌و‌خراپه‌ده‌کات، که‌واته: که‌ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، ته‌وه

بۆ خوا ئاسانه، واته: پیتان وا نه بی بۆ خوا شتیکی قورس و به زهحه ته، هه موو شتیک بزانی، وردو درشت له باره ی دروستکراوه کانیه وه بزانی، به لکو هه ر نه وه شتیکی چاوه روانکراوه، که سیک نامیریک دروست دهکات، هه موو شتیک له باره ی نامیره که ی خویه وه ده زانی، ده زانی تاکو چه ند ده وام دهکات و، چۆن کاری پین ده کرئ و، نه و که ته لۆکه ی له گه لی دایه، هه موو زانیاریه کانی تیدان، نه دی خوا ﷻ که تیمه ی خولقاندوه، چۆن نازانی: چی ده که یین و چۆن ده که یین و سه ره نجامان چی ده بی؟ به لام خوا ده زانی: تیمه چی ده که یین و چۆن ده که یین؟ به ویستی نازادانه ی خۆمان، بۆیه شایسته ی پاداشت ده بین، نه گه ر چاکه بکه یین و، شایسته ی سزا ده بین، نه گه ر خراپه بکه یین.

که ده فه رموی: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ (هَذَا مِنْ قَدْرِ الْمَوْضُوفِ عَلَى الصَّفَةِ، وَهُوَ قَدْرٌ إِضَافِيٌّ، أَيُّ إِلَّا فِي حَالِ كَوْنِهَا فِي كِتَابٍ، رَدًّا عَلَى اعْتِقَادِ الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ: [لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا])، نه مه له كورت هه ئینانی مه و صوفه له سه ر سیفه ته که ی و پیتی ده گوترئ: كورت هه ئینانی ئیضافیی واته: ئیوه تووشی هیچ به لایه ک نابن، مه گه ر له حالیکدا که تۆمار کراوه، نه مه ش به رپه رچدانه وه ی هاوبه ش بۆ خوا دانه رو دهغه له کانه، که پیتان وابوو خوا شته کان نازانی، که له سووره ی (آل عمران) دا، خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَىٰ لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا﴾ ﴿١٣١﴾، واته: نه ی بروادارینه! ئیوه وه ک بیروایه کان مه بن، که به برایه کانی خۆیان، کاتیک که به رێ دا رۆیشتن بۆ بازرکانی، یاخود بۆ جهنگ چوون، گوتیان: نه گه ر له لای تیمه بوونایه، نه ده مردن و نه ده کوژران [ئیوه وه ک نه وان بیرمه که نه وه] دوایی خوا ﷻ حیکمه تی نه وه مان بۆ روون ده کاته وه، بۆچی نه و زانیاریه مان پتیده دا، که پیش نه وه ی هه ر به لایه کسان به سه ر بی و، پیش نه وه ی به لایه که په یدابیی و خوا دروستی بکات و به یینتیه دی، تۆمارکراوه و زانراوه؟

۵- ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾، بۇ ئەۋەدى زۆر خەفەتبار نەبىن بۇ شىتىك كە لە دەستان دەچى.

۶- ﴿وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾، زۆرىش دَلْخُوش نەبىن بە شىتىك كە (خو) پىتان دەدات، (آتَاكُمْ)، خوئىندراۋىشە ئەۋە: (آتَاكُمْ)، واتە: بۇتان دى، (آتَاكُمْ)، واتە: (أَعْطَاكُمْ)، واتە: پىتى داۋن.

پىشتىرىش ئاماژەم پىدا: مەگەر چۆن دەنا تەفسىرە كان ھەموویان وشەى (تَأْسَوْا)، ھەر بە (تَفْرَحُوا) و، وشەى (تَفْرَحُوا) ش ھەر بە (تَسْرُوا)، يان (تَسْرُوا)، لىك دەدەنەۋە، بە لَام ئەمە ئىشكالمان بۇ دروست دەكات و، خواش ﴿﴾ وشەى (حُرُن) ى بە كارھىناۋە لە شوئىنى دىكە، ھەرۋەك وشەى (سُرور) ىشى بە كارھىناۋە لە شوئىنى دىكە، بە لَام كە لىرە وشەى (أَسَى) و (فَرَح)، بە كار دىئى، ئەمە بىن حىكمەت نىە، حىكمەتە كە ش ئەۋەبە كە: (الْأَسَى: أَشَدُّ الْحُرُن)، واتە: سەختىرىن خەفەت و نارەھەتتى ئەۋپەرى دلتەنگىى و، (الْفَرَحُ: أَشَدُّ السُّرور)، ئەۋپەرى دَلْخُوشى، چونكە خوا ﴿﴾ دەفەرموئى: حىكمەت ئەۋە كە پىم راگە ياندن: ھەر بە لايەكتان لە زەۋىدا، واتە: لە دەۋرۋەرتاندا يان لە خۇتاندا بەسەر بىن، پىش ئەۋەدى دروستى بگەين لە نووسراۋىكدا ھەبوۋە، حىكمەتە كە ش ئەۋەبە كە لەسەر ئەۋەدى لە دەستان دەچى (أَسَى) تان نەبىن و، بە ھۆى ئەۋەۋە كە بۇتان دى (فَرَح) تان نەبىن، ئىجا ئەگەر (أَسَى) بە ماناى خەفەت خواردن و دلتەنگىى بىن، واتە: كەسىك كە دلتەنگ دەبى بەۋەدى خىرىكى لە دەست دەچى، قازانچ و بەرژەۋەندىبەكى لە دەست دەچى، ئەۋە پىچەۋانەى فەرمانى خواپە! كە ئەۋەش لە راستىدا ئەركدار كرنە بە شىتىك كە لە توانادا نىە، چونكە ھەموو كەس تەنانەت پىغەمبەرانىش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەگەر خىرو خۇشىى و بەرژەۋەندىبەكىان لە دەست چوو بىن، پىن دلتەنگ بوون، ھەرۋەھا لەۋلاش را: ئەگەر بەرژەۋەندىبەكىان بۇ دەستەبەر بوو بىن و ھاتيان بووبىن و، خۇشىيان بووبىن، پىتى دَلْخُوش بوون، ھاۋەلان خوا لىيان رازى بىن دەلئىن: پىغەمبەرى

خوامان ﷺ ده بڼی که له شتیک تووړه ده بوو، خفه تی ده خواردو دم و چاوی موباره کی تاریک داده هات، که دلخوشیش ده بوو، دم و چاوی وه ک پارچه مانگیک ددره وشایه وه، پیغهمبه رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به نه هات دلته نگ بوون و، به هاتیش دلخوش بوون.

که واته: خوا ده فهرموئ: نهی پروادارینه! نه ودم بویه بو پروونکر دوونه وه تا کو به نه هات و زیان و ناخوشی، زور خفه تبار نه بن و نهوپه پری خفه تباریسی داتان نه گری، ههروه ها به دهسته بهر کرانی بهر ژه ونیدی و خپرو چاکه یه کیش، نهوپه پری شادمانی و دلخوشیتان بو دروست نه بی، نه ک هیچ دلخوش مه بن، دلخوشبه به چاکه ی دنیا، به لام با نهوپه پری دلخوشیت به هو ی هاته وه نه بی، و نهوپه پری دلته نگیشت به هو ی نه هاته وه نه بی، له و باره وه شو دوو به لگان دینمه وه، چونکه قورئان هه ندیکی هه ندیکی ته فسیر ده کات و بو تیکه یشتن له هه ر وشه یه ک، ده بی ته ماشای نه و وشه یه بکه ین له سیاقه کانی دیکه دا، نه وه زور یارمه تیده رمان ده بی، بزاین نه و وشه یه ی له و سیاقه دا هاته وه، ده مانه وئ مانایه که ی بزاین، مانایه که ی چیه؟

یه که م: له باره ی (فَرَح) ده وه، له سووره تی (یونس) دا خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (٥٧) قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَيَذَرُكَ قَلْبُكَ حَرْحَرًا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ (٥٨) واته: نهی خه لکینه! له پهروه ردگار تانه وه ناموزگار بیتان بو هاته وه، ﴿وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ﴾، ههروه ها چاره سره بو نه وه ی له سینه کانداهه یه، ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، دیسان رینمای ی و به زه یی بو پرواداران، دوا یی ده فهرموئ: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ﴾ (٥٨) (به پیغهمبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾) (٥٧) با به به خششی خوا و به زه یه که ی ﴿فَيَذَرُكَ قَلْبُكَ حَرْحَرًا﴾، با بهس به وه زور دلخوش بن، به شتی دیکه دلخوش ده بن، به لام با نهوپه پری دلخوشیتان ته نیا به به خششی خوا و به به زه یی خوابی، که واته: (مُور)، واته: دلخوشی، ده گونجی به شتی دیکه ش بی، به لام نه و په پری دلخوشی، که وشه ی (فَرَح)، ته عبیری لئ ده کات،

دهبى ته نيا به به خششى خواو به به زه يى خوا بى، به لام دلخوشى هاكه زايى و ساده، به هر شتيك بى، رى لى نه گيراوه، به لام نهوپه رى دلخوشى، دهبى ته نيا به شته معنه ويه كان بى، به و شتانه ي په يوه نديان به خواوه هه به **﴿﴾**.

دووه م: به نسبت (اسى) وه، كه ليره دا خوا ده فهرموى: **﴿﴾ لَيْكِلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ ۖ** شتيكى ناشكرايه: مروڤ وه ختى خيرو به رزه وه نديه كه لى ده دست ده چى، بو وينه: مندائىكى ده مرى، خزمىك و دوست و خوشه ويستىكى ده مرى، يان له بازرگانى به كه پيدا زيانىك ده كات، خانووه كه لى ده رووخى، نازه له كه لى ده مرى، به رزه وه نديه كه لى تىكده چى، به دلنيايى پى دلته نگ ده بى، كه واته: چوڤ خوا ده فهرموى: به وه دلته نگ مه بن، هيچ دلته نگ مه بن! نا، يان: با نهوپه رى دلته نكيستان بو دروست نه بى، نه گهر نا ماناى وايه خوا شتيكى له به بنده كانى داوا كردي، له توانا ياندا نيه!

نجا نيا بوچى خوا **﴿﴾** ليره نه وه راده گه به نى؟ ده لئين: چونكه ثابته كانى پيشى فهرانيان كرد به فيداكارى له پيناو خواوا، مال و سامان به خشين له پيناوى خواوا، نجا وه ختى مروڤ رى فيداكارى بكرته به ر، تووشى ناره حه تى و به لاو گرفتار ييش ده بى، تووشى زيان لى كه وتنى ماددى و به لا به سه رهاتن ده بى، بويه ده فهرموى: نه گهر نه هاتان بوو، زور دلته نگ و خه فته بار مه بن و، نه گهر هاتىستان بوو، زور دلخوش و شادمان مه بن.

ثابته كانى پيشى باسى زيانى دنيايان كرد، چونه! نجا زيانى دنيا وهك خوا پينا سه ي كردوه، له رووه ماديه كه وه، ناوا ته ماشاى بكه لى نه وه كاته نه به ها قى دنيا، زور دلخوش ده بى، نه به نه هاته كeshى، زور خه فته بارو دلته نگ ده بى، وهك كورده وارى خومان ده لئين:

(فلانكس هينده خه فته باره، ده لى له زير دره ختيكه يه ك گه لى پيوه نيه)، يان نه گهر كه سى به شتيكى كه م خه فته بار بى، ده گوترى: (فلانكس دللى وهك شاره ميروويه، به دلپه ناويك ويران ده بى)، يان ده گوترى: (فلانكس به له مى

نقوم بووه)، خواش ﷺ مسؤلمانان په روه رده ده کات و ده فهرموئى: نه به هات زور دلخوش بن و، نه به نه هات زور دلته نگ بن.

(۷) ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾، خواش هر بوغراو خو به زلگرو له خو پرازیه کی شانازی که ری خوشناوی.

(مُخْتَالٌ: اِفْتِعَالٌ مِنَ الْخِيَلَاءِ)، (خِيَلَاءٌ)، نه ویه ئینسان له خه یالی خویدا خوئی پى زور بى، خوئی پى گوره و گرنگ بى، (اِحْتِيَالٌ)، (اِفْتِعَالٌ)، له (خِيَلَاءٌ) دوه (مُخْتَالٌ) یش نه و که سه یه که وایه، (فَخُورٌ) یش (صِيغَةُ الْمُبَالَغَةِ) یه، له (فَاخِرٌ) دوه، (فَاخِرٌ) واته: شانازی به خووه که ر، (فَخُورٌ)، واته: زور شانازی به خووه که ر، نه و که سه ی شانازی زور به سر خه لکدا ده کات، خوا هر که سى وابى خوشیناوی، هه لبه ته نه و خو په سندی و له خو پرازی بوونه ی تيو دلیشه، که دواى له شيوه ی شانازی به سر خه لکدا کردندا به رجه سته ده بى به کرده وه، هه همیشه کرده وه و په فتاره خراپه کان، یان چاکه کان، ریشه و بنکه که یان په یوه ندی هه یه به سیفته ده روونیه کانه وه، که سیک له ده روونی خویدا زور له خو پرازی و خو په سنده نه بى، شانازی به سر خه لکدا ناکات.

(۸) ﴿الَّذِينَ يَبْتُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُهْلِ﴾، نه وانه ی چرووکی و رژدی ده که ن و، فرمانیش به خه لک ده که ن به چرووکی و به رژدی.

ئنجا فرمان پیکردنه که، چ به قسه پشيان بلین: بؤچی مالى خووت ناو، ده به خشی؟! چ به کرده وه ببه سر مه شقیان. که سیک که چرووک و رژد بو، جارى وایه نه وه ی ته ماششى ده کات له ویه وه فیری چرووکی و رژدی ده بى.

(۹) ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَمِيدُ﴾، هر که سى پشت هه لبا، به دنیاى بهس خوی خوئی بى نیازی ستایشکراوه.

شایانی باسه: (نافع و ابن عامر) تمه ئایه ته موباره که یان خویندوت هوه، بى نه وه ی راناوی جیا کردنه وه (صَمِيرُ الْفِصْلِ) که (هُوَ) یه، به کارى بئین، واته:

کو تو ویانه: (وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ)، هر که سبک پشت هه لبات، به دلنیاپی خوا بینبازی ستایشکراوه، به لام نه وانی دیکه هه موویان (هُوَ) که یان له که لدا خویندوته وه، مانا که شی هه رو هک یه که، به لام (هُوَ) مانا یه که ی زیاتر به هیز ده کات.

(الْعَلِيُّ: الْمُؤَصِّفُ بِالْعِنَى: عَدَمُ الْإِحْتِيَاجِ)، واته: وه سفکراو به بی نیازی و ده وله مه ندیی واته: ناتاجی که س نیه.

وشه ی (حَمِيدُ)، دوو واتای هه ن:

یه که م: (كثِيرُ الْحَمْدِ لِلْمُتَّقِينَ)، خوا زور ستایشی نه وانه ده کات که ده به خشن، (حَمِيدُ) به م مانا یه وه له حاله دا له سه ر کی شی (فَعِيلُ) هه، به مانای بکه ر (فَاعِلُ) هه، واته: (حَامِدُ)، ستایشکار، خوا ستایشکاره بو نه وانه ی مال ده به خشن.

دوو هه م: (حَمِيدُ، فَعِيلُ) ی به مانای (مَفْعُولُ) هه، واته: ستایشکراو (مُحْمَدُ).

یه کتیک له زانایان له ته فسیری نه م نایه ته موباره کانه دا ده لئی: که خوا ده فهرموی: ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا﴾، نه وه (ل) هه، (لَامُ التَّعْلِيلِ) هه، یانی: نه وه مان بو یه بو روونکرده وه، تاکو زور خه فه تبار نه بن، به شتیک که له ده ستان ده چی و، زوریش دلخوش نه بن به شتیک که دینه ده ستان، یا خود پیتان ده دات: (وَالْمَعْنَى: أَخْبَرْتُمْ بِذَلِكَ لِتَكُونُوا حُكَمَاءَ بَصْرَاءَ، فَتَعْلَمُوا أَنَّ لَجَمِيعِ ذَلِكَ أَسْبَابًا وَعِلَلًا، وَأَنَّ لِلْعَالَمِ نِظَامًا مُرْتَبَطًا بَعْضُهُ بِبَعْضٍ، وَأَنَّ الْأَثَرَ حَاصِلَةٌ عَقِبَ مُؤَثِّرَاتِهَا لَا مَحَالَةَ).

واته: بو یه نه وه مان پی را که یاندن، تاکو کارزان و بینه رین و، بزنان که هه موو نه وانه، {به لاتان که به سه ر دی، خو شی و ناخو شی که دینه ریتان} هه مووی هوکاری هه یه، نه م دنیا هه سیستمکی پیکه وه په یوه سستی هه یه وه، شوینه واره کان له دوا ی کارتیکه ره کان هه ره په ییاده بن و هیچ چار نیه {که سنی ژهر بخوات، دوا ی ژهره که، شوینه واری له جه سته ییاده یی، هه رو هک که سنی خوار دنیکی به سوود بخوات، شوینه واری له جه سته ییاده یی}.

ھەرۋەھا ئامانچىكى دىكەي ئەو راستىيانەي خوا باسىکردوون، لەم ئايەتە موبارەكانەدا، ئەۋەيە كە ھەر كام لە خۆشيان و لە ناخۆشيان سەرەنجام بەرەو كۆتايىن، واتە: زۆر دلخۆش مەبن بە ھات و، زۆرىش دلئەنگ مەبن بە ئەھات، چونكە سەرەنجام ژىيانى دنيا كەمەو كەمى بە بەرەۋەيەو زوو دەبرى و، ھەرچۆن بى، خۆشىي و ناخۆشىي سەرەنجام كۆتايان پى دى و دەبرىن.

✧ دهرسی چوارهم ✧

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە پېنج (۵) ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الحديد) دەگرېتە خۇي، ئايەتەكانى: (۲۵ - ۲۹)و، سى بابەتى سەرەككىيان گرتوونە خۇيان:

يەكەم: راگەياندى ئەوۋە كە تىكرای پىغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بە بەلگە پۇشنەكان و بە كىتب و تەرازوۋە تېردراون، بۇ چەسپاندى دادگەرىي لە نېو خەلك داو، خۇاي كارزانىش ئاسنى دابەزاندوۋە، كە وپراى ھىزى زۇر، سوودى زۇرىشى تېدا ھەن بۇ خەلك، تاكو خوا لەسەر ئەرزى واقع پشتوانانى خۇي و، پىغەمبەرەكانى خۇي، بۇ دەرىكەون.

دوۋەم: خوا ھەر كام لە نووح و ئىبراھىم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)ى ناردوون و، كىتب و پىغەمبەرايەتېشى خستۆتە وەچەى ئەوانەوۋە، لە دواى وان، كىتبەكانى خواو پىغەمبەرايەتى لە وەچەى ئەواندا كورتهلآتوۋە، ئنجا ھەم رېى راستگرتوۋ، ھەم لا دەرىشان تېدا بوون، واتە: وەچەى ئەم دوو پىغەمبەرە پايە بەرزە: نووح و ئىبراھىم.

لە دواى وانىش پىغەمبەرانى دىكەى ناردوون و كۆتايى ھەمووشيان عىساي كوپرى مەرىم بوۋە، كە ئىنجىلى دراۋەتى و، شوئىنكەوتوۋانى عىشاش (عَلَيْهَا) بەزەيى و پەرۇشيان بەسەردا زالبوۋەو، سەرەنجامىش رەھبانىيەتېكىان داھىناۋە بە ھىۋاي رەزامەندىى خوا، بەلام كەمىان رەچاۋيان كردوۋ، خۇاش لەسەرى پىۋىست نەكردبوون و، زۇرىكىشيان لايانداۋەو لە بازەى ئىمان و ئىسلامىش چوونە دەرى.

سېئەم: فەرمانكردنى خوا (عَلَيْهَا) بە براداران كە پارىز لە خوا بگەن و، برۋا بە پىغەمبەرەكەى موھەممەد (ﷺ) بىتن، تاكو دوو بەش لە بەزەيى خۇيان پېدات و، پۇشنايان پېدات و پى برۇن، تاكو خاۋەن كىتبەكان پىيان وانەبى، كە مسۇلمانان ناتوان بەخششى خوا بۇ خۇيان دەستەبەر بگەن.

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيُقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ بَصْرِهِ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۵۵﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُتَقَدِّرٌ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسْتَفُونَ ﴿۵۶﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَيْنَهُ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسْتَفُونَ ﴿۵۷﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْقُوا اللَّهَ وَآمَنُوا بِرُسُلِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَعْفَ عَنْكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۸﴾ لَيْلًا بَعَثَهُ أَهْلَ الْكِتَابِ الْأَقْبَدُونَ عَلَىٰ سَبْعٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۵۹﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نابه تهکان

ابه دنیایی پیغمبر امانان به به لگه (رؤشنه) کانه وه ناردوون و، کتیب و تهرازووشمان له گه ل دابه زاندوون، تاکو خه لک به دادگه ری هه لسن (به ریوه بچن) و، تاسنیشمان دابه زاندوه هیژیکی توندو سوود گه لیکی تیدییه بو خه لکی، ههروه ها بو ته وهی خوا بزانی (و له واقیع دا بیخاته روو)، کئی خوئی و پیغمبره رانی به نادیاریی سه ره ده خات، بیگومان خوا به هیژی زاله ﴿۵۵﴾ به دنیایی نووح و ئیبراهیمیشمان (بو لای خه لکی) ناردن و پیغمبره رایه تی و کتیبیشمان (له دوای وان) تابه تکرده به وه چه که یانه وه، تنجا هه یانبوو (له وه چه ی ته وان) ری پی راستگرتوو بوو و زوریکیش له وان لاری بوون ﴿۵۶﴾ دوایی پیغمبره رانمان به شوینه واره کاناندا ناردن و، عیسای کوری مه ریهمیشمان وه دواخستی (و له کو تاییان دا ناردمان)، ئینجیلیمان پیداو، په رو و به زه بیشمان

خسته دلی نه‌وانه‌وه، که شوئی که‌وتن و ره‌ه‌بانییه‌تیکشیان داهینا، که له‌سه‌ریانمان پیویست نه‌کردبوو، مه‌به‌ستیان وه‌ده‌سه‌تهینانی ره‌زامه‌ندی خوا بوو، که‌چی وه‌ک شایسته بوو نه‌یانپاراست، سه‌ره‌نجام نه‌وانه‌یان که بر‌ویان هینا بوو، پاداشته‌کیانمان دانه‌وهو زوریشیان لاری بوون ﴿۲۷﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی بر‌واتان هیناوه! پاریز له‌خوا بکن و بر‌وا به‌پیغهمبه‌ره‌که‌ی بینن، خوا دوو به‌ش له (پاداشت و) به‌زه‌یی خویتان ده‌داتی و، رووناکییه‌کتان بو‌ده‌ره‌خسینتی پی بر‌ون و، لیتان ده‌بووری و، خواه لیبوردو به‌به‌زه‌ییه ﴿۲۸﴾ (بو‌یه نه‌و به‌خششه‌مان پیدان) تا‌کو خاوه‌ن کتیه‌کان نه‌زانن که توانایان به‌سه‌ر هیچ شتیک له‌به‌خششی خوادا هیه‌وه، به‌خشش هم‌مووی به‌ده‌ستی خواجه، به‌هه‌ر که‌سیکی ده‌دا که بیه‌وی، خوا خاوه‌ن به‌خششی مه‌زنه ﴿۲۹﴾

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌وشه‌کان

(بِالْبَيِّنَاتِ): (جَمْعُ بَيِّنَةٍ: وَهِيَ الدَّلَالَةُ الْوَاضِحَةُ، عَقْلِيَّةٌ كَانَتْ أَوْ مَخْسُوسَةً)، بَيِّنَات، کو‌ی (بَيِّنَةٌ) هیه، (بَيِّنَةٌ) ش به‌مانای گه‌یاندنیکسی روونه، چ گه‌یاندنی عه‌قلیی بئ (به‌لگه هینانه‌وه‌ی عه‌قلیی بئ) یاخود به‌ره‌ه‌ست بئ، واته: که‌یاندن و پیشاندان به‌روونی.

(الْكِتَابِ): (سُمِّيَ كَلَامَ اللَّهِ، كِتَابًا) وَإِنْ لَمْ يُكْتَبْ كِتَابًا، فه‌رمایشتی خوا، نه‌گه‌ر نه‌شنووسرابیته‌وه، هه‌ر به (كِتَاب) ناوبراوه، واته: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾، کتیب و ته‌رازوومان، له‌گه‌لدا ناردوونه خوار، قورنایش به‌ثیعتیباری که دوا‌یی ده‌نووسریته‌وه به (كِتَاب) ناوبراوه، یان هه‌ر نه‌و ناوه‌ی لیتراره، با نه‌شنووسرابیته‌وه، (وَهُوَ مَصْدَرٌ مِّمَّا مَعْنَى الْمَكْتُوبِ، وَسُمِّيَ الْمَكْتُوبُ فِي الْكِتَابِ كِتَابًا). (كِتَاب) چا‌وگه به‌مانای نووسراو، نه‌و شته‌ش که ده‌نووسری له‌نووسراویکدا، هه‌ر پی‌ی ده‌گوتری: (كِتَاب).

(وَالْمِزَانُ): (مَا يُوزَنُ بِهِ، آلَةُ الْوِزْنِ وَيُسْتَعَارُ لِلْعَدْلِ)، (میزان): نهو شتهیه که شتی پی ده کیشری، تامرازی کیشان و ده خوازرتیه وه بو دادگه ری.

(الْحَدِيدُ): (يَانِي، نَاسِن، (المعجم الوسيط)^(۱) ناوای پیناسه ده کات، ده لَن: عُنْمُرُ فِلْزِيَّيْ يَجْدُبُهُ الْمُغْنَطِيْسُ يَصْدَأُ، وَالْجَمْعُ الْحَدَائِدُ)، توخمیکسی فیلزییه موگناتیس رایده کیشری و ژه نگیش دینس و، به (حَدَائِدُ) کو ده کرتیه وه، یانی: ناسنه کان.

(بِأَسِّ سَدِيدٍ): (الْبَأْسُ الشَّدِيدُ: الشَّدَّةُ فِي الْحَرْبِ، وَالْبَأْسُ: الْحَرْبُ، وَالْبَأْسُ: الْعَذَابُ)، (بأس): هه م به سه ختی و نارچه تسی کاتی جهنگ ده گوتری، هه م به خودی جهنگ و، هه م به سزاو نازاریش ده گوتری.

(قَفَّيْنَا): به دوایاندا ناردمان، (قَفَّا الشَّيْءَ، أَوْ الْأَثَرَ: تَبَعَهُ)، به دوای که وت، به دوای شوتیه واره که که وت، (وَقَفَّا عَلَى الشَّيْءِ: أَتْبَعَهُ إِيَّاهُ)، شته که ی به دوای نهو شته دا نارد، (قَفَّا الشَّيْءَ أَوْ الْأَثَرَ)، به دوای شته که که وت.

(رَاقَةَ): (الرَّاقَةُ: الرُّحْمَةُ، وَالرَّاقَةُ: أَشَدُّ الرُّحْمَةِ، وَالرَّاقَةُ: دَفْعُ الْمَضْرَةِ)، به سنی جور مانای (رَاقَةَ) تیان کردوه:

۱- به زه یی.

۲- هه ندیگ گوتوویانه: به هیزترینی به زه یی.

۳- هه ندیگیش گوتوویانه: به مانای لابردنی نازار، من وشه ی (رَاقَةَ) م، به په رو ش و وشه ی (رُحْمَةً) یشم به به زه یی، داناوه، ده گوتری: په رو ش فلانکه سمه که نارچه تسی تووش بی، به زه ییم پییدا دیتیه وه، که چاکه ی بو بینم.

(وَرَهْبَانِيَّةً)، (الرُّهْبَةُ وَالرُّهْبُ وَالرُّهْبُ: مُخَافَةٌ مَعَ تَحَرُّزٍ وَأَضْطِرَابٍ)، (رُهْبَةً وَرُهْبًا وَرُهْبًا)، هه رسیکیان به مانای ترسانیکه له گه ل خوپاراستن و جوریک له شله ژاندا، (الرُّهْبُ: التَّعَبُّدُ وَهُوَ اسْتِعْمَالُ الرُّهْبَةِ، وَالرُّهْبَانِيَّةُ غُلُوٌّ فِي تَحْمَلِ التَّعَبُّدِ

مِنْ قَرْطِ الرُّهْبَةِ، (تَرْهَبُ): به مانای خواہرستی دئی، کہ بریتیه له به کارهینانی ترس و سام به رانبر به خوا، (زَهْبَانِيَّة): بریتیه له تپه راندن له خوا په رستییدا، له نه نجامی زور سام و هه بیعت هه بووندا به رانبر به خوا.

(أَبَدَّعُوهَا)، واته: دایانهیناو په دیدیان کرد، (الْبِدْعَةُ فِي الْمَذْهَبِ: إِسْرَادُ قَوْلٍ لَمْ يَسْتَقِ قَائِلُهُ وَقَاعِلُهُ فِيهِ بِصَاحِبِ الشَّرِيعَةِ وَأَمَائِلِهَا الْمُتَقَدِّمَةِ وَأَصُولُهَا الْمُتَقَنَّةُ)، بیدعت له دیندا بریتیه له داهینانی قسه یه ک که بیژره ره که ی، یا خود بکه ره که ی، چاوی له خاوه نی شه ریععت نه کردوه و، چاوی له وینه پیشووه کانی و، بنه ما به هیزه کانی نه کردوه.

(كَفَلَيْنِ): (مُتَّى الْكِفْلِ) ه، (الْكِفْلُ: النَّصِيبُ)، (كِفْلُ)، به مانای به ش دئی، ننجای (كِفْلَيْنِ: ثَنَيْنِ مِنْ نِعْمَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَهَمَّا الْمَرْغُوبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فِيهِمَا)، واته: دوو له چاکه کانی خوا له دنیا و دواړوژدا، که بریتین له وهی ژاره زوویمان بو بکری و له لای خوا ی بهرز په سند بن.

(رَعَوْهَا): واته: په چاویان کرد (فَمَارَعَوْهَا)، واته: په چاویان نه کردوه، ناگایان لیس نه بووه، (مُرَاعَاةَ الْإِنْسَانِ لِلْأَمْرِ: مُرَاقَبَتَهُ إِلَى مَاذَا يَصِيرُ، وَمَاذَا مِنْهُ يَكُونُ)، موراعاتی مروف بو شتیک نه وه یه که چاودیری بکات چی لی دئی و چی لی به سر دئی؟

مانای گشتی نایه ته کان

پینج نایه تی کۆتایی سووره تی (الحَدِيدِ) نایه ته کان: (۲۵ - ۲۹)، وه ک کاتی خوئی له پیناسهی ئەم دهرسه دا، که ئەو پینج نایه ته ده گرتیه خوئی، باسمان کرد، چه ند راستیه کی زۆر گه وره و گرنگ، وه ک هه موو نایه ته کان قورشان، ده گرنه خویمان، خوا ده فرموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾، به دنیایی تیمه پیغه مبه رانی خویمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به به لگه رۆشنه کانه وه ناردوون، ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾، کتیب و ته رازووشمان له گه ل دابه زاندوون، ﴿لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، تاکو خه لک به دادگه ریی به رپوه بچن و به دادگه ریی هه لسن، ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾، ناسنیشمان ناردۆته خواری، هیزکی سه ختی تیدایه، هیزکی توندی تیدایه، ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، ههروه ها سوود گه لیکیشی بو خه لکی تیدا هه ن، ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾، بویه ش (ناسنی دابه زاندوه) تاکو خوا بزانی کئی سه ری ده خات و پشتیوانی له خوئی و پیغه مبه ره کان ده کات، به په نامه کی، واته: که له کاتی کدا که خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، به دنیاییه وه خوا به هیزی زال و بالا دهسته.

له بهر نه وهی دوایی هه م کورته باسیک له باره ی ئەم نایه ته موپاره که وه ده که یه له هه وت پرگه داو، هه م کورته باسیکیش له باره ی ناسنه وه، تیتستا هه ر نه وه نده ده لئین: لیره دا خوا ﴿زۆر به جه ختکرده وه وه فه رموو به تی: پیغه مبه رانی خویمان به به لگه رۆشنه کانه وه ناردوون و، کتیب و ته رازووشمان له گه ل دابه زاندوون، تاکو خه لک به دادگه ریی به رپوه بچن، چونکه (لَقَدْ)، که له (ل) و (قد) پیکه اتوه، زۆر تک له زانایان ده لئین: (ل)، لامی سویند پی خواردنه، هه ندیکیش ده لئین: لامی زه مینه خو شکه ره بو سویند، (قَدْ) یش بو

ساغکردنه و هیه، واته: به دنیاییه و هه به ساغکراوه یی و هیچ مشتومری تیدانیه، پیغهمبه رانی خۆمانان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به به لگه رۆشنه کانه و هه ناردوون، به لگه رۆشنه کانیش:

أ- ده گونجی مه به ست پیتی موعجزه کانی پیغهمبه ران بن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

ب- یا خود به لگه رۆشنه کان، ئه و به لگانه ن که پیغهمبه ران له وتو ویز له گه ل نه یاره کانیاندا خستوو یانه روو.

ج- هه خودی پیغهمبه رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هه کامیکان له خودی خۆیدا به لگه بووه له سه ر راستیی و، له سه ر ئه وه که ره وانه کراوی خوایه، ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ له گه ل یاندا کتیب و ته رازووشمان دابه زاندوون، کتیب مه به ستی پتی ئه و به رنامه و په یامه یه که خوا سروشی کردوه به پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ته رازوو (المیزان) ش مه به ست پیتی ته رازووی ئامیری (المیزان الآلی) نه، خوا ته رازووی له ئاسمانه وه دانه به زاندوه، به لگو مه به ست پیتی دادگه ریه، یا خود ئه و میتۆدو به رنامه یه که په یام و به رنامه ی خوا ی پتی به رپۆه ده چتی، واته: شتوازی پیاده کردنی به رنامه ی خوا، یانی: (میزان) لیره دا مانا پراوله تیه که ی مه به ست نه، به لگو مانایه کی دیکه ی پتی مه به سته که بریتیه له دادگه ریی، یا خود هاوسه نگی.

ئنجایا بۆچی خوا ﴿عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ﴾ پیغهمبه رانی خۆی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به به لگه رۆشنه کانه وه ناردوون و، کتیب و ته رازووشی له گه ل دابه زاندوون؟ تاکو خه لک به دادگه ریی هه ئسن و به رپۆه بچن، واته: هه موو پیغهمبه ران هاتوون دادگه ریی له نیتوان خه لک دا بچه سپینن، ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾، به کسه ر که باسی چه سپاندنی دادگه ریی ده کرتی، دادگه ریی پتیوستیی به هیز هیه له پشتیه وه، چونکه سه مکاران ناهیلن دادگه ریی بچه سپتی و له بهر به رژه وه نندی خۆیانیدا، نابینن، بۆیه به کسه ر خوا ﴿عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ﴾ ده فهرمووی: ئاستیشمان دابه زاندوه، هیزکی زۆری تیدایه و، سوود گه لیککی زۆریش بۆ خه لک و، بۆ ئه وه ش که خوا

بزانی کئی خوئی و پیغهمبه ره کانی سه ر ده خات، به په نامه کیی و به په نهانی،
 ئنجا بو ئه وهی وانه زانری خوا ﷺ پیوستی به یارمه تیدان و سه رخستی
 خه لکه، ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، به دلنیاپی خوا زور به هیزه و زوریش
 بالاده ست و زاله، به لام خوا ده یه وی خه لک تا قی بکاته وه، که ده سفهرموی:
 ﴿وَلْيَعْلَمْ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ﴾، بو ئه وهی خوا بزانی، ئیا خوا نازانی؟! با، واته: بو
 ئه وهی له واقیع دا درکه وهی و به رجهسته بی، ئه وهی خوا ده بزانی ﷺ له
 میانی ویستی مرؤقه کان و کرده وه و هه لسوکه وتیان دا به رجهسته بی، له سه ر
 نه رزی واقیع.

دوایی ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
 وَالْكِتَابَ﴾، به دلنیاپی تیمه نووح و ئیبراهیممان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)،
 ناردن، که دوو پیغهمبه ری زور پایه به رزی خوان، دوی ئه وهی باسی پیغهمبه رانی
 کرد به گشتی، ئنجا باسی دوو لهو پیغهمبه ره پایه به رزانه ده کات، که بریتین
 له: نووح و ئیبراهیم، که نووح و پیده چی یه که مین پیغهمبه ری خوا بووبی بو
 مرؤقابه تیی، یه که مین پیغهمبه ری خاوه ن به رنامه، واته: یه که مین پیغهمبه ره که
 بو ئوممه تیک نیردراوه، بو کومه له خه لکیک، ئاده میش ﷺ پیغهمبه ری خوا
 بووه، به لام بهس خوئی و هاوسه ری بوون، دواییش منداله کانی په یدا بوون له
 فه رمایشتیک دا که له سه حیجی بوخاریی و موسلیم دا^(۱) هاتوه، به راشکاوی
 رایده گه به نئ، که نووح یه که مین پیغهمبه ر بووه خوا بو مرؤقابه تیی ناردوه، که
 ده شگونجی مه به ست ئه وه بی: یه که مین پیغهمبه ری خوا بووه بو کومه لگابه کی
 فراوانی ناردوه، نه گه رنا ئاده م پیغهمبه ر بووه، ئیدریسیش پیغهمبه ر بووه، واش
 پیده چی له پیش نووحه وه بووبی، هه روه ها باسی (شیت) یش ده کرتی، به لام
 ئه و ناوی له قورئاندا نه هاتوه.

(۱) .. (یا نوح! أنت أول الرسل إلى أهل الأرض...) صحیح البخاری: ۴۷۱۲، و مسلم: ۱۹۴.

﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا الشُّجُورَةَ وَالكُنْبُزَ﴾، پیغمبر ایه تیبی و کتیبمان خسته و ده چهی نه و دوو پیغمبر ایه ره، واته: له دوا ی نووح **الطَّلِحَةَ** هیچ پیغمبر ایه ریک نه هاتوه، له وه چهی نه و نه بی و، له دوا ی تیر ایه میس **الطَّلِحَةَ** (خلیل الله)، هیچ پیغمبر ایه ریک نه هاتوه، له وه چهی نه و نه بی، پیغمبر ایه تیبی و کتیب و به برنامه ی خوا پیکه وه تیکه له کیشن، هیچ پیغمبر ایه ریک نه بووه، کتیب و به برنامه یه کی نه بی، هه میسه کتیب و به برنامه کافی خواش بو پیغمبر ایه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بو مرو فایه تیبی تیر دراون.

﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ﴾، واته: له وه چهی نه و دوو پیغمبر ایه ره، خه لکیک هه بوو ری راستی گرتبوو، (مُهْتَدٍ)، واته: ری راست گرتوو، ده ست به هیدایه تیبی خواوه گرتوو، ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ﴾، زور نیکش له وان لاده رو لاری بوون.

﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا﴾، نجا به دوا ی نه و دوو پیغمبر ایه ره پایه به رزه: نووح و تیر ایه می (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و پیغمبر ایه رانی دیکه دا، پیغمبر ایه رانی دیکه مان به دوا دا ناردن، (التَّقْفِيَةُ: الإِتْبَاعُ)، (تقفية): برتیه له به دوا خستی، شتیک به دوا ی شتیک بخهی، که سی به دوا ی که سیک بخهی واته: پیغمبر ایه رانمان په یتا په یتا له دوا ی (نووح و تیر ایه می) ناردن، ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، عیسی کوری مه ری به میسمان به دوا ی وان خستی، به دوا یی واندا ناردمان، ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾، ئینجیلیسمان پندا (به عیسا **الطَّلِحَةَ**) ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّعَوْهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾، نه وانهی شوئینیسی که وتبوون، په رُوش و به زه ییمان خسته دلانه وه، واته: و ابوون که خواه نی په رُوش و به زه یی بوون، پیشریش باسمان کرد: (رَأْفَةً)، نه وه یه تو به ته نگ که سیکه وه بی و، په رُوشت بی که تووشی زیان و ناره حه تیبی بی، (رحمة) یش نه وه یه تو به ته نگ که سیکه وه بی، که تووشی قازانجی بکه ی، نجا شوئنکه وتووانی راسته قینه ی عیسا **الطَّلِحَةَ**، هه م په رُوشییان له دل دا هه بوو به ران بهر به خه لک، هه م به زه ییشیان له دل دا هه بوو، په رُوشی خه لکیان بوو که زیانیان لی دور بخه نه وه، به زه ییشیان به ران بهر به خه لک هه بوو، که تووشی خیر و قازانجیان بکه ن.

بۆیه‌ش خوا ده‌فهرموی: خستمانه دلیانه‌وه، چونکه هه‌موو شتی‌ک به ویستی خواجه، نه‌گه‌رنا بیگومان سیفه‌ته‌کانی مروّف خووی وه‌ده‌ستیان دیتنی، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: **{إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعَلُّمِ وَإِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّحَلُّمِ}** (۱) واته: به‌دنیایی زانیاریی به‌فیر بوونه‌و، هی‌دی و مه‌ندی‌ش به‌خو‌راهی‌تانه.

{وَرَهَابِيَّةَ اَبَدَعُوَهَا}، ره‌هبانییه‌تیکیشیان داهیتنا، **{مَا كُنْتُمْ عَلَيْهَا}**، تیمه له‌سه‌رمان پی‌ویست نه‌کردبوون (خویان دایانه‌یتنا) **{إِلَّا اَبَاغَاءَ رِضْوَانٍ}**، واته: داشیان نه‌هیتنا، مه‌گه‌ر به‌مه‌به‌ستی داواکردنی رازی‌کردنی خوا، یاخود خویان دایانه‌یتناو، تیمه له‌سه‌ره‌تاوه له‌سه‌رمان پی‌ویست نه‌کردن، به‌لام دوایی بۆیه‌ لیگه‌راین، شوئنی بکه‌ون، چونکه ده‌یانویست ره‌زامه‌ندی خوا له‌و پئی‌ه‌وه داوا بکه‌ن، **{فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا}**، به‌لام وه‌ک ره‌چا‌و‌کردن و چا‌و‌دیری کردنی راسته‌قینه، چا‌و‌دیریان نه‌کردو نه‌یا‌نپاراست، واته: ته‌و ره‌هبانییه‌ته‌ی دایانه‌یتنا‌بوو بۆ‌ته‌وه‌ی ره‌زامه‌ندی خوی پی‌ داوا‌بکه‌ن و، خوا له‌سه‌ری پی‌ویست نه‌کردبوون، وه‌ک هه‌قی خووی نه‌یا‌نپاراست و ناگایان لئی نه‌بوو، **{فَقَاتَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ}**، تیمه‌ش ته‌وانه‌ی بروایان هیتنا‌بوو له‌وان و پئی‌ه‌وه پابه‌ند بوون و، پا‌داستی خو‌یا‌مان پی‌دان، **{وَكَبِيْرٌ مِنْهُمْ فَتَسْفُوْنَ}**، زۆر‌یکیشیان لاده‌رو لاری بوون.

له‌کو‌تایدا خوا ﷺ ږوو له‌مسول‌مانان ده‌کات: **{يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمَنُوْا بِرِسُوْلِهِۦٓ يُوْتِكُمْ كِفٰلَيِّنٍ مِّنْ رَّحْمٰتِهٖ}**، ته‌ی ته‌وانه‌ی برواتان هیتناوه! پارێز له‌خوا بکه‌ن و، ږوو به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌تن، ئنجا مادام ږوادارین، دیاره‌ ږوایان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیتناوه، پارێزکاریشیان هه‌یه، به‌لام ته‌مه‌یانی: له‌پارێزکاریی و له‌ئیمان به‌پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ زیاد بکه‌ن، واتایه‌کی دیکه‌ی: هه‌ندیک

(۱) أخرجه الخطيب في « تاريخه » (۱۲۷ / ۹) أخبرنا علي بن أحمد الرزاز حدثنا، عبد الصمد بن علي الطستي حدثنا أحمد بن بشر بن سعد المرثدي حدثنا سعد بن زبيور، حدثنا إسماعيل بن مجالد عن عبد الملك بن عمير عن رجاء بن حيوة عن أبي هريرة مرفوعا به، قال الألباني: هذا إسناد حسن، أو قريب من الحسن.

له زانایان گوتوو یانه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نهی ئەوانەى پرۆاتان هێناوه! له خاوهن کتێبه‌کان، نه‌هرانییه‌کان و جگه‌له ئەوانیش، چونکه خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَقَاتِلْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ﴾، بیکومان خاوهن کتێبه‌کانیش پێش هاتنى پێغه‌مبه‌رى کۆتایى، که‌سانێکیان تێدا هه‌بوون، پرۆادار بوون و پا به‌ندبوون به‌ به‌رنامه‌و تايینی خۆیانه‌وه، ده‌گونجی لێره‌دا پرۆی دواندن له‌وان بێ، واته: نهی ئەوانەى پرۆادارن و کاتی خۆی پرۆاتان هێناوه به‌ عيساو به‌ مووسا به‌ پێغه‌مبه‌رائى دیکه (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)! پارێز له‌ خوا بکه‌ن و پرۆا به‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ى بێتن، واته: پێغه‌مبه‌رى کۆتایى موحه‌ممهد ﷺ ﴿يُؤْتِكُمْ كَفَلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، (خوا) دوو به‌ش له‌ به‌زه‌یى خۆیتان پێ دده‌ات، واته: دوو به‌ش له‌و پاداشته‌ى له‌ به‌زه‌یى خواوه هه‌لده‌قولی پێتان دده‌ات، ئنجا ته‌گه‌ر مه‌به‌ست پێی پرۆاداران و مسوڵمانان بێ، یانى: پاداشته‌ى دوو قاتتان پێ دده‌ا، ته‌گه‌ر مه‌به‌ستیش پرۆادارانى خاوهن کتێبه‌کان بێ، واته: دوو به‌ش له‌ پاداشته‌ى خۆیتان پێ دده‌ات، به‌شێكى له‌سه‌ر ئەوه‌ى دواى پێغه‌مبه‌رى پێشتر كه‌وتوون و، به‌شێکیى له‌سه‌ر ئەوه‌ى شوێن پێغه‌مبه‌رى کۆتایى كه‌وتوون، هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر مه‌به‌ست پێی مسوڵمانانى بێ، بۆیه‌ خوا ﷻ دوو پاداشتیان دده‌اتى: په‌کیان له‌ به‌رانبه‌ر ئەوه‌دايه‌ که‌ پرۆایان به‌ پێغه‌مبه‌رائى پێش موحه‌ممهد ﷺ هێناوه‌و به‌ گشتی شوێنیان ده‌که‌ون، پاداشتیکیشیان له‌ به‌رانبه‌ر ئەوه‌دايه‌ که‌ پرۆا به‌ پێغه‌مبه‌رى کۆتایى دینن و شوێنى ده‌که‌ون.

﴿وَجَعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ﴾، هه‌روه‌ها رووناکیه‌که‌مان بو ده‌رپه‌خستى پێی پرۆن، واته: به‌رچاوتان پرۆشن ده‌کاته‌وه، عه‌قل و دلتان پرۆشن ده‌کاته‌وه: چۆن به‌رپه‌وه‌ بچن و ژيان بکوزه‌رێن! ﴿وَوَعَفَّرْ لَكُمْ﴾، لێشتان ده‌بوورى ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، خواش لێبۆرده‌ى به‌ به‌زه‌ییه‌.

﴿لَيْلًا يَمْشَرُ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، بو ئەوه‌ى خاوهن کتێبه‌کان نه‌زانن، ﴿أَلَا يَتَذَكَّرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، که‌ توانایان به‌سه‌ر هه‌یچ شتێکدا نیه، ﴿مَنْ فَضَّلَ اللَّهَ﴾، له‌ به‌خششى خوا ﴿وَأَنْ أَلْفَضَلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾، هه‌روه‌ها که‌ به‌خشش به‌ ده‌ستی خوايه،

به خششی خوا ته نیا به دهستی خواجه، ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، به هەر که سیکی ده دات بیهوی، ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوهن به خششی مه زنه.

تهم نایه ته زانایان زور مشت و مریان له باره یه وه بووه، که دوایی له مه سه له گرنگه کاندایا تر شی ده که یه وه، به لام لیره دا نه وه نده ده لیین: که ده فهرموئی: (لئلا):

أ- هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: (لا)ی (لئلا)، زیاد کراوه بو جه ختکردنه وه، یانی: (لعلهم أهل الكتاب ألا يقدرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ)، بو نه وهی خاوهن کتیبه کان بزنان، که هیچ له به خششی خوا به دهستی نه وان نیه، ده دیده ن به کن و نایدن به کن؟ ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾، به لکو به خششی خوا به دهست خوا وه یه وه، ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، ده دات به هەر که سی که بیهوی.

ب- هه ندیکیش گوتوو یانه: (لا)ی (لئلا)، هەر له جیکای خویه تی و زیاد نیه، ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾، بو نه وه خاوهن کتیبه کان نه زانن، ﴿أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، که توانایان به سه ر هیچ له به خششی خوا دا نیه، ئنجا که نه یانزانی توانایان نیه، مانای وایه ده مارگیر ده بن بو نایینه نه سخ کراوه کانی خویان و له سه ریان ده پرون و، پروا به پیغه مبه ری کو تایی و، به دوا په یامی خوا ناهینن.

ج- هه ندیکیش ئاویان لیکدا وه ته وه: ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾، بو نه وهی خاوهن کتیبه کان نه زانن، ﴿أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، که پیغه مبه ر و مسولمانان توانایان به سه ر هیچ له به خششی خوا دا نیه، بویه نه که ر بویه نه هلی ته قوا بن و پروا به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ، بئین، نه ی مسولمانینه! خوا دوو به ش له پاداشتی که له به زه یی خویه وه سه رچاوه ده گرتی، پیتان ده دات و، پروا کیتان بو دهره خسینتی و لیستان ده بووری.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

تیکرای پیغه مبه ران به موعجزه و به نگه ی سه ملتینه ره وه تیرارون و، کتیب و ته رازووشیان له گه ل دابه زینارون، تاکو خه لک به دادگه ریی به ریوه بچن و، خوا ناسنشی دابه زاندوه که هیزی زۆرو سوود گه لی تیدان بو خه لک، تاکو خوا ده ری بخت و بو ی ده رکه وئی، (له سه ر نه رزی واقع ده ری بخت، له واقیعدا) کئی خو ی و پیغه مبه رانی به په نامه کیسی سه ر ده خات؟

خوا ده فه رموئی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾﴾

شیکردنه و ی ته م، ئایه ته موباره که، له جهوت برکه دا:

(۱) ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾، به دنئیایی (و به جه ختکردنه وه) پیغه مبه رانمانان به به لکه ره وشنه کانه وه ناردوون.

(۲) ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، کتیب و ته رازووشمان له گه ل دابه زاندوون، تاکو خه لک به دادگه ریی به ریوه بچن.

(طبری) ده لئی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْمُقْسَلَاتِ مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالذَّلَائِلِ، وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْأَحْكَامِ وَالشَّرَائِعِ، وَالْمِيزَانَ بِالْعَدْلِ لِيَعْمَلَ النَّاسُ بَيْنَهُمْ بِالْعَدْلِ﴾، واته: پیغه مبه رانی خو مانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به ره وونکردنه وه ی ره وشن و دوورو دریزه وه ناردوون، به به لکه ره وشنه کانه وه ناردوون، کتیبیشمان له گه ل دابه زاندوون، که یاساو به رنامه کانی خوای تیدان، ته رازووشمان به دادگه ریی

لەگەل دابەزاندوون، تاكو خەلك لە نىو خۆياندا بە دادگەرى بەرپۆهەچن و ژيان بگوزەرتنن.

(الطبري) له (قناة) وه هیناویهتی: (المیزان: العَدْل) (أخرجه الطبري: ۳۳۷۱، عن قناة) واتە: قەتادە گوتوویهتی: (میزان) لێرەدا مەبەست پێی دادگەرییە.

هەر وه ها له (ابن زيد) هوه هیناویهتی: (المیزان: مَا يَعْمَلُ النَّاسُ، وَيَتَعَاوَنَ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا مِنْ مَعَايِشِهِمُ الَّتِي يَأْخُذُونَ وَيُعْطُونَ: يُعْطُونَ مِيزَانَ، يَأْخُذُونَ مِيزَانَ) (أخرجه الطبري: ۳۳۷۲، عن ابن زيد) ئینو زەید گوتوویهتی: تەرازوو ئەو یە کە خەلك کاری پێدەکات، لە دنیادا، لە ژیان و گوزەرائی خۆیاندا، ئەو شتانەى وهریان دەگرن و ئەو شتانەى دەیان دەن، بە تەرازوو شت دەدەن و، بە تەرازوو شت وەر دەگرن.

یانی: ئەو وشەى تەرازووی هەر بە مانا پۆلەتیبە کەى خۆی هیناوه.

بەلام بێگومان بە مانا پۆلەتیبە کەى ناگونجی، چونکە خوا تەرازووی دانه بەزاندوه، بەلكو تەرازوو ئامرازیکە بۆ چەسپاندنی بەشیک لە دادگەریی، ئەو شتانەى پێی دەکیشرین و دەپێوری.

(۴) - ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾، ئاسنیشمان دابەزاندوه:

أ- هەندیک لە زانایان گوتوویانە: (الإنزال مُسْتَعَارٌ لِخَلْقٍ مَعْدِنِهِ)، دابەزاندن خوازراوه تەوه بۆ ئەو کە خوا کازای ئاسنی دروستکردوه.

ب- هەندیک لە زانایانیش گوتوویانە: لێرەدا مەبەست له: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾، پیکهتینان و دروستکردنی ئاسنە لە توپکلی زهویی دا، لە بەرگە خاکیی زهویی دا، چونکە ئەو ئاسنە لە ئەسڵدا لەسەر پۆه دابەزیهوه هاتۆته ئیو خرۆکەى زهوى، شایانی باسیشە: توپکلی خاکیی خرۆکەى زهوى (القشرة الأرضية)، بە دەریاکان و بە چیاپەکانیشەوه، یەک لەسەر سەد (۱/۱۰۰) ی قەبارەى زهوییه، واتە: چیاپەکان بەو هەموو بەرزایانەوه، بەچیاى هیمالایەشەوهو بە لووتکەى ئیفریستیشەوه (۱۸۶۴) مەتر بەرزە، واتە: نزیکەى نۆ

کیلومتره، ده‌ریایه‌کان که به‌وهموو قوولیبه‌یانه‌وه، تنجا به‌هردووکیان (اسم) له (۱۰۰سم) ی‌قه‌باره‌ی زه‌وی پیکدینن، واته: یه‌ک له‌سه‌ر سه‌د (۱۰۰/۱)، توئکله‌خاکیی و تاویی یه‌کی نیو سانتیمیان به‌ر ده‌که‌وئ، دواپی له‌کورت‌ه‌باستیکدا باسی ناسن ده‌که‌ین. دواپی خوا ده‌فه‌رموئ:

(۵) ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾، (ئه‌و ناسنه) هئیزکی زوری تیدایه، هئیزکی سه‌خت و پته‌وی تیدایه.

(۶) ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، هه‌روه‌ها سوود گه‌لئکی تیدایه بو‌خه‌لک.

ده‌گونجئ مه‌به‌ست له‌هئیزی زور، هئیزی چه‌ک بئ و، مه‌به‌ست له‌سوود گه‌لی دیکه‌ش ئه‌و ته‌کتو‌لوژیا‌یه‌ بئ، که‌به‌شه‌ر به‌کاری دینئ له‌حاله‌تی ته‌بایی و ناشتی و دوور له‌شه‌رو ئاژاوه‌دا.

(۷) ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ مَنِ يَنْصُرُهُ وَرَسُولُهُ بِالْغَيْبِ﴾، بو‌ئه‌وه‌ش خوا بزانتی کن‌خوئ و پیغه‌مبه‌ره‌کانی به‌په‌نامه‌کیی سه‌رده‌خات. (ل) ی (لیعلم) (لَمَّ التَّغْلِيلِ) ه، هوکار هینانه‌وه: بو‌یه‌خوا ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ﴾ ناسنی دابه‌زاند، تا‌کو بزانتی کن‌خوئ و پیغه‌مبه‌ره‌کانی سه‌رده‌خات، به‌په‌نامه‌کیی؟ واته: به‌نادیاری و کاتئ خوا نابینن.

وشه‌ی: (بِالْغَيْبِ)، ده‌گونجئ په‌یوه‌ست بیته‌وه به‌رانوی (ه) ی (یَنْصُرُهُ) و به‌(رسله) یه‌وه، واته: له‌کاتیکدا خواو پیغه‌مبه‌رانی نابینئ و، ده‌شگونجئ په‌یوه‌ست بئ به‌(مَنْ ي)، (مَنْ يَنْصُرُهُ) هوه، واته: له‌کاتیکدا ئه‌وکه‌سه‌نادیار (غائب) ه، یانی: خوئ نادیاره‌و که‌س نابینئ، به‌لام په‌یامی خواو نابینئ خوا سه‌رده‌خات.

(۸) ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، به‌دنیایی خوا به‌هئیزی زاله، تواناداری بالا‌ده‌سته، واته: به‌دنیایی خوا ﴿قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ په‌کی له‌سه‌ر که‌س نه‌که‌وتوه، نابین و به‌رنامه‌ی خوئ سه‌ربخات، پیغه‌مبه‌رانی سه‌ربخات و په‌یامی خوئ بچه‌سپینئ، به‌لام خوا ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ﴾ ویستوو‌یه‌تی مرو‌قه‌کان تا‌قی بکاته‌وه، نایا کن بئ ئه‌وه‌ی خوا ببینئ ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ﴾ په‌یامی خوا سه‌رده‌خات و پیغه‌مبه‌رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سه‌رده‌خات و پشتیان ده‌گری؟!

کورتہ بانسیک له باره ی نایه تی (۲۵) ی سووره تی (الحدید) هوه

به ریزان!

ئه م کورته باسه له جهوت برگه دا ده خهینه روو:

برگه ی یه که م:

تیکرای پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خوای کارزانی میهره بان راسته و خو ناردوونی، بی نه وهی خو یان ده ستیان تیبدا بووبی، زانیسی نه وهش زور گرنکه، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هیچیان ده ستیان له وه دا نه بووه بینه پیغه مبه ر، وهک گوتراوه: خه ونیشیان پیوه نه بینیوه، به لام خوا ﷺ دیاری کردوون و، هه لیبزاردوون، لیره دا مه به ستم بهر بهر چدانه وهی هه ندیک له رۆژه لاتناسه کانه، که له بهر نه وهی پیغه مبه ری خاتهم ﷺ بهر له وهی وه حیی بو بی، له نه شکه وتی (حراء) دا، خوا به رستی ده کرد، ده لین: نه وه مه شقی و راهیتی کردوهو، خو ی تاماده کردوه بو پیغه مبه رایه تی! به لام خوا ﷺ به درو یان ده خاتوه له نایه تیکی زور روون و اشکاودا، له سووره تی (القصص) دا که ده فهرمو ی: ﴿ وَمَا كُنْتُمْ تَرْجَوْنَ أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ﴾ (۸۱) تۆ به ته ما نه بووی و ئومیده وار نه بووی: کتیبته له پهروه ردگارته وه بو دابه زینتی، به دلنایسی پیغه مبه ری خوا موحه ممه د ﷺ به ته مای نه وه نه بووه خوا ﷺ کتیبی بو دابه زینتی.

ههروه ها له سووره تی (یونس) دا ده فهرمو ی: ﴿ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (۱۱) واته: بلی: نه گهر خوا ویستبای نه به سه رمدا ده خویندنه وهو، نه تپوه شم پی ده زاناند، چونکه ته مه تیکم له پیش وی (به ره وهی فورانام بو بی) له تپو تان

دا گوزه راندوه، نایا نافامن؟ واته: نایا نافامن ته گهر پیغهمبرایه تیی له خوّموهو بووایه، لی نه ده گه رام تاکو ته مه نم ده گاته چل سالی، به لکو بیشتر دست به کار ده بووم، به لام پیغهمبری خاتم و هموو پیغهمبرانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به هیچ جوریک کم و زور ده ستیان له و وحیی و پیغهمبرایه تیه دا نه بووه، که خوا پیی خه لاتی کردوون، له سوورپتی (القصص) دا، زور به روون و راشکاوپی خوا ده فهرموی: ﴿وَمَا كَفَّ تَرْجُوْا اَنْ يَّلْقَىٰ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ (۸۱) واته: تو به تومید نه بووی که کتیب تو لا بنیردری، ته نیا به زهی پیروه ردگارت بوو، واته: نهوه به زهی پیروه ردگارت بووه هوّی نهوه که نهوه کتیبه و نهوه پیام و به نامه یه بو تو بی و پلهی پیغهمبرایه تیی کوتایی به تو به خشری.

برگهی دووهم:

هه موو پیغهمبران به به لگه و موعجیزه ی روونی سه لمینه ره وه هاتوون و، هیچ پیغهمبری که نه هاتوه، مه گهر به لگه و موعجیزه یه کی یقناعکه ره سه لمینه ری پی بووه بو به رانبره کانی، ته م نایه ته (الحدید- ۲۵-) زور به روونی نهوه ده گه یه نئی: پیغهمبرانی خوّمان به به لگه رۆشنه کانه وه ناردوون له فهرمایشتی پیغهمبریش دا ﴿هَاتُوْهُ: اِمَّا مِنَ الْاَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ اِلَّا اَعْطِيْ مَا مِثْلُهٗ اَمِنْ عَلَيْهِ الْبَشَرُ﴾ (أخرجه البخاري: ۴۶۹۶) واته: هیچ پیغهمبری که له پیغهمبران نه بووه، مه گهر شتیکی پیدراوه، له سه ره وینه ی نهوه خه لک برپا بینن، واته: به لگه یه که سه لمینه ری داوای پیغهمبرایه تیان بی، به لام موعجیزه و به لگه ی هه کام له پیغهمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به گویره ی هه لومه رجی کۆمه لگایه که ی بووه، له گه ل ناستی رۆشنبری و فکریان دا گونجاو بووه، وه لآمده ره وه ی پیداوستی نهوه چاخ و سه رده مه بووه.

برگهی سیه م:

سه رجهم پیغهمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به به نامه و ربیازو شیوازی پیاده کردنی به نامه که شیانه وه، نیردراون: ﴿وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْمِيزَانَ﴾

(میزان) به مانای تهرازوو دى، نامیژیک که شتی پی هه لدهسه نگیترى (مَا يُوزَنُ بِهَ الْأَشْيَاءِ)، به لأم گومانى تیدانیه، لیره دا مه بهست پیى نهو حاله تهیه که به هوی کتیبى خواوه له ژیانی به شهردا دپته دى، که بریتیه له دادگری و هاوسه نگی، ههروهک له سووره تی (الشورى) شدا، خوا دهفه رموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾، واته: خوا میزانیشى دابه زاننده و پرای کتیب، تهرازوو که ش هه ر له تيو کتیبه که دایه، چونکه به هوی نهو کتیبه وه خه لک ژیانی هاوسه ننگ ده پی و، به دادگری به پروه ده چن، که واته: نهوانه ی پیمان وابووہ خوا تهرازوو دابه زاننده، له گه ل هه ر کام له پیغه مبه ران دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نه یان پی کاوه و نهو مانا رواله تیبه له نایه ته که نافامر تبه وه و مه بهست نهو، وشه ی (میزان) یش که له قورنندا به کارهاتوه، وهک له تفسیری سووره تی (الرحمن) دا، به تفصیل باسما ن کرده، کهم وابه مه بهست پیى تهرازوو زانراو بن: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، نایا نه مه چ په یوه ندیبه کی به تهرازوو هه یه؟ ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ یانی: خوا تهرازوو داناو له گه ردووندا که بریتیه له سیستم (نظام) و هاوسه نگی و ریک و پیکى، که له گه ردووندا هه یه، دیسان: (المیزان الکونی) ﴿أَلَا تَطْعَمُونَ الْمِيزَانَ﴾، تاکو تبهوش (وهک چۆن گه ردوون هه مووی تهرازوو و هاوسه ننگه) له ژیانی خوئاندا له تهرازوو دادگری لانه دهن، که له شه ریعته دا به رجسته یه، نهوش تهرازوو شه رعیی (المیزان الشرعی)، به لأم ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾، کیشان و پیوان به دادگرانه بکن و، تهرازوو کهم مه کهن، واته: که سیک شتی بو ده کیشن، با راست و دادگرانه بی، نه مه شیان تهرازوو نامیریبه (المیزان الای)، که واته: له قورنندا وشه ی (میزان) هه تا جاریک به مانای نهو نامیره و نامراره ی شتی پی هه لدهسه نگیترى، به کارهاتوه چهن دان جار به مانای هاوسه نگی و دادگری و ریک و پیکى هاتوه.

برگهی چوارم:

تامانجی بنه پرتیی هاتنی پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) چه سپاندنی دادگهری بووه له نیو خه لکدا ﴿لِقَوْمِ النَّاسِ بِالْقِسْطِ﴾، ته مه وهک په یوه ندیی نیوان خه لکه خو یان، ته گه رنا وهک په یوه ندیی نیوان مروقه کان و خوا ﴿﴾، هه موو پیغهمبه ران هاتوون: خوا به یه کگرتن و ته نیا خوا په رستی و، خو به کلایی کردنه وه بو به ندایه تیی کردن و په رستی خواو، هاوبه ش بو خوا په یدا نه کردن، بچه سپینن، وهک له سوورته (الانبیاء) دا هاتوه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ ﴿٢٥﴾، له پیش تو دا (ته ی موحه ممه د ﴿﴾) هیچ پیغهمبه ریکمان نه ناروده، مه گه ر پیمان راکه باندوه که به خه لک رابگه به نئ: جگه له من هیچ په رستراویک نیه، ته نیا به ندایه تیی بو من بکن.

کهواته: پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له م دوو نایه ته موباره که دا، له سوورته (الانبیاء) دا، ده فه رموی: خوا هه موو پیغهمبه رانی نار دوون بو ته وهی ته نیا خوا په رستن، خوا به یه کگرتن به خه لک رابگه یه نن، لیره ش ده فه رموی: خوا هه موو پیغهمبه رانی نار دوون، که خه لک به دادگهری به ریوه بچن، کهواته: هه موو پیغهمبه ران هاتوون بو چه سپاندنی ته و دوو پایه گه وره یه:

۱- خوا به یه کگرتن (توحید) و ته نیا خوا په رستی.

۲- دادگهری، به ریک و پیکی و به دادگهری به ریوه چوون.

کهواته: به بتی هیدایه ت و به رنامه به ک که به پیغهمبه ران دا نار دوویه تی، هیچ کام له م دوو تامانجه گه وره و گرنکه ناچه سپن، نه خوا به یه کگرتن له ژبانی به شه ردا ده چه سپن، ته نیا به ندایه تیی کردن بو خوا، نه دادگهری به مانای وشه ده چه سپن، ته و کاته ش مروقه کان بیانویان ده بتی، چونکه خوا ﴿﴾ ده فه رموی: ﴿رُسُلًا مُبْتَلِينَ وَمُنذِرِينَ لئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۱۵﴾، النساء، واته: پیغهمبه رانیکی دلخوشکهر و ترسینه رن، تاكو خه لک له دواي پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به لگه ی نه بی له سه ر خوا ﴿۱۱۶﴾، که واته: هه تا پیغهمبه ران نه یه ن، خه لک بیانوو و به لگه ی هه ر ده بی، که ته نیا خوا نه په رستی و، به دادگه ری به ریوه نه چن، به لام له دواي هاتنی پیغهمبه ران و په یامی پر له خوا به یه ککرتن و پر له دادگه ری خوا، به شه ر یه ک بیانوو ی نامینی.

برگه ی پینجه م:

دابه زرنانی ناسن راسته و خو به دادگه رییه وه په یوه سته، خوا دواي نه وه ی باسی: ﴿لَيَقَوْمٌ أَلَسْتُ بِرَبِّكَ﴾، ده کات، یه کسه ر ده فهرموئی: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، ناسنیشمان دابه زانده که هیزیک ی زور و، سوود گه لیکیشی تیدابه بو خه لک، هیزه زوره که بو ل دروستکردنی جوړه کانی چه ک، کاتی خو ی شیرو تیرو قه لغان و گورزو مه تال و نه و شتانه بوون، به لام تیسستا ته کتولو جیای سه ربازی زور به هیز بووه، ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، سوود گه لیشی تیدابه بو خه لک، زانایان هه ر که سه به بیی روژگاری خو ی، نه و شتانه ی له ناسن دروستکراون، نماژه یان به و شتانه کردوه و گوتوو یانه: نه و هواج و که ل و په لانه ی له ناسن دروست ده کرتن، نه گه ر خه نجه رو شمشیر و چه قوو... هه ر شتیکی دیکه، له ژبانی ناسایی دا وه ک: قاپ و قاچاغ و ده فرو ته شت و مه نجه ل و... هتد، به لام تیسستا تیمه ده زانین چه مکی نه م نایه ته و، چه مکی نه م وشه یه: ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، زور فراوانه و نماژه یه به ته کتولو ژبای مه ده نیی، که مه گه ر چون دهن ناسن ده چپته وه نیو زور به ی هه ره زوری پیشه سازی عه سکه ری و مه ده نییش.

برگه‌ی ششم:

له نه‌نجامی سوودمهند بوونی مروّفه‌کاندا له ناسن، بۆ چه‌سپاندنی دادگهری، پشتیوانانی خوا وَالَّذِينَ و پیغهمبه‌ره‌کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دهرده‌که‌ون له‌سه‌ر نه‌رزنی واقع دا، (وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ مَن يَبْغِيهِ، وَرُسُلَهُ بِالْعَنِيَةِ)، بۆ نه‌وه‌ی خوا بۆی دهرکه‌وئی ههر که‌سئ خووی و پیغهمبه‌ره‌کانی سه‌ر ده‌خات، به‌نادیاریی واته: له‌نه‌نجامی به‌هرمه‌ندبوون له‌ناسن دا، جه‌نگ و جه‌هاد دیته‌پیش، بۆ سه‌رخستنی نایین و به‌رنامه‌ی خواو بۆ چه‌سپاندنی، هه‌لبه‌ته‌نایین و به‌رنامه‌ی خوا، پتویستی به‌هیز ناکات بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی، به‌لام‌دوایی که‌ ده‌بیته‌قه‌واره‌یه‌ک و نه‌و قه‌واره‌یه، نه‌گه‌ر به‌هوی دادگهری بچه‌سپینتی، ده‌بی هیزی هه‌بی، چونکه‌خه‌لکیکی زۆر چاوی له‌زولم و سته‌مه، زولم و سته‌می نه‌ته‌وايه‌تیی و، چینه‌یه‌تیی و، نابووری و، سیاسی و، کۆمه‌لایه‌تیی و، جه‌زیان له‌خو‌فه‌رژکردن و خو‌سه‌پاندنه، ده‌بی ناسنیک هه‌بی به‌ره‌پرچیان بداته‌وه، که‌واته: کۆمه‌لگای به‌شه‌ر پتویستی به‌دوو‌شتان هه‌یه: (كِتَابٌ يَهْدِي وَحَدِيدٌ يَحْمِي)، کتیبیک و به‌رنامه‌یه‌ک که‌ری‌پیشان بدات و، ناسنیکیش که‌بپاریزی، نه‌و کتیبه‌بپاریزی، نه‌و کتیبه‌ی فه‌رمان به‌دادگهری ده‌کات، چونکه‌له‌باسی دادگهری دا، خوا باسی ناسن ده‌کات، نه‌گه‌رنا نه‌گه‌ر مسولمانه‌تیی و دینداریی ته‌نیا ئیمان و عه‌قیده‌و نو‌ئۆرؤ رۆژوو و تا‌عه‌ت بی، پتویستی به‌ناسن ناکات، به‌لام‌که‌باسی دادگهری ده‌کرئ، باسی ناسن و هیزی دیته‌پیش، نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی دینی خوا په‌کی له‌سه‌ر هیز که‌وتوه، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌ی نایینی خوا ده‌یه‌وی دادگهری بچه‌سپینتی و، سته‌مکارانیش ناهیلن دادگهری بچه‌سپینتی، چ نه‌وانه‌ی چاویان له‌وه‌یه‌سه‌ته‌می نه‌ته‌وايه‌تیی بکه‌ن و، نه‌ته‌وه‌کان بخه‌نه‌ژۆر ده‌ستی خو‌یان، چ نه‌وانه‌ی چاویان له‌سه‌ته‌می نابوورییه، یان چاویان له‌سه‌ته‌می سیاسییه، یان چاویان له‌سه‌ته‌می کۆمه‌لایه‌تیه، نه‌وانه‌ده‌بی ناسنیک و هیزی‌ک هه‌بی بیانسه‌له‌مینیته‌وه‌و بیانهرینگینیته‌وه، له‌و نامانج و مه‌به‌سته‌ناشه‌رعییانه.

برگهی حه‌وته‌م:

ئه‌وه‌ش هه‌مووی بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی مرۆفانه، ئه‌گه‌رنا خوا خاوه‌نی ئه‌و په‌ری
هه‌یزو باڵاده‌ستی بـ سنووره، ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾.

له‌ کۆتایی ئه‌م کورته‌ باسه‌مان دا ده‌لێین:

ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ ئاماژه‌ی کردوه‌ به‌ حه‌وت پێکهێتیه‌که‌ی قه‌واره‌یه‌کی
سیاسیی و ده‌وله‌تیک:

- ۱- پێغه‌مبه‌ر ﷺ نوێنه‌ری خوا به‌و هه‌دايه‌ت و به‌رنامه‌ی خوا بۆ خه‌لك دێنێ.
- ۲- به‌لام ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ بۆ ئه‌وه‌ی جیاپه‌ته‌وه‌ له‌وانه‌ی به‌ ناهه‌ق و به‌ ناراست و به‌ درۆ
ئه‌و ئیددیعا به‌ ده‌که‌ن، به‌لگه‌و موعجیزه‌ سه‌لمه‌نه‌رو ده‌سته‌وسانکه‌ری پێیه‌.
- ۳- هه‌روه‌ها کتیب و به‌رنامه‌یه‌کی پێیه‌.
- ۴- دیسان شتوازو رێبازی پیاوه‌کردنی ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی پێیه‌ که‌ به‌ (میزان) ته‌عبیر کراوه‌.
- ۵- ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ علیهم‌السلام و جینشینانی ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌، ده‌یان‌ه‌وێ به‌ هۆی ئه‌و
کتیبه‌وه‌و ئه‌و شتوازو رێبازه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ی پێ به‌رێوه‌ ده‌به‌ن، دادگه‌ری له‌ ئیو خه‌لكدا
به‌رپا بکه‌ن، به‌ مانای فراوانی: دادگه‌ری له‌ رووی نه‌ته‌واپه‌تی و، له‌ رووی چینه‌ایه‌تی و،
له‌ رووی ئابووری و، له‌ رووی سیاسی، له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تی و هه‌تا دواپی.
- ۶- هه‌بوونی هه‌یزی سه‌ریازی و هه‌یزی مه‌ده‌نیه‌ش، پێویسته‌ بۆ چه‌سپاندنی دادگه‌ری
تاكو کۆمه‌لگا به‌ دادگه‌ری به‌رێوه‌ بچێ.
- ۷- فیداکاری له‌ پێناو سه‌رخه‌ستی به‌رنامه‌ی خوا دا: ﴿وَلْيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ﴾، به‌بێ ئه‌وه‌ش، بێگومان قه‌واره‌یه‌کی سیاسی که‌ ده‌بێ دادگه‌ری بچه‌سپه‌نی،
به‌ پێی به‌رنامه‌ی خوا، ناتوانێ له‌سه‌ر پێی خۆی بوه‌ستێ و، به‌رده‌وام بـ.

که واته: ئەم ئایەتە موبارەتە که ئاماژە ی بە هێڵە گشتییەکانی قەوارەییەکی سیاسی دەولەتتیک، کرد، که خوا ﷻ پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ناردوون، بەرپای بکەن و بیهێننە دی، ئنجا ئایا چەندیان توانیویانە که دەولەت و قەوارەیک بێننە دی و، شەریعەتی خوا و ئەو کتیب و بەرنامەییە ی خوا، پیاده بکات و، دادگەریی لەتێو خەڵکدا بچەسپێ و، چەندیان نەیانوانیوه، ئەوه مەسەلەیهکی دیکەیه، بەلام گرنگ ئەوهیه خوا ﷻ پێغەمبەرانی بۆیه ناردوون، بەو شیوهیه کتیب و پەيامی خوا لە ژبانی خەڵکدا پیاده بکەن و، دادگەریی بەرپا بکەن.

کورتە باسیک له باره‌ی ناسنه‌وه

به پێزان!

کورتە باسیک له باره‌ی ناسنه‌وه، ده‌که‌ین له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و پرسته موباره‌که‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾، واته: ناسنیشمان دابه‌زاندوه، هێژیکێ سه‌خت و زۆرو سوود گه‌لیکی تێدایه‌ بۆ خه‌لك، نه‌ویش له‌ پێنج برگه‌دا:

۱- پیناسه‌ی ئاسن (الحديد):

بۆ ناماده‌کردنی ئه‌م باسه‌ پشتم به‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌ستوه، سه‌ره‌تا بۆ پیناسه‌ی ئاسن، پشتم به‌ (الموسوعة العربية)^(۱) به‌ستوه، ده‌ئێ: (الحديد: مَعْدِنٌ صَلَبٌ رَمْرَمٌ (Fe) مِنْ اسْمِهِ اللَّاتِينِي Ferrum)، ئۆئه‌ بَيْنَ الْفِضِّي وَالرَّصَاصِي لِمَا عَجِدَ الْقَابِلِيَّةَ لِلتَّشْكِيلِ، رَقْمَةُ الذَّرِي: (۲۶) وَوَزْنُهُ الذَّرِي (۵۵،۸۵)، أَمَا وَزْنُهُ التُّوعِي فَهُوَ (۸۶،۷)، دَرَجَةُ انصَهَارِهِ: (۱۵۴۰ م°)، وَدَرَجَةُ غَلْيَانِهِ: (۳۲۵۰ م°)، وَهُوَ أَهْمُ الْمَعَادِنِ عَلَى الْإِطْلَاقِ، وَأَكْثَرُهَا نَفْعًا لِلبَشَرِيَّةِ).

به‌ چاگم زانی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌که‌ به‌ عه‌ره‌بیه‌، ده‌قه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ پینم، ده‌ئێ: ئاسن گانزایه‌کی ره‌ق و پته‌وه‌، په‌مزه‌که‌ی (Fe)ه، که‌ له‌ ناوی لاتینی (Ferrum) هاتوه‌، په‌نگه‌که‌ی له‌ نیوان زیوی و خۆله‌میثی دایه‌، دره‌وشاوه‌یه‌، زۆر باش ده‌گونجی شتی لێ دروست بکری [یانی: له‌ شیوه‌ی جو‌راو جو‌ردا خۆی بپینتیه‌وه‌] ژماره‌ی گه‌ردیله‌یه‌که‌ی (۲۶)ه، کیشه‌که‌ی (۵۵،۸۵)، به‌لام کیشی جو‌رییه‌که‌ی (۷،۸۶)ه، له‌ په‌له‌ی (۱۵۴۰)ی سه‌دی [واته: سه‌نتی گراد]دا ده‌توێته‌وه‌،

به لأم له پلهی (۳۲۵۰) ی سه دی دا ده کولتی و، گرنگترینی کانزاییه کانه به په هایسی و، له هه موویان سوودی زیاتره بو مروفایه تیی.

۲- میژووی دۆزرانه وه و دروستکردنی ناسن:

ئه میس له سن خال دا باس ده کهین و، هه ره له سه رچاوهی پیشوووه و، ده یهتین:

أ- (إِنَّ بَدَايَةَ تَصْنِيعِ الْحَدِيدِ الْمُسْتَخْلَصِ مِنْ فِلْزَاتِهِ، وَاسْتِخْدَامُهُ فِي بَعْضِ الْأَعْرَاضِ، لَا تَزَالُ مَجْهُوْلَةً، وَيُعْتَقَدُ بِأَنَّهَا تَعُودُ إِلَى عُضُورِ مَا قَبْلَ التَّارِيخِ.

إِنَّ أَقْدَمَ الْقِطْعِ الْحَدِيدِيَّةِ الْمُكْتَشَفَةِ مِنْ تِلْكَ الْحِقْبَةِ هِيَ الَّتِي عَثِرَ عَلَيْهَا بَيْنَ حِجَارَةِ الْهَرَمِ الْأَكْبَرِ فِي مِصْرَ، وَبَعْضُ مَا خَلَفَهُ الْحَيُّونَ عَلَى الْحَوَائِمِ وَالْحُلِيِّ الْمَصْنُوعَةِ مِنَ الْحَدِيدِ ...، إِلَّا أَنَّ هَذَا لَا يَعْنِي أَنَّ صِنَاعَةَ الْحَدِيدِ تَعُودُ فَقَطْ إِلَى نَحْوِ (٥٠٠٠) سَنَةً قَبْلَ الْمِيلَادِ).

واته: سه ره تاي دروستکردنی ناسن که له که ره سه خاوه که ی خو ی ده ره بهیتر ی و، به کار بهیتر ی بو مه به سه کان، تا کو ئیستا نه زانراوه و، وایده چی به هره مه ند بوون له ناسن و دۆزرانه وه ی ناسن بگه ریته وه بو پیش میژوو (واته: پیش میژوو ییک که نوو سراوه ته وه، میژوو ی به شهر) دیرینترین پارچه ناسن که دۆزراره ته وه له و ماوه یه دا، نه وه یه که له نیو به رده کانی هه رده مه گه وره که ی میسر دا دۆزراره ته وه، هه ندیک له وه ی که حیثیه کان (که له شام بوون) له و نه نگوستیله و له خشلانه ی دروستیان کردوون له ناسن، له وی دۆزراره ته وه، به لأم ئه مه نه وه ناگه یه نی که دروستکردنی ناسن، ته نیا ده گه ریته وه بو (۵۰۰۰) سال پیش زاین.

واته: (۷۰۰۰) سال له مه و پیش، به لکو دیرینتر شه.

ب- (بَدَائِيَّةٌ بِنَاءِ الْأَفْرَانِ يَصْهَرُ الْحَدِيدُ، كَانَتْ مَعَ بَدَائِيَّةٍ مَا يُسَمَّى بِعَصْرِ الْحَدِيدِ الَّذِي تُعَدُّ بَدَائِيَّتُهُ نَحْوَ عَامٍ: (۱۲۰۰) قَبْلَ الْمِيلَادِ)، سهره تاي دروستکردنی فرنه كان بؤ تواندنه وهی ناسن، له سهره تاي نهو سهرده مه وه بووه، كه پئی ده گوتری: چاخى ناسن (چونكه پيشتر چاخى به ردیى (العصر الحجر) هه بووه، كه مروّف كهل و په له كانى خوئى هه موو له به رد دروستكردوون، سهره تاي چاخى ناسنیش ده گه ریته وه بؤ (۱۲۰۰) سأل پيش زاین.

واته: (۲۲۲۲) سأل له مه و پيش.

ج- (بَدَأَ التَّنْزُورَ الْكَبِيرَ لِصَنَاعَةِ الْحَدِيدِ فِي مُنْتَصَفِ الْقَرْنِ التَّاسِعِ عَشَرَ، لِسَبَبَيْنِ: أَوَّلًا: هُوَ الْبَدَاءُ بِاسْتِخْدَامِ الْهَوَاءِ الْمُسَخَّنِ بَدَلًا مِنَ الْهَوَاءِ الطَّبِيعِيِّ فِي النُّفْخِ، وَثَانِيًا: هُوَ تَطَوُّرُ صِنَاعَةِ الْفُولَادِ، وَهُنَاكَ فِي هَذَا الْعَصْرِ أَفْرَانٌ عَالِيَةٌ يَصَلُّ إِنتَاجُهَا إِلَى (۶۰۰۰) طَنٍ مِنَ الْحَدِيدِ الْخَامِ فِي ۲۴ سَاعَةً)، واته: سهره تاي گه شه سه دندی گه و ره ی به کارهیتانی ناسن و دروستکردنی ناسن، ده گه ریته وه بؤ نیوه راستی سه ده ی نۆزده یه م، نه ویش له بهر دوو هوکار:

یه که م: ده ستکردن به به کارهیتانی هه وای گه رم بؤ مووشه ده مه، له جیاتی هه وای، ناسایی بؤ فوو کردن له فرنه كان (بؤ نه وه ی ناگره كه خوئسبئ و ناسنه كه بتوئته وه) له جیاتی هه وای ناسایی، هه وای گه رمکراویان به کارهیتا.

دوو هم: ده ستیش کرا به دروستکردنی پؤلا له ناسن.

تیتستاش له م رۆژگار هه ماندا فرنی گه و ره ی به رز هه ن، كه (۶۰۰۰) ته ن ناسن له ماوه ی (۲۴) سه عاتدا دروست ده كهن، نه مه (الموسوعة العربية)^(۱) وا ده لئن.

به لام (الموسوعة العلمية الشاملة)^(۲) ده لئن: فرنی وا هه یه (۱۰،۰۰۰) ته ن له شه وو رۆژیک دا، له بیست و چوار سه عاتدا دروست ده كات، (دُون تَوْقِيفِ عَامِلًا

(۱) ج ۸، ص (۱۱۱ - ۱۱۲).

(۲) ناماده کردنی: (أحمد شفيق الخطيب و يوسف سليمان خير الله)، چاپی (۱۹۹۸) ز چاپی یه که م، چاپی تازه (۲۰۰۲) ز لوپنان.

عَلَى مَدَى عَشْرِ سَنَوَاتٍ مُتتَالِيَةٍ)، ئەو فِرْنه ماوهی ده سالی له دواى یه ک کار دهکات، هه موو رۆژیکیش (۱۰،۰۰۰) تهن به رهههه دینى، تىستا فرنى ناوا گهوره ههیه، بۆ به رهههه هینانى ناسن.

۳- ئەندازەى ئاسن له زهوى دا:

(الموسوعة العربية) ^(۱) ده لى: (يَعْدُ الْحَدِيدُ ثَانِي الْمَعَادِنِ بَعْدَ الْأَلْمُنِيَّومِ فِي الْقِشْرَةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَيُؤَلَّفُ نَحْوَ (٥٠) مِنْ وَزْنِ الْقِشْرَةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَنَحْوَ ٣٧% مِنْ كَثَلَةِ الْكُرَّةِ الْأَرْضِيَّةِ، وَمَعَ ذَلِكَ فَهُوَ لَا يُوْجَدُ بِالشَّكْلِ الْحُرِّ فِي الطَّبِيعَةِ إِلَّا نَادِرًا فِي بَعْضِ الرُّسُوبِيَّاتِ وَالصُّخُورِ الْبَازِلْتِيَّةِ وَمُخَلَّفَاتِ الْبَيَّازِكِ...).

واته: ناسن دووهه مین کانا زایه له دواى ئەله منیۆم (ئەله منیۆم زیاتریشه له ناسن له سه ر زهوى) له توێکلی زه ویداو، کینشی توێکلی زهوى (٥٠%) ی ناسنهو، له کۆی خړۆکه ی زهوى (٣٧%) ی کینشی خړۆکه ی زهوى ناسنه، به لأم له گه ل ئەوه شدا، ناسن به شیوه ی نازاد له سروشتدا نیه، مه گه ر به ده گمه ن، له هه ندیك نیشته ووه کان و، له هه ندیك به ردی بازه لئیی و، له هه ندیك پاشماوه ی نه یزه که کان (که له ناسمانه وه دینه خوار).

E- گرنگیی و بایه خیی ئاسن له ژیانى مرۆفدا:

(الموسوعة العلمية الشاملة) ناوا باسی گرنگیی ناسن دهکات و ^(۲) ده لى:

(لَوْلَا الْحَدِيدُ وَالْفُؤْلَادُ مَا كَانَ يَتَيَسَّرُ لَنَا تَصْنِيعُ السِّبَاذَاتِ، وَلَا تَشْيِيدُ الْمَبَانِي الشَّاهِقَةِ، وَلَا إِنتَاجِ الْمَكْنَكَاتِ الَّتِي تَصْنَعُ لَنَا تَقْرِيْبًا كُلَّ شَيْءٍ، فَالْحَدِيدُ أَرْخَصُ الْفَلَزَاتِ

(۱) ج ۸، ص (۱۱۲).

(۲) ناماده كردنى: (أحمد شفيق الخطيب ويوسف سليمان خير الله)، چاپى (۱۹۹۸) ز چاپى يه كههه، چاپى تازه (۲۰۰۲) ز لوبنان.

الَّتِي نَسْتَعْمِلُهَا وَأَهْمُهَا، وَهِيَ يُسْتَخْرَجُ مِنْ خَامَاتِهِ الصُّخْرِيَّةِ الْمُخْتَلِفَةِ، ثُمَّ يَحْوُلُ مُعْظَمُهُ إِلَى الْفَوْلَادِ ...).

واته: نه‌گه‌ر ناسن و پۆلا نه‌بوونایه، ئیمه دروستکردنی سه‌یاره‌کان و به‌رزکردنه‌وه‌ی بینا زۆر به‌رزه‌کان، هه‌روه‌ها دروستکردنی تیک‌پرای ئامیره‌کان، که هه‌موو شتی‌کمان بۆ دروست ده‌که‌ن، هیچ کام له‌وانه‌مان بۆ ناسان نه‌ده‌بوو، (بۆمان هه‌نه‌ده‌ سووراو، ناسن هه‌رزانه‌ترین کانه‌یه که ئیمه ده‌ریده‌هێنین و، له‌ هه‌مووشیان گرنگ‌تره‌و، له‌ ماده‌ده‌ خامه‌کانی به‌ردی جوړاو‌جوړ ده‌رده‌هێنری و، دوایی زۆریه‌ی ناسن ده‌گۆردری بۆ پۆلا.

ئنجبا با بزانی‌ن (د. زغلول راغب محمد النجار)، له‌ کتێبه‌که‌ی خۆی (الأرض) دا چی ده‌لێ؟ ئەو درێژ‌تر باسی سووده‌کانی ناسن ده‌کات و، له‌ چهند خاڵێک‌دا، قسه‌کانی ئەو کورت و پوخت ده‌که‌ینه‌وه‌،

ده‌لێ: که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ ﴾، ئیمه‌ بۆ ئەوه‌ی له‌ فه‌رمایشتی خوا باش تێ بگه‌ین، ناسن هێزه‌ زۆره‌که‌ی چیه‌و سوودو که‌ لکه‌کانی چین بۆ خه‌لک؟ باسه‌رنج بده‌ین^(۱):

۱- یه‌که‌مین سوودی ناسن ئەوه‌یه: که‌ به‌هۆی بوونی ناسنه‌وه‌ له‌ نێو خرۆکه‌ی زه‌ویدا، وا کراوه‌ زه‌وی به‌ که‌لکی لێ ژیان بێ، چونکه‌ ئەو ئەندازه‌ زۆره‌ی ناسن که‌ له‌ نێو کرۆکی زه‌وی دا هه‌یه، له‌ نێو کرۆکه‌ ره‌قه‌که‌ی و، له‌ نێو کرۆکه‌ شله‌که‌یدا هه‌یه، پۆلێکی کاریگه‌ر ده‌بینی له‌وه‌دا، که‌ خرۆکه‌ی زه‌وی ئیمه‌ سه‌قامگیر بێ.

هه‌روه‌ها ناسن له‌ نێو زه‌ویدا کاریگه‌ریه‌کی زۆری هه‌یه، له‌و باره‌وه‌ که‌ هێزی راکێشانی زه‌وی و، مه‌جاله‌ موگناتیسیه‌که‌ی په‌یدا‌بێ، که‌ به‌هۆی ئەو هێزی راکێشانی زه‌وییه‌وه‌و، به‌هۆی ئەو مه‌ودا موگناتیسیه‌وه‌یه، که‌ زه‌وی به‌رگه‌

(۱) ئەو باسه‌ زانستیانه‌ دێنینه‌ پێش، بۆ ئەوه‌ی یارمه‌تی زیاترمان بده‌ن بۆ لێ تیکه‌شتی فه‌رمایشته‌کانی خوا.

ھەوا بە دەۋرى خۇبەۋە دەھىلئەۋە، ھەرۋەھا بەرگە ئاۋىي كە چوار لەسەر پىنجى پانتايى زەۋى دەرياكەنن، بە ھۆى ھىزى پاكىشانى زەۋىيەۋە، بە دەۋرى زەۋىيەۋە، ئەۋىش بەھۆى ئەۋ ئاسنە زۆرەۋە كە (۳۷%) ى ھەموو خۇكەى زەۋىيە لەئىۋ ھەناۋى زەۋىدا ھەيەۋ، ئەۋ ھىزى پاكىشان و، ھىزى موگناتىسىي پەيدا دەكات.

ئىچا ئەۋ بەرگە ھەۋايەى كە لە دەۋرى زەۋىيە، بەھۆى ئاسنەۋەيەكە لە زەۋى دا ھەيە، (ھىزى پاكىشانە كە بەرگە ھەۋا دەھىلئەۋە) ئىمە دەپارىزى لە ھەموو تەنۆلكە گەردوونىيانەى بەرەۋ روۋى زەۋى دىنن، لە شىۋەى بلىسەۋ نەيزەكەكان دا، ھەرۋەھا ئەۋ تىشكە زىانبەخشانەى زەۋى و جگە لە زەۋىيەش، بەرگە ھەۋا دەمانپارىزى لە مىلۇنان تەن، لە نەيزەكەكان كە بەشىۋەى بلىسە دەسوۋتتىن و لە شەۋاندا ديارن، زۆرەيان دەسوۋتتىن و، كەمىكىان لى دەمىننەۋە، كە جارى وايە دەكەۋنە سەر ھەندىك شوئى زەۋى، بەلام لەبەر ئەۋەى زۆرەى پانتايى زەۋى، ئاۋە، زياتر دەكەۋنە ئىۋ دەريايەكان، ھەرۋەھا ئەۋ ئاسنەى لە ئىۋ زەۋى دا ھەيە، يارمەتىي بەرگە ھەۋاي زەۋى دەدات، كۇنترۆلى ھەندىك لە پىكھاتەكانى خۆى بكات، ۋەك: ئاۋ، ئۇكسىجن، دوۋەم ئۇكسىدى كاربۇن و ئۇزۇن، ئەۋانە ھەموۋىيان بەھۆى ئەۋ ماددەى ئاسنەۋەن، لەئىۋ ھەناۋى زەۋىدايەۋ، ۋەك گۇمان: (۳۷%) ى، ھەموو گۆى زەۋى پىك دىنى و، ئەۋەش ۋاي كىردەۋ زەۋى بە كەلكى ژيان بى.

۲- توخمى ئاسن لە خىشتە بنەپەتتەيەكانى پىكھىنانى خانەى زىندوۋە، چۈنكە پىكھاتەكانى ئاسن دەچنە ئىۋ پىكھاتەى ئەۋ كلۇرۇفیلەى لە ئەنجامى تىشكە پىكھاتن دا پىك دى و لە ئەنجامى ئەۋەش دا ئاسن لە ئىۋ روۋەك دا پەيدا دەبى.

۳- ئاسن دەچىتە ئىۋ پىكھاتەى پىرۆتىنەكانى ئىۋكى زىندوۋەكانەۋە، ھەلبەتە ئىۋكى خانەكانىش كىرۇمۇسۇمەكانىان تىدا ھەن و، ئاسن پىكھىنەرى ئەۋانەشە.

۴- ھەروھە ئاسن پىكھىنەرىكى گرنكى ھىمۇگلوۋىنە، ھىمۇگلوۋىن ئەو ماددە بەنەتتەيە لە خروۋكە سوورەكانى خوئىندا ھەيە، خروۋكە سوورەكانى خوئىش، ئوكسىجن لە سىيەكانەوہ لە رى خوئىنەوہ دەگوزنەوہ بو ھەموو خانەكانى جەستە.

۵- ھەروھە ئاسن رۇئىكى گرنگ دەگىرپى لە پروسەى سووتاندنى نىو خانەكان دا، كە پتى دەگوتى: مېتاپۇلىزم واتە: حالەتى ھەرسكردىنى وزەى نىو خانەكان، ئەوئش ديسان ھەر ئاسن دەورى تىدا دەئىنى و، ئاسن رىژەيەكى زورى لە نىو جەرگ و سېل و گورچىلەكان و ماسوولكەكان و مۇخى سوورى ئىسقان دا ھەيە، مروڤ پىويستى بەو رىژە ئاسنە ھەيە، كە لەنىو ھەموو ئەوانەدا ھەيە.

۶- ھەروھە جگە لە جەستەى مروڤ، ئاسن شاپەگى ھەموو پىشەسازىيە مەدەنىي و ەسكەرىيەكانەو، پەنگە تىمە جورىك لە پىشەسازىيمان دەستنەكەوتى كە ئاسن تىدا بەشدار نەبەن بە رىژەيەكى زور.

ھەر لە بارەى سوودەكانى ئاسنەوہ (د. محمد الراىب النابلسى) ىش، ھەندى شت دىنى، كە ھەندىكىيان جورىك لە دووبارەشيان تىدا ھەيە لەگەل ئەوہدا كە (د. زغلول راغب محمد نجار)، ھىئەى، بەلام بو زياتر تىشك خستنە سەر سوودەكانى ئاسن، قسەكانى ئەوئش دىنىن^(۱):

۱- (النابلسى) گوتتويەتى: ھىچ پىشەيەك نىە لەسەر زەوى، مەگەر ئامپازەكانى ئاسن، ھەر لەو كەسەوہى زەوى ھەلدەقەتى، ھەتا ئەو كەسەى ەمەلىياتىكى دل دەكات، ھەروھە ئاسن لە (۹۶%) ى كانزايەكان لە ئاسنەوہ دىن، (واتە: سەرچاوەكەيان ئاسنە) پىشتەر وا دەزانرا رىژەى كانزاي ئاسن لە زەويدا كەمە، بەلام دوايى بۇيان دەرکەوت كە (۵%) ى توئكىلى زەوى و، كۆى زەوى رىژەى (۲۷%) ى ئاسنە، بەلام توئكىلى زەوى (۵%) ى ئاسنە، كە ئەوئش دەكاتە (۷۵) ھەزار مىليۇن مىليۇن تەن، واتە: (۷۵) ھەزار ترىليۇن تەن ئاسن لە توئكىلى زەوى دا ھەيە.

(۱) تفسىر النابلسى: ج. ۹، ص (۲۲۴ - ۲۲۵).

۲- ھەموو جەستەي مروّف (۲) گرام لە ئاسنى تىدايە، واتە: پىنج لەسەر سەد ھەزار (۵/۱۰۰۰۰۰) گرام، ئەگەر مروّفىك بە (۷۵) كىلو دابىرى، ماناي وايە (۷۵،۰۰۰) گرام كىشەكەيەتى و (۲) گرام ئاسن لەو (۷۵،۰۰۰) گرامە، لەو (۷۵) كىلو، لە جەستەي مروّفدا ھەيە، ئنجا ئەگەر ئەو (۲) گرامە لە جەستەي مروّفدا نەبووايە، بە شىوہەكى ھاوكۆيى (معدّل) مروّف دەمرد، چونكە ھەر ئەو سى گرامە ئاسنەو لە جەستەي مروّفدا ھەيە، دەچنە ئىو ھيموگلوپىن لە خرۆكە سوورەكان داو، خرۆكە سوورەكانىش بەھۆي ھيموگلوپىنەو، ئوكسىجىن ھەلدەگرن لە سىيەكانەوہ بو خانەكان، كارگەكانى دروستكردنى خرۆكە سوورەكانىش لە جەستەي مروّفىكى مام ئىوہندى دا، لە ھەر چركەيەكدا دوو ملىون و نىو خرۆكەي سوور دروست دەكەن، ھەرۋەھا لە ھەر چركەيەكدا دوو ملىون و نىو خرۆكەي سوور لە جەستەي مروّفدا دەمرن، ئنجا ئەو خرۆكە سوورانە، كە بەھۆي ھيموگلوپىنەو كە ماددەي ئاسنىان تىدا ھەيەو ئوكسىجىن دەبەن بو خانەكان، دوايى ئەو خانانەي ئىستىفادە دەكەن لەو ھيموگلوپىنەي ئاسنى تىدايە، ئاسنەكە فرى نادەن، بەلكو ئەو ئاسنە دەچى بو گۆرستانى سېل و، لەوئى شى دەكرىتەوہو ئاسنەكەي وەرەدەگىرى، جارىكى دىكە ئاسنەكە دەتېردىتەوہ بو مۆضى ئىسقان كە لەوئىدا كارگەي دروستكردنى خرۆكە سوورەكان ھەيە، ھيموگلوپىنەكەش دەگوازرىتەوہ بو جگەر، تاكو ئەويش زەرداوى لى دروست بكات، كەواتە: زەرداوىك كە دروست دەبى، ھەمووى برىتە لە لاشەي خرۆكە مردووەكانى كە لە خوئىندا ھەن، ھەر بۆيە كاتىك مروّف پەنگى زەرد ھەلدەگەرى، ئەوہ بەلگەيە لەسەر ئەوہى ماددەي ئاسنى لە جەستەدا كەمە.

۳- ئاسن دەچىتە ئىو پىكھاتەي ھەموو جوړەكانى خوئىن، نەك تەنيا خوئىنى مروّف، بەلكو خوئىنى ھەموو ژيانداران، ھەرۋەھا ئاسن دەچىتە ئىو پىكھاتەي ھەموو گەلایەكان، ھەموو ئەو پرووہكانەي گەلایان ھەيە قەدو چل و پۆپيان ھەيەو، ماددەيەكى پىكھىتەرى گرنگيانە، بۆيە زۆربەي سەوزو دانەوئىلەكان بو وئىنە: نىسك دەولەمەندە بە ماددەي ئاسن، ھەرۋەھا ميوەكان بو وئىنە: سىو دەولەمەندە بە ماددەي ئاسن، ھەر بۆيەش سىوئىك كە پارچەيەكى لى دەكەيەوہو لە وئى دادەئى، دەبىئى پەنگەكەي مەيلەو ژەنگاويى ديارە، چونكە ئەو ماددە ئاسنەي تىدايە لەگەل ھەوا، يەكىگرتوہ.

0- چۈنەيتىي دابەزىنىي ئاسن بۆ سەر زەوى:

بۆ ئەمىش جارىكى دىكە دەگەرئىنەوہ بۆ كئىتەكەي (د. زغلول راغب محمد النجار)، خوا پاداشتى بداتەوہ، كە زۆر بە جوانىي تەفسىرىي ئەو ئابەتە موبارەكە دەكات و پرونى دەكاتەوہ، چۆن ئاسن لەسەرئۆہ بۆ سەر زەوى دابەزىوہ! ھەر يەكسەر لە كئىتەكەيەوہ^(۱)، خولاسەكەي دىنم و بەكسەرىش بە كوردىي دەيھىنم، دەلت:

لە لىكۆلئىنەوہ يەك دا لە بارەي دابەش بوونى توخمەكان، لەو بەشەي گەردوون دا كە بۆ ئىمە زانراوہ، بە تەلسكۆبەكان بىنراوہ، تىبىنىي ئەوہ كراوہ كە گازى ھایدروژىن (%۷۴)ى ماددەي گەردوونە، لە پروي زۆرىيەوہ لە دواي ھایدروژىن، ھىليۇم ھەيە كە لە (%۲۴)ى پىك دىنن، ئنجا ئەم دوو توخمە: ھایدروژىن و ھىليۇم سادەترىن و سووكترىن توخمەكانى گەردوونن، كە بە ھەردووكيان (%۹۸)ى ماددەي زانراو و بىنراو گەردوون پىك دىنن، ئەوانى دىكە بە ھەموويان ئەوہي تاكو ئىستا بۆ ئىمە زانراون، كە دەورى سەد (۱۰۰) توخمن بە ھەموويان (%۲)ى ماددەي گەردوونى بىنراو بۆ ئىمە پىك دىنن، [بۆيە دەلتىم: گەردوونى بىنراو بۆ ئىمە، چونكە مەرج نىە گەردوون بەس ئەوہندە بى كە ئىمە دەيىنىن، وەك پىشترىش گوتوومانە: ئەوہي دەيىنرى وا پىندە چى ھەمووي لە سنورىي ئاسمانى يەكەم دابى، چونكە خوا دەفەرئىي: ﴿رَبَّنَا السَّمَاءَ الَّتِي بِنَايَ بِمَصْرِيحٍ﴾ المملك: ۵، ئاسمانى يەكەممان بە چرايان رازاندۆتەوہ، ئنجا ھەرچى كە ھەكەشانەو ئەستىرەيە ھەمووي وشەي (مَصْرِيح)ى بەسەردا دى، (السَّمَاءَ الدُّنْيَا) ش، يانى: (السَّمَاءَ الْأَقْرَبَ)، دنيا (مؤنث)ى (أدنى)يە، ئاسمانى نىزىكتەر لە ئىوہمان بە چرايان رازاندۆتەوہ، چرايەكانىش مەبەست ئەستىرەكانن، كەواتە: ھەرچى كە ھەكەشان و كەلە كە ھەكەشانە، ھەمووي لە سنورىي ئاسمانى يەكەمدابە، ئنجا

لە ئىۋو ئەۋ ئەستىرانەدا، ھەموويان ئەۋ پىرۆسەيان لە ئىۋودا ئەنجام دەدرى كە يەكگرتى ئىۋىكى (الْإِنْشَاء مَاجِ النَّوَوِي)، پىندەگوتى، بەلام ھەندىكىيان لە ئەستىرەكان كە گەورەترن، ھىزىكى زۆر لە وزە، وزەيەكى زۆر بىرەزا يان لى دەردەچى، كە پىي دەگوتى: وزە ئەستىرەكان، ئنجا لە ئەنجامى ئەۋ وزەيەدا، كە لەۋ ئەستىرەيە دەردەچى، دوايى وردە وردە ئىۋو جەرگەي ئەستىرەكە دەيىتە ماددەي ئاسن، دواي ئەۋەي وزەكەي لىۋە دەردەچى، ئاسن دەيىتەۋە، ئنجا ئەۋىش زۆر گەرم دادى، ۋە سەرەنجام ئەۋ ئەستىرەيە دەتەقىتەۋە، پارچەكانى بىلاددەبنەۋە بە لاپەرى ئاسمان دا، تاكو دابەزن بۆ سەر ئەستىرەكانى دىكە ۋ بۆ سەر خىۋكەكان، ئنجا خۆرى ئىمە كە بەشىۋەيەكى بنەپەتى لە ھایدروچىن پىك دى، ئىۋكەكانى ھایدروچىن كە لەگەل يەك دا يەك دەگرن، بۆ ئەۋەي غازى توخمى دوۋەم كە ھىلىۋمە پىكىتىن، ھىزىكى زۆر لە خۆر دەردەچى كە گەرمىيەكەي دەگاتە دە (۱۰) مىيۇن پلەي سەدىي، ئەۋەي ۋا دەكات ئەم خۆرى ئىمە بىيىتەۋە، ئەۋەيە كە غازى ھىلىۋم وردە وردە لە ھایدروچىن دروست دەبى، كە لە ئىۋو خۆردا زۆرەۋ، خۆرىش وردە وردە دەكشى، ھەتا ئىۋكەكەي گەرمتر دەبى، ئەۋىش پتر دەكشى ۋ غازى ھىلىۋمى لى دەردەچى، ئەستىرەيەكى ئاسايى ۋەك خۆرەكەي ئىمە دىۋى دەرىي بە (۶۰۰۰) پلەي سەدىي مەزەندە دەكرى، بەلام ھەتا بەرەۋ قوۋلايى خۆر بچىن، پلەي گەرمىيەكەي بەررتەر، ھەتا دەگاتە ئىۋكى خۆر (۱۵) مىيۇن پلەي سەدىي گەرمە، زانايانى گەردووناس دەلتن: ئەگەر بىت ۋ نيۋە ئەۋ ئەندازە ھایدروچىنەي لە خۆر دايە، ھەموۋى بگۆرى بۆ ھىلىۋم، پلەي گەرمىيە لە ئىۋو جەرگەي خۆردا، دەگاتە (۱۰۰) مىيۇن پلەي سەدىي، ھەرۋەھا زانايان دەلتن: مەزەندەيان كىردە كە دەگونجى پلەي گەرمىي ئىۋو جەرگەي خۆر، بگاتە (۶۰۰) مىيۇن پلەي سەدىي، لە ئەنجامى ئەۋەدا بەشىكى كاربۆنەكەي دەگۆرى بۆ سۆدىۋم، دوايى بۆ مەگنسىۋم، دوايى بۆ نيۋن، ئنجا لە دواي ھەموۋ ئەۋانە، ئاسن دروست دەبى.

ئىنجا ئەو ئاسنەي سەر زەوى، بەرھەم و ئەنجامى تەقېنەۋەي ئەو ئەستېرانەيە
 كە نىۋ جەرگە كەيان بۆتە ئاسن و، دۋايى تەقېونەۋەو ئاسنەكە بىلاۋ بۆتەۋە، ئەو
 ماددەي ئاسنەش لەو ئەستېرە گەورانەۋە، كە بە گەردووندا بىلاۋ بۆتەۋە، زەوى
 بەشى خۇي بۇ ھاتەۋە، تىستا رېژەي ئاسن لە خۇرى تىمەدا ئەندازە كەي زۆر
 زۆر كەمە: (۲۷/۱۰۰۰۰) قەبارە كەيەتى، كە رېژەي ئاسن تىيدا لە ھى زوحەل و
 عەتاردو زوھرە، ھەموويان كەمترە.

ئىنجا زەوى تىمە كاتىك لە خۇر جىابۆتەۋە، ۋەك تۆپەلىك لە خۇلەمىش
 و توخمى سووك بوۋە كە پىكەۋە كۆبوونەتەۋە، بەلام ئەو تۆپەلە كە ۋەك
 خۇلەمىشىك بوۋە لە ماددە توخمى سووك بوون، بارانىك لە ئەيزەكە كانەۋە
 كە ماددەي ئاسنيان تىيدا بوۋە، ھاتەۋە، لە دەرەۋەي كۆمەلەي خۇرەۋە لە
 ئەنجامى ئەۋەدا كە زۆر بە خىرايى ھاتەۋە، زۆرىش قورس بوۋە، يەكسەر چۆتە
 نىۋ جەرگەي زەويىەۋە، لەۋىدا نىۋ جەرگەي زەوييان پىكەيتناۋە.

ھەموو زەويىش لە ھەوت بەش پىك دى:

يەكەم: كاكلىكى زۆر رەق بەشىۋەي تۆپىكى زۆر گەورە، كە ھەمووي ماددەي ئاسن و
 نىكلەۋ، ئەندازەي رېژەي ئاسن لەو تۆپەلەي نىۋ جەرگەي زەويى دا دەگاتە: (۹۰٪) و،
 (۹٪) شى نىكلەۋ، (۱٪) دىكەش ھەندىك توخمى دىكەي سووكن.

دوۋەم: ئىنجا لە دۋاي ئەو تۆپەلەي نىۋ جەرگەي زەوى كە زۆر رەقە، تۆپەلىكى دىكەي
 شل دى، ماددەيەكى شلە بە ھەمان شىۋەي پىكەھاتە كىمايى، واتە: ديسان ئەويش
 (۹۰٪) ئاسنەو (۹٪) نىكلەۋ (۱٪) ىش ھەندىك لە توخمەكانى دىكەن.

ئەم دوو پىكەھاتەي زەوى، واتە: ھەم تىۋكەي رەقەكەي و ھەم تىۋكە شلەكەي
 كە بە دەۋرى تىۋكە رەقەكەدا ھەيە، بە ھەردووكيان (۳۱٪) كۆي زەوى پىكەدىنن.

سىيەم و چوارەم و پىنچەم: ئىنجا لە دۋاي ئەو دوو تىۋكە رەق و تىۋكە شلە،
 سى چىنى دىكەي زەوى دىن چىنەكانى: سىيەم و چوارەم و پىنچەم، ئەوانە پىيان

دهگوتری: پتوہ پیچراوی زہوی (وشاخ الأرض)، ئەو سنی چینهش: چینی بنه‌وہو، چینی نیوہ‌راست و، چینی سەرین.

شەشەم و ھەوتەم: ننجای دواي ئەو پینج چینه، دوو چینی دیکه دین که پیمان دهگوتری: به‌رگی به‌دیسی (الغلاف الصخري)، ئەویش له دوو توئز پیک دی: توئزی شەش و توئزی ھەوت، یه‌که‌میان هی پیش توئکل، ئەوہی دیکه‌شیان توئکل، ننجای ھەتا به‌رەو سەر دی، ریزە‌ی ناسن کهم ده‌بیتەوہ، پیشی ریزە‌ی ناسن وەک گوتمان: (۹۰٪)ە، دوايي ورده ورده ریزە‌ی ناسن کهم ده‌بیتەوہ، تاکو ده‌گاتە توئکلی زہوی و ریزە‌ی ناسن ده‌بیتە (۵٪).

بۆ‌شەش گەردووناس و زانیانی زہویناسیی (جیۆلۆجیا) تیس‌تا زیاتر ئەو قەناعەتەیان بۆ دروست بوو، که ئەو ناسنە‌ی له زەویدا ھە‌یە - که (د. زغلول النجار)، به (۹۰،۳۵٪)، مەزەننە‌ی کردوہو، ئەوانە‌ی دیکه گوتوویانە: (۲۷٪)ی ھەموو گوئی زہوی پیک دینن - ھەموو ئەو ماددە‌ی ناسنە له ئەستیرە گەورە‌کانەوہ ھاتوہ، که پیمان دهگوتری: (النجوم المستعرة)، ئەستیرە گرگرتووە‌کان و تیشکی زۆر زۆریان ھە‌یە، له ئەنجامی ئەوہ‌دا که وزە‌ی زۆریان سەرفکردوہو ناسن ماوہ‌تەوہ له نیو جەرگە‌ی دا و دوايي تەقیوہ‌تەوہ، ننجای ئەو پارچە ناسنە‌ی نیو ئەو ئەستیرانە داہەزیون، به شیوہ‌ی بارانیک‌ی گەورە‌ی ناسن بۆ نیو زہوی، ھەلبەتە نہک تەنبا بۆ نیو زہوی، به‌لکو بۆ نیو خرۆکە‌کانی دیکە‌ی کۆمە‌لە‌ی خۆریش، ئەو ناسنە له ئەنجامی ئەوہ‌دا ھاتۆتە نیو زہوی، ننجای نایا بۆچی له نیو جەرگە‌ی زەویدا ناسن زیاترە: (۹۰٪) و ئەوہی دیکە‌ش نیکلە؟ لەبەر ئەوہی ناسن قورستەر، لەو ئەستیرە بەرزانەوہ کەوتۆتە نیو جەرگە‌ی زہوی، ئەو کاتیش زہوی وەک تیس‌تا نەبووہ رەق و پتەو سارد بیتەوہ، به‌لکو وەک وەک تۆپە‌لپیک خۆلە‌میش وابووہو، یه‌کسەر ئەو ناسنە باریوہ قورسە ھاتوہو له نیو جەرگە‌ی زہوی دا قەراری گرتوہو، کاکلە‌ی زہوی پیکھیناوە، ھەم کاکلە رەقە‌کە‌ی و ھەم کاکلە شلە‌کە‌ی، ناگر پرژننە‌کان (براکین)ییش که پەیدا دە‌بن، مانای وایە ناسنە

شل و تاووهیه که به دهوری نیوکه رهقه کهوهیه، جار جار له ههندیگ شوینی زهوی دپته دهری، ههر بویهش که دپته دهر ههمووی ناسن و نیکل و نهو مادهه تاوانهن که زور زور گهرمهو، جاری وایه زور بهرزده بیتهوه، چونکه به فشاریکی زور له نیو جهرگهی زهوییهوه دهرده قولن.

ئهمه کورتهیهک بوو له بارهی پیناسهی ناسن و، له بارهی نهوهوه که خوا ﷻ که دهفرموئ: ناسنمان دابه زاندوه، نایا دابه زاندنی ناسن چ چه مک و واتایهکی ههیه؟ به پیی نهوهی زانیاری گهر دووناسیی و زانیاری زهویناسیی، ئهم روژگاری تیمه بو دهرکهوتوه.

له کوئایی ئهم دهرسه ماندا ده لیم: تیمه له سه زمان پئویسته به پیی نهوه که زانیاری له روژگاری تیمه دا پئیگه یشتوه، ته ماشای نایه ته کان بکهین، که بیگومان سه ره تای وه حیی کوئایی زانسته، زانست له کوئی کوئایی دی، وه حیی له وپوه ده ست پنده کات، چونکه زانست بریتیه له باسی دروستکراوی خوا، به لام وه حیی فه رمایشتی خوایه، بویه پئویسته نهو شتانهی قورنن باسیان ده کات، که په یوه ستی به گهر دوونه وه، به دروستکراوه کانی خواوه، هه ولبدهین: زانست چی بو دهرکهوتوه، لهو رووهوه تیمه بو زیاتر روونکردنه وهی چه مکی نایه ته کان، که لهو بارهوه ده دوین، لهو زانسته به هره مه ند بین، به لام بیگومان ده بی بلین: ئهمه به پیی نهوهی تاکو ئیستا مرؤف پیی گه یشتوه، گومانیشی تیدا نه، هه تا زانست زیاتر به ره و پتسه وه بچی، چه مک و واتای نهو نایه تانهی لهو بارهوه قسه ده کهن، روونتر ده بیته وه، زانیاریش بیگومان پله پله یه، زانیاری په هاو بی خلته، ته نیا له وه حیی خوای په روه ردگار دایه، به لام به شه ریش خوای زاناو توانا توانایه کی داوه تی، ده توانی زور شت بزانی و، به نه ندازهی نه وه ش که شت ده زانی، زیاتر له فه رمایشتی خوا تیده کات.

مهسه لهی دووهم:

نیررانی نووح و نبیراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و هیتشته وهی پیغهمبه رابه تی و بهرنامه ی خوا له و چه که یاندا، دوا یی نیررانی پیغهمبه رانی دیکه و، شوین خستنی عیسی کوری مه ریه م بو هه موویان، واته: له دوا ی هه موویانه وه به ماوه یه ک که پی پی چوووه، پیدانی ئینجیل و په رۆش و بهزه یی خستنه نیو دلی شوینکه و تووه کانی و، داهینانی ره بانیه تیک له لایهن شوینکه و تووانیه وه، که خوا له سه ری دانه نابوون و، خوا جگه له رازیکردنی خو ی له سه ر پیویست نه کردبوون، بر واداره کانیان پاداشتیان هه یه و، لاده رانی شیان سزا:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَةٌ أَتَدْعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَابِهَا فَتَأْتِيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿۱۴﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته له چوارده برگه دا:

(۱)- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾، به دلنیا ییش نووح و نبیراهیممان (به پیغهمبه ر) ناردن، ئەمه ده گه رپته وه بو پرسته ی پێش، وه ک گپرا نه وه ی تاییه ت بو سه ر گشتیی، ئایه تی پێش فە رموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَصْرَفُهُ وَرُسُلَهُ بِالْقَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، نجا ئەمه وه ک گپرا نه وه و بادا نه وه ی تاییه ته بو سه ر گشتیی، دوا ی ئەوه ی خوا ﷻ به گشتیی باسی پیغهمبه رانی کردوه، که به له که ره وشنه کانه وه ناردوونی و کتیب و ته رازووشی له گه ل دابه زاندوون، واته: بهرنامه یه ک و هاوسه نگیه ک و دادگه ریه ک، که ئەو بهرنامه یه گرتوو یه ته نیو خو ی، بو ئەوه ی

خەلک بە دادگەریی بەرئوہ بچن، ئنجا بە تاییەت باسی دوو لە پێغەمبەرائی یە کجار پایە بەرزى خۇی دەکات، کە یەکیکیان بە (أَبُو الْبَثْرِ الثَّانِي) و، ئەوەی دیکەشیان بە (أَبُو الْأَنْبِيَاء) ناودارە، نوح عَلَيْهِ السَّلَام پێی دەگوتری: دوو مین بابی مروّقایەتیی، لەبەر ئەوەی ئەوانەى لە کەشتییە کەدا لەگەڵی سوار بوون، هەموویان لەو چەى خۇی بوون، وەک خوا دەفرموی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُرُ الْبَاقِينَ ۗ﴾، تەنیا ئەوانیش مانەو لەسەر زەوی، کەواتە: بەشەر لە دواى نووحەو، هەمووی لەو چە نوح عَلَيْهِ السَّلَام بوو، ئیبراھیمیش پێی دەگوتری: (أَبُو الْأَنْبِيَاء) بابی پێغەمبەران، لەبەر ئەوەی لە دواى ئیبراھیم، هیچ پێغەمبەرێک نەهاتو، کە لە وە چەى ئیبراھیم نەبووی، وەک خوا عَلَيْهِ السَّلَام دەفرموی:

(۲) - ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا الْأَنْبِيَاءَ وَالْحُكَمَاءَ﴾، لەو چەى ئەواندا، هەم پێغەمبەرایەتیی و هەم کتیب و بەرنامەى خۆمانان دانا، هەر پێغەمبەرێک لە دواى نووح هاتیی، لە وە چەى نوح بوو، هەر پێغەمبەرێکیش لە دواى ئیبراھیم هاتیی، لەو چەى ئیبراھیم بوو، ئنجا ئایا ئەم دوو پێغەمبەرە (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆچی خوا بە تاییەت ناوی هێناون؟ چونکە هەردووکیان لەسەر ئاستی مروّقایەتیی ناسراون، هەم نووح، هەم ئیبراھیم، دوو پێغەمبەری ئیو نەتەوہی (أممي) بوون، تەنیا هی گەلێکی دیاریکراو و شوێنێکی دیاریکراو نەبوون، هەر بۆیەش باسی تۆفانەکەى نوح عَلَيْهِ السَّلَام لە هەموو کتیبە مێژووییەکاندا هەیه، هەر لە پۆژھەلاقی ئاسیاوہ بگرە تا کو میصر و میژو پۆتامیا و پۆم و شوێنەکانی دیکە، هەر وەها ئیبراھیمیش عَلَيْهِ السَّلَام تاکە پێغەمبەرێکە کە هەموو خاوەن بەرنامە ئاسمانیەکان پێزیان بۆی هەیهو، بە پێغەمبەری خۆیانی دەزانن: جوولەکو نەصرانی و موسولمان - بە پێی ریزبەندی کاتیان باسکردن - هەر وەها صابیتەش بەھەمان شێوہ، زەر دەشتییەکانیش بەھەمان شێوہ، هەموو ئەوانەش کە خۆیان بە خاوەنی کتیبکی ئاسمانیی دەزانن، پێزیان بۆ ئیبراھیم هەیه، بۆیە خوا عَلَيْهِ السَّلَام ناوی ئەو دووہی هێناو کە دەفرموی: پێغەمبەرایەتیی و کتیبمان لەو چەى ئەواندا دانا، ئنجا وەک پێشتریش باسمان کرد، کەواتە: هەم پێغەمبەرایەتیی کە وەک پلەو پێگەبەک خوا دەیبەخشی، هەم ئەو کتیب و پەيامەى وەک وەحیی و سروشیک خوا دەبنیری، سەرچاوەکەیان بەسە خۆی پەرورەدگار و مپەرەبانە.

۳- ﴿فَجَنَّبْنَاهُمْ مِهْتَدِي﴾، نجا له وه چه ی نوح و ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که سائیک هه بوون ری پاستگرتوو بوون، (مُهْتَدِي)، (السَّالِكُ صِرَاطَ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمِ الْمُوَصِّلِ إِلَى الْغَايَةِ)، که سیک که ری پاستی خوا ده گری، که به نامانجی ده گه یه نئی، (مُهْتَدِي)، هه رچه نده لیتره (مُهْتَدِي)، به ته نووین هاتوه، که سیکه ری هیدایه تی گرتی، واته: پاسته ری بوو، ری پاستگرتوو.

۴- ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾، زوریکیشیان لادهر بوون، ئەمەش ئەوه ده گه یه نئی که که میکیان ری پاستگرتوو بوون، له وه چه ی ئیبراهیم و نوح (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و زۆربه یان لادهر بوون، نجا که ده فهرموئی: لادهر بوون، ئەمە هەم دەگونجی که م و زۆر لایندابی، به و واتایه ی تووشی گوناھو لادان و سه ریچی بی بووین و، ده شوکونجی یه کجاری لایندابی، چونکه (فسق)، به مانای لادان (خُرُوج) و، ده رچوونه، نجا ده رچوونی به شی هه یه، له هه ندی شتدا، وه ک هه ر که سیک له بازه ی ئیسلام و ئیماندا هینتته وه، به لام تووشی گوناخ بووی و، ده رچوونی گشتیش هه یه، که یه کجاری له بازه ی ئیمان و ئیسلام بچیتته ده ر، لیتره ش هه ردوو واتایه کان هه لده گری.

۵- ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا﴾، دوابی به شوین نه واندا پیغه مبه رانی دیکه مانمان ناردن، (تقفية الرسل: إِبْتِاعَ الرُّسُولِ بِرُسُولٍ آخَرَ، مُشْتَقَّةٌ مِنَ الْقَفَا، لِأَنَّهُ يَأْتِي بَعْدَهُ، وَالْآثَارُ: جَمْعُ الْأَثَرِ، وَهُوَ مَا يَتْرُكُهُ السَّائِرُ مِنْ مَوَاقِعِ رِجْلَيْهِ فِي الْأَرْضِ)، (تقفية) ی پیغه مبه ران نه وه یه پیغه مبه ریک به دوی پیغه مبه ریکی دیکه دا بنیردری، له (قفا) وه هاتوه داتاشراوه، واته: پشته مل، چونکه هه ر پیغه مبه ریک له دوی نه وی دیکه پروات، له پشتیه وه ده چی، (آثار) یش کوی (أثره)، واته: شوین پی که سیک که به شوینیکدا ده روا، شوین پی به چی دلی، واته: پیغه مبه رانمان یه ک به دوی یه کدا ناردن، ئەم ته عبیره نه وه ی لی ده فامریتته وه که پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ماوه ی زوریان نه که وتوتته به ینی، هه ر له دوی پیغه مبه ریک، پیغه مبه ریکی دیکه هاتوه، له سووره تی (المؤمنون) دا خوی په روه ردگار زۆر به روونی ده فهرموئی: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾، واته: دوابی پیغه مبه ری خۆمانمان یه ک له دوی یه ک، په یتا په یتاو به بن پچران، به دوی یه کدا ناردن.

۶- ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، دوايى عيساي كورى مەرىمەمىشمان ۋە دواخستى، بۆيە خوا ﷺ تەعبىرەكەي ۋا ھىناۋە چونكە عيسا كۆتا پىغەمبەرى بەنوۋ ئىسرائىل بوۋە، ئەۋىش بە دواي زەكەرىياۋ يەحياۋ يۈنۈسى كورى مەتتادا ھاتو، ئنجا كىتپە مېژۈۋىيەكان بۇمان باس دەكەن، كە (يۈنۈسى كورى مەتتا) لە سەرەتاي سەدەي ھەشتەمى پىش عيسادا ﷺ ھاتو، واتە: لە ئىۋان يۈنۈسى كورى مەتتاۋ تىردرانى عيسادا ﷺ ھەشت سەدە ماۋە ھەبوۋە! بەلام ئەۋە بەراست نازانم و گرىمان ۋاشبوۋى، ئەۋە تەنيا بۆ پىغەمبەرانى بەنوۋ ئىسرائىل ۋابوۋە، بىگومان لە شوئەكانى دىكەش پىغەمبەرانى دىكە ھەبوۋن، بۆيەش خوا ﷺ دەفەرمۈي: بە دواي ھەموۋياندا عيساي كورى مەرىمەمان نارد، چونكە عيسا كۆتا پىغەمبەرى خوا بوۋە ﷺ، پىش موھەمەد پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ.

۷- ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾، ئىنجىلىشمان پىدا (بە عيسا ﷺ)، ئىنجىل بە زمانى عىربى بە ماناي موزدە (بۇرى) دى، ھەرۋەھا بە ماناي فىركردنى تازە (التعلیم الجدىد) ىش دى، خۇيان ۋايان ناۋاۋە، ئنجا كە دەفەرمۈي: ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، پىشەر دەفەرمۈي: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آئِدِهِمْ﴾، واتە: بە دواي شوئەۋارى نوۋح و ئىبراھىم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ۋە چەكەيان دا كە پىغەمبەرانىان تىداۋون، پىغەمبەرانمان ناردوۋن، بەلام لەبەر ئەۋەي ماۋەيەكى زۆر كەوتۆتە ئىۋان عيسا ﷺ ۋە كۆتا پىغەمبەرى پىش خۆيۋە، لەۋانەي خاۋەن بەرنامەي تايبەت و سەرەخۇن كە موۋسا عليە السلام بوۋە، بۆيە تەعبىرەكەي گۆرپوۋە فەرمۈيۋەت: ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾، ھەرۋەھا عيساي كورى مەرىمەمىشمان نارد لە دوايىدا.

۸- ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾، پەرۋش و بەزەييمان خستە دلى ئەۋانەۋە كە شوئنى كەوتبوۋن، واتە: ۋامان لىكردبوۋن: ھەم پەرۋشيان ھەبى، ھەم بەزەي، پىشەر گومان: (رَأْفَةً)، پەرۋش، ئەۋەيە تۆ بە تەنگ كەسىكەۋە بى، كە توۋشى زيان نەبى، دەگوترى: پەرۋشى فلانكەسمە، واتە: توۋشى زيان بوۋە توۋشى نارەحەتى

بووه، بهزه‌یی ئه‌وه‌یه تۆ به ته‌نگیه‌وه بی، که قازانجی تووش بکه‌ی و سوودی بۆ بیئیی، ده‌گوترئیی؛ فلانکه‌س به‌زه‌یی به فلانکه‌سدا هاته‌وه، واته: چاکه‌ی له‌گه‌ل کرد، به‌لام: په‌رۆشی فلانکه‌سیه‌تی، واته: پێی ناخۆشه که تووشی نارچه‌تی بووه، بۆیه خوا ﷻ ئه‌و دوو وشه‌یه‌ی وه‌ک دوو سیفه‌ت بۆ خۆی به‌کاره‌یناون: ﴿رَهْوَفٌ رَّحِيمٌ﴾، واته: خوا په‌رۆشی به‌نده‌کانیه‌تی تووشی زیان بن، به‌زه‌یشیان له‌گه‌ل ده‌نوئیی که تووشی خێرو چاکه‌یان کات، ئنجا ده‌فه‌رموئ: ئیمه هه‌م په‌رۆش و هه‌م به‌زه‌ییمان خستبووه دلئ ئه‌وانه‌وه که شوئین عیسا ﷺ که‌وتن، یانی: ئه‌وانه‌ی به‌راستی شوئیی که‌وتبوون، هه‌م په‌رۆشی خه‌لکیان بوو، که تووشی زیان نه‌بن و، هه‌م به‌زه‌یشیان پێاندا ده‌هات، که تووشی خێرو چاکه‌یان بکه‌ن.

۹- ﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا﴾، ره‌هبانییه‌تیکیشیان داھینا، واته: خۆیان گۆشه‌گیری و ره‌هبانییه‌تیکیان په‌یدا کردو دایانه‌ینا.

۱۰- ﴿مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾، ئیمه ئه‌و (ره‌هبانییه‌ت)ه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وان پێویست نه‌کرد بوو.

ئهمه رسته‌یه‌کی ئیواخن (جملة معترضة)ه.

۱۱- ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾، (دایان نه‌هینا) مه‌گه‌ر بۆ داواکردنی ره‌زامه‌ندی خوا، (ابْتَدَعُوهَا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ)، ئهمه باشتین مانا لیکدانه‌وه‌یه به‌ بۆچوونی من، نه‌ک مانای ئه‌وه‌بێ خوا ﷻ به‌فه‌رموئ: (مَا كَتَبْنَا هَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ)، له‌سه‌رمان نه‌نووسیوون، له‌سه‌رمان پێویست نه‌کرد بوون، مه‌گه‌ر به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی ره‌زامه‌ندی خوا داوا بکه‌ن، چونکه‌ خوا له‌به‌ره‌ت دا له‌سه‌ری نه‌نووسیوون، ئهم (مَا)یه‌ش بۆ لابردن (نقی)ه، ئنجا که‌سانیک شتانی‌ک دا به‌ینن، به‌دلنایی خوا نایوووسی و پێویستی ناکات، به‌لکو پێشی په‌سندو باش نیه، نه‌ک هه‌ر پێویستی ناکات، که‌واته: ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾، یانی: (مَا ابْتَدَعُوهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ)، لێره‌دا بۆ کورتکردنه‌وه، رسته‌یه‌ک یان وشه‌یه‌ک قرتێراوه، واته: دایانه‌هینا، مه‌گه‌ر بۆ داواکردنی ره‌زامه‌ندی خوا، هه‌ندیکیش

گوتووایانه: ئەوان خۆیان دایانپێتاوه و خۆی کاربه جێش له سه‌ری پێویست نه‌کردن، مه‌گه‌ر بۆ ئەوه‌ی په‌زامه‌ندی خۆی پێ وه‌ده‌ست بێنن، به‌لام وه‌ک گوتمان، ئەو مانایه‌م پێ به‌هێز نه‌یه، چونکه مادام ئەوان ئەو شته‌یان په‌یدا کردوه و دایانپێتاوه، که‌واته: جیکای په‌زامه‌ندی خۆ نه‌بووه‌و، جێی په‌سه‌ندی خۆ نه‌بووه‌.

(الرُّهْبَانِيَّةُ: اسْمٌ لِلْحَالَةِ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا الرَّاهِبُ، وَهُوَ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ، فَالْقِيَاسُ الرَّاهِبِيَّةُ، الرَّهْبَانِي: مِثْلُ لِحْيَانِيٍّ وَشَعْرَانِيٍّ وَنَضْرَانِيٍّ)، په‌هبانیه‌ت ئەو حاله‌ته‌یه، بابای راهیب له‌سه‌ری ده‌بێ، ئەویش به‌بێ قیاس ئەو وشه‌یه هاتوه، نه‌گه‌ر به‌پێی قیاس با، په‌هبانیه‌ت که‌ له (رُهْبَانِيَّة) وه‌ هاتوه، یان له (رَاهِب) وه‌ هاتوه، ده‌بووایه‌ گوترا: (الرَّاهِبِيَّةُ)، به‌لام په‌هبانیه‌ی وه‌ک (لِحْيَانِيَّة)، که‌ سێک پێشیکه‌ گه‌وره‌ی هه‌بێ و، (شَعْرَانِيَّة)، که‌ سێک قزێکی زۆری هه‌بێ و، (نَضْرَانِيَّة) که‌ سێک شوێن عیسا که‌وتبێ، له‌سه‌ر ئەو کێشانه‌یه.

(۱۲) - ﴿فَمَارَعَوْهَا حَتَّى رِعَايَتِهَا﴾، به‌لام وه‌ک مافی چاودێریکردن و، پاراستنی بوو، نه‌یانپاراست و چاودێریان نه‌کرد، چونکه (الرَّعِي: الحِفْظُ، وَاسْتَعْرَ اللَّفْظُ لاسْتِيفَاءَ مَا تَقْتَضِيهِ مَاهِيَةُ الْفِعْلِ).

واته: وشه‌ی (رَعِي)، یانی: پاراستن، خوازاوه‌ته‌وه بۆ ئەوه که‌ ده‌بووایه‌ وه‌ک پێویست به‌پارێزری و چاودێری بکری، (رَاعِي)، بۆیه‌ پێی ده‌گوتری: (رَاعِي)، چونکه‌ چاودێری نازه‌کانه‌کان ده‌کات و، ئاگای لێیان ده‌بێ.

(۱۳) - ﴿فَقَاتِلْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ آجْرَهُمْ﴾، ئنجا ئەوانه‌ی بڕوایان هێنا بوو، له‌وان پاداشتی خۆیانمان دانێ، واته: ئەوانه‌ی پارێزگاریان کرد له‌سه‌ر ئیمان و پابه‌ندییه‌ک که‌ له‌ ئیمان‌ه‌وه‌ په‌ی‌دا ده‌بێ، له‌ شوێنکه‌وتووای عیسا، ئەوانه‌یان که‌ ئەه‌لی ئیمان بوون و پابه‌ندیش بوون به‌ داخوازییه‌کانی ئیمان‌ه‌وه، واته: کرده‌وه‌ی باشیشیان ده‌کرد، پاداشتی خۆیانمان پێدان.

۱۴- ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾، زوریکیشان لاری و لادەر بوون، ئەمیش دیسان دەگونجی مەبەست پتی دەرچوونی بەشیی بی، واتە: تووشی گوناھو تاوان بوون، دەشگونجی مەبەست دەرچوونی گشتیی بی بە یەكجاری، واتە: لە بازنە ییمان و ئیسلامیش دەرچوون.

دوو کورتە سەرنج:

یەكەم: خوا دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالكِتَابَ﴾، لەو دەچە ی (نوح) و ئیبراھیم) دا، پێغەمبەرایەتیی و بەرنامەمان دانان، میژوو نووسان گوتووینا: لە و دەچە ی نوح عليه السلام لادەر و لاریەکان بریتی بوون لە ھاوبەش بو خوا بریار دەرەکان، لە گەلی عا دو ئەموودو، ھاوبەش بو خوا دانەرەکانی یەمەن و، گەلی لووط کە لەشام بوون، ھەرودھا ھەردوو ھۆزی (اوس و خزرج) یش، کە لە مەدینە (یثرب) بوون، بەلام دوا ی خوا عليه السلام ئیمان و ئیسلامی بە قسەت کردن، لەسەر دەستی پێغەمبەری کۆتایی موھەممەد عليه السلام.

ھەرودھا لە و دەچە ی ئیبراھیم عليه السلام گەلی مەدینە بوو، خەلکی حیجاز بوو، خەلکی تیھامە بوو، پەنگی ھی شوئینانی دیکەش بووین.

دووم: دوا ی ئەو ی خوا دەفەرموی: ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾، ئنجا دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾، ئەمەش ئەو دەگە یەنێ کە ئەو نەرمیی و ھێمنیی و پەرۆشی و بەزەیی، خراوتە دلی شوئنکەوتووای عیساو عليه السلام، ئەنجام و بەرھەمی شوئنکەوتیان بوو بو ئینجیل، کە ئیستاش ئینجیل لەگەل دەستکاری کران و گۆرانی زۆردا کە خوا ئینجیلیکی ناردو، ئیستا نەسرانییەکان چوار ئینجیلیان ھەر بە پەسیمی ھەن و، ئەوانیشیان لە ئیو ھەفتا (۷۰) ئینجیل دا ھەلباردوون و، ئینجیلیکی دیکەش ھە یە کە ئەوان دانی پێدا ناھێنن، کە بریتیە لە ئینجیلی بەرنا، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا ئیستاش ئینجیل ئەو ی ھەر تێدا، زۆرە ی نامۆگاری رووحیی و ئەخلاقیی و ھەلس و کەوتی جوان و لیبوردن و نەرم و نیایی و میھرەبانیی، خوا ی بەرزو

كارزانش بۆيە ئىنجىلى بەو شىۋەيە نارد، چونكە جوولەكەكان زۆر تىيان پەراندبوو له ملهوپى و مادده پەرستى و خوۋىستى دنىادا، كه جى سەرئجه: له ههموو پەيمانى كۆندا، بەپى تىفكرىنى من كه به لاي كه مەو، دوو جارم هەمووى خوئىندۆتەو، باسى رۆژى دوايى و قىامەتى تىدانىو، له هەموو پەيمانى كۆندا يەكجار باسى رۆژى دوايى به پوون و راشكاويى نەكراو، بۆيە تىستاش لەگەلدايى گەلى جوولەكە زۆر متووى^(۱) دنيان و عەودالى دنيان و باوہشيان بە دنىادا كردو، ئنجا خوا عىساي **عليه السلام** ناردو ئىنجىلى پىدا بو راستكردنەوى بە هەلدا چوونى جوولەكەكان، چونكە عىساش بو خوئى هەر جوولەكە بوو، هەر له گەلى يەهوودو بەنوو ئىسرائىل بوو، ئەو ئىنجىلەش كه بۆى نىردرا، تەنيا بو بەنوو ئىسرائىل بوو، بەلام دوايى (بولص الرسول) جوړىك لادانى كرد له ئايىنى عىسادا كردو، بردىە دەرەوئى جوغزى گەلى جوولەكە، ئەگەرنا وەك خواي پەرورەدگار له سوورەتى (الصف) داو له شوئىنى دىكەش دا نامازە دەكات، كه عىساش **عليه السلام** وەك تىكراي پىغەمبەرانى بەنوو ئىسرائىل تەنيا بو گەلى جوولەكە نىراو، وەك خوا **عليه السلام** دەفەرموئى: **﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ الْبُحُرِينَ وَمُبَشِّرًا بِأَنِّي مِنْ بَعْدِي أُسْمِعُكُمْ أَحْمَدًا ﴿٦﴾﴾**، واتە: كاتى عىساي كورى مەريەم گوئى: ئەى وەچەى ئىسرائىل! ئەى «وەچەى يەعقوب» من پەوانە كراوى خوام بو لاي تىو، ئەو تەوراتەى له پىش مندا بوو، بە راستى دەزانم و موژدەشتان پى دەدەم بە پىغەمبەرىك له دواى من دى، ناوى ئەحمەدە، يانى: موحمەد **عليه السلام**.

كەواتە: عىسا **عليه السلام** تەنيا بو گەلى جوولەكە نىردرا بوو، بو راستكردنەوى هەلەكانى ئەوان، هەر بۆيەش ئىنجىل كۆمەلگاو دەولەتى پى بەرپۆه ناچى و، ئەگەر هەر وەك خوئى مابايەو، ژيانى خەلكى تىستاي پى بەرپۆه نەدەچوو، چونكە خوا **عليه السلام** بو گەلئىكى ديارىكراو و بو قوناغئىكى ديارىكراوى نارد بوو، بو راستكردنەوى هەلەو لادانەكانى جوولەكەكانى نارد بوو، نەك بو ئەوئى بىتتە

(۱) متووى دنيان: عەودال و شەيداو هوكرى دنيان.

بەرنامە بۆ ژىيانى مەۋقايەتسى، ھەر بۆيەش نەصرانىيە كان لە ھەر شوئىتىكى دىيابن
 و لە ھەر شوئىتىكى دىيا بووبىن، ناچار بوون ئەو بۆشايىيە ھەيە، كە نەبوونى
 بەرنامە يەكە، چونكە خوا ﷻ ئىنجىلى نەئاردوھ بۆ رىكخستنى ژيانى خەلك، ناچارن
 ئەو بۆشايىيە بە سىكۆلارىزم و لىبرالىزم و كاپىتالىزم و سۆسىالىزم ... ھتد پرىكەنەوھ.

مه‌سه له ی سییه م:

فرمانکردنی خوا به برواداران که پاریز له خوا بکنن و، بروا به پیغه‌مبهره‌که‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ بینن، نه‌گهر وابکنن، دوو قات پاداشتیان ده‌داته‌وه‌و پرووناکیان پیته‌ده‌ات، بو‌ئه‌وه‌ی خواهن کتیه‌کان وانه‌زانن هیچیان له به‌خششی خوا به‌ده‌ست نیه‌و، پیمان وابی به‌ده‌ستیانه‌و له نه‌زانی دا میینه‌وه‌و، ده‌مارگیرانه له‌سهر ریپازه‌که‌ی خویمان به‌رده‌وام بن:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ اِنَّ لَا يَعْزُبُ عَنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اَلَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَن يَّشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، له هه‌شت برگه‌دا:

له کۆتایی ئەم سوورپه‌ته‌دا، خوا ﷺ روو ده‌کاته مسوڵمانان و ده‌فه‌رموی:

(١) ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، ئەی ئەوانه‌ی برواتان هیناوه! پاریز له خوا بکنن، هه‌لبه‌ته ئەمه رای راستره که لیته‌دا رووی دواندن له تۆمه‌تی پیغه‌مبهره ﷺ رووی دواندن له مسوڵمانانه، له شوینکه‌وتووایی موحه‌ممه‌ده ﷺ.

به‌لام رایه‌کی دیکه‌ش هه‌یه، که لیته‌دا رووی دواندن له هه‌ر که‌سیکه ئیمانی بووبی، له نامسوڵمانانیش، واته: له ئەوانه‌ی جگه‌له تۆمه‌تی موحه‌ممه‌د ﷺ هه‌ر که‌سێ خواهن ئیمان بوو بی، به تاییه‌تی نه‌صرانییه‌کان، که ئەو رایه‌ش ریسی تیده‌چن، چونکه دوایی ده‌فه‌رموی:

(٢) ﴿وَاٰمِنُوا بِرَسُولِهِ﴾، برواش بینن به پیغه‌مبهره‌که‌ی، واته: ئەی ئەوانه‌ی ئیماننان هیناوه، پیشر به کتیه‌ پیشووه‌کان و به پیغه‌مبهره پیشووه‌کان! پاریز له خوا بکنن، برواش

بیّنن به پیغمبره که ی واته: پیغمبره کی کوتایی که موحهمه مد ﷺ و هک چون پرواتان به پیغمبره رانی پیشن هیناوه، ته گهر پرووی دواندیش له ته هلی تیسلام و له نوممه ق موحهمه مد ﷺ بن، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، نهی تهوانه ی پرواتان هیناوه! پاریز له خوا بکهن، واته: ته قواو پاریزکردن له خوا زیاد بکهن و له سه ری بهردهوام بن، ﴿وَمَا آمَنُوا بِرَسُولِهِ﴾، بروای پتهوترو مه حکم تریش به پیغمبره که ی بیّنن.

(۳) ﴿يُؤْتِكُمْ كَفَلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾، نهو کات دوو بهش له بهزه یی خویتان پی ده به خشی، واته: دوو بهش له پاداشتیک که له بهزه یی خواوه هه لده قولتی، بیتان ده به خشی، (الْكَفْلُ: النَّصِيبُ وَالْحِظُّ وَأَصْلُهُ: الْأَجْرُ الْمُضَاعَفُ، وَهُوَ مُعْرَبٌ مِنَ الْحَبَشِيَّةِ، أَي: أَجْرَيْنِ عَظِيمَيْنِ، وَكُلُّ أَجْرٍ مِنْهُمَا هُوَ ضِعْفُ الْأُخْرَى)، نهوهش رایه که له رایه کان ده لتی: (كِفْلٌ)، واته: پشک، بهش له نه صلدا (كِفْلٌ)، به مانای پاداشتی دوو به رانه ره و وشه یه کی حه به شییه، به پیی رای هه ندیک له پروونکه ره وانی مانا کانی قورنن، که واته: (كِفْلَيْنِ)، مانای وایه دوو پاداشتی مه زن، که ههر کامیکیان دوو هینده ی نهوی دیکه یه.

(۴) ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ﴾، ههروه ها پرووناکیه کتان بو ده ره خسینی که پیی پرون، واته: پرووناکیه کی مه عنه و بیتان پی ده به خشی، پیی پی ده ره بکهن.

(۵) ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، لیستان ده بووری و به دلنایی خوا لیبورده ی به بهزه ییه.

(۶) ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْقِرُونَ عَلَىٰ سَنٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾،

آ بو نهوی خاوهن کتیه کان نه زانن، که توانایان به سه ره هیچ له به خشی خوادا نه.

﴿أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، ناوه بو نامسو لمانانیک که کتییی ئاسمانیان هه بووه.

ب- واتایه کی دیکه، که زوره یی تویره ره وانی قورنن رایان وایه، ده لتی: (لئلا، نه م (لا) یه، زیاد کراوه بو جه خت کردنه وه، واته: نه صلی خو ی به م شیوه یه: (لِيَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَفْقِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ)، بو نهوی خاوهن کتیه کان بزنان، که توانایان نه به سه ره هیچ شتیک له به خشی خوا ی پهروه دگارد.

ج - واتایه کی دیکه ی: (لَتَلَّا يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ أَنَّ الْمُسْلِمِينَ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ)، بۆ نهودی خاوهن کتیبه کان وانه زانن که مسؤلیمانان (پیغه مبهری کۆتایی و شویتکه و تووانی) توانایان به سهر هیچ شتیک له به خششی خوادا نیه.

(۷) - ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾، به خشش به دهستی خواجه، دهیداته ههر که سیک بیهوئی.

(۸) - ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوهنی به خششی مه زنه.

زانایان زۆر له باره ی نه م ئایه ته موباره که و نه م رسته به وه قسه بیان کردوه، زۆر به بیان ده ئین: نه م (لای) سهر: ﴿لَتَلَّا يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ الْأَقْدَرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾، زیاد کراوه بۆ جه ختکردنه وه، یانی: (لأنَّ يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ)، بۆ نهودی خاوهن کتیبه کان بزنانن که توانایان نیه، به سهر هیچ شتیک له به خششی خوادا، چونکه خاوهن کتیبه کان پئیان وابوووه پیغه مبهری کۆتایی ده بئ له وان بئ: جووله که بۆیه برویان پئ نه هئینا، چاوه رپیان ده کرد له وان بئ و، نه صرانییه کانیش پئیان وابوو، (هه لبه ته دوا ی تیکدرانی نایینه که یان)، که عیسا کۆتا پیغه مبه ره، بۆیه دانیان به موحه ممه د پیغه مبهری کۆتاییدا نه هئینا، پئیان وابوو به خشش ههر نه وه نده بووه خوا به نه وان دابوو، چی دیکه ی نه ماوه! ئیوه نه ی مسؤلیمانیه! پارێز له خوا بکه ن و برۆا به پیغه مبه ره که ی بینن، واته: برۆای مه حکمه تر، تاکو دوو به شه له به زه یی خوئتان پئ بدات و پروونا کیتان پئ بدات، که پئی برۆن و، ئیشتان ببوو ری، خواش لیبورده ی به به زه ییه، تاکو خاوهن کتیبه کان بزنانن توانایان به سهر هیچ شتیک له به خششی خوادا نیه، به خششی خوا به دهستی خواجه، دهیدات به ههر که سئ که بیهوئی، خواش خاوهن به خششی مه زنه.

نه م مانایه ریکتر دتته وه، که ئیبنو عه بباس و عیکریمه و، زۆر له زانایان و یان لیکدا وه ته وه، به لام نه گهر مه انه وئ بلئین: (لَا) زیاد نیه، نه و کاته ده بئ بلئین: (لَتَلَّا يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ أَنَّهُمْ لَا يَقْدِرُونَ، يَعْنِي لَتَلَّا يَعْتَقِدُ أَهْلَ الْكِتَابِ)، بۆ نهودی خاوهن

کتیبه‌کان قه‌ناعه‌تیاں وانه‌بئی و بروایان وانه‌بئی، که هیچ شتیک له به‌خششی خویان به‌دهست نیه، سه‌ره‌نجام که قه‌ناعه‌تیاں وانه‌بوو، مانای وایه له نه‌زانیی خویاندا ده‌مینه‌وه، که قه‌ناعه‌تیاں وانه‌بوو هیچ شتیک له به‌خششی خویان به‌دهست نیه، که‌واته: قه‌ناعه‌تیاں واده‌بئی که به‌خششی خویان به‌دهسته، نه‌و کاته له نه‌زانیی و ده‌مارگیری خویاندا ده‌مینه‌وه.

واتایه‌کی دیکه‌ش نه‌وه‌یه: بۆ نه‌وه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان نه‌زانن که مسوڵمانان هیچ شتیک له به‌خششی خویان به‌دهست نیه!

هه‌لبه‌ته خوا ﴿٥٦﴾ بویه وای فرمووه، چونکه له سووره‌تی (القصص) دا، باسی خاوه‌ن کتیبه‌کان ده‌کات، که دوو پاداشتیان هه‌ن، ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُمْ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾ وَإِذَا يُنزل عَلَيْنَا قُلُوبًا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا
مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ أَلَسَيْتُمْ وَمِمَّا
رَزَقْتَهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٨﴾﴾، واته: نه‌وانه‌ی پيش وان کتیبمان پیداون، بروایان پئی
هه‌یه، (واته: بروایان به کتیبی کۆتایی هه‌یه‌و به پیغه‌مبه‌ری کۆتایی ﴿٥٦﴾ هه‌یه)،
کاتیک کتیبی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوینرته‌وه ده‌لین: بروامان پئی هه‌یه، که
نه‌وه هه‌قه له په‌روه‌ر دگارمانه‌وه، تیمه پيشتریش ملکه‌چ بووین بۆ خوا، نه‌وانه
پاداشتیان دوو قات ده‌درته‌وه، چونکه خۆراگر بوون (خۆراگر بوون هه‌م له‌سه‌ر
تایینه‌که‌ی خویان و به راستی پیغه‌وه پابه‌ند بوون، هه‌م خۆراگریش بوون که
بروایان به کۆتا نوسخه‌ی هیدایه‌تی خواش هیناوه که قورنانه) و به چاکه‌ش
خرابه پالپتوه‌ده‌تین و، له‌وه‌ش که پیمان داون ده‌به‌خشن.

ته‌گه‌ر پرووی دواندنیش له خاوه‌ن کتیبه‌کان بئی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَأَمُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ...﴾، واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی پروتان هیناوه! پارێز له
خوا بکه‌ن و بروا به پیغه‌مبه‌ری خوا بئین، (پیغه‌مبه‌ری کۆتایی)، تاکو خوا ﴿٥٦﴾ دوو قات
پاداشتان بداته‌وه (هه‌م پاداشتی نه‌وه‌ی شوین کتیب و پیغه‌مبه‌ری خۆتان که‌وتوون و،
هه‌م پاداشتی نه‌وه‌ش که دوا‌ی پیغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د ﴿٥٦﴾ که‌وتوون).

کورته باسیک له باره‌ی ره‌هانییه‌ته‌وه

به‌رێ—زان!

ئهم کورته باسه له سێ برگه‌دا ده‌که‌ین:

۱ پیناسه‌ی (رُهَبَانِيَّة):

(راغب الأصفهاني) له کتێبه‌که‌ی خۆیدا^(۱) ده‌لێ: (الرُهَبَانِيَّةُ وَالرُهَبُ وَالرُهَبُ: مَخَافَةٌ مَعَ تَحَرُّزٍ وَأَضْطِرَابٍ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لَأَشْرُءُ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ﴾ ۱۳ ﴿الحشر، وَالرُّهْبُ: التَّعَبُّدُ، وَهُوَ اسْتِعْمَالُ الرُّهْبَةِ، وَ الرُّهْبَانِيَّةُ: غُلُوٌّ فِي تَعَبُدِ مَنْ قَرِطِ الرُّهْبَةِ، الرُّهْبَانُ يَكُونُ وَاحِدًا وَجَمْعًا، فَمَنْ جَعَلَهُ وَاحِدًا جَمَعَهُ عَلَى رَهَابَيْنِ وَرَهَابِيَّةٍ)، (رُهْبَةٌ، رُهْبٌ، رَهْبٌ، هه‌ر سێکیان به‌ مانای ترسانن له‌گه‌ل خۆپاراستن و جووریک له‌ شله‌ژاندا، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ﴾ ۱۳ ﴿الحشر، واته‌: تێوه‌ له‌ دلی جووله‌که‌کاندا زیاتر جێی مه‌ترسین له‌ خوا، (رُهْبٌ) به‌ مانای په‌رستن (تَعَبُدٌ) دێ، که بریتیه‌ له‌ به‌کارهێنانی ترس، ره‌هانییه‌تیش بریتیه‌ له‌ رۆچوون له‌ په‌رستش دا، له‌ نه‌نجامی زۆر له‌ خوا ترسان دا، (رُهْبَان) یش هه‌م به‌ تاک دێ، هه‌م به‌ کو‌ دێ، نه‌گه‌ر به‌ تاک بێ، نه‌و کاته‌ له‌سه‌ر کیشی (رُهَابِيْن) و (رُهَابِيَّة)، کو‌ده‌کرته‌وه‌.

(المعجم الوسيط)، ده‌لێ: (الرَّاهِبُ: الْمُتَعَبِّدُ فِي صَوْمَعَةِ النَّصَارَى، يَتَخَلَّى عَنِ أَشْغَالِ الدُّنْيَا وَمَلَأَهَا زَاهِدًا فِيهَا مُعْتَزِلًا أَهْلِهَا، وَالْجَمْعُ رُهْبَانٌ وَقَدْ يَكُونُ الرُّهْبَانُ وَاحِدًا وَالْجَمْعُ: رَهَابِيْنٌ وَرَهَابِيَّةً، وَالرَّاهِبَةُ مُؤَنَّثُ الرَّاهِبِ)^(۲)، (زَاهِبٌ): که‌سیکه‌ په‌رستش بکات له‌ سه‌ومیعیه‌ی نه‌صرانیان دا، (نه‌و شوێنه‌یه‌ نه‌صرانیی دروست ده‌که‌ن و،

(۱) (مفردات ألفاظ القرآن): ص(۳۶۶ - ۳۶۷).

(۲) ص ۳۶۶.

بە تەنيا خۇاى تېدا دەپەرستىن خۇى لە سەرقالىيەكانى دىناو لە ززەتەكانى دىنيا
دوور دەگرى و بە كەمىان دەگرى و، واز لە خەلكى دىنا دىتى و، بۇ خۇى گۇشە
ئىشىن دەبى، (راھب) بە (رُھبان) كۆدەكرىتەو، جارى واش ھەيە (رُھبان)،
تاكەو كۆيەكەى (رُھابىن) و (رُھابنە)يەو، ئافرەتتىكىش (رُھبە)ى پى دەگوترى.

۲- مېژووى سەرھەلدى رەھبانيەت:

بىگومان رەھبانيەت ھالەتتىكە لەگەل مروڤدا ھەرىسوۋە ھەر دەشېن، لە
ئەنجامى كىشەى نىوان رووح و جەستەداو، نەتوانىنى راگرتى ھاوسەنگى
نىوانىان، وەك لە ئىسلامدا ھەيە.

مروڤ دوو پىكھاتەى سەرەككەيە:

رووح كە جەوھەرو چىيەتەكەيەق و، جەستە كە روالەتەكەيەق، بەلام بە
بىگومان بەھەردووكيان دەگوترى: مروڤ و مروڤ لە ھەردووكيان پىك دى،
بەلى چىيەت و جەوھەرى مروڤ رووح و ناخ و دىوۋە پەنھانەكەيەق، بەلام
بە رووح جەستەشەو، پىكەوۋە پى دەگوترى: مروڤ و، ئەوجار ئەو مروڤە
دەبى كە بگونجىن تاقى بكرىتەو، ئىجا لە ئەنجامى كىشەى نىوان رووح و
جەستەدا، كە رووح لە خواوۋە ھاتوۋە، ھەمىشە مروڤ پالدىنن بەرەو خوا
بچى و بەرزىتەوۋە، جەستەش لە خاكەوۋە ھاتوۋە مروڤ پەلكىشى لای خوارى
دەكات، يانى: مروڤ ئەگەر گوڤ بۇ داخوازىيە جەستەيەكانى بگرى، دەبى بە
ئەرزوۋە بنووسى و، ھەر چاوى لەسەر زەوى بى و سەر ھەلنەبېرى، ئەگەر ھەر
بە قسەى رووحىش بكات، دەبى ھەر تەماشای سەرى بكات و بزانتى رووحى
چى لى دەخوازى و، ھەقى داخوازىيە جەستەيەكانى نەبى، ئەو دوو رپرەوۋەش
ھەردووكيان ھەلەن و، راست ئەوۋەيە كە مروڤ ھاوسەنگى لە نىوان رووح و
جەستەى دا رابگرى، بەلام ھىچ كاتتىك مروڤ نەيتوانىوۋە ھاوسەنگى رابگرى،
لە نىوان تىركردنى داخوازىيە جەستەيەكانى و، تىركردنى داخوازىيە رووحىيەكانىدا،

مەگەر شوپۇن كەوتەي ۋە حىيى خوا بوۋىن، كە بە پىغەمبەرانداناردوۋىتە، ھەر بۇيە بە درىژايى مېژوو ئەو تىپەپاندن و كورتهپئانە، ھەر بوۋە.

بەئىن تىپەپاندن بە لاي جەستەدا لەسەر حىسابى رووح، يان تىپەپاندن بە لاي رووح دا لەسەر حىسابى جەستە، ھەر بوۋە ۋە ئەۋەندە مېژووۋەي زانراۋە پىمان دەئىن: خەئكى لاي ئەۋرووپاۋ رۇژئاۋا، زياتر تىپەپاندنيان بوۋە لە خزمەتى جەستەدا، لەسەر حىسابى رووح، خەئكى رۇژھەئاقى ئاسياش زياتر تىپەپاندنيان بوۋە، بۇ تىركردنى داخۋازىيە رووحىيەكان و گرنگيدان بە ناخ، لەسەر حىسابى جەستە، ھاۋسەنگىيە كىش ئەگەر لە مېژووۋى مېژۇقدا بوۋىن، لە ئەجمامى شوئىنكەۋتنى ۋە حىيدا بوۋە، دۋا نوسخەي ۋە حىيى خواش ئەۋەيە كە بە پىغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ﷺ دا، ناردوۋىتە، ئەۋەش كە باشتىن تەعبىر دەكات لەۋ ھاۋسەنگىيە، ئەم فەرمايىشتەي پىغەمبەرە ﷺ كە دەفەر مۆي: [إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَأَلْهَلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلَجَسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ] (أخرجه ابن حبان: ۳۲۰، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

ۋاتە: مافى پەرۋەردگارت لەسەرە، مافى مال و خىزانىت لەسەرە، مافى جەستەت لەسەرە، ئنجا ھەرلایەنە مافى خۇي پىئ بەدە.

نەك ھەموو مافەكان بە لايەتەك بەدەي لەسەر حىسابى ئەۋان دىكە!

بە گشتىي مەسەلەي رەھبانيەت و گۆشەگىرىي، كە برىتى بوۋ لە دۇ ۋەستانى داخۋازىيە جەستەيەكان بۇ خزمەتكردى رووح، ھەمىشە ئەۋ پىرپەرۋە بوۋە، ھەر ۋەك چۇن بە پىچەۋانەشەۋە ھەر بوۋە پىچەۋانەكەي زۇر زياتر بوۋە، خزمەتكردى جەستە لەسەر حىسابى رووح، كە رۇمانىيەكان و، گرىگىي و يۇنانىيەكان و، ھابەش بۇ خوا دانەرۋ بىپەرستەكان، بە زۇرى ئەۋانە بوۋن كە جەستە پەرست بوۋن و بۇ خزمەتكردى جەستە، داخۋازىيە رووحىيەكانى خۇيانيان پشتگوئى خستوۋن، بەئلام رەھبانيەت تەبەئىكراۋ لە لايەن ئەصرانىيەكانەۋە،

بىگومان رەھبانييەتتىكى تايىبە تە، ئەۋەى لىرەدا خۋاى زاناۋ شارەزا ناۋى دىنى، مەبەست پىتى ئەۋەىيە كە نەصرانىيە كان دايانھېئاۋە، ئنجا ئىمە لەۋ بارەۋە ئەم دەقە دىتىن، كە تىشكىكى باشمان بۇ دەخاتە سەر ئەۋ مەسەلەيە، ئەۋ دەقەش (الإستيعاب في بيان الأسباب)^(۱) سەنەدەكەى بە باش (حسن) داناۋە، بەكسەر دەقەكەى كە بە غەرەبىي ھاتۋە، دۋاى ئەۋەى دەيكەمە كوردى، دەبھېتىم:

لە غەبدوللآى كورى غەبباسەۋە خوا لە خۋى و بابى رازى بى ھاتۋە، كوتۋويەتى: پادشاھە كان لە دۋاى عىساي كورى مەرپەم ﷺ تەۋرات و ئىنجىليان كۆرىن، بەلام پروادارانىكيان لە تىودا مابوون لە شوئىنگە ۋ تۋوانى عىسا كە تەۋراتىشان دەخوئىندەۋە و ئىنجىليشان دەخوئىندەۋە، (ۋاتە: بە راستى پىيانەۋە پابەند بوون)، خەلكە كە بە پادشاھە كانيان گوت: ئىمە ھىچ جىئوئىك سەختەر ئابىنن لە جىئوى ئەۋانە^(۲) كە پىمان دەدەن، چونكە ئەۋانە دەخوئىننەۋە: ﴿ وَمَنْ لَّمْ يَخُكْمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾^(۱۱)، ۋاتە: ئەۋەى حوكم نەكات بەۋەى خوا دايبە زاندۋە، ئا ئەۋانە بىپروايانن، (ۋاتە: ئەم ئايەتە كە ئايەتى: (۴۴) لە سوورەتى (المائدە) ديارە لە كىتئە كانى خاۋەن كىتئانىشدا ھەبوۋە، ۋىراى ئەۋەى رەخنەشمان لى دەگرن لە كرەۋە كاھان، كاتىك كە كىتئە كەيان دەخوئىننەۋە، ئنجا بانگيان بكن، (ۋاتە: خەلكە كە بە پادشاھە كانيان گوتۋە بانگيان بكن) با ئەۋانىش ۋەك ئىمە كىتئە كان بخوئىننەۋە با پرواشيان ۋەك پرواى ئىمە بى، پادشا بانگى كردن كۆى كردنەۋە پىيگوتن: يان دەتانكوئم، يان دەبى ۋاز لە خوئىندەۋەى تەۋرات و ئىنجىل بىتن، جگە لەۋەى گۆردراۋە، (چۈن گۆردراۋە ئاۋا بىخوئىننەۋە، نەك ۋەك ئەصلە كەيان) ئەۋانىش گوتيان: مەبەستان لەۋە چىيە؟ لىمان گەرئىن، ئنجا ئەۋانە بوونە چەند كۆمە لىك:

(۱) ج ۲، ص (۲۲۲ - ۲۲۳) .

(۲) مەبەستان شوئىنگە ۋ تۋوانى عىسا بوۋە، بەر لە لادانان .

۱- کۆمه ئیکیان گوتیان: په رستگایه کمان بۆ دروست بکهن، له شوئینیکی بهرزو ئیمه بهرنه ته و په رستگایه وه، دواييش شتيکمان بده نى که خواردن و خواردنه وهى خۆمانى پى بهرز بکهنه وه و به لاتاندا نايه ين.

۲- کۆمه ئیکيشيان گوتيان: ليمان گه رين به زه وييدا ده روين، سه رى خۆمان هه لده گرین و ده خوین و ده خوینه وه، وهک چۆن درنده و ناژه ل ده خوون و ده خوئنه وه، هه ر کاتيک له سه ر زه مینی خۆتاندا زه فه رتان پیتان بردين، مانکوژن (واته: به لاتاندا نايه ين، ده روين بۆ ده شت و چۆله وانى).

۳- کۆمه ئیکى دیکه ش گوتيان: ئیوه په رستگاو خانوومان بۆ دروست بکهن له ده شت و چۆلایى، ئیمه خۆمان بیه هه لده قه نین و دانه وئله ده چينين (واته: خۆمان ده غل و دان ده که ين او به لاتاندا نايه ين و به لاشتاندا تیناپه رين).

ئنجاهه ر کام له م سى کۆمه له، سه ر به هۆزو تیران بوون، خه لک و خزميان هه بوو له ئیو ته و هۆزو تیرانه دا.

ئهو و حوکمرانه ش وای کرد، ئیدی خوا ﷻ له و باره وه ئه وهى دابه زاند: ﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِنَّ إِلَّا الْآبِعَاءَ رِضْوَانٍ اللَّهُ فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾، په هبانیه تیکیان داهینا ئیمه له سه رمان پئویست نه کرد بوون، ئه وانیش ته نیا بۆ وه ده ست هینانی په زامه ندی خوا دایانه ئینا، به لام وهک پئویست چاودیریان نه کردو نه یانپاراست.

ئهوانى دیکه ش^(۱) گوتیان: ئیمه ش وهک چۆن فلانکس خواپه رستی ده کات و، وهک چۆن فلانکس به زه وييدا رۆیشتوه و، وهک چۆن فلانکس سه ومیعه یه کی دروستکردوه، ئیمه ش وهک ئه وان ده که ين، به لام ئه وان هه ر له سه ر شيرک بوون و، زانیاریان نه بوو به ئیمانی ئه وان هه ی به حیساب چاویان له وان کرد بوو، ئنجاهه ر کاتيک خوا ﷻ پیغه مبه رى خاته مى ﷺ نارد، کۆمه ئیکى که م له وان ه

(۱) یانى: جگه له وان ه ی له سه ره تاوه و به راستی گۆشه گیر بوون.

مابوونه وه (واته: له هه ر كام لهو سى جورانه) ئىدى پياويك له صهوميغه كهيدا دادبه زى و، يه كيكى ديكه له دهشت و بيايان دههاته وهو، يه كيكى ديكه له ديره كهيه وه دههات، (ديريش په رستگاي نه صرانييه كانه) نهوانه بپروايان پى هيتاو پيغه مبهري خاته ميان به راست زانى، تنجا خوا ﷺ به واني فه رموو: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾، نهى نهوانه بپرواتان هيتاوه! (واته: پيستر بپروادار بوون به عيسا ﷺ) پاريز له خوا بكنه و، بپروا به پيغه مبهره كهى بيتن (واته: به موحه ممه د ﷺ) دوو بهش له بهزه يى خو يتان پى ده دات، (آي: أَجْرَيْنَ بِإِيمَانِهِم بَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَتَصَدِّقًا بِالتَّوْرَةِ وَبِالْإِنجِيلِ، وَبِالْإِيمَانِ مُحَمَّدًا وَتَصَدِّقَهُمْ لَهُ)، واته: به هوئى تيمان هيتانيان به عيساي كورى مه ريه م و، به راست دانانيان بو تهورات و ئينجيل و، به تيمان هيتانيشيان به موحه ممه د ﷺ و به راست دانانى.

دوايى خوا ده فه رموى: ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ﴾، (القرآن واتباعهم النبي ﷺ) واته: نهو رووناييه برتبه له قورئان و شوئنگه وتنيان بو پيغه مبهر (موحه ممه د) ﷺ، هه روه ها فه رموى: ﴿إِنلَابَعَلَّ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، (الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ، لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ)^(١).

نهو خاوه ن كتبانهى وه ك تيوه ده كهن، نهى تيماندارينه! پتيان وانه بى هيچ له به خششى خوايان به دهسته، به خششى خوا هه مووى به دهستى خوايه، دهيدات به هه ر كه سى بيه وئى.

(١) أخرجه النسائي في المجتبى: ج ٨، ص ٢٣١- ٢٣٢، وفي التفسير: ٥٨٧، والطبري في جامع البيان: ج ٢٧، ص ١٢٨، من طريق سفيان الثوري، عن عطاء بن السائب، عن سعيد بن جبير، عن ابن عباس به، قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: وهذا الإسناد حسن، رجاله ثقات وفي العطاء كلام، وقد اختلط لكن سماع الثوري منه قديم، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٦٥، وزاد نسبه للحكيم الترمذي في نوادر الأصول، وابن المنذر وابن مردويه.

ئەم دەقە تېشكەن بۇ دەخاتە سەر ئەو رەھبانییەتەى ئەصرانییەكان دایانەتتاۋە، چۇن بوۋە؟

۳- حوكمى رەھبانییەت لە ئىسلام دا:

ئەگەر تەماشای ئایەتەكان بکەین، زۆر بە روونىی بویمان دەر دەخەن، كە رەھبانییەت و گوشەگیرى و واژهتەن لە دنیا، لە ئسلام دا، شتىكى نازەوايە، بۇ ویتە: **خو** ﴿۳۰﴾ لە سوورەتى (الأعراف) ئایەتەكانى: (۳۰ و ۳۱) دا، دەقەرموئى: ﴿يَبْنَى مَادَمَ خُدُوا زِينَتَكَرَ عِنْدَكَى مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ ﴿۳۱﴾ **قُلْ مَن حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِىَ أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ، وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِىَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا** ﴿۳۲﴾، واتە: ئەى وەچەى ئادەم! خۇتان پرازىننەۋە لە لای ھەر پەرستگايەك و بخۇن و بخۇنەۋە، بەلام زىدەپروئى مەكەن، خو زىدەپروئىكەرانى خۇشناۋىن، بلى: ئەو جوانىيەى خو رەخساندووئەى بۇ بەندەكانى و، ئەو بۇيۋە خۇشانە، كى قەدەغەى كردوون؟ (لە بەندەكانى، كە خو بۇ مروقەكانى دروستكردوون)...

لە سوورەتى (المائدة) لە ئایەتەكانى: (۸۷ - ۸۸) دا، خو ﴿۸۷﴾ روونتر ئەۋە باس دەكات، روونتر بۇ جىبى مەبەستى ئىمە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحْزِنُوا وُطَيْبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْسَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ﴿۸۷﴾ **وَكُلُوا وَمِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِى أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾** ﴿۸۸﴾، خو دەقەرموئى: ئەى ئەوانەى ئيماننان ھيتاۋە! ئەو بۇيۋە بەسوود و باش و خۇشانەى خو بۇي رەوا كردوون، قەدەغەيان مەكەن و سنوورشكىننى مەكەن، خو سنوورشكىننى خۇشناۋىن و، لەۋە بخۇن كە خو پىيداون و، پارىز لەۋ خۋايە بکەن كە پرواتان پىي ھەيە، كەواتە: خو بە دەقى ئايەت، لە مسوولمانانى قەدەغە كردوۋە كە ئەو شتانەى سوود بەخش و چاكن، لە خۇيانيان قەدەغە بکەن و، خۇيانيان لى بگرنەۋە، بەلام گرنگ ئەۋەيە زىدەپروئىيان تىدا ئەكەن.

که‌واته: حوکمی ره‌هبانییهت له ئیسلامدا نه‌ویه که ناره‌ویه‌و، ئیسلام پازی نیه، مسؤلیمانان گۆشه‌گیرین و واز له دنیا بیئن، چونکه خوا **تَمِّمَ** یمه‌ی له‌م دنیایه‌دا داناوه‌و له‌و ژئیانی سه‌ر زه‌وییه‌دا داناوه، تا‌کو تاقییمان بکاته‌وه، ئنجا نه‌گه‌ر بیٚت و نه‌هلی ئیمان واز له دنیاو نازو نیعمه‌ته‌کان بیئن، مه‌یدان چۆل ده‌بیٚ و، نه‌هلی کوفر له دنیا‌دا ته‌راتین ده‌که‌ن و سته‌م و خراپه‌ ده‌که‌ن و، خۆیان له خه‌لک ده‌که‌نه‌ په‌رستراوو په‌روه‌ردگار، بویه پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هه‌رگیز نه‌هاتوون، خه‌لک فی‌تری ره‌هبانییهت و گۆشه‌گیری بکه‌ن، نه‌و عیسا‌یه‌ی **عَلَيْهِ** نه‌صرانییه‌کان خۆیان به‌ شوینکه‌وتوو‌ی ده‌زانن، له ئیو خه‌لک‌دا بووه، له‌سه‌ر بانگه‌وازکردن بۆ لای خواو، له‌سه‌ر کارکردن بۆ تیگه‌یاندنی خه‌لک و، بۆ په‌روه‌رده‌کردنی خه‌لک به‌رده‌وام بووه، تا‌کو پۆمه‌کان و جووله‌که‌کان ویستوو‌یانه له تیوی به‌رن و، سه‌ره‌نجام خۆای بالاده‌ست و په‌روه‌ردگار به‌ کلاو رۆژنه‌دا سه‌ری خسته‌وه‌و بردوو‌یه‌تی بۆ ئاسمان، که‌واته: نه‌و نه‌صرانیانه‌ی شوین عیسا ده‌که‌ون، پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان خوا به‌رزی کردۆته‌وه، بۆ ته‌وه‌ی له پۆم و جووله‌که‌کانی نه‌جات بدات، نه‌ک بچن گۆشه‌گیرو گۆشه‌نشین بیٚ، به‌لکو له ئیو جه‌رگه‌ی کۆمه‌لگادا بووه، به‌دلنیایی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران هاتوون، ژئیانی دنیا‌ی خه‌لک چاک بکه‌ن و پیکب‌خه‌ن و دادگه‌ری تیدا بچه‌سپینن، بۆ ته‌وه‌ی مرۆقه‌کان بتوانن ژئیانیکی ته‌ندروستانه‌ی مرۆفانه‌ی بگوزه‌رتنن و، له‌و تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی خوا ته‌وانی تیخسته‌وه له ژئیانی دنیا‌دا، سه‌ره‌رزانه‌ ده‌ربچن.

لیره‌ش دا کۆتایی به‌ ته‌فسیری سووره‌تی موباره‌کی (الحدید) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسری سوورہ تی

المجالات

دهستیک

به ریزان!

نه مریو که (۲۶) ی شه عبانی سالی (۱۴۴۱) کوچییه، به رانبه ر (۲۰۲۰/۴/۱۹) زاینی، له شاری ههولیر، خوا پشتیوان بی، دهست ده کهین به ته فسیرکردنی سوورہ تی (المجادلة) یان (المجادلة)، تیمه وهک عاده قی خویمان، پیشه کی پیناسه و تیوه پوکی ئەم سوورہ ته موباره که ده خهینه پروو له حهوت برکه دا:

پیناسه ی سوورہ تی (المجادلة) و بابہ تهکانی

یه کهم: ناوی ئەم سوورہ ته:

باوترین ناوی ئەم سوورہ ته بریتیه له (سورة المجادلة)، نه ویش به دوو شیوه هاتوه: (المجادلة، المجادلة)، (المجادلة) واته: ئەو ئافره ته ی مشتومری کردوه، ئافره تیکسی مشتومرکه، (المجادلة) واته: مشتومر کردن، به لام وشه ی (المجادلة) باوتره و، ئامازه شه بهو ئافره ته ی ئایه تهکانی سه ره تای سوورہ ته که ی به بوئه وه هاتوونه خوار، که وهک دواوی باسی ده کهین، ناوی (حَوَّلَهُ بِئْتِ تَعْلَبَةَ)، خهوله ی کچی سهعله به به، که خیزانی: (أَوْسُ بِنْتُ الصَّامِتِ) بووه، برای (عُبَادَةُ بِنْتُ الصَّامِتِ) خوا لییان رازی بی.

به لام ویزای (المجادلة)، و (المجادلة) ئەم سوورہ ته، دوو ناوی دیکه شی بو به کارهتیراون:

(أ) - سوورہ تی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾

(ب) - سوورہ تی: (الظہار).

کہواتہ: سہرجم تہم سوورہ تہ موبارہ کہ، چوار ناوی ہن، بہ لام سوورہ تی (المجادلة) لہ ہموویان باوترہ.

دوہم: شوینی دابہ زینی:

زوربہ ی ہرہ زوری زانیان، تہ گہر نہ ئین ہموویان، یہ کدہ ننگن و (ابن عطیة) کہ یہ کیکہ لہ پوونکہ رہوہ کانی قورٹان دلئی: یہ کدہ نگیی زانیان لہ سہرہ کہ تہم سوورہ تہ مہ دینہ بیہو، ہمووشی لہ گہل سرووشتی قورٹانی مہ دینہ بییدا دہ گونجی، کہواتہ: شوینی دابہ زینی تہم سوورہ تہ مہ دینہ بووہو، لہ قوناغی دووہمی ژبانی پیغہ مہ ردا ﷺ کہ قوناغی مہ دینہ بیہ، ہاتوتہ خوار.

سیہم: ژمارہ ی تہ تہ کانی:

ژمارہ ی تہ تہ کانی تہ ہلی مہ دینہ و مہ ککہ، بہ بیست و یہک (۲۱) تہ تہ دایانناوہ، بہ لام تہ ہلی شام و کووفہ و بہ صرہ، بہ بیست و دوو (۲۲) یان داناوہ، زیاتر ژمارہ (۲۲) تہ بہ نینی کراوہ لہ و موصحہ فاندہ کہ لہم دہ فہرانہ ی تہ مہ چاپ دہ کرین، بہ لام رہنگہ لہ ناوچہ کانی ولاتانی دیکہ ی تہ فریقیا: جہ زائیرو مہ غریب و لیبیاو تہ وانہ، ژمارہ کہ ی دیکہ تہ بہ نینی کرابئی، بویہ تہ گہر لہ موصحہ فیک دا بینتان، تہم سوورہ تہ موبارہ کہ ی بہ بیست و یہک تہ تہ دانا بوو، بزنان کہ تہوہش سہر ژمیریکہ زانیان ہیناویانہو، ژمارہ ی تہ تہ کانی ش کہ جیاوایی دہ بی، تہ نجامی کورتیی و درژییی رستہ کانہ، نہک تہوہ کہ زانیہک بلئی: تہم تہ تہ ش ہہ یہ لہم سوورہ تہ داو، تہوی دیکہ ش بلئی: نہ خیر نہ! چونکہ زانیان نہک لہ سہر تہ تہ و وشہ کان، لہ سہر پیتہ کانی قورٹانی ش یہ کدہ ننگن.

چۈرەم: رېزبەندىي لىە موصحف و لىە دابەزىنى دا:

رېزبەندىي لىە موصحف دا، ژمارە (۵۸)ەو، يەكەمىن سوورەتى پەنجاو ھەوت سوورەتەكەيە، كە دابەش دەبن بە سەر ئەو سى جوزئەي كۆتايى قورئان دا، واتە: يەكەمىن سوورەتى نيەي دووھى سوورەتەكە كانى قورئانە لىە رووى ژمارەو، لىە رووى دابەزىنەو ھش ئەم سوورەتە موبارەكە ژمارە (۱۰۳)يان بو داناو، لىە دواى سوورەتى (المنافقون) و پيش سوورەتى (التحریم)، واش پيدە چى ئەم سوورەتە دواى سوورەتى (الأحزاب) دابەزىيى، چونكە لەويدا خوا ﷺ باسى نارەوايى (ظھار) ي كىردو: ﴿وَمَا جَعَلَ أَرْزُوقَكُمْ إِلَّاتِي تَطْهَرُونَ مِنْهُمْ أَمْهَنِكُمْ﴾ (الأحزاب).

كەواتە: پيشتر ئەو رەفارە ھەلۋە شىتراو تەو، بو يە لىە سوورەتى (الأحزاب) دا، بەس ئاماژەي پى دەكات، ماناي وا يە سوورەتى (المجادلة) پيشتر دابەزىو، نەرتى ھەلۋە پووچى (ظھار) ي ھەلۋە شاندىۋ تەو، لەويدا درىژەكەي ھاتو.

پىنچەم: نيۋەرۋكى:

نيۋەرۋكەكەي ھەمان نيۋەرۋكى قورئانى مەدينەيە، لىە باسكراي ھوكمە شەرعيە كانى رىكخەرى كۆمەلگاي مسولمان، لىە بوارە كانى خىزانىي و كۆمەلەيە تيى و پەيوەندىيە تيۋوخويى و دەرەكيبە كان دا، لەم سوورەتە شىدا ئەو دە ھوكمە سەرەكيبانە باسكراون، ويپراي چەند وردە كاريبەك:

۱- باسى (ظھار) كراو، (ظھار) يش ئەو بوو، كە پياويك لىە خىزانى توورە بوو لىە كۆمەلگاي ەپرەببىدا كانى خوي ھەبوو، رەنگە لىە كۆمەلگاكانى ديكە شىدا ھەبوو بى و تىستاش ھەبى لىە جياي تەلاق دان، گوتويەتى: (أَنْتِ عَائِي كَظْهَرِ أُمِّي)، تو وەك پشتى دايمك واى، ئەو ھش بە تەلاق لىە قەلەم دراو، بەلام نىسلام ئەو ھەلۋە شاندىو، كە ئافرەت بەو تەلاقي بكووى، بەلى لىە پياو كە قەدەغە دەبى، بەلام ئافرەتەكە بەو تەلاق نادرى.

- (۲) - پابەندىي بە بەرنامەي خواوہو لانەدان لىي.
- (۳) - مەسەلەي چەپچ پىكەوہە كردن، كە بە شىوہەيەكى رەوا بى و بۆ مەبەستىكى رەوا بى، دروستە، ئەگەرنا قەدەغەيە، ئەگەر بۆ نىگەراندكردنى خەلك بى.
- (۴) - چۆنيەتتەي ھاتتە لاي پىغەمبەر ﷺ و سلاو لىكردنى ھى مسولمانان، ھى دەغەلانەو دلنە خۇشانەش ديارە.
- (۵) - چۆنيەتتەي دانىشتن لە كۆرۈ مەجلىس دا.
- (۶) - چۆنيەتتەي دواندنى پىغەمبەرى خوا ﷺ، خىر كردن و مالى بەخشىن بەر لەوہى پىغەمبەر ﷺ بدوئىتى.
- (۷) - خۇپاراستن لە دەغەل و دوو رۈوہەكان و، لى وريا بوونيان و خۇ لى پاراستنيان كە دۆستايەتنيان لەگەل دا بكرى.
- (۸) - پىناسە كردنى كۆمەلى شەيتان (حزب الشيطان) بە زەقتىن تايەتمەنديان.
- (۹) - وريا بوون لە دەمارگىرىي بنەمالەي و تىرەو ھۆز، مسولمان نابى بۆ نىنتىما سروشتىيەكانى وەك نەتەوہىي، بنەمالەي، تىرەو ھۆزۈ ناوچە، دەمارگىر بى، دەمارگىر بەو واتايەي لەبەر دەمارگىرىي چاوپۇشىي لە ھەق بكات و، ناھەق قىبوول بكات، بەلكو دەبى رىك و راست بى و، فەرق بە خىزم و بىگانە نەكات، لە مەسەلەي ھەق و ناھەق دا، لە چاك و خراب دا، چاكىي ھەموو كەسى پى چاك بى و، خرابىي ھەموو كەسى پى خراب بى.
- (۱۰) - پىناسەي كۆمەلى خوا (حزب اللہ)، ئەوانىش بە تايەتمەندترىن سىفەتيان، كە برىتتە لە خۇ يەكلاكردەوہە بۆ دۆستايەتتەي خواو پىغەمبەرەكەي و بىروداران.

شہ شہم: تاییہ تمہندیہ کانی ئەم سوورہ تہ:

تیمہ پینج تاییہ تمہندیمان لەم سوورہ تہ موبارہ کەدا رە چاو کردوون:

۱- تاکە سوورہ تیکە تییدا باسی ھە ئۆھ شاندرنە وە ی (ظہار) و، کە فاپەت بۆ دانانی کرابێ لە تاییہ تە کانی: (۱ - ۴) دا.

۲- تاکە سوورہ تیکە ئاوا بە تیرۆتە سە لیبی تییدا باسی چپە چپی ناپەرە واو رەوا کرابێ لە تاییہ تە کانی (۵ - ۸) دا.

۳- تاکە سوورہ تیکە بە روونی باسی ئە دە بی بەرەو مە جلیسی تیدا کرابێ، خە لک چۆن دا بنیشی؟ چۆن سلاو بکات؟ ریز بە ندی مسو لمانان لە بەرو مە جلیسیاندا چۆن بێ؟ چ شتیک پتوہریان بێ؟ ئە میش لە تاییہ تی: (۱۱) دا.

۴- تە نیا لەم سوورہ تە دا بۆ مسو لمانان بە پە سندر و باش دانراو، کە بەر لە دواندی پینغە مە بەری خوا ﴿ خیر و چاکە یە ک بە کەن، ئە ندازە یە ک مأل بپە خشن، بە لأم ئە مە وە ک فەر زیک و حوکمیکی پابە ندکەر نە بوو، چونکە خوا دە فەر موئی: ﴿ ذَلِكُمْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۝۳﴾ البقرة، ئە مە تان پاکتر و چاکترە بۆ تێو، دوا ییش خوا ﴿﴾ لە سەری سووک کردن، کە ئە گەر کە سیک نە شیتوانی مأل و سامان بپە خشن، بەر لە دواندی پینغە مە بەر ﴿﴾ بە شتوہی تاییہ ت، گلە بی ناییہ تە سەر، لە تاییہ تە کانی: (۱۲ و ۱۳) دا.

۵- تە نیا لەم سوورہ تە دا، پیناسە ی ھەر کام لە کۆ مە لێ خواو کۆ مە لێ شە ی تان (حزب اللہ و) (حزب الشیطان) کراو، تە نیا لێرە شدا و شە ی (حزب اللہ، حزب الشیطان) یش یە کی دوو جار ھاتوون.

ھوتە م: دا بە شکر دنی تاییہ تە کان بۆ چە ند دە رسیک:

کۆ ی بیست و دوو (۲۲) تاییہ تە کە ی ئە م سوورہ تە مان، بۆ چوار دە رس دا بە شکر دوون:

دهرسی یه کم: نایه‌ته‌کانی: (۱ - ۶)، واته: شه‌ش (۶) نایه‌تی سه‌ره‌تا، باسی بیستی خوا بو سکاآی ژنیک که می‌رده‌که‌ی (ظَهَّار) ی لیک‌ردوهو، هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی (ظَهَّار) که حوکی ته‌لاقی هه‌بی و، دانانی که‌فاره‌ت بو پیاوانیک که (ظَهَّار) له ژنه‌کانیان ده‌کن، تاکو بو‌یان ره‌وا بینه‌وه، پاشان هه‌ره‌شه‌کردن له که‌سانیک که دژایه‌تی خواو پیغهمبه‌ره‌که‌ی ده‌کن، به دژایه‌تی‌کردنی پیام و به‌رنامه‌که‌ی و، لادان له شه‌ریعه‌ته‌که‌ی.

دهرسی دووهم: نایه‌ته‌کانی: (۷ - ۱۰)، واته: چوار (۴) نایه‌ت ده‌گریته‌ خو‌ی، باسی زانیاری گشتگیری خوا به هه‌ست و خوست و چه‌ی هه‌موو که‌س، نه‌و که‌سانه زۆربن، یان که‌م بن، نه‌گه‌ر سئ بن نه‌و چواره‌میانه و، نه‌گه‌ر پینج بن نه‌و شه‌شه‌میانه‌و، که‌م بن یان زۆر بن، خوا هه‌ر له‌گه‌لیانه‌و، سه‌رزه‌نشتکردنی نه‌و ده‌غه‌ل و جووله‌کانه‌ی چه‌چی ناره‌وایان ده‌کردو، به شیوه‌ی ناشایست سلاویان له پیغهمبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌کردو، ناموژگاری کردنی مسولمانان له‌وباره‌وه که وریابن.

دهرسی سیه‌م: نایه‌ته‌کانی: (۱۱ - ۱۳)، واته: سئ (۳) نایه‌ت، باسی نه‌ده‌به‌کانی به‌رو مه‌جلیس و، ره‌چاو کردنی پیگه‌کانی نئو خه‌لک و کومه‌لگا، چۆنیه‌تی دواندنی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ به په‌سند دانانی خیرو به‌خشین به‌ر له دواندنی پیغهمبه‌ر ﷺ پاشان چاوپوشی لیکرانیان له‌و نه‌رکه که نه‌سلیشدا پتویست نه‌کراوه.

دهرسی چواره‌م: نایه‌ته‌کانی: (۱۴ - ۲۲)، واته: نو (۹) نایه‌تی کو‌تایی سووره‌تی (المجادلة) ده‌گریته‌ خو‌ی، باسی دلنه‌خو‌ش و ده‌غه‌له‌کان و، په‌رده له‌سه‌ر هه‌لم‌آلبنیان و هه‌ره‌شه‌ی سه‌خت لیک‌ردنیان له قیامه‌ت داو، ناوزه‌د کردنیان به کومه‌لی شه‌یتان و، هه‌والدان به زه‌بوونی و سه‌رشو‌ریان له دنیاو دوا‌پوژدا، پاشان هه‌والدان به گرنکترین تابه‌مه‌ندیه‌کانی کومه‌لی خوا ﷺ، که بریتیه له

يەكلایى كىردنەوہى دۆستايەتییان بۆ خوا ﷺ، بۆ پیغەمبەر ﷺ، بۆ پرواداران
 و، پچراندنى ريسمانى دۆستايەتییان لەگەل بئىروايانى ناحەزى خواو پیغەمبەردا،
 ئەگەر نيزىكتىن كەسىشیان بن: بايان بن، يان كورىان بن، يان هاوسەريان
 بن، ياخود تيرەو ھۆزيان بن.

✧ دهرسی یه‌کهم ✧

بیناسہی نهم دہرسہ

نہم دہرسہ شہش نایہتی سہرہتای (المجادلة) دہگریتہ خوئی، نایہتہکانی: (۱) -
 (۶)، لہم شہش نایہتہدا، خوا ﴿۶۰﴾ باسی چارہسہری کیشہی ژن و میردیکی کردوہ،
 کہ سہرچاوہ میژووویہکان پیمان دہآین: نافرہتہکہ: خہولہی کچی سہعلہبہو،
 پیاوہکەش ئەوسی کوری صامیتہ، خوا لییان رازی بئی، کہ میردہکہ (ظہار)ی لہ
 ژنہکەہی کردوہو پیتی گوتوہ: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، واتہ: تۆ وہک پشتی دایکم
 وای، ئەویش بہپیتی باوی کۆمہلگای ئەو کاتہ، حوکمی تہلاقی ہہبووہ، ننجاً خوا
 ﴿۶۱﴾ ئەو نەریتہی ہہلۆہشاندۆتہوہ، کہ بہ (ظہار) ژن لہ میردہکەہی قہدەغہ بئی
 و وہک تہلاقدران بئی، بہلآم کہفارہتی بۆ داناوہ، تاکو بۆ یەکلیدی رەوا ببنہوہو
 لیک جیانہبنہوہ، ئەو کہفارہتہش یەکتی لہ سئی شتان بووہ بہ ریز:

أ- نازادکردنی کۆیلہیہک.

ب- ئەگەر کہسێک چنگی نہکەوت، کۆیلہ نازاد بکات، یان توانای نہبوو، دوو مانگ
 لەسہریہک بہ پۆژوو بئی، بہبئی پچراندن.

ج- ئەگەر ئەوہشی لہ توانادا نہبوو، خواردنی شہست (۶۰) کہسی نہدار بدات، واتہ:
 شہست کہسی نہدار، یەکی پۆژۆیک تیریان بکات.

لہ کۆتاییشدا خوا ﴿۶۲﴾ فەرمان بہ پابہندی بہ بہرنامہی خواوہو، لانہدان
 لہ سنوورہکانی کردوہو، ہہرہشہی سہختیشی لہ بیبروایانی ناحەزی خواو
 پیغہمبەرہکەہی، لہ دنیاو دواپۆژدا کردوہ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (۱) الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُسْكِرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ (۲) وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَلِكَ لَكُمْ تَوْعِظَةٌ مِنْ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۳) فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَبِالْحُدُودِ الَّتِي كُفِّرِينَ وَبِالَّذِينَ كُفِّرِينَ عَذَابَ آلِيمٍ (۴) إِنْ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَثُرُوا كَمَا كُنْتُمْ مِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا مَا آتَيْنَا بِالنَّبِيِّ وَاللَّكْفَرِينَ عَذَابَ مُهِينٍ (۵) يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۶)

مانای ده قاعده قی ثابته کان

۱) به ناوی خوای به بهزه‌یی به‌خشنده. (ته‌ی موجه‌مه‌د ﴿۱﴾) به دلتیایی
 خوا ﴿۱﴾ قسه (و سکالای) نه‌و ژنه‌ی بیست (و به ده‌نگیه‌وه هات) که له
 باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه مشتوم‌ری له‌گه‌ل ده‌کردی و، سکالای بۆ لای خوا ده‌برد،
 خوا و تووژداتی ده‌بیست، به راستی خوا بیسه‌ری بینره ﴿۱﴾ نه‌و (پیاو) انه‌ی
 له تیوه (ظیهار) له ژنه‌کانیان ده‌که‌ن، (به گوتنی: تو وه‌ک پشتی دایکمی)
 نه‌و (ژن) انه (ی ظیهاریان لی ده‌که‌ن) دایکیان نین، دایکیان ته‌نیا نه‌وانه‌ن که
 نه‌وانیان بووه‌و، بیگومان نه‌و (پیاو) انه قسه‌یه‌کی خراب و درۆ ده‌که‌ن و، به
 راستیش خوا چاو‌پوشییکاری لی‌بورده‌یه ﴿۲﴾ نه‌وانه‌ش که (ظیهار) له ژنه‌کانیان
 ده‌که‌ن، دوا‌یی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ نه‌وه‌ی گوتوو‌یانه (: لی‌مان قه‌ده‌غه بی و، له

قەسەكەيان ژىۋان دەبنەۋە، دەبى تازادکردنى كۆيلەيەك (ئەنجام بەدن) بەر لەۋەى دەست تىكەل بىكەن (پىكەۋە جووت بىن)، نا ئەۋەتانه پىتى ئامۇزگارپى دەكرىن و، خواش شارەزاي ئەۋەيە كە دەيكەن ﴿۳﴾ ئىنجا ھەر كەسىك چىنگى نەكەۋت (كۆيلە تازاد بىكات) بە پۇژوۋبوۋنى دوو مانگى بە دۋاي يەكەۋە (كەفارەتەكەيەتى) بەرلەۋەى دەست بگەيەننە يەك (پىكەۋە جووت بىن)، ئىنجا كەسىكىش نەيتۋانى (دوو مانگ لەسەريەك بەرپۇژوۋ بى) خۋاردن پىدانى شەست نەدار (كەفارەتەكەيەتى) ئەۋەش تاكو (بەھۋى ئەنجامدانى ئەركە شەرعىيەكانەۋە) بىروا بە خۋاو پىغەمبەرەكەى بىنن و، ئەۋانەش سنۋورەكانى خۋان و، بىپىرواينىش ئازارىكى بە ژانىان ھەيە ﴿۴﴾ بىگومان ئەۋانەى بەر بەرەكانتى خۋاو پىغەمبەرەكەى دەكەن، سەر كۋت و زەبوۋن دەكرىن، ۋەك چۇن ئەۋانەى لە پىش وانىش دابوۋن، سەركۋت و زەبوۋن كران و، مەسۇگەر ئايەتائىكى پۇشنىشمان دابەزانىدوۋن و، بىپىرواينىش (لە دۋاپۇژدا) ئازارىكى رىسۋاكەريان ھەيە ﴿۵﴾ ئەۋ پۇژە كە خۋا تىكپرايان ھەلدەستىننەۋە، ئىنجا ھەۋالى ئەۋەيان پى دەدات كە كرىۋىانە، خۋا ﴿۶﴾ سەر ژمىرى كرىۋەۋ، ئەۋان لە بىريان چۋۋە، خواش بەسەر ھەموو شتىكەۋە چاۋدىرو ئاگادارە ﴿۶﴾.

شیکردنه وهی هه ندیك له وشه كان

(جُئِدِلَكَ فِي زَوْجِهَا): واته: (ئهو ژنه‌ی) له باره‌ی می‌رده که یه وه مشتومری له گه‌ل تودا ده کرد، شه‌ره قسه‌ی له گه‌ل تۆ ده کرد، (الجِدَالُ: الْمُفَاوَضَةُ عَلَى سَبِيلِ الْمُنَازَعَةِ وَالْمُغَالَبَةِ، وَأَصْلُهُ: مِنْ جَدَلْتُ الْخَبْلَ: أَي أَكْمَلْتُ قِتْلَهُ، وَقِيلَ: مِنْ الْجِدَالَةِ وَهِيَ الْأَرْضُ)، (جِدَالُ): بریتیه له قسه پینکه وه کردن به‌شێوه‌ی ناکۆکیی و مشتومرو، هه‌ر کامیکیان بیه‌وئێ قسه‌ی خۆی سه‌ربخات، ریشه‌که‌ی له (جَدَلْتُ الْخَبْلَ) ه، واته: په‌ته‌که‌م چنیی، یان رستم و هۆنیمه‌وه، هاتوه، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: له (جَدَالَةِ) وه هاتوه، واته: زه‌وی ره‌ق، چونکه دوو که‌س که زۆران ده‌گرن، هه‌ر کامیکیان ده‌یه‌وئێ نه‌وی دیکه بخاته سه‌ر زه‌وی، دوو که‌سیش که شه‌ره قسه ده‌کن، هه‌ر کامیکیان ده‌یه‌وئێ قسه‌ی خۆی سه‌ربخات.

(وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ): سکا‌لای بو‌ لای خوا کرد، (الشُّكُوُ وَالشُّكَايَةُ وَالشُّكَاةُ وَالشُّكْوَى: إِظْهَارُ الْبَثِّ)، هه‌ر چوار وشه‌که (شُكُوُ، شُكَايَةُ، شُكَاةُ، شُكْوَى) به‌ مانای پێشان‌دانی دلته‌نگیی و ناره‌حه‌تی و سکا‌ل‌کردن.

(تَحَاوَرَكُمَا): (الْحِوَارُ وَالْمُحَاوَرَةُ: الْمُرَادَةُ فِي الْكَلَامِ، وَمِنْهُ التَّحَاوُرُ)، (حِوَارٌ وَمُحَاوَرَةٌ) بریتیه له‌وه‌ی هه‌ر کامیک له دوو لایه‌ن، یان زیاتر، قسه‌ی یه‌کدی به‌ره‌چ بده‌نه‌وه، یان قسه بو‌ یه‌کدی بگێرنه‌وه، ئه‌و قسه‌یه‌ک بکات و نه‌ویش قسه‌یه‌ک بکات، (تَحَاوَرُ) یش له (حِوَارٌ وَمُحَاوَرَةٌ) وه هاتوه.

(يُظَاهِرُونَ): (الظَّهَارُ: أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِمَرْأَتِهِ: أَنْتِ عَلَيَّ كَظَهَرِ أُمِّي)، (يُظَاهِرُونَ) واته: (ظَهَارٌ) ده‌کات نه‌ویش نه‌وه‌یه پیاو به ژنه‌که‌ی بلن: تۆ وه‌ک پشتی دایکم وای، واته: لێم قه‌ده‌غه‌ی.

(رَبَّةٌ): (الرَّبَّةُ: اِسْمٌ لِلْعَصُو الْمَعْرُوفِ، ثُمَّ يُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْجُمْلَةِ)، (رَبَّةٌ): بریتیه له ناوی نهو نه ندامهی زانراوه، واته: گهردن، مل، دوایش به کوئی مروؤف ده گوتری، که ده گوتری: (تَعْرِيزُ رَبَّةٌ) نهوه نیه بهس ملی نازاد بکری، چونکه مله که به مروؤفه که وهیه، واته: نهو مروؤفه نازاد بکری.

(رَمَّاسًا): واته: دهست بگه یه ننه یه کدی، که مه بهست پتی پتیکه وه جووتبونه، (المَسُّ: اِذْرَاكٌ بِخَاسَةِ اللَّمْسِ، وَكُنِّي بِهِ عَنِ النُّكاحِ: مَسَّهَا وَمَاسَّهَا)، (مَسٌّ) له نه سلدا بریتیه له زانیی شتیک به ههستی دهست لیدان، دواپی به کینایه بو نیکاح به کارهی نراوه، که ده گوتری: (مَسَّهَا وَمَاسَّهَا) واته: له گه لیدا جووتبوو.

(مُحَادُّونَ): (مُحَادُّونَ اِغْتِيَارًا بِالْمَمَانِعَةِ، اَوْ اِسْتِعْمَالَ الْحَدِيدِ)، (يُحَادُّونَ) واته: بهر بهر هکانی ده کهن، لاملیی ده کهن، بهو نیعتیاریهی مل نادهن و لاملیی ده کهن (تاماده نین ملکه هچ بکهن) یا خود له به کارهی نانی تاسنه وه هاتوه.

نهوانهی به هیژ دژایه تپی نایین و بهرنامه ی خوا ده کهن.

(كَيْتًا): (الْكَيْتُ: الرَّدُّ بِغُفٍ وَتَذَلُّلٍ، كَيْتُهُ: اَهَانُهُ وَاذَلُّهُ، وَكَيْتُهُ وَكَيْتُهُ: صَرَغَةُ لَوْجِهِ)، (كَيْتًا) له (كَيْت) وه هاتوه، که بریتیه له بهر بهر چدانه وهی توندو، زه بوون کردن، ده گوتری: (كَيْتُهُ)، یانی: سووکی کردو زه بوونی کرد، (كَيْتُهُ: كَيْتُهُ)، له سه ر دم و چاوی خستی.

(مُهَيِّنٌ): (أَيُّ: مُخْزِي وَمَذِلٌّ) سه رشو پکه رو زه بوونکه ر.

(بِعَثْمِهِمْ): (بِعَثْمِهِ: اِرْسَالُهُ)، (بِعَثْمِهِ) ناردی، ههروه ها (بِعَثْمِهِ) له خهوئی هه لیستاند، دیسان (بِعَثْمِهِ) له گوپه که ی دهری پتینایه وهو زیندووی کرده وه.

(أَخَصَّه اللهُ): خوا سه ر ژمیری کرده وه، (أَخَاطَ بِأَعْمَالِهِمْ عَدَدًا، وَأَخَاطَ بِهَا عِلْمًا)، خوا ده زانی ژمارهی کرده وه کانیا ن چهنده و، زانیاریی ته واوی له باره یه وه هه یه.

(شَهِدٌ): (شَهِدَ عَلَيَّ كَذَا: أَخْبَرَ بِهِ خَبْرًا قَاطِعًا) ههوالی له بارهوه دا، ههوالئیکی جیی دلئیایی، (شَهِدَ: حَضَرَ) ناماده بوو، (وَشَهِدَ) به مانای (أَدَى مَا عِنْدَهُ مِنْ الشَّهَادَةِ)، شایه دی دا، کهواته: (شَهِدَ) ههم به مانای ههوال پیدهر، ههم به مانای ناماده بوو و، ههم به مانای شایه دیدهر، دی.

(حُدُودُ اللَّهِ): (حُدُودٌ) کوی (حَدٌّ)، (الْحَدُّ: الْحَاجِزُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، وَالْحَدُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: طَرَفُهُ الرَّقِيقِيُّ الْحَادُّ، وَالْحَدُّ: عُقُوبَةٌ مُقَدَّرَةٌ وَجَبَتْ عَلَى الْجَانِي)، (حُدُودٌ) کوی (حَدٌّ)، که به پهردهی نیوان دوو شتان دهگوتری، ههروهها (حَدٌّ) بوهر شتیکی بریتییه لهو لایه ی باریک و تنک ده بیتهوه، قهراغ، دیسان (حَدٌّ) به مانای سزادانئیکی دیارییکراو، که بو بابایه کی تاوانبار دانراوه، به کاردی.

هوئی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

لهو بارهوه چهند کیندرارهوه یک ههن:

۱- (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: تَبَارَكَ اللَّهُ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ كُلَّ شَيْءٍ! إِنِّي لَأَسْمَعُ كَلَامَ خَوْلَةَ بِنْتِ ثَعْلَبَةَ وَيَخْفَى عَلَيَّ بَعْضُهُ، وَهِيَ تَشْتَكِي زَوْجَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَهِيَ تَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَكَلْتُ شَبَائِي وَتَوَثَّرْتُ لَهُ بَطْنِي، حَتَّى إِذَا كَبُرَ سُنِّي وَانْقَطَعَ وَكُدِّي، ظَاهَرَ مِنِّي، أَلَلْتُهُمْ إِنِّي أَشْكُو إِلَيْكَ! فَمَا بَرَحْتَ حَتَّى تَزَلَ جَبْرِيْلُ بِهَذِهِ الْآيَةِ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا...﴾ وَزَوْجُهَا أَوْسُ بْنُ الصَّامِتِ).

واته: دایکمان عانیشه (خوا لئی رازی بن) گوتوویه تی: به رزو به پیتره نهو زاته ی بیستنی وی هه موو شتیکی گرتوته وه، من گویم له قسه ی خهوله ی کچی سه علیه بوو، هه ندیکیشم لئ په نهان بوو، که سکا لای بو لای پیغه مبهری خوا ده کرد له چنگ میرده که ی، ده گوت: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ! ته مه نی

گه نجیبی منی خواردوهو، سکی خوّم بوّ رو^(۱) کردوه، (واته: مندالم لئی بوون) هتا کاتیک تمه نم گه وره بووهو مندالم لئی نابن، تیسستا (ظہاری) لیکردووم، خواجه! سکالا بوّ لای توّ ده کهم! هیندهی پی نه چوو، جیریل دابه زی تمه ثابته تانهی هینانه خوار: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (۱)، تا کو تایی، میرده که شی نهوسی کوری صامیته.

تمه ش گپراو هیه کی دیکه ی هه مان ده قه:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ الْأَصْوَاتَ، إِنَّ حَوْلَهُ تَشْتَكِي زَوْجَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَيُحْفَى عَلَيَّ أحياناً بَعْضُ مَا تَقُولُ، قَالَتْ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ...﴾ (۱) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي الصَّحِيحِ مُعَلَّقًا: ج ۱۳، ص ۲۷۲، وأحمد: ج ۶، ص ۴۶، والنسائي في الكبرى: ۵۶۵۴، ۱۱۵۷۰، وابن ماجه: ۱۸۸، وعبد بن حميد: ۱۵۱۲، وأبو يعلى: ۴۷۸۰، والدارمي: ص ۴۶، والطبري في جامع البيان: ج ۲۸، ص ۵ و ۶^(۲).)

واته: دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بی) گوتوو یه تی: ستایش بوّ نهو خواجه ی بیستنی هه موو ده نگه کانی گرتوونه وه، خهوله سکالای له چنگ میرده که ی کرد بوّ لای پیغه مبهری خوا ﷺ، هه ندیک جار هه ندیک له فسه کانیم لی په نهان بوون، به لام خوا ﷺ له سهرووی جهوت ناسمانه وه گوتی له سکالایه که ی بوو، تمه ثابته تانهی دابه زانندن: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ...﴾ (۱)

۲- {عَنْ حُوَيْلَةَ بِنْتِ ثَعْلَبَةَ وَكَانَتْ تَحْتِ أَوْسِ بْنِ الصَّامِتِ أَحْيَ عِبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ فَكَلَّمَنِي بِشَيْءٍ وَهُوَ فِيهِ كَالضَّجْرِ، فَرَادَذْتُهُ فَعَصِبَ، وَقَالَ: أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهِرِ أُمِّي،

(۱) روکردن: هه لپشتن و بلاوکردنه وه.

(۲) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳ ص ۳۲۷، ۳۲۸.

ثُمَّ خَرَجَ إِلَى نَادِي قَوْمِهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيَّ فَرَاوَدَنِي عَلَى نَفْسِي، فَأَبَيْتُ فَشَادَنِي فَشَادَتْهُ، فَغَلَبَتْهُ مَا تَغْلِبُ بِهِ الْمَرْأَةُ الرَّجُلَ الضَّعِيفَ. قَالَتْ فَقُلْتُ: وَالَّذِي نَفْسُ خُوَيْلَةَ بِيَدِهِ لَا تَصِلُ إِلَيَّ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ فِيَّ وَفِيكَ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَشْكُو إِلَيْهِ مَا لَقِيتُ، فَقَالَ: «رُؤُوكِ وَابْنُ عَمِّكَ اتَّقِيَ اللَّهَ وَأَخْسِنِي صُحْبَتَهُ»، قَالَتْ فَمَا بَرَحْتُ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ...﴾ حَتَّى انْتَهَى إِلَى الْكُفَّارَةِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مُرِيهِ فَلْيُعْبِقْ رَقَبَةً»، قُلْتُ: وَاللَّهِ مَا عِنْدَهُ رَقَبَةٌ يَمْلِكُهَا، قَالَ: «فَلْيَصُمْ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! شَيْخٌ كَبِيرٌ مَا بِهِ مِنْ صِيَامٍ، قَالَ: «فَلْيَطْعِمْ سِتِينَ مَسْكِينًا»، قَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَا عِنْدَهُ مَا يُطْعِمُ، قَالَ: «سَنَعِينُهُ بِعَرَقٍ مِنْ هَرَمٍ» وَالْعَرَقُ الْمِكْتَلُ يَسْعُ فِيهِ ثَلَاثِينَ صَاعًا» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَأَنَا أَعِينُهُ بِعَرَقٍ آخَرَ، قَالَ: «قَدْ أَحْسَنْتُ مُرِيهِ فَلْيَتَصَدَّقْ بِهِ» (أخرجه أحمد: ج ٦، ص ٤١٠، ٤١١، وأبو داود: ٢٢١٤، ٢٢١٥، وابن حبان في صحيحه: ٤٢٧٩، وابن الجارود في المنتقى: ٧٤٦)، ههرودها کۆمه لیک له زانا یانی دیکه ی فهرمووده ناس^(١).

ئەم رِیوایەتە زیاتر تیشک دەخاتە سەر هۆی دابەزینی ئەو نایەتانه.

واته: (خُوَيْلَةُ بِنْتُ ثَعْلَبَةَ) [خويلة] و (خولة) شی پینگوتراوه] که له لای (أوس بن الصامت) بووه، برای (عَبَادَةَ بنِ الصَّامِتِ) خوا لیان رازیبی، ده لئ: پۆزێک ئه‌وسێ کۆری صامیت، هاته لام، به‌شێوه‌یه‌کی تووره‌یی قسه‌ی له‌گه‌ندا کردم، منیش به‌ریه‌رچم دایه‌وه، ئه‌ویش تووره‌ بوو و، پینگوتم: تو وه‌ک پشتی دایکم وای، دوا‌یی چۆ ده‌ری بۆ لای کۆری خزمه‌کانی (مه‌جلسیک بووه)، دوا‌یی گه‌رایه‌وه‌و داوای ده‌ست تیکه‌لی لیکردم (ویستی له‌گه‌لم جووتبێ) منیش ملم نه‌دا، ئه‌ویش پر کیشیی بۆ کردم، منیش پرکیشییم بۆ کردو، من به‌سه‌ریدا زال بووم، وه‌ک چۆن ئافره‌تیک به‌ پیاوێکی بێ هێز ده‌وێری، پینگوت: سوێند به‌وه‌ که‌سه‌ی نه‌فسی خوه‌یله‌ی به‌ ده‌سته، ده‌ستم ناگه‌یه‌نیه، تا‌کو خوا له‌ باره‌ی من و تووه‌ حوکم نه‌کات، ئیدی چوومه‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ سکا‌لم بۆ

(١) الاستيعاب في بيان الأسباب، ج ٣، ص ٢٢٩، کوتووایانه: (حسن لغره).

لا کرد (که له می‌ده که به‌وه چی تووش بووه!) پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: می‌دته و ناموزاته، پاریز له خوا بکهو له‌گه‌لی چاک به، ده‌لن: هینده‌ی پی نه‌چوو قورن‌ان دابه‌زی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، تاکو کو‌تایی، هه‌تا باسی که‌فاره‌تی کرد، دوایی پیغهمبه‌ر ﷺ فهرمووی: پی‌ی بلن: با کو‌یله‌یه‌ک نازاد بکات، گوتم: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا! ﷺ هیچ کو‌یله‌ی نین، نازادیان بکات، فهرمووی: پی‌ی بلن: با دوو مانگان له‌سه‌ر یه‌ک به‌ر ژووو بئ، گوتم: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا! ﷺ پیریکی به‌ته‌مه‌نه‌هی‌زی ر‌ژووو گرتنی نیه، فهرمووی: ده‌با نانی شه‌ست نه‌دار بدات، گوتم: ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا! ﷺ هینده‌ی ئیمکانیه‌ته‌شی نیه نان و خواردنی شه‌ست نه‌دار بدات، فهرمووی: ئیمه‌هاوکاری ده‌که‌ین به‌ (عرق) یک، (عرق) یش پی‌وه‌ریکه‌سی (۳۰) ربه، ربه‌ش چوار مسته، تئیدا جی‌ی ده‌بیته‌وه) گوتم: منیش به‌عه‌ره‌ق‌یک‌هاوکاری ده‌که‌م، فهرمووی ﷺ: شتیکی باشت کرد، با ئه‌وه بکاته‌خیر (ده‌بیته‌که‌فاره‌تی ظیهاره‌که‌ی).

مانای گشتی نایه‌تکان

له چوار نایه‌تق سهره‌تادا خوا ﴿۶۷﴾ باسی به ده‌نگه‌وه هانتی خوئی ده‌کات، بو سکالا کردنی نافرته‌تیک که می‌ده‌ده‌که‌ی ظیهار ی لیکردوه، نه‌وه نافرته‌ش ده‌چیته خزمه‌ت پیغهمبهری خوا ﴿۶۸﴾ و سکالای حالی خوئی له لا ده‌کات، پیغهمبهری خواش ﴿۶۹﴾ یان بی‌ده‌نگ ده‌بی، یان ده‌فهرموئی: لئی قه‌ده‌غه کراوی، سهره‌نجام له حالیکدا که نه‌وه نافرته‌له خزمه‌ت پیغهمبهردا ﴿۷۰﴾ خهریکی مشتومرو و توویژ ده‌بی، خوا ﴿۷۱﴾ له سه‌رووی جهوت ناسمانانه‌وه سکالای نه‌وه نافرته‌ته داماره ده‌بیستی و، نه‌وه نایه‌ته مباره‌کانه داده‌به‌زینتی و، چاره‌سه‌ریک داده‌نی بو کیشه‌و گرفتی نه‌وه نافرته‌ته‌وه، ههر نافرته‌تیکسی دیکه‌ش و، ههر ژن و می‌دیکی دیکه‌ش، که کیشه‌به‌کی له‌وه جویره‌یان بو دیته پیش.

دوو نایه‌ته‌که‌ی دوا بیس، واته: نایه‌ته‌کانی: (۵ و ۶)، خوا ﴿۷۲﴾ تیبیان دا باسی نه‌وه راستیه ده‌کات، که نه‌وانه‌ی به‌ربه‌ره‌کانتی و، دژایه‌تیی خوا و پیغهمبهره‌که‌ی ده‌کن، زه‌بوون و ریسوا ده‌بن، وه‌ک چوون نه‌وانه‌ی پیشوویان که دژایه‌تیی خوا و پیغهمبهره‌کانیبان کردوه، زه‌بوون و ریسوا سه‌رکوت بوون، چ زه‌بوونکرانی به‌ره‌سه‌ت و به‌رچاوو، چ زه‌بوونکرانی مه‌عنه‌ویی و، له رۆژیکیشدا که زیندوویان ده‌کاته‌وه، هه‌والیان پیده‌دات به‌وه‌ی کردوویانه، که خوا هه‌مووی سه‌ر ژمیر کردوه، به‌لام نه‌وان له بیریان چووه‌وه، خوا ناگاداره‌وه چاودیری هه‌موو شتیکه.

سهره‌تا خوا ﴿۷۳﴾ ده‌فهرموئی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خوی به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، واته:

ده‌سه‌تی‌کردنم به‌ناوی خوی، که مه‌به‌ستی پی نه‌وه‌یه:

- ۱ - ئەم کاره تهنیا بۆ خوا ده‌که‌م.
- ۲ - ئەم کاره به پیتی به‌رنامه‌ی خوا ده‌که‌م.
- ۳ - ئەم کاره به تواناو یارمه‌تی خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌م.
- ۴ - ئەم کاره بۆ هینانه‌دی په‌زنامه‌ندی خوا نه‌نجام ده‌ده‌م.

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾، وشه‌ی (قَدْ) بۆ ساغ‌کردنه‌وه‌یه، ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾، مانا پ‌واله‌تیه‌که‌ی: به‌ دلنیا‌ی خوا بیستی قسه‌ی ئەو ئافره‌ته‌ی له‌ باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه، مشت و مری له‌گه‌ڵ تۆدا ده‌کرد، ئە‌ی پ‌ن‌غه‌مبه‌ر ﴿سَمِعَ﴾! به‌لام لی‌رده‌دا مانای (قَدْ) جیا‌یه، چونکه پ‌ن‌غه‌مبه‌ری خوا ﴿سَمِعَ﴾ دلنیا‌بووه له‌وه‌ی خوا هه‌موو شت‌یک ده‌بیستت و، له‌ نی‌ویشیان دا هه‌موو ده‌نگه‌کان ده‌بیستت، بۆ‌یه زانایان ده‌تین: (قَدْ) لی‌رده‌دا بۆ ساغ‌کردنه‌وه (تَحْقِيق) نیه، به‌ل‌کو مه‌به‌ست پ‌تی ئە‌وه‌یه: شت‌یک خه‌ل‌کی‌ک چاوه‌پ‌رسی بکات و، خواش ﴿سَمِعَ﴾ ئە‌و شته به‌ئینته‌دی، واته: ئە‌وه‌ی ئی‌وه چاوه‌پ‌رتان ده‌کرد، خوا ﴿سَمِعَ﴾ قسه‌ی تیدا بکات، خوا ﴿سَمِعَ﴾ به‌ دلنیا‌یه‌وه قسه‌ی ئە‌و ئافره‌ته‌ی بیست، لی‌ره‌شدا بیستت تهنیا به‌ مانای خودی بیستت نیه، هه‌رچه‌نده (سَمِعَ) به‌ مانای بیستنه، به‌لام لی‌رده‌دا (سَمِعَ) و‌پ‌رای (بیستی) مانای به‌ ده‌نگه‌وه هات‌نیش ده‌گه‌یه‌نت، چونکه جاری وایه تۆ قسه‌ی که‌ست‌یک ده‌بیستی، به‌لام گو‌ی پ‌تی ناده‌ی، جاری واش هه‌یه ده‌بیستی و به‌ ده‌نگ‌شیه‌وه ده‌چی، ئنجا لی‌رده‌دا مه‌به‌ست پ‌تی به‌ ده‌نگه‌وه هاتنه، واته: خوا ﴿سَمِعَ﴾ گو‌ی‌بیستی قسه‌ی ئە‌و ئافره‌ته‌ بوو که له‌ باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه شه‌ره قسه‌ی له‌گه‌ڵ تۆدا ده‌کرد، ئە‌ی پ‌ن‌غه‌مبه‌ر! ﴿سَمِعَ﴾ و به‌ ده‌نگ‌شیه‌وه هات، ﴿وَنَسْتَكْرِ﴾ **إِلَى اللَّهِ**، ئە‌و ئافره‌ته‌ سکا‌لای بۆ لای خوا ده‌کرد، (سَكَّوْی واشت‌کاء) بریتیه له‌ سکا‌ل‌کردن و شپ‌رزه‌یی و ب‌ئ‌ حال‌یی خو‌و ده‌بر‌پ‌ین، دا‌وای مافی خو‌کردن له‌ لای که‌ست‌یک، ئە‌و ژنه‌ش دا‌وای مافی خو‌ی بۆ لای خوا به‌رز کرده‌وه و سکا‌لای بۆ لای خوا کرد، دا‌وای ئە‌وه‌ی پ‌ن‌غه‌مبه‌ری خوا ﴿سَمِعَ﴾ چاره‌سه‌ریکی پ‌تی نه‌بوو، بۆ گرفت و ک‌شیه‌یک که ئە‌و ئافره‌ته‌ بۆی هاتۆته پ‌تش، چونکه وه‌ک دا‌وایی با‌سی

ده که یین له مه سه له گرنگه کاند، پیغه مبهری خوا ﷺ له زور شتدا ههر به پیتی عورفی کۆمه لگایه که ی خۆی کاری کردوه، مه گهر شتیکی ریک دژ وه ستا بی له گه ل پوو حی شه ریعته دا، یان له گه ل ده قیقی قورئاندا، نه گه رنا پیغه مبه ر ﷺ په چاوی عورف و باوی کۆمه لگای خۆی کردوه، ئنجا په کیک له و شتانه ی که له عورف و باوی کۆمه لگای نه و کاته دا هه بووه، نه وه بووه که پیاو یک به نافرته که ی خۆی گو تبی: ﴿أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي﴾، تۆ وه ک پشتی دایکم وای بو من، لیتی قه ده غه بووه و له جیاق ته لاق بووه، بو یه پیغه مبهری خوا ﷺ نه و نافرته که سه کالای خۆی له لا ده کات، که میرده که ی ظیهار ی لیکر دوه، ده فهرمو ئی: لیتی قه ده غه بووی، وه ک پیشتریش له هۆی هاتنه خواره وه که یدا، باس مان کرد، ﴿وَاللَّهُ سَمِعَ حَاوِرَكَمَا﴾، خوا و توویژی تیره ی ده بیست، (تحاور) بریتیه له وه ی دوو که س، دوو لایه ن، یا خود زیاتر پیکه وه قسه بکه ن، ههر کامیکیان قسه بکات و، بو نه وی دیکه ی فری بدات، نه وی دیکه ش قسه ی خۆی بو نه و فری بدات هوه، نه و قسه ی خۆی بکات و نه وی دیکه ش قسه ی خۆی بکات، ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، به دلنیا یی خوا بیسه ری بینره، بیسه ره بو هه موو ده نگه کان و، بیسه ره بو هه موو ره نگه کان، بو هه موو هه ل سوکه وته کان، بو هه موو کرده وه کان.

ئنجا خوا ﷺ دیته سه ر باسی چاره سه ره که: ﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾، نه وان ه ی له تیره (ظهار) ده که ن له نافرته کانیان، واته: نه و میردانه ی له تیره (ظهار) ده که ن له ژنه کانیان ﴿مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ﴾، نه و ژنانه یان به هۆی نه و (ظهار) کردنه یان ه وه نابنه دایکیان، چونکه (ظهار) نه وه یه میردیک به ژنه که ی بلتی: ﴿أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي﴾، تۆ بو من وه ک پشتی دایکم ی، واته: وه ک چۆن دایکم له من حه رام و قه ده غه یه، تۆش ناوا له من قه ده غه ی، که نه وه له سه رده می نه فامییدا حو کم ی ته لاق ی هه بووه و، نه و ژنه له و پیاوه حه رام بووه، خوا ده فهرمو ئی: نه وان ه ی (ظهار) له ژنه کانیان ده که ن، ژنه کانیان به و قسه یه

نابنه دایکیان، ﴿إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ﴾، واته: (مَا أُمَّهَاتُهُمْ)، دایکانیان ته نیا نه وانهن که نه وانیان بوون، نهک به قسه یه کی پووچی گوناج، هاوسه رو ژنی میردیک بیته دایکی، شتی وانیه، نهوه قسه یه کی پووچه، وهک خوا دهفه رموی: ﴿وَإِنَّهُمْ لِقَوْلٍ مُّنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾، به دنیایی نهوان قسه یه کی خراب ده کهن، (مُنْكَرٌ) واته: قسه یه کی نامؤ و نه ناسراو، قسه یه کی خراب و ناقؤلا، (وَزُورًا): قسه یه کی درؤش ده کهن، نه سلی (زُور) له (زُور) هوه هاتوه، به مانای لادان یانی: قسه یه ک ده کهن له راستیی لایداهوه و درؤیه، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾، به دنیایی خواش زور چاوپوشییکاری لیئورده یه، (عفو: کثیر العفو) (عفو) که سیکه که سیکه هه له یه کی کرد بی، هه له که ی نادیده ی بگری، به لام (غفور) که سیکه هه له ی هه له کار بیوشتی.

دوای نهوه ی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ حوکمی (ظهار) ی باسکرد، که نهو ژنه ی (ظهار) ی لی ده کری، بهو قسه درؤو هه له یه، نابته دایکی میرده که ی، ئنجا باسی حوکمه که ی و، باسی چؤنیه تیی چاره سه ری نهوه ده کات، که سیک (ظهار) له ژنه که ی بکات، چاره سه ری چییه؟

دهفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَابِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾، نهوانه ش که (ظهار) له ژنه کانیان ده کهن، ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾، دوایی ده گهرینه هوه بو نهوه ی گوتوو یانه، نهه وهک دوایی باسی ده که یین، زانایان به سی چوار واتا لیکیان داوه ته وه، به لام واتابه ک که زیاتر دپته زهینه وه، نهوه یه: دوایی ده گهرینه وه بو لای نهو ژنانه ی قسه یان له باره وه گوتوون، واته: ده یانه وی دووباره ژیانی هاوسه ریبتیان له که لدا ده ست پی بکه نه وه، که بویان نیه ژیانی هاوسه ریبتی له که لیاندا ده ست پی بکه نه وه، هه رچه ند نه بوونه دایکیان، به لام بهو وشه یه لییان قه ده غه بوون و، به هو ی نهو قسه هه له و گوناحه وه ی کردوو یانه، ده بی که فاپهت بدن و سرینه وه یه ک بکه ن، بو نهو هه له و په له یه، نهویش له سی شتان دا خو ی ده نوئنی:

أ- ﴿مَتَّحِرٌ رَّقَبًا﴾: نه‌گەر ویستیان بگه‌رینه‌وهو په‌شیمان بینه‌وه له‌و قسه‌یان و، ژبانی هاوسه‌ری له‌گه‌ل ته‌و ژنانه‌دا که (ظهار)یان لیکردوون، ده‌ست پئی بکه‌نه‌وه، نه‌رکیان بریتیه له‌ نازاد کردنی گه‌ردنیک، لیره‌دا (رقبة) به‌ مانای مل و گه‌ردنه، به‌لام مه‌به‌ست پئی کۆی مروّفیکه، واته: ده‌بئ مروّفیکی کۆیله‌ نازاد بکه‌ن، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾، پئش نه‌وهی ده‌ستیان بگاته‌وه یه‌کدی، واته: پئش نه‌وهی پئکه‌وه جووت بن و بچنه‌وه لای یه‌ک، وه‌ک ژن و می‌رد، ده‌بئ می‌رده‌که کۆیله‌یه‌ک نازاد بکات، ﴿ذَلِكُمْ تُوَعِّظُونَ بِهِ﴾، نا‌نه‌مه‌تان نه‌وه‌یه که نامۆژگاریی پئی ده‌کرئین، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش به‌وهی ده‌یکه‌ن شاره‌زایه، ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾ به‌لام که‌سیک چنگی نه‌که‌هوت، نه‌گه‌ر کۆیله‌ نه‌بوون، وه‌ک نه‌م روژگاره‌ی تئستا که کۆیله‌ هه‌ر نین؟ بیگومان خوی به‌رز نه‌م ناین و به‌رنامه‌یه‌ی خۆی، نه‌م کتیب و فه‌رمایشته‌ی خۆی بو به‌شهر ناردوه، به‌ درژبانی زه‌مان و به‌ پانایی زه‌مین:

﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾: ئنجا نه‌گه‌ر که‌سیک کۆیله‌ی چنگ نه‌که‌هوت و نه‌بوو، چ هه‌ر نه‌بوو، وه‌ک نه‌م روژگاره‌ی تئستا که کۆیلایه‌تیی هه‌ر نه‌ماوه، دوا‌ی نه‌وه‌ی ئیسلام بناغه‌ی داناو ته‌و ریانه‌ی خه‌لکیان لئوه ده‌کرا کۆیله، هه‌مووی بنبر کردن و، وشکی کردن، مروّفایه‌تیی گه‌یشته‌ حاله‌ق پئگه‌یشتنی زیاترو، کۆتاییان به‌ کۆیلایه‌تیی رواله‌تیی هیئا، به‌لام چهنده‌ جوریکی دیکه له‌ کۆیلایه‌تیی هه‌ر هه‌ن، ته‌و زله‌یزانه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر خێرو بی‌ری و لاتاندا ده‌گرن و، گوئی به‌رپرسه‌کانیان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌و، که‌یقی خۆیان گوئیان با ده‌ده‌ن، ته‌و لاده‌ده‌ن ته‌و دئین، بابه‌که‌یان به‌ دل نیه، کوره‌که‌ی دئین، کوره‌که‌ لاده‌به‌ن و نه‌وه‌که دئین! یاخود ته‌و دیکتاتۆره وه‌ختی به‌سه‌رچوه، دیکتاتۆریکی دیکه دئین، وه‌ک له‌ میسر روویدا، بیگومان ته‌وه‌ش هه‌ر جوریکه له‌ کۆیلایه‌تیی، به‌لام به‌ هه‌ر حال کۆیلایه‌تیی تاک به‌ تاک نه‌ماوه، نه‌گه‌رنا کۆیلایه‌تیی زله‌یزان بو‌گه‌لانی ژیر ده‌ست، هه‌ر به‌رده‌وامه، خوا ده‌فه‌رموی: که‌سیک چنگی نه‌که‌هوت، چ کۆیله‌ هه‌ر نه‌بئ، چ هه‌بوو، به‌لام ته‌و بو‌ی نه‌ده‌کردایه‌وه‌و ده‌ستی نه‌ ده‌که‌هوت:

ب- ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾، که فاره‌ته‌که‌ی بریتیه له به رۆژوو بوونی دوو مانگی یه‌ک له دوای یه‌ک، واته: دوو مانگی به‌رده‌وام و به‌بی پسانه‌وه، ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَآتَا﴾، به‌رله‌وه‌ی ده‌ستیان بگاته یه‌کدی، که‌واته: چ ئازادکردنی کۆیله‌که، چ به رۆژوو بوونی دوو مانگه‌که، ده‌بی بکه‌ونه پیش گه‌رانه‌وه‌ی پیاوه‌که بۆ لای ژنه‌که‌ی، وه‌ک ژن و می‌ردو ده‌ست تیکه‌لکردنیا.

ج- ﴿فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ﴾، که سیک نه‌یتوانی دوو مانگانیش به رۆژوو بی و، کۆیله‌شی چنگ نه‌که‌وت، ﴿فَأَطْعَامٌ سِتِّينَ مَسْكِينًا﴾، که فاره‌ته‌که‌ی بریتیه له خواردن پیدانی شه‌ست نه‌دار، شه‌ست که‌س که پتووستیان به‌و خواردن پیدانه‌بی، ﴿ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، خوا ﷻ نه‌و بریاره‌ی بۆ داون، بۆ نه‌وه‌ی بروا بی‌تن به‌خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی.

لی‌ره‌دا نه‌یفه‌رموه: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَآتَا﴾، بۆیه زانایان گوتوو‌یانه: نه‌گه‌ر هاته‌سه‌ر خواردن پیدان، به‌رله‌وه‌ی خواردنه‌که‌ش بدات به‌نه‌داره‌کان، هه‌ر بۆیان هه‌یه‌ ژن و می‌رده‌که‌ه‌چه‌ لای یه‌کدی، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: سی‌ه‌میشیان هه‌ر حوکمی نه‌و دووه‌که‌ی پیش‌تی هه‌یه، به‌لام خوا ﷻ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ دووی پیش‌ن دا باسی‌کردوه، له‌مه‌دا باسی نه‌کردوه، به‌لام مادام خوا له‌وه‌ی یه‌که‌م دا فه‌رمووی: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَآتَا﴾ و، له‌ دووه‌میشدا هه‌ر وایفه‌رموو، واپنده‌چی‌ئمه‌یان به‌مه‌رج نه‌گیرایی خواردنی شه‌ست نه‌داره‌که‌ بدات، به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست بگه‌یه‌ننه‌ یه‌کدی، چونکه‌ خواردن دان به‌و شه‌ست نه‌داره، کاتی ده‌وی، نه‌مپۆ خواردنی یه‌کیک ده‌دات و، سه‌به‌نی هی یه‌کیکی دیکه، چونکه‌ نه‌وه‌نده‌ی له‌ توانادا نه‌یه، له‌ یه‌کرا نانی خواردنی شه‌ست نه‌داره‌که‌ بدات، خواردن پیدانه‌که‌ش زانایان ده‌لین: نه‌وه‌یه‌ هی رۆژیک به‌ته‌واوی بی و، نه‌و مروقه‌ پنی تیر بی، ئنجا له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌گونجی، نه‌وه‌ وه‌خت بکیشی، بۆیه خوا ﷻ به‌مه‌رجی نه‌گرتوه، ﴿وَيَلَاكُ حُدُودُ اللَّهِ﴾، نه‌وانه‌ش سنوره‌کانی خوان، واته: نه‌وانه‌ی باسکران، سنوره‌کانی خوان و مه‌یانبه‌زینن، ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بۆ بی‌روایانیش نازاریکی به‌تیش و ژان هه‌یه، واته: نه‌وانه‌ی بروایان نه‌هیناوه‌به‌

یاساکانی خواو به سنوره‌کانی خواو، ده‌یانبه‌زینن، که‌واته: ئە‌هی بر‌وادارینه! ناگاتنان له‌ خو‌تان بێ، تێ‌وه‌ش له‌ به‌زاندنی سنوره‌کانی خواو پێ‌شیل کردنی سنوره‌کانی خوادا، وه‌ک کافر‌ه‌کان مه‌که‌ن، ته‌گه‌رنا سزای سه‌خت چاوه‌ڕێ‌ی تێ‌وه‌ش ده‌کات.

شایانی باسه: که‌ ده‌‌فهرمووی: ﴿ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ﴾، ئە‌وه‌ش بو‌ ئە‌وه‌ی بر‌وا بێنن به‌ خواو به‌ پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی، واته: خوا ئە‌و که‌‌فاره‌ته‌ی بو‌ داناون له‌ به‌‌رانبه‌ر ئە‌و گونا‌هو هه‌له‌یه‌دا که‌ کردووتانه، بو‌ ئە‌وه‌یه‌ که‌ بر‌وا بێنن به‌ خواو به‌ پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی، که‌واته: کردوه‌ به‌‌شیکه‌ له‌ ئیمان و ئە‌و کرده‌وه‌یه، خوا ﴿ذٰلِكَ﴾ به‌ ئیمانی له‌ قه‌لم داوه، واته: تێ‌وه‌ ته‌گه‌ر پا‌به‌‌ندب‌ن به‌ شه‌‌ریعه‌ته‌وه، مانای وایه ئە‌وه به‌‌شیکه‌ له‌ ئیمان، که‌واته: پا‌به‌‌ندی به‌ شه‌‌ریعه‌ته‌وه‌و به‌ سنوره‌کانی خواوه، پێ‌که‌ینه‌ریکی ئیمان‌ه.

له‌ کو‌تاییدا خوا دێ‌ته‌ سه‌ر باسی ئە‌وانه‌ی به‌‌ریه‌ره‌کانی ئایین و به‌‌رنامه‌ی خوا ده‌‌که‌ن، هه‌له‌یه‌ته‌ هه‌ر به‌ په‌یوه‌ست به‌‌وه‌ی پێ‌شه‌وه، که‌ فه‌رمووی: ﴿وَلِلْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ﴾، بو‌ بێ‌روایان نازاریکی به‌ ئیش هه‌یه، ئە‌میش په‌یوه‌سته به‌‌وه‌ی پێ‌شه‌وه، که‌ فه‌رمووی: ئە‌وانه‌ سنوره‌کانی خوا، واته: ئە‌هی مسو‌لمانینه! له‌ سنوره‌کانی خوا لا مه‌‌ده‌ن و سنوره‌کانی خوا مه‌‌به‌‌زینن، چونکه‌ بێ‌روایان نازاریکی به‌ ئیش و ژانیان هه‌یه، چونکه‌ سنوره‌کانی خوا ده‌‌به‌‌زینن، ئنجا هه‌ر په‌یوه‌ست به‌‌وه‌وه‌ ده‌‌فهرمووی:

﴿اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَادُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ﴾، به‌ دنیایی ئە‌وانه‌ی دژایه‌تیی و به‌‌ریه‌ره‌کانی خواو پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌‌که‌ن، چونکه‌ (حَادٌّ) واته: (ضَادٌّ) یان (خَالَفٌ)، واته: دژایه‌تیی کردو، سه‌‌رپێ‌چی لیک‌کردو، پێ‌چه‌وانه‌ی ئە‌وی کرد، ئنجا ئە‌وانه‌ی وان: ﴿كُتِبَٰ كَمَا كُتِبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (ئه‌وانه‌ی دژایه‌تیی خواو پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌‌که‌ن) زه‌‌بوون ده‌‌کرین، وه‌ک چو‌ن ئە‌وانه‌ی پێ‌ش وان زه‌‌بوون کران، چونکه‌ (كُتِبَ) به‌ مانای دا‌پۆ‌سین و، سه‌‌رکو‌ت‌کردن و زه‌‌بوون کردن و سه‌‌رشو‌ر‌کردن دی، هه‌روه‌ها (كُتِبَ) ئە‌وه‌یه‌ به‌‌هێ‌ز له‌‌په‌و روو که‌‌سیک به‌‌زه‌‌ویدا بخه‌‌ی.

يەككىك بۆي ھەيە، بلى: زۆر كەس لە رابردوودا دژايەتسى خواو پىغەمبەرى
خوای كردو، كە چى نەشمانبىنويە تۆلەي لى بستىرتى و، لە پەوپوو بە زەويدا
بخرى و زەبوون بكرى! لە وەلام دا دەلىين:

۱- جارى ھەرگىز نابى ژيانى كۆمەلگا و ميللەتان لە شەو رۆژىك داو، لە سالىك و دوو
سالدا، تەماشاشا بكرى و، دەبى لە مەوداي درىژدا تەماشاشا بكرى.

۲- زەبوون كران و سەركوتكران و لەپەو پوو خران، وەك چۆن ماناي روالەتسى
ھەيە، ماناي مەجازىي و، مەعنەويشى ھەيەو، لە راستىدا ئەوانەي دژايەتسى خواو
پىغەمبەرەكەي دەكەن، ھەر لە دنيادا لە رووي مەعنەويىھە، زەبوون و سەرشۆرن،
رىساو شەرمەزارن.

۳- دەشگونجى مەبەستىشى پى سەرشۆرىي رۆژى دوايى بى، واتە: لە رۆژى دوايىدا
ھەموو ئەوانەي پىشتەر دژايەتسى خواو پىغەمبەرى خوايان كردو، لە قۆناغى بەرزەخدا
تووشى زەبوونىي و سەرشۆرىي و لووت لە عەرزى چەقەين بوون و، ئەگەر ئەوانەي
تستاش وابكەن، ھەمان سەرەنجام چاوەرپى ئەوانىشە.

﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾، بە دنيايى تىمە ئايەتائىكى رۆشمان دابەزاندوون،
واتە: كەس بيانوى نىە، بىپروا و خراپەكارو لا دەربى، چونكە ئايەق رۆشمان
بۆ دابەزاندوون، ﴿وَاللَّكَفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، بۆ ئەوانەي بىپرواشن، نازارىكى
رىساو كەرو زەبوونكەر ھەيە، پىشى فەرمووى: ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، نازارىكى بە تىش،
ئىجا فەرمووى: نازارىكى رىساو كەرو زەبوونكەر، واتە: ئەو نازارە وەك چۆن بۆ
جەستە بە تىشە، بۆ رووحىش زەبوونكەرو رىساو كەرە، واتە: ئەوئەي پىشى باسى
شونەوارى ئەو نازارو سزايەي خوای كرد، لە رووي ماددىي و جەستەيىھە،
تەمەشيان لە رووي مەعنەويى و رووحىيەھە.

﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾، ئايا لە چ رۆژىكدا، خوا ئەو سزائو نازارەيان
دەدات؟ لەو رۆژەدا خوا تىكران زىندو دەكاتەوھە ھەلدەستىتەتەھە، ﴿فَلْيَتَّخِذُوا

بِمَا عَمِلُوا ﴿۱﴾، هه‌وآیان پئنده‌دات به‌وه‌ی کردوو‌یانه، ﴿أَخَصَّنَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ﴾ ﴿۲﴾، خوا
 هه‌مووی سه‌رژمیر کرده، به‌لام نه‌وان له بیریان چوووه و فه‌رامو‌شیان کرده،
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ ﴿۳﴾، خواش به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌وه چاودیره‌و، نا‌گاداری
 هه‌موو شتیکه، خوا شایه‌ده به‌سه‌ر هه‌موو که‌سیک و هه‌موو شتیکه‌وه.

مه‌سه‌له گرنه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

بیستنی خوای بیسه‌ر بۆ سکا‌لای ژنتیک له باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه‌و، به‌ده‌مه‌وه هاتنی، که‌می‌رده‌که‌ی (ظهاری) لێ کرد بوو، خسته‌ن‌پرووی نه‌وه که‌به (ظهاری) ژن نایته‌دایکی پیاوو، نه‌وه قسه‌یه‌کی نا‌قو‌لو درو‌یه، پاشان دانانی که‌فاره‌ت بۆ که‌ستیک به‌ته‌مایه‌ ژیاوان بیته‌وه‌و به‌جیته‌وه‌و لای هاوسه‌ره‌که‌ی، که‌بریتیه‌له‌ نازاکردنی کۆیله‌یه‌ک، یان دوو مانگ رۆژووی له‌دوای یه‌ک، یان دابینکردنی خواردنی شه‌ست نه‌دار:

خوادفه‌رموی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفِيفٌ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَلِكَ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانە، له بیست و سێ (۳۳) بڕگه‌دا:

(۱) ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾، به‌دلتیایی خوا قسه‌ی نه‌و ژنه‌ی بیست که‌له‌باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه‌مشت و مری له‌که‌لدا ده‌کردی، وه‌ک له‌مانا گشتیه‌که‌شیدا نامازهمان پێیدا: (قَدْ: حَرْفٌ لِتَحْقِيقِ الْخَبَرِ وَتَوْكِيدِهِ، وَلَكِنْ هُنَا مَعْنَى التَّوَقُّعِ، أَي: الإِشْعَارِ بِحُضُورِ مَا يَتَوَقَّعُهُ السَّامِعُ)، (قَدْ) له‌ئه‌سلدا به‌مانای ساغکردنه‌وه‌و دلتیاکردنه‌وه‌ی نه‌و

هه‌وآله‌یه که له دوایه‌وه دئی، به‌لام لیره به‌مانای پتیشینییکردنه، یانی: ناگادارکردن له په‌یدا بوونی ئەوه‌ی بیسه‌ر پتیشینی ده‌کرد، ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾، به‌دنیایی خوا بیستی، ﴿قَوْلَ أَلِيٍّ جُعِدَ لَكَ فِي زَوْجِهَا﴾، قسه‌ی ئەو ژنه‌ی له باره‌ی میرده‌که‌یه‌وه مشت و مرو شه‌ره قسه‌ی له‌گه‌ل تۆدا ده‌کرد، پرووی دواندن له پیغه‌مبه‌ری خاتمه‌هه ﴿﴾.

(۲) - ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾، سکالای خویشی بو لای خوا ده‌کرد.

(۳) - ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾، خواش ﴿﴾ وتووژیژی تیوه‌ی ده‌بیست، واته: قسه‌له به‌رانبه‌ر یه‌کدی دی دا کردنی تیوه‌ی ده‌بیست.

(۴) - ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾، به‌دنیایی خوا بیسه‌ری بینه‌ره، بیسه‌ری هه‌موو ده‌نگه‌کانه‌وه، بینه‌ری هه‌موو وینه‌کان و ره‌نگه‌کان و شته‌کانه.

(الرازي) گوتویه‌تی: (قَدْ) هه‌رچه‌نده له ئەسلدا به‌مانای ساغکردنه‌وه‌ی هه‌وآلیکه‌و لی دنیایکردنه‌وه‌یه‌تی، به‌لام لیره‌دا به‌مانای هه‌ست پتیکردنی ئەوه‌یه که بابای بیسه‌ر ده‌بیستی، واته: ئەوه‌ی تیوه‌ چاوه‌رتی بوون بیستی، ئەوه بیستان، ئەویش به‌ده‌نگه‌وه هاتن و وه‌لامدانه‌وه‌ی خوایه ﴿﴾ بو قسه‌ی ئەو ژنه‌ی له باره‌ی میرده‌که‌یه‌وه مشتومری له‌گه‌ل تۆدا ده‌کرد، چونکه (سَمِعَ) هه‌رچه‌نده به‌مانای (بیستی)، به‌لام لیره‌دا مانا پرواله‌تییه‌که‌ی مه‌به‌ست نیه، به‌لکو یانی: (إِسْتَجَابَ الْمَطْلُوبِ) وه‌لامی داواکراوه‌که‌ی دایه‌وه، به‌به‌لگه‌ی ئەوه که (قَدْ التَّوَقُّعِ) له پتیشه‌وه هاتوه، واته: ئەوه‌ی تیوه‌ چاوه‌روانیستان ده‌کردو، نو‌مپده‌واربوون، ئەوه هاته‌دی، خوا قسه‌ی ئەو ژنه‌ی وه‌لامدایه‌وه به‌ده‌نگیه‌وه هات، که له باره‌ی میرده‌که‌یه‌وه مشتومری له‌گه‌ل تۆدا ده‌کرد، هه‌له‌به‌ته‌ زۆر له وشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی، وه‌ک چۆن مانای راسته‌قینه‌و پرواله‌تییان هه‌یه، مانای مه‌جازی و مه‌عنه‌ویشیان هه‌یه، بو وینه: تیمه‌تیتستا که لیره‌دانیشتووین، نه‌گه‌ر بلین: شیره‌که هات (جَاءَ الْأَسَدُ) هه‌موو که‌س ده‌زانئ مه‌به‌ست پیی درنده‌نیه، به‌لکو یانی: پیاویک هات که له نازایه‌تییدا، وه‌ک شیره، هه‌روه‌ها

ته گهر گوتمان: ریویه که هات (جَاءَ الثَّغَلْبُ) هه موو که س ده زانی مه به ستمان پیسی نه و ناژهل و دینده یه نیه، که ریوییه، به لکو مه به ست پیسی مروؤفیکی فیلبازه، چونکه شیر وینه پئ هینراوه (فَضْرَبَ الْمَثَلِی تازابه تییه و، ریویش وینه پئ هینراوه ی فیلبازییه.

نه و نافرته ش وه ک له هوئی هاتنه خواره وه که یدا باسمان کرد: (خولة بنت ثعلبة) بووه و، میرده که شی (أوس بن الصامت) بووه، خوا له هه ردوویان رازی بی، هه ندیکیش ناوی (خولة) یان به (خویلة) هیناوه یانی: خه ولوکه، له زمانی عه ره بییدا، عه بدوللا ده بیته عوبه یدیللا، که له رووی خو شه ویستییه وه ناو گچکه ده کرتیه وه و، هه ندیکیش به (جمیلة) یان ناوهیناوه، ره نگه دوو ناوی بووبن، هه م (خولة) هشی پیگوتراوه و هه م (جمیلة) ش و، میرده که شی (أوس بن الصامت) برای (عبادة بن الصامت) بووه، که یه کیکه له هاوه له زور ناو داره کان و، کاتی خوئی پیغه مبه ری خوا ﷺ نامه ی خوئی پیدا ناردوه بو لای پادشای میسر (موقه و قه س).

که ده فهرموئی: ﴿وَنَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾، سکا لای بو لای خوا ده کرد، (شكوى وإشتیگاه) به مانای سکا لا کردنه، (الإشتیگاه: مُبَالَغَةٌ فِي الشُّكْوَى، وَهِيَ ذِكْرُ مَا آذَاهُ،) (إشتیگاه) له سهر کیشی (إفتعال) ه، زیده رووی کردنه له (شكوى) دا، واته: سکا لا کردن و بریتیه له باسی نه وه ی نازاری داوه، ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾، خواش و تووویژی تیوه ی ده بیست، (يَسْمَعُ) لیره دا به مانای رواله تییه که وه مانا راسته قینه که ی (يَسْمَعُ) یه، نه ک وه ک (سَمِعَ) ی پیشه وه به مانای وه لمانده وه بی، هه رووه ک تیمه له نوژی بیدا که له رکووع هه لده ستینه وه ده لین: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، (سَمِعَ)، به مانای بیست نیه، له ویش به مانای (اسْتَجَابَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ)، خوا که سیک ستایشی بکات، وه لامی دایه وه و پاداشتی دایه وه.

تنجا خوا ﷺ دیته سهر باسکردنی نه و دیارده یه ی له کومه لگای عه ره بیسی پیش نیسلامدا هه بووه و، ده فهرموئی:

۵- ﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾، نهوانه‌ی له ٲیوه ظیهار له ٲنه کانیان ده‌کهن، خوٲتراویشه‌ته‌وه: (الَّذِينَ يَظْهَرُونَ) که ههر یدک واتایان هه‌یه، (مِنْكُمْ) له ٲیوه، نه‌مه بۆ روونکردنه‌وه‌یه، واته: نهوانه‌تان که (ظَهَّار) ده‌کهن، ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾، له ٲنه کانیان، ده‌فه‌رموئ: ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ (ظَاهَرٌ مِنْهَا) نه‌م (مِنْ) ه، بۆیه چۆته سه‌ر (ظَاهِرٌ) و به‌رکاری پِن خواستوه، تاکو مانای دوور که‌وته‌وه‌ی بخریته ٲیو: (يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مُبْتَعِدِينَ مِنْ نِسَائِهِمْ)، بۆ نه‌وه‌ی له ٲنه کانیان دوور بکه‌ونه‌وه، (ظَهَّار) یش نه‌وه‌یه پیاویک به ٲنه‌که‌ی خوئ بلی: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي)، تو بۆ من وه‌ک پشتی دایکم وای، که نه‌مه له سه‌رده‌می نه‌فامیبیدا به ته‌لاق له قه‌له‌م دراوه، واته: شیوازٲک بووه له شیوازه‌کانی ته‌لاق، ههر پیاویک نه‌وه‌ی به ٲنه‌که‌ی خوئ گوٲبی، لٲی هه‌پام بووه، وه‌ک چۆن که ته‌لاقی داوه، لٲی جیا بوٲته‌وه، ئنجا خوا ﴿نَجَا﴾ نه‌وه‌ی هه‌لوه‌شاندوه که نه‌وه ته‌لاقی پِن ناکه‌وئ، به‌لٲ نه‌و نافرته‌ته له‌و پیاوه قه‌ده‌غه ده‌پن، به‌لام ظیهار به ته‌لاق له قه‌له‌م نادری، تاکو پٲویستی به گریبه‌ستیکی تازه‌و، ماره‌کردنه‌وه‌ی تازه بیٲت، به‌لکو به‌س نه‌وه‌نده‌یه نه‌و نافرته‌ته‌ی لٲ قه‌ده‌غه ده‌کری و ده‌بٲ که‌فاره‌ت بدات، ئنجا که که‌فاره‌تی دا، مانای دایه ته‌و گونا‌هه‌ی له کۆل بوٲته‌وه‌و، ههر ٲن و می‌ردی جارنن.

خوا ده‌فه‌رموئ: نهوانه‌ی له ٲیوه (ظَهَّار) له ٲنه کانیان ده‌کهن:

۶- ﴿مَا هُرِبَ مِنْهُنَّ﴾، نه‌و نافرته‌تانه نابنه دایکیان.

نه‌مه ریخو‌شکردنه بۆ حوکمه‌که‌ی دوایی که دئ، بۆ قه‌ده‌غه‌کردنی نه‌و قسه‌یه، که نابٲ قسه‌ی وا بگوٲری.

۷- ﴿إِنْ أَمَّاتَهُمْ إِلَّا إِلَٰهِي وَلَدَنَّهُمْ﴾، دایکانیان ته‌نیا نه‌وانه‌ن که بوویانن، (إِنْ) لٲره‌دا به مانای (مَا) یه‌و (إِنْ النَّافِيَةِ) یه، واته: (مَا أَمَّاتَهُمْ) دایکانیان ته‌نیا نه‌وانه‌ن که نه‌وانیان بووه، نه‌وانیان هٲناوه‌ته دنیا.

۸- ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مُسْكِرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾، به دلنیا‌یی نه‌وان قسه‌یه‌کی ناقول‌او خراپ و نامۆ ده‌کهن و، قسه‌یه‌کی درو‌ش ده‌کهن، قسه‌یه‌کی لارٲیانه‌و لاده‌رانه ده‌کهن،

له سوورهتی (الأحزاب) دا، لهوبارهوه دهفهرموئی: ﴿ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ ۹. تمهتان قسهیه کتانه به زاری خوٲان ده یلین، واته: قسهیه که بهس به زار ده گوتری، به لام له سهر ئه رزی واقع بوونی نیه، واته: نهو پیاوهی به ژنه کهی ده لن: تو وه ک پشتی دایکم وای بو من، ژنه کهی به وهنده نایته دایکی، دایکی ههر نهو ئافره ته یه که نهوی بووه.

۹- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ عَفُوفٌ﴾، به دلنایی خواش زور چاوپوشییکاری زور لیبوره ده یه، (العفو: الکثیر العفو، والعفو عذم المُواخَذَة بِالْفِعْلِ)، (عفو) زور خاوهن عه قوو، (عفو) ش نهویه که سیک شتیکی خرابی کرد ب، چاوپوشی لی بکری و، له سهری سزا نه دری، (عفو، أي: کثیر الغفران) زور داپوشهر، واته: گوناچه کهی ههر له بهر چاوه گیری، به لام بوی ده پوشری، به لام (عفو) نهویه که ههر گوناچه کهی نادیده بگیری، واته: خوا زور نادیده گره بو گوناهان و زوریش پوشره، تمه هاندانه بو گه رانه وهو په شیمان بوونه وه.

دوایی خوا ﷻ دوایی دیته سهر باسی ته وه که چاره سهر چیه بو پیاویک که (ظهار) له ژنه کهی کرد، به چی چاره سهر ده کری؟

۱۰- ﴿وَالَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِن نِّسَابِهِمْ﴾، نه وانه ش که (ظهار) له ژنه کانیان، ده کهن.

۱۱- ﴿مَّمَّ يَعْتَدُونَ لِمَا قَالُوا﴾، دوایی ده گه رینه وه بو نه وهی گوتویانه.

زانایان و روونکه ره وانی قورٲان له باره ی تمه پسته یه وه، زور مشتومریان بووه و زور رایان گوتوون، (الطبری) چوار بوچوونی هتیاون:

(أ) - (يَعْتَدُونَ إِلَى مَا قَالُوا)، بو نه وهی گوتویانه، دووباره بوی ده گه رینه وهو دووباره ده ده که نه وه.

(ب) - (يَعْتَدُونَ فِيمَا قَالُوا) نه وهی گوتویانه، چاوی پیداده گیرنه وهو لئی په شیمان ده بنه وه، واته: تئیدا ده گه رینه وهو هه لیده وه شینه وه.

(ج) - (يَرْجِعُونَ عَمَّا قَالُوا)، نه وهی گوتویانه، لئی پاشکه ز ده بنه وه.

(د) - (يَعُوذُونَ إِلَىٰ مَا قَالُوا)، ئەو ژنانەي (ظهار)يان لتيان كردهو و چواندوو يانن به پشتي دايكيانهوه، بۆ لايان دهگه پئنهوه.

(الشوكاني)يش له تفسيره كه ي خويدا^(۱) ئەو بۆچوونانەي هيتناون:

(۱) - ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، مەبەست ئەوه يه عەزميان جەزم كردهو بپرياريان داوه له دلي خوياندا، بچنهوه لاي هاوسەرەكانيان و له گه لايان دا جووت بن، ئەوه بۆچووني ئەبوو حەنيغەو هاوه لانيه تي.

(۲) - حەسەني بەصرايي گوتويه تي: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، واته: ئەك هەر عەزميان جەزم كردهو، بەلكو هەر به كردهوه دەچن له گه ل هاوسەرەكانياندا جووت دەبنهوه.

(۳) - شافيعيي گوتويه تي: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، واته: ئافره ته كه دواي ئەوه ي ميڤردى (ظهار)يش لئ كردهوه دەشتوانئ ته لاقى بدات، له لاي خوي دەپه پئنهوه.

(۴) - (ليث بن سعيد) گوتويه تي: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، مەبەست ئەوه يه كه قاپه ت دەدەن.

(۵) - (أبو داود الظاهري) و هاوه لاني گوتويانه: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، (تكرير الظهار) واته: ئەو (ظهار)ه ي كردهويانه، دووباره ي دهكه نهوه.

(۶) - (ابن عاشور)يش بۆچوونتيكي ديكه ي شه شه مي هيتناوه، ده لئ:

﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، (أي: يندمون عن الفراق) په شيمان دەبنهوه له سه ر ئەوه ي لهو ژنه جياده بنهوه، به هوي (ظهار)هوه.

به لام ئەوه ي زياتر راست و روون ديته بهرچاو، ئەو مانايه يه: ﴿يَعُوذُونَ لِمَا قَالُوا﴾، واته: ئەو قسه يه ي كردهويانه پئوه ي پابه ند نابن و، ده يانه وي لتي په شيمان بنهوه.

ئىنجا بە ھەر كام لەو مانايانەش:

۱- چ ئافرەتەكە بەيئەنەوہ.

۲- چ بچنە لای.

۳- چ عەزمیان جەزم كرد بى و ئامادەبىن ئەوہ بەكن.

۴- چ پەشیمانىيان دەرپرېبى، ئەوانەى بەو شىوہىە برىار دەدەن و دەيانەوئى بەگەرئەنەوہ بۆ لای ئەوہى گوتوويانە، بەو واتايە كە بەگەرئەنەوہ بۆ لای ئەو ئافرەتەو لەو قسەيەى گوتوويانە، پەشیمان بېنەوہ، دەبى چى بەكن؟

(۱۲) - ﴿مَتَّحِرٌ رَّقَبًا﴾، ئازاد كردنى كۆيلەيەك، (أبو حنيفة) گوتوويەت: ھەر كۆيلەيەك بى، واتە: مسولئمان بى، ياخود نامسولئمان، بەلام (مالك و شافعي) گوتوويانە: دەبى كۆيلەيەكى برواداربى.

بەلام قسەى (أبو حنيفة) زياتر لە راستىيەوہ نيزىكە، وەك دوايىش لەم ئايەتە موبارەكانەوہ حەقدە حوكم دىئىن و دەيانخەينەروو.

(۱۳) - ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ يَمَّاسًا﴾، بەر لەوہى دەست بەگەينەنە يەكدى، (كناية عن الجماع)، ئەمە كىنايەيە لە پىكەوہ جووتبون، واتە: بەر لەوہى بچنە لاي يەكدى و پىكەوہ جووت بن، دەبى ئەو كۆيلەيە ئازاد بكرى، پرسىار دەكرى: ئايا ئەگەر ئەو پياوہ بەر لەوہى كەفارەتەكە بدات، بچىتە لاي ھاوسەرەكەى؟

وہ ئەمەكەى ئەوہيە كە گوناھبار دەبى، بەلام كە كەفارەتەكەى دا، بەسەو پىويست بەوہ ناكات كەفارەتەكەى دووبارە بكاتەوہ، ئەمە قسەى زۆربەى زانايانە.

بەلام ھەندىك لە زانايان دەئىن: دەبى كەفارەتەكە دووبارە بكاتەوہ، يەكيان بۆ (ظھار)ەكەو، ئەوۈ دىكەش بۆ ئەوہ كە بەرلەوہى كەفارەتەكە بدات، چۆتەوہ لاي ھاوسەرى، كە لىشى حەرام بووہ.

۱۴- ﴿ذَلِكُمْ تُوَعِّظُونَ بِهِ﴾، نا نهو هتان ناموژگاری پې ده کړین، واته: نهو هتان که خوا ده فرموئ: کویله یکه که نازاد بکهن، نهو ه ناموژگاری خواجه بو ټیوه، نه گهر هه له تان کرد، بهو شیوه یه هه له که قهره بوو بکه نهو ه و بیسر نهو ه.

۱۵- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شاره زای نهو ه یه که ده یکه، خوا هم به (علیم) خوئی وه سف کرده، هم به (خبیر) خوا زانایه و شاره زاشه، زانایه به شته کان و، شاره زایه به که سه کان، به کرده وه کان و نیه ته کان و هه لسو که وه کانیا ن.

۱۶- ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾، به لأم که سیک چنکی نه کهوت (کویله ی کهوت ده ست نه کهوت و لئی هه نه کهوت) واته: (لَمْ يُحْضِلِ الرُّقْبَةَ، أَوْ لَمْ يَتَمَكَّنْ مِنْ قِيَمَتِهَا) کویله به کی دست نه کهوت وه که هم رۆژگاره، یاخود: به های کړینی کویله به کی نه بوو، که نازادی بکات.

۱۷- ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾، رۆژوو کرتنی دوو مانگی له دوی یه که به پې پسانه وه ی له سره، دوو مانگی له سر یه که رۆژوو یان ټیدا ناشکینتی لهو شه ست رۆژه، یان لهو په نجاو هه شت نو رۆژه دا، نه گهر رۆژوو ی شکاند له ټیواندا، مه گهر پاساویکی هه پې، نه گهر نا ده پې دوو باره له نوو که وه ده ست پې بکاته وه، له یه که وه ده ست پې بکاته وه، به لأم نه گهر بیانوو یکی هه پې، بهو بیانوو انهی که رۆژوو ی په مه زانیا ن پې نا گری، وه که نه خو شیی، یان گه شت، نهو کاته به پسان له قه لهم نادری.

۱۸- ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾، دوو مانگه رۆژوو که ش که ده یان گری، به رله وه ی ده ستیا ن بکاته وه یه کدی، واته: بهر له ده ست ټیکه لکردن پیکه وه، هه میسه له قوړناندا، خوا ﷺ کاری پیکه وه جوو ټوو نی پیاوو نافرته ی به ته عبیریک هیناوه، زوړ به نه زا که ته، بو وینته:

أ- ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾، به رله وه ی ده ستیا ن بکاته وه یه کدی.

ب- یان له سووړه تی (النساء) دا: ﴿وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (النساء) واته: هه ندیکتان چوونه لای هه ندیکتان.

ج- یان له سوورهتی (الأعراف) دا: ﴿فَلَمَّا تَفَسَّنَهَا﴾ (۱۸۷) ﴿الأعراف، دواى نهوهی دایبوشی، که مه بهست پیئ نهوهیه پیاو له که ل هاوسه ریدا جووت بی، خوا ﴿فَلَمَّا تَفَسَّنَهَا﴾ هه میسه به ته عبیریکی شیرراوه و نه جیب، که له بهر راهاویشتن یان کنارهیه، به کاردینتی.

۱۹- ﴿فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ﴾، نه گهر که سیک نهیتوانی (دوو مانگان له سه ریه که به رۆژوو بی) (آی: تَمَّ يَقْدِرْ عَلَى الصَّيَامِ) نهیتوانی، له بهر باری ته ندروستیی، یان سه فهر، یان ئیش و کاریکی قورس، که پیئ رۆژوو گرتی لئ ده گرت.

۲۰- ﴿فَإِطْعَامٌ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾، له سه ری پتویسته خواردن بدات به شهست نه دار، واته: ﴿فَعَلَيْهِ إِطْعَامٌ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾.

(أبو حنيفة) ده لئ: ﴿لَا يُشْرَطُ فِي الإِطْعَامِ أَنْ يَتَّقَدَّمَ عَدَمُ إِمْسَاسٍ﴾، له خواردن پیدانه که دا، به مه رج نه گیراوه که ده بی خواردنه که بدات، هی شهست نه داره که، ئنجا بچیته لای هاوسه ره که ی، به لأم پیتم وایه و واپینده چی نه و رایه ی دیکه به هیزتر بی!

زۆربه ی زانایانیش رایان وایه که نهویش وه ک دووه که ی دیکه، وه ک کۆله ئازاد کردن و، دوو مانگ به رۆژوو بوونه که، چۆن ده بی پیش چوونه وه لای ژنه که ی پیاوه که بکه ون، ئەم خواردن دان به شهست نه داره ش، ده بی هه ر پتشی بیدات و دواپی بو ی هه یه، چونکه له دووی پتسه وه دا خوا ﴿فَلَمَّا تَفَسَّنَهَا﴾ فهرموویه تی: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَتَمَّاسًا﴾، بۆیه له هی سییه مدا به پتویست نه زانراوه بگوتری: نه و خواردن پیدانه ش، (أبو حنيفة) ده لئ: ده بی بۆ هه ر نه داریک دوو مست بی، له نه وه ی ده بیته ده بیته تویشوو و خوراک بۆ مروؤف، به لأم (شافعی) ده لئ: یه ک مست، به سه، نه سلیش نه وه یه ده بی هینده بدری به هه ر نه داریک که نه و رۆژه پیئ تیر بخوات، واته: ژه مێک که به شی نه و رۆژه ی بکات، هه لبه ته نه و کاته نه وان بزیوی نه و کاته یان باس کردوه که گهنم بووه، هه رزن بووه جو بووه، به لأم ئیستا هیچکه س به گهنم و جو ی به ته نئ تیرنابن، بۆیه ده بی ته ماشا بکری:

ژەمىك، يان خواردنى رۆژىك و ژەمىكى چاك له رۆژىكدا، چەندى دەچىتى، ئەوەندە بدات.

ئنجى (أبو حنيفة) راي وايه باباي كه فاره تدر بۆي ههيه، ئەو خواردنە بدات بە يەك نەدار بۆ شەست رۆژى، بەلام زانايانى دىكە دەلەين: نەخىر هەر دەبى بىدات بە شەست كەس، بەلام من لەوەشدا زياتر راي (أبو حنيفة) م بە عەقلەو دەنووسى، چونكە خوا ﷻ دەفەر موى: خواردن دان بە شەست نەدار، ئنجى خواردنى شەست نەدار، ئەگەر بىدات بە نەدارىك بۆ شەست رۆژى، ماناي وايه خواردنى شەست نەدارەكەى داو، بەلام له جياتى بلاوى بكاتەو له تىو شەست كەسدا، داو يەتى بە يەك كەس بۆ شەست رۆژى، بە هەر حال هەردوو رايەكان هەن.

(۲۱) - ﴿ذَلِكَ لِيُثَبِّرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، (بۆيە خوا بۆ تىو ي پوونكر دەو) تاكو بروابىن بە خواو بە پىغەمبەرەكەى، واتە: (مَا ذُكِرَ مِنَ الْأَحْكَامِ أَيْ ذَلِكَ الْمَذْكُورِ)، ئەو ي باس كر، ئەو باس كر اوو بۆ چىيە؟ (لِيُثَبِّرُوا إِيمَانًا كَامِلًا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ)، تاكو بروابەكى تەواو بىن بە خواو بە پىغەمبەرەكەى، كەواتە: پابەند بوون بە شەرىعەتەو، بە شىكە له ئيمان، كردهو بە شىكە له ئيمان و، راي زۆر بەي هەرە زۆرى زانايان وايە: (لِإِيمَانٍ قَوْلٍ، وَعَمَلٍ، وَأَنَّهُ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)، ئيمان قسەيهو كردهويه، بە چاكەو فەرمانبەرى زياد دەكات و، بە گوناھو سەرپىچىي كەم دەكات، ئنجى كە دەلەين: قسەيهو كردهويه، دەلەين: (قَوْلِ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلِ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ)، قسەى دىل و زمانە، قسەى دىل واتە: بە راست دانانى عەقل و دىل، قسەى زمانىش دان پىدا هەتانه، كردهويه دىل و ئەندامەكان، كردهويه دىل، برىتە له پەسند كردن و، بۆ ملكەچ بوون له دلەو، كردهويه ئەندامەكانىش جىبەجى كردنە.

(۲۲) - ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾، ئەوانەش سنوورەكانى خوان، ئەوانەى باس كر، سنوورەكانى خوان.

(۲۳) - ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بۇ بېيروايانىش سزاو ئازارىكى بە ئېتىش و ژان ھەيە،
 واتە: ئەو بېيروايانەى ئەو جۆرە شتانەيان داھىتناون، ھەر لە خۆۋە (ظھار)يان كرددوھ
 بە تەلاق و، ئەو ژنەيان لە خۆيان جياكردۆتەوہ بە وشەيەك، كە خوا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ئەو وشەيەى
 دانەناوہ، بۇ لىك جياپوونەوہى ژن و مىردان بى.

مهسه له ی دووهم:

به ره بهر ده کانتیکه رانی خواو پیغهمبه ره که ی و دژایه تییکه رانیان، وه ک پیشووه کانیان زه بوون و سه رکوت ده کرین، بیبروایانیش به نایه ته روشنه کانی خوا، نازاریکی ریسواکه ریان هه به، کاتیک زیندوویمان ده کاته وه خوا هه و آیان پیده دات به کرده وه کانیان، چونکه خوا سه رژمتری کردوون، به لام نه وان کرده وه کانیان له بیرچوون:

خوا ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كَثُرُوا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَفَدَّ أَنْزَلْنَا آيَاتِنَا يَنْذِرًا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَأَلَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾﴾

شیکردنه وی ئهم دوو نایه ته، له ههشت برگه دا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، به دلنمایی نه وانهی دژایه تی خواو پیغهمبه ره که ی ده که ن، به ره بهر ده کانتیان ده که ن، (وَالْمُحَادَّةُ: الْمَشَاقَّةُ وَالْمُعَادَاةُ، وَقَدْ أُوتِرَ هَذَا الْفِعْلُ هُنَا لِقُوعِ الْكَلَامِ عَقِبَ ذِكْرِ حُدُودِ اللَّهِ، فَكُلٌّ فِي حَذْوِ!)، (مُعَادَاةُ): به مانای سه ریچی کردن و دژایه تی کردن دئی، ئهم وشه بهش بویه هه لیز تیر دراوه، چونکه پیشتر باسی (حُدُود) کراوه، واته: نه وانهی له سنورو نیتوانیک ده بن، جیا له نیتوان و سنوری خواو پیغهمبه ره که ی.

(۲) - ﴿كُتِبُوا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾، زه بوون ده کرین، وه ک چۆن نه وانهی پیشینان زه بوون کران، (وَالْكَتْبُ: الْخَطُّ وَالْإِدْلَالُ وَالرَّدُّ بَعْنَفٍ)، (كَتَبْتُ): بریتیه له سه رشوژ کردن و زه بوون کردن و ده مکوت کردن، به توندیی، مه بهست نه وه یه له داهاتوودا زه بوون و سه رشوژ ده کرین، وه ک چۆن گه له پیشووه کانیان بهو شیوه یه یان لیکراوه، ئنجا نه گه ر یه کتیک بلئ: کوا زۆر له گه لانی کافر هه بوون و، تیتستاش هه ن ناشیبین زه بوون و سه رشوژ کرابن؟ له وه لامدا ده لئین:

۱- دهبّ له مهودای دووردا، تماشای ژبانی گهلان و میلله تان بکری، نهک له ماوهی سائیک و دوو سالدّا.

۲- دهبّ بزائری که زه بوون و سه رشو پوونی مروّف، مهرج نیه ههر به پواله تیی بی، به لکو دیوی مه عنه ویشی هه یه.

۳- ده شگونجی مه به ست پی سزای پوژی دوایی بی.

۳- ﴿وَقَدْ آتَيْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾، به دلنایی تیمه نایه ته روّشه کاغان دابه زاندوون، که واته: که س بیانوو و پاساوی نیه بو دژایه تیی کردنی خوا ﴿وَمَا يَخْتَصِمُ بِهَا﴾ و سه ریجیی و لادان، چونکه خوا نایه ته روّشه کانی دابه زاندوون.

۴- ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، بو بیروایانیش نازاریکی ریسواکه هه یه، (أل) ی سه ر (الکافرین) بو ناساندنو بو جینسه، واته: تیکرای کافران سزایه کی ریسواکه ریان هه یه، هه روک نه وهی پیشیش: تیکرای کافران سزایه کی به ئیشیان هه یه، سزای خوا به ئیشه بو جهسته یان و، ریسواکه رو زه بوونکه ره بو پوو حیان.

۵- ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾، نهو پوژی خوا تیکرایان هه لده ستینیتته وهو زیندوو یان ده کاته وه، (یوم) (مَنْصُوب) به (مُهَيِّن)، واته: سزایه کی ریسواکه ریان هه یه له پوژیکدا، یا خود (یوم) ههر زه رفه، واته: نه وه هه مووی رووده دات له پوژیکدا، خوا تیکرایان زیندوو ده کاته وه.

۶- ﴿فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا﴾، تنجا هه والیان پینده دات به وهی کردوو یانه، بیگومان نه مه شه هه رده شه لیکردنیانه به وهی خوا په رده له سه ر نه ئینییه کانیا هه لده مائی و، له پوژی دوایی دا نابروویان ده چی: ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ (۱) الطارق، نهو پوژی نه ئینییه کان تا شکرا ده بن.

۷- ﴿أَخْصَنَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ﴾، خوا کرده وه کانی نه وانی سه ر ژمیر کردوون، به لام خو یان له بیریان چوون، (الإحصاء: الْعِلْمُ بِمِقْدَارِ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ الْعَدَدُ)، (إحصاء) بریتیه له زانیاریی هه بوون به نه ندازهی شتیک له رووی ژماره وه.

(۸) - ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، خواش به سەر هه موو شتی که وه چاودێره، واته: به سەر هه موو شتی که وه ئاگادارو چاودێره، شایه ده، ههروه ها به سەر هه موو که سیتی که وه ش، که واته: بزانی چۆن ده چنه وه بۆ خزمهت ئه و خواجهی، په نهان و ئاشکرای تبه وه هه موو دروستکراوه کانی ئاگا لیبه.

هه‌فده لهو و حوکمانه‌ی له شه‌ش نایه‌تی پینشو و وردده‌گیرین

به کورتیی و به پوختیی نهو هه‌فده حوکمانه ده‌خه‌ینه روو، که له ژماره‌یه‌ک له ته‌فسیره‌کان دا هه‌لمه‌پنجاون، به تایبته هه‌ردوو ته‌فسیری (الجامع لأحكام القرآن)^(۱) و (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان)^(۲):

(۱) - یه‌که‌مین شت که له‌م نایه‌تانه و وردده‌گیرئ، نه‌ویه که خوا ﴿﴾ زۆر به لوتف و میهره‌بانه، زۆر به به‌زهی و به په‌روشه‌و، زۆر بایه‌خ پیندیره بو به‌نده‌کان، چی له‌وه زیاتر که له‌سه‌رووی جهوت ئاسمانانه‌وه، ژتیک که که‌وتۆته ته‌مه‌نه‌وه و مێرده‌که‌ی (ظهار) ی لیکردوه، دیت سکالای خۆی له‌لای پیغه‌مبهر ﴿﴾ ده‌کات، پیغه‌مبهری خواش که به‌پیتی عورف و باوی کۆمه‌لگایه‌که‌ی خۆی کاری کردوه، به‌رله‌وه‌ی خوا ﴿﴾ حوکمیکێ شه‌رعیی دابه‌زینئ، که جیایی له‌و عورفه، پیغه‌مبهر ﴿﴾ چاره‌سه‌ری پئ نیه، بویه ده‌فه‌رموئ: لئی چه‌رام بووی، وه‌ک له هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌کانیدا باسمان کرد، به‌لام خوا ﴿﴾ سکالایه‌که‌ی له‌سه‌رووی جهوت ئاسمانانه‌وه ده‌بیستئ، وه‌ک دایکمان عایشه (خوا لئی پازی بئ، ده‌لئ: (شُبْحَانَ الَّذِي وَسِعَ سَمْعُهُ الْأَصْوَاتِ)، پاکیی بو ئه‌و خوا‌یه‌ی بیستنی وی هه‌موو ده‌نگه‌کانی گرتونه‌وه، ده‌لئ: نه‌و ئافره‌ته له‌خزمته پیغه‌مبهردا ﴿﴾ قسه‌ی ده‌کرد، (ده‌بئ نه‌و له ژووریک دابوو بئ و، نه‌میش له ژووریکێ دیکه، یاخود تۆزیک لیک دوور بووبئ) هه‌ندیک له‌قسه‌کانیم لئ په‌نهان بوو، به‌لام خوا له‌سه‌رووی جهوت ئاسمانانه‌وه، قسه‌کانی بیستئ و وه‌لامیشی دایه‌وه‌و گرفته‌که‌شی بو چاره‌سه‌ر کرد.

(۲) - (ظهار) تایبته به‌چه‌رامکردنی ژنه‌وه، واته: نه‌گه‌ر که‌سێک کاتی خۆی که که‌نیزه‌ک هه‌بوون، که‌نیزه‌کیکی بووبئ، یان ئافره‌تیک که جاری نه‌په‌پنا بئ و نه‌یگوازتیبته‌وه، نه‌وانه (ظهار) یان لئ ناکرئ.

(۱) ج ۲۸، ص ۲۰۹ - ۲۱۷.

(۲) ص: ۸۴۴ - ۸۴۵.

(۳) - بهر له هاوسه رگریبی، (ظہار) ناکرئ، چونکه نهو ئافره ته جارئ نه چوته ئیو نهو پیناسه یه وه، که ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ (المجادلة، نه بوته ئافره تیک چه لال بن بو تهو پیاوه.

(۴) - (ظہار) کردن قه ده غه یه و، خوا ﴿نَكَحَهُنَّ﴾ به: ﴿مُنْكَرًا مِنْ الْقَوْلِ وَزُورًا﴾، وه سفی کردوه (مُنْكَر) واته: خراب و ناقولدا، (زور) واته: درؤ و بن بنهما.

(۵) - خوا (ظہار) هه لده وه شینتته وه که وهک ته لاق مامه له ی پئ بکرئ و، ده فهرموئ: حکمه ته که ی نه وه یه که به و قسه یه نهو ئافره ته ی (ظہار) ی لی ده کرئ، نابیتته دایکی نهو پیاوه، له قه ده غه بوون و چه رام بوونداو، دایکی نهو پیاوه هه ر نهو ئافره ته یه که نهوی لی بووه.

(۶) - زانا یان ده لئین: شتیکی په سند نیه و خراپه، پیاو ژنی خوی به شئیه وه ک بانگ بکات، وهک ناوی یه کتیک له مه حره مه کانی بو وینه: بلی: خوشکه که کم، یان دایکه که کم، یان کچه که کم، یان نه نکم، نه وه چه رامه، یاخود به لای که مه وه شتیکی ناپه سنده، به لام نه وه نابیتته ته لاق و به قه ده غه کردن له قه له م نادرئ.

(۷) - که فارهت پئویست ده بن به مهر جیک پیاوه که، بگه پئته وه بو لای هاوسه ره که ی، نهک هه ر به خودی (ظہار) ه که، واته: که پیاویک (ظہار) له ژنه که ی ده کات، که فاره ته که ی ناکه ویتته سه ر، نه گه ر نه یه وی بگه پئته وه بو لای ژنه که ی، چونکه ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا﴾ (المجادلة، نه وانه ی (ظہار) له ژنه کانیان ده کن و، دواپی ده گه پئته وه بو نه وی گوتوو یانه، واته: ده گه پئته وه بو هه لوه شاننده نه وی نهو قسه یه، یان ژیوان ده بنه وه له و قسه یان، له و حاله ته دا: تا زادکردنی کؤیله یه ک، یاخود: دوو مانگ له سه ریه ک به رؤژوو بوون، یاخود: خواردن پئدانی شه ست نه دار، وهک سپرنه وه (کفارة) ده که ویتته سه ری، به لام هه ر به خودی (ظہار) ه که، نهو که فاره ته ناکه ویتته سه ر کابرا، نه گه ر نه یه وی له گه ل ژنه که یدا ژبانی هاوسه ری دووباره بکاته وه، نهو کاته لئی چه رام ده بن و ته واو، هه رچه نده ته لاقیش نیه، به لام له یه کدی قه ده غه ده بن.

۸- كە دەفەرمۇي: ﴿مَنْحَرِيرٌ رَقَبَةٌ﴾، زانايان لەوبارەوہ كە ئايا ھەر كۆيلەيەك ئازاد بىكات، ھەر دەبى گەورە بى، يان گچكە بى، نىر بى، يان مى، مسولمان بى، يان نامسولمان بى؟

(أبو حنيفة) دەلئ: مسولمان بى، يان نامسولمان بى، ھەمووى دەگرىتەوہ.

بەلام زۆربەي زاناياي ديكە دەلئىن: دەبى كۆيلەيەكى مسولمان بى، ئەوان كار بەو ئايەتە موبارەكە دەكەن، كە لە سوورەتى (النساء) دا خوا دەفەرمۇي: ﴿وَمَنْحَرِيرٌ رَقَبَةٌ مُّؤْمِنَةٌ﴾ النساء، واتە: ئازادكردنى كۆيلەيەكى بىروادار.

بەلام من پىموايە ئەوہ بۇ كوشتنى ھەلەيەو ئايەتە بە وتوہو، مەرج نيە بۇ ھەموو شوئەكانى ديكە ھەروا بى، واتە: رايەكەي (أبو حنيفة) و، ئەو زانايانەي رايان وايە ھەر كۆيلەيەك بى، مسولمان بى، يان نامسولمان بى، ھەمووى دەگرىتەوہ، راسترە، بەلام زاناياي ديكەش ھەموويان لەسەر ئەوہ يەكدەنگن، كە ئەو كۆيلەيە گچكە بى، يان گەورە بى، مى بى، يان نىر بى، ھەموويان دەگرىتەوہ.

۹- بەپىي ئايەتەكە ئازادكردنى كۆيلەكەو، بە رۆژوو بوونى دوو مانگەكە: لەسەر يەك، دەبى پيش چوونەوہ لاي يەكدى، ئەو ژن و مىردە بى، پيش پىكەوہ جووت بوونيان بى، بەلام خواردن پىدانەكە بە مەرج نەگىراوہ، چونكە خوا ﷻ بۇ كۆيلە ئازاد كردنەكەو، بۇ دوو مانگ بە رۆژوو بوونەكە، دەفەرمۇي: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمَاسَا﴾، بەلام بۇ خواردن پىدانى شەست نەدارەكە، ئەوہ نافەرمۇي، ئەو رايە روالەتى ئايەتەكە زياتر دىگەيەنئ.

۱۰- زۆربەي زانايان دەلئىن: دەبى خواردنەكە بدات بە شەست نەدار، بەلام (أبو حنيفة) خوا لىي رازىيى و ھاوہلەكانى و ھەندىك لە زاناياي ديكەش دەلئىن: بۇي ھەيە ئەو خواردنە بدات بە نەدارىك بۇ شەست رۆژى.

۱۱- ئەگەر پىاوەكە (ظھارى) لە ژنەكەي كرد، بەرلەوہي كەفارىت بدات، ئايا دوو كەفارىتى دەكەونە سەر: يەكيان ھى (ظھار) و، ئەوى ديكەش ھى ئەوہ كە چۆتە لاي ھاوسەرى و لەگەلى جووت بووہ؟

زوربهی هه ره زوری زانایان ده لئین: نه خیر، هه ریه ک که فارهتی ده که ویتته سه ر.

ئجما مادام نهو ده قه ی سوننهت هه یه، که تیتستا ده یه تینین، ده بووایه هه موویان له سه ری یه کده نگ بن، به لام ره نگه له رووی سه نه ده وه، زانایان هه موویان ده قه که به راست نه زانن، نه گه رنا شتیک که پیغه مبه ر ﷺ قسه ی تیدا کرد، بواری قسه تیدا کردنی بو که سی دیکه تیدانه ماوه، نهو ده قه ش نه وه یه:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: أَنَّ رَجُلًا ظَاهَرَ مِنْ امْرَأَتِهِ فَعَشِيهَا قَبْلَ أَنْ يَكْفَرَ فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: مَا حَمَلَكَ عَلَى ذَلِكَ؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! رَأَيْتُ بَيَاضَ خَلْجِهَا فِي صَوِّ الْقَمَرِ، فَلَمْ أَمْلِكْ نَفْسِي أَنْ وَقَعْتُ عَلَيْهَا، فَضَحَكَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَمَرَهُ أَلَّا يَقْرَبَهَا حَتَّى يُكْفَرَ (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۲۲۲۳، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۱۹۹، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكِبْرِيِّ: ۵۶۵۱، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۰۶۵، وَالحَاكِمُ: ۲۸۱۷- سنده حسن).

واته: عه بدوللای کوپی عه عباس ﷺ ده لئی: پیاوئیک (ظهاری) له ژنه که ی کرد، دوایی به رله وهی که فارهت بدات، چوو له گه لئی جووت بوو، ئجما هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و نه وهی بو باسکرد، پیغه مبه ریش فهرمووی ﷺ: چ شتیک وای لئ کردی به رله وهی که فارهت بدهی له گه ل خیزانتدا جووتیه وه؟ گوئی: نه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ له بهر شوقی مانگه شه وئیک، سپیایی خرخاله که یم بینی له پئیدا، خووم رانه گرت تا کو له گه لئی جووت بووم، پیغه مبه ریش ﷺ پئکه نیی و فهرمانی پئکرد له مه و دووا نزیک ی نه که وئ تا کو که فاره ته که ده دات.

۱۲- نهو وشه و بیژانه ی (ظهاری) یان پئ ده کرئ، دوو جوون: هه ندیکیان راشکاوان و، هه ندیکیان کینایه ن.

نه وهی راشکاوه: (أَنْتِ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي) تو وهک پشتی دایکم وای، هه ر وشه یه کی دیکه ش نهو واتایه بگه یه نن، به لام ناوا روون و راشکاو نه بن، کینایه یه.

ئجما زانایان لهو باره وه که ئایا نه وانه ی کینایه شن، وهک نه وانه ی راشکاوان (ظهاری) یان پئ دتته دی یان نا؟ مشومریان هه یه.

۱۳- تافرەت (ظہار)ى بۇ نىيە، تافرەت بۇى نىيە بە پياوۋەكەى بلى: تۆۋەك باېم وای، يان ۋەك پىشتى باېم وای، سەد قسەى واش بلى، هېچ نىيە، پياوان ئەۋەيان بۇ ھەيە، ھەلبەتە ھە پياوانىش بۇيان ھەيە، ئەۋە لە كاتى خۆى و لە سەردەمى نەقامىيدا بوۋە، عورپىك و باۋىك بوۋە ھەبوۋە، بەلام ئەۋ كاتە بە تەلاق لە قەلەم دراۋە، نىسلام حوكمە ھەلاقەكەى لى لاپردوۋە، بەلام لەسەر قەدەغەبوۋى خۆى ھىشتوۋىتەۋە.

۱۴- ئەۋ سى كەفارەتە رىزەندىيەكەيان بەۋ شىۋەيە كە خوا فەرموۋىتە، واتە: دەبى كەسىك (ظہار) بكات كۆيلەيەك نازاد بكات، ئەگەر كۆيلەكەى چىك نەكەۋت يان ھەر نەبوۋ، ئىنجا دەگوازىتەۋە بۇ دوو مانگ بەرۋۆۋو بوۋن، ئەگەر دوو مانگ بەرۋۆۋو بوۋنەكەشى بە دۋاى يەكدا بۇ ھەلنەسوۋرا لەبەر نەخۆشى، يان سەفەر، ئىنجا دەگوازىتەۋە بۇ خواردن پىدانى شەست نەدار، نەك ھەر لە رىۋە بچى خواردى شەست نەدار بدات، لە حالىتكدا كە نازادكردى كۆيلەى لە توانادا ھەيەو كۆيلەش ھەن، ياخود لە حالىتكدا كە دوو مانگ بەرۋۆۋو بوۋنىشى لە توانادا ھەيە.

۱۵- حوكمى (ظہار) ھەلۋەشىنەرەۋەيە بۇ ئەۋ حوكمە پىشۋەى لەسەردەمى نەقامىيدا كارى پىكراۋە، ئەۋەى كارى پىكراۋە: كەسىك (ظہار) لە ژنەكەى كىردبايە، لى جىادەبوۋە، بەلام ئەۋەى خوا فەرموۋىتە، ئەۋەى ھەلۋەشانىدۆتەۋە.

۱۶- كە دەفەرمۋى: ﴿ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيَلْعَنُوا جَدُّهُمُ اللَّهُمَّ وَاللَّكْفِيرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ (المجادلة، ۱۶) خوا ئەۋەى بۇ دانان تاكو بىروا بە خواو پىغەمبەرەكەى بىنن، ئەۋە بەلگەيە لەسەرئەۋەى كىردەۋە دەچىتە نىۋ ئىمانەۋە، كىردەۋە بەشىكە لە ئىمان، واتە: كىردەۋەى نەندامەكان.

۱۷- كە دەفەرمۋى: ﴿وَاللَّكْفِيرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ (المجادلة، ۱۷) ھەرۋەھا: ﴿وَاللَّكْفِيرِينَ عَذَابُ مُهِينٌ﴾ (المجادلة، ۱۷) بۇ بىيروايان نازارىكى بە تىش و ژان ھەيە، سزاۋ نازارىكى رىساۋاكەر ھەيە، واتە: ھەر كەسىك بىروا نەھىنن بە ياساكانى خواۋ بە سنورەكانى خوا ئەۋە بىيروايە، نازارىكى بە تىش و رىساۋاكەرىشى بۇ ھەيە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دوووم ✧

پیناسہی تہم دہرسہ

تہم دہرسہ مان چوار ٹاہت دہ گرتہ خوئی، ٹاہتہ کانی: (۷ - ۱۰)، لہو چوار ٹاہتہ دا خوا ﷺ باسی قہ دہ غہ بوونی چہ چہ و قسہ ی پہ نہان دہ کات، لہ حالیکدا تہو چہہ گردنہ مایہ ی دہ دؤنگردنی کہ ساتیک بی و، مایہ ی دلتنہ نگ کردیان بی ہر وہا باسی عادہ تیکی خراپی ہہندیک لہ نامسو لمانان و بیروایان، دہ کات، نامسو لمانان، بہو واتایہ ی مونافقانیش دہ گرتہ وہو، بیروایان یانی: تہوانہ ی بہ ٹاشکرا بیروا بوون، کہ بریتہ لہ سلوکردن لہ پیغہ مہری خوا ﷺ بہ شیوہ بہ کی ناشایست، بہ شیوہ بہ ک کہ خوا ﷺ بہو شیوہ بہ بوئی ہر یارنہ داون سلو بکہن، دوایش خوا ﷺ فرمان بہ ہر واداران دہ کات، خو بان لہ چہ چہی مایہ ی گوناہو دہ سترڈی و سہر پیچی پیغہ مہری خوا ﷺ ہاریزن و خو بان لی دور بگرن، تہ گہر ہر چہو قسہ ی پہ نہانیشیان کرد، قسہ بہ کی و ابکہن مایہ ی چاکہ کاری و ہاریز کاری بی، چونکہ چہ چہ خراب لہ شہ یتانہ وہیہ، بو دلتنہ نگ کردنی ہر وادارانہ.

﴿۷﴾ اَلَمْ تَرَ اَنْ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رٰبِعُهُمْ وَلَا حَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ثُمَّ يُنۡزِلُہُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اَللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۷﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ نُوۡا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يٰعُوۡدُوۡنَ لِمَا نُوۡا عَنْہُ وَيَنْتَحِبُوۡنَ بِالْاِثۡمِ وَالْعُدُوۡنِ وَمَعَصٰىبِ الرَّسُوۡلِ وَاِذَا جَآءَكَ حَيۡوٰكَ بِمَا لَرَّ مُجۡتَبِكَ بِہِ اَللّٰهُ وَيَقُوۡلُوۡنَ فِىۡ اَنْفُسِہِمۡ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اَللّٰهُ بِمَا نَقُوۡلُ حَسَبِہُمۡ جَہَنَّمَ يَصَلُوۡنَهَا فِیۡسَ الْمَصِيۡرِ ﴿۸﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ ءَامَنُوۡا اِنَّا نَنْتَحِبُۡمۡ فَلَا تَلۡتَحِبُوۡا بِالْاِثۡمِ وَالْعُدُوۡنِ وَمَعَصٰىبِ الرَّسُوۡلِ وَتَنۡجُوۡا بِالْبِرِّ وَالۡتَقْوٰى وَاتَّقُوا اَللّٰهَ الَّذِیۡ اِلَیۡہِ تُحۡشَرُوۡنَ ﴿۹﴾ اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّیْطٰنِ لِيَحۡزَرَ الَّذِيۡنَ ءَامَنُوۡا وَلَیْسَ بِضَآرٍہِمۡ شَیۡئًا اِلَّا بِاِذۡنِ اَللّٰهِ وَعَلٰى اَللّٰهِ فَلِیَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوۡنَ ﴿۱۰﴾ ﴿۷﴾

مانای ده قاوده قی نایه تہ کان

{ئەھی پێغەمبەر!} ئایا نە تزانپوہ کہ خوا ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویداہە دەیزانن! چەہی سئ کہ سان نیہ، کہ ئەو (خوا) چوارە میان نەبئ و، ھی پینج کەس نیہ، کہ ئەو شەشە میان نەبئ، ھەر وہا لەوہ کەمتر و زیاتریش نابن، مەگەر ئەو (خوا) لە گەلپانہ لە ھەر کوئیە ک بن، دوایی لە رۆژی قیامە تدا ھەوآلیان پیندەدات بەوہی کردوو یانہ، بیکومان خوا بە ھەموو شتیک زانایە

﴿۷﴾ (ئەھی پێغەمبەر!) ئایا سەرنجی ئەو کہ سائەت نەداوہ کہ ریکری چەیان لیکراوہ، دوایی دەگەرپنەوہ بو ئەوہی لیان قەدەغە کراوہ، بو گوناھو دەستدریژی و سەرپتچی لە پێغەمبەر، پیکەوہ چە دەکەن، کاتیکیش ھاتنە لات سلاوت لئ دەکەن، بەو شیوہ یەنا کہ خوا سلاوی پئ لیکردووی و، لە ھەروونی خویشاندا دەلین: دەبووایە خوا بەھۆی ئەوہوہ کہ دەیلین (سزاو) ئازارمان بدات، دۆزەخیان بەسە پئی دەبرژیندرین، ئەویش خراپترین سەرەنجامە

﴿۸﴾ ئەھی ئەوانہی برواتان ھیناوە! ھەر کات چەتان پیکەوہ کرد بە گوناھو دەستدریژی و سەرپتچی پێغەمبەرہوہ سرتە مەکەن و، تەنیا بە چاکەکاری و پارێزکاریہوہ چە پیکەوہ بکەن، پارێزیش لەو خواہی بکەن کہ بەرہو لای وی کو دەکرینەوہ ﴿۹﴾ بە دنایی چە (ی بئ جئ و خراپ) لە شەیتانہوہیہ، تاکو ئەوانہی بروایان ھیناوە دلئەنگیان بکات و، بەبئ مؤلئتی خواش ھیچ نەندازەہک زانیان لئ نادات، با بروادارنیش تەنیا پشت بە خوا ببەست ﴿۱۰﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(نَجْوَى): (نَاجِيْتُهُ: سَارَزْتُهُ وَأَصْلُهُ أَنْ تَغْلَوْ بِهِ فِي نَجْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَاجِيْتُهُ) واته: به چپه و سرته، به په نهانیی قسم له که لدا کرد، نه سَلَى (نَجْوَى): نه وهیه له که له که سیک له شوئینکی بهرز، یان له شوئینکی چۆلایی له زه ویدا پیکه وهی.

(حَيَّوْكَ): واته: سلاویان لیکردی، (النَّجِيَّةُ: أَنْ يُقَالَ: حَيَّاكَ اللَّهُ، أَي: جَعَلَ لَكَ حَيَاةً وَذَلِكَ إِخْبَارٌ ثُمَّ يُجَعَلُ دُعَاءً)، (تَحْيَةٍ): نه وهیه به که سیک بلئی: (حَيَّاكَ اللَّهُ) خوا بتزیه نن، خوا ژیانست پئ بدات، که نه مه هه و آل پیدانه، به لام دواپی کراوه به پارانه وه.

(لِيَحْزَنَ): (الْحَزَنُ وَالْحُزُونَةُ: حُشُونَةٌ فِي الْأَرْضِ وَحَشُونَةٌ فِي النَّفْسِ لِمَا يَحْضُلُ مِنَ الْعَمَلِ)، (حَزَنٌ وَحُزُونَةٌ): بریته له زبرییه که له زه ویداو، زبرییه که و نار هه تیه که له دهرووندا، به هۆی ته و خه هه ته وهی له دلدا په یداده بی، (لِيَحْزَنَ) به: (لِيَحْزَنَ) ش خوئراوه ته وه، (أَحْزَنُهُ يُحْزَنُهُ، وَحَزَنَهُ يُحْزَنُهُ) هه ردووکیان چ به سیانیی (ثلاثي) چ به چواریی (رُبَاعِي) یانی: دلته نگی کرد، دلته نگی ده کات.

(بِمَسَازِهِمْ): (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِ)، (ضَرٌّ) واته: حال خراپی، که واته: ﴿وَلَيْسَ بِمَسَازِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱۰)، واته: شهیتان هیچ زیانیکیان لن نادات، هیچ نار هه تیه کیان بو ناهیتیتته پئش، مه گه به مؤله ق خوا.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

یه که م: نایه تی ژماره ههشت (۸) له باره ی هاتنه خواره وه که یه وه، که خوا **﴿۸﴾** ده فه رموی: **﴿الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَىٰ آيَاتِنَا الَّذِينَ يَسُؤُونَ وَنَسُوا اللَّهَ فَنَسِيحُوا بِالَّذِينَ وَالْعَادُونَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَهُمْ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَيَنسُ الْمَصِيرُ ﴿۸﴾**، چند کتیر دراوه یه ک هاتوون، به لئ هندیکیان له رووی سه نه ده وه مشتومریان له سه ره و به بیهیز دانراون، به لام من سیم لئ هه لبرداروون، بو نه وهی تیشکی زیاتر بخه نه سه ره مگ و واتای نایه ته که:

۱- (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ أَنَسٌ يَأْتُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْيَهُودِ فَيَقُولُونَ: السَّامُ عَلَيْكَ، فَيَقُولُ: وَعَلَيْكُمْ، فَطَيَّبَتْ بِهِمْ عَائِشَةُ فَسَبَّتْهُمْ، وَفِي رَوَايَةٍ: قَالَتْ عَائِشَةُ: قُلْتُ: بَلْ عَلَيْكُمُ السَّامُ وَالذَّامُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَهْ يَا عَائِشَةُ! فَإِنَّ لَآ يُجِبُ الْفُحْشَ وَالنَّفْحُشَ، فَقَالَتْ: مَا سَمِعْتُ مَا قَالُوا! فَقَالَ: أَوْ لَيْسَ قَدْ رَدَدْتَ عَلَيْهِمُ الَّذِي قَالُوا، قُلْتُ: وَعَلَيْكُمْ، وَزَادَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَيَنسُ الْمَصِيرُ ﴿۸﴾﴾، (أخرجه الترمذي، وأخرجه إسحاق بن راهويه في مسنده ج ٤، ق ١٦٨، وعنه مسلم في صحيحه ١٧٠٧، وأحمد: ج ٦، ص ٢٢٩، والنسائي في تفسيره: ٥٩١، وغيرهم عن طريق الأعمش عن مسلم عن مسروق عن عائشة به).

کهواته: نه مه ده قیک ی راسته له رووی سه نه ده وه.

دایکمان عایشه خوا لئی رازی بی ده لئ: خه لکیک له جووله که کان ده هاتنه لای پیغه مبه ری خوا **﴿السَّامُ عَلَيْكَ﴾** ده یانگوت: (السَّامُ عَلَيْكَ) نه ویش ده یفه رموو: (وَعَلَيْكُمْ) ((سام) یان مه به ست پئی ماندویتی و ناره حه تیسی و بیزاریه، یان مه به ست پئی مردنه) پیغه مبه ریش **﴿﴾** ده یفه رموو: له سه ره تیوهش، عایشه خوا لئی رازی

بئ ههستی پینکردن، ئەویش قسهی پینگوتن، له رپوایه تیک دا ده لئ: عایشه ش گوتی: مردن، یاخود بیزاری و زهم و سه رزه نشت له سه ر تپوه بئ، پتغه مبه ریش ﷺ گوتی: عایشه بئ ده نگ به، قسهی نارپک مه که، چونکه خوا جنیوو قسهی نارپک کردنی پینخوش نیه، عایشه ده لئ: گوتم: نهی پتغه مبه ری خوا! ﷺ نه وان ئاواو ئاوا ده لئین، فهرمووی: نه دی نه وه نیه منیش به رپه رچم دانه وه و گوتم: (وَعَلَيْكُمْ)، ئەگه ر سه لامیان کردوه سه لامیان لیبی و، ئەگه ر گوتوو یانه: مردنت لئ بئ، مردنیان لئ بئ! ئیدی له و باره وه خوا ﷺ نه و ئایه ته موباره که ی دابه زاند.

(۲) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ: أَنَّ الْيَهُودَ سَلَّمُوا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، وَقَالُوا فِي أَنْفُسِهِمْ: لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ، قَالَ: فَنَزَلَتْ: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ حَيْرَكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا فَيَنْسُ الْمَصِيرُ﴾ (أخرجه أحمد: ج ۲، ص ۱۷۰، ۲۲۱، وابن أبي شيبة: ۷۷۴۷، والبخاري: ج ۷، ص ۱۲۲، والبيهقي: ۹۱۰۰، وسنده ضعيف).

واته: عه بدو لئای کوری عه مپی کوری عاص ﷺ، ده گپرتنه وه: جووله که کان سه لامیان له پتغه مبه ر ﷺ کرد، به شیوه به کی خراپ و، له دلئ خویاندا، گوتیان: بۆچی خوا سزیمان نادات! ئیدی خوا له باره وه نه و ئایه ته ی دابه زاند.

(۳) - (عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ إِذَا رَأَوْا الْمُتَأَفِّفِينَ خَلَوْا مُتَتَّجِينَ، شَقَّ عَلَيْهِمْ، فَنَزَلَتْ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُرَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾) (أخرجه عبدالرزاق في تفسيره ج ۲، ص ۱۷۹، وقال مؤلفنا الإستيعاب في بيان الأسباب: قلنا: وَهَذَا مُرْسَلٌ رَجَالُهُ ثِقَات، وذكره السيوطي في الدر المنثور ج ۸، ص ۸۱، وزاد نسبه لعبد بن حميد، وابن المنذر، وابن أبي حاتم).

واته: فه تاده ده لئ: مسو لمانان کاتیک مونا فیکه کانیان ده بینئ، پتکه وه که ناریان ده گرت و چه بیان پتکه وه ده کرد، له سه ر دلئان قورس بوو، (چونکه گومانی خراپیان به و مونا فیکانه هه بوو، هه قی خۆشیان بوو، ده یانگوت: ره نگه

له دژی تیمه چپه و قسه ی په نهان بکن) بویه له وباروه خوا هم رسته موباره که ی دابه زانند: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَكَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (۱۰).

دووهم: به نسبت نایه قی ژماره نو و ده (۱۰ و ۹) هوه که ده فهرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالْقَوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۹) ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَكَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱۰). له باره ی هو ی دابه زینی هم دوو نایه ته موباره که هوش، دوو کپردراوه دینین:

(۱) - ﴿عَنْ قَتَادَةَ، قَوْلُهُ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَكَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، كَانَ الْمُنَافِقُونَ يَتَنَجَّوْنَ بَيْنَهُمْ، وَكَانَ ذَلِكَ يَغِيظُ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَكْثُرُ عَلَيْهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ الْقُرْآنَ: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَكَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ { أخرجه الطبري: ج ۲۸، ص ۱۲، قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: قلنا: هذا مرسل صحيح الإسناد، وأخرجه عبدالرزاق في تفسیره ج ۲، ص ۲۷۹، عن معمر عن قَتَادَةَ بِهِ.}

واته: له باره ی قسه ی خوی به رزه وه: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَكَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، مونافیق و دهغه له کان له به ینی خو یاندا چیه یان ده کردو، نه هوش بروادارانی په ست ده کرد، له سه ریان دل یان گه وره و قورس بوو، خواش له و باره وه نه و نایه ته فورناییه ی دابه زانند.

(۲) - ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً وَأَغْرَاهَا، تَقَى الْمُنَافِقُونَ، فَأَنْعَضُوا رُؤُوسَهُمْ إِلَى الْمُسْلِمِينَ وَيَقُولُونَ: قُتِلَ الْقَوْمُ، وَإِذَا رَأَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، تَنَجَّوْا وَأَظْهَرُوا الْحُزْنَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ وَمِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالْقَوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۱۰) (فتح القدير: ج ۵، ص ۲۶۵).

واته: عه بدوللای کور ی عه عباس ؓ ده کپړیته وه، ده لئ: پیغه مبه ر ؓ که به شیک له سوپایه ک، سر یه یه کی ده نارد بو جه ننگ، مونافیق و دهغه له کان، پیک

دهگه‌یشتن، سه‌ریان بۆ لای مسولمانان راده‌کیشاو ده‌یانگوت: ئەو کۆمه‌له‌ له به‌ین ده‌چن، ده‌کوژرین، کاتیک ده‌گه‌یشتنه پتغه‌مبه‌ری خواش ﴿﴾ له به‌ینی خۆیاندا چه‌ه چپیان ده‌کردو دلته‌نگییان پتشان ده‌دات (وه‌ک ئەوه‌ی هه‌وایکیان پتغه‌یشتوه‌ که ئەو سوپایه‌ی پتغه‌مبه‌ر ﴿﴾ نار دوویه‌تی سه‌ریان به‌ فه‌تاره‌ت چووه‌) نجا ئەوه پتغه‌مبه‌ری خواو مسولمانان پتی دلته‌نگ بوون و، له‌و باره‌وه‌ خوای به‌رز ئەو نایه‌ته‌ موباره‌که‌ی دابه‌زانده‌.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوا ﴿﴾ له‌و جوار نایه‌ته‌ موباره‌که‌دا، وه‌ک گوتمان: باسی قسه‌ی په‌نهان و چه‌ه چپ پتغه‌وه‌ کردنی خراپ و چاک ده‌کات، ئەوه‌ی خراپ و قه‌ده‌غه‌یه‌، ئەوه‌یه‌ که بیته‌ هۆی بلا‌کردنه‌وه‌ی دل‌ه‌راوکی و ترس و، نار‌ه‌حه‌تی له‌ نیتوان مسولماناندا، چه‌ه سه‌سه‌ سرت‌ه‌ سرتی چاکیش، ئەوه‌یه‌ که بۆ به‌رژه‌وه‌ندی مسولمانان و دابینه‌کردنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک و یارمه‌تییان و هاوکاریی که‌ستیک بێ، یان بۆ صولح و ناشته‌واییه‌ک بێ، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، نایا نه‌ترانیوه‌ خوا ﴿﴾ هه‌رچی له‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌یه‌، ده‌یزانت، ئەمه‌ ده‌گونجی رووی دواندن له‌ پتغه‌مبه‌ری خاتهم بێ، یاخود له‌ هه‌ر که‌ستیک بێ، نایا نازانی! لیره‌دا دیتن به‌ مانای زانینه‌، چونکه‌ ئەوه‌ نابینتی که‌ خوا هه‌رچی له‌ ناسمانه‌کان و له‌ زه‌وی دا هه‌یه‌، ده‌یزانت، ئەوه‌ شتیکی بینراو نیه‌، به‌‌ئکو شتیکی زانراوه‌، ﴿مَا يَكْفُرُونَ مِنْ شَيْءٍ لَّنُنزِلَهُ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ﴾، چه‌ه چیی سێ که‌سان نابێ، مه‌گه‌ر خوا چواره‌میان، ﴿وَلَا حَمَاسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾، پینج که‌س پتغه‌وه‌ چه‌ه ناکه‌ن، مه‌گه‌ر خوا شه‌شه‌میان، ﴿وَلَا آذَانَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا﴾، له‌وه‌ که‌مترو له‌وه‌ زیاتریش نابن، مه‌گه‌ر ئەو له‌گه‌لایانه‌ له‌ هه‌ر شوینیک بێ، ﴿ثُمَّ يُنْزِلُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، دوا‌یی له‌ رۆژی قیامه‌تدا

به‌وهی کردوویانه هه‌وآلیان بئ ده‌دا، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به دنیایی خوا به هه‌موو شتیک زانایه.

ئنجاً دیته سه‌ر چه‌ه چپکردنی که‌سائیکی دیارییکراو: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ
التَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾، نایا سه‌رنجی نه‌وانه‌ت نه‌داوه، که ریگریان لی‌کراوه
له چه‌ه چپ [یانی: چه‌ه‌چی خراب و له شوینیکدا جیبی گومان بئ و، مایه‌ی
در‌دۆنگیی مسؤلمانان بئ] دوایی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ نه‌وه‌ی لی‌ی فه‌ده‌غه‌کراون:
﴿وَيَنْتَحِرُونَ بِالْإِنِّيرِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾، پیکه‌وه قسه‌ی په‌نهان و
په‌نامه‌کیی و چه‌ه ده‌که‌ن، به شتیک که‌مایه‌ی گونا‌هه‌و، مایه‌ی ده‌ستدریژی‌یه‌و،
مایه‌ی سه‌ری‌چی پی‌غه‌مبه‌ره ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَوَّكًا بِمَا لَمْ يَحْكُهُم بِهِ اللَّهُ﴾، کاتیک
دیته‌لاشت (ته‌ی پی‌غه‌مبه‌ره ﴿!﴾ سلاوت لی‌ی ده‌که‌ن، به شی‌وه‌یه‌ک نا که‌خوا
سلاوی له تو کردوه، ﴿وَيَعْمَلُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾، له دلی
خۆشیاندا ده‌لی‌ن: ده‌بووایه خوا سزیمان بدات، له سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌لی‌ن، واته: که
قسه‌ی خراب ده‌لی‌ن، له کاتی سلاو لی‌کردن له پی‌غه‌مبه‌ردا ﴿که ده‌یانگوت:
(السَّامُ عَلَيْكَ) یان (السَّامُ عَلَيْكَ) بی‌زاری بۆ تو، یان مردن بۆ تو، ده‌یانگوت:
بوچی خوا سزیمان نادات؟ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ﴾، دۆزه‌خیان به‌سه،
﴿يَصَلُّونَهَا فِئَسَ الْعَصِيرِ﴾، تیبیدا ده‌بر‌زیر‌ن و خراب‌ترین سه‌ره‌نجامیش نه‌وی‌سه،
ئنجاً خوا ﴿نامۆزگاریی ئیمانداران ده‌کات له باره‌ی چه‌ه چپکردن و قسه‌ی
په‌نهان پیکه‌وه کردنه‌وه:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجُّوْا بِالْإِنِّيرِ وَالْعُدُونِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾، ته‌ی
نه‌وانه‌ی برواتان هیناوه! نه‌گه‌ر پیکه‌وه چه‌ه‌چپ و سه‌رته‌سرتان کرد، قسه‌ی
په‌نهانتان کرد، به شی‌وه‌یه‌ک که‌گونا‌ح و، ده‌ستدریژی و سه‌ری‌چی کردنی
پی‌غه‌مبه‌ره ﴿بئ، چه‌ه مه‌که‌ن، ﴿وَتَنَجُّوْا بِالْبِرِّ وَالْقَوَىٰ﴾، چه‌ه بکه‌ن به شتیک
که‌مایه‌ی چاکه‌کاریی و پار‌زکاریی بئ، بۆ خه‌لک چاکه‌کاریی بئ و، بۆ به‌ینی

خوتان و خواش پاریزکاری بی، ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، پاریزیش لهو
خوابه بکهن، که بو لای وی کوّده کرتنه وه.

﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، بیگومان چپه، (چپه و سرته
سرتی خراب) له شهیتانه وه یه تاکو نهوانه ی پروایان هیناوه، پتی دلته نگ بکات،
دلیانی پی نارّه حهت بکات و خهفه تبار بن، ﴿وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾،
هیچ نه ندازه یه ک زیانیشیان لی نادات، مه گهر به مؤلهقی خوا، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ﴾، با پروادارانیش ته نیا پشت به خوا به ستن، پشتیان به خوا قایم
بی، به دلنیاپی نهو شیوازه ره فتارکردنه ی جووله که کان و مونافیق و دهغه له کان،
که بریتیه له چپه چپ و سهر پیکه وه نان و، مقو مقوکردن، با دلیان نارّه حهت
نه کات و، پشتیان به خوا قایم بی، نه وه هیچ زیانیشیان لی نادات، به بی
مؤلهقی خواو، خواش سهر پهرشتی تیمانداران ده کات و مشووریان ده خوات و
تاگای لیبانه.

مهسه له گرنه كان

مهسه له ی به که م:

هو شداریدانی خوا ﷺ که هرچی له ناسمانه کان و زهوی دا هه یه، دهیزانی و نه گهر سئ که س چپه بکه ن، نه و چواره میانه، نه گهر پینچ بن، نه و شه شه میانه و، که متر یان زیاتر بن، ههر پینان ناگاداره و، له رۆزی قیامه تیشدا هه و آلیان پیده دات به وهی کردوو یانه و، نه وانه ش که سرکه سرکیان لی قه ده غه کراوه و، دهستی لی هه ناگرن و چپه ی خراب پیکه وه ده کهن و، ههر کاتیش دینه خزمهت پیغه مبه ر ﷺ به جوړیکی ناشایست سلاوی لی ده کهن و، ده شلین: بوچی خوا سزیمان نادات؟ نه وانه نازانن که سزای دۆزه خیابن به سه!:

خوا ده فهرموی: ﷺ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اَللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ مَا یَكْتُمُ مِنْ شَیْءٍ نُّجُوٰی نُلٰتُوْهُ اِلَّا هُوَ رٰبِعُهُمْ وَلَا حَمْسَةَ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا اَدْنٰی مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اِنَّ مَا كَانُوْا یُمۡنِنُ بِنُبُوِّهِمْ یَمَا عَلَمُوْا یَوْمَ الْقِیَمَةِ اِنَّ اَللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴿۷﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیۡنَ نُهَوۡا عَنِ النَّجْوٰی ثُمَّ یَعُوْذُوْنَ لِمَا نُهَوۡا عَنْهُ وَیَنْتَجِبُوْنَ بِالْاَشۡجَرِ وَالْعُدُوۡنِ وَمَعَصٰیۡتِ الرَّسُوْلِ وَاِذَا جَآءُوْكَ حِیۡوٰك یَمَا لَرۡ یُحٰیۡكُ بِدِ اَللّٰهِ وَیَقُوْلُوْنَ فِیۡ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا یُعَذِّبُنَا اَللّٰهُ یَمَا نَقُوْلُ حَسْبُنَا جَهَنَّمُ یَصَلُوۡنَهَا فِیۡنَسُ الْمَعِیۡرُ ﴿۸﴾

شیکردنه وهی ثم دوو ثایه ته، له چوارده بره گدا:

(۱) - ﷺ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اَللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ﷻ ئایا نه تبینی خوا ههرچی له ناسمانه کان و ههرچی له زهوی دا هه یه، دهیزانی! به لأم له بهر ته وهی زانینی خوا بو ههرچی له ناسمانه کان و له زهویدا هه یه، به چاوی سه ر نابیری، بو به زانایان ده لین:

(الرُّؤْيَةُ هُنَا قَلْبِيَّةٌ عَقْلِيَّةٌ، وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةٌ)، مهبهست له دیتن دیتنی چاو نیه، به لکو دیتنی
عهقل و دلّه.

(الطبري) ده لئ: (أَلَمْ تَنْظُرْ يَا مُحَمَّدٌ ﷺ بِعَيْنِ قَلْبِكَ فَتَرَى)، نهی موحه ممهده!
ﷻ نایا به چاوی دلّت سه رنجت نه داوه، تا کو بزانی، بیننی!

(فخرالدين الرازي) له ته فسیره که ی خویدا، ده لئ: (ابن عباس) له ته فسیری
(أَلَمْ تَرَ) لیره دا کوتوو به ق: (أَلَمْ تَعْلَمْ) نایا نازانی، نایا نه ترانیوه! دواپی ده لئ:
(وَأَقُولُ هَذَا حَقًّا، لِأَنَّ كَوْنَهُ تَعَالَى عَالِمًا بِالْأَشْيَاءِ لَا يُرَى، وَلَكِنَّهُ مَعْلُومٌ بِوَسْاطَةِ
الدَّلَائِلِ، وَهَذَا الْعِلْمُ وَالْإِسْتِدْلَالُ إِلَى أَعْلَى دَرَجَاتِ الظُّهُورِ وَالْجَلَاءِ، فَصَارَ جَارِيًا مَجْرَى
الْمَحْسُوسِ الْمُشَاهِدِ، فَلِذَلِكَ أَطْلَقَ لَفْظَ الرُّؤْيَةِ فَقَالَ: أَلَمْ تَرَ).

واته: ده لئیم: ئینو عه عباس، که لیره دا رسته ی (أَلَمْ تَرَ) ی به (أَلَمْ تَعْلَمْ)
لیکداوه ته وه، نه وه راسته، چونکه نه وه که خوی بهرز، زانیه به هه موو
شته کان، نابیرنی، به لکو به هو ی به لکه کانه وه، ده زانری، به لام نه و زانیاری و
به لکه هینانه وه به گیشتوته پله به کی هینده بهرز، له دره وشاوه بی و ناشکرابووندا،
وهک شتی بهر هه ست و بیزاوی لیها توه، بویه وشه ی بیننی بو به کارهاتوه و،
خوا فه رموو به ق: (أَلَمْ تَرَ).

دواپی خوا ﷻ به شیک له زانراوه کانی خو ی که بو وی زانراون و ناشکران
ده خاته روو، ده فه رموی:

۲- ﴿ مَا يَكْفُرُونَ مِنْ جَبْرٍ ثَلَاثَةٌ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ ﴾، هه چپه به کی سی که سان ببن،
نه و (خوا) چواره میانه، لیره دا (مَا) بو لابرده، (يَكُونُ) (فِعْلٌ مُضَارِعٌ كَانٌ)، (كَانَ) (ش) (كَانَ)
التَّامَّةُ) به، واته: چپه ی هیچ سی که سان نابن ﴿ مَا يَكْفُرُونَ مِنْ جَبْرٍ ثَلَاثَةٌ ﴾، ﴿ إِلَّا
هُوَ رَابِعُهُمْ ﴾، مه گه نه و (خوا) چواره میانه، واته: سی که س پیکه وه سرکه سرک و
چپه چپ بکه ن، قسه ی په نهان بکه ن، خوا چواره میانه.

۳- ﴿وَلَا حَمَاسَ إِلَّا هُوَ سَادِثُهُمْ﴾، ههروه‌ها پینج کهس پیکه‌وه چه ناکهن، مه‌گهر
 نهو (خوا ص) شه‌شه‌میانه.

هه‌لبه‌ته دۆخ و جهوی نهو کاته‌ی کۆمه‌لکای ئیسلامی، پرپووه له ترس و دلّه
 راوکه‌و، شه‌ر پئی فرۆشران و پیلان له دژ گپران، له‌لایهن ناحه‌زانیانه‌وه: هاوبه‌ش
 بۆ خوادانه‌ران و جووله‌که‌کان و ده‌غه‌ل و مونا‌فیه‌کان و، دوور‌تریش له‌لایهن
 رۆم و فارسه‌کانیشه‌وه، بۆیه مسؤل‌مانان قه‌لس ده‌بوون، نه‌گهر ناحه‌زه‌کانیان
 دیبایه چه‌چپ پیکه‌وه ده‌که‌ن، دوو دوو، سئ سئ^(۱)، سه‌ریان پیکه‌وه نابئی و
 به‌په‌نهانی قسه‌یان کرد بئی، چونکه گومانی نه‌وه‌یان کردوه، پیلان‌تیکیان له دژ
 ده‌گپرن، بۆیه خوا ص قه‌ده‌غه‌ی کردوه له ئیو کۆمه‌لکای ئیسلامیدا، نهو چه
 چپ و سه‌رپیکه‌وه نان و مقۆ مقۆیه هه‌بن، بۆ نه‌وه‌ی نهو پیکه‌اتانه‌ی کۆمه‌لکا
 لیک دوو دل و دېدۆنگ نه‌بن و، لیک به‌گومان نه‌بن و، دل‌بان به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک
 خراپ نه‌بئی، دوایی خوا ده‌فه‌رموی:

۴- ﴿وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾، ههروه‌ها که‌متر له‌وه {که‌متر له سئ
 که‌سان، دوو که‌س او زیاتر له‌وه‌ش {جهوت که‌س، یاخود زیاتر} نابن، مه‌گهر نهو هه‌ر
 له‌گه‌لیانه.

وشه‌ی (وَلَا أَكْثَرَ) خوینراویشه‌ته‌وه: (وَلَا أَكْثَرَ)، هه‌ردوو خویندنه‌وه‌کان مانایان
 هه‌ریه‌که، چ به‌نصب بئی و، چ به‌په‌فخ بئی، واته: که‌متر له‌وه ژماره‌یه که‌باس
 کراوه‌و، زیاتر له‌وه ژمارانه‌ش که‌باسکران، نابن، مه‌گهر خوا هه‌ر له‌گه‌لیانه، به
 زانیاری و شاره‌زایی و ناگا لیبوون، له‌گه‌لیانه.

۵- ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾، له‌هه‌ر کوئی‌ه‌ک بن، وشه‌ی (أَيْنَ مَا)، (أَيْنَ) واته: له‌کوئی، (مَا)
 زیاد کراوه‌و به (أَيْنَ) هوه لکپنراوه، واته: له‌هه‌ر شوینتیک بن، زیادکردنی (ما) زیاتر بۆ
 جه‌ختکردنه‌وه‌و تو‌خکردنه‌وه‌ی مانایه‌که‌یه‌تی.

(۱) (نجوی) به‌کوردیی چه‌ی پئی ده‌لین، سرکه‌سرکی پئی ده‌لین، مقۆ مقۆشی پئی ده‌لین.

شایانی باسه: وشهی (نَجْوَى: اِسْمٌ مَّصَدَرٍ نَجَاةٌ اِذَا سَارَتْ)، (نَجْوَى): ناوی چاوگی (نَاجَاةٌ)یه، به مانای قسه‌ی په نهانی له‌گه‌لدا کرد.

که ده‌فهرموی: ﴿ مَا يَكْفُرُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ ﴾، (نَجْوَى) پالندراوته لای (ثَلَاثَةٌ) که ده‌بیتته پال بؤ لادراو (مضاف الیه)، ﴿ وَلَا حَمْسَةٍ ﴾، (وَلَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى حَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ)، لیره‌دا ده‌پرسری: بؤچی خوا ﴿ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ ﴾ ژماره‌کانی به تاک هیتان و فهرموویه‌تی: سئ که‌س بن، خوا چواره‌میان‌ه‌و، پینج بن، خوا شه‌شهمیان‌ه‌و؟

أ- هه‌ندیک ده‌لین: هوّی هاتنه خواره‌وه‌ی ئەم نایه‌تانه، له‌و کاته‌دا ئەوه بووه که سئ و پینج پینج، پیکه‌وه قسه‌یان کردوه، هه‌لبه‌ته نه‌تیبیه‌کانی کتیبی خوا هه‌رگیز ته‌واو نابن.

ب- ده‌شگونجی بگوتری: خوا ﴿ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ ﴾ ژماره‌ی تاکی به‌کاره‌یتناوه، له‌بهر ئەوه‌ی بؤ خوی تاکه: ﴿ اِنَّ اللّٰهَ وَاَوْلٰٓئُوهُ يُحِبُّ الْوٰثِرَةَ ۗ ﴾، (وتر) به ژیری واوه‌که‌و، به فه‌تحتی واوه‌که‌ش هاتوه، خوا تاکه‌و تاکی خووش ده‌وی، بویه لیره‌دا خوا ﴿ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ ﴾ ژماره‌ی سئ و پینجی باسکردوون، ده‌فهرموی: چپه‌ی سئ که‌سان نابن، مه‌گه‌ر خوا چواره‌میان‌ه‌و، چپه‌ی پینجان نابن، مه‌گه‌ر خوا شه‌شهمیان‌ه‌و، واته: ئەگه‌ر سئ که‌س پیکه‌وه سه‌ر پیکه‌وه بنین و قسه‌ی په‌نهان پیکه‌وه بکه‌ن، خوا ناگاداریانه وه‌ک که‌سیکی چواره‌م، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر پینج بن، خوا ناگادارو چاودیریانه، وه‌ک که‌سیکی شه‌شهم، که‌واته: با وانه‌زانن هه‌ر خو‌یان به ته‌نیان و، که‌س ناگایان لیتیان نیه!

که ده‌فهرموی: ﴿ اِنَّ مَا كَانُوا ﴾، واته: له‌هه‌ر جیه‌ک بن، له‌هه‌ر حالیک دابن و، له‌نیوه شه‌و دابن و، له‌په‌نایه‌ک دابن و، له‌نیو ژووریک دا بن و، له‌هه‌ر شوینیک بن، بؤ خوا یه‌کسانه‌و لیتیان ناگاداره.

٦- ﴿ ثُمَّ يَنْتَهُمۡۤ اِذَا عَلِمُوا۟ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ﴾، دوا‌یی له‌رؤ‌زی هه‌لسانه‌وه‌دا، هه‌والیان پین ده‌دات به‌وه‌ی کردوو‌یانه.

وشه‌ی (نَم) لیره‌دا بۆ ریزبه‌ندیی پله پله‌ی و، به‌کاوه‌خۆ به‌دواداهاتنه، چونکه هه‌وآل پێدانی خوا به‌وه‌ی له دنیا‌دا گوتوو‌یانه، یاخود کردوو‌یانه له رۆژی دوایدا، گه‌یاندنه‌که‌ی به‌هێزتره له فراوانی زانیاری خوا، پله‌یه‌کی به‌رزتره.

(۷) - ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به‌دنیایی خوا به‌هه‌موو شتی‌ک زانیه.

(۸) - ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى﴾، ئایا سه‌رنجی ئه‌وانه‌ت نه‌داوه که له چه‌چه‌پ قه‌ده‌غه‌کراون! وشه‌ی (تَرَ)، واته: نه‌تبینوه، لیره‌دا بینی چاوه‌به‌سته، چونکه ئه‌وانه که‌سانیک بوون به‌چاوه‌بیراوان و، حاله‌که‌یان به‌ره‌هه‌ست بووه، ئایا سه‌رنجی ئه‌وانه‌ت نه‌داوه که قه‌ده‌غه‌کراون له چه‌چه‌پ!

(۹) - ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾، دواییش دووباره ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی لێی قه‌ده‌غه‌کراون و لێیان قه‌ده‌غه‌کراوه، که مه‌به‌ست پێی چه‌چه‌پ خراپه، چه‌چه‌پ به‌گومان و له‌کاتیکی گومان لێکراودا، له‌شوێنیکی گومان لێکراودا، نه‌گه‌رنا خه‌لک چه‌وه‌ قسه‌ی په‌نهانی پێکه‌وه هه‌ر ده‌بێ، ئه‌وانه‌ش که لێیان قه‌ده‌غه‌کراوه، جووله‌که‌کان بوون، مونا‌فیک و ده‌غه‌له‌کان بوون، هاو‌به‌ش بۆ خوادانه‌ره‌کان بوون، بێگومان ئه‌وانه‌ش مسوڵمانان لێیان به‌گومان و، لێیان در‌دۆنگن و، هه‌یچی چاکه‌و خه‌ریان لێ نه‌دیتوون و نه‌بستوون، بۆیه‌ ناهه‌قیان نه‌بووه، کاتیکی ئه‌وانه‌ سه‌ریان پێکه‌وه‌ناوه‌و چه‌یه‌یان پێکه‌وه‌ کرده، مسوڵمانان تووشی دنا‌ره‌حه‌تی و سه‌غله‌تی بن، بۆیه‌ خوا ﷻ قه‌رمانی کرده: سه‌ر پێکه‌وه‌ مه‌تین له‌پێش چاوی مسوڵمانان و له‌کۆلان و کووچه‌وه‌ له‌و شوێنانه‌دا که مسوڵمانان سه‌رنجتان ده‌ده‌ن، نه‌تێوه سه‌ر پێکه‌وه‌ بنین، نه‌با مسوڵمانان سه‌ر پێکه‌وه‌ بنین، بۆ ئه‌وه‌ی کۆمه‌لگایه‌که‌ کۆمه‌لگایه‌کی ته‌ندروست بێ، و، پێکهاته جیا‌وزه‌کانی لێک به‌گومان نه‌بن، که ده‌فرمو‌ی: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، به‌دنیایی خوا به‌هه‌موو شتی‌ک زانیه، نه‌گه‌ر دو‌تێراو (مخاطب) که پێغه‌مبه‌ری خوا بێ، ده‌لێین: (إِنَّ) لیره‌دا ته‌نیا بۆ گرنگی و بایه‌خ پێدانه، نه‌ک بۆ جه‌ختکردنه‌وه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا گومانی نه‌بووه‌و دوو دڵ نه‌بووه، تا‌کو خوا ﷻ دنیای بکاته‌وه! به‌لام نه‌گه‌ر دو‌تێراو

(مخاطب) جگله پیغهمبهری خوا ﷺ بِن، نه گهر جهخت و دا کوکی له سهر بکری، هیچ نیشکالیکی تیدانیه.

که ده فهرموی: ﴿ثُمَّ يَوْمُونَ لَمَّا تَهَاوَنَةً﴾، دواپی ده گهرینه وه بو نه وهی لئی قه ده غه کراون، قه ده غه کراوه که بریتی بووه له قسه ی په نهان و چپه چپ و سهر پیکه وه نان.

۱۰- ﴿وَيَنْتَجِرْنَ بِالْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾، پیکه وه چپه ده که ن، (مقو مقو ده که ن) به گونا هو ده ستر ریژی و، به سهر پیچی پیغهمبهره وه.

وشه ی (يَنْتَجِرْنَ) خو پترا ویشه ته وه: (وَيَنْتَجِرْنَ)، (إِنْتِجَاءً) یش (إِفْتِعَال) وه له (تَجَوَّى) هاتوه، هه ردووکیان به یه ک واتان، به لام (يَنْتَجِرْنَ) (یحیی و حمزة و أعمش) وایان خو پندو ته وه، نه وانی دیکه ش: (يَنْتَجِرْنَ) یان خو پندو ته وه، هه ردووکیان یانی: پیکه وه چپه ده که ن و قسه ی په نهان ده که ن.

لیره دا خوا ﷺ سَ وشه ی باسکردوون و فهرموویه تی: نه وان چپه که یان به (إِثْم) و (عُدْوَان) و (مَعْصِيَةِ الرَّسُولِ) ه، تاپا نه و سَ وشه یه فهرقیان چیه؟

أ- (إِثْم) نه وه یه نه و مروقه له خودی خویدا پی گونا هبار بِن.

ب- (عُدْوَان) نه وه یه وپرای گونا هبار بوونی خو ی، زیانی شی هه بی و ده ستر ریژی بی بو سهر نه وانی دیکه.

ج- (مَعْصِيَةِ الرَّسُولِ) یش نه وه یه سهر پیچی بِن له فهرمانی پیغهمبهر، که واته: نه وانه به سَ جوړ چپه یان به یکه وه کردوه، یا خود که چپه یان کردوه، به سَ جوړ بووه: یه ک: هه م له خودی خویدا گونا هبار پی بووه، دوو: هه م زیانگه یان دن بووه به خه لکی دیکه، سَ: هه م سهر پیچی بووه له فهرمانی پیغهمبهر ﷺ، واته: له سَ رووه وه گونا ح بووه، ده شکونجی بگوتری: چپه که یان سَ جوړ بووه، هه رووه ها ده گونجی بگوتری: نه وانه له سَ رووه وه سهر پیچی یان کردوه له فهرمانی خوا ﷺ.

لهوباره وه (مُقَاتِل) كه به كَيَكِه له زانايانى شوئىنكه وتووون وهك (الشوكاني)^(۱) لئى گواستوتتوه، ده لئى: (قَالَ مُقَاتِلٌ: كَانَ بَيْنَ النَّبِيِّ ﷺ وَبَيْنَ الْيَهُودِ مُوَادَعَةً، فَإِذَا مَرَّ بِهِمْ رَجُلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، تَنَاجَوْا بَيْنَهُمْ حَتَّى يَظُنَّ الْمُؤْمِنُ شَرًّا، فَتَهَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَلَمْ يَنْتَهُوا، فَتَزَلَّتْ. وَقَالَ ابْنُ زَيْدٍ بِنِ اسْلَمَ: كَانَ الرَّجُلُ يَأْتِي النَّبِيَّ ﷺ فَيَسْأَلُهُ الْحَاجَةَ وَيُنَاجِيهِ، وَالْأَرْضُ يَوْمَئِذٍ حَرْبٌ، فَيَتَوَهَّمُونَ أَنَّهُ يُنَاجِيهِ فِي حَرْبٍ أَوْ بَلِيَّةٍ أَوْ أَمْرٍ مِهِمْ، فَيَفْرَعُونَ لِذَلِكَ).

ئهم دوو زانايه (مُقَاتِل) و (ابْنُ زَيْدٍ) هه ردووکیان له زانايانى جیلى دواى هاوه لائن، واته: شوئىنكه وتوووانى هاوه لائن (تابعین)، (مُقَاتِلٌ) ده لئى: ئهم ئایه ته بهو بۆنه وه هاتۆته خواری، كه له نئوان پئغه مبهه ﷺ و جووله كه كان دا رَيَكه وتن هه بوو، ئنجا ئه گهر به كيك له پياوه برواداره كان به لایاندا تپهه ريبايه، له به بنى خو باندا چه پيان ده كرد، تاكو ئه و برواداره گومانی خراپيان پئ به رى و دئى سه غله ت بئ، پئغه مبهه رى خواش ﷺ قه ده غه ی كردن [كه تپوه وهك هاوپه پمانانى مسولمانان، نابئ مسولمانان ئه زيه ت بدهن، به چه چپ و سهه ر پئكه وه نان و مقومقو] كه چى هه ره به ده وام بوون، بۆیه خوا ﷺ ئه و ئایه ته ی نارده خوار.

(ابْنُ زَيْدٍ) ده لئى: پياویك (له وان) ده هاته لای پئغه مبهه ﷺ پئوئستیه کی لئى داوا ده كردو، چه په كى له گه لدا ده كرد، له وكاتهش دا سهه زهوى جهنگ بوو [ئنجا مسولمانان، كه ئه و جووله كه، یان مونا فیکه ده هاته لای پئغه مبهه ﷺ چه په له گه لدا ده كرد] پئیان واده بوو ئه و كه سه له باره ی جهنگ وه، یان له باره ی به لایه كه وه، یان له باره ی كاریكى گرنكه وه له گه ل پئغه مبهه ردا ﷺ به په نهانیى قسه ده كات، بۆیه به وه ناره حه ت ده بوون.

ئنجا ئه و پياوه ی هاتۆته لای پئغه مبهه ﷺ ده گونجئ له مونا فیک و جووله كه كان بووبئ، ده شگونجئ هه ره پياویكى دیکه بووبئ، با مسولمانیش بووبئ، واته:

چپه کردنیک له شوینی گونجاوی خویدا نه بی و، له کاتی خویدا نه بی، مه یکه ن، نه وه بو مسولمانانیش هه روا بووهو، بو نامسولمانانیش هه روا بووه، خواش ﷺ ناموژگاری مسولمانان ده کات که ده بی قسه ی په نهان پیکه وه کردن و چپه پیکه وه کردیان، چو ن بی!

۱۱- ﴿وَإِذَا جَاءَكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾، نه وانه (که جووله که کانن و هاوبه ش بو خوا دانه ره کان مونا فیه که کانن) کاتیک دین بو لات، به جوړیک سلوات لی ده که ن، خوا سلوی پی له تو نه کردوه، واته: نهو سلوه به کارنا هینن که خوا سلوی پی له تو کردوه، سلوی خواش ﷺ: (السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ)، نه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ ناشتی و سلامه تی و سلوات لی بی، به لام نه وان به جوړیکی دیکه سلویان ده کرد.

۱۲- ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾، له دل خوشاندا ده یانگوت: ده بووايه خوا ﷺ سازمان بدات، به وهی ده یلین، واته: نه گه رسته خوا نه یینی تیمه ده زانی، نه وه تیمه به جوړیکی خراب سلومان کرد له موحه ممه د ﷺ، نه دی بوچی خوا سازمان نادات؟ خواش ده فهرموئی:

۱۳- ﴿حَسِبْتُمْ جَهَنَّمَ بَصُلْوَنَهَا﴾، دوزه خیان به سه، تیندا ده برژتیرین.

۱۴- ﴿فَبَسَّ السَّمِیْرُ﴾، خراپترین شوین (دوزه خ) ه، (بوی ده چن). (فَبَسَّ الْمَكَانُ جَهَنَّمَ سَائِرُونَ إِلَيْهَا).

هه لبه ته تیمه هو ی هاتنه خواره وه که یمان باسما ن کرد، به لام لیره ش بو زیار تیشک خستنه سه ر چه مک و واتای نه م نایه ته مباره که، نه م ده قه دینین:

عَنِ ابْنِ عَمْرٍو: ﴿إِنَّ يَهُودَ كَانُوا يَقُولُونَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: السَّامُ عَلَيْكَ، يُرِيدُونَ بِذَلِكَ شَتْمَهُ، ثُمَّ يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ: ﴿لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾ فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾ (أَخْرَجَهُ: أَحْمَدُ: ج ۲، ص ۱۷۰، وَالْبَزَّازُ: ۲۲۷۱، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ: ۱۱۴۰۵، إِسْنَادُهُ جَيِّدٌ، وَجُودَةُ السِّيَوطِيِّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوْنِ: ج ۶، ص ۲۶۹).

واته: عہدوللای کوری عومہر ﷺ، دہ لئ: جوولہ کہ کان کہ دہاتنہ لای پیغہ مہہر ﷺ سہ لامیان لی دہ کرد، دہ یانگوت: (السَّامُ عَلَیْكَ)، (سام) مردنہ، یان: (سام) ہہر لہ (سَام) ہوہ ہاتوہ، بہ مانای بیزاریی، یانی: مردن لہ سہرتو، یان: لہ دینہ کہت بیزاریی و ناپڑہہ تیبت بیتہ سہر، مہ بہستیان قسہ پیگوتن و جنیو پیدان ہوو، دواپی لہ دلی خویمان دا دہ یانگوت: بوچی خوا سزامان نادات لہ سہر ٹہوہی ٹہو قسہ خراپہ مان بہرانبہر بہ پیغہ مہہرہ کہی کرد، ٹہ گہر راستہ پیغہ مہہری خواہہ ﷺ؟! ٹنجا خوا ﷺ ٹہوہی لہ تیو دلیمان دابووہو پہنہانیان کردوہ، دہ ریخستوہ، بوہ دہ فہرموی: ﴿حَسْبُہُمْ جہَنَّمُ بَصُلُوۡنَہَا فِیۡسَ الْمَصِیۡرِ﴾، یاسای خوا ﷺ بو مامہ لہ لہ گہل مروقہ کاندہ وایہ، کہ لہ سہر خراپہ کانیان لہ دنیا دا سزایان نادات و ہہ لیاندہ گری بو روژی دواپی، بہ لئی جاری وایہ خراپہ کانیان دہ راہویشتہی خراپیان دہ بن لہ دنیا دا بویان، بہ لام وہک سزادانی خوا ﷺ، سزای تہواو لہ سہر گوناہو تاوانہ کانیان، ہہ لیدہ گری بو روژی دواپی، کہواتہ: یا پییان وانہ بی سزا نادرین! سزا دہ درین، بہ لام نہک لہ دنیا دا، بہ لکو لہ روژی دواپیدا، چونکہ ٹہوی شوینی سزاو پاداشتہو، دنیای کہ مہہرو بہرتہ سک و کہم خایہن، جیی سزاو پاداشتی پر بہ پیستی تیدانایتہوہ.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م:

ریتگری کردنی خوا ﴿۱﴾ له مسوئلیمانان که پیکه‌وه چه‌ه چپ بکه‌ن، به شیوه‌یه‌کی ناره‌وا، که مایه‌ی گوناح و ده‌ستدریژی و سه‌رپیچی پیغه‌مبه‌ر بی و، فه‌رمانکردن به سرتیه‌ک و چه‌یه‌ک که مایه‌ی چاکه‌کاری و پاریزکاری بی، چونکه چه‌ی ناره‌وا له شه‌یتانه‌وه‌یه‌و، بو دلتنه‌نگکردنی بروادارانه‌و، که به بی مؤله‌تی خواش، نه و چه‌یه‌ی به خوتخوته‌ی شه‌یتانه، زیان له برواداران نادات:

خوا ده‌فهرموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجَّوْا بِالْأَيْدِي وَالْعُدُوبِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِاللَّيْلِ وَالنَّفْوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَرَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢﴾

شیکردنه‌وه‌ی هم دوو ئایه‌ته، له هه‌شت برگه‌دا:

خوا ﴿۱﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی چه‌ه چپ و سه‌ر پیکه‌وه‌نان و فسکه فسکی خراپه‌کاران و بیبرویان، له ده‌غه‌له‌کان و جووله‌که‌کان باسکرد، تنجا روو له ئیمانداران ده‌کات و ده‌فهرموی:

(۱) - ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ﴾، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی برواتان هیناوه! هه‌ر کاتیک پیکه‌وه قسه‌ی په‌نهانتان کرد، چه‌تان پیکه‌وه کرد.

(۲) - ﴿فَلَا تَنَجَّوْا بِالْأَيْدِي وَالْعُدُوبِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾، به‌گونه‌وه ده‌ستدریژی و سه‌رپیچی پیغه‌مبه‌ر، پیکه‌وه چه‌ه مه‌که‌ن، (فَلَا تَنَجَّوْا) خوینراویشه‌ته‌وه: (فَلَا تَنَجَّوْا)، وشه‌ی (مَعْصِيَةٍ) وه‌ک چوون به (مَعْصِيَةٍ) به تاک خوینتراوه‌ته‌وه، به (مَعْصِيَاتِ) یش خوینتراوه‌ته‌وه، (ضحاك، مجاهد، حمید) وایان خویندۆته‌وه، واته: به سه‌رپیچیه‌کانی پیغه‌مبه‌ر، بیگومان لیره‌دا رووی دواندن له بروادارانه‌یانی: ئیوه وه‌ک جووله‌که‌کان و مونا‌فیه‌کان مه‌که‌ن، که چه‌ه پیکه‌وه ده‌که‌ن، چه‌ه‌که‌تان گوناح بی و، ده‌ستدریژی بی بو سه‌ر مافی نه‌وانی دیکه‌و، سه‌رپیچی بی له پیغه‌مبه‌رو، له شوینی گونجاوو‌کانی گونجاوی خویدا نه‌بی.

به لَام (ابن عاشور) که پیم وایه لیره دا نه پیکاهه، ده لَن: (الْخِطَابُ لِلْمُتَافِقِينَ الَّذِينَ يُظْهِرُونَ الْإِيمَانَ، فَعَامَلَهُمُ اللَّهُ بِمَا أَعْلَنُوا)، واته: لیره دا پرووی دواندن له مونافیه کانه، نه وانه ی ئیمانان پیشانداوه، خواش ﷻ وهک شه وهی خویمان رایانگه یاندوه، به وه دواندوونی، به لَام به دلنایی نه پیکاهه، چونکه: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا تَنَجِّمُ﴾، نه م تعبیره خوا ﷻ هه رگیز بُو جگه له مسولمانانی به کارنه هیناوه، نه مه نیشانه و دروشمی نه وانه یه که مسولمانن و پروایان به خوا و به پیغمبه ره هیهو، به وهش که پیغمبه ره له خواوه هیناویهتی، نجا ره نگه بویهش وایگوتبئ، له به ره شه وهی خوا ده فه رموی: ﴿فَلَا تَنَجَّوْا بِالْآيَةِ وَالْعُدُودِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَى﴾، چه چپ پیکه وه مه کن به گوناوه ده سدریزئی و سه ریچی له پیغمبه ره، چه پیکه وه بکن بُو چاکه کاری و پاریزکاری، به لَام شه وه یه که مین جار نیهو، یه که مین شوین نیه، که خوا له مسولمانان قه ده غه بکات، شتی خراب نه کن، به لکو جاری وا هیه خوا ﷻ بهو جوړه پیغمبه ره خاتمه شی دواندوه، که بیگومان پیغمبه ره خاتمه له هه موو خرابه یک و، له هه موو که م و کوریه ک دوور بووه، خوا پاراستوویهتی، به لَام خوا ﷻ جاری وایه پیغمبه ره شی ﷻ وا دواندوه، واته: نه ی موحه ممه د ﷻ، نه ی نه وانه ی شوینکه تووی موحه ممه دن! بُو وینه: له سه ره تای سوورده تی (الأحزاب) دا خوا ده فه رموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۱ وَأَتَّبِعْ مَا يوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۲ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۳﴾ (الأحزاب).

واته: نه ی پیغمبه ره! ﷻ پاریز له خوا بکهو، فه رمانه ری کافره کان و مونافیه کان مه که، بیگومان خوا زانای کارزانهو، شوین شه وه بکه وه که له په روره دگارت هوه بو ت سرووشکراوه، بیگومان خوا به وهی ده یکن شه زایه و، پشت به خوا به سته، به دلنایی خوا به سه که کاری پی دروا بی.

هروه‌ها هه‌ر له دواندنی پیغهمبه‌ری خوادا ﷻ، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَأْتِيهَا
 الْبُحْرَانُ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾ وَدَاعِبًا إِلَى اللَّهِ بِآيَاتِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا
 ﴿١٦﴾ وَيُنَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿١٧﴾ وَلَا تُطِيعُ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ
 وَدَعَّ أٰذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٨﴾﴾ الْأَحْزَاب، وهك له ته‌فسیری
 سووره‌تی (الأحزاب) دا، به ته‌فسیل باسما‌ن کردوه، که‌واته: له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوا
 ﷻ مسولمانان ناگادار ده‌کاته‌وه، که‌چه‌ی ناروا نه‌که‌ن، چه‌یه‌ک که‌گوناح
 و ده‌ستدریژی و سه‌ریچی بی له پیغهمبه‌ر ﷻ نه‌وه نایبته پاساوی نه‌وه که
 لیره‌دا رووی دواندن له مونافیق و ده‌غه‌له‌کانه، دواپی خوا ده‌فه‌رموی:

۳- ﴿وَتَنَجُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهْيِ﴾، به‌چاکه‌کاری و پاریزکاری، چه‌بکه‌ن، زانایانی بنجینه‌کانی
 فیقه (أصُول الفقه) ده‌لین: هه‌ر کاتیک فه‌رمانتیک هاتبی له دوا‌ی شتی‌که‌وه که‌قه‌ده‌غه
 کراوه، نه‌وه فه‌رمانه بو ره‌واکردنی نه‌وشته‌به، نه‌ک بو پی‌ویستکردنی، (الأمرُ بَعْدَ النَّهْيِ
 لِلإِبَاحَةِ) لیره‌ش که‌ده‌فه‌رموی: ﴿وَتَنَجُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهْيِ﴾، واته: بو‌تان هه‌یه چه‌پیکه‌وه
 بکه‌ن، به‌لام چه‌یه‌کی ره‌وا، که‌مایه‌ی چاکه‌کاری بی بو‌خه‌لک و، مایه‌ی پاریزکاری
 بی بو‌لای خوا.

۴- ﴿وَأَنْفُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾، پاریزیش له‌و خواپه‌بکه‌ن، که‌بو‌لای وی کو
 ده‌کرینه‌وه، نه‌مه‌ش بیرخستنه‌وه‌یانه بو‌رؤ‌زی کو کرانه‌وه‌و سزاو پاداشت.

۵- ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، به‌دلنیایی چه‌کردن له شه‌یتانه‌وه‌یه.

۶- ﴿لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، تا‌کو نه‌وانه‌ی بروایان هیتناوه دلته‌نگیان بکات،
 (لِيَحْزُنَ)، (حَزَنَةٌ، يَحْزُنُهُ) واته: دلته‌نگی کرد، دلته‌نگی ده‌کات، نه‌مه له (حَزَنَ) وه هاتوه
 که‌سیانی (ثلاثی) به، هه‌روه‌ها خو‌نبراه‌ته‌وه‌ش: (لِيَحْزِنَ الَّذِينَ آمَنُوا)، (أَحْزَنَهُ، يُحْزِنُهُ) به
 چواری (رُبَاعِي) نه‌ویش هه‌ر هه‌مان مانای هه‌یه، (حَزَنَ)، هه‌م حاله‌تی (لازم) ی هه‌یه،
 (حَزَنَ فَلَانٌ) فلان‌که‌س دلته‌نگ بوو، هه‌م حاله‌تی تپه‌رکه‌ر (مُتَعَدِّي) شی هه‌یه، (حَزَنَ فَلَانٌ
 فَلَاتًا)، فلان‌که‌س فلان‌که‌سی دلته‌نگ، خه‌فه‌تبار کرد، به‌لام (أَحْزَنَ) به‌س حاله‌تی تپه‌رکه‌ر

(مُتَعَدِّي) ہدیہ، بہ لآم تہ نیا (نافع) گوتوویہ تی: (لِيُحِزْنَ الَّذِينَ آمَنُوا) تہوانی دیکہ بہ س بہ (لِيَحِزْنَ) یان خویندہوہ.

(۷) ﴿وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، ہیچ جوڑہ زیانیکیان پئی ناگہیہ نئی، ائہو چپہ چپہی شہیتان، کہ وہک خوتخوتہیہک فیروی دہغہ لہ کان و جوولہ کہ کانی دہکات، ہیچ زیانیک بہ برواداران ناگہیہ نئی! مہ گہر بہ مؤلہ تی خوا.

(۸) ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾، بروادارانیش با تہ نیا پشت بہ خوا بیہ ستن.

لیرہدا کہ دہ فہرموی: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، بہ دلنباہی (أل) ی سہر (النَّجْوَى) کہ بو ناساندنہ، مہ بہ ست پئی ناساندنی (عہد) ۵، واتہ: تہو چپہ چپہ زانراو و خراپہی باسکرا، کہ چپہ کردنی دہغہ لہ کان و جوولہ کہ کانہو، چپہ کردنہ لہ سہر بناغہی گوناح و دہ سندر زبئی و سہر پیچی لہ پیغہ مہر، نا تہوہ لہ شہیتانہوہیہ، نہک و ابزانری کہ (النَّجْوَى) (أل) ہ کہی بو ناساندنہو بو جینسہو ہہموو جوڑہ چپہیہک، دہ گرتہوہ، چونکہ خوا فہرمانی کردوہ بہ چپہی باش: ﴿وَتَنَجَّوْا بِاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ﴾، کہ فہرمان پیکردنہ کہ بو رپتیدان و رہوایہ، بہ لآم گرنگ تہوہیہ خوا رہوای کردوہ، کہ واتہ: ناگونجی لیرہدا (أل) ی سہر (النَّجْوَى) مہ بہ ست پئی تیکرا (جنس) بی، واتہ: ہہموو جوڑہ چپہیہک، بیکومانیش تیکہ یشتنی قورنات پٹیوہستی بہ شارہ زایہ کی باش دہکات لہ زمانی عہرہ بی، تہ گہرنا تہ گہر بہ روالہت تہ ماشای بکہی: ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، واتہ: ہہموو جوڑہ چپہیہک لہ شہیتانہوہیہ، کہ چی نابہ تی پیشی دہ فہرموی: ﴿وَتَنَجَّوْا بِاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ﴾، چپہ بکہن، چپہیہک کہ مایہی چاکہ کاری و پاریزکاری بی، تنجا تہ گہر مرؤف شارہ زای زمانی عہرہ بی نہ بی، دہ لئی: تہو دووانہ تیک دہ گیری، لہوئی خوا فہرمانی پئی دہکات و، لیرہش دہ فہرموی: ہہموو چپہیہک لہ شہیتانہوہیہ!! بہ لآم (أل) ی سہر (النَّجْوَى)، لیرہدا تہ لیلیف و لامی عہدہ کہ وہک زورچار گوتوومانہ: (أل) ی (عہد) لہ زمانی کوردیددا دہ کہ و پتہ بہ رانہر (کہ)

تہ گہر بلّین: چہ کہ لہ شہ یتانہ وہیہ، واتہ: تہو چہ یہی پیشتر باسماں کرد، بہ لام تہ گہر بلّین: ہہ موو چہ یہ ک لہ شہ یتانہ وہیہ، تہوہ لہ گہ لّ نایہ تہ کہ ی پیشنی دا تیک دہ گیری، بہ لام خوا دہ فہ رموی: چہ کہ واتہ: تہو چہ یہ ی باسکرا، چہ خراپہ کہ، چہ ریلنگیرا وہ کہ، لہ شہ یتانہ وہیہ.

خوا ﴿۳۲۵﴾ ہہم لیرہ داو ہہم لہ نایہ تی پیشتر دا، باسی سن شتانی کرد، کہ ناوتیہی چہ ی خراپن: (اُمّ وَعْدُوَان وَمَعْصِيَةِ الرَّسُول):

(اُمّ): بریتہ لہ گوناہیک تابیہت بی بہ مروّفہ کہ وہو، تہ نیا زبانی بوّ خوئی ہہ بی.

(عَدُوَان): بریتہ لہ گوناہیک کہ ویرای خوئی، زبانی بوّ بہ رانبہ رہ کہ شی.

(مَعْصِيَةِ الرَّسُول): سہ ریچی لہ پیغہ مہر ﴿۳۲۶﴾ تہوہ یہ کہ بہرہرکانی پیغہ مہر ﴿۳۲۷﴾ بی و، سہ ریچی لنگردنی بی بہ تابیہت، بیگومانیش ہہ موو سہ ریچی کردنیکی پیغہ مہریش ﴿۳۲۸﴾ ہہم گوناہو، ہہم دہ ستر ژئیہو، ہہم سنورر شکینیہ.

لہ کو تایی تہم دہ رسہ دا دوو فہرماہستی پیغہ مہر ﴿۳۲۹﴾ و قسہ یہ کی (فخرالدين الرازي) دینین:

(أ) - پیغہ مہر ﴿۳۲۹﴾ لہ فہرماہستیکی دا دہ فہ رموی: (إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اِثْنَانٍ دُونَ الثَّلَاثِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْرَنُهُ) (أخرجه البخاري: ۶۱۹۰، ومسلم: ۴۱۸۴، وأبو داود: ۴۱۵۱، والترمذي: ۲۸۲۵، وابن ماجه: ۳۷۷۵، وابن حبان: ۷۳، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ).

واتہ: تہ گہر تیبوہ سنی کہس بوون، با دووان پیکہ وہ چہ نہ کہن، جیا لہ سیہ مہ کہ، چونکہ تہوہ دل تہ نگ و خہ فہ تباری دہ کات.

(ب) - پیغہ مہر ﴿۳۲۹﴾ دہ فہ رموی: (إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى رَجُلَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَحْتَلِطُوا بِالنَّاسِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْرَنُهُ) (أخرجه البخاري: ۶۱۹۰، ومسلم: ۴۱۸۴).

واته: نه گهر سئ کهس بوون، با دوو پیاو پیکهوه چپه نه کهن، جیا له نهوی دیکه، هه تا تیکه ل به خه لکی ده بنه وه، چونکه نهوه دلته نگی ده کات، واته: نه گهر له تیتو خه لکدا بوون و تیکه ل بوون و زور بوون، قهیناکات، دوو یان سئ کهس پیکهوه چپه بکهن، مادام هه موویان پیکهوه ن، که سیک قسه یه کی تایه تی که ل که سیک دا هه یه، سه ری ده باته بن گوئی، به لام سئ کهس بن و دوویان پیکهوه چپه بکهن، سییه مه که ناهه قی نیه دلئی ته نگ بی و ناره حهت بی.

(فخرالدین الرازی) بو تیشک خسته نه سه ر چه مک و واتای ته م نایه تانه، ده لئی: (قَالَ الْمُقْسِرُونَ: إِنَّهُ صَحَّ أَنْ أَوْلَيْكَ الْأَقْوَامَ كَانُوا يَتَنَاجَوْنَ فِيمَا بَيْنَهُمْ وَيُوْهُمُونَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّهُمْ يَتَنَاجَوْنَ فِيمَا يَسْؤُهُمْ، فَيَحْزَنُونَ لِذَلِكَ، فَلَمَّا أَكْثَرُوا ذَلِكَ شَكَ الْمُسْلِمُونَ ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ لَا يَتَنَاجَوْا دُونَ الْمُسْلِمِينَ، فَلَمْ يَنْتَهُوا عَنْ ذَلِكَ، وَعَادُوا إِلَى مُتَاجَاتِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ^(۱)).

واته: پوونکه ره وانی قوربان گوتوو یانه: له ریه کی راسته وه گه یستوه، که نه وه خه لکانه {که جووله که بوون و، ده غه ل بوون و، موشریک بوون} له به ینی خو یاندا چپه یان کردوه، وایان مسولمانان حالیی کردوون، که وابزانن نه وه چپه یه که ده کهن بو نه وان خراپه، نه وانیش له بهر نه وه دلته نگ بوون و، کاتیک نه وان زور له سه ر نه وه به رده وام بوون، مسولمانان سکا لای خو یان بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد، پیغه مبه ری خواش ﷺ فه رمانی پیکردن به و شیوه به چپه نه کهن، له پیش چاوی مسولمانان و جیا له وان، نه وانیش هه ر ده ستیان هه لئه گرتوه و گه راونه وه بو چپه کردنی خو یان، وه ک خوا ده فه رموی، ئیدی خوا ﷺ له و باره وه نه و نایه ته موباره که ی دابه زاندوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سېيەم

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له سئ ئایه تان پیک دئی، ئایه ته کانی: (۱۱ - ۱۳)، بابه ته که شیان بریتیه له چۆنیه تیی دانیشتن له کۆرۆ مه جلیس دا به گشتیی، به ئایبه تی کۆرۆ مه جلیسی پیغه مبه ر ﷺ، و، چۆنیه تیی چه و قسه ی ئایبه ت له خزمه ت پیغه مبه ردا کردن و، فه رمان کردنی خوا به مسولمانان که وه ک شتیکی په سندن، و اباشه به ر له قسه و دواندنی ئایبه تی پیغه مبه ر ﷺ، ئه ندازه یه ک له سامانی خۆیان به خشن، که بیگومان نه ویش مه به ست پئی ریکخستنی چۆنیه تیی دواندنی پیغه مبه ری خوا بووه.

به لام دوایی حوکمی به په سندن دانانی مال به خشین، پئش دواندنی پیغه مبه ر ﷺ سووکراوه، دوی ئه وه ی خوا لئی حالیسی کردوون، که نابی پیغه مبه ری خوا به زۆر دواندن و چه له گه لدا کردنی و سه ر بردنه بن گوئی، بیزارو ناره حه ت بکه ن.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَاسْحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۱﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَجَمَعْتُمْ إِلَى الرَّسُولِ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْهِمْ بِحَسْبِكُمْ صِدْقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرٌ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۲﴾ مَا شَفَعْنَا أَنْ نَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْهِمْ بِحَسْبِكُمْ صِدْقَةٌ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

مانای ده قافدهقی نایه تکان

{ئەهی ئەوانەهی بروتان هیناوه! هەر کات پیتان گوترا: لە کۆپو مه جلیساندا فراوانیی بکەن (و جیی که سانی دیکه بکەنەوه)، فراوانیی بکەن، خوا فراوانیتان بۆ دەرە خستین، هەر وه ها هەر کات گوترا: هه لسن (بۆ دانیشتی که سانیکی دیکه) هه لسن، خوا ئەوانه تان که برویان هیناوه، بهرزیان ده کاته وه، ئەوانه ش که زانیارییان پیدراوه چەندان پله (بهرزیان ده کاته وه)، خواش شاره زای ئەوه یه که ده یکه ن (بۆیه وردو وریا بن له هه لسوکه وتاندا) {۱۱} ئەهی ئەوانەهی بروتان هیناوه! هەر کات به پهنانی و تاییهت پیغه مبهرتان دواند، چاکه و به خشینیک پیش دواندنه که تان بخهن، ئا ئەوه چاکترو پاکتره بۆتان، ئنجا ئەگەر نه تانبوو (به خشن)، بیگومان خوا لیبوردی به به زه ییه {۱۲} (ئەهی بروادارینه!) ئایا بیمتان هه بوو (په رۆشی مأل و سامانه کانتان بوو) که به خشینه کان بخهنه پیش قسه ی پهنانکردنتان! (له گه ل پیغه مبهردا) ئنجا که ئەوه تان نه کرد له حالیکدا خواش به به زه یی خۆی گه رایه وه سه رتان (و، لیتان بورد) ده جا نوێژ بهرپا بکەن و زه کات بدەن و، فه رمانبه ریی خوا و پیغه مبه ره که ی بکەن، خواش شاره زای ئەوه یه که ده یکه ن {۱۳}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(نَفَسَحُوا): (الْفُسْحُ وَالْفَسِيحُ: الْوَاسِعُ مِنَ الْمَكَانِ، وَالتَّفْسُحُ: التَّوَسُّعُ يُقَالُ: فَسَحْتُ مَجْلِسَهُ فَتَفْسَحَ فِيهِ)، وشه ی (فُسْحُ وَفَسِيحُ) هه ردووکیان به واتای شوئینیکی فراوان دین، (تَفْسُحُ) واته: (تَوَسُّعُ) فراوانکردن، ده گوتری: (فَسَحْتُ مَجْلِسَهُ) واته: کۆره کهیم فراوان کرد، (فَتَفْسَحَ فِيهِ) به فراوانیی دانیشت، یان کۆره کهی فراوان کرد.

(الْمَجْلِسِ): (جَمْعُ مَجْلِسٍ: كُلُّ مَوْقِعٍ يَقْعُدُ فِيهِ الْإِنْسَانُ، (مَجَالِسٍ) کۆی (مَجْلِسٍ) ه، به کوردیی ده لئین: کۆر، یان دیوه خان، یان شوئینی دانیشتن، هه ر شوئینیکه خه لک به کۆ تئیدا دابنیشن، پئی ده گوتری: (مَجْلِسٍ) واته: (مَكَانُ الْجُلُوسِ)، شوئینی دانیشتن.

(أَنْشُرُوا): (النَّشْرُ: الْمُرْتَفِعُ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَشْرًا): به شوئینیکی بهرز ده گوتری له زهوی، (انْتَشَرَ فَلَانَ: قَصَدَ نَشْرًا)، (انْتَشَرَ) رووی کرده شوئینیکی بهرز، بهرزاییه ک، (نَشَرَ فَلَانَ عَنْ مَقَرِّهِ: تَبَا)، فلانکهس له شوئنه کهی هه لسا.

(نَجَّيْتُمْ): (نَجَّيْتُمْ: نَجَّيْتُمْ: سَارَرْتُمْ، وَأَضَلُّهُ أَنْ تَخْلُوَ بِهِ فِي نَجْوَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)، (نَجَّيْتُمْ): چهه له گه ل کرد، ریشهی (نَجَّيْتُمْ)، هه روها (نَجْوَى) له وه وه هاتوه که سیک له شوئینیکی چۆلی زهوی، له گه ل که سیکدا پتکه وه بن، (نَجْوَةٍ) شوئینیکی چۆل، چۆلایی، یان بهرزایی.

(صَدَقَةٌ): (الصَّدَقَةُ: مَا يُغْرَجُهُ الْإِنْسَانُ مِنْ مَالِهِ عَلَى وَجْهِ الْقُرْبَى كَالزَّكَاةِ، (صَدَقَةٌ): بریتیه له وهی مرووف له مال و سامانی خۆی ده یبه خشی، به مه بهستی له خوا نزیک بوونه وه وه ک زه کات.

(أَشْفَقْتُمْ): (الْإِشْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ، لِإِنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ، وَيَخَافُ مَا يَلْحَقُهُ، (أَشْفَقْتُمْ) ئایا بيمتان هه بوو، ئایا په رووشیبتان هه بوو، (إِشْفَاقٌ) خه م

لئ خوارد تېكى تېكه له له گه ل ترس دا، چونكه بابای خاوه ن په روښ (مُشْفِق) په روښی بؤ ده رپراو (مُشْفِق عليه) خوښده وې و مه ترسیشی هه یه كه زیانی تووش بئ، نه مه ش به كوردی دی ده بیته په روښ، (إشْفَاق) ده بیته په روښ بوون، په روښ نه وه یه پیت ناخوښ بئ كه سېك تووشی زیان ببئ.

هوی هاتنه خواره وې نایه تهاكان

ده رباره ی هوی هاتنه خوار ی هه ردووك نایه تی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰنِكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطَهَّرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَ اللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ ؕ أَشْفَقْتُمْ أَن تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰنِكُمْ صَدَقَتٌ فَإِذ لَّمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَأَقْبِسُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ ؕ، چه ند كپرداوه یه ك هاتوون، تیمه یه ك دانه یان هه لده بژیرین كه له رووی سه نه ده وه به پیتی قسه ی خاوه نانی (الإستیعاب في بيان الأسباب) سه نه ده كه ی باش (حسن) هو، نه مه ش ده قه كه به تی:

إعْن ابن عَبَّاسٍ ؓ، قَوْلُهُ: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰنِكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطَهَّرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَ اللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ ؕ وَذٰلِكَ أَنَّ الْمُسْلِمِينَ أَكْثَرُوا الْمَسَائِلَ عَلَى رَسُوْلِ اللّٰهِ ﷺ حَتَّى شَفَعُوا عَلَيْهِ، فَأَرَادَ اللّٰهُ أَن يُخَفِّفَ عَنْ نَبِيِّهِ؛ فَلَمَّا قَالَ ذٰلِكَ، صَبَرَ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، وَكَفُّوا عَنِ الْمَسْأَلَةِ، فَأَنْزَلَ اللّٰهُ بَعْدَ هٰذَا: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَن تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰنِكُمْ صَدَقَتٌ فَإِذ لَّمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَأَقْبِسُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ ؕ، قَوْسَعُ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ، وَلَمْ يَصِفِقْ،) نه مه هه ردو و نووسه ری (الإستیعاب في بيان الأسباب) گوتوویانه: (أخرجه الطبري: ج ۲۸، ص ۱۵، وابن أبي حاتم في تفسیره كما في «لباب النقول في أسباب النزول» للسيوطي ص ۲۰۷، و«الدر المنثور» للسيوطي ج ۸، ص ۸۳، وابن مردويه في تفسیره، كما في تخريج الكشاف ج ۳، ص ۴۳۰، وقلنا: وهذا سند حسن).

واته: عه بدوللای کوری عه بیاس ﴿۵۲﴾، (که ناموزای پیغمبره ﴿۵۲﴾) له باره ی قسه ی خوای به زره وه که نایه قی ژماره (۱۲) به ده لئی: مسولمانان زوریان قسه له گه ل پیغمبردا کردو پرساریان لئی کرد، هه تا تووشی ناره حه تیبان کرد، خواش ﴿۵۲﴾ ویستی نهو حاله له سهر پیغمبره که ی خوی سووک بکات، انه وهنده سهری نه خه نه سهری و سه غله قی نه کهن، پیغمبر ﴿۵۲﴾ سه رتاپا نه دهب و شهرم و حه یاو ریژ بووه، سه غله تیشیان کرد بی، نه یفه رموو: سه غله تم مه کهن! خوا ﴿۵۲﴾ بو خوی مشووری لی خواردوه له سه رووی حهوت ناسمانانه وه، هم لیتره دا، هم له سووره قی (الأحزاب) دا که پیشتر باسمانکرد له باره ی چوئیه تیی چوونه مالی پیغمبره ی خواوه ﴿۵۲﴾ ناموزگاریی نیمانداران ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُدْعَكَ لَكُمْ إِلَيْنَا طَعَامٌ غَيْرَ نَظْرِينَ إِنَّهُ﴾ ﴿۵۳﴾ ﴿الأحزاب﴾، دوایی له دریزه ی ره وته که دا ده فه رموی: ﴿فِي سَبْعِينَ مِائَةً أَلْفًا مِائَةً مِنْ أَلْحَقَى﴾ ﴿۵۴﴾ ﴿الأحزاب﴾، واته: پیغمبره ی خوا ﴿۵۳﴾ شهرمتان لی ده کات و، خوا ﴿۵۴﴾ شهرم له هه قی ناکات، واته: خوا ﴿۵۴﴾ که خاوه نی نهوپه ری میهره بانسی و لوتف و به زه ییه و، له گه ل پیغمبردا ﴿۵۳﴾ لوتف و که رهم و به زه یی نواندوه و، ناموزگاریی نیماندارانی کردوه هه ندیک شتی لی فه ده غه کردوون، که و مه کهن و به و شیوه یه پیغمبره ﴿۵۳﴾ مه دوینن، به و شیوه یه مه چنه مالی و تووشی سه غله تیی مه کهن} نجا ده لئی: کاتیک خوا وایفه رموو {نهم نایه ته ی نارد خوار، که ههر کاتی ویستتان پیغمبره ی خوا ﴿۵۳﴾ بدوینن، به خشینیک بکهن پیش دواندی پیغمبره ﴿۵۳﴾ خیریک بکهن، نجا بچنه خزمهت پیغمبره ﴿۵۳﴾ خه لکیکی زور وازیان هیناو، نه ده چوونه خزمهت پیغمبره ﴿۵۳﴾ پرساری لیکهن، یان قسه ی تاییه قی له گه ل بکهن، دوای نه وه خوا ﴿۵۳﴾ نهم نایه ته ی دوایی نارد خوار: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْكُمْ صَدَقَاتِكُمْ فَأَبَدْنَا لَكُمْ طَعَامًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ ﴿۵۴﴾ ﴿المجادلة﴾، واته: تاییا ترس و بیمتان هه بوو که له پیش دواندن و چپه کردنی تاییه تتان له خزمهت پیغمبردا

﴿ خَيْرٌ وَجَاهٌ بَكْرَةٌ! نَجَا نَهْكَرْ نَهْوَهْتَانْ نَهْكَرْدُو خَوَاشْ كَهْ رَايَهْوَه سَهْرَتَانْ، كَهْوَاتَه: نَوْبُرْ بَهْرِيَا بَكْرَهْنَ، وَ زَهْكَاتْ بَدَهْنَ وَ فَهْرَمَانَبَهْرِيِي خَوَاوْ پَيَّغَهْمَبَهْرَهْ كَهِي بَكْرَهْنَ، خَوَاشْ شَارَهْزَايْ نَهْوَهْيَه كَهْ دَهْيَكَهْنَ.﴾

دوایی تینو عه بیاس (خوا له خوئی و باپی رازی بی)، ده لئی: ﴿فَوَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَ لَمْ يُضِيقْ﴾ نَهْو کاته خوا حاله کهی بُو فراوانکردن و لئی وه تهنگ نه هینان، که ههر ده بی خیر بکهن، بهر له دواندن پيغهمبه ره کهی.

هه لئه ته که سیکیش دواي نَهْو نایه ته ش، پیش دواندن پيغهمبه ره ﴿چاکه یه کی کرد بی و به خشینگی کرد بی، نجا چوو بیته خزمه تی، شتیکی باشی کرده، به لَم خوا ﴿له سهری سوو ککردن که نه وه شتیکی خُوبه خشانه یه، که واته: وه ک دوایی باسی ده که ین، که باسی نه سخ کراوه بُو نَهْم نایه ته موباره که و، گوايه نایه تی سیزده به میان هی دوازده می نه سخ کرد و ته وه، قسه یه کی بی به لگه یه، به لکو ههر نه وه نده یه وه ک تینو عه بیاس (خوا له خوئی و باپی رازی بی)، ده لئی: ﴿فَوَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، وَ لَمْ يُضِيقْ﴾، خوا ﴿حاله کهی بُو فراوانکردن و لئی وه تهنگ نه هینان، که شتیکی چه می بی، ههر ده بی مالّ به خشن، نجا له خزمه تی پيغهمبه ردا قسه ی تایه ت بکهن، ههر وه ک نایه ته کهی پیشیش هه روای ده که یاند، چونکه فرموویه تی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرٌ﴾ ﴿المجادلة، نا نه وه بُو تیره باشترو پاکتره، نه مه ش ههر لئی ده فامر تیه وه که ههر له نه سلدا به خشینه که ته رکیک نه بووه، به لکو وه ک له گتیردراوه کهی عه بدو لئی کوری عه باسدا هاتوه، بُو نه وه بووه مسولمانان پيغهمبه رخی خوا ﴿سه غلّه ت نه کهن، هینده سه رو دلی نه گرن، هه موو که سیش عه قل و سه ليقه کهی هینده ته واو نیه، که حالی خه لکی دیکه ش له بهر چاو بگری و، هی وایه بهس ناگای له پتویستییه کهی خو یه تی، بویه خوا ﴿به پتویستی زانیوه مسولمانان ناگادار بکاته وه و، هوشدار بیان پی بدات، نه ک نه رکیکی له سه ر دانابن و، دوایی نه و نه رکه ی لابرد بی، چونکه نه گهر دواي نه وه ش که سیک خُوبه خشانه مائیکی

به خشیی، نجا چوویتته خزمهت پیغمبر ﷺ هر شتیکی باشی کردوه، چونکه خوا دهفهرموی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ (۱۲) المجادلة، نهوه چاکتره و پاکتره، بنگومان شتی چاکتره و پاکتریش خوا لاینابات.

مانای گشتیی نایه تکان

هر له دریزهی نهوه دا که خوا ﷺ له م سوورته موباره که دا، بروداران دهوئینی و، هه ندیک نه دهب و رهوش و ئاکاری کۆمه لایه تیی و، بهرو مه جلیس و، به تایهت له مامه له له گه ل پیغمبری خوادا ﷺ یان قیر ده کات، دهفهرموی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَسَعَوْا فِي الْمَجَالِسِ فَأُمْسِحُوا بِيَسْجِ اللَّهِ لَكُمْ﴾، تهی نهوانه ی پرواتان هیناوه! پرواتان هیناوه به هه موو تهو شتانه ی پیوسته بروابان پی بهیترئ! هر کاتیک پیتان گوترا: له کوپان دا، جی فراوان بکهن، جی فراوان بکهن، واته: جیی خه لکی دیکه ش بکه نه وه و پال ویک بدن و بوشایی دروست بکهن، بو نه وه ی خه لکی دیکه دابنیشی، ﴿يَسْجِ اللَّهُ لَكُمْ﴾، (نه گهر تیوه وابکهن) خواش فراوانیتان بو ده ره خستینی، واته: فراوانی له خیره چاکه ی دنیا داو، له پاداشتی دواپوژدا، فراوانی له دل و دهر وون دا، فراوانی له رهوش و ئاکاردا، فراوانی له رزق و بژیودا، خوا ﷺ دیاری نه کرده له چیدا، یانی: هه موو شتیکی خیره چاکتان بو فراوان و زور ده کات، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَكُمْ تَسَعَوْا فَانْتَرُوا﴾، نه گهر پیتان گوترا: هه لسن، هه لسن، چونکه جاری وا هه یه به وه نده کاره که ته واو نابی و، مه دار ساز نابی، خه لکیک که له کوپیکدا دانیشتون، پالویک بدن و خه لکیک دی، یه ک و دووان نین تاکو بچه که لینه کانه وه، به لکو بو وینه: پازده بیست (۱۵-۲۰) که س دانیشتون له کوپو مه جلیسی پیغمبردا ﷺ به لام سی چل (۳۰-۴۰) که سی دیکه دین، ده بی نهوانه ی پیتش هه لسن و جیی نهوانی دیکه بکه نه وه، نه گهر به نوره ش

بئ، ئەوان نۆرەي خۇيان کردوه، ئنجا با خەلکی دیکه بئ دابنیشی، نابئ هیچ کەس نیزیکی له پیغەمبەرەوه ﷺ، کۆرۆ مه جلیسی پیغەمبەر ﷺ بۆ خۆی قورخ بکات و، لئی دابنیشی و دایکوتی و هه لئه ستی و، خەلکی دیکه ش به پیوه رابوه ستی! چونکه هه موویان به شیان به پیغەمبەری خواوه هه یه، هه لئه ته لیره دا خوا ﷺ به گشتی فرموویه تی، به دلئیایی به پله ی یه که م مه به ست پیی کۆرۆ مه جلیسی پیغەمبەر، به لام به گشتیش هه روایه، تیستا خەلک ئەو عەقڵ و سه لیه یه ی هه یه، بۆ وینه: جه ژنان خەلک ده چئ بۆ پیرۆزبایی له یه کدی کردن و شوئینکی دیاریکراوه، په نجا کەس دانیشتون، دوایی په نجا کەسی دیکه دین، ئەگەر ئەو په نجایه ی پیشت هه لئه ستی و، شوین بۆ ئەوانی دیکه چۆل نه کەن، که جه ژنانه یان کردوه ده بئ هه لسن، یان سه ره خو شیی و تازه یان کردوه، یان هه وائل پرسینیان کردوه ده بئ هه لسن، خه لکه که ی دیکه جئیی نابئ دابنیشی، ده بئ هه ر به پیوه بن، ئەوه ش پیچه وانه ی عەقڵ و سه لیه یه، که واته: هه رچه نده ئەوه تابه ته به کۆرۆ مه جلیسی پیغەمبەرەوه ﷺ، به لام بۆ هه موو کۆرۆ مه جلیسه کانی دیکه ش هه روایه، دوایش له وباره وه کورته باسیکی تابه ت ده که ین.

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾، خوا ئەوانه تان که پروایان هئناوه، به رزیان ده کاته وهو، ئەوانه ی زانیاریان پیدراوه، چه ندان پله به رزیان ده کاته وه، واته: ئیوه به هۆی ئیمان هه کاته وه له لای خوا به رزن و، به هۆی زانیاری و ئیمان هوه، چه ندان پله ی به رزان هه ن، که واته: به پیی داخوایی ئیمان هه کاته تان پیکه وه مامه له بکه ن و، مادام له لای خوا به رزن، ئیوه ش مامه له و ره وشت و ناکاری به رزان هه بئ، یه کیک له شیوه کانی ره وشت و ناکاری به رزیش، ئەوه یه که که سیک دئ، بۆ کۆرۆ مه جلیس، جیگای بکه یه وه، ئەگەر جئیی بۆوه، ئەگەر نا هه لسی بۆ ئەوه ی بیته شوئنه که ی تو، هه روه ها ئەمه نامازه شه به وه، که ده بئ له ئیو مسولماناندا، ره چاوی ئەوه بکری که سیک که

زانیاری زیاتری پیدراوهو، یان ههیه ته‌مه‌نی زیاتره، یان پینگه‌که‌ی وا خوازاره، یان باری ته‌ندروستی و پتویست ده‌کات، پتویسته مسولمانان هاوکاری بن و، ریزی زیاتری لئ بگرن، لیره‌دا ته‌نیا باسی نه‌وانه‌یه که زانیاریان پیدراوه، به‌لام له فه‌رمایشته‌کافی دیکه‌دا، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی هوکاره‌کافی دیکه‌ی ریزلیگرتنی تایه‌تیشی کردوه، وه‌ک ته‌مه‌ن: (اَلَيْسَ مَنَا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرًا، وَلَمْ يَعْرِفْ شَرَفَ كَبِيرًا) (أخرجه أحمد: ۷۰۷۳، و الترمذي: ۱۹۲۰، وقال: حسن صحيح، والحاكم: ۲۰۹، وقال: صحيح على شرط مسلم).

واته: هه‌ر که‌سێک به‌زه‌یی به‌ بچوو‌کماندا نه‌یه‌ته‌وه‌و، ریزی به‌ ته‌مه‌مان نه‌زانئ، له‌ ئیمه‌ نیه، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی که‌ عه‌قل و هو‌شی زیاتری هه‌یه، ده‌گونجئ زیاتر له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌هه‌مه‌ند بن، فه‌رموو‌یه‌تی: (اَلَيْسَ مِنْكُمْ اُولُو الْاَخْلَامِ وَالْثَهٰی)، (أخرجه ابن أبي شيبه: ۳۵۲۷، وأحمد: ۱۷۱۴۳، ومسلم: ۴۳۲، وابن حبان: ۲۱۷۲).

واته: با نه‌وانه‌تان لیم نیزی‌ک بن، که‌ خاوه‌نی عه‌قل و هو‌شی زیاترن.

چونکه‌ نه‌وانه‌ ته‌گه‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نیزی‌کتربن، فه‌رمایشته‌که‌ی باشت لئوه‌رده‌گرن و زیاتری تیده‌گه‌ن، دوایی نه‌و زانیاریه‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ریده‌گرتئ، به‌ مسولمانانی ده‌که‌یه‌نن، ﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، به‌ دلنیا‌یی خواش شاره‌زای نه‌وه‌یه که‌ ده‌یکه‌ن، واته: بزائن چو‌ن په‌فتار ده‌که‌ن! خوا زو‌ر شاره‌زایه، خوا زانا‌شه‌و شاره‌زاشه، زانایه به‌ شته‌کان و که‌سه‌کانیش و، شاره‌زاشه به‌ هه‌لسوکه‌وته‌کان و به‌ شته‌ په‌نه‌انه‌کان.

ئنجا خوای کاربه‌جئ باسی چو‌نیه‌تیی چه‌کردن و قسه‌ی په‌نه‌ان و تایه‌ت کردن له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا ده‌کات: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَدَّجِمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جَمُوْنِكُمْ صَدَقَةٌ﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! هه‌ر کاتیک پیغه‌مبه‌ری خواتان دواند به‌ شیوه‌ی په‌نه‌ان، چه‌تان له‌گه‌لدا کرد، خیر و چاکه‌و، به‌خشینیک پیش

دواندنه تایهت و چه که تان له گه لّ پیغهمبه ری خوادا، بخهن، چاکه یهک پیش بخهن، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكَ وَأَطْهَرٌ﴾، ئەووه بو تێوه چاکریشهو، پاکریشه، چاکتره بو تان بو دنیاو دواوژژتان و، پاکریشه مالّ و سامانه که تان پاک ده که نه وه، دلّ و دروونی خوشتان پاک ده که نه وه له سیفهقی رەزلیلی و چرووکی و، مالّ و سامانیشتان له حەقی مسولمانان، که تێوه له وانتان زیاتر هه یه، ئەوان پێویستییان پیتی هه یه، پاک ده که نه وه، وشە ی زه کات به مانای پاک کردنه وه و گه شه پیدان دێ، چونکه ئەو مالّە ی دە یده ی به خاوه نه کانی، که له سوورهقی (التوبة) دا، خوا ﷻ باسی کردوون، ئەو هه شت جووره که سه، تو هه م مالّ که شت گه شه پی دده ی، هه م پاکیشی ده که یه وه، له هه قی ئەو هه شت جووره که سه ی خوا دیاری کردوون، ﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، ئنجا ئە گه ر نه تانبوو (خێرو چاکه یه ک بکه ن و بیکه نه پیش ده ستی قسه ی تایه تکر دنتان له خزمن پیغهمبه ری خوادا ﷻ) به دنیایی خوا لیبورده ی میهره بانه، واته، ئە گه ر نه تانبوو مه رج نیه، خیری ک بکه ن، به لام ئە گه ر هه تانبوو، ئەوه باشته رو پاکتره، که واته: ئەو به خشینه هه ر له ئە سلدا ئە رکیکی شه رعیی پێویست نه بووه، که به نه کردنی گونا هبار بن.

دوایی ده فه رموئ: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَلَاحٌ﴾، نایا په رو شیی و ترستان هه بوو، بیمتان هه بوو، که به ر له چه کردنه که تاندا چه ند خێرو چاکه یه ک بکه ن، چه ند مالّ به خشینیک پیش بخهن، ﴿فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا﴾، ئنجا تێستا ئە گه ر نه تان کرد، ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾، خواش گه راپه وه سه رتان به به زه یی و چاو پو شیی لیکردن، ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، نوێژ به رپابکه ن و زه کات بده ن و، فه رمان به ری خوا و پیغهمبه ره که ی بکه ن، ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾، خواش شه ره زای ئە وه یه که ده یکه ن، ه ی پێ شێ فه رموئ: ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ﴾، خوا به وه ی ده یکه ن شه ره زایه، لێ ره ده فه رموئ: ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾، خوا شه ره زایه به وه ی ده یکه ن، ه ی پێ شێ کرده وه که زیاتر جیی سه رنج بووه، به لام لێ ره شه ره زایی خوا و په نه انزایی خوا به کرده وه کان، زیاتر جیی مه به سه ته، بۆیه ئەو پێ شخراوه.

مهسه له گرنه گان

مهسه له یه که م:

فهرمانکردنی خوا به برواداران، که له دانیشتیان دا له کۆر و مه جلیسان، به تایهت کۆری پیغه مبهردا ﴿﴾ وریابن و، جیی یه کدی بکه نه وه، ههر کات یه کیکی له بابای دانیشتوو پیویستر به وهی دابنیش، یان پایه دارتر له رووی ته مه ن، یان زانتر له رووی زانسته وه، یان له رووی خزمه ته وه، هات، با ئه و که سه هه لسی و شوینه که ی بۆ چۆل بکات:

خوا ده فه رموی: ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْۤا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ فَسَّخُوْۤا فِى الْمَجٰلِسِ فَلَفَّسُوْۤا يَّسَّخِ اللهُ لَكُمْ وَاِذَا قِيْلَ اَنْشُرُوْۤا فَاَنْشُرُوْۤا فَاَنْشُرُوْۤا بِرَفْعِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْۤا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ اٰوْتُوْۤا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۱﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه ته، له شهش برکه دا:

(۱) - ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْۤا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ فَسَّخُوْۤا فِى الْمَجٰلِسِ فَلَفَّسُوْۤا ﴾، ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! ههر کاتیک پیتان گوترا: فراوانیی بکه ن له کۆراند، له شوینی دانیشتاندا فراوانیی بکه ن، وشه ی (تَفَسَّخُوْا) خویتراویشه ته وه: (تَفَسَّخُوْا)، له سه ر کیشی (تَفَاعَلْ)، واته: هه مووتان پالۆیک ویکبده ن و بۆشایی دروست بکه ن، تاکو ئه وانى دیکه دابنیشن، (فِى الْمَجٰلِسِ) خویتراویشه ته وه: (فِى الْمَجْلِسِ)، (مَجْلِس) واته: شوینی دانیشتن، (مَجَالِسِ) واته: شوینه کانی دانیشتن، وشه ی (تَفَسَّخُوْا) واته: (تَوَسَّخُوْا) و فَسَّخَ فَلَانَ لِأَخِيْهِ فِى مَجْلِسِهِ يَفْسُخُ فَسْحًا، أَي: وَسَّعَ لَهُ، فَلَانَكِهِس جِيّ فراوانکرد بۆ فلانکه س، واته: پالیان ویک داو بۆشاییان دروست کرد، بۆ ئه وه ی ئه و که سه ی دیکه، یان ئه و چه ند که سه ی دیکه، دابنیشن، ئنجا ئه گه ر جیی هه بێ به هۆی پالۆیکدانى ئه وانه وه و، جیی دانیشتیان هه بێ،

باشە، ئەگەرنا چارەسەرى دووم دېتە پېش، كە بریتیه لهوهی ئەوان هەلسن و شوین بو ئەوانی دیکه چۆلېكەن.

۲- ﴿يَسْحَ اللَّهُ لَكُمْ﴾، (فراوانی بکەن) خوا فراوانیبتان بو دەپەخسینتی. (فراوانی بو پەخساندن) زانایان زۆریان قسە لیکردوه، بەلام پیم وایە سی واتایان هەلدهگری:

۱- خوا فراوانیبتان بو دەپەخسینتی لە دنیاو دواپۆژداو، لە دنیاو بڑیوی فراوانتان بو دەپەخسینتی، پەوشتان فراوان دەکات و، دلتان فراوان دەکات، عەقلتان فراوان دەکات.

۲- خوا فراوانیبتان بو دەپەخسینتی لە بەهەشتداو، شوینتان فراوان دەکات و پاداشتی فراوانتان دەداتەوه.

۳- خوا فراوانیبتان بو دەپەخسینتی لە گۆرەکانتان دا، واتە: ئەو شوینتی که لە دواي مردن دەپجنتی لە قۆناغی بەرزەخ دا، مەرج نیە خودی گۆرەکه بی.

هەموو واتایەکانیش لە یەک کاتدا مەبەست بن، هیچ تیککیرانیک پروونادات.

۳- ﴿وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا﴾، هەر کاتیک پېشتان گوترا: هەلسن، هەلسن، (نشن) یانی: شوینتیکی بلندو بەرزایی که هەلدهتوقتی لە زهوی، مروۆفی که لە شوینی خوئی هەلسن، بەرز دەپیتەوه، ﴿وَإِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا﴾، خوینراویشەتەوه: (إِذَا قِيلَ اُنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا) هەردوو شیوه خویندنهوه کانیس یەک واتایان هەیه، واتە: (وَإِذَا قِيلَ: فُؤْمُوا فُؤْمُوا) ئەگەر گوترا: هەلسن، هەلسن، بەرزبەتەوه، بەرزبەتەوه.

تیمە دواویی کورتە باسیک لەوبارەوه دینین، بەلام لیرە ئەم فەرمایشتهی پتغەمبەر ﷺ دینین: {لَا يَقِمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ يَقْعُدُ فِيهِ فِيهِ} (أَخْرَجَهُ البخاري: ۶۲۶۹، مسلم: ۲۱۷۷، وأحمد: ۲۰۵۰۴، وَاللَّفْظُ لَهُ).

واتە: با پیاویک، پیاویک لە شوینی خوئی هەلنەستینتی، دواویی لە شوینتەکهی دابنیشی.

ئىنجا ئايا ئەمە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويهتى: لەگەل ئەو دەدا كە خوا دەیفەرموى، تىكدە گىرى؟ نە خىر، ئەگەر وەك فەرمانىك كرا، كۆرۈ مە جلىسى پىغەمبەرە، يان كۆرۈ مە جلىسى ھەر كە سىكى دىكە يە، ھەركات خاوەنى كۆرۈ مە جلىسە كە گوئى: فلانكەس! ھەلسە، با فلانكەس دابنىشنى، يان ئەو كۆمە ئەي دائىشتوون، زەحمەت نەبى ئىوھ ھەلسن و ئەوانى دىكەي ھاتوون، با ئەوان دابنىشنى، ئەو دووانە تىكناگىرىن، چونكە ھى ناپەوا كاتىكە، پياوئىك بچى پياوئىك ھەلسىتى و، بلى تۆ ھەلسەو من دىمە شوئنت! ئەو دەيان قەدەغەيە، بەلەم ئەگەر ئەو كەسەي مشوورخۆر و سەرپەرشتىارى كۆرۈ مە جلىسە كە يە، فەرمان بكات، پىويستە بە قسەي بگىرى.

دوايى خوا دەفەرموى:

۴- ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾، بە دىنبايى خوا ئەوانەتان كە پروايان ھىئاو، بەرزىان دەكاتەوھ.

۵- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَلْهَمُوا لَكُمْ﴾، ئەوانەش كە زانىارىيان پىدراوھ، چەند پلە بەرزترىان دەكاتەوھ (بەسەر ئەوانەدا كە تەنيا ئىمانيان ھەيە) واتە: ئەوانەي ئىمان و عىلميان ھەيە، پلەيان بەرزترە لەوانەي تەنيا ئىمانيان ھەيە، بەلەم بىگومان زانىارىيەك كە بە راستىي خاوەنەكەي پىي وەفادارو پىوھى پابەند بى، ئەگەرنا زۆر كەس ھەيە لەسەر زانستەكەي خۆي قەرزاز بۆتەوھو، زۆر ئىماندارى سادە، لە زۆر كەسى دىكە كە خۆي بە زاناو شارەزا دەزانى، ھالى لە دىناو قىامەت دا زۆر زۆر باشترە، بىچىنە ئەوھەي ئىنسان بۆ خوا سولھاو بى و كارى چاك بكات، بەلەم ئەگەر دوو ئىماندار ھەبوون، لە ئىماندا وەك يەك بوون و، يەكيان وپراي ئىمانەكەي، زانىارىشى ھەبوو، ئەو زانىارىيە پلەو پىگەي زىياترى بۆ دەپەخسىتى.

(القرطبی) له تفسیره که ی خویدا^(۱) ده‌لئی: (أَيُّ: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾
 فِي الثَّوَابِ فِي الْآخِرَةِ، وَفِي الْكَرَامَةِ فِي الدُّنْيَا، فَيَرْفَعُ الْمُؤْمِنَ عَلَى مَنْ لَيْسَ بِمُؤْمِنٍ،
 وَالْعَالِمَ عَلَى مَنْ لَيْسَ بِعَالِمٍ)، واته: خوا ﷺ ئیمانداران له پاداشتی پوژی دوایی
 و له ریزو پیگه‌ی دنیایش دا، به‌رز ده‌کاته‌وه، که سَیِّک بروای هیتابنن به‌رز
 ده‌کاته‌وه به‌سهر که سَیِّک دا بروای نه‌هیتابنن، زاناش به‌رز ده‌کاته‌وه به‌سهر
 که سَیِّکدا که زانا نیه.

(الطبري) له تفسیری نه‌وه پسته موباره‌که: ﴿وَإِذَا قِيلَ ائْتُوا بِآيَاتِنَا﴾
 له تفسیری (فَأَنْشُرُوا) دا، ده‌لئی: (فَأَرْفَعُوا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَإِنَّ لَهُ حَوَاجَّ، فَأَحَبُّ
 كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ يَكُونَ آخِرَ عَهْدِهِ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ)^(۲)، واته: نه‌گه‌ر بیتان گوترا:
 هه‌لسن، هه‌لسن له لای پیغه‌مبه‌ر، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌رقالیی دیکه‌ی
 هه‌یه، هه‌ر کامیکیان حه‌زی کرد خو‌ی دوایین که‌س بی که کورو مه‌جلیسی
 پیغه‌مبه‌ر به‌جی ده‌هیلئی (به‌لام نه‌وه ده‌بیتنه مایه‌ی سه‌غله‌ت کردنی).

(القرطبي) له تفسیره که ی خویدا^(۳)، له تفسیری نه‌م نایه‌تانه‌دا ده‌لئی: (لَمَّا
 بَيَّنَّ أَنَّ الْيَهُودَ يُحْيَوْنَهُ مِمَّا لَمْ يُحْيِهِ بِهِ اللَّهُ، وَدَمَّهْمُ عَلَى ذَلِكَ، وَصَلَ بِهِ الْأَمْرُ بِتَحْسِينِ
 الْأَدَبِ فِي مَجَالَسَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، حَتَّى لَا يُضَيِّقُوا عَلَيْهِ الْمَجْلِسَ، وَأَمَرَ الْمُسْلِمِينَ
 بِالرَّعَاطِفِ وَالتَّالِفِ حَتَّى يَفْسَحَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ، حَتَّى يَتِمَّ كُنُوفُ مِنَ الْإِسْتِمَاعِ مِنْ
 رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالنُّظَرِ إِلَيْهِ. قَالَ قَتَادَةُ وَمُجَاهِدٌ: كَانُوا يَتَنَاقَشُونَ فِي مَجْلِسِ النَّبِيِّ ﷺ،
 فَأَمَرُوا أَنْ يَفْسَحَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ).

زۆر جوان نه‌م نایه‌تانه پیگه‌وه په‌یوه‌ست ده‌کاته‌وه!

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۸، ص ۲۲۶.

(۲) جامع البيان: ۳۳۸۷.

(۳) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۸، ص ۲۲۴.

واته: دواي ٺهوهي خوا ﴿۱۰۸﴾ رووني کردهوه جووله کهکان کاتیک پیغهمبه ر ﴿۱۰۹﴾ ده دوتین و سلاوی لیده کهن، به جوریک سلاوی لیده کهن، پیچه وانهی ٺهوهیه که خوا سلاوی پی لی کرده، لهسه ر ٺهوه سه رزه نشتی کردن، ٺنجا ٺهوه په یوه ست ده کاتهوه بهوهوه که ده بی خه لک جوان له خزمهت پیغهمبه ری خوا ﴿۱۱۰﴾ له کورو مه جلیسی دا دابنیشی، تاکو کورو مه جلیسه که ی لی وه تهنگ نه هینن (و سه غله تی نه کهن) فه رمانیشی به مسولمانان کرد، له بهینی خویان دا هاوسوز و ته باو گونجاوبن، هه ندیکیان جیی هه ندیکیان بکه نهوه، تاکو هه موویان بتوانن، گوئی بو پیغهمبه ری خوا بگرن و، ته ماشای بکه ن و لئی بههره مند بن، فه تاده و مواهید، گوتوو یانه: هاوه لآن (خوا لیتیان رازی بی)، پیشبرکه یان ده کرد له کورو مه جلیسی پیغهمبه ردا ﴿۱۱۱﴾ بویه فه رمانیان پیکرا، که هه ندیکیان شوین بو هه ندیکیان چو ل بکه ن و جیکای به کدی بکه نهوه.

۶- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾، خواش شاره زایه بهوهی ده یکه ن.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

فهرمانکردنی خوا به برواداران که به‌خشین بکه‌نه پیشده‌ستی، به‌تایه‌ت دواندن پیغهمبه‌ری خوا ﷺ، نه‌وه باشته‌رو پاکتره، پاشان چاوپوشی لیکریانان، له‌و باره‌وه‌و، فهرمان پیکردنیان به‌نوئژو زه‌کات و فهرمانبه‌ری بو خوا و پیغهمبه‌ره‌که‌ی:

خوا ده‌فهرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جُنُوْدِكُمْ صَدَقَةٌۭۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ وَاَطْهَرُۙ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۳﴾ مَا سَفَقْتُمْ اَنْ تَقْدُمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جُنُوْدِكُمْ صَدَقَتٍۭۙ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ وَاطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥۙ وَاللّٰهُ خَيْرٌۭۙ مَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳﴾ .

شیکردنه‌وی ئەم دوو ئایه‌ته، له ده برگه‌دا:

(۱) - ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُوْلَ﴾، ئە‌ی ئەوانە‌ی برواتان هیناوه! هەر کاتیک پیغهمبه‌ری خواتان به‌په‌نهانی دواند، واته: چه‌تان له‌گه‌ل کردو به‌تایه‌تی دواندتان.

(۲) - ﴿فَقَدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ جُنُوْدِكُمْ صَدَقَةٌۭ﴾، خێرو چاکه‌و به‌خشینیک بکه‌نه پیشده‌ستی چه‌کردن و دواندنه‌که‌تان، واته: به‌رله‌وه‌ی بیدوئین، خێرو چاکه‌یه‌ک بکه‌ن، ئە‌مه‌ وه‌ک ئە‌و ئایه‌ته‌ مو‌بارکه‌به‌که‌ ده‌فهرموی: ﴿اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ﴾، واته: هەر کاتیک ویستان بو‌نوئژ هه‌لسن، لێ‌ره‌ش که‌ ده‌فهرموی: ﴿اِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُوْلَ﴾، نه‌ک پیشی بیدوئینی و دوا‌یی خێره‌که‌ بکات! واته: خێره‌که‌ بکه‌و ماله‌که‌ به‌خشه، ئنجا بچۆ پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بدوئنه.

(۳) - ﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ وَاَطْهَرُۙ﴾، ئە‌وه‌ بو‌ئێ‌وه‌ باشته‌رو پاکتریشه، (خیر) یان (اسم تفضیل) ه، به‌مانای (أخیر) چاکتر، که‌ پیچه‌وانه‌ی (أشرف)، خراپتر، واته: (أشد خیریه)، یاخود

(خَیْرٌ) برانبر (مَرَّ) ه، واته: نه وه بو ټیوه باشه، پټچه وانه که ی بو ټیوه خرابه، (أَطْهَرُ) یش، ناوی هه لټباردن (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ) ه، واته: (أَشَدُّ طَهْرًا)، نه مه پاکتره، بیگومان پاکیی مه عنه ویی.

۴- ﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا﴾، نجا نه گهر نه تانبوو، خټرو، چاکه بکه، مالټ ببه خشن، پټش نه وه ی پیغهمبه ری خوا ﷺ به تایبه تی بدوټین و چپه ی له که لدا بکه ن.

۵- ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزُورٌ رَّحِيمٌ﴾، به دلنیا یی خوا لیورده ی به به زه یی، واته: نه گهر که سیک نه ییوو، لیوردر او وه چاوپوشیی لیکراوه و، له سه ری به مه رج ناگیرئ، که هه ر کاتئ قسه ی تایبه تی له خزمه ت پیغهمبه ردا بکات، خټرو چاکه یه ک بکات، نه وه ته نیا بو که سانیکه هه یانبئ.

۶- ﴿مَا أَشَقَقْتُمْ أَنْ نُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْكُمْ صَدَقَاتٍ﴾، نایا ترس و په رڅشیتان هه بوو که خټرو به خشینان پټش چپه کردنه که تان بخه ن! هه ندیک له مسولمانان وه ک پټشتر گوتمان: سلهمینه وه و پرینگانه وه له وه ی له خزمه ت پیغهمبه ردا ﷺ قسه بکه ن، له به ر نه وه ی فه رمانیان پټکرا، خوټه خشانه مالټ ببه خشن، پټش نه وه ی قسه ی له خزمه تدا بکه ن، بوټه خوا ده فه رموئ: نایا ترس و بیمتان هه بوو، (له ته واوبووئی مالټ که تان، یان که مېوونه وه ی مالټ و سامانه که تان) که پټش دواندن پیغهمبه ر ﷺ و چپه له که ل دا کردئ، خټرو چاکه بکه ن، خټرو چاکه کان پټشبخه ن!!

۷- ﴿فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾^(۱)، ټیستا نه گهر نه وه تان نه کرد (له حالیکدا که نه وه تان نه کرد) خواه گه رایه وه سه رتان و چاوپوشیی لیکردن.

۸- ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ﴾، که واته: نوټزه که تان به رپا بکه ن، وه ک جاران له سه ری به رده وام بن.

۹- ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾، زه کات بده ن، له سه ر زه کاتدانتان به رده وام بن.

(۱) (إِذْ طَرْفِيَةً، أَي حِينَ لَمْ تَفْعَلُوا) ټیستا له حالیکدا نه تانکرد (خټرو به خشینتان نه کرد).

۱۰- ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾، فەرمانبەریی خواو پیڤغەمبەرە که شی بکهن، خواش شارەزای ئەو هیه که دەیکەن، که واتە: بزنان چۆن مامەلە دەکەن! بە تاییەت لە خزمەت پیڤغەمبەردا ﷺ، چۆن دەیدوین، چۆن لە کۆرۆ مەجلیسیدا دادەنیشن، چۆن سلاوی لێ دەکەن! چونکه خوا شارەزای ئەو هیه که دەیکەن.

(إشفاق) بە مانای ترس و وریاییە، لێرەدا بە مانای ئەو هیه: ئایا تێو بەرۆشیتان بوو و ترسان مأل و سامانە که تان ببە خشن، (هل شقّ علیکم تقدیم الصدقة؟ فقد وضعت عنکم، وأمرؤا بمناجاة رسول الله ﷺ بعیر صدقة حين شقّ علیهم ذلك) (أخرجه: الطبري: ۳۳۸۹۱، عن مجاهد).

واتە: ئایا قورس بوو لە سەرتان خێرو چاکە بکهن، مأل ببە خشن، پێش ئەو هیه پیڤغەمبەر ﷺ بدوین، ئەو هیه لە سەرتان لاچوو، فەرمانیان پیکرا پیڤغەمبەری خوا ﷺ بدوین، بە بێ خێرو چاکەو مأل بە خشین، واتە: ئەو هیه شیان بو هیه، بە لām من وای تێدەگەم - دواایش زیاتر تیشکی دەخەینە سەر لە کورتە باسیک دا - راست نیە که ئەو حوکمە یە کجاری لاجووبی، بە لām خوا ی مۆتەعال ویستی مسۆلمانان مەشق پێبکات و رایانبھێتی، چۆن مامەلە لە گەل پیڤغەمبەردا بکهن، وانە بێ هەر کەسێ چوو، لە خزمەتی دابنیشی و سەغلهتی بکات، بەس مەسەلە راھێتانیان و مەشق پێکردنیان بوو، ئەگەر نا ئەو ئایەتە و حوکمە کە ی هەر لە جیی خۆیدا یە، دواایش کەسیک خێرو چاکە یە کی کرد بێ، ئنجا چوو بیته خزمەت پیڤغەمبەر ﷺ دابنیشی، هەر چاکێ کردو، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكَ وَأَطْهَرُ﴾، ئەو هیه بو ئێو چاکترە و پاکترە، شتیکی کە پاکتر بێ و چاکتر بێ، بێگومان خوا نەسخی ناکاتەو.

كورتە باسنىك: چۈنەيتىي مامەلەكردن لە كۆرى پىغەمبەرى خوا
 ﷺ بە تايبەت و. كۆرۈ مەجلىسەكانى دىكەدا بە گىشتىي و.
 چۈنەيتىي دواندىنى پىغەمبەرى خوا ﷺ^(۱)

بە پىزان!

لە ھەشت بىرگەدا، ئەم كورتە باسە دەخەينە روو:

(۱) - ئىسلام سەرتاپا ئەدەب و رەوشت و ئاكارى بەرزو جوان و پىك و پىكئىيە:

يەككىك لەو ھەلسۈكەوتانەي لە كۆمەلگادا پىويستە وردەكارىي تىدا بىكرى،
 بىرىتە لە دانىشتن لە كۆرۈ مەجلىس دا، ھەلسۈكەوتە كۆمەلەيەتتەكان، زۆر
 گرنگە ئەدەب و رەوشتە جوانەكانىيان تىدا رەچاۋ بىكرىن، مرۆف بە سرووشت،
 كائىنئىكى كۆمەلەيەتتە ناتوانى بە تەنيا بى، مەگەر ژيانئىكى زۆر نارەحەت
 و بىزاركەر، لەبەر ئەو ھە مرۆف ھىچ چارى ئىيە، دەبىن لەگەل خەلكدا بى، چ
 ژيانى ھاوسەرىي پىكەو ھە نائى و، خاۋەن ھاوسەرو ژن و مىندال بى، چ بە تەنيا
 بى، گرنگ ئەو ھە مرۆف ناتوانى بە تەنيا ژيانئىكى تەندروستانەو بەختەو ھەرانە
 بى، بۆيە مرۆفەكان ناچارن سەرىپكەو ھە بىنن و پىكەو ھە بىن، ئىنجا لە ئەنجامى
 پىكەو ھە بوونى مرۆفەكان و پىكەو ھە ژيانئىندا، كۆمەلەك ھەلسۈكەوتىيان پىكەو ھە
 دەبىن، يەككىك لەوانە ھەلسۈكەوتى سەردان و ھاموشو، پىكەو ھە دانىشتن و،
 يەككىي دواندىن و قسەكردن، بۆيە ئەو ھە بوارە زۆر پىويستىي بە چاۋ وردىكردەنەو
 دەكات، ئىسلامىش گرنگىيەكى زۆرى پىداۋە.

(۱) پروانە: (التفسير الكبير) ج: ۱۵، ص: ۲۸، ص: ۲۶۰ إلى ۲۶۲، (محاسن التأويل) ج: ۹، ص: ۲۸، ص:

۲) - له م ئایه تانه دا - تیمه ش ئەم کورته باسه بۆ زیاتر تیشک خستنه سه ر
تیوه پۆکی ئەو ئایه ته موباره کانه ده کهین - که ئایه ته کانی: (۱۱ و ۲۱ و ۳۱)،
له سووره تی (المجادلة) ن، وه ک پیتشت ته تفسیرمان کردن، باسی چهنده ئه ده بیکی
گه وره و گرنگ کراوه و ده توانین بئین: سه ره کییه کانیان ئەم چواره ن:

أ) - جیکردنه وه ی یه کدی ی له کۆرۆ مه جلیس دا: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ أَنزَلْنَا بِهَا إِذَا قِيلَ لَكُمْ
تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَأَتَسَّحُوا فَيَسَّحُ اللَّهُ لَكُمْ ۝۱۱﴾ المجادلة، که سیک دیته کۆر و
مه جلیسیکه وه که هه موویان دانیشتون، ئەو که سه، یان ئەو دوو که سه، یان ئەو
چهنده که سه چاوه پێ ده که ن، ئەوانیش بێن و جیگایان بێته وه، پتویسته دانیشتووه کانی
ئەو کۆرۆ مه جلیسه، فه رموویان لێ بکه ن و جیگایان بکه نه وه و بیانحه ویننه وه، ئەمه به
روونی له ئایه ته موباره که کاندایا باسکراوه.

ب) - جی چۆلکردنی هه ندیکیان بۆ هه ندیکی دیکه، چ له بهر ئەوه ی جی بۆ چۆلکراوه که
پایه دارتره له رووی زانیارییه وه، له رووی ته مه نه وه، یان له رووی پێگه ی سیاسیی
و کۆمه لایه تیه وه، یان له رووی پێگه ی دیندارییه وه، یاخود له بهر ئەوه ی ئەوانه ی
دانیشتون، به هه ریه یان وه رگرتوه له و کۆرۆ مه جلیسه، به تایه ت که کۆرۆ مه جلیسی
پێغه مبه ری خوا ﷺ له ئایه ته کاندایا زیاتر په چاو کراوه، ئەوانی دیکه ش که دین، پتویستییان
به به ره وه رگرتن و گویتگرتن هه یه: ﴿وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا﴾ المجادلة، یان (وَإِذَا
قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا)، هه م به: (فَأَنْشُرُوا) هه م به: (فَأَنْشُرُوا) هه ردووکیان هاتوه، ئەگه ر
پیتتان گوترا: هه لسن و به رزبنه وه، هه لسن، واته: جیی ئەوانی دیکه بکه نه وه.

ج) - زانیان و شاره زانیان پێگه یه کی تایبه تیان هه یه له ئیو کۆمه لگای مسولماندا، له هه ر
روویه که وه زاناو شاره زا بن: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾،
خوا ئەوانه تان که ئیمانیا ن هیناوه، به رزیان ده کاته وه، ئیمانداران به گشتیی له لای خوا
پایه به رزن، ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾، ئەوانه ش که زانیاریان پێدراوه، به چه ندان
پله لای خوا ﷺ به رزن، به مه رجیک کار به زانسته که یان بکه ن و، حالییوونه که یان له
خۆیاندا بکه نه حال و، زانینه که یان بگۆرن بۆ توانین.

۵- هاوه لآن خویان لئ رازی بی، سوور بوون له سه ر نیزیکی له پیغهمبهری خوا ﷺ و دواندن، بویه خوا ﷺ ناموزگاریان دهکات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَجَمُّعْتُمْ أَلَيْسَ لَكُمْ عَذَابٌ مُّذْمُومٌ لِّمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ﴿۱۴﴾ المجادلة، نهوهش بو جوریک له سنووردانان و مهشق پیکردن و راهیتانی هاوه لآن بووه خوا لئیان رازی بی، که زیاتر ره چاوی پیغهمبهری خوا ﷺ بگهن و، زور سرقالی نه کهن و، نیسراحت و پشودانینی لئ تیک نه دهن، نجا که هاوه لآن زور سوور بوون له سه ر نهوهی زور به خزمهت پیغهمبهری خوا ﷺ بگهن، هوکاردهکی نهوه بووه خوشه ویستی و دلسوزی و ریزو حورمهتی زوریان له دلدا هه بووه به رانبهری، هه لبه ته که سیکی که سیکی خوشه نوئی، حهز به چاره ی ناکات و حهز به دیداری ناکات.

۳- چهند نه ده بیکی له بواری کوپو مه جلیس له سوننهت دا:

بیگومان سوننهت واته: ریبازی پیغهمبهری ﷺ، ههر بهرجهسته کردنی قورنانه له سه ر نه رزی واقع و، روونکردنهوهی لایه نی کرده یی قورنانه، واته: چۆنیه تی جیه جی کردنی قورنان، نه گهرنا قورنان بو خوئی خوا ناوی لئناوه: (قُرْآن مُبِیْن، کِتَاب مُبِیْن)، قورناتیکی رۆشن، کتیبیکی رۆشن، یان قورناتیکی رۆشنکه ره وه، کتیبیکی رۆشنکه ره وه، به لام چۆنیه تی کارپیکردنه که ی و بهرجهسته کردنی له سه ر نه رزی واقع، نهوه نه رکی سه هرکی پیغهمبهری خاتمه، که خوا له سووره تی (النحل) دا ده فرموئی: ﴿وَأَرْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ الْبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿۱۴﴾، واته: زیکرمان بو لای تو دابه زاننده، تاکو نهوه ی بو یان دابه زینراوه، بو یان روونبکه یه وه، {چۆنیه تی کارپیکردن و جیه جی کردنه که ی} به لکو خوشیان بیربکه نه وه، دبا با سه رنجی ریبازی پیغهمبهریش بده ین و، بزانین له باره ی کوپو مه جلیس و هه لسان و دانیشتن پیکه وه کردنی مسولمانانه وه، له و چوارچیه وه دا چی فرمووه؟ هه لبه ته پیغهمبهری خوا ﷺ فرمایشتی زورن، به لام تیمه پینج دهق له سوننهت دئینه وه وه ک همونه:

(أ) - (عَنْ ابْنِ عَمَرَ رضی اللہ عنہما قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنَ مَجْلِسِهِ، ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۶۲۹، وَمُسْلِمٌ: ۲۱۷۷).

واته: عہدوللای کوری عومہر رضی اللہ عنہ، دلئی: پیغہمبہر ﷺ فہرمووی: با پیاوئیک پیاوئیک لہ شوئینی خوئی ہلئہستئینی و، دوایی لہو شوئینہی تہوی لی ہلئہستاندوہ، لئی دابنیشی.

(ب) - (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُقَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ، وَيَجْلِسَ فِيهِ آخَرَ، وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا وَتَوَسَّعُوا) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۲۱۸، وَمُسْلِمٌ: ۲۱۷۷، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۱۲۸، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۷۴۹).

واته: پیغہمبہری خوا ﷺ فہدہغہی کردوہ کہ پیاوئیک لہ شوئینی خوئی ہلئہستئیری و، دوایی یہکتیکی دیکہ لئی دابنیشی، بہ لکو فراوانیی بکہن و پالوئیک بدہن و شوئینی یہکدیی بکہنہوہ.

(ج) - (يُنْهَى عَنْ مَجْلِسِ مَنْ يَجْلِسُ فِيهِ آخَرَ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ) (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۱۷۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۱۵۳، وَابْنُ حِبَانَ: ۵۸۸، وَابْنُ خُزَيْمَةَ: ۷۸۲۱).

واته: نہگہر یہکتیکتان لہ کوڑئیک ہلئسا، دوایی گہ پایوہ بو شوئینہکہی خوئی، شوئی شایستہترہ بہ شوئینہکہی.

مادام نیشانہیک ہہبی کہ نہو کہسہ یہکجاری ہلئہستاوہو، شوئینہکہی جئی نہہیشتوہو، کاریکی ہہبووہو چوئہ دہر، ئنجا تاکو دیتہوہ شتیکی گونجاو نیہ، شوئینہکہی گیرایی و، دوایی سہری سہتھی بی و نہزانی لہ کوئی دابنیشی!

(د) - (إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۳۲، وَالدَّارِمِيُّ: ۳۳۶۵، وَمُسْلِمٌ: ۸۱۷، وَابْنُ مَاجَةَ: ۲۱۸، وَابْنُ حِبَانَ: ۷۷۲).

واته: خوا بہم کتیبہ کہسانئیک بہرز دہکاتہوہو، کہسانئیکشی پی نزم دہکاتہوہ.

ئهوانه‌ی به قورئان به‌رزده‌بنه‌وه، ئه‌وانه‌ن که هه‌ولده‌ده‌ن، چاکی بخوینن، له‌به‌ری بکه‌ن و، لئی تیبگه‌ن و، کاری پئ بکه‌ن، ئه‌وانه پئی به‌رزده‌بنه‌وه، قورئان به‌رزوه شوینکه‌وتووای و په‌یره‌وانی به‌ریزه‌کاته‌وه، قورئان به‌ریزه‌و شوینکه‌وتووای و په‌یره‌وانی به‌ریزه‌کاته‌و، قورئان عه‌زیزه‌و ئه‌وانه‌ی شوینی بکه‌ون و په‌یره‌ویی لئ بکه‌ن عه‌زیزه‌تیان پئ ده‌به‌خشی و ... هتد، هه‌روه‌ها خوا به قورئان ئه‌وانه نزم ده‌کاته‌وه که دژایه‌تی قورئان بکه‌ن و پشتی تئ بکه‌ن، که‌واته: ئه‌هلی قورئان خوا به‌ریزان ده‌کاته‌وه‌و، پئویسته له هه‌ئسوکه‌وتی کۆمه‌لایه‌تی دا ره‌چاوی ئه‌وه بکری، ئه‌وانه‌ی زیاتر ئه‌هلی زانستی شه‌رعیین و، زانستی شه‌رعیی واته: قورئان، به پله‌ی یه‌که‌م ئنجا دواپی ریازی پئغه‌مبه‌ر، پئویسته له ئیو مسوولماناندا، ره‌چاوی ئه‌و ئیمتیازه‌و، ئه‌و پئگه‌و پله‌یان بکری.

(ه) - پئغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: {لَيْلِي مِّنْكُمْ أُولُوا الْأَخْلَامِ وَالنُّهَى} (آخره مسلم: ۴۳۲)، واته: با ئه‌وانه‌تان که خاوه‌نی هیدی و مه‌ندی و خاوه‌نی تیگه‌یشتی زیاترن، [واته: ره‌وشتیان جوانتره‌و عاقلتر و هۆشمه‌ندترن]، زیاتر لیم نزیک بن، چونکه ئه‌وانه زیاتر ده‌توانن به‌هرمه‌ند بن له پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له فه‌رمایشته‌کانی، له تئوه‌پامان و سه‌رنجدانی هه‌ئسوکه‌وته‌کانی، دواپی ئه‌وانه‌ش سوود ده‌گه‌یه‌ننه‌وه به خه‌لکی دیکه، ئه‌مانه چه‌ند ده‌قیکی که‌م بوون و، پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وباره‌وه فه‌رمووده‌ی زۆری لئ گپ‌دراونه‌وه.

(۴) - مه‌سه‌له‌ی له‌به‌ر یه‌کدی هه‌ئسان:

که‌سیک دیت بو کۆرو مه‌جلیسیک، یان که‌سانیک که دانیشتون، ئنجا ئایا هه‌ئسان بو که‌سانی دانیشتوو، یان هه‌ئسان بو که‌سانی هاتوو، وه‌ک یه‌که، یان جیان؟!

له‌وباره‌وه با سه‌رنجی هه‌ندیک قسه‌ی (ابن کثیر) بده‌ین، دواپی سه‌رنجی هه‌ندیک قسه‌ی (ابن تیمیه) ده‌ده‌ین، (ابن کثیر) یش قوتایی (ابن تیمیه) ی بووه،

(ابن تیمیہ) ماموستای (ابن کثیر وابن القیم والذہبی)، ژماره یه کی دیکه ی زور له زانیانی بهرجهسته بووه، تیمه نهو قسانه له (محاسن التأویل) هکه ی (جمال الدین القاسمی) یه وه دینین^(۱).

(ابن کثیر) گوتویه تی: (وَقَدْ اخْتَلَفَ الْفُقَهَاءُ فِي جَوَازِ الْقِيَامِ لِلْوَارِدِ إِذَا جَاءَ، عَلَى أَقْوَالٍ: فَمِنْهُمْ مَنْ رَخَّصَ فِي ذَلِكَ مُحْتَجًا بِحَدِيثٍ: «قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ» وَمِنْهُمْ مَنْ مَنَعَ مِنْ ذَلِكَ مُحْتَجًا بِحَدِيثٍ: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَتَمَثَّلَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ» وَمِنْهُمْ مَنْ فَصَّلَ فَقَالَ: يَجُوزُ عِنْدَ الْقُدُومِ مِنْ سَفَرٍ، وَلِلْحَاكِمِ فِي مَحَلِّ وَوَلَاتِيهِ، كَمَا دَلَّ عَلَيْهِ قِصَّةُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ، فَإِنَّهُ لَمَّا اسْتَقْدَمَهُ النَّبِيُّ ﷺ حَاكِمًا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ، قَرَأَهُ مُقْبِلًا قَالَ لِلْمُسْلِمِينَ: «قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ»، وَمَا ذَاكَ إِلَّا لِيَكُونَ أَنْفَذَ لِحُكْمِهِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ، فَأَمَّا اتِّخَاذُهُ دَيْدَنًا فَإِنَّهُ مِنْ شِعَارِ الْعَجَمِ. وَقَدْ جَاءَ فِي السُّنَنِ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ شَخْصًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَ إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لَهُ، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهَتِهِ لِذَلِكَ).

واته: شه عزانان لهو باره وه نایا په وایه که سیک که دیته کوړو مه جلیسیکه وه له بهری هه لسیی یان نا؟ راجیایان هه یه له سه ر چه ند قسه یه ک: (نهو سئ قسان دینئ، سئ رایان دینئ:}

(۱) - هه نديکیان گوتویوانه: به لئ مؤله ته، به لکه شیان به و فه رمووده یه هیناوه ته وه که له (صحیح البخاری: ۱۴۴۴) د، له (أبي سعيد الخدري) یه وه، هاتوه کاتیک سه عدی کوری موعاز هات، پیغهمبه ر ﷺ فه رمووی: {قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ}، هه لسن بو گه وره که تان، [له بهر نه وه ی مسولمانان به گشتی له وی بوون و به زوری نه نصاریه کان بوون، به لام هه نديک ده لئین: له بهر نه وه ی سه عد بریندار بووه و پیوستی به هاوکاری بووه، بویه پیغهمبه ر ﷺ وایفه رمووه}.

(۲) - هه‌شیانه پرتی له‌وه گرتوه، له‌بهر یه‌کدی هه‌لسن، به‌لکه‌شی به‌و فه‌رمایشته‌ی پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هیتناوه‌ته‌وه که ده‌فهرمووی: ههر که‌سیک جه‌ز بکات پیاوان به‌ پتوه، بۆی رابوه‌ستن، با شوینی خووی له‌ ناگردا دابنن، (أبو داود: فی کتاب الأدب: ۵۲۲۹).

(۳) - هه‌شیانه روونکردنه‌وه‌و ورده‌کاری تیدا کردوه، گوتووویه‌تی: که‌سیک له‌ سه‌فه‌ر هاتیبته‌وه، دروسته له‌ به‌ری هه‌لسی، هه‌روه‌ها حوکم‌پراتیک، یان دادوه‌ریک له‌ شوینی حوکم‌پرانیی و کارچیه‌ جه‌ کردنه‌که‌ی خویدا، پتویسته له‌به‌ری هه‌لسی، هه‌روه‌ک به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی سه‌عدی کوری موعاز (خوا لئی رازی بن)، ده‌یگه‌به‌نتی، سه‌روک هوژی ته‌وس، چونکه کاتی پتغه‌مبه‌ری خوا داوای لیکرد، بن وه‌ک دادوه‌ر له‌ باره‌ی (بنو قریظه) وه، کاتیک بینی به‌ مسولمانانی فه‌رموو: هه‌لسن بۆ لای گه‌وره‌که‌تان، بۆ ته‌وه‌ی ته‌و حوکم و بریاره‌ی ده‌یدات باشر برشتی هه‌بن، (خواش زانتره‌ نایا له‌به‌ر ته‌وه بوو، یان له‌به‌رچی بووه؟!، به‌لام ته‌وه که له‌به‌ر یه‌کدی هه‌لسان بکریته نه‌ریتیکی پابه‌ندی پتوه‌کراو، له‌ دروشمی عه‌جه‌مه‌کانه [واته: له‌ دروشمی ته‌وانه‌یه که ته‌و کاته نامسولمان بوون و، حوکمی نائیسلامیان جیه‌ جه‌ کردوه] له‌ (سنن) دا هاتوه که هاوه‌لان خوا لئیان رازی بن، هیچ که‌سیان له‌ پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خوشر نه‌ده‌ویست، به‌لام که ده‌هات، له‌به‌ری هه‌لنه‌ده‌ستان، له‌به‌ر ته‌وه‌ی ده‌یانزانی پتی ناخوشه.

(ابن تیمیة) یه‌ش ره‌حمه‌تی خوا ی لبی له‌ یه‌کیک له‌ فه‌تواکانی دا که (جمال الدین القاسمی) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خووی (محاسن التأویل) دا، لئی خواستوته‌وه، قسه‌یه‌کی روون ده‌کات له‌و باره‌وه، که من له‌به‌ر دریزی ده‌قه عه‌ره‌بیه‌که‌ی ناهینم و ریک ده‌یکه‌مه‌ کوردیی:

ده‌لی: له‌ نه‌ریتی پتشین له‌ روژگاری پتغه‌مبه‌ر ﷺ و له‌ روژگاری جینشینه‌ سه‌ر راسته‌کانی دا، نه‌بووه، بیکه‌نه‌ عاده‌ت له‌به‌ر یه‌کدی هه‌لسن، وه‌ک تیبستا زۆر له‌ خه‌لکی واده‌که‌ن.

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (خوا لئی رازی بن) گوتووویه‌تی: **إِلْمٌ يَكُنُّ شَخْصٌ أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَ إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لَهُ، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهَتِهِ**

لذَلِكَ) (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ٩٤٦، وَصَحَّحَهُ الألباني)، واته: هاووه لآن هيچ كهسيان له پيغهمبهری خوا ﷺ له لا خوْشه ويستتر نه بوو، به لأم کاتيک ده يانينبي له بهری هه لئه دهستان، له بهر نه وهی ده يانزانی پيی ناخوْشه.

به لأم جاری وا هه بووه هاووه لآن كه سيك كه له سه فهر گه راوه تهوه، له بهری هه لساون، وهك پيشوازی لی کردن، هه روهك له وباروه له پيغهمبهری خوا ﷺ گپدراوه تهوه كه له بهر (عكرمة بن أبي جهل) هه لساوه، کاتيک هاتوه مسولمان بی، هه روهها به پشتیوانه کان کاتيک سه عدی کوری موعاز هاتوه فرمويه تی: هه لسن بو لای گه وره كه تان، (سه روه كه تان) سه عد نه خوْش بوو چاره سه ر ده کرا، له مه دینه، هات بو لای هوْزی (بنو قريظة) كه له روْژه لاتی مه دینه بوون.

نه وهی بو خه لکی پيوسته نه وهیه، كه خوْیان را بهینن به شوينكه وتی پيشینی چا كه وه، بهو شيويهی له روْژگاری پيغهمبهری خوا ﷺ ره چاو کراوه، چونكه به دنيايی پيشين باشترينی سه ده کانی توْمه تن و، باشترين فرمايشت فرمايشتی خوايه و، چاکرين ري و شوين، ري و شويني موحه ممه ده ﷺ بوْيه پيوسته هيچ كه سيك له ري و شويني باشترينی مروْقان كه موحه ممه ده ﷺ لانه داو، له شوينكه وتی باشترينی سه ده کان لانه دات، بو شتيك كه له خوار وانه وهیه، هه ر كه سيك كه فرمانبه ریی بو ده کری، پيوسته نه وه له هاووه له کانيدا بچه سپينی و، نه وه بکاته په ريه ويک و په ريه وی لی بکن، به شيويه ک كه بينيان له بهری هه لئه ستن و، نه ویش له بهر نه وان هه لئه ستن، مه گه ر له پيکگه يشتنی ناساييدا، به لأم بو كه سيك كه له سه فهر ده گه رته وهو، وينه ی نه وه تاكو پيشوازی لی بکن، نه وه شتيکی باشه، هه روهها ته گه ر خه لک پييان وابوو كه سيك كه دي، ده بی له بهری هه لسن و، ته گه ر له بهری هه لئه ستن، نه وه كه سه پيی وابی مافی خوراوه و ريزی لی نه گيراوه، يا خود پيی وابوو وای لی ده خوْترابه وه، كه ده يانه ووی به كه می ته ماشا بکن، نه وه كه سه ش نه و نه رته ی نه ده زانی، وهك ريبازی پيغهمبهر ﷺ كه برتیه له بهر په کدی هه لئه ستان، له و کاته دا وا

باشتره له بهری هه لسن، چونکه نهوه ده بته هۆی ته بایی و، توندو تۆلکردنی په یوه ندییه کان و، ده بته هۆی لایردنی کینه و بوغز له نیوان دا، به لام نه گهر زانرا که عادهت و نه ریتی نهو کۆمه له خه لکه، ده زانری و، عادهت و نه ریتیان وایه، به پتی ریبازی پیغه مبهری خوا له بهر په کدی هه لسانست و، نه گهر که سیک له بهر که سیک هه لسانست، به تازاردان بۆی له قه لیم نه درئ، نهو کاته پیویست ناکات له بهر په کدی هه لسن، به لام نهو له بهر په کدی هه لسانهش، وهک نهوه نیه که پیغه مبهری خوا ﷺ ریکری لیکردوه، که ده فهرموئ: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَمْتَمَلَ لَهُ النَّاسُ قِيَامًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ} (أخرجه الترمذي: ۲۷۵۵، قال: هذا حديث حسن).

واته: ههر که سی حهز بکات پیاوان، بۆی رابوه ستی (دهسته و نه زهر)، با شوینی دانیشتنی خۆی له ناگری دۆزه خ دا دابنی.

چونکه نهوه له حالیکدایه که بابای حهز ده کات، خه لک بۆی رابوه ستی، دانیشتی و نهوانیش راوه ستا بن، نهک نهو بیت و نهوانیش له بهری هه لسن، واته: هه لسان بۆ دانیشتوو، قه ده غه یه، به لام بۆ هاتوو، حوکمیکی دیکه ی هه یه.

{ده لیم: بۆیهش زانایان جیاوازیان کردوه له نیوان نهو دوو قسه یه دا که بکو ترئ: {قُمْتُ إِلَيْهِ} یان {قُمْتُ لَهُ}، {قُمْتُ إِلَيْهِ} واته: که سیک که دئ، تۆ له بهری هه لسی، به لام {قُمْتُ لَهُ} واته: نهو دانیشتوه و تۆش له سه ر سه ری رابوه ستی دهسته و نه زهر، بابای هاتوو {قَادِم} که دئ، نهوه ی له بهری هه لده ستی، وهک نهوی لی دئ و یه کسان ده بنهوه، به پیچه وانیهی راوه ستانهوه بۆ بابای دانیشتوو، بابای دانیشتوو له گه ل راوه ستاوه که نایه کسانن، به لام نهوه ی به پیوه یه، نهوه ی له به ریشی هه لده ستی و بۆ پیشوازیی ده چئ، هه ردووکیان به پیوه ن یه کسان ده بنهوه^(۱).

(۱) نیوان دوو که وانه کان قسه ی منه بۆ زیاتر روونکردنه وه.

له (صحيح مسلم) يشدا هاتوه: [أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا صَلَّى بِهِمْ قَاعِدًا فِي مَرَضِهِ، وَصَلُّوا قِيَامًا، أَمَرَهُمْ بِالْقُعُودِ، وَقَالَ: لَا تَعْظُمُونِي كَمَا يُعْظَمُ الْأَعَاجِمُ بَعْضُهَا بَعْضًا] (أخرجه أبو داود: ۵۲۳۰). واته: پئغه مبه ر ﷺ له كاتيكدا له نه خوشي مه رگيدا به دانيشتنهوه، نويژي بو مسولمانان كرد، به لام نه وان به پتوه بوون، فهرماني پيكردن به تاماژه دابنیشن و فهرمووي: وهك عه جهمه كان (واته: نا مسولمانه كان) هه نديكيان هه نديكيان مه زن ده كهن، تيوه وا مامه له له گه ل مندا مه كه ن، ريگري لي كردن كه له نويژدا رابوه ستن، له حاليكدا نه وه دانيشتوه، بو نه وه ي وهك عه جهمه كان، (وهك نامسولمانه كان نه چن) كه حكومرانه كانيان و گه و ره گه و ره كانيان دانيشتوون، نه وانيش ده ستو نه زهر به پتوه راوه ستاون.

نه وه ي كو كه ره وه ي نه وه بابته يه وه، نه وه بابته يه ي پي چاك ده بي، بريته له شوينكه وتي پيشيني چاك و، ره چاو كردني ره وشت و ناكاره كانيان و، هه ولدانيش بو نه وه به پتي توانا، به لام كه سيك به وه وه رانه هاتبوو، يا خود نه بده زاني نه وه عاده ت و نه ريتي پيشيني چاكه و، نه گه ر به وه شيوه به ي خه لك پتوه راهاتوه، مامه له ي له گه لدا نه كرا، پتي وابوو ريزي لي نه گيراوه و، خراپه به كي لي په يدا ده بوو، له وه حالته دا، كام له دوو خراپه كان مه زنتره لاده بردري و، پابه ندي به وه يانه وه ده كرتي كه خراپه كه ي كه متره، هه روهك كاتيک كه مروفي ناچار ده بي له دوو به رژه وه ندييان يه كيكيان بفه وتيني، ته ماشا ده كات، كاميان گچكه تره، نه ويان ده فه وتيني و، نه وه ي گه و ره تره دابيني ده كات، به لام له خراپه كان به پتچه وانه وه: ته ماشا ده كات، كاميان گه و ره تره، نه ويان لاده بات و گچكه كه يان به ناچاري ته حه ممول ده كات، وهك گوتراوه: (إِحْتِمَالٌ أَهْوَنُ الشَّرِّينِ وَتَفْوِئْتُ أَدْنَى الْمُضَلِّينَ).

كورته و پوخته ي قسه ي (ابن تيمية) نه وه به: نه وه ي له فه رمايشته كان دا فه ده غه كراوه، نه وه به كه كه سيك دانيشتبي و خه لك يك به پتوه بو ي بوه ستني، كه به داخه وه هه نديك له شيخه كان، موريدو مه نسو به كاني خو يان وا راهيتان و،

مىنىش ھەركات ھەندىك لەو شىخانەم، لە كۆرۈ مەجلىسى وادا بىئىن، صۇقىسى و دەروىش و مورىدە كانى راۋەستابن، پىمگوتوۋ: كاك شىخ پىيان بلى: با دابنىشن! تىجا جارى وا ھەبوۋە دوو سى جار پىيگوتوۋن، ھەر دانەنىشتوۋن، دوایى گوتوۋىھەقى: رۆلە، يان دابنىشن، يان بچنەدەر، ئىدى چوونەدەرى، بەلام نامادەنە بوون دابنىشن! ئەمەش بەپراستىي نەزانىيەكى گەورەيەو، لادانىكى گەورەشە لە رىبازى پىشىنى چاك و رىبازى پىغەمبەر ﷺ، ھاۋەلانى بەرىزى پىغەمبەر ﷺ، كە زانىوانە، پىغەمبەر ﷺ پىي ناخۇشە لەبەرى ھەلسن، لەبەرى ھەلنەستاۋن، لە ھەموو كەسپشيان خۇشتر وىستوۋ، ئەوۋە بو كەسىك كە دانىشتوۋە و خەلكى دىكەش رابوۋەستىن.

بەلام ھەلسان بو ھاتوو (القيام للقادم) وەك (ابن تيمية) و (ابن كثير) گوتوۋىانەو، بەگىتىي زانايانىش گوتوۋىانە، ھوكمەكەى جىايە، كەسىك كە دى، پىغەمبەرى خوا ﷺ بو خۇى پىشوازىي لە مىوانى خۇى كردوۋ، پىشوازىي لە ھاۋەلانى كردوۋ، لە (صحيح البخاري) دا ھاتوۋ، كە پىشوازىي لە فاتىمەى كچى كردوۋ، ھەلسان بو باباى ھاتوو (القيام للقادم) جىايە لە راۋەستاۋن بو باباى دانىشتوو (الوقوف للقاعد) كەواتە: راۋەستاۋن بو دانىشتوو، قەدەغە كراۋە، بەلام ھەلسان بو باباى ھاتوو، بە لاي كەمەۋە رەۋايە، بەلكو وەك (ابن تيمية) دەلى: ئەگەر عادەت و نەرىتىي خەلكەكە واپى، كە ئەگەر لەبەرى ھەلنەستى و بە پىشوازىيەۋە نەچى، بە كەمپىزىي بخوئندرىتەۋە، ئەو كاتە ئەۋە مەفسەدەدەيەكى گەورەيەۋ، پىۋىستە ئەۋ خراپە گەورەيە دەفە بكرى، ئەگەر گرېمان ئەۋى دىكەش بە خراپە دابىزى، بەلام خراپىيەكەى كەمترە.

۵- حکمه ته کانی خیرکردن بهر له دواندنی پیغمبهری خوا ﷺ:

حیکمه تی چیه که خوا فرمائی کردوه، بهر له وهی پیغمبهری خوا ﷺ بدوینری، واته: به شیوهی په نامه کیسی و تایبته، یانی: چیهی له گه لدا بکری، خیرو به خشینیک بکری؟ ده توانین بلین: شه ش سوودو حکمه تی تیدا ره چاو کراون:

(أ) - به گوره گرتنی دواندنی پیغمبهری خوا ﷺ و قه در زانیی زیاتری، بهر له وهی خوا ﷺ نهو فرمانه بکات، هه رکه س پیووه کاتی پیغمبهری گرتوه ﷺ، پیویست بووی، یان پیویست نه بووی، هه ندی که س به نیمتیا زیان زانیوه بچن له خزمه تیدا دابنیشن و چیه یه کی له گه لدا بکن، یان به گویتدا بچرپینن، ره نکه نیه ته که شیان ته واو نه بووی، به هه رحال نه وایش به شهر بوون، که واته: یه کیک له حکمه ته کانی خیرکردن بهر له دواندنی پیغمبهری ﷺ نهوه بووه، که له مهودوا زیاتر قه دری کاتی پیغمبهرو ﷺ که سایه تیه که ی و دواندنی بزائن.

(ب) - با له په نای فرمایشتکردن له گه ل پیغمبهردا ﷺ و دواندنی به شیوهی تایبته، هه ژاران و نه دارانیش سوودیک وه ریگرن له سهروه رت و سامانی دهوله مه ندان.

(ج) - وهک پیشتیش گوتمان، نینبو عه عباس (خوا له خوئی و بانی رازی بن) ده لی: (أَنْ الْمُسْلِمِينَ أَكْثَرُوا الْمَسَائِلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى شَقُوا عَلَيْهِ، وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْ نَبِيِّهِ) (أخرجه الطبري: ج ۲۴، ص ۲۳۹) واته: مسولمانان زوریان پرسیار له پیغمبهری خوا ﷺ کردن و قسه یان له گه لدا کرد، هه تا سه غله تیان کردو نه زیه تیان دا، بویه خوا ﷺ ویستی نهو حالته له سهر پیغمبهره که ی خوئی ﷺ سووک بکات، خوی خاوه تی نهوپه ری لوتف و که پهم و به زه یی و، نهوپه ری په نهانزانیی، زانیویه تی پیغمبهره که ی ﷺ له چ حالیکدایه و، نهو ندهش به شهرم و شکوو نه ده به، هه رگیز به که سیکی نه گو توه: نه و، دهستی به پرووی که سهوه نه ناوه، بویه خوا ﷺ له سهرووی ههوت ناسمانا نهوه، ته ده خولی کردوه، ههروهک پیشتیش باسما نکرد، بو هاموشو کردنی مالی پیغمبهریش

خوایسته که سوره تنبیح (الأحزاب) را مسوئلمانانی ناموژگاری کردوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَبْزِينَ إِنَّهُ ۙ﴾ (۳۲) ﴿الأحزاب﴾، واته: نهی نهوانه‌ی پرواتان هیناوه! مه‌چنه ماله‌کافی پیغهمبه‌روه مه‌کهر بو خواردنی‌ک ده‌عوته بکرتن، به‌لام چاوه‌ری پیغهمبته‌نی مه‌کهن (کافی پیغهمبته‌نی بچنه مالی نهوان نان بخون و، دواپی هه‌لسن)، نه‌مه‌ش هه‌م بو پیغهمبه‌ر ﴿﴾ هه‌م بو هه‌ر که‌سیکی دیکه، که به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان به دواپی پیغهمبه‌ر ﴿﴾ که‌وتوهو، نه‌رکه‌کافی پیغهمبه‌ر ﴿﴾ جیبه‌جی ده‌کات، نه‌و حوکمه‌گشتگیره بو هه‌موو لایه‌ک.

۵- (مُقَاتِلِ بْنِ حَبِآن) گوتویه‌تی: **إِنَّ الْأَغْنِيَاءَ غَلَبُوا الْفُقَرَاءَ عَلَى مَجْلِسِ النَّبِيِّ ۖ مِنْ مَنَاجَاتِهِ** (۱)، واته: ده‌وله‌مه‌نده‌کان زالبوون به‌سه‌ر نه‌دارو هه‌ژاره‌کاندا، له کورو مه‌جلیسی پیغهمبه‌ردا ﴿﴾ له بوری به‌تایبه‌ت دواندن دا، بو‌یه خوا ﴿﴾ فه‌رمانی به‌ده‌وله‌مه‌نده‌کان کرد، به‌رله‌وه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ بدوینن، خیرو سه‌دقه‌یه‌ک بکه‌ن، بو نه‌وه‌ی رییان له‌به‌رده‌م دا ته‌خت و ناچووخ نه‌بی، هه‌ر کاتی ویستیان پیغهمبه‌ر ﴿﴾ بدوینن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان ناسراوتر بوون و به‌ده‌روه‌تر بوون، له‌رووی کومه‌لایه‌تیه‌وه‌و، پیغهمبه‌رمان به‌هیزتر بووه، به‌حوکمی سه‌روه‌ت و سامانیان و فه‌ره‌بالغی ده‌وروبه‌ریان، نه‌وه‌ش شتیکی ناساییه له هه‌موو کومه‌لکا‌کان دا.

ه- سوککردن له‌سه‌ر پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ له‌و رووه‌وه که‌کاتیان زور لیگرتوه، پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ زور کاروباری هه‌بووه، هه‌ندی که‌سیش لی نه‌زان بووه‌و سه‌لیقه‌ی زور نه‌بووه، ره‌نگه‌کاتیکی زوری لی گرتی به‌سه‌ی به‌لاش، یان به‌سه‌یه‌ک که‌نه‌هینتی، بو‌یه خوا ﴿﴾ سنووریکی بو داناون.

و- لی‌ک هه‌لواردن نه‌وانه‌ی دواروژ هه‌لده‌بژیرن به‌سه‌ر دنیا‌دا، کامیان ناماده‌یه له‌به‌ر نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک بچینه‌ت خزمه‌ت پیغهمبه‌ری خوا ﴿﴾ و به‌تایبه‌ت بیدوینتی، هه‌ندی له مال و سامانه‌که‌ی خو‌ی بیه‌خشی؟!

(۱) مفاتیح الغیب: ج ۲۹، ص ۴۹۷، دار النشر: دار الکتب العلمیة، بیروت، ۱۴۲۱هـ - ۲۰۰۰م، الطبعة: الأولى.

(۶) - آیا تھو حوکمہ ماوہی چہندی خایاندوہ؟

زانایان له باره وه راجیایان ههیه، (مُقَاتِلُ بْنُ حَيَّانٍ) ده لئ: (بَقِيَ ذَلِكَ التَّكْلِيفَ عَشْرَةَ أَيَّامٍ ثُمَّ نُسِخَ)، تھو نهرکدارکرکرنه (که پیش تھوہی به تاییهت پیغهمبر ﷺ بدوینن، نهندازه که له مال به خشن { ده رۆژان به رده وام بووه، دوایی لبراوہ.

به لأم (الکَلْبِيِّ) ده لئ: (مَا بَقِيَ ذَلِكَ التَّكْلِيفَ إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ، ثُمَّ نُسِخَ)، واته تهنیا سه عاتیک (ماوہیه کی کهم) له رۆژیک مایه وه، دوایی لبرا.

هه لئه ته ههچیان رایه که یان پشت تهستور نیه، به به لگه یه ک و تھوه بوچووئی خو یانه، ده گونجی ههفته یه کی خایاندبئی، ده گونجی مانگیکی خایاندبئی، ده گونجی چهند رۆژو چهند سه عاتیک خایاندبئی، به لأم تھو دوو زانایه تاوایان گوتوه، که واته: تھوه یاسایه کی زۆر کاتی بووه، وه ک دوایی له خسته پرووی بوچووئیکی خۆمدا زیاتر تھوه پروون ده که وه.

(۷) - آیا راسته تھو حوکمہ نه سخ بوته وه؟

تا کو نهمه بکریته به لگه له سه ر تھوهی که له قورئاندا نایهت ههیه، نه سخ کراوه تھوه وه کاری پئی ناکرئی؟! تیمه له سووره قی (البقره) که پیدا هاتم، کورته باسیکم له وی کردو، تھو رایه مان ته به نینی کردوه که ههچ نایه تیک له قورئاندا نیه، ئیستا بخویندریته وه، کاری پئی نه کرئی^(۱)، به لأم نهر که گریمان نایه تیک بوو بی و نه سخ بوویته وه، ئیستا له قورئاندا نه بی، تھوه جیا به، وه ک هه ندیک له زانایان شتیکی وایان گوتوه، به لأم تھوه ش پیوستی به به لگه ی سه ملتیه ر

(۱) له کتیی: (قورئانی مه زن له نۆزه ته وه ردا) تیروته سه لتر باسی مه سه له ی (نه سخ) مان کردوه، سه ملاندوو مانه ههچ نایه تیک له قورئان دا نیه بگونجی به نه سخ کراوه (مه نسوخ) دابتری.

دەكات، چونكە من قەناعەتم وایە، خوا هیچ ئایەتێکی نەناردووە، فەرمايشتی خوا بێ و ئایەتی خوا بێ، دایبەزاند بێ و، دوایی کاری پێ نەكردی، بەس حوكمەكەیی، چ جای بشخوێنرێتەووەو کاریشی پێ نەكردی! من پێموايە كە هیچ ئایەتێك بەوجۆرە هەر نەبوو.

ئنجبا سەرنج بدەین:

ئایا ئەم ئایەتە دەگونجێ بڵێین: حوكمێکی تێدایە نەسخ كراوەتەووە؟

پێم وایە نەخێر، با لەو بارەووە سەرەتا رای (أبو مسلم الأصفهاني) بێنم، كە یەكێكە لە زانیانی بەرجەستەیی روونكردنەووەی ماناكانی قورئان، كە من رایەكەیم لە (فخرالدين الرازي) وەووە تەفسیری (التفسير الكبير) وەو هێناو.

(أبو مسلم الأصفهاني) دەلێ: موناڤیقه كان تاماده نەبوون مآلی خوڤان ببەخشن و، كۆمەلێك لە موناڤیقه كان هەبوون، كە وازیان لە نیڤاق هێنابوو، بە رۆالەت و بە پەنھانییش ئیمانیاں هێنابوو، ئیمانێکی راستەقینە، ئنجبا خوای بەرز ویستی ئەوانەیی بەراستی ئیمانیاں هێناو، لەو موناڤیقانهی بە رۆالەت خوڤان بە مسوڵمان پێشان دەدەن، لێکیان هەلاوتری و لێکیان جیابكاتەووە، بۆیە فەرمانی كرد، بەووە كە هەر كەسێ ویستی پێغەمبەری خوا ﷺ بە شیوەی تاییەت بدوینێ، دەبێ خێرێك بكاتە پێشدهستی، تاكو ئەوانەیی ئیمانێکی راستەقینەیان هێناو، لەوانەیی لەسەر حالەتی نیڤاقە ئەسڵییهكەیی خوڤان ماپوونەووە، لێکیان جیابكاتەووە، ئنجبا لە ئەنجامی ئەووەدا كە ئەو ئەركە بۆ ئەم بەرژەووەندییە دیاریكراوە بوو، ئەو بەرژەووەندییەش تاییەت بوو بەووەندە كاتەووە.

دوایی (فخرالدين الرازي) دەلێ: كورتەیی قسەیی (أبو مسلم الأصفهاني) ئەوویە كە ئەو ئەركە بەستراوەتەووە بە ئامانجێکی دیاریكراوەووە، هەر بۆیە دەبووايە كاتیك ئەو ئامانجە دیاریكراوە دێتە دی، ئەو حوكمەش ئەمێنێ، ئەمەش پێی ناگوتری: نەسخ، دوایی (الرازي) دەلێ: ئەمە قسەیهكی باشەو هیچ عەیبی

نیه، به لام له لای زوربهی زانایان و اباوه، که هم تابه ته نه سخ کراوه ته وه، به لام
راچاییان هه یه له سه ر لابه ر (ناسخ) ه که ی:

أ- هه ندیکیان گوتوو یانه به: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقْتُمْ﴾ (۱۲) المجادلة.

ب- هه ندیکیان گوتوو یانه: نه سخ بوته وه، به واجب بوونی زه کات، که زه کات فه رز
کراوه، ته مه لابه روه!

۸- رای بنده ش نه وه یه که ته مه ته نیا راهیتانی خوی په روه ردگار بوو بو مسولمانان،
له سه ر چونه تیبی مامه له کردن له گه ل پیغه مبه ری خوادا ﷺ، پاشان له گه ل حوکمران و
به رپرسی دیکه شیان دا، که کم و زور به دوا ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده که ون، مه به ست
لی خسته روی نه رکیکی شه رعیی پابه ندیی پیوه کراو، نه بووه، تا کو بکو تری: نه سخ
بوته وه، نجا وه ک پیشتیش گوتمان: هه ر له سه ره تاوه خوا فه رمووی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۲) المجادلة، نا نه وه بو تیه باشته و پاکره، خوا ﷺ
نه یفه رمووه: نه وه نه رکیکه و ده بی بیکه ن، و، ته گه ر نه یکه ن گوناهارن! به لکو فه رموویه تی:
نه وه باشته و پاکره، نجا هه ر نه و کاته ش فه رمووی: ﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
(۱۲) المجادلة، ته گه ر نه تانبوو، خوا لیبوره دی به به زه ییه، که واته: هه ر نه و کاته ش بو
که سانیک که نه یانبوه، مولزه م نه بوون و نه رکیکی گشتیی نه بووه، روو له مسولمانان بکات،
به لکو نه رکیک بووه رووی له مسولمانان یکی پاره دارو ساماندار کرده، دوا یی خوا ﷺ
فه رمووی: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ جُنُودِكُمْ صَدَقْتُمْ فَاذْ لُرْ تَقْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقْبِمُوا
الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (۱۳) المجادلة، واته: نایا ترس
و بیتمان هه بوو، که پیش دواندی پیغه مبه ر ﷺ به تابه ت، هه ندی خیرو به خشین و چاکه
بکه ن، ته گه ر نه وه تان نه کرد، نه وه خواش گه رابه وه سه رتان، نویژ به رپا بکه ن و زه کات
بدن و فه رمابه ریی خوا و پیغه مبه ری خوا ﷺ بکه ن.

یانی: نه وانه نه رکه نه سلویه شه رعیه کانن، به لام نه وه دی دیکه شتیکی کاتی
بوو، بو راهیتانی مسولمانان، له به ر نه و حکمه تانه ی باسمان کردن، که زیتر

قه دری کاتی پیغهمبهر ﷺ و، دواندنی تایه تیی پیغهمبهری خوا ﷺ بگرن و، زور سهری قال نه کهن و، رایان بهینتی که له مه وودوا ههر که سیک، ههر کاتیک که یفی لیوو، نه چتی بو لای پیغهمبهر ﷺ و، کاتی بگری و سهرقالی بکات و، بزانتی که پیغهمبهری خوا ﷺ له لای خوی مه زن قه درو پایهی زور به رزه، نه وه تا خوا له سهرووی جهوت ناسمانانه وه، باسی چوئیه تی دواندنی پیغهمبهر ﷺ و چوئیه تی له گه ل دانیشتی، ده کات.

ئججا خوی پهره ردگار باسی نه سخیشی نه کردوه، واته: دوی نه وه ش که خوا نه و ئایه ته ی دابه زانند، نه گهر که سیک خیریکی کردبایه، ئججا چوو پایه قسه ی له گه ل پیغهمبهر دا ﷺ کردبایه، شتیکی زور باشی کردوه، چونکه خوا که ده فهرموئی: ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكَرٍ وَأَطْهَرٌ﴾، نه وه بو تیوه باشته و پاکتره، بیگومانیش شتیکی که پاکتره باشتر بی، خوا نه سخی ناکات و لاینابات، واته: دوی نه وه ش که نه و ئایه ته دابه زیوه، نه گهر که سانیک وه ک جیه جیکردنی نه و فه رمانه، وه ک جیه جتی کردنی نه و پرنماییه ی خوا، خیریکیان کردبایه، دوی چوو بانه خزمهت پیغهمبهر و ﷺ قسه ی تایه تیان له گه ل کردبایه، شتیکیان کردوه که بو نه وان چاکتره پاکتره، شتی ئاواش نه سخ و لابردنی به سهردا نایه ت.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دهریسی چوارهم ✱

بیناسہی نهم دہرسہ

نہم دہرسہمان نو (۹) نایہتی کۆتایی سوورہتی (المجادلة) دہگریتہ خوئی، نایہتہکانی: (۱۴ - ۲۲)، تہوہری سہرہکیی نھو نو نایہتہش، باسی دہغہل و دوو پروہکانہو، کہین و بہینیان لہگہل جولہکہکان داو، نھو سزا سہختہی لہ روژی دواییدا لہسہر تھوہ چاوہرئیانہو، سہرہنجام ناوزہد کردنی نھو دہغہلانہیہ بہ کۆمہلی شہیتان (حزب الشيطان).

دوایی راگہیاندنی نھو راستیہ کہ بہربہرہکانیکہران و دژایہتییکہرانی خواو پیغہمبہرہکی ﷺ لہ زہبووترینان و نزمترینان دہبن و، خواو پیغہمبہرانیسی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) زال و بالآدہست دہبن.

لہ کۆتاییشدا راگہیاندنی نھو راستیہ، کہ ہەر کہس ہرہوای بہ خواو بہ روژی دوایی ہہبن، ہەرگیز دۆستایہتی و خوۛشہویستی، بہربہرہکانیکہران و، دژایہتییکہرانی خواو پیغہمبہرہکی ﷺ ناکات، ہەرچہندہ نھوانہ باب و پۆلہو ہراو خزم و ہوزیشیان بن.

سہرہنجامیش نھو جوړہ کہسانہ بہ کۆمہلی خوا (حزب اللہ) ناوزہد دہکری، کہ جیگایان بہہشہتہو، خواش لیان رازیہو رازیشیان دہکات.

﴿اَلَّذِي يَرَىٰ اِلَى الَّذِينَ قَوْلًا قَوْمًا غَضِبَ اللهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾ اَعَدَّ اللهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾ اَتَّخَذُوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللهِ فَاِنَّهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱۳﴾ لَنْ نَغْفِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالَهُمْ وَلَا اَوْلَادَهُمْ مِنَ اللهِ شَيْئًا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿۱۴﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ وَحٰصِبُونَ اَنْهُمْ عَلٰنِ شَيْءٍ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿۱۵﴾ اَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللهِ

أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبُكِ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّكَ اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾ ﴿٢٣﴾

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

(ئە‌ی مو‌حه‌مه‌دا!) نایا سه‌رنجی ئە‌وانه‌ت ئە‌داوه، دۆ‌ستایه‌تی کۆ‌مه‌لێ‌کیان کردوه. خوا لێ‌یان تو‌وره‌ بووه (که جووله‌که‌کانن)، ئە‌وانه‌ نه‌ له‌ تێ‌وه‌ن و له‌‌وانیشن و، له‌سه‌ر (قه‌سی) درۆ سوێ‌ند ده‌خۆ‌ن و ده‌شزانن (که درۆ‌زنن) ﴿١٩﴾ خوا نازار (و سزا) یه‌کی سه‌ختی بۆ تاماده‌ کردوون، بێ‌گومان ئە‌وان (به‌و په‌فتاره‌یان) خراپ‌ترین کارده‌که‌ن ﴿٢٠﴾ سوێ‌نده‌کانیانیان کردوونه سوپه‌ر (بۆ خۆ پاراستن له‌ که‌شف بوون) سه‌ره‌نجام پێ‌گریی (خه‌لک) یان کردوه له‌ پێ‌ی خوا، بۆ‌یه‌ نازارو سزایه‌کی پێ‌سواکه‌ریان هه‌یه‌ ﴿٢١﴾ سامان و پۆ‌له‌کانیان له‌ به‌رانبه‌ر (سزای) خوادا، هه‌یج دادیان ناده‌ن (سوودیان پێ‌ ناگه‌یه‌نن)، ئە‌وانه‌ هاوه‌ڵاتی ناگر (ی دۆ‌زه‌خ)ن، تێ‌یدا هه‌رماو ده‌بن ﴿٢٢﴾ ئە‌و پۆ‌ژه‌ که‌ خوا تێ‌کریایان زیندوو ده‌کاته‌وه، تنجا سوێ‌ندی بۆ ده‌خۆ‌ن، وه‌ک چۆ‌ن (تێ‌ستا) سوێ‌ند بۆ تێ‌وه‌ن ده‌خۆ‌ن و، پێ‌شیان وایه‌ ئە‌وان له‌سه‌ر شتێ‌کن (له‌ هه‌ق)، ئە‌ها (بزانی!) به‌ دلناییی ئە‌وان درۆ‌زنن ﴿٢٣﴾ شه‌یتان خستوونیه‌ بن خۆ‌ی (به‌سه‌ریان دا زالبووه‌) و یادی خۆ‌ای له‌بیر بردوونه‌وه، ئە‌وانه‌ کۆ‌مه‌لی شه‌یتانن، ئە‌ها (وریا بن!) به‌ پاستیی کۆ‌مه‌لی شه‌یتان زیانبارن ﴿٢٤﴾ به‌ دلناییی ئە‌وانه‌ی دژایه‌تی خاوا پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی

ده‌کهن، نه‌وانه له تئو (پیزی) هه‌ره زه‌بوونان دان ﴿۲۰﴾ خوا نووسیویه‌تی که بیگومان خۆم و پێغه‌مبه‌رانم زāl ده‌بین، (به‌سه‌ر ناحه‌زاندان) به‌ دلنایایی خوا به‌هیزی بالاده‌سته ﴿۲۱﴾ کۆمه‌لیکت چنگ ناکه‌ون، پروایان به‌ خواو پۆزی دوایی بی، که‌سیکیان خۆشبووی که‌ دژایه‌تیی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کات، هه‌رچه‌نده‌ بابیان، یان کورپان، یان برایان، یان هۆزیان بن، نه‌وانه (خوا) پروای له‌ دلنایاندان نووسیوه (و چه‌سه‌پاندوه) و، به‌ پرووحتیک له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ پشتگیری کردوون و، ده‌یانخاته باخانیکه‌وه‌ پروواریان به‌ ژێردا ده‌پۆن، تییاندان هه‌رماون، خوا لئیان رازییه‌ و (نه‌وانیش) لئیی رازیین، نه‌وانه‌ کۆمه‌لی‌ خوان، نه‌ها (بزاندان) به‌سه‌ کۆمه‌لی‌ خوا سه‌رفراز (و به‌ مراد که‌یشتوون) ﴿۲۲﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(أَيْمَانِهِمْ): (الْأَيْمَانُ: جَمْعُ الْيَمِينِ وَأَصْلُهُ الْجَارِحَةُ، وَالْيَمِينُ فِي الْخَلِيفِ مُسْتَعَارٌ مِنَ الْيَدِ اعْتِبَارًا بِمَا يَفْعَلُهُ الْمُعَاهِدُ وَالْمُخَالِفُ)، (أَيْمَانٌ كَوَيْ يَمِينٌ)، له‌ نه‌سه‌لدا به‌ مانای ته‌و نه‌ندامه‌یه، واته‌: ده‌ست، به‌لام سویند خواردن، که‌ وشه‌ی (يَمِينٌ) ی بو‌خواراوه‌ته‌وه، له‌و پرووه‌وه‌یه که‌ بابای په‌مانده‌رو بابای به‌لئنده‌ر به‌ که‌سیک، ده‌ست ده‌خاته تئو ده‌ستی.

(جُنَّةٌ): (الْمَجْنُ وَالْمَجْنَةُ: الرَّئْسُ الَّذِي يَجُنُّ صَاحِبُهُ، جَاءَ فِي الْحَدِيثِ: الصِّيَامُ جُنَّةٌ)، (جُنَّةٌ) به‌ مانای قه‌لغان، سوپهر، (مَجْنٌ وَ مَجْنَةٌ) به‌و قه‌لغانه‌ ده‌گوتری: که‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌پاریزی و ده‌پۆشی (له‌ کاتی شه‌پدا، به‌کاریان هیناوه، مه‌تال و سوپه‌ری پئ ده‌لئین، قه‌لغانی پئ ده‌لئین) له‌ فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ردا هاتوه ﴿۲۳﴾: (الصِّيَامُ جُنَّةٌ)، واته‌: پۆژوو گرتن قه‌لغانه، سوپه‌ره (چونکه‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌پاریزی له‌ شه‌یتان و، له‌ خوتخوته‌و دنده‌دانه‌کانی، وه‌ک تیر وان، که‌ بابای جه‌نگاوه‌ر بو‌ به‌رابه‌ره‌که‌ی ده‌یانهاوی.)

(أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ): شهیتان خستونیه ژیر رکیفی خوئی، یان: وه بن خوئی داون و بهسه ریان دا زالبووه، (الْحَوْدُ: أَنْ يَتَّبِعَ السَّائِقِ مَحَاذِي الْبَعِيرِ، أَي: أَدْبَارَ فَخِذِيهِ فَيَعْتَفَ فِي سَوْفِهِ، اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ: اسْتَأْفَقَهُمْ مُسْتَوْلِيًا عَلَيْهِمْ)، (حَوْدُ): بریتیه له وهی که بابای لیخو، که نازهل لی ده خویری و حوشران لی ده خویری، به تاییهت شوین سمته کانی حوشر بکهوئی، (پشتی رانه کانی) و به توندی لی بی بخویری، نجا نه گهر حوشره، هیستره، گویدریرزه، به نه قیزه تیوهی بزه نی، یان به قه مچی لی بی بدات، تاکو چاکتر بروا، (أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ) واته: شهیتان لیخوریون و بهسه ریاندا زالبووه و خستونیه ژیر رکیفی خویه وه.

(حَرْبٍ): (الْحَرْبُ: جَمَاعَةٌ فِيهَا غَلْظُ)، (حَرْبٍ): بریتیه له کومه لیک زبری و پته ویی و قاییم و قولیان تیدابی.

(مُحَادُّونَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ): دژایه تی خواو پیغه مبه ره که هی ﷺ ده کهن، (مُتَانِعُونَ) واته: سه ریچی ده کهن، (الْحَدُّ: الْمَنْعُ، حَدٌّ) به مانای نه هیشتنه، (الْمُحَادَّةُ: الْمُخَالَفَةُ، وَمَنْعٌ مَا يَجِبُ عَلَيْهِ)، (مُحَادَّةُ) به مانای سه ریچی کردن و، نه وهی له سه ری پیوسته لاملی لی بکات و، ناماده نه بی جبهه جیی بکات.

(يُؤَادُّونَ): خوشیاندوین، دوستایه تیان ده کهن، (وَدِدْتُ الرَّجُلَ وَدًّا: أَحْبَبْتُهُ، وَالْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَهَمْنِي كُونِهِ، يُؤَادُّونَ: يُؤَالُونَ وَيُظَاهِرُونَ)، نه گهر که سیک بلی: نه و پیاوهم خوشدهوئی، ده لی: (وَدِدْتُ الرَّجُلَ وَدًّا)، به خوشیوستیک نه و پیاوهم خوشیوستوه، (وَدٌّ) بریتیه له خوشیوستنی شتیک و، تاوات پی خواستنی، (يُؤَادُّونَ) به مانای دوستایه تیان له گهل ده کهن و پشتگیریان ده کهن.

(كَتَبَ): نووسراوه، تو مار کراوه، چه سپتراره، (يَعْبُرُ بِالْكِتَابَةِ عَنِ الْإِبْطَابِ وَالتَّقْدِيرِ وَالْإِجَابِ وَالْفَرْضِ وَالْعَزْمِ)، نووسین به کارده هیتری بو ته عبیر کردن له: چه سپاندنی شتیک و نه اندازه گیری کردنی شتیک و پیوستکردنی شتیک، برینی شتیک و، بریاردانی شتیک.

(وَأَيَّدَهُمْ): (أَيَّدَ: فَعَّلَ مِنَ الْأَيْدِ، أَي: الْقُوَّةِ الشَّدِيدَةِ)، (أَيَّدَ): به مانای هیز، تنجا (أَيَّدَ)، (فَعَّلَ) به له وه، واته: پشتگیری كردوه به ته وای، (يُؤَيِّدُ: يُكْرِمُ تَأْيِيدَهُ، أَيَّدَهُ تَأْيِيدًا: قَوَاهُ، وَفَاعِلُهُ مُؤَيِّدٌ)، (يُؤَيِّدُ) زۆر پشتگیری دهکات، (أَيَّدَهُ تَأْيِيدًا) واته: به هیزی کرد، بکهری (أَيَّدَ) بریتیه له (مُؤَيِّدٌ) پشتگیری بکهر، (مُؤَيِّدٌ) پشتگیری بکراو.

(بِرُوحٍ مِّنْهُ): به رووحیک له لایهن خوویه وه، (الرُّوحُ هُنَا: عِنَايَةُ اللَّهِ وَطُفْقُهُ)، رووح لیره ده مه به ست پیئی تاگا لیبوونی خواو میهره بانیی و سوۆز به رووشی خوایه، بۆ ئه و مروّفه، یان بۆ ئه و خه لکه.

(الْمُفْلِحُونَ): (الْفَلْحُ: الشَّقُّ، الْحَدِيدُ بِالْحَدِيدِ يُفْلَحُ: يُشَقُّ، الْفَلَاحُ: الْأَكَارُ الزَّارِعُ، لِأَنَّهُ يُفْلِحُ الْأَرْضَ، وَالْفَلَاحُ: إِذْرَاكُ الْبُغْيَةِ وَالظَّفْرِ، فَالْفَلَاحُ الدُّنْيَوِيُّ: الظَّفَرُ بِالسَّعَادَاتِ الَّتِي تَطِيبُ بِهَا حَيَاةَ الدُّنْيَا، وَهُوَ الْبَقَاءُ وَالْغِنَى وَالْعِزُّ، وَالْفَلَاحُ الْأُخْرَوِيُّ: بَقَاءُ بِلَا فِتْنَةٍ، وَغِنَاءُ بِلَا فَقْرٍ، وَعِزٌّ بِلَا ذُلٍّ، وَعِلْمٌ بِلَا جَهْلِ)، (مُفْلِحُونَ) کوی (مُفْلِحٌ) ه، له سه ره کیشی (مُفْعِلٌ) وه ناوی بکهر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ه، واته: بابای سه رفراز به مراد گه یشتوو، ئایا له چیه وه هاتوه؟ له (فَلَحَ) وه هاتوه، واته: له تکردن، عه ره ب گوتوو یانه: (الْحَدِيدُ بِالْحَدِيدِ يُفْلَحُ)، ناسن به ناسن ده قلیشتری، له ت ده کری، (فَلَاحٌ) جوتیار بۆچی پیئی ده گوتری: جوتیار؟ چونکه زهویه که ده کیلن و ده بقیه ئیشی تاکو نه مامی تیدا بنیژی، یاخود تووی تیدا بچینی، (فَلَاحٌ) واته: به بی گیره (شدة) بریتیه: له به مراد گه یشتن و، به نامانج گه یشتن.

ئه ویش دوو جوۆره (راغب الأصفهانی) ده لئ: سه رفرازی و به مراد گه یشتنی دنیا، بریتیه له وه ده ست هینانی ئه و به خته وه ریبانه ی ژبانی دنیا یان پیخوشده بی، که سن شتن:

مانه وه، بِنِ نِیازی، بِالآدِه سْتِی.

به لأم سه رفرازی پوژی دوایی، چوار شته:

مانه وه به بی مردن، بی نیازی به بی هه ژاری، بالاده ستیی به بی زه بوونی،
زانیا ری به بی نه زانی.

نه وانه ش ته نیا له به هه شتدا، بو مروّف ده سته بهر ده بن.

هو ی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

له باره ی هو ی هاتنه خواره وهی نه و نایه ته موباره که وهی ده فهرمو ی: ﴿يَوْمَ يَعْتَصِمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنْتُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ (۱۸)
نه م گپ دراو هیه دینین:

اعن ابن عباس ؓ، قال: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسًا فِي ظِلِّ حُجْرَةٍ مِنْ حَجَرِهِ، وَعِنْدَهُ نَفَرٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ: إِنَّهُ سَيَأْتِيكُمْ إِنْسَانٌ فَيَنْظُرُ إِلَيْكُمْ بِعَيْنِ شَيْطَانٍ، فَإِذَا جَاءَكُمْ فَلَا تَكَلِّمُوهُ، فَلَمْ يَلْتَبُوا أَنْ طَلَعَ عَلَيْهِمْ رَجُلٌ أَزْرَقِي، فَقَالَ جِئْتُ زَاهٍ، عَلَامَ تَشْتُمْنِي أَنْتَ وَأَصْحَابُكَ؟ فَقَالَ: ذَرْنِي أَيْتِكَ بِهِمْ، فَحَلَفُوا وَاعْتَذَرُوا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَوْمَ يَعْتَصِمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنْتُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ (۱۸) {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج ۱، ص ۲۶۷، ۲۴۰، ۳۵۰، والطبري في جامع البيان: ج ۲۸، ص ۱۷، والطبراني: ۱۲۳۰۷ والبزار: ۲۲۱۲، انظر: الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۳۴۹، إسناده صحيح}.

واته: عه بدولای کوری عه عباس ؓ ده لئ: پیغه مبه ری خوا ؓ له سیبه ری ژوو ری ک له ژوو ره کانی دانیشتبوو، خه ری ک بوو سیبه ره که کورت بیته وه، (واته: بای ی نه وه نده نه بی سیبه ری لیبکات و، بکه ویته به رخو ر، پیغه مبه ری خوا ؓ فهرمو ی: ئیستا پیاویک دی بو لاتان، به چاوی شه بتان ته ماشاتان ده کات، نه کهر هات بو لاتان مه بدوئین، هینده ی پی نه چوو پیاویک هات، پیغه مبه ر ؓ بانگی کردو فهرمو ی: بوچی خو ت و ها وه له کانت جینوو قسه ی ناشیرینم پی ده لئین؟ گو ی: بانگیان ده که م (واته: ده چم ره فیه که نام بانگ ده که م، بو نه وه ی پاکانه ت

بۆ بکہن! کہ بانگی کردن دەستیان کرد بہ سویند بہ خوا خواردن و پۆز ش هینانہوہ، کہ ئەوہیان ئەکردوہ، وایان نہگوٹوہ، ہہتا پیغہمبەر ﷺ چاوپۆشی لیکردن! لەو بارہوہ خوا (عزوجل) ئەو نایہتہ موبارہکە ی دابہزاند، واتہ: ئەو پۆز ش کہ خوا زیندوو یان دەکاتوہ، سویندی بۆ دەخۆن، وەک چۆن سویند بۆ تیوہ دەخۆن، پتشیان وایہ لەسەر شتیکن لە حەق، ئاگادار بن! ہەر ئەوانہن درۆزی راستەقینہ، وەک جگہ لەوان کەس درۆی نہکرد بۆ، ہیندہ درۆزن.

مانای گشتیی نایہتہکان

خوا ﷺ لە کۆتایی ئەم سوورہتہ موبارہکە ی (المجادلة) دا، وەک پتشتیش لە پتتاسە ی ئەم دەر سەدا گوتمان، سەرہتا باسی دەغەل و مونا فیقہکان دەکات، کہ کەین و بہینیان لەگەل جوولہکەکان دایہ، ئەوہش کہ ہۆکاری ئەوہیہ خۆیان پەنہان بکہن و، مسولمانان نہیانناسن، بریتہ لە زۆر سویند خواردنیان، سویندہکانیان کردوونہ مەتال و قەلغان و بۆ سەر سەری خۆیانیان بەکار دینن، ہەر لەگەل کەسیک تەنگی پتت ہەلچنین و سەغلەتی کردن، بۆچی واتانگوت؟ بۆچی واتانکرد؟ سویند دەخۆن و، خەلکتیکی سادە و دل سافیش ہە یہ، برۆا بہ سویندہ درۆیہکانیان دەکات، ئنجا خوا ﷺ ئەوانہ بہ کۆمەلێ شەیتان دەناسیتن، دوا ییش خوا ﷺ ئەوہ پادەگە یەنتی کہ بہ دلنیایی خوا و پیغہمبەرہکە ی ﷺ سەرکەوتوون و، زالن بەسەر ئەوانہدا، کہ دژایہتیان دەکەن.

دوایی خوا ﷺ ئەوہ بہ پیغہمبەرہکە ی و، ہەر خۆینەرکیکی دیکە ی قورٹان پادەگە یەنتی، کہ تۆ ہەرگیز کەسایتکت دەست ناکەوی، برۆایان بہ خوا و بہ پۆزی دوایی بۆ، دۆستایەتی و خۆشەویستی و نیزیکییان لەگەل کەسانیکدا ہەبۆ، کہ دژی خوا و پیغہمبەرہکە ی نی، ہەرچەندہ ئەو کەسانہ باب و برا و کور و خزم و ع شیرەتشیان بن.

دوایی خوا ﷺ مه دحی ئه و جوړه که سانه ده کات، که خوا ﷺ ټیمانی له دلدا چه سپاندوون و، به رووح له لایه ن خوځیه وه به هیزی کردوون و، نه وانه شوین و جیگا و ریگیان به هه شته، له ویدا هه رماو ده بن و، به کومه لی خوا (جزب الله) ش ده یانناستین.

سه ره تا ده فهرموئ: ﴿أَوْتَرَّ إِلَى الَّذِينَ قَالُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، نایا سه رنجت نه داوه ته ئه و که سانه ی، دؤستایه تیی کومه لیک ده کهن، خوا لیتان تووره بووه! ئه م (آلم تر) ده گونجی رووی دواندن له پیغه مبه ری خاتهم بن ﷺ که نه وه زیتر پیده چتی و، ده شگونجی رووی دواندن له هه ر که سیک بن، به بن دیاریکردن، نه ی مروفا! نه ی هه ر که سیک که قورئان ده خوځینه وه و هه ر که سیک له کومه لگادا ده ژی! نایا تو سه رنجی نه وانه ت نه داوه دؤستایه تیی کومه لیک ده کهن، خوا لیتان تووره بووه! هه موو روونکه ره وانی قورئان له سه ر نه وه په کده نغن، که مه به ست له وانه جووله که کانن، چونکه خوا ﷺ له چه ند شوینی قورئاندا، جووله که کانی به وه ناوزه د کردوون، که لیتان تووره په، وه ک له سووره تی (المائدة) دا ده فهرموئ: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (٦٠) واته: بلن نایا هه وائتان بده من به سزای خراپتر له وه له لای خوا! که سانیکن خوا لیتان تووره بووه مه یموون و به راز که لی تیدا ره خساندوون و، طاغووتیان په رسته وه، نه وانه پیگه یان خراپتره و، گومراترن له راسته ری.

بیگومان نه وانه ش که خوا هه ندیکانی مه سخ کردوون به شیوه ی مه یموون و به راز، جووله که کان بوون، که به (أصحاب السبت) ناسراون و به سه ره اته که یان له سووره تی (الأعراف) دا هاتوه^(١)، که واته: میصداقی په که م (به که مین کومه لیک که ئه م پیناسه ی «تووره یی خویان له سه ر چه سپیوه» به سه ریاندا بچه سپن) جووله که کان بوون، به لام هه ر که سیکی دیکه ش، وه ک جووله که کان بکات، دیاره

خوَا هەر لئی توورپه یه، خوَا ته نیا له جووله که کان توورپه نه بووه، خوای دادگهر بۆیه له جوله که کان توورپه بووه، چونکه ههقیان ناسیبوو و شوینی نه که وتن، هەر بۆیه له سوورپهتی (الفاتحة) دا، که خوا له سهر زمانی بهنده چاکه کانی دهفه رموی: ﴿أَعِدْنَا الْفِرْعَوْنَ الْمَسْتَعِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الْفَاسِقِينَ ﴿٧﴾﴾ الفاتحة، واته: مانخه سهر پرسی راست یان: له سهر پرسی راست بهرده واممان بکه، پرسی نهوانه ی چاکهت له گه ل دا کردوون، نهک پرسی لیتووهره بووان و، نهک پرسی گومرا بووان.

له فه رمایشتی پیغه مبه ردا هاتوه: ﴿إِنَّ الْمَغْضُوبَ عَلَيْهِمْ: الْيَهُودَ، وَإِنَّ الضَّالِّينَ: النَّصَارَى﴾^(۱)، واته: لیتووهره بووان، غه زهب لیگیراوان، جووله که کانن، له بهر ته وهی ههقیان ناسیی و شوینی نه که وتن و، گومرا بووان و سهر گه ردانان نه صرانییه کان بوون، له بهر ته وهی به رییان نه زانی و، سهر یان له خوایان شیواند، چونکه هه ندیکیان به دوا ی حوکمرانه کان که وتن و، هه ندیکیشیان له بهر ده مارگیری و خووشویستیان بو عیسای کوری مه ریه م (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و خووشویستیان بو نه صرانییهت، پرسی لیتگرتن، چاوو عه قل و دلای خوایان بکه نه وه، به پرووی دوا په یامی خوای په روه ردا گادا، له حالیکدا عیساش موژده ی پیدابوون، که له دوا ی من پیغه مبه ریک دی به ناوی نه حمه د ﷺ: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾﴾ الصف.

﴿مَا هُمْ بِنِعْمٍ وَلَا مِّنْهُمْ﴾، نهوانه ی دوستانه تیی نهوانه ده که ن، که خوا لئیان توورپه بووه، واته: دوستانه تیی و که ین و به بنیان له گه ل جووله که کان دا هه به، شتی ژیر به ژیریان هه یه: له تپوه نین که مه به ست پییان مونا فیک و دهغه له کانن، مسولمان و بروادارنن، با خووشیان به مسولمان پیشان بدن، ﴿وَلَا مِّنْهُمْ﴾، له جووله که کانیش نین، چونکه ببیروان، بروایان به هیچ کتیبان نیه، ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَىٰ﴾

(۱) المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر، ص ۲۷، رواه احمد والترمذی.

الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾ سۆيىندىش لەسەر درۆ دەخۆن و دەشزانن (كە درۆ دەكەن)، ئىنجا كەسىك سۆيىندە بخوات و بشزانى سۆيىندە كەشى درۆيە، ئەو پىي دەگوترى: (اليمين الغموس) سۆيىندى نغوومكەر، چونكە خاوەنەكەى لە گوناح دا نغووم دەكات، جارى وا ھەيە كەسىك كە سۆيىندە خوات، گومانىكى ھەيە، يان ھەر بە راستى پىي وايە، شتەكە وايە، ئەو لەو پووھە كەمتەر خەمىي كردوھ، كە سۆيىندى خواردوھ و گوناحبارە، دەبووايە، چاكتر شتەكە ساغ بكاتەوھ، بەرلەوھى سۆيىندى لەسەر بخوات، بەلام جارى وا ھەيە گوناهبارىش نيە، ئەگەر قەناعەتى تەواوى وابووبى و، ھەولى خويشى دابى بۆ ساغكردنەوھى شتەكەو، مەبەستى لە سۆيىندە كەش ئەوئەبى، حەقى كەسىكى ديكە بخوات، يان ناھەقىيەكى خوى بكاتە ھەق، بەلام سۆيىندى بە درۆ: (اليمين الغموس)ى ناونراوھو، پىشى دەگوتري: (قول الزور، وشهادة الزور) قەسەى درۆو شايدەبى بە درۆ، كەسىك بزانتى درۆشەو بىلى، ئەوھ گوناهەكەى زۆر گەورەيە.

﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾، خوا نازارو سزايەكى سەخت و توندى بۆ نامادە كردوون، ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، بە دنيايى ئەوھى دەيكەن خراپترين كردهوھەيە، خراپترين شتە كە ئەوانە ئەنجامى دەدەن.

﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾، سۆيىندەكانى خويانيان كردوونە سوپەر، كردوونە مەتأل و قەلغان و بەلاگىرەوھو پارىزەر، ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، لە ئەنجامى ئەوھدا، خەلكيان لە رىي خوا لاداو، ئەگەر (صد) بە تىبەكەر بۆ بەركار (متعدى) بەكارھاتى، بەلام ئەگەر بە (لازم) واتە: بە كورته لاتوو لەسەر بكەر، بەكارھاتى، ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، واتە: خويان لە رىي خوا لايندا، چونكە (صد) بە ماناى (انصراف) لايداو، بە ماناى (صرف)، خەلكى لادا، واتە: بۆ خوى لايدا، يان خەلكى لادا، بە ھەردوو واتايەكە بەكارھاتوھ، ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، بۆيە ئەوانە نازارو سزايەكى ريسواكەر زەبوونكەريان بۆ ھەيە.

﴿لَنْ نَعْفِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، سامانه کانیان و رۆژه کانیان له به رانبهر خوادا هیچ سوودیان پێ ناگهیهنن، هیچ ئەندازیهک له سوود، واته: له به رانبهر سزاو تۆلهو جهزربهی خوادا، ﴿أَوْلَيْتِكَ أَصْعَابَ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، ئەوانه هاوه لانی ناگرن، یاخود خاوه نانی ناگرن و، له نێو ناگری دۆزه خدا هه رماو ده بن.

﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ﴾، ئەو رۆژهی خوا زیندوو یان ده کاتهوه، سویندی بۆ ده خۆن، وهک چۆن تێستا سویندی به درۆ، بۆ تێوه ده خۆن، لهو رۆژه شدا که خوا زیندوو یان ده کاتهوه، که رۆژی قیامه ته، لهویش سویندی به درۆی بۆ ده خۆن، ﴿وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، پێشیان وایه له سه ر شتیکن، واته: له سه ر شتیکن له هه ق، ﴿أَلَا إِنَّمَا هُمُ الْكَافِرُونَ﴾، ناگادار بن! هه ر ئەوانه ن درۆزن، واته: درۆکه ری به راستیی ئەوانه ن.

که ده فه رموی: ﴿وَيَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، پێیان وایه له سه ر شتیکن، واته: ئەو کوفرو نیفاقه، و له دلێندا جێگیر بووه، لهویش هه لئاکه نرێ، وهک چۆن لێره به هه ندیک خه یال و ئەندیشه و، خۆزگه ی پووچ، خۆیان هه لئه له تاندوه، ئەو حاله ته له گه لێندا به رده وام ده بێ و، لهویش پێیان وایه له سه ر پێه کی راستی، یان پێیان وایه شتیکیان به ده سه وه یه.

یاخود: مه به ست ئەوه یه که له وێ ئەو حاله ته یان بۆ دروست ده بێ و، پێیان وایه، ئەوانیش له سه ر شتیکن، به لأم خوا ده فه رموی: ناگادار بن! ئەوانه ن درۆزن.

﴿اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾، شه یتان خستوو نیه ژێر پکێفی خۆی و، وه بن خۆی داو و، ده ستی به سه ردا گرتوون، به سه ر یاندا زال بووه، یادی خۆی له بێر بردوونه وه، ﴿أَوْلَيْتِكَ حِزْبَ الشَّيْطَانِ﴾، ئەوانه کۆمه لێ شه یتان، ده سه وه تا قمی شه یتان، ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْمُتَّيِّرُونَ﴾، ناگادار بن! کۆمه لێ شه یتان هه ر ئەوان، زیانباری راسته قینه ن.

نجا خوا ﴿۲۷۸﴾ دواى باسى نهو دهغه ل و موناڤيق و دل نه خوښانهو، كه ين و به پنيان به تايهت له گه ل جووله كه كاندا، باسى بابه تيكي ديكه دهكات: ﴿۲۷۹﴾ اَلَّذِينَ يُعَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، اُولَٰئِكَ فِي الْاَذَلِّينَ ﴿۲۸۰﴾، به دنيايي نهوانه ي بهر بهر كاني و دزايه تسي خواو پيغه مبهره كه ي ﴿۲۸۱﴾ ده كهن، نا نهوانه له ريزي هه ره زه بوونانن، له ريزي هه ره چاوبه ره زيرو ريسوايانن، ياخود: له ريزي هه ره به دهسه لاتان و ملكه چانن، ﴿۲۸۲﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَا اَنَا وَرَسُولِي ﴿۲۸۳﴾، خوا نووسيوه تي و تو ماري كردوه: من و پيغه مبهرانم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) زال ده بين، سه ركه وتوو و زالين به سه ر ناحه زاندا، ﴿۲۸۴﴾ اِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۸۵﴾، به دنيايي خوا به هيتي بالاده ست و زاله، هه لبه ته خوا هه ر زاله، به لام مه به ست ليره دا كه ده فهرموئي: (لَاغْلِبَنَّ) واته: پيغه مبهرانيك كه خوا نارووني، زال ده بن به سه ر نه يارو ناحه زه كانياندا، به لام خوا ﴿۲۸۶﴾ خَوِيٌّ پيغه مبهراني (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له خزمهت خويدا باسكردوون، واته: كه سيك كه دزايه تسي پيغه مبهراني خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دهكات، دزايه تسي خوا دهكات و، پيغه مبهراني خواش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) كه زالده بن و سه رده كه ون به سه ر نه يارانيان دا، نه وه سه ر خستتي خواي په روه ردگارو سه ركه وتني خوايه ﴿۲۸۷﴾ له سه ركه وتني پيغه مبهران دا بهر جهسته بووه، نه وه ش شتيكه كو تايي پيها توه، چونكه خوا خاوه تي نه وپه ري هيتزو دهسه لات و زالييه.

كه ده فهرموئي: به دنيايي نهوانه ي دزايه تسي خواو پيغه مبهره كه ي ﴿۲۸۸﴾ ده كهن، نهوانه له هه ره زه بوونانن، به دنيايي مه به ست پتي به پله ي به كه م روي دوايه، كه تييدا زور زه بوون و ريسوا ده بن، چونكه كه ساتيك هه ن، دزايه تسي خواو پيغه مبهره كه شي ﴿۲۸۹﴾ ده كهن، به لام له دنيا دا زه بوونسي و ريسوايان پتوه ديار ناي و، به بالا ده ستسي و زاليي و فيرعه و نايه تسي ده مي ننه وه.

به لام نه و واتايه شي هه يه كه هه ر كاتيک نه هلي نيمان هه بن و، شويني پيغه مبهري خوا پكه ون، له گه ل نه هلي كوفردا رووبه روو بينه وه، له دنيا شدا دوژماني خواو پيغه مبهري خوا، زه بوون و ريسواو شه رمه زار ده بن.

ههروه‌ها که ده‌شفه‌رموی: خوا تۆماری کردوه: من و پیغه‌مبه‌رانم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) سه‌رکه‌وتوو و زالین، ئەمەش دوو واتای هەن: یه‌که‌م پۆژی دوایی، دووهم: سه‌رکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له‌ رووی مه‌عنه‌وییه‌وه، وه‌ک به‌لگه‌داریی و، هه‌ق پێبوون و سه‌ربه‌رزیی، که ئەمەش بۆ هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی پایه‌به‌رزى خوا مسۆگه‌رو ده‌سته‌به‌ر کراوه.

واتایه‌کی دیکه‌شی ئەوه‌یه: زالبوونی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له‌ مه‌یدان دا، به‌سه‌ر ناحه‌زانیا‌ندا، له‌ کاتی رووبه‌روو بوونه‌وه‌دا، ده‌بی و، هه‌یج پیغه‌مبه‌رێکمان نه‌بینیوه‌ له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانی دا رووبه‌روو بوو بێته‌وه‌وه‌ خوا‌ی موته‌عال سه‌ری نه‌خستبێ و دوژمنه‌کانی زه‌بوون و پرسوا نه‌کردبن، به‌لام پیغه‌مبه‌رانیک ﷺ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که ئەوه‌یان بۆ نه‌په‌خساوه، له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانیان دا، به‌ هه‌یز رووبه‌روو بینه‌وه، وه‌ک زه‌که‌ریا‌و یه‌حیا‌ علیهما السلام و هه‌ندیک له‌ پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌ی خوا، وه‌ک پیغه‌مبه‌رانیک که خوا ده‌ربازی کردوون و، گه‌له‌ کافره‌کانیانی له‌ به‌ین بردوون، ئەوانه‌ له‌ پۆژی دواییدا زال و سه‌رکه‌وتوو ده‌بن، به‌سه‌ر نه‌یاره‌کانیا‌ندا که له‌ راستیی دا سه‌رکه‌وتن ئەوه‌یه، که له‌ ویدا دێته‌دی، به‌لام له‌ رووی مه‌عنه‌وییه‌وه، له‌ رووی به‌لگه‌و ده‌لیل و، رووی هه‌ق پێبوونه‌وه‌وه، له‌ رووی سه‌ربه‌رزیی و پاکیی و چاکییه‌وه، بێگومان بۆ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ئەو سه‌رکه‌وتن و سه‌ربه‌رزیه‌، ده‌سته‌به‌ر کراوه.

له‌ کۆتایی دا، خوا ﷻ باسی کۆمه‌لی خۆی ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، هه‌یج کۆمه‌لیکت ده‌ست ناکه‌وی، بڕوایان به‌ خوا‌و به‌ پۆژی دوایی بی، ده‌ستت ناکه‌ون و، هه‌رگه‌ز نابن، ﴿يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، که خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تیان هه‌بی له‌گه‌ڵ که‌سیکدا، که دژی خوا‌و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی ﷻ و، دژایه‌تی و به‌ربه‌ره‌کانیی خوا‌و پیغه‌مبه‌ری کردوه، هه‌رگه‌ز کۆمه‌لیکت ده‌ست ناکه‌ون، بڕوایان به‌ خوا‌و به‌ پۆژی دوایی

ههبن، دۆستایه تیی و خوْشه و یستی له گهَل که سَیک دا بکهن، که دژی خواو پیغه مبه ره که یه تی، واته: هه ره که سَیک دۆستایه تیی و نزیکیی له گهَل که سَیک دا بکات، که دژی خواو پیغه مبه ره که یه تی، نه وه دیاره برِوای به خواو به رِوژی دواپی نیه.

﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ هه ره چهنده بابیشیان بن، کوریشیان بن، براشیان بن، هۆزو عه شیره تیشیان بن، واته: هه ره چهنده نیزیکترین که سیشیان بن، مادام دژایه تیی خواو پیغه مبه ری خوا بکهن ﴿هه ره که سَیک برِوای به خواو به رِوژی دواپی بی، دۆستایه تیی و خوْشه و یستی له گهَل که سی وادا نابن، ﴿أَوْلَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾، نا نه وانه خوا نِیمانی له دلدا چه سپاندوون، ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، له لایهن خوْشیه وه به روو حیک به هیزی کردوون، پشتگیری و توندو توَل و قایمی کردوون، ﴿وَيَدْعُلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ده شیانخاته چهنده باخیکه وه که رووباریان به ژیردا ده رِوَن، واته: رووبار به ژیر دره خته کانیان ده رِوَن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، به هه میسه یی تیاندا ده میننه وه.

که ده فه رموی: ده یانخاته نیو چهنده باخیکه وه، رووباریان به ژیردا ده رِوَن، واته: تو که له دوور را ته ماشای شوینی برِواداران ده که ی، هه ره باخ و گوَل و گولزارو سه وزایی دپته به رچاوت، نه که رنا بهس باخی رووت نیه، به لکو کوشک و ته لاریان تیدایه وه، هه موو نهو شتانه یان تیدا ههن، که بو ژیا نکی هه میسه یی به رده وام پیو یستن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، واته: هه رماو ده بن له ویدا، هه میسه یی و ده بن، ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا له وان پازیه وه، نه وانیش له خوا پازیه بن، ﴿أَوْلَٰئِكَ جَزَبَ اللَّهُ﴾، نا نه وانه کۆمه لی خوان، ﴿الْأَلْبَانِ جَزَبَ اللَّهُ هُمْ الْمُفْلِحُونَ﴾، ناگاداربن! به دنیایی کۆمه لی خوا سه رفرازن، به مراد که یشتوون، ته نیا نه وانه نامانج ده پیکن.

له كۆتایی تەفسیرو مانای گشتیی ئەم نایەتە موبارەكانەدا دەڵێن:

لێرە خوا ﷻ هەم پێناسەی كۆمەڵی شەیتانی كردووە، هەم پێناسەی كۆمەڵی خۆی كردووە، پێناسەی كۆمەڵی شەیتانی كردووە بە چەند سیفەتێك، بەلام تاییەتمەندترین سیفەتیان ئەوێه، كه كهین و بەنیان هەیه، له گەڵ جووله كه كاندا، له گەڵ كهسانێكدا كه خوا لێیان توورپهیه، ئنجا نه گەر جووله كه كانن، نه گەر هەر كه سێكی دیکهیه، خوا له بێروایان توورپهیه، خوا له و كه سانه توورپهیه كه دژنی، دژی پێغه مبه ره كهینی و دژی په یامه كهینی، ئنجا تاییەتمەندترین سیفەت و خەسلەتی تاقم و پێری شەیتان - كه لێره دا باسی مونا فیتی و دەغەلەكانە - ئەوێه كه كهین و بهین و دۆستایه تی و نیزیکیان هەیه، له گەڵ كهسانێكدا كه خوا لێیان توورپهیه و غەزەبی لێگرتوون، به تاییەت جووله كه كان.

تاییەتمەندترین سیفەتی كۆمەڵی خواش، ئەوێه كه هەموو په یوه ندیه كان دەپچرێنن له گەڵ نزیكترین كهسانیان دا، مادام ئەو نزیكترین كهسانه یان دژی خواو پێغه مبه ری خوا ﷻ بن، هەموو په یوه ندیه کیان له گەڵ دا دەپچرێنن و خۆشیان ناوین و كه بقیان پێیان نایەت، به پێچه وانەهی مونا فیتی و دەغەلەكانەوه، به پێچه وانەهی كۆمەڵی شەیتانەوه، ئەوان له گەڵ ئەوانەدا دۆستایه تیان هەیه، كه خوا لێیان توورپهیه، كه چی ئیمانداران هەر كه سێك به ره ره كانی خاواو پێغه مبه ره كهی بكات ﷻ، هەر كه سێ دژی خواو پێغه مبه ری خوا ﷻ با نزیكترین كهسیان بن، نه كه هەر جووله كه، به لكو نه گەر باب و براو كوړو عەشیرهت و خزمیشیان بن، دۆستایه تیان ناكەن و، په یوه ندیه كانیان له گەڵدا دەپچرێنن، ئنجا كهسانێکی ئاوا شایسته ن پێیان بگوتری: كۆمەڵی خوا.

مەسەلە گىرگەكان

مەسەلەى يەكەم:

سەرنجراكىشانى خوا ﷺ بەرەو لاي كەسانىك كە دۆستايەتتى و كەين و بەنيان لەگەل كۆمەلىكى لىتوورەى خوا گرتوودا ھەيەو، درۆ دەكەن و، سویندە درۆيەكانيان، كىردوون بە سوپەرو قەلغان، خۆيانيان پى پەنا بدەن، لە قىامەتیشدا ديسان سویندى درۆ بو خوا دەخۇن و، پىيان وایە شىتيكان بەدەستەو ھەيە لە ھەق و، شەيتان خستوونىە ژىر پكىفى خۆى و، كىردوونى بە كۆمەل و شوپىنكەوتووى خۆى:

خوا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَالُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَعْلَمُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱۳﴾ لَنْ نَغْفِيَ عَنْهُمْ أَسْوَأَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾ اللَّهُ شَهِيدٌ أُولَئِكَ أَحْسَبُ أَنَّهُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۵﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْطِفُونَ لَهُ، كَمَا يَحْطِفُونَ لِكُرْحٍ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۶﴾ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۷﴾﴾

شىكىردنەھەى ئەم، ئايەتانە، لە ھەق دە بىرگەدا:

خوا ﷺ - ھەك لە ماناي گشتىيەكەيدا باسماكىرد - لەم ئايەتانەدا باسى مونافىق و دەغەلەكان دەكات، كە كەين و بەنيان ھەبوو لەگەل جوولەكەكاندا، قسەى پەنھان و چەيان پىنكەو ھەبوو، پىلانيان پىنكەو دەگىرا:

۱) - ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قَالُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، ئايا سەرنجى ئەوانەت نەداو، كە دۆستايەتيان دەكەن لەگەل كۆمەلىك دا، خوا لىيان توورە بوو! بىگومان لىرەدا

که دهفه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾، نهم پرسیار کردند بؤ سه رسو پرماندنه، (الإستفهام للتعجب)، نایا نه تر وانیوهه ته نه وانه، لیره دا پرووی دواندن، ده گونجی له پیغمه مبه ری خاتم بی ﷺ، یان له ههر که سیک بی به که لکی دوئران بی (لکل من یصلح للخطاب)، مه به ست له ته ماشا کردنیش، ده گونجی ته ماشا کردنی چاو بی، ده شگونجی مه به ست ته ماشا کردنی عقل و دل بیت، نایا نه وانه ته زانیوه، سه رنجت نه داون به عقل و بیر، که چ کاریکی خراب ده که ن! ﴿تَوَلَّوْا﴾ به مانای دوستایه تیی و نزیکیان هه یه، له که ل کن دا؟ ﴿قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، کومه لیک خوا لئیان تووره بووه، نهم: ﴿غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ و (المغضوب علیهم)، وهک پیشریش گوتمان: له عورف و باوی قورئاندا، وهک زاراوه یه کی لیها توه بؤ جووله که کان، چونکه خوا ﷺ له چند شوئنی که باسی جووله که کان ده کات، باسی تووره بی خووی ده کات، له سه ریان، بؤ وینه: له سووره تی (المائدة) نایه تی ژماره (۶۰) دا دهفه رموی: ﴿قُلْ هَلْ أَنْتُمْ بِشِرِّ مِنَ ذَلِكَ مُؤَبَّدَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَغَضَبِ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَةَ وَالْحَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أَوْلِيَاءَ شَرًّا مِمَّا كَانُوا أَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (۶۰) المائدة، واته: بلئی: نایا هه وائتان بی بدهم، که سیک پاداشتی له وه خراپتر بی، (واته: سزای له وه خراپتر بی) له لای خوا، که سیک که خوا نه فرینی لی کردوه و لئی تووره بووه، مه یموون و به رازی لی په یدا کردوون و ...

بیگومان نه وانه ش که مه سخراون و هه لگن پران هوه به به رازو مه یموونیش، ههر له جووله که کان بوون، وهک خوا ﷺ له سووره تی (الأعراف) دا، به ناوی (أَصْحَابِ السُّبْتِ) به سه رهاتیک دینئ، که کومه لیک له جووله که کان له شاریک، له که نار ده ریابه ک بوون، نجا جووله که پوژی شه ممه، پوژی پشوودانیانه و نابئ هیچ که سابه تیکی تیدابکن، نه وانه ش کاریان بریتی بووه له راوه ماسیی، شه مان راوه ماسییان نه کردوه، به لام شه ممان ماسیبه کاریان له ته نکاوان کردوون و، پوژی دیکه چوون به کاوه خوگر توویانن، واته: فیلیان کردوه، ئیدی خوا ﷺ به ته مه نه کاریانی کردنه به رازو، که نجه کانی شی کردنه مه یموون، نجا هه ندیک له زانیان ده لئین: سرووشت و نا کاریان بوو، به هی به رازو مه یموون، به لام

وهک تیمه له تفسیری سووره تی (الأعراف) دا باسما نکرده، خوا ﷺ به پوونی شهوی فرمووه که کراون به مهیموون، لیرهش دا^(۱) باسی به رازیش دهکات، که واته: پیوست ناکات، ته ئویل بکری و بگوتری: له رووی مه عنه وییه بووه، هر چه نده ته گهر واشبگوتری: نهویش هر مانابه کی دروسته.

ئنجا خوا ده فرموی:

۲- ﴿ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ﴾، نه وانه له تیوه نین و له وانیش نین، نه وانه ی کهین و به نینان ههیه، له گه ل غه زه ب لیگیراوه کاند، له گه ل کومه لی لی تووره بووان دا، ﴿ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ﴾، نه له تیوه و، نه له وانیشن، (لِئَسُوا مُؤْمِنِينَ وَلَا مِنَ الْيَهُودِ) نه برودارن و، نه جووله که شن، به لکو ده غه ل و دوو روو، موخه ننه تن، له لای تیوه خویمان به مسولمان پیشان ددهن و، له لای نه وانیش ده لئین: تیمه له گه ل تیوه یین و تیمه ش پروامان به ئیسلام نیه، پروامان به موخه مه د ﷺ و نهو قورئانه ی ده لئین: په یامی خواجه و دابه زیوه، نیه.

۳- ﴿ وَحَالِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾، سوئندیش له سه ر درو ده خوون و نه وان ده شرانن، واته: قسه به ک که ده یکه ن، درو شه و که چی سوئندی له سه ر ده خوون، ﴿ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾، نه مه حاله، واته: له حالیکدا که ده شرانن قسه که یان درو یه، که چی هر سوئندیشی له سه ر ده خوون، سوئنده که شیان بو نه وده که لایه نی به رانه ر پروا و متمانه یان پی بکات، (قَالَ السُّدِّيُّ وَمَقَاتِلٌ: نَزَلَتْ فِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بِنِ سَلُولٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ نَبْتَلٍ، وَكَانَ يُجَالِسُ النَّبِيَّ ﷺ، وَيَرْفَعُ أَخْبَارَهُ إِلَى النَّبِيِّ وَيَسْبِ النَّبِيَّ ﷺ، فَإِذَا بَلَغَ حَبْرَةَ، أَوْ أَطْلَعَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، جَاءَ فَأَعْتَدَرَ وَأَقْسَمَ أَنَّهُ مَا فَعَلَ)، واته: سوئندی و موقاتیل (که دوو له زانایانی جیلی دوای هاوه لائن) گوتوویانه: نه م نایه تانه له باره ی عه بدوللای کوری ئوبه ی کوری سه لوول و، عه بدوللای کوری نه بته له وه هاتوونه خوار، که عه بدوللای کوری نه بته له کورو مه جلیسی پیغه مه ردا ﷺ داده نیشت، هه واله کانی بو جووله که کان باس

(۱) واته: نایه تی ژماره (۶۰) ی (المائد).

ده کردنه وه، له لای وان قسه ی به پیغهمبه ر ﴿﴾ ده گوت (جنیوی پنده گوتن) به لام کاتیک هه و الله که ده گه یشته وه لای پیغهمبه ر، یان خوا ناگاداری ده کرده وه، ده هاته خزمه ت پیغهمبه ر ﴿﴾ و پوژشی ده هینایه وه وه، سوئندی شی ده خوارد که وای نه کرده وه نه گوتوه (پاکانه ی بو خوی ده کرد).

هه ره لهوباره وه ته م ده قه ش هه یه، که پیشتریش هینامان و لیره ش دووباره ی ده که ینه وه: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَدْخُلُ عَلَيْكُمْ رَجُلٌ يَنْظُرُ بِعَيْنَيْ شَيْطَانٍ، أَوْ بِعَيْنَيْ شَيْطَانٍ» قَالَ: فَدَخَلَ رَجُلٌ أَرَزَقُ، فَقَالَ لَهُ: «عَلَّامٌ تَسْبِيئِي أَوْ تَشْتُمْنِي؟» قَالَ: فَجَعَلَ يَخْلِفُ، قَالَ: فَنَزَلَتْ هَذِهِ آيَةُ التِّي فِي الْمُجَادَلَةِ: ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وَالآيَةُ الْآخَرَى (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۴۸، وَابْنُ كَثِيرٍ: ج ۴، ۳۲۸).

واته: عه بدو لای کوری عه بیاس (خوا له خوی و باپی پازی بی) ده لئی: پیغهمبه ری خوا ﴿﴾ (وه ک پیشتر له هو ی هاته خواره وه که شدا به سه رهاته که یمان هینا^(۱)) فره مووی: تیتستا پیاویک دئی، به چاوی شه یتان یان به هه ردوو چاوی شه یتان ته ماشاتان ده کات، پیاویک هات په نگه شین بوو، (یان چاوی شین بوون) پیغهمبه ر ﴿﴾ پئی فره موو: بوچی قسه م پئی ده لئی و جنیوم پئی ده لئی؟ نه ویش ده ستیکرد به سوئند خواردن (که قسه ی پئی نه گوتوو ی) ئیدی لهوباره وه نه و نایه ته هاته خواره وه، هه روه ها نایه ته که ی دواییش.

نایا خوا ﴿﴾ بو ته وانه چ سزایه کی دیاری کرده وه؟

۴- ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾، خوا سزاو نازاریکی سه ختی بو تاماده کردوون، نایا مه به ست له شوئینی نه و نازاره سه خته کوئیه؟ بیگومان یان مه به ست پئی قوناغی به رزه خه، دوا ی مردن، یان مه به ست پئی پوژشی قیامه ته، یان مه به ست هه ردوکیانه.

۵- ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به دنئیایی نه وه ی ده یکه ن، خرابترین شته، که ناپاکی

و موخەنەتیی لەگەڵ ئەهلی ئیسلامدا دەگەن و، کەین و بەینیان لەگەڵ جوولەکەکاندا هەیە، ئەووە خراپترین کردەوویە دەیکەن و، دوو روون، لەوێ بە روویەک خۆیان پێشان دەدەن و، لەولاش بە روویەکی دیکە خۆیان پێشان دەدەن.

٦- ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾، سۆیندەکانی خۆیان کردوون بە قەلغان، (الجُنَّةُ: الوِقَايَةُ وَالسُّرَةُ مِنْ جَنْ، أَي اسْتَرَّ، جُنَّةً أَيْ: سَتْرَهُ)، بریتییە لە پارێزۆ پەردەییەک، شتیک کە مرۆف بەنا بدات و بېشاریتتەو، لە (جَنْ) یانی: خۆی شارددەو، (جُنَّةً) یانی: شاردیەو و پەنھانی کرد، ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾، هەموویان وایان خۆیندۆتەو واته: سۆیندەکانیان کردوونە قەلغان، (أَيْمَانٌ) کۆی (مِثْلُ) ه، بەلام حسەنی بەصرایی و (أَبُو الْعَالِيَةِ) خۆیندوویانەتەو: (اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً) واته: بروایەکیانیان کردۆتە مەتال و سوپەر، یانی: ئەو حالەتە وایان پێشانی مسۆلمانان داو، کە بروایان هەیە، واته: ئەو مسۆلمانەتیە پۆالەتیەیان کردووە بە قەلغانیک.

٧- ﴿فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئنجما لە رێی خوا خەلکیان لاداو، یان خۆیان لایاندאו، لە رێی خوا، چونکە (صَدَّ)، هەم بە حالەتی (لازم) هاتو، واته: (إنصرف) لایدا، هەم بە (متعدی) یش هاتو یانی: (صرف) خەلکی لادا، ئەوانیش هەم خۆشیان لایاندאו، هەم خەلکیشیان لاداو.

٨- ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، ئنجما ئەوان سزاو نازاریکی ریسواکەریان بو هەبە، (مُهِينٌ: مُذِلٌّ وَمُخْزِيٌّ) واته: زەبوونکەر و ریسواکەر و شەرمەزارکەر.

٩- ﴿لَنْ نُغْنِيَنَّ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، سامانەکانیان و پۆلەکانیان لە بەرانبەر خوادا هیچ سوودیان پێ ناگەینن، لە بەرانبەر خوادا (من الله) دەگونجی لێرەدا وشەبەک قرتیترا ب، واته: (مِنْ عَذَابِ اللَّهِ) لە بەرانبەر سزاو نازاری خوادا، یاخود لە بەرانبەر تۆلە و خوادا (من عقاب الله)، واته: سامان و پۆلەکانیان لە بەرانبەر سزای خوادا، ئەگەر بیهوی سزایان بدات، هیچ دادیان نادەن و سوودیان پێ ناگەینن.

۱۰- ﴿أُولَئِكَ أَحْصَبُ النَّارَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، ئەوانە هاوہ لانی ناگر (ی دۆزەخ)ن و بە ھەمیشەیی تێیدا، دەمێننەوہ.

بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: سامانەکانیان و پۆلەکانیان سوودیان پێ ناگەین، چونکە ھەر بەرژەوہندییە ناشەرعییەکانیان پەرچ و لەمپەر بوون، لە بەردەمیاند، کە پێی خوا بگرن، بەرژەوہندییە ناشەرعییەکانیان کە مآل و سامانیان بوو، خزمەتکردنی مندالەکانیان بوو، ئەوہ بوو لە بەردەمیاند پەرچ و لەمپەر بووہ کە تێمان بێنن و پێی خوا بگرن، ئەوہی ھاندەریان بوو، بە حساب بۆ ئەوہی بەرژەوہندییەکانیان بپاریزن، کە کەین و بەینیان لەگەڵ جوولەکاندا ھەبێ، بۆیە خوا دەفەرموێ: ئەو مآل و سامانەیی بە ھەرامی یان بە ھەلالی سەرگەرمی کوێردنەوہ و زۆرکردنی بوون، ھەر وہا خزمەتکردنی پۆلە و کوپو کچەکانیان کە وای لیکردبوون موخەنەتیی و ناپاکییان دەکرد، دژی پیغەمبەر ﷺ مسولمانان، ئا ئەو مآل و سامانەو، ئەو مندالانە یخویان بۆ لە خوا دەکردن، سوودیان پێ ناگەین لە بەرانبەر سزای خواداو، ئەوانە هاوہ لانی ناگرن یاخود: خاوەنانی ناگری دۆزەخن و، بە ھەمیشەیی تێیدا دەمێننەوہ.

۱۱- ﴿يَوْمَ يَعْتَبِرُوهُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُخَلِّفُونَ لَهُ، كَمَا يَخْلِفُونَ لَكَر﴾، ئەو پۆژەیی خوا تێکراپان ھەل دەستینتێتەوہ و زیندوو دەکاتەوہ، ئنجا سویندی بۆ دەخۆن، وەک چۆن سویند بۆ تێوہ دەخۆن، واتە: وەک چۆن لێرە سویندی درۆ بۆ تێوہ دەخۆن، لەوێش بەوجۆرە سویند بۆ خوا دەخۆن.

۱۲- ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، پێشیان وادەبن لە پۆژی دوایدا، کە لەسەر شتیکن، لەسەر شتیکێ بە سوودن، یان لەسەر ئەندازەیک، لە ھەقن، شتیک ھەقیان بەدەستەوہیە.

۱۳- ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾، بەلام ناگاداربن! ھەر ئەوانەن درۆزن، یانی: درۆکردن لەوان دا کورت ھەلاتوہ، ھیندە درۆزنتیک بپێرەزان.

که ده فہرموی: ﴿أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾، ئەمە وەک فہرماشتی خواہ، کہ لە شوینی دیکەدا دە فہرموی: ﴿لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ (المائدة، ٦٨) تێوە لەسەر هیچ شتیک نین، واتە: لەسەر هیچ شتیک نین لە هەق، یان لەسەر هیچ شتیک نین کہ سوودی هەبێ. دواوی دە فہرموی:

١٤- ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾، شەیتان خستووێه ژێر پکیفی خۆی و، دەسەلاتی بەسەردا پاناون، بەسەریاندا زالبوو، (استحواذ: اسْتَفْعَالٌ مِنْ حَاذٍ يَحُوذُ حَوَازًا، وَالْإِسْتِحْوَادُ: الْإِسْتِيْلَاءُ وَالْغَلْبُ، وَالْأَحْوَذِيُّ: الْقَاهِرُ لِلْأُمُورِ الصَّعْبَةِ. وَقَالَتْ عَائِشَةُ: كَانَ عُمَرُ أَحْوَذِيًّا نَسِيحًا وَحَدِيًّا، وَشَيْءٌ اسْتِحْوَادٌ: اسْتَفْعَالٌ هُ لَه (حَوَازٌ) هَوَه هَاتَوَه، (حَاذٍ، يَحُوذُ، حَوَازًا)، (حَوَازٌ) چاوگە، ئنجا (اسْتِحْوَادٌ) بە مانای بەسەردا زالبوون و دەسەلات بەسەردا پانان و خستنه ژێر پکیفی خۆی، ئەمە لە قورئان دا لە شوینی دیکەش دا هاتو، بۆ وێنە: لە سوورەتی (النساء) دا هاتو: ﴿الَّذِينَ نَسَخُوا بِكُمُوعًا وَنَمَنَعُكُمْ مِنَ الْآمِنِينَ﴾ (النساء، ١١١) مونا فیک و دلنەخۆشەکان بە جوولەکەکان دەلین: ئایا تێمە بەسەر تێوەدا زال نەبووین، بەلام تێوەمان پاراست لە بروداران؟ منەتیاں لەسەر دەکەن، وشە (أَحْوَذِيٌّ) لە زمانی عەرەبییدا بۆ کەسێکە، کە کارە سەختەکان دەخاتە ژێر دەسەلات و پکیفی خۆیەو، دەتوانێ کارە سەختەکان نەنجام بدات، دایکمان عایشە (خوای لێی رازی بێ) لە بارە عومەری کوری خەتتابەو گوتوویەتی: (كَانَ عُمَرُ أَحْوَذِيًّا نَسِيحًا وَحَدِيًّا)، عومەر (أَحْوَذِيٌّ) بوو، واتە: کاری سەخت کە رووی تێدەکرد، بەسەریدا زال دەبوو، کارەکانی چاک رادەپەراندن، (نَسِيحٌ) بە مانای چنراو، بەلام ئەو تەعبیریکی باو لە زمانی عەرەبییدا بۆ مەحکردنی کەسێک کە زۆر تاییبەتە، واتە: شتێکی تاییبەت بوو، کە سایە تیبەکی تاییبەتی خۆی هەبوو،

١٥- ﴿فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾، یادای خوای لە بیر بردوونەو، بەدلنایی کەسێک بکەوێتە ژێر پکیفی شەیتان، لە خوای دوور دەخاتەو، ئنجا کە دە فہرموی: یادای خوای لە بیر بردوونەو، ئەمە هەموو شتێک دەگرێتەو، نەک تەنیا ئەو نەوێندە کە لە بیریاں بچێ دابنیشن، زیکری خوا بکەن! واتە: فەرمانبەری بۆ خوا، خزمەتکردنی پەیمای خوا،

گویند ای بوی پیغمبر خوار صَلَّى، هر روزه باسکردنی تائین و بهرنامه و شهریه قی
خوا، هممو نهوانی له بیر بردوونه، **﴿فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾**، مانایه که ی گشتگیره بوی
هممو نهوانه و جگه لهوانه ش.

۱۶- **﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾**، نهوانه کومه لی شهیتان، ناوی ناماژه (اولئك) بوی زیده
جیاکردنه وه یانهو، بوی نهویه نهو نازناوه یان پیوه بچه سپینتی، نا نهوانی باسکران، نهوانه
کومه لی شهیتان.

۱۷- **﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْمُفْسِدُونَ﴾**، ناگاداربن! کومه لی شهیتان ههر نهوان،
زیانباران، (حزب) پشتریش باسما نکرده: کومه له خه لکینن زبری و هیزو پینزیکیان
پیوه بن، که ده گوتری: **﴿إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ﴾**، واته: کومه ل و دهسته و دایه ره و هاوکاران
و پشتیوانانی شهیتان.

﴿هُمُ الْمُفْسِدُونَ﴾، واته: (هم الكاملون في الخسران)، نهوانن که به راستیی
زیانبارن، وهک جگه لهوان هیچ که سی دیکه، زیانبار نه بی.

مهسه له ی دووه م:

راگه یاندنی نه و راستیه که دژایه تیکه رانی خواو پیغهمبه ره که ی ﷺ، له پیزی ههره زه بووناندا ده بن و، خوا به لینی داوه که خووی و پیغهمبه رانی به سه ر ناحه زانیاندا، زال ده بن، چونکه خوا خواهنی نه و پیری هیزو بالآده سستیبه:

خوا ده فهرموئی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ أُولَئِكَ فِي الْأَذْلَىٰنَ﴾ (۳۰) ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (۳۱) ﴿

شیکردنه وی تم دوو ثایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، به دنیایی نه وانه ی به ره ره کانی و دژایه تی خواو پیغهمبه ره که ی ده که ن.

(۲) - ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذْلَىٰنَ﴾، نه وانه له ههره زه بوونانن، (المُحَادَّةُ: الْمُشَاقَّةُ وَالْمُعَادَاةُ وَالْمُخَالَفَةُ، مِنَ الْحَدِيدِ أَوْ مِنَ الْحَدِّ) (مُحَادَّةُ): به مانای سه پیچی و لاملی و، دژایه تی و، به ره ره کانی دئی، له وشه ی ناسن (حَدِيد) دوه هاتوه، واته: ههر کامیکیان به زمانی ناسن، نه ویدیکه ده دوتتی، یا خود له وشه ی (حَد) دوه هاتوه، واته: نه و له سنووریکه و خواو پیغهمبه ری خواش ﷺ، له سنووریکه دیکه و، له لایه کی دیکه ن، که ده فهرموئی: ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذْلَىٰنَ﴾ (أَذْلَىٰنَ) کوی (أَذَلَّ ه)، که ریژگه ی هه لَبْزاردنه له (ذَيْلُ)، واته: زه بوون، (أَذَلَّ) یش یانی: ههره زه بوون، واته: هیچکس له وان زه بوونتر و سه رشووتر نیه، هه لَبه ته لیتره دا مه به ست پی پی رُوژی دوایه.

(۳) - ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي﴾، خوا نووسیویه تی که من و ره وانه کراوانم، زال ده بین.

نووسیویه تی یانی: بریاری داوه، یا خود له (لوح محفوظ) دا نووسیویه تی، یان له زانیاری خوی به رزدا نه و هه چه سپتراره.

۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، به دنیایی خوا زور بهتیزه، زوریش زآل و بالادسته.

لیره دا زانیان لهوبارهوه زوریان قسه کردوه، که تایا مه بهست لهوهی خوا ده فهرموئ: ئەوانه‌ی بهربهره کاتی خواو پیغه مبه ره که ی ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا﴾ ده کهن، له زه بووانن و، خواش تو ماری کردوه که خوئی و پیغه مبه ره کانی ﴿عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ﴾ زآل ده بن بهسه ر ناحه زان دا، مه بهست پئی دنیایه، یان مه بهست پئی دواروژه؟

لهو بارهوه زانیان زوریان قسه کردوه، هه ندیکیان ده لئین: مه بهست پئی دنیایه، هه ندیک ده لئین: نه خیر مه بهست پئی دواروژه، منیش وای تیده گم نهو راستیهی خوا ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا﴾ له چهند شوئتیکی دیکه ش دا باسی کردوه، بو وینه:

أ- له سووره قی (الصافات) دا نایه ته کانی: (۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳)، وهک زور جار گوتوومانه: قورئان هه ندیکی هه ندیکی روون ده کاته وه، لهوئی خوا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ﴾ ﴿۱۷۱﴾ ﴿إِنَّهُمْ لَمُذْمُورُونَ﴾ ﴿۱۷۲﴾ ﴿وَإِنْ جُنَدْنَا لَهُمُ الْعَنَّاوُونَ﴾ ﴿۱۷۳﴾ الصافات، واته: وشه مان تیه ریوه بو بنده ره وانه کراوه کاهمان، که به دنیایی ئەوان سه رخراو ده بن و، سه ر بازه کانی تیمه زآل ده بن.

ب- له سووره قی (غافر) دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدَاءُ﴾ ﴿۵۱﴾ ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ ﴿۵۲﴾ غافر، واته: به دنیایی تیمه پیغه مبه ره کانی خو مان و ئەوانه ش که بر وایان هیناوه له ژیانی دنیاداو، لهو روزه شدا که شایه ده کان راست ده بنه وه (شایه دبی ده ده ن) سه ریان ده خه بن، ئەو روزه ی سته مکاران پوزش هینانه وه که یان سوودیان پی ناگه یه نن و، نه فرینیان لئیهو خرابترین مه نزلگیان جئیه.

که واته: که خوا لیره ده فهرموئ: ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلِيكَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ ﴿۱۱﴾ المجادلة، پئش ئەوه ش ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُوْلَئِكَ فِي الْأَذْدَلِينَ﴾ ﴿۲۰﴾ المجادلة، ئەمه هه م دنیا ده گرتیه وه، هه م دواروژیش، دنیا ده گرتیه وه به مه رجیک ئەهلی ئیمان له گه ل ئەهلی کوفردا رووبه روو بینه وه،

تہلی ٹیمان بہ راستی تہلی ٹیمان بن، چ بہ قیادہی پیغمبران و، چ بہ قیادہی جینشینانی پیغمبران، تہوہ بہ مسوگہری تہلی ٹیمان سہردہکون، لہ کاتی رووبہروو بوونہوہدا، بہ مہرجیک بہ راستی تہلی ٹیمان بن و، بہپتی شہریعتی خواو یاسا گہردوونییہکانی خوا مامہلہیان کرد بی، لہ دواروژیشدا بیگومان سہرکہوتنی پیغمبران و پرواداران شتیکی مسوگہروہو جیی دنئیایہ.

ہہروہا تہگہر رووبہروو بوونہوہش نہبی لہ نیوانی تہلی ٹیمان و تہلی کوفردا، تہلی ٹیمان لہ رووی مہعنہویہوہو لہ رووی بہلگہوہ، زائل و بالادہستن، کہواتہ: زالیی و بالادہستی پیغمبران و پرواداران لہ دنیا، لہ بہرامبہر کافران و ناحہزانی خواو پیغمبران خوادا، شتیکی مسوگہرہ، چ زالبوونی بہرہست و روالہتیی و لہسہر تہرزی واقع، یاخود زالبوونی مہعنہوی، لہ رووی بہلگہو دہلیل و فکرو قہناعت و پھوشت و ناکارو، لہ رووی پاکیی و چاکییہوہ.

مەسەلەى سېئەم و كۆتایى:

ھەۋالدانى خىۋاى پەرۋەردگار بەۋە، كە ھەرگىز بېرۋاداران بە خىۋا بە پۇژى دىۋاى خۇشەۋىستىى و دۆستايەتتىان بۇ كەسانىك نابىن، كە دژايەتسى خىۋا پىئەمبەرەكەى دەكەن، ئەگەر ئەو جۆرە كەسانە بابىان، يان برايان، يان كورپانىان، ياخود خزم و ھۆزىشيان بن، چونكە خىۋا ئىمانى لە دلداسە قامگىر كىردوون و، بە پىرووحتكى تايەت لەلايەن خۆيەۋە بەھىزى كىردوون، ئەوانە سەرەنجاميان بەھەشتە و خىۋا لىيان رازىيە، ئەۋانىش لە خىۋا رازى دەبن، ئەوانە كۆمەلى خىۋا و، كۆمەلى خىۋا سەرفراز و براۋەيە:

خىۋا دەفەرەمۆى: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولِيَّكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۲۲﴾﴾

شىكردنەۋى ئەم ئايەتە، لە نۆ بىرگەدا:

۱- ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، ھەرگىز چىنگ ناكەۋى، لىت ھەئناكەۋى، كۆمەلىك بىرۋاىنن بە خىۋا بە پۇژى دىۋاى و، دۆستايەتتى و خۇشەۋىستىيان ھەبى بۇ كەسىك، كە دژى خىۋا پىئەمبەرەكەيەتى، واتە: (مَنْ عَادَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ، مَنْ خَالَفَ وَشَاقَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، تۆ ھەرگىز كۆمەلىك كە دژى خىۋا پىئەمبەرەكەينى ﷺ و بەرەرەكانىيان بكنەن و سەرىپىچىيان لى بكنەن، ھەرگىز كۆمەلىك وات چىنگ ناكەۋن، دۆستايەتتى ئەو جۆرە كەسانە بكنەن، مادام بىرۋاىان بە خىۋا بە پۇژى دىۋاى ھەبى.

(۲) - ﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾، هر چه نده نهو جوړه كه سانه (كه د ژايه تبي خواو پيغه مبهري خوا ﷺ ده كه ن) بابيان بن، يان كوربان بن، يان برايان بن، يا خود هوزو عه شيره تيان بن.

(۳) - ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾، نه وانه خوا نيماني له دلدا چه سپاندوون، شتيك بنووسري، لهو نووسراوو لاپه ريه دا، ده چه سپن واته: نيماني له دلدا سه قامگير كردوون، (الطبري) ده لن: ﴿قَضَىٰ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَفِي مِعْتَى الْأَمِّ﴾، واته: نيماني له دلدا بريارداون، ليره دا كه ده فرموي: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾، (في) به ماناي (ل) يه (لَقُلُوبِهِمْ)، بو دلان نيماني بريارداو، ده شكونجې بكوتري: نيماني له دلاندا چه سپاندوه.

(۴) - ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، له لايه ن خوږه وه به رووحيكي تايبت، به هيزي كردوون. وشه ي (روح) له قور تاندا به ماناي روو ح هاتوه، به ماناي جويريل هاتوه و، به ماناي وه حسي خواي پهروه ردگار هاتوه، به ماناي قور تان هاتوه، ده گونجې ليره ش دا روو ح به ماناي به لگه و زږده رنيمايي يان زږده دلنپايي بي، يان به ماناي يارمه تيداني مه عنه وي خوا ﷺ بي.

(۵) - ﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ده يان خاته نيو چه ند باخي كه وه كه روو باريان به زږدا ده روون.

(۶) - ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، له وي دا هر ماو ده بن.

(۷) - ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لتيان رازيه و، نه وانش له و (خوا) رازيين.

(۸) - ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾، نه وانه كو مه لي خوا ن، واته: نه وانه ي نه وه سيفه تيانه، نه وانه سه ربا زاني خواو دو ستاني خوا ن.

(۹) - ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ناگادار بن! نه نيا كو مه لي خوا سه رفا زن، (الطبري) ده لن: ﴿هُمُ الْمُتَجَحُّونَ بِأَذْرَائِهِمْ مَا طَلَبُوا، وَالتَّمَسُّوا﴾ هر نه وانه ن كه به نامانج ده گه ن و به مراد ده گه ن، نه وه ي دا وايان كردوه و خواستو و يانه، وه ده ستيان هيناوه.

لہ دنیا دا سہرہ رزی و سہر فزایی و، لہ دوا پوڑیش دا پوو سووری و بہ مراد گہشتنی راستہ قینہ.

نہم ٹاہتہ موبارہ کہ ٹوہی لئی و ہر دہ گیری، کہ ہر کہ سیک بہ راستی پروای بہ خواو بہ پوڑی دواپی بن، ہر گیز لہ دلہوہ کہ سانیکی خوشناوین کہ دڑی خواو پیغہ مہری ﷺ خوان، با نیزیترین کہ سیشیان بن، وہک باب و براو کورو خزم و عہ شیرہ ت.

کورتە باسیک: پیناسە کۆمەلی خواو

کۆمەلی شەیتان و، بنەرەتیبتیرین تاییبەتمەندییەکانیان:

ئەم کورتە باسە تیشکی زیاتر دەخاتە سەر چەمک و واتای ئەم تاییبەتمەندییەکانە (المجادلة)، ھەر و ھا ئەو تاییبەتمەندییە سوورەتی (المائدة) تاییبەتمەندییەکانی: (۵۱ - ۵۶)، کە خوا ﷻ لە تاییبەتمەندییەکانی: (۵۱ - ۵۲) سوورەتی (المائدة) دا، باسی کۆمەلی شەیتان دەکات و، لە تاییبەتمەندییەکانی: (۵۴ - ۵۶) دا، پیناسە کۆمەلی خوا دەکات، لێرەش لە سوورەتی (المجادلة) دا، تاییبەتمەندییەکانی: (۱۵ - ۲۰) بۆ پیناسەکردنی کۆمەلی شەیتان دیارییکراون و، تاییبەتمەندییەکانی: (۲۱ - ۲۲)ش بۆ پیناسەکردنی کۆمەلی خوا ﷻ.

ئەگەر تەماشای ئەو دوو کۆمەلە تاییبەتمەندییەکانە بکەین، لە سوورەتی (المائدة) دا، تاییبەتمەندییەکانی: (۵۱ - ۵۶)، کە تێمە کاتی خۆی تەفسیرمان کردوون، بەلام لێرە وەک پیناسەکردنی کۆمەلی شەیتان و کۆمەلی خواو، گرنگترین خەسڵەت و تاییبەتمەندییەکانی کۆمەلی شەیتان و کۆمەلی خوا، ھەر و ھا تاییبەتمەندییەکانی (۱۵-۲۲) سوورەتی (المجادلة)ش، کە لە دوو بەرگەدا دەیانئۆتۆزینەو:

بەرگی یەكەم: خەسڵەتە سەرەکییەکانی کۆمەلی شەیتان:

ئەگەر سەرئۆتۆزینە ورد بەدینە ئەو دوو کۆمەلە تاییبەتمەندییەکانی: (۵۱ - ۵۶) لە سوورەتی (المائدة) دا، تاییبەتمەندییەکانی: (۱۵ - ۲۲) لە سوورەتی (المجادلة) دا، خوا ﷻ ھەم بۆ کۆمەلی شەیتان، ژمارە یەك خەسڵەت و تاییبەتمەندییە خستوونەر و، ھەم بۆ کۆمەلی خوا ﷻ، سەرەتاش دینە سەر خەسڵەتە سەرەکییەکانی کۆمەلی شەیتان:

۱- دوستایه تی گرتن له گه ل جووله که و نه صرانییه کاند؛ وه ک له ئایه تی ژماره (۵۱) ی سووره تی (المائدة) دا هاتوه، که خوا ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ مِنَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۵۱) المائدة، واته: نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه! جووله که و نه صرانییه کان به دۆست مه گرن [و به پشتیوانی خوتانیان مه زانن و خوشتان نه وین] هه ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه ندیکیان، هه ر که سیک له تیه دۆستایه تیان له گه ل بگری، له وانه، به دنیایی خوا کۆمه لی سته مکاران راسته ری ناکات.

که واته: به که مین تابه هه ندی کۆمه لی شه یتان، نه وه به که دۆستایه تی و که ین و به ینیان ده بی له گه ل جووله که و نه صرانییه کان دا، که بیکومان مه به ست نه و جووله که و نه صرانییه ن که دزایه تی ئیسلام ده که ن، به لام جووله که یه ک له مالی خۆیدا دانیشتوه، نه صرانییه ک له مالی خۆی دانیشتوه، بی زیان و سه لامه ته، یان له قهواره و ده وه ل خۆی دا دانیشتوه، دزایه تی ئیسلام و مسوولمانان ناکات، نه وه نه گه ر جوړیک له په یوه ندی و ته بایی و، جوړیک له به رژه وه ندی هاوبه شیش پیکه وه دابین بکه ن، هیچ گری و ئیشکالیک شه رعیی تیدانیه.

۲- نه خۆشی له دل دا هه بوون: وه ک خوا له ئایه تی ژماره (۵۲) ی سووره تی (المائدة) دا ده فه رموی: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ﴾ (۵۲) المائدة، نه وانه ی دلیان نه خۆشی تیدایه، ده یانینی خیرایی ده که ن له دۆستایه تی گرتن له گه لیان دا [و ماستا بو کردنیان و خزمه تکردنیان].

که واته: نه مه خه سله ت و سیفه تی دووه می کۆمه لی شه یتانه، که دلیان نه خۆشی تیدایه و، نه خۆشییه که ش بریتیه له دوو دلایی و گومان و موخه ننه تی و، رق هه لسان له ئیسلام و ... هتد.

۳- هه میسه ده ستیان له سه ر دلپانه، له بهر به لای روژگار: وه ک له هه مان ئایه ت دا ده فه رموی: ﴿يَقُولُونَ حَسْبَىٰ أَنْ نُنْصِبَنَّا دَابِرَةً﴾ (۵۳) المائدة، ده لپن: ده ترسین به لایه کمان

تووش بېی، بەلایەك كه دەورەمان بدات، خوا دەفەرموی: ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّكَ الْفَتْحُ أَوْ أَمْرٌ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضَيِّحُوا عَلَيْكَ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِيمِينَ﴾، نيزيكه خوا لەلایەن خۆیەوه فەتھك بێت، سەرکهوتنك پرەخسێت بۆ مسولمانان، یاخود كارنك لەلایەن خۆیەوه بێت، ئەو دلنەخۆشانه (ئەو موفاق و دەغلانەي كهین و بەنیان له گەل جووله كهو نه صرانییه كان دا ده كهن) له سەر ئەوهی له دەروونیاندا پەنھانیان کردوه، پەشیمان ببهوه.

٤- هه‌میشه سویندی به درۆ ده‌كهنه قه‌لغانی سەر سەری خۆیان: زۆر سویندان ده‌خۆن و، سوینده‌كانیش ده‌كهنه قه‌لغان و سوپەریك له‌سەر سەری خۆیان هه‌لده‌ده‌ن، وه‌ك له‌ سوورەتی (المجادلة) نایه‌تی (١٦) دا ده‌فەرموی: ﴿أَتَّخَذُوا آيَاتِنَا حُجَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (المجادلة، واته: سوینده‌كانی خۆیان (واته: سوینده‌ درۆیه‌كانیان) كرده‌وه قه‌لغان له‌سەر سەری خۆیان، له‌ سوورەتی (المائدة) شدا دیسان ئەم راستیه‌ هەر هاتوه، ده‌فەرموی: ﴿وَيَعْمَلُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهْوَئَهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ جِهْدًا آيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَعَمْرُؤٌ حَاطَتِ أَعْيُنُهُمْ فَصَبُحُوا خَسِرِينَ﴾ (المائدة، واته: له‌ رۆژی دوایدا ئەوانه‌ی بڕوایان هێناوه، ده‌لێن: ئا ئەوانه‌ بوون كه‌ له‌ دنیا دا زۆر به‌ خۆ ئەزیه‌تانه‌وه، سویندیان ده‌خوارد، زۆر به‌ جه‌خت‌كرده‌وه سویندیان ده‌خوارد، كه‌ ئەوان له‌ گەل تێوه‌ن، (كه‌ چی راستیشیان نه‌ده‌كردو سوینده‌كانیان به‌ درۆ بوون) تێستا ش كرده‌وه‌كانیان هه‌لوه‌شاونه‌وه‌ له‌ زانباران!!

٥- خۆشیان و خه‌لكیش له‌ رێی لاده‌ده‌ن: ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (المجادلة، خه‌لك له‌ رێی خوا لاده‌ده‌ن و، خۆشیان لاده‌ده‌ن، ئنجا نازاریکی ریسواكه‌ریان هه‌یه‌.

٦- سویندی زۆر خواردن بۆ خوای په‌روه‌ردگاریش، له‌ رۆژی دوایدا، گومان‌كردن كه‌ له‌سەر هه‌قیكن و شتێكیان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌:

وه‌ك له‌ سوورەتی (المجادلة) نایه‌تی (١٨) دا ده‌فەرموی: ﴿يَوْمَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ جَمِيعًا فَاعْلَمُونَ لَهُ، كَمَا يَعْلَمُونَ لَكُمْ وَحَسْبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا يَأْتِيَهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾ (المجادلة، واته: ئەو

رۆژەي خوا زیندوویمان دەکاتەوه، سویتندی بۆ دەخوون (سویتندی بە درۆ) وەک چوون سویتند بۆ تێوه دەخوون، ﴿وَمَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِلَاتُكُمْ هُمْ الْكَافِرُونَ﴾، خەیاڵپلۆویش دەکەن و، پێتان وایە لەسەر شتێکن، شتێکیان لە هەق بە دەستەوهیه.

(۷)- زالبوونی شەیتان بە سەریاندا: وەک لە سوورەتی (المجادلة)، لە تايەتی (۱۹)دا دەفەرموی: ﴿أَسْحَدَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ (۱۱)، (استحواذ) هەر ئەوه نیە بەسەریاندا زالبوو، بەلکو وەک چوون کەسێک حوشتزێک دەداتە پێش خۆی و تێوهی دەژەنی و لە پشتیەوه دەپراو لێی دەخوڕی، ئاوا شەیتان لێیان دەخوڕی بەرەو ئەو ئامانجانەي دەبەوین.

(۸)- یادی خوا لە بیر چوونەوه: ﴿أَسْحَدَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمُ ذِكْرَ اللَّهِ﴾ (المجادلة، واتە: شەیتان خستووێه ژێر پکێفی خۆی و یادی خۆی لە بیر بردووێه.

(۹)- بوونە کۆمەڵ و تاقمی شەیتان: وەک خوا فەرمووێهتی: ﴿أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ئەوانە کۆمەڵی شەیتان، ئاگادار بن! هەر کۆمەڵی شەیتان زیانبارن، واتە: زیانباری تەواو عەیار، بەس ئەوانن.

(۱۰)- دژایەتی خواو پێغەمبەرەکەي کردن و چوونە ریزی هەرەزبوونانەوه: وەک خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، أُولَٰئِكَ فِي الْأَذْذِينَ﴾ (المجادلة، بەدنیایی ئەوانەي دژایەتی خواو پێغەمبەرەکەي دەکەن، ئەوانە لە هەرەزبوونانن.

وێپرای دوژمنان و ناحەزانی دیکەي ئیسلام، کە ئەوپەری زەبوونی و ریسوایی و شەرمەزارییان بۆ دەبێ لە دنیاو لە دواڕۆژدا.

ئەم دە سیفەتە، دە نیشانەو خەسڵەتی بنەرەتی و سەرەکی کۆمەڵی شەیتانن.

برگہی دوہوم: خہسلتہ سہرہکیہکانی کومہلی خوا:

تہوان خواہی بہرزی مہزن شازدہ (۱۶) سیفہقی لہ ہلداون:

لہ ٹاہہقی ژمارہ (۵۴) ی سوورہقی (المائدۃ) دا، خوا ﴿شہش سیفہقی لہی باسکردوون، دہفہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ رَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ﴾ (۵۱) المائدۃ، واتہ: تہی تہوانہی پرواتان ہیناوہ! ہەر کہسیک لہ تہوہ لہ ٹاہینہکہی پاشگہزیتہوہ، خوا کومہلیک دینن، ٹایا تہو کومہلہ چون؟ ہہلبہتہ بہرولت مسولمانان، بہ ہوی کہین و بہین ہہبوونہوہ لہگہل جوولہکہو نہصرانیہکان داو، بہ ہوی دلنہخوشی و، بہہوی تہوہوہ کہ موخنہت و ناپاکن لہگہل تہہلی ٹیسلام دا، لہ ٹیسلام ہہلدہگہرینہوہو لہ بازنہی ٹیسلام دہچنہدہر، بویہ خوا دواہ تہوہ دہفہرموی: تہی تہوانہی پرواتان ہیناوہ! ہەر کامیک لہ تہوہ لہ ٹاہینہکہی ہہلگہرینہوہ، پاشگہزیتہوہ، لہ بازنہی ٹیسلام و ٹیمان ہچیتہدہر، خوا ﴿ہکی پی ناکہوی: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ﴾، خوا کومہلیک دینن، سیفہتہکانیان باس دہکات و، دواہی لہ کوتاہی دا دہفہرموی: ﴿فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمْ الْغَالِبُونَ﴾ (۵۶) المائدۃ، بہ دلنیاہی بہس کومہلی خوا زال و سہرکہوتوون، کہواتہ: تہم شہش سیفہتہ: ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَضَ عَلَى الْكٰفِرِينَ يُجٰهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ﴾، تہمانہ شہش سیفہتن، لہو کومہلہدا کہ خوا دہپانہینن بویوژاندنہوہی بہرنامہی خوہی و، بویہلساندنہوہی ٹالو بہیداہی پہیامہکہی و، تہو شہش سیفہتہش تہمانہن:

۱- خوا خوشیدہوین:

پہکہمین: سیفہتہان تہوہیہ کہ خوا خوشیدہوین: ﴿يُحِبُّهُمْ﴾، خوا کئی خوش دہوی؟ بیگومان خوا لہ گوترہ کہسی خوشناوی و، لہ گوترہ رقیٹی لہ کہس ہہلناستن، خوا تہوانہی خوشدہوین کہ چاکہکاران، پشت بہ خوا بہستووان، خوراگران، گہراوان بوی خوا، خوی پاکہرہوان، خوا تہوانہی خوشدہوین.

۲- خويان خۇشدهوئى:

سيفتى دووهميان: ﴿وَيُحِبُّونَهُ﴾، خويان خۇشدهوئى، بەلگەو نيشانەي خۇشويستنى خواش، شوئىنكەوتنى يىغەمبەرى خوايە ﴿﴾ دەبى خۇشەويستى خوات خۇش بوئى، ئنجا بەلگەت ھەيە كە تۆ خوات خۇشدهوئى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳۱) آل عمران، واتە: بلى: ئەگەر ئىبۇ خواتان خۇشدهوئى، شوئىم بگەون، خواش خۇشيدەوئى.

۳- مېرەبانىي لەسەر برواداران:

﴿أَذَلُّوْا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، لەسەر برواداران مېرەبانن، (ذليل) لىرەدا مادام بە (على) تەعەددای کردوہو بەرکاری خواستوہ (ذلل علىه) واتە: (عطف علىه) سۆزو پەرۆشى بوئى بوو، يانى: سۆزو پەرۆش لەگەل برواداران دا بەکاردەھىنن.

۴- لەسەر بىيروايان زىروزالنى:

﴿أَعَزُّوْا عَلَى الْكٰفِرِينَ﴾، ۋەك چوئ (اذلة) كوئى (ذليل) ە، (اعزة) ش كوئى (عزیز) ە واتە: بالادەست و زالنى بەسەر بىيرواياندا، لە مەيدانى پووبەروو بوونەوہدا.

۵- ئەوپەرى تىكۆشان لە رىي خوادا:

﴿يَجْهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، بەوپەرى تواناۋە لە پىناۋى خوادا تىدەكۆشن.

۶- بىياكىي لە لۆمەي لۆمەكاران:

﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ﴾، لە لۆمەي لۆمەكارانىش ناترسىن.

بەلى كۆمەلى خوا ئەوانەن كە ھەموو تواناي خويان سەرف دەكەن لە پىناۋى خوادا، بە دل و بە زمان و بە دەست و بە مال و بە ھەموو شىۋەيەك، لە رىي خوادا تىدەكۆشن، ھەرۋەھا لە لۆمەي لۆمەكارانىش ناترسىن، لە

سەرکۆنه و په خه‌نی هه‌چ په‌خه‌گرێک و، هه‌چ سه‌رکۆنه که‌رێک نا‌ترسێن، ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، ته‌وه‌ش به‌خه‌شی خ‌وايه ده‌يدات به‌ هه‌ر که‌سه‌یک بیه‌وئێ و، خوا فراوانی زانایه، واته: خ‌اوه‌ن به‌خه‌شی فراوانه و به‌زه‌یه فراوانه و حیکمه‌تی فراوانه‌و، زاناشه ده‌زانێ ته‌و به‌زه‌یه و حیکمه‌ت و به‌خه‌شه فراوانه‌ی خ‌وئێ، ده‌دات به‌ کێ و له‌ ک‌وئێ دا‌یده‌نئ!

هه‌ر له‌ سووره‌تی (المائدة) له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (۵۵)دا، سیفه‌ته‌کانی: (۷ و ۸ و ۹) ی کۆمه‌لی خ‌واش باسکراون، وه‌ک خوا ده‌فه‌رم‌وئێ: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكِرُونَ﴾ (المائدة)، به‌ د‌ن‌یای‌ی د‌ۆست و پشتیوانی ت‌یوه (ئه‌ی بر‌وادارینه! ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌بن به‌ کۆمه‌لی خوا!) ته‌نیا خ‌وايه و پ‌یغه‌مبه‌ری خ‌وايه ﷺ، که‌واته: خه‌سه‌له‌ت‌یک‌ی سه‌ره‌کیی کۆمه‌لی خوا، ئه‌وه‌یه خوا و پ‌یغه‌مبه‌ری ﷺ خ‌وایان له‌ هه‌موو که‌س خ‌ۆشه‌تر ده‌وێن، خوا ﷻ له‌ قه‌ده‌ر خ‌وئێ و، پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌شی له‌ قه‌ده‌ر خ‌وئێ، نه‌ک وه‌ک یه‌ک. ئەم دوو سیفه‌ته‌مان ل‌یره نه‌ژماردن، چونکه د‌وای‌ش د‌ێن.

۷- د‌ۆستایه‌ت‌یکردنی بر‌واداران:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، (هه‌روه‌ها له‌ د‌وای خ‌واو پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷻ) بر‌واداران‌یان له‌ هه‌موو که‌س خ‌ۆشه‌تر ده‌وێن، د‌ۆستیانن، ته‌نیا د‌ۆست و پشتیوانیان د‌وای خوا، ته‌ه‌لی ئ‌یمانه.

۸- نوێژ به‌ر‌پا‌کردن:

﴿يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾، نوێژ به‌ر‌پا ده‌که‌ن، نوێژ نه‌ک هه‌ر ده‌یکه‌ن، به‌ل‌کو به‌ر‌پای ده‌که‌ن، یانی: به‌و ش‌یوه‌یه ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، که‌ خوا فه‌رم‌و‌یه‌تی و پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷻ کرد‌و‌وه‌تی.

٩- زەكات دان:

﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾. زەكاتیش دەدەن، واتە: هەم مافی خوا جیبەجی دەكەن، هەم مافی خەلك، یان هەم نەركی مەعنەویی لە ئیسلام دا جیبەجی دەكەن، هەم نەركی ماددی، لە كاتێكدا كە زەكاتیش دەدەن، هەمیشە بە پكوع بردوویی دەیانینی.

١٠- دۆستایەتی گرتن لە گەل خواو پیغەمبەرە كە یداو، زالبوون بە سەر ناحەزان دا:

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (٢١) المائدة، بە دنیایی هەر كە سێك دۆستایەتی خواو پیغەمبەرە كە ی، ئەوانە ی برویان هیناوه، بكات، كۆمەلی خواپه، كۆمەلی خواش زالن. كۆمەلی خوا دۆستی خواو پیغەمبەرە كە ینی و بە سەر نه یاره كانیاندا، زال دەبن، ئە گەر لە مهیدانێكدا لە گەلیان دا پوو به روو ببنه وه، بە سەر نه یاره كانیاندا زال دەبن و، لە پووی ئاكار ی به رزه وه، لە پووی پوو حیی و مەعنەوییه وه، لە پووی به لگه ی عه قلییه وه، هەمیشە به سەریاندا زال دەبن، ئە گەر مەرجه كانی پوو به روو بوونه وه، لە خۆیاندا بێننه دی، لە مهیدانی پوو به روو بوونه وه ی ماددییش دا، به سەریان دا زال دەبن.

ههروهها له سوورەتی (المجادلة) له ئایهتی (٢٢) دا سیفه ته كانی: (١١) و ١٢ و ١٣ و ١٤ و ١٥ و ١٦) ش خراونه روو، به م شیوه یه هه رچه نده پێشتریش ئایه ته كه مان ته فسیر كردوه، به لام لێره دا سیفه ته كانی لێ هه لده هێنجین:

١١- دۆستایەتی نه گرتن لە گەل دوزمنانی خواو پیغەمبەرە كە یدا:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (٢٢) به لئ: ئەوانە ی برویان به خواو به پووی هه یه، هه رگیز دۆستایەتی و خۆشه ویستی لە گەل ئەوانه دا ناکەن، دۆستایەتیان لە گەل دا ناگرن و خۆشیان

ئاۋىن، كە دژى خواۋ پىغەمبەرى ﷺ، ناحەزى خواۋ پىغەمبەرى ﷺ،
تەگەر باب و براۋ كورۋ ھۆزىشيان بن.

۱۲- ئيمان لە دل دا چەسپىترانيان:

﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾، ئەوانە كە سائىكن خوا ئيمانى لە
دلدا چەسپاندوون، كەواتە: يەككى دىكە لە سيفەتە بنەرەتسى و سەرەكىيەكانى
كۆمەلى خوا، ئەو يە كە ئيمان لە دلان دا سەقامگىرو چەسپاۋە، ئيمانىكى بە
لەقە لەقيان نى، لەگەل ھەر پشووۋە باى شوبهە يەك و شەھوۋەتتىك دا بلەقى!
ئيمان لە دلاندا ۋەك كىۋى چەسپاۋ ۋايە، پەشەباۋ گەردەلوولى دىناۋ، تەماع و
ترس و چەۋاشەكارىي نايچوۋلىتى.

۱۳- بەھىزكرانيان بەرووحىكى خوايى:

﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾، خوا بە رووحىكى تايەت لە لايەن خۆيەو
پشتكبرىيان دەكات، بەھىزىيان دەكات، رووحى تايەت لە لايەن خواۋە:

أ- دەگونجى مەبەست پىتى ئەو يارمەتيدانە مەعنەۋىيە بى كە ھەموو مروۋقىك و،
ھەموو ئيماندارىك لە دللى خۆيدا ھەستى پى دەكات، دلەكەي ئۆقرە كرتوۋيەو،
داسەكناۋەو، پىر لە ئۆخژن و ھىمنىي و نارامىيە.

ب- دەگونجى مەبەست پىتى لە روۋى فيكرىيەو بى، كە خوا ﷻ بەلكەيان فىر دەكات،
عەقلىان رۆشن دەكاتەو.

ج- دەگونجى مەبەست پىتى ئەو دامەزراۋىيە بى، لە روۋى پەۋش و ئاكارەو، خاۋەنى
نارامگىرىن و، پشت بە خوا بەستوون و دامەزراۋن، بە ئىستىقامەت و نەلەخشاۋن.

۱۴- شادبوونیان به بههشته کانی خوا:

﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، سیفه تیکی دیکه یان ئەو دیه که خوا ئەوانه وەک چۆن دەغەڵ و دڵ نەخۆشە کانی کۆمەڵی شەیتان، دەخاتە دۆزەخەو و ئەوان زیانباری راستەقینەن، ئەوانەش که دۆستەکانی خواو کۆمەڵی خوا، ﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ دەیانخاتە ئێو ئەو باخانەو که پروبار بە ژێر درەختە کانیاندا دەپۆن و، بە هەمیشەیی تێیاندا دەمێننەو.

۱۵- رازیبوونی خوا لێیان و لە خوا رازیبوونیان:

خەسڵەتێکی دیکه یان ئەو دیه: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لێیان رازیبو و ئەوانیش لە خوا رازیین، خوا لە خۆو لە کەس رازی نابێ، خوا بەهۆی سیفەتە باشەکانەو لە ئێنسان رازی دەبێ، هەر وەها لە خۆو و ش کەس رازی ناکات لە خۆی، کە سائیک لە خۆی رازی دەکات، کارێکیان کرد بێ، خویان لە خۆیان رازی کردبێ، ئنجا رازیبوون لە خوی پەرورەدگار لە دنیا شدا هەیهو، لە دواپۆژیشدا هەیه، لە دنیا دا: مەرووف رازیبو لە هەرچی خوا ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ناردوو یهتی بە پێغەمبەر دا ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾، وەک بەرنامە ی ژبانی خۆی قبوولێهتی و پەسن دی کردوو پێی رازیبو، بە لکو ئەو پەری قەناعەتی پێی هەیه، پاشان هەر قەدەرێک بەسەری بێ، هەر بە لایەک و ناپەهەتیەک بێتە پێی، لەو پوووەو که لە لایەن خواوەیه، پێی رازیبو و توورە نابێ بەرانبەر بە خوا، گلەیی لە خوا ناکات، لە دلێشدا گومانی خراب بەرانبەر بە خوا پەیدانابێ، هەر وەها لە هەموو کاروبارەکانی خوا ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ دیسان لە دواپۆژیشدا، لە خوا رازیبو، لە بەرانبەر ئەو پاداشت و بەهەشتهدا که پێی دەدات: ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾، ئەوانە کۆمەڵی خوا.

١٦- سەرفرازی تەواویان هەیه:

﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ئەمەش سیفەتی شازدەییەم و کۆتاییانە: ئاگادارین! کۆمەڵی خوا سەرفرازن، هەم لە دنیادا خۆشبەخت و بە مراد گەیشتوو و بە ئاوات گەیشتوون، هەم لە ڕۆژی دواییش دا سەرفرازو بەختەوهرن، سەربەرزو ڕوو سوورن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی ئەو خەسڵەت و سیفەتە بنەرەتییانەمان تێدا بینیتە دی، کە کۆمەڵی خۆی پێی وەسفکردوون و، خوا پەنابەری و پاکمان بکاتەوهو بەزێمان بکات و بە دوورمان بگرێ، لەو خەسڵەت و سیفەتانەی کۆمەڵی شەیتانی پێی پێناسە کردوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الحشر
۶۲۲

دەستیك

بە پێزان!

ئەمڕۆ كە بە كی رەمە زانی سالی (١٤٤١) ی كۆچییه، بە رانبەر (٢٠٢٠/٤/٢٤) زاینیی، لە شاری ههولێر، خوا پشتیوان بێ، دەست دەكەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الحشر)، وەك عادهتی خۆمان، پێشەکی پێناسەو نێوه‌پۆکی ئەم سوورەتە موبارەكە دەخەینە پوو، لە حەوت بڕگەدا:

پێناسە ی سوورەتی (الحشر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە دوو ناوی هەن:

أ- (سورَةُ الْحَشْرِ) وەك لەم دەقەدا هاتووە: [عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْحَشْرِ بِالْمَدِينَةِ] (فتح القدير: ج ٥، ص ٢٢٧) واتە: عەبدوڵلای كوری عەبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گوتووێتی: سوورەتی (الحشر)، لە مەدینە دابەزی، كەواتە: یەكێك لە ناوێكانی: سوورەتی (الحشر)ە.

ب- (سورَةُ النَّصْرِ) دەقی دووهم لەوبارەو دەدین، كە ئەم سوورەتە ناویکی دیکەشی هەیه بە ناوی سوورەتی (النصر)، وەك لەم دەقەدا هاتووە: [عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: سُورَةُ الْحَشْرِ، قَالَ: سُورَةُ النَّصْرِ، يَعْنِي أَنَّهَا نَزَلَتْ فِي بَنِي النَّصْرِ، كَمَا صُرِّحَ بِذَلِكَ فِي بَعْضِ الرُّوَايَاتِ]، (أخرجه البخاري ٢٨٠٥، وغيره).

واتە: سەعیدی كوری جوبەیر (رەحمەتی خوا لێ بێ)، كە یەكێكە لە زانایانی شوێنكەوتوووان، دەلێن: بە عەبدوڵلای كوری عەبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گوت: سوورەتی

(الْحَشْرِ). گوتی: سوورەتی (النَّضِيرِ)، واتە: لە بارەى بەنوو نەزیرەو هاتۆتە خوار، وەك لە هەندیک رىوایەتى دیکەدا، ئەو بە راشکاوی گوتراوە.

(إبن حجر العسقلاني) خاوەنى (فَتْحُ الْبَارِي)، وا لە قسەكەى ئىبنو عەبباس حالىی بوو، بۆیە پێى ناخۆش بوو بە سوورەتى (الْحَشْرِ) ناوبرى، نەوێك وا بزانى، مەبەست لە (الْحَشْرِ) رۆژى دوايیه، بەلام دەشگونجى عەبدوللای كورى عەبباس (خوا لىيان رازى بى)، مەبەستى ئەو بوو بى، ئەو سوورەتە وىراى سوورەتى (الْحَشْرِ)، پێشى دەگوترى: سوورەتى (النَّضِيرِ).

دووەم: شۆینى دابەزینی:

تێكراى زانایان یەكدهنگن، لەسەر مەدینهى بوونى ئەم سوورەتە موبارەكە، بە ئاشكراش دیاره، بە تايهت هەقده تايهتى سەرەتای، پەيوەستن بە بەسەرھاتى ئاوەرە کرانى هۆزى بەنوو نەزیرەو، بە پای زۆربەى رۆونکەرەوانى قورئان، بە پای بەندەش: ئاوەرەبوونى (بنو قَيْنُقَاع و بَنُو النَّضِيرِ)ى جوولەكە هەردووکیان پێکەو، (بنو قَيْنُقَاع) پێشترو (بَنُو النَّضِيرِ)یش، لە سالى چوارەمى كۆچیدا، وەك دواى ئەو بەسەرھاتە دینین.

سێیەم: ریزبەندیى لە موصحەف و هاتنەخواردا:

لە موصحەفدا ریزبەندییەكەى (۵۹)یەمینە، لە دابەزینیشدا ریزبەندییەكەى (۹۸)مینە، بە پێى ژماردن (جابر بن زید)، هەلبەتە زانایانى دیکەش هەبوون، كە كەمتر زیاتریان گوتو، كە رەنگە ریزبەندیى دابەزینی لە سەد (۱۰۰) زیاتریش هەلكشیی.

چۈرەم: ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:

سەر جەم ژمىرەرانى ئايەتەكانى قورئان، يەكەدەنگن كە ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە (۲۴)ە، كەس نە كەمترى گوتوۋە نە زياتر.

پىنچەم: نىوەرۋكى:

ئەم سوورەتە ئەم بابەتانهى گرتوونە خوۋى:

۱- راگەياندىنى بە پاگىيرانى خوا، لەلايەن ئاسمانەكان و زەوييەوۋە، ھەرچىيەك كە تىياندايە، لە ئايەتى ژمارە (۱)دا ھاتوۋە.

۲- باسى و دەدەرئران و ئاۋەرەكرانى ھۆزى (بُنُو النَّضِيرِ)ى جوولەكە، كە بە راى من ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع)يش دەگرتتەو، چونكە خوا ناۋى ھۆزەكانى نەھىتاۋە، بەلكو دەفەرموۋى: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِنَبِ﴾، ئنجا ھەر كام لە ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع) و بُنُو النَّضِيرِ، ھەم بىپروا بوون لە خاۋەن كىتتەكان، ھەم دەرىشكراون، ئەويش بەھۆى غەدرو پەيمان شكىتتىى و، دژايەتتياۋە بوۋ خوا، بوۋ پىغەمبەرى خوا بوۋ مسوۋلمانان، كە لە ئايەتەكانى: (۲ - ۵)دا، ئەوۋە باسكراۋە.

۳- باسى چۈنەتتىى مامەلە كردن، لەگەل دەسكەوتى جەنگىى دا، كە لە (بنو قَيْنَقَاع) و بُنُو النَّضِيرِ، ئاۋەدانىيەكانى دىكەش بەجىماۋە، بەجى دەمىتتى، كە لە ئايەتەكانى: (۶ - ۱۰) دا باسكراۋە، دوايىش پىناسە كردنى ھەر سى پىنكھاتە سەرەككىيەكەى تۆممەتى پىغەمبەر ﷺ لە كۆچكەران و پشتيوانان و شوپىنكەوتوۋانان، ئەوانەى لە دواى وان دىن، ھەرودھا خستنەرۋوى سەرەككىيتىنى خەسلەتە بەرزەكانيان، ھى ھەر كام لەو سى كۆمەلە.

۴- باسى ھەلوۋىستى خائىنانەى دەغەلەكان (موناڧىقەكان) و كەين و بەبىنان لەگەل جوولەكەكاندا، دوايى بە گورگان خواردوۋدانى جوولەكەكان، كە لە ئايەتەكانى: (۱۱ - ۱۷)دا، خراۋەتە روو.

۵- فەرمانکردن بە پروداران، بە پارێزکردن و، خۆ ئامادە کردن بۆ قیامت و، سەرەنجامی مەزقەکان و، پێناسە وەسفی قورئانی بە پێز و، وەسفکردنی خۆی بەرزو بێ وێنە، بە بیست و یەک لە ناو سیفەتەکانی، ئەمانەش لە ئایەتەکانی: (۱۸ - ۲۴)دا، خراونەپروو.

شەشەم: تاییەتەندییەکانی:

حەوت تاییەتەندییمان بۆ ئەم سوورەتە باسکردوون:

۱- باسی وەدەرئەزانی ھۆزە پەیمان شکیئەکانی جوولەکە، کە بە پای من وپرای (بئو النضیر)، باسی (بنو قینقاع) یشە، لە مەدینە، بە ھۆی پەیمان شکیئیی و غەدرو، لادانیان لەو بەلێن و پەیمانە لە بەیندا ھەبوو.

۲- باسی حوکمی (قئ)، کە ئەمە لە ئایەتی (۶ - ۷)، خراوەتەپروو، (قئ) یش ئەو مآل و سامانە، کە بە بئ شەرو کوشتار، دەکەوێتە دەست مسوڵمانان.

۳- ڕاگەیانندی ئەو ڕاستییە، کە نابێ مآل و سامان، لە دەستی دەولەمەندەکاندا کورت ھەلبێ، لە ئایەتی ژمارە (۷)دا، کە بەو تەعبیرە تەنیا لەم سوورەتە موبارە کەدا ھاتو.

۴- پۆلێنکردنی مسوڵمانان، بە کۆچکەرەن و پشتیوانان و ئەوانە لە دوای وان دین و، وەسفکردنی ھەر کامیان بە گرنگترین خەسلەتی، لە ئایەتی ژمارە: (۹ و ۱۰)دا، کە بەو شیوہە یش تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو.

۵- ناوھێنانی قیامت بە بەیانی، سبەینتی: ﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، کە تەنیا لێرەدا قیامت بە (غَد) بەیانی، سبەینتی ھاتو، واتە: ئەو کاتە دوای ئەو ڕۆژە تۆ ئیستا تیییدی، دی.

۶- ڕاگەیانندی ئەو ڕاستییە، کە ئەگەر قورئان بۆ سەر چپایەک دابەزیبایە، لە ترس و سام و ھەیبەتی خوا، ملکەچ و شەق و پەق دەبوو، لە ئایەتی ژمارە (۲۱)دا.

۷- ناساندنی خوی به‌رزو مہزن، له دوو توئی سئ ٲایهت دا، به (۲۱) له ناوو سیفہتہ به‌رزہ کانی، ٲایهتہ کانی: (۲۲ - ۲۴).

حوتہم: دابه‌شکردنی ٲہم سوورہتہ بو چہند دہرسیک:

کوی (۲۴) ٲایهتہ کانی ٲہم سوورہتہ موبارہکہ، بو سئ دہرسان دابه‌ش دہکین:

دہرسی به‌کہم: کہ له ٲایهتہ کانی: (۱ - ۱۰) ٲیکہاتوہ، باسی به‌سہرہاتی وەدەرنران و ناوارہکرانی ھۆزی (بئو ٲئضیر) له‌سەر ٲای ھەموو توژدەرہوانی قورٲان و، به ٲای من (بنو قئئقاع) ٲشہ، له‌گەل ٲہوان دا، چونکہ خوا ﷻ به: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، باسی کردوون، نہک بفہرموی: (بئو ٲئضیر)، ٲنجا ٲہوانہی بیٲروا بوون، له خاوەن کٲبان، ٲہوکاتہ ھەر سیک ھۆزی (بنو قئئقاع و بئو ٲئضیر و بنو قُرَیظہ) بوون، به‌لام (بنو قُرَیظہ) له سالی ٲئنج (۵) ی کوچیددا، له گہرمہی چہنگی خەندەقدا سزادراون و دہر بہ‌دەر کراون، به‌ٲکو دہست به‌سەر موٲک و مال و کہسہ کانیشیاندا گیرا.

به‌لام ھەر کام له ھۆزی (بنو قئئقاع و بئو ٲئضیر) دہرکران، بوہ ٲہوہی خوا دہفہرموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، ھەردووکیان دہگرٲہوہ، به‌سہرہاتہ کانیشیان زور ٲیک نیزیکن، له رووی کاتیبشہوہ و، له رووی باسکرانیشہوہ، ھہ ٲہتہ ٲہویش له ٲہنجامی خیانہ ٲیاندا و به ھۆی ٲہیمان شکٲئینیانہوہ، ٲنجا باسی چۆنہ ٲیی دابه‌شکرانی مال و سامانی به‌جٲماویان و، ٲئناسہی ھەر کام له سئ ٲیکہاتہ کہی ٲؤممہت، ٲؤممہتی ٲئغہمبەر ﷻ به‌ گرنگرتین خەسلہ ٲیان.

دہرسی دووہم: کہ له ٲایهتہ کانی: (۱۱ - ۱۷)، ٲیکہاتوہ، ٲہو حوت ٲایهتہ، باسی ھہ ٲوئستی ژٲر بہ ژٲرو خائینانہی مونافقہ کانی مہدینہ دہکەن،

بەسەركردايەتتى (عبدالله بن أُبَيِّ بن سَلُول)و، كەين و بەين و گەفت و بەئین دانیان بە جوولەكەكان، ھەم لەگەڵ (بنو قَيْنَقَاع)یش، ھەم لەگەڵ (بَنُو النُّضِير) یش و، پشت بەردانیان لە كاتى تەنگانەدا و، دوو وئەنە ھێزانەو، بۆ پێناسەى ھەلوپستەكانیان.

دەرسی سێیەم: كە لە ئایەتەكانى: (۱۸ - ۲۴) پێكھاتو، خستە رووی چوار بابەتى گرنگ:

- ۱- فەرمانكردن بە برواداران، بە پارێزكارى و خو سازكردن، بۆ دیدارى خوا.
- ۲- ڕاگەياندى ئەو راستیە كە ھاوھەلانى ناگرى دۆزەخ و، ھاوھەلانى بەھەشت، بەكسان نین.
- ۳- خستە رووی پێگەو پایەى بەرزو ناوازەى قورئان، لە وئەنەى كى ویزدان ھەژندا.
- ۴- وەسفكردنى خوا بە بیست و بەك (۲۱) لە ناو و سیفەتە بەرزو ناوھەزەكانى.

شایانى باسە: تێمە، بەر لە تەفسیركردنى ئایەتەكانى ئەم سوورەتە بە پێزە، پوختەبەك لە بەسەرھاتى ھۆكارو چۆنەتتى، دەركرانى ھەردوو ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع و بَنُو النُّضِير) جوولەكە، دەكەین، بە تايەت لەبەر ڕۆشنایى كتیبە ناوادرەكەى (إِبْنُ هِشَام)، (السيرة النبوية لابن هشام)دا، بە گشتى و بە سوود وەرگرتن لە ھەندىك سەرچاوەى دىكە، ئەو ھەش ماى بەرچا و روونى زیاترمان دەبى، بۆ لێتێگەبشتنى مانای ئایەتەكان.

بەسەرھاتى ھۆكارو چۆنيەتى دەربەدەر بوونى ھەردوو ھۆزى

(بنو قَيْنُقَاع و بَنُو النَّضِيرِ) جوولەكە

بەريزان! ئەو بەسەرھاتە لە پىنج تەوھردا دەخەينەرۇو:

تەوھرى يەكەم: ھەر سى ھۆزەكەى جوولەكە لە مەدينەدا (بنو قَيْنُقَاع، بَنُو النَّضِير، بنو قُرَيْظَةَ) و نووسىنى پەيماننامەيەك لە نىوان مسولمانان و ئەواندا.

تەوھرى دووھەم: دەركرانى ھۆزى (بنو قَيْنُقَاع) و ھۆكارەكەى.

تەوھرى سىيەم: پىناسەو رەچەلەكى (بَنُو النَّضِير).

تەوھرى چوارەم: ھۆكارى دەركرانى (بَنُو النَّضِير).

تەوھرى پىنجەم: چۆنيەتى دەركرانى (بَنُو النَّضِير).

تەوھرى يەكەم: ھەر سىك ھۆزەكەى جوولەكە لە مەدينە
(بنو قَيْنُقَاع، بَنُو النَّضِير، بنو قُرَيْظَةَ) و نووسىنى پەيماننامەيەك لە
نىوان مسولمانان و ئەواندا:

بەپىتى سەرچاوە مېژووويەكان، بە تايەت (السيرة النبوية لابن هشام)، دواى
ئەوھى پىغەمبەرى خوا ﷺ، تەشريفى برد بۆ مەدينە، چەند كارىكى گەورەو
گرنگى كردن، بۆ ئەوھ ئەو كۆمەلكايە، ئەو قەوارە سياسىيە تازە دروست بوو
و سەرھەلداو و پىگرتوھ، سەقامگىرو تۆكمەو توندو تۆل بى، يەكئىك لە كارەكان
ئەوھ بوو، كە پەيماننامەيەكى ئىمزا كرد، لە نىوان مسولمانان بە سەركردايەتى
پىغەمبەر ﷺ لە لايەك، كە لە دوو پىكھاتەى بنەپەتى پىكھاتبون:

أ- كۆچبەرەن كە لە مەككەو ھاتبوون و كۆچيان كرد بوو.

ب- پشتيوانان كە خەلكى شارى (يَثْرِب) بوون، كە دوايى ناوى لَيْتْرَا (المَدِينَة).

لاى بەرانبەرىشيان ھۆزەكانى جوولەكە، سى ھۆزى سەرەكىي بوون: (بنو قَيْنَقَاع، بَنُو النَّضِير، بنو قُرَيْظَةَ)، ھەرۈھەھا ئەو ھاوبەش بو خوا دانەرەنەي، تاكو ئەو كاتە لە مەدینەدا ماپوونەو، ھەر ھاوبەش بو خوا دانەر بوون، پىغەمبەرى خوا ﷺ پەيماننامەيەكى دانا، لە نىوان ئەو پىكھاتانەي مەدینەدا، كە لە كىتیبە مېژووويەكان دا، بە (كتاب) و بە (الصُّحُفَة) و بە (الْوَيْقِيقَة) ناوى ھاتو، (محمد حميد الله) لە كىتیبە ناودارەكەي خۆي: (الْوَالِئِيُّ السِّيَاسِيَّةُ لِلْعَهْدِ النَّبَوِيِّ وَالْخِلاَفَةُ الرَّاشِدَة) دا، لە بارەيەو ھەوتووويەتي: (أَقْدَمُ وَثِيقَةٍ تَارِيخِيَّةٍ مَكْتُوبَةٍ)، دىرېنترين دۆكيومېنتى مېژووويى نووسراو، كە لە جىي دەستوورى ئىستا بوو.

(إِبْنُ هِشَام) لە (السيرة النبوية) كەي خۆيدا^(۱)، ھەموو ئەو دۆكيومېنتەي ھىناو، لە ژىر ناوونىشانى: (الرَّسُولُ ﷺ يُوَادِعُ الْيَهُودَ)، پىغەمبەر ﷺ پەيمان لەگەل جوولەكەكان دا دەبەستى، (موادعة)، يانى: دوو لايەن يان پتر پىكەو ھاوكار بن، يان شەرى يەكديى نەكەن، ناو كەي وا ھاتو، ئەگەرنا ئەگەر لەو پەيماننامەيەو ھەمىن: ھەمووى برىتە لە ھاوكارىي پىكەو ھەمىن كىردن و پىكەو ئىدارەدانى ئەو دەولتە تازەيەي، پىغەمبەرى خوا ﷺ بىياتى ناو.

با سەرنجى قسەيەكى (إِبْنُ إِسْحَاق) بەدىن كە پىناسەيەكى پوختى ئەو (كتاب) ھ دەكات:

(قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: وَكَتَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كِتَابًا بَيْنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ، وَادَعَ فِيهِ يَهُودَ وَعَاهَدَهُمْ، وَأَقْرَهُمْ عَلَى دِينِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ، وَشَرَطَ لَهُمْ، وَاشْتَرَطَ عَلَيْهِمْ).

واته: پتغمه‌بهری خوا ﴿﴾ نووسراویکی نووسی، له نیوان کۆچکه‌ران و پشتیواناندا^(۱)، له نووسراوه‌دا په‌یمانی له‌گه‌ل جووله‌که‌کان به‌ست، نه‌وانی له‌سه‌ر نایینه‌که‌ی خو‌یان و، له‌سه‌ر مآل و سامانی خو‌یان و، له‌سه‌ر جیگه‌و ریگه‌ی خو‌یان ه‌یشتنه‌وه، (بۆی سه‌لماندن له‌سه‌ری پمینه‌وه‌و نایینی خو‌یان جیبه‌جی بکه‌ن و ولاتی خو‌یان به‌ریوه‌به‌رن)، مه‌رجیسی بۆ گرتن و، مه‌رجیسی له‌سه‌ر گرتن. واته: هه‌ندیک مه‌رجی بۆ گرتن، نه‌وه‌هه‌ق و ماقتانه، به‌لام هه‌ندی مه‌رجیسی له‌سه‌ر دانان، نه‌وه‌ش کارو ئه‌رکتانه.

ناماژه به‌چه‌ند پرگه‌یه‌کی نه‌و په‌یماننامه‌یه:

۱- سه‌ره‌تای (کتاب) به‌مجۆره‌یه: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، هٰذَا كِتٰبٌ مِّنْ مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ ﴿﴾، بَیِّنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُسْلِمِیْنَ مِّنْ قُرْیٰشٍ وَیَثْرِبَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ، فَلِحَقِّ بَیْعِهِمْ، وَجَاهَدَ مَعَهُمْ، اِنَّهُمْ اُمَّةٌ وَّاحِدَةٌ مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ)، به‌ناوی خوای به‌به‌زیی به‌خشنده، نه‌مه‌ نووسراویکه‌له‌ موحه‌مه‌د پتغمه‌بهری خواوه ﴿﴾، له‌ نیوان پرواداران و مسولمانان دا، له‌ قوره‌یش و له‌ (یَثْرِبَ)، واته: خه‌لکی مه‌دینه‌و هه‌ر که‌سیک شوئیمان ده‌که‌وئ و، پتیمانوه‌ په‌یوه‌ست ده‌بن، له‌که‌لیان دا تیده‌کۆش، که‌ نه‌وانه‌ کۆمه‌لیکن جیا له‌ خه‌لک، واته: کۆمه‌لگا و فه‌واره‌ سیاسییه‌که‌ی (یَثْرِبَ): کۆمه‌لگایه‌کی تازه‌سه‌ره‌لداون.

۲- مامه‌له‌ی یه‌کسان له‌گه‌ل جووله‌که‌کان دا: (وَإِنَّهُ مِّنْ تَبِعَنَا مِنْ يَهُودَ، فَإِنَّ لَهُ النَّصْرَ وَالْأُسُوَّةَ، غَيْرَ مَظْلُومِينَ وَلَا مُتَنَاصِرِينَ عَلَيْهِمْ)، هه‌ر که‌سیک له‌ جووله‌که‌کان له‌گه‌لیمان بن (له‌گه‌لیمان ته‌با بن)، نه‌ویش پتویسته‌سه‌ربخرئ و، مامه‌له‌ی یه‌کسانی له‌گه‌لدا بکری ((أُسُوَّةَ) واته: مامه‌له‌ی یه‌کسان، نه‌سته‌میان لئ بکری و، نه‌له‌ دژی نه‌وانیش یارمه‌تیی هه‌چ که‌س بدرئ.

۳- نابئ هه‌چکه‌س هه‌چ که‌تنکه‌ریک په‌نا بدات: (وَإِنَّهُ لَا يَجِلُّ لِمُؤْمِنٍ أَقْرَبُ مِمَّا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ، وَآمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ يَنْصُرَ مُخَدِّثًا وَلَا يُؤْوِيَهُ، وَأَنَّهُ مِّنْ نَّصْرِهِ أَوْ آوَاهُ، فَإِنَّ عَلَيْهِ نِعْتَةَ اللّٰهِ وَعَصَبَةَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ)، واته: هه‌ر که‌سیک پروادار بن و، دان به‌وه‌دا بئتی که‌ له‌م (صَحِيفَةَ)

(۱) واته: کۆچکه‌ران و پشتیوانان له‌لایه‌ک و، جووله‌که‌کان و نه‌وانی دیکه‌ش له‌لایه‌کی دیکه‌وه.

دایه و، بروای به خواو رِوڑی دوابی بِن، (که ئهوه خالی هاوبه شی نِتوان مسولمانان و خاوهن کتیبه کانیش بووه)، بوی رهوا نیه، هیچ که تنکهریک سهربخات و بیحه ویتیتتهوه، ههر که سیک پشتی بگری، یان بیحه ویتیتتهوه، نه فرین و تورپهیی خوا لی بِن له رِوڑی قیامه تدا.

۴- مهسرهف کیشانی جووله که له گهَل مسولمانان دا: (وَإِنَّ الْيَهُودَ يُنْفِقُونَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ مَا دَامُوا مُخَارِبِينَ)، واته: ههروهها ده بِن جووله که کان له گهَل برواداران دا، خهرجیی و مهسرهف بکهن (بو بهرگری لیکردن له ولات)، مادام بیتکهوه دژی دوژمنیک شهر بکهن و جهنگیان له دژ بگری.

۵- ههر کام له جووله که و مسولمانان، ئایینی خویمان بهرپوه ده بهن: (لِلْيَهُودِ دِينُهُمْ، وَلِلْمُسْلِمِينَ دِينُهُمْ، مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ) جووله کان دینی خویمان بهرپوه ده بهن و، مسولمانانیش دینی خویمان بهرپوه ده بهن، خویشیان و ئهوانهش که سهر بهوانن.

۶- چوونه دهر له سنووری ولات به بِن موّلت نابن: (وَإِنَّهُ لَا يُخْرَجُ مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا بِإِذْنِ مُحَمَّدٍ ﷺ) نابن هیچ که سیک له شار، لهو ولاته بچیتته دهری، مهگهر به موّلهتی موحه ممه د ﷺ.

وهک چوّن تیتستا ده بِن مروّف فیزهی هه بِن و پاسپورتی هه بِن.

۷- پیویسته ناساییشی نِتو شارو ولات پاریزراو بِن: (وَإِنَّ يَثْرَبَ حَرَامٌ جَوْفَهَا لِأَهْلِ هَذِهِ الصَّحِيفَةِ)، یاساییشی نِتو (يَثْرَبَ) قه ده غه به، بو تيمزاکه رانی ئه و (صَحِيفَةً) به.

نابن هیچ شهر و ئاشووب و، ئازاوه یه کی تیدا بکهن.

۸- هه بوونی بهرگری هاوبهش له نِتوان پیکهاته کان دا: (وَإِنَّ بَيْنَهُمُ النَّصْرَ عَلَى مَنْ دَهَمَ يَثْرَبَ)، پیویسته هاوولتییان پشتی یه کدی بگرن، له بهرانبهر ههر که سیکدا، دژی خه لکی (يَثْرَبَ) بِن.

۹- نامسولمانانیش جگه له دوژمنان، بویمان هه یه پیکهاتن له گهَل ههر لایه تیک دا بکهن: (وَإِذَا دُعُوا إِلَى صُلْحٍ يُصَالِحُونَهُ وَيَلْبَسُونَهُ، فَإِنَّهُمْ يُصَالِحُونَهُ وَيَلْبَسُونَهُ، وَإِنَّهُمْ إِذَا دُعُوا إِلَى مِثْلِ ذَلِكَ، فَإِنَّهُمْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ، إِلَّا مَنْ حَارَبَ فِي الدِّينِ)، واته: ههر کات مسولمانان

صوْلَح و تاشته و ایان له گهَل لایه نیک دا کرد، جووله کهش صوْلَح و تاشته وایی له گهَل نهو لایه نه دا ده کهن، ههروه ها جووله که کانیش نه گهر بۆ شتیکی وا، مسوْلمانانیاں بانگ کرد، نه وانیش نهو مافه یان هه یه، به سه ر مسوْلمانانه وه.

واته: مسوْلمانان ده بی ته با بن، له گهَل هاوپه یمانانی جووله که کان دا، جووله کهش ده بی ته با بن، له گهَل هاوپه یمانانی مسوْلمانانه کان دا، مه گهر که سیک دژی دین بی.

۱۰- هه ر کۆمهَل و لایه نه پشک و بهش خه رجیی خۆیانیاں له سه ره: (عَلَى كُلِّ اُنَاسٍ حِصَّتُهُمْ مِنْ جَانِبِهِمُ الَّذِي قَبْلَهُمْ)، هه ر کۆمه له خه لکه، نهو پشکه ی ده که ویته سه ریاں، له مه سه رف و خه رجیی کیشان له سه ریانه، له ولایه وه ی ده که ویته لای نه وان.

ئه مه یه که مین کاریک بوو، که پیغه مبه ری خوا ﷺ له مه دینه کردی، که بریتی بوو له نووسینی نهو (صَحِيفَةً يَهَى، وه ک ده ستووریک بووه، هه م بۆ چۆنیه تی مامه له پتکه وه کردنی مسوْلمانان، له نیوان خۆیان دا، کۆچکه ران و پشتیوانان و، هه م جووله که کانیش، نه وانی دیکه ش که به رانبه ره کانیاں و، ناوی هه موو هۆزه جووله که کانیش، له نیو بنده کانی (صَحِيفَةً) که دا هاتوه، و پرای هاوبه شدانه ره کانیش.

تههه ری دووهه م: ده رکرا نی هۆزی (بنو قینقاع) و هۆکاره کی:

یه که مین هۆزی جووله که، که له مه دینه ده رکرا ن، له سه ر ناپاکیی و، پابه ند نه بوون بهو به یان وه، که له گهَل مسوْلمانان دا پتکه وه داویانه، بریتی بوو له هۆزی (بنو قینقاع)، که (ابن هشام) له کتبه که ی خۆی (السیره النبویه لابن هشام) دا^(۱)، باسی چۆنیه تی ده رکرا نی هۆزی (بنو قینقاع) ی کردوه، هۆکاری ده رکرا نیشیانی کردوهو، تۆزیک ی دیکه پوخته یه کی دینین.

پیشتر ناماژه‌م پیداو، دوایش له درتزه‌ی ته‌فسیرکردنی سووره‌ته‌که‌دا باسی ده‌که‌ین: نه‌مبینه‌وه له ته‌فسیره‌کاندا - په‌نگه‌ه‌شبه‌ی و نه‌مدیی - باسی (بنو قَیْنُقَاع) بکرئ، له کاتی ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (الحشر) دا، که نه‌م سووره‌ته موباره‌که، ناماژه ده‌کات به‌وانیش، نه‌وان به‌س گوتووایانه له باره‌ی (بَنُو النَّضیر) هوه‌به، به‌لام وه‌ک ئیستا باسی (بنو قَیْنُقَاع) و دوایش باسی (بَنُو النَّضیر) ده‌که‌ین، ده‌بینین نایه‌ته‌کان به‌سه‌ر هه‌ردووکیاندا ده‌چه‌سپین.

(ابْنُ هِشَام) له باره‌ی (بنو قَیْنُقَاع) هوه له ژیر ناوونیشانی: (أَمْرُ بَنُو قَیْنُقَاعِ)، (حَالٌ وَبِه‌س‌ره‌اتی (بنو قَیْنُقَاع)) دا، باس ده‌کات: (بنو قَیْنُقَاع) چۆن ده‌رکان؟ ئیمه‌یه‌که‌سه‌ر به‌کوردیی پوخته‌ی مانای نه‌وه، که (ابْنُ هِشَام) هیناویه‌تی، ده‌یوئین، ده‌لت: بازاری (بنو قَیْنُقَاع)، بازاریکی ناودار بووه‌و، هۆزی (بنو قَیْنُقَاع)، زیاتر زپدنگه‌رو سه‌نه‌تکار بوون، بویه‌ش که ده‌رکان، زه‌وی و زاریکی وایان لئ به‌جئ نه‌ماوه، چونکه زیاتر دووکانیان هه‌بوون و پیشه‌ساز بوون، نجا پوژتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له بازاره‌که‌یان (بنو قَیْنُقَاع) کۆی کردنه‌وه‌و، پئی فه‌رموون: (يَا مَعْشَرَ يَهُودَ! اخذُوا مِنَ اللَّهِ مِثْلَ مَا نَزَلَ بِقُرَيْشٍ مِنَ النِّقْمَةِ وَأَسْلَمُوا، فَإِنَّكُمْ قَدْ عَرَفْتُمْ أَنِّي نَبِيٌّ مُرْسَلٌ، تَجِدُونَ ذَلِكَ فِي كِتَابِكُمْ وَعَهْدَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ) قَالُوا: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّكَ تَرَى أَنَا قَوْمُكَ، لَا يَغْرُنُكَ أَنَّكَ لَقِيتَ قَوْمًا لَا عِلْمَ لَهُمْ بِالْحَرْبِ، فَأَصْبَحْتَ مِنْهُمْ فُرْصَةً، إِنَّا وَاللَّهِ لَنِنُّ حَارِبِينَ، لَتَعْلَمَنَّ أَنَا نَحْنُ النَّاسُ).

واته: نه‌ی کۆمه‌لی جووله‌که! وریابن له خوا، نه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر قوره‌یش هات، هه‌مان به‌لاش به‌سه‌ر ئیوه‌ نه‌یه‌ت، (ده‌رکانی (بنو قَیْنُقَاع) یش دوا جه‌نگی به‌در بووه‌و)، مسوولمان بن، چونکه ده‌زانن من پیغه‌مبه‌ریکی په‌وانه‌ی کراوم، نه‌وه له کتیبه‌که‌تان دا ده‌بینن و، له په‌یمانی خواش دا، که بو ئیوه‌ی ناردوه، ناموژگاریی خوا ده‌زانن، نه‌وانیش گوتیان: نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ! پیت وایه، ئیمه‌هه‌ر کۆمه‌له‌که‌ی خۆتین، (خه‌لکی قوره‌یشین)، با نه‌وه فریوت نه‌دات، که به‌کۆمه‌لیک گه‌یشتوو‌ی شاره‌زای جه‌نگ نه‌بوون، توش ده‌رفه‌تیکت

لئ بئینون و زہفہرت پئی بردوون، بہ خوا ئہگہر لہ دژی تیمہ بچہنگی، ئنجا دہزانی تیمہ خہ لکین! واتہ: تیمہ خہ لکی جہنگاودرین.

ہہرچہ نندہ جوابہ کہ بیان زور رقی بووہ، بہ لام پیغہ مہری خوا ﷺ ہیچی نہ فہرمووہ، گرنگ ئہوہیہ، و ہک نامؤژگاریہک و دئسؤزیہک فہرمووہیہ تی: بروا بیئن و، دہزائن من پیغہ مہری خوام و ناوونیشانہ کانم لہ کتیبہ کانتان دا ہن، چیدیکہ خراپہ کاری مہکن، با ئہو بہ لایہی بہ سہر قورہیش دا ہات، بہ سہر ئیوہش نہیہت.

(إِبْنُ إِسْحَاقَ) دہ لئ: لہ (سعید بن جبیر) ہوہ، یان لہ (عیکرمة) ہوہ، لہ (عبد اللہ بن عباس) ہوہ (خوا لئیان رازی بن)، پیتم گہیشتوہ، کہ ئەم ئایہ تانہ لہ بارہی ئہوانہ وہ ہاتوونہ خوار: ﴿قُلْ لِّذَٰلِكَ كَفَرُوا سَتُعْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَسَّ إِلَهُآءُ ﴿۱۲﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي مَثَلِ الْأَقْتَنَآءِ فَمَتَّعْنَا فِيهِمْ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَآفِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَآءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَآرِ ﴿۱۳﴾ آل عمران، واتہ: (ئہی موحممہد! ﷺ) بہ ئہوانہی بیروان، بفہرموو: (ئہگہر جہنگ بکن)، تیدہشکین و دوابی بہرہو دوزخ بہ ری دہکرین، خراپترین شوئی پشوودانیش ئہوئیہ، بو ئیوہ نشانہو بہ لگہ ہہیہ، (لہ سہر ئہوہی خوا ﷺ) پستی مسولمانان دہگری، لہ دوو کؤمہ لہ کہدا کہ پیئکگہیشتن، (کؤمہ لئ ہاوہ لانی پیغہ مہری خوا ﷺ) لہ گہل ہؤزی قورہیش دا، بہ فہرماندہیہ تیئہ بوو جہل)، کؤمہ لئکیان لہ ری خوادا جہنگیان دہکرد، کؤمہ لئکیش بیروا بوون، دوو ہیئندہی خوئیانیان دہبینین بہ چاو، (بیروایہ کان کہ تہ ماشای مسولمانہ کانیان دہکرد، بو ئہوہی سام بچیتہ دلایانہوہ، دوو ہیئندہی خوئیانیان دہدیتن)، خواش بہ یارمہ تی خوی، ہہر کہ سی بیہوی پستگیری دہکات و بہ ہیژی دہکات، بہ راستی لہوہدا پند ہہیہ بو خاوند عہقلان.

ئىنجا دەربارەى چۆنىەتسى و ھۆكارى ئەوہ كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھۆزى (بنو قَيْنُقَاع)ى دەركرد، (إِبْنُ هِشَام) دەلئى: ئافرەتتىك لە عەرەبان، كەلوپەلىكى پى دەبن، بىفرۆشئ، دە چىتە بازارى (قَيْنُقَاع) لە لای زېرنگەرئىك دادەنىشى، جوولەكەكانىش، كە ئافرەتەكە دەم و چاوى خۆى داپۆشىوہ، (پىچەى گرتۆتەوہ)، داواى لئ دەكەن، دەم و چاوى دەربىخات، ئەوئش ئامادە نابئ پىچەكەى لابتات و، باباى زېرنگەرىش دامئنى كراسەكەى، لە لای پشتى گرىدا، (ئەو كاتەى ئەو دانىشتە، دامئنى كراسەكەى لە لای پشتىوہ گرى دەدات)، كاتتىك ھەلدەسىتتە پئ، پان و لاق و لەتەرى دەردەكەون و، ئەوانىش پئى پىدەكەنن، (پانى: ئامادەنبووى دەم و چاوت دەربىخەى، بەلام ئىستا پان و لاقىشت دەركەوتن)، ئافرەتەكەش ھاوار دەكات و، پىاوئىك لە مسولمانان لەوئ دەبن، پەلامارى زېرنگەرەكە دەدات و دەىكوژئ، جوولەكەكانىش كۆدەبنەوہو مسولمانەكە دەكوژن، ئىنجا كەس و كارى مسولمانە كوژراوہكە، ھاوار دەكەنە مسولمانان، كە لە دژى جوولەكەكان بئىن و ھاوكارىان بن، مسولمانانىش توورە دەبن و، كئشە دەكەوتتە ئىوان مسولمانان و ھۆزى (بنو قَيْنُقَاع)وہ، كەواتە: ھۆكارى دەركرانى (بنو قَيْنُقَاع)، ئەو غەدرو خىانەتەى جوولەكەكان بووہ.

پىغەمبەرى خوا ﷺ كە ئەوہ دەبىستئ، دەورى شوئنەكەپان دەگرئى و پئىيان دەفەرموئ: بړۆن، ئىرە بەجئ بھئئن، مادام پەيمانان شكاندوہو ديارە ئەھلى خىانەتن، مسولمانئىكتان بە ناھەق كوشت و سووكايەتئىتان بەو ئافرەتە كردوہ، ئەوانىش ئامادە نابن، بړۆن، پىغەمبەرىش ﷺ بە سوپايەكەوہ دەورىان دەگرئ، مېژوونووسان لەو بارەوہ، كە ئايا چەند ماونەوہو ئابلووقە دانەكە چەند بووہ؟ پاجىان، (إِبْنُ هِشَام) دەلئى: پازدە شەوى خاياندوہ، ھەندىك گوتوويانە: كەمتر و ھەندىك گوتوويانە: زياتر، ئىنجا لە ماوہى ئابلووقە دانەكەدا، جوولەكەكان قەناعەت دئىن، بړۆن، بىگومان شەرە تىريان پئىكەوہ بووہ، بەلام باس نەكراوہ كەس كوژرا بئ و، ئىنجا كاتتىك جوولەكەكان دئىيا دەبن، بەرھەلستئىيان پئى

ناكرى، دەلېن: باشە بە بېرىرى تۆ رازىين و با لىترە كۆتايى بى، چونكە دلئيا دەبن ئەگەر شەپەكە بەردەوام بى، دەدۆرېن و ھەموويان دەكوژرېن، يان بە دىل دەگىرېن.

ئىنجا (عبدالله بن أبي بن سلول)، دواى ئەوھى ھۆزى (بَنُو قَيْنِقَاع) بە بېرىرى پىغەمبەر ﷺ رازى دەبن، كە ئەو چ بېرىرىكىان بۇ بدات، پىتى رازىين، دى بۇ لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ و دەلى: (يا محمد! ﷺ أَحْسَنُ فِي مَوَالِي)، ئەى موھەممەد! ﷺ لەگەل ھاوپەيمانە كان و دۆستە كانى مندا چاكە كار بە! چونكە ھۆزى (بَنُو قَيْنِقَاع)، ھاوپەيمانى ھۆزى خەزرەج بوون، ھۆزى خەزرەج جىش سەرۆكە كيان (سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ) يە، بەلام (عبدالله بن أبي بن سلول)، يەكتىك بووھ لە پىش سىپيان، پىغەمبەرىش ﷺ وەلامى ناداتەوھ، (عبدالله بن أبي بن سلول)، دووبارەى دەكاتەوھ، دەلى: لەگەل ھاوپەيمانە كانم چاكە بكە! دواىى (عبدالله بن أبي بن سلول)، دەست دەخاتە گىرفانى زىيە كەيەوھ، زىرى پىغەمبەر ﷺ زىيە كەشى پىتى گوتراوھ: (ذَائِلُ الْفُضُولِ)، پىغەمبەرىش ﷺ دەفەرموئى: بەرم بدەو توورە دەبى و دەم و چاوى موپارەكى سىبەرى دەكەونى، تارىك دادى و دەلى: بى قەزابى بەرمبەدە، ئەوئىش دەلى: بە خوا بەرت نادەم، ھەتا لەگەل ھاوپەيمانە كانى مندا چاكە نەكەى، چوار سەد (۴۰۰) كەس كە بى زىين و، سى سەد (۳۰۰) زىردار منيان پاراستوھ لە سوورو لە رەش، (واتە: لە ھەموو جوړە دوژمىنك)، ھاوپەيمانم بوون، تىستاش تۆ بە يەك رۆژ، ھەموويان قەلاچۆ بكەى! بە خوا من كە سىكم لە بەلايان دەترسىم، ئىدى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە ناچارى دەفەرموئى: باشە ئەوھ دامن بە تۆ.

شايدانى باسە: لەو ماوھەدا، كە پىغەمبەر ﷺ ئابلووقەھى ھۆزى (بَنُو قَيْنِقَاع) دەدا، كە سىك لە شوئى خۆ دادەنى، وەك سەرىپەرىشتىارى مەدىنە.

وېراى ئەوھ كە (عبدالله بن أبي بن سلول)، ھاوپەيمان بووھ، لەگەل جوولەكە كانى (بَنُو قَيْنِقَاع) دا، (عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) يش خوا لى رازى بى،

هەر هاوپه‌یمان بووه و نه‌ویش سه‌رۆک تیره‌یه‌ک بووه، له خه‌زهره‌جییه‌کان، به‌لام ده‌چن بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ده‌لتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! من دۆستایه‌تی تۆو خوای په‌روه‌ردگارو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و بر‌واداران ده‌که‌م و، به‌ریم له‌و هاوپه‌یمانیتیه‌ی له‌گه‌ل ته‌وانه‌دا.

نجا زانایان گوتوو یانه: نه‌و ئایه‌تانه‌ی سووږه‌تی (المائدة)، له‌ باره‌ی هه‌لوێسته‌که‌ی (عبدالله بن ابي بن سلول) و، هه‌لوێسته‌که‌ی (عبادة بن الصامت) خوا لێی پازی بێ، دابه‌زیون، که‌ پیغه‌وانه‌ی یه‌کدی بوونه، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ يَتَوَلَّهُمْ أَجْمَعِينَ ٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ آسَأُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنْ يَكْفُرَهُمْ نَدِمُوا حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِمْ ﴿٥٤﴾ إِنَّا وَرَدْنَاكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمُ الْقَائِلُونَ ﴿٥٦﴾ المائدة.

هه‌لوێسته‌ دلنه‌ خو‌شانه‌که‌ی (عبدالله بن ابي بن سلول)، چه‌ند دزیوو به‌د بووه! که‌ ده‌چن داوا له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، (بنو قینقاع) به‌خشی، له‌ حالیکه‌دا ته‌وانه‌ په‌یمان شکین و خائین بوون، دوا‌یی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناچار ده‌کات، به‌ویان به‌خشی، به‌لام هه‌لوێسته‌که‌ی (عبادة بن الصامت)، چه‌ند جوان و مه‌ردانه‌ بووه! که‌ نه‌ویش وه‌ک (عبدالله بن ابي بن سلول)، هاوپه‌یمان بووه له‌گه‌لیان، به‌لام ده‌چن ده‌لتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ من دۆستی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و بر‌وادارانم و، به‌ریم و حاشا ده‌که‌م له‌و خائینانه‌.

نه‌مه‌ کورته‌یه‌ک بوو له‌ به‌سه‌ره‌هاتی (بنو قینقاع) که‌ چۆن په‌یمانیا‌ن شکاند

و، پابند نه‌بوون به‌و (الصحيفة) و (الوثيقة) یه‌وه که نووسرا بوو و، سه‌ره‌نجام پیغهمبه‌ر ﷺ تابلووقه‌ی دان و سزای دان و، نه‌گه‌ر (عبدالله بن ابي بن سلول)، تکای بو نه‌کردبان، به سه‌لامه‌تی دهرنه‌ده‌چوون.

شایانی باسه ئیمه له ته‌فسیری سوورپه‌تی (الأحزاب) دا، باسی (بنو قریظة) شمان کرد، که له گه‌رمه‌ی جه‌نگی خه‌نده‌قدا، دوا‌ی ته‌واو بوونی تابلووقه‌ی بیپروایه‌کان به دهوری شاری مه‌دینه‌دا، جیریل به پیغهمبه‌ری خوا‌ی ﷺ فه‌رموو: یه‌کسه‌ر برپوا به‌ره‌و (بنو قریظة)، که له پشته‌وه خه‌نجه‌ری غه‌دریان وه‌شاند بوو، هه‌ره‌شه‌یان کرد بوو له مسولمانان و، هاوکاری کافره‌کانیان کرد، ئیدی ته‌وانیش تابلووقه‌ی قه‌لایه‌کانیان دراو، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به‌ره‌ه‌لستی، سه‌ره‌نجام ناچار بوون ته‌سلیم بن و، پیغهمبه‌ری خواش ﷺ سزای دان.

ته‌هوری سییه‌م: پیناسه‌و ره‌چه‌له‌کی هوزی (بنو النضیر):

هوزی (بنو النضیر) و هوزی (بنو قینقاع) که باسمان کردن، هه‌روه‌ها هوزی (بنو قریظة) ش، هه‌ر سیکیان له نیمچه دوورگه‌ی عه‌ره‌بیی دا بوون و، چۆنیه‌تی هاتنی ته‌و سق هوزه جووله‌که، بو نیمچه دوورگه‌ی عه‌ره‌بیی و، نیشه‌جی بوونیان، به‌و شیوه‌یه بووه:

(ابن عاشور) له ته‌فسیره‌که‌ی خوی دا^(۱)، گوتویه‌تی: هوزه‌کانی (بنو النضیر) و (بنو قریظة) و (بنو قینقاع)، هه‌ر سیکیان و، جووله‌که‌کانی خه‌یه‌ریش، هه‌موویان له وه‌چه‌ی ها‌روونن، ها‌روونی برای مووسا، (بنو النضیر) و (بنو قریظة)، پتیا‌ن گوتراوه: دوو کاهینه‌کان (الکاهنان)، چونکه کاهینی جووله‌که‌کان له ئیو وان دا‌بوون، (کهان) ش بریتی بووه له پاراستنی کاروباری نایینی و، سه‌ره‌رشتییکردنی خه‌لک له رووی دینداری و، دروشمه‌کانیه‌وه.

(۱) التحرير والتنوير: ج ۱۱، ص ۶۶ و ۶۷.

کهواته: هەر سێ تیره‌ی (بنو قریظە) و (بنو قینقاع) و (بنو النضیر)، هەر وه‌ها جووله‌کهانی خه‌یه‌ر، هه‌موویان په‌چه‌له‌کیان ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر هاروون عليه‌السلام ی برای مووسا عليه‌السلام، ئایا چۆن له‌ نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بیی دا نیشه‌ته‌جێ بوون؟

چۆنیه‌تی نیشه‌ته‌جێ بوونیان له‌ ولاتی عه‌ره‌بان دا، ئەوه‌ بوو که‌ مووسا عليه‌السلام کاتی خۆی کۆمه‌لێکی له‌ پێشووانی ئەو تیرانه، ناردن بۆ جه‌نگ کردن له‌ دژی عه‌مالیقه، که‌ دراوستیای بوون له‌ شام و عه‌مالیقه له‌ فه‌له‌ستین بوون، که‌ هه‌م بۆ ولاتی عه‌ره‌بان دراوستیای بوون، هه‌م له‌ به‌نوو ئیسرائیلیش، که‌ له‌ ده‌شتی سینا بوون، لێیان نیزیک بوون، به‌لام ئەوانه‌ که‌مه‌ترخه‌مییان کرد له‌ جه‌نگی دژی عه‌مالیقه‌و، مووساش عليه‌السلام له‌و کاته‌دا وه‌فاتی کرد، ئنجا کاتیگ ئەوانه‌ ده‌بیستن مووسا کۆچی دوایی کردوه، ئەو تیرانه‌ که‌ مووسا عليه‌السلام ناردوونی، بجه‌نگن، یه‌کسه‌ر ئەوانیش ده‌چنه‌وه، بۆ جیگاو پێگای خۆیان، هی به‌نی ئیسرائیل، که‌ له‌ ئه‌ریحا بوون. خه‌لکه‌که‌ش (واته: خه‌لکه‌ جووله‌که‌که)، ئەوانه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ شاره‌که، ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ ئه‌ریحا، پێیان ده‌لێن: تێوه‌ فه‌رمانی مووساتان شکاندوه‌و نابێ بینه‌وه‌ بۆ تیره، ده‌بێ بپۆن و شار به‌ده‌ریان ده‌که‌ن.

ئیدی له‌وی ده‌پۆن و، دێن بۆ نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بیی و، له‌وی له‌ چه‌ند شوێنیک دا نیشه‌ته‌جێ ده‌بن، له‌ ده‌وری (یثرب)، واته: مه‌دینه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وی قه‌لایان دروست ده‌که‌ن و شارێکیش بنیات ده‌نێن، به‌ ناوی: گوڵ (الزهره)، ئنجا ئەوانه‌ ده‌ست ده‌که‌ن به‌ کشت و کال و، مال و سامانیان ده‌بێ، هه‌ندیکیان زۆرنگه‌ریی و سه‌نعه‌ت ده‌که‌نه‌ پێشه، له‌ پیاوه‌ ناوداره‌کانیان: سه‌موئه‌ل کورێ عادیاو، که‌عبی کورێ ئه‌شپه‌ف و، ئیبنو ئەبی حوقه‌یق بوون و، ئەوانه‌ په‌یمان ده‌به‌ستن له‌ تێوان خۆیان و، هه‌ردووگ هۆزی ته‌وس و خه‌زه‌ج دا، هه‌ندیکیان په‌یمانان ده‌بێ له‌گه‌ڵ هۆزی ته‌وس دا، که‌ له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ سه‌روک هۆزه‌که‌یان سه‌عدی کورێ مه‌عاز بووه‌و، هه‌ندیکیشان ده‌بنه‌ هاوپه‌یمان له‌گه‌ڵ هۆزی خه‌زه‌ج دا، که‌ سه‌روک هۆزه‌که‌یان سه‌عدی

کوری عوباده بووه، (عبدالله بن ابي بن سلول)، له خه زره ج بووه، هه ر کات
 نهوس و خه زره ج پیکه وه ناکو ک بوونایه و، پیکه وه شه پریان کردبایه، نه و دوو
 هوزه جووله که ی سهر به نهوس بوون و، نهوی دیکه ش سهر به خه زره ج بووه،
 نهوانیش شه پریان ده کرد، له گه ل هاوپه پیماننه کانیا ن دا، دژی به رانبه ره که یان.

بۆیه پیموایه، نهوه که خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ العشر، خوا ﷻ نه و که سه یه، نهوانه ی بیپروا بوون
 له خاوه ن کتیبه کان، له شوئنی خو یان ده ریکردن، له یه که مین کو کردنه و یان
 دا، پیم وایه بهر له (بئو النضیر)، مه به ست پئی (بئو قینقاع) ه، چونکه پئشی
 (بئو قینقاع) ده رکران، به پئی نه و پریوایه تانه ی (ابن هشام) هیناونی له سه رچاوه
 میژوو یه کان، که ده لئ: ده رکرانی (بئو قینقاع) دوا ی جه نگی به در بووه، راسته و خو،
 جه نگی به دریش له سالی دووهم دا بووه، واته: (بئو قینقاع) دوو سال پئش (بئو
 النضیر)، که له سالی چواره مدا ده رکران، واته: دوا ی جه نگی ئوحود، وه درنراون،
 بۆیه که خوا ده فهرموئ: خوا نه و زاته یه، نهوانه ی بیپروا بوون له خاوه ن کتیبه کان
 ده ریکردن، هه م (بئو النضیر) ده گرتنه وه وه هه م (بئو قینقاع) یش، به لئ دوا یی که
 باسی دارخورمایه کان ده کات، تاییه ته به (بئو النضیر) هوه، که کشتو کالدار بوون،
 دارخورمایان هه بوون، به لام (بئو قینقاع) زیاتر زرنکه ره سه نعه تکار بوون، به لام
 گرنگ نه وه یه، (بئو قینقاع) پئش (بئو النضیر) ده رکران.

پئشتر باسما ن کرد پئغه مبه ری خوا ﷻ کاتیک چوو ه مه دینه، یه کیک له
 کاره گرنگه کانی که کردنی، نه وه بوو نوو سراویکی نووسی له ئیوان مسولمانان
 و جووله که کان و هاوبه ش بو خوا دانه ره کاند، نه و نوو سراوه ش هه م (کتاب)
 ی پئگوتراوه، هه م (صحیفة) ی پئگوتراوه، له جئی ده ستووری ئیستا بووه،
 له م رۆژگاره داو، شیوه ی مامه نه پیکه وه کردنی پیکهاته کانی مه دینه و ده وره ی
 مه دینه ی تیدا دیار بیکراوه، پئشتر ئاماژه مان، به هه ندیک له برکه کانی کرد.

بەلام بەداخهوه هیچ کام لهو سێ هۆزهێ جوولهکه: (بنو قینقاع) و (بنو النضیر) و (بنو قریظة) بهو بهئین و پهیمانەوه پابه‌ند نه‌بوون و شکاندیان و، یتیشتر باسی هۆزی (بنو قینقاع) مان کردو، له تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) یش دا باسی (بنو قریظة) مان کردو، ئیستاش باسی (بنو النضیر) ده‌که‌ین:

میژووژانان دوو هۆکاری سه‌ره‌کیان بۆ ده‌رگرانی (بنو النضیر) باسکردوون:

هۆکاری یه‌که‌م: ئەم هۆکاری یه‌که‌مه وێرای (السیرة النبویة لابن هشام) کۆمه‌لیک سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ش هیناویانه^(١):

ئهمه ده‌قی ئەودیه که بووه هۆی ئەوه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی به‌رێزی، خوا لێیان رازی بێ، پریاری ده‌رکردنی هۆزی جووله‌که‌ی (بنو النضیر) بده‌ن، که یتیمه‌ رێک ده‌قه‌که‌ی وه‌رده‌گیرینه سه‌ر کوردیی و له (السیرة النبویة لابن هشام) هوه ده‌یه‌ئین^(٢):

(١) بۆ وینه: له (سنن أبو داود) دا هاتوه، (إبن کثیر) یش له تەفسیره‌که‌ی خۆیدا، له خولاصه‌ی تەفسیره‌که‌ی (المصباح المنیر فی تہذیب تفسیر ابن کثیر)، له لاپه‌ره (١٣٨١) دا هیناویه‌تی، هه‌روه‌ها هه‌ردوو ک نووسه‌ری کتیی: (الإستیعاب فی بیان الأسباب)، به‌رگی: (٣)، لاپه‌ره: (٣٦٢ - ٣٦٤)، له‌وانیش له‌و هۆکاره‌یان هیناوه، هه‌روه‌ها (عبدالرزاق فی المصنّف) یش، به‌ ژماره: (٩٧٣٣) هیناویه‌تی و، (أبو داود) یش به‌ ژماره (٣٠٠٤) له (سنن) ی خۆیدا، (البيهقي) له (دلائل النبوة) دا به‌رگی: (٣)، لاپه‌ره: (١٧٨ و ١٧٩)، هیناویانه، ئنجا هه‌ردوو خاوه‌نی: (الإستیعاب فی بیان الأسباب)، له به‌رگی: (٣)، لاپه‌ره: (٣٦٤) دا ده‌ئین: (وَقَلْنَا: هَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ، رِجَالُهُ ثِقَاتٌ)، ئەمه سه‌نه‌دێکی راسته‌و، پیاوه‌کانیشی جیئێ متمانه‌ن، هه‌روه‌ها گوته‌ویانه: (وَصَحَّحَهُ شَيْخُنَا الْأَلْبَانِيُّ، فِي صَحِيحِ أَبِي دَاوُدَ)، ديسان (السيوطي) ش له (الدُّرُّ الْمُنْشُور) دا هیناویه‌تی، به‌رگی: (٨)، لاپه‌ره: (٩٣)، پالیشیداوه‌ته لای (عبدُ بن حَمِيد) و (إبنُ الْمُنْذِر).

عه‌بدوللای کوری عه‌بدوپره‌حمانی کوری که‌عبی کوری مالیک -- که‌عبی کوری مالیک یه‌کیکه‌له‌و‌هاوه‌لانه‌ی، له‌جه‌نگی به‌دردا به‌شدار بوون، (خوا لیمان رازی بی)، هه‌روه‌ها یه‌کیکه‌له‌و‌س‌هاوه‌لانه‌ی، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌جه‌نگی ته‌بووک دواکه‌وتوون، په‌نجا رۆژ نه‌بدواندوون، دوایش خوا ﷺ نایه‌تی له‌سه‌ر ناردنه‌خوار: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا﴾ (۱۸۸) التوبة -- عه‌بدوللای کوری عه‌بدوپره‌حمانی کوری که‌عبی کوری مالیک، واته: نه‌وه‌ی که‌عبی کوری مالیک، له‌پیاویک له‌هاوه‌لانی پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌گپرتته‌وه، ده‌لی: کافره‌کانی قوره‌یش، نامه‌یان نووسی بو (عبدالله بن ابي بن سلول)، که‌دواتر سه‌روکی مونا‌فیکه‌کانی مه‌دینه‌بوو، نه‌گه‌رنا جارّی هه‌ر له‌سه‌ر به‌تپه‌رستی به‌رده‌وام بوون و خو‌شیان به‌مسولمان پیشان نه‌دابوو، وه‌ک مونا‌فیک، به‌لکو هه‌ر به‌ناشکرا بتیان ده‌په‌رست، له‌هه‌ردوو هوژی ته‌وس و خه‌زهرج، پیش جه‌نگی به‌در، کافره‌کان نامه‌یان ناردوه‌بو: (عبدالله بن ابي بن سلول) نووسیویانه: تپوه‌هاوه‌له‌که‌ی تیمه‌تان په‌نا داوه، (واته: موحه‌ممه‌د ﷺ) تپوه‌له‌هه‌موو خه‌لکی مه‌دینه ژماره‌تان زیاتره، وه‌ک خه‌زهرجیبه‌کان، تیمه‌ش سویند به‌خوا ده‌خوین، یان ده‌بی بیکوژن، یان ده‌بی ده‌ری بکه‌ن، یان تیمه‌بانگ راده‌دیرین، هه‌رچی عه‌ره‌ب هه‌یه، به‌ده‌نگمانه‌وه‌بی، دین پیاوه‌کانتان و شه‌رکه‌ره‌کانتان ده‌کوژین، ئافره‌ته‌کانیشتان ده‌که‌ینه‌که‌نیزه‌ک، کاتیک عه‌بدوللای کوری ئوبه‌یی و به‌تپه‌رسته‌کان، نه‌و نامه‌یان پیده‌گات، نامه‌یان بو ده‌تپرنه‌وه‌و، کافره‌کانی قوره‌یش خه‌لکیک ده‌تپرن و، سه‌ره‌نجام به‌تپه‌رسته‌کانی هه‌ردووک لایان پیکه‌وه‌و کۆده‌بنه‌وه‌و، نامه‌بو یه‌کدی ده‌تپرن و بریار ده‌ده‌ن له‌دژی پیغهمبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی بجه‌نگن، کاتیک نه‌و هه‌واله‌به‌ پیغهمبه‌ر ده‌گات، له‌گه‌ل کۆمه‌لیک دا، له‌هاوه‌لان ده‌چی بو لایان، پیمان ده‌فرمووی: ﴿لَقَدْ بَلَّغَ وَعِيدُ قُرَيْشٍ مِنْكُمْ الْمَبَالِغَ، مَا كَانَتْ تَكِيدُكُمْ بِأَكْثَرِ مِمَّا تُرِيدُونَ أَنْ تَكِيدُوا بِهِ أَنْفُسَكُمْ، تُرِيدُونَ أَنْ تَقَاتِلُوا أَبْنَاءَكُمْ، وَإِخْوَانَكُمْ﴾، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرمووی: وا دیاره‌هه‌ر شه‌ی

قورپه ییشیه کان، لیتان گه یشتوتته رادده یه کی زور، (زوری پی ترساون)، قورپه ییش هیچ زیانکی له تیوه نه ده دا، زیاتر له وهی تیوه خهریکن، بو خوتان زیان له خوتان ده دن، (واته: له نپو خودا جهنگی تیوخوی بیه رپا بکه ن)، تیوه ده تانه وی قورپه کانسی خوتان و برابه کانسی خوتان بکوژن!

کاتیک گوئیستی نه و فرمایسته ی پیغهمبه ر ﴿﴾ ده بن، که قسه یه کی زور تیقنا عکهره، بلاوه ی لی ده کهن، ته ماشا بکه ن! پیغهمبه ری خوا ﴿﴾ له رووی دینییه وه نایاندوینتی، ده زانی مونا فیقن، یا خود هاوبه ش بو خوا دانهرن، به لکو له رووی به رزه وه ندیی دنیاییه وه ده یاندوینتی، پیغهمبه ری خوا ﴿﴾ هه ر که سه به پیتی عه قلی خوی و ناستی خوی دواندوو یه تی، که گه ر بوی باسی قیامت و، سزای خوی بگردانایه، به که لک نه ده هات، ده بی به وهی خویان تیدده گهن و برویان پیته تی، به وه بیان دوینتی، به لی کاتیک نه و قسه یه ی پیغهمبه ری خوا ﴿﴾ ده بیست، لپی بلاو ده بن و، نه وه ش به کافره کانسی قورپه ییش ده گاته وه، دوایی جهنگی به در دپته پیتش.

نجا کافره کانسی قورپه ییش، له دوای جهنگی به در، جاریکی دیکه نامه ده تیرن، بو جووله که کان، (وا پیده چت هه م بو (بنو قیقاع)، هه م بو (بنو النضیر))، پیان ده لپن: تیوه هه م خاوه ن چه کن، هه م خاوه ن قه لان، یان ده بی دژی نه و هاوه له ی تیمه بجه نغن، یان ناواو ناوا ده کهن و، هیچ شتیکیش ریگری نه وه نابی، خرخالی پیته کانسی زنه کانتان بکه ونه ده ستی تیمه، (نه وه ش ته عبیریکی تیو خویان بووه، واته: نافرته ته کانتان ده بن به کویله و که نیزه کی تیمه)، کاتیک نه و نووسراوه ی نه وان به (بنو النضیر) ده گات، (بنو النضیر) یه کلاده بنه وه، که په یمان بشکینن، له گه ل پیغهمبه ری خواداو، وه لام بو پیغهمبه ری خوا ده تیرن، ده لپن: خوت له گه ل سی (۳۰) که س له هاوه لانت وه ره بو لامان، عه زمیشیان چه زم کردوه، هه ر کات پیغهمبه ری خوا ﴿﴾ هات، په نهانکوژی بکه ن، ده لپن: تیمه ش سی (۳۰) له زانایه کانسی خوماندا دپینه ده ری، تا کو له فلان شوینه دابنیشین، تا کو بزاین داخو ده گه یه چی!؟

با زانایه کانی تیمه، گوئی له تو بگرن، نه گهر نهوان تویمان به راست زانیی و پروایان به تو هینا، تیمه ش هه موومان برپا به تو دئین، پیغه مبه ریش ﴿پیغه مبه ریش﴾ نه وهی خوا ناگاداری نه کرد بیته وه، نه یزانیوه په نهان بهس خوا ده یزانی: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ﴿۶۵﴾ التَّمَل، بَلَى: جگه له خوا هیچ کس، له ناسمانه کان و زوی دا په نهان نازانی، به دنیایی پیغه مبه ری خوا ﴿پیغه مبه ری﴾ دلپشی خو شپوه، که نهوانه هه موویان برپا بینن، ئیدی له گه ل سیی (۲۰) له هاوه لانی دا ده چئی بو نهو شوئنه ی بویان دیاری بیکروده، بو ژوان، سیی (۲۰) له زانایانی جووله که ش دین، هه تا ده گنه چو لایه ک له زوی، نجا جووله که کان له تیو خو یاندا، هه ندیکیان به هه ندیکیان ده ئین: چو زه فهری پی ده بن، بیکوژن، له کاتیک دا سیی (۲۰) له هاوه لانی له گه لدان و هه کامیکیان چه ز ده کات، پیش وی به ری؟ جوابی بو بنیرن، بلین: چو تو تیده گهی و تیمه تیده گه یین، تیمه هه موومان شه ست (۶۰) پیاو بین، سیی (۳۰) له ئیوه و سیی (۳۰) له تیمه؟، تو له گه ل سئ که سان و ره و، سئ له زانایانی تیمه ش دین، نه گهر نهوان پروایان به تو هینا، تیمه ش برپا دئین و به راست داده ئین.

پیغه مبه ریش ﴿پیغه مبه ریش﴾ نه و پیشناره شیان قبوول ده کات و، له گه ل سئ له هاوه لانی دا ده چئی، جووله که کانیش که به حساب سئ له زانایانان، خه نجه ریان به په نهانی هه لگرتوه و، ده یانه وی پیغه مبه ری خوا ﴿پیغه مبه ری﴾ په نهانکوژ^(۱) بکن، نافرته تیکی دل سو زیش له (بئو النضیر)، وه لأم ده تیری بو برازیه کانی، (نه و نافرته دل سو زه، و دیاره مسولمان بووه، به لأم مسولمانه تیه که ی په نهان کرده، براو برازیه کانیسی مسولمان بوونه)، ناگاداریان ده کاته وه و، هه واییان پیده دا، که (بئو النضیر)، چ برپاریکی غه دریان داوه، (واته: په یمان شکاندن له گه ل پیغه مبه ری خوا دا)، برپاریکی به خیرایی دئی و ده گاته پیغه مبه ری خوا ﴿پیغه مبه ری﴾ هه واله که ی به گویدا

(۱) په نهانکوژی (اعتیال) و (فتک) یشی پیده گوترئی له زمانی عه ره بیدا.

ده چپنئی، بهر له وهی پیغهمبه **﴿﴾** بگاته لای نهو سئی زانایه ی که به حساب سئی زانای جووله کهن، به لآم له نه سلدا خه نه جهریان هه لکرتوه بو کوشتنی.

پیغهمبه ری خوا **﴿﴾** که نهوه ده بیستی و، نهو زاناییه ی پیده گات، ده گه پتیه وهو، بو به یانی سوپایه ک ساز ده کات و، ده چئی دهوریان ده گری و نابلووقه یان ده دا، پیمان ده فرموی: (إِنَّكُمْ وَاللَّهِ لَا تَأْمِنُونَ عِنْدِي، إِلَّا بِعَهْدٍ تُعَاهِدُونِي عَلَيْهِ)، واته: من تیره به نه میندار دانانیم، مه گه به لئین و په یمانیکمان له تیاندا هه بی.

که چی نهوان رازی ناین، به لئین و په یمانی پی بدن، ئیدی پیغهمبه ری خوا **﴿﴾** و هاوه لانی، جه نگیان له دژ ده کهن، دواپی وا پیده چئی پیغهمبه ری خوا **﴿﴾** بیستی ^(۱)، که (بنو قریظة) ش به ته مان بو هاوکاریان بین، بویه نهوان به چی ده هیلی و به سوپاکه به وه، هیرش ده کاته سه (بنو قریظة)، نهوانیش هوزیکی جووله که کان بوون و هه ره له ده ور به ری مه دینه بوون، داوایان لی ده کات، که به لئین و په یمانیکی پی بدن، غه در نه کهن و په یمان نه شکیئن چونکه په یمانیان هه ره هه بووه، به لآم بو زیاتر جه ختکردنه وه، نهوانیش به لئینی پی ده دن، ئیدی پیغهمبه ری **﴿﴾** نهوان به چی ده هیلی و دووباره نهو سوپایه ی له گه لیه تی، نهو هیزه ده باته وه بو نابلووقه دانی هوزی (بنو النضیر)، له گه لیاندا به شه ر دین، واپیده چئی جه نکه که به تیرو که وان بوو بی و له دور را بووبی، هه تا دواپی (بنو النضیر) رازی ده بن، به چی به لئین، بهو مه رجهی هه ره که سیک باری حوشتریک بیات، جگه له چه ک، نابی چه ک له گه ل خویمان به رن.

ئنج (بنو النضیر) هه ره که سه باری حوشتریک ده بات، به پی پی ریکه که وتنه که بویمان هه بووه، که لوپه لی خویمان به بن، به لکو جاری وا هه بووه درگای ماله کانیشیان و چوارچیوه و شیبانه ی ماله کانیشیان ده بردن و، به دهستی خویمان ماله کانی خویمان

(۱) نه مه له (السيرة النبوية لابن هشام) دا نه هاتوه و، له سه رچاوه کانی دیکه دا هاتوه.

کاول ده‌کردن، نه‌وه‌ی بو‌یان چووبایه‌و به که‌لکیان هاتبایه، له دارو ته‌خته‌و که‌لوپه‌ل، له‌گه‌ل خۆبایان ده‌برد، نه‌م ده‌ربه‌ده‌ر بوونه‌ی (بئو النضیر) یش، به‌که‌مین په‌ویان بوو، به‌که‌مین کۆکردنه‌وه‌و ده‌رکرانیان بوو به‌ره‌و شام.

(بئو النضیر) به‌کیک له نه‌وه‌کانی به‌نی ئیسرائیل بوون، که نه‌وان دوازده (سبط) بوون، که به (أسباط) کۆده‌کرته‌وه، ده‌چنه‌وه سه‌ر دوازده کوره‌که‌ی به‌عقووب عَلِيٍّ، واته: یوسوف عَلِيٍّ و بنیامین و ده (۱۰) برابه‌که‌ی دیکه‌یان، نجا نه‌و (سبط) ه له نه‌وه‌کانی ئیسرائیل، تا‌کو نه‌و کاته ده‌ربه‌ده‌ر نه‌بوون، تا‌کو نه‌و کاته‌ی مسوولمانان ده‌ریان‌کردن، له‌سه‌ر نه‌و خیانه‌ته‌ی کردیان.

نجا له‌و باره‌وه خوا سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحشر) ی دابه‌زانده: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرَوْنَ يَوْمَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿۲﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْأَجْرِ عَذَابُ النَّارِ ﴿۳﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۴﴾ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۵﴾﴾ الحشر.

شایانی باسه: دارخورمایه‌کانی هۆزی (بئو النضیر) و، باغ و بیستانه‌که‌یان، به تاییه‌ت بو پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ بووه، خوای په‌روه‌ردگار به تاییه‌ت دای به‌و، وه‌ک سه‌ره‌وکی ده‌وله‌ت و، دابه‌ش نه‌کرا به‌سه‌ر جه‌نگاوه‌ره‌کان دا، له‌و باره‌وه‌ش خوا فه‌رمووی: ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۶﴾﴾ الحشر، نه‌وه‌ی

خو **﴿﴾** لەوانەو ھە گىزايەو ھە بۆ پىغەمبەرە كەى **﴿﴾** تىو ھە ئەسپتان بۆ تاودان، كە بە خىراى لىيان بخورن، ھە حوشترىش.

واتە: ھىزتان بۆ بە كارنە ھىنا، ديارە شەرىكى زۆر جىددىي نەبوو ھە، ئەوان كە زانىوانە تىك دەشكىن، گوتوو يانە: باشە تىرە بە جى دەھىلن.

پىغەمبەرى خو **﴿﴾** ئەو دەستكەوتەى لە (بئو النضير)ى گرت، بە زۆرى دای بە كۆچكەرە كان و لە تىوانيان دا دابەشكىرد، تەنيا دای بە دوو كەس لە پىشتىوانە كان، ئەوانىش زۆر پىتوستان بوو.

كەواتە: ئەمە ھۆكارى يەكەمى دەركرانى ھۆزى (بنو النضير) بوو، كە كەين و بەينيان بوو، لەگەل قورەيشىيە كاندا و، بىر يارىشيان داو ھە پىغەمبەر **﴿﴾** پەنھانكوژ بكن.

ھۆكارى دووھەمىش كە (ابنُ هِشَام) لە سىرەكەى خۆى دا باسى كردهو، تىستا بە كورتى دەپھىنن، چونكە دواى كە دىنە سەر، بىرگەى پىنجەم و كۆتايى و باسى چۆنىەتى دەركرانى (بئو النضير) لە سالى چوارەم دا دەكەين، ئەو ھۆكارەش باس دەكەينەو، ئەو ھۆكارەش پوختەكەى ئاوا بوو:

يەكىك لە ھاوھلانى پىغەمبەر **﴿﴾** بە ناوى (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ)، لەگەل ئەو چل (٤٠) كەسەدا، كە پىغەمبەر **﴿﴾** دەيانننرى، بۆ لای (بئو عامر)، لە شوئىتك بە ناوى (بئو المَعُونَةَ)، بەسەر ئەو چل كەسەدا دەدەن و، ھەمووانيان شەھىد دەكەن، بەلام (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ) لەگەل يەكىكى دىكە، لە لای ولاخەكان دەبن، بەلام دواى كە كافرەكان پىيان دەزانن، ئەوى دىكەشيان دەكوژن، (عمرو)ىش بە دىل دەگرن، بەلام دواى بەرى دەدەن، لەبەر ھۆكارىك، ئنجا (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ)، كە يەكىك بوو لە ھاوھلان، لە گەرانەو ھىدا دوو پىاو لە (بنو عامر) دەپىنن، واتە: ئەو ھۆزى سەرۆكەكەيان، ئەو پەلامارەى ھاوھلان دەدات و دەيانكوژى، ئەوىش نازانى كە ئەو دووھى لە ھۆزى (بنو عامر)ن، پەيمانان

له گه ل پښغه مبهردا ﴿۳۸﴾ هه یه، غافلگیریان ده کات تا کو ده خهون، له ژر سیه ری دره ختیک دا، نهویش هه لده کوتپته سه ریان و هه ردووکیان ده کوژی، که ده گه پښه وهش هه وال به پښغه مبهه ده دات، ده لئ: دوو که سم له (بنو عامر) کوشتوون، (پئی و ابووه تو له ی کردو ته وه!)، پښغه مبه ریش ﴿۳۹﴾ ده فهرموئ: **لَقَدْ قَتَلْتُمْ قَتْلَيْنِ لِأَدْنَاهُمَا**، دوو که ست کوشتوون، که ده بی خوینه که یان بده م، (چونکه نه وانه له گه ل مسوئمانان دا په یمان و به ئینیان هه بووه).

تنجا پښغه مبهه ﴿۴۰﴾ بینا له سه ر تهو ری ککه وتنه ی له (صَحِيفَةً) دا، له سه ره تاوه له گه ل جووله که کاند کردوو یه تی، که په کیک له بهنده کانی ته وه بووه، پیکه وه خوین بده و، پیکه وه خه رجیی و مه سه رف بکیشن، ده چی داوا له (بنو النضر) ده کات، هاوکاری بکه ن، بو دانی خوینی تهو دوو که سه، نه وانی له شوئینیکدا دایده ئین و، ده یانه وئ له سه ره وه به ردیکگی گه وره، یا خود به ردا شیگی گه وره ی به سه ردا بخه نه خوار، به لام (جبریل) هه والی پیده داو، پښغه مبه ریش ﴿۴۱﴾ به خیرایی دپته وه بو مه دینه، دواپی هاوه لانیس به دوایدا ده گه رښه وه، نه وانه ی له خزمه تی دا ده بن، دواپی هه والیان پیده دا چی بووه؟! ئیدی پښغه مبهه ری خوا ﴿۴۲﴾ ده وریان ده داو، سه ره نجام رازی ده بن برؤن و ده ربه ده ر ده بن، که واته: هه م نه وهش بووه و، هه م نه وه ی دیکه ش بووه و، نه مانه تهو دوو هوکاره ن، که پالنه رو هانده ری پښغه مبهه ری خوا ﴿۴۳﴾ و هاوه لانی به ری زی بوون، که تهو هوژه خیانه تکارو په یمانش کینه، له مه دینه ده ربکه ن، له بهر نه وه ی په یمانیان هه لوه شان دو ته وه.

توہری پینجم: چُونیہ تیی دہر کرانی ہوزی جوولہ کہی (بَنُو النَّضِيرِ) له مہدینہ^(۱):

له باسی چُونیہ تیی دہر کرانہ کہشیاندا، هُوکاری دووہم، کہ پیشتیش باسمان کرد، دہیپتینہ وه پیش و، له نو برگہ دا تہو باسہ دہ خہینہ روو:

یہ کہم: (ابن إسحاق) ده لئ: مانگہ کانی: (سؤال و ذو القعدة و ذو الحجة)، پیغہ مبهری خوا ﷺ له مہدینہ بوو، تنجا چوار مانگ له دواي جهنگی توخود، چل (۴۰) له هاوہ لانی (خوا لتيان رازی بن) ناردن بو بانگہ واز کردنی خه لک و بانکر دنيان بو ئيسلام، ته ویش هُوکاره کهی نه وه بوو، که (أبو براء عامر بن مالك بن جعفر ملاعب الأستة) دئی بو لای پیغہ مبهری خوا ﷺ بو مہدینہ و، ته ویش بانگی ده کات بو ئيسلام، ئيسلامی بو ده خاته روو، ته ویش مسولمان نابئ، به لام دووريش نابئ له ئيسلامه وه وه ده لئ: نهی موحه ممه! ته گهر کومه ليک له هاوہ لانت بنئیری، بو لای خه لکی نه جد، بانگیان بکه ن بو ته و تايينه ی خؤ، پتم وایه وه لام بده نه وه.

پیغہ مبهريش ﷺ ده فہرموی: (إِنِّي أَخَشَىٰ عَلَيْهِمْ أَهْلًا نَجِدًا)، من مه ترسی خه لکی نه جدم لتيان هه یه، واته: ده ترسیم غه دريان لئ بکه ن و شه ريان پئ بفروشن، (أبو براء)، (واته: (عامر بن مالك)) يش، ده لئ: من په نايان ده دم، بيانئیره با خه لک بانگ بکه ن بو لای تايينه که ت، پیغہ مبهری خواش ﷺ (المُنْذِرُ بِنَ عَمْرُو)، که له هُوَزی (بنی ساعدة) بووه و نازناوه که ی: (المُعَنْقُ لِيَموت)، واته: ملی به رز کردؤته وه، بو ته وه ی همرئ، (عهودالی شه هیدیه له رئی خوادا)، له گه ل چل پیاو له هاوہ لانی خوئی، له مسولمانه هه لپژارده کان، ده نئیری، له ئیویاندا: (الْحَارِثُ بْنُ الضَّمَّةِ، وَحَرَامُ بْنُ مِلْحَانَ أَحُو بَنِي عَدِي بْنِ النَّجَارِ، وَعَزْوَةُ بْنُ أَسْمَاءَ بْنِ الصَّلْتِ السَّلْمِي، وَنَافِعُ بْنُ بُدَيْلِ بْنِ وَرْقَاءِ الْخُرَاعِي، وَعَامِرُ بْنُ فَهَيْرَةَ مَوْئِي أَبِي بَكْرٍ الصُّدَيْقِ)، له گه ل کومه ليکی دیکه له پیاوان، به فه رمانده تیی (المُنْذِرُ

بن عمرو) ده چن، ده پړون تاكو ده گنه لای (بِئْرِ الْمَعُونَةِ)، كه سهر زه مینیکه له تیوان (بنی عامر و حَرَّة بنی سَلیم) دا، کاتیک له وی داده به زن، (حَرَامُ بْنُ مَلْحَانَ)، په کیک بووه له هاوه لآن، به نامه ی پیغهمبه روه ﷺ ده تیرن بو لای (عامر بن طَفیل) دوژمنی خوا.

(عامر بن طَفیل) كه نوینه ره كه ی پیغهمبه ر ﷺ به نامه ی پیغهمبه روه ده چیت، ته ماشای نامه كه ناكات و په كسهر نامه به ركه ده كوژي، دواپی هاوار ده كاته هوزه كه ی خوئی كه هاوکاری بن و به سه ریان وه ربكات، بو نه وه ی نه و هاوه لآنه ی چاوه ری ده كهن، بیانكوژن، به لآم نه وان وه لآمی ناده نه وه و، ده لآین: تیمه په نادانی (أبو براء)، ناشكینین، به لآینه كه ی ناشكینین، نه ویش هوزه كانی (بنو سَلیم)، له (عَصِيَّة و وَزْعَل و دَكْوَان)، بانگ ده كات، ته وان هه موویان دآین و دوریان ده دن، کاتیک دوریان ده دن، نه وانیش ده ست بو شمشیره كانیان ده بن، به لآم تیروكه وان و نامرآزی دیکه ی جه نگیان پی نابی، چونكه بو جهنگ نه چوون، به لآم به رگری ده كهن، تاكو هه موویان ده كوژرین، پیگومان نه وان هه له دوورا، به به ردو تیرو ژماره شیان زور بووه، هه موویان ده كوژن، چگه له (كعب بن مالك)، له و ده گه ری، كه رووحی له به ردا ماوه، به لآم نه وان نازانن، نه و ده مینی و دواپی ده ربازی ده بی، تاكو دواپی له شه ری خنده قدا شه هید ده كری.

هه روه ها (عَمْرُو بن أُمِيَّة الضَّمْرِي)، له گه ل پیاویکی دیکه ش له پشتیوانه كان، له لای نازه له كانیان ده بن، نه وانیش به وه ده زانن، چی به سه ر هاوه له كانیان ها توه، كه بالنده ده بینن به سه ر سه ربازگه كه دا ده سوورپته وه، خه رته ل و دآل و لاشخوړ، ده لآین: نه و بالنده هه كاریك بو گه رانیان هه یه! كه ته ماشا ده كهن ته وه هاوه له كانیان له خوینی خویان دان و، ته ماشاش ده كهن نه و ته سپ سوارانه ش له وی پاره ستاون، (عَمْرُو بن أُمِيَّة) ده لآی: پیتم وایه، بچینه وه بو لای پیغهمبه رو هه والی پی بده ی، پیاوه پشتیوانیه كه ش ده لآی: حالیک كه به سه ر

(المُنْذِرِ بنِ عَمْرٍو) ھاتوھ، خۆم پى لەو زياتر نىھو، نابى وابم، ھەواليان بۆ بەرمەوھو زىندووېم، دەبى خەئک ھەوالى من بۆ ئەوان بەرپتەوھ، ئىدى ئەوېش دەچى لەگەلياندا دەجەنگى، تاكو دەكوژى.

بەلام (عمرو بن أمية) بە دىل دەگرن، دوایى كە ھەواليان پىدەدا، كىيە، (عامر بن طفيل) پىشە سەرى دەتاشى و ئازادى دەكات، بە حىساب دايكى (عامر) كۆيلەيەك قەرزدار بووھ، (عمرو بن أمية) ش دەچى تاكو دەگاتە (قرقرة)، لەوى دوو پىاو لە (بنى عامر) دىن، (واتە: ئەو ھۆزەى (عامر بن طفيل) سەرۆكيانە)، ئنجا ئەو دوو پىاوھ دىن، لە سىبەرىك پشوو دەدەن، (عمرو بن أمية الضميرى) ش، نازانى كە ئەو دوو پىاوھ پەيمانىان لەگەل پىغەمبەردا ھەيە، بەلكو لىيان دەپرسى: تىوھ كىن؟ دەلىن: تىمە لە (بنى عامر) ين، ئەوېش لىيان دەگەرى تاكو دەخەون لە سىبەرىكدا، دوایى پەلامارىان دەداو ھەردووكيان دەكوژى، (پىى واىە جوړىك لە تۆلەى لە (بنى عامر) كردۆتەوھ، لەسەر ئەوھى ئاوايان بە ھاوھ لانى پىغەمبەرى خوا كردوھ)، بەلام كە دەگەرىتەوھ، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: (لَقَدْ قَتَلْتُمْ قَتِيلَيْنِ لِأَدِينِنَاهُمَا)، دوو كەست كوشتوون، دەبى خوينەكەيان بەدم.

دووھم: پىغەمبەرى خوا ﷺ دەچى بۆ لای (بَنُو النُّضِيرِ) و داوايان لى دەكات ئەو دوو كوژراوھى، كە (عمرو بن أمية) لە ھۆزى (بنو عامر) كوشتوونى، ھاوكارىيە بكن بۆ دانى خوينەكەيان، بەپى ئەو پەيمانەى لە نىوانياندا نووسراوھ، كە پىشتر ئامازەمان بە ھەندىك لە برگەكانى كرد، ئەوانىش دەلىن: ئەى (أبو القاسم)! ئەوھى تۆ بۆى ھاتووى باشە، ھاوكارىيەت دەكەين، چاوھ پىمان بكنە.

سىبەم: ئنجا (بَنُو النُّضِيرِ) ھەندىكيان لە نىوان خۇياندا راوئىز دەكەن و دەلىن: ئەو پىاوھ ھەرگىز ئاواتان لى ھەلناكۆتتەوھ، ئەوھ بۆ خۆى دانىشتوھ لە سىبەرى دىوارىك، چ پىاوئىكمان ھەيە بچىتە سەربان، لەوئوھ بەردىكى گەورە (لە ھەندىك رىوايەتاندا دەلى: بەرداشىك، يان دەستارىكى گەورە) ى لەسەر را بەسەردا بخات، بە يەكجارىيە لە دەستى

دەربازمان بێ، پیاویکیان بە ناوی (عمرو بن جحاش بن کعب)، دەلێ: من تامادەم، ئیدی دەچیتە سەر بانەکه، بۆ ئەوەی بەردە گەورە، یان دەستار یان بەرداشەکهی بەسەردا بخت، پێغەمبەریش ﷺ خۆی و کۆمەڵیک لە هاوێلان، که ئەبووبەکر و عومەر و عەلی بوون (خوا لێیان رازی بێ)، دانیشتون لە سێبەری ئەو دیواردا که کابرا چۆتە سەر بانەکهی، بۆ ئەوەی بەردەکه بەسەر پێغەمبەردا ﷺ بخت.

چوارەم: لەو حالەتەدا بەر لەوەی کابرا بەردەکهی بەسەردا بخت، پێغەمبەر ﷺ هەوآلی ئاسمانی بۆ دێ، که (بَنُو النُّضَيْرِ) بە تەمای چین؟! ئیدی یەكسەر هەلەدەستێ و هیچ قسە ناکات، بە پێی ئەو رپوایەتە، یەكسەر دەگەرێتەوه بۆ مەدینە، هاوێلان و حالی دەبن، پێغەمبەر ﷺ ئیشیکێ هەبێ، (سەراویکی هەبێ، کاریکی تایبەتی خۆی هەبێ)، لەوێ هیچ نالێ، بۆ ئەوەی نەبیتە مشەووەشی و ئالۆزی، دەچیتەوه بۆ مەدینە، هاوێلانیش که لە خزمەتی دا دەبن، چاوه‌ڕێ دەکەن و دیار نابن، ئەوانیش هەندیکیان بە دواي دەکەون، بەرەو مەدینە که دەچنەوه، تووشی پیاویک دێن، که لە مەدینە را دێ، لێی دەپرسن: پێغەمبەری خوات نەبینی؟ دەلێ: بێنیم دەچوووە تێو شار، تێو مەدینە.

ئیدی هاوێلان (خوا لێیان رازی بێ)، دەچنەوه بۆ شار، بۆ خزمەتی پێغەمبەری خوا ﷺ ئەویش هەوآلیان پێدەدا، که جوولەکه‌کان بە تەمای چی بوون! بە تەمابوون، بەو شیۆه‌یه پەنھانکوژی بکەن، بۆیە پێغەمبەر ﷺ بریار دەدات، سزایان بدات لەسەر ئەو خیانهتە، که بەلێن و پەیمانان شکاندوه.

پنجەم: پێغەمبەری خوا ﷺ که بەرەو لای (بنو النضیر) دەچێ، عەبدوآلای کورپی مەکتوووم، لە شوێنی خۆی دادەنێ وەک سەرپەرشتیاری مەدینە، ئنجا سوپاو هێز لەگەڵ خۆیدا دەبات و دەچیتە دەوریان و، ئەوه لە مانگی رپبعی یەکه‌م دا دەبێ، ماوه‌ی شەش شەوان ئابلووقەیان دەدا، رپوایەتیکسی دیکەش دەلێ: پازدە شەو، یەکتیکیش دەلێ: که‌متر، (گرنگ ئەوه‌یه چەند رۆژتیک، چەند شەویک ئابلووقەیان دەدات).

شہ شہم: کاتیک (بنو النضیر) دہ چنہ نیو قہ لایہ کانیا نہ و ہو و خویمان مہ حکم و قایم دہ کمن، بو تہ و ہ ی لہ قہ لایہ کانہ و ہ، بہرگری لہ خویمان بکن، بہ تیرو بہردو تہو نامرآنہ ی کاتی خوئی شہریان پیکراوہ، پیغہ مہری خوا ﷺ فرمان دہ کات، کہ دارخورماکانیان بیسرن و بیانسووتینن، تاکو ناٹومیدیان بکات و بہ تہمای تہو پوزو باخانہ نہ بن، کہ لہ دہوری قہ لایہ کانیا نن و چاویان لہو مال و سامانہ یان نہ بی بویمان سہ لامت بن، تہ و انیش بانگی دہ کمن، تہ ی موہ ممہ! تو تیکدان و خرابہ کاریت قہ دہ غہ دہ کرد، تہ گہر خہ لک خرابہ کاری بکات، لی بہ عیب دہ گری، چوئن تہو دارخورمایانہ دہ پری و دہ یانسووتینی؟ پیغہ مہ ریش ﷺ و ہ لامیان نادا تہ و ہ.

بہ لام خوای بہرز تہو تہ تہ موبارہ کہ دادہ بہ زینن، کہ دہ قہ رموی: ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ ﴾ العشر، واتہ: ہہر دارخورمایہ کتان بریوہ، یا خود لی گہ راون و لہ سہر بنکہ کہ ی خوئی ماوہ تہ و ہ، بہ موآ تہ ی خوا بووہ، تاکو لادہ ران و لارییان، زہ بوون و ریسوا بکات.

حہ و تہم: کو مہ لیک لہ (بنی عوف) لہ خہ زرہ جیبہ کان، لہ تیواندا:

۱- دوژمنی خوا (عبداللہ بن ابي بن سلول).

۲- (وَدِيعَةَ).

۳- (مَالِكِ بْنِ قُوَيْلٍ).

۴- (دَاعِس).

۵- (سُوَيْل).

تہوانہ ہہ موویان و ہ لام دہ نیرن بو (بنو النضیر) و تاگاداریان دہ کمنہ و ہ، کہ چہ سپاوبن و بہرگری لہ خوٹان بکن، تیمہ ہہرگیز تیوہ تہ سلیم ناکہ ین و،

ئەگەر لە دژتان جەنگ بکە، تێمە لە سەنگەری تێوەدا دەبین، ئەگەر دەریش بکە، ئەواتی خۆتان، تێمەش لەگەڵ تێوەدا دەردەچین! ئەوانیش چاوەڕێ دەبن، کە عەبدوڵلای کۆری ئووبەیی و ھاوئەکانی، ئەو موناڤیق و دەغەلانی یەن ھاوکاریان بن، چونکە کاتی خۆی پێکەووە ھاوئەپەمان بوون، بەلام واناگەن، چونکە خوا ﷻ ترس دەخاتە دڵی موناڤیقەکان و، دڵی جوولەکانەو، سەرەنجام داوا لە پێغەمبەری خوا ﷻ دەکەن، لەگەڵیان رێک بکەو، بەهەو کە برۆن و ئەو شارو قەلاو زوویی و زارەو خۆیان بەجێئێنن، بەلام سەلامەت بن، هەر کامێکیان باری حوشتێک لە کەل و پەل لەگەڵ خۆی بەرێ، جگە لە چەک، پێغەمبەریش ﷻ بەهەو رازی دەبێ.

گوتراو: پیاوی وا هەبوو، چوارچێووە دەرگای خانوووەکەو خۆشی دەردەهێناو دەیخستە سەر پستی حوشتەرەکەو، بە زۆری بەرەو شام دەچن، بەلام هەندێک لە گەورە گەورەکانیان، وەک (کنانة بن ربیع بن ابي الحقیق) و (حیی بن اخطب)، دەچن بۆ خەیبەر، ئنجا کاتیک دەچن بۆ ئەو، خەلکەکەش لەبەر ئەوەی ئەوانە ناسراو و گەورە دەبن، بە قسەیان دەکەن و دەیانکەنە دەمراست و سەرپەرشتیاریان.

مال و سامانەکانەشیان کە بەجێ دەهێلن، خۆای کاربەجێ دەبەخاتە ژێر رکیف و دەستی پێغەمبەرەکەو، کە وەک سەرۆکی دەولەت مامەلەو لەگەڵدا بکات، نەک دابەشی بکات بەسەر جەنگاوەرەکاندا، چونکە جەنگێکی وا نەکرەو، پێغەمبەریش ﷻ بەسەر کۆچکەرە یەکەمەکاندا دابەشی دەکات و لێی نادات بە پشتیوانەکان، جگە لە دوو لە پشتیوانان، (سهل بن حنیف) و (أبو دُجانة سماک بن خرسة)، کە ئەو دووانە هەزار دەبن، لە رێوایەتیکو دیکەدا هاتو، کە یەکیکی دیکەش بوو، واتە: سق کەس کە هەزارو نەدار بوون، ھاوکاریان دەکات لەو دەستکەوتو، ئەو دیکە دەدا بە کۆچکەرەکان و ھاوکاری کۆچکەرانی پێدەکات (خوا لێیان رازی بن).

له ریوایہ تی دیکه دا هاتوه، که پیغهمبهر ﷺ فہرمویہ تی: حہز دہکەن ئەم دەستکەوتە لە ئیو کۆچکەرەن و پشتیواناندا، بە یەکسانی دابەش دەکەین، بە لأم ئەو هاوکارییە تیوہ کردووتانە ہی کۆچکەرەن، خانووتان داوونئ، زەویتیان داوونئ، پەز و باختان داوونئ، هەر بە دەستیانەوہ بی، حەزیش دەکەن با من ئەو دەستکەوتی جەنگە بە دەم بەوان، بە لأم ئەو شتانە ی کہ لە ئیوہیان وەرگرتوون، بو ئیوہیان رەتیکەنەوہ، پشتیوانەکان دەلین: بە لکو با شتە کامان بو رەت نەکەنەوہو، ئەمەش هەر بە دەوان، پیغهمبەریش ﷺ دەفەرموی: نەخیر، ئەگەر ئەوہیان بەدینئ، دەبی شتەکانی دیکەتان بو رەتیکەنەوہ.

هەشتم: له (بَنُو النَّضِيرِ) دوو پیاو مسوولمان دەبن، یەکەمیان: (يَامِينَ بْنِ عَمْرِو)، ئەوی دیکەشیان: (أَبُو سَعْدِ بْنِ وَهَبٍ)، ئەوانە مسوولمان دەبن، مأل و سامانەکەشیان ہی خویمان دەبن، ئەو کاتەش کە سیک مسوولمان بووبئ، مانای وایە لە گەل ئەو موخەنەتیی و ناپاکییە ی خەلکە کە یدا نەبوو، بوئە وەک چوون سەری سەلامەت بوو، مأل و سامانەکەشی سەلامەت دەبن.

نۆیەم: (إِبْنُ إِسْحَاقَ) دەلئ: هەندیک لە (آلِ يَامِينَ)، بویمان باسکردووم، کە پیغهمبەر ﷺ بە (يَامِينَ) - کە مسوولمان بوو - دەفەرموی: (أَلَمْ تَرَ مَا لَقِيتَ مِنْ ابْنِ عَمْرٍو، وَمَا هَمَّ بِهِ مِنْ شَأْنِي؟!، دەفەرموی: یامین تۆ نەتبینی لە ناموزایە کە ی تۆو، چیم بە سەرھات و، ویستی لە بارە ی منەوہ چی بکات؟! یامینی کوری عومەیری، خەلات و دیارییە ک دەداتە پیاویک، کە (عَمْرُو بْنُ جَاحِشٍ) ی بو بکوژئ، کە ناموزای بوو (ناموزای یامین بوو)، لە تۆلە ی ئەو غەدر و خیانەتە دا، کە بەتەما بوو لە دژی پیغهمبەری خوا ﷺ ئەنجامی بدات.

ئەمە پوختە ی ئەوہ بوو کە (إِبْنُ هِشَامٍ) باسی کردو، لە کتیبە کە ی خویدا^(۱)، دەر بارە ی چۆنیەتیی دەر کرانی (بَنُو النَّضِيرِ).

له کۆتایی دا داواکارین له خوای پهروهردگار دل و دهرووغان ساغ و صاف بکات، دهرس و په‌ند وه‌برگرین، له هه‌موو نه‌وانه‌ی به درژایی میژوو، غه‌درو خیانه‌تیا‌ن کردوه، ناپاکیی و ناپاکییان کردوه، دوایی تووشی سزای خو‌یا‌ن بوون، لی‌ره‌ش دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بی‌گومان، له لووتکه‌ی ره‌وش‌ت به‌رزیی و ره‌حمه‌ت و لی‌بوره‌یی و چاو‌پۆشیی دا بووه، به‌لام نه‌و جووله‌کانه، که وه‌ک گوتم سئ تیره‌یا‌ن له دهروربه‌ری مه‌دینه بوون، (بنو قینقاع و بنو النضیر و بنو قریظه)، ههر سئکیان له‌وانه بوون، که په‌یما‌نیا‌ن له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خو‌ادا ﷺ هه‌بووه، له پی‌غه‌مبه‌ری خواوه ﷺ جگه له وه‌فاو چاکه‌کاریی نه‌یا‌نبی‌وه، که چی نه‌وانه ههر سئکیان خیا‌نه‌ت و په‌یما‌نش‌کینیا‌ن کردوه، هی (بنو قینقاع و بنو النضیر) مان باس کرد، له ته‌فسیری ئەم سوورەتی (الحشر) داو، هی (بنو قریظه) شمان کاتی خو‌ی باس کرد، که له سالی پینجه‌می کۆچیدا بووه، له ته‌فسیری سوورەتی (الأحزاب) دا.

جووله‌که‌کانیش چ نه‌وانه‌ی خه‌یبه‌ر، چ نه‌وانه‌ی دواتر له خه‌یبه‌ر کۆبووبونه‌وه‌و، ههر له‌وئ مابوون، هه‌تا له ره‌ژگاری حوکم‌رانیی جینشینی دووه‌می پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ (عمر بن الخطاب) دا خوا لئی رازی بئ، له‌وئ یه‌کجاریی نه‌وانیشی ده‌رکردو نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌بیی، یه‌کجاریی له جووله‌که‌کان پاک بووه، له سه‌نگه‌ی نه‌وه‌وه که هه‌تا له‌وئ مابوون، ههر خه‌ریکی غه‌درو خیا‌نه‌ت و پیلانگێریی و کاری ژیر به ژیر بوون.

نجا هه‌ندیک له‌وانه‌ی دل‌یا‌ن نه‌خۆشه، یا‌ن له چاوی دوژمنا‌نه‌وه، ته‌ماشای سیره‌و ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌که‌ن، نه‌وه له پی‌غه‌مبه‌ری خوا به ره‌خه‌نه ده‌گرن و ده‌لێن: چۆن نه‌و خه‌لکه‌ی ده‌رکردوه، به‌تایبه‌ت (بنو قریظه) که پیاوه‌کانی کوشتوون، که هه‌ندیک ریا‌یه‌ت ده‌لێن: پینجه‌سه‌دو، هه‌ندیک ده‌لێن: سه‌ه‌وتسه‌دو، هه‌ندیک ده‌لێن: نو سه‌د بوون، به‌لام وه‌ختیک سیره‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ک خو‌ی، له سه‌رچاوه‌ نه‌سه‌لییه‌کانه‌وه ده‌خو‌تینه‌وه‌و، ته‌ماشای هه‌لو‌یستی

ئەو جوولەکانە دەکەوێ، کە سەر تاپایان غەدر و خیانت و ژێر بە ژێری و پیلانگیریی، لە پشتهوە خەنجەری غەدر وەشاندن بوو، دەزانی ئەووە هیچ گرفتێکی تێدا نیە و پیغەمبەریش ﷺ هەر دەبوو ئاوا مامە ئەیان لەگەڵدا بکات، ئەگەر وای نەکردبایە، بێگومان ئەوانە دوایی دەبوونە دەستگیری دوژمنان، چ قورەیشییەکان کاتی خۆی، چ دوایی رۆم و، چ دواتر فارس، دەستگیریان دەبوون، ئەو قەوارە ساواو تازە پێگرتووێ ئیسلامیان لە بەین دەبرد، بۆیە پیغەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ هەر خەڵکەدا، پڕ بە پیستی خۆی مامە ئەێ کردو، ئەگەر نا بێگومان ئەو لە لووتکە هەر بەرزێ لیئوردەیی و رەحم و شەفەقەت و بەخشنەیی دابوو، بەلام بەخشنەیی و لیئوردەیی لە شوێنی خۆیدا، ئەگەر نا کاتیک بەزەیی لە شوێنی خۆی دا نەبێ، بێگومان لیئوردەیی و نواندنی رەحم و بەزەیی، خراب دەبێ، چونکە هەر خوا ﷻ بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ (التوبة، واتە: ئەو پیغەمبەر! ﷺ تێیکۆشە و زبڕ و پتە و بە لەسەریان، چونکە لە رووبەر و بوونەو، زامانی زبڕ دەخوات، بەلام لە بواری بانگەوازو تێگەیاندنی خەڵک و فێرکردنی خەڵک دا، زامانی نەرم و نیان و هێدی و مەندی، بە کەڵک دێ، لە رووبەر و بوونەو و بەرەنگار بوونەو، دەبێ بەرانبەرە کەت لیت بترسێ، ئەگەر نا لیت ناسلەمپتەو، وەک عەرەب دەلین: (لَا يَغْلُظُ الْحَدِيدَ إِلَّا الْحَدِيدُ)، واتە: هەر ئاسن ئاسن دەپووجینتەو و دەپاچینتەو.

❖ دهریسی یه کهم ❖

پِنَاسَه‌ی نَم دهرسه

به‌رَزان!

نَم دهرسه نایه‌ته‌کانی: (۱ - ۱۰)، ده (۱۰) نایه‌تی سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحشر) ده‌گرته‌ خۆی، که تییان دا پاش راکه‌یاندنی به پاکرتنی خوا له‌لایه‌ن هه‌رچیبه که له ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه، باسی ده‌رکانی هۆزی (بُو النَّضْرِ) و به‌ رای من (بِنو قَيْنُقَاع)ی جووله‌که‌ش کراوه، له‌لایه‌ن مسوُلمانانه‌وه، له نه‌جامی په‌یمان شکینیی و موخه‌نه‌تییانه‌وه.

هه‌روه‌ها باسی چۆنیه‌تیی مامه‌له‌کردن، له‌گه‌ل مَال و سامانی به‌ جِیماوی نه‌و هۆزه‌ جووله‌کانه‌دا کراوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ک سه‌روکی ده‌وله‌ت، به‌ ده‌ستکراوه‌یی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌دا بکات و، بیبه‌خشی به‌ خزمان و هه‌تیوو، نه‌دارو پَیوارو نه‌وانه‌ی پَیوستیانه، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی دواتریش دیته‌وه ده‌ستی ده‌وله‌تی ئیسلام، له‌ مَال و سامانی بی‌پروایان، بو‌کوچکه‌ران و پشتیوانان و نه‌وانه‌شه‌که له‌ دوا‌ی نه‌وانیشه‌وه دین، هه‌موویان به‌شیان پَیوه‌هه‌یه، له‌ میان‌ی نه‌وه‌شدا خ‌وای زاناو شاره‌زا گرنگ‌ترین خه‌سه‌له‌ته‌کانی کوچکه‌ران و پشتیوانان و، نه‌وانه‌ی له‌ دوا‌ی وانه‌وه دین، ده‌خاته‌پوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنزَلْنَاهُمْ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُجْرَوْنَ يَوْمَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا بِأَوَّلِ الْآخِصْرِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ

لَعَذَابُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿۲﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۳﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَسْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُسُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيْحَزِي الْفَنَاسِقِينَ ﴿۴﴾ وَمَا آفَاةُ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ. مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ. عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۵﴾ مَا آفَاةُ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ. مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَبِذَى الْقُرَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَى لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آفَاةُ الرَّسُولِ فَعُذُوهُ وَمَاتَهُنَّكُمْ عَنْهُ فَأَنْتُمْوهَا وَأَنْتُمْوهَا إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۶﴾ لِلْفَقْرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيُضْرَبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. أُولَئِكَ هُمُ الصَّنِدِقُونَ ﴿۷﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَكَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنًا نَفْسِهِ. فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۹﴾

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

{هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له زه ویدایه، خوای به پاکرتوه و نهو زالی کاره جیهه ﴿۱﴾ (خوا) نهو که سه یه نهوانه ی بیبروابوون له خاوهن کتیبان، له یه که مین به کومه ل ده رکانیان دا، له ماله کانیا نی ده رکردن، (تیوه) پیتان وانه بوو ده رپچن، نهوانیش پیتان و ابوو قه لایه کانیا نی به رگریکارو پاریزه ریانه له (سزای) خوا، خواش له لایه که وهو به جوړیک بویان هات که به خه یالیان دا نه ده هات، ترس و سامی خسته دلپانه وه، خانوه کانیا نیان به دهستی خو یان و، به دهستی بیروادارن ده روو خاندن، تنجا په ند وهر بگرن نه ی خاوهن دیتنه کان (عه قله کان)!

۴) نه‌گهر له‌بهر نه‌هوش نه‌بووایه، که خوا ناواری له‌سهر نووسیون، له دنیا دا نازاری دده‌دان، له دواړوژیشدا نازاری ناگریان هه‌یه ۳) ته‌هوش له سونگه‌ی نه‌هوه‌وه، که دژایه‌تیی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌بیان کردو، هه‌ر که‌سیش دژایه‌تیی خوا بکات، به دلناییی خواش سزای تونده ۴) هه‌ر دارخورمایه‌کتان بریټی، یان به پیوه له‌سهر بنکه‌کانیان هیشتبتاننه‌وه، به مؤله‌تی خوا بووه‌وه، بو ته‌وه بووه له ری دهرچووان ریسوا بکات ۵) نهو (مال و سامان) ده‌ش که خوا له‌وانه‌وه بو لای پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی گنپاوه‌ته‌وه، نه به سواری نه‌سپان به خیرایی بو‌ی چوون و، نه به سواری حوشران، به لکو خوا پیغه‌مبه‌رانی خو‌ی به‌سهر هه‌ر که‌سیکدا بیه‌وی سهرده‌خات، خواش له‌سهر هه‌موو شتیک توانیه ۶) (نهو مال و سامان) ده‌ی خه‌لکی ناوه‌دانیه‌کان (که به‌ه‌وی په‌یمان شکینیی و دژایه‌تیبکردنیانه‌وه سزا دده‌رین)، خوا بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌یگنرټه‌وه، (به‌مجوره دابه‌ش ده‌کری)، بو خوا به‌وه، بو پیغه‌مبه‌ره‌وه، بو خاوه‌ن نزیکیان (خزمان) و، هه‌تیوان و، نه‌داران و، ریواران، (بو‌یه‌ش به‌وه جوړه دابه‌شی کرد)، تاکو (مال و سامان) له ټیو ده‌وله‌مهنده‌کانتان دا کورت هه‌لنه‌یه‌ت، نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ریش پیتان دده‌ات، وه‌ری بگرن و، نه‌وه‌ی لیشتان قه‌ده‌غه ده‌کات، وازی لیټین و، پاریزیش له خوا بکه‌ن، به دلناییی خوا سزای تونده ۷) هه‌روه‌ها (نهو مال و سامانه‌ی دټه‌وه ده‌ستی پیغه‌مبه‌ره‌وه)، بو نه‌وه کوچه‌ره هه‌زارانه‌شه، که (له ټیو) مال و سامانه‌کانیان دهرکراون، به‌خشش و په‌زامه‌ندی له خواوه ده‌خوازن، خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سهرده‌خه‌ن، نا نه‌وانه‌ن پاستان ۸) هه‌روه‌ها بو نه‌وانه‌شه، که پیش نه‌وان (کوچه‌ران) له نشینگه (له مه‌دینه) دا، سه‌قامگیر بوون و، ټیمانیشیان ټیدا چه‌سپاندوه، نه‌وانه‌یان خو‌شده‌وی که کوچیان بو لا ده‌کهن و، له به‌رانبه‌ر نه‌وه‌دا که پیتان دراوه، (له مال و سامان و پیداو‌یستی)، له سینه‌کانیاندا هه‌ست به هیچ پیویستی (و نیره) بیه‌ک ناکهن، هه‌رچه‌نده خو‌شیان نا‌تاجیبان زور بی، هه‌ر که‌سیش له (خرابه‌ی) چرووکی ده‌روونی پاریزراو بی، نا نه‌وانه‌ن سه‌رفرازو

بە مراد گەشتووان ﴿۱﴾ ھەرودھا (مال و سامانى گشتى)، بۇ ئەوانەشە كە دوای ئەوان (كۆچكەر و پشتيوئان) دىن، دەلىن: پەرودەردگارمان! لە ئىمە و لەو برايانەمان ببوو، كە لە ئيمان دا پيشمان كەوتوون و، كىنە مەخە دلمانەوھە بەرانبەر بەوانەى پروايان ھىناو، پەرودەردگارمان! بە راستى تو بە پەرۆشى و بە بەزەبى ﴿۱۰﴾.

شىكردنەوھى ھەندىك لە وشەكان

(لَاؤَلِ الْأَخْثَرِ): واتە: بۇ يەكەمىن كۆبوونەوھە، (الْحَشْرُ) بە مانای كۆبوونەوھە و خربوونەوھە دى، بە مانای دەركرانى كۆمەلىك دى، لە شوئى نىشتەجى بوونيان بەرەو جەنگ، ياخود ئاوارەبى، (الْحَشْرُ: إِخْرَاجَ الْجَمَاعَةِ عَنْ مَقَرِّهِمْ، وَإِزْعَاجِهِمْ عَنْهُ إِلَى الْحَرْبِ، وَنَحْوَهَا وَرَوَى: (النِّسَاءُ لَا يُحْشَرْنَ))، (حَشْرٌ): برىتە لە دەركردنى كۆمەلىك لە شوئى نىشتەجى بوونيان و ھەلپچانىيان بەرەو جەنگ و، وئىنەى جەنگ، لە پىغەمبەرەوھە ﷺ گىردراوھەتەوھە فەرمووبەتسى: (النِّسَاءُ لَا يُحْشَرْنَ)، ئافرەتان كۆناكرىنەوھە، خپ ناكرىنەوھە، واتە: بۇ جەنگ.

(حُصُونُهُمْ): (حصون) كۆى (حصن) ە، واتە: قەلا، (مُحَصَّنَةٌ أَيْ: مَجْعُوعَةٌ بِالْإِحْكَامِ الْخُصْنِ)، واتە: زۆر قايماكراوھە، قەلا، چەند قايما ئەوا قايىم و توندو تۆلە.

(الرَّعْبِ): (الْإِنْقِطَاعُ مِنْ أَمْتَلَاءِ الْخَوْفِ)، (رُعْبٌ): برىتە لە ھەناسە بران لە ئەنجامى ترسى زۆردا، كە سىك ترسىكى زۆرى بچىتە دل، ھەناسەى دەبىرى، ھەناسەى رادەگىرى.

(فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ): ئەى خاوەن دىنەكان! پەند وەر بگرن، لىرەدا مەبەست لە دىتن، دىتنى عەقل و دلە، واتە: ئەى خاوەن عەقلەكان پەند وەر بگرن، (الإعتبار والعبرة: الحالة التي يتوصل بها من معرفة المشاهد إلى ما ليس

مُشَاهِدٍ، [إِغْتِبَارٌ وَعِبرَةٌ]: مہ بہست تہو حال تہیہ، کہ مروّف بہ ہوی شتیکہ وہ کہ دہبیزئی، پیئی دہگات بہ شتیک کہ نابیزئی، نجا تہوہی بینرا، بہ پیئی پھوتی تہیہ تہ کان دہرکردنی ہوزہ جوولہ کہ کان بوو دواى خیانہ تیان، یانی: خہ لکینہ! تیوہ پند لہوان و ہربگرن، لہوہی دیتووتانہ و تیوہ شتیک مہ کہن و ہک واننان بہ سہر بی.

(الْجَلَاءُ): (أَصْلُ الْجَلْوِ: الْكَشْفُ الظَّاهِرُ، أَجْلَيْتُ الْقَوْمَ عَنْ مَنَازِلِهِمْ، فَجَلَّوْا عَنْهَا، أَي: أَبْرَزْتُهُمْ عَنْهَا، أَجْلَاءٌ وَجَلَاءٌ: طَرَدَهُ، أَبْعَدَهُ، وَشَى (جَلْو) لَهُ نَسَلْدًا بِهِ مَانَاي دہرختنی ناشکرا دی، دہگوترئی: (أَجْلَيْتُ الْقَوْمَ عَنْ مَنَازِلِهِمْ، فَجَلَّوْا عَنْهَا)، کومہ لہ کہم، لہ جیگا و خانووبہ رہکانی خویمان دہرکردن، تہوان بہ جتیان ہیشت و تاوارہ بوون، (أَي: أَبْرَزْتُهُمْ عَنْهَا)، واتہ: لہوئی ہیئانمنہ دہری (أَجْلَاءٌ وَجَلَاءٌ)، واتہ: ہم بہ سیانی (ثَلَاثِي) ہاتوہ، ہم بہ چوارسی (رُبَاعِي)، ہہردووکیان بہ مانای: دہری کردو تاوارہی کرد (أَي: طَرَدَهُ وَأَبْعَدَهُ).

(شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ): سہرپیچی خواو پیغہ مہرہ کہ بیان کردوہ، (شَاقَهُ وَشَاقَقَهُ: صَارَ فِي شِقِّ غَيْرِ شِقِّ أَوْلِيَائِهِ)، (شَاقَهُ) و (شَاقَقَهُ) مانای چووہ لایہ کہوہ، جگہ لہ لای دؤستہکانی خواى پہروردگار، واتہ: دژایہ تیان کرد، بہرہرہ کانیمان کرد، سہرپیچیان کرد، پہیمان شکتیان کرد، ہہموویان دہگریتہوہ.

(لَيْتَهُ): (نَخَلَةٌ نَاعِمَةٌ)، دارخورمایہ کی بہروبوم نہرم، کہ بہرو خورمایہ کہی نہرم بی، (وَمَخْرَجُهُ مَخْرَجٌ فِعْلَةٌ، نَحْوُ حِنْطَةٍ، وَلَا يُخْتَصُّ بِنَوْعٍ دُونَ نَوْعٍ)، ہہندیک گوتوویانہ: (لَيْتَهُ) جوڑہ دارخورمایہ کہ، بہرہ کہی تاویہ، ہہندیک گوتوویانہ: جگہ لہ (عَجْوَةٌ) تہوانی دیکہ دہگریتہوہ، ہہندیک گوتوویانہ: تہنیا (عَجْوَةٌ) و (بَرْئِي) ناگریتہوہ، (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) دہلن: (لَيْتَهُ) و ہک وشہی (فِعْلَةٌ) وایہ، و ہک (حِنْطَةٌ)، تہیہت تہ بہ جوڑیک لہ خورماوہ، جیا لہ جوڑیک، واتہ: (لَيْتَهُ) واتہ: دارخورما بہ گشتی، ہہر جوڑیک بی.

(أَفَاءَ اللَّهِ): واته: خوا گزراویه ته وه، (الْفَيْءُ وَالْفَيْئَةُ: الرُّجُوعُ إِلَى حَالَةٍ مَحْمُودَةٍ)، (فَيْئَةٌ) گه رانه وه یه بو حائیکی ستایش کراوو باش، نهمه له نه سلّی زماندا، ننجاً دوایی وهک به کارهینانی قورنّان، وهک زاراه وه کی شه رعیی، یانی: (الْغَنِيمَةُ الَّتِي لَا يَلْحَقُ فِيهَا مَشَقَّةٌ)، (فِيء): بریتیه له وه ده سته وه ته ی زه حمه ت و قورسییه ک، تووشی نه وه که سه نابسی، که نه وه ده سته وه ته ی دیتنه ده ست.

(أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ): (الْوَجِيفُ: سُرْعَةُ السَّيْرِ)، (وجيف) به مانای به خیرایی رویشتن، دئی، ده گوتری: (أَوْجَفْتُ الْبَعِيرَ أَي: أَسْرَعْتُهُ)، واته: حوشتره کهم خیرا لیخووری، ننجاً له عه ره بیسی دا هاتوه: (أَوْجَفَ فَأَعْجَفَ)، واته: و/شخه که ی خیرا لیخووری، سه ره نجام له ر و لاوازی کرد.

(خَيْلٍ): (الْخَيْلُ: اسْمٌ لِلْأَفْرَاسِ، وَالْفَرَسَانِ جَمِيعًا، وَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا)، (خَيْلٌ): ههم ناوه بو کومه لی نه سپان، کومه له نه سپیک پیان ده گوتری: (خَيْلٌ)، تاکیش پیی ده گوتری: (فَرَسٌ)، نث به (الأفراس) یش کو ده کریتته وه، هه روه ها به نه سپ سوارانیش ده گوتری: (خَيْلٌ)، واته: به هه ر کامیکیان ده گوتری: (خَيْلٌ)، که سائیک که سواری نه سپه کان بوون وو به نه سپه کانیش به ته نیا.

(رِكَابٍ): (الرِّكَابُ الَّتِي تُرَكَبُ)، (رِكَابٌ) نه وه وشترانه ن که به که لکی سوار بوونن دین، بو بارو سوار به کار دین.

(دَوْلَةٌ): (الدَّوْلَةُ وَالدَّوْلَةُ وَاحِدَةٌ)، هه ندیک گوتوو یانه: (دَوْلَةٌ وَ دَوْلَةٌ) هه ردووکیان به مانای کورتهه لّینانی مال و سامان، هه ندیکیش گوتوو یانه: (الدَّوْلَةُ فِي الْمَالِ، وَالدَّوْلَةُ فِي الْحَرْبِ وَالْجَاهِ)، (دَوْلَةٌ) به مال و سامان ده گوتری، مال و سامانیک له ده ستی که سائیک دا کورتهه لّبن و کوبکریتته وه، به لام (دَوْلَةٌ) بو جهنگ و بو ده سه لات و پیگه ی کومه لایه تیی به کار دئی.

(بَوَّءُوا الدَّارَ): (أَصْلُ الْبَوَاءِ: مُسَاوَاةُ الْأَجْزَاءِ فِي الْمَسْكَانِ، خِلَافَ الثُّبُوءِ، بَوَّءَتْ الرَّمْحُ: هَيَأْتُ لَهُ مَكَانًا)، وشه ی (بَوَّاءٌ) به مانای یه کسان بوونی به شه کانی شتیکه له

شویتینکدا، هه موو به شه کانی وهک یهک بن، واته: بهرزی و نزمیی نه بی، ئنجا (بَواة) پیچه وانه ی (بُؤاه) ، واته: بهرزی و نزمیی، (بَواة) تهخت، یه کسان، بی گری، ده گوتری: (بَؤهت الرَّمح: هَيَأْتُ لَهُ مَكَانًا)، شویتنی ږمه که م دیاری بیکرد، نیشانهم بؤ دیاری بیکرد، که واته: (بَؤهُو الدَّارَ) واته: مه نزلگای ئیسلامیان کردوته نشینگه، که مه بهست پیی مه دینه یه.

(حَاجَةٌ): (الْحَاجَةُ إِلَى الشَّيْءِ: الْفَقْرُ إِلَيْهِ مَعَ مَحَبَّتِهِ)، (حَاجَةٌ): بریتیه له پیویست هه بوون به شتیک، له گه لّ خو شو یستنی ئه و شته دا، (حَاجَةٌ) به (حَواج، حَاجَات، حَواج) کۆده کریته وه.

(وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ): واته: به سه ر خو یاندا هه لده بژرن، (الإِيقَارُ: تَفْضِيلُ الْغَيْرِ عَلَى النَّفْسِ، وَضُدُّهُ الْأَثَرَةُ)، (الإِيقَارُ) ئه وه یه توّ جگه له خو ت به سه ر خو تدا هه لږ ږیری، به لام (أَثَرَةُ) ئه وه یه به شی ئه ویش بؤ خو ت بینی، وهک گوتراوه: (هی خو م بؤ خو م، هی تو ش ده خو م)، ئه مه (أَثَرَةُ) یه، به لام (إِيقَارُ) ئه وه یه هی خو شت بده ی به خه لک، (إِيقَار) لووتکه ی ږه وشت بهرزی به له ږوی ما لّ به خشینه وه، (الأَثَرَةُ) ش ئاستی هه ره نزمه، له مه سه له ی ما لّ و ساماندا، که نهک هی خو ی نه دا به خه لک، به لکو هی خو شیانیان نه داتئ.

(حَصَاةٌ): (حَصَاةُ الْبَيْتِ: فَرْجَةٌ وَعُغْبَرٌ بِهِ عَنِ الْفَقْرِ الَّذِي لَمْ يُسَدَّ بِالْخَصَاةِ)، (حَصَاة) به مانای درزو تیک و که لئین و کونی ما له، ئنجا وشه ی (حَصَاة) به کاره ی تراوه بؤ هه ژاری بهک که چاره سه ر ناکری و که لئینی ناگیری.

(شُحٌّ نَفْسِيهِ): هه ندیک گوتوو یانه: (الشُّحُّ الْبُخْلُ الشَّدِيدُ)، (شُحٌّ): بریتیه له چرووکیه کی به هیژ، به لام (راغب الأصفهانی) ده لئ: (الشُّحُّ: الْبُخْلُ مَعَ حِرْصٍ)، (الشُّحٌّ)، بریتیه له چرووکی له گه لّ سوور بوون دا له سه ر ما لّ و سامان، که له دهستی نه چیتته ده ر.

(غِلًّا): (الغِلُّ: العداوة، الغِلُّ: الحقدُ الدفينُ، الغِلُّ: الضغنُ)، (غِلٌّ): هه‌م به مانای دوژمنایه‌تیی دئی، هه‌م به مانای کینه‌ی شیردراوه دئی، هه‌م به مانای بوغزیک دئی که له دلدا جیگیر بووه، به کوردیی ده‌لین: قین، یان کۆنه‌قین.

هۆی هاتنه خواروه‌ی نایه‌ته‌کان

۱- له باره‌ی هاتنه خواری نایه‌ته‌کانی: (۱ - ۴) له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحشر)دا، چه‌ند گێردراوه‌یه‌ک هاتوون، به‌کیکیان ئەم گێردراوه‌یه:

اعْنُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَتْ غَزْوَةً بَنُو النَّضِيرِ، وَهُمْ طَائِفَةٌ مِنَ الْيَهُودِ، عَلَى رَأْسِ سِتَّةِ أَشْهُرٍ مِنْ وَقْعَةِ بَدْرٍ، وَكَانَ مِنْزِلُهُمْ وَتَخْلُفُهُمْ بِتَاجِيَةِ مِنَ الْمَدِينَةِ، فَحَاصَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى نَزَلُوا عَلَى الْجَلَاءِ، وَأَنْ لَهُمْ مَا أَقْلَتِ الْإِبِلُ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأُمَّتَعَةِ إِلَّا الْحَلَقَةَ، وَهِيَ السَّلَاحُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِمْ: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ① هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَّتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ حَتَّيْبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاتَّعَبُوا بِتَأْوِيلِ الْأَنْصَارِ ② وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ③ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ④

فَقَاتَلَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى صَالَحَهُمْ عَلَى الْإِجْلَاءِ وَجَلَّاهُمْ إِلَى الشَّامِ، وَكَانُوا مِنْ سَبْطِ لَمْ يُصْبِتُهُمْ جَلَاءَ فِيمَا خَلَا، وَكَانَ اللَّهُ قَدْ كَتَبَ عَلَيْهِمْ ذَلِكَ، وَلَوْلَا ذَلِكَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا بِالْقَتْلِ وَالسَّبْيِ، وَأَمَّا قَوْلُهُ: لِأَوَّلِ الْحَشْرِ، فَكَانَ إِجْلَاؤُهُمْ ذَلِكَ أَوَّلَ حَشْرِ فِي الدُّنْيَا إِلَى الشَّامِ (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۳۵۴، وأخرجه الحاكم في المستدرک: ج ۲، ص ۴۸۳، والبيهقي في دلائل النبوة: ج ۳، ص ۱۷۸، عَنْ عَائِشَةَ، قُلْنَا: هَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتٌ).

واته: دایکمان خاتوو عایشه (خوا لئی رازی بن) ده لئی: جهنگی (بئو النضیر) که کومه لیک بوون له جووله که کان، شهش مانگ دواى جهنگی به در بووه، (ئهو ریوایه ته وا هاتوه، به لام رای راستر نه وهیه که پیشتر گوتمان، که له دواى جهنگی نوحوود بووه، نه وهی دواى جهنگی به در بووه، ده رکرانی به نوو قهینوقاع بووه)، جیگاو ریگایه کانیان و دارخورمایه کانیان له لایه کی مه دینه بوون، پیغهمبه ری خوا ﴿۱﴾ تابلوو قهیدان، هه تا رازی بوون، تاواریه بن و برؤن، بهو مهرجهی نه وهندهی حوشت دهیتوانی، له کهل و په لیان و مال و سامانیان، هه ریبه که ی باره حوشتریک بهرن، جگه له چهک، لهو باره وه خوا ﴿۲﴾ ئهو نایه تانه ی ناردنه خواری: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ﴿۱﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿۲﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿۳﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۴﴾، پیغهمبه ر ﴿۱﴾ له دژیان جهنگا، دواپی صولحی له که لدا کردن که برؤن و ده ریگردن بو شام، نه وانه نه وهیه کی یه عقووب ﴿۱﴾ بوون، که پیشتر تووشی تاواریه ی نه بوو بوون، خواش ﴿۲﴾ نه وهی له سه ر نووسین و، نه گه ر ئهو تاواریه بوونه نه بووایه، له دنیادا سزای ده دان، به کوژران و به به دیلگیران، که ده شفه رموی: ﴿لَأَوَّلُ الْحَشْرِ﴾، مه به ست نه وهیه، که ده رکرانه که یان، یه که مین کوگردنه وه یان بوو له دنیادا، به ره و شام، چونکه دواپی هه موو تیره کانی دیکه ی جووله که ش، که ماپوونه وه، سه ره نجام له نیمچه دورگه ی عه ره بیی ده رکران به ره و شام.

۲- له باره ی هاتنه خواریه وهی ئهو نایه ته موپاره که وه که ده فه رموی: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَسْتُمْوهَا فَاقِمُوا عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَيَخْزِي الْمُنَافِقِينَ﴾ ﴿۵﴾، دوو گپراوه دینین:

أ- (عَنِ ابْنِ عَمَرَ رضی اللہ عنہ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم حَزَقَ نَحْلَ بَنِي النَّضِيرِ، وَقَطَعَ وَهِيَ الْبُؤَيْرَةُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْهَا قَائِمَةً عَلَى أَرْسُلِهَا فَإِنِ ابْنُ اللَّهِ وَلِيحَزِي الفَيْسِقِينَ ٥٠ ﴾ (أخرجه البخاري: ٤٠٣١، ٤٩٨٨، مسلم ٤٧٢٨).

واته: ثبینو عومہر صلی اللہ علیہ وسلم دہ گنڈی تہ وہ کہ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ہہ ندیک لہ دارخورمایہ کانی (بنو النضیر) سووتاندن و، ہہ ندیکیشی فہرمانی پیکردن بیابرن، کہ پی پی گوتراوہ: بوہ پرہ، (یانی: لہ شوینیک بووہ بہ ناوی بوہ پرہ)، خوای بہرز لہو باروہ تہم تاہ تہی دابہ زاندوہ، چونکہ جوولہ کہ کان گوتیان: تہی موحمہ مد! تو قہدہ غت دہ کرد، خہ لک تیکدان و خراپہ کاری بکات، لہ خہ لکیت بہ عہب دہ گرت، تہستا چوون تہو دارخورمایانہ دہ سووتینی و دہ پرہ؟ خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ جیاتی پیغہ مہرہ کہی صلی اللہ علیہ وسلم وہ لامی دابہ وہو فہرموی: ہیچ دارخورمایہ کتان نہ پرہوہ، یاخود وازتان لی نہ ہیناوہ لہ سہر بنکہ کہی خوئی مہینتہوہ، مہ گہر بہ مؤلتی خوا بووہ، بو تہوہ بووہ، لہ ری دہر چووہ کان و لادہرہ کان زہ بوون و شہرمہ زار بکات!

چونکہ جوولہ کہ کان ہہ تا باخ و دارخورماو پڑہ زہ کانیان ما بانایہ، پڑنگہ زیاتر بہرہ لستیان بگردایہ، نجا بو تہوہی ہہم ہاوہ لان زیاتر تہزیت نہ کیشن، ہہم تہوانیش سہ لامہ تتر برؤن، خوا فہرموی: دارخورمایہ کانیان بپرن، بوہ ژمارہیہ کیان لیبرین و بہ شیکیشیان ہیشتنہوہ.

ہہر لہو باروہ تہم گنڈر اوہ ہش دینین:

ب- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ) فِي آيَةِ: ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْهَا قَائِمَةً عَلَى أَرْسُلِهَا فَإِنِ ابْنُ اللَّهِ وَلِيحَزِي الفَيْسِقِينَ ٥٠ ﴾، قَالَ: اللَّيْتَةُ النَّحْلُ، وَليحَزِي الْفَاسِقِينَ، قَالَ: اسْتَنْزَلُوهُمْ مِنْ حُصُونِهِمْ، وَأَمَرُوا بِقَطْعِ النَّحْلِ، فَحَكَ فِي صُدُورِهِمْ، فَقَالَ الْمُسْلِمُونَ: قَدْ قَطَعْنَا بَعْضًا وَتَرَكْنَا بَعْضًا، فَلْتَسْأَلَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم هَلْ لَنَا فِيْمَا قَطَعْنَا مِنْ أَجْرٍ؟ وَهَلْ عَلَيْنَا فِيْمَا تَرَكْنَا مِنْ وِرْزٍ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْهَا قَائِمَةً عَلَى أَرْسُلِهَا فَإِنِ ابْنُ اللَّهِ

وَلِيُخْرِىَ الْفَرْسِقِينَ ﴿٥﴾ (أخرجه الترمذي: ٣٣٠٣، والنسائي في تفسيره: ١٩٤، قال مؤلفا الاستيعاب: سنده صحيح، وقال الترمذي حديث حسن غريب، وصححه الألباني في صحيح الترمذي: ٢٦٣١).

واته: عہدوللای کوری عہبباس ﷺ، لہ بارہی قسہی خوای بہرزہوہ کہ دہفہرموی: ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ نَرَسْتُمْوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُسُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَرْسِقِينَ ﴿٥﴾، (الليئة) واتہ: دارخورما، کہ دہفہرموی: ﴿ وَلِيُخْرِىَ الْفَرْسِقِينَ ﴾، واتہ: لہ قہلایہ کانیان ہینانیہ خوار، بویہش فہرمانکرا بہ برینی دارخورمایہ کان، نجا کاتیک فہرمان بہوہ کرا بہ ہاوہلان، شتیک لہ دلای ہاوہلاندا پیدابوو، گوتیان: ہہندیک لہ دارخورمایہ کامان برین و ہہندیکیشمان واز لئہینان، لہ پیغہمبہری خوا ﷺ دہپرسین: نایا نہو دارخورمایانہی بریومان، یان سووتاندوومان، پاداشتمان ہہیہو، لہسہر نہو دارخورمانہش کہ بہجیمان ہیشتون و نہمانبریون، نایا گوناہمان دہگات؟ خواش ﷺ نہو نایہتہی ناردہ خوار، کہ تہوہی پریوتانہ، یان تہوہی لئی گہراون، ہہمووی بہ مؤلہتی خوا بووہ، واتہ: گوی مہدہنہ پروپاگہندہو، رہخنہی بی جیی جوولہکہکان.

٣- لہ بارہی تہم نایہتہ موبارہکہوہش کہ دہفہرموی: ﴿ وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ﴾، تہم گنردراوہیہ یہکسہر مانایہکہی بہ کوردیی دینین^(۱).

تہبوو ہورہیرہ (خوا لئی رازی بی) دہگنریتہوہ دہلئی: پیاوٹک ہاتہ لای پیغہمبہری خوا ﷺ و پئی گوت: تہی پیغہمبہری خوا! نہداریم تووش بووہ، (واتہ: برسیم) ہیحیشم نیہ، پیغہمبہریش ﷺ بو لای ہہندیک لہ ہاوسہرہکانی نارد، کہ نایا خواردنیکیان لہلا ہہیہ؟، ہیحیان لہلا نہبوو.

لہ ریواہیتیکی دیکہدا دہلئی: بو لای یہکتیک لہ ہاوسہرہکانی نارد، تہویش گوتی: سویند بہو کہسہی توی بہ ہہق ناردوہ، تہنیا تاومان ہہیہ، بو لای

یہ کیکی دیکھی نارد، ٹھویش بہ ہمان شیوہی گوت، ہتا ہموویان ہرہ
 وایان گوت، (وادیارہ لہو کاتہ نہداریی و ہہ ژاریی بووہ، خواردنیان نہبووہ،
 خواردنیکیان نہبووہ میوانی پی بہری بکن، دہبی و ابووی، یان رہنگہ ہیچیان
 نہبووی، یان رہنگہ شتیکی وایان نہبووی، کہ پییان وای لیی دہوہ شیتہوہ بو
 میوانہ کہی دابنن)، پیغہمبہری خوا ﷺ کہ لہ مائی خویمان ہیچی شک نہبرد،
 نجا فہرمووی: (أَلَا رَجُلٌ يُّصِيفُ الْثَلِيَّةَ يَرْحَمُه اللّٰه)، پیاویک نیہ ٹہم پیاوہ ٹہمشہو
 بکاتہ میوان، خوا بہزہیی پیدابن، پیاویک لہ پشتیوانہکان ہٹسا، ناوی ٹہبوو
 تہ لہہ بوو، گوتی: ٹہی پیغہمبہری خوا! ﷺ من نامادہم، ٹیدی لہ گہل خوئی
 بردیہوہ بو مائی، (لہ ریوایہ تیکدا دہلن: بو لای بارگہو ہنہ کہی)، بہ ژنہ کہی
 خوئی گوت: نایا ہیچت لہ لایہ، ٹہمہ میوانی پیغہمبہری خواہ ﷺ ہہرچی
 لہ لاتہ مہ یشارہوہ، ٹافرہ تہ کہش گوتی: بہ خوا تہ نیا بڑیوی مندالہ کانم لہ لایہ،
 ٹہبوو تہ لہ ش پئی گوت: ٹہ گہر مندالہ کان داوای خواردنی تیوارہ یان کرد،
 بیانخہوینتہ، وہرہ چرایہ کہ بکوژنہوہ، ٹیمہ ٹہمشہو ہیچ ناخوین، مندالہ کانیش
 با ہیچ نہ خوئن، بہ لآم با ٹہو میوانہ بہرہزہوہ بہری بکن، چونکہ میوانی
 پیغہمبہرہ ﷺ، ٹافرہ تہ کہش وای کرد.

لہ ریوایہ تیکدا دہلن: مندالہ کان بہ جوڑیک بخافینتہ، ٹہ گہر میوانہ کہ مان ہات
 چرایہ کہ بکوژنہوہ، واپٹشان بدہ، کہ ٹیمہ ش لہ گہلی دہ خوین، واتہ: کاتیک ٹہو
 دہست دہبات بو خواردنہ کہ، واپٹشان بدہ، ٹیمہ ش شتیکمان لہ پیشہو دہیخوین!
 لہ ریوایہ تیکدی دیکہ دا دہلن: خواردنہ کہی خوٹ ساز بکہو چرایہ کہ
 بکوژنہوہ، مندالہ کانیش بنوینتہ، ٹہ گہر داوای خواردنیان کرد، ٹھویش بہو
 شیوہی کرد، مندالہ کانی خہواندن و چرایہ کہشی کوژاندہوہ، وای پیٹشاندا کہ
 دہیہوی چرایہ کہ چاک بکات و، لہ دہستی دا کوژاوتہوہ، ٹیدی وایان پیٹشاندا
 کہ خواردن دہ خوئن، بہ لآم ٹہوان ٹہو شہوہ بہ برسہہ تیی مانہوہ، نجا کاتیک
 روژ بووہ، پیاوہ کہ چووہ خرمہت پیغہمبہری خوا ﷺ، (پیاوہ کہش ٹہبوو تہ لہہ

بوو خوا لئی پازی بی، پیغهمبهریش ﷺ فهرمووی: خوا (عزوجل) زور شادمان بوو، یان فهرمووی: پیکه نیی به فلانکس و فلانکس، (واته: لیان پازی بوو، له نه بوو ته لهو له هوسه ره که ی، یان فهرمووی: خوا دوینتی شهوی کردتان له گه ل سورما، یان پیخوش بوو، یان شادمان بوو، به وهی دوینتی شهوی کردتان له گه ل میوانه که تان دا، لهو باره وه هم نایه ته هاته خوار: ﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَيْهِمْ وَلَوْ كَانَتْ بِهِمْ حَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوَفِّ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱﴾﴾، خه نک به سه رخویاندا هه لده بژرن، هه رچه نده خوشیان ناتاج بن، هه ر که سیکیش له چرووکیی نه فسی خوئی پاریزراو بی، نا نه وانن سهر فزازن.

مانای گشتیی نایه ته کان

سووره تی (الحشر) واپنده چتی هه مووی هه ر بیست و چوار نایه ته که، به بونهی ده کرانی نهو دوو هوزهی جووله که، که له دهو روبه ری مه دینه بوون و، له چوار چیهوی مه دینه دا حیساب ده کران: (بنو قینقاع و بنو النضیر)، دابه زین، هه موو روونکه رهوانی قورثان، ره همه تی خویان لی بی و خوا پاداشتیان بداته وه، به بی هه لواردن ده لین: دابه زینی سووره تی (الحشر) ته نیا له باره ی (بنو النضیر) وه بووه، هه لبه ته خوا ﷺ باسی (بنو النضیر) ی نه کردوه و ده فهرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، نهو (خوا) که سیکه نهوانه ی وه ده رنان که بیروا بوون له خاوهن کتبان، به لام وهک تیمه به سه رهاته که مان باس کرد، له راستیبیدا هم نایه تانه چه مک و واتایه که یان، هم (بنو قینقاع) ده گرنه وه، هم (بنو النضیر) یش ده گرنه وه، بویه پیم وایه هم نایه ته موباره کانه، باسی ده کرانی (بنو قینقاع) یش ده که ن و، باسی ده کرانی (بنو النضیر) یش ده که ن، به لی زانایان ده لین: (بنو قینقاع) زیاتر زینگه رو سه نعه تکار بوون و کشتو کانیان نه بووه، باخی دارخورماو ره زو، زهوی و زاریسی کشتو کال و نهوانه یان نه بووه،

به لأم بیگومان خانوبه‌رہیان ہر ہہ بووہو، زوییان ہر ہہ بووہو، دووکانیان ہہ بوون، ئەوانیش شتیکیان ہر ہہ جیہتوہ، لہ بہ سہرہاتی دەر کرانی (بنو قینقاع) یش باسماں کرد، کہ ئایہ تہ کان چہمک و واتاہہ کیان، ہہم (بنو قینقاع) دہ گرنہوہ، ہہم (بَنُو النَّضِيرِ) یش، بوہہ ئیمہ ناچار نین بلین: تہ نیا مہ بہ ست پیمان ہوزی (بَنُو النَّضِيرِ) ہ.

سہرہ تا خوا ﷻ دہ فہرموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بہ ناوی خوی بہ بہ زہیی بہ خشنده، واتہ:

دہ ستپی کردنم بہ ناوی خویہ، مہ بہ ست لہو رستہ موبارہ کەش تہو دہیہ:

۱ - ئەم کارہ تہ نیا بو خوا دہ کەم.

۲ - ئەم کارہ بہ پئی بہرنامہی خوا دہ کەم.

۳ - ئەم کارہ بہ تواناو یارمەتی خوی پەرورەدگار دہ کەم.

۴ - ئەم کارہ بو ہینانہدی رەزامەندی خوا ئەنجام دہ دەم.

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، خوا ﷻ رایدہ گہ یەنن: ہەرچی لہ ئاسمانہ کان و ہەرچی لہ زہویدا ہہیہ، ہہ مووی خوی بہ پاک گرت، بی خەوشیی خوی راگہ یاند.

دەر بارہی بہ پاکگرتنی خواو بی خەوشیی راگہ یەنرانی خوا، ئیمہ لہ سہرہ تای تہ فیسیری سوورہتی (الحديد) دا، کور تہ باسیکمان کردوہو، کاتی خوی لہ تہ فیسیری سوورہتی (الإسراء) یشدا، باسیکمان لہو بارہوہ کردوہ، بہ پاکگرتنی خواش یانی: بہ پاکگرتنی زاتی خوا، سیفہ تہ کانی، ناوہ کانی، حوکم و یاسایہ کانی، کردوہ کانی خوا، دروستکاروہ کانی خوا، ہیچی کەم و کوپی و ناکوکیی تیدانیہ، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو (خوا) زالی کاربہ جیہ.

﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾، نهو (خوا) که‌سیکه نه‌وانه‌ی بی‌سروا بوون له‌ خاوه‌ن کتیبه‌کان، له‌ مال و حالی خو‌یان ده‌ریکردن، له‌گه‌ل به‌که‌مین خر کردنه‌وهو کو کردنه‌وهو ده‌رکردنیاندا، واته: به‌که‌مین ده‌رکردنیان به‌ره‌و شام.

یه‌کیک له‌و هوکارانه‌ش که‌ پالی پی‌وه‌نام، بلیم: مه‌به‌ست له‌ (أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ) ته‌نیا (بَنُو النَّضِيرِ) نیه، نه‌وه‌یه‌ که‌ (بَنُو قَيْنِقَاع) یش دوو سال پیش نه‌وان یان شتیک که‌متر، یان شتیک زی‌تر ده‌رکراون، که‌واته: به‌که‌مین ده‌رکرانی کافره‌کانی خاوه‌ن کتیب (بَنُو قَيْنِقَاع) بووه، ننجبا (بَنُو النَّضِيرِ) یش به‌ دوی نه‌وان دا ده‌رکراون.

﴿لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ یش، واته: به‌که‌مین کوکارانه‌وهو به‌که‌مین ده‌رکردنیان له‌ مه‌دینه.

﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾، پیتان وانه‌بوو ده‌ریجن، مسولمانان چاوه‌پروان نه‌بوون، وا به‌ ناسانی ده‌ریجن، ﴿وَوَدَّوْا أَنَّهُمْ مَانَعَتْهُمْ حُصُونَهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾، نه‌وانیش پی‌یان وابوو، قه‌لایه‌کانیان ده‌بنه‌ به‌رگریکاریان له‌ به‌رانبه‌ر (سزاو جه‌زربه‌ی) خوادا، که‌ به‌ده‌ستی مسولمانان ده‌یاندا.

﴿فَأَنذَرْتَهُمْ اللَّهَ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾، که‌چی خوا له‌ شوینیکه‌وه بو‌یان هات، نه‌گه‌ریان بو‌ دانه‌نابوو، به‌ خه‌یالیان دا نه‌ده‌هات، ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾، ترس و سامیکی زوری‌شی خسته‌ نی‌و دلپانه‌وه، ﴿يَخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، به‌ ده‌ستی خو‌یان و به‌ ده‌ستی برواداران، ماله‌کانی خو‌یان کاول ده‌کردن و ده‌رووخاندن، خو‌یان ده‌یانرووخاندن، بو‌ته‌وه‌ی مسولمانان لی‌یان به‌هرمه‌ند نه‌بن، مسولمانانیش ده‌یانرووخاندن، بو‌ته‌وه‌ی زه‌فهریان پی‌ به‌رن، یان دوی ته‌وه‌ی به‌جی‌یان هیشتن، مسولمانانیش ده‌یانرووخاندن و که‌لوپه‌لی پی‌ویستیان لی‌ ده‌رده‌هیتان، ﴿فَاعْتَرَوْا بِتَأْوِيلِ الْأَبْصَرِ﴾، ننجبا نه‌ی خاوه‌ن دیتنه‌کان، خاوه‌ن عه‌قله‌کان! په‌ند وه‌ریگرن.

﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبُهمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ﴾
 نه‌گه‌ر نه‌وه‌ش نه‌بووایه، خوا ﷺ ده‌ربه‌ده‌ریوون و تاواره بوونی له‌سه‌ر نووسیوون، له دنیا‌دا سزای ده‌دان، (به کوژران و به به‌دیلگیران)، له دوارپوژیشدا نازاری ناگریان بو هه‌یه.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، بوچی خوا ﷺ وای لیکردن؟ به‌هووی نه‌وه‌وه بوو، که دزایه‌تیی خواو پیغهمبه‌ره‌که‌ییان کرد، ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، هه‌ر که‌سی‌کیش دزایه‌تیی و دووبه‌ره‌کیی خوا ﷺ بکات، خوا تو له‌وه سزای تونده.

﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ رَكَعْتُمْهَا فَأَيَّمَهُ عَلَىٰ أَسْوَأِهَا فَيَادِنِ اللَّهُ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ﴾، هیچ دارخورمایه‌کتان نه‌بریوه، یان لئی نه‌گه‌راون، له‌سه‌ر قه‌دو بنکه‌که‌ی خووی به‌ پیوه‌ه‌میتته‌وه، نه‌گه‌ر هه‌مووی به‌ مو له‌تیی خوا بووه، بو نه‌وه‌ی له‌ ری‌ده‌رچووان و لاری‌بووان ریسواو شه‌رمه‌زار بکات.

که لیره‌دا نه‌وه‌وه جووله‌کانه‌ی په‌یمان شکین و نه‌هلی غه‌درو خیانه‌ت بوون، مه‌به‌ستن.

﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾، نه‌وه‌ش که له‌وانه‌وه، خوا ﷺ گنرایه‌وه بو لای پیغهمبه‌ره‌که‌ی، (واته: به‌ بی شه‌رو کوشتاریکی نه‌وتو)، تیه‌وه نه‌به‌ خیرایی نه‌سپتان بو لی‌خویرین، نه‌به‌ سواری حوشترانیش به‌ خیرایی بووی چوون، واته: تیه‌وه هوکاره‌کانی ها‌تووچو‌تان به‌کارنه‌هینان بو نه‌وه‌ جه‌نگه، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رَسُولَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾، به‌لام خوا پیغهمبه‌رانی سه‌رده‌خات، به‌سه‌ر هه‌ر که‌سی‌ک دا که‌ بیه‌وی، ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، خواش له‌سه‌ر هه‌موو شتیک به‌توانایه.

﴿مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾، نه‌وه‌ی خوا ﷺ له‌ ناوه‌دانیه‌کان ده‌بکیرتته‌وه بو پیغهمبه‌ره‌که‌ی، (واته:

ههم هی ههردوو هؤزی (بنو قینقاع و بنو النضیر)، ههم هی ناوهدانییه کانی دیکه که له مه و دوا دین، هه رچی خوا ده یگیریته وه بو سه ر پیغه مبه ره که هی، وه ک ده سته کوتی جه نگیی، به هه ر شیوه یه ک له شیوه کان بی)، هی خواجه ﴿ وَ هِیَ پَیغَمْبَرَةٌ ﴾، و هی خزمانه و، هی هه تیوانه و، هی نه دارانه و، هی ریوارانه، ده بی بو ته وانه به هره ی لیوه ربگیری به پله ی یه که م، ﴿ کِی لَا یَكُونَ دُولَةً بَیْنَ الْأَعْزَبِیَّهِ مِکُمْ ﴾، بو نه وه ی مال و سامان له دهستی ده و له مه نده کانتاندا کورته ه لته یه ت، ﴿ وَمَا ءَانَتْکُمُ الرَّسُولُ فَحُذُّوهُ ﴾، هه رچی پیغه مبه ریش پیتان ده دات، چ وه ک ده سته کوتی جه نگیی، چ هه ر فه رمانیک که پیتان ده دات، لی وه ربگرن، ﴿ وَمَا تَنْکُمُ عَنْهُ فَاَنْهَوْا ﴾، هه رچی نه ویش لیتان قه دهغه ده کات، چ له مال و سامان، چ له هه ر کارو کرده وه یه ک، خوتانی لی دوور بگرن، ﴿ وَانْفَرُوا لِلَّهِ اِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾، پاریزیش له خوا بکن، به دنئیایی خوا سزای تونده.

ئجنا خوا ﴿ نَبِیِّ ﴾ باسی ته وه ده کات، که ته وه ده سته کوته جه نگییانه ی وه ک مائی گشتیی و، مائی ده ولت دینه وه دهستی پیغه مبه ری خوا ﴿ نَبِیِّ ﴾ له پوژگاری خویدا و، دوایی خه لیفه سه ر راسته کانی و دوایی حوکمرانانی مسولمانان، تیکرای مسولمانانی تیدا به شدارن:

﴿ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِیْنَ الَّذِیْنَ اَخْرَجُوا مِنْ دِیَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ ﴾، هه روه ها ته و مال و سامانه، بو هه ژاره کوچکه ره کانه، که له مال و حالی خویمان وه ده رنراون، له خانوو به ره کانیان و مال و سامانه کانیان وه ده رنراون، ﴿ یَتَعَوْنَ فِضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ﴾، به خششی خوا و ره زامه ندیی خوا ده خوازن، ﴿ وَیَصْرُوْنَ اِلَیَّ وَرَسُولًا ﴾، پشتیوانیی خوا و پیغه مبه ره که هی ده کهن، ﴿ اُولَئِکَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴾، نا ته وانه راستان، ته وانه ش به شیان هه یه له وه ده سته کوتانه دات، له و مال و سامانه گشتیییه ی دینه وه دهستی مسولمانان.

﴿ وَالَّذِیْنَ بَوَّءُوْا الدَّارَ وَالْاِیْمٰنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾، هه روه ها ویرای کوچکه ران بو پشتیوانانیسه، ته وانه ی له پیش کوچکه راندا، مه نزلگا و نیمانیان سه قامگیر

کرد، واته: نیسته جی بوون له مه‌نزگای ئیسلامدا له مه‌دینه‌داو، ئیمانیکسی باشیشیان هینا، ئیمانیشیان لهو شارهدا سه‌قامگیر کرد، پئیش کۆچکه‌ران، نه‌وانیش به‌شیان تئیدا هه‌یه، ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾، هه‌ر که‌سیک کۆچیان بۆ لا بکات، خوشیانده‌وی، ﴿وَلَا يَحْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، هه‌ست به‌ پئویستی و سه‌غله‌تیش ناکه‌ن له سینه‌یاندا، به‌رانبه‌ر به‌وه‌ی به‌وان دراوه، واته: که کۆچکه‌ران شتیکیان پی دهرتی له ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ له‌به‌ر هه‌زاری، که کۆچیان کردوه هه‌موو شتیان به‌ جه‌په‌شتوه، پشتیوانان هه‌ست به‌ ئیره‌یی و سه‌غله‌تی ناکه‌ن، ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، خه‌لک به‌سه‌ر خویندا هه‌لده‌بژرن، هه‌رچه‌نده خوشیان زۆر پئویستیان پی هه‌بی، ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، هه‌ر که‌سیکیش له چرووکی نه‌فسی پاریزراو بی، (خۆی بژار کردبی له چرووکی و رژدی)، تا نه‌وانه‌ن سه‌رفرازان، ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، هه‌روه‌ها نه‌و مالی گشتی و، ده‌ستکه‌وتی جه‌نگییه، که دپه‌وه ده‌ستی مسولمانان، بۆ نه‌وانه‌شه که له دوای وان دین، ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾، ده‌لین: په‌روه‌ردگارمان! له تيمه‌و له‌و برابانه‌مان، ببوره که به‌ ئیمان‌ه‌وه پئیمان که‌وتوون، ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، کینه‌ش مه‌خه‌ دلانه‌وه، به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ی بڕوایان هیناوه، با کینه‌و بوغزمان به‌رانبه‌ریان له دلدا نه‌بی، ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، په‌روه‌ردگارمان! به‌ دلنیاپی تو زۆر به‌ په‌رۆشی، به‌ به‌زه‌یی و میهره‌بانایی.

تیمه‌ وه‌ک عاده‌تی خوومان به‌ خیرایی، به‌سه‌ر مانای گشتی ئایه‌ته‌کاندا پئویستین، له‌به‌ر نه‌وه‌ی جاریکی دیکه له مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا، تیشکی زیاتر ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر نه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌کانه‌و، هه‌له‌وه‌سته‌ی پئویستیان له به‌رانبه‌ردا ده‌که‌ین.

مه‌سه له گرنه‌کان

مه‌سه له یه که م:

به پاک و بیخه‌وش گیرانی خوا ص، له ناسمانه کان و زه ویداو، ناسیترانی به بالآده‌ستی و کارزانی و، باسی وه‌ده‌رنرانی خاوه‌ن کتیه بیروایه کان له زیدی خویشان، له حالیکدا که نه مسولمانان بیان و ابوو، نه خویشان بیان و ابوو: ده‌رده‌کرین، بیان و ابوو قه‌لایه‌کانیان پاریزه‌ریانن، به لام خوا ترسی خسته دلیان و چویشان کردو، نه‌گهر ناواره‌ش نه‌بوونایه، دووچاری سزاو نازاری دیکه ده‌بون، (وهک کوشتن و به‌دیگرتن)، نه‌ویش له سوئگه‌ی په‌یمان شکنیی و دزایه‌تییانه‌وه بو خواو پیغهم‌به‌ره‌که‌ی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱﴾
 هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
 وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَلْتَنَّهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ
 الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ۝۲ وَلَوْلَا أَنْ
 كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۝۳ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۝ وَمَنْ يُنَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۴﴾

شیکردنه‌وی تم، تاییه‌تانه، له چواره‌ه برکه‌دا:

۱- ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هه‌رچی له ناسمانه‌کان و هه‌رچی له زه‌ویدا هه‌به، پاکیی و بیخه‌وشیی بو خوا راکه‌یاند.

پیشتریش گوتووومانه: (تَسْبِيح) له (سَبَّح) هوه هاتوه، (السُّبْحُ وَالسَّبَّاحَةُ: الطَّيْرَانُ، الذَّهَابُ بَعِيدًا)، (سَبَّح) له (سَبَّاحَةٌ) وه‌رگیراوه، (سَبَّح) وهک چوون مه‌له‌کردن له تاودا ده‌گه‌یه‌نی،

فرینیش له هه‌وادا ده‌گه‌یه‌ن، ئنجا (سَبَّحَ وَسَبَّحَ) مبه‌ست پێیان رۆیشتنی دووره، که ده‌فرمووی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، واته: ههرچی له ناسمانه‌کان و ههرچی له زه‌ویدا هه‌یه، له‌وانه‌ی خاوه‌ن عه‌قَل و شعور و جگه له ئه‌وانیش، هه‌مووی خوا به‌ دوور ده‌گرێ، له له‌که‌و که‌م و کوپیی و هه‌له‌و په‌له‌و، به‌ پاک‌ی ده‌گرن.

(سَبَّحَ) واته: به‌ پاک‌ی گرت، به‌ کرداری رابردوو هه‌تا‌وه‌تی، تێمه‌ هه‌م له سووره‌تی (الإسراء) دا، کورته‌ باسی‌کمان کرد له‌ باره‌ی به‌ پاک‌گیران و ستایش‌کرانی په‌روه‌ردگاروه، له‌لایه‌ن سه‌رجه‌م دروست‌کراوه‌کانیه‌وه‌و، هه‌م له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحديد) یشدا کورته‌ باسی‌کمان کرد، بۆ‌یه‌ نه‌وه‌ی له‌و دوو شوئنه‌ گوتوو‌مانه، ئیکتیفای پتی ده‌که‌ین و، لی‌ره‌ دوو‌باره‌ی نا‌که‌ینه‌وه‌.

۲- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، نه‌و (خوایا) بآلا ده‌ستی کارزانه، زالی کاربه‌جێه.

لی‌ره‌دا پرس‌یاری‌ک ده‌کرێ: بۆ‌چی له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحديد) دا خوا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، به‌لام لی‌ره‌دا ده‌فرمووی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هه‌م لی‌ره، هه‌م له سووره‌تی (الصَّف) دا، (سَبَّحَ) له‌) به‌ کرداری رابردوو هاتوه، وه‌ک سووره‌تی (الحديد)، به‌لام له‌م سووره‌ته‌دا، له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الصَّف) دا، (وَمَا فِي) ب‌شی تێدا‌یه بۆ زه‌وی، به‌لام له‌وی به‌س ده‌فرمووی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾!

نایا حیکمه‌تی نه‌و جیا‌وازیه‌ چیه‌!

شاره‌زایانی قورئان و، شاره‌زایانی ره‌وانبیزی ده‌تین: له سووره‌تی (الحديد) دا، خوا ﴿بَاسِی مَه‌زِنِی خَوِّی دَه‌کَات، وَه‌ک لَه‌وِّی بَاسْمَانَ کَرَد، خَوَّی بَاسِی بَیْسْت لَه‌ سَیْفَه‌ت وَ کَرَدَه‌وه بَی وَتَنَه‌کَانِی خَوِّی دَه‌کَات وَ، بَاسِی پَایَه‌ بَه‌رَزِی خَوِّی دَه‌کَات، بۆ‌یه له‌وی ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌یه‌ک نیشانه‌ دانراون: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، به‌لام له (الحشر) دا خوا ﴿بَاسِی بَه‌رَجَه‌سْتَه‌ بَوون وَ، دَرَه‌وشانه‌وه‌ی ده‌سه‌لَات و بآلا‌ده‌ستی خَوِّی دَه‌کَات، له خه‌لگی سه‌ر زه‌ویدا،

نهویش نهویه که بپروایه کان له خاوهن کتیبه کانی، له زیدو ولاتی خویمان دهرکردن، له نهنجامی نهوهدا که خیانهت و پهیمان شکتیبیان کرد، واته: له (الحدید) دا تاسمانه کان و زهوی به یهک نیشانه دانراون، بویه پتویستی نه کرده بفرموئی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و فرمویه تی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، به لام لیتره له بهر نهوئی باسی پرووداویکه له سهر زهوی پرووداوه، بویه خوا ﷻ زهویشی وهک تاسمان (مَا فِي) خستوته سهرئی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، ههرچی له تاسمانه کان و ههرچی له زهویدا ههیه، پاکیی بو خوا راگه یاند.

ههروهها به نسبت سوورهقی (الصف) یشهوه، دیسان باس باسی سه رزه نشت و لومه کردنی مسولمانانیکه، که تهواو تیمانه کیان ساغ نه بوتهوه، به به لگهی قسهی بی کرداریان و، باسی هه لویستی ناریکی جووله که وه نه صرانییه کانه له گهل مووسا و عیسا (علیهما السلام)، بویه پتویست بووه پاکیی و بی خهوشیی خوا له لایهن پیکهاته کانی تاسمان و زهویشهوه، پیکهوه و یکره راگه یه نری.

وشه ی (مَا) ش زیاتر بو نهو دروستکراوانه به کاردی، که خاوهنی ویست و شعوروو هوش نین، به لام جاری واش ههیه، بو خاوهن هوش و ویستانیش به کاردی، نهویش به زالکردنی نهوانه ی خاوهن هوش و ویست نین، به سهر نهوانه دا که خاوهن هوش و ویستن، له بهر نهوئی نهوان ژماره یان زور زیاتره.

نجا خوا ﷻ دوا ی نهوئی خوئی به عیززهت و حکمهت، یان به عهزیزی و به هه کیمی و هه سف ده کات، ده فرموی:

٣- ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾، نهو (خوا) که سیکه نهوانه ی بپروابوون له خاوهن کتیبه کانی، له خانووبه ره کانی خویمان، یا خود له مال و حاله کانی خویمان، وه ده نران.

٤- ﴿لَاوَلَىٰ الْحَشْرِ﴾ له کاتی یہ کہم کؤبوونہ وہدا، (ل) ی (الأول): (لَامُ التَّوْقِیْتِ) ی پیدہ لَیْن، واتہ: له کاتی یہ کہم کؤکردنہ وہو وخر کردنہ وہدا، لیرہدا خوا ﴿﴾ کہ دہفہ رموی: خوا ﴿﴾ نو کہ سہیہ، ئەوانہ ی بیپروان له خاوەن کتیبہ کان، له مَال و حالہ کانی خویانی وەدەرنان، ئەوانہ ی بیپروا بوون له خاوەن کتیبان، واتہ: بیپروا بوون به پیغەمبەری خاتەم ﴿﴾ و، بەو پەيامە ی خوا به پیغەمبەری کۆتایی دا ناردوو یەتی، ئەگەرنا ئەوانیش پڕوایان به خواو به پۆژی دوا ی و به فریشتەکان و به پیغەمبەران و به کتیبەکان هەبوو، بەلام بیگومان هەر کەسیک به پیغەمبەری کۆتایی ﴿﴾ بیپروای و، به دوا کتیبی خوا بیپروای و، هک به هەموو پیغەمبەران و، به هەموو کتیبەکان بیپروای وایە، چونکە ئەگەر له بەر ئەو پڕوای به پیغەمبەران دیکە هیناوه، موعجیزەیان هەبوو، موحەممەدیش ﴿﴾ موعجیزە ی هەبوو، ئەگەر له بەر ئەو پڕوای به کتیبەکان دیکە هیناوه، فەرمایشتی خوا بوو، قورئانیش فەرمایشتی خوا یە.

ئنجأ قورئانیش به راستدانهری هەموو کتیبەکانی پێش خۆ یەتی، هەروەک چۆن موحەممەدیش ﴿﴾ به راستدانهری هەموو پیغەمبەران ی پێش خۆ یەتی، بیگومان لیرەدا خوا ﴿﴾ چاکە ی خۆی دەخاتەوہ بیر مسوولمانان، کە هەردوو هۆزی (بنو قینقاع و بنو النضیر) ی له زیدو و لات ی خویان وەدەرنان، کە پێشتر به سەرھاتە کە یانمان به تەفصیل باسکرد، له ئەنجامی پەیمان شکینیی و خیانت و کەین و بەین و ژیر به ژیری، له گەل ئەهلی کوفردا، کە ئەو کاتە له هۆزی قورەیشی کافردا بەرجەستە دەبوو.

کە دەفەرموی: ﴿لَاوَلَىٰ الْحَشْرِ﴾، پێشتریش گوتمان: ئەم (ل) ه، له زمانی عەرەبیدا پێی دەگوتری: لامی کات دیاریکردن (لَامُ التَّوْقِیْتِ)، وەک خوا دەفەرموی: ﴿يَلَيْتَنَّ قَدَمْتُ لِمَا نِي﴾ الفجر، واتە: (لَوْ قَتَّ حَيَاتِي)، بریا له کاتی ژیا ئەمدا، کردەو ی باشم پێشخستبایە، یان دەگوتری: (جَاءَ فَلَانَ لَيْسَتْ خَلُونُ مِنْ سَأَالِ)، فلانکەس هات، شەش شەو تپپەریبوون له مانگی شەووال، (ل) ه کە به مانای کات دی.

که ده فہرموی: ﴿لَأَوَّلُ الْحَشْرِ﴾، وشہی (حَشْر) بہ مانای کۆکردنہ وہی خہ لکہ لہ شوئینیک، لیرہدا مہ بہست کۆکردنہ وہی جوولہ کہ کانی نیمچہ دورگہی عہرہ بیبہ، بۆ شوئینیکی دیکہ، دہرکردنیان و بہ ریکردنیان بۆ شوئینیکی دیکہ، کہ بریتی بوو لہ شام.

ہہ لہ بہتہ سہرہ تا ہہ ندیکیان لہ (بنو قینقاع و بنو النضیر) چوون بۆ خہ بیہر، بہ لَام زۆربہ بیان چوون بۆ شام.

کہ واتہ: ﴿لَأَوَّلُ الْحَشْرِ﴾، لہ کاتی یہ کہ مین خپرکردنہ وہیان دا لہ نیمچہ دورگہی عہرہ بییداو، بہ ریکردنیان بہرہو شام، ئەوہ جاری یہ کہ مینیان بووہ، بۆبہش من تینینیم ہیہ کہ زانایان ہہ موویان دہ لَین: ئەم سوورہتہ لہ بارہی (بنو النضیر) وہو ہاتوہ، کہ بیگومان لہ بارہی ئەوانہ وہو ہاتوہ، واتہ: دہرکرانی ہوزی (بنو النضیر)ی جوولہ کہ، بہ لَام پیم وایہ (بنو قینقاع) یش دہرگرتہ وہو، چونکہ (بنو قینقاع) و (بنو النضیر) و (بنو قریظہ)، ہہ موویان خزمی یہ کدین، ئەوانہ وہ چہی ئەو جوولہ کانہ بوون -وہک پشتر باسماں کرد- کہ کاتی خۆی مووسا عليه السلام نارد بوونی شہر بکہن، لہ گہ ل عہ مالیقدا، کہ خہ لکیکی کافر بوون لہ فہلہ ستین، بہ لَام ئەوان نامادہ نہ بوون، بہرہ نگاریان بینہ وہو، گہرانہ وہ بۆ نەریحا، کہ شوئینی نیشتہ جی بوونی جوولہ کہ کان بوو، خہ لکہ کہش گوئیان: مادام فہرمانی مووساتان شکاندوہ -- مووساش لہو ماوہ یہدا وہ فاتی کرد بوو -- قبوول ناگہین بینہ وہو نپو شارہ کہ مان و دہریانکردن و ہاتن بۆ جہزیرہی عہرہ بیی و لہ دہوروبہری شاری (یثرب) نیشتہ جی بوون.

تجنا ئەو سئی تیرہ یہش ہہر سئی تیرہی (بنو قینقاع و بنو النضیر و بنو قریظہ)، خرم و نیزیکی یہ کدی بوون، لیرہش خوا عليه السلام دہ فہرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾، ئەو (خوا عليه السلام) کہ سیکہ ئەوانہی بیپروا بوون لہ خاودن کتیبان لہ مال و حالہ کانیان وہ دہرینان، بہ گشتی فہرموویہتی

و، یه‌که‌مین هُوَزی جووله‌که‌ش که ده‌رکران (بنو قینقاع) بوون، له دواى جه‌نگى به‌در به ماوه‌یه‌کی کم، پوژیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناموژگاریی کردن، نه‌وانیش خراب وه‌لامیان دایه‌وه، دوایش سووکایه‌تییان کرد به نافرته‌تیکى مسوئمان، پیاوئکی مسوئمانیش له‌سه‌ری وه‌ده‌نگ هات و جووله‌که‌ه‌ی کوشته، چونکه سووکایه‌تییی به نافرته‌ته‌که کردبوو، دوایش جووله‌که‌کان مسوئمانه‌که‌یان کوشته و، سه‌ره‌نجام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: مادام تئوه پابه‌ند نابن، برؤن تیره به‌جئ بهئیلن، که‌چی ناماده نه‌بوون و ده‌وری بیسته شه‌و نابلووقه‌ی دان، دواى به ناچارى گوتیان: باشه ناماده‌ین، تیره به‌جئ بهئیلن و، هر کامیکمان بارى حوشتریک له‌گه‌ل خوئ به‌ری، جگه له چه‌ک و چؤل.

که‌واته: یه‌که‌مین کوکرانه‌وه‌ی جووله‌که‌کان و، ده‌رکرانیان له نیمچه دورگه‌ی عه‌رهبی، هی (بنو قینقاع) بوو، بوئه که ده‌فه‌رموئ: ﴿لَاؤَلِ الْاَحْسَرِ﴾، نه‌م ته‌عبیره زیاتر به‌سه‌ر (بنو قینقاع) دا ده‌چه‌سپئ، چونکه دواى ئه‌وان به ماوه‌ی دوو سال، تنجا (بنو النضیر) له دواى جه‌نگى ئوحد ده‌رکران، چونکه نه‌وانیش په‌یمانان شکاند، که وه‌ک پیشته باسمان کرد، دوو هوکار هه‌بوو بو ده‌رکرانیان و، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، دواى ماوه‌یه‌ک نابلووقه‌دانیان، رازی بوونیان به حوکمی پیغه‌مبه‌ری خوا، ده‌ریکردن.

۵- ﴿مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوا﴾، (مسوئمانینه!) گومانتان وانه‌بوو ده‌رچن، پیتان وانه‌بوو بتوانن ده‌ریان بکه‌ن، پیتان وابوو هه‌روا ده‌مینه‌وه، وه‌ک خه‌نچه‌ریک له که‌له‌که‌ی مسوئماناندا، به‌رده‌وام غه‌درو خیانه‌ت و، که‌ین و به‌ینیان ببئ له‌گه‌ل فوره‌یش و، له‌گه‌ل نه‌م و نه‌ودا، له دژى مسوئمانان و، مسوئمانانیش ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ردا ناشکی ده‌ریان بکه‌ن!!

۶- ﴿وَلَقَدْ اَنْهَرْنَا اَنْهَرًا مَّاعْتَهُمْ حُصُونَهُمْ مِنْ اَللّٰهِ﴾، نه‌وانیش پیتان وابوو، قه‌لایه‌کانیان ده‌بنه ریگر له به‌رانبه‌ر خوادا، واته: ده‌بنه په‌رچ و پاریزه‌ریان و، تئوه به‌هوئ قه‌لایه‌کانیانه‌وه، که ژماره‌یه‌ک قه‌لای مه‌حکه‌میان هه‌بوون، زه‌فه‌ریان پئ نابهن.

شایانی باسه: بۆ قەلایه کانیان، له سه رچاوه میژووویه کاند، باسی شهش قەلایان کراوه، هی (بئو النَّصِير) به تایبەت، ئەمەش ناوی قەلایه کانیانە:

۱- (الْكُتَيْبَةُ).

۲- (الْوُطَيْح).

۳- (السَّلَامِ).

۴- (النُّطَاط).

۵- (الْوُخْدَةُ).

۶- (سُق).

ئەم شهش قەلایه هی (بئو النَّصِير) بوون، ئەوانه خاوهنی باخی دارخورماو زهوی کشتوکالیی بوون، به پێچهوانه ی هۆزی (بنو قینقاع) هوه، که ئەوانه زیرنگه رو سه نهعه تکار بوون، بۆیه زهوی و زاری کشتوکالییان زۆر نه بووه.

(۷) - ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ أَنَّهُمْ لَمَّا حَمَلُوا كَيْدًا عَلَيَّ فَمَنْ أَوَّكَيْتَهُمْ فَعَقَلُوا مَتَلَعَةً مِّنَ الْأَعْيُنِ وَمَنْ أَبَدَّ لَهُمْ لُبَّهُمْ جَعَلَ لَهُمْ لُجَّتًا مِّنَ الْغَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ قَدِيرًا﴾ له شوئینیکه وه بۆیان هات، به جوریک بۆیان هات، پێیان وانه بوو، حیسابیان بۆ نه کرد بوو، (لَمَّا يَحْتَسِبُوا: مُبَالَغَةٌ فِي الْحُسْبَانِ: أَي الظَّنُّ)، واته: له شوئینیکه وه به جوریک خوا ﷻ بۆیان هات (هه لبه ته خوا بۆ خۆی نه هات، یانی: مسوڵمانانی بۆ ناردن، چونکه مسوڵمانان به فرمانی خوا چوون ئابلووقه یان دان)، که ئەوان هه ر به خه یالیاندا نه ده هات و بیریان لئ نه کرد بۆوه، حیسابیان بۆ نه کرد بوو، ئەگه ریان بۆ دانه نابوو.

(۸) - ﴿وَوَدَّ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ﴾ ترسیشی فریادیه ئیو دلیانه وه، وشه ی (رُعْب) مانایه که ی به هیزتره، له هی وشه ی (خَوْف)، (الرُعْب) بریتیه له ترسیک، که دلی ئینسان پر بکات، واته: ترس و له رزو بیمیکی زۆری خسته ئیو دلیان، مروقیش ئەگه ر له رووی مه عنه ویه وه تیکشکا، له رووی رواله تیبی و جهسته ییه وه خۆی راناگرئ، جهوه هه ری مروق له رووجه که ی و هه ناوی و دیوی مه عنه ویی دا په نهان و شیردراوه یه، ئنجا

مرؤف که له دیوی نیوه‌وی خوئی دا بیهیز بوو، له بهران‌بهر شتیک دا، جه‌سته‌که‌شی خوئی راناگری، به‌پنجه‌وانه‌شه‌وه: ته‌گه‌ر له دل و ده‌رووندا خو‌راگر بی، جه‌سته‌که‌شی له‌گه‌ل خویدا راده‌کیشی، بویه من په‌ندی‌کم داناوه به‌عه‌ره‌بیبی ده‌لیم: (لَا يَضَعُفُ جِسْمًا، عَمَّا قَوِيَّتْ عَلَيْهِ الرُّوحُ)، جه‌سته بیهیز نابی له بهران‌بهر شتیک دا، که رووح له بهران‌بهریدا به‌هیزه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾، (قَذَفَ) بریتیه له‌وهی شتیکت به ده‌سته‌وه بی و فرییده‌یه سه‌ر عه‌رزئ، لیره وشه‌ی (قَذَفَ) خو‌زراوه‌ته‌وه، بو په‌یدا‌بوونی ترس و بیمیکی زور له دلیان دا، به‌کتوپرسی، واته: نه‌و ترسه‌ی په‌یدا‌بووه، وه‌ک له ناکاو خرابیته نیو دل و ده‌روونیانه‌وه.

به‌ره‌چدانه‌وهی قسه‌یه‌کی پال‌دراو بو لای حه‌سه‌نی به‌صری:

شایانی باسه: حه‌سه‌نی به‌صرایی ره‌حه‌ته‌ی خوای لی بی، گو‌توویه‌تی: وشه‌ی ﴿لَاوَلَّ الْأَعْرَابَ﴾، مه‌به‌ست پئی سه‌ره‌تای کو‌کرانه‌وهی خه‌لکه له دنیا‌دا، تنجا گو‌توویه‌تی: مادام خوا ناوی له کو‌کردنه‌وهی جووله‌که‌کان ناوه (الْعَشْرَ)، له‌بهر نه‌وهی بو شام به‌ری ده‌کرین، که‌واته: شام زه‌وی مه‌حشه‌ره‌و خه‌لک له قیامت دا له شام کو‌ده‌کرینه‌وه.

به‌لام به‌دلنایی نه‌و قسه‌یه حه‌سه‌نی به‌صرایی گو‌تیبیتی، یان پال‌دراوبیته لای، راست نیه‌و، خه‌لک له قیامت دا نه له شام و نه له‌م سه‌ر زه‌وییه‌ی تیستای تیمه‌ش کو‌ناکرینه‌وه، به‌پئی تابه‌تی خوای په‌روه‌ردگار که له سووره‌تی (ابراهیم) دا ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، واته: نه‌و ره‌زه‌ی زه‌وی جگه له نه‌م زه‌وییه‌ی ده‌بی و، ناسمانه‌کانیش جگه له‌م ناسمانانه ده‌بن و، هه‌موویان بو خوای تاکی ملپیکه‌چکه‌ر دینه‌گو‌ری، پتخه‌مبه‌ریش ﴿﴾ ده‌فه‌رموی: خه‌لک له‌سه‌ر زه‌وییه‌ک کو‌ده‌کرینه‌وه،

وهك نانتيكي سپي وايه، گوناھيكي له سهر نه كراوه، وهك له ته فسيري سوورته قى (ابراهيم) دا به دريژي لهو باره وه دواوين^(۱).

كه واته: كوكرانه وهو لئير سرانه وهى خه لك، لهم سهر زه وييه ي تمه نابى، چ جاي له شام كه له رووى پانابى جوگرافيه وه ههر هه ليناگرى، به لكو په نكه تيكر اى نهو مرو فانه ي خوا خولقاندوونى له نادمه وه، تاكو دواين به شهر له سهر زه وي، له سهر تيكر اى پانابى زه وييش جيان نه بيته وه.

نجا نهو نايه ته ي سوورته ي (ابراهيم)، ناماژه يه كى گرنگه لهو باره وه، جار جار خواى پهروه ردگار هه ندى ناماژه ي په نهان ده كات، بو نهو كه سانه ي زور ورد ده بنه وهو راده مين، خوا زانويه تى خه لكى وا هه يه، قه ناعه تى وابى، كه له قيامت دا خه لك له شام كو ده كرتيه وه!، به لام بيرى له وه نه كردو ته وه، كه نه گهر تم هم موو خه لكه له شام كو بكرتيه وه، يه كى رووبه رى سانيمه تر دوو جايه كيشيان بهر ناكه وي، نهو هم موو ملياران خه لكه كوا جيان ده بيته وه؟ بهس خوا بو خو ي ده زانى، له نادمه وه تاكو دوا به شهر، ژماره يان چهنده، بو يه نهو نايه ته ي سوورته ي (ابراهيم)، ناماژه به وه ده كات و پيمان ده فهرموى: نه خير نهو زه وييه، له قيامت دا مرو فاهه تى له سهر كو ده كرتيه وه بو لئير سرانه وه، چكه له تم زه وييه ئىستايه.

۹- ﴿يُخْرَبُونَ بِمُوتِهِمْ بِأَيِّدِهِمْ وَأَيْدَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ {به كردارى ئىستاو داهاتوو (فعل المضارع) ده يهتن، تاكو وينه كه مان بخاته بهر چاوا، ماله كانى خو يان به ده ستى خو يان و، به ده ستى بروادارن كاول ده كردن و تيك ده دان، (يُخْرَبُونَ) خو يندراويشه ته وه: (يُخْرَبُونَ)، ههر يهك واتايان هه يه، به لام (يُخْرَبُونَ)، مانايه كه ي به هيزتره وهك (كَسَرَ وَكَسَرَ) و (قَتَلَ وَقَتَلَ).

(۱) ههروه ها له ته فسيري (النازعات) يش له كاتى روونكرده وهى چه مك و واتاى (الساهرة) دا، ديسان قسه مان لهو باره وه كرده.

١٠- ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾، عیبرەت وەر بگرن، پەند وەر بگرن، ئەی خاوەن دیتنان! ئەی خاوەن عەقلەکان! کە بە عەقلە کانتان شت دەبینن و دەزانن.

شایانی باسە: جوولە کە کان دوو جار لە فەلەستین دەربە دەر کراون، جارێکیان لە رۆژگاری بوختەنەصر، حوکمرانی بابلییەکاندا، جارێکیان لە رۆژگاری حوکمرانی (طیطر)، سولتانی رۆم دا، بەلام ئەو سێ ھۆزە: (بنو قینقاع و بنو النضیر و بنو قریظە)، دەربە دەرییان بەسەر نەھاتو، چونکە ئەوان لە شام نەبوون و، ھەر لە سەرەتایەتەوە ھاتوون لە جەزیرە ی عەرەبیی دا، نیشتە جێ بوون، لە ئەنجامی ئەوەدا کە سەرپێچیان کردووە لە فەرمانی موسا ﷺ و لە دژی ئەمالیقی نەجەنگا، بۆیە خەڵکە جوولە کە ئەو لە ئەرێحای نیشتە جێ بوون، کاتی کە ئەوانە گەراونەو واته: باب و باپیرانی ئەو سێ ھۆزە، قبوولیان نەکردووە بێنەو ھە شارە کەم گوتووین: ئیو فەرمانی موساتان شکاندو، کە ئەو ھەش دوا کۆچی دوا ی موسا بوو، گوتووین: دەبێ بڕۆن و سەری خۆتان ھەلبگرن، ئەوانیش ھاتوون بۆ نێمچە دورگە ی عەرەبی.

بۆیە کە خوا دەفرموی: ﴿لَا أَوْلِيَ الْآخِرِ﴾، بۆ یە کە مین دەر کران، ئەمە ئاماژە یە بۆ ئەو کە ئەوان یە کە مچار بوو دەر بگرن، ئەگەر نا ئەو جوولە کە ئەو لە فەلەستین ماونەو، دوو جار لە دەر کران، جارێکیان لە سەردەمی بوختەنەصر دا، کە ھیناوی بۆ عێراق بە دیلی، جارێکیان لە سەردەمی (طیطر) حوکمرانی رۆمدا، دەری کردوون لە فەلەستین و، پەراگەندە بوون بە دنیا دا.

بەلام ئەو سێ ھۆزە ی جوولە کە، یە کە مین جار بوو دەر بگرن و ئاوارە بێن، کە سەرەتا (بنو قینقاع و بنو النضیر) دەر کران، دواتر (بنو قریظە) ش سزایەکی سەختە دران، لە ئەنجامی ئەوەدا کە لە گەر مە ی جەنگی خەندە قدا، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) دا باس مان کرد، لە پشتەو خەنجەری غەدریان لە مسولمانان دا، پێغەمبەری خوا ﷺ و مسولمانان ئابووقەیان دان و، دوا جەنگی سەخت بە ناچار ی تەسلیم بوون و رازی بوون بە دادوەری (سعد

بن معاذ) ئەویش دادوهرییەکی و ابوو بریاریدا ئەوەی مسوڵمان نەبێ، بەسزای مەرگ بگەیهنرێ، کاتی خۆی قسهمان لە بارەى هۆزى (بنو قُرَيْظَةَ) وه کردوه، له تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) دا.

که دەفهرموی: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾، ئنجا پەند وەر بگرن ئەى خاوەن دیتنه کان! واتە: ئەى ئەوانەى عەقلا نیکتان هەن و دلانیکتان هەن، پێیان دەبینن! (الطبري) ئاوا لێکی داووتەوهو دەلێ: ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا مَعْشَرَ ذِي الْأَفْهَامِ! مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ يَهُودَ الْيَهُودِ﴾، ئەى خاوەن تێگەبشتنه کان! پەند وەر بگرن، بەوەى خوا بەسەر ئەو جووله کانهى هێناوه، واتە: ئێوه ش شتیکی وا مەکن، هەمان شتتان بەسەر بێت.

که دەفهرموی: ﴿يَغْرُبُونَ يَوْمَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، ماله کانی خۆیان، خانوو کانی خۆیان و یران دەکردن، بە دەستی خۆیان و بە دەستی برواداران، واتە: وهک ئەوەى ئەوان دەستی بروادارانیا بەکارهێنابن، بۆ تێکدانى خانوو کانیان، چونکه ئەوان بوونه هۆی ئەوەى برواداران نابوو قەیان بدەن و جهنگیان له دژ بگەن، وهک پێشینانی خۆمان دەلێن: ((فلانکەس بۆ خۆی دار دەداتە دەست خەلکی لێی بدەن))، دەگوترێ: ((بۆ خۆی کوتەکی داووتە دەست))، واتە: بۆ خۆی هۆکار بووه بەرانبەرەکی بکات و بووهو لێی بدات. کهواتە: خانوو کانی خۆیان و یران دەکردن، بە دەستی خۆیان و بە دەستی برواداران.

أ- (بە دەستی خۆیان) ئەوه دیاره، خانوو کانیان تێکدهدا، شییانهو دەرگاو پهنجهره کانیان دهردههێنان، بۆ ئەوەى له شوێنی دیکه که خانوو یان لێ دروستکردهوه، سوودیان لێ ببینن، یان بۆ ئەوەى مسوڵمانان لێیان بههرمه نەدەن.

ب- (بە دەستی برواداران)، یانی: دوایی ئەوانیش تێکیان دەدا، بۆ ئەوەى ماله کانیان شوێنهاریان نەمێنن، یان بۆ ئەوەى هەر که لوپه لێکی تێدا هەبێ:

دهرگاو چوارچئویه، به‌رده، خشته، داره، سوودی لی ببینن، بۆ دروستکردنی یینا، بۆیه‌ش ده‌فهرموی: نه‌وان خانووه‌کانی خویمان، به‌دهستی خویمان و به‌دهستی برواداران کاول ده‌کردن، چونکه خویمان بوون وایانکرد، برواداران تاوا لییان به‌رقدا بچن و، تۆله‌یان لی بستینن.

(۱۱) - ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبُهمْ فِي الدُّنْيَا﴾، نه‌گهر نه‌وه‌ش نه‌بووایه، خوا ﷺ دهر به‌ده‌ری له‌سه‌ر نووسیون، له‌دنیا‌دا سزای ده‌دان.

یانی: نه‌گهر له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌بووایه، خوا بۆی بریار دابوون که ولاتی خویمان به‌جی به‌یتن و لیی بچنه‌ده‌ر، له‌دنیا‌دا سزای ده‌دان.

ئنجا خوا به‌چی سزای ده‌دان؟ به‌کوشتن و به‌به‌دیگرتن و ... هتد، لایه‌نتیک که تیکده‌شکی، له‌به‌رانبه‌ر لایه‌نتیکی دیکه‌دا، لایه‌نه‌براهه‌که سزای ده‌دا، لیره‌دا (لَوْلَا: حَرْفُ امْتِنَاعٍ لَوْجُودٍ)، (لَوْلَا): لیره‌دا به‌کاره‌یتراوه، به‌مانای پیتیک که: شتیک نابن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی شتیک هه‌یه، واته: خوا ﷺ سزای نه‌دان له‌دنیا‌دا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی دهر به‌ده‌ری له‌سه‌ر نووسیوون، ئنجا حکمه‌تی نه‌وه‌ش نه‌وه‌بوو، که بۆ مسولمانان باشت بوو، نه‌گهرنا له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌بووه، خوا ﷺ به‌زه‌یی پینان دابی، که‌سانتیک که دژی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بن، خوا به‌زه‌ییان له‌گه‌لدا به‌کارناهینتی، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و حالته، که به‌و شیوه‌یه برۆن به‌بن کوشتا، بۆ مسولمانان وا باشت بوو، هه‌م مسولمانان تووشی زهره‌ر نابن، لییان ناکوژری و بریندار نابن، هه‌م مال و مولکه‌که‌شیان ده‌بیته‌ده‌ستکه‌وت و بۆ مسولمانان به‌جی ده‌میینتی.

(۱۲) - ﴿وَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ﴾، له‌مه‌نزلکای دوارۆژیشدا نازاری ناگریان بۆ هه‌یه، واته: دۆزه‌خیش چاوه‌رپیان ده‌کات، وێرای سزای دنیا، بیگومان بۆ نه‌وانه‌ی مسولمان نابن و ناگه‌رینه‌وه‌ بۆ لای خوا، چونکه وه‌ک پیشت باسما‌ن کرد، دوو که‌س یان سی که‌س له‌جووله‌که‌کان مسولمان بوون، نه‌وانه‌هه‌م مولک و مالی خویمانان پاراست، هه‌م سه‌رو خوینی خوشیانان پاراست.

۱۳- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، (خوآنوار) حیکمه ته که ی باس ده کات و ده فهرموی: ﴿ثَوَدَهْش بَه هُوَى ثَه ووهه که دژایه تی و نا کوکیان کرد، له گه ل خواو پیغه مبه ره که ی دا، ﴿شَاقُوا أَي: خَالَفُوا وَعَادُوا﴾، سه ریچیان کردو دژایه تیان کرد، سه ریچی و دژایه تیبه که شی له شانندی ثه و په یمانه ی، له تیوان ثه وان و پیغه مبه ری خوآنوار و مسولمانان دا هه بوو، خو ی نواند، که له ﴿الْكِتَابِ، الْوَيْثِقَةِ﴾ دا، به رجه سه ته بوو و پیشر باس مان کرد.

۱۴- ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، ههر که سیکیش به ربه ره کانی خو بکات، بیگومان خوا تو له ی تونده، ﴿شَاقُوا، يُشَاقِ اللَّهَ، مُشَاقَّةً﴾، ثه ویه دوو لایه ن ههر کامیکیان له لایه ک بی، ثه و له لایه ک ثه و له لایه کی دیکه بی، بو به ربه ره کانی و دوو به ربه کیی کردن.

که ده فهرموی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، به دلنیایی خوا تو له ی تونده، نامرزی تو له ی خواآنوار له دنیا دا، به سه به ت (بنو قینقاع) و ﴿بَنُو النَّضِيرِ﴾ هوه، بریتی بووه له مسولمانان، مسولمانان نامرزو نامیری تو له، سزادانی خوای دادگهرن بو نه هلی کوفر، بو یه مسولمانان ده بی هه میسه هه و لبدن و ابن، که بتوان نامیرو نامرزی ده ستی خوای دادگهرن، بو تو له کردنه وه له بیروایانیک، که دژایه تی خو او پیغه مبه ری خوا ده کهن، نه گهرنا بیروایانیک که له مالی خو یان دابنیشن، مسولمانان له ده ستیان بی مزه رپه ت و سه لامه ت بن، به دلنیایی نیسلام له خه لکی هه لئا پیچی و، شهر به خه لک نافروشی، له خو وه سه نگر له خه لک ناگری، با نامسولمانیش بن وه ک نایه ق: ﴿لَا يَنْهَكُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقِنُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الممتحنة، به روشنی ده یگه یهن، بو یه خوا ده فهرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، ثه و سزادانه به هوی ثه ووه بوو، که دژایه تی خو او پیغه مبه ره که بیان کرد.

مهسه له ی دووه م:

برینی دارخورمایه کان، یان هیشتنه وه یان به پیوه، به مؤله تی خواو بو زه بوون گردنی لاده ران بوو، نه وه ش که خوا له مال و سامانی جووله که کان بو پیغه مبه ره که ی گتیرایه وه، مسولمانان نه رکیان پیوه نه کیتشا، که نه سپان و حوشرانی به خیرایی بو لیخورن، به لکو خوا هیتایه پیش، خواش ﴿۱۰﴾ پیغه مبه رانی خوئی، به سه ر هه ر که سیکدا که بیه وی زال ده کات:

خوا ده فهرموئی: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْ هَا فَاقِمْهَا عَلَىٰ أَسْوَلِهَا فَيَاذَنَ اللَّهُ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ﴾ ﴿۵﴾ وَمَا آفَاةَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ، مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ، عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۶﴾.

شیکردنه وی ئه م، دوو ئایه ته، له جهوت برکه دا:

(۱) - ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ﴾، هیچ دارخورمایه کتان نه بریوه.

هۆزی (بئو النضیر) خاوه ن کشت و کال بوون، به تاییه ت باخی دارخورمایان زور بوون، تنجا له که رمه ی ئابلوو قه دانی مسولماناندا، بو هۆزی (بئو النضیر)، که به ته ما بوون هه لئه قه ئین، پیغه مبه ری خوا ﴿۱۰﴾ فهرمانی کرد، هه ندیک له دارخورمایه کانیا ن بسووتینن، یان بیان برن، نه وانیش نه و باخ و بیستان و کشتوکاله ی خویان زور خوشده ویست و دلیان پیوه ی بوو، په نگه هانده ریکی به هیزیان که به رگری بکه ن و مپننه وه له قه لایه کان و شوینه کانی خویان دا، نه وه بووی که چاویان له باخی دارخورماو کشتوکاله که یان بووه، بویه پیغه مبه ری خوا ﴿۱۰﴾ فهرمووی: هه ندیک له دارخورمایه کانیا ن بسووتینن یان بیان برن، بو نه وه ی ئاسانتر ده ستیان له ولاته که یان و له قه لآو خانوو ه کانیا ن به ربی و، که متر به ره نگاری بکه ن.

هه لَبه ته دارخورمايه كان كه بپردراون، دوايي دارخورمايه كان بوون به ده سته هوتي مسولمانان و خوځيان زهره ريان كرده، له ولاشه وه جووله كه كان قازانجيان ليكرد، كه له جياتي ته وه ي خوځيان بكوژرين، دارخورماكانيان بپردرين، به لام گرنك ته وه يه، له و كاته دا به رژه وه نديي جه نكيي واي ده خواست، ته و دارخورمايانه بپردرين، بو ته وه ي جووله كه كان هتي دليان، به و شيويه نه ميني به رگريي بكن و، خوځين كه متر برژي له هه ردوولاو، به سه لامه تر پرون و ولاته كه به جي بهيلن، چونكه ته وه ي گرنك بووه ته وه بووه، ته وانه چيديكه له وي نه ميننه وه، وه ك كانگايه كي ميكروپ، وه ك خه نجه ركي غه در، كه له پشته وه له پشتي مسولمانان ده دري، حيكمه ته كه و نامانجه كه ته وه بوو، واته: نامانج ته وه نه بوو، ته وانه بنبر بكرين و بكوژرين، نامانج ته وه بوو، ته و كانگاي غه دره له وي نه ميني.

تنجا خوا ده فه رموي: ﴿ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ ﴾، هيچ دارخورمايه كتان نه بريوه،
(اللَّيْنَةُ: النَّخْلَةُ ذَاتُ التَّمْرِ):

أ- (لينة) دارخورمايه ك به ري پتوه يتز

ب- هه نديكيش گوتوو يانه: (اللَّيْنَةُ: النَّوْعُ الْمَمْتَاؤُ مِنَ النَّخْلِ)، جوړي هه ره چاك له دارخورما.

ج- هه نديكيش گوتوو يانه: (لَيْنَةٌ) هه موو جوړه كاني دارخورمايه، جكه له (عَجْوَةٌ وَبُرِّي)، ته وانه ش دوو جوړه دارخورمان.

د- به لام (راغب الأصفهاني) ره حمه تي خوي لي بي و، زوريك له زانايان ده لين: (لَيْنَةٌ) هه موو جوړه كاني دارخورما ده گريته وه، خوا ده فه رموي: هيچ دارخورمايه كتان نه بريوه.

۲- ﴿ أَوْ تَرَكَتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا ﴾، هه روه ها هيچ دارخورمايه كتان، واز لینه هیناوه میننه وه، له سه ر بنكه كاني خوځيان.

هه ر كاميكتان وا ليكرد بي: بریتان یا خود هیشتبانه وه به پتوه:

(۳) ﴿فَيَا ذِينَ آئْتُوا لِيُخْرِىَ الْفٰسِقِينَ﴾، ئەو بە مۆلەتى خوا بوو، بۇ ئەودش بوو ئەو لەپى لادەرو لا رى بووانە، زەبوون بکات، يانی: لە پرووی مەعنەوییهو تىک بشکىن، و چىدىکە دلیان بەو شوئەو نەمىن، بە تەماعى ئەودى دواى دەچنەو سەر باغ و کشتوکالى خویان، بەرگریه کی سەخت و خۆمرینەر (دفاع مۇستەمیت) بکەن.

کەواتە: هەردوو کارەکان، چ پىنى دارخورمايه کان، چ هیشتنەو هەيان، بە فەرمانى خوا بوون، کە بە پىغەمبەرى خۆى راگەياندو، ئەمەش وەلامى ئەو قسانەى جوولە کەکانە، کە بانگيان دەکرد (يا مُحَمَّد! كُنْتَ تَنْهَى عَنِ الْفٰسَادِ، تَعِيبُ النَّاسِ عَلَيْهِ، وَالْآنَ تَفْعَلُ!)، ئەى موخەممەد! تۆ جاران رىگىريت دەکرد لە تىکدان و لە خەلکت بە رەخنە دەگرت، ئەگەر تىکدانيان کردبايه، کە چى ئىستا بۆ خۆت دەیکەى، (هاوولە کانت دارخورمايه کان دەپن، يان دەيانسووتىن)، خواش ئەى لە جياتى پىغەمبەرە کەى ئەو ئەلامى دايەو، کە هەر دارخورمايه کتان پىبى، يان هیشتنەو ئەو لەسەر بنکە کەى بە پىو، بە مۆلەتى خوا بوو، بۆ ئەودش بوو ئەو لە رى دەرچووانە، زەبوون بکات و لە پرووی دەروونىیهو تىکيان بشکىن.

(۴) ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾، ئەودش کە خوا ئەوانەو، (لە لای ئەوانەو) گىرايهو بۆ پىغەمبەرە کەى ﴿فَأَءَاءَ رَجَعٌ﴾ گەرايهو، (أَفَاءَ، أَرْجَعُ)، گىرايهو، لىرەش دا: (أَفَاءَ أَي: أَعْطَى الْفِيءَ)، دەستکەوتى (بى شەرى) پىدا، ئەودى خوا لە لای ئەو هۆزانەو، چ (بُنُو النَّضْرِ)، چ (بنو قينقاع)، گىرايهو بۆ لای پىغەمبەرە کەى ئەو.

(۵) ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾، ئىو (بە مەبەستى دەستخستنى) هىچ نەسپانتان بە خىراى بۆ لىنەخوړن و، حوشترانىستان بە خىراى بۆ لىنەخوړن، (الإيجاف: نَوْعٌ مِنَ السَّرِيِّ، وَهُوَ السَّرِيرُ السَّرِيعُ، وَأُرَيْدُ بِهِ الرِّكْبُ)، (إيجاف): برىتیه لە جوړىک لە رۆىشتنى ئەسپان، کە رۆىشتنىكى خىرايه، کە لىرەدا مەبەست پى، پىغاردانى ئەسپەکانە، (خَيْلٍ) ناوى کۆيه بۆ ئەسپ، جگە لە بىزەى خۆى، (فَرَسٌ) بە

(خَيْل) کۆده کریته وهو، جاری واش هه یه به (أَفْرَاس) کۆ ده کریته وه، نه سپه کان، (رِکَاب) یش ناوی کۆیه، بۆ ئهو حوشرانه ی به که لکی بارو سوار دین، چونکه هه موو حوشریک به که لکی بارو سوار نایه ت.

کهواته: ئهو دهستکه وته به سینایی وه دهست هاتوهو، ئیوه پتوه ی ماندوونه بوون، تاکو وهک دهستکه وتی جهنگیی (الغنیمه الحریبه) به سه ر جهنگاوه راندا دابه ش بکری.

۶- ﴿وَلَئِنْ كَانَ اللَّهُ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾، به لام خوا پیغه مبه رانی خوی، به سه ر هه ر که سیکدا بیهوی زال ده کات، موحه ممه دیش ﴿يَهْدِيكُمْ﴾ به کیکه له پیغه مبه رانی خوا، بۆیه زالی کرد به سه ر ئهو هۆزه جووله که په یمان شکین و موخه ننه تانه دا.

کهواته: ئهی مسوولمانینه! چاوتان له وه نه بئ، ئهم دهستکه وته ش ئیوه به شتان تییدا هه بئ، وهک جهنگاوه ر، چونکه خوا ﴿يَهْدِيكُمْ﴾ به بئ کوشتاریکی ئه وتۆ - نه زانراوه هیچ کام له هاوه لان شه هید کرابن - به لکو به ئاسانی هاته دهست، خوا ترسی خسته دئی جووله که کانه وهو، به جوړیک بۆیان هات، بیران لئ نه کرد بۆوهو، خوا ﴿يَهْدِيكُمْ﴾ وه حییی بۆ پیغه مبه ر نارد، یان ئیلهامی کرد بۆ کرد، که دارخورمایه کان بسوو تینیی، ئابلووقه یان بدات، ترسیشی خسته دلپانه وه، کهواته: کاره که زیاتر خوا کردی.

هه لبه ته که مروقه کانیش بیکه ن، هه ر خوا کردوو یه تی، به لام مروقه کان جاری وا هه یه ده بنه نامراز، به لام ئه وچاره بئ ئه وهی ئامرازایه تی مروقه کان بهرجهسته ببئ، خوا ئهو کاره ی تپه راند، بۆیه ئهو دهستکه وته ی له وان به جیم، شتیک بوو خوا گپراهه وه بۆ لای پیغه مبه ره که ی.

۷- ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، خواش له سه ر هه موو شتیک به توانایه، (الطبري) ئاوا ته عبیر له مانای ئهو ئایه ته ده کات، ده لئ: (أَنْ مَا رَدَّ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَمْوَالِ بَنِي النَّضِيرِ، لَمْ تَرْكَبُوا لِتَحْصِيلِهِ خَيْلًا وَلَا إِبِلًا، وَلَا تَجَسَّمْتُمْ لَهَا شُقَّةً، وَلَا لَقَيْتُمْ بِهَا حَرْبًا وَلَا مَسْقَةً،

وَإِنَّمَا كَانَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى مِيلَيْنِ، فَجَعَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ أَمْوَالَ بَنِي النَّضِيرِ لِرَسُولِهِ ﷺ خَاصَّةً لِهَذَا السَّبَبِ).

واته: نهوهی خوا ﷺ له مال و سامانی خاوهن کتیبان، گزرایه وه بو لای پیغهمبره کهی ﷺ و کردیه دهستکهوتی، تیره بو په یداکردنی، نه سواری نه سپان بوون، نه سواری حوشترا نیش بوون و، هیچ زه حمه تان پیوه نه کیشاو، له سه ری تووشی جهنگ و ناره حه تیی نه بوون، به لکو نه و شوینه [جیتی (بَنُو النَّضِيرِ)، (بنو قینقاع)]، ماوهی دوو میله ری بوو، (واته: سن کیلومتره ترو شتیک له مه دینه دوور بوو)، بویه خوا ﷺ نهوهی تایهت کرد به پیغهمبره که یه وه.

له و باره وهش هم دهقه دینین: (عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ﷺ قَالَ: كَانَتْ أَمْوَالَ بَنِي النَّضِيرِ مِمَّا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ، مِمَّا لَمْ يُوجِفْ عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ بِغَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ، وَكَانَتْ لِلنَّبِيِّ ﷺ خَاصَّةً، فَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى أَهْلِهِ تَفَقَّةً سَنَةً، وَمَا بَقِيَ يَجْعَلُهُ فِي الْكُرَاعِ وَالسَّلَاحِ عِدَّةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى) (أخرجه البخاري: ۴۸۸۵، ومُسلم: ۱۷۵۷).

واته: عومه ری کوری خه تباب ﷺ گوتوویه تی: مال و سامانه کانی هوژی (بَنُو النَّضِيرِ) له وه بوو که خوا گزرایه وه بو پیغهمبره که ی ﷺ (قیه)، بریتیه له و دهستکهوته ی بن جهنگ و کوشتر له کافران ده گیری، که مسولمانان، نه بو ی سواری نه سپ بوون، نه بو شی سواری حوشتر بوون، به خیرایی بو ی بچن، بویه خوا ﷺ به تایهت دایه پیغهمبر ﷺ، نه ویش له و دهستکهوته بزیوی سالیکی مال و خیزانی خو ی لی داده نا، نهوی دیکه شی به و لآخ ددها، (به نه سپ و حوشترو تیستر) و به پیداو یستییه کانی جهنگ، له پیناوی خوی به رزدا.

(الْقِيَاءُ: فِي الْحُرُوبِ وَالْغَارَاتِ: مَا يَتَّظَرُ الْجَيْشُ بِهِ مِنْ مَتَاعٍ عَدُوَّهُ، وَهُوَ أَعْمٌ مِنَ الْغَنِيمَةِ، فَيَكُونُ بِالْقِتَالِ وَغَيْرِهِ، لَكِنُّ الْغَنِيمَةُ هِيَ مَا أُخِذَ بِالْقِتَالِ).

زانایان له باره‌ی پیناسه کردنی (الْقِيَاءِ، الْغَنِيْمَةُ، الْأَنْقَالَ) هوه، زور قسه‌یان کردوه، تیمه‌ش دواتر قسه‌یه‌کی لای ده‌که‌ین، به‌لام زوربه‌یان رایان وایه ده‌لین: (الْقِيَاءِ)، له جه‌نگه‌کان و هه‌لکوتانه‌سه‌ره‌کاندا، نه‌وه‌یه‌که سوپا له‌که‌ل و په‌لی دوژمنه‌که‌ی زه‌فه‌ری پی‌ده‌بات و، (الْقِيَاءِ) چه‌مکه‌که‌ی گشتیتره له (غنیمة)، چونکه (الْقِيَاءِ) ده‌گونجی به‌شه‌رو کوشتار بگیری و، ده‌شگونجی به‌بی کوشتارو جه‌نگ بگیری، به‌لام غنیمه‌ت که به‌مانای ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ دی، هه‌ر ده‌بی له‌دوای جه‌نگ و، به‌هوی جه‌نگه‌وه‌ده‌ست بکه‌وی.

(إِجَاف): جوړیکه له‌رؤیشتنی خیرای نه‌سپان، یاخود حوشران، له‌زمانی عه‌ره‌بییدا ده‌گوتری: (وَجَفَّ الْفَرَسُ وَالْبَعِيرُ يَجْفُ وَجْفًا، وَهُوَ سُرْعَةُ السَّيْرِ، وَأَوْجَفُهُ صَاحِبُهُ إِذَا حَمَلَهُ عَلَى السَّيْرِ السَّرِيعِ)، واته: نه‌سه‌که، یان حوشره‌که به‌خیرایی رویی، به‌لام نه‌گه‌ر بگوتری: به‌خیرایی رویشتنرا، ده‌گوتری: (أَوْجَفُهُ صَاحِبُهُ)، خاوه‌نه‌که‌ی به‌خیرایی لیبخوری، نه‌گه‌ر حوشره‌سواره، نه‌گه‌ر نه‌سپ سواره، به‌خیرایی لیبخوری، ده‌گوتری: (أَوْجَفَ)، لیره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾، تبه‌وه‌نه‌سه‌که‌کانتان به‌خیرایی بو‌لیخوړین، نه‌حوشره‌کانیش، به‌گورتیی: پی‌وه‌ی ماندوو نه‌بوون.

پیناسه‌ی سئ و شه‌ی: (الْقِيَاءِ، الْغَنِيْمَةُ، الْأَنْقَالَ):

۱- (الْقِيَاءِ): (الْحَرَاجُ، وَالْقِيَاءُ: الْغَنِيْمَةُ تُنَالُ بِلَا قِتَالٍ، وَالْجَمْعُ أَقْيَاءٌ وَفِيؤُءٌ)^(۱)، واته: (الْقِيَاءِ: الْحَرَاجُ)، نه‌وه‌ندازه‌ماله‌ی داده‌نری له‌سه‌ر زه‌وییه‌که، که به‌ده‌ست نامسولمانانه‌وه‌یه، به‌لام له‌ژیر رکیف و کونترولی مسولمانان دایه، هه‌روه‌ها (قِيَاءِ) یش به‌مانای ده‌ستکه‌وتیک دی، به‌بی جه‌نگ بگیری، وشه‌ی (قِيَاءِ) به (أَقْيَاءٌ وَفِيؤُءٌ) کو‌ده‌کریته‌وه.

(۱) (المعجم الوسيط) ص: ۷۰۹.

هه لَبَه تَه رَاي دِيكَه ش لَه بَارَه ي (الْقِيء) هوه هه يه، كه ته وه يه چ به جهنگ و كوشتار كو بَكْرِيْتَه وه، چ بِي جَهنگ و كوشتار، ته و رايه ش وا پِنْدَه چِن رَاسْتَر بِي، به لَام (المُعْجَم الوَسِيْط) به و جوْرَه ي هِيْناوه كه گوتمان.

۲- (الْغَنِيْمَةُ): (مَا يُؤْخَذُ مِنَ الْمُحَارِبِينَ قَهْرًا، وَالْجَمْعُ غَنَائِمٌ) ^(۱)، (غَنِيْمَةٌ): ته وه يه كه له دوژمنِيكي جهنگاوهر له جهنگدا ده گيرِي، به زه بَرِي هِيْزو چهك و به كوشتار، وشه ي (غَنِيْمَةٌ) به (غَنَائِمٌ) كوْده كرِيْتَه وه.

۳- (الْأَنْفَالُ): (النَّفْلُ: الْغَنِيْمَةُ، وَالنَّفْلُ الْعَطِيَّةُ، وَالْجَمْعُ الْأَنْفَالُ) ^(۲)، واته: (أَنْفَالٌ) ههم به ماناي ده سته وتي جهنگي دي، ههم به ماناي به خَشِيْنِيْش دي، اِخَه لَاتِيْك، دياريهك، كه فه رمانده ي سوپايهك ده يدات به كه سِيْك، كُوِي (نَفْلٌ) بَرِيْتَه له (أَنْفَالٌ).

(۱) ههمان سه رچاوه ص: ۶۶۴.

(۲) ههمان سه رچاوه ص: ۹۴۴.

مه‌سه‌له‌ی سبیه‌م:

دابه‌شکردنی‌ته‌و مآل و سامانه‌ی خوا، له‌ئاوه‌دانیه‌کانسی بی‌بروایانی شه‌ر
 فروشه‌وه، دوا‌ی تیکشکانیان ده‌یگبیریته‌وه بو پیغه‌مبه‌ره‌ک‌ه‌ی، ده‌بیته‌هی
 خواو پیغه‌مبه‌رو خزمان و هه‌تیوان و نه‌داران و ریسوار، بو‌ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستی
 ده‌وله‌مه‌ندان دا کورت هه‌ئه‌یه‌ت، پتویستیشه‌برواداران وه‌رگری هه‌ر شتیک
 بن، که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیمان ده‌دات و، هه‌رچی لیشیان قه‌ده‌غه‌ده‌کات، وازی لئ
 بهینن، هه‌روه‌ها‌ئه‌و ده‌ستکه‌وته، ویرای ئه‌وانه‌ی باسکران، هی‌کوچکه‌رانیشه،
 که‌ له‌ پیناوی خوا‌دا ده‌ستبه‌رداری مآل و حالی‌ خو‌یان بوون و، به‌جیان
 هه‌شتوه‌و، له‌ ریی خوا‌دا تیک‌خوشاون و خواو پیغه‌مبه‌ری خوا‌یان سه‌رخسته‌و،
 ئه‌وانه‌ن راستی راسته‌قینه، دیسان ئه‌و مآل و سامانه‌هی پشتیوانانیشه، که‌
 به‌ر له‌ کوچکردنی کوچکه‌ران، مه‌نزلگای ئیسلامیان بنیات ناوه‌و، ئیمانیان تیدا
 سه‌قامگیر کردوه، خه‌لک به‌سه‌ر خو‌یان دا هه‌لده‌بژیرن و، ئه‌وه‌ی به‌کوچکه‌ران
 ده‌دری له‌ مآل و سامان، ئیره‌بیان پئ‌نابهن و، هه‌ست به‌ئاتاجیی ناکهن له‌
 دئیان دا بو‌ی، ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ چرووکی و رژدییه‌ک، که‌
 له‌ دئا‌دا هه‌یه، پاریزراون، ویرای ئه‌وانیش، هی سه‌رجه‌م ئه‌و مسولمانانه‌شه،
 که‌ دوا‌ی کوچکه‌ران و پشتیوانان دین و، بو‌یان ده‌پارینه‌وه‌و، داوا‌ی به‌کوئل له‌
 خوا‌ده‌کهن، که‌ کینه‌یان به‌رانبه‌ر به‌بروادارن، نه‌خاته‌نیو دل و ده‌روونه‌وه‌:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
 وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ
 فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ
 الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَبْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ بَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا
 يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ ﴿١٠﴾

شیکردنه‌وی، تم، نایه‌تانه، له نوزده برگه‌دا:

خوا له نایه‌ته‌کانی پشوو‌دا باسی ته‌وی کرد، به شیوه‌یه‌ک که شایسته‌ی خو‌یه‌تی، که نه مسولمانان، گومانیان و ابوو، نه جووله‌که‌کانیش، پیمان و ابوو، بگونجی له قه‌لایه‌کانیان و له مال و حال و نیشتمانی خو‌یان، دهر بکرین، خوا بِأَنَّ به شیوه‌یه‌ک بارودو‌خیکی ره‌خساندو هه‌ندی هوکاری ره‌خساندن، که ته‌وان ناچار بن، ته‌و زیندو نیشتمان و مال و حاله‌ی خو‌یان به‌جیبه‌یلن، له ته‌نجامی ته‌وه‌دا که په‌یمان شکینی و غه‌درو خیانه‌تیا‌ن کردو، دوا ته‌وه دینه‌سه‌ر باسی ته‌وه، که ته‌و مال و سامانه‌ی لی‌تیا‌ن به‌جی‌ماوه‌و خوا گپراویه‌ته‌وه بو ده‌ستی پیغه‌مبه‌رو مسولمانان، ده‌بی چون هه‌لس و که‌وتی تیدا بکری و چی لی بکری؟!

١- ﴿ مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى ﴾. ته‌وه‌ی خوا گپراویه‌ته‌وه بو سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خو‌ی، له مال و سامانی خه‌لکی تاوه‌دانیه‌کان، (القری) کوی (القریه) یه، واته: شاری قه‌ره‌بالغ و تاوه‌دانیی گه‌وره، که هه‌م جیکاو ریکاو شاری (بنو قینقاع) ده‌گرته‌وه، هه‌م هی (بنو النضیر) و، هه‌م هی جگه له‌وانیش ده‌گرته‌وه، که دوا‌یی (بنو قریظه) ش ده‌رکران، هه‌روه‌ها دواتر خه‌لیفه‌ی دووه‌م عومه‌ر (خوا لی‌ی رازی بن)، له ته‌نجامی لی‌پشکو‌تنه‌وه‌و ده‌رکه‌وتنی غه‌درو خیانه‌تی جووله‌کانی خه‌یه‌ردا، ته‌وانیشی ده‌رکردو، یه‌کجاری نیمچه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ببی له جووله‌که‌کان پاک‌کریا‌یه‌وه‌و، هه‌موویان چوون بو شام و بو شو‌تانی دیکه.

خوا ده‌فه‌رموی: ته‌وه‌ی خوا گپراویه‌ته‌وه بو لای پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خو‌ی، له مال و سامانی خه‌لکی تاوه‌دانیه‌کان:

(۲) ﴿فَلْيَهْزِمُوا الْكُفْرَ الَّذِي كَفَرَ بِكُمْ وَلْيَقْتُلُوا الْكُفْرَ الَّذِي كَفَرَ بِكُمْ﴾ (نهو دهستكهوته) بؤ خوا و پیغهمبه‌ره‌که‌ی و خزمان و هه‌تیوان و نه‌داران و ری‌بواران.

بیگومان هه‌موو شتیک هه‌ر هی خواجه، به‌لام لی‌رده‌دا خوا ناوی خوئی له‌گه‌ل پیغهمبه‌ردا ﴿فَلْيَهْزِمُوا الْكُفْرَ الَّذِي كَفَرَ بِكُمْ﴾ وهک ته‌شریف بؤ پیغهمبه‌رو زیاتر پيشاندانی پیگه‌و ری‌زو حورمه‌تی پیغهمبه‌ری خوا ﴿فَلْيَهْزِمُوا الْكُفْرَ الَّذِي كَفَرَ بِكُمْ﴾ بؤ پیغهمبه‌ری خوا ﴿فَلْيَهْزِمُوا الْكُفْرَ الَّذِي كَفَرَ بِكُمْ﴾ یانی: له‌ ژیر رکیف و ده‌سه‌لاتی ته‌ودا ده‌بی، نهو مال و سامانه‌ی له‌ خه‌لکی ناوه‌دانیه‌کانه‌وه به‌بی جه‌نگ دپته‌وه ده‌ستی پیغهمبه‌ری خوا ﴿فَلْيَهْزِمُوا الْكُفْرَ الَّذِي كَفَرَ بِكُمْ﴾، نهو ته‌سه‌رپوفی تپدا ده‌کات، ته‌ویش بؤ خزمان، خزمانی خوئی، ته‌وانه‌ی خه‌رجیان له‌سه‌ر پیغهمبه‌ری خوا پی‌ویست بووه، یان ته‌وانه‌ی زه‌کاتیان پی‌ نه‌دراوه و له‌وه به‌شیان دراوه، وهک قه‌ره‌بوو کردنه‌وه‌یه‌ک، هه‌روه‌ها بؤ هه‌تیوان و نه‌داران و ری‌بواران.

ری‌بواران، ری‌بوار که‌سیکه‌ په‌کی ده‌که‌وئی، نه‌ک هه‌موو ری‌بواریک، به‌لکو نه‌و ری‌بواره‌ی په‌کی ده‌که‌وئی و، له‌ مال و حاللی خوئی دووره‌و، ناتوانی بگاته‌وه شوینی خوئی، بایی ته‌وه‌نده‌ی پی‌ی ده‌گاته‌وه شوینی خوئی، ته‌ویش له‌و مال و سامانه، پی‌ی ده‌دری، هه‌ر وهک له‌ زه‌کاتیشدا پشک و به‌شی بؤ دانراوه.

نجا خوا ﴿فَلْيَهْزِمُوا الْكُفْرَ الَّذِي كَفَرَ بِكُمْ﴾ حیکمه‌تی ته‌وه‌مان بؤ ده‌خاته‌ روو، بؤچی خوا ﴿فَلْيَهْزِمُوا الْكُفْرَ الَّذِي كَفَرَ بِكُمْ﴾ دا‌به‌ش ده‌کات؟

(۳) ﴿كُلٌّ لَّا يَكُونُ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَعْيُنِ مِنْكُمْ﴾ بؤ ته‌وه‌ی نه‌و مال و سامانه قه‌تیس نه‌بی و کورت هه‌لته‌یه‌ت له‌ ده‌ستی ده‌وله‌مه‌نده‌کان له‌ تپوه‌دا، وشه‌ی (دَوْلَة) خویندراویشه‌ته‌وه: (دَوْلَة)، به‌لام (الطبري) ده‌لی: ته‌نیا وشه‌ی (دَوْلَة) راسته، چونکه (دَوْلَة) بؤ حوکم و ده‌سه‌لاته، به‌لام (دَوْلَة) بؤ مال و سامانه، هه‌ندیکیش ده‌لین: نه‌خیر (دَوْلَة و دَوْلَة) هه‌ردووکیان به‌ مانای کورته‌ه‌لینانی مال و سامان، یاخود ده‌سه‌لاتن، له‌ ده‌ستی چه‌ند که‌سیکدا، واته: هه‌ردووکیان بؤ هه‌ردووک واتایه‌کان به‌کار دپن.

نهم رسته‌ موباره‌که: ﴿كُلٌّ لَّا يَكُونُ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَعْيُنِ مِنْكُمْ﴾ بؤ ته‌وه‌ی مال و سامان، له‌ ده‌ستی ده‌وله‌مه‌نده‌کان‌تاندا کورت هه‌لته‌یه‌ت و قه‌تیس نه‌بی، تاب‌وو‌قه

نه‌دری و قورخ نه‌کری، ئەمه بناغە ی ئابووری ئیسلامیە، ئابووری ئیسلامی دەئتی: مأل و سامانیک که خوا دایناوه لەسەر زەوی، بۆ هەموو مەزۆفەکانی داناوه، هیچ کەسێک بە هیچ ناوونیشانیک، بۆی نیە قورخی بکات بۆ خووی و تاپۆی بکات، دەستی بەسەردا بگری وەک ئیستا هەیه، لە هەریمی کوردستاندا هەیه، لە عێراقدا هەیه، لە ولاتانی مسوڵمانشین دا هەیه‌و، لە هەموو دنیادا هەیه، ئەوەش پێچەوانە ی ئەو هەیه که خوا دایناوه.

ئیستا لە ولاتیکی وەک ئەمریکا، لە سەدا پینجی (۵٪) خەلکی ئەمریکا، خاوەنی لە سەدا نەو دەو پینجی (۹۵٪) ی واریدات و مۆلک و سامانە، که لە ئەمریکا هەیه، لە سەدا نەو دەو پینج (۹۵٪) یشی خاوەنی سەدا پینج (۵٪) ه، ئەو حالەتەش لە هەموو ولاتانی دنیادا هەیه‌و باو، ئنجا ئەو هەمووشی پێچەوانە ی ئەو هەیه که خوا فرموویەتی، خوا دەفەرموی: مأل و سامان و دارایی، نابێ تەنیا لە دەستی دەولەمەندەکاندا قورخ بگری، بە لکو دەبێ هی هەموو لایەک بێ، هەر کەسە بە ئەندازە ی پتووستی خووی، پشک و بەشی تیییدا هەبێ.

۴- ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾، هەرچی پێغەمبەریش ﷺ پێتان دەدا لێی وەر بگرن و، هەرچی ئەو لێتان قەدەغە دەکات، دەستی لێ هەلبگرن، ئەم رستە موبارە کە: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾، هەرچەندە لە سیاقیکدا هاتو، باسی پێدانی دەستکەوتی جەنگییە، یاخود پێدانی مۆلک و سامانی گشتییە، که لە دەستی پێغەمبەری خوا ﷺ دایە، واتە: لە دەستی سەرۆکی دەولەتی ئیسلامی دایە، پێغەمبەری خوا ﷺ بە ناوونیشانی سەرۆکی دەولەت ئەو مأل و سامانە دێتە دەستی، واتە: دەبێتە هی دەولەت و مۆلکی گشتییە، بۆ ئەو هی لە دەستی چینیکیدا کورت هەلنەبەت، که دەولەمەندەکان و دەسەلاتدارەکان، بە لکو دەبێ مۆلکی گشتی بێ، لە دەستی پێغەمبەر دایە و دوا ی ئەو بە دەستی جێنشینەکانیەو دەبێ و، دوا ی بە دەست حوکمرانانی دیکەو دەبێ، بۆ بەرژەو ندی گشتی و، هەموو ئەو توێژانە ی

ئاتاجن و پیوستیان پتی ههیه، به کاربهیتری، لهو سیاقه دا خوا دهفه رموی: هه رچی پیغهمبه **﴿﴾** پیتان ده دا لئی وه ر بگرن و، هه رچی نهو ریتان لیده گرتی و لیتان قه دهغه ده کات، دهستی لی هه ل بگرن، به لأم چه مکه که ی گشتیه و بهس مأل و سامان ناگریته وه، به لکو یانی: هه رچی پیغهمبه **﴿﴾** پیتان ده دا، له نه مرو نه هی لئی وه ر بگرن و، هه رچی لیتان قه دهغه ده کات، دهستی لیتهه ل بگرن.

با لهو باره وه نه م ده قه ی سونه ت بینین:

عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَعَنَّ اللَّهُ الْوَأَشْمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ، وَالْمُتَمَمَّصَاتِ، وَالْمُتَفَلْجَاتِ لِلْحُسْنِ، الْمُغْفِرَاتِ خَلْقِ اللَّهِ، فَبَلَغَ ذَلِكَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي أَسَدٍ يُقَالُ لَهَا: أُمُّ يَعْقُوبَ، فَجَاءَتْ فَقَالَتْ: إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّكَ لَعَنْتَ كَيْتَ وَكَيْتَ! فَقَالَ: وَمَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى؟ فَقَالَتْ: لَقَدْ قَرَأْتُ مَا بَيْنَ الْوَحْيَيْنِ، فَمَا وَجَدْتُ فِيهِ مَا تَقُولُ، قَالَ: لَيْنَ كُنْتَ قَرَأْتِيهِ لَقَدْ وَجَدْتِيهِ، أَمَا قَرَأْتِ: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَإِنَّهُ قَدْ نَهَى عَنْهُ! (أخرجه البخاري: ۴۸۸۶، مسلم: ۱۶۷۸).

واته: رۆژی عه بدولای کوری مه سهوود خوا لئی رازی بی گوتوویه تی: خوا نه فرینی کردوه لهو نافرته تانه ی خال له خه لک ده کوتن و، نهو نافرته تانه ی داوا ده که ن خالیان بۆ بکوتری، (بۆیه باسی نافرته تانیک که خال ده کوتن و، نافرته تانیک که داوا ده که ن خالیان بۆ بکوتری، کراوه، چونکه نافرته تان زیاتر واده که ن، هه رچه نده تیتستا نهو دهرده په رپوه ته وه بۆ هه ندیک له گه نچانیس (کوران)، که لاسایی نافرته تان ده که نه وه!)، هه روه ها نهو نافرته تانه ی برۆیان ده که ن و، نهو نافرته تانه ی ددانیان ته نک و باریک ده که نه وه بۆ جوانیی، نهوانه ی دروستکراوی خوا ده گۆرن، ننجانه مه به نافرته تانیک که بشته وه له هۆزی به نی نه سه د، که پتی ده گوترا: دایکی به عقووب، (به ناوی کوره که یه وه هه لده درا، یا خود

کونیه که ی و ابوو)، هات بؤ لای عه بدوللای کوری مه سعوود گوتی: بیستومه نه فرهنت له نهو شته و نهو شته کردوه! نهویش گوتی: تئجا بؤچی نه فرین له که سیک نه که م، که پیغه مبهری خوا ﷺ نه فرینی لیکردوه و، له کتییی خواشدا ههیه، ئافره ته که ش گوتی: من ته ماشای نیوان و دوو بهر که که ی موصحه فم کردوه، ههچ شتیکم له و باره وه تیدا نه بینیه! عه بدوللای کوری مه سعوودیش پیی گوت: نه گهر فورئانت خوئند بیته وه، له ویتدا بینیه، ئایا نه تخوئندوته وه: ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، واته: نه وه ی پیغه مبهر پیتان ددها لئی وهر بگرن و، نه وه ی نهو لیتان قه ددهغه دهکات، دهستی لی هه بگرن؟ گوتی: با، گوتی: به دلنیایی پیغه مبهر ﷺ نه هی کردوه له وه، خواش ده فهرموئ: هه رچی پیغه مبهر ﷺ لئی قه ددهغه کردن، دهستی لی هه بگرن و، هه رچی نهویش فهرمانی پیکردن، لئی وهر بگرن.

(الطبري) له مانا کردنی نه م رسته موباره که دا که ده فهرموئ: ﴿كُلٌّ لَا يَكُونُ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَعْيُنَاءِ مِنْكُمْ﴾، ته عبیریکی ئاوا به کار دینئ و ده لئ: (کیلا یكون ذلك الفیء دولة، یتداوئله الأعیاء منکم بیئهم، یصرفه هذا مرة فی حاجات نفسه، وهذا مرة فی أبواب البر وسبل الخیر، فیتعلون ذلك حیث شاءوا).

واته: بؤ نه وه ی نهو مال و سامان و دهستکه وته، قورخ نه بی له دهستی ده و له مه نده کانتاندا، له نیوان خوئاندا به ویستی خوئان، یه کیکیان بؤ پیداو بیستییه کانی خوئی به کاری دینئ و، نهوی دیکه شیان له خیر و چاکه کان دا به کاری دینئ، بهو شیوه یه ی خوئان پیتان خو شه.

له باره ی (قیئ) ده وه نه م دهقه دینئ:

إِعْن مَالِكِ بْنِ أُوَيْسِ بْنِ الْخَدَّانِ قَالَ: قَرَأَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا...﴾ (١٠) التوبة، حَتَّى بَلَغَ: ﴿عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ (١١) التوبة، ثُمَّ قَالَ: هَذِهِ لِهَوْلَاءِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ

حُمْسُهُ، وَالرَّسُولَ وَيَلْزِمُ الْفُرْقَيْنِ وَالْيَتَمَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ
 بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿٤١﴾ الْأَنْفَال، ثُمَّ قَالَ: هَذِهِ لَهُمْ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى
 فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ
 مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُمُورِهِمْ يَتَعَوَّنَ فَضَّلَا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
 وَنَضْرُورًا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
 مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
 كَانَ بِهِمْ حَصَصَةٌ وَمَنْ يُوَقِّ شُحَّ نَفْسِهِ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا
 مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي
 قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ الْحَشْر، ثُمَّ قَالَ: اسْتَوْعَبَتْ هَذِهِ
 الْمُسْلِمِينَ عَامَّةً، وَلَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا لَهُ فِيهَا حَقٌّ، ثُمَّ قَالَ: لَيْزٌ عَشْتُ لِيَأْتِيَنَّ الرَّاسِيَ وَهُوَ
 يَسْرُو جَمِيرَ نَصِيبُهُ فِيهَا، لَمْ يَعْرِقْ فِيهَا جَبِينُهُ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ٣٢٩٥٣).

واته: مالیکسی کوری نهوسی کوری ههدهسان ده لئى: پوژئیک عومه ری
 کوری خه تباب (خوا لئى رازی بئى)، نایه تی ژماره: (٦٠) ی سووره تی (التوبة)
 ی خوئنده وه، که باسی دابه شکردنی مالى زه کات ده کات، به سه ر هه شت جوړه
 که سدا، دواى گوتى: نا نه وه بو نه و جوړه که سانه یه، (تهم مالى زه کاته، بو
 نه و هه شت جوړه که سانه یه که باسکراون)، دواى نه و نایه تی خوئنده وه،
 نایه تی ژماره: (٤١)، سووره تی: (الأنفال) و گوتى: تهم نایه ته ش بو نه و جوړه
 که سانه یه، [واته: نه وانیه که له جه نگدا ده سته گوتی جه نکى ده گرن، که
 یه ک له سه ر پئنجی ناوا دابه ش ده کرى، چوار له سه ر پئنجه که شی، زوربه ی
 زانا یان ده لئین: بو جه نگاوه رانه، به لام من له ته فسیرى سووره تی (الأنفال) دا
 باسم کردوه، له راستیبیدا نه ویش له ژیر رکئف و ئیختیاری پئغه مبه ردا ﷺ یان

حوکمرانیی مسوولماناندا، مادام دادگەر بێ، دەبێ و بە ئیجتیهادی خۆی بەشی
جەنگاوەرەکانیش لێ دەدات].

ئنجای ئەو ئایەتەکانی خۆیندەو، ئایەتەکانی: (٧ و ٨ و ٩ و ١٠) لە سوورەتی
(الحشر)، دواوی گوتی: ئەم ئایەتە کە دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾
هەموو مسوولمانانی بە گشتی وەرگرتوون، هیچ کەس نە مەگەر مافی هەیه،
لەو مآل و سامانە گشتییەدا، (کە لە دەستی دەولەتی ئیسلامیی دایە)، ئنجای
گوتی: ئەگەر بۆیم بابای شوان، لە کاتی کدا لە ناوچەی (سُرُو جَمِیر)ە، پشک و
بەشی خۆی بوو، بەبێ ئەوێ نیوچەوانی ئارەقی کرد بێ.

واتە: هەموو هاوولاتیانی دەولەتی ئیسلامیی و کۆمەڵگای مسوولمان، پشک
و بەشیان هەیه، لەو مآل و سامانە لە دەستی مسوولمانان دایە، ئنجای چ بە
هۆی جەنگەوێ بۆیان هاتیتهو، لە ئەهلی کوفەرەوێ وەک دەستکەوتی جەنگیی،
یاخود بە بێ جەنگ، چ مآلی گشتیی بێ.

چونکە زۆریک لە زانایان دەڵێن: (قَبِيْن) جگە لە دەستکەوتی جەنگیی،
یاخود بێ جەنگیش، خەراجیش دەگرێتهو، هەموو ئەو مآل و سامانە لە
و سامانی گشتیان پێ دەکوێ، هەموویان دەگرێتهو، بە دڵناییش ئەو رایە،
وێک عومەری کوێ خەتتاییش باشی لێ تێگەییو، پەسندو راستە.

شایانی باسە: لە بارە ئێم ئایەتە موبارەکەو، ئایەتی ژمارە (٧)، کە ئیستا
تێمە خەریکی توێژینەوینی، زانایان دوو رایان هەن:

یەكەم: هەندیکیان گوتووین: ئەم ئایەتە موبارەکە هەر پەییوێستە بە ئایەتی ژمارە
(٦)ەو، کە خوا فەرمووی: ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أُوجِفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ
وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (٦)، باسی
چۆنیەتی دابەشکردنی ئەو مآل و سامانە دەکات، کە دێتهو دەستی پیغەمبەری خوا
ﷺ، لە دوا ئێم دێتهو دەستی حوکمرانان.

دووم: هه ندیکیش گوتوو یانه: نایه تی ژماره: (۶) تاییه ته به هۆزی (بئو النَّصِيرِ)، و (بنو قینقاع) دهو، نایه تی ژماره (۷)، له گه ل نایه ته کانی: (۸ و ۹ و ۱۰) دا گشتیه بۆ هه موو لایه ک.

منیش پیتم وایه نایه تی ژماره: (۶) یش له گه ل نایه ته کانی: (۷ و ۸ و ۹ و ۱۰)، هه موویان باسی به ک بابته ده کهن، ئه ویش ئه وه یه، که ئه وه ی دیته دهستی پیغه مبه ری خوا ﷺ، وه ک سه روکی دهوله تی ئیسلامی و سه روکی کومه لگای مسوولمان، ده بی به و شیوه یه مامه له ی پی بکری.

(۶) - ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾، پارێزیش له خوا بکه ن به دلنایی خوا سزای تونده.

ئججا خوا ﷺ دوی ئه وه ی به گشتی باسی مأل و سامانه که ی کرد، که ده بی پیغه مبه ری خوا ﷺ ته سه پر و فی تیدا بکات، ئججا دیته سه ر باسی سئ جو ره که سی دیکه، که کۆچکه ران و پشتیوانان و، هه موو ئه و مسوولمانه ن که له دوی ئه وان دین:

(۷) - ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾، بۆ هه ژارانی کۆچکه ره که له خانوو به ره و سامانه کانیان ده رکراون، (لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ ...) په یوه سه ته به سه ته ی: ﴿مَّا آفَاكُمُ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ ده وه، سه ته ی: ﴿كَلَّا لَا يَكُونُ دُولًا بَيْنَ الْأَعْيَانِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ إِلَّا رُسُلٌ فَخُذُوا وَمَا نَهَكُمُ عَنْهُ فَأَنْتُمْ أُوَّاءُ﴾ و ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (۷) ئه مه وه ک سه ته ی نیاوخن (جملة مُعْتَصِرَةٌ) وایه، نه گه رنا ئه و ی دیکه، که ده فه رموی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾، واته: وه ک چۆن ئه و مأل و سامانه: ﴿فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾، به هه مان شیوه: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾، ئه و هه ژارانه ی وه ده رنراون، له مأل و سامانی خو یان، بۆ ئه وانیش ده بی و، پشک و به شی ئه وانیشی تیدا به.

هه‌ندیك له زانایانیش گوتوو یانه: ته‌وه په‌یوه‌ست نابی به‌وه‌ی پېشه‌وه، به‌لکو لی‌ره‌دا خوا ﷺ وه‌ك مه‌دح و ستایش، باسی كۆچكه‌ران و پشتیوانان و مسولماناتيك كه له دواى ته‌وان دین، ده‌كات، به‌لام هم رایه‌ راست نیه، چونكه (ل) ی (للفقراء) به‌ ئاشكرا دیاره، یانی: ته‌و مال و سامانه‌ی دېته‌وه ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، وه‌ك چوون: ﴿فَلِلّٰهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰنِ وَالْيَتٰمٰی وَالْمَسْكِيْنِ وَاٰبِی السَّبِيْلِ﴾، به‌هه‌مان شیوه بو ته‌و هه‌ژارانه‌شه، كه كۆچكه‌ران‌نكن و له مه‌ككه‌وه كۆچیان كردوه، به‌لام خوا له جیاتى بفرموی (للمهاجرین)، فرموو یه‌تی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ﴾، چونكه ته‌وانیش كه‌سیك هه‌ژار نه‌بی، و پتویستی پتی نه‌بی، ناید ریتی، چونكه ته‌وه‌ی ته‌و مال و سامانه‌ی ده‌دریتی، له‌به‌ر ته‌وه‌یه پتویستی پتیه‌تی.

هه‌رچه‌نده ته‌وه‌ی له (عمر بن الخطاب) هه‌و خوا لیتی رازی بی هات، ده‌لتی: هه‌موویان به‌شیان تیدا هه‌یه، ته‌وه‌ش له حال‌كدا به‌ كه له هه‌ژاره‌كان زیاد بوو، ته‌وه‌ی له (بیت المال) ی مسولماناندا ده‌بی، هه‌موویان به‌شیان تیدا هه‌یه، به‌لام تاكو هه‌ژار له‌وتی بی، نادری به‌ كه‌سیك كه پتویستی پتی نیه.

ئنجا خوا ﷺ له‌سه‌ر باسی سیفه‌ته‌كانی ته‌و كۆچكه‌رانه به‌رده‌وام ده‌بی:

۸- ﴿يَتَّبِعُونَ فَضَلًا مِّنْ اَللّٰهِ وَرِضْوَانًا﴾، به‌خشش په‌زامه‌ندی له خوا داوا ده‌كهن، واته: تاكه هانده‌ریان بو ته‌وه كه كۆچیان كردو، خانوو به‌رده و نشینگه و نیشتمانی خویان، مال و سامان و به‌رژه‌و‌ه‌ندیه‌كانی خویان به‌جیه‌تستوون، ته‌وه‌یه كه خوازاری به‌خششی خواو په‌زامه‌ندی خوان.

۹- ﴿وَبَصُرُوْنَ اَللّٰهَ وَرِسُوْلَهُ﴾، خواو پیغه‌مبه‌ره‌كه‌یشی سه‌رده‌خهن، خوا ﷺ هه‌میشه ناوی خو‌ی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا دینتی، واته: پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی سه‌رده‌خهن، كه په‌یامی خوا یی، ته‌و په‌یامه سه‌رده‌خهن و، ته‌و به‌رنامه‌یه جیه‌جی ده‌كهن.

۱۰- ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن پاستان، واتە: ئا ئەوانەن كە بە تەواوی پاست دەكەن، دلیان پاستە، زمانیان پاستە، كردهویان پاستە، دەروونیان پاستە، دەریان پاستە، لەگەڵ خۆیان پاستن، لەگەڵ خەلك پاستن، لەگەڵ خوا پاستن، وشەى ﴿الصَّادِقُونَ﴾، وەك چەند جارى دیکەش گوتوویمان: چەمكەكەى فراوانترە لە: پاستگۆیان لە زمانى كوردیدا، لە تەفسیره كوردییهكاندا گوتراوه: پاستگۆیان، ئا، پاستگۆ كەسێكە كە قەسەى پاستە، بەلام (صادق) واتە: دلى پاستە، كردهوی پاستە، دەروونی پاستە، دەرى پاستە، لەگەڵ خۆى پاستە، لەگەڵ خواو خەلكدا پاستە، پاستى چەمكەكەى فراوانترە لە پاستگۆ، پاستگۆ واتە: تەنیا زمانى پاستە.

قەتادە لە بارەى تیشك خستنه سەر چەمك و واتای ئەم ئایەتە موبارەكەوه، كە باسى كۆچكەران دەكات گوتویەتی: (هُؤْلَاءِ الْمُهَاجِرُونَ تَرَكُوا الدِّيَارَ وَالْأَمْوَالَ وَالْأَهْلِينَ وَالْعَشَائِرَ، خَرَجُوا حُبًّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ، وَاخْتَارُوا الْإِسْلَامَ عَلَىٰ مَا فِيهِ مِنَ الشَّدَةِ، حَتَّىٰ لَقَدْ ذُكِرَ لَنَا أَنَّ الرَّجُلَ كَانَ يَعْصِبُ الْحَجَرَ عَلَىٰ بَطْنِهِ لِيُقِيمَ بِهِ صَلْبَهُ مِنَ الْجُوعِ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَتَّخِذُ الْحَفِيرَةَ فِي الشَّتَاءِ مَا لَهُ دِقَارٌ غَيْرُهُ)، (أخرجه الطبري: ۳۳۹۶۱).

واتە: ئەو كۆچكەرانە مأل و حالى خۆیان بە جێهێشتو، مأل و سامانى خۆیان بە جێهێشتو، كەس و كارو خزم و عەشیرهتى خۆیان بە جێهێشتو، هاتوونە دەر لەبەر خۆشەویستییان بۆ خواو، بۆ پیغەمبەرەكەى و، ئیسلامیان هەلبژاردو، (بەسەر ئەو بیرو راو فیکرو بیروکانه دا که هەیانبوون)، لەگەڵ ئەوهدا كە هەلبژاردنى ئیسلام ئەو كاتە، سەختى و توندى زۆرى تێدابوو، هەتا بۆمان باسكراوه، كە پیاوى وا هەبووه، بەردىكى لە سكى دەبەست، تاكو پشتى پى رابووستن لە برسان و، پیاوى وا هەبووه لە زستاندا چالێكى هەلدهقەندو دەچۆ تى، هیچ شتىكى دیکەى نەبووه خۆى پى گەرم بکاتوه.

ئنجادیتە سەر باسى پشتیوانان:

۱۱- ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، (ئەو مال و سامانە پشك و بەشى ئەوانەشى تېدايە)، ھەرودھا ھى ئەوانەشە كە لە مەزگادا نىشتە جى و سەقامگىر بوون و، ئىمانىشان تېدا سەقامگىر كرد، لە پېش وان دا، (پېش كۆچكەران).

ئايا پشتىوانان پېش كۆچكەران ئىمانيان ھىناو؟ بىگومان نەخىر، واتە: پېش ئەودى كۆچكەران كۆچ بكن، ئەوان مەزگاي ئىسلاميان بنیات نا، كە (يَثْرَب) بوو گۆرپيان بۆ مەدىنەو، ئىمانىشان لەویدا سەقامگىر كرد، كۆچكەران نەيانتوانى ئىمان لە مەككەدا سەقامگىر بكن، بەو واتايە بىكەنە مەلئەندىك بۆ ئىسلام، بەلام پشتىوانان ئەو ئىمتيازەيان ھەبوو، كە شارەكەى خۇيانيان كرده كانگاو مەلئەند بۆ ئىسلام.

كەواتە: ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، واتە:

أ- (مِنْ قَبْلِ هِجْرَتِهِمْ)، پېش كۆچكردنى كۆچكەران،

ب- ياخود: ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ھەر دەگەرئەتەو بۆ: ﴿تَبَوَّءُوا الدَّارَ﴾، واتە: پشتىوانان بەرلەچوونى كۆچكەران، مەزگاي ئىسلاميان سەقامگىر كردو نىشتە جى بوون لە مەزگاي ئىسلامدا، واتە: ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، تەنیا دەگەرئەتەو بۆ دامەزراندنى مەزگاي ئىسلام پېش كۆچكەران، بەلام ﴿وَالْإِيمَانَ﴾، واتە: (واختاروا الإيمان)، (وَفَضَّلُوا الإيمان)، ئىمانىشان ھەلئەرد، ئىمانيان پى چاكتر بوو (لەو بىرو پروايانەى پېشتەر لەسەريان بوون).

(الطبري) ئاوا تەعبىر دەكات لە چەمكى ئەم ئايەتە موبارەكەو تەعبىرەكەم پى جوانە: (اتَّخَذُوا الْمَدِينَةَ مَدِينَةَ الرُّسُولِ ﷺ فَأَتَتْهُمَا مَنَازِلٌ، وَمَكَنُوا لِلْإِيمَانِ فِي الْأَرْضِ)، واتە: شارەكەيان كرده شارى پىغەمبەر ﷺ، لەویدا خانووبەرەيان تېدا بنیات نان، خانووبەرەياتىك كە خوا پەرسىيان تېدا بكرى و، ئىمانيان سەقامگىر كرد لە زەويدا.

ياني: ئەوتىيان كرده نشىنگەو مەلئەندى ئىمان، پېش كۆچكەران، خوا لە ھەموويان رازى بى.

(۱۲) - ﴿يَحْيُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾، كەسانىك كۆچيان بۇ لا دەكردن، خۇشياندهويستى، خواﷻ به كردارى تيستاو داهاتوو (فعل المضارع) هينايهتق، ئەگەرنا خۇشويستنهكەيان رابردو، ئەوانەي كۆچيان كرد بۇ لايان، خۇشيانويستى، بەلام بۇ ئەوہى ديمەنەكەمان بخاتە بەرچاوو تيوہى راجمئين، ئەھا! چەنديان خۇشدهويىن، ئەو كەسانەي كۆچ دەكەن بۇ لايان، خۇشياندهويىن.

(۱۳) - ﴿وَلَا يَحْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، لە سينەكانى خۇياندا ھەست بە پئويستىيى ناكەن، بەرانبەر بەوہى پئيان دراوہ، (حَاجَةٌ) واتە: پئويستىيى، بەلام ھەنديكيان گوتويوانە: (حَاجَةٌ أَي: حَسَدًا)، ھەست بە ئيرەيى ناكەن لە دلئاندا، بەرانبەر بەوہى بە كۆچكەران دراوہ، ھەك پئشتر باسماں كرد: پئغەمبەر ﷺ لە دەستكەوتە جەنگيەكەي (بَنُو النَّضِيرِ)، كە دابەشيكرد بەسەر كۆچكەراندا، تەنيا بەشى دوو پياو يان سى لە پشتيوانانى لئدا: سەھلى كورى حونەيف، لەگەل ئەبى دوجانە، ئەو دووانەش ھەزار بوون، چونكە پئوہر (معيار) ھەزارىي و پئويستىيى بووہ، كۆچكەران ھەموويان پئويستيان بووہو پئيداون، بەلام لە پشتيوانان تەنيا ئەو دووہيان پئويستيان بووہ.

كەواتە: ﴿وَلَا يَحْدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، لە سينەكانياندا ھەست بە پئويستىيى ناكەن، كە سينەيان داخوازيى و پئويستىيەكى تئدا ھەبى، بەرانبەر بەوہى بە كۆچكەران دراوہ.

(۱۴) - ﴿وَيُنْزِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، (نەك ھەر ئەوہندەش)، بەلكو بەسەر خۇياندا ھەلدەبۇزىرن، (كۆچكەران بەسەر خۇيان دا ھەلدەبۇزىرن)، ھەرچەند خۇيان زۆر پئويستيشيان پى بى، (وَالْخِصَاصَةُ مَصْدَرٌ، وَهِيَ أَيضًا اسْمٌ، وَهُوَ كُلُّ مَا تَحَلَّلَتْهُ بِصَرِكٍ، كَالْكُوَّةِ وَالْفُرْجَةِ فِي الْحَائِطِ)، (خِصَاصَةٌ): چاوكەو ناويشەو، بريتە لە ھەر شتتەك كە چاوت تئى ھەلبنگويى، ھەك تاقىك لە ديوارداو درزو كەلئيتىك لە ديواردا، واتە: ھەرچەندە خۇشيان درزو كەلئىنى ئاتاجييشيان تئدا بى، بەلام خەلك بەسەر خۇياندا ھەلدەبۇزىرن، لەو بارەوہش ئيمە بەسەرھاتتیکمان هینا، لە ھۆى ھاتە خوارەوہكەيدا:

به سه رهاق نه بوو ته لحه و خیزانی که چوَن میوانه که ی پیغه مبه ریان بردو ته وهو، نه بوو ته لحه به خیزانه که ی گوتوه: منداله کان بخه وینه، یان بیان خافلینه وه، چرایه که ش بکوژینه وه، چونکه ههر ته وهنده خوار دنه مان هه یه میوانه که مان بیخوات، با میوانه که مان هه ست به سه غله تیی نه کات و باوا بزانی تیمه ش ده خوین!! نه و نایه ته موباره که، یان نه و رسته موباره که ش له و باره وه هاته خوار، که پیغه مبه ری خوا ﷻ فه رموو یه تی: خوا شادمان بوو به وهی له که ل میوانه که تان دا کردتان، یان: پیکه نیی، یان: پتی سه یر بوو، که پیشتر ده فقه که یمان هینا و له سه حیجی بوخاریی و موسلیمدا هاتوه.

۱۵- ﴿وَمَنْ يُوقِ شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، ههر که سیکیش پاریزراو بی له چرووکیی و رژدیی دهروونی خوئی، به دنئیایی تا نهوانه سه فرزازن.

(شَحَّ)، زانایان هه ندیکیان گوتوو یانه: به مانای چرووکیی و رژدییه کی زوره، هه ندیکیش گوتوو یانه: (الشَّحُّ: الْبُخْلُ مَعَ جِرْصٍ)، (شَحَّ) بریتیه له چرووکیی و پیرای سوور بوون، که هیچی له ده ست نه بیته وه.

ده توانین بلین: مال و سامان به خشین سی پله ی هه ن به گشتیی:

۱- مال و سامان به خشین به گشتیی، وهک خوا پهروه ردگار ده فه رموی: ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (البقرة، ۲۱۷) له رپی خوادا مال و سامانی خو یان ده به خشن.

۲- له هی به که م بهر زتره، نه ویش نه وه یه که: ﴿وَمَا آتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ﴾ (البقرة، ۲۱۷) مال و سامانه که ی خوئی ده به خشی، له که ل نه وه شدا خو شیده وی، واته: مال و سامانیک که خو شیده وی، ده یه خشی، یان ده فه رموی: ﴿وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ﴾ (الإنسان، ۸) خوار دن ده دن له که ل نه وه شدا خوار دنه که یان خو شیشده وی، تینسان کاتیک خوار دنی خو شیده وی، خوئی زوری برسیی بی، ههروه ها کاتیکیش مال و سامانی خو شیده وی، خوئی زوری پیویست پی بی.

۳- بەرزترین پەلەي مالبەخشین: ﴿وَيُؤْتُونَكَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾
خەلک بەسەر خۆياندا هەلەبژێرن، هەرچەندە خۆشیان زۆر پتووستیان پتی بێ،
بەسەرخۆدا هەلەبژاردن، (إيثار) ئەوەیە: خۆت پەکت لەسەر شتیک کەوتبێ، کەسێکی
دیکەش پەکی لەسەری کەوتبێ، تۆ ئەو هەلەبژێری بەسەر خۆتدا، بلیتی: ئەوە بۆ تۆ،
ئەدی بۆ خۆت؟ بۆ من قەیدی ناکات، ئەوە لووتکەي بەخشینە، کە هاوێلان (خوایان
رازی بێ)، هەر سێ جۆرە کەیانیان هەبوون.

ئنجای خوا ﷻ باسی کۆمەلای سێتیم دەکات، کە ئەوانیش پشک و بەشیان
هەبە لەو مال و سامانەدا، چ وەک دەستکەوتی جەنگی، چ وەک مال و سامانی
گشتیی، کە دیتەووە دەستی حوکمرانی مسوڵمانان:

۱۶- ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ﴾، هەرۆهە پشک و بەشی ئەوانەشی تێدایە کە لە
دوای ئەوانەووە دێن، واتە: ئەوانەي لە دوای کۆچکەرەکان و پشتیوانانەووە دێن.

۱۷- ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾، دەلێن:
پەرۆهردگارمان! لە تێمە ببووورە لەو برابانەشمان کە لە تێماندا پێشمان کەوتوون. یانی:
پێش تێمە تێمانیان هێناو.

۱۸- ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، کینەش مەخە دێمانەووە، بەرابەر
بەوانەي برابان هێناو.

۱۹- ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾، پەرۆهردگارمان! بە راستی تۆ زۆر بە پەرۆشی، زۆریش
بە بەزەیی.

وشەي (غِلٌّ) بە مانای دوژمنایەتی هاتووە، بە مانای بوغزو غەرەزیش
هاتووە، واتە: رقیکی پەنگخواردوووە لە دل و دەرووندا، لێرەدا خوا ﷻ باسی
مسوڵمانان دەکات، هەموو ئەوانەي لە دوای کۆچکەرەکان و پشتیوانان دێن،
شوێنکەوتووێ (تابعین) و شوێنکەوتووێ هەتا تێستاو، دوای تێستاو هەتا
مسوڵمانیک لەسەر زەوی مینێ، هەمووی دەگرێتەووە، بۆیە عومەر (خوای)ی

رازی (بِ)، لهو ده‌قه‌دا که هینامان، که (الطبري) به ژماره (۲۳۹۵۲) هینابووی، گوتی: ئەم ئایه‌ته، (ئایه‌تی ده‌یه‌م)، تیکرای مسوولمانان ده‌گریته‌وه‌و هه‌موویان پشک و به‌شیان هه‌یه، لهو مال و سامانه‌دا که دێته ده‌ستی سه‌رۆکی ده‌ولت و حوکمرانی مسوولمانانه‌وه.

کورته باسیک: مه‌دح و ستایینی خوا بۆ هه‌ر کام له‌ کۆچکه‌ران و پشٹیوانان و بروادارانێ دواي وان، به‌ باشترین خه‌سله‌تیان:

یه‌که‌م: باسی کۆچکه‌ران و خه‌سله‌ته سه‌ره‌کییه‌کانیان:

خوا ﷻ باسی کۆچکه‌ران ده‌کات و ده‌فه‌رموی:

۱- (لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ)، بۆ ئه‌وانه‌ی له‌ مال و سامانی خۆیان وه‌ده‌رنراون.

۲- (يَتَّبِعُونَ فُضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا)، ئه‌وانه‌ی به‌ خه‌شش و په‌زامه‌ندی خوا داوا ده‌که‌ن.

۳- (وَيَرْضَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، پشٹیوانی خواو پشٹیوانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن.

۴- (أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ)، ئه‌وانه‌ن راستان، ئه‌وانه به‌ چوار سیفه‌تیان پێناسه‌ ده‌کات، که هه‌موویان خه‌سله‌تی بنه‌په‌تی و گه‌وره‌و گرنگ و دانسته‌ن.

دووه‌م: باسی پشٹیوانان و خه‌سله‌ته گرنگ و سه‌ره‌کییه‌کانیان:

۱- ﴿ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی پێش کۆچکه‌ران، (واته: پێش ئه‌وه‌ی کۆچکه‌ران کۆچ بکه‌ن)، مه‌زلگای ئیسلامیان بنیاتناوه‌و ئیمانیان سه‌قامگیر کردوه‌و، مه‌زلگاوه‌ مه‌به‌ندی ئیسلامیان بنیاتناوه‌و، ئیمانیشان تێدا سه‌قامگیر کردوه‌.

۲- ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾، كەسەك كە كۆچ بكات بۆ لایان خۆشیاندهوی، ئەك سەبەری گران بۆ و پەزای قورس بۆ لەلایان، لەبەر ئەوەی دەبێتە بارگراڤی بەسەریانەوه، بەلكو حەز بە چارەیان دەكەن و پێیان خۆشە.

۳- ﴿وَلَا يَحِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾، (لە داهاڤوودا) وهختی لە دەستكەوتی جەنگ بەشیان دەدری، مآل و سامانێكیان دێتە دەست، لە دڵیاندا هەست بە پێوستیی و ئاتاجیی ناكەن، ئیرەییان پێ نابەن لەبەر ئەوەی بەوان دەدری.

۴- ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾، خەلك بەسەر خۆیاندا هەلەدەبژێرن، هەرچەندە خۆشیان زۆر بۆی ئاتاج و پێوست بن.

۵- ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، هەر كەسەكیش لە چرووكیی ئەفسی پارێزراو بن، ئا ئەوانەن سەرفرازان. ئەوانەش پێنج سەفەت بۆ پشێوانان.

سەبەم، باسی مسوڵمانانێك كە لە دواي كۆچكەران و پشێوانان دین:

خوآ ﷺ ئەوانیش بە چەند سەفەتێك وهسەف دەكات، ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ﴾، ئەوانەي لە دواي وان دین، كە لە دواي جیلی هاوهلەنەوه خوآ لێیان رازی بۆ، هەتا دنیا بە كۆتا دێ و، مسوڵمانێك لەسەر زەوی بێنێ، هەمووی دەگرێتەوه، ئنجا با بزاین ئەوان تاییهتەندترین و گرنگترین سەفەتیان چین؟

۱- ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾، دەلین: پەروەردگارمان! لە تێمهو لەو برابانەمان ببورە كە پێشمان كەوتوون بە ئیمانەوه، یانی: بەر لە تێمه بروابان هێناوه.

۲- ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، كینهو بوغزیش مەخە دلمانەوه، بەرانەبر بەوانەي بروابان هێناوه.

۳- ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾، په روهدگارمان! تو زور به په روښی، زوریش به به زهیی.

که واته: تایه تمه ندرتین خه سلته مسولمانانیک، که له دواي کۆچکه ران و پشتیوانان دین، نه ویه که ریزو حورمه تیان لی بگرن و، داوای لیبور دنیان بو له خوا بکه و، داوای پاداشتی خویان بو بکه و، داوا له خوا بکه ن: غه ل و غه ش و، کینه و بوغزیان له دلدا نه بی به ران به ریان، نه مه تایه تمه ندرتین سیفته تی نه و مسولمانانه یه، که له دواي کۆچکه ران و پشتیوانان دین.

زانایان له و باره یه وه زور قسه یان کردوه و، به راستی نینسان ده بی لیره دا زور هه لوه سته بکات، خوا ﷻ دواي نه وه ی کۆچکه ران به باشتین سیفته ته کانیا ن پیناسه ده کات، دواي پشتیوانان به باشتین سیفته ته کانیا ن پیناسه ده کات، نجا مسولمانانیک که له دواي نه وان دین، نه وانیش به باشتین سیفته و خه سلته تیان پیناسه ده کات، که بریتی له وه ی بویان به ران به وه و داوا له خوا بکه ن، کینه و بوغزیان نه هاو پته دل به ران به ریان، واته: داوا له خوا ده که ن دل و دهر وونیا ن پاک بی، له ناست هاوه لانی پیغه مبه ردا ﷻ به هه ردوو جوړی، کۆچکه ران و پشتیوانانه وه، هه ر بویه هه ر که سیک هاوه لانی پیغه مبه ر ﷻ به گشتی ببوغزینتی و، چاوی پینان هه لنه یه ت و، کینه ی له دلدا هه بی به ران به ریان، نه وه پیچه وانه ی نه وه یه، که خوا ﷻ مسولمانانی دواي وانی پی پیناسه کردوه!

بویه هه ندرتیک له زانایان، بو وینه مالیک (ره حمه تی خوا ی لی بی) رای وایه: که که سیک قسه به هاوه لان بلتی و هاوه لان ببوغزینتی و رقی لیتان بی، پشک و به شی نیه له وه دا که وشه ی (فیء) ده یگرته وه، نه و مال و سامانه ی به بی جه ننگ دپته وه ده ستی سه روکی ده ولت و حوکمران، واته: مال و سامانی گشتی، واته: نه و جوړه که سانه پشک و به شیان تیندانیه، چونکه خوا ﷻ ده فهرموئی: نه و مال و سامانه بو نه و که سانه یه که ناوان، نجا نه وانه ی له دواي کۆچکه ران و پشتیوانان دین، خوا تبارک و تعالی به و خه سلته ته پیناسه ی کردوون، که ده لیتن: خوا یه! له تیمه و له برایه کامان ببووره، که له پش

تیمه‌دا یمانیان هیناوهو با کینه و بوغز له دلماندا نه‌بی به‌رانبه‌ریان، که‌واته: که‌سیک بو هاه‌ولان نه‌پارته‌وه به‌گشتی و، له جیاتی نه‌وه کینه و بوغزی له دلدا هه‌بی به‌رانبه‌ریان، له راستییدا نه‌وه پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یه، که خوا ﷺ مسولمانانی دواى كوچكهران و پشتیوانانی پی پیناسه کردوه.

له‌و باره‌وه‌ش نه‌م ده‌قه ده‌ینین، إِعْن قَتَادَةَ رَحِمَهُ اللّٰهُ قَالَ: إِنَّمَا أَمْرُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِأَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَلَمْ يُؤْمَرُوا بِسَبِّهِمْ (أخرجه الطبري: ۳۳۹۸۰)، ده‌لی: فه‌رمانیان پی‌کراوه داواى لی‌توردن بو هاه‌ولانی پی‌غمه‌به‌ر بکه‌ن، فه‌رمانیان پی نه‌کراوه جتیویان پی‌بده‌ن، (قسه‌یان پی بلین)، بی‌گومان مه‌به‌ستی پی شیعه‌کانه، شیعه‌ی دوازده‌یی (الشیعة الإثنا عشریة).

هه‌ر له‌و باره‌وه نه‌م ده‌قه‌ش هه‌یه: وَأُخْرِجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنِ ابْنِ عُمَرَ ﷺ، أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلًا وَهُوَ يَتَنَوَّلُ بَعْضَ الْمُهَاجِرِينَ، فَقَرَأَ عَلَيْهِ: ﴿لِلْمُفْلِحِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ **الحشر**، **٨**، **﴿٨﴾** ثُمَّ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْمُهَاجِرُونَ أَفَمِنْهُمْ أَنْتَ؟ قَالَ: لَا، ثُمَّ قَرَأَ عَلَيْهِ: ﴿وَالَّذِينَ نَبَّوْهُمُ الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ **الحشر**، **٩**، **﴿٩﴾** ثُمَّ قَالَ: هَؤُلَاءِ الْأَنْصَارُ، أَفَأَنْتَ مِنْهُمْ؟ قَالَ: لَا، ثُمَّ قَرَأَ عَلَيْهِ: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ **الحشر**، **١٠**، **﴿١٠﴾** ثُمَّ قَالَ: أَفَمِنْ هَؤُلَاءِ أَنْتَ؟ قَالَ: أَرْجُو، قَالَ: لَيْسَ مِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ سَبَّ هَؤُلَاءِ ^(١).

واته: عه‌بدوللای کورپی عومه‌ر ﷺ، پوژیک گوی‌ی له پیاوی‌ک بوو، قسه‌ی به‌ه‌ندی‌ک له کۆچکه‌ران ده‌گوت، نه‌ویش نه‌و ئایه‌ته‌ی ژماره (٨) ی به‌سه‌ردا

خویندهوه، که باسی کۆچکه ران ده کات و ټیمه ده قه که یمان خویندهوه، دواپی گوتی: نه وانه کۆچکه رانن، نایا تو له وانی؟ گوتی: نه خیر، دواپی نایه تی ژماره (۹) ی به سهردا خویندهوه، که باسی پشتیوانان ده کات، که ده قه که یمان خویندهوه، ئنجا گوتی: نه وانه ش پشتیوانانن، نایا تو له وانی؟ گوتی: نه خیر، دواپی نایه تی ژماره (۱۰) ی به سهردا خویندهوه، که ده قه که یمان هینا، ئنجا گوتی: نایا تو له وانه ی (که له دوا ی وان دین و بویان ده پارتنه وه؟)، گوتی: ئومیدم وایه له وان بم، عه بدولآی کوری عومه ر (خوا لیتان رازی بی)، گوتی: که سییک قسه به وانه ی پیشی بلتی، له وانه ی دوا یان نیه.

هه لبه ته قسه به کی زور راسته، که سییک قسه به کۆچکه ران و پشتیوانان بلتی، له و جوره مسو لمانانه نیه، که خوا ده فهرمو ی: له دوا ی وان هاتوون و بویان له خوا ده پارتنه وه و ده لیتن: په روه ردگارمان! کینه و بوغز مه خه نیو دلمانه وه.

ئنجا له باره ی نه و نایه ته وه، گیرا وه ی دیکه ش هاتوون و، که به پراستی هه له به کی زور گه وری شیعه، به تابه ت شیعه ی دوازده یی^(۱)، نه وه به که رقیان له هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ره ﷺ، خوا لیتان رازی بی، که ته ماشای ته فسیره کانم کرد، ته ماشای ته فسیره شیعیه کانیش ده که م، بو وینه ته فسیری (نمونه)^(۲)، له جیاتی نه وه ی بلتی: نابی قسه به هاوه لان بگوتری، ده لتی: با بزاین داخو کئ له و هاوه لانه خاوه نی نه و سیفه تانه بووه! ده وه یو بی و بیانوه ی که نه بوو به کر و عومه رو عوسمان و هاوه لانی دیکه، خاوه نی نه و سیفه تانه نه بوون، بو یه با قسه یان پی بلتین!! به لام نه گه ر نه بوو به کرو عومه رو عوسمان، هه روه ها عه لیش -- به لام نه وان عه لی هه لداو پرن -- نه گه ر نه وان خاوه نی نه و سیفه تانه نه بن، که خوا کۆچکه رانیان پی وه سف ده کات،

(۱) به حیساب پروایان به دوازده پیشه و (امام) ی له گوناح پاریزراو (معصوم) هه به.

(۲) ته فسیری که به زمان فارسی و ته رجه مه ی عه ره بییش کراوه به ناوونیشانی: (التفسیر

ههروهها پشتیوانانیش، نهگه ر خاوهنی ئهو سیفه تانه نه بن، که خوا پشتیوانانیاں پی وهسف دهکات، ده بی کی خاوهنی ئهو سیفه تانه بی!! بویه هه له به کی زور گهروهی شیعانه، که رقیان له هاوه لانهو، تانه له هاوه لان ددهن به گشتیی.

هه له به ته له به رانبه ریشدا زور له تپه پانندن هه یه، له به رانبه رو له کاردانه وهی شیعه دا، که سانیکیش هه ن به ناوی زورینه ی مسولمانانه وه، که به ته هلی سوننه ت ناسراون، ده یانه وه بی به رگری بکه ن له هه ر هه له وه کهم و کوریه کی هه ر کام له هاوه لان، وه که ئه وان مه عصوم بن له هه له وه، هیج کهم و کوریا ن نه بی، به لام نه مه تپه پانندنه، هی پتیش کورته پاننه، هه ق و راستیش نه وه یه، که خوا ﷺ ناوا مه دحی کوچکه ران دهکات به گشتیی و، مه دحی پشتیوانان دهکات و، مه دحی مسولمانان دهکات، که له دوا ی ئه وان دین، بویان ده پارینه وه و ریژیان لی ده گرن و، له خواش ده پارینه وه که بوغزو کینه نه خاته دلیان، به رانبه ر ئهو کوچکه رو پشتیوانانه.

خوا له چه ند شوپتان باسی هاوه لانی به ریژی پیغه مبه ری خوا ﷺ دهکات، که لیان رازییه و خوا رازیان دهکات و، خوا زانی چی له دلپاندا هه یه و، نارامیی و نوخونی خسته نیو دلپان^(۱)، مانای وایه نه گه ر که سیک به راستیی به دوا ی قورئان بکه وه بی، له قورئان تیبگات، ته ماشای هیج ریوایه تیک و هیج ده قیکی سوننه تیش نه کات، به س ته ماشای نایه ته کان بکات، نایه ته کان به سن بو نه وه ی ریژی ته واو له هاوه لان بگری، به لام بیگومان ته نیا پیغه مبه ران له هه له وه کهم و کوریی پاریزراون و، تیمه نالین: هاوه لان له گونا هو هه له پاریزراون، ته نانه ت چوار خه لیفه راشیده کانیش، مروف کهم و کوریی هه ر ده بی، به لام بیگومان باشرینی مروفان له دوا ی پیغه مبه ران (علیهم السلام)، هاوه لانی به ریژی پیغه مبه رن، ئه وان چاکترین کهس بوون و، باشرین تیگه یشتیان هه بوو بو دین

(۱) ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا

و، باشتین و چاکترین پینگه‌یشتنیشیان هه‌بووه، له سایه‌ی ئایین و به‌رنامه‌ی
خوای په‌روه‌ردگاردا.

لیره‌دا کۆتایی به‌م دهرسه‌مان دێنین، خوا به‌ لوتف و که‌ره‌می خۆی،
یارمه‌تییان بدات که هه‌رچی زیاتر پێزو حورمه‌تی هاوه‌لان بگرین و، بۆیان له
خوا بپارێنه‌وه و داوای پاداشتی به‌رزو پله‌ی به‌رزترین بۆ له‌ خوای به‌خ‌شهر
بکه‌ین و، دلێشمان ساغ و ساف بێ به‌رانبه‌ر به‌ هه‌موویان، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌شیان
که هه‌ندی که‌م و کورپیان هه‌یه‌و، که‌م و کورپیه‌کانیان لێ نه‌که‌ینه‌ بیانووی
ئه‌وه‌ی رقمان لێیان هه‌لبه‌ستێ، به‌لکو که‌م و کورپیان، وه‌ک که‌م و کورپی بیینین،
به‌لام چاکه‌کانیشیان وه‌ک چاکه‌کانی خۆیان بیینین.

واته: نه‌ به‌هۆی چاکه‌کانیان‌ه‌وه، که‌م و کورپیه‌کانیان نادیده‌ بگرین و، نه
به‌هۆی که‌م و کورپیه‌کانیشیان‌ه‌وه، چاکه‌کانیان نادیده‌ بگرین، به‌لکو چاکه
به‌جێ خۆی و، که‌م و کورپیش به‌جێ خۆی، ئه‌وه به‌ نسه‌بته‌ ئه‌وانه‌یان‌ه‌وه،
که هه‌له‌و په‌له‌یان بوون و، هه‌ندی‌ک شتیان لێ به‌ په‌خنه‌ گیراوه، به‌لام به
گشتی هاوه‌لان هه‌موویان جێی متمانه‌ن له‌ رووی لێ گیرانه‌وه‌ی گیراوان
(روایات)‌ه‌وه، هاوه‌لان هه‌موویان خاوه‌نی پێزو حورمه‌تن و، به‌گشتی نزیکتین
که‌س و خۆشه‌ویستتین که‌سی پێغه‌مبه‌ری خوا بوون و، که‌سێ به‌راستی خواو
پێغه‌مبه‌ری خوای خۆشبوین، ده‌بێ هاوه‌لانی به‌پێزی پێغه‌مبه‌ری خۆشبوین،
هه‌روه‌ها ده‌بێ خزم و بنه‌ماله‌ی پێغه‌مبه‌ریشی خۆشبووی و که‌س و کاره‌که‌شی
خۆشبووی، ئه‌وانه‌ی به‌ پێی پێغه‌مبه‌ردا رۆیشتوون و، راسته‌ پێی ئه‌ویان گرتوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دوووم ✧

بِنَاسِهِ نَم دهرسه

نم دهرسه له ههوت (V) نایهت پتیک دئی، نایهته کانی: (۱۱ - ۱۷)، نهو ههوت نایهتهش هه موویان باسی بابه تیک ده کهن، نهویش بریتیه له هه لوئستی موخه ننه تانهی دهغه له کانی مه دینه، که گفتیان به جووله که کانی (بنو قینقاع و بنو النضیر) دابوو پشتگیریان بکهن، له به رانبه ر پیغه مبه ری خواو هاوه لانی دا، دواپیش نهویران به لینه که یان راست به رنه سه ر! خواش ﴿۱۱﴾ دوو وینه یان بو دینتته وه، بو دهر خستن و زیاتر په رده له سه ر هه لمانینی هه لوئستی موخه ننه تانهی مونافیق و دهغه له کان:

أ- وینه به کیان نه وویه که کوومه لیک له پیش واندا، سزای خرابی خویمان چیتوته، ده بووا به په ندیان لیوه ربگرن.

ب- وینهی دووه میشیان هه لوئستیکی شهیتانه له به رانبه ر مروفا به گشتیی، یا خود مروفتیکی دیاریبکراودا، که له هه ندیک گپردراواندا ناوی هاتوه، که شهیتان فریوی داوه، دواي نه وهی ده سخته روئی کردوه، نجا حاشای لیکردوه و دووری لیکرتوه.

﴿۱۰﴾ تَرَّ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرِجُوا لَنُخْرِجَنَّكُمْ مَعَهُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۱﴾ لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُوكَ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصْرُونَ ﴿۱۲﴾ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۳﴾ لَا يَقْلِبُونَكُم جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۴﴾ كَتَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وَأَنَالَ أَمْرِهِمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۵﴾ كَتَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ

أَكْفُرُ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنْ بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾

مانای ده قلاو دهقی نایه تهکان

{نایا سه رنجی نهوانهت نه داوه که دهغه لیبیان کرده، بهو برابانه یان ده لاین که بیبروا بوون له خاودن کتیبه کان: مسوگه ر نه گهر (له مال و حالتان) ده ر بکرین، تیمه ش له گه لئان دهرده چین و، هه رگیز به زیانی تیوه گوپرایه لیبی هیچ که س ناکه یین و، نه گهر جه نکیشتان له دژ بکری، سه رتان ده خه یین، خواش شایه دیی ده دات که به دلناییی نهوانه درۆزنن ﴿١١﴾ نه گهر (جووله که کان) ده ر بکرین، (نهو دهغه لانه) له گه لئان نارۆن (ده رناچن) و، نه گهر جه نکیشیان له دژ بکری، پشتیان ناگرن و، نه گهر پشتگیریشیان بکه ن، به دلناییی به پاشتیکردنه وه راده که ن و، دوایش هاوکاریی ناگرین ﴿١٢﴾ بیگومان تیوه (ی مسولمان) له سینه یان دا له خوا، ساملیکراوترن، نهویش به هوی نه وه وه که نهوانه کومه لیکن چاک تیناگه ن ﴿١٣﴾ له ناوه دانیه مه حکم و قه لاداره کاند، یان له پشت دیوارانه وه نه بی، ویکرا له دژتان ناجه نگن، له نیوان خویندا (بو ناکوکیی و دژایه تی) زور به هیزن، به توکمه و پیکه وه یان تیده گه ی و، دلله کانیان پرژو بلاون، نهویش به هوی نه وه وه که کومه لیکن نافامن ﴿١٤﴾ (سه ره نجمیان) وه ک وینه ی نهوانه یه، به مزووانه له پیش واندا (سزای) ناکامی شوومی کاری خوینیان چیژت و، له رۆژی (دوایشدا) نازاریکی به تیش و ژانیان هه یه ﴿١٥﴾ (ههروه ها حالیان) وه ک وینه ی شه ی تانه، که به مروژی گوت: بیبروا به، نجا که بیبروا بوو، (شه ی تان) گوتی: من حاشا له تو ده که م (لبت دوورم)، به راستیی من له پهروه ردگاری جیهانیان ده ترسم ﴿١٦﴾ نجا سه ره نجمیان نه وه بوو که له ناگری (ی دۆزه خ) دا هه ر ماو ده بن، نه وه ش سزای سته مکارانه ﴿١٧﴾.

شیکردنوهی هندیک له وشهکان

(نَافِقُوا): (النَّفَقِيُّ: الطَّرِيقُ النَّافِذُ وَالسَّرَبُّ فِي الْأَرْضِ النَّافِذُ فِيهَا، وَمِنْهُ نَافِقَاءُ الْيَرْبُوعِ، النَّفَاقُ: الدُّخُولُ فِي الشَّرْعِ مِنْ بَابِ، وَالخُرُوجُ مِنْهُ مِنْ بَابِ آخَرَ)، (نَفَقَ) به ریتیهک دهگوتری، یان به کوئیک دهگوتری له زهویدا، که دهره و دیوه، (واته: له لایه کهوه به کوئیکیان دا دهچی و، به کوئیکیشیان دا، له لایه کی دیکه دهرده چی، وهک نه و تونیلانه ی له م روژکاره دا له چیاپه کان دا لیده درین)، هه ره له وه وهش به کونی جرج گوتراوه: (نَافِقَاءُ)، (جرج کوئیک لیده دا له بیابان دا، له م سه ره وه تیده چی و، له وه سه ره وه لئی دهرده چی، که لیره وه تینی بو هات، له وپوه دهرچی)، نیفاقیش بریتیه له چوونه نیو شهرع له دهرگایه که وه، لیده رچوونی له دهرگایه کی دیکه وه.

بو وشه ی نیفاق دهغه لئی و، بو وشه ی مونافیق دهغه لم به کارهیناوه، دهشگونجن بگوتری: موخنهت و، دهشگونجن بگوتری: دوو روو، به لام دوو روو مه رج نیه مونافیق بن، دوو رووی یه کیکه له سیفته تی مونافیقه کان، به لام نیفاق بریتیه له دهغه لئی و ناپاکیی و موخنه تیی، که سیک به روالهت خو ی به مسولمان پیشان ددها، به لام له دهروونی خو ی دا کوفری هه لگرتوه.

(رَهْبَةٌ): (الرُّهْبَةُ وَالرُّهْبُ وَالرَّهْبُ: مَخَافَةٌ مَعَ اجْتِزَازٍ)، ئەم سى وشه یه ماناکه یان بریتیه له ترس له گه ل خو یاراستن دا.

(لَا يَفْقَهُونَ): (وَأَتَا وَرْدَ تِنَاكِنَ، (الْفِقْهُ: التَّوَصُّلُ إِلَى عِلْمٍ غَائِبٍ بِعِلْمٍ شَاهِدٍ، فَهُوَ أَحْضٌ مِنَ الْعِلْمِ)، (الْفِقْهُ) بریتیه له گه یشتن به زانیارییه کی نادیار، به هو ی زانیارییه کی دیاره وه، که واته: تاییه تتره له زانیاریی، هه نندیکیش گوتوو یانه: (الْفِقْهُ: هُوَ فِهُمُ مُرَادِ الْمُتَكَلِّمِ)، (فقه) تیکه یشتنه له مه به سستی وته بیژ، دهشگونجن

بگوتتى: (فقه) واتە: ورد تىگە بىشتن، يىم وايە ئەگەر بگوتتى: (فقه) برىتتە لە قوول و ورد تىگە بىشتن لە مەبەستى وتەبىژ، مانا لىكدانەو ەبەكى پىر بە پىستە.

(قُرَى): (جَمْعُ قَرْيَةٍ: إِسْمٌ لِّلْمَوْضِعِ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ النَّاسُ، وَلِلنَّاسِ جَمِيعًا، وَيُسْتَعْمَلُ لِكُلِّ مِنْهُمَا)، وشەى (قُرَى) كۆى (قَرْيَةٍ) بە، بەو شوئىنە دەگوتتى كە خەلك لى كۆدەبىتتەو، بە شوئىنەكەو بە خەلكەكەش، بە ھەردوو كيان دەگوتتى و، بە ھەر كام لە خەلكەكە كە كۆبوونەو لە ئاودەدانييەك داو، بە ئاودەدانييەكەش، دەگوتتى: (قَرْيَةٍ)، ئەو ەى گرنگە ئەو ەبە، وشەى (قَرْيَةٍ) كە بە (قُرَى) كۆ دەكرىتتەو، لە عورف و باوى ئىستاي زمانى ەپرەبىى دا، واتە: گوند، لادى، كە لە بەرانبەرىدا (مَدِيْنَةٌ) ھەبە، يان (مِصر) واتە: شار، بە لأم لە بەكارھىنانى قورئاندا (قَرْيَةٍ) واتە: ئاودەدانييەكى كۆكەروو ەو خەلك، كە قەلەبالبغ بى، بۆبە بە مەككە گوتراو: (أُمُّ الْقُرَى) داىكى ئاودەدانييەكان.

(مُحَصَّنَةٌ): (مَجْعُوْلَةٌ بِالْإِحْكَامِ كَالْحُصُونِ، تَحَصَّنَ أَي: اتَّخَذَ حِصْنًا، ثُمَّ يُتَجَوَّزُ بِهِ فِي كُلِّ تَحْرُزٍ)، (قُرَى مُحَصَّنَةٌ)، واتە: ئاودەدانييە تۆكەكان، (مُحَصَّنَةٌ): (مَجْعُوْلَةٌ بِالْإِحْكَامِ)، زۆر مەحكەم و پتەو كراو، كە زەقەرى پىن نەبەردى، وەك قەلايان، (مُحَصَّنَةٌ) واتە: وەك قەلاى لىكراو (قەلاش شوئىنكى بەرز بوو، دەروازەى ھەبوو، شوئىنى ئىشكچىيانى لى بوو، بورجى ھەبوون، لە بورجەكان دا ئىشكچىيەكان ئىشكەيان گرتو، ھەر كەسىك ھاتبى، بە تىرو بەرد و بە ھەرچى ئەو كاتە ھەبوو، لىيان داو ە نەيانھىتتو قەلايەكە بگرن، (تَحَصَّنَ) واتە: قەلاى پەيدا كرد، يان چوو ە ئىو قەلا، دواىى ئەمە بەكارھىتراو ەو ھەر جوړە خوپاراستنىك.

(جُدُرٍ): (جَمْعُ جِدَارٍ، حَائِطٌ، لَكِنَّ الْحَائِطَ يُقَالُ اعْتِبَارًا بِالْإِحَاطَةِ بِالْمَكَانِ، وَالْجِدَارُ يُقَالُ اعْتِبَارًا بِالْتِّوُّ وَالْإِرْتِفَاعِ)، (جُدُرٍ) كۆى (جِدَارٍ) ە، واتە: دىوار، (جُدُرٍ) دىوارەكان، ئنجا (حَائِطٌ و جِدَارٍ)، ھەر يەك مانايان ھەبە، بە لأم (حَائِطٌ) بەو ئىعتبارە كە دەورى ئەو شوئىنەى داو، ناوى بكەر (اسْمٌ فَاعِلٌ) ە، (حَاطٌ يُحِيطُ وَهُوَ حَائِطٌ)،

ههروهها (أَحَاطَ يُحِيطُ وَهُوَ مُحِيطٌ)، (جدار)یش گوتراوه به ثیعتیاری تهوه، که بهرز بۆتهوهو بهرزتره له ئاستی زهوی.

(بِأَسْهُمٍ): (الْبُؤْسُ وَالْبِئْسُ وَالْبِئْسَاءُ: الشَّدَّةُ وَالْمَكْرُوهُ)، هه ر کام له وشه ی (الْبُؤْسُ وَالْبِئْسُ وَالْبِئْسَاءُ)، یانی: سه ختی و، به مانای شتیک که مرۆف چهزی پی نه کاو، رقی لی بی، ناخۆشویستراو.

(سَتَّيْ): (الْثَّتُّ: تَفْرِيقُ الشَّعْبِ)، به مانای لیک بلاوکردنی خه لکه، ده گوتری: (جَاءُوا أَشْتَاتًا أَيْ: مُتَفَرِّقِي النُّطَامِ)، واته: پرژو بلاو، بی سه روبه ر، (سَتَّيْ) کۆی (سَتَّ)، به مانای لیک بلاوکردنی شتیکی پتیکه وه یه، چاوگه که ی بریتیه له (سَتَّ).

(وَيَالِ): (الْوَيْلُ وَالْوَابِلُ: الْمَطَرُ الثَّقِيلُ الْقِطَارُ، يُقَالُ لِمَا يُخَافُ ضَرَّهُ: وَبَالَ، طَعَامٌ وَبَيْلٌ، وَكَلًا وَبَيْلٌ: يُخَافُ وَبَالَهُ)، (وَيْلٌ وَوَابِلٌ) به مانای بارانیکی دلۆپه قورسه، تنجا له وه وه هه ر شتیک مه ترسی له سه ره نجامه که ی بکری، پی گوتراوه: (وَبَالَ)، ده گوتری: (طَعَامٌ وَبَيْلٌ، وَكَلًا وَبَيْلٌ) خواردنیک ی وه بیل، یان له وه ر پکی وه بیل، واته: مه ترسی له سه ره نجامه که ی ده کری، ته و خواردنه ته گه ر بیخۆی سه ره نجامی خراپه، ته و له وه ره ته گه ر ته و ناژه له بیخوات، سه ره نجامه که ی خراپه، که واته: (وَبَالَ) له ته سلدا به مانای سه ره نجامی خراپ دی، دوایش به کاره پتزاوه به مانای سزا: ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ واته: نه نجامه شوومه که ی خۆیانیا ن چنژت.

(بِرِيءٍ): (أَصْلُ الْبُرِّهِ وَالْبِرَاءِ وَالتَّبَرِّي: التَّقْضِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوِزَةً)، وشه ی (بره و براءه و تبریه) هه ر سیکیا ن به مانای دووری گرتن له شتیک، که چه ز به نیزیکی نه کری.

هوی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

۱- ده رباره ی هوی هاتنه خواره وهی ئهم ئایه ته، که خوا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَىٰ الذِّبْنَ نَافِقًا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِئْئِمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِدٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، ئهم دوو گپ در او ده دینین:

أ- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ): ﴿الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَىٰ الذِّبْنَ نَافِقًا﴾ قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَرْزَةَ سَلَوْتُ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُبَيْلٍ، وَرِفَاعَةُ بْنُ زَيْدٍ، وَأَوْسُ بْنُ قَيْطِيٍّ، وَإِخْوَانُهُمْ بَنُو النَّضِيرِ^(۱)، واته: عهبدو لای کوری عه عباس رضی اللہ عنہ ده لئ: مه به ست له: ﴿الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَىٰ الذِّبْنَ نَافِقًا﴾، ئایا سه رنجی ئه وه ده غه لانه ت نه دا وه! (مه به ست پئیان) عهبدو لای کوری ئوبه یی کوری سه لوول و، عهبدو لای کوری نه به تل و، ریفاعه ی کوری زه ی دو، ئه وسی کوری قه یزی و، برابه کانین به نو ننه زیر، ئاشکر اشه عهبدو لای کوری ئوبه یی کوری سه لوول، وه ک چۆن به رگری کرد له (بَنُو النَّضِيرِ)، به رگری شی کرد له (بنو قینقاع)، وه ک پئشتر به سه رها ته که باغمان هئینا.

بۆیه ش من له ته فسیری ئهم سووره ته دا، هه ر وامگوت وه، که خوا تائِب به گشتی باسی ئه وانه ی بی پروا بوون له خاوه ن کتیبانی، کرد وه، هه ردوو هۆزی (بنو قینقاع و بنو النَّضِير) ده گریته وه، هه لبه ته (بنو قُرَيْظَةَ) ش ده گریته وه، ئه وانیش دوایی خیانه تیان لئ ده رکه وت، به لأم له به ر ئه وهی ئه وان دو تر به سه رها ته که بیان هات وه، ئه گه رنا ئه وانه ی بی پروا بوون له خاوه ن کتیبان و، ده غه له کان که ین و به ینیان له گه لیان هه بوو، ده غه له کان که ین و به ینیان له گه ل هه ر سی تیره کان دا هه بوو.

ب- (أبو نعيم) له (دلائل النبوة) دا ده لئ: مه به ست له: ﴿الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ نه مانه بوون: (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بِنِ سُلَيْمٍ، وَدَيْعَةُ وَمَالِكُ ابْنَا نُوفَلٍ، وَسُوَيْدٌ وَدَاعِيسٌ، بَعَثُوا إِلَى بَنِي النَّضِيرِ أَنْ يَأْتُوا وَهُمْ نَعُوا، فَإِنَّا لَا نُسَلِّمُكُمْ، وَإِنْ قُوتِلْتُمْ، قَاتَلْنَا مَعَكُمْ، وَإِنْ خَرَجْتُمْ، خَرَجْنَا مَعَكُمْ، فَتَرَبَّصُوا لِدَلِكِ مِنْ نَضْرِهِمْ، فَلَمْ يَفْعَلُوا، وَقَذَفَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمُ اللَّهُ الرَّعْبَ) (۱)

واته: نه و مونا فبقانه بریتی بوون له (عه بدوللای کوری کوری ثوبه یی کوری سه لوول و، وه دبعه و مالیک کورانی نهوفه ل و، سوهیدو داعیس)، نه وانه نامه یان ناردو (بنو النضیر) یان ناگادار کرده وه، که چه سپاوبن و بهرگریی بکه، نیمه پستان بهرنا دهین و، نه گهر جه نکیشان له دژ بکری، نیمه ش له گه اتاندا ده جه نکین دژی بهرانبه ره کانتان و، نه گهر دهریش بکری، نیمه ش له گه اتان دهرده چین، نه وانیس چاوه پتی نه و پشتیوانیبه ی نه وانیان کرد، به لام هیچیان نه کردو، خوا ﷺ ترسی خسته دل و دهر و نیانه وه.

۲- دهرباره ی هوی هاتنه خواره وه ی نه م دوو تابه ته، که خوا ده فهرموی: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۱۷﴾﴾

له و باروه به سه ره اتیک گبراره وه، نیمه دوو گبراره وه ی نه و به سه ره اته دینین:

أ- (عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ كَانَ رَاهِبٌ يَتَعَبَّدُ فِي صَوْمَعَةٍ وَأَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ لَهَا إِخْوَةٌ، فَعَرَضَ لَهَا شَيْءٌ فَأَتَتْهُ بِهَا، فَزَيَّنَتْ لَهُ نَفْسَهَا، فَوَقَعَ عَلَيْهَا، فَحَمَلَتْ، فَجَاءَهُ الشَّيْطَانُ، فَقَالَ: اقْتُلِيهَا فَإِنَّهُمْ إِنْ ظَهَرُوا عَلَيْكَ افْتَضَحَتْ، فَقَتَلَهَا وَذَفَنَهَا، فَجَاءُوا فَأَخَذُوهُ فَذَهَبُوا بِهِ، فَبَيْنَمَا هُمْ يَمْشُونَ، إِذْ جَاءَهُ الشَّيْطَانُ فَقَالَ: إِنِّي أَنَا الَّذِي زَيَّنْتُ لَكَ فَاسْجُدْ لِي سَجْدَةً أُنْجِدْكَ، فَسَجَدَ لَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾ فَكَانَ عَقِبَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۱۷﴾﴾ (أَخْرَجَهُ عَبْدِ الرَّزَاقِ فِي تَفْسِيرِهِ: ج ۳، ص: ۲۸۵، وَعَنْهُ إِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوِيه

في مسنده كما في المطالب العالیه: ۴۱۴۳، إتحاف الخیرة المهره: ۷۸۵۲، ومن طريقه الحاكم في المستدرک: ۲۸۵۴، وعنه البيهقي في شعب الإيمان: ۵۴۵۰، قلنا: فقول الحاكم هذا حديث صحيح الإسناد ولم يُخرِجَاهُ، مردودٌ، لكنه تويج فأخرجه البخاري في التاريخ الكبير: ۶۸۴، والطبري في جامع البيان: ۳۳۹۹۴).

واته: له على كوری تهی تألیهوه ﷺ گنیدراوه تهوه، كه راهیبك له صهومه كهی خویدا، (له په رستگاكهی خویدا)، خوا په رستی كردوه، نافرته تيك چند براهی كهی هه بوون، شتیكي بو هاتوته پش، (واته: نه خو شیهه كه ناره حه تیهه ك)، براهی كانی تهو نافرته تیان هیناوه بو لای تهو راهیبه، تهو نافرته ته ش خووی بو پازاندو تهوه، تهو پیاوهش له گه لای دا جووت بووه، نافرته كهش تولدار (حامل) بووه، شهیتان هاتوه بو لای و گوتوویه تی: بیکوژه، چونكه ته گهر پیت برانن، نابرووت ده چئ، ئیدی نافرته كهی كوشتوه و خستوویه ته ژیر خاك، براهی كانی شهی هاتوون تهو راهیبه تیان گرتوه بردوویانه، كاتیک كه ده یانرد (واته: بو كوشتن)، شهیتان هاته لای و گوتی: من بووم تهو گونا هه م بو تو جوان كرد، تیستاش یه كجار كړنووشم بو بیه، در بازت ده كه م، تهویش كړنووشی بو برد، كافریشی كردو ده ر بازیشی نه كرد، نجا خوا لهو بارهوه تهو دوو نایه ته موباره كهی دابه زانندن.

ب- قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ نَهِيكٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا، ﷺ يَقُولُ: إِنَّ زَاهِبًا تَعَبَّدَ سِتِّينَ سَنَةً، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ أَرَادَهُ فَأَعْيَاهُ، فَعَمَدَ إِلَى امْرَأَةٍ فَأَجْنَهَا، وَلَهَا إِخْوَةٌ، فَقَالَ لِإِخْوَتِهَا: عَلَيْكُمْ يَهْدَا الْقِسَّ فَيَدَاوِيَهَا، فَبَاءُوا بِهَا، قَالَ: فَدَاوَاهَا، وَكَانَتْ عِنْدَهُ، فَبَيْتَهَا هُوَ يَوْمًا عِنْدَهَا إِذْ أَعْجَبْتُهُ، فَأَتَاهَا فَحَمَلَتْ، فَعَمَدَ إِلَيْهَا فَفَقَتَلَهَا، فَبَاءَ إِخْوَتُهَا، فَقَالَ الشَّيْطَانُ لِلزَّاهِبِ: أَنَا صَاحِبُكَ، إِنَّكَ أَعْيَيْتَنِي، أَنَا صَنَعْتُ بِكَ هَذَا، فَأَطْعِمْنِي أَنُجِكَ مِمَّا صَنَعْتُ بِكَ، اسْجُدْ لِي سَجْدَةً، فَسَجَدَ لَهُ؛ فَلَمَّا سَجَدَ لَهُ قَالَ: إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ ﴾

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْنَا: وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ.

واته: شوعبه له نه بوو ئيسحاقه وه هيناويه تي، ده لئ: گويم له عه بدولای
کورې نه هیک بوو گوتی: گويم له على بوو ﷺ، گوتی: راهیبیک شه ست
سأل خوا پرستی کرد، شه يتانیش ویستی هه لیخه له تینئ، به لام شه يتانی
دهسته وسان کردو زه فهری پئ نه برد، شه يتان هه لسا چووه جهسته ی نافرته تیک
و نهو نافرته ی شیت کرد، نهو نافرته ش چهند برابه کی هه بوون، شه يتان به
برابه کانی گوت، (هاته کلپشه پانه وهو خوتخوته ی بو کردن)، که نهو خوشکه تان
بهرن بو لای نهو فه شه یه، (خوا پرستی نه صرانییه کان)، بو نه وهی چاره سهری
بکات، بویان برد، نهو خوا پرسته ش چاره سهری ده کرد، ماویه ک له لای بوو،
پوژیک که له لای بوو، راهیبه که ته ماحی تیکردو پیی سه رسام بوو، له گه لئ
جووتبوو، تو لدار بوو، دواتر نافرته که ی کوشت، برابه کانی هاتن و پیمان زانی،
شه يتان به راهیبه که ی گوت: من هاوه له که تم، تو منت دهسته وسان کردو
زه فهرم پئ نه بردی و، من نه وه م به تو کرد، ئیستاش به قسم بکه، ده ربازت
ده که م، له وهی پیتم کردووی، یه کجار کړنووشم بو بیه، دوا ی نه وهی کړنووشی
بو برد، تنجا شه يتان پییگوت: من له تو دوورم، من له په روه ردگاری جیهانیان
ده ترسیم^(۱).

(۱) هه ردووک نووسه ری (الإستیعاب فی بیان الأسباب) گوتوویانه: گوتمان: نه مه سه نه دیکي
باشه.

مانای گشتی نایه تهکان

خوَا ﴿۱۰۰﴾ لَهْم حَهْوَت نایه ته‌دا، وهک گوتمان، باسی هه لوئستی مونا فیهه کانی مه‌دینه ده‌کات، به سه‌رکردایه‌تی و ده‌مراستی عه‌بدو لّای کوری ئوبه‌یی کوری سه‌لوول، که چۆن که‌ین و به‌ینیان بووه، له‌گه‌ل جووله‌که‌کانداو، پئیشتر به‌سه‌ره‌هاته‌که‌یا نمان باسکرد، هه‌م له‌گه‌ل (بَنُو قَيْنُقَاع) دا، که عه‌بدو لّای کوری ئوبه‌یی کوری سه‌لوول به‌رگری لی‌کردن و، که‌ین و به‌ینی له‌گه‌ل‌یاندا هه‌بوو، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل (بَنُو النَّضْرِ) یشدا، به‌لام پشتگیری کردنه‌که‌ی مونا فیهه‌کان بو ئه‌و دوو هۆزه جووله‌که‌یه، هه‌ر به‌زانی ئه‌وان ته‌واو بووه، له‌ته‌نگانه‌دا پشتیان به‌رداوان و، به‌که‌لکیان نه‌هاتوون، له‌به‌لینه‌کانیاندا که پئیان داوان، درۆیان کردوه.

خوَا ده‌فه‌رموی: ﴿۱۰۱﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَعُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمْ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ ﴿۱۰۲﴾، نایا ته‌ماشای ئه‌وانه‌ت نه‌کردوه، که نی‌فایان کردوه، ده‌غه‌لیی و دوو‌پوویان کردوه، به‌برایه‌کانیان ئه‌وانه‌ی بی‌پروا بوون له‌خاوه‌ن کتیبان ده‌یانگوت، لی‌ره‌دا خوَا ﴿۱۰۳﴾ به‌کرداری به‌رده‌وام (فَعَلَ الْمَضَارِعَ) ده‌یه‌ینی، بو ئه‌وه‌ی وینه‌که‌ی بخاته به‌رچاومان، ئه‌گه‌رنا باسی شتیک ده‌کات، که تپه‌پریوه، چیبیان پی ده‌گوتن؟ ﴿۱۰۴﴾ لَیْن اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرِجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِیْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا ﴿۱۰۵﴾، به‌دنیایی ئه‌گه‌ر ئیوه ده‌برکرتن، ئیمه‌ش له‌گه‌ل‌تان ده‌رده‌چین، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوَا ﴿۱۰۶﴾ ناگاداری کردبوونه‌وه، که مادام ئیوه خیانه‌تان لی‌ده‌رکه‌وت، ده‌بی‌تیره به‌جی‌پئیلن، چونکه کاتی خو‌ی به‌و مه‌رجه له‌وی بوون، که له‌پشته‌وه خه‌نجه‌ری غه‌در نه‌وه‌شینن و، نه‌بنه‌مۆلگه‌یه‌ک بو‌ دوژمنان و ناحه‌زانی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ ئیسلامیه‌ تازه پیگرتوه، هه‌ردوو هۆزی (بنو قینوقاع و بنو النضیر)، که‌ین و به‌ینیان له‌گه‌ل کافره‌کان دا بوو و، زۆریش بی‌منه‌ت بوون له‌پیغه‌مبه‌ری خوَا

﴿ و له مسؤلمانان، به لکو (بنو قینوقاع) ده ستر زُربیان کرده سهر که رامهت و تابرووی نافر ته تیک، (بنو النضر) یش ته گیریان کرد بوو بو کوشتنی پیغه مبهری خوا ۱ و، له گه ل کافره کانی قوریشدا که یین و به یینان هه بوو، بو یه پیغه مبهر ۲ ناگاداری کردنه وه که ده بی مه دینه چو ل بکه ن.﴾

نجنا مونا فیه کان گو تیان: ﴿ لَیْنُ اُخْرَجْتُمْ لَنَخْرِجَنَّ مَعَكُمْ ﴾، نه گهر تیوه ده برکری ن، تیمه ش له گه ل تیوه ده ده چین، تیمه ش و لاتی خو مان به جی ده هیلین و، پیکه وه ره و کوچ ده که یین، ﴿ وَلَا طُعِیْ فِیکُمْ اَحَدًا اَبَدًا ﴾، واته: (ولا طعی فی اضرارکم)، نه مه به پی سیاق و به سه لیه ده زانری: هه رگیز له تیوه داو له زانی تیوه دا، گو پراه لپی و فره مانه ریی که س ناکه یین، ﴿ وَاِیْنَ قُوْتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّکُمْ ﴾، نه گهر گرمان جه نگیشان له دژ بکری، تیمه پشتگیری تان ده که یین، ﴿ وَاللّٰهُ یَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَکٰذِبُوْنَ ﴾، (خوا ۳ ده فره رموی: خواش شایه دی ده دات، که به دنیایی درو کارن، درو زدن.

﴿ لَیْنُ اُخْرَجُوا لَا یَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ ﴾، نه گهر وه ده برکری ن، له که لیان ده رنا چن، ﴿ وَاِیْنَ قُوْتِلُوا لَا یَنْصُرُوْنَهُمْ ﴾، نه گهر جه نگیشان له دژ بکری، پشتیان ناگرن، ﴿ وَاِیْنَ نَصَرُوْهُمْ لَیُوْلُوْا اِلَیْهِمْ لَآ یَنْصُرُوْنَکُمْ ﴾، نه گهر پشتگیری شیان بکه ن، گرمان پشتگیری شیان بکه ن، پشت هه لده که ن، پاش ده که نه مسؤلمانان، دوایش هیچ یارمه تیبده ریک و هیچ هاو کارکیان نابن.

ده گونجی نه م نایه ته موباره کانه، له گهر مه ی جهنگی پیغه مبهرو مسؤلمانان له گه ل (بنو النضر) دا -- چونکه (بنو قینقاع) پیشر رابردوون -- له و کاته دا هاتنه خوار، ده شگونجی دوی نه وه هاتنه خوار، به لام خوی کار به جی به شیوه ی نیستا باسی ده کات، بو نه وه ی دیمه نه که بکه و یته بهر چاو، ﴿ لَآ نَنْصُرْ اَسَدٌ رَّهْبَةً فِیْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ اَللّٰهِ ﴾، (رهبة) به مانای ترس و سامه، (ای: لانتم اشد رهوبیه فی صدورهم من الله)، تیوه ساملیکراوترن له سینه کانی نه وان دا، له خوا،

واته: نهو ترس و سامه‌ی به‌رانبه‌ر به تیوه‌یان هه‌یه، به‌رانبه‌ر به‌ خوی زآل و توانیانه، تنجا نایا نه‌وه رسته؟ نه‌خیر، ﴿ذٰلِكَ يَأْتِيهِمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ﴾، نه‌وه‌ش به‌هوی نه‌وه‌وه‌یه که ورد تیناگه‌ن، قوول تیناگه‌ن، لیره‌دا خوا ﴿لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ باسی سینه‌کان (صُدور) ی کردوه، دوایی باسی دلّه‌کان (قلوب) ده‌کات، لیره‌ه بویه باسی (صُدور) ده‌کات، - (صُدور) کوی (صَدْر) ه، سینه‌ش، شوینی دلّه، نشینگه‌ی دلّه - چونکه نه‌گه‌ر سینه‌که هه‌مووی پر بووبی له‌ سام، مانای وایه نه‌و ترس و سامه‌ چۆته تیو دلّه‌وه‌و، دلّه‌کشی پر کردوه، له‌وئشدا جیی نه‌بوته‌وه‌و سینه‌که‌شی هه‌موو داگرتوه، واته: نه‌م ته‌عبیره‌ه یزوه‌ قوه‌تی زیاتری تیدایه، بو ویناکردنی نه‌و ترس و سامه‌ی، موناغیه‌کان یاخود جووله‌که‌کان، یاخود هه‌ردووکیان، به‌رانبه‌ر به‌ مسوولمانایان هه‌بووه.

﴿لَا يُقْنِلُوْنَكُمْ جَمِيعًا اِلَّا فِيْ قُرَىٰ مُّحْصَنَةٍ اَوْ مِنْ وَّرَآءِ حُدُوْرٍ﴾، ویکرا له‌ دژتان ناچه‌نگن، مه‌گه‌ر له‌ ئاوه‌دانیه‌ه مه‌حکه‌مه‌کاندا، یان قه‌لاداره‌کاندا، یاخود له‌ پشت ده‌رو دیوارانه‌وه، واته: هه‌رگیز بویری نه‌وه‌یان نیه، بوٲان بینه‌ مه‌یدان، مه‌یدانیکی دیار، مه‌گه‌ر له‌ نیو قه‌لایاندا، یان له‌ نیو ئاوه‌دانیه‌ی وادا که‌ شووره‌ی مه‌حکه‌می هه‌بن، یاخود له‌ پشت ده‌رو دیواره‌وه له‌ دژتان بچه‌نگن، ته‌گه‌رنا ناتوانن بوٲان بینه‌ مه‌یدانی، ﴿بِأَسْهُمٍ يَّبْنُهُمْ مَّدِيْنَةٌ﴾، هیزیان له‌ نیوان خویاندا تونده، واته: وه‌ختیک جووله‌که‌کان، هه‌روه‌ها ده‌غه‌له‌کان له‌ نیوان خویاندا ناکوک ده‌بن، پیکه‌وه زۆر توندو سه‌خت، ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوْبُهُمْ سَنَىٰ﴾، به‌ پیکه‌وه‌و توکمه‌یان تیده‌گه‌ی، به‌ لأم دلیان به‌ش به‌شه، (قُلُوْبُهُمْ مُّتَفَرِّقَةٌ)، دلّه‌کانیان پرژو بلاون، هه‌ریه‌که‌یان مه‌به‌ستیکی هه‌یه، جووله‌که‌کان هه‌ر کامیکیان مه‌به‌ستیکیان هه‌بوو، موناغیه‌کان هه‌ر کامیکیان مه‌به‌ستیکیان هه‌بوو، به‌ گشتی موناغیه‌کان مه‌به‌ستیان نه‌وه‌ بوو، له‌ په‌نای جووله‌که‌کان دا، زیان به‌ پیغه‌مه‌رو مسوولمانان بگه‌به‌نن، جووله‌که‌کانیش مه‌به‌ستیان نه‌وه‌ بوو، له‌ شوینی خویان بینه‌وه‌و، هه‌روه‌ک خه‌نجه‌ریک بن له‌ که‌له‌که‌ی ده‌وله‌تی

ئىسلامىدا، لە پشتەو دەرا ھەر دەرقە تىكىان بۆ رىككەوت، خەنجەرى غەدر لە ئىسلام و مسۇلمانان بوە شىئىن، واتە: ھەر كامىكىان مەبەستىكى جىا لەوى دىكەى ھەبوو، لە تىو خۇشيان دا، ھەر مەبەستى جىاجىايان ھەبوون، بە پىچەوانەى مسۇلمانانەو، كە ھەموويان يەك مەبەستىان ھەبوو: ئەو ئاينەى خوا بۆى ناردوون، بىچەسپىنن و، پىغەمبەرى خوا ﷺ و پەيامكەى سەربخەن و، پشتكىرىى بكن، بۆ ئەوئى ئەو پەيام و بەرنامەىەى خوا ناردوويەتى، بىتتە ساىو سىبەرىك بۆ خۇيان و دەوروبەريان و، دوايى بۆ مرۇقاىەتىى و، لە ژىرىدا بەختەوئەرى دنيا و سەرفرازى دوارۆژ بن، ئەو ئامانجە ھەموو ئەھلى ئىمانى كۆ كرىدبوئەو، دلئى پىكەوئە گرئىدابوون، بەلام ئەوان چونكە ئامانجى ئاشەرەغىيان ھەبوو، ئامانجى جۇراوجۇريان ھەبوون، بۆىە ھىزو پىزىشيان نەبوو، ﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْشُرُوْنَ﴾، ئەويش بەھۆى ئەوئەوئە بوو، كە ئەوانە كۆمە ئىك بوون، نەياندە قامى و، عەقلىان پىئە دەشكا، كەواتە: لىك بلاءبوون و پىرژو بلاءبوونى ھەر كۆمە ئىك، ھۆكارەكەى بىن عاقلئى و كەودەئىى و نەفامىيانە، ئەمە دەرسىشە بۆ مسۇلمانان كە پەند وەربگرن.

ئىنجا خوا ﷻ دوو وئىنە دىئىتتەوئە بۆ حالىى موناڧىقەكان و جوولەكەكان و دەقەرئوئى: ﴿كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاقُوا وَاِيَّالَ اٰمِرِهِمْ وَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ﴾، وئىنەى ئەم ھۆزى (ئىنو النضير)، وەك وئىنەى ئەوانەى پىش خۇيانە بەو نىزىكانە، كە سزاي سەرەنجامى شوومى خۇيانىان چىژت، دەگونجى لىرەدا مەبەست (ئىنو قىئىقاع) بى، دەشگونجى مەبەست ھۆزى قورەيش بى، كە لە جەنگى بەدردا تىكشكان، ﴿ذَاقُوا وَاِيَّالَ اٰمِرِهِمْ﴾، سزاي سەرەنجامى كارى خراپى خۇيانىان چىژت، واتە: ئەو كارە خراپەى كرىدبوويان، سەرەنجامە شووم و خراپەكەيىان چىژت، ئەوئە لە دنيادا، ﴿وَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ﴾، لە دوارۆژىشدا سزاو ئازارىكى بە تىشيان بۆ ھەيە. ئىنجا وئىنەىكى دىكە دىئىتتەوئە: ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسٰنِ اَكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّىْ بَرِيْءٌ مِّنْكَ اِنِّىْۤ اَخَافُ اللهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ﴾، ھەرودەھا وئىەيان وەك وئىنەى

شه‌یتانه، که به مروّقی گوت: بییروا به، کاتئ بییروا بوو، گوتی: من له تو دوورم، حاشات لیده‌که‌م، من له خوی پهره‌ردگاری جهانیان دهرتسیم.

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، سه‌ره‌نجامی نه‌و دووانه، واته: سه‌ره‌نجامی شه‌یتان و نه‌و مروّقه، که به قسه‌ی شه‌یتان بییروا بوو، نه‌وه‌بوو که هه‌ردووکیان له دۆزه‌خدا هه‌ر ماو ده‌بن، هه‌میشه‌یی ده‌بن، ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾، نه‌وه‌ش سزای سه‌ته‌مکارانه.

له هۆکاری هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کاندا، باس‌مان کرد: وینه‌ی یه‌که‌م بو خسته‌ن‌پرووی حالی مونا‌فیه‌که‌نه، که هۆزی (بنو‌قینقاع)‌یشیان هه‌ر به‌و دهرده‌ بردو، له‌گه‌ل قوره‌یشیشدا که‌ین و به‌ینیکیان هه‌بوو، به‌لام دوایی هه‌یچیان بو نه‌کردن.

وینه‌ی دووه‌میش، چ مه‌به‌ستی پی مروّق بی به‌گشتیی، چ که‌سیکی تاییه‌ت بی و هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌ش باسی راهیبیک ده‌کات، که له هه‌ندیک له سه‌رچاوه‌کاندا هاتوه، ناوی (برصیصا) بووه، که شه‌ست سال‌ خوا په‌رستی کردو، دوایی شه‌یتان فریوی دا، نجا نه‌گه‌ر مه‌به‌ست نه‌و راهیبه‌ش بی، بیگومان (المثل یضرب ولا یقاس) وینه‌ ده‌هه‌ترته‌وه‌و قیاس نا‌کرته‌ سه‌ری، هه‌روه‌ها (إنّ حُصُوص السَّبَبِ لَا يَمْتَعُ شُمُولَ الْمُعْتَى)، تاییه‌ته‌ندبوونی هۆکار، ری له‌گشتی‌گه‌ر بوونی مانا نا‌گری، که‌واته: هه‌ر مه‌به‌ست پی شه‌یتانه، که تاوا زه‌فه‌ر به‌ مروّق ده‌بات و هه‌لیده‌خه‌له‌تینی و، دواییش پشتی به‌رده‌داو، هه‌چ به‌که‌لکی نایه‌ت، دوی نه‌وه‌ی کلّوی له‌سه‌ر ناوه، هه‌م له‌ دنیا‌دا پشتی به‌رده‌دا، هه‌م له‌ روژی دواییشدا، وه‌ک له‌ سووره‌تی (إبراهیم)‌دا خوا ﴿وَإِنَّا لَنَدْعُوهُ بِنَبْوَةٍ﴾ باس ده‌کات: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ

أَلَيْدُ ﴿۲۲﴾، دواى ئه وهى کاره که برایشه وه شهیتان گوتى: بیگومان خوا به ئینى راستى پیدان، منیش به ئینى درؤم پیدان و به ئینه کهم راست نه برده سهر، [ئه وه سهره نجامه شتان خه تای من نه بوو]، چونکه من هیچ هه مژمونم به سهرتانه نه بوو، مه گهر ئه وه نده که بانگم کردن و ئیوهش به ده ممه وه هاتن، [خه تای خۆتان بوو]، بۆیه لۆمه ی من مه کهن و لۆمه ی خۆتان بکهن.

مه‌سه له گرنه‌گان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

سهرنجراکیشان بۆ‌ئه‌و ده‌غه‌لانه‌ی، که‌ین و به‌ینیان له‌گه‌ل جووله‌که‌کاندا هه‌بوو، به‌ئینیان پیدابوون که‌ به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک پشتیوانیان بن، به‌لام راستیان له‌گه‌ل نه‌کردن، له‌ سۆنگه‌ی زۆر ترسانیا‌نه‌وه (جووله‌که‌و ده‌غه‌له‌کان) له‌ برواداران و، نه‌ویرانی رووبه‌روبوونه‌وه‌یان، مه‌گه‌ر له‌ ناوه‌دانسی زۆر مه‌حکه‌م و، له‌ په‌نای ده‌رو دیواران دا، ئه‌ویش به‌هۆی تینه‌گه‌یشتویی و نه‌فامیانه‌وه:

خوادفه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ بِيَدِهِمْ إِيْمَانُهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصَرُّونَ ﴿١٢﴾ لَأَنَّهُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنِ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يُقْنِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بِيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌تانه، له‌ حه‌قده‌ بره‌گا‌دا:

١- ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾، ئایا سه‌رنجت نه‌داوه‌ته ئه‌وانه‌ی نیفاقیان کردوه، ده‌غه‌لپیان کردوه! پرسیارکردنی سه‌رسوپماندنه (الِإِسْتِفْهَامَ لِلتَّعْجِيبِ)، رووی دواندن له‌ پتغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ، له‌ پشت ئه‌ویشه‌وه رووی دواندن له‌ هه‌ر که‌سه‌یکه، بشی بدوێتی، ئایا نه‌تروانیوه‌ته ئه‌وانه‌ی نیفاقیان کرد، واته: به‌ چاوی عه‌قل و دَلْ ته‌ماشات نه‌کردوون، ئه‌گه‌رنا مه‌رج نیه‌ به‌ چاوی سه‌ر هه‌موویان بییترین.

(۲) ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، بهو برایانه‌یان که بیپروا بوون، له خاوه‌ن کتیبه‌کان، ده‌لین، بویه خوا ﷺ به ریزگهی تیتسا (صَيْغَةَ الْمُضَارِعِ)، هیناویه‌تی، تاکو وینهو دیمه‌نه‌که بخاته به‌رجاو.

که ده‌فه‌رموی: ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾، به برایه‌کانیان ده‌لیننه‌وانه‌ی بیپروا‌بوون له خاوه‌ن کتیبان، که‌واته: هم‌موو نه‌وانه‌ی بیپروان، برای یه‌کن، (الْكَفْرُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ)، هه‌روه‌ها (الإِسْلَامُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ)، نه‌وانه‌ی بیپروا‌بوون له خاوه‌ن کتیبان کئی بوون؟ هم‌موو ته‌فسیره‌کان هه‌ر ده‌لین: (بَنُو النَّضِيرِ) بوون، به‌لام تیمه پیمان وایه هه‌ردوو هوزی (بنو قینقاع وبنو النَّضِيرِ) بوون، به‌لئی (بنو قینقاع) پیشت‌ر ده‌رکراون، به‌لام خوا ﷺ لیره‌دا باسی نه‌وانیش ده‌کات، چونکه هه‌لوئیستی ده‌غه‌له‌کان له‌گه‌ل هوزی (بَنُو النَّضِيرِ) ی جووله‌که‌دا، هه‌مان هه‌لوئیستیانیس بوو له‌گه‌ل (بنو قینقاع) یشداو، به‌رگری کردنی عه‌بدو‌ل‌لای کوری ثوبه‌یی کوری سه‌لوول له (بنو قینقاع)، هه‌روه‌ک به‌رگری کردنی له (بَنُو النَّضِيرِ) بوو، که داوای له پیغهمبه‌ری خوا کرد نیزیان بدات و، به‌رگری لیکردن، چونکه له سه‌رده‌می نه‌فامییدا هاوپه‌یمنیان بووه، هه‌روه‌ها وه‌ک خواش فه‌رموویه‌تی، له کوفریشدا پیکه‌وه برا بوون.

عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بباس (خوا لئیان رازی بی)، وه‌ک (الطبري) له ته‌فسیره‌که‌یدا لیبه‌وه هیناویه‌تی، گو‌توویه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾، (أي: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بِنُ سَأُولَ وَأَصْحَابُهُ)، (جامع البيان: ۳۳۹۸۶) واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری ثوبه‌یی کوری سه‌لوول و هاوه‌له‌کانی، ﴿يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به هوزی (بَنُو النَّضِيرِ) ی جووله‌که ده‌لین، نه‌و ته‌نیا هوزی (بَنُو النَّضِيرِ) ی هیناوه، به‌لام تابه‌ته‌که وه‌ک چوون (بَنُو النَّضِيرِ) ده‌گریته‌وه، (بنو قینقاع) یش ده‌گریته‌وه.

چیان پی‌ده‌لین؟

(۳) - ﴿لَئِنْ أَخْرَجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ﴾، (ده لَئِنْ): به دنیاییهوه نه گهر ده ربکرتین، (وه ده ربرتین له مال و حالی خؤان)، تیمهش مسوگهر له گه لٔان ده رده چین، (ل) ی ﴿لَئِنْ﴾، (اللَّامُ مُوطَنَةٌ لِلْقَسَمِ)، نه م لامه ریخوشکهره بو سویند، واته: زور به جه ختکردنهوه پٔیان گوتن دنیاتان ده کهینهوه، نه گهر تیوه ده ربکرتین، تیمهش له گه ل تیوه ده رده چین.

(۴) - ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾، له زیان لیدانتان دا، هه رگیز گؤرپراهه لپی هیه کهس ناکهین، (وَلَا تُطِيعُ فِیْكُمْ، وَمَعْنَى فِیْكُمْ أَيْ: (فِي سَائِلِكُمْ)، وَيُعْرِفُ هَذَا بِقَرِيْبَةِ الْمَقَامِ، أَيْ فِي ضَرْكُمْ، إِذْ يُقَدَّرُ مُضَافًا مِمَّا يُنَاسِبُ الْمَقَامَ)، که ده فهرموی: ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْكُمْ﴾، (ای: فی سائیکم)، واته: له باره ی تیوهوه، به پٔی نیشانه ی رهوت ده زانری، واته: له زیان پٔیکه یاندنی تیوهدا، چونکه پالدرایک مه زهننه ده کری، که حال و شوین ده یخوازی، ﴿وَلَا تُطِيعُ فِیْكُمْ﴾، (ای: وَلَا تُطِيعُ فِي ضَرْكُمْ)، له زیان لیدانی تیوهدا، به قسه ی هیچ کهس ناکهین هه رگیز.

(۵) - ﴿وَإِنْ قَوْلُهُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾، نه گهر جه نکیشتان له دژ بکری، پشتتان ده گرین، (النَّصْرُ: الإِعَانَةُ عَلَى الْمُعَادِي)، (نصر: بریتیه له یارمه تییدان له سه ر که سیک که دژایه تی ده کات.

(۶) - ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، خواش شایه دیی ده دات که نه وانه دروکارن، که ده فهرموی: ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، (إِنَّ) بو جه ختکردنهوه یه، (ل) ی ﴿لَكَاذِبُونَ﴾، (مُوطَنَةٌ لِلْقَسَمِ) زه مینه خوشکهره بو سویند، واته: خوا ^{لَا} شایه دیی ده دا، یا خود زانیاریه ک ده زانری وه ک بینین، که نه وانه دروکارن.

(۷) - ﴿لَئِنْ أَخْرَجُوا لَا نَخْرُجُونَ مَعَهُمْ﴾، نه گهر ده ربکرتین، (جووله که کان ده ربکرتین)، مونا فیه کهان له که لیان ده رناچن.

(۸) - ﴿وَلَئِنْ قَوْلُهُمْ لَا نَنْصُرُهُمْ﴾، نه گهر جه نکیشیان له دژ بکری، پشتیشیان ناگرن.

(۹) - ﴿وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولِيَنَّ الْأَدْبَرَ﴾، نه گهر کریمان پشتیشیان گرتن، پاش ده که نه وه، (پاش ده که نه مسو لمانان).

۱۰- ﴿ثُمَّ لَا يَصُورُونَ﴾، دوايش سه‌رناخرين و پشتيواني ناکرين.

ياني: له ههر سئ به‌ئينه کانياندا درؤ ده‌که‌ن:

أ- که گوتووiane: له‌که‌لتان ده‌رده‌چين، راست ناکه‌ن.

ب- که گوتووiane: نه‌که‌ر جه‌نگ له‌ دژتان بکري، هاوکارييتان ده‌که‌ين، راست ناکه‌ن.

ج- دوايش که گوتووiane: پشتگيرييتان ده‌که‌ين و، خؤمانتان له‌سه‌ر به‌کوشت ده‌ده‌ين، راست ناکه‌ن، به‌لکو نه‌که‌ر گريمان جه‌نگيش بي، پاش ده‌که‌نه‌وه‌و پاده‌که‌ن.

ليرده‌ا نه‌م شي‌وازه‌ي ده‌ربرين، له‌ پرووي ره‌وانبيژيه‌وه‌ پتي ده‌گوتري: (أسلوب الإطناب) واته: شي‌وازي دريژ‌کردنه‌وه‌ي قسان، چونکه‌ مه‌قامه‌که‌ وا ده‌خوازي، نه‌که‌رنا قوربان هه‌مووي، مه‌که‌ر شوينتيکي ناوا مه‌قام و حال بيخوازي، نه‌که‌رنا به‌ شي‌وه‌ي کورت و پوخت خوا فه‌رمايشتي کرده‌، به‌لام لي‌ره‌ خوا ﷻ به‌ دريژ‌ کرده‌وه‌وه‌ ده‌فه‌رموي: ﴿لَئِن أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَصُورُهُمْ وَلَئِن نَصَرُوهُمْ لَيُؤْتِيَنَّكَ الْأَذْبَنُ ثُمَّ لَا يَصُورُونَ﴾، واته: خوا ﷻ نه‌م مه‌به‌سته‌ که‌ پيشتر باسي فه‌رمووه‌، دووباره‌ي کردۆته‌وه‌ به‌ شي‌وازي لابردن (نفي) و، نه‌مه‌ش جورتيکه‌ له‌ دريژه‌ پيدان.

که‌ ده‌فه‌رموي: ﴿ثُمَّ لَا يَصُورُونَ﴾، ﴿ثُمَّ﴾، لي‌رده‌ا: (للتراضي الرئبي) بؤ به‌ دواي به‌کداهاتسي پله‌به‌نديي و پتيکه‌يه‌، چونکه‌ نه‌وه‌ که‌ سه‌رنه‌خرين و، پشتگيري نه‌کرين، گرنگ‌تره‌ له‌وه‌ که‌ نايا نه‌که‌ر به‌رگري بکه‌ن، پشتگيريان ده‌که‌ن، ياخود نا؟ گرنگ‌ نه‌ويه‌ سه‌ره‌نجامه‌که‌ نه‌ويه‌ سه‌رناخرين، نه‌وه‌ش بؤ دنيا کرده‌وه‌ي مسولمانانه، نه‌که‌ر له‌ گه‌رمه‌ي جه‌نگه‌که‌دا هاتيپته‌ خوار، له‌ گه‌رمه‌ي نابلووقه‌که‌دا، بؤ ترساندن به‌رانبه‌ره‌کانه‌و، نه‌که‌ر دوايش هاتيپ بؤ دلخوشکردني مسولمانانيشه‌، که‌ هه‌ر کاتيک له‌ دژي مونافيق و جووله‌که‌و، بي‌روايه‌کان رووبه‌روو بوونه‌وه‌، مادام له‌سه‌ر غه‌درو په‌يمان شکيني بي، دنيايان که‌ هه‌ر سه‌رکه‌وتوون.

لیتره‌دا قسه‌یه‌کی (الطبری) دتینن که له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی دا^(۱)، بو
 روونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای ته‌م نایه‌ته‌ موباره‌کانه‌ هیناویه‌تی، (الطبری)
 شیوازیکی نایه‌ته‌ی خو‌ی هه‌یه، شیوازیکی زور روون، زوریش مانا به‌ده‌سته‌وه
 ده‌ر: (أَلَمْ تَنْظُرْ بَعَيْنَ قَلْبِكَ يَا مُحَمَّدُ! فَتَرَىٰ إِلَىٰ الَّذِينَ نَافَقُوا، وَهُمْ فِيمَا ذُكِرَ عَبْدُ
 اللَّهِ بْنِ أَبِي بِنِ سَلُولٍ، وَوَدِيعَةَ، وَمَالِكَ ابْنِ نُوفَلٍ، وَسُوَيْدَ وَدَاعِيسَ، بَعَثُوا إِلَىٰ بَنِي
 النَّضِيرِ حِينَ نَزَلَ بِهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْحَرْبِ، أَنْ اتَّبَعُوا وَمَنَعُوا، فَإِنَّا لَنْ نُسَلِّمَكُمْ، وَإِنْ
 قُوتِلْتُمْ قَاتَلْنَا مَعَكُمْ، وَإِنْ خَرَجْتُمْ، خَرَجْنَا مَعَكُمْ، فَتَرَبُّسُوا لِدَلِكِ مِنْ نَصْرِهِمْ، فَلَمْ
 يَفْعَلُوا، وَقَذَفَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ، فَسَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُجْلِبَهُمْ، وَيَكْفَ عَنْ
 دِمَائِهِمْ، عَلَىٰ أَنْ لَهُمْ مَا حَمَلَتِ الْأَيْدِ مِنْ أَمْوَالِهِمْ إِلَّا الْحَلَقَةَ).

واته: نایا به‌ چاوی دلت نه‌ی موحه‌مه‌د! ﷺ، سه‌رنجت نه‌داوه، تاكو
 نه‌وانه‌ی نیفاق و ده‌غه‌لیان کردوه، بیانینی، که وه‌ک باسکراوه بریتی بوون له:
 عه‌بدو‌ل‌لای کوری ئوبه‌یی کوری سه‌لوول و، وه‌دیعوه‌و مالیک هه‌ردووکیان کوری
 نه‌وفه‌ل بوون، سوهدو داعیس، (بنو النضیر)یان تاگادار کرده‌وه، له‌کاتیک دا
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نابلوووه‌ی دان، بو‌جه‌نگ له‌ دژ کردنیان، مونافیقه‌کان پینان
 گوتن: چه‌سپاوبن و به‌رگریی بکه‌ن، ئیمه‌هه‌رگیز پشتتان به‌رناده‌ین و، نه‌گه‌ر
 جه‌نگیستان له‌ دژ بکری، ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئیوه‌دا له‌یه‌ک سه‌نگه‌ردا ده‌جه‌نگین،
 نه‌گه‌ر ده‌ریش بچن، له‌گه‌لتان ده‌رده‌چین، نه‌وانیش چاوه‌پرسی نه‌و یارمه‌تیدانه‌یان
 کردن، به‌لام هیچیان نه‌کردو، خواش ترس و له‌زی خسته‌دلیانه‌وه، بو‌یه‌داوایان
 له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کرد، ده‌ریان بکات، (واته: ده‌ست له‌خوینیان بپاریزی) و
 پرۆن ولاته‌که‌ به‌جیهیلتن، به‌و مه‌رجه‌ی نه‌وه‌نده‌ی حوشر ده‌یتوانی^(۲)، [ئنجا نایا
 به‌کی حوشریک، به‌کی دووان، هه‌ندیکیان گوتووایه: به‌کی باری یه‌ک حوشر،

(۱) جامع‌البیان: ج ۲۸، ص ۲۸ و ۴۹.

(۲) تیوان که‌وانه‌کان زیده‌ی خو‌مه، بو‌روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ست.

بہ لَامِ پروون نہ کراوہ تہوہ، گرنگ تہوہ یہ تہوہ ی بہ حوشران دہ چئ، باری بکہن و پرون لہ مآل و سامانیان، بہ لَامِ چہک لہ گہ لَ خُوَیَان نہ بہن.

واتہ: شمشیرو تیرو کہوان و گورزو قہ لغان و زری، کہ کاتی خُوَی جہ نگیان پیکراوہ، نابئ چہک لہ گہ لَ خُوَیَان بہرن، بچن لہ شوئنیکی دیکہ ش دووبارہ سہنگہر لہ دژی ئیسلام و مسولمانان بگرن، بہ لَامِ بؤ خُوَیَان بہ سہ لامہ تیی لہ کوئی دادہ نیشن با دانیشن، تہ گہر لہ شوئنی خُوَیَان دانیشن تانایہ بہ سہ لامہ تیی و، کہ یسن و بہ نییان نہ بووایہو، خیانہ تیان نہ کردبایہو، پیمانیان نہ شکاندبایہ، تہ ہلی ئیسلام لیان گہ پرابوون و، لہ ولآتی خُوَیَان دا سہر بہر زانہو بہ ختہ وہرانہ دہ ژیان.

(۱۱) ﴿لَا تَسْتَرْشِدْ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِّنَ اللَّهِ﴾، بہ دلنیایی تیوہ (تہی مسولمانینہ!) ساملیکراوترن لہ سینہ کانیان دا، لہ خوا، (رُهْبَةً) لیرہدا یانی: (مرہوبیہ) واتہ: ساملیکراوی، تہ گہرنا (رُهْبَةً) چاوگہ، بہ لَامِ لیرہدا بہ مانای ناوی بہرکار (إِسْمٌ مَّفْعُولٌ)، واتہ: تیوہ لہ دلئی جوولہ کہ کاند، یاخود لہ دلئی جوولہ کہ کان و مونافیقہ کان، ہہردووکیان دا، لہ سینہ یاندا لہ خویای پہرورہ دگار ساملیکراوترو لیرساوترن، لیرہدا کہ دہ فہرموی: ﴿أَشَدُّ رَهْبَةً﴾، واتہ: سام و ترسیک کہ بہرانبہر بہ تیوہ یان ہہیہ، لہ سینہ کانیان دا، زیاترہ، لہ ترس و سامیک کہ بہرانبہر بہ خوا ہہیانہ.

(۱۲) ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾، تہویش بہ ہوئی تہوہ وہیہ کہ کؤمہ لیکن نافامن، ورد تیناگہن، قوول تیناگہن، (فَقَّهٌ) زانایان بہ چہند واتایہک ہیناویانہ:

أ- ہہندیکیان گوتووایانہ: (الفِقْهُ: فَهْمُ الْمَعَانِي الْخَفِيَّةِ)، (فقہ) تیگہ یشتنہ لہ واتا پہنہانہ کان.

ب- ہہندیکی گوتووایانہ: (الفِقْهُ: فَهْمٌ مُرَادِ الْمُتَكَلِّمِ)، (فقہ) تیگہ یشتنہ لہ مہ بہستی قسہ بیژ.

ج- بہ لَامِ پیم وایہ راستر وایہ بگوترئ: (الفِقْهُ: الْفَهْمُ الْعَمِيقُ، وَالذَّقِيقُ مُرَادِ الْمُتَكَلِّمِ)،

(فقہ) بریتہ لہ تیگہ یشتنی قوول و ورد لہ مہ بہستی قسہ بیژ.

ئىنجا كە دەفەرموئى: ئەو بە ھۆى ئەو ھەيەتە كە ورد تىناگەن و قوول تىناگەن، ديارە قوول تىنەگە يىشتە كە يان، بۆتە ھۆى ئەو ھى ترسيك كە لە مسولمانان يان ھەيە، زياتر بى لە ترسيك كە لە خويان ھەيە، ئەگەر ئەو ترس و سامە يان بە رانبەر بە خوا ھەبوو، بە تايەت زاناکان يان و كار بە دەستە كان يان، كە دە يان زانى موھەمەد ﷺ پىغەمبەرى خوا، ئەگەر سام و ترسيان بە رانبەر بە خوا بە رۆزى دوايى ھەبوو، شوتىن پىغەمبەرە كە دە كە وتىن، لە جياتى ئەو ھى لە پىشتەو خەنجەرى غەدر لە خۆى و ھاو ھەلانى بوە شىتن.

ئىنجا ئەو چاك تىنەگە يىشتە يان بۆتە ھۆى ئەو ھى، باش ترس و سام و ھەيەتى خويان لە دلدا نەبى و، نەبوونى سام و ھەيەتى خواش لە سينە يان دا، بۆتە ھۆى ئەو ھى سەرىپچى بكنە، سەرىپچى كە و، پەيمان شىكىنىيە كەش، بۆتە ھۆى ئەو ھى ئەو باجە گەورە بە دەن.

(۱۳) - ﴿لَا يَقْنَلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ﴾، ئەوانە تىكرا و وىكرا، لە دژتان ناچەنگن مەگەر لە ئاودە دانييە مەھكە مەكاندا، كە دەفەرموئى: ﴿جَمِيعًا﴾، دوو واتاى ھەن: أ- ھەموو يان. ب- بە كۆبوو ھەي، ﴿جَمِيعًا﴾، (أى: كَلْمٌ أَوْ مُجْتَمَعِينَ)، واتە: ھەموو يان لە دژتان ناچەنگن، ياخود لە كاتىندا كە ھەموو يان كۆبوو ھەو سەر يەك لە دژتان ناچەنگن، بۆيە و باشە بگوتى: وىكرا و تىكرا لە دژتان ناچەنگن، مەگەر لە ئاودە دانييە قايم و مەھكە مەكاندا، ئاودە دانييە قەلادارە كاندا، ﴿قُرَى مُحَصَّنَةٍ﴾، دوو واتاى ھەن: (القُرَى: ذَاتُ الْحُصُونِ، أَوْ: الْقُرَى: الْمُتَمَوِّجَةُ مِمَّنْ يَرِيدُ أَخَذَهَا بِأَسْوَارِ، أَوْ خَنَادِقِ)، ئەو ئاودە دانييە قەلایان ھەن، ياخود ئەو ئاودە دانييە پارىزارون، بۆ لايە نىك بىھوى بيانگرى، بەھوى ئەو ھەو كە ديارو شوورايان ھەيە، يان بە ھۆى ئەو ھەو كە خەندە كيان ھەن، ئەوانە لە دژى تىو، وىكرا و تىكرا ناچەنگن، مەگەر لە ئاودە دانيى ئاوا مەھكەم و قايم دا.

(۱۴) - ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾، يان لە پشت دياران ھەو، خوترا و بىشە تەو: (جِدَارِ) يانى: ديار.

۱۵- ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ سَدِيدٌ﴾، ھیزیان لە نێو خۆیاندا زۆر توندە، (شَدَّتْهُمْ فِي الْحَرْبِ فِيمَا بَيْنَهُمْ قُوَّةً)، ئەگەر لە نێو خۆیاندا جەنگ بکەن، ھێزو پێزیان زۆرە، ئەمە جووڵکە لە گالته پێکردنیان، ھاوکاتیش وریاکردنەوێی مسوڵمانانە، کە وەک ئەوان نەبن، لە بەینی خۆیاندا توندو بە زەبر بن، کە پێکەووە بەشەر دین، بەلام لە بەرانبەر دوژمنیاندا بێ ھێزو پێز بن، وەک شاعیر دەلی: (أَسَدٌ عَلَيَّ وَعَلَى الْأَعْدَاءِ نَعَامَةً)، لە بەرانبەر مندا شێرە، بەلام لە بەرانبەر دوژمناندا حوشترمەلە.

۱۶- ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾، پێت وایە پێکەوون، (بە تۆکمەو پێکەووەیان تێدەگەیی)، بەلام دلایان بەش بەشە، ﴿شَتَّى﴾، (جَمْعٌ شَتِيْتُ مِثْلُ قَتَلِي جَمْعٌ قَتِيلٌ)، ﴿شَتَّى﴾، کۆی (شَتِيْتُ)ە، وەک (قَتَلِي) کۆژاوەکان کۆی (قَتِيلٌ)ە، کۆژاوە، کەواتە: (شَتِيْتُ) واتە: بڵاو، ﴿شَتَّى﴾، واتە: پڕژو بڵاوەکان، دلەکانیان پڕژو بڵاون.

۱۷- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، ئەویش بەھۆی ئەووەوە کە کۆمەڵێکن تێناگەن، پێشێ فەرمووی: ﴿لَا يَفْقَهُونَ﴾، واتە: ورد تێناگەن، بە قوولیی حالیی نابن، بەلام لێرەدا دەفەرمووی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، واتە: نە قوول و نە تەنک ھەر تێناگەن و، لە عەقل و ھۆشەکانیان بەھرمەند نین، واتە: ھۆی ئەوە کە تێک دەشکێن، ناکۆکیی نێو خۆیانە، ناکۆکیی نێو خۆشیان بەھۆی بێ عەقلیی و نەفامیی و کەو دەنیانە، کە لە جیاتی ئەوەی ھەموویان لەسەر یەک مەبەست و ئامانج کۆک بن، ھەر کامێکیان لە بیری ئامانجە شەخسیی و تایبەتیە کە ی خۆیدا، ھەمیشەش ئەوە ھۆی دووبەرەکیی و ناکۆکیی ھەر کۆمەڵێکە.

ئنجما ئەوانە مسوڵمان بن، یاخود وەک کاتی خۆی، ئەو مونافیق و جوولەکانە ی بە حیساب ھاوکارییان کردوون، ئەوان بن، ئەوە بۆ ھەموو کەس وایە، ھەمیشە یەکلابوونەووە بۆ ئامانجە گشتییەکان، دەبێتە ھۆی کۆبوونەوێ خەلک، بەلام وردە ئامانجەکان، وردە مەبەستەکان، دەبنە ھۆی پڕژو بڵاوکردنی خەلک، وەک کوردەواریی خۆمان دەلێن: (کەس بە رەبی کەس ناپێسوێ و،

كەس لە مەرى كەس ناخىوئى)، (هەر كەسە بە شىوئىك دا دەروا)، هەر كەسە مەبەستىكى ھەيە، دەبىت ھەموويان يەك مەبەستيان ھەبى، ئنجا ئەو يەك مەبەستەي لە بەرژەوئەندىي ھەموويان دا، دەبىتە كۆكەرەوئەي ھەموويان و دەبىتە ھۆي يىكەوئە جۆشدانىان، بەلام مەبەستە بەشيبەكان و ئامانجە شەخصىي و بچووكەكان، دەبنە ھۆي پەرژو بلاوكردىيان.

لەرەدا ھەرچەندە خوا ﷻ باسى جوولەكەكان و مونافىقەكان دەكات، بەلام بىگومان ئەو ھۆشدارييدانە بە مسوئلمانانىش و، دەبى پەندو دەرس لەوان وەرېگرن، وەك وان ئەو كارانە نەكەن، ئەگەر نا وەك وانىشيان بەسەر دى، ئەوئەش واقىعى تال و سەختى ئىستاي مسوئلمانانە بە گشتى.

مه سه له ی دووه م:

هینانه وهی دوو وینه بو حائی جووله که و مونا فیه کان:

وینه ی یه که م: کومه لیک که له ماوه یه کی نیزی که له رۆژگاری وان، سزای هه لۆیستی خرابی خۆیانیان چیتژت و ده بووایه په ندیان لیوه ر بگرن.

وینه ی دووه م: شه یتان که به مروقی گوت: کافر به، دوایش پنیگوت: حاشات لیده که م، چونکه من له پهروه ردگار ده ترسیم، ئیدی سه ره نجامیان ناگری دۆزه خ بوو، شه وهش سزای سته مکارانه:

خوا ده فه رموی: ﴿ كَمْثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وِیَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۵﴾
 كَمْثَلِ السَّجَلِیْنَ اِذْ قَالَ لِلْاَسْنِیْنَ اَكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّیْ بَرِیءٌ مِّنْكَ اِنِّیْ اَخَافُ اَللَّهَ رَبَّ
 الْعَالَمِیْنَ ﴿۱۶﴾ فَكَانَ عَقِیْبَهُمَا اَنْهُمَا فِی النَّارِ خَلِدَیْنِ فِیْهَا وَذَلِكِ جَزَاُ الظَّالِمِیْنَ ﴿۱۷﴾

شیگردنه وهی ئەم، ئایه تانه، له نو برگه دا:

۱- ﴿ كَمْثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ﴾ (وینه یان) وهک وینه ی ئه وان هیه که به نیزیکی له پیش وان دابوون، مانابه که ی ئاوایه: (مَثَلِ الْيَهُودِ وَالْمُنَافِقِينَ، كَمْثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا)، به لām له بهر شه هه شه ده زانری، چونکه باس باسی مونا فیه کانه، که به لینی درۆیان به جووله که کاند، بۆیه به پتویست نه زانراوه ئاویان به پتیری.

ده گونجی مه به ست پیی هاو بهش بو خوا دانه ره کانی مه که به بی، که له جهنگی به دردا تیکشکان و، پرووی دواندن به گشتی له خاوه ن کتیبه کان و تیکرای دوزمنانی ئیسلام بی، ده شگونجی مه به ست پیی هۆزی (بنو قینقاع) ی جووله که بی و، پرووی دواندن له (بئو النضیر) بی.

به لām جیی سه ره سورمان شه وهیه، که هه ندی له توژره ره وان گوتوو یانه: ﴿ كَمْثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ﴾، مه به ست پیی (بئو النضیر) ه! به لām شه هه ناگونجی،

چونکه به سه راهاته که به پلهی به کهم به سه راهاتی (بَنُو النَّضِيرِ) ه، هه لبه ته له پیش نه وانیشدا هی (بنو قینقاع).

کهواته: ده بی وینه بو هیتراوه که خودی (بَنُو النَّضِيرِ) بن و، وینه پی هیتراوه که ش جگه له ته وان بی، نجا وینه پی هیتراوه که، چ کافره کانی مه کهه بن، یا خود هوزی (بنو قینقاع)، له بهر نه وهی له پیش (بَنُو النَّضِيرِ) دا، نه وانیش تووشی نهو نسکوو سه ره نجامه خراپه بوون، به هوئی خیانه تیانه وه.

(۲) - ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ سه ره نجامی خراپی کاری خوئیانیان چیژت، پیشتیش گوتمان ده گوتری: (كَلَّا وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ، وَطَعَامٌ وَّيْلٌ)، له وه ریکی سه ره نجام خراپ و، خواردنیکی سه ره نجام و ناکام خراپ، (الْوَبَالُ: وَخَامَةٌ الْمَرْعَى)، (وبال) له وه رگایه که له وه ری لیبخوری، به لأم سه ره نجامه کهی خراپ بی، ههروه ها (الْوَبَالُ: الْعَاقِبَةُ السُّوءُ)، (وبال) بریتیه له سه ره نجامی خراپ، کهواته: نهوانی پیش وان، که لییان نزیک بوون له رووی کاته وه، سه ره نجامی کاری خراپی خوئیانیان چیژت.

(۳) - ﴿وَهُمْ عَذَابَ أَلِيمٍ﴾ له روژی دواییشدا نازارو سزایه کی به ئیشیان بو هه یه.

لیره دا که خوا ﷻ وشه ی (وَبَالَ)ی به کاره یناوه، - که له چه ند شوئینیکی دیکه ش له فورئانی به پیژدا هاتوه - لیره دا: (سُبُّهُوا فِي إِفْدَامِهِمْ عَلَىٰ حَرْبِ الْمُؤْمِنِينَ، يَأْبُلُ تَرَامَتْ عَلَىٰ مَرْعَىٰ، وَبِئْسَ فَأَهْلَكْتَ)، له وه دا که له دژی مسولمانان، که ین و به ییمان کردوه له گه ل ته هلی کوفر داو پیلانیان گپراوه، (غه درو خیانهت و په ییمان شکینیان کردوه)، چوینراون به ره وه حوشت ریکه وه، که روو ده کاته له وه رگایه کی خراپ، که له وه رگایه که ره وه که کهی خراپه بو خواردن و، سه ره نجام ده بیته هوئی فهوتانی.

واته: نهوانه ش کاریکی خراپیان کرد، که دزایه تیسی مسولمانانیان کردو، په ییمانان له گه ل شکاندن، سه ره نجام به دهردی نهو ناژه لانه چوون، که له وه ریکی خراپ ده خوات و لیسی تووشی زیان ده بی.

که ده فہرموی: ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾، (أمر) لیرہدا بہ مانای حالّ (شأن) دی، مہ بہست پیٹی نہو حالہ تہ موخنہ نہ تہ یانہ، کہ بہ رجہ ستہ بوو لہ پیمان شکاندن و، ہہ وُلدان بُو زیانگہ یاندن بہ پیغہ مہر ﴿﴾ و، پہ نہانکوژ کردنی داو، کہین و بہین بوون لہ گہل کافرہ کانی قورہ یشدا.

۴- ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ﴾، وینہی دہ غہل و مونافیقہ کان، و ہک وینہی شہیتانہ، کاتیک بہ مروّقی گوت: کافر بہ!

لیرہدا مونافیقہ کان چوئندراون بہ شہیتانہ وہو، جوولہ کہ کانیش چوئندراون بہ مروّقیکہ وہ، کہ بہ قسہی شہیتان کافر دہ بی، و ہک چوئن شہیتان بہ مروّقی دہ لی: کافر بہ! دواییش پشتی بہ ردہ داو حاشای لی دہ کات، مونافیقہ کانیش بہ جوولہ کہ کانیان گوت: بہرہہ لستین بکہن و خوږاگر بن، بہ لام دوایسی لہ تہ نگانہ دا بہ کہ لکیان نہ ہاتن، کہواتہ: لیرہدا شہیتان دہ بیٹہ و پچوئتراو (مُشَبَّہُ بِہ) بو مونافیقہ کان و، مروّقہ کہ ش کہ کافر دہ بی، دہ بیٹہ و پچوئتراو (مُشَبَّہُ بِہ) ی جوولہ کہ کان.

۵- ﴿فَلَمَّا كَفَرَ﴾، کاتیک نہو مروّقہ بیپروا بوو.

ئنجاج مہ بہست پیٹی مروّق بن بہ گشتی، و ہک باسمان کرد، یاخود مروّقیکی تابیہت بن، کہ نہو راہیبہ بووہ و ناوی: (بَرِصِيصًا) بووہ^(۱)، ئنجاج مہ بہست

(۱) جگہ لہ (الإستيعاب في بيان الأسباب)، و (الطبري) کہ باسمان کرد بہ ژمارہ (۳۳۹۹۴) بہ سہرہاتہ کہ یان ہیناوہ، بہ لکو (الطبري) چوار بہ سہرہاتی (بَرِصِيصًا) ی ہیناون، بہ کیکیان بہ ژمارہ (۳۳۹۹۴)، یہ کیان بہ ژمارہ (۳۳۹۹۵)، نہوی دیکہ یان بہ ژمارہ (۳۳۹۹۶)، نہوی دیکہ ش بہ ژمارہ (۳۳۹۹۷)، کہ ہہ ندیکیان زور درین، ہہ روہا (القرطبي) ش لہ تہ فسیرہ کہ ی غوی (الجامع لأحكام القرآن) دا بہ ژمارہ (۵۸۹۸) ہہ مان بہ سہرہاتی نہو راہیبہ ی ہیناوہ، بہ زوری بہ سہرہاتہ کہ لہ علی کوری تہ بوو تالیبہ وہ (خوا لئی رازی بن) دہ گیر نہوہ، ہہ ندیکیشیان لہ جگہ لہ نہوہ وہ دہ پینن و زور یان دہ لین: ناوی (بَرِصِيصًا) بووہ.

نهو بنی به تاییهت، چ مه به ست مرؤف بنی به گشتیی، هه ره که سنی به قسه ی شه ی تان بکات، بئگومان شه ی تان دوایی حاشای لی ده کات و، یه خه ی له به ره داده پی و دووری لی ده کات، بئگومان دوای نه وه ی کلأوی له سه رنا، نئجا پیی راده بویری، چونکه کاری شه ی تان هه ره نه وه یه.

﴿ كَسَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ ۖ ۱۰۰ ۝ وَاتِهِ: وَنَهَى نَهْوَان (مونا فیه که کان) وه ک وینه ی شه ی تانه، کاتیک به مرؤفی گوت: بی پروا به، مونا فیه که کانیش به جووله که کانیا ن گوت: خو را گر بن له سه ره دژایه تی کردنی پیغه مبه ر ﷻ و مسولمانان، تیمه پشتان ده گرین، ﴿ فَلَمَّا كَفَرَ ۖ ۱۰۱ ۝ کاتیک مرؤفه که بی پروا بوو، نئجا (برصیضا)، یان هه ره مرؤفیکه به گشتیی، هه روه ها کاتیک جووله که کانیش له سه ره دژایه تی کردنی نیسلام و مسولمانان به رده وام بوون، دوای نه وه ی شه ی تان تووشی چورمی کردن، مونا فیه که کانیش جووله که کانیا ن تووشی چورتم کرد.

۶- ﴿ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ ۖ ۱۰۲ ۝ شه ی تان به و مرؤفه ی گوت: من لیت به ریم، لیت دوورم، وه ک چون خویندراوه ته وه: ﴿ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ ۖ ۱۰۳ ۝ خویندراویشه ته وه: (إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ)، من لیت دوورم و، حاشات لی ده که م و، هیچ په یوه ندیبه کم به تووه نیه.

۷- ﴿ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۖ ۱۰۴ ۝ به دنیایی من له خوی په روه ردگاری جهانیان ده ترسیم، واته: به هو ی ترسم له خوی په روه ردگاری جهانیان هوه، هاوکاریت ناکه م، ئیدی چون گرفتی خو ت چاره سه ره ده که ی، چاره سه ری بکه!

۸- ﴿ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ ۱۰۵ ۝ ئیدی سه ره نجامیا ن نه وه بوو که له دوزه دا هه ر دووکیان به هه می شه یی هه رماو بوون، نه مه خویندراویشه ته وه: ﴿ فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا ۖ ۱۰۶ ۝ واته: دوو سه ره نجامه کانیا ن

۹- ﴿ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۖ ۱۰۷ ۝ نه وه ش سزای سته مکارانه.

هه سه نی به صرایی (په همه تی خوی لی بن)، (عقبتهمای خویندو ته وه به: (عاقبتهمای)، که نه و کاته (عاقبه) ده بیته ناوی (خبری) (گان)، به لام ته گه ر ﴿ فَكَانَ

عَقِبْتَهُمَا ﴿۱۰۰﴾ بِنِّ، ئەو کاتە عاقبە (دەبیتە گوزاردی (کَانَ) و، ﴿أَنْتَهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، دەبیتە ناوی (کَانَ) و لە شوێنی رەفەع دادەنرێ.

خوایا ﴿۱۰۰﴾ ئەو دوو وێنەیهی هێناونەوه، بۆ هه‌لۆیستی مونا‌فییق و ده‌غه‌له‌کان له‌گه‌ڵ جووله‌که‌کاندا، به‌ تاییه‌ت (بَنُو النَّضِيرِ) و، پێش ئەوانیش (بَنُو قَيْنِقَاعِ)، چونکه‌ مونا‌فییقه‌کان هه‌م هه‌وزی (بَنُو قَيْنِقَاعِ) بێشیا‌ن تێژ کرد له‌ دژی پێغه‌مبه‌ر ﴿۱۰۱﴾ و هانیا‌ندان و، که‌ین و به‌ینیا‌ن له‌گه‌ڵیا‌ن هه‌بوو و، به‌لێنیا‌ن پێده‌دان که‌ پشتتا‌ن ده‌گرین، ئنجا وه‌ک له‌ په‌ندی کوردیدا هاتوه‌: (سه‌گ به‌ ته‌مای کلکی ئیسکا‌ن ده‌کروژێ)، ئەو جووله‌کانه‌ش به‌ته‌مای ئەو مونا‌فییقا‌نه‌ تیکه‌وتبوون و په‌نگه‌ ته‌ما‌حی ئەوه‌شیا‌ن بووبن، کافره‌کانی مه‌که‌که‌ش به‌هانیا‌نه‌وه‌ بێن، به‌لام نه‌ ته‌وان هاتن، نه‌ ته‌وان هاتن، خۆیا‌ن مانه‌وه‌و ئەو خیا‌نه‌ته‌ی کردبوویانه‌ به‌رانبه‌ر ئیسلام و مسو‌لما‌نان!

کورته باسیک: راستگردنہوی بیرگردنہویہ کی ہہلہی بہشیک له مسولمانان:

پیغہمبہری خوا ﷺ، ہرچہندہ سہراپا رہحم و بہزہیسی و لیبوردهیسی بووہ، بہلام پیغہمبہری خوا ﷺ لیزان و کارامہ بووہو، شتی له شوینی خویدا کردوہ، له کاتیکدا پیویست بوو بی زبر بی، زبر بووہ، پیویست بوو بی نہرم بی، نہرم بووہ، پیغہمبہر ﷺ شہرعروہ بووہو، بہ پیی وھحیی خوا بہرپوہچووہ، نہ نہرمروہ بووہ له ہہندی حالاندا کہ توندیی پیویست بی، نہ توندروہ بووہ له ہہموو حالاندا، ہرچہندہ نہرمروہویش پیویست بوو بی، بہلکو شہرعروہ بووہو، شہرع چوئی گوئی، وای کردوہ.

وہک چوئن خوا ﷺ پیی دہفہرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۷) ﴿الأنبياء﴾، واتہ: تویمان نہناردوہ مہگہر بہزہیسی خوابی بو ہہموو جہانیان، ہہر تہو خواہش پیی دہفہرموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّارُ جَهْدًا الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ وَأَمَّا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (۷۲) ﴿التوبة﴾، له سوورہتی (التحریم) یس دا ہاتوہ: ﴿يَأْتِيهَا النَّارُ جَهْدًا الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ وَأَمَّا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (۱) ﴿﴾، له دوو شوینان خوا بہ پیغہمبہری خاتہم ﷺ دہفہرموی: تہی پیغہمبہر! له دژی کافرہکان و دہغلہکان تیبکوشوہ و زبر بہ لہسہریان.

ہہروہا خوا ﷺ له سوورہتی (التوبة) دا دہفہرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا قِيلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ لِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۱۳۳) ﴿﴾، واتہ: تہی تہوانہی پرواتان ہیناوہ! بجہنگن له دژی تہو و بیبروایانہی لیتانہوہ نیزیکن، (واتہ: کہ شہرتان پیدہفرؤشن و لیتانہوہ نیزیکن له رووی جوگرافییہوہ) و، با زبریتان پیوہ شک بہن و، بزائن خوا لہگہل پاریزکاران دایہ.

کہواتہ: پاریزکاران تہوانہن کہ لہ بہرانہر دوژمنانیان دا زبرن، تہمہ بوہ زیاتر جہختی لہسہر دہکہمہوہ، چونکہ بہداخہوہ ہہندیک له مسولمانان بہگشتی،

ههم رهوتی تهسهووف، تهسهووفیک که پابه‌ند نیه به قورٔان و سوننه‌ته‌وه، ههم رهوتی جورٔیک له مه‌شره‌ب سه‌له‌فی، گوتوو‌یانه‌و ده‌لٔین: ده‌بی له قسه‌ی حوکمرانان ده‌رنه‌چی و، ههمیشه له خزمه‌تیاندا بی و، ده‌بی مووی نه‌پستی و، میشت له ناو ناکه‌ی و، میشتوله له خو ده‌رنه‌که‌ی، چونکه خوا ناوا لیت پازی ده‌بی! هه‌روه‌ها زورٔیک له مسولمانانی عه‌وام به‌گشتی، وا ده‌زانن مسولمان ده‌بی بالنده‌ی بی په‌رو بال بی و، تیچیریکی تووک نه‌رم و بی درک بی و، ههمیشه ده‌سته‌موو بی زه‌رو سه‌لامه‌ت بی و، به‌رگری له خو‌ی نه‌کات!!

به‌لام که ته‌ماشای سپره‌و ژبانی پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ ده‌که‌ین و، ته‌ماشای رٔنماییه‌کانی خوای به‌رز ده‌که‌ین، بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿﴾ پی ده‌فه‌رموی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! له دزی کافرو مونافیه‌که‌کان تیبکوشه‌و زبر به‌له‌سه‌ریان، هه‌روه‌ها به‌ مسولمانان ده‌فه‌رموی: ﴿﴾ **وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ** ﴿۱۳۳﴾ التوبة، با دوژمانتان زبریتان پیوه‌بینن، بشزانن خوا له‌گه‌ل پارٔیزکاران دابه‌، واته: کاتیک ده‌بنه پارٔیزکار، که له جه‌نگ و رووبه‌روو بوونه‌وه‌دا زبر بن، له‌گه‌ل دوژمن و ناحه‌زانتاندا، نه‌ک ههمیشه تووک نه‌رم و فه‌قیروکه‌بن، نینوکتان نه‌بی خؤانی پی بخورٔین و، میشتان پی له خؤان ده‌رنه‌کری، بابای وا پارٔیزکار نیه، له راستیدا نه‌وه (مستسليم) وه (مُسْلِم) نیه، نه‌وه بو دوژمن خو‌ی به‌ده‌سته‌وه داوه، به‌لام که‌سیک ملکه‌چ بی بو خوا، خوا چی پیده‌فه‌رموی واده‌کات.

خوا ده‌فه‌رموی: مسولمانینه! با له بواری هه‌لسوکه‌وتدا، هیچ که‌س له تٔوه باشت نه‌بی، به‌لام با له بواری رووبه‌روو بوونه‌وه‌و به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ش دا، هیچ که له تٔوه‌نازتر نه‌بی، مسولمانان ده‌بی له بواری رووبه‌روو بوونه‌وه‌دا شیرٔی چنگ به‌خؤین بی، دوژمنانی سامی لی‌بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿﴾ **أُنصُرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ سَهْرًا** (أخرجه البخاري: ۲۲۸، ومسلم: ۵۲۱، والنسائي: ۴۳۲، وأبو عوانة: ۱۱۷۳، وابن حبان: ۶۳۹۸)، واته: ماوه‌ی مانگه‌رٔیه‌ک، به‌هو‌ی نه‌وه‌وه‌که‌ترس و سامم خراوه‌ته‌وه‌دلی دوژمنانه‌وه، سه‌رخراوم، پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ ناوا بووه‌و، خوای کاربه‌جیش ناوا ده‌فه‌رموی و، ئیسلامیش بو خو‌ی ناوایه.

نیدی که سبک که رواج به‌وه ده‌دات: مسولمان ده‌بی فہ قیرو ده‌ستمؤ بی و، نابئ توخنی ناسنہ‌والہ بکہ‌وی و، مسولمان نابئ ہەرگیز نینؤکی ہہ بی و، نابئ میثئ لہ ناو بکات و، مسولمان نہ و کہ سہ یہ ہہ میثہ لہ بہ رانہر ناحہ زانی دا سہرکز بکات و، نابئ لہ قسہ ی حوکمرانہ کانی دہرچیت، نہ گہر عیب‌ادو بیلا دیشیان دہست بہ سہردا گرتبی و، نہ گہر خہ لکیش بہ کؤیلہ ی خؤیان و مال و مندالیان بزائن، وہک حاکمہ کانی دہولہ تانی کہ نداو، نہ و ولاتانہ ی دیکہ ی مسولمان نشین، کہ حوکمی میراتی و بنہ مالہ بیان لئیہ، کہ حوکمی میراتی و بنہ مالہ بی ریگ دڑی تہ وحیدہ، چونکہ خوا ﷺ خہ لکی دروست کردوہ، بہ ندہ ی خوا بن، نہک کؤیلہ و خزمہ تکاری ہیچ مالیک و، ہیچ کہ سبک و، ہیچ عہ شیرہ تیک و، ہیچ حزبیگ بن، ئنجا نہ وانہ ی رواج بہ و جورہ بیروکانہ دہدہن، دہ بی بزائن کہ لادانیک بیڑہ زایان کردوہ لہ ئیسلام، جہ وہہری ئیسلام نہ وہ یہ کہ خہ لک بہ ندہ ی خوا بی و، پتکہ وہ تہ با بی، لہ سہر بناغہ ی دادگہری، لہ سہر بناغہ ی بہ ندہ ی خوا بوون، نہک لہ سہر بناغہ ی ہہ ندیکیان بنہ گہ ورہ و خؤیان فہر ز بکہن بہ سہر ہہ ندیکیان داو، بلئ: بنہ مالہ کہم حوکمی بہ میرات بو بہ جیماوہ!

خؤ خہ لک مہرو مال نہ بہ میرات بگیری، خہ لک خوا ﷺ دروست کردوہ، خوا مروقی لہ سہر زہوی داناوہ، کہ جینشینی خوا بی، نہک خزمہ تکارو کؤیلہ ی نہم و نہ و بی، واتہ: ہہ موو نہ وانہ ی بہ ناوی دینہ وہ رواج بہ و جورہ بیروکانہ دہدہن، وہک گوتم چ مہ شرب صؤقی بن، مہ شرب سہ لہ فی بن، چ مہ شرب ہہر چیبہک بن، دہ بی بزائری کہ نہ وہ جوریکہ لہ لادان، لہ و راستہ ریئہ ی خوا بہ پیغہ مہری خاتہ مدا ﷺ ناردووہ تی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

✧ ده‌رسی سییه‌م ✧

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له ههشت ئایه‌تی کۆتایی سووره‌تی (الحشر): (۱۸ - ۲۴)، پێک دێ، که سێ بابەتی گه‌وره‌و گرنگیان گرتوونه خۆیان:

یه‌که‌م: فه‌رمانکردنی خوا ﷻ به‌ برواداران، که پارێز له‌ خوا بکه‌ن و، له‌سه‌ر بناغه‌ی پارێزکاری مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ خوای به‌رزو مه‌زن دا بکه‌ن و، سه‌رنج بده‌ن چییان بۆ سه‌بینه‌ی (قیامه‌ت) ناماده‌ کردوه‌و، وه‌ک نه‌وانه‌ نه‌بن، که خویان له‌ بیرچوو و، خوای په‌روه‌ردگاریش وای لێکردن خۆیانیا له‌ بیر بچن.

دوایی خوا ﷻ پرایگه‌یاننده‌ که هاوه‌لانی ناگرو، هاوه‌لانی به‌هه‌شت یه‌کسان نین، چونکه‌ هاوه‌لانی به‌هه‌شت به‌ مراد گه‌یشتوو و سه‌رفرازن، ته‌مه‌ له‌ ئایه‌ته‌کانی: (۱۸ - ۲۰) دا خراوه‌ته‌روو.

دووهم: که له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (۲۱) خراوه‌ته‌ روو، باسی مه‌زنی و پایه‌ به‌رزیی قورئان، که ته‌گه‌ر خوا دا‌یبه‌زاند‌بایه‌ سه‌ر چیا‌یه‌ک، ملکه‌چ و زه‌بوون و پارچه‌ پارچه‌ ده‌بوو، له‌به‌ر سام و هه‌یه‌تی خوا ﷻ.

سێهه‌م: که له‌ ئایه‌ته‌کانی: (۲۲ - ۲۴)، له‌ سێ ئایه‌تی کۆتایی سووره‌تی (الحشر) دا خراوه‌ته‌ روو، وه‌سفکردنی خوا ﷻ به‌ بیست (۲۰) له‌ سیفه‌ته‌ به‌رزو بێ وێنه‌کانی و، جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌ سه‌ر ته‌نیا‌یی خوا له‌ په‌سترانیداو، پاکیی و بێخه‌وشیی ده‌ربرینی ئاسمانه‌کان بۆ خواو، تابه‌ت بوونی ناوه‌ هه‌ره‌ چاکه‌کان و، سیفه‌ته‌ هه‌ره‌ به‌رزو په‌سه‌نده‌کان به‌ خوای به‌رزو بێ وێنه‌وه‌.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَانظُرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۹﴾﴾

۱۱ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿۱۱﴾ لَوْ أَرْنَا
 هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَاهُ خَدِيعًا مَتَّصِدًا عَاثِنًا خَشِيَةَ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۲﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۳﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
 الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۴﴾ هُوَ اللَّهُ
 الْخَلَّاقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿۱۵﴾

مانای ده قافی نایبته کان

انہی تہوانہی ہر واتان ہینا وہ! پاریز لہ خوا بکہن و، با ہہر کہسہ سہرنج
 بدات چی بو سہینتی (قیامت) پیتشخستوہ، پاریز لہ خوا بکہن، بہ دلتیای
 خوا شازہ زای تہوہیہ کہ دہیکہن ﴿۱۸﴾ وہک تہوانہش مہبن کہ خویان لہ بیر
 کرد، تہویش خویانی لہ بیر بردنہوہ، نا تہوانہن لارییوان ﴿۱۹﴾ ہاودہ لانی ناگر (ی
 دوزخ) و ہاودہ لانی بہہشت یہ کسان نین، ہاودہ لانی بہہشت ہہر خویان
 سہرفازن ﴿۲۰﴾ تہگہر تہم قورٹانہمان دابہ زاندبایہ سہر چپایہک، لہ ترس و سامی
 خوا، بہ ملکہ چپی و زہبوونیی و شہق و پہق بووی دہتبینی، تہو وینانہش بو
 خہ لکی دتینہوہ، بہ لکو بیر بکہنہوہ ﴿۲۱﴾ تہو (خوا) کہسیکہ جگہ لہو ہیچ
 پہرستراویک نیہ، زانای پہنہان و ناشکرایہ، تہو بہ بہزہیی بہخشندهیہ ﴿۲۲﴾
 تہو (خوا) کہسیکہ جگہ لہو ہیچ پہرستراویک نیہ، حوکمران (ہہمووشت
 بہدہست) و بیخہوش و، (سہرچاوی) ناشتی و دلتیاکہر (ی بہندہکان) و چاودیرو
 زال و ملیپکہ چکہرو، تہوپہری گہورہو خو بہ گہورہگرہ (لہ ہہر شتیکی
 ناشایست)، خوا پاک و دوورہ لہوہی (ہاوبہش دانہران) دہیکہنہ ہاوبہشی

۳۳) نهو خوای به‌دیهینه‌ری په‌یادا‌کهری وینه‌کیشه، ناوه هه‌ره چاکه‌کانی هه‌ن، هه‌رچی له تاسمانه‌کان و زه‌ویدا‌یه، پاکیی و بیخه‌وشیی وی دهرده‌بیرتی، نهو زالی کار به‌جییه ۳۴).

شیکردنه‌وهی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(لَعْدٍ): (العَد: اليَوْمَ الَّذِي يَلِي يَوْمَكَ الَّذِي أَنْتَ فِيهِ)، (عَد): بریتیه لهو رۆژه‌ی به‌دوای نهو رۆژه‌دا دتی که تۆ تیی‌دای، به‌دنیایی لیره‌دا مه‌به‌ست له (عَد) قیامه‌ته، واته: نه‌مړۆ دنیا‌یه، سه‌بینه‌ی قیامه‌ته، ئنجا چ قیامه‌تی گه‌وره، که ژایانی دنیا زۆر زوو تپیه‌ره‌و قیامه‌تی به‌دوادا دتی، چ قیامه‌تی گچکه که وه‌ک گوتراوه: (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، واته: هه‌ر که‌سی‌ک مرد، قیامه‌تی نهو هاتوه.

(الْفَائِرُونَ): کۆی (فَائِرٌ)، نه‌ویش له (فَوْز) هوه هاتوه، (الْفَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُضُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز): بریتیه له ده‌سته‌به‌رکردنی چاکه‌و به‌رژه‌وه‌ندی له‌که‌ل سه‌لامه‌تی و بئی به‌لاییدا، که‌واته: (فَائِرُونَ) به‌تامانج گه‌یشتووآن و، به‌مراد گه‌یشتووآن.

(حَسِيمًا): (الْحُسُوعُ: الضَّرَاعَةُ وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْحُسُوعُ فِيمَا يُوجَدُ عَلَى الْجَوَارِحِ، وَالضَّرَاعَةُ أَكْثَرُ مَا تُسْتَعْمَلُ فِيمَا يُوجَدُ فِي الْقَلْبِ)، (خَاشِعٌ): ناوی بکه‌ر (إِسْمٌ فَاعِلٌ) هوه له (حُسُوع) هوه هاتوه که چا‌وگه، (حُسُوع) بریتیه له ملکه‌چی، به‌زۆری (حُسُوع) بۆ شوینه‌وارتیک به‌کاردتی، که له‌سه‌ر نه‌ندامه‌کان دهرده‌که‌وتی، له‌سه‌ر رواله‌تی مرۆف، به‌لام (ضَّرَاعَةُ) کپرووزانه‌وه، به‌زۆری بۆ نه‌وه به‌کارده‌هیترتی، که له‌دندا په‌یادا‌ه‌بئی، مرۆف کپرووزانه‌وه‌ی له‌دل و دهروویندا هه‌یه، به‌لام ملکه‌چی و زه‌بوونی له‌رواله‌تیدا دهرده‌که‌وتی، که‌واته: خوا ده‌فه‌رموئی: نه‌گه‌ر ئه‌م فورئانه‌مان دابه‌زاندبا‌یه سه‌ر چیا‌یه‌ک، تۆ به‌ملکه‌چی و به‌زه‌بوونی ده‌تینیی.

(مُتَّصِدَعًا): شَهَق و پَهَق بُوو، (الصَّدْعُ: الشَّقُّ فِي الْأَجْسَامِ الصُّلْبَةِ، كَالزُّجَاجِ وَالْحَدِيدِ وَنَحْوِهِمَا)، (صَدْعٌ): بَرِيْتِيَه لَه تَبُوون و شَكَانِي تَهَنَه رَهَقَه كَان، وَهَكَ شُووشَه وَ نَاسَن وَ وِيْنَهِي نَهَوَان، وَاتَه: هَهَر شَتِيك كَاتِيك لَهت دَه بِي، دَه نَگِي بِي، دَه نَكَه كَهِي بِي دَه گُوتَرِي: (صَدْعٌ)، بُوِيَه خَوَا ﷻ وَشَهِي (صَدْعٌ) بُو جِيَا بَه كَارِهِي تَاوَه، (مُتَّصِدَعًا) وَاتَه: شَهَق و پَهَق بُوو، لَهت بُوو نِيك كَه دَه نَگِي لِيَوَه بِي.

(الْغَيْبِ): (مُضَدَّرٌ غَائِبٍ)، (غَيْبٌ) چَاوُگِي (غَائِبٌ) ه، (غَائِبٌ) نَاوِي بَكَه ر (إِسْمٌ فَاعِلٌ) ه، نَه وِيَش بَرِيْتِيَه لَه وَهِي نَاكَه وِيْتَه جُوغَزِي هَه سَه تَه كَانَه وَه، وَاتَه: نَابَه رَه سَه تَه، پَه نَهَان.

(وَالشَّهَادَةِ): (المُشَاهَدُ: مَا يَقَعُ تَحْتَ الحَوَاسِّ)، بِيَنَاو، يَاخُو دَه وَهِي دَه كَه وِيْتَه بَه رَكِيْفِي پِيْنَج هَه سَه تَه كَان، هَه رَوَه هَا بَه مَانَاي تَاشَكِرَاش دِي، (غَيْبٌ) بَه مَانَاي پَه نَهَان دِي (شَهَادَةٌ) يَاخُو دَه (مُشَاهَدٌ) بَه مَانَاي نَامَادَه دِي، هَه رَوَه ك (غَيْبٌ) يَش بَه مَانَاي نَا مَادَه وَ شِيْر دَاوَه دِي.

(الْمَلِكِ): (الْمَلِكُ: التَّصَرُّفُ بِالْأَمْرِ وَالنُّهْيِ فِي الْجُمْهُورِ، وَذَلِكَ يَخْتَصُّ بِسِيَاسَةِ النَّاطِقِينَ)، (مَلِكٌ): تَه صَه رَه وُف كَرْدَن وَ دَه سَتَه وِرْدَان بَه فَه رَمَان پِي كَرْدَن وَ رِي لِي كَرْتَن لَه خَه لَك وَ كَوْمَه لَكَا دَا، نَه وَه ش تَا بِيَه تَه بَه سَه رَه رَشْتِي بِي كَرْدَنِي كُو يَا بَان، نَه وَا نَهِي خَاوَه نِي قَسَه ن، مَرُوْف وَ جِنْدُو فَرِي شْتَه كَانِي ش بَه هَه مَان شِيَوَه خَاوَه نِي قَسَه ن، تِي مَهِي خَه لَكِي سَه رَه زَه وِي، نَه وَهِي دَه رِي زَانِي ن فَرِي شْتَه وَ مَرُوْف وَ جِنْدَن، (مَلِكٌ) يَانِي: حُو كَمَرَانِي وَ بَالَا دَه سَتِي وَ سَه رَه رَشْتِيَارِي، (مَلِكٌ) يَش كَه سِي كَه كَه حُو كَمَرَان وَ بَالَا دَه سَتَه وَ سَه رَه رَشْتِيَارَه وَ هَه مَه كَارَه وَ هَه مَوو شَت بَه دَه سَه تَه.

(الْقُدُّوسِ): (التَّقْدِيسُ: التَّطَهُّرُ الْإِلَهِيُّ)، (تَقْدِيسٌ) بَرِيْتِيَه لَه پَا كَرْدَنَه وَهِي خَوَا بِي ﷻ، كَه وَاتَه: (قُدُّوسٌ) وَاتَه: (الطَّاهِرُ) يَان (الْمُنَزَّهُ)، نَه وَهِي پَا كَه وَ بِي هَه لَه وَ عَه بِيَه.

(الْسَّلَامُ): (مَصْدَرُ السَّلَامِ أَي: ذُو السَّلَامَةِ) وشهی (سَلَامٌ) یش دياره چاوگه، واته: خاوهن سه لام، سه لامیش به مانای سه لامه تی، واته: بئ به لایى و بيمزه ره تی، بئ که م و کوپی، (سَالِمُ الْخَلْقِ مِنَ الظُّلْمِ) (سَلَامٌ) به مانای شهوش دئ، که دروستکراوه کانی سه لامه ت کردوون، له وهی سته میان لئ بکات، دروستکراوه کان خوا وایکردوه، سته میان نه به ته سه ره له لایه ن ویه وه، ههروه ها (سَلَامٌ) به مانای سه لامه ت و دوور له که م و کوپی، ههروه ها (سَلَامٌ) به مانای (مُسَلِمٌ) یش هاتوه، واته: سَلَوَکَر، یا خود ناشتی و سه لامه تی دابینکه ره بؤ دروستکراوه کانی.

(الْمُؤْمِنُ): یه کیکه له ناوه کانی خوا، (الْأَمْنُ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمْنٌ): بریتیه له نُوقِرَه گرتنی نه فس و، لاجوونی ترس و بيم، (مُؤْمِنٌ) واته: دابینکه ری نُوقِرَه یی و هیمینی و نارامیی و بئ ترسیی.

(الْمُهَيَّبُ): (الرُّقِيبُ، الْحَفِيبُ) (مُهَيَّبٌ) به مانای چاودترو پاريزه ره دئ، ده گوترئ: (هَيَّبَمَنْ عَلَيْهِ: رَاقِبُهُ، قَامَ عَلَيْهِ)، چاودترو کرد، به سه ری راگه یش ت، (الْقَائِمُ عَلَى خَلْقِهِ بِأَعْمَالِهِمْ وَأَرْزَاقِهِمْ) نهو زاته ی سه ره رشتیاریی دروستکراوه کانی ده کات، ناگای له کرده وه کانیان و بزئوو پئداویستییه کانیشیانه.

(الْجَبَّارُ): (الْقَاهِرُ) به مانای ملیتکه چکه ره، (الْمُكْرَهُ غَيْرُهُ عَلَى اِنْفَعَالِ فِعْلِهِ)، (جَبَّارٌ) واته: که سیکه جگه له خوئى وا لئ ده کات، نهو فه رمانه ی پئی ده کات، جیبه جئى بکات، ههروه ها (جَبَّارٌ) به مانای (مُصْلِحٌ) یش دئ، واته: چاککه ره، ده گوترئ: (جَبَّرَ الْكَسْرَ أَي: أَضْلَعَهُ)، شتیک که شکا بئ، هه لببه سترتیه وهو چاک بکری، پئی ده گوترئ: (جَبَّرَهُ) واته: شکاوییه که ی هه لبه سته وهو، چاکى کرده وه.

(الْمُتَكَبِّرُ): (الشَّدِيدُ الْكِبْرِيَاءِ أَي: الْعَظْمَةُ)، نهو زاته ی گه وره یی و مه زنییه که ی نهو په ره تی، ههروه ها (مُتَكَبِّرٌ): زاتیکه خوئى به به رز گرتوه له وهی ملکه چ بئ، بؤ جگه له خوئى، بؤ خوا ﷻ، جگه له خوئى، هه موویان دروستکراوه کانی، نهو سیفه ته نه نیا شایسته ی خوایه، واته: خو بگه وره زانین، به س خوا

که وره یه و گوره یی ره ها ته نیا هی خوایه، به س خواش بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ خَوٰی له وه به به رز ده گری، که ملکه چ بی بۆ جگه له خَوٰی، چونکه جگه له خَوٰی هه موویان دروستکراوه کانی.

(الْخَلْقُ): أَصْلُهُ التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا احْتِدَاءٍ، (خَلَقَ): بِرَيْتِيه له نه ندازه گيريه كي رَيْك و راست، به کارده هیتري بۆ داهینانی شتیک، بی نه وهی بنه مایه کی بووبی، بی نه وهی له هینانه دی نه و شته دا، ته ماشای شتیکي دیکه کرابی، که واته: (خَلَقَ) به مانای به دپهینان و داهینان دی، به لام مادام له گه لَ (الْبَارِئُ) و (الْمُصَوِّرُ) دا هاتوه، (الْخَلْقُ) واته: نه ندازه گيريكار، بۆ نه وهی نه و شته بهیئته دی.

(الْبَارِئُ): په یداکه ری نه و شته ی نه ندازه گيری کراره، ده گوتري: (بَرِئْتُ الْعُودَ)، که سیک داریک شتیک ته شوویکاری بکات و گری پیوه نه هیلتی، وای پیده گوتري، خواش (بَارِئُ) ه، به و شیوه یه ی به سیفته ی نه ندازه گيریان (خالق) ی خَوٰی نه ندازه گيری کردوه، به سیفته ی (بَارِئُ) بوونیشی ده بهیئته دی.

(الْمُصَوِّرُ): وینه کیش، دیار بیکردنی رهنگ و دیمه ن، (أَبُو حَامِدٍ الْغَزَالِي) له باره ی نه و سن ناوه ی خَوٰی په روه ردگاره وه: (الْخَالِقُ) و (الْبَارِئُ) و (الْمُصَوِّرُ)، قسه یه کی جوان ده کات: (كُلُّ مَا يَخْرُجُ مِنَ الْعَدَمِ إِلَى الْوُجُودِ، يَتَقَدَّرُ إِلَى تَقْدِيرِ أَوْلَى، وَإِلَى الْإِبْجَادِ عَلَى وَفْقِ التَّقْدِيرِ ثَانِيًا، وَإِلَى التَّصْوِيرِ بَعْدَ الْإِبْجَادِ ثَالِثًا).

واته: هه ر شتیک که له نه بوونه وه ده هیتريته بوون، پتویستی به سن شان هه به:

یه که م: نه ندازه گيری کردن، دووه م: په یداکردن به پیی نه و نه ندازه گيریه ی بۆی کراره، سیته م: وینه کیشانی به پیی نه و په یداکرانه ی په یدا ده کری، واته: (خَالِقُ) واته: نه ندازه گيريكار، (بَارِئُ) واته: په یداکار، (الْمُصَوِّرُ) واته: شیوه و دیمه ن و وینه پیبه خسه ر.

(الْحُسْنَى): (مؤنث الأحسن)، ده‌گوتری: (هَذَا أَحْسَنُ الْأَشْيَاءِ، فَلَانَ أَحْسَنُ النَّاسِ)،
واته: نه‌مه چاکترین شته فلان که‌س باشترین که‌سه، تنجا (الْحُسْنَى) واته:
هه‌ره‌باش، که ده‌چیت‌هوه بو ناوه‌کانی خوا، ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾، واته: خوا
ناوه هه‌ره باشه‌کانی ههن.

مانای گشتی‌ی نایه‌ته‌کان

له ته‌فسیری نایه‌ته‌کانی رابردودا باسمان کرد، که نه‌م سووره‌ته موباره‌که،
زیاتر په‌یوه‌سته به به‌سه‌ره‌های غه‌درو په‌یمان شکینیی هه‌ردوو هوزی جووله‌که‌ی
(بنو قینقاع وبنو النضیر) ده‌وو، نه‌و مونافیق و دلنه‌خوشانه‌ی له مه‌دینه، له‌که‌ل
ته‌واندا سه‌روکاریان هه‌بوو و هاوکارییان ده‌کردن، تنجا له کو‌تایی گیرانه‌وه‌ی
ته‌و به‌سه‌ره‌هاته‌داو، له کو‌تایی باسکردنی هه‌لو‌تستی مونافیق و دلنه‌خوشه‌کاندا،
خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه‌ی
ته‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! واته: پرواتان هیناوه به هه‌موو نه‌و شتانه‌ی پی‌ویسته
پروایان پی‌ بینن، پرواتان هیناوه به خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، به‌و شی‌وه‌یه‌ی قورئان ده‌فه‌رموی
پروای پی‌ بینن، پرواتان هیناوه به کتبه‌کانی خوا، به فریشته‌کانی خوا، به
پیغه‌مبه‌رانی خوا، به رۆژی دوایی، به نه‌خشه‌دانان و نه‌ندازه‌گیرییکردنی خوا،
به جبه‌ه‌جی‌کردنی خوا، واته: (قَدَّرَ وَقَضَاءَ)، پرواتان هیناوه به هه‌موو نه‌و
شتانه‌ی، خوا به پیغه‌مبه‌ردا ناردوونی، که ده‌بی پروایان پی‌ بهیتریی.

نه‌ی ته‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، پاریز له خوا بکه‌ن، واته: له‌که‌ل
خوادا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له‌سه‌ر بناغ‌ه‌ی پاریزکاری‌ی مامه‌له‌ بکه‌ن، با هه‌لسوکه‌وتتان له خزمه‌ت
خوای په‌روه‌ردگاردا بناغ‌ه‌که‌ی بریتی بی له ته‌قوا، که زورچاران باسمان کردوه‌و
له‌م نایه‌ته موباره‌که‌شدا دووچاران فه‌رمانی پیکراوه، (ته‌قوا) بریتیه له له‌خو

وریا بوون، هۆشیاری و بیداریهک، تَوَّالٍ بکات سهلامهت و پارێزراو بی، لهوه که خوا ﷻ لیت توووهو ناپازیی بی، خواش ﷻ به دوو شتان له مرۆف ناپازیی دهبی به شیوهیهکی گشتیی:

یه کهم: ئەو ئەرکانه‌ی پێویستی کردوون، بیانچوین.

دووهم: ئەو قه‌ده‌غانه‌ی بۆ داناون، بیانشکین.

کهواته: ته‌قوا وه‌ک زانایان گوتووایانه، کۆکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو سیفه‌ته‌ باشه‌کانه (جامع خصال الخیر کلها)، ته‌قوا پابه‌ندیه‌ به‌ کۆی ئایین و به‌رنامه‌ی خوای په‌روه‌ردگاره‌وه: به‌ تێروانین و بووناسییه‌که‌یه‌وه، به‌ ئیمان و عه‌قیده‌که‌یه‌وه، به‌ په‌رستش و دروشمه‌کانی خواپه‌رستییه‌وه، به‌ په‌هوشت و ئاکاره‌ به‌رزو په‌سنده‌کانه‌وه، چ په‌یوه‌ندیان به‌ بواری تاکیه‌وه هه‌بی، چ به‌ بواری خێزانییه‌وه، چ به‌ بواری کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، هه‌روه‌ها خۆپازاندنه‌وه به‌ ته‌ده‌ب و په‌هوشته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، هه‌روه‌ها پابه‌ندی به‌ شه‌ریعه‌تی خوای په‌روه‌ردگاره‌وه، له‌ رووی به‌رپوه‌بردنی کۆمه‌لگاوه‌ سه‌ره‌رشتییکردنی و، سیاسه‌ت و هوکمرانیی و، ئابووری و ژیان و گوزه‌ران و، په‌یوه‌ندییه‌ سیاسییه‌کان و، په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و، جه‌نگ و ناشتی و ... هتده‌وه.

کهواته: که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، ئە‌ی ئەوانه‌ی بپرواتان هێناوه! پارێز له‌ خوا بکه‌ن، واته: ئایین و به‌رنامه‌ی خوا، چی پێ‌ فه‌رموون وه‌ریبگرن و پێوه‌ی پابه‌ندن، چ په‌یوه‌ندی به‌ تێروانین و بووناسییه‌وه هه‌بی:

أ- که‌ بزانی، تۆ چی؟ ئە‌م که‌ردوونه‌ چیه‌؟ له‌ کۆتۆه‌ هاتوه‌وه؟ بۆ کۆی ده‌چی؟ تۆ بۆچی دروستکراوی و، پێویسته‌ چۆن بژی و، بۆ کۆی ده‌چی؟ ژبانی دنیا چیه‌؟ پڕۆژی دوا‌ی چیه‌؟

ب- چ په‌یوه‌ندی به‌ ئیمان و عه‌قیده‌وه هه‌بی.

ج- چ په یوه نندی به بواری خواپه رستی و په وشت و ئا کاره کان و هه لسوکه و ته کومه لایه تیه کانه وه هه بڼ.

د- چ په یوه نندی به بواری هه لسوکه و ته سیاسیه کان و هتده وه هه بڼ.

تیمه پیشتیش له باره ی ته قواوه زور شتمان باسکر دوه، به لام خوا ﷻ لیره دا دوو جاران فرمان به ته قوا ده کات: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنقُوا اللَّهَ﴾، نه ی نه وانه ی پرواتان هیتاوه! پاریز له خوا بکن، ﴿وَلَتَنْظُرَنَّهُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، هه ره که سه با سه رنج بدو راهینتی، چی پیشتخته بو سه بیتی، که قیامه ته؟ ﴿وَأَنقُوا اللَّهَ﴾، خوا ﷻ دوو باره ی ده کاته وه: پاریز له خوا بکن، ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ مَّا تَعْمَلُونَ﴾، به دنیا یی خوا شاره زای نه وه یه ده بکن، خوا ﷻ په نهانینه وه، په نهانزانه، نه وه ی ده بکن خوا ﷻ زور شاره زایه تی، هه ره له دل و دهر و ونانه وه، چ هانده رو پالنه ریک هه یه بو کرده وه کانتان، پاشان چونه تیی نه نجامدانی کرده وه کان، چهنده ی به پیتی شه رعوه، چهنده ی لادانی تیدایه؟ چهنده ی بو خوا یه وه، چهنده ی به شی نه فس و دنیا ی تیدایه؟ خوا ئا گادارو شاره زای هه موویه تی.

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ سَأُوا اللَّهَ فَأَنسَهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، وه ک نه وانه ش مه بن که خویان له بیر چوو، خواش خویانی له بیر بردنه وه، له شوینی دیکه دا، له سوورته ی (التوبه) دا خوا ده فرمو ی: ﴿سَأُوا اللَّهَ فَانْسَهُمْ﴾، انک المنفقین هم انفسیقون، نه وان خویان له بیر چوو، خواش له بیر یی چوون، به دنیا یی هه ره موافقه کان دهر چووانن، بیکومان له بیر چوونی خواش ﷻ، واته: وازی لیته نان و پشتگو ی خستن و گرنگی پی نه دان، نه که رنا خوا ﷻ ده فرمو ی: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾، مریم - ۶۴-، واته: په روه ردگارت هه رگیز هیچ شتی ک فراموش ناکات و له بیر یی ناچی، به لام وه ک چوون که سیک شتی کی له بیر ده چن و ئا گای لی نامینتی، خواش ﷻ نه وانه ی پشتگو ی خستن و نیهمالی کردن وه ک له بیر چوون، لیره ده فرمو ی: ﴿فَأَنسَهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾، خویانی له بیر بردنه وه، نینسان

وهختیک خوئی له بیر بچن، مانای وایه ئاگای له خوئی نابن، چ شتیک خیرو بهرزهوهندی تیدایه بیسات و، چ شتیک زیان و زهره‌ری تیدایه خوئی لئ بپاریژن، کاتیک مروّف له خوای په‌روه‌دگار ده‌پچرئ، خوئی لئ ون ده‌بن، مروّف کاتیک خوا له یاد ده‌کات، کاتیک خوا نانسئ، نجا هەر یه‌کجاری نایناسئ، وه‌ک مولحیده‌کان، یاخود نایناسئ به‌و واتایه‌ی ده‌زانئ خوا هه‌یه، به‌لام فه‌رمانه‌ری ناکات و وای مامه‌ئه‌ له‌گه‌لّ ده‌کات که هەر نه‌یناس و دان به‌ بوونیدا نه‌هینئ، له‌ حالئ وادا، مروّف خوئی لئ ون ده‌بن، مروّف کاتیک واتا بو بوونی خوئی ده‌زانئ، فه‌درو قیمه‌تی خوئی ده‌زانئ، که په‌یوه‌ست بن به‌ خواوه، وه‌ختیک له‌ خوا داده‌پرئ، خوئی لئ ون ده‌بن، نازانئ چیه‌؟ نازانئ له‌ کوئوه‌ هاتوه‌؟ بوچی هاتوه‌؟ بو کوئی ده‌چن؟ خواوه‌نه‌که‌ی کئیه‌؟ وه‌ختئ مروّف خواوه‌نی خوئی نه‌ناسئ، به‌ دلنیا‌یی خووشی نانسئ.

﴿أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ئا ئه‌وانه‌ن ده‌رچوون، له‌ حوکمی زگماک ده‌رچوون، له‌ حوکمی عقل ده‌رچوون، له‌ حوکمی شه‌رع ده‌رچوون، لیره‌دا (فاسق) به‌ مانای ده‌رچوونی یه‌کجاره‌کیه، واته‌: ئه‌وانه‌ یه‌کجاره‌کیی له‌ حوکمی زگماک و، عقل و لۆژیک و، شه‌ریعه‌تی خوا ده‌رچوون، وه‌ک چۆن شه‌مه‌نده‌فه‌رێک که له‌سه‌ر سکه‌که‌ی لاده‌دا، کاره‌ساتی لیده‌که‌وئته‌وه، یاخود ئۆتۆمۆبیلێک که له‌ جاده‌ لاده‌دا، جاری وا هه‌یه‌ ده‌که‌وئته‌ ته‌قله‌و هه‌پروون به‌ هه‌پروون ده‌بن، مروّفیش که له‌ خوا دوور ده‌که‌وئته‌وه، خوا ده‌فه‌رموئ: ئه‌وانه‌ن لاده‌ران.

﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، هاوه‌لانی ناگری دۆزه‌خ له‌گه‌لّ هاوه‌لانی به‌هه‌شتدا یه‌کسان نین،

﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِرُونَ﴾، هاوه‌لانی به‌هه‌شت، به‌س ئه‌وانه‌ سه‌رفرازو به‌ مراد که‌یشتوون، ئه‌وانه‌ی دیکه‌ بيم‌رادو په‌نجه‌رۆو ده‌سته‌خه‌رۆن، ئه‌وانی

دیکه سهر به ههش و بیبهشن، به لام هاوه لانی بههشت ههه تهوانن به مراد گه یشتوو، به تامانج گه یشتوو، تهو حکمه تهی خوا تهوانی بو هیناوه ته دی، له ژبانی خوینادا هیناویانه ته دی، که بریتیه له به ندایه تیی کردن بو خواو، هه لگرتتی نه مانه تی خواو پاراستنی، جینشینایه تیی کردنی خواو به پروه چوون و ژبان گوزه راندنی تاکیی و، خیزانی و، کومه لایه تیی به پیتی بهرنامه ی خوا، که سهره نجامیش مرووف له دنیا دا به خته وهر ده بی و، له عهداری و گونا هباریی دوور ده بی، ریک و راست و چاک و پاک و ساغ ده بی، له گه ل خووی و له گه ل خواو له گه ل خه لکدا، له رۆزی دوا ییشدا ده بیته خاوه نی بههشت، یان ده بیته هاوه لانی بههشت، چونکه وشه ی (صاحب) که به (اصحاب) کو ده کرتیه وه، هه م به مانای خاوه ن دی، هه م به مانای هاوه لانی دی.

تهوهش که خوا ده فه رموی: ﴿لَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالنَّارُ وَالْمَحَبُّ الْجَنَّةِ﴾، هاوه لانی ناگر، یا خود خاوه نانی ناگرو، هاوه لان، یان خاوه نانی بههشت، وهک یهک نین، شتیکی ناشکرایه، به لام خوا ﷻ شته ناشکرایه کانیشمان پی ده فه رموی، بو تهوه ی لیمان تیکنه چی و له بیرمان نه چی، ته مهش زه مینه خوشکه ره بو تهوه ی دوا یی ده یفه رموی: ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِرُونَ﴾، خاوه نان یان هاوه لانی بههشت، ههه تهوانن سه رفرازن.

ئنجا که خوا ده فه رموی: خاوه نان یان هاوه لانی ناگرو، خاوه نان یان هاوه لانی بههشت، وهک یهک نین، تو ده بی بزانی مرووف به چی ده بیه هاوه ل و خاوه نی بههشت؟ بیگومان به لیمان و کرده وهی باش، ته دی به چی مرووف ده بیته خاوه ن و هاوه لانی ناگری دۆزهخ؟ بیگومان به بی لیمانی و به کرده وهی خراب.

ئنجا خوا ﷻ دپته سهر بابه تی دووه م، که له نایه قی (۲۱) دا خراوه ته پرو، ده فه رموی: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَرِيْعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾، نه گه ره نه م قورئانه مان دابه زاندا بیه سهر چیا بهک، چیا به که ت ده بینی به

زه بوونی و ملکه چیی و، به پارچه پارچه بووی و، به شق و پهق بووی له سام و هه بیه تی خوا ﴿۱۸۳﴾!

که واته: ئە هی مرؤف! قه دری ئەو فه رمایه ته ی خوا بزانه، که دایه زانده بو سەر تیوه، به لئی سه ره تا بو سه ر دلئی موباره کی موحه ممه د ﴿۱۸۴﴾ دایه زانده، به لام ئەویش دوایی خستوو به ته عه قل و دلئی هه موو ئەوانه ی شوئیکه وتووینی، هه ر که سه به ئەندازه ی خوئی، ئە که رنا وه ک خوا ده فه رموئی: ﴿وَلَيْلَةٌ لِّنَزْلِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿۱۸۵﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۸۶﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۸۷﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۱۸۸﴾ الشعراء، واته: به دلئیای دابه ز تراوه له لایه نه په ره ور دگاری جیهانیانه وه، گیانی ئەمیندار دایه زانده ته سه ر دلئی تو، تا کو له ترسینه ران و وریا که ره وان بی، به زمانیکی عه ره بیی روژن.

به راستی ئەم نایه ته موباره که، ئینسان تا کو تیه وه پامیتی ده یه پیتی!!

خوا ده فه رموئی: ئە گه ر ئەم قورئانه مان دابه زانده بایه سه ر چیا به ک، که هه چ که س و هه چ شتیک به پئی زانیاری ئیمه له چیا سه ختر نیه، چیا ئەوه پهری ره ق و سه خت و به هیزو زه به لاهه، ئە گه ر قورئان دابه زیایه سه ری، ئەو چیا به ت ده بینی به ملکه چیی، به ترس و له رز رتیش تووی، به کپوو زاوه یی، ﴿مُصَدِّعًا﴾، هه ره ها به پارچه پارچه بووی و به شق و پهق بووی ده تبینی، له ئەنجامی چیدا؟ ﴿مَنْ حَشِيَ اللَّهَ﴾، (الْحَشْيَةُ: هُوَ الْخَوْفُ مَعَ التَّعْظِيمِ)، (حَشْيَةٌ): بریتیه له ترسێک به مه زنگرتنی له گه لدا بی، هه ره ها: (حَشْيَةٌ): بریتیه له سام و هه بیه ت هه بوون به رانه ر شتیک، که له ئەنجامی ناسینی ئەو شته و ئەو زاته دا، سام و هه بیه ت بیه تله وه، بویه خوا ده فه رموئی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ ﴿۱۸۹﴾ فاطر، واته: به دلئیای ته نیا به نده زانایه کانی خوا، سام و هه بیه تی وه ک پتویستیان به رانه بری هه یه، ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضَّرَ بِهَا لِلنَّاسِ لَعَاهُمْ يَنْفَكِرُونَ﴾، ئەو وئانه ش بو خه لکی دتینه وه، به لکو بیر بکه نه وه.

خوای **﴿هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾** ده فہر موی: ئە گەر ئەم قورئانە مان دابەزاندبایە سەر چیا بەک، چیا بەکەت دەبینی بە ترس و لەرز پێنشتوووی و بە زەبوونی و ملکہ چیی، بە شەق و پەق بووی، ئەو و یتە بە شمان بۆ دیتتەو، بۆ ئەو ی بیری لئ بەکەینەو، بێر بەکەینەو لە مەزنی و پایە بەرزیی ئەم قورئانە.

ئنجا دیتە سەر بابەتی سێھم، کە ناساندنی خوای بەرزو بئ و یتە، خوای دەناسین، لە میانئ بیست (۲۰) لە ناوہ ھەر بەرزو سیفەتە ھەرە پەسندەکانئ دا، دە فہر موی: **﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾**، ئەو خوایە، جگە لەو ھیچ پەرستراویک نیە، واتە: ئەو خوایە ئەم قورئانەئ دابەزاندوہ بۆ ئێو، ئەو خوایە لە ئایەتەکانئ پابردوودا باسی کارەکانیمان کرد، چوئن پشتگیری پێغەمبەر و پرودارانئ کردوہ، چوئن دوو ھۆزە پەیمان شکینەکەئ جوولەکە: (بنو قینقاع و بنو النضیر) ترس و لەرزئ خستتە دل و، سزای دان، بە جوړیک خویشیان چاوہ پرانیان ئەدە کردو، پرودارانئ ئەگەریان بۆ داننا بوو، کە بەو شیوہیە ترس و لەرز بچیتە دلئان، ئەو شوئانەئ تێیدا نیشتە جئ بوون، بە جئیان بھئئن، ئەو زاتە بریتبە لە خوای **﴿هُوَ﴾** (اللہ).

﴿هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو زاتەئ جگە لەو ھیچ پەرستراویک نیە، واتە: ھیچ پەرستراویکی شایستە نیە، ئەگەرنا پەرستراوی ناشایستە زۆرن، بەلام پەرستراویک شایستەئ پەرستراو بئ، تەنیا ئەوہ، جاری دیکەش ھەر گوتوومانە، (اللہ) لەگەل (اللہ) دا لیک جیان، (اللہ) واتە: خوا، ئەو زاتەئ خاوہن و بەدبھینەر و پەیداکەر و پەرورەدگار و یتە کیشئ دروستکاروہ کانە، بەلام (اللہ) واتە: پەرستراو، ئنجا (اللہ) ھەر یەکیکە کە بە کوردی خوایە، بەلام (اللہ) دەگونجئ ھەر یەکیک بئ، ئەگەر پەرستراوی راستەقینە بئ، کە خوایە، دەشگونجئ زۆر بن، ئەگەر ئیکتیفا ئەکری، بە پەرستی خوا، کە تەنیا ئەو شایستەئ پەرستراو، بۆیە ھەلەئە کە لە مانای (لا إله إلا الله) دا دەگوترئ: بئجگە لە خوا ھیچ خوایەک نیە، بەلکو دەبئ بگوترئ: بئجگە لە خوا ھیچ پەرستراویک نیە، چونکە (اللہ) بە مانای

په رستراو (معبود)ه، نهك به مانای خوا (آله)، (الله) ناوی عهله می خواجه، كه به كوردی ده لئین: خوا، به فارسی ده لئین: (خدا)، به ینگلیزی ده لئین: (God -)، له هه موو زمانه كانی دنیا دا ناوی خوا هه یه، ئه و زاته ی به ده پهنه رو په روه ردگارو خاوه نی كائیناته، چونكه ناسینی خوا، شتیکی خوا رسك و زگماكه، له دهروونی مرۆفه كاندا.

بۆیه له هه موو زمانه كاندا مرۆفه كان ناویان بۆ خوا داناوه، به هه موو ئه و زمانانه ی هه ن، كه شاره زایانی زمان ده لئین: زیاتر له چوار (۴۰۰۰) زمان له دنیا دا هه یه، به لأم (إله) به مانای (مألوه) په رستراو دی، ئنجا ئه و په رستراوه: (لا إله إلا هو)، هیچ په رستراویك نیه، واته: هیچ په رستراویکی شایسته ی په رستراوی به هه ق نیه، چكه له خوا.

﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای په نهان و ئاشكرا به، زانای نه بی تراو و بی تراوه، زانای نا به رهه ست و به رهه سه ته. ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، ئه و به به زه یه و میهره بان و به خشنده یه، له دنیا دا به به زه یه و به زه یه كه ی هه موو شتیکی گرتۆته وه: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ﴿١٣٦﴾ الأعراف، به لأم له رۆژی دوایدا به زه یه كه ی خۆی تابه ت دهكات به برودارانه وه: ﴿فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِتَابِينَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١٣٦﴾ الأعراف، ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ ﴿١٣٧﴾ الأحزاب، واته: په حیمیه تی خوا له رۆژی دوایدا، تابه ته به برودارانی چاكه كارده وه، به لأم په حمانیه تی خوا، له دنیا دا هه موو كه سی گرتۆته وه.

بۆیه من: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ئاوا واتا ده كه م: به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، چونكه ﴿الرَّحْمَنِ﴾، واته: به به زه یی و به زه یی خوا له دنیا دا بۆ هه موو لایه كه، به لأم به خشنده یی خوا و میهره بان یی خوا، له رۆژی دوایدا تابه ته به برودارانه وه: ﴿فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَنْقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِتَابِينَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١٣٦﴾ الأعراف، یانی: تابه تی ده كه م به وانه وه ی ئه هلی ته قوا بوون، ئیمان یان هه بووه و زه كاتیان داوه، یا خود: خۆیان ته زكیه كردوه.

﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، نهو خوايه، كه سيكه جگه لهو هيچ په رستراويك نيه، ﴿الْمَلِكُ﴾، حوكمران و بالادهست و دهسترويشتووه، ﴿الْقُدُّوسُ﴾، پاك و بيخهوش، بئ كه م و كورييه، ﴿السَّلَامُ﴾، سه رچاودي سه لاهه تبي و ناشتبي، يا خود داينكه رى ناشتبي و سه لاهه تبي بو دروستكراوه كان، يا خود: دروستكراوه كان و مرؤف و جند، له دهستي سه لاهه تن كه زولميان لب بكات، ﴿الْمُؤْمِنُ﴾، دنياكه ر، يان به راستدانه رى پيغه مبه ره كاني به هؤى موعجزه كانه وه، ﴿الْمُهَيَّبُ﴾، به سه ر راکه يشتوو، ﴿الْعَزِيزُ﴾، بالادهست، ﴿الْجَبَّارُ﴾، ملپنكه چكه ر، يا خود: چاكه ره وه، واته: شتيك شكابئ چاكى ده كاته وه، كه سيك دلئ شكابئ دلئ دينتته وه جئى خؤى، ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾، خو به گه وره زان، گه وره يى ره ها هر شايسته ي خوايه، خوا خؤى به به رزو گه وره ده گريئ لهو شتانه ي شايسته ي نين، ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاكى بو خوا له وه ي ده يكه نه هاوبه شى واته: خوا زور دوورو به رزه له وه ي نهو شتانه ي هاوبه ش بو خوا دانه ره كان ده يان په رستن، هاوبه شى بن، ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ﴾، نهو خوايه، به ديه ينه رو په يداكه ره، يا خود: نه ندازه گيرى كارو، په يداكه رو داه ينه ره، ﴿الْمُصَوِّرُ﴾، وينه كيشه، ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾، ناوه هر چاكه كان هى وين، ناوه هه ره به رزو په سنده كان ته نها هى خوان، ﴿يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه رچى له ناسمانه كان و زه ويدايه به پاكى ده گريئ، بيخه وشى خوا راده گه يه نئ، چونكه خوا بيخه وشه، بئ هه له يه، بئ په له يه، بئ له كه يه، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، نهو بالادهستى كار به جئيه، نهو زالى كارزانه.

نه مانه بيست له ناوو سيفه ته به رزو بئ وينه كاني خوا بوون، كه خوا ﴿يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له م سئ نايه ته موباره كه دا خستنيه روو.

مه‌سه‌له گزنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

فهرمانکردنی خوا به پرواداران، که پاریز له خوا بکه‌ن و سه‌رنج بده‌ن! چییان بو قیامت ساز کردوه‌و، وه‌ک نه‌وانه‌ نه‌بن که‌ خویان فراموش کردوه‌و، خواش خو‌یانی له‌ بیر بردوونه‌وه‌و، یه‌کسان نه‌بوونی دۆزه‌خییان و به‌هه‌شتیان، که‌ ته‌نیا به‌هه‌شتیان به‌ مراد گه‌یشتوو و سه‌رفرازن:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَحَبُّ النَّارِ وَأَحَبُّ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِرُونَ ﴿٢٠﴾﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م، ئایه‌تانه، له‌ هه‌شت برکه‌دا:

١- ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! پاریز له‌ خوا بکه‌ن، پیشتریش له‌ مانا گشتیه‌که‌یدا باسی ته‌قوامان کرد، (راغب الأصفهانی) په‌حه‌ته‌ی خوی لی بن، ئاوا پیناسه‌ی ته‌قوا ده‌کات، ده‌لن: (وَصَارَتِ النَّفْسُ فِي تَعَارِفِ الشَّرْعِ حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْتَم)، واته: وشه‌ی ته‌قوا له‌ زاروی شه‌رع دا، بریتیه له‌ خو‌پاراستن له‌ هه‌ر گوناها‌رکه‌ریک.

ئایا ئینسان به‌ چی گوناها‌ر ده‌بن؟ به‌وه‌ی ئه‌رکیک که‌ خوا دایناوه، بیچوئینی، یان شتی‌ک که‌ خوا فه‌ده‌غه‌ی کردوه، بیشکیئینی، که‌واته: ته‌قوا، واته: خو‌پاراستن له‌ چواندنی ئه‌رکه‌کان و شکاندنی فه‌ده‌غه‌کان، بۆیه: ته‌قوا هه‌موو شه‌ریعت ده‌گریته‌وه‌ ئیو خو‌ی، چونکه‌ شه‌ریعت هه‌مووی یان فه‌رمانه‌ به‌

شتی په سندنو چاک، نجا چ به شیوهی فہر ز بوون، چ به شیوهی په سندنو بوون، یا خود پښتو له شتی خراب، نه ویش دیسان چ به شیوهی قہدہ غہ کردن، یا ن به شیوهی به ناپه سندن دانان، نجا تہوش له ہموو ہوارہ کانی بووناسی و تیروانین و، ٹیمان و عہ قیدہو، پهرستشہ کان و، رہوش و ناکارہ کان و، حہ لال و حہ رام و، ڈیان و گوزہ ران و، حوکم و سیاسہ ت و، تابووری و.... ہتدا.

کہواتہ: تہقوا کؤکہ رہوہی تیکرای پابہ ندیہ کانہ بہ شہریعہ تہوہ، بؤیہ خوا ﴿تہوہ نندہ لہ قورنندا دووبارہی کردؤتہوہ﴾.

نایا ٹینسان بہ ہؤی چیہوہ لہ ڈیانی خوئی وریا دہ بی و، ڈیانہ کہی خوئی دہ کاتہ کیلگہ یہک بؤ رؤژی دواپی، ڈیانہ کہی خوئی وا لی دہ کات، ہہمیشہ بہ شیوہ یہک رہفتار بکات، بہ فازانجی رؤژی دواپی تہواو بی؟ بیگومان بہ ہؤی تہقواوہ، بؤیہ پیئش خوا فہرمان دہ کات بہ تہقوا، نجا دہ فہرموی:

(۲) ﴿وَأَنْتَظِرُ نَفْسَ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، با ہر کہ سہرنج بدات، رامین، تیئفکری چی بؤ سبہین پیئشخستوہ!

کہ دہ فہرموی: ﴿وَأَنْتَظِرُ نَفْسَ﴾، نەفس لیرہدا کہ بہ نہ زانراو (نکرہ) ہاتوہ، واتہ: ہہموو نەفسیک، ہہموو کہسیک، (لَأَنَّ تَنْكِيرَ النَّفْسِ فِي سِيَاقِ الْأَمْرِ يُفِيدُ الْعُمُومَ). وشہی (نفس) لیرہدا کہ لہ رہوق فہرمان پیکردن داہہ، مانایہ کہی گشتیہ، واتہ: با ہہموو کہ سہرنج بدات و رامین، ﴿مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾، بؤ سبہین چی پیئشخستوہ، واتہ: چی تہنجام داوہ لہ ڈیانی دنیایداو، پیئشدهستی خوئی خستوہ، بؤ سبہین؟ (الْغَدُ: الْيَوْمَ الَّذِي يَلِي يَوْمَكَ الَّذِي أَنْتَ فِيهِ)، (غد) بریتہ لہو رؤژہی بہ دواپی تہو رؤژہدا دی، کہ تؤ تیئداپی.

کہواتہ: (غَد) تہمرؤی ٹیمہ تیستا تیئداپن، (سبہین) یہ کہ دی، دہگوتری: سبہین، بہ یانی، بؤچی خوا ﴿تہوہ نندہ لہ قورنندا دووبارہی کردؤتہوہ﴾؛ لہ دوو رپوہوہ:

ا- هر که سیک مرد، به کسر ده چینه قوناغی برزه خ و دواپی به رهو قیامت ده چئی.
ب- ژبانی دنیش دواپی تهوهی کؤتایی دئی، به کسر قیامت تی به دوادا دئی.

که خوا **﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾**، (ل) ی سهر (عَد): (لَامُ الْعِلَّةِ أَيْ لِإِجْلِ الْعَدِّ)، لامی پیناوه، یانی: له بهر به یانیسی و له پیناوی به یانیسی دا، به لام (ل) ی سهر **﴿وَلْتَنْظُرْ﴾**، (ل) ی فرمانه، بویه کرداری (تَنْظُرُ) ی پی زنه دار (مَجْزُوم) بووه.

کهواته: خوا پیوستی کردوه له سهر هر که سیک، که سه رنج بدات و راهینتی، چی بو سبه بنی که قیامت ته پیشخستوه! یانی: له پیناوی سبه بنی دا چی پیشخستوه؟ پیشخستیش خوازراوه تهوه بو کرده وه یه که نه نجام ده درئی و، سوودو که لکه که ی دواپی دئی، وه ک چوَن که سیک پیش خه لکیک ده که وی و ده بیته پیش قه ره ویلیان، یا خود پیشیان ده که وی تا کو بزانی له پیشیانه وه چی هیهه؟، نه گهر مه ترسییه که هه بی ناگاداریان بکاته وه، یان نه گهر زیانیک بی، بهس نهو تووش بی و خه لکه که تووش نه بن.

۳- **﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾**، (دووباره ی ده کاته وه) پاریز له خوا بکه ن، به دنیایی خوا شاره زای نه وه یه که ده یکه ن، دووباره کردنه وه ی: **﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾** بو نه وه یه، نهو رسته ی: **﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾** ی له سهر بنیات بنی، پاریز له خوا بکه ن، به دنیایی خوا شاره زای نه وه یه که ده یکه ن، کهواته: بزانی چوَن ره فتار ده که ن! نه وه ی پیشیده خه ن بو سبه بنی (بو قیامت) ی خوَتان، ده بی چاک لی وردبینه وه:

ا- هم له رووی هاندهری نه نجام دانیه وه.

ب- هم له رووی شیوه ی نه نجام دانیه وه.

ج- له رووی چوَنیه تی و چه ندیه تیه وه، هه روه ها نه وه ی نه نجامی ده دن، چ په یوه ندی به خوَتانه وه هه بیته، چ په یوه ندی به بنه مآله و خیزانتان، چ به دورو

به رتان، چ به کۆمه لگاتان، چ له ږووی ږووحیی و معنه و ییه وه بئ، چ له ږووی ماددییه وه بئ، چ له ږووی ئابوورییه وه، چ له ږووی کۆمه لایه تیه وه، له هه موو ږووه کانه وه باش سه رنجی لی بدن!

۴- ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ سَأُوا اللَّهَ﴾، وهك ئه وانه ش مه بن خویان له بیرچوو، لیږه دا وشه ی: ﴿سَأُوا اللَّهَ﴾، خویان له بیرچوو، (نسیان) له بیرچوون، به کاره یێزاوه بو واز لێهینان و پشت تیکردن، که به ئانقه ست پشت له شتیک بکه ی و، پشتگویی بکه ی، ئه گه رنا مه رچ ئه ئه و که سه ی سه ریچی له فه رمانی خوا ده کات، خوی له بیر نه بئ، خوی له بیر، به لأم گویی پێنادات و پشتگویی ده خات، که واته: با که سیک که خوا ده ناسئ و، گوناح و تاوان و کوفرو خراپه ش ده کات، پئی وانه بئ وه به ر ئه م ئایه ته ناکه وئ، بئئ: من به رده وام خوام له بیر، نه خیر!

وشه ی: ﴿سَأُوا﴾ له بیریا نچوو، خوا زراوه ته وه بو واز لێهینان و پشت تیکردن و گرنگی و بایه خ پئ نه دان، به به لگه ی ئه وه که خوا ﴿سَأُوا﴾ له سووږه تی (التوبه) ئایه تی (7۷) دا ده فه رموئ: ﴿سَأُوا اللَّهَ فَاسَيَّبَهُم﴾، ئه وان خویان له بیرچوو، خواش ئه وان له بیرچوو، واته: ئه وان خویان پشتگویی خست، خواش ئه وان نادیده گرت، وه ک هه ر نه بن، ئه گه رنا خوا شتی له بیر ناچی، وه ک ده فه رموئ: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ ۱۱ ﴿مریم﴾.

۵- ﴿فَأَنسَأَهُمِ أَنفُسَهُمْ﴾، خواش خویانی له بیر بردنه وه، (ف) ی ﴿فَأَنسَأَهُم﴾، بو هۆکاره، واته: له بیر بردنه وه ی خوا بو یان، په یدا بووی له بیرچوونه وه ی ئه وانه بو خوا به رنامه ی خوا، بو یه که ئه وان ئایین و به رنامه ی خویان له بیر بردنه وه فه رامۆش کرده، خواش ﴿فَأَنسَأَهُم﴾ له بیر بردنه وه ی خویانی تیدا هیناونه دی و، وای لیکردوون خویان له بیر بکه ن، واته: زه ره رو قازانجی خویان له بیر بکه ن، هه لبه ته ده بئ دلتیابین، مه به ست له وه که خوا ده فه رموئ: ﴿فَأَنسَأَهُمِ أَنفُسَهُمْ﴾، خویانی له بیر بردنه وه، به و واتایه ئه که هه ر نه زانن هه ن، به لکو واته: قازانج و به رژه وه ندیی خویانی له بیر بردنه وه، چاره نووسی خویانی له بیر بردنه وه.

به لّام بۆچی خوا وای لیگردن؟ وه لّامه‌که‌ی دواتر له بره‌گی شه‌شهم دا دئ.

به لّام بیگومان شه‌وه دهره‌واویشته‌ی شه‌وه‌یه، که خویان له بیر چوووه و فهرامۆش کردوه، له شه‌نجامی شه‌وه‌دا شه‌وه حاله‌ته‌یان بۆ دروستبووه، وه‌ک زۆرجاری دیکه‌ش گوتوو‌مانه، به لّام خوا پالیداوه‌ته لای خوئی، له‌به‌ر شه‌وه‌ی به پیی سیستم (نظام) یک شه‌وه حاله‌ته روویداوه، که خوا دایناوه، شه‌گه‌رنا خوا ﷻ که ده‌فهرموئی: ﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ﴿۱۳﴾ النحل، واته: ههر که‌سی بیه‌وئی گومرای ده‌کات و، ههر که‌سی بیه‌وئی راسته‌ ریی ده‌کات، به دلنایبی خوا ملی که‌س ناگرئی گومرای بکات، به لّام یانی: به پیی سیستمی خوا خه‌لک گومرا ده‌بی، خوا چۆنی سیستم داناوه؟ وای داناوه تو شه‌گه‌ر به‌رنامه‌ی خوا تییگه‌ی و، له‌به‌رچاوت بی و پتوه‌ی پابه‌ند بی، مانای وایه ریی راست ده‌گری، به لّام شه‌گه‌ر واژت له نایین و به‌رنامه‌ی خوا هینا، واژت له راسته‌ ریی خوا هینا، مانای وایه سه‌رگه‌ردان ده‌بی.

ئجا چونکه سه‌رگه‌ردان بوونه‌که، به گویره‌ی سیستم (نظام) ی خویاوه، به پیی ویستی خویا پهره‌ردگاره، واگوتراوه، شه‌گه‌رنا خوا نه‌هاتوه، ملی که‌س باداو ریی پی لاریکات! به لّکو خوا شه‌وه هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه‌ی ناردوون و، شه‌وه هه‌موو کتیبانه‌ی دابه‌زاندون، بۆ شه‌وه‌ی خه‌لک ریی راست بگری، وه‌ک ده‌فهرموئی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْكَلْبِ﴾ ﴿۱۷﴾ فصلت، واته: تیمه‌گه‌لی (همود) مان رینمایی کرد بوو، به لّام شه‌وان کویریان به‌سه‌ر رینمایی دا هه‌لبژارد، بیگومان خوا ﷻ به زۆر ملیان ناگرئی، چونکه شه‌گه‌ر به توژیی ملیان بگری و بیانیه‌یتیه‌وه سه‌ر راسته‌ ری، شه‌وه کاته مانایه‌ک بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی مرووف نامینیه‌وه، خوا دروستکراوانی دیکه‌ی زۆرن، که له فه‌رمانی ده‌رناچن وه‌ک فریشته‌کان، که به‌س خوا ﷻ ژماره‌یان ده‌زانئ، هیچیان له فه‌رمانی خوا ده‌رناچن، ده‌یتوانی مرووفیش وا بخولقینئ، به لّام ویستوو‌یه‌تی مرووف کائینیک بی، بۆ خوئی ریی راست بگری، یان نه‌گری.

له سووره تی (الجائیه) دا خوا ده فهرموی: ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسُكَ مَا كُنَّا نَعْبُدُكَ يَا يَوْمَ﴾
 هَذَا ﴿۳۱﴾، گوتراش: ته مپرو تيمه له بیرتان ده کهین، وهک چوَن تيوه دیداری
 ته مپروتان له بیر کرد بوو، بیگومان خوا ﷻ شتی له بیر ناچی، واته: پشتگوئیان
 ده خهین و نادیدهیان ده گرین و بایه خیان پی نادهین، چونکه له سووره تی (طه)
 دا، دوا ی ته وهی فیرعهون له مووسا ﷻ ده پرسن: ﴿قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى﴾
 ﴿۳۱﴾، ته دی سه ده کانی پیشه وه، به سه رهات و حالیان چونه؟ مووساش ﷻ
 ده فهرموی: ﴿قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ ﴿۳۲﴾، گوتی:
 زانیاریه که هی (هی ته و سه دانه و تهو گه له پتسووانه) له لای پهروه ردگارمه، له
 نهو سراوئکدا، پهروه ردگارم نه لئی تیکده چی و نه له بیری ده چی.

وشه ی (نشیان) له زمانی عه ره بییدا به دوو واتایان هاتوه:

أ- واتایه کیان بریتیه له (سهو) نینسان ناگای له شتیک نه مینتی، ته وهش بو خوا ﷻ مه حاله.

ب- مانایه کی دیکه ی (نشیان) که بریتیه له په یوه ست (لازم) ی مانایه که ی، نهک خودی
 مانایه که ی، بریتیه له وازلته پینان و پشتگویتختن، نجا لیره دا خوا ﷻ به و واتایه بو خوی
 به کاری هیناوه، ده بی ورد بین له سه رنجدانی وشه کانی فه رمایشتی خوا ﷻ.

﴿۶﴾ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، (نا تهوانه ی خوایان فه راموش کردوه، خواهش ﷻ وای
 لیکردوون که خوایان فه راموش بکهن و خوایان پشتگوئی بخهن)، تهوانه لاده رانن، یانی:

أ- له داخوازی زگماک و ناخی خوایان، لایانداوه، مروقه کان له ناخه وه بو خوا تینوو و
 عه ودال و شه یدان، به لام تهوانه گوئیان نه داوه بهو بانگ کردنه ی ناخ و خوارسکیان.

ب- له حوکمی عه قل و لوژیک لایانداوه، چونکه عه قلی مروف مروف پال پتوه ده نتی،
 به دهبینه رو خاوهنی خوی بناسی و، بو ی وه فادار بی.

ج- له حوکمی شه ریععت و وه حیی و سرووشیش، که خوا دایبه زاننده و بو پیغه مبه ران،
 له وهش لایانداوه، تهوانه دهرچووان، تهوانه وهک چوَن شه مه نده فه رتیک له سکه که ی

دهترازی، یان سه یاره یهک له جاده لاده دا، یان و لاخیک لاده داو تووشی هه لدر ده بی،
ئه وانه به و شیوه یه ده رچوون و، لایانداوه و لاده رو ده رچووی راسته قینه ن.

(۷) ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾، هاوه لانی ناگر (ناگری دۆزه خ) له گه ل
هاوه لانی به هه شتا یه کسان نین، ده شگونجی، ﴿أَصْحَابُ﴾ که کۆی (صاحب) ه به
مانای خاوه نان بی، خاوه نانی ناگری دۆزه خ و، خاوه نانی به هه شت یه کسان نین،
بیگومان شتیکی ناشکراو روونه که به کسان نین، به لام مروّفه کان زورجاران شته ناشکراو
روونه کانیشیان له بیر ده چنه وه، بۆیه خوا ﴿تِلْكَ﴾ شتی روونیشمان بۆ روون ده کاته وه،
چونکه سه ره نجامی هه موو مروّفه کان به و راستیه وه بهنده، که تۆ بزانی: ئه گهر له
رۆژی دوا پیدا بی به هاوه لی ناگری دۆزه خ، یان خاوه نی ناگری دۆزه خ، زور جیا ده بی
له که سیک که ده بیته خاوه ن و هاوه لی به هه شت، هه رچهنده زانایان گوتوو یانه: خوا
﴿تِلْكَ﴾ ئه مه ی فه رموو، وهک زه مینه خو شکه ر بۆ ئه وه ی دوا بی دی.

(۸) ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِرُونَ﴾، خاوه نان و هاوه لانی به هه شت، هه ر ئه وان
سه رفرازو به مراد گه یشتوو، (قوز) یش: ﴿قِيلَ الْمُطْلُوبُ مَعَ وُصُولِ السَّلَامَةِ﴾، وه ده سه تهنانی
داواکراو، و ئرای ده سه به رکرانی سه لاهه تی و بی مزه په تی.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

خستنه‌ی پرووی پایه‌ی به‌رزیی قورئان، که نه‌گه‌ر خوا دایه‌ی زانده‌بایه‌ی سه‌ر چیا‌یه‌کی سه‌خت و په‌ق، له‌ی سام و هه‌یه‌تی خوا ترس و له‌رز دایده‌گرت و، شه‌ق و په‌ق ده‌بوو و، نه‌و جو‌ره وینانه‌ش به‌ مه‌به‌ستی بیر کردنه‌وه‌و په‌ند وه‌گرتیی خه‌لک، خوا ده‌یانخاته‌ی روو:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لَوْ أَرْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾﴾

شی‌کردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌ چوار برگه‌دا:

۱- ﴿لَوْ أَرْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ﴾، نه‌گه‌ر ئەم قورئانه‌مان دابه‌زانده‌بایه‌ی سه‌ر چیا‌یه‌ک، یانی، ئەو قورئانه‌ی تا‌کو ئەو کاته‌ی دابه‌زیوه، تا‌کو سووره‌تی (الحشر) دابه‌زیوه، هه‌روه‌ها له‌ هه‌ر شو‌ئیی دیکه‌شدا که ئاماژه‌ی به‌ قورئان ده‌کات، واته‌: ئەو قورئانه‌ی تا‌کو ئەو کاته‌ی خوا ئەو ئایه‌ته‌ی فه‌رمووه، نه‌گه‌ر ئەم قورئانه‌مان دابه‌زانده‌بایه‌ی سه‌ر چیا‌یه‌ک، ﴿عَلَىٰ جَبَلٍ﴾، هه‌ر چیا‌یه‌ک، هه‌رچه‌نده‌ زۆر سه‌خت و به‌رزو قایم و مه‌حکمه‌ی بئ، چی‌ئیده‌هات؟

۲- ﴿لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾، به‌ جه‌خت‌کردنه‌وه، ئەو چیا‌یه‌ت له‌ ترس و سامی خوا، به‌ ملکه‌چی و زه‌بوونی شه‌ق و په‌ق بوویی ده‌بینی، ﴿مُتَصَدِّعًا﴾، به‌ پارچه‌ی پارچه‌ی کراویی و، هه‌لا هه‌لا بوویی ده‌تبینی، له‌ زمان‌ی کوردیی دا ده‌لت: هه‌لا هه‌لا بوو، شه‌ق و په‌ق بوو، پارچه‌ی پارچه‌ی بوو، ﴿مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾، له‌به‌ر سام و هه‌یه‌تی خوا، له‌به‌ر ده‌رک‌کردنی پێگه‌ی به‌رزو بئ ویننه‌ی خوا ﷻ.

۳- ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾، ئەو وینانه‌ش بۆ خه‌لکی دینینه‌وه.

۴- ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه.

(سُبْحَانَ اللَّهِ) خوا له گه لّ بهنده کانیدا چهنده به لوفت و که رهم و به بهزه بیه!

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ الزمر، لهم قورئانه دا له هه موو وینه به کمان بوّ خه لکی هیناوه ته وه، خوا ﴿﴾ نه وه موو وینانه بوّ خه لک دینیتته وه، بوّ ته وه ی بیر بکه نه وه و راهینن، چونکه له نه نجامی وینه کان دا، مروّف هه موو ههسته وه ره کانی ده که ونه کار، لیره دا که ده فه رموی: نه گهر نه م قورئانه مان نارد بایه سهر چیا به ک، به وه جوّره ی لی ده هات، که مه به ست ههر چیا به که، ههر که س چیا به ک له نیزی که خوّیه وه، نه گهر نا له سهر ناستی گوّی زه وی، به رزترین چیا چیا ی هیما لایه یه وه، به رزترین لووتکه ی لووتکه ی تیقریسته، که (۸۸۶۴) مه تر له ناستی ده ریا وه به رزه، ننجاً نه و چیا به رزه بینه به رچاوی خوّت، نه گهر قورئان دابه زیبایه سهری، نه و چیا به ترس و له رزو سام و هه بیه تیکی گه وره دایده گرت، کرووزانه وه و ملکه چیه کی گه وره، پاشان شه ق و په ق ده بوو، له به رچی؟ له ترسی سام و هه بیه تی خوا ﴿﴾.

(القرطبی) له ته فسیری ته م تابه ته دا ده لّ: (حَثَّ عَلَي تَأْمَلِ مَوَاعِظِ الْقُرْآنِ، وَبَيَّنَّ أَنَّهُ لَا عُدْرَ فِي تَرْكِ التَّدْبِيرِ، فَإِنَّهُ لَوْ خُوطِبَ بِهَذَا الْقُرْآنِ الْجِبَالُ مَعَ تَرْكِيبِ الْعَقْلِ فِيهَا، لَأَنْقَادَتْ لِمَوَاعِظِهِ، وَلَرَأَيْتَهَا عَلَى صَلَابَتِهَا وَرَزَانَتِهَا خَاشِعَةً مُتَصَدِّعَةً، أَيْ مُتَشَقِّقَةً مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَالْخَاشِعُ: الذَّلِيلُ. وَالْمُتَصَدِّعُ: الْمُتَشَقِّقُ. وَقِيلَ: خَاشِعًا لِلَّهِ مَا كَلَّفَهُ مِنْ طَاعَتِهِ، مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَتِهِ)^(۱).

واته: هانیدا وه بوّ بیر کردنه وه له ناموژگاریه کانی قورئان و، خوا پوونی کردو ته وه، هیچ که س بیانووی نیه له وه دا که له قورئان رانه مینن و بیر نه کاته وه، چونکه نه گهر چیا به کانی ش به م قورئانه دویترا بانایه، به لأم عه قل و هوّشیان پیدرا بایه، ملکه چ ده بوون بوّ ناموژگاریه کانی قورئان، (خاشع بریتیه له زه بوون و ملکه چ، (مُتَصَدِّعٌ) یش واته: (مُتَشَقِّقٌ)، پارچه پارچه بوو، له تبوون،

هه‌ندی‌کیش گوتوو یانه: که ده‌فهرموی: ﴿خَشِعًا﴾ واته: ملکه‌ج ده‌بوو بۆ خوا، له سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه که نه‌رکداری کردوه، فه‌رمانبه‌ری خوا بکات، پارچه پارچه ده‌بوو له سام و ترسی خوا ﷺ.

عه‌بدو لای کوری عه‌بباس (خوا لئیان پازی بئ)، له روونکردنه‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته موباره‌که‌دا گوتوو یه‌تی: (لَوْ أَنِّي أَنْزَلْتُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ حَمْلَتُهُ إِيَّاهُ، تَصَدَّعَ وَخَشَعَ مِنْ ثِقَلِهِ وَمِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، فَأَمَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ النَّاسَ إِذَا أَنْزَلَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ، أَنْ يَأْخُذُوهُ بِالْخَشْيَةِ الشَّدِيدَةِ وَالتَّخَشُّعِ) (أخرجه الطبري: ۳۴۰۰۴) واته: (خوا ده‌فهرموی): نه‌گه‌ر نه‌م قورئانه‌م دابه‌زاندبایه‌ سه‌ر چیا یه‌ک و نه‌رکدارم کردبا پی‌ی، پارچه پارچه و ملکه‌ج و زه‌بوون ده‌بوو، له‌به‌ر قورسای ی نه‌وه‌ی خراوه‌ته سه‌ری و، له‌ ترس و سامی هه‌بیه‌تی خوا، خواش فه‌رمانی به‌ خه‌لک کردوه، که قورئانی دابه‌زاندوونه‌ سه‌ر، به‌ ترس و سامیکی زۆره‌وه و به‌ ملکه‌جیی و زه‌بوونی به‌کی زۆره‌وه، فه‌رما یشتی خوا وه‌ر بکرن.

هه‌ندی‌کی دیکه‌ش له زانایان، بۆ وینه (الطبري) پابه‌کی دیکه‌ی بۆ مانای نه‌م نایه‌ته هه‌یه: (وَقِيلَ الْخَطَابُ لِمُحَمَّدٍ ﷺ: لَوْ أَنِّي أَنْزَلْتُ هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ، لَتَصَدَّعَ لَكِنْ بُتْنُكَ وَقُوَّتُكَ عَلَيْهِ)، رووی دواندن له موحه‌ممه‌ده ﷺ: نه‌گه‌ر نه‌م قورئانه‌م دابه‌زاندبایه‌ سه‌ر چیا یه‌ک، پارچه پارچه ده‌بوو، (به‌لام دامانبه‌زاندووته سه‌ر دل و ده‌روونی تو)، تو مان چه‌سپاندوه و به‌هیز کردوه، که ته‌حه‌ممولی بکه‌ی و خوئی بۆ رابگری.

مہ سہ لہی سٹیہ م و کو تایی:

وہ سفکردنی خوا بہ بیست (۲۰) لہ ناوو سیفہتہ بہرزو بن وینہ کانی،
 یتشی دہ یانژمیرم، ہر بہ بیڑہ عہرہ بیہ کانی خو یان: (۱- اللہ، ۲- لا إله إلا
 هو، ۳- عالم الغیب ۴- والشهادة، ۵- الرحمن، ۶- الرحيم، ۷- الملك، ۸- القدس،
 ۹- السلام، ۱۰- المؤمن، ۱۱- المهيمین، ۱۲- العزيز، ۱۳- الجبار، ۱۴- المتكبر، ۱۵-
 الخالق، ۱۶- الباری، ۱۷- المصور، ۱۸- له الأسماء الحسنی، ۱۹- یسیح لہ ما فی
 السموات والأرض، ۲۰- الحکیم).

شایانی گوته: ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ سنی جاران دووبارہ بوتهوہ:

۱- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾.

۲- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾.

۳- ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ﴾.

بہ لأم وشہی (هو) زور لہوہ زیاتر دووبارہ بوتهوہ: ۲۱: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ﴾، ئەمہ دوو، ۳: ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، ئەمہ سنی، ۵: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەمہ پینج، ۶: ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ﴾، ئەمہ شہش، ۷: ﴿هُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەمہ حەوت.

حەوت جاران وشہی (هو) لیژدەا ہاتوہ، ہہلبہتہ ئەم سووہتی (الحشر)
 چل (۴۰) جاران پتر باسی خوا ﷻ تیدا ہاتوہ، بہ ناوی عہلہم (اللہ) و
 پانای (هو)، پاناوہ کانی دیکہ کہ بو خوا بہ کارہاتوون، بہ لأم ئەگەر کردوہو
 سیفہتہ کانیشی کہ ہاتوون، بیانژمیرین، لہو ژمارہ یەش زیاترہ.

خوا دہ فہرموی: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿۲۲﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
 الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۲۳﴾ هُوَ اللَّهُ

الْخَلْقِ الْبَارِئِ الْمُصَوِّرِ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١﴾

شیکردنه‌وی ئەم سب ئایه‌ته، له نۆزده بڕگه‌دا:

۱- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو خوا که سیکه، جگه لهو هیچ په‌رستراویک نیه، زانا یان ده‌ئین: (هوَ) پاناوی جیاکردنه‌وه (فصل) یه بۆ نادیار، ئەو خوا یه ی پێشتر باسکراوه، خوا ئەوه ده‌ناسین، (هُوَ) یانی: ئەو خوا یه ی باسکرا، ﴿اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئەو خوا یه ناوایه، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: (هُوَ: صَمِيرٌ شَانِ اسْتِثْنَاءً)، (هُوَ) پاناوی حال (شان) ه، بۆ ده‌ستپیکردنه، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: ﴿هُوَ اللَّهُ﴾، ﴿صَمِيرٌ الْغَيْبَةِ عَائِدٌ إِلَى اللَّهِ﴾، واته: پاناوی نادیار بۆ لای خوا ده‌چیته‌وه، یانی: ئەو.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه لهو هیچ په‌رستراویک نیه، زۆر جاران گوتوو مانه: په‌رستراویتی خوا، واته:

۱- ئەو په‌ری خۆشویستن.

۲- ئەو په‌ری سام و هه‌یهت به‌رانبه‌ر هه‌بوون.

۳- ئەو په‌ری پشت پێ به‌ستن.

۴- ئەو په‌ری مل بۆ که چکردن.

۵- ئەو په‌ری لێترسان.

۶- ئەو په‌ری به‌گوره‌وه به‌رز و به‌مه‌زنگرتن.

هه‌موو ئەمانه‌ ده‌بێ بۆ خوا بێ، هه‌ر کامیک له‌وانه بۆ جگه له‌ خوا بوو، ئەو جگه له‌ خوا یه په‌رستراوه، ده‌بێ هه‌موو ئەوانه ته‌نیا بۆ خوا بن، هه‌ر کامیک له‌وانه بۆ جگه له‌ خوا بێ، ئەو شته په‌رستراوه، ئنجا چ خوا ه‌ن شعوو روو

هسته، وهک مرؤف و، فریشتهو، جند، چ بئ ههست و شعوره، وهک ماددهی
بئ ژیان و، هه‌واو ئاره‌زوو، دارو به‌ردو...هتد.

۲- ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، خوا زانای په‌نهان و ناشکرایه، ئه‌مه چه‌ند واتایه‌کی هه‌ن:

أ- ﴿الْغَيْبِ﴾ چاوگه، واته: (مَا غَابَ عَنِ الْإِحْسَاسِ) ئه‌وهی نادیاره‌و ناکه‌وئته به‌ر پکئیی
هه‌سته‌کان، (الشَّهَادَةِ) واته: (مَا حَضَرَ) ئه‌وهی ئاماده‌یه‌و به‌ره‌سته.

ب- یاخود: زانای په‌نهان و ناشکرایه.

ج- یاخود: (عَلِمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ)، زانای ئه‌وهی بووه‌و ئه‌وهی ده‌بئ.

د- یاخود: زانای دنیاو دواړوژه، واته: دنیا که ئیستایه‌و دواړوژ که په‌نهان.

۳- ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾، ئه‌و به به‌زه‌یی به‌خشنده‌یه، ﴿الرَّحْمَنُ﴾ له‌سه‌ر کئیی

(فَعْلَانِ) ه، وهک (عُضْبَانِ و عَطْشَانِ)، ئه‌و سیفه‌تانه ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کهن، که له
حاله‌تی کرده‌یی دایه، ﴿الرَّحْمَنُ﴾ واته: (الَّذِي يَرْحَمُ غَيْرَهُ فَعْلًا) ئه‌و که‌سه‌ی به‌ کرده‌وه

ئه‌نجامده‌رو، به‌کاره‌یته‌ری به‌زه‌ییه، له‌گه‌ل جگه له خویدا، ﴿الرَّحِيمُ﴾ چاوگی
ره‌حمه‌ته‌و، پښگه‌ی (فَعِيلٌ) ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر چه‌سپاویی ده‌کات، به‌لام پښگه‌ی (فَعْلَانِ)

ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر تازه بوونه‌وه ده‌کات، بویه خوا ﷻ ره‌حمه‌ته‌که‌ی له دنیا‌دا بو هه‌موو
که‌سه‌و، تازه ده‌بئته‌وه بو هه‌موویان، به‌لام له دواړوژدا سیفه‌تی به‌زه‌ییه‌که‌ی چه‌سپاوه‌و،

ته‌رخانکراوه بو پرواداران، وهک خوا فرموویه‌تی: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ
فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۳۶) الاعراف،

واته: به‌زه‌یی من هه‌موو شتیکی گرتوته‌وه، (واته: له دنیا‌دا)، به‌لام له دواړوژدا تایه‌تی
ده‌که‌م به‌وانه‌وه‌ی پاریز ده‌کهن و، پروا دئین به‌ نایه‌ته‌کاهمان و، زه‌کات دده‌ن.

۴- ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئه‌و ئه‌و خویایه‌یه که جگه له‌و هیچ په‌رستراویک نیه،

ئهمه به‌یه‌کگرتنی خوا (توحید الله) یه له په‌رستراویتئیدا، خوا ﷻ وهک چه‌خترک‌دنه‌وه
دووباره‌ی کردوته‌وه.

۵- ﴿الْمَلِكُ﴾، حوکمران، (الْمُتَصَرِّفُ الْمُطْلَق) سه‌په‌رشتیارو بالادستی په‌ها، (الْحَاكِمُ الْمُطْلَق) حوکمرانی په‌ها، (الْأَمْرُ وَالنَّاهِي الْمُطْلَق) فه‌رمانکارو قه‌ده‌غه‌کاری په‌ها.

۶- ﴿الْقُدُّوسُ﴾، پاک و بی‌خه‌وش، خویندراو‌یشته‌وه: (الْقُدُّوس)، واته: پاک و بی‌خه‌وش له هه‌ر که‌م و کو‌ریه‌ک و له هه‌ر په‌له‌یه‌ک.

ننجا که له دواي ﴿الْمَلِكُ﴾، خوا ﴿خَوَى﴾ خوی به ﴿الْقُدُّوسُ﴾ پیناسه کردوه، (إِحْتِرَاسٌ عَنِ ظَنِّ النَّاسِ مِنْ تَصَرُّفَاتِ الْمَلِكِ)، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لک گومان‌ی وانه‌بی، وه‌ک چۆن حوکمرانانی دیکه ده‌بینن، سته‌م و خراپه ده‌کنن، خواي به‌رزی‌ش وایه! نا، خوا هه‌ره پاک و هه‌ره چاک و هه‌ر بی‌خه‌وشه.

وشه‌ی: ﴿الْقُدُّوسُ﴾، یش، له (قَدَس) دوه هاتوه، (الْقَدْسُ: السُّطْلُ لِأَنَّ يَتَطَهَّرُ بِهِ)، سه‌تلی ناو پاک و خاوتینی پی ده‌کری، هه‌روه‌ها: (الْقَادُوسُ: الْإِنَاءُ الَّذِي يُخْرَجُ بِهِ الْمَاءُ) (قَادُوس): بریتیه له‌و ده‌فره‌ی ناوی پی له کانی و جه‌وزو بیر ده‌رده‌هیتری و هه‌لده‌هیتجری.

۷- ﴿الْسَّلَامُ﴾، سه‌لامه‌ت له هه‌ر که‌م و کو‌ریه‌ک، ﴿الْسَّلَامُ﴾، به چوار واتایان مانایان کردوه:

یه‌که‌م: (الَّذِي سَلَّمَ مِنْ كُلِّ نَقْصٍ وَعَيْبٍ)، نه‌و زاته‌ی سه‌لامه‌ت بووه، له هه‌ر که‌م و کو‌ری و له‌که‌یه‌ک.

دووهم: (الْمُسْلِمُ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْجَنَّةِ)، نه‌و زاته‌ی سه‌لام له به‌نده‌کانی ده‌کات له به‌هه‌شتدا، ﴿سَلَّمْتُمْ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ﴾ (۵۸) یس.

سییه‌م: (الَّذِي سَلَّمَ الْخَلْقَ مِنْ ظُلْمِهِ)، نه‌و زاته‌ی دروستکاروه‌کانی له سته‌می وی سه‌لامه‌تن، که نه‌و زولمیان لی بکات.

چوارهم: (الَّذِي يُسَلِّمُ عِبَادَهُ)، نه‌و زاته‌ی به‌نده‌کانی سه‌لامه‌ت و بی به‌لا و بی‌مه‌ره‌ت ده‌کات.

۸- ﴿الْمُؤْمِنُ﴾، دلتیاکەر، ئەمیش بە چەند واتایەک مانا کراوە، بەلام پێم وایە دووانیان لە هەموویان زیاتر بەرچاوو دیارن:

یەكەم: ﴿الْوَاهِبِ الْأَمْنِ لِعِبَادِهِ مِنْ عَذَابِهِ﴾، ئەو زاتەى هێمنیی بە خشیووە بە بەندەکانی، لەوێ سزایان بدات (ئەگەر ئەوان فەرمانبەریی بۆ خوا بکەن).

دووهم: ﴿الْمُصَدِّقُ رُسُلَهُ بِالْمُعْجَزَاتِ﴾، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ (۱۷) یوسف، واتە: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُصَدِّقٍ لَنَا﴾، تۆ بەراستدانەری تێمەنی، واتە: خوا پێغەمبەرانى خۆی بە راستدانووە، وایکردووە راستیی و سەر راستییان چەسپاوی، بە هۆی ئەو موعجیزانەوێ پێی داو.

۹- ﴿الْمُهَيَّبِ﴾، چاودێر، بەسەر راگەشتوو، واتە: بەسەر بەندەکانی رادەگات و چاودێریانەو ناگای لێیانە، ﴿هَيِّمَنَّ يَهَيِّمُنْ فَهَوَّ مَهَيِّمِنٌ﴾، بە مانای (رَقَبٌ يَرْقُبُ فَهَوَّ رَقِيبٌ) واتە: چاودێریی کرد، چاودێری دەگات، ئەو چاودێرییکارو بەسەر راگەشتووێ.

۱۰- ﴿الْعَزِيزُ﴾، زال و بالادەست، چەند واتایەکیان بۆ لێکدانووە، بەلام من زیاتر بە مانای زال و بالادەست مانام کردووە، هەندیک لە زانایانیش دەلێن: ﴿الْعَزِيزُ: الْقَاهِرُ﴾، ملپیکەچکەر، یان: ﴿الْعَزِيزُ: الَّذِي لَا يُوجَدُ لَهُ نَظِيرٌ﴾، ئەو زاتەى وێنەى نیە، یان ﴿الْعَزِيزُ: الْغَالِبُ﴾، واتە: بالادەست و، زال و، بە مانای بەهێزیشیان لێکداووەتەو، من هەندیک لەو مانا لێکدانەوانەم پێ بەهێز نین، ﴿الْعَزِيزُ﴾، یانی: بالادەست و زال و زاتیک، کە کەسەکان و شتەکان دەخاتە ژێر پکئیفی خۆی.

۱۱- ﴿الْجَبَّارُ﴾، ملپیکەچکەر، ﴿الْمُدْلُ وَالْمُكْرَهُ، وَجَبْرُوتُ اللَّهِ: عَظَمَتُهُ، وَجَبْرُ الْفَقِيرِ: أَصْلَحُهُ، وَالْجَبَّارُ: الَّذِي لَا تُطَاقُ سَطْوَتُهُ﴾، بە مانای ملپیکەچکەر نو ناچارکەر، ﴿جَبْرُوتُ اللَّهِ﴾ واتە: مەزنیی خوا، هەرودەها ﴿الْجَبَّارُ﴾، بە مانای چاککەر دێ، دەگوترێ: ﴿جَبْرُ الْفَقِيرِ﴾ واتە: بابای هەژاری (وەک شکاو بووبن) چاک کردووە، وەك چۆن تێسقانتیک دەشکێ، هەڵدەبەسترتەو.

دیسان: ﴿الْجَبَّارُ﴾، ئەو زاتە یە هیچ کەس ناتوانی خۆی بۆ توورەیی و زەبەری وی رابگری.

۱۲- ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾، خۆ گەورە کەر، خۆ بە گەورە زان، تێمە کە بە کاری دینین بۆ مروّفە کان، دە ئین: ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾، واتە: خۆ گەورە کەر، یانی: گەورە نیە، بە لأم خۆی گەورە کردو، بە دنیاییش بەو واتایە بۆ خوا بە کارناوەت، چونکە خوا ﷻ پێوستیی بە تەکە لوف نیە بۆ سیفە تەکانی و، ئەو پەری گەورەیی و مەزنی هەیه:

زانایان (الْمُتَكَبِّرُ) یان بە پینج واتایان بە کارهیناوه:

- ۱- ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾: زانایان بە (ذُو الْكِبْرِيَاءِ) یان لیکداوه تەوه، خاوەنی گەورەیی.
- ۲- ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾: واتە: تَكَبَّرَ عَنْ كُلِّ نَقْصٍ، وَتَعَزَّوْا عَمَّا لَا يُلِيقُ بِهِ، خوا گەورە یە لە هەر کەم و کوربیهک و، مەزنی لە هەر شتیک کە شایستە ی نیە.
- ۳- ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ (الْمُتَمَتِّعُ عَنِ الْإِنْقِيَادِ)، واتە: ئەو زاتە ی رێ نادات، بەو دی ملکە چ بێ بۆ جگە لە خۆی، چونکە جگە لە خۆی هەموویان دروستکراوه کانی.
- ۴- هەندیکیشیان: ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ یان بە (الْعَالِي) واتە: بەرز، لیکداوه تەوه.
- ۵- هەندیکیش گوتویانە: (الْمُتَكَبِّرُ الْكَبِيرُ الْمُطْلَقُ) واتە: ئەو پەری گەورە، گرنگ ئەو دیە (الْمُتَكَبِّرُ) بەو واتایە نیە کە بۆ مروّفە کان بە کاردی و، لە راستیدا هەندیک لە سیفە تەکانی خوا ﷻ، وەک دوایی لە فەرماشتیکی پێغەمبەردا ﷺ دە پھینین، تەنیا بۆ خوا شایستەن، تەنیا خوا (خالق) ه، تەنیا خوا (مُصَوِّر) ه، تەنیا خوا (بَارئ) ه، تەنیا خوا (زَارِق) ه، تەنیا خوا (مُتَكَبِّر) ه، واتە: ئەو پەری گەورەیی تەنیا هی خوا یە ﷻ و بەس شایستە ی ئەوه.

بۆیە ئەگەر یەکیک لە دروستکراوه کان، خۆی بە گەورە بگری، شتیک خراپی کردو، چونکە: یە کەم: خۆی چواندو بە خۆی پەرورەدگارەوه، دووم: شتیک ناهەقی کردو، کە لە قەبارە و ئەندازە ی خۆی، خۆی بردۆتە دەری.

۱۳- ﴿سُبْحٰنَ ٱللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾، پاکیی بۆ خوا له وهی ده یکه ن به هاوبه شی.

ئجنا خوا ده فه رموی: ﴿هُوَ ٱللّٰهُ ٱلْخٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ﴾، ئەو (خوا) ئەندازە گیریی کاره و، په یداکارو داهینەرو، وینە کیشە.

۱۴- ﴿هُوَ ٱللّٰهُ ٱلْخٰلِقُ﴾، واتە: ئەو خوا ئەندازە گیریی کارێ شتە کانه (به پیتی ویستی خۆی)، (خالق): (المُقَدِّرُ لِلسَّيِّئَةِ عَلَىٰ مُقْتَضَىٰ إِزَادَتِهِ).

۱۵- ﴿ٱلْبَارِئُ﴾، په یداکارو داهینەری شتە کان، یاخود: جیاکه ره وهی هه ندیک له شتە کان له هه ندیکان.

۱۶- ﴿ٱلْمُصَوِّرُ﴾، په یداکارو وینە کان، یاخود: پیکهینەری شتە کان له سه ر شیوهی جیا جیا، (تصویر) یش یانی: (التَّخْطِیْطُ وَالتَّشْکِیْلُ)، وینە کیشان و دیمه ن پیدانه.

ئجنا ئەم سێ سیفه ته ی خوا: ﴿ٱلْخٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ﴾، وهک (ئه بوو حامیدی غه ززالیی) گوتوو یه تی: هه ر شتی که په یدا ده بێ، پیتی ئەندازە گیریی بۆ ده کری، دوایی په یدا ده کری، دوایی وینەو دیمه تیکی تایبه تی پێ ده درێ.

۱۷- ﴿لَهُ ٱلسَّمَاوَاتُ ٱلْحُسْنَىٰ﴾، ناوه هه ره په سئو چاکه کانی هه ن، چونکه: ﴿ٱلْحُسْنَىٰ﴾ (مُؤنث) ی (أحسن) ه، واتە: هه ره چاک و په سئو.

۱۸- ﴿يَسْجُدُ لَهُ، مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَٱلْاَرْضِ﴾، هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، پاکیی بۆ ده رده برێ، بێ خه وشیی و، بێ په له یی و بێ عه ییبی بۆ ده رده برێ، ئجنا ئەو بێ خه وشیی و بێ په له یی و بێ که م و کورپیه ی خوا، هه م له زاتیدا، هه م له سیفه ته کانیدا، هه م له ناوه کانیدا، هه م له حوکه مە کانیدا، هه م له دروستکاره کانیدا، هه م له کردوه کانیدا، له هه موو روویه که وه خوا بێ عه ییه و، بێ په له و بێ که م و کورپیه و، به پیچه وانه شه وه: له هه موو روویه که وه، خوا خاوه نی هه موو سیفه ته به رزو په سئو بێ وینە کانه.

۱۹- ﴿وَهُوَ ٱلْعَزِیْزُ ٱلْحَكِیْمُ﴾، ئەو زالی کاربه جیتی، ﴿ٱلْحَكِیْمُ﴾، یان: به مانای خاوه ن حکیمه ت، یاخود یانی: کاروباره کان به ریکیی و، به وپه رێ لێزانیی و کارامه یی ئەنجام ده دات.

کۆتایی ته فسیری ئەم نایه‌ته موباره‌کانه، به‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگار دینین، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌لایه‌ن خ‌واوه ده‌یگێرتیه‌وه‌و فه‌رمایشتیکی قودسییه:

{ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَارَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا، قَدَفْتُهُ فِي النَّارِ } (أخرجه أحمد: ۹۳۴۸، وأبو داود: ۴۰۹۰، وابن ماجه: ۴۱۷۴، وابن حبان: ۵۶۷۱)، واته (خ‌وا ده‌فه‌رموئ) که‌وره‌یی (په‌ها) پۆشاکمه‌و، مه‌زنیی (په‌ها) کراسمه، (رداء) ئەو پۆشاکه‌یه که سه‌رتاپا ده‌پۆشری، (إزار) یش ئەو پۆشاکه‌یه بۆ به‌شیکی جه‌سته به‌کاردی، هه‌له‌به‌ته لێره‌دا خ‌وا ﷺ ده‌به‌وئ تيمه‌ حالیی بکات، نجا هه‌ر که‌سیک نا‌کۆکیم له‌گه‌لدا بکات، له‌سه‌ر یه‌کیک له‌و دوو سیفه‌تانه: که‌وره‌یی یان مه‌زنیی، فری ده‌ده‌مه‌ نیو ناگری دۆزه‌خه‌وه.

شایانی باسه: تيمه له‌ باره‌ی ناوو سیفه‌ته‌کانی خ‌واوه، له‌م ته‌فسیره‌ماندا، له‌ ته‌فسیری سووره‌ته‌کانی دیکه‌دا که رابردوون، هه‌م له‌ سووره‌تی (الأعراف)، هه‌م له‌ سووره‌تی (الإسراء) دا، ناماژیه‌که‌مان داوه‌و، له‌ چه‌ند شوئینیکی دیکه‌ش، بۆ وینه: له‌ سووره‌تی (الزمر) دا، کورته باسیکه‌مان کردوه، بۆیه تیه‌وی به‌رێز له‌ بریایان و خوشکان، که بتانه‌وئ له‌وباره‌وه زیاتر شاره‌زا بن، هه‌واله‌ی ئەوئیتان ده‌که‌مه‌وه، ئەو شوئینانه‌ی رابردوون.

هه‌روه‌ها تيمه له‌ مه‌وسووعه‌ی: (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی) دا، به‌رگی سییه‌ممان ته‌رخان کردوه، بۆ توژینه‌وه له‌ باره‌ی ناوو سیفه‌ته‌ به‌رزو بئ وینه‌کانی خ‌وای په‌روه‌ردگاروه، هه‌روه‌ها له‌ مه‌وسووعه‌ی: (الإسلام کما يتجلى في كتاب الله) دا، دیسان له‌ کتیبی سییه‌مدا، به‌ ته‌فصیل باسی ناوو سیفه‌ته‌کانی خ‌وای به‌رزو مه‌زمان کردوه.

لێره‌دا کۆتایی به‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الحشر) دینین و، له‌ خ‌وای به‌خسه‌ر ده‌پارینه‌وه، یارمه‌تییمان بدات، زیاتر له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی تیبگه‌ین، دل و دهرووتمان پاکتر بکات، بۆ ئەوه‌ی چاکتر له‌ فه‌رمایشتی خ‌وا تیبگه‌ین، بێگومان مروؤف به‌

ئەندازەى ئەو، كە عەقلە كەى پاك دەبىى و، دَل و دەروونە كەى پاك و چاك دەبىى، زياتر لە ماناو مەبەستى فەرمايشتى خوا تىدە گات، دواییش دەتوانى كە لە گەل ئەو ماناو مەبەستە بەرزو بە پىزانەى فەرمايشتى خوادا، كارلىك بكات، پراكتىزەيان بكات و جىبە جىيان بكات، لە ژيانى تاكىسى و خىزانىسى و كۆمەلایەتسى و سياسىى خۆیدا، خوا لەو كەسانە مان بگىرئى و، يارمە تىيمان بدات كە زۆرتىن بەهرە لە قورئان وەر بگىرىن و، زۆرتىن بەهرەش بە دەوروبەرى خۆمان بگەيەنىن، بەهۆى قورئانەو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسری سوورہ تی

الممتحنہ

دەستیڭ

بە پێزان!

ئەمرۆ کە (۹) ی ڕەمەزانی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییە، بە رانیبەر (۲۹/۴/۲۰۲۰) ی زایینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الممتحنە) یان (الممتحنة)، سەرەتاش وەک عادەتی خۆمان پێناسە و نێوەڕوکی ئەم سوورەتە موبارەتە کە لە حەوت (۷) ڕۆژەدا دەخەینە ڕوو:

پێناسەی سوورەتی (الممتحنة) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە سەرچەم سەرچاوەکانی تەفسیرو سوننەتدا، لە (مصحف) هکاندا کە لە دێر زەمانەوه بوون، هەر بە ناوی سوورەتی (الممتحنة) ناسراوه، هەلبەتە هەندیکیشیان وا گۆی دەکەن دەلێن: (الممتحنة)، ئەویش بە بۆنەی وشەی (فَأَمْتَحِنُوهُنَّ) وه، کە خوا دەفەرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ﴿۱۰﴾ الممتحنة.

وێک گۆمان وشەی (الممتحنة) بە دوو جوۆر گۆراوه:

۱- (الممتحنة).

۲- (الممتحنة).

واتە: بە مانای ناوی بکەر، ناوی بەرکار (اسم فاعل، واسم مفعول)، (الممتحنة) واتە: تاقیکەر، وه، (الممتحنة) واتە: تاقیکراوه، ئنجا ئەگەر (الممتحنة)

بى، مەبەست پىتى ئايەتى ژمارەى (۱۰)ى ئەم سوورەتە موبارەكە يەو، سوورەتەكە پالدىراوتە لاي ئايەتەكە واتە: ئەو وشەيەى لەو ئايەتەدايە، كراو بە ناو بۆ سوورەتەكە، ھەرەك چۆن سوورەتى (البقرة) بەسەرھاتى ماناكاكە كە لە سەرەتاي سوورەتەكەو ھاتو: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذَبُحُوا بِقَرۡۗءَةِ ٱلۡبَقَرَةِ﴾، كراوتە ناوى، ھەرەھا زۆربەى سوورەتەكان، بۆ وئە: سوورەتى (آل عمران) لە وشەى (آل عمران) ھو ھاتو، ياخود وشەى (إمتحان) پالدىراوتە لاي كۆى سوورەتەكە، ھەك چۆن بە سوورەتى (براءة)، (التوبة) گوتراو: (الْفَاضِحَةَ) ئابرووبەر، لەبەر ئەو ھى سوورەتى (التوبة)، يان سوورەتى (براءة) زۆر پەردەى لەسەر نەيتىيەكانى دەغەل و مونافىق و دلنەخۆشەكان ھەلداو ھەتەو، ناويان لىناو: (الفاضحة) يانى: (الفاضحة للمنافقين)، ئابرووبەرى دەغەلەكان، ئەو ھەگەر (الممتحنة) بى.

بەلام ئەگەر وشەكە (الممتحنة) بى، ئەو ھەكە بۆ ناساندنى (عهد) ھ، (للتعريف العهدي) و مەبەست پىتى ئافرەتتىكى ديارىيىكراو، كە زانراو ھو بە راي زۆربەى زانايان (أم كلثوم بنت عُقبۃ بن أبي معيط) ھ، كە يەكەمىن ئافرەت بوو لە گەرمەى صولحى حودەيبىيەدا ھات و، لە ئيمانەكەيدا تاقىكرايەو، (الممتحنة) واتە: ئافرەتتىكى تاقىكراو، دەشگونجى (أل) ھەكە بۆ ناساندن و بۆ تىكرا (جنس) بى، يانى: (النساء الممتحنات) ئافرەتە تاقىكراوكان.

ئەو دوو ناو زياتر باون: (الممتحنة) و (الممتحنة)، بەلام (السيوطي) لە (الإتقان في علوم القرآن) دا كە كىتیبىكى نايابى خۆيەتى لە بارەى زانستەكانى قورئانەو، ھەردو ناوى: (سُورَةُ ٱلۡإِمۡتِحَانِ) و (سُورَةُ ٱلۡمُؤَدَّةِ) شى باسكردوون و، پالدىاونه لاي كىتیبى (جمال القراء) ى (علي السخاوي).

دووهەم: شۆئىنى دابەزىنى:

ئەم سوورەتە بە يەكەنگى زانايان سوورەتتىكى مەدینەيى، واتە: لە قۇئاغى دووهەمى ژيانى پىغەمبەردا ﷺ، لە قۇئاغى دواى چوونى پىغەمبەرى خوا ﷻ لە مەككەو بە مەدینەدا، دابەزىو، چ لە ئىو خودى شارى مەدینەدا دابەزىيى، يان لە دەوروبەرى، يان ھەندىكى لەوئى و ھەندىكى لەوئى، گىنگ ئەوئەيە ئەم سوورەتە مەدینەيى، چونكە وەك دوايى باسى دەكەين، ھەندىك لە ئايەتەكانى ئەم سوورەتە لە رووى جوگرافىيەو لە مەككە دابەزىون، لە كاتى ئازاد كىردنى مەككەو، ھىنانە دەرى لە چىنگى ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان دا، ھەندىك كىردراوش ھەن، دوايى باسيان دەكەين، كە پىغەمبەرى خوا ﷻ دواى ئازاد كىردنى مەككە، پەيمانى لە ئافرەتان وەرگرت، لە ئىواندا خىزانى ئەبوو سوفايان (ھىندى كچى عوتبە) ھەبوو، كە ھىندى قسەى كىردوون لە خىزمەت پىغەمبەرى خوادا ﷺ، ئاشكراشە ھىندى كچى عوتبە لە دواى ئازاد كىردنى مەككە، مسوئلمان بوو، كەواتە كە دەگوتى: فلان سوورەتە مەدینەيى، ماناى وانە ئايەتەكانى ھەموويان لە مەدینە دابەزىون واتە: لە قۇئاغى دواى كۆچكىردنى پىغەمبەرى خوا ﷻ بۇ مەدینە، چ لە ئىو خودى مەدینەدا، يان لە دەوروبەرى، ياخود لە مەككە، يان لە ھەر شۆئىتىكى دىكە دابەزىين.

سىيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

بە يەكەنگى ژمىرەرانى ئايەتەكانى قورئان، ئەم سوورەتە سىزە (۱۳) ئايەتە، ھەندىك لە ئايەتەكانى درىژن و بە ئەندازەى چەند ئايەتتىك دەبن، بە زۆرىيى سرووشتى قورئانى مەدینەيىش واى، لەبەر ئەوئەى قورئانى مەدینەيى ياساكانى تىدا باسكراون، ياساكانىش پىويستىيان بە وردەكارىيى و روونكىردنەوئەى زياتر دەكات.

چوارەم: رىزبەندىيى لە موصحف و لە دابەزىن دا:

ئەم سوورەتە موبارەكە لە (مصحف) دا ژمارە شەست (۶۰)، واتە: لە سوورەتى (الفاتحة) وە كە دىيى لە لاي راستەو، نۆرەي ژمارە شەست (۶۰) ى ھەيە، لە دابەزىنىشدا بە پىي راي (جابر بن زيد) ژمارە نەوھە دوو (۹۲) ى ھەيە، واتە: پىش (النساء) و دواي (المائدة) دابەزىو، لە سالى شەھەمى كۆچىداو، زۆرەي ئايەتەكانى دواي پىكھاتنى خودەبىيەو، ھەندىكىشان دواتر دابەزىون.

پىنچەم: نىوھەركى:

تەوھەرى بنەرەتپى ئەم سوورەتە، برىتپە لە ھۆشدارىي پىدانى مسولمانان و ئاگادار كىردنەوھەيان، بەلكو سەرزەنشتكر دىيان لە ھەبوونى پەيوەندىي دۆستايەتپى و خۆشەويستپى لەگەل ئەھلى كوفردا، بەھۆي نىزىكىي و خزمەتپىيەو، روونكەرەوانى قورئانىش لەسەر ئەوھە يەكران، كە ئايەتى يەكەم بە بۆنەي نامە ناردنەكەي (حاطب بن أبى بلتعة) ھوھ بۆ كافرەكانى قورەيش، ھاتۆتە خوار.

منىش دەلیم: وىراي ئايەتى يەكەم، ئايەتى دووھم و ئايەتەكانى دوايىشى ھەتا نۆيەم، ھەر بەو بۆنەيەوھە ھاتوونە خوار.

بەو بۆنەيەوھەش خواي كارزان و مېھرەبان ﷺ نامۆزگارىي مسولمانانى كىردوھ كە ئىبراھىم ﷺ، ئەوانەي لەگەلى بوون و شوئنى كەوتوون، بكنە سەرمەشق، كە بە روون و راشكاويي بە خەلك و كۆمەلكايەكەي خويانىان گوتوھ، ئىبراھىم ﷺ گوتوويەتى و، ئەوانەي لە خزمەتپىشدا بوون گوتوويانە: مەگەر بىروا بە خواي تاك پىئن، ئەگەرنا لىتان بەرىين، حاشاتان لىدەكەين و رقى و دوژمنايەتپىمان كەوتۆتە نىوان، ھەتا ھەتايە.

بەلەم دوايى خىواي بەرزو مەزن وەك ھەلاۋاردنىك باسى ئەوانەي كىردو، كە
لە رووي دىن يان ژىنەو دەزايەتسى مسولمانان ناكەن، ئەوانە پىتان لى نەگىراو
ئەي مسولمانىنە! كە لەگەلىاندا ھاوکارو چاكەكارىن، ھەرچەندە بىبىرواش بن.

دوايى باسى چۆنىەتسى مامەلەي مسولمانان كراو، لەگەل ئافرەتاتىكىدا كە
لە لاي ئەھلى كوفىرەو دەين و، بە كۆمەلگاي ئىسلامىيەو پەيوەست دەبن،
ھەرۋەھا ئافرەتاتىك كە ئامادە نىن، وەك مېردەكانىان ئىمان بىنن، چ كۆچىان
لەگەل كىردىن بۆ مەدىنە، چ ھەر لە مەككە بەجىمان، كە پىويستە پىوانى
بىروادار دەستبەردارىان بىن، ھەر وەك چۆن ئافرەتاتى بىروادار، دەبى دەستبەردارى
مېردە كافرەكانىان بىن.

ئىنجا باسى پەيمان وەرگرتتى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ئافرەتاتى بىروادار كراو،
وەك سەرۋىكى كۆمەلگاو دەولەتى ئىسلامىي، كە پەيمانىكى چەند بىرگەيى،
لىيان وەرەگى، ھەلبەتە دواي ئەوۋەي ئىمانىان ھىناو، واتە: ئەو پەيمانە
زىاتىر گىبەستىكى سىياسىي و كۆمەلەيەتسىيە، ھەرچەندە لە بىرگەكانى پەيمانەكەدا
ھەيە: نابى ھاوبەش بۆ خوا دابىنن، نابى قەتل بىكەن، نابى دىزى بىكەن، نابى
زىنا بىكەن، نابى بوختاتىك بىكەن لە ئىوان دەست و پىيەكانى خۇياندا واتە:
مىنالىك كە ھى مېردەكەيان نى، پالى ئەدەنە لاي مېردەكەيان، ھەرۋەھا نابى
سەرپىچىي لە پىغەمبەرى خوا ﷺ بىكەن، لە ھەموو ئەو شتە پەسندانەدا كە
فەرمانىان پى دەكات.

لە كۆتايىشدا پىگىرى لە مسولمانان كراو كە دۆستايەتسى كەسانىكى بىبىرواي
غەزەب لىگىراو بىكەن، كە ھىچ ئومىدىكىان بە رۆژى دوايى نى.

ششم: تاییه تمه نندیه کانی:

تیمه شش تاییه تمه نندیمان که وتوونه بهرچاو، که نم سووره ته جیا ده که نه وه له سووره ته کانی دیکه:

۱- به ږوونترین شیوه مسولمانان قه دهغه کراون، له هه بوونی دوستایه تیی و کهین و بهین له گه ل ته هلی کوفردا، به تاییه ت له حالیکدا که دزایه تیی نیسلام و مسولمانان ده کهن، نه مه له نایه ته کانی: (۱) و (۲) و (۳) دا، زور به ږوونیی باسکراوه، نم مه سه له یه ش وه ک دواپی کورته باسیکی له باره وه ده خهینه ږوو، له زور له نایه ته کانی قورئاندا باسکراوه، له بهر نه وه زور گرنگ و هه ستیاره له هه موو کات و ږوژگار ه کاندا، به لام له سووره ته دا نم بابه ته، به نیمتیا ز باسکراوه.

۲- باسی سه رمه شق بوونی ئیبراهیم عليه السلام و هاوه لانی کراوه له و بواره د^(۱)، به لام داوای لیبور دن له خوا کردنی ئیبراهیم عليه السلام بو بابی (نازه ر)، له و به سه رمه شق گرته یدا هه لآو ږدر اوه، خوا عليه السلام فه رمو یه تی: تئوه ئیبراهیم و هاوه لانی و شوینکه وتووانی بکه نه سه رمه شقی خو تان، له وه دا که نیزیکی و دوستایه تیی نه هلی کوفر نه کهن، نه هلی کوفر یک که سه نگه رتان لیده گرن و دزایه تیی تان ده کهن و، هه ر تئوه یان بو هه لپکه وی، په لامارتان ده دن و زیانتان پښ ده گه یه ن، نه ک بیرو پایانی لاشه ږو ته با، نه وان حوکمیکی دیکه یان هه یه که دواپی باسی ده کات، به لام له و به سه ر مه شق گرته ی ئیبراهیمدا عليه السلام، خوا نه وه ی هه لآو اردوه که ئیبراهیم داوای لیبور دنی بو بابی کردو، ده فه رموی: له وه دا چاوی لیمه کهن، هه رچه نده ئیبراهیم عليه السلام پیغه مبه ری خواش بووه، به لام له وه دا نه ییتکاوه، هه رچه نده نه ویش بینا له سه ر به لیتنیک بووه که ئیبراهیم عليه السلام به بابی داوه، له سووره تی (التوبة) دا، خوا عليه السلام وه ک ږوونکر دنه وه و پاساودانه وه ی هه لویتسه که ی ئیبراهیم عليه السلام ده فه رموی: ﴿ وَمَا كَانَتْ آسْتِغْفَارًا إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا أَيَّاهُ فَلَمَّا بَيْنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

(۱) بواری دوستایه تیی نه گرتن له گه ل نه هلی کوفردا.

﴿التوبة﴾ ۱۱۱ داوای لیبوردن کردنی ئیبراهیم بۆ بابی (که داوای لیبوردنی بۆ له خوا کرد)، هەر به هۆی ئەوهوه بوو که به لێن و گفتیکی پێدا بوو، به لأم داوای ئەوهی بۆی دەرکهوت دوژمنی خوایه، دووری لنگرت، ئیبراهیم عليه السلام زۆر به بهزهیی و پهروۆش بوو، زۆریش هێدی و مهند بوو.

ئهمهش له ئایهتی (۴) و (۵) و (۶) دا باسکراوه.

۳- ئەو راستییه روونکراوه تهوه که کافرانی لاشه پرو تهبا، پێگهیی له مسوولمانان نهکراوه له گه لێاندا چاک بن، به لکو فرهمانیشیان پێکراوه ههم چاکه می مهعنهوی، ههم چاکه می ماددییان له گه لدا بگهن، له ههموو قورئاندا لێره دا زیاتر ئەو بابته بهو روونی و ئاشکراییه باسکراوه، له ئایهتی (۷) و (۸) و (۹) دا.

۴- ته نیا لهم سووره ته دا باسی تاقیکرانه وهی ئافره تانی کۆچکهری خو به برودار ناسینه ر کراوه، له ئایهتی ژماره (۱۰) دا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ التَّوْبَاتُ مُهَيَّجَاتٍ فَأَمْحُوهُنَّ﴾ ۱۰

۵- ته نیا لهم سووره ته دا ورده کاری چۆنیه تیی چاره سه ری کیشه ی نیوان مێردی کافرو ژنی مسوولمان، یان ژنی کافرو مێردی مسوولمان کراوه، له ئایه ته کانی ژماره (۱۰) و (۱۱) دا و، له هیچ شوینیکی دیکه دا له قورئان بهو روونی و راشکاوویه، که ودک گرفت و کیشه یه ک که هاتۆته پێش، باس نه کراوه، به لئ له سووره تی (البقره) دا خوا باسی ئەوه ده کات: ئە ی پیاوانی برودار! ئیوه ئافره تی هاوبه ش بۆ خوا دانهر مه هینن، ههروه ها ئافره تانی ئیمانداریش مه دهنه پیاوانی هاوبه ش بۆ خوا دانهر: ﴿وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوْا وَلَا مِمَّنْ مَّؤْمِنَةٌ حَتَّىٰ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوْا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُوْا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِأَذْنِیْهِ وَبِیْنِیْ عَابِتٍ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ﴾ (البقره، له سووره تی (النور) یشدا خوا عليه السلام ده فه رموی: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ ۲

النور، بەلّام لەوئى بە تايبەت لە بارەى ھاوبەش بۆ خوا دانەرانبە ئەو بەسکراو، بەلّام لێرە وەک چارەسەرکردنى ئەوەى کاتیک پیاو مسوڵمان دەبى و ژنەكەى کافر، یان ژن مسوڵمان دەبى و مێردەكەى کافر، چۆن چارەسەر دەکرى، بە تايبەت لە ئیوان دەولەتى ئیسلامى و، قەوارەى ئەهلى کوفردا؟! تەنیا لەم سوورەتەدا ئەو بەسکراو.

۶- پەیمان وەرگرتنى پێغەمبەرى خوا ﷺ لە ئاfrه تانى بروادار، وەک گرێبەستیکى سیاسى کۆمەلایەتیی، چونکە پێش ئیمانیا ن هەبوو، ئنجا پەیمانیا ن لى وەرگیاو، پەیمان لێوەرگرتنەكە بۆ ئیمان هیئان نەبوو، بە بەلگەى ئەوەكە خوا دەفەرموئى: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِنَكَ﴾، كەواتە: ئاfrه تەكان، بروادارن، ئنجا پەیمان بە پێغەمبەرى خوا ﷺ دەدەن، پەیمان پێدانەكەشیا ن بۆ ئەوەپەكە ھاوبەش بۆ خوا دانەتین، چونکە جارى وایە مسوڵمانانىش تووشى شیرك دەبن، هەر وەها كە دزى نەكەن و، زینا نەكەن و، مندالى خویان نەكوژن و، مندالى جگە لە مێردیا ن پالنه دەنە لای مێردیا ن بە فرت و فێل، هەر وەها سەرپێچى لە فەرمانى پێغەمبەر ﷺ نەكەن، لە هەموو ئەو شتە چاك و پەسندانەدا كە فەرمانیا ن پێ دەكات.

هەوتەم: دابەشکردنى ئایەتەكان بۆ دوو دەرس:

دەرسى یەكەم: ئایەتەكانى: (۱ - ۹)، هەر نو ئایەتەكەش، باسى بابەتیکى یەكجار گرنگ و هەستیار دەكەن، كە چۆنیەتییى مامەلە كردنى مسوڵمانانە، لەگەل كەسانێكدا كە بێپروا و پشت لە ئایین و پەيامى خوان، ئەوانیش بە گشتى دوو جورن:

۱- جورنكیا ن وێرای بێپروایى، دژى دین و ژینى مسوڵمانانىشن و، هەمیشە بۆ زیا ن لێدیا ن لە بۆسەدان و لێیا ن دەخەفتین.

۲- جورنكیشیا ن هەرچەندە بێپروا ن، بەلّام لەگەل بروادارندا گونجاوو تەبان، نە دژى دینیا ن و نە دژى ژینیا ن.

خوای دادگەر رو کاربە جئ **﴿۱۰﴾**، بە روونى نوقتەى خستۆتە سەر پىت، بۆ چۆنەتتى مامە ئە گەل ئە گەل ھەركام لەو دوو جوۆرە بېئروابەدا.

دەرسى دووہم: چوار ئايەتى كۆتايى سوورەتى (الممتحنۃ) يان (الممتحنۃ) دەگرىتە خوۋى، ئايەتەكانى: (۱۰ - ۱۳)، ئەو چوار ئايەتە موبارەكەش، سى بابەتى گرنىگان باسكردوون:

بابەتى بەكەم: ئافرەتانى كۆچكردوو بۆ لاي مسولمانان و قەوارە سياسىيەكەيان، پىويستە تاقىي بەكرىنەوہو، دواى زاندرانى مسولمانەتتى و ئيماندارىەتتيان بحەوئندرئىنەوہو، نەگىردرئىنەوہو بۆ لاي ئەھلى كوفەر بە گشتىي و، مئىردە كافرەكانيان بە تايەت.

بابەتى دووہم: چۆنەتتى پەيمان وەرگرتتى پىغەمبەرى خوا **﴿۱۱﴾** لە ئافرەتانى بىروادارو، بەندەكانى ئەو پەيمان و بەلئىنە.

بابەتى سىيەم: پىگرىي كردن لە بىرواداران، كە بە ھىچ بيانوو و پاساويكەوہ نىزىكىي و دوستايەتتيان لەگەل ئەھلى كوفردا ھەبئ، كە ھىچ ئومئىدئىكيان بە رۆژى دوايى، سزاو پاداشتى خوا نىە.

شايانى باسە: زانايانى روونكەرەوہى قورئان و سوننەت و سپرەي پىغەمبەرى خوا **﴿۱۲﴾**، زۆر كىشەو مشتومريان بووہ لەو بارەوہ كە ئايا نامەكەي: (حاطب بن ابي بلتعة) **﴿۱۳﴾**، لە كاتى فەتھى مەككەدا بووہ، لە سالى ھەشتەمى كۆچييدا، يان لە كاتى صولھى حودەيبىيەدا بووہ، لە سالى شەشەمى كۆچيى دا؟

ھەرچى زۆر بەيانن رايان وايە: لە سالى ھەشتەمى كۆچييدا بووہ واتە: لە كاتى ئازاد كردنى مەككەدا، ھەندىكىشيان رايان وايە لە سالى شەشەمى كۆچييدا بووہ، لە گەرمەي صولھى حودەيبىيەدا، ياخود بەر لەوہى بچن بەرەو مەككە، كە دوايى صولھى حودەيبىيەي لئى كەوتەوہ، پىش وەخت (حاطب بن ابي بلتعة) نامەكەي ئاردوہ.

منیش پیّم وایه: ئەو مەسەلەیه جیاوازییهکی وای نیه له هەرکامیاندا بووبی، گرنگ ئەودیه له کاتیک دا بووه، که پێغه مبهری خوا ﷺ و یستوو یه تی به رهو مه کهه بچێ، ئنجا:

أ- تاي و یستوو یه تی بو ئەنجامدانی عومره بچێ بو مه کهه، که ئەوه بوو بپروایه کان رێیان پێگرت و نه یانه پششت و رێکهوتنی حوده بیسه ی لیکه و ته وه.

ب- یاخود پێغه مبهری خوا ﷺ و یستوو یه تی بو نازادکردنی مه کهه بچێ و له دهستی کافره کان ده ریه پهنی، وه ک سزادانیک بو په یمان شکینی هاوپه یمانه کانی قوره یش، که هۆزی به نوو به کر بوون و بیست (۲۰) که سیان له هاوپه یمانه کانی پێغه مبهری خوا ﷺ که هۆزی (خوزاعه) بوو، کوشتبوون، ئەوانیش هاتن (عمرو بن سالم) سه روک هۆزی خوزاعه داوای له پێغه مبهر ﷺ کرد و گوێ: تۆ هاوپه یمانی تێمه ی و هاوپه یمانه کانی قوره یش بیست که سیان به غه در لیکوشتووین، له هه ره می مه کهه دا له ده وری کهه عبه، تاي چۆن به رگری له تێمه ده که ی که هاوپه یمانی تۆین؟!، نازاد کردنی مه کهه ش به هوی ئەوه وه روویدا و ئەوه له سالی هه شته مدا بوو، گرنگ ئەودیه ئەو نامه یه له لایه ن (حاطب بن أبي بلتعنة) وه نووسراوه بو قوره یشیه بپروایه کان، هاوبه ش بو خوا دانهره کان، به ره له وه ی پێغه مبهری خوا ﷺ به ره و مه کهه بچێ، چ بو عومره بچێ، له سالی شه شه می کوچیدا، چ بو نازاد کردنی مه کهه بچێ، له سالی هه شته می کوچیدا، واته: جیاوازییه کی وای نیه له هه ر کامیکاندا بووبی، به لأم پێویسته ناگامان له دوو مه سه لان بێ و، ئەو دوو روونکردنه وه ده یی تێستاش له باره ی ئەو دوو مه سه له یه وه ده یانده م، به و شێوه یه نه مبینیوه له ته فسیره کاندا باسکرابن، به لأم پێموایه دوو راستی زۆر ئاشکران و ئەنجامگیرییه کی زۆر گرنگیسیان لێ ده کرتی، که دوایی ده یخه یه روو:

یه کهم: شتیکی زانراوو چه سپاوه که کوچکردنی ئافره تانی بروادارو، پارکردنیان به ره و ده وله تی ئیسلامی، ناگونجی له سالی هه شته مدا بووبی، هه ر ده بی پش قه تحی مه کهه بووبی، چونکه دوا ی نازادکردنی مه کهه، مه دینه و مه کهه شوینه کانی دیکه ش

یہ کسان بوون و، نافرہ تانی پروادار ناچار نہ بوون له مه ککه رابکهن بچن بو مه دینه، نه و کاته مه ککه ش ههر وهک مه دینه که وتوته ژیر سایه ی دولته تی نیسلامی و، حوکمی نیسلام و قوربان و پیغهمبری خاتم ﷺ وهک چۆن له مه دینه هه بووه، له مه ککه ش هه بووه، له شوینه کانی دیکه ش هه بووه، دهسه لات دهسه لاتی نیسلام بووه، شهریهت له هه مووی پیاده کراوه، نافرہ تیک نه گهر له مه ککه ش کیشه ی بووبی له گه ل میرده کافر که یدا، حوکمی نیسلام له ویش برشتی هه بووه، پیویستی نه کردوه بچی بو مه دینه.

دووه م: په یمان وه رگرتی پیغهمبری خوا ﷺ له نافرہ تانی پروادار، که له تیویاندنا هیندی کچی عوتبه ی کوری رهبیعه، هاوسه ری نه بوو سوفیان هه بووه، ناگونجی پیش فه تی مه ککه بووبن، چونکه ناشکرایه که پیش فه تی مه ککه نه بوو سوفیان، خو شی مسولمان نه بووه، هیندیش له دوی مسولمان بوونی نه بوو سوفیان مسولمان بووه، تنجا هیند که ده بیستی نه بوو سوفیان مسولمان بووه، ریشی ده گری و ده لئ: نه م کووپه یه بکوژن، ده بی نه بوو سوفیان قه له و بووبن، هیند ده لئ: بیکوژن هه لکه راوه ته وه، مانای وایه هاوسه ره که ی دوی خو ی مسولمان بووه، ناشکراشه نه بوو سوفیان له گه رمه ی فه تی مه ککه دا مسولمان بووه، له سالی هه شته مدا.

که واته: په یمان وه رگرتی پیغهمبری خوا ﷺ له نافرہ تانی پروادار، ههر ده بی له سالی هه شته می کوچیدا بووبی و، ناگونجی پیش نه وه بووبی، چونکه هیند تا نه و کاته مسولمان نه بووه.

نه وه ش نه انجامگیریه که یه که له و دوو راستیه ده یکه یین: هیچ چاره مان نه ده بی بلین: سوورته تی (الممتحنه) یان (الممتحنة) هه ندیکی، یا خود زوربه ی له کاتی سولخی حوده بیبیه دا دابه زیوه و، هه ندیکی شی له کاتی فه تی مه ککه دا، بگره دوی فه تی مه ککه ش، به م رایه ش - که نه مبینیوه به و پروونیه له ته فسیره کاندنا هاتبی - له و مشت و مرو راجیاییه رزگارمان ده بی که له باره ی

دابه زینی ئەم سوورەتەو لە تیوان زانایاندا ھەیە، ھەندیکیان دەئین: بە
 دنیایی لە گەرمە ی فەتھی مەککەدا دابەزیو، یان دوای ئەو، ھەندیکیش
 دەئین: دابەزینی لە صولحی خودەبیبەدا بوو، واتە: ھەندیک دەئین: لە سالی
 ھەشتەمی کۆچیدا دابەزیو، ھەندیک دەئین: لە سالی شەشەمدا، بەلام وەک
 تێمە باسماں کرد: ھەندیکی دابەزینەکە ی لە کاتی صولحی خودەبیبەدا بوو و
 ھەندیکیشی لە کاتی فەتھی مەککەدا، یتم وایە ھەر بۆیەش لە نیو زانایاندا
 ئەو راجیایە ھەیە، ھەندیکیان لە لایان ئاشکرا بوو، کە دابەزینی بەشیک لەم
 سوورەتە، لە کاتی صولحی خودەبیبەدا بوو، ئەوانی دیکەش لە لایان ئاشکرا
 بوو، کە دابەزینی بەشیکی ھەر لە کاتی فەتھی مەککەدا بوو، بەلام بەو
 پێیە گوتمان، دابەزینی ئەو سوورەتە دابەش دەبێ بەسەر ئەو دوو کاتەدا.

✧ دهرسی په کم ✧

بِنَاسِهِ نَهْم دَهْرَسِه

نهم دهرسه مان له نو (۹) نایه تی پتسه وهی سوورپه تی (الممتحنة) پیک دی، نایه ته کانی: (۱ - ۹)، که تیئاندا خوای کار به جی و په نهانزان ریگری له مسولمانان دهکات، دوژمنی خواو دوژمنی خویمان به دۆست بگرن و، که یین و به یینیان له که لیان هه بی، له باره ی به لکه و پاساوه کانی نه و ریگریه شه وه، خوای زاناو توانا ورده کاری زوری خستوته پروو.

ئنجا باسی ئیبراهیم (خلیل الله) عليه السلام و، شوینکه وتووانی کردوه، که پتویسته بکرینه سه رمه شق له و باره وه.

دواییش نه وه پروونکراوه ته وه که ته نیا نه و بیبروایانه دروست نیه نیزیکییان لی بکری - به شیوه ی هاوکاری و چاکه کاری - که دژی دین و ژینی پروادارانن، نه که رنا نه وانه ی ته باو گونجاون، پتویسته باشترین په یوه نندیان له که لدا بکری، چونکه نابی له بواری هه ل سوکه وتدا، هیچ کهس له مسولمانان خوشه رفتارتر و چاکه کارتر و به پزتر بی!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَنَّمَ فِي سَبِيلِي وَآيَاتِي مَرْضَىٰ يُشْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَقَعَلُهُ وَإِيَّاكُمْ فَقَدْ صَلَّىٰ سِوَاةِ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَفَقَّهُكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطَلُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوَىٰ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمُ وَلَا أَوْلَادَكُمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٦﴾ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُوكُمْ
 مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
 بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا
 وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُكَ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٩﴾ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَيْنَ اللَّهِ قُبُورًا وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٠﴾ لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الْإِيمَانِ لَمَنْ يُقْبِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا
 إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١١﴾ إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ
 دِينِكُمْ وَظَلَمُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٢﴾

مانای ده قواو ده قی نایه تهاکان

(به ناوی خواى به بهزه یی به خشنده، تهى نهوانه ی پرواتان هیناوه! دوژمنى
 من و دوژمنى خؤتان به دوست مه گرن، ٲیوه خوشه ویستییان بو دهرده برن
 له حالٲیکدا تهوان بیپروان بهو هه قه ی (له خواوه) بؤتان هاتوه، (له بیرتان
 بی که) پیغه مبهرو ٲیوه شیان (له زیدی خؤتان) وه دهرده نا، چونکه پرواتان
 ده هینا به خواى پهروه ردگارتان، نه گهر بو ٲیکؤشان له ری منداو خواستنی
 په زامه ندیم (له زیدی خؤتان) هاتوونه دهری (نابی دوژمنى خواو خؤتان به
 دوست بگرن)، ٲیوه خوشه ویستیانیان به په نهانی ٲیراهه گه به نن (له حالٲیکدا)
 منیش زانترم به وه ی شار دووتانه وهو، ناشکر اتان کردوه، ههر که سیکیش له ٲیوه
 (نه وه ی گوترا) بیکات، مسوگهر راسته ری ون کردوه ﴿١﴾ نه گهر ٲیوه یان به ره پل
 بکه وی (و زه قهرتان پی بهرن)، بؤتان دهنه دوژمن و دهست و زمانیا ننتان به
 خراپه بو لا درٲژ ده کهن (به هه موو شیوه یه ک زه برتان لیده ده ن) و، چه زده کهن

(و خۆزگە دە خوازن) بېيروابن ﴿۴﴾ ھەرگىز خزمائەتتە كاتتان و پۆلە كاتتان لە پۆزى قىامەتدا سوودتان پىنناگە يەنن (لە بەرانبەر سزاي خوادا) (خوا) لە يەكتان جىادە كاتەو، خواش بىنەرى ئەو دە يە كە دەيكەن ﴿۵﴾ بە دلتىايى لە ئىبراھىم و ئەوانەى لەگە ئىدا بوون، سەرمە شقىيە كى چاكتان ھە يە (لەو بواردەدا) كاتتىك بە كۆمە ئەكەى خۆيانيان گوت: تىمە لە تىوہ و لەوہى جگە لە خوا دە يە پە رستى، دوورو بە رىين و پىتان بېيرواين و، دوژمنايە تىي و رقى بە كجارىي لە تىوان تىمە و تىوہدا ئاشكرا بووہ (و بەردەوام دە بىن)، تاكو تەنيا بىروا بە خوا دىنن (وہك تاكە پە رستراو)، (ئەوان سەرمە شقتانن) جگە لە قسەى ئىبراھىم كە بە بابى گوت: بە دلتىايى داواى لىئوردنت بۆ (لە خوا) دە كەم و، ھىچ شتىكىشم بۆ تۆ لە بەرانبەر خوادا بە دەست نىە، (دوايى گوتيان): پەروەردگارمان! پىشتان ھەر بە تۆ بە ستوہ، تەنيا بۆ لاي تۆ دەگەر تىنەوہو، سەردە نجامىش بەس بۆ لاي تۆ يە ﴿۶﴾ پەروەردگارمان! مەمانگىرە بە بە لآو مە ينە تىي بۆ ئەوانەى بېيروان، پەروەردگارمان! لىئمان بىوورە بە پراستىي تۆ زالى كارزانى ﴿۷﴾ بە دلتىايى لەوان (ئىبراھىم و ھاوہ لانس) دا بۆ تىوہ سەرمە شقتىكى باش ھە يە، بۆ ھەر كەس ئومىدى بە خواو بە پۆزى دوايى ھە بىن، ھەر كە سىكىش پىشت ھە ئىكات، بىگومان بەس خوا بىننازى ستا بىشكراوہ ﴿۸﴾ نىزىكە خوا خۆشەو يىستىي بخاتە تىوان تىوہو تىوان ئەوانەوہ (لە رابردوودا) دژايە تىيتان كردن، خواش بە توانايەو، خوا لىئوردەى بە بەزە يىيە ﴿۹﴾ خوا لىئان قە دە غە ناكات ئەوانەى لەسەر ئاپنتان لە دژتان نە جەنگاون و، لە مائە كاتتان و دەدە ريان نە ناون، چاكە يان لەگە ل بەكەن (ھاوكارىيان بەكەن و) ئەندازە يەك لە ساماننانيان پىيدەن، بىگومان خوا بە خشە رانى خۆش دەوین ﴿۱۰﴾ بە لكو خوا تەنيا بەرانبەر ئەوانە لىئان قە دە غە دەكات (چاكە كارو بە خشە رىن و) دۆستايە تىيان بەكەن، كە لەسەر دىن لە دژتان جەنگاون و، لە مائە كاتتان و دەدە ريان ناون و پىشتوانىي (دوژمانتان) يان كردوہ لەسەر دەركردنتان، ھەر كە سىكىش دۆستايە تىيان بكات، ئەوانەن ستمەكاران ﴿۱۱﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(عَدُوِّي): (العَدُوُّ مِنَ الْعَدُوِّ، وَالْعَدُوُّ: التَّجَاوُزُ وَمُنَاقَاةُ الْإِلْتِمَامِ، رَجُلٌ عَدُوٌّ، وَقَوْمٌ عَدُوٌّ). وشه‌ی (عَدُوٌّ) له (عَدُوٌّ) هوه هاتوه، به‌بن گیره (شَدَّة) که بریتیه له تپیه‌پاندن و پیکه‌وه نه‌گونجان، وشه‌ی (عَدُوٌّ) هه‌م بۆ تاک به‌کاردی، هه‌م بۆ کۆ، ده‌گوتری: (رَجُلٌ عَدُوٌّ، رِجَالٌ عَدُوٌّ، وَقَوْمٌ عَدُوٌّ) پیاویکی دوژمن و پیاوانیک یان کۆمه‌لپکی دوژمن.

(بِالْمَوَدَّةِ): (المَوَدَّةُ مِنَ الوُدِّ، وَالوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَهَمَّتِي كَوْنِهِ)، (مَوَدَّةٌ) له (وُدٌّ) هوه هاتوه (وُدَّةٌ يَوَدُّهُ وُداً وَمَوَدَّةٌ)، (وُدٌّ) به‌مانای خو‌شویستنی شتیکه له‌گه‌ل خوژگه پتخواستنی دا.

(إِنْ يَتَفَرَّقْكُمْ): نه‌گه‌ر زه‌فه‌رتان پتبه‌رن، یاخود: نه‌گه‌ر تپوه به‌رپه‌لیان بکه‌ون، (التَّقَفُّ: الْحَذَقُ فِي إِذْرَاكِ الشَّيْءِ وَفِعْلُهُ، رَجُلٌ تَقِفٌ: حَادِقٌ فِي إِذْرَاكِ الشَّيْءِ)، (تَقِفٌ): بریتیه له کارامه‌یی، له‌وه‌دا که شتیکت به‌رپه‌ل بکه‌وی، یاخود له زانینی شتیکت و نه‌نجامدانی شتیکتدا، ده‌گوتری: (رَجُلٌ تَقِفٌ) واته: ماهیرو کارامه‌یه له زانینی شتیکتدا، یاخود له نه‌نجامدانی شتیکتدا.

(وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللِّسَانَ): ده‌ستیان و زمانتانیان به‌خرابه‌ بۆ لا‌دریژ ده‌که‌ن، (الْبَسْطُ: النَّشْرُ وَالنُّوسِيعُ، وَبَسَطَ اليَدَ مَدَّهَا)، (بَسَطَ) به‌مانای بلأو‌کردنه‌وه‌و فراوان‌کردنی شتیکه، (بَسَطَ اليَدَ) به‌مانای ده‌ستدریژ‌کردنه، (وَبَسَطَ اللِّسَانَ) یش به‌مانای قسه‌ پتگوتنه، واته: به‌زمان و به‌ده‌ست، نه‌گه‌ر بۆیان بکری زاننتان پت ده‌گه‌یه‌نن.

(وَوَدُّوا): (أَيُّ: أَحْبَبُوا وَهَمَّتُوا) واته: خو‌شیانویست، چه‌زیان کردو، خوژگه‌شیان پت خواست.

(أَرْحَامُكُمْ): (أَرْحَامُ جَمْعُ رَحِمٍ: رَحِمُ الْمَرْأَةِ، وَاسْتَعِيرَ لِلرَّأْيَةِ لِيَكُونَهُمْ خَارِجِينَ مِنْ رَحِمٍ وَاحِدَةٍ)، (أَرْحَامُ) كَوَى (رَحِمَهُ) وَاتَهُ: مَنَدَلْدَان (مَنَدَلْدَانِي تَافَرَت)، دوايى خوازراوه تەوہ بو خزمایه تىسى، چونكە ئەوانەى خزمن هەموويان لە پابردووى دووردا لە يەك مەندالدانەوہ هاتوون.

(يَقْضَلُ بَيْنَكُمْ): لِيَكْتَان جِيَا دەكاتەوہ، (الْقَضَلُ: إِبَانَةٌ أَحَدِ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ)، (قَضَلُ): بريتە لەوہى دوو شت لىك جيا بکرتنەوہ تاكو كەلینتیکيان بکەوتنە نىوان، يەك لەووى يەك لەووى.

(أَسْوَةٌ): (الْأَسْوَةُ وَالْإِسْوَةُ كَالْقُدْوَةِ وَالْقِدْوَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يَكُونُ الْإِنْسَانُ عَلَيْهَا فِي اتِّبَاعِ غَيْرِهِ إِنْ حَسَنًا وَإِنْ قَبِيحًا)، (أَسْوَةٌ) وَ (إِسْوَةٌ) هەرودەك (قُدْوَةٌ) وَ (قِدْوَةٌ) بريتە لەو حالەتەى مرؤف لەسەرى دەبى لە شوینكەوتنى كەسىكى دىكەدا، لە چاكەدا شوینى بکەووى، يان لە خراپەدا.

(بُرءًا وَمِنْكُمْ): لىتان دوورين، حاشاتان لى دەكەين، (أَصْلُ الْبُرءِ وَالْبِرَاءَةِ وَالتَّبَرُّي: التَّقْضِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوِرَتُهُ)، وشەى (بُرء) وَ (بِرَاءة) وَ (تَبَرُّي) هەر سىكيان لە ئەسەدا بە مانای دوورى گرتنە لە شتىك مرؤف حەز نەكات لىنى نىزىك بى، كەواتە: (بُرءاء) كوى (بِرءء)، واتە: تىمە لە تىوہ بەرىين و دوورين.

(فِتْنَةٌ): (أَصْلُ الْفِتْنِ إِذْخَالَ الذَّهَبِ النَّارَ لِتُظْهَرَ جَوْدُهُ مِنْ زِدَاتِهِ) ئەمە ئەسلى واتايە كەيەتى، (فَتْنٌ): بريتە لەوہى زىر بخرىتە نىو ناگرەوہ، تاكو چاكەكەى لە خراپەكەى جيا بىتەوہ، بۆيە كوردەوارى خۆمان دەلین: (زىرى سوور لە ناگر ناترسى)، واتە: زىرى ساغ، هەرچەندە بە ناگر بىسووتىنى، كەم ناكات، كانزاي زىر، قال دەبىتەوہ، بەلام كەم ناكات، بەلام تەگەر كانزايەكانى دىكەى وەك مس و فافۆن و ناسن و ئەوانەى رەگەل خرابن، بىگومان لە كاتى قالكراندا، لىنى جيا دەبنەوہ، قەبارەكەى كەم دەكات، دوايى وشەى (فِتْنَةٌ) خوازراوہ تەوہ بو بەلام، تازار، شتىك كە تووشت دى، تاقىكرەنەوہ، بو هەموو ئەوانە خوازراوہ تەوہ،

لیتره که ده‌فهرموی: ﴿لَا تَجْعَلْنَا قِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، مه‌مانکه به مه‌بنه‌تی و به‌لا بؤ
ئه‌وانه‌ی بیبروان، ئەمه دوو واتای هەن:

۱- وامان لیمه‌که به ده‌ستی ئەوان نازار بدریین.

۲- یاخود مه‌مانکه به هۆکاری ئەوه‌ی به هۆی تيمه‌وه به‌لای بیبرواییان به‌سه‌ر بئ،
که حالی تيمه‌ بینن، پتییان و ابئ تيمه‌ له‌سه‌ر ناهه‌قین، له‌به‌ر ئەوه‌ی بئده‌سه‌لاتین
یان دواکه‌وتووین، وه‌ک ئەم رۆژگاره‌ی تيمه‌ی تيمه‌ که مسوڵمانان به‌راستی بوونه
به‌لاو فیتنه‌ بؤ زۆربه‌ی خه‌لکی دنیا، هه‌ر که‌سێک ته‌ماشای دۆخی مسوڵمانان بکات
به‌ تايه‌تی حوکمه‌پانه‌کانیان، که زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆریان دیکتاتورن و، گوێ له‌ مستی
زه‌هیرانن و هیچ به‌ده‌ستن، له‌ به‌رانبه‌ر خه‌لکه‌که‌ی خۆیاندا شیرن و له‌ به‌رانبه‌ر دۆژماناندا
حوشترمه‌لن، هه‌ر که‌سێک ته‌ماشای ئەو وه‌زعه‌ی مسوڵمانان بکات، چ له‌ پرووی
سیاسیه‌وه، چ له‌ پرووی فیکری و، له‌ پرووی شارستانیه‌تی و، له‌ پرووی کلتوریه‌وه،
واده‌زانی ئەوه‌ به‌ره‌می دینه‌که‌یانه‌و، له‌ دینه‌که‌یان ده‌که‌وتنه‌ گومانه‌وه، بۆیه‌ له‌م
حاله‌ته‌دا مسوڵمانان بؤ جگه‌ له‌ خۆیان ده‌بنه‌ فیتنه‌، ده‌بنه‌ تاقیکردنه‌وه‌ به‌لا.

(تَبَرُّهُرُ): چاکه‌یان له‌گه‌ڵ بکه‌ن، (السِّرُّ: التَّوَسُّعُ فِي فِعْلِ الْخَيْرِ، بَرُّ الْعَبْدُ رَبَّهُ):
تَوَسُّعٌ فِي طَاعَتِهِ)، (بِرُّ): به‌ مانای فراوانیه‌ له‌ چاکه‌کاریدا، له‌ نه‌جمادانی چاکه‌دا،
مروؤف فراوانیی بکات، ده‌گوترئ: (بَرُّ الْعَبْدُ رَبَّهُ) واته‌: فه‌رمانبه‌ری خوای کرد
به‌ شیوه‌یه‌کی فراوان و چاک.

(وَتَقْسَطُوا لِيَوْمِهِمْ): لیتره‌دا (قَسَطَ) یانی: (النُّصِيبُ بِالْعَدْلِ) پشکێک که به
داگه‌رانه‌ به‌ش به‌ش کرابی، وه‌ک (النُّصْفُ وَالنُّصْفَةُ) ئەوانیش به‌ هه‌مان شیوه‌
واته‌: دابه‌شکردنێکی به‌ وێژدانانه‌، (الإقْسَاطُ: إعطاءُ قِسْطِ الْغَيْرِ، وَالْقَسْطُ: الْجَوْرُ)،
(إقْسَاطُ): له‌سه‌ر کیشی (إفعال) ئەوه‌یه‌ به‌شی ئەوی دیکه‌ بده‌ی، به‌لام (قَسَطَ):
بریتیه‌ له‌ سته‌م، ئەوه‌یه‌ به‌شی ئەوی دیکه‌ بخۆی.

کہواتہ لیرہدا: ﴿وَتَقْسَطُوا إِلَيْهِمْ﴾ واتہ: بہ شیک لہ مال و سامانی خوتانیان پیبدن، چونکہ چاوگی (اُقْسَط) پیوستی بہ پتیک ناکات بہرکاری پی بخواری و بولای بہرکار بہ ہویہ وہ تیہرینن، بہ لکو (اُقْسَط) واتہ: (عَدَل)، بہ لام (قَسَط) واتہ: (ظَلَم)، (اُقْسَطُ إِلَيْهِ) یانی: (أَعْطَاهُ قِسْطًا مِنْ مَالِهِ)، بہ شیک لہ مال و سامانہ کہی خوئی پیدا.

ہوی ہاتنہ خواروہی نایہ تہکان

یہ کہم: ہوی ہاتنہ خواروہی نہم دوو نایہ تہ موبارہ کہ: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْجِدُوا عَدُوِي وَعَدُوَكُمْ أَوْلِيَاءَ لَقُوتِكُمْ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَنْفَعُكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ يَالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ كَفَرُوا ﴿٢﴾﴾

لہو باروہو چہند گیراویہ ک ہن، نیمہ سیمان دینن:

۱- لہ کتیبی (الإستیعاب فی بیان الأسباب)^(۱) دا لہ بارہی ہوی ہاتنہ خواری نہم دوو نایہ تہ موبارہ کہوہ، - بہ لکو پیم وایہ نایہ تہکانی دواییشی- نہم گیردراوہی ہہیہ، کہ ہر کام لہ (بخاری و مسلم) ہیناویانہ:

(عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَا، وَالرَّبِيعُ، وَالْمِقْدَادُ، فَقَالَ: انْطَلِقُوا حَتَّى تَأْتُوا رُوَصَةَ خَاخ؛ فَإِنَّ بِهَا ظِعِينَةً مَعَهَا كِتَابٌ، فَخُذُوا مِنْهَا. قَالَ: فَأَنْطَلَقْنَا تَعَادَى بَنَّا حَيْلُنَا حَتَّى آتَيْنَا الرُّوَصَةَ، فَإِذَا نَحْنُ بِالظِعِينَةِ، فَلَمَّا لَمَّا: أَخْرَجَنِي الْكِتَابُ، قَالَتْ: مَا مَعِيَ كِتَابٌ، فَقُلْنَا: لَتُخْرِجَنَّ الْكِتَابُ، أَوْ تُلْقِيَنَّ الثِّيَابَ، قَالَ: فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ

عِصَاهَا، فَاتَيْنَا بِهِ النَّبِيَّ ﷺ، فَإِذَا فِيهِ: مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ، إِلَى نَاسٍ هَمَكَةَ مِنْ الْمُشْرِكِينَ، يُخْرِئُهُمْ بِبَعْضِ أَمْرِ النَّبِيِّ ﷺ. فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَا حَاطِبُ، مَا هَذَا؟! قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ؛ إِنِّي كُنْتُ امْرَأً مُلْصَقًا فِي فَرَسِي يَقُولُ: كُنْتُ حَلِيفًا، وَلَمْ أَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا، وَكَانَ مِنْ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ مَنْ لَهُمْ قَرَابَاتٌ يَحْمُونَ أَهْلِيهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ، فَاحْبَبْتُ إِذْ فَاتَنِي ذَلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ أَنْ أَتَّخِذَ عَنْدَهُمْ يَدًا يَحْمُونَ قَرَابَتِي، وَلَمْ أَفْعَلْهُ ارْتِدَادًا عَنِ دِينِي، وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّهُ قَدْ صَدَقْتُمْ، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، دَعْنِي أَضْرِبُ عُقُقَ هَذَا الْمُتَافِي، فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ أَطَّلَعَ عَلَيَّ مِنْ شَهِدٍ بَدْرًا، فَقَالَ: اغْمَلُوا مَا شِئْتُمْ؛ فَقَدْ عَفَرْتُ لَكُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُورَةَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا عِدْوِي وَعَدُوَكُمْ أَوْلِيَاءَ لَقَدْ تَقَرَّبَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَآيَةَ مَرْضَانِي يُشْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ تَتَفَكَّرُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوَى وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾﴾، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ: ٣٠٠٧، ٤٢٧٤، ٤٨٩٠، وَمُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ: ٢٤٩٤).

واته: عهلی کوری نه بوو تالیب ﷺ ده لئ: پیغمبه‌ری خوا ﷺ من و زوبه‌یرو میقدادی ناریدین (خوا له هه‌ر سیکیان رازی بی)، فه‌رمووی: برۆن ده‌بچن تاکو ده‌گه‌نه (روضة‌ خاخ)، (روضة) باخچه‌یه و (خاخ) یش ناوی شوینیکه، که ده‌چنه باخچه‌ی خاخ نافرته‌تیک‌ی که ژاوه‌دار، (یانی: نافرته‌تیک که سواری و لآختیک بووه)، ده‌بیسن نامه‌یه‌کی پییه، نامه‌که‌ی لیوه‌ریگرن، ئیمه‌ش رۆیشتین نه‌سپه‌کا‌مان به‌راکردن (به‌ غاردان) بردیانی‌ن هه‌تا چووینه لای باخچه‌که، له‌وئی نافرته‌ته‌که‌مان بیینی، گوتمان: نامه‌که‌ ده‌رینه، گوئی: نامه‌ پی‌ نیه! گوتمان: یان نامه‌که‌ ده‌ردینی، یان پۆشاکه‌که‌ت داده‌نیی، (له‌ ریوایه‌تی دیکه‌دا هاتوه‌ که بییان گوئ: خوا ﷺ به‌ جیبریلدا پیغمبه‌ری ﷺ ناگادار کردۆته‌وه، خوا راست ده‌فه‌رمووی و جیبریلیش راستی گوئوه‌و پیغمبه‌ریش ﷺ راستی به‌ ئیمه‌ فه‌رمووه، تۆ راست ناکه‌ی نامه‌ت

پێ ئەبێ، دەریهێنە، نامەکەت دەرنههێنی تێمە دەتپشکین، مەبەستیان ئەووە بوووە - نەک رووتی بکەنەووە - دەتپشکین و نامەکە دەدۆزینەووە، ئیدی نامەکە کە لە بن کەزیه کانیدا شار دبوویەووە، (لە ریوایەتی دیکەدا هاتووە گوتوویەتی: پشتم تێبکەن، بۆ ئەووەی پۆشاکی کە دەبێ، یاخود بۆ ئەووەی لەچکە کە دەبێ و لە بن کەزیه کانی دەری بهێنێ)، دەری هێناو وێداین، تێمەش نامەکەمان بۆ پێغەمبەر ﷺ هێنایەووە، لە نامەکەدا ئاوا نووسرابوو: لە حاتەبی کوری ئەبی بەلته عەووە بۆ خەلکێک لە هاوبەش بۆ خوا دانەران کە لە مەککە بوون، هەوایی پێدا بوون بە هەندیک لە کاروباری پێغەمبەر ﷺ، کە پێغەمبەری خوا ﷺ دەیهوێ بەرەو مەککە بێ، پێغەمبەری خوا ﷺ (حاطب) ی بانگ کردو گوتی: (حاطب) ئەووە چیه؟ گوتی: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ! پەلەم لێ مەکە، من کابرایەک بووم پەيوهست بە هۆزی قورەیش، بەلام لە خۆیان نەبووم، (گوتراوە: حاتیبی کوری ئەبی بەلته عە ئەصلی خۆی خەلکی یەمەن بوو، بەلام لە ئێو قورەیشدا بوو)، ئەوانە لە خزمەت تۆدان لە کۆچکەرەن، هەموویان بایسی ئەو نەندە خزمایەتیان هەیه کەس و کاریان و مأل و سامانیان لە مەککە پارێزن، منیش کە لە رووی رەچەلە کەووە ئەووە نەبوو، ویستم چاکە یەکیان لەگەڵدا بکەم و چاکە بەکم لە چاویاندا هەبێ، خزمەکان و بەرژەو دەندیە کانم لەوێ پارێزراو بن، ئەووەم بۆیە نەکردووە بێروابم، یان لە نایبە کەم هەلکە پامەووە، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: لەگەڵ ئاندا راستی کرد، عومەریش ﷺ گوتی: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ! لێمگەرێ با لە گەردنی بەدم، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو نامادە ی جەنگی بەدر بوو، تۆ چوو زانی رەنگە خوا (عَزَّ وَجَلَّ) سەرنجێکی جەنگاوەرانی مسوڵمانی بەشدار بووی جەنگی بەدری دەبێ، و فەرمووی: هەرچی دەکەن ئەووە لێتان بوردم، ئنجا لەو بارەووە ئەم ئایەتە موبارەکانە دا بەزین.

٢- (عَنْ مُجَاهِدٍ فِي قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْفُونَ لَهُمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِنَّا لَمُبْتَلُونَ﴾)

رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَآيَاتِهِ مَرَضَاتٍ يُشْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا
 أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً
 وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالشُّوهِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ نَزَلَ فِي مَكَاتِبَةِ حَاطِبِ بْنِ
 أَبِي بَلْتَعَةَ وَمَنْ مَعَهُ إِلَى كُفَّارِ قُرَيْشٍ يُحَذِّرُونَهُمْ ﴿٣﴾

له باره‌ی نامه نووسینی حاتیبی کوری نه‌بی به‌لته‌عوو نه‌وانه‌ی له‌گه‌لی
 بوون، که نامه‌یان نارد بو قوره‌یش و ناگاداریان ده‌کردنه‌وه، دابه‌زی.

۳- هم گپ‌دراوه‌یه‌ش دینین که تیشکی زیاتر ده‌خاته سهر روودای نامه نووسینی
 حاتیبی کوری نه‌بی به‌لته‌عه بو کافره‌کانی قوره‌یش: {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَاطِبِ بْنِ أَبِي
 بَلْتَعَةَ، وَحَاطِبِ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ، كَانَ حَلِيفًا لِلرُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَامِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ قَدْ
 شَهِدَ بَدْرًا، وَكَانَ بِنُوَّةٍ وَإِخْوَتَهُ مَكَّةَ، فَكَتَبَ حَاطِبٌ وَهُوَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ إِلَى كُفَّارِ
 قُرَيْشٍ بِكِتَابٍ يَنْتَصِحُ لَهُمْ فِيهِ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيْهِ وَالرُّبَيْرَ، فَقَالَ لهُمَا: «انْطَلِقَا حَتَّى
 تُدْرِكَا امْرَأَةً مَعَهَا كِتَابٌ فَخُذَا الْكِتَابَ فَاتَّبِئَا بِهِ»، فَانْطَلِقَا حَتَّى أَدْرَكَا الْمَرْأَةَ بِحَلِيفَةِ بَنِي
 أَحْمَدَ، وَهِيَ مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى قَرِيبٍ مِنَ الثَّنِيِّ عَشْرَ مَيْلًا، فَقَالَا لَهَا: «أَعْطَيْنَا الْكِتَابَ الَّذِي مَعَكَ،
 قَالَتْ: لَيْسَ مَعِيَ كِتَابٌ، قَالَا كَذَبْتَ، قَدْ حَدَّثْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّ مَعَكَ كِتَابًا، وَاللَّهِ لَتُعْطِيَنَّ
 الْكِتَابَ الَّذِي مَعَكَ أَوْ لَا تَبْرُكُ عَلَيْكَ نُؤْبًا إِلَّا التَّمَسْنَا فِيهِ، قَالَتْ: أَوْلَسْتُمْ بِنَاسٍ مُسْلِمِينَ؟ قَالَا:
 بَلَى، وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ حَدَّثَنَا أَنَّ مَعَكَ كِتَابًا، حَتَّى إِذْ طَلْتُ أَنْهُمَا مُلْتَمِسَانِ كُلُّ نُوْبٍ
 مَعَهَا، حَلَّتْ عِقَاصَهَا فَأَخْرَجَتْ لهُمَا الْكِتَابَ مِنْ بَيْنِ قُرُونِ رَأْسِهَا، كَانَتْ قَدِ اعْتَقَصَتْ عَلَيْهِ،
 فَاتَّيَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَإِذَا هُوَ كِتَابٌ مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ إِلَى أَهْلِ مَكَّةَ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ
 ﷺ حَاطِبًا قَالَ: «أَنْتَ كَتَبْتَ هَذَا الْكِتَابَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَمَا حَمَلَكَ عَلَى أَنْ تَكْتُبَ بِهِ؟»

(١) (أخرجه: الفريابي وعبد بن حميد في تفسيرهما كما في فتح الباري: ج ٨، ص ٦٢٣، والطبري
 في جامع البيان، من طريق عن أبي نجیح عن مجاهد به مرسلاً قلنا: وهذا مرسلاً صحيح
 الإسناد: ج ٢٨، ص ٤٠، وأخرجه الحاكم في المستدرک: ج ٢، ص ٤٨٥)، دياره له چه‌ند ربه‌کی
 دیکه‌شه‌وه هیتاوبه‌تی که نه‌مه‌یان (مُرسِل)، به‌لام نه‌ویدیکه (مرفوع) هو به‌کسر بو لای
 پیغهمبه‌ری خوا ﷺ به‌رزکروه‌ته‌وه، (الاستیعاب في بيان الأسباب ج ٣، ص ٣٧٧)

قَالَ حَاطِبٌ: أَمَا وَاللَّهِ مَا ارْتَبْتُ مُنْذُ اسْلَمْتُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَلَكِنِّي كُنْتُ أَمْرًا غَرِيبًا فِيكُمْ أَيُّهَا الْحَيُّ مِنْ قُرَيْشٍ، وَكَانَ لِي بَنُونَ وَإِخْوَةٌ يَمَكَّةَ، فَكَتَبْتُ إِلَى كُفَّارٍ قُرَيْشٍ بِهَذَا الْكِتَابِ لِكَيْ أَدْفَعَهُ عَنْهُمْ، فَقَالَ عُمَرُ: ائْتِنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبُ عَنْقَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: دَعُهُ فَإِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَإِنَّكَ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ أَطْعَمَ عَلَى أَهْلِ بَدْرِ، فَقَالَ: اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ، فَإِنِّي غَافِرُكُمْ مَا عَمَلْتُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي ذَلِكَ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا عِدُوِي وَعَدُوِيكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْتُمْ فِيئِهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَآيَتِي لِمَرْضَاتِي فَيُثِرُونَ بِئِهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾﴾ (١)﴾.

واته: له عهبدوپرره حمانی کوپی حاتیب خویه وه ده لئ: حاتیبی کوپی نه بی بهلته عه پایوتک بوو خه لکی یه مه ن بوو، هاوپه یمانی زوبه یری کوپی عه ووام بوو له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ، له جهنگی بهدریشدا به شدار بوو، به لام کوره کانی و برابه کانی له مه ککه بوون، حاتیب له حالیکدا له خزمهت پیغه مبه ری خوادا ﷺ بوو له مه دینه، نامه کی نووسی بو کافره کانی کوپه یش، له نامه که دا دلسوزی بو نواندبوون، پیغه مبه ریش ﷺ عه لی و زوبه یری بانگ کردن، له ریوا به ته که ی دیکه دا: عه لی و زوبه یرو میقداد (خوا لئیان پازی بی)، پی پی فه رموون: دهرچن تاکو ده گه نه نهو تافره ته، نامه کی پیته، نامه کی لیوه ریگرن و بیهینن، ریوشتن گه یشتنه تافره ته که له (خلیف بنی احمد) ارهنگه (روضه خاخ) یش هه ر له وی بی)، که دوازده میل له مه دینه وه دووره (واته: دهوری هه زده کیلومه تر)، پییان گوت: نهو نووسراوه مان ویده که پیته، گوتی: نووسراوم پی نیه، گوتیان: درو ده که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ پی پی فه رمووین نووسراویکت پیته، به خوا یان ده بی نووسراوه که مان ویده ی، یان هیچ پو شاکیکت له به ردا ناهیلینه وه مه گه ر ته ماشای ده که یین و ده پیشکنین بو نه وه ی نامه که بدوزینه وه، گوتی: تیوه خه لکیکی

مسولمان نین؟ (واته: مادام مسولمانن چوں تافرهت دهپشکنن؟) گوتیان: با، به لام پیغهمبهری خوا ﷻ هه وائی پی داوین که نامه یکت پیئه، کاتیک دنیا بوو که هه موو پوژاکه کانی دهپشکنن، که زییه کانی خوئی کردنه وهو نامه که له تپو قژی خوئی که هونبوویه وه، لهویدا نامه که ی شار دبوویه وه، ده ریپتاو، نامه که یان بو پیغهمبهری خوا ﷻ هینا، تپیدا نووسرابوو: له حاتیسی کوری نه بی بهلته عه بو خه لکی مه ککه، نامه ی بو نووسیوون، پیغهمبهری ﷻ حاتیسی بانککرد، فهرمووی: تو تم نامه یهت نووسیوه؟ گوتی: به لئی، فهرمووی: چ شتیک پالنه رت بووه نهو نامه یه بنووسی؟ حاتیب گوتی: سویند به خوا لهو کاته وه که مسولمان بووم دوو دل نه بووم له باره ی خوا (عَزَّ وَجَلَّ) وه، به لام پیاویک بووم غهواره بووم له تپو هوزی قوره یشدا (واته: خه لکی نه صلیی نهوان نه بووم، یه مهنی و غهواره بووم، غه ریب بووم)، منیش هه ندیک کورو برام هه ن له مه ککه، ویستم نهو نامه یه بو کافره کانی قوره یش بنیرم، تاکو بهرگریهک له کورو براو خزمه کانم بکه م له مه ککه و تووشی زیان نه بن، عومه ر ﷻ گوتی: نه ی پیغهمبهری خوا ﷻ! مؤله تم پی بده با له گهردنی بدهم (بیکوژم)، پیغهمبهری خوا ﷻ فهرمووی: لینگه ری، چونکه به شداری جهنگی به در بووه، تو نازانی رهنگه خوا سه رنجیکی خه لکی جهنگی به دری دابی و فهرموویتی: ههرچی ده که ن بیکه ن، ههرچی بیکه ن من لیتان ده بووم (واته: خزمه تیکی وا گه وره تان کردوه ده بیته شه فاعه تکار بو نهو هه لانه ی دواپی ده یانکه ن)، لهو باره وهش خوی به رزو مه زن تم نایه تانه ی دابه زانن.

دووهم: هوی هاتته خواری تم دوو نایه ته مباره که: ﴿لَا يَنْهَكُوكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

لهو باره وهش دوو گپرواوان دینین:

١- (عَنْ أَسْمَاءِ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رضي الله عنه قَالَتْ: أَتَنَّبِي أُمِّي رَاغِبَةً، فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم أَصْلَهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ ابْنُ عُيَيْنَةَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهَا: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَا يَخْرُجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ يَبْرُؤْهُمَ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ ٨ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَيْنَ بِإِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٩﴾ (أخرجه البخاري: ٣٦٢٠، ٣١٨٣، ٥٩٧٨، ٥٩٧٩).

واته: نه سمانی کچی نه بوو به کری صیددیق صلى الله عليه وسلم ده لئ: دایکم له پوژگاری پیغهمبردا صلى الله عليه وسلم هات بو لام، (له ریوایه تی دیکه دا ده لئ: دیاری بی بو هتنبووم له مه ککه وه هاتبوو، که هه تا نه و کاتهش دایکی هاوبهش بو خوا دانهر بووه)، منیش پرسیارم له پیغهمبری خوا صلى الله عليه وسلم کرد: دایکم هاتوه بو لام، تایا چاکه ی له گه لدا بکه م؟ (یانی: به خیری بیتم و ریزی بگرم و له به رانبه ردا و منیش دیاری پی بده م؟)، پیغهمبر صلى الله عليه وسلم فهرمووی: به لئ، (ابن عیینه) ده لئ: خوی بهرز له و باروه ته م دوو ثابته موباره که ی دابه زاندن.

٢- ریوایه تیکی دیکهش تیشکی زیاتر ده خاته سر نه و به سه رهاته:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رضي الله عنه، «أَنَّ قَتِيلَةَ بِنْتَ عَبْدِ الْعُزَّى أُرْسِلَتْ إِلَى ابْنَتِهَا أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ طَلَّقَهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأُرْسِلَتْ بِهَا فِيهَا أَقِطٌ وَسَمْنٌ، فَأَبَتْ أَنْ تَقْبَلَ هَدِيَّتَهَا وَتُدْخِلَهَا بَيْتَهَا، فَأُرْسِلَتْ إِلَى عَائِشَةَ لِتَسْأَلَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: «لَتُدْخِلَهَا بَيْتَهَا، وَلَتَقْبَلَ هَدِيَّتَهَا، وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَا يَخْرُجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ يَبْرُؤْهُمَ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ ٨ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَيْنَ بِإِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٩﴾» ١١).

(١) أخرجه الطيالسي في المسند: ١٩٨٢، وأحمد في المسند: ج ٤، ص ٤، والطبري في جامع البيان: ج ٢٨، ص ٤٣، والبخاري في البحر الزخار: ٢٢٠٨، وابن عدي في الكامل: ج ٦، ص ٢٣٥٩، وأبو يعلى في المسند كما في المطالب العالیة: ٤١٥١، والحاكم في المستدرک، والطبري في المعجم الكبير، وقال

زانایان زور جازان له باره ی سه نه دی ده قیکه وه راجیان، ئیستا نه وه هه موو
زانایانه ده ئین: سه نه ده که ی باشه یان راست (صحیح)ه، به لام هه ردوو نووسه ری:
(الإستیعاب فی بیان الأسباب) ده ئین: سه نه ده که ی بیته زه، تیمه ش بو زیاتر
به رچا ورو نیسی هیئامان:

عه بدوللای کوری زوبه یر ﴿١﴾ (که عه بدوللای کوری زوبه یر کوری نه سمائه،
نه سمائه دایکی عه بدوللایه وه هاوسه ری زوبه یره، نه سمائه کچی نه بوو به کری
صیددیقه خوا لیان رازی بی) ده گپرتته وه ده ئی: قوته یله ی کچی عه بدولعوززا
ناردی بو لای نه سمائی کچی نه بوو به کری، (که واته: نه سمائه کچی قوته یله
بووه، قوته یله دایکی بووه، نه بوو به کریش بابیه تی) که نه بوو به کری ﴿٢﴾ له
سه رده می نه فامییدا ته لاقی دابوو، ئەم قوته یله دایکی نه سمائه دیاری بو ناردو،
دیاریه که ش که شک و روئی تیدا بوو، نه سمائیش ناماده نه بوو دیاریه که ی لی
وه ربگری و، ناماده نه بوو له مائی پیشوازیبشی لی بکات، به لام ناگاداری
دایکمان عاتیشه خانی کرده وه (که خوشکی گچکه ی نه سمائه) بو نه وه ی له
پتغه مبه ری خوا ﴿٣﴾ بپرسی له و باره وه، پتغه مبه ریش ﴿٤﴾ فه رموی: با بیاته
ژوروی و دیاریه که شی لی وه ربگری، خواش (عَزَّ وَجَلَّ) له و باره وه ئەم دوو
نایه ته موباره که ی دابه زانندن: ﴿٥﴾ لَا يَنْهَكُكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَا يَخْرُجُكُمْ
مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٦﴾ إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ
فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَلَتَهْرُؤُنَّ عَنْ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

١

الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُخْرِجَاهُ وَوَأَقْفَهُ الْأُهْبِي، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي مَجْمَعِ
الرُّوَايِد: ج ٧، ص ١٢٢، رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْبَزَارُ وَفِيهِ مُصْعَبُ بْنُ ثَابِتٍ وَثَقْفَةُ ابْنُ جَبَانَ، وَصَعْفَةُ
جَبَاعَةُ، وَبَقِيَّةُ الرُّجَالِ رِجَالُ الصَّحِيحِ، وَذَكَرَهُ السُّيُوطِيُّ فِي الدَّر الْمُنْتَوَر: ج ٨، ص ١٢٠: وَزَادَ
نِسْبَتَهُ لِابْنِ الْمُنْذِرِ، بِهِ لَامٌ هه ردوو نووسه ری (الإستیعاب فی بیان الأسباب) ده ئین: قلنا:
وهذا إسنادٌ ضعيفٌ فيه مُصْعَبُ بْنُ ثَابِتٍ ضَعِيفٌ وَفِي التَّقْرِيبِ لِئِنَّ الْحَدِيثَ.

مانای گشتی بی نایه تهاکان

سهره تا خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده فهرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)

به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، واته:

ده ستپیکردنم به ناوی خوا یه، نهوش مه بهستی پین نهویه:

۱ - نهم کاره ته نیا بو خوا ده کهم.

۲ - نهم کاره به پپی شهرعی خوا ده کهم.

۳ - نهم کاره به تواناو یارمه تی خوا ی په روه ردگار ده کهم.

۴ - نهم کاره بو هینانه دی په زامه ندیی خوا نه نجام ده ده م.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾، نه ی نهوانه ی پرواتان هیناوه! دوژمنی من و دوژمنی خوٚتان به دوست مه گرن، دوستایه تی بیان مه کهن، خوٚستان نه وین، کهین و بهینتان له که لیان نه بی، ﴿تَلْقَوُا فِيهِم بِالْمُؤَدَّةِ﴾، تیوه خوٚشه ویستیان بو فریده دن واته: خوٚشه ویستیان بو دهرده خه ن، وه ک چوٚن که سیک شتیک بو که سیک هه لده دات، ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾، له حالیکدا نهوان ببپروا بوون به و هه قه ی بوٚتان هاتوه، که قورٚانه و نیسلامه.

﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِنَّا لَهُم بِآيَاتِهِ لَكَاذِبُونَ﴾، پیغه مبه ر و تَبَوَّءُوا لَكَ نیشتیمان و زیدی خوٚتان وه دهرده رده نا، هه ر له به ر نهوه ی پرواتان به خوا ی په روه ردگار تان هینا بوو، ﴿إِن كُنتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَآيَاتِي مَرْضَاتِي﴾، نه گه ر تیوه وه ک تیکوٚشان له پیناو ری منداو، بو وه ده ست هینانی په زامه ندیی من له مالی خوٚتان هاتوونه دهری (و کوٚچتان کردوه له مه کهه وه بو مه دینه، کاری وا مه کهن).

﴿ تَسْرُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ﴾، به پنهانی خوشه‌یستی خوتانیان پنده‌گه‌ینن،
 ﴿ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ ﴾، منیش زان‌ترم له خوشتان به‌وهی په‌نهانتان
 کردوهو، به‌وهش که ناشکراتان کردوه، ﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنْكُمْ فَقَدْ صَلَّى سِوَاءَ السَّبِيلِ ﴾،
 ههر که‌سیک له تیوه بیکات واته: نهو خوشویست و دوستایه‌تیبه له‌گه‌ل نه‌هلی
 کوفردا بکات، ری‌ی راستی ون کردوه، له ری‌ی راست لایداوه.

تنجا خوا ﴿﴾ نه‌وه روون ده‌کاته‌وه، بوچی ده‌بی دوستایه‌تیان له‌گه‌ل‌دا
 نه‌که‌ن؟ ههرچه‌نده پیشیش ههر روونی کردوه، که نه‌وان پروایان به‌وه‌ه‌قه
 نیه که بو تیوه دابه‌زیوه، پتغهمبه‌ری خواو ﴿﴾ تیوه‌شیان له مال و حالی
 خوتان وه‌ده‌رناوه، تنجا بو زیاتر پاساوه‌ی نه‌وه که نابی دوستایه‌تیان
 بکری، ده‌فهرموئ: ﴿ إِنْ يَشْفِقْكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ ﴾، نه‌وانه که‌گه‌ر تیوه‌یان به‌ری‌هل
 بکه‌وی، بو‌تان ده‌بنه دوژمن واته: دوژمنی سه‌سه‌ختی تیوه‌ن، ﴿ وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ
 أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوْرِ ﴾، ده‌ستیان و زان‌تانیان بو لادریژ ده‌که‌ن به‌خرابه، واته:
 به‌ده‌ست و به‌زمان زیانتان لی‌ده‌دن، ﴿ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴾، به‌دلیش خوزگه
 ده‌خوازن، تاوات ده‌خوازن تیوه‌بی‌پروابن.

به‌دنیایی که مسولمان له‌گه‌ل کافردا که‌ین و به‌ین و دوستایه‌تی ده‌بی
 ههر له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی دنیاییه، بو‌یه ده‌فهرموئ: ﴿ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا
 أَوْلَادَكُمْ ﴾، نه‌خزمایه‌تیبه‌کانتان نه‌روژه‌کانتان سوودتان پی‌ناگه‌ینن، که‌نگی؟
 ﴿ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾، له‌روژی هه‌لسانه‌وه‌دا، یاخود: خزمایه‌تیبه‌کان و روژه‌کانتان
 سوودتان پی‌ناگه‌ینن، ﴿ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ ﴾، له‌روژی هه‌لسانه‌وه‌دا خوا
 لیکتان جیاده‌کاته‌وه، نه‌م (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) هه‌م (لَنْ نَنْفَعَكُمْ) په‌لکیشی ده‌کات،
 هه‌م (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ) په‌لکیشی ده‌کات، واته: هه‌ردووکیان نا‌کوکی (مُنَازَعَةَ) یان
 له‌سه‌ری هه‌یه، ﴿ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾، خواش بینه‌ری نه‌وه‌یه که‌ده‌یکه‌ن.

تنجا خوا ﴿﴾ سه‌رنجی مسولمانان راده‌کنیشی بو تیبراهیم ﴿﴾ (خلیل‌الله)،
 ده‌فهرموئ: ﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ ﴾، به‌دنیایی

سهرمه شقیه کی باش، پهیره وویکړد نیکى باش هه یه بو تیره، له ئیبراهیم و له واندا که له گه لیدا بوون، ﴿إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ﴾، کاتى به خه لکه که ی خوځانیان گوت: ټیمه له تیره بهرین و له تیره دوورین، ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ههروه ها له وهش دوورین که تیره له جیاتی خوا ده په رستن، ﴿كَفَرْنَا بِكُمْ﴾، ټیمه به تیره بیرواین، ﴿وَبَدَا يَنْسَا وَبَيْنَكُمْ الْعَادَةُ وَالْبَعْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تَأْتُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾، دوژمنایه تیی و رق له تیروان ټیمه و تیره دا ناشکرا بوو به هه میشه یی، هه تا ته نیا بروا به خوا دینن، وهک تاکه په رستراو.

﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقَنَّ لَكَ﴾، (ئیبراهیم بکه نه سهرمه شقی خوټان)، مه گهر لهو قسه یه پیدا که به بابی گوت: داواى لیبور دنت بو (له خوا) ده که م، ﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، به لأم له لایهن خواوه هیچ شتی کم بو تو به ده ست نیه، ته نیا داواى لیبور دنم به ده سته، نه ویش ده که م، خوا ده فهرموی: له وهدا چاو له ئیبراهیم مه که ن، له وهدا مه یکه نه سهرمه شقی.

﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾، ههروه ها ئیبراهیم عليه السلام و، نه وانده له خزمه تیدا بوون گوتیان: پهروه ردگارمان! پشتمان بهس به تو به ستوه، ته نیا بو لای تو گه راینه وهو، سهره نجامیش بهس بو لای تویه، ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، (ههروه ها پاران هوهو گوتیان: پهروه ردگارمان! مه مان کیره به فیتنه بو نه وانده ی بیروان، واته: با به هوى ټیمه وه بیروا نه بن، یاخود ټیمه به ده ستی نه وان نازار مه دود، مه مانکه شوینی تافیکړد نه وه بو نه وان، ﴿وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، پهروه ردگارمان! لیمان بیووره، بیگومان هه ر توی زالی کارزان.

جاریکی دیکه ش ده فهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾، به دنیایی له واندا سهرمه شقیه کی باش هه یه بو تیره، ﴿لَئِنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾، بو هه ر که سیک به نومیدی خوا (واته: به زه یی خوا) و روژی دوا یی بتی، ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، هه ر که سیکش پشت هه لبات، به دنیایی خوا بینیا زی شتایشکراوه، په کی له سهر دروستکراوه کانی نه که وهتوه.

﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ لَكُمْ مَخْرَجًا وَيَنزِلَ عَلَيْكُمْ غُيُوبًا مِّنْ سَمَوَاتِهِ مَتَدَاغًا لَّيْسَ لَكُم مِّنْهُ جَاسِرٌ﴾، نيزيکه خوا له نيوان ٿيوه و ٿوانه دا که دزايه تبتان کردون، دوژمنايه تبتان کردون، خوشه ويستی بره خستی، به هوئی ٿه وه وه که ٿه وان ٿيمان دین، ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾، خواه به توانايه، ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، خواه ليئوردهی به به زه ييه.

له کو تايی دا بو ٿه وهی مسولمانان وا حاليی نه بن، که نابی سه لام و مه چه بيان له گه ل که سدا هه بن، مادام نامسولمان بن، چونکه خوا مه بهستی ٿه وه ني، بويه ده فه رموی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾، خوا ٿبتان فه دهغه ناکات، فه دهغه تان ناکات له وه که سانهی له سهر دبتان له دژتان نه چه نگاون و، له مال و حالی خوشتان وه دهريان نه ناون، له گه ٿياندا چاکه بکه ن و، هاوکاريان بکه ن له مالی خوشتايان پی به خشن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، به دلنبايی خوا به خشه رانی خوشده وين.

ٿه دی خوا ٿيگرييان له دؤستايه تبي کي لي ده کات؟ ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا بِعَدَاوَتِكُمْ﴾، خوا نه نيا چاکه کاريبتان له گه ل ٿه وان ه دا لي فه دهغه ده کات، که له سهر دبتان له دژتان چه نگاون و، له مال و حال و خانوبه ره کانی خوشتان وه دهريان ناون، پشتگيريی و هاوکاريی ٿه ويان کردوه که ٿيوه له مال و حالی خوشتان وه ده ربترين، ﴿أَن تَوَلَّوْهُمْ﴾، که دؤستايه تبيان بکه ن و نيزيکييان بکه ن، ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ههر که سيکيش دؤستايه تبي وان (ٿه هلی کوفر) بکات، نا ٿه وان ه ن سته مکاران، واته: دؤستايه تبي که سانتيک بکات که دژي دين و ژيني مسولمانان، به لام نامسولمانانتيک که دژي دين و ژينتان نين، خوا ٿيگريبتان لي ناکات له گه ٿياندا چاکه کارو به خشه رين.

مهسه له گرنه کان

مهسه له یه که م:

ریگریکردنی خوی په نهانزان ﷺ، له برواداران، که بیبروایانی دوزمنی خواو
خویان به دوست بگرن، له حالتکدا بیبروان به و هه قه ی له خواوه بویان
هاتوه، پیغمبر ﷺ و هاوه لانیان شاره دهر کردوه و، هوشداری پیدانیان که
نه و رهفتاره گومرایسه و، نه و دوزمنانه ش هه ر لیان هه لکه ون جه بیان نادهن و،
پوژی دوایش خوا ﷺ لیکان جیا ده کاته وه و، خزمایه تسی و پوله کانیشیان له
قیامه تدا، هیچ دادیان نادهن:

خوا ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَقُولُ لَهُمْ
يَالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَآيَاتِي مَرْضَىٰ يُشْرُونَ لِيْلَهُم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١﴾ إِنْ يَتَفَقَّهْتُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوَىٰ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾ لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمُ وَلَا أَزْوَاجَكُمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

شیکردنه و ی، نه م، ثایه تانه، له هه فده برکه دا:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه! خوا ﷺ نه م سوورته موباره که
وهک هه ندیک له سوورته کانی دیکه ی فورنایش یه کسه ر به: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾،
دهست پیده کات، واته: نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه! به خوا ﷺ و، به فریشته کانی
خواو، به کتیبه کانی خواو، به پیغمبرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، به پوژی
دواپی، به هه موو نه و شتانه ش که پیغمبرانی خاتم ﷺ له خوی په روهر دکاره وه
هیناونی وهک ثایین، که ده بن بروایان پښ بهتری.

۲) - ﴿لَا تَنْجِدُوا عُدْوَىٰ وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾، (ئەي ئەوانەي بروتان ھېناوہ! دۆزمنى من و دۆزمنى خۇتان مەكەنە دۆست، بە دۆست مەگرن، ھەموو پروونكەرەدوانى قورئان لەسەر ئەوہ يەكەدنكن - وەك لە ھۆي ھاتنە خوارەوہكەش دا باسماں كرد - ئەم ئايەتانە بە ھۆي ئەوہوہ كە (حاطب بن أبي بلتعجة) ﷺ نامەيەكى ناردوہ بۆ خەلكى شارى مەككەو، ھەوالى چوونى پىغەمبەرى خواي ﷺ پىداون، دابەزىون، ئەويش بە ھۆي ئافرەتتەكەوہ كە ناوى (سارە) بووہو، ئەو كاتە ھاوبەش بۆ خوا دانەر بووہ، ئافرەتتەكى گۆرانىيىژ بووہ، بە زاراوہى ئەمروھونەرمەند بووہ، لە شايى و شينى خەلكدا گۆرانىي و سروودى گوتوہ بە پارە، ئەو ئافرەتە ھاتوہ بۆ مەدينە بۆ خزمەت پىغەمبەر ﷺ و گوتوويەتى: ھاتووم ھاوكارىم بەكەي، ئەويش پىي فەرمووہ: ئەدى گەنجەكانى مەككە لە كوئىن؟ (واتە: گۆرانىيان بۆ بلىتى و پارەت بەدەئى لە شين و شايى و بۆنان دا)، ئەويش گوتوويەتى: لە دوای جەنگى بەدر ئەو حالەيان نەماوہ، كۆبوونەوہى وايان ببى من گۆرانىي تىدا بلىتم، ئنجا پىغەمبەرىش ﷺ فەرمان دەكات ھاوكارىي بەكن، حاتىيى كورى ئەبى بەلتەعەش بەو ئافرەتەدا نامەكە دەتيرى، نامەكەش بىنگومان ھەندىك شتى تىدا بووہ، دلسۆزىي نواندن بووہ لە لاين حاتىبەوہ بۆ قورەيشىيە بىبروايەكان، وەك خو لەلا خو شەويست كردنيان، نيوەرۆكەكەي ئەو چوارچىوہيەي ھەبووہ.

لە تەفسىرەكاندا ھەندىك شت باسكراوہ، بەلام من ئەو تەعبىرەي (الالوسي) م ھېناوہ كە لە تەفسىرەكەي خوئى (روح المعاني)دا^(۱) ھېناوويەتى دەلى: (صُورَةُ الْكِتَابِ كَمَا جَاءَ فِي بَعْضِ الرُّوَايَاتِ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَجَّهَ إِلَيْكُمْ بِجَيْشٍ كَاللَّيْلِ يَسِيرُ كَالسَّيْلِ، وَأَقْسِمُ بِاللَّهِ لَوْ سَارَ إِلَيْكُمْ وَحَدَهُ لَنَصَرَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ؛ فَإِنَّهُ مُنْجِرٌ لِّمَا وَعَدَهُ).

واتە: ئەوہ پىغەمبەرى خوا ﷺ بەرەو پروتان ھات، بە سوپايەك وەك شەوى تارىكە، وەك لافاو دەروات، سوئند بە خوا دەخۆم، ئەگەر بە تەنياش بۆتان بى خوا سەرىدەخات، چونكە ئەو بەلئىنەي پىداوہ بۆي دەگەيەنئتە سەر.

هه‌لّه‌ته ته‌گه‌ر و ابووبی، ته‌وه له‌راستییدا جه‌نگیکی ده‌روونییش بووه له‌دژی هۆزی قوره‌یش کردوویه‌تی و، سوودیکی نه‌وتۆی بۆیان نه‌بووه، جگه له‌ناگادا کردنه‌وه‌یان.

خوا **﴿لَا تَنْجِدُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّتُمْ اُولِيَاءَ﴾**، پسپوړانی زمان گوتوویانه: (العَدُوُّ ذُو الْعَدَاوَةِ فَعُوْلٌ بِمَعْنَى فَاعِلٍ، مِنْ عَدَا يَعْدُو، مِثْلُ عَقَا يَعْفُو عَقْوًا، وَالْإِتِّخَاذُ افْتِعَالٌ مِنَ الْأَخْذِ لِلْمُبَالَغَةِ فِي الْأَخْذِ)، وشه‌ی (عَدُوٌّ) یانی: خاوه‌ن دوژمنایه‌تی (ذُو الْعَدَاوَةِ)، (عَدُوٌّ)ش (فَعُوْلٌ) ه به‌مانای (فاعل)ه، ته‌صلی وشه‌که له‌(عَدَا)وه هاتوه (عَدَا يَعْدُو، أَي: جَاوَزَ يَتَجَاوَزُ) وه‌ک (عَقَا يَعْفُو) واته: تیبه‌راند، وشه‌ی (إِتِّخَاذٌ) یش له‌سه‌ر کیشی (إِفْتِعَالٌ)ه و به‌مانای گرتنه، به‌لام بۆ زیده‌رۆییکردنه له‌گرتندا.

واته: چاک‌گرتن، یانی: دوژمنی من و دوژمنی خۆتان به‌دۆست مه‌گرن، وشه‌ی (إِتِّخَاذٌ) مانای هه‌لبژاردن (إِضْطْفَاءٌ) یش ده‌گه‌یه‌نت، وه‌ک خوا **﴿لَا تَنْجِدُوا﴾** له‌سووره‌تی (آل عمران)دا ده‌فه‌رموی: **﴿وَيَتَّخِذْ مِنْكُمْ شُرَكَاءَ﴾**، واته: شه‌هیدان له‌نیوتاندا هه‌لبژیری، لیره‌ش واته: ئیوه دوژمنی من و دوژمنی خۆتان هه‌لمه‌بژیرن به‌دۆست و پشتیوانی خۆتان.

۳- **﴿تَلْقَوْتِ الْيَتِيمَ بِالْمُودَةِ﴾**، ئیوه خۆشه‌ویستیان بۆ فریده‌ده‌ن، لیره‌دا که ده‌فه‌رموی: **﴿تَلْقَوْتِ الْيَتِيمَ﴾**، به‌دوو شیوه‌زانیان له‌رووی پرژمانیه‌وه قسه‌یان لێ کردوه، سه‌ره‌تاش ده‌لێن: وشه‌ی (تَلْقَوْنِ) له‌(إِلْقَاءٌ)وه هاتوه که چاوه‌گه، (الإِلْقَاءُ: رَمِي مَا فِي الْيَدِ إِلَى الْأَرْضِ، وَاسْتَعْبِرَ لِإِيقَاعِ الشَّيْءِ بِدُونِ تَدْبِيرٍ) (إِلْقَاءٌ): له‌ته‌صلدا بریتیه له‌وه‌ی شتیکت به‌ده‌سته‌وه‌بێ و، فره‌ی بده‌یه سه‌ر زه‌وی، لیره‌دا خوا زراوه‌ته‌وه بۆ نه‌جماندنی کاریک به‌بێ تیه‌وامان و بیرکردنه‌وه.

لیره‌دا که ده‌فه‌رموی: **﴿تَلْقَوْتِ الْيَتِيمَ بِالْمُودَةِ﴾**:

آ- هه ندیک له زانایان ناویان لیکداوه ته وه: (تُوصَلُونَ إِلَيْهِمْ أَمْوَدًا، وَالْبَاءُ زَائِدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ) یانی: (تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمُ أَمْوَدًا)، خو شو یستنتانایان پئده گه یه نن، چونکه (القاء) پئویستی به پیت ناکات تا کو تپه ریتئ بؤ بهرکار به لکو بؤ خوئی بهرکار، ده خوازی، (ألقى ألقاه) یانی: (تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمُ أَمْوَدًا)، به لأم پیتی (ب) لیره دا زیاد کراوه، بؤ جه ختکردنه وه و تو خکردنه وهی و اتایه که هی.

ب- (الزجاج) به کیکه له شاره زایانی زمانی عه پهبیی و له ته فسیریش، ده لئ: (تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ أَخْبَارَ النَّبِيِّ ﷺ وَسِرَّهُ بِالْمَوَدَّةِ الَّتِي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ) بویه وشهی (القاء) به (ب) بهرکاری خواستوه، واته: ئیوه هه و اله کانی پیغهمبه ر ﷺ و نهئیی پیغهمبه ریان بؤ فریده ده ن و ده تیرن، به هوئی نه و خو شه ویستی به وه که له به ینتاندا هه یه.

که واته: به پیتی نه م مانایه، پیتی (ب) ده بیته (ب) ی هوکار (باء السببية) وه ک: (كَتَبْتُ بِالْقَلَمِ) واته: به قه له مه که نووسیم، (تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمُ بِالْمَوَدَّةِ)، واته: نهئیی و هه و اله کانی پیغهمبه ر ی خوا ﷺ به هوئی نه و خو شه ویستی به ی له به ینتاندا هه یه، بؤ کافر ده کان ده تیرن.

۴- ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ له حالیکدا نه وان بیپروان به و هه قهی بؤتان هاتوه، نه و هه قهی له قورئاندا و له ریبازی پیغهمبه ردا ﷺ بهرجهسته یه، نه وان پئی بیپروان، هه ندیک له خوئنه ره وانی قورئانیش خوئندوو یانه ته وه: (وَقَدْ كَفَرُوا لِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ) واته: به هوئی نه و هه قه وهی بؤتان هاتوه، نه وان بیپروان، یاخود: سپله و ناسوپاسن.

۵- ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِنَّا لَهُمُ أَنْ نُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾، (هه ر به وه نده ش وازیان نه هئناوه که به و هه قهی بؤتان هاتوه، بیپروابن و ره فزی بکه ن، به لکو) پیغهمبه ریش ﷺ و ئیوه ش و ده درده نئین، له سونگهی نه وه وه که پرواتان به خوای پهروه دکارتان هه یه، واته: هه ر نه وه نده نیه که پروا به و هه قه نه که ن، به لکو پیغهمبه ر ی خوا ﷺ ئیوه ش و ده درده نئین، بویه ش به کرداری ئیستا (مضارع) هئناویه تی، تا کو وئنه که بخاته بهرچاو، نه گه رنا به دلئیایی ده رکردنه که یان پیشت ر بووه.

هه‌لێه‌ته لێره‌دا که ده‌فه‌رموێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ژی‌وه‌ش وه‌ده‌رده‌نین، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که بڕواتان به‌خوای په‌روه‌ردگارتان هه‌تاوه، مه‌رج نیه‌ مه‌به‌ست ئه‌وه‌ بێ که رێک گوته‌یان: ده‌بێ بپۆن! به‌لکو (الإخراج هنا الحملُ على الخروج، وأسندُ إلى جميعهم لِرِضَاهُمْ بِهِ)، وه‌ده‌رنان لێره‌دا مه‌به‌ست پێی ناچارکردنه‌ به‌رۆیشتن، بۆیه‌ش فه‌رمووویه‌تی: (يُخْرَجُونَ) هه‌موویان، که هه‌مووشیان نه‌بوون، مسوڵمانانیا نایاری رۆیشتن و ئاواره‌بوون کردن، به‌لام چونکه هه‌موویان پازی بوون به‌وه.

ئج‌ا هۆکاره‌که‌ش چی بووه؟ ﴿أَنْ تَوْمُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾، یانی: (بَسَبَبِ أَنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ تَعَالَى) به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که ژی‌وه‌ بڕواتان به‌خوای په‌روه‌ردگاری خۆتان هه‌تاوه.

ئه‌وه‌ش هه‌مووی بۆ خسته‌نه‌رووی ئه‌وه‌یه، که ژی‌وه‌ دۆستایه‌تی کردنتان له‌گه‌ڵ نه‌واندا، شتیکی زۆر هه‌له‌یه، چونکه:

١- نه‌وان ئه‌وه‌هه‌قی بۆ ژی‌وه‌ هاتوه‌ له‌خواوه، ره‌فزی ده‌که‌ن.

٢- هه‌ر به‌وه‌نده‌شیا نواز نه‌هه‌تاوه، به‌لکو ژی‌وه‌یه‌ک که بڕواتان به‌وه‌هه‌قی هه‌تاوه‌ له‌خواوه‌ بۆتان هاتوه، ناچاریان کردوون ولاتیش به‌جێبه‌ێڵن و شاربه‌ده‌ریان کردوون!

٦- ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرِحْتُمْ جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِي وَأَبْغَاءَ مَرْضَاتِي﴾، (الطبري) گوتووویه‌تی: (هَذَا مِنَ الْمُؤَخَّرِ الَّذِي مَعْنَاهُ التَّقْدِيم)، ئه‌مه‌ دواخراوێکه مانایه‌که‌ی له‌پێشه‌وه‌یه، ئه‌گه‌ر ژی‌وه‌ ده‌رچوون له‌پێناوی تێکۆشان له‌رێی خواداو بۆ داواکردنی ره‌زاهه‌ندییم، دۆژمنی خواو دۆژمنی خۆتان به‌دۆست مه‌گرن، مادام حالیا ن به‌و شیوه‌یه‌ که باسکرا.

که ده‌فه‌رموێ: ﴿جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِي وَأَبْغَاءَ مَرْضَاتِي﴾، هه‌م (جهاد)، هه‌م (إبتغاء) هه‌ردووکیان چاوگن و (منصوب) ن له‌سه‌ر حاله‌تی به‌رکاری پێناو (مفعول من أجله) واته: ئه‌گه‌ر ژی‌وه‌ له‌پێناوی ئه‌وه‌دا که له‌رێی مندا تێکۆشن و

رەزامەندىيى مەن بخوازن و داوا بىكەن، ھاتوونە دەرى و كوچتان كوردە، دوژمنى مەن و دوژمنى خۇتان بە دۆست مەگرن.

دوایی خوا ﷻ دووبارە باسى دەكاتەو، ئەمە شىۋازى (ئىطناپ)د، واتە: بە درىژىيى باسكردن، لەبەر ئەوۋى ھالەت و مەقامەكە دەيخووزى، تاكو چاك پروون بىتتەو.

(۷) - ﴿تَسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ﴾، تىوہ بە پەنھانىي خۇشەويستىي خۇتانيان بۇ دەئىرن، (الإسراء: التَّحَدُّثُ وَالْإِخْبَارُ سِرًّا)، (سرار) بريتتە لە قسەكردن و ھەوالپىندانى پەنھان. كە دەفەرموى: ﴿تَسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ﴾، ئەمىش زانايان بە دوو شىۋە لىكىيانداوئەتەو:

يەكەم: ﴿تَخْبِرُونَهُمْ سِرًّا بِسَبَبِ الْمُودَةِ، أَي بِسَبَبِ طَلَبِ الْمُودَةِ لَهُمْ﴾، تىوہ بە پەنھانىي ھەواليان بۇ دەئىرن، بە ھۆى خۇشەويستىيەو واتە: بۇ ئەوۋى ئەوان تىوہيان خۇشبوۋى.

دووم: ﴿تَسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ وَالْبَاءُ زَائِدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ، مِثْلُ وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾، تىوہ خۇشەويستىي خۇتانيان بۇ پەنھان دەكەن، پىتى (ب) لىرەدا زىاد كراوہ بۇ جەختكردنەوۋى واتايەكەي، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ (المائدة، ئەصلى خۆى: ﴿وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ﴾ دەستى تەر بەسەرتاندا بىتن، مەسحى سەرتان بىكەن، بەلام كە (ب)ەكەي چۆتەسەرى، مانايەكەي بەھىتر دەكات، نىجا ھەر كامىكيان بى، كە لە يەك كاتدا ھەردو واتايەكەش دەگرىتەو:

أ- تىوہ بۇيە قسەي پەنھانىان بۇ دەئىرن و، لە نەپىيەكانى پىغەمبەرى خوا ﷺ ناگاداريان دەكەنەو، دەتانەوى ئەوان تىوہيان خۇشبوۋى، وەك حاتىيى كورى ئەبى بەلتەعە بە ئاشكرا وايگوتو، لە ھۆى ھاتتە خوارەكەيدا باسمان كرد دەلئ: مەن كابرايەكى غەوارەو غەرىب بووم لە نىۋ قورەيشدا، ھىچ كەسم نەبوو لەوى براو كورەكانم بپارىژى، ويستم چاكەيەكم لە چاوياندا ھەبى، بەھۆى ئەوۋە ميان خۇشبوۋى و متمانەم پىبىكەن، و ناگايان لە بەرژەوۋەندىيەكان و كەس و كارەكەي مەن بى.

ب- ئىۋە بە پەنھانىي خۆشەويستىي خۆتانيان بۆ دەردەبەرن، لە پىناۋ پاراستنى بەرژەۋەندىيە دىنبايەكانتان دا.

۸- ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَمْتُمْ﴾، منىش زانانترم بەۋەي دەپشارنەۋە، بەۋەش كە ئاشكرای دەكەن.

ئەم رستەپە دەكەۋىتە شوئنى حالّ لە رووی زمانى عەپەبىيەۋە، واتە: لە حالئىكدا كە من زانانترم بەۋەي پەنھانى دەكەن، بەۋەش كە ئاشكرای دەكەن، كەچى:

أ- خۆشەويستىي خۆتانيان بۆ دەنئىرن بە پەنھانىي.

ب- ياخود: كارئىكى وا دەكەن بەتەماي ئەۋەي ئەۋان ئىۋەيان خۆشبوئى.

۹- ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾، ھەر كامئىك لە ئىۋەش وا بكات.

پسپوړانى زمان گوتوويانە: (صَمِيرَ الْغَيْبَةِ فِي يَفْعَلُهُ عَالِدٌ إِلَى الْإِتْخَاذِ وَالْمَفْهُومُ مِنْ فَعَلَ لَا تَتَّخِذُوا)، واتە: پاناۋ نادىارى (يَفْعَلُهُ) دەچىتەۋە بۆ (إِتْخَاذِ) و، بۆ ئەۋەي دەفامرئتەۋە لە وشەي (لَا تَتَّخِذُوا) واتە: ھەر كەسئىك ئەۋ كارە بكات و، ئەۋ بە دۆستگرتنە بكات و، كافرەكان بە دۆست بگرئى، دۆژمنى خواۋ دۆژمنى خۆيان بە دۆست بگرئى لە ئىۋە، ئەي مسوئەبائىنە!

۱۰- ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، بە دئىبايى رپئى راستى ون كرده، لئىرەدا رپئى راست (سواء السبيل) خوازراۋەتەۋە بۆ چاكىي و سەرراستىي، واتە: ئەۋ حالەتەي كە دەبوۋايە ئەۋ ئەنجامى بدات، برىتى بوو لە رپئى راستگرتن، رپئى راست گرتنەكەش برىتى بوو لە چاكىي و خۆپاگرىي و پيشان نەدانى دۆستايەتئىي و خۆشەويستىي بۆ كافرەكان، ئنجا ھەر كەسئىك لە ئىۋە ئەۋان بە دۆست بگرئى، مسوگەر ئەۋ رپئى راستە، ئەۋ ھەلوئىستە راست و رەفتارە چاكەي، دەبوۋايە لە خۆيدا بپهئىنئىتە دى، ونى كردهۋ لئى تئىكچوۋە.

۱۱- ﴿إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾، نه گهر نهوانه ٲیوه یان بهر په ل بکهوٲ، ٲیوه یان لئ هه لکهوٲ و زه فهرتان پٲ بهرن، بٲان ده بنه دوژمن، (يَتَّقُواكُمْ) (تَقَفْ: الحَدَّثِي فِي إِذْرَاكِ الشَّيْءِ وَفَعَلَهُ تَقَفَ)، (تَقَفَ) به مانای کارامه یی و لیزانییه له په یردن به شٲیک و ، نه جامدانی شٲیکداو کرداره که ی (تَقَفَ) به.

﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾، بٲان ده بنه دوژمن و زه برتان لٲده ده دن، (أَي: كَيْفَ تَقِفُ الْعَدَاوَةَ لَكُمْ)، یانی: له پٲکهاته یاندا دوژمنابه ٲی هه یه بو ٲیوهو، دوژمنابه ٲیبه که یان بو ٲیوه زور خه ست و خو له.

۱۲- ﴿وَبَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَهُمْ بِالسُّوءِ﴾، (نه گهر زه فهرتان پٲ بهرن و، ٲیوه یان لئ هه لکهوٲ، بٲان ده بته دوژمن و)، ده ستیشیان و زمانیشیانان به خراپه بو درٲژ ده کن، واته: نهو ی له ده ستیان بٲ له دژتان ده یکه ن و، نهو ی به زمانیان دابٲ، له قسه ی خراب پٲتان ده لٲن، یانی: که مته رخه می ناکه ن له زیان پٲکه یان دنتاندا به هه موو شٲیوه یه ک، چونکه به زور یی خه لک به زمان و به ده ست زیان به یه کدی ده گه یه نٲ، به زمان: قسه ی ناشیرین و بوختان و درٲو شٲی خراب گوتن، به ده ستیش به کرده وه زیان پٲکه یان دن، (الْبَسْطُ مُسْتَعَارٌ لِلْكَثْرِ) (بسط): به مانای فراوان کردنه، به لام لٲره دا خوازراوه ته وه بو زور یی، واته: به ده ست و به زمان زور زیانتان پٲ ده گه یه ن.

۱۳- ﴿وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾، (به وه نده ش ٲیکتییفا ناکه ن به ده ست چیمان له ده ست بٲ له دژتان بیکه ن و، به زمان چیمان له زار رابٲ، پٲتان بلٲن، به لکو) به دلش خوزگه ده خوازن و، زور پٲیان خو شه و هز ده کن ٲیوه ش بیپروا بن، (و) ی (وَوَدُّوا) بو حاله یانی: نهوان ٲیستا له حالٲیکدان، بیپروای و هه لکه رانه وه ی ٲیوه به ناوات ده خوازن یانی: ٲیستا که زه فهریان پٲ نه بردوون، خوزگه و ناوات ده خوازن و هز ده کن کافرتان بکه نه وه، نه دی نه گهر زه فهرتان پٲ بهرن؟ بیگومان خراپه تریشیان بٲان له هه گبه دا هه یه.

که واته: ﴿وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾، (تکفرون) ده بٲته چاوگ (أَي: وَوَدُّوا كُفْرَكُمْ)، بیپروایستان هز پٲده کن و به خوزگه ی ده خوازن.

نجا خوا بِقَوْلِهِ له تايه تی ستيه مدا تهو پالنه رو هاندره ری وای لهوانه کردوه بهو شیوهیه له گه ل ببیروایه کاندایه مامه له بکن، ده خاته روو، ده فهرموئی:

۱۴- ﴿لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ﴾، نه خزمه کانتان نه رۆله کانتان سوودتان پی ناگه یهن، واته: تپوه له پیناوی خزمه کان و رۆله کانتاندا نهوه ده کهن، چونکه حاتیب گوتی: کوپه کان و خزمه کانم لهوین، نجا که حاتیب نهوهی لی ناشکرا بووه، پهنگه خه لکی دیکهش بووبن تهوهی له دلدا بووبن، یان خه لکی دیکهش بووبن وای کردبن، به لام نامه ی نه نار دبن، یان لپی ناشکرا نه بووبن، خوی په نهانزان به گشتی فهرموویه تی، وهک زور جاریش گوتوومانه: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْتَنِعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، (به دنیایی تابهت بوونی هوکار، ری له گشتگیر بوونی واتا ناگری).

وشه ی (أَرْحَامٍ) کوئی (رَحِم) ه لیره دا که ده فهرموئی: (أَرْحَامِكُمْ: أَي دَوَا أَرْحَامِكُمْ)، خاوهن خزمایه تپیه کانتان، بویهش پالندراو (مُضَاف) ه که، یانی: (دَوَا) قرتب تراوه، چونکه ده زانری.

واته: خاوهن خزمایه تپیه کانتان له گه ل رۆله کانتان (ته گهر کوپن، ته گهر کچن)، هیچ سوودتان پی ناگه یهن.

۱۵- ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، له رۆزی قیامه تدا، (خزمه کانتان و رۆله کانتان هیچ سوودتان پیناگه یهن)، یاخود: (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) په یوه سته به دوی خو یه وه: ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقْضَلُ بَيْنَكُمْ﴾، له رۆزی قیامه تدا، له رۆزی هه لسانه وه دا خوا لیکنان جیا ده کاته وه، نهو خزمانه تان که ببیروان، نهو رۆلانه تان که ببیروان، خوا ده بانخاته لایه ک و، تپوهش که بروادارن، ده تانخاته لایه کی دیکه وه، لیکنان جیا ده کاته وه.

بویه زانایان لیره دا گوتوو یانه: (يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَنْزَعُهُ لَنْ نَنْفَعَكُمْ، وَيَفْصَلُ بَيْنَكُمْ)، هه ردوو کرداره که هه ر کامیکیان (يَوْمَ الْقِيَامَةِ) بو لای خو ی په لکیش ده کات:

۱- ﴿لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، له رۆزی قیامه تدا نه خزمه کانتان نه رۆله کانتان سوودتان پی ناگه یهن.

۲- یا خود ﴿لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ﴾، لیره نهو رسته به کو تایی دی، دواتر: ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ﴾، له رۆژی قیامه تدا خوا لیکتان جیا ده کاته وه.

(۱۶)- ﴿يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ﴾، له به کتان جیا ده کاته وه، لیره دا مه به ست له (فصل) لیک جیا کردنه وه یه، چونکه (فصل) له قور تاندا به مانای دادوهریی کردنیش هاتوه، (یوم الفصل) واته: رۆژی دادوهریی کردن، چونکه که دادوهریی ده کری، نه وه ی له سه ره هه قه وه نه وه ی له سه ره ناهه قه، لیک جیا ده کری نه وه، به لأم لیره دا مه به ست پیتی لیک جیا کردنه وه یه نه ک دادوهریی کردن.

رسته ی: (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ)، به چوار چۆر خویندرا وه ته وه:

۱- (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ).

۲- (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ).

۳- (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ)، لیک جیا ده کری نه وه.

۴- (يَقْضِلُ بَيْنَكُمْ)، لیک جیا ده کری نه وه.

هه ره چواریشیان واتا به که یان زۆر لیک نیزیکه.

(۱۷)- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، خواش ﴿يُنْفِخُ﴾ بینهری نه وه به که ده یکه ن.

که ده قهرمو ی: خوا بینهری نه وه یه که ده یکه ن، هه م موژده وه دلخۆشیی تیدایه بو نه وانیه فه رمان به ریی خوا ده که ن، واته: نه گه ره خوراگر بن به ران به ره ته مع و به رژه وه هندی به کانتان و، که له پیناوی خزمایه تیی و رۆله وه نیزیکه کانتاندا، خو تان له شیریی خوا نه ده ن و، خو تان تووشی ناشه رعیی نه که ن، خوا نه و کرده وه هه لو یسته تان ده بیینی، نه مه دلخۆشکردن و گفت پیدانه، به لأم له هه مان کاتیشدا هه ره شه کردنه واته: نه گه ره تیره بو پاراستنی به رژه وه هندی به کانتان و له پیناوی پاراستنی خزماتان و رۆله کانتاندا، خو تان تووشی ناشه رعیی بکه ن و، که یین و به یینی نا ره وا له گه ل نه هلی کوفردا بکه ن، ته وه خوا ده تان بینینی! نه مه شه هه ره شه یه کی پتچرا وه یه.

هەلۆهستهیهک له باره‌ی سیخووبیهوه بۆ دوژمنانی ئیسلام

بێگومان ئەوه‌ی حاتییی کوری ئەبی به‌لته‌عه کردوویه‌تی، جوړیک بووه له سیخووبی کردن و جاسووسی بۆ ئەهلی کوفر، نجا ئایا حوکمی ئەوه چۆنه؟ له‌و باره‌وه به‌ باشم زانی چه‌ند قسه‌یه‌ک له تەفسیره‌که‌ی (القرطبی)^(١) بێنین، چه‌ند قسه‌یه‌کی گرنکی کردوون، که پێم وایه رای زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زانیانی کۆ کردۆته‌وه له‌و قسانه‌یدا، پێشقی قسه‌کان دێنم به‌ ده‌قه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی خووی، له‌به‌ر ئەمانه‌تی عیلمیی، دوا‌ییش به‌ کوردیی واتایان ده‌که‌ین، (القرطبی) نووسیه‌تی:

(مَنْ كَثُرَ تَطَلُّعُهُ عَلَى عَوْرَاتِ الْمُسْلِمِينَ، وَيَنْبُئُهُ عَلَيْهِمْ، وَيَعْرِفُ عَدُوَّهُمْ بِأَخْبَارِهِمْ، لَمْ يَكُنْ بِذَلِكَ كَافِرًا، إِذَا كَانَ فَعَلَهُ يَغْرِضُ دُنْيَوِيٍّ، وَاعْتِقَادُهُ عَلَى ذَلِكَ سَلِيمٌ، كَمَا فَعَلَ حَاطِبٌ حِينَ قَصَدَ بِذَلِكَ اتِّخَاذَ الْيَدِ، وَلَمْ يَنْوَ الرَّدَّهَ عَنِ الدِّينِ، إِذَا قُلْنَا: إِنَّهُ لَا يَكُونُ بِهِ كَافِرًا، فَاخْتَلَفَ النَّاسُ: فَهَلْ يُقْتَلُ بِهِ حَدًّا أَمْ لَا؟ فَقَالَ مَالِكٌ، وَابْنُ الْقَاسِمِ، وَأَشْهَبُ: يَجْتَهِدُ فِيهِ الْإِمَامُ. وَقَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ: إِذَا كَانَتْ تِلْكَ عَادَتَهُ، فُقِلَ لِأَنَّهُ جَاسُوسٌ، فَإِنْ كَانَ الْجَاسُوسُ كَافِرًا، فَقَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: يَكُونُ نَقْضًا لِعَهْدِهِ. وَقَالَ أَصْبَغُ: الْجَاسُوسُ الْحَرْبِيُّ يُقْتَلُ، وَالْجَاسُوسُ الْمُسْلِمُ وَالذَّمِّيُّ يُعَاقَبَانِ إِلَّا أَنْ يَتَعَاهَذَا عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَيُقْتَلَانِ، وَقَدْ رَوَى عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ أَتَى بَعْضَ الْمُشْرِكِينَ اسْمُهُ فُرَاتٌ بِنُ حَيَّانَ، فَأَمَرَ بِهِ أَنْ يُقْتَلَ، فَصَاحَ: يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ! أَقْتُلُوا وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ فَخَلَّى سَبِيلَهُ. ثُمَّ قَالَ: «إِنْ مِنْكُمْ مَنْ أَكَلَهُ إِلَى إِيْمَانِهِ، وَمِنْهُمْ فُرَاتٌ بِنُ حَيَّانَ») (أخرجه أبو داود: ٣٦٥٢).

واتە: ھەر كەسىك زۆر سۆراغى كەلىن و نەپىيەكانى مسولمانان بىكات و، دوژمنەكانيان لە كەم و كورپى مسولمانان و، لە كەلىنەكانيان ناگادار بىكاتەو، دوژمنەكان لە ھەوآلى مسولمانان ناگادار بىكاتەو (واتە: سىخورپى بىكات، جاسووسىي لەسەر مسولمانان بىكات)، بە ھۆى ئەو ھەو ھەو كافر نابى، ئەگەر كردهو ھەو ھەو بۆ مەبەستىكى دىيالى بى، ئىعتىقادو پروايەكەى سەلامەت بى لە جىيى خۆى، ھەك حاتىيى كورپى ئەبى بەلتەعە كرى، كاتىك ئەو ھەو كرى مەبەستى ئەو ھەو بوو چاكەبەكى لە چاوى كافرەكاندا ھەبى، مەبەستى ھەلگەرانەو ھەو ھەو لە دىن (ھەك دوآيى پىغەمبەرىش ﷺ) ھەرمووى: راست دەكات، ئىجا ئەگەر گوتمان بەو كافر نابى، ئايا ئەو مسولمانە ھەك سزايەك پىتى دەكوژرى؟ لەو بارەو زانايان را جىايان ھەبە، مالىك و ئىبنو قاسم و ئەشھەب (مالىك سەر مەزھەبەكە ھەو، ئىبنو قاسم و ئەشھەبىش دوو زاناي موعتەبەرى مەزھەبى مالىكىن) گوتوويانە: ھوكمرانى مسولمانان لەو بارەو كۆشش دەكات و بۆى ھەبە برىار بدات، عەبدولمەلىكىش (كە يەككە لە زانايانى مالىكى مەزھەب) دەلىق: ئەگەر عەدەتى ئەو مسولمانە ھەر برىتى بوو بى لە سىخورپى كرى، دەكوژرى، چونكە ئەو كاتە بە جاسووس لە قەلەم دەدرى، (نەك جارىك دوو جار لە پىتى دەچوو بى، بەلكو ھەروا عەدەتى بى، دەكوژرى، چونكە مالىك راى واىە كە جاسووس دەكوژرى، ئەگەر جاسووسەكە مسولمان بى، بەلام ئەگەر جاسووسەكە كافر بى (واتە: جوولەكە ھەو لە ولاتى مسولماندا ھەو، ئەبىرەئىيە، يەزىدىيە، ئەوانەى لە دەولەتى ئىسلامى دەژىن، بەلام مسولمان نىن، ئەگەر جاسووسەكە نامسولمان بوو)، ئەوزاغى گوتوويەتى: بە ھۆى ئەو جاسووسىيە ھەو پەيمانەكەى خۆى ھەلەشاندۆتەو، (ئەو مافى پەنا بەرى و ھاوولاتى بوونەى پىدراو، ئەو مافە ھەلەو ھەلەو شىئەتەو، ئەصەغ (يەككە لە زانايان) گوتوويەتى: جاسووسى جەنگاوەرى دژى مسولمانان، (ھرى) واتە: كە دژى مسولمانان دەجەنگى، دەكوژرى، بەلام جاسووسى مسولمان و جاسووسى

هاوبەیمان (ذُمَّيًّا) جووله که یه، نه صرائیه نه وانه ی له ولاتی مسوولماناندا ده ژین، نه وانه سزا ده درین، مه گەر به ناشکرا دژایه تیی ئیسلام و مسوولمانان بکن، نه و کاته ده کوژرتن (ئنجبا له و باره وه ئەم فەرمايشته ی پتغه مبهری خوی ﴿هیناوه﴾، عه لی (خوا ئیی رازی بئ) گنراویه ته وه که پوژیک جاسووسیکیان له هاوبه ش بو خوا دانهران هینایه لای پتغه مبهر ﴿عین﴾ واته: جاسووس، چونکه مرؤف به چاو سیخوویی ده کات، نه و سیخووره ناوی فوراتی کوری چه بیان بوو، پتغه مبهر ﴿فرمانی کرد بکوژرتی، نه ویش هاواری کرد: نه ی کۆمه لی پشتیوانان! نایا ده بئ بکوژرتیم له حالیکدا من شایه دیی ده ده م: بیجگه له خوا هیچ په رستراویک نیه و، موحه ممه د ره وانه کراوی خویه؟!، ئنجا پتغه مبهر ﴿فرمانی کرد: به ریده ن، ئازادی بکن، دواپی پتغه مبهر ﴿فرمووی: هه تانه هه والهی ئیمان که ی خوی ده که م، واته: نه و ئیمان ه ی ده ریده بپرتی﴾، یه کیک له وانه فوراتی کوری چه بیان ه.

چونکه له ئیو موشریکه کان بووه و پتغه مبهری خوا ﴿هیزانیوه، وایزانیوه هه ر موشریکه، به لام که هاتوه و شایه تمان هیناوه، پتغه مبهر ﴿زانویه تی مسوولمانه و نه یکوشتوه، ئەمه به لگه یه له سه ر نه وه ی جاسووسی مسوولمان ناکوژرتی، هه لبه ته رای واش هه یه که ده کوژرتی، به لام نه گەر کردبی به عاده ت و پیشه ی بریتی بئ له جاسووسی^(۱).

(۱) له ته فسیری سوورەتی (الحجرات) یشدا، کورته باسیکمان له باره ی سیخووریکردنه وه کردوه.

مهسه له ی دووهم:

سهرنجراکیشانی خوا ﷺ بۆ برواداران که دهبن له بواری دووری گرتن له بیروایانی دوژمن و دژدا، ئیبراهیم ﷺ، هاوه لانی و شوینکه وتوانی بکه نه سه ره مشق، که به روون و راشکاوایی دووری خویمان له کومه له که بیان راگه یاند به هوی بیروایانه وه، به لام دهبن داوای ئیسوردن کردنی ئیبراهیم ﷺ بۆ بابی، نه که نه جیسی ته ماشایان و جیسی کردنه سه ره مشق، ههروه ها پتویسته به هره له وه هه ئویسته یان وه برگرن که له خوا پارانه وه، نه یان کاته مایه ی فیتنه بۆ بیروایان و لییان ببووری، دوایی جه ختکردنه وه ی سه ره مشق بوونی ئیبراهیم ﷺ، هاوه لانی بۆ هه ر که س، بروای به خوا و روژی دوایی هه بن:

خوا ده فه رموی: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَتَرِيَهُمْ إِنَّا بَرَاءٌ مِّنْكُمْ وَمِمَّا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿١﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْرِضْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له چه فده برکه دا:

(١) - ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، به دلنایایی بۆ تیه وه له ئیبراهیم و ته وانیه له که لی بوون، سه ره مشقییه کی باش هه یه، په یره ویی لیکردنیکی باش هه یه، وشه ی (أسوة) خویندراویشه ته وه: (إسوة)، (إسوة) و (أسوة) مادام به (حَسَنَةً) وه سف کراوه (أَي حَاصِلُهُ حَمِيدَةٌ تَقْتَدُونَ بِهَا) سیفه تیکی باش که تیه و چاوی لئ ده که ن، (الأسوة أَوْ الْإِسْوَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا الْإِنْسَانُ فِي اتِّبَاعِ غَيْرِهِ)، (أسوة) ته وه حاله ته یه که مروف

دەچیتە سەری بە ھۆی شوینکەوتنی جگە لە خۆیەو، ئنجا ئەگەر چاک بێ چاک و، ئەگەر خراپیش بێ خراپ.

﴿ فِي إِتْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ ﴾، خوا دەفەرموێ: سەرمەشقییەکی باش ھەیە بۆ تێو، لە کێدا؟ لە ئیبراھیمدا (عَلَيْهِ السَّلَام)، ئەوانە ی لەگەڵیدا بوون، یانی: ھاوئەوانی ئیبراھیم (عَلَيْهِ السَّلَام)، ھەندێک لە زانیان گوتووینانە: کە ئیبراھیم (عَلَيْهِ السَّلَام) لە شوینی خۆی (ئووری کلدانییەکان) خستووینانە تێو مەنجه نیکەو و فریاندانەو تە تێو ناگری سوور، کەسی لەگەڵ نەبوو، تەنیا بوو و تەنیا ساری ھاوسەری لەگەڵی بوو، دەر بە دەر بوون بۆ شام، لەبەر ئەوە مەبەست لە ﴿ وَالَّذِينَ مَعَهُ ﴾ پیغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) کە شوینکەوتووی ئەو بوون، دەتێم: مادام خوا دەفەرموێ: ﴿ وَالَّذِينَ مَعَهُ ﴾، ئەوانە ی لەگەڵیدا بوون، بێگومان کە ساتیک ھەبوون لەگەڵیدا بوون، ھەرچەندە بۆ تیمەش زانراو نەبن، جاری پێش ھەموو کەسیک ئەوە (سارا خان)ی خێزانی لەگەڵیدا بوو، دوا یی لووطی برازای لەگەڵیدا بوو، دواتر ھاجەری خێزانی لەگەڵیدا بوو، دوا یی ئیسحاق و ئیسماعیلی کۆری (عليهم الصلاة والسلام) لەگەڵیدا بوون، ئنجا ھیچ ماکوول نیە، ئیبراھیم (عَلَيْهِ السَّلَام) کە لە دەقەری ھەرێان بوو، دوا یی چوو بۆ لای فەلەستین، دوا یی چوو بۆ میسر، دوا یی چوو بۆ حیجاز، ھیچ ماکوول نیە لە ھەموو ئەو ھاتن و چوونانەدا، ئیبراھیم (خليل الله عَلَيْهِ السَّلَام) کە ساتیک پرۆاداری لەگەڵدا نەبوون، بۆیە ئەو رایە راستە کە ئیبراھیم و ئەوانە ی لە خزمەتی دابوون واتە: لەگەڵیدا بوون لە ژبانی دنیا دا و ھاوچەرخ ی بوون.

﴿ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرْهَاتُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ﴾، کاتیک بە خەڵکە کە ی خۆیان یان گوت: تیمە لە تێو بەرین و لەو ھش کە جگە لە خوا دەپەرسن (بُرءاء) کۆی (بُرءاء) ھە وک چۆن (کُرءاء) کۆی (گَریم) ھ، ھەرودە ھا خۆتێراویشە تەو: (بُرءاء)، (بُرءاء) ھە وک (تئام) و (ظئار)، (تئام) کۆی (توأم) ھ، و (ظئار) کۆی (ظئر) ھ، (توأم) واتە: دووانە، (ظئر) ئەو ئا فرەتە ی شیر دەدات بە مندال و دایکی خۆشی نیە، یانی: دایەن، ھەرودە ھا

خوینراویشه تهوه: (پراء)، (پراء) یش کوی (بریء) ه، وهک چۆن (گرام) کوی (گرم) ه، واته: تیمه له تیوه دوورین، ههروهها له وهش که له جگه له خوا دهپه رستن، تیمه لیتان دوورین.

(۳) - ﴿كَفَرْنَا بِكَ﴾، تیمه به تیوه بیپرواین، واته: بیپرواین بهوهی پرواتان پتهیناوه له بهتکان، یاخود: بیپرواین به دینه که تان، یاخود: بیپرواین به کرده وه کانتان.

(۴) - ﴿وَلَدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا﴾، دوژمنایه تی و رق لیهه لسان بو هه میسه له تیوان تیمه و تیوه دا ناشرکا بووه.

(۵) - ﴿حَتَّى تَقُومُوا لِلَّهِ وَحَدًّا﴾، هه تا ته نیا بروا به خوا دینن، واته: هه تا بیپرواده بن به په رستراوه کانی دیکه و، ته نیا بروا به خوا دینن، وهک تاکه په رستراو.

(۶) - ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ﴾، جگه لهو قسه یه ی ئیبراهیم عليه السلام که به بابی گوت: داوا ی لیبوردنت بو (له خوا) ده کم، واته: له هه موو شتی کدا چاو له ئیبراهیم بکه ن و بیکه نه سه رمه شق، جگه لهو قسه یه ییدا که به بابی گوت: داوا ی لیبوردنت بو ده کم، لهوه دا چاوی لیمه کهن و مه یکه نه سه رمه شق.

(۷) - ﴿وَمَا أَمَّاكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، به بابیشی گوت: من هیچ شتی کم له لایه ن خواوه به ده ست نیه بو تو، واته: جگه له داوا ی لیبوردن له خوا کردن بو تو، هیچی دیکه له ده ست نایه ت، سزای خوا به من له تو دوور ناخریته وه، ته نیا داوا ی لیبوردنت بو له خوا ده کم.

پۆیسته بزانیی که له سووره تی (التوبة) دا، خوا عليه السلام روونی کردۆته وه داوا ی لیبوردن کردنی ئیبراهیم بو بابی، له بهر نه وه بووه که به لینی پندا بوو، له سووره تی (التوبة) دا ده فه رموی: ﴿وَمَا كَانَتْ أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيْنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ (۱۱۱) واته: داوا ی لیبوردن کردنی ئیبراهیم بو بابی (واته: داوا ی لیبوردنی ئیبراهیم له

خواه بوی بوی) به هوی به تینیکه وه بوو پیتی دابوو، دوی تهوهی بوی ده رکهوت، دوژمنی خویه، دووری لیگرت، به دنلیایی تیپراهیم زور به په روش و به به زهیی بوو، زوریش هییدی و مهندو له سه رخو بوو.

۸- ﴿رَبَّنَا عَلَيْنَا نَجْمٌ﴾ (گوتیان): په روه دگارمان! پشتمان ته نیا به تو به ستوه.

۹- ﴿وَالَيْكَ آتِنَا﴾، ته نیا بو لای تو ش گه راوینه ته وه، (نابه) بریتیه له گه رانه وه له دوی گه رانه وه، یا خود گه رانه وه له ناخوه بو لای خوا.

۱۰- ﴿وَالَيْكَ الْمَصِيرُ﴾، سه رهنجامیش ته نیا بو لای تویه، واته: سه رهنجامی تیه له روژی دوایدا بهس بو لای تویه.

۱۱- ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾، (هه روه ها تیپراهیم الظَّالِمِينَ و نهوانی له خزمه تیدا بوون پارانه وه و گوتیان): په روه دگارمان! مه مانکه به فیتنه بو نهوانی بی پروان.

لیرده ا زانایان چه ند مانایه کیان بو (فتنة) کردوه:

أ- مواهید وای لیکداوه ته وه، گوتوویه تی: (لَا تُعَذِّبْنَا بِأَيِّهِمْ أَوْ وَعْدًا مِنْ عِنْدِكَ، فَيَقُولُوا: لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ عَلَىٰ حَقٍّ مَا أَصَابَهُمْ هَذَا)، (أخرجه الطبري: ۳۴۰۳۸)، واته: به دهستی نهوان نه شکه نجه مان مه دهو، له لایه ن خو شته وه سزمان مه ده، که نه و بی پروایانه تیه مان بینی بلین: نه گه ره سه ره هق بوونایه، نه وه یان تووش نه ده بوو.

ب- قه تاده ش گوتوویه تی: (لَا تُظْهِرْهُمْ عَلَيْنَا فَيَقْتَتِلُوا بِدَلِكِ، يَرَوْنَ أَنَّهُمْ إِهْمَا ظَهَرُوا عَلَيْنَا لِحَقِّ هُمْ عَلَيْهِ) (أخرجه الطبري: ۳۴۰۳۹)، واته: نه وانمان به سه ردا سه رمه خه، که به هوی نه وه وه تووشی به لا بین و پیمان و ابی بویه به سه رماندا سه رکه و توون، له سه ره قن.

ج- تینو عه باسیش (خوا له خوئی و بابی رازی بی) به م شیوهیه هیناویه تی: (لَا تَسْلَطْهُمْ عَلَيْنَا فَيَقْتَتِلُوا) (أخرجه الطبري: ۳۴۰۴۰) واته: نه وانمان به سه ردا سه رمه خه و زال مه که، تیه سزا و نازارمان بدن و نه شکه نجه مان بدن.

ئىنجا خوا يَوْمَئِذٍ بۆ جارى دووم دووبارهى ده كاته وه:

(۱۴) - ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾، به دنيايى بۆ ئيوه له واندا سه رمه شقييه كى باش ههيه.

(۱۵) - ﴿لَيْسَ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾، بۆ هه ر كه سيك به ئومىدى خواو رۆژى دوايى بى، واته: به ئومىدى به زه يى خواو پاداشتى رۆژى دوايى بى.

(۱۶) - ﴿وَمَنْ يَتُوبْ﴾، هه ر كه سيكيش پشت هه لكات و روو وه رچه رختنى.

(۱۷) - ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، به دنيايى هه ر خوا بينيازى ستايشكراوه، واته: جگه له و هيج بينيازو ده ولله مند يكي ره ها نيه، جگه له و هيج ستايشكراويكي ره ها نيه، خوا په كى به كه س ناكه وي، ئه وه مرؤفه كان خويانن زهره ر ده كهن، كاتىك پشت له خوا ده كهن و، روو له كوفرو تاوان و لادان و خراپه ده كهن.

مہ سہ لہ ی سئیہ م:

نو میدہ وارکردنی خوا بو پرواداران کہ نیزیکہ خو شہ ویستیان لہ گہ ل ئہ وانہ دا کہ دژایہ تیسان کردوون، پەیدای - بە هو ی پروا هینانیا نہ وە - پاشان راگە یاندنی ئہ و راستییہ کہ خوا چاکە کاری و هاوکاری لہ گہ ل ئہ و نامسو لمانانہ دا، کہ دژایہ تیی دین و ژینیان ناکەن، لی قە دەغە نہ کردوون، تە نیا لہ گہ ل کہ سانی کدا کہ دژی دین و ژینیان، لئی قە دەغە کردوون، هاوکارو دە ستبارگریان بن:

خوا دە فەر موی: ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ نَبَرُّوهُمْ وَنُقِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْتَضِينَ ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَهَيْتُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاقِلُونَ ﴿٩﴾﴾

شیکردنە هو ی ئە م، ئایە تانە، لە دواز دە بە گە دا:

١- ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً﴾، نیزیکە خوا لە نێوان تێو و لە نێوان ئە وانە دا کہ دژایە تیستان کردوون، خو شە ویستی بەرە خستی، (الطبري) ئاوا ئە م ئایە تە موبارە کە پروون دە کاتە وە: ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ! أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْ أَعْدَائِي مِنْ مُشْرِكِي قُرَيْشٍ، مَوْدَّةً، فَفَعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ بِهِمْ، بِأَنْ أَسْلَمَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَصَارُوا لَهُمْ أَوْلِيَاءَ وَآحْرَابًا﴾ (جامع البيان: ٣٤٠٤١، عن ابن زيد)، واتە: ئە ی پروادارینە! نیزیکە خوا لە نێوان تێو و لە نێوان ئە وانە دا لە دو ژمانی من، کہ دژایە تیستان کردوون لە هاو بە ش بو خوا دانەرانی قورە بەش، خو شە ویستی بەرە خستی، کہ خوا ﷻ وایکرد زۆر بە یان مسو لمان بوون و، بوونە دو ستی خوا و کۆمە لێ خوا ﷻ.

٢- ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خواش بە توانایە و خوا لێ بوردە ی بە بەزە بیە.

واتە: لێیان دە بووری لە و کوفرو شیرک و دژایە تیی و ملهو پییە ی بوویانە لە رابردوودا، ئە گەر بە گەر ئێنە وە بو لای خوا، بە بەزە بی شە، بەزە یی پێیاندا

دی که هیدایه تیان بدات، دواى شهوى هه لوهسته دهكهن و، چاو به خویان دا دهگپنهوه، چونكه مروّف دهبی پيش له خویهوه، هه لوهسته یهك و چاو بهخودا گپنهوه یهك و وهستانیک بی، ئنجا خوا ﷻ به ئەندازی شهوى شه مروّفه بۆ لای خوا چه په كهت دهكات، خواش به ره كهت ده دات و دهستی دهگرئ.

ئنجا خوا ﷻ باسی مه سه له یه کی یه كچار هه ستیار دهكات، كه بریتیه له تیکه ل نه کردنی نیزیکی و تهبابی و چاكه کاری ئه نجامدان له گه ل نامسو لمانانیکدا كه دژی مسو لمانان نین، نه زیانی دنیا ییان بۆیان هه یه نه زیانی دینی، نه زیانی ژانیان بۆیان هه یه نه زیانی دینداری، تیکه ل نه کردنی شهوان له گه ل كه سانیکدا كه وپرای شهوى بیبروان، دژایه تیبی ئیسلام و مسو لمانانیش دهكهن، ده فهرموئ:

(۳) - ﴿لَا يَنْهَكَ اللَّهُ عَنِ الْإِيمَانِ لَمَّا بَعَثْنَاكَ فِي الْإِيمَانِ﴾، خوا لیتان قه دهغه ناکات به نسبت ههوانهوه كه له دینتاندا له دژتان نه جهنگاون، له بهر دینتان جهنگیان له دژ نه کردوون.

(۴) - ﴿وَلَمْ يَخْرُجْكُمْ مِنْ دِينِكُمْ﴾، له مأل و حال و خانوووه کانی خوشتان وه دهریان نه ناوون.

(۵) - ﴿أَنْ تَرُدُّهُمْ وَتَقْطِعُوا إِلَيْهِمْ﴾، (لیتان قه دهغه ناکات) كه چاكه یان له گه ل بکهن و، به شیک له مأل و سامانی خو تانیان پێ بدهن.

(۶) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، به دلنایی خوا به خشه ران (له مأل و سامانی خویان) ی خو شده وین، (با به نامسو لمانانیش بن).

ئه دی خوا ﷻ چی لی قه دهغه کردوون له مسو لمانان؟ له گه ل چ جو ره کافرانیکدا نابن چاكه کارو به خشه ر بن؟

(۷) - ﴿إِنَّمَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الْإِيمَانِ فَتَلَوْكُمْ فِي الْإِيمَانِ﴾، به لکو خوا ته نیا شهوى لی قه دهغه کردوون (چاكه کاری و هاوکاری بکهن) له گه ل ههوانه دا كه دژی دینتان جهنگاون، (به هوی دینتانهوه شهریان پێ فرۆشتوون).

(۸) - ﴿وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ﴾، له مال و حال و خانوبه ره و زیدی خوشتان ده ریان کردوون، یاخود: ناچاری کوچکردنیاں کردوون.

(۹) - ﴿وَلَطَّهُرُوا عَلَنَ إِخْرَاجِكُمْ﴾، ههروه ها نه گهر خوشیاں راسته و خو تیره یان دهرنه کردبن، یارمه تیی نه وانه یان داوه که تیره یان دهر کردوه، واته: (عائونوا علی إخراجکم) هاوکارو ده ستبارگریان کرده بو دهر کردنی تیره، له گه ل دوزمنانتان دا.

(۱۰) - ﴿أَنْ تَوَلَّوْهُمْ﴾، الی قه ده غه کردوون { که دوستایه تیبان بکن و خوشه ویستیان له گه لدا بکن.

(۱۱) - ﴿وَمَنْ يُوَلِّمْ﴾، ههر که سیکیش دوستایه تیی و نیزیکیان لی بکات، (أي: يَتَّخِذُهُمْ أَوْلِيَاءَ وَأَنْصَارًا وَأَحْبَابًا)، بیانکات به دوست و پشتیوان و خوشه ویستی خوئی.

(۱۲) - ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ئا نه وانه سته مکارن، سته مکاری راسته قینه ئا نه وانه.

کورتہ باسیک ھلوهستہ یک له به ردهم ٺہم دوو نایہ تہ داو چونیه تیمامہ له کردن له گہل نامسو لماندا

(الطبري) له روونکردنه وهی ٺہم دوو نایہ تہ موبارہ کہ دا ده لئی: (وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالضَّوَابِ، قَوْلٌ مَنْ قَالَ: عَنَى بِذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ، مِنْ جَمِيعِ أَصْنَافِ الْمِلَلِ وَالْأَدْيَانِ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتَصْلُوهُمْ وَتَفْسِطُوا إِلَيْهِمْ، وَلَا مَعْنَى لِقَوْلِ مَنْ قَالَ: ذَلِكَ مُنْسُوخٌ؛ لِأَنَّ بَرَّ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَهْلِ الْحَرْبِ مِمَّنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ قَرَابَةٌ نَسَبٍ، أَوْ مِمَّنْ لَا قَرَابَةَ بَيْنَهُ وَلَا نَسَبَ غَيْرَ مُحْرِمٍ، وَلَا مَنُهِئٍ عَنْهُ، إِذَا لَمْ يَكُنْ فِي ذَلِكَ دَلَالَةٌ لَهُ أَوْ لِأَهْلِ الْحَرْبِ عَلَى عَوْرَةِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ، أَوْ تَقْوِيَةً لَهُمْ بِكِرَاعٍ أَوْ سِلَاحٍ)^(۱).

واته: له پښترینی قسان له راستییه وه لهو باره وه، قسه ی که سیکه گوتوویه تی: مه به ست لیره دا ٺه وه یه که خوا ﷺ ٺه وانه ی له بهر دینتان دژابه تیان له گه ل نه کردوون، چه نگیان له دژ نه کردوون، له هه موو جوړه کانی ٺه ته وه کان و جوړه کانی دینه کان، خوا ریتان لی ناگری، لیتان قه دهغه ناکات له گه لیاندا چاکه کاربن و په یوه ندییان له گه ل به ستن، (اقساط) یشیان بو لا بکه ن، (که وه ک گوتم: (اقسط إلیه) واته: چاکه ی له گه لدا کرد (اعطاه قسطاً من ماله) وه ک دواپی باسی ده که یین، به لام ٺه گهر (الطبري) مه به سستی ٺه وه بی که له گه لیاندا دادگهر بن، با قسه که ی ٺه وه ک خو ی بینین)، ٺه وه که سه ش که گوتوویه تی: ٺه وه نه سخ کراوه ته وه، قسه که ی هیچ واتایه کی نیه، چونکه چاکه کردنی بروادار له گه ل ٺه وانده دا که ٺه هلی جه نگیان (ٺه وه ٺه هلی (حرب) ی ناو ناو، به لام مه به سستی ٺه هلی کوفره)، ٺه وه جوړه که سانه که له نیوان ٺه وو ٺه واندا خزمایه تی هیه، یا خود هیچ خزمایه تی و په چه لک و نه سه بیش

نیه، به لأم ههر چاکه یان له گه لدا بکات، تهوه نه قه ده غه یه وه نه ری لیگیراوه، به مهر جیک تهو چاکه یه هوکاری تهوه نه بی، تهو که سه، یا خود نه وانسه، بیپروان، پهی بیهن به که موکووری و عیب و ناته واوی مسولمانان (واته: خالی بیهیزیان)، یا خود تهو چاکه یه یه تهو مسولمانه له گه ل تهو کافره دا، نه بیته هو ی تهوه ی بههیزیان بکات له رووی و لآخ و چه که وه.

واته: ته گهر چاکه کاریه که ی تهو مسولمانه بو تهوه نه بی، تهو دوژمانه زه فه ر به نه هلی ئیسلام بهرن و، بههیزیان بکات له به رانه ر نه هلی ئیسلامدا، ههر چاکه کردنیکی شه خصی بی، قه ده غه نیه با کافریش بی.

(القرطبی) ده لئ: (أَيُّ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ أَنْ تَبْرُوا الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ، وَهُمْ خُرَاعَةٌ، صَالَحُوا النَّبِيَّ ﷺ عَلَى آلَا يُقَاتِلُوهُ وَلَا يَعِينُوا عَلَيْهِ أَحَدًا، فَأَمَرَ بِرِهِمْ وَالْوَفَاءِ لَهُمْ إِلَى أَجْلِهِمْ، حَكَاهُ الْفَرَاءُ).^(۱)

واته: خوا ریتان لی ناگری چاکه بکهن له گه ل تهوانه دا، له دژتان نه جهنگاون، مه بهست پتی هوژی خوزاعه یه، که په یمانیان له گه ل پیغه مبهردا بهست ﷺ: له دژی نه جهنگن و هاوکاری هیچ که سیکیش نه کهن له دژی تهو، بویه خوا ﷺ فه رمانی کرد له گه لیاندا چاکه بگری و وه فاداری بگری، تا کو کاتی خو ی، (تا کو تهو کاته ی کو تایی تهو به لئین و په یمانه ی له تیوانیاندا هه بووه)، (الفراء) ناوای باس کرده.

نجا ههر (القرطبی) ده لئ: ﴿ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ﴾ أَيُّ: تُعْطُوهُمْ قِسْطًا مِنْ أَمْوَالِكُمْ عَلَى وَجْهِ الصَّلَاةِ، وَلَيْسَ يُرِيدُ بِهِ مِنَ الْعَدْلِ، فَإِنَّ الْعَدْلَ وَاجِبٌ فِيمَنْ قَاتَلَ، وَفِيمَنْ لَمْ يُقَاتِلْ، قَالَهُ ابْنُ الْعَرَبِيِّ.

تهو قسه یه له (ابن العربي المالکی) یه وه دئنی، خاوه نی (احکام القرآن) ده لئ: ﴿ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ﴾ واته: به شیک له مال و سامانی خو تانیا ن پتی بدن، به شیوه ی

چاکه له که لدا کردن، یا خود په یوه نډی خزمایه تیی که یاندن، لیره دا مه به ست له: ﴿وَتَقْسَطُوا لِيَوْمِهِمْ﴾ دادگه ریی نیه، چونکه دادگه ریی فه رزه له که ل هه ر که سینکا چ له دژت بجه نگی، چ له دژت نه جه نگی.

رایه که شی زور راسته، من له زور له کتیبه کانی خو مدا که هم نایه ته م هیناوه، بو وینه: (چند مه سه له به کی باوی سه رده م) و، له هه نډیک له کتیبه کانی دیکه مدا، گو توومه: ﴿وَتَقْسَطُوا لِيَوْمِهِمْ﴾ مانایه که ی هه ر نه وه یه: (تُعْطُوهُمْ قِسْطًا مِنْ أَمْوَالِكُمْ)، چونکه (قَسَطَ) یانی: (جَارَ)، سته می کرد، (أَقْسَطَ) یانی (عَدَلَ)، دادگه ریی کرد، (قَسَطَ) به شی نه وی دیکه ی بو خو ی برد، به لآم (أَقْسَطَ) واته: به شی نه وی دیکه ی دا، به لآم (أَقْسَطَ لِيَوْمِهِ) کاتیک (أَقْسَطَ) به (إِلَى) به رکار ده خوازی و به ره و به رکار تیده په رنی (يَتَعَدَّى إِلَى الْمَفْعُولِ) مانایه کی دیکه وه رده گری، که بریتیه له (أَعْطَاهُ قِسْطًا مِنْ مَالِهِ)، چونکه (أَقْسَطَ) پیوستی به (إِلَى) نیه تا کو به رکاری پی بخوازی، (أَقْسَطَ) یانی دادگه ریی کرد، به لآم که به (إِلَى) به رکار ده خوازی، (أَقْسَطَ لِيَوْمِهِ)، واته: (أَعْطَاهُ قِسْطًا مِنْ مَالِهِ) به شیک له مال و سامانی خو ی پيدا.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، به دنیا یی خوا نه وانه ی به شیک له مال و سامانی خو یان دبه خشن (به مسولمان و نامسولمان، نامسولمان مادام سه نگه ری له دژی نه هلی تیسلام نه گرتبی و، زیانی دین و ژینان پی نه که به نن)، نه وانه ی خوشده وی.

نجا خوا ﷺ بو زیاتر روونکر دنه وه - که نه مه شتوازی درتزه پیدان (إطنا ب) به خو یه وه ده گری - ده فرموی: ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تُولَّوْهُمْ وَمَنْ يُولَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾.

به دنیا یی خوا ته نیا له به رانه ر که ساتیکدا که له سه ر دینتان له دژتان جهنگاون و، له مال و حالی خو تان وه دهریان ناون و، هاوکاریان کردوه له سه ر وه دهرنرانتان، لیتان قه ده غه ده کات، دو ستایه تیان بکه ن.

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ ھەر كەس ئىك دۆستايەتتى ئەو جۆرە كەسانەش بىكات، ﴿فَأُولَئِكَ هُمْ الظَّالِمُونَ﴾ ئا ئەوانەن سەتەمكاران، يانى: سەتەمكار كەسى دىكە نىە ئەوان نەبى و، سەتەمكارى راستەقىنە ھەر ئەوانن.

ھەلبەتتە ئىمە دوايى كورتە باس ئىك دەكەين، لە بارەى ترسناكىي خۇشويستەن و دۆستايەتتى كردنى كافرانى دژو زىانبەخشەو، بۆيە ھەندىك شت كە پىتويستە لىرە بگوترى، ھەلىدەگرىن بۆ ئەوئى، بەلام لىرە ئەوئەندە دەلىتىن:

خوَا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دواى ئەوئى ھۆشداريى داو فەرمووي: بىرودارىنە! دوژمنى من و دوژمنى خۇتان بە دۆست مەگرن، چونكە ئەوان ئاوايان كىردەو ئاوايان كىردو، ھەر كەس ئىك لە ئىو ھە وا بىكات، رىتى راستى ون كىردو، دوايىش باسى ئىپراھىمى ءالەيھى سەلام كىردو، ئەوانەى لەگە ئىشبوون كە دەبى بىكانكەنە سەرمەشقى خۇتان، ئەوانەش زۆر بە روون و راشكايوى دوورىيان دەرىپى لە خەلك و خىزم و نىزىكەكانى خۇيان و پىيان گوتن: ئىمە بىپرواين پىتان و، دوژمنايەتتى و رىق لە بەنىماندا ھەيە، تاكو تەنبا بىروا بە خوا دىتن، خوا فەرمووي: ئىپراھىم و ئەوانەى لەگەلىدا بوون بىكانكەنە سەرمەشقتان، بۆ چۆنەتتى مامەلە كىردن لەگەل دوژمنان و نەياران و ناھەزانى خوَاو خۇتاندا، ھەرچەندە لە رووى رەچەلەك و خىزمەتتە ھەش لىتان نىزىك بن.

دواى ئەوئە خوَا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ھەك ئومىدەوار كىردنى ئىمانداران، فەرمووي: نىزىكە خوَا دۆستايەتتى و نىزىكىتان لە ئىواندا بىرەخسىتن، لە ئىوان ئىو ھە ئەوانەدا كە دژايەتتىتان كىردوون، ئەوئىش بە ھۆئى ئەوئە كە بىروا دىتن!

ئىنجا بۆ ئەوئە دوو ھالەتايان لى تىكەل نەبن، فەرمووي: خوَا لىتان قەدەغە ناكات كەسانىك كە لەبەر دىنتان جەنگىيان لە دژ نەكردوون، لە مال و ھال و جىن و رىتى خۇتان ۋە دەرىيان نەناون، لەگەلىاندا چاكەكارو بەخشەرىن، ﴿أَنْ تَبْرُوهُمْ﴾، واتە: لە رووى مەغەنەبىيەو رىزو حورمەتايان بگىرن و سووديان پى

بگه‌یه‌نن، ﴿وَتَقَطُّوا آلَئِیْمًا﴾، هه‌روه‌ها له‌ پرۆی ماددییه‌وه‌ش به‌شیک له‌ مال و سامانی خۆتانیان بده‌ن، مادام ناتاج بن و پتۆیستیان بێ هاوکاریان بکه‌ن، خوا رێتان لێ ناگرێ، به‌لکو خوا به‌خشه‌رانی خۆشده‌وین.

دوایی فهرمووی: به‌لکو خوا له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌وانه‌دا رێگریتان لێ ده‌کات که له‌به‌ر دینتان جه‌نگیان له‌ دژ کردوون و، له‌ مال و حالی خۆتان وه‌ده‌ریان ناوان و، هاوکاریی ئه‌وانه‌یان کردوه‌ که ئیوه‌یان شاربه‌ده‌ر کردوه، خوا رێگریتان لێ ده‌کات دۆستایه‌تی ئه‌و جووره‌ که‌سانه‌ بکه‌ن، هه‌ر که‌سێک وا بکات هه‌ر ئه‌وانه‌ن سته‌مکاران.

که‌واته: پتۆیسته ئه‌و دوو حاله‌ته‌ لێک جیا بکریه‌وه:

أ- مسوڵمانان ده‌بێ له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌سێکدا چاکه‌کارو خۆشه‌فتاربن، له‌ بواری هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌دا.

ب- به‌لام له‌ بواری جه‌نگ و به‌ره‌نگاری، به‌رانبه‌ر دژمنان و نه‌یاران و ناحه‌زانیاندا، بێگومان ده‌بێ به‌ زمانی خۆیان بیاندوین، وه‌ک گوتراره: (که‌س له‌ شه‌ردا شه‌کری نه‌به‌خشیوه)، هه‌روه‌ها گوتراره: (لِکُلِّ مَقَامٍ مَّقَالَ) هه‌ر شوئنه‌ قسه‌ی خۆی هه‌یه، که‌سێک سه‌نگه‌رت لێ بگرێ و دژایه‌تی بکات، ناگرێ قسه‌ی نه‌رم و خۆشی له‌گه‌ڵدا بکه‌ی، پێشیان گوته‌ویانه: (مست له‌ درێشه‌ ده‌که‌رێته‌وه)، (لَا يَغُلُّ الْخَدِيدُ إِلَّا الْخَدِيدُ) هه‌ر ئاسن ئاسن ده‌پاچێتته‌وه.

به‌لێ له‌ بواری هه‌لسوکه‌وتدا له‌گه‌ڵ مسوڵمان و نامسوڵماندا، هیچ که‌س نابێ له‌ مسوڵمان خۆشخولقترو چاکه‌کارتر بێ، هه‌م چاکه‌ی معنه‌ویی و هه‌م چاکه‌ی ماددی.

به‌ر له‌وه‌ی کۆتایی به‌م مه‌سه‌له‌ی سێیه‌مه‌ بێنین، با له‌و باره‌وه‌ ئه‌م ده‌قه‌ بێنین، که‌ تیشکی زیاترمان بۆ ده‌خاته‌ سه‌ر واتاو چه‌مکی ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ موباره‌که‌:

۱- [عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رضي الله عنه، قَالَتْ: أَتَنِي أُمِّي رَاغِبَةً، وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ إِذْ عَاهَدُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَسَأَلَتْ النَّبِيَّ ﷺ: «أَصْلَهَا؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿لَا يَنْهَكَوُا اللَّهَ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨) فَقَالَ: نَعَمْ، صِلِي أُمَّكَ] (أخرجه البخاري: ۳۱۸۳، ومسلم: ۱۰۰۳، أبو داود: ۱۶۶۸).

واتە: ئەسمائى كچى ئەبوو بەكرى سىددىق رضي الله عنه دەلى: دايكم لە حايتكىدا ھاوبەش بۆ خوا دانەر بوو، ھات بۆ لام بە تامەزرۆيىيەو، بە ئىشتياقەو، لە كاتى پەيمان بەستنى قورەيش لەگەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ، (واتە: لە ماوہى صولحى حودەبىيەدا تاكو نازاد كردنى مەككە)، منىش پرسىارم لە پىغەمبەر ﷺ كرد: ئايا منىش پەيوەندىي خزمایەتیی لەگەل بەكەنم و چاكەى لەگەلدا بەكم؟ (وہك لە ھۆى ھاتنە خوارەوہكەش دا باسمان كرد، دايكى ديارى و خەلاتى بۆ ھىتابوو، كەشك و پۆنى لە نىودا بوو لە مەككەوہ)، خواش ﷻ ئەم نايەتەى دابەزاند: ﴿لَا يَنْهَكَوُا اللَّهَ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتُلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (٨)، پىغەمبەرىش ﷺ فەرمووى: بەلى چاكە لەگەل دايكتدا بەكە.

يانى: ئەو ديارى بۆ تۆ ھىناو، تۆش ديارى پى بەدەو، ئەو لەوئرا ھاتوہ بۆ لای تۆ، تۆش بە خىرى بىنەو، پىزى لى بگرە، دايكتە، ھەقى دايك و كچايەتستان ھەر لە بەيندا ھەيە، ھەرچەندە پىروا ھاوبەش بۆ خوا دانەرىش بى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووهم ❖

فَيَايَعُهُنَّ وَأَسْتَغْفِرُنَّ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

مانای ده قلاو ده قی ئایه ته کان

ئەى ئەوانەى بروتان هیناوه! هەر کات ئافره تانى بروتادار کۆچکردووانه هاتنه لاتان، تاقییان بکه نه وه (خو زاناره به بروایه که یان)، ئنجا نه گهر به بروادارتان زانین، مه یانگێر نه وه بۆ لای بیبروایه کان، (چونکه) نه ئەمان به وان ده شین و، نه ئەوانیش به مان ده شین (بۆ به کدی په وان نین و)، ئەو خه رجییه ی (مێرده کانیان) کیشاوشیانه (له ماره یی و هی دیکه ش) بیانده نه وه و، هەر کات ماره ییه کانیشیانتان پیدان، گوناھتان ناگات ماره یان بکه ن، تێوه ش ده ست مه گرن به هاوسه رگیری ژنانی بیبرواو وه، ئەو خه رجییه ش که (پتیانه وه) کیشاوتانه داواى بکه نه وه (له بیبروایه کان) و، با ئەوانیش ئەو مه سه رفه ی کردوو یانه (له ژنه کۆچکردوو ه کانیان بۆ لاتان) داواى بکه نه وه، ئا ئەوه تان بریاری خوایه، دادوه ریبتان (پتی) له تێوانتندا ده کات و، خو زانای کارزانه ﴿١٠﴾ نه گهر شتیکیشتان (له مال و سامان) له ده ستچوو به هۆی راکردنی ژنه کانتانه وه بۆ لای بیبروایه کان، ئنجا نۆزه ی زابوون) تان هات (و ده ستکه وتتان بوو) به ئەندازه ی ئەوه ی خه رجییان کیشاوه، بیده ن به وانەى ژنه کانیان رویشتوون (بۆیان قه ره بوو بکه نه وه) و، پارزیش له و خوایه بکه ن که پتی بروادارن ﴿١١﴾ ئەى پێغه مبه ر! هەر کات ئافره تانى بروتادار هاتنه لات، په یمانت پیده ده ن که هیچ شتیک نه که نه هاوبه شی خواو، دزی نه که ن و، زینا نه که ن و، مندالله کانیان نه کوژن و، بوختانتیک نه که ن له نیوان ده سه ته کانیان و لاقه کانیاندا هه لپه سه تن (مندالی دیکه به درۆ بکه نه هی خو یان) و، له په سندا سه ره پێچیی لى نه که ن، په یمانیان له گه ل به سه ته و داواى لیبوردیان بۆ له خوا بکه، به راستی خوا لیبورده ی به به زه ییه ﴿١٢﴾ ئەى ئەوانەى بروتان

هیناوه! دۆستایه تیی کۆمه لیک مه کهن که خوا لیان تووره بووه، به دنیایی نهوان له پۆژی دوایی ناومید بوون، وهک چۆن بیروایان له خاوهن گۆره کان ته مابراو بوون ﴿١٣﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَأَمْتَحِرُوهُنَّ): (الْمَخْنُ وَالْإِمْتِحَانُ: نَحْوُ الْإِبْتِلَاءِ)، (مَخْنٌ وَإِمْتِحَانٌ) له واتادا وهک (إِبْتِلَاءٌ) وایه، یانی: تاقیکردنه وه، جه پێاندن.

(حِلٌّ لَّهُمْ): (حَلَّالٌ لَهُمْ، أَضْلُ الْحِلِّ: حَلَّ الْعُقْدَةَ، وَعَنْ حَلِّ الْعُقْدَةِ اسْتُعِيرَ قَوْلُهُمْ: حَلَّ الشَّيْءِ حَلًّا)، (حِلٌّ لَّهُمْ) یانی: بۆیان هه لاله، وشه ی (حِلٌّ) له پێشه دا بریتیه له کردنه وهی گری، ئنجا له کردنه وهی گریوه نهو قسه یان خوازاوه ته وه که ده لئ: (حَلَّ الشَّيْءِ حَلًّا) واته: نهو شته په وایه، یانی: گری هه رامیی لیکراوه ته وه.

(وَلَا تُنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكَوَاكِبِ): دهست مه گرن به گریهستی هاوسه رگری نافرته بیروایه کانه وه، (العَصَمُ: الْإِمْسَاكُ)، (عَصَمَ): بریتیه له گرتن، (العَصِمُ وَالْمَعْصُومُ يَتَلَاذَمَانِ)، (عَاصِمٌ) دهست پتوه گر، (مَعْصُومٌ) دهست پتوه گیرا، نهو دووه پتکه وه په یوه ستن، (عَصَمَ) یش کوی (عِصْمَةٌ) یه، (عِصْمَةٌ: رِبَاطُ الزَّوْجِيَّةِ، أَي: لَا تَتَمَسَّكُوا بِعُقُودِ نِكَاحِهِنَّ)، (عِصْمَةٌ): بریتیه له گریهستی هاوسه رگری، واته: دهست به گریهستی هاوسه رگری نافرته تانی بیرواوه مه گرن.

(فَاذْكُرُوا): له دهستان چوو، (فَاتِ الْأُمُرُ، يَفُوتُ فُوتًا وَفَوَاتًا: مَضَى وَقْتُهُ وَلَمْ يَفْعَلْ، وَقَاتَهُ: دَهَبَ مِنْهُ)، (فَاتِ الْأُمُرُ، يَفُوتُ فُوتًا وَفَوَاتًا) واته: کاره که رۆی، ده روا، رۆیشتن، یانی: کاته که رۆی و نه نجام نه درا، (فَاتَهُ) واته: نهو شته ی له دهست چوو.

(فَعَاقِبْتُمْ): (مِنَ الْمُعَاقِبَةِ وَهِيَ مِنَ الْعَقِبِ، عَاقِبْتُمْ: جَزَيْتُمْ أَوْ جَاءَتْ تَوْبَتُكُمْ)، (عَاقِبْتُمْ) له (مُعَاقِبَةٌ) دوه هاتوه، (مُعَاقِبَةٌ) ش له (عَقِب) دوه هاتوه، واته: پاژنه پی، (عَاقِبْتُمْ) واته: ئیوه سزای ئەوانتاندا، یاخود: نۆرهی ئیوه هات، (عَاقِبْتُمْ) خویندراویشه تهوه: (عَقِبْتُمْ) ئەمیش ههردوو واتایه که ی هه ر هه ن.

(بَابِ عِنَاكَ): (بَايَعَهُ: بَدَّلَ الطَّاعَةَ لَهُ)، فه رمانبه ریی بو پێشاندا، (مِنَ الْبَيْعِ) وهو إعطاء المثلثين وأخذ الثمن له (بَيْع) دوه هاتوه، (بَيْع) يش: بریتیه له دانى نرخ له سه ر دانراو و وه رگرتنى نرخه که، ئنجا به بعهت و په یمانیش له ووه هاتوه، که په یمان به یه کدی دهدهن، ئەم وا بو وی بکات و، ئەویش وا بو وی بکات.

(وَلَا يَأْتِينَ بِمُتَهِنٍ): (درویه ک نه که ن، (الْمُتَهَنُّ: كَذِبٌ يَهْتَسَمُ سَامِعُهُ)، (مُتَهَنُّ): درویه که بابای بیسه ر سه رسام و سه راسیمه ده کات به هوی نا قو لاییه وه، لێره دا که ده فه رموی: ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِمُتَهِنٍ﴾ (راغب الأصفهانی) گو توویه ق: (هَذِهِ الْجُمْلَةُ كِنَايَةٌ عَنِ الرُّقَى، وَقِيلَ: كُلُّ فِعْلٍ مُسْتَبْشَعٍ)، یانی: ئەم رسته یه کینایه یه له زینا، (به لأم پیشتر باسی زینا کراوه، بۆیه رایه که یم پی بن هیزو پێزه^(۱)، گو تراویشه: هه ر کارێکی زۆر نا قو لاییه.

به ئی مانای راستی رسته ی: ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِمُتَهِنٍ يَفْعَرِينَهُ، بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ﴾ ئەوه یه وه ک زۆر به ی زانیان ده لێن: که مندالی جگه له خویان بکه ن به هی خویان، واته: مێرده که یان هه لبخه له تێنن، گوایه ئەو منداله له وانوه له راستیشدا وانه پی.

(۱) ئەوه ی تێوان دوو که وانه کان رای به نده یه.

هوی هاتنه خواره‌وهی نایه‌ته‌کان

له باره‌ی هوی هاتنه خواره‌وهی نهم دوو نایه‌ته موباره‌که‌وه: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُنَّ إِن عِلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ جِلَّ لَكُمْ وَلَا هُمْ يُحِلُّونَ لَكُمْ وَأَنْتُمْ مَأْنَفِقُونَ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهَا أَنْفِقُوا ذَلِكَمْ حُكْمُ اللَّهِ يُعْطِيكُمْ يَتَّكُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَأَقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْزَاقُهُمْ يُشَلِّ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْفِقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾﴾، چه‌ند گنډر داوه‌یه‌ک هه‌ن، تیمه دووایان لی به هه‌ونه دتینه‌وه:

۱- میسوره‌ی کوری مه‌خره‌مه‌و مه‌روانی کوری چه‌که‌م، هه‌ر دووکیان گنډراویانه‌ته‌وه‌و هه‌ر کامیکیان قسه‌ی نه‌ویدیکه‌ی پشتراست کردۆته‌وه، گوته‌ویانه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿...﴾ له رۆژگاری حوده‌ییبه‌دا ده‌رچوو واته: له مه‌دینه‌وه به‌ره‌و مه‌که‌که، نه‌وه‌ی صولحی حوده‌ییبه‌ی لی ده‌که‌وئته‌وه‌و، درێژه‌ی به‌سه‌ره‌هاته‌که‌یان هیناوه، دوایی هه‌ر له‌و په‌وته‌دا ده‌لین: ﴿لَمَّ جَاءَهُ نِسْوَةٌ مُؤْمِنَاتٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُنَّ إِن عِلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ جِلَّ لَكُمْ وَلَا هُمْ يُحِلُّونَ لَكُمْ وَأَنْتُمْ مَأْنَفِقُونَ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهَا أَنْفِقُوا ذَلِكَمْ حُكْمُ اللَّهِ يُعْطِيكُمْ يَتَّكُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰﴾﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَأَقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْزَاقُهُمْ يُشَلِّ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْفِقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾﴾. فَطَلَّقَ عُمَرُ يَوْمَئِذٍ امْرَأَتَيْنِ كَانَتَا لَهُ فِي الشَّرِكِ، فَتَزَوَّجَ إِحْدَاهُمَا مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ، وَالْأُخْرَى صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةَ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۲۷۴۱، ۲۷۴۲).

دوایی ئافره‌تانیکه‌ی بپروادار هاتن، خوای به‌رز ﴿...﴾ له باره‌یانه‌وه نهم دوو نایه‌تانه‌ی دابه‌زاندن (نایه‌ته‌کانی ژماره (۱۰ و ۱۱))، ئیدی له‌و رۆژه‌دا عومه‌ر ﴿...﴾

دوو ژنی خوئی که هاوبهش بو خوا دانهر بوون، ته لاق دان، (دیاره ههر له مه ککه بوون و له گه لئی نه هاتوون و ههر دوو کیان که ناماده نه بوون مسؤلان ببن، ته لاقی داون)، یه کتیکیان موعاویه ی کوری ته بوو سو فیان ماره ی کرده وه، نه وی دیکه شیان صه فوانی کوری نومه ییه.

۲- (عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: «كَانَ الْمُشْرِكُونَ قَدْ شَرَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ: إِنَّهُ مَنْ جَاءَ مِنْ قِبَلِنَا وَإِنْ كَانَ عَلَى دِينِكَ، رَدَدْتَهُ إِلَيْنَا، وَمَنْ جَاءَنَا مِنْ قِبَلِكَ، رَدَدْنَاهُ إِلَيْكَ، فَكَانَ يَرُدُّ إِلَيْهِمْ مَنْ جَاءَ مِنْ قِبَلِهِمْ يَدْخُلُ فِي دِينِهِ، فَلَمَّا جَاءَتْ أُمَّ كَلْتُومُ بِنْتُ عَقْبَةَ بْنِ أَبِي مَعِيْطٍ مُهَاجِرَةً، جَاءَ أَحْوَاهَا يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاهَا وَيُرَدَّاهَا إِلَيْهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا مِنْ حِلٍّ لَمَنْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَهُنَّ أَوْلَاهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تَسِيكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهُمْ أَنْفَقُوا﴾، قَالَ: هُوَ الصَّدَاقُ، ﴿وَإِنْ فَانَكُرْتُمُوهُنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَمَا جَاءَكُمْ فَآتُواهُنَّ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِمُنْجَاةٍ لَكُمْ أَنْ تَنْفِقُوا اللَّهُ أَلَيْسَ أَنْتُمْ بِرِءُومُونَ﴾ (۱۱)، قَالَ: هِيَ الْمَرْأَةُ تُسَلِّمُ فَيَرُدُّوا صَدَاقَهُنَّ إِلَى الْمُشْرِكِينَ، فَإِنْ أَمْسَكُوا صَدَاقًا مِنْ صَدَاقِ الْمُسْلِمِينَ مِمَّا فَارَقُوا مِنْ نِسَاءِ الْكُفَّارِ، أَمْسَكَ الْمُسْلِمُونَ صَدَاقَ الْمُسْلِمَاتِ اللَّاتِي جِئَتْ مِنْ قِبَلِهِمْ) (أَخْرَجَهُ: ابْنُ سَعْدٍ فِي طَبَقَاتِ الْكِبْرَى: ج ۸، ص ۲۳۱، قُلْنَا: هَذَا مُرْسَلٌ حَسَنٌ الْإِسْتِيعَابِ: فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ، ج ۳، ص ۳۹۳، ۳۹۴).

واته: ئینو شیهاب ده لئی: هاوبهش بو خوا دانهره کان له سه ر پیغه مه ره ی خویان ﷺ به مه رج دانابوو له روژی حوده ییبیه دا، (له و ری ککه وتن و صولحه دا)، که ههر که سیک له لایه ن تیمه وه هات بو لای تو، که گهر له سه ر دینی تو ش بئ، ده بی بیگیزی وه بو لامان و، ههر که سیکیش هات بو لای تیمه، له لایه ن تو وه، تیمهش ده یگیزی نه وه بو لات، (ئه مه یان به و شیوه یه نیه وه که له وه ده قه دا هاتوه که بوخاریی و موسلیم هیئاویانه، به لکو به مه رجیان گرتوه: ههر که س له لای تو وه بئ، تیمه نایگیزی نه وه، به لام لی ره دا نه و ته عبیره ناوا هاتوه و،

بێگومان ئەوەی لە تەعبیری بوخاریی و موسلیماً هاتووە راستەرو، هەر ئەویش لە سێرەکی ئیبنو هیشامدا هاتووە.

ئەجی پێغەمبەر ﷺ هەر کە سێک لە کافرەکان هاتبا بۆ لای، ئەگەر هاتبایە ئیو دینه کەشی، دەیکێرپایەوه بۆ لایان لە پیاوان، بە لأم کاتیک ئوممو کە لوسوم کچی عوقبە کوری ئەبوو موعەیت بە کۆچکردوویی هات، دوو برابە کانی هاتن ویستیان لە مەدینە بیهەنە دەرو بۆ لای خۆیانی بیهەنەوه، خوا ﷻ ئەم ئایەتی ژمارە (١٠)ی دا بە زانند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مَهْجُرَاتٍ فَاْمْتَحِرُوهُنَّ اللَّهُ أَظْلَمُ يَأْتِيَنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآؤُهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهُمْ أَنْفَقُوا﴾. ئەم ئایەتی بڕواتان هیناوه! هەر کاتیک ئافره تانی بڕوادار بە کۆچکردوویی هاتنە لاتان، تاقیبان بکەنەوه، خوا زانترە بە ئیمانە کەیان، ئەگەر زانیان بڕوادارن، مەیانگێرێنەوه بۆ لای بێبروایەکان، ئە ئەو ئافره تانە بۆوان پەوان، ئە (ئەوان) پیاوێ کانیشت بۆ وان پەوان، ئەوەش کە مەسره فیان کردووە (لەو ژنانەیان) بیانده نەوه، گوناھتان ناگاتێ ئیوێش ئەو ئافره تانە ماره بکەن، ئەگەر ماره بیتان پێیاندا، بە لأم ئیوێش دەست مەگرن بە گریبەستی ئافره تانی بێبرواو (ئەگەر هەر مسوڵمان نەبوون، ئیوێش دەستیان لێ بەربەدن)، ئیوێش ئەو خەرجیی و مەسره فیە لەو ئافره تانە دەکەن کە وازیان لێ دێنن، داوای بکەنەوه لە کافرەکان، {کە گووتویەتی: (مَا أَنْفَقُوا؛ هُوَ الصَّدَاق) ئەوه ماره ییە، پێم وایە ماریی و جگە لە ماره ییشت دەگریتەوه}، هەر کاتیک شتیکتان لە دەستچوو، لە میانێ ئەو ئافره تانەدا کە دەستیان لێ هەڵدەگرن بۆ لای کافرەکان، ئیوێش نۆرە زالبووتتان بوو (یاخود: ئیوێش دەسکەوتتان لێ گرتن)، ئەوانە ی ژنەکانیان پۆیشتوون، (چوونەوه بۆ لای کافرەکان لەبەر ئەوە ی بڕوایان نەهیناوه)، بە ئەندازە ی ئەوه کە خەرجییان پێوه کیشاون، بیانده نێ، هەر وهە با ئەوانیشت خەرجیە کەیان داوا بکەنەوه.

(ابن شهاب) دەلێ: مەبەست ئەو ئافرەتەیه که مسوڵمان دەبێ و مسوڵمانان مارەبێهە که ی دەگێرنەووە بۆ بێپروایەکان، هەر وەها ئەو ژانە ی مسوڵمانان تە لاقیان دەدەن لە ئافرەتانی بێپروا که لە لایان، پێویستە مارەبێهە کیان بۆ بێپروایان بگێرنەووە، ئنجا ئەگەر بێپروایەکان مارەبێهە کیان لەو مارەبێهە ی دەبێ بۆ مسوڵمانان یان بگێرنەووە، لەو ئافرەتە کافرانی وازیان لێ هێناون، ئەیاناردەووە و گێرپایانەووە، واتە: ئەگەر کافرەکان ئەو خەرجیی و مەسرفە ی دەبوو بۆ پایوانی مسوڵمانی بگێرنەووە، هی ئەو ئافرەتانی دەستیان لێ هەلگرتوون، بۆیان نەگێرانەووە، ئەو کاتە مسوڵمانانیش مارەیی ئافرەتانیکی مسوڵمان که هاتوون بۆ لایان، بۆ کافرەکانی ناگێرنەووە.

ئەم گێرراوێهەش تیشکیکی زیاتر دەخاتە سەر چەمک و واتای ئایەتەکان.

ئەو ی لە کۆی ئەو گێردراوانەش بۆمان دەردەکەوێ، ئەو یه که چوار ئافرەت لە لای بێپروایەکانەووە هاتوون بۆ لای پێغەمبەر و ﷺ مسوڵمانان، ئەو ییش لە کاتی صوڵحی حودەبیبیەداو، لە گەرمە ی صوڵحە کەدا، یاخود لە دوا ی صوڵحە کە، که ئەمانە بوون:

١- (أُمُّ كَلثُومٍ بِنْتُ عُقَبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ) که لە مێردە کە ی راپیکردبوو، مێردە کە شی عەمری کوری عاص بوو (أم کلثوم) ییش جاری هەر کچ بوو، لێی مارە کراووە نە یگواستۆتەووە.

٢- (سُبَيْعَةُ الْأَسْلَمِيَّةُ) که مێردە کە ی (سیف بن راهب)، یاخود (مسافر المخزومي) بوو.

٣- (أميمة بنت بَشْرٍ) که مێردە کە ی (ثابت بن شمراخ)، گوتراویشە: (حسان بن دحاح) بوو.

٤- (زينب بنت رسول الله ﷺ)، که هاوسەرە کە ی (أبو العاص بن الربيع بن عبدالمعزى) بوو، دوا ی چەند سالیکی هەر هاوبەشدانەر بوو، بەلام هات بۆ مەدینە، لە مەدینە مسوڵمان بوو، دوا یی پێغەمبەریش ﷺ زەینەبی کچی بۆ لای گێرپایەووە، خوا لە هەمووانیان رازی بێ.

نجا زانیان له و بارهوه که ئایا به گریه سستیکی تازه و ماره بیه کی تازه، یان هه ره له سه ر گریه سستی پتیشوو بووه؟! مشتومریان هه بیه و زۆر به یان ده لێن: هه ره له سه ر گریه سستی پتیشوو بووه.

مانای گشتیی ئایه تهکان

خو **﴿١٠، ١١، ١٢﴾** ی کۆتایی سووره تی (الممتحنة)، یان (الممتحنة) د، بابه تیکی دیکه باس ده کات که ئایه ته به ئافره تانه وه و ده فه رموی: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمَّجُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ﴾** ئه ی ئه وانه ی بروتان هیناوه! هه ره کاتیک ئافره تانی بروتادار هاتنه لاتان به کۆچکردووی، تاقییان بکه نه وه، خو زاناره به ئیمانکه یان، واته: تاقییان بکه نه وه داخو به راستیی ئیمان پالی پتوه ناون بێن، یاخود بو به ره ژه وه ندیه کی دیکه:

أ- مه دینه یان پت خۆشتره.

ب- یان به کتیکیان له مێرده که ی رایکردوه.

ج- یان به کتیکیان له چه نگ باب و دایکی رایکردوه.

د- یان بو مه به سستیکی دیکه ی جگه له دینداری و مسوڵمانه تی هاتوون.

هیچ گومانی تیدا نه که ئه مه له گه رمه ی یان له دوای صوّلحی حوده بیه وه دا بووه، چونکه له دوای فه تحی مه ککه و تازادکرانی مه ککه، مه ککه وه مه دینه و شاره کانی دیکه هه موویان به کسان بوون و، پتویستی نه کردوه هیچ کهس له شوئینیکه وه کۆچ بکات بو شوئینیکی دی، وه ک له فه رمایشتی پیغه مبه ردا **﴿﴾** هاتوه: **﴿لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ﴾** (أخرجه أحمد: ١٩٩١، وابن أبي شيبه:

۳۶۹۳۰، البخاری: ۲۶۳۱، وأبو داود: ۲۴۸۰، والترمذی: ۱۵۹۰، والنسائی: ۴۱۷۰) واته: له دواى نازادكرانى مه ككه كوچ كردن نيه، (هه مووى بوته مه نزلگای ئيسلام)، به لكو تيكووشان له رتي خواداو نيته ساغييه.

﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، ئنجا نه گهر نهو ئافره تانه تان زانى بروادارن، بو تان ده ركهوت بروادارن، مه يانگيرنه وه بو لاي بي پروايه كان، ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ﴾، نه نهو ئافره تانه به وان ده شين، نه نهو پياوانه ش بهو ئافره تانه ده شين، ﴿وَأَن تَوَدُّهُنَّ مَا أَنفَقُوا﴾، به مي رده كانيان بده نه وه، نهو مه سرده فهى لتيان كردوون، نه گهر ماره ييه، يان هه ر شتيكي دي كه يه، بو يه فه رموو يه تي: ﴿مَا أَنفَقُوا﴾، نه گهر نا ده يتواني بفه رموي: ﴿وَأَن تَوَدُّهُنَّ مُهُورَهُنَّ﴾ يان ﴿وَأَن تَوَدُّهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾، به لام ده فه رموي: نه وه ي لتيان خه رج كردوون لهو ئافره تانه، ئنجا ماره ييه، يان هه ر شتيكي دي كه يه، بو يان بگيرنه وهو بيانده نه وه.

﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾، گونا هيشتان ناكاتى نهو ئافره تانه بينن، هاوسه رگيريان له گه ل بكه ن، هه ر كات ماره يتتان پيدان، ليره دا بو يه واى فه رموو، تاكو مسولمانان وانه زانن نهو ئافره ته ي ها تو ه بو لايان و ماره ييه كه ي ده گيرنه وه بو مي رده كه ي، ماره ييه گيررا وه كه ده بيته ماره يى خو يشى، به لكو هه ركه س بيه وي هاوسه رگيري له گه ل يه كياندا بكات، ده بي ماره يى بداتى.

﴿وَلَا تُنكِحُوا بِعِصَمِ الْكَافِرِ﴾، ده ستيش مه گرن به گري به ستى ئافره تانى بي پروا وه، (گوا فر) كو ي (كافرة) يه، (عصم) يش كو ي (عصمة) يه، يانى: (عقد)، گري به ست، گري به ستى نيكاح، (عقد النكاح)، ئيوه ش ده ستگرتوو مه بن به گري به ستى هاوسه رگيري به وه له گه ل ئافره تانى بي پروادا، واته: وه ك چو ن ئافره ته برواداره كان به مي رده كافره كانيان ناشين، ئافره ته بي پروايه كانيش به مي رده مسولمانه كانيان ناشين.

﴿وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهَا أَنْفِقُوا﴾، تپوهش نهو هی خهرجتان کردوه، نهو مهسرهفه ی پیتانهوه کیشاون، نهگر مارهیهه یان هر شتیکی دیکهیه، داوی بکه نهو، با نهوانیش نهو مهسرهف و خهرجیهه ی بو نهو ژنانه یان کیشاویانه که هاتوون بو لای تپوه، داوی بکه نهو.

﴿ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ بَيْنَكُمْ بَيْنَكُمْ﴾، نا نهو هتان بریارو حوکی خویه له نپواناندا بریاری داوه، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش زانای کاره جیهه.

﴿وَإِنْ فَانَكُوا شِقْوَةً مِنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، نهگر شتیکتان له دهسچوو له میانی هاوسه راتاندا (که مسولمان نابن و، دهچنهوه) بو لای کافرهکان، نهگر مالکی تپوه یان له گه ل خویمان برد، سهروهت و سامانیکیان برد بو لای بپروایهکان، ﴿فَعَاقِبْتُمْ﴾، تپوهش دوایی تو له تان ستاندهوه، یان تپوهش دوایی نوره ی زالبوونتان هه بوو، یاخود تپوهش دوایی دهسکه و تتان بوو، ﴿فَنَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا﴾، نهوانه ی ژنهکانیان رویشتوون، به نه دازه ی نهوه که خهرجیان پیتانهوه کیشاوه، مارهیهه، یان هر شتیکی دیکهیه، بیانده نی و بویمان قهره بوو بکه نهوه، ﴿وَأَنْفَعُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾، پاریزیش لهو خویه بکهن که تپوه پتی پروادارن.

لیره دا پتویسته نهوه بزاین که له پیکهاتن و صولحی حوده بییه دا - که پتشر له کاتی تهفسیر کردنی سووره تی (الفتح) دا هیتامان - یه کیک له برکه کانی نهوه بووه که هر پیاویک له بپروایهکان بچن بو لای پیغه مبهری خوا ﴿بِأَسْمَاءٍ﴾ با مسولمانیش بووبن، مولز مه بیگنریتتهوه، به لام نهگر یه کیک له مسولمانان په یوه ست بووه به کافرهکان و هه لکه راوه یهوه، نهوان مولز هم نین بیگنرتهوه، له نه صلی نیتیفاقیه که دا ناوا هاتوه، (هه رچه نده تیمه لیره دا روایه تیکمان هیتاوه ده لی: کافرهکانیش مولز هم بوون نهوه ی دتی بو لایان له لایه ن پیغه مبهروهوه ﴿بِأَسْمَاءٍ﴾ بیگنرتهوه، به لام (ابن شهاب) له وه دا نه پیکاهوه، به لام به نسبت نافرته تانهوه، حاله که جیاواز بوو، چونکه له گهرمه ی صولحه که دا بوون که: (أَمْ كَلُتُمْ بِئْتِ

عُقْبَةَ بِنِ أَبِي مُعَيْطٍ) هات و براهه کانی هاتن گوتیان: تیتستا مه ره که به که ی ریکه و تننامه که ی پی نووسراوه، وشک نه بوته وه، ئنجا نه و خوشکه مان ته سلیم بکه وه! خواش ﴿٦٥﴾ به که سر نه م دوو نایه ته ی دابه زانندن، که نه گهر نافرته تانی برودار به کۆچکردوو یی هاته لاتان، تاقیبان بکه نه وه، خوا به ئیمانان زانناره، نه گهر زانیتان برودارن، مه یانگێرنه وه بۆ لای کافرته کان، پیغه مبه ریش ﴿٦٦﴾ فرمووی: نافرته تان تان بۆ لا ناگێرنه وه، گوتیان: ناخر تیمه ریکه که و تنمان وا کردوه! فرمووی: ریکه که و تن ته نیا باسی پیاوانه وه، باسی نافرته تانی تیدانیه وه، تیمه مولزه م نین و، خوا ی کار به جیش بریاری داوه!

(سبحان الله!) نه م قورنانه ئاوا دابه زیوه، هه ره نایه ته له شوینی خوی و، بۆ چاره سه ری گرفتیک که هاتۆته پێش مسوڵمانان، به و جو ره خوا ﴿٦٧﴾ بریاری دا، به لام بریاریکی شایسته ی خوا، نه و په ری دادگه رانه: وه ک چۆن نافرته تیک که دی بۆ لاتان، بروای هیناوه و کۆچی کردوه بۆ لای ئیوه، مولزه من ماره یی و مه سه رفیک که مێرده که ی لئی کردوه، بۆی بگێرنه وه، هه ره ها نه گهر به کیک له ئیوه ش ژنه که ی رایکرد بۆ لای بیبروایه کان، ئنجا چ مسوڵمان بوو هه لکه رایه وه، چ هه ره مسوڵمان نه بوو، یان هه ره له مه ککه به وان هه وه په یوه ست بوو، نه وانیش مولزه من له به رانه ردا ماره یی و مه سه رفه که یشیان بۆ بگێرنه وه، نه گهر شتیکیشتان له ده ستچوو، ئیوه دوای ده ستکه و تان بوو، نه و که سه ی شته که ی له ده ستچوو، بۆی قه ره بوو بکه نه وه، ئنجا وه ک چۆن نه و نافرته ته مسوڵمانه ی کۆچ ده کات و دی بۆ لای ئیوه، نایگێرنه وه، چونکه به و پیاوه ناشی که له ده ستی رایکردوه و بیبروایه، پیاوه که ش به و ناشی، به هه مان شیوه: ئیوه ش ده ستگرتوو مه بن به گرێبه ستی هاوسه رگیزی نه و نافرته تانه وه که بیبروان، چونکه نه وانیش به ئیوه ناشین و، ئیوه ش دیسان به وان ناشین.

ئنجا خوا ﴿٦٨﴾ باسی بابه تیکی دیکه ده کات، که بریتیه له په یمان وه رگرتنی پیغه مبه ری خاته م موحه ممه د ﴿٦٩﴾ له نافرته تانی برودار، به پیتی نه و رپوایه تانه ی

هیناومانن، ئەم پەیمان وەرگرتنە ی پێغەمبەری خوا ﷺ لە ئافرەتانی برۆادار لە دۆای نازادکرانی مەککەو، سەرکەوتنی مسوڵمانان بوو بە سەر هاوبەش بوخوادانەرانی شاری مەککەدا.

چونکە لە تێو ئەوانەدا کە پەیمانان داو بە پێغەمبەری خوا ﷺ، هیندی کچی عوتبە هەبوو، هاوسەری ئەبوو سووفیان، گومانیشی تێدانیه ئەبوو سووفیان خوشی و هاوسەرەکەشی لە دۆای نازادکردنی مەککە مسوڵمان بوون، کەواتە: ئەم ئایەتە موبارە کە دۆای نازادکردنی مەککە دابەزیوو، ئەو پەیمان وەرگرتنە پێغەمبەری خوا ﷺ لە ئافرەتان، دۆای نازادکردنی مەککە بوو.

خوا دەفرمووی: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ بِبِاعَتِكَ﴾، ئە ی پێغەمبەر ﷺ! هەر کاتیک ئافرەتانی برۆادارت هاتنە لا، پەیمانت پێدەدەن، کەواتە: پەیمان پێدانە کە بو ئیمان هێنان نەبوو، چونکە فرموویەتی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾، بە لکو پێشتر ئیمانان هیناوە، بە لأم ئەو پەیمان پێدانە، بو جەختکردنەوێ پابەندیان بوو بە شەریعەتەو، پەیمان و گریبە ستیکی کۆمە لایەتی و سیاسیی بوو، بو ئەوێ بزاندردی: وەک چۆن پێویستە پیاوان پەیمان بە پێغەمبەری خوا ﷺ بدەن، ئافرەتانی ل سەریان پێویستە پەیمانی پێ بدن، وەک سەرۆکی ئەو دەولەت و قەوارە سیاسییەیان، ﴿بِبِاعَتِكَ﴾، پەیمان بە تۆ دەدەن، بە ئینت پێدەدەن، ﴿عَلَّ أَنْ لَا يَشْرُكَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، لە سەر ئەوێ هیچ شتیک نەکەنە هاوبەش بو خوا، ﴿وَلَا يَشْرَفَنَّ﴾، هەر وەها دزی نەکەن، ﴿وَلَا يَزِينَنَّ﴾، هەر وەها زینا و داوینبسی نەکەن، ﴿وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ﴾، مندالەکانی خوشیان نەکوژن، ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِنَهْتِنَ بَعْرَيْنَهُ، بَيْنَ أَيْدِيْنَ وَأَرْجُلَيْهِ﴾، بوختانیکیش نەکەن، هە لیبە ستن لە نیوان دەستەکانیان و لاقەکانیاندا، (البهتان: الكذب الذي يُّهَيِّئُ سَامِعَهُ) بوهتان ئەو درۆیە یە بیسەرە کە ی سەرام دەکات، هیندە درۆیە کێ گورەو شاخدارو بێرەزایە، هەندیک لە زانایان گووتویانە: مەبە ست (بهتان) درۆیە، لەبەر ئەوێ درۆیە کە دەکرێ بە زاریان دەیکەن،

زاری مروّقیش ده که ویتنه نیتوان دوو دهسته کانی و دوو پینه کانیه وه، هه ندیکیش گوتوو یانه: لیره دا مه بهست پیتی نه وه یه: با به درۆ مندالی جگه له خو یان پالنه دهنه لای میرده کانیان واته: مندالی جگه له خو نه که نه هی خو، وه ک له م رۆزگاره دا روویداوه، لهو شوینانه دا که نافرته تان مندالیان بووه، جاری وایه ژبتک مندالی نافرته تیکی دیکه ی، کردۆته هی خو ی، یان نه وانه ی له وۆ بوون، بو یان گوپیوه، یاخود مندالی که سیکه دیکه که فریدراوه، یان هه رچۆنیک بکه ویتنه دهستی، هه لیکریته وه وه به میرده که ی بلتی: نه و مندالم له تویه، به جوریک له جوړه کان میرده که ی چه واشه بکات، ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾، هه روه ها با نافرته تان له شتی په سندا سه ریچییت نه که ن له ی پیغمبه ر! ئاوا په یمانت پینده دن، ﴿فَبِأَعْيُنِنَا﴾، تۆش په یمانیان لی وه ریگه، ﴿وَاسْتَعْفِرْ هُنَّ اللَّهُ﴾، داوا ی لیور دنیشیان بو له خوا بکه، بو که م و کوپی و گونا هیان که بووه ده بی، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به دنیا یی خوا لیورده ی به به زیه.

له کۆتایی دا جاریکی دیکه، خوا ﴿رَبِّ﴾ روو له پر واداران ده کات، بو هه مان مه بهستی که ته وه ری سه ره کیی نه م سوورته موباره که یه، بریتیه له دووری کرتن له دوستانه تیی کردن له گه ل بیروایانیکدا که دژی نیسلام و مسولمانان، نه ک بیروایانیککی ته باو سه لامهت، به لکو نه گه ر ته باین، ده بی چاکه کاریشیان له گه لدا بکری له لایه ن مسولمانانه وه، چونکه مسولمانان ده بی له گه ل هه موو که سدا خو شو خولقی و چاکه کارو چاکه رفتارو هاو کاربن، وه ک پیشتریش باس مان کرد، خوا ده فرمو ی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ﴾، ته ی نه وانه ی پرواتان هیناوه! دوستانه تیی کۆمه لیک مه که ن که خوا لیان تووره بووه، هه ندیک گوتوو یانه: لیره دا مه بهست پیتی جووله که کانه، به لام له راستیدا خوا بهس له جووله کان تووره نیه، به لکو خوا له هه رچی بیروایه و له هه رچی دوژمنی خویه، تووره یه، واته: هه موو نه وانه ی نه هلی کوفرن و خه شم و تووره یی خویان ها توته سه ر، دوستانه تیی و نیزیکیان مه که ن، له به رچی؟

﴿قَدْ يَسُؤُا مِنْ الْآخِرَةِ﴾، ئەوانە لە رۆژی دواى، لە مەزنگای کۆتایى ناومێد بوون، ﴿كَمَا يَسَّ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾، وەك چۆن بێپروایان، لە خاوەن گۆرەكان ناومێد بوون، كە جارێكى دیکە زیندوو ببنەوه، پێیان وایە زیندوونابنەوه، یان پێیان وایە: نایەنەوه بۆ دنیاو ئەوهش وایە، یاخود: ﴿كَمَا يَسَّ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾، وەك چۆن هاوێلانسی گۆرەكان لە بێپروایان ناومێد بوون لە بەزەیی خوا، دواى ئەوهى مردوون و، بۆیان دەرکەوتو، بەزەیی خوا ئەوان ناکرێتەوه، وەك چۆن ئەوان ناومێد بوون، ئەو بێپروایانەش كە خوا لێیان توورە بووه، ناومێدن لە مەزنگای کۆتایى، بۆیە بە كەلكى دوستانه تیی و نیزیکی تێوه نایەن.

(۳) ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ﴾، خوا زانتره به بروایه که یان، واته: زانیاری ته‌واو و جیی دئیایی ته‌نیا له لای خوایه‌وو، ئیوه به ته‌مای ته‌وه مه‌بن، که زیاتر له گومانی زالتان له باره‌یانوه ده‌ست بکه‌وی، چونکه ئیوه به‌س پ‌واله‌ته‌که‌یان ده‌بینن، به‌لام خوا زانتره به ره‌هایی به ئیمان‌که‌یان، ئیوه‌ش به ئه‌ندازه‌ی ته‌وه‌ی که به‌شهر ده‌توانی شتیک بپشکنن و هه‌لیکۆتی و، بۆی ده‌رکه‌وی داخۆ چۆنه؟ به‌وه‌نده ئیکتیفا بکه‌ن.

(۴) ﴿فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ﴾، نجا ته‌گه‌ر زانیان ته‌و ئافره‌تانه بروداران، (عَلِمْتُمُوهُنَّ: أَي ظَنَنْتُمُوهُنَّ بِالظَّنِّ الرَّاجِحِ) واته: گومانی زالتان هه‌بوو که ته‌وانه بروداران، چونکه زانیاری دئیاکه‌ر به‌س له لای خوایه، گومانی زالیش به‌جۆریک له زانیاری داده‌نری و، له بواری هه‌لس و کهوت و یاسا کرده‌یه‌کان دا، مامه‌له به‌زۆری به‌و جۆره زانیاریه ده‌کری.

(۵) ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾، مه‌یانگێرته‌وه بۆ لای بی‌بروایه‌کان (أَي: أَزْوَاجِهِنَّ الْكَافِرِينَ)، مه‌یانگێرته‌وه بۆ لای می‌رده کافره‌کانیان.

(۶) ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾، نه ته‌و ئافره‌تانه به‌وان ده‌شین و، بۆیان هه‌لال و ره‌وان.

(۷) ﴿وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهَا﴾، نه ته‌و می‌رده کافران‌ه‌ش به‌و ئافره‌ته بروداران ده‌شین و بۆیان ره‌وان.

نایا بۆچی خوا ﷻ ناوای فەر‌مووه؟ ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهَا﴾، بۆ ته‌وه‌ی هه‌یج ته‌م و مژ به‌سه‌ر ته‌وه‌وه نه‌می‌نن و، پێیان وان‌ه‌بێ هه‌ر ئافره‌ته‌کان به‌وان ناشین، ته‌که‌رنا پیاوه‌کان به‌وان ده‌شین، نه‌خێر! نه ئافره‌ته‌کان به‌وان ده‌شین، نه پیاوه‌کانیش به‌و ئافره‌تانه ده‌شین، ته‌وه بۆ زیاتر روونکردنه‌وه‌یه، که هه‌یج کامیان به هه‌یج کامیان ناشین.

نجا نایا چۆنه‌تی ته‌و تاقیکردنه‌وه‌یه چۆن بووه؟ له‌و باره‌وه ته‌م ده‌قه دێنین:

اعین ابن عباس رضی اللہ عنہ، فی قوله: ﴿إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾، قَالَ كَانَ إِذَا جَاءَتِ الْمَرْأَةُ النَّبِيَّ ﷺ حَلَفَهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ بِاللَّهِ: مَا خَرَجْتُ مِنْ بَعْضِ زَوْجٍ، وَبِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ رَغْبَةً عَنْ أَرْضٍ إِلَى أَرْضٍ، وَبِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ التَّمَّاسَ ذُنْيَا، وَبِاللَّهِ مَا خَرَجْتُ إِلَّا حُبًّا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ (أخرجه البزار: ۲۲۷۲، والطبري: ۳۳۹۵۷، وابن المنذر، والطبراني في الكبير، وابن مردويه بسند حسن، كما قال السيوطي).

واته: عہدو لای کوری عہ عباس رضی اللہ عنہ، له بارہی فہ رمایشتی خواوہ کہ دہ فہ رموی: ﴿إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾، گو توویہ تی: یہ کیک له ٹافرہ تہ کان کہ دہ ہاتہ خرمہ ت پیغہ مہر ﷺ، عومہ ری کوری خہ ت تاپ سوئندی دہ دا بہ خوا، دہ یگوت: بلی: سوئند بہ خوا لہ بہر ٹہوہ کوچم نہ کردوہ کہ رقم لہ میردہ کہ مہ، بہ خوا لہ بہر ٹہوہ دہ رنہ چووم کہ سہ رزہ مینیکم پی خوشتر بی لہ سہ رزہ مینیک (واتہ: مہ دینہ ی پی خوشتر بی لہ مہ ککہ)، ہرودہا بہ خوا لہ بہر ٹہوہ دہ رنہ چووم، دنیا م دہ ست بکہووی، (لہ بہر تہ ماعیکی دنیا یی)، ہرودہا بہ خوا دہ رنہ چووم، مہ گہر لہ بہر خوشہ ویستیی خواو پیغہ مہرہ کہ ی ﷺ.

(تاقیکردنہ وہ کہ بہو شیوہ یہ بووہ).

بہ لام خوا بہ گشتیی فہ رموویہ تی، ہہ لہ تہ تہ مہ میکانیزمیک بووہو رنہ کہ میکانیزمی دیکہ شیان بووین، چونکہ خوا ی پەرودہ ردار دہ فہ رموی: ﴿فَامْتَحِنُوهُنَّ﴾، تاقیبان بکہ نہوہ، شیوہ ی تاقیب کردنہ وہ کہ ش بہس ٹہو سوئندانہ نہ بوون، بہ لام ٹہوہ ش شیوہ یک بووہو شیوہ ی دیکہ شی بووہ، ہہر چوٹیک بویان دہر کہ وتبی بروادارن، بویان نہ بووہ بیانگینہ وہ بو لای میردہ کافرہ کانیان.

(۸) - ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ مِمَّا أُنْفِقُوا﴾، ٹہو خہ رجیہ ش کہ میردہ کانیان کیشاویانہ، بیاندہ نہوہ، بوچی خوا نہ یفہ رموہ: ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ مِمَّا أُجْرَهُنَّ أَوْ أُجْرَهُنَّ﴾؟ مارہ یی ژنہ کان بدہ نہوہ بہ میردہ کافرہ کانیان؟ یہ کیک لہ روونکہ رہوانی قورٹان دہ تی: لہ بہر ٹہوہ ی ٹہو ٹافرہ تانہ ی

رپانکردوه له مېرده کانیان، تازه ژنی تهوان نین، تاکو نهوهی پټیان داون به مارهیی له قه‌لم بدری و، خوی پوره‌ردگار ناوی لږ بنت مارهیی (مهر و اجر).

به‌لام من وای تېده‌گم، بویه خوا وای فهرمووه، تاکو ته‌نیا مارهیی نه‌گرېته‌وه، نه‌گه‌رنا ده‌گونجې بلټی: تېستا نه‌و ژنه‌هاوسه‌ری نه‌و مېرده کافره‌ی نه‌ماوه، به‌لام به‌نیعتیاری رابردوو، نه‌وهی پټیداوه له مارهیی، هه‌ر به‌مارهیی له قه‌لم ده‌دری، بویه نه‌و پاساوه‌م پټ به‌جټ نیه، به‌لکو بویه خوا فهرموویه‌تی:

﴿وَأَنفُسُهُمْ مَّا أَنفَقُوا﴾، له‌هه‌موویدا هه‌ر وا ده‌فهرموئی: ﴿وَسَأَلُوا مَّا أَنفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهَا مَّا أَنفَقُوا﴾، هه‌روه‌ها دوایش ده‌فهرموئی: ﴿فَتَأْتُوا الذَّيْبَ ذَهَبًا أَزْوَاجَهُمْ مِّثْلَ مَّا أَنفَقُوا﴾، هه‌مووی هه‌ر (انفقوا)یه‌واته: خه‌رجیسی کټشان و مه‌سره‌ف لیکردن، به‌بوچوونی من حیکه‌مه‌ته‌که‌ی نه‌وه‌یه: هه‌م مارهیی بگرېته‌وه، هه‌م جگه‌له ماره‌ییش بگرېته‌وه، جاری وا هه‌یه مېردټیک زیاتر له ماره‌یی ده‌دات به‌ژنه‌که‌ی وه‌ک دیاری، یان مه‌سره‌فټیکی دیکه‌ی ده‌کټیسی، نجا مسوولمانان مولزه‌من به‌وه‌ی هه‌رجی خه‌رجیه‌ک نه‌و مېرده کافره‌به‌و ژنه‌پاکردووه‌ی خو‌یه‌وه، که‌پر‌وای هټناوه، کټشایوه‌تی، بوی بکټرنه‌وه، واته: بویه وشه‌ی ماره‌یی که‌به (مهر) هاتوه له‌فوراندان، به‌(مه‌ور) کو‌ده‌کرېته‌وه، به‌(اجر)یش هاتوه که‌کو‌یه‌که‌ی (أجور) ه، نه‌و وشه‌یه به‌کارنه‌هاتوه، له‌به‌ر نه‌و حیکه‌مه‌ته‌ی گوهمان، که‌هه‌م ماره‌یی بگرېته‌وه، هه‌م مه‌سره‌فه‌کانی دیکه‌ش و دیارییه‌کانی دیکه‌ش بگرېته‌وه، هه‌لبه‌ته‌ده‌وله‌تی تیسلامی نه‌و نه‌رکه‌وه نه‌ستو ده‌گری، نه‌ک هه‌ر که‌سیک و که‌سه‌کان به‌شیوه‌ی که‌س مامه‌له‌بکن، به‌به‌لگه‌ی نه‌وه که‌دوا‌یی ده‌فهرموئی: ﴿وَأَن فَاذَكُرْ شِقْءَ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَتَأْتُوا الذَّيْبَ ذَهَبًا أَزْوَاجَهُمْ مِّثْلَ مَّا أَنفَقُوا﴾، نه‌گه‌ر شټیکتان به‌هوی ژنه‌کانتانه‌وه له‌ده‌ستچوو بو‌لای کافره‌کان، دوا‌یی تټوه تو‌له‌تان وه‌رگرتوه، یاخود ده‌سکه‌وتتان بوو، یاخود نو‌ره‌ی تټوه بوو زال بوون، نه‌وانه‌ی ژنه‌کانیان رو‌یشتوون، به‌نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی خه‌رجیسان کټشایوه، بو‌یان قه‌ره‌بوو بکه‌نه‌وه، نه‌وه‌ش کاری ده‌وله‌ته.

که واته: ﴿وَمَا لَهُمْ مَّا أَنْفَقُوا﴾، به میزده کانیان بدنه‌وه هه‌ر خه‌رجیه‌ک که کیشاویانه، ماره‌یی و جگه له ماره‌ییش ده‌گریته‌وه.

۹- ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكُحُوهُنَّ﴾، گوناهیشتان ناگاتی هاوسه‌رگرییان له‌گه‌لدا بکه‌ن، واته: نه‌و ئافره‌تانه‌ی کوچیان کردوه بو لای تیوه‌و، میزده کافره‌کانیان به‌جیه‌تشتوون و برپایان هیناوه، تیوه گوناهتان ناگاتی، هاوسه‌رگرییان له‌گه‌لدا بکه‌ن و ماره‌یان بکه‌ن.

۱۰- ﴿إِذَا نَكَحْتُمُوهُنَّ أُجْرَهُنَّ﴾، هه‌ر کات ماره‌یه‌کانیانتان پیدان، نه‌مه‌ش بو ئه‌وه‌ی وا نه‌زانری، نه‌و قه‌ره‌بووه‌ی میزده کافره‌که‌ی که ده‌گریته‌وه، له جیاتی ماره‌یه‌که‌یه‌تی! نا، ده‌وله‌تی ئیسلامی قه‌ره‌بووی میزده کافره‌که‌ی ده‌کاته‌وه، نه‌و مه‌سه‌ره‌فه‌ی بو ژنه‌که‌ی کیشاوه، بو‌ی ر‌ه‌ت ده‌کاته‌وه، چونکه ماله‌که هه‌ر مالی خو‌یه‌تی، ژنه‌که نه‌وه بر‌وای هیناوه و پتی ناشی، به‌لام ماله‌که هه‌ر هی خو‌یه‌تی، بو‌یه پتویسته نه‌وه‌ی هی خو‌یه‌تی و بو‌ی ره‌وایه، بو‌ی ره‌وان بگریته‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی پتی ناشی و بو‌ی ره‌وا‌یه، گل ده‌دریته‌وه‌و، ده‌ب‌ن ده‌وله‌تی ئیسلامی نه‌وه قه‌ره‌بوو بکاته‌وه، ئنجا بو نه‌وه‌ی وا نه‌زانری، نه‌و قه‌ره‌بوو کردنه‌وه‌ی میزده کافره‌که، ده‌بیته ماره‌یی ژنه‌که‌ش، که پیاوکی مسولمان بیه‌وی هاوسه‌رگریی له‌گه‌ل بکات، بو‌یه ده‌فه‌رموی: هه‌ر کاتیک ماره‌یه‌کانیانتان پیدان، بو‌تان هه‌یه‌و گوناهتان ناگاتی هاوسه‌رگرییان له‌گه‌لدا بکه‌ن.

۱۱- ﴿وَلَا تُنْكِحُوا بَعْضَ الْكَافِرِ﴾، تیوه‌ش ده‌ست به‌گریه‌ستی ژنه کافره‌کانتانه‌وه، مه‌گرن، (مَسْکُؤَا) به‌چهند جوریک خو‌یندراوه‌ته‌وه: آ- (مَسْکُؤَا)، ب- (مَسْکُؤَا)، ج- (مَسْکُؤَا)، (مَسْکُؤَا)ش له‌ئه‌سلدا (تَمَسْکُؤَا)یه‌و، هه‌مووی واته: ده‌ست مه‌گرن، ﴿بَعْضَ الْكَافِرِ﴾، (عِصْم) کۆی (عِصْمَة)یه، (عِصْمَة): بریتیه له‌گریه‌ست، واته: تیوه‌ش ده‌ست‌گرتوو مه‌بن و ده‌ست مه‌گرن به‌گریه‌ستی ئافره‌تانی بی‌پرواوه، (کُؤَافِر) کۆی (کَافِرَة)یه، واته: ئافره‌تی بی‌پروا، واته: ژنه‌کانی تیوه‌ش ئه‌گه‌ر ئاماده نه‌بوون له‌گه‌ل تیوه‌دا ئیمان بی‌ن، {چونکه هه‌بووه کوچی کردوه بو مه‌دینه‌و ژنه‌که‌ی جارێ هه‌ر کافر بووه، یاخود ژنه کافره‌که‌ی له‌مه‌ککه به‌جیماوه}، تیوه‌ش ده‌ست مه‌گرن به‌گریه‌ستی

هاوسه‌رگیری نافرته ته بېبرواکاتانه‌وهو ده‌ستیان لئ به‌رده‌ن، نه‌و گریه‌سته‌ش بو‌یه پټی
گوتراوه: (عِصْمَة) که به (عِصْم) کو ده‌کریته‌وه، چونکه: (عِصْمَة: مَا يُعْتَصَمُ بِهِ)، (عصمة)
شتیکه ده‌ستی پټوه بگیری.

۱۲- ﴿وَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ﴾، ټیوه‌ش داوای نه‌وه بکه‌نه‌وه که خه‌رجتان کردوه (بو ټنه
کافره‌کانتان)، ټیوه‌ش که ده‌ستکرتوو نابن به گریه‌ستی ټنه کافره‌کاتانه‌وه، بو‌تان هه‌یه
نه‌وه‌ی مه‌سره‌فتان کردوه، تنجا ماره‌ییه، یان هه‌ر شتیکی دیکه‌یه، داوای بکه‌نه‌وه، هه‌ل‌به‌ته
نمه له ماوه‌ی صولحی حوده‌ییبیه‌دا بووه‌و، په‌یماننامه‌یان له به‌یندا بووه‌و، به پټی
په‌یماننامه‌که هه‌ر ته‌ره‌فتیک پابه‌ند بووه که هه‌فی ته‌ره‌فی دیکه ږت بکاته‌وه، بو‌یه
ده‌فه‌رموی: ﴿وَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ﴾، ټیوه‌ش که خه‌رجیتان به ټنه‌کاتانه‌وه کیشاوه، کاتیک
ده‌ستیان لئ به‌رده‌ده‌ن و ده‌چنه‌وه لای کافره‌کان، داوای نه‌و خه‌رجیی و مه‌سره‌فه بکه‌نه‌وه.

۱۳- ﴿وَأَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا﴾، با نه‌وانیش نه‌وه‌ی مه‌سره‌فیان کردوهو خه‌رجیان کیشاوه،
داوای بکه‌نه‌وه.

۱۴- ﴿ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ﴾، نا نه‌وه‌تان حوکمی خوایه، له ټیوانتاندا بریار
ده‌دات و دادوه‌ری ده‌کات، واته: نه‌ی مسولمانینه! پټوه‌ی پابه‌ندبن.

۱۵- ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش زانای کاربه‌جټیه.

۱۶- ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكَلْبَاءِ﴾، نه‌گه‌ر شتیکیشتان (له مال و سامان)
له میانی ټنه‌کانتاندا له ده‌ستچوو بو لای کافره‌کان، هه‌ندیک له ږونکه‌ره‌وانی قورټان
گوتوو‌یانه: بو‌یه فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿شَيْءٌ مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ﴾، له‌به‌ر نه‌وه نه‌و ټنه‌ی ده‌چټه‌وه بو
لای کافران و کومه‌لگای نیسلا‌می به‌جن ده‌هټلئ، وه‌ک شته، له نرخ و به‌های خو‌ی زور
دابه‌زاندوهو وه‌ک شتیکی که‌م بایه‌خه، هه‌ندیک وای لئ حالیی بوون.

به‌لام من وای لئ ټیده‌گه‌م که لټره‌دا مه‌به‌ست پټی نافرته‌ته‌که‌نیه: ﴿وَإِنْ
فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ﴾، نه‌گه‌ر ټیوه نه‌ندازه‌یه‌ک له مال و سامانتان له ده‌ستچوو

لە لایەن ژنە کاتناەو، واتە: لە لایەن ئەو ژنانە تانەو، کە پادە کەن بۆ لای کافرەکان، دەچنەو بۆ لایان، ئەو چۆن تەگبیر بکری؟

۱۷- ﴿فَعَاقِبْتُمْ﴾، ئیووش دەستکەوتتان بوو، (عاقبتهم): بە: (عَنِمْتُمْ) لیکدراو، تەو، واتە: دەسکەوتتان هاتە دەست.

أ- هەندیکیان گوتووینا: (أَصَبْتُمْ مِنْهُمْ عُقْبَةً) واتە: سەرەنجام بۆ ئیو بوو.

ب- ﴿فَعَلْتُمْ مَا فَعَلَ بِكُمْ أَيُّ ظَفَرْتُمْ﴾، ئیو بەسەریاندا زال بوون، دەگوتری: (العقبَةُ لِفُلَانٍ أَيُّ الْعَاقِبَةِ وَالْعَلْبَةِ)، واتە: زال بوون هی فلانکەسە.

ج- هەندیکیش گوتووینا: (فَعَاقِبْتُمْ أَيُّ: فَاقْتَصَصْتُمْ) واتە: ئیو تۆلەتان لیکردنەو، دەسکەوتتان لێیان دەستکەوت.

خوێنراویشە تەو: (فَعَقَبْتُمْ) کە هەمان مانای پێشووی هەیه، واتە: ننجان ئەگەر ئیو نۆرەتان هاتەو، یان ئیو دەستکەوتتان لێیان بوو، یان بەسەریاندا زال بوون.

۱۸- ﴿فَتَأْتُوا الذَّبَّحَ ذَهَبْتَ أَرْوَجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَعُوا﴾، بەدەن بە مێردی ئەو ژنانە شتیک لە مأل و سامانیان بە هۆی ژنەکانیانەو، کە رویشتون بۆ لای کافرەکان، لە دەستچوو، بە ئەندازە ئیو مألە لە دەستیان چوو، بیان دەن، ئەی دەولەتی ئیسلامی! قەرەبووی ئەو مێردانە بکەنەو، کە بە هۆی ژنەکانیانەو مأل و سامانیکیان رویشتو، ئافرەت ئەگەر رویشتو مارهیه کەی بردو، زبیری بردو، پارە بردو، مێردە کە بە ئەندازە ئیو لە دەستی چوو، بۆی قەرەبوو بکەنەو.

۱۹- ﴿وَأَنْفَعُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾، پارێزیش لەو خوایه بکەن کە ئیو پێی پروادارن.

شایانی باسە: لەو بارەو کە ئایا ئافرەتانیش لە ریککەوتنی خودەبیبیەدا بوون، بە لأم دوایی ئەم ئایەتە ئەو حوکمە گشتییهی تاییەت کردو، یاخود

ئەصلەن ئافرەتان ئەو گریبەستە نە یگرتوونەو؟ راجیایی هەیه، بەلام زیاتر وا پێدەچی کە ئافرەتان ئەصلەن مەبەست نەبووبن لە گریبەستەکەدا، چونکە سوڵحەکە زیاتر لە نیوان دوو سوپادا بوو، دوو سوپا کە سەنگەریان بەرانبەر یەکدی گرتو، ئەو کاتەش و ئیستاش هەروایە، سوپا بە دەگمەن ئافرەتی تێدا هەن و، ئافرەتی تێدا نەبوون، تاکو ئافرەتەکان مەبەست بن، لە بەندەکانی ئەو رێککەوتننامە یەدا.

بە پێی رپوایەتەکانیش ئەو ئافرەتانە ی لە مسوڵمانان پۆشتوون پۆ لای کافرەکان، یاخود ئەصلەن هەر لە مەککە بوون و نەهاتوون پۆ لای مێردەکانیان پۆ مەدینەو، هەر بە کافرایی ماونەو، کە مەرچ نیە دوایی هەر بە بیروایی ما بنەو، ئەو هەشت ئافرەتە بوون:

- ۱- (أم الحکم بنت أبي سفیان) کە هاوسەرەکە ی (عیاض ابن شداد) بوو.
 - ۲- (فاطمة بنت أمیة) (قربة) شی پینگوتراو، خیزانی عومەری کوری خەتتاب بوو.
 - ۳- (أم کلثوم بنت جرو) ئەویش هەر خیزانی عومەری کوری خەتتاب بوو.
 - ۴- (بروع بنت عقبة) کە هاوسەرەکە ی (شماس بن عثمان) بوو.
 - ۵- (شهبه بنت غیلان).
 - ۶- (عبدة بنت عبدالعزی) کە هاوسەرەکە ی (هشام بن عاص) یاخود (عمرو بن عبد) بوو.
- ئەمە (القرطبی)^(۱) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا لە عەبدوللای کوری عەبباسەو هیناویەتی، (عن ابن عباس: سِتُّ نِسْوَةٍ رَجَعْنَ عَنِ الْإِسْلَامِ) شەش ئافرەت لە ئیسلام هەلکەراونەو، ئەم شەشە ی هیناون.

بەلام (ابن عاشور) لە هەندیک سەرچاوە ی دیکەو، دوو ئافرەتی دیکەشی باسکردوون:

۷- (هند بنت ابی جهل) که هاوسه ره که‌ی (هشام بن عاص) بووه.

۸- (أروى بنت ربيعة بن الحارث بن عبدالمطلب) که هاوسه ره که‌ی (طلحة بن عبیدالله) بووه.

دوو سه‌رنج:

۱- که خوا ﷺ ده‌فهرموی: ﴿وَلَا تُسْكَرُوا بِعَصْمِ الْكُوفِرِ﴾، فهرموویه‌تی: (کُوفِرِ)، به‌لام‌ئو و کاته‌ئو نافرته‌کان زیاتر هاو‌به‌شدانه‌ران (مُشْرِكَات) بوون، بوچی خوا ده‌فهرموی: (کُوفِرِ)؟ وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه: تا‌کو همم (مُشْرِكَات) بگریته‌وه‌و، همم (مُلْجِدَات) بگریته‌وه‌و، همم هم‌موو ئه‌وانه‌ی بی‌پروان بگریته‌وه‌و، جگه‌ له‌ نافرته‌تانی‌خواه‌ن کتیبان، که‌ به‌ پیاوانی‌مسولمان‌ده‌شین.

۲- ئایا‌دروسته‌نافرته‌تیک‌که‌مسولمان‌ده‌بی، له‌ ژیر‌نیکاحی‌میرده‌که‌یدا‌که‌مسولمان‌نه‌بووه، ه‌ینتی؟

ئه‌مه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی‌مشتومر‌هه‌لگره‌و‌زور‌مشتومری‌له‌سه‌ر‌بووه، ژئیک‌که‌هاوسه‌ره‌که‌ی‌خواه‌ن‌کتیبه، واته: جووله‌که‌یان‌نه‌صرانیی، نافرته‌ته‌که‌مسولمان‌ده‌بی‌و‌میرده‌که‌ی‌هه‌ر‌به‌جووله‌که‌یی‌یان‌نه‌صرانیی‌ده‌مینتته‌وه، ئایا‌دروسته‌له‌گه‌لی‌ه‌ینتته‌وه، یان‌نا؟

زور‌به‌ی‌زانایان‌ده‌لین: دروست‌نیه، رایه‌کیش‌هه‌یه‌ده‌لین: دروسته‌مادام‌ئهو‌نافرته‌تو‌میدی‌هه‌بی‌پیاوه‌که‌شی‌مسولمان‌بی، یاخود‌له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی‌مندالیان‌هه‌ن‌و‌بو‌ئه‌وه‌ی‌مندالله‌کانیان‌زایه‌نه‌بن، یان‌له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی‌ئه‌و‌نافرته‌ته‌هیچ‌په‌نایه‌کی‌دیکه‌ی‌نیه، یاخود‌ناچاره‌ه‌ینتته‌وه، یان‌یاسای‌ئه‌و‌ده‌وله‌ته‌ر‌ئی‌نادات، به‌هه‌رحال‌له‌و‌باره‌وه‌رای‌زورینه‌وايه، دروست‌نیه‌ئه‌و‌نافرته‌ته‌ه‌ینتته‌وه‌له‌گه‌ل‌ئه‌و‌پیاوه‌داو، هه‌ندی‌که‌ده‌لین: دروسته‌ه‌ینتته‌وه، به‌لام‌به‌مه‌ر‌جیک‌ده‌ستی‌لین‌نه‌دات، هه‌ندی‌که‌ده‌لین: دروسته‌ه‌ینتته‌وه‌به‌ده‌ست‌لیندایشه‌وه، مادام‌تو‌میدی‌پئی‌هه‌بی، رسولمان‌بی، یان‌یه‌کی‌که‌له‌و‌به‌ر‌ژه‌وه‌ندیان‌ه‌ی‌تیدابن‌که‌باسمان‌کردن.

مه سه له ی دووه م:

فهرمانکردنی خوی کارزان ﷺ به پیغمبره که ی که هر کات نافرده تانی برودار هاتنه لای، بو په یمان له گه ل ده بستن، با په یمانیان له گه ل به بستن له سره هاوبه ش بو خوا دانه نان و، دزی نه کردن و، زینا نه کردن و، نه کوشتنی مندلیان و، بو هتان نه کردن له نیوان ده ست و لاقیاند، و سه ریچی لینه کردنی له په سندو، داوای لیبوردنیشیان بو له خوا بکات:

خو ده فهرموی: ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَتَرَفَّنَّ وَلَا يَزِينَنَّ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعَصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبِيحَةٍ وَأَسْتَغْفِرُنَّ لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۲)

شیکردنه وی ثم، ثایه ته، له ده برگه دا:

۱- ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَّكَ﴾، نه ی پیغمبر ﷺ! هر کات نافرده تانی برودار هاتن بو لات، په یمانت له گه ل ده بستن، که واته: ثم په یمانه په یمان پیدان نه بووه له سره برهاهتیان، چونکه ده فهرموی: ﴿جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾، نافرده تانی برودار هاتنه لات، پشتر پروایان هیناوه، نهو په یمان پیدانه گریبه ستیکی کومه لایه تی و سیاسی بووه، بو پابه ندیی زیاتر به نیسلامه وه، تاوه کو بزاندردی نافرده تانی وک پیاوان مولزمن و ده بی پابه ندین، به بهرنامه ی خواوهو به حلال و حه رامیک، که خوی تاک و پاک له سره زمانی پیغمبره ی کۆتایی خو ی موحه ممه د ﷺ ناردوو په تی.

۲- ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، (په یمانت له گه ل ده بستن) له سره نه وه ی هیچ شتیک نه که نه هاوبه ش بو خوا، هیچ شتیک نه که نه هاوبه ش واته: نه له زیادارو نه له بی ژیان، نه له زه وی و نه له ناسمان، هیچ شتیک نه که نه هاوبه ش بو خوا، وه ک خوا ﷺ مامه له ی له گه لدا نه که ن، له هیچ روویه کی مامه له وه، چونکه وه ک له کۆتایی

سوورہتی (یوسف) دا باسیکی خہست و خوّلمان لہ بارہی شیرکہوہ کردوہ، کروکی شیرک، ئەو ئایہ تہ موبارہ کہ تہ عبیری لئ دەکات، کہ لہ سوورہتی (الشعراء) دا ہاتوہ، کہ بیپروایہ کان لہ دۆزہ خدا دەئین: ﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۳﴾ اِذْ نُسُوْبِكُمْ رَبِّ اَلْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۴﴾، واتہ: بە خوا ئیمہ لہ گومراییہ کی پوون و ناشکرادا بووین، کہ ئیوہ مان یە کسان دەکرد لەگەڵ پەرورەدگاری جیہانیاندا، کہ واتہ: شیرک یانی: وەک خوا ﴿۷۴﴾ لہ سیفہ تیک لہ سیفہ تەکانی و، لە شتیک لہ شتەکاندا کہ پەبۆہستن بە خواوہو، تاییہ تن بە خواوہ، تەماشاکردنی جگە لہ خوا:

أ- ئنجا وەک چۆن پیشکەشکردنی دروشمەکان (تقدیم الشعائر) تاییہ تە بە خواوہ: نوێژو پوژوو و زەکات و حەج و عومرەو پارانەوہو ... ہتد.

ب- بە ہەمان شێوہ وەرگرتنی بەرنامەکان (أَخَذُ الشَّرَائِعَ) یش ہەر تاییہ تە بە خواوہ، ہەر وہا وەک چۆن دەبێ ئەو نیعمە تانہی خوا بە خشیونی، تەنیا لہ خویان بزاین.

ج- ہەر وہا شیفای نەخووش دان، سەرخستن، ژیرخستن، ژياندن، مراندن... ہتد، ئەو شتانہی تەنیا بە خوا دەرکێن، دەبێ تەنیا لہ خویان بزاین، ئەگەرنا ہەر کامیک لہو شتانہ لہ جگە لہ خوا بزاین، شیرکہ.

د- ہەر وہا ئەو ناوو سیفہ تانہی تاییہ تن بە خواوہ، دەبێ تەنیا تاییہ تیان بکەین بە خوی پەرورەدگارەوہو، ہەر کامیک لہ شتەکان، یە کیک لہ ناوو سیفہ تەکانی خویان بو بە کاربەتیری، ئەوہ ہاوبەش دانانہ بو خوا.

۳- ﴿وَلَا يَسْرِفْنَ﴾، ہەر وہا دزیی نەکەن، کہم، یان زور دزیی نەکەن.

۴- ﴿وَلَا يَرْبِيْنَ﴾، دیسان زیناو داوئینیسی نەکەن.

۵- ﴿وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ﴾، مندالەکانی خویشیان نەکوژن.

۶- ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ بِمُهْتَنٍ يَّعْتَرِيْهُ، بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْخُلِهِمْ﴾، ہەر وہا بوہتانیک نەہینن ہەلیبەستن لە ئیوان دەستەکانیان و لاقەکانیاندا.

(الْبُهْتَانُ: الخَبْرُ الكَذِبُ الَّذِي لَا شُبُهَةَ لِكَاذِبِهِ لِأَنَّهُ يُبْهْتُ سَامِعَهُ)، بوهتان نهو هه‌والله درۆیه‌یه هیچ گومان له‌وه‌دا نیه، که بابای درۆزن هه‌والله‌که‌ی درۆیه، له‌بهر نه‌وه بابای بیسه‌ر سه‌رسام ده‌کات.

(نَفَرَيْنَهُ): (الإفترَاء: إختلاق الكذب)، (إفتراء): بریتیه له هه‌لئه‌ستنی درۆ.

بوچی ده‌فه‌رموی: ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ﴾؟ هه‌ندی‌ک له زانا‌بان وایان لیکداوه‌ته‌وه که مرۆف کاتیک درۆ ده‌کات، نه‌وه درۆیه به‌زار ده‌کات، زاری مرۆفیش ده‌که‌وتیه نێوان دوو ده‌سته‌کانی و دوو لاقه‌کانی، به‌لام نه‌وه مانایه به‌هیزتره که (الطبري) له تیب‌نو عه‌بباسه‌وه هینا‌ویه‌تی: (وَلَا يَأْتِيَنَّ يَكْذِبُ يَكْذِبَتُهُ فِي مَوْلُودٍ يُوجَدُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ، وَلَا يُلْحِقَنَّ بِأَزْوَاجِهِمْ غَيْرَ أَوْلَادِهِمْ)، (جامع البيان: ۴۰۹۷) واته: درۆیه‌ک نه‌که‌ن له باره‌ی له دایک‌بوویه‌که‌وه، که نه‌وه له دایک‌بووه له نێوان ده‌سته‌کانیان و پتیه‌کانیاندا په‌یدا ده‌بی، (به‌مندالدانیان هه‌لئا‌نگرتوه) و په‌یوه‌ست نه‌که‌نه‌وه به‌مێرده‌کانیان، جگه له‌منداله‌کانیان که له‌وه‌مێردانه‌یان بوون، نه‌چن مندالی یه‌کتیکی دیکه پالده‌نه لای مێرده‌که‌یان.

ته‌م واتایه زیاتر رتی تیده‌چی.

۷- ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾، هه‌روه‌ها با له شتی په‌سنددا سه‌رپێچی له‌فه‌رمانت نه‌که‌ن، هه‌لئه‌ته‌ته‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، فه‌رمانی پێده‌کات، هه‌مووی هه‌ر په‌سنده، به‌لام بو‌ نه‌وه‌یه بابای مسو‌لمان له‌ دوا‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، هه‌ر حوکمرا‌نیک به‌یعه‌تی پێده‌دات، بزانی که سه‌رمه‌شقه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ره ﷺ، ته‌نانه‌ت بو‌ پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ، نه‌وه‌ قه‌یده خراوته سه‌ر فه‌رمانه‌ری و گو‌پرا‌یه‌لی کردن، که ته‌نیا له شتی په‌سنددا، فه‌رزه گو‌پرا‌یه‌لی حوکمرا‌ن بکری و، سه‌رپێچی لێ نه‌کری.

۸- ﴿فَإِيَّاهُمْ﴾، ئنجا په‌یمانیا‌ن لێ‌وه‌بگره.

۹- ﴿وَأَسْتَغْفِرُكُمْ أَنَّ اللَّهَ﴾، داوا‌ی لێ‌بو‌ردنیشیا‌ن بو‌ له خوا بکه.

۱۰- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾، به‌دنیای‌ی خوا لێ‌بو‌رده‌ی به‌زه‌یه.

کورتہ باسینک

چوار دہقی سونہت له بارہی په یمان لیوهرگرتنی پیغهمبر له نافرہ تانی برودار

۱- ئەم دہقہ له بارہی ئەو په یمان لیوهرگیرانہوہ ہاتوہو، پہیوہستیشہ بہ تاقیکردنہوہی نافرہ تانی برودارہوہ، کہ له تايہ تی پيشیدا باسمان کرد:

﴿أَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: كَانَتْ الْمُؤْمِنَاتُ إِذَا هَاجَرْنَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِمْتَحَنَ بِقَوْلِ اللَّهِ: ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعَنَّكَ عَلَيْ أَنْ لَا يُشْرَكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَشْرَفْنَ وَلَا يَزِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعْنَهُنَّ وَأَسْتَعْفِرُهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۱۲). قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ أَقْرَبَ بِهَذَا مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ، فَقَدْ أَقْرَبَ بِالْمُتَحَانِ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَقْرَزَ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِهِنَّ قَالَ لِهِنَّ: «انطَلِقْنَ فَقَدْ بَايَعْتُنَّ» وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ، غَيْرَ أَنَّهُ بَايَعَهُنَّ بِالْكَلَامِ؛ قَالَتْ عَائِشَةُ: وَاللَّهِ مَا أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى النِّسَاءِ قَطُّ، إِلَّا مِمَّا أَمَرَهُ اللَّهُ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵۲۸۸، وَمُسْلِمٌ: ۱۸۶۶، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۳۰۶، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۱۱۵۸۶، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۸۷۵).

دایکمان عائیشہ (خوا لئی رازی بن) دہلئ: نافرہ تانی برودار کاتیک کۆچیان کرد بۆ لای پیغهمبری خوا ﷺ، به قسهی خوی بهرز تاقیی دهرانهوہ: (تايہ تی ژماره دوازده): ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ...﴾ (۱۲)، ئنجا ههر کاميکیان دانی بهوهدا هینابایه له نافرہ تانی برودار، ئەوہ دانی به تاقیکردنہوہ که دا هینا بوو (واته: تاقیکرا بووه)، کاتیک نافرہ تان دانیان بهوهدا دهینا، پیغهمبری خواش ﷺ پیی دهرموون: برۆن ئەو په یمانم لی وهرگرتن، سویند به خوا دهستی

پیغمبه‌ری خوا ﷺ به ده‌ستی هیچ نافرہ تیک نه کهوتوه، ته‌نیا به قسه په‌یمانی لئ ودرده‌گرتن و، سویند به خوا پیغمبه‌ری خوا ﷺ هیچ به‌لینکی له نافرہ‌تان ودرنه‌گرت، جگه له‌وهی خوافرمانی پیکردبوو.

۲- {عَنْ أُمَيْمَةَ بِنْتِ رَقِيقَةَ قَالَتْ: جَاءَتِ نِسْوَةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يُبَايِعُهُ فَقَالَ: فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَطَقْتُمْ، فَقُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَرْحَمُ مِنَّا مِمَّا بَأْتُنَا} (أخرجه الترمذي: ۱۶۰۳، والنسائي في السنن: ج ۷، ص ۱۴۹، وابن ماجه: ۲۸۷۴ وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذي، والطبري: ۳۴۱۱۰)،
نومه‌ی‌می کچی ره‌قیقه ده‌لئ: نافرہ‌تانیک هاتنه لای پیغمبه‌ر ﷺ په‌یمانیان پیدا، پیغمبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: به نه‌ندازه‌ی نه‌وه که له تواناناندا هه‌بوو، له وزه‌تاندا هه‌بوو، نه‌وانیش گوتیان: خواو پیغمبه‌ره‌که‌ی له خویمان به به‌زه‌ی‌ترین به‌رانه‌ر به تیمه.

یانی: تیمه به ره‌هایی په‌یمان ده‌دین، که چی نه‌وه ده‌فرموئ: نه‌وه‌نده‌ی له تواناناندا هه‌بوو.

۳- {عَنْ عَمْرِو بْنِ شَعِيبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: جَاءَتِ أُمَيْمَةُ بِنْتُ رَقِيقَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تَبَايَعُهُ عَلَى الْإِسْلَامِ فَقَالَ: أَبَايَعُكَ عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكِي بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تُسْرِقِي، وَلَا تَزْنِي، وَلَا تَقْتُلِي، وَلَا تَأْكُلِي مِمَّا يَبْهَتَانِ، تَفْتَرِيْنَهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرِجْلَيْكَ، وَلَا تَتَّوَجِي، وَلَا تَبْرَجِي تَبْرَجِ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى} (أحمد: ۶۸۵۰، تعليق شعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره وهذا إسناد حسن، والطبري: ۳۴۱۰۹، إسناده حسن، كما قال مخرج الطبري).

واته: عه‌مری کوری شو‌عه‌یب له بابیه‌وه، له باپیره‌وه ده‌گیرته‌وه، که نومه‌ی‌می کچی ره‌قیقه هاتنه لای پیغمبه‌ری خوا ﷺ په‌یمانی پیدهدا له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی، پیغمبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمووی: په‌یمانت له‌که‌ل ده‌به‌ستم که هیچ شتیک نه‌که‌یه هاوبه‌شی خواو، دزیی نه‌که‌ی و، زینا نه‌که‌ی و، مندالی خؤ نه‌کوژی و، بوه‌تانیک هه‌له‌به‌ستی له نیتوان دوو ده‌ست و دوو لاقه‌کانی خؤداو، شینگیری نه‌که‌ی (واته: به مردوو هه‌له‌نه‌لئ) و وه‌ک خؤرازانده‌وه‌ی سه‌رده‌می نه‌فامیی خؤ نه‌پرازیته‌وه.

٤- هەر لەو بارهوه دهقیکی دیکهش دێنین که تەفسیری (روح المعانی)^(١)، هیناوهتی، له چهند سهراوهیهکدا هاتوه، بهلام تەفسیری (روح المعانی) باشتری هیناوه، که تیشکی زیاتر دهخاته سهراوهیهتی ئهوه پهیمان وهگرتهی پیغهمبهری خوا ﷺ له ئافرهتانی مسولمان، ئیمهش یهکسهراوه به وهگریراوی بو کوردی دهیهینین.

ئافرهتیک به ناوی (اسماء بنت زید بن سکن) دهآی: ئیمه کومه ئیک ئافرهت بووین، ئهوانه ی پهیمانمان به پیغهمبهرا ﷺ دا، هیندی کچی عوتبهش له ئیوان ئافرهتهکاندا بوو، پیغهمبهری خوا ﷺ ئایهتهکه ی خوتندهوه، کاتیک فهرمووی: ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾، هیند گوتی: ئنجا چون تهماعی ئهوهمان ههیه، ئهوه ی له پیاوان قبوول نهکرا، له ئیمه قبوول بکری؟ (واته: مادام پیاوان نای هابهش بو خوا دابنن، ئیمهش به هه مان شیوه)، دوا ی ئهوه ی پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ﴿وَلَا يُشْرِكْ﴾، هیند گوتی: من جار جار له مالی ئه بوو سوفیان هه ندیک شتم گلداده ته وه، بئ ئه وه ی بزانی، ئنجا نازانم بوم هه لاله، یان نا؟ ئه بوو سوفیانی ش له وئ بوو گوتی: هه رچی له رابردو دا بردو ته بو تو هه لال بئ، پیغهمبهریش ﷺ پیکه نی و ناسی که ئه وه هیندی هاوسه ری ئه بوو سوفیانه و پئی فهرموو: تو هیندی کچی عوتبه ی؟ ئه ویش گوتی: به آئ! ﴿فَاعْفُ عَمَّا سَلَفَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ واته: ئه ی پیغهمبهری خوا ﷺ له رابردو و چاوپوشی بکه، خوا لیت ببووری، (بویهش وایکو ته وه، چونکه هیندی خیزانی ئه بوو سوفیان ئه وه ئافره ته بوو، وه حشیی به کریگرت و هه مزه ی شه هید کرد، دوا ییش هیند سینگی هه مزه ی له ت کردو ویستی جه رگه که ی بخوات، بویه هه ندیک به هیندی ان گوتوه: ﴿أَكَلَةُ الْأَكْبَاد﴾ واته: جه رگخوړ). ئنجا دوا ی ئه وه ی پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ﴿وَلَا يَزِينْ﴾، هیند گوتی: ئایا ئافره تی نازاد زینا ده کات؟ دوا ی ئه وه ی پیغهمبهری خوا ﷺ

(١): ج ٢٨، ص ٣٦٨، ٣٦٩، (الطبقات الكبرى لابن سعد)، ج ٨، ص ١١، (جامع البيان)، للطبري:

فهرمووی: ﴿وَلَا يَقْنَنُ أَوْلَادَهُنَّ﴾، مندالہ کانیان نہ کوڑن، ہیند گوتی: بہ گچکھی بہ ختومان کردن، تو بہ گہورہیی کوشتن، (مہ بہستی لہوہ بوو کہ حہنزہ لہی کورپی ٹہ بوو سوفیان، کہ کورپی ہیندیشہ لہ جہنگی بہ دردا کوڑرا)، عومہر ﴿عومہر﴾ پیکہنی تاکو بہرہو پشت بوو، پیغہ مہری خواش ﴿زہردہ خہ نہ یہ کی ہاتن﴾، لہ ریوایہ تیکدا ہاتوہ گوتی: (فَقَتَلَتِ الْآبَاءَ وَتُوصِيْنَا بِالْأَوْلَادِ)، واتہ: بابہ کانت کوشتن و ناموڑکاریمان دہ کہی تاگامان لہ مندالہ کان بن! پیغہ مہریش ﴿پیکہنی﴾، ئنجا دوا ی ٹہوہی پیغہ مہری خوا ﴿فہرمووی﴾: ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ بِبُهْتَانٍ﴾، بوہتانیک نہ کہن، ہیند گوتی: (وَاللَّهِ إِنَّ الْبُهْتَانَ لَأَمْرٌ قَبِيحٌ، وَلَا يَأْمُرُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَّا بِالرُّشْدِ وَمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ)، واتہ: سوئند بہ خوا بوہتان شتیکی ناقولایہو، خوا ی بہر زیش تہنیا فہرمان دہ کات بہ سہر راستیی و، بہ پڑوشتہ بہرزو جوانہ کان، دوا ی ٹہوہی پیغہ مہری خوا ﴿فہرمووی﴾: ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾، لہ شتی پھسنددا نابن سہر پیچیت لئ بکہن، ہیند گوتی: (وَاللَّهِ مَا جَلَسْنَا مَجْلِسَنَا هَذَا وَفِي أَنْفُسِنَا أَنْ نَعْصِيَنَّكَ فِي شَيْءٍ)، واتہ: بہ خوا لیرہ دانہ نیشٹوین و لہ دلماندا ہہ بووبن کہ لہ ہیچ شتی کدا سہر پیچیت لئ بکہین۔

مەسە لە ی ستیەم و کۆتایی:

پتگربکردنی خوا ﷻ له برواداران که دۆستایه تیی کۆمه لیکم خوا لیتوو پهبوو بکهن، که هیچ ئومئیدو ته مایه کیان به رۆژی دوا یی نه، وه ک چۆن کافران له خاوهن گۆره کان بن هیوان، زیندوو ببنه وه و بینه وه نیویان:

خوا ده فهرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْأَلُونَ
الْآخِرَةَ كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنْ أَحْصَابِ الْقُبُورِ﴾ ﴿١٣﴾

١- ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (له کۆتایی ئەم سوورەتە دا جارێکی دیکه خوا بانگی برواداران دەکات): ئە ی ئەوانه ی برواتان هیناوه!

٢- ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، دۆستایه تیی کۆمه لیکم مه کهن خوا لئیان توو پهبوو، توو پهبوی خویان هاتۆته سه ر، بئگومان ئەمه جووله کان ده گرتیه وه، نه صرانیان ده گرتیه وه، هاوبه ش بۆ خوا دانه ران ده گرتیه وه، مولحیدان ده گرتیه وه، چونکه خوا له هه موو ئەوانه توو پهبو یه که نایانسن، یان ده یانسن و نایه رستن، یان بروا به پیغه مبه ره کانی ناکهن، یان بروا به رۆژی دوا یی ناکهن، یان بروا به په یامه که ی ناکهن و، پابه ند نابن به به رنامه که یه وه.

٣- ﴿قَدْ يَسْأَلُونَ مِنَ الْآخِرَةِ﴾، ئەوانه له مه نزلکای کۆتایی، له مه نزلکای دوا یی نا ئومئید بوون، (الیاس: عَدَم التَّوَقُّعِ لِلشَّيْءِ) نا ئومئید بوون ئەوه یه ئینسان ئەگه ر بۆ شتیک دانهن.

٤- ﴿كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنْ أَحْصَابِ الْقُبُورِ﴾، وه ک چۆن بئبروایه کان له خاوهن گۆره کان نا ئومئید بوون، واته: وه ک چۆن بئبروایه کان له ژیا نی مردوو ه کان که خاوهن گۆره کان نا ئومئید بوون، ده زانن تازه مردوون و ژیا نیان نه ماوه، ئەوانیش ناوا له رۆژی دوا یی نا ئومئید بوون، یاخود: (کیاس الْكُفَّارِ الَّذِينَ هَلَكُوا وَرَأَوْا أَنَّهُمْ لَا حَظَّ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ) وه ک نا ئومئید بوونی ئەو بئبروایانه ی، فهوتاون و ده زانن و بۆیان ده رکه وتوه، که هیچ پشک و به شیان له (پادا شتی) رۆژی دوا یی دا نه.

کورتە باسیک له بارهی ترسناکی خۆشویستن و دۆستایه تییکردنی کافرانی دژو زیانبهخشهوه

به پـێـزان! ئەم کورتە باسه له شه ش بـپـگهـدا ده خهینه پـوـو:

١- خوا ﷻ هەر کام له وشه‌ی (تَوَلَّى) و (إِتْخَاذُ الْأَوْلِيَاءِ) ی به کارهێناوه، بۆ تهعبیرکردن له حاله‌تی ناره‌وایی و قه‌ده‌غه‌بوونی دۆستایه تییگرتنی بـرـوـاـداـران له گه‌ڵ بـیـهـرـوایان دا، چونکه نه‌و دوو وشه‌یه به ته‌واوی مانای نیزیکی کردن و به دۆستگرتن ده‌گه‌یه‌نن و، هه‌ردووکیان له‌سه‌ر کێشی (تَفَعَّلَ) و (إِفْتَعَالَ) ن، که مانای تۆخ‌کردنه‌وه‌و زۆر له خۆکردنیان تێدایه:

أ- بۆ وێنه: له سووره‌تی (المائدة) دا، هه‌ردوو وشه‌که‌ی به کارهێناون: ﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْجِدُوا الْيَهُودَ وَالنَّسْرَىٰ أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ (المائدة، ئه‌ی ئەوانه‌ی بـرـوـاـتـان هیناوه! جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان به دۆست مه‌گرن، هه‌ندیکیان دۆستی هه‌ندیکیان، دوایی ده‌فه‌رموی: هه‌ر که‌سیک له ئیوه دۆستایه‌تیان بکات، ئه‌وه له‌وانه‌ واته: هه‌ر که‌س دۆستایه‌تی په‌هایان بکات، جوکمی ئەوانی هه‌یه.

ب- هه‌روه‌ها له‌م سووره‌ته‌دا، (سووره‌تی (الممتحنة)) که ته‌فسیرمان کرد، فه‌رمویه‌تی: ﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْجِدُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَآءَ ﴿١﴾

ج- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (النساء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْجِدُوا الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾

د- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (آل عمران) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَنْجِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

کواته: ثم دوو وشهیه بؤ مه بهستی ناوبراو زیاتر به کارهاتوون: وشه ی (إِتْحَادُ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ) و وشه ی (تَوَلَّيْ).
 ۲- دؤستایه تییگرتن له گه ل کافراندا، ته نیا یه ک شیوه و یه ک پله ی نیه، به لکو دؤستایه تییگرتن (تَوَلَّيْ) نه گهر به ره های بئ و، نه و که سه به دل و گیان، به هم موو شیوه یه ک دؤستی کافره کان بئ و، به برنامه که شیانی ته به نینی کردبئ و، بروای پئ بئ و بهرگریان لئ بکات و پشتگیریان بکات، نه وه به دنیایی حوکی ته وانی هه یه، وه ک نایه ته که ده فرموی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ ۝۵۱﴾ المائدة، هه ره که سیک به ره های دؤستایه تیبیان بکات، نیزیکیبیان بکات وه ک نه وانه و ده چپته ریزی نه وانه وه، به لام نه گهر له بهر بهر ژه وه ندیبه کی دنیایی بئ، یا خود به س مهرجه بایه کی سه زاره کی بئ، بؤ دابین کردنی بهر ژه وه ندیبه کی دنیایی، نه وه حوکیکی دیکه ی هه یه، وه ک هه لو یسته که ی (حاطب بن ابی بلتعنة).

۳- کافرانی دژو شه پرفروش حوکیان جیایه له هی ته باو لاشه پ، به به لکه ی هه ردووک نایه تی ژماره (۹۸ و ۹۹) ی (الممتحنة): ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝۸﴾، خوا لبتان قه ده غه ناکات به نسبت بیبروایا تیکه وه که له سه ره دینتان جه نگیان له دژ نه کردوون و، له مال و حالی خوتان وه دهریان نه ناون، چاکه یان له گه ل بکه ن و، له مال و سامانی خوتان پینان به خشن، خوا به خشه رانی خو شده وین.

دوایی روونی ده کاته وه که چاکه کاری و به خشین له گه ل کئی دا نا ره وایه، بگره ده ده غه شه، ده فرموی: ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَلَمُوكُمْ عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ۝۹﴾، وه ک پینستر ته فسیرمان کرد.

کواته: نه و که سه ی لاشه ره و ته بایه و ریک و گونجاوه له گه ل مسولماناندا، با نامسولمانیش بئ، ریکری نه کراوه له وه ی مسولمانان له گه لیدا چاکه کار بن،

بہ لکو ھاوکارو بہ خشہ ریش بن، بہ لأم ٺہو کہ سہی دژو ناحہ زہ، ٺہوہ کہ نابئ بہ ہیچ جوڑیک مسولمانان، ہیچ جوڑہ دؤستایہ تیہ کی لہ گہ لدا بکن، کہ تاہہ تی یہ کہ می سوورہ تی (الممتحنہ) ٺہوہ دہ گرتہوہ، ہہ روہا تاہہ تی ژمارہ بیست و دووی سوورہ تی (المجادلہ) ش ٺہوہ دہ گہ یہ نن: ﴿لَا تَحِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّوْنَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ (۲۲) ، واتہ: کو مہ لیکت دہ ستناکون، بروایان بہ خواو پوژی دوایی بن، خو شہ ویستی و دؤستایہ تیان لہ گہ ل کہ سانیکدا ہہ بن، کہ دژی خواو پیغہ مہری خوان ﷺ ٺہ گہر باب و کوپو براو خزم و عہ شیرہ تیشیان بن.

۴- دہ گونجی مروقی مسولمان بابایہ کی کافری خو شبوئی، بہ چہ ند ھوکاریک:

ا- بہ ھوی ٺہوہوہ کہ ٺہو کافرو نامسولمانہ، ھاوسہ ریتہ تی، چونکہ مسولمان نافرہ تی جوولہ کہو نافرہ تی نہ صرائی پی دہ شتی، بہ یہ کدہ نگیی ہہ موو زانایان، ٺنجا ناشکراشہ میرد ژنی خوئی خو شدہوئی: ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ (۱۸) ، الروم.

ب- ہہ روہا باب و دایک، ٺہ گہر کہ سیک مسولمان بن و باب و دایکی کافر بن، لہو پرووہوہ کہ باب و دایکی، دہ بن ریژیان لئ بگری و خو شبوئی، رقی لہ کوفرہ کہ یان بن، بہ لأم خوئیان وک دوو مروقی کہ باب و دایکی و، چاکہ یان لہ سہری ہہ یہ، دہ بن خو شبوئی.

ج- ہہ روہا پہوہ ندیی خزمایہ تی.

د- ہہ روہا سیفہ تی باش لہ کہ سیکدا بن، ناسایی بگرہ پہ سندو پیوستہ مروقی مسولمان ٺہو سیفہ تہ باشہ ی خو شبوئی، وک پیغہ مہری خوا ﷺ بہ ٺہ شہ جی عہدی قہ یسی فہرمو: ﴿إِنَّ فِيكَ خَصَلَتَيْنِ يُجِبُهُمَا اللَّهُ الْحِلْمَ وَالْأَنَانَةَ﴾، (آخرجہ مسلم: ۱۷، والترمذی: ۲۰۱۱)، واتہ: تو دوو سیفہ تہ تیدان خوا خو شیدہوئی، کہ بریتین لہ ھیدی و مہ ندیی و لہ سہر خوئی (واتہ: زوو توورہ ٺہوون و پہلہ ٺہ کردن)، ہہ روہا ہہر کہ سیک کہ

سیف‌تیک‌ی باشی تیدایه، بۆ وینه: ئیمه سه‌خاوه‌تی (حاتم الطائی)مان خو‌شده‌وی و، نازایه‌تی رۆسته‌ممان خو‌شده‌وی که باس ده‌کری له چیرۆکانداو، دادگه‌ری نه‌وشپروان پادشای فارس‌مان خو‌شده‌وی، یانی: سیفه‌تی دادگه‌رییمان له‌ودا خو‌شده‌وی.

۵- ئەم مه‌سه‌له‌یه به‌راستی پێوه‌رو ته‌رازووی مسو‌لمانیه‌تییه، وه‌ک پێش‌تریش کورته باسیک‌مان کرد له باره‌ی کۆمه‌لی خواو کۆمه‌لی شه‌یتانه‌وه، له‌به‌ر رۆشانی نایه‌ته‌کانی (۵۱ - ۵۶)ی سووره‌تی (المائدة) و نایه‌ته‌کانی: (۱۸ - ۲۲)ی سووره‌تی (المجادلة) داو، لێره دووباره‌ی ناکه‌ینه‌وه، سه‌نگ و پێوه‌ری مسو‌لمانه‌تی، بریتیه له‌وه‌ی نایا نه‌و که‌سه یان نه‌و کۆمه‌له‌ مسو‌لمانه، ته‌نیا دۆستایه‌تی نه‌هلی ئیمان ده‌که‌ن و نه‌وانیان خو‌شده‌وی و پشتی وان ده‌گرن، یاخود که‌ین و به‌ینیان له‌گه‌ڵ نه‌هلی کوفردا هه‌یه؟!.

۶- خو‌شپه‌فتاری و پزیزگرتنی خه‌لک له‌و مه‌سه‌له‌یه جیا‌یه چونکه:

أ- خوا ﷻ به‌ ره‌هایی ده‌فهرمو‌ی: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ (البقرة، واته: قسه‌ی باش له‌گه‌ڵ خه‌لکی دا بکه‌ن.

ب- خوا ده‌فهرمو‌ی: ﴿وَاحْسِبُوا أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (البقرة، واته: چاکه بکه‌ن، خوا چاکه‌کارانی خو‌شده‌وین، به‌ ره‌هایی فهرمو‌ویه‌تی.

ج- خوا له‌ کۆتایی سووره‌تی (الفرقان) دا ده‌فهرمو‌ی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْسُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَمًا﴾ (البقرة، که‌واته: خو‌شپه‌فتاری و ره‌وشت جوانی و نا‌کار به‌رز و په‌سندی، هه‌میشه ده‌بی له‌ ئینسانی مسو‌لماندا هه‌بی له‌ بواری هه‌لسوکه‌وتداو، نابێ هیچ که‌س له‌ مسو‌لمان خو‌شپه‌فتارتر و سه‌رو‌روو خو‌شتر، جوامی‌رترو چاکه‌کارتر بێ، ئنجا نه‌وه شتیکی دیکه‌یه‌و جیا‌یه له‌ دۆستایه‌تیگرتن له‌گه‌ڵ نه‌هلی کوفریکی دوژمن و نا‌هزی ئیسلام و مسو‌لماناندا.

ئه‌مه کورته باسیک بوو له باره‌ی ترسناکی خو‌شویستن و دۆستایه‌تی کردنی کافرانی دژ و زیانبه‌خش، نه‌گه‌رنا نه‌وانه‌ی ته‌باو گونجاو و پێک بن و، بێ زیان و

سہ لامہت بن، ثابہ تہ کان پیمان دہ تین: دہ بی مسولمان مہونہ ی پہوشتبہ رزی و چاکہ کاری و بہ خشنده ی و سیفہت بہ رزی بی، لہ گہ ل ہہ موو کہ سدا، لہ گہ ل مسولمان و لہ گہ ل نامسولماندا، ہہ روہ ہا مسولمان دہ بی مہونہ ی قسہ خو شیی و زمان شیرینی و پرووگہ شیی بی، پیغہ مہہ ری تیمہ ﷺ و ابووہ، پیغہ مہہ ران ہہ موویان لہ گہ ل گہ لہ کافرہ کانیاندا و ابوون، تیمہ ش دہ بی بہ دوا ی پیغہ مہہ ری خاتمہ ﷺ و براہہ کانی دیکہ ی لہ پیغہ مہہ ران (علیہم السلام) بکہ وین، کہ تہ گہ ر خہ لک خراپیش بی، تیمہ نابی خراپ بین و، تہ گہ ر خہ لک ناریکیش بی، تیمہ نابی ناریک بین، بہ لام بیگومان تہ وہ لہ بواری ہہ لسوکہ و تدا، تہ گہ رنا لہ بواری پرووہ پرووہ بوونہ وہو بہ رنکار بوونہ وہدا، مسولمان شیر ی چنگ بہ خوینہ، مسولمان وہک پلنگ پہ لامار دہ دات، مسولمان نازاہہ و زبرہ لہ پرووہ پرووہ بوونہ وہدا، بہ لام لہ بواری ہہ لسوکہ و تدا، نابی ہیچ کہ س لہ مسولمانان چاکترو پاکترو بہ ریزو حورمہ تر بی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الصَّفِی

دەستینک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (٩) ی ڕەمەزانی سالی (١٤٤١) ی کۆچی، بە رانبەر (٢٠٢٠/٥/٢) ی زاینیی، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الصَّفِّ)، سەرەتاش وەک عادەتی خۆمان، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەتە موبارەتە لە حەوت (٧) ڕۆژدا دەخەینە ڕوو:

پێناسەی سوورەتی (الصَّفِّ) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی باوتری سوورەتی (الصَّفِّ) ه، بە لام (السیوطی) لە کتیبە ناودارە کە ی خۆی (الإتقان في علوم القرآن) دا گوتوو یە تی: (سُورَةُ الْخَوَارِجِ) ی شی پێ دەگوتری، هەندیکیش لە زانایان وەک (الطبرسي) لە (مجمع البيان) ه کە ی خۆیدا هیناویە تی، گوتوو یە تی: (سُورَةُ عَيْسَى) شیان پێ گوتو، بە لام ئەو ناو ی لە سەر (مصحف) ه کانە و زیاتر باو: (سُورَةُ الصَّفِّ) ه.

دووەم: شوینی دابەزینی:

زۆری هەرە زۆری زانایان بە مەدینەییان داناو، بە لام جی سەرسویمانە کە هەر کام لە (الزمخشری) و (فخرالدین الرازي) (پەحمەتی خویان لێ بێ) بە مەککەییان داناو! چونکە مەدینەیی بوونی ئەم سوورەتە موبارەتە، وەک ڕۆژی ڕوون دیار، لەم سوورەتە موبارەتە خوا فرمان دەکات بە ڕواداران کە

له پیناوی خوادا به سامان و گیانیاں تیبکوشن و خہبات بکهن، ہہروہا باسی
 ہہلوئیستی نہرینیانہی خاوهن کتیبان دہکات و، زور پوون و ناشکرایہ کہ نہم
 سوورہتہ ناگونجی مہککھی بی.

سییہم: ژمارہی ٹاہتہکانی:

به رای تیکرای ژمیرہرانی ٹاہتہکانی قورٹان، ژمارہی ٹاہتہکانی نہم سوورہتہ
 چوارده (۱۴) یہ.

چوارہم: ریزہندیی له موصحف و له دابہزین دا:

له ریزہندیی سوورہتہکانی (مصحف) دا، نہم سوورہتہ موبارہکہ شہست و
 یہکہم (۶۱) ہ، کہ له سوورہتی (الفاتحة) دوه دین، له نورہی شہست و یہک
 (۶۱) دا دہگینہ سوورہتی (الصف) و، له دابہزیندا ژمارہ سہدو ہہشت (۱۰۸)
 یان بو داناوہ به پیی رای (جابر بن زید) و، له دواي سوورہتی (التغابن) و پیش
 سوورہتی (الفتح) دابہزیوہ، واتہ: به پیی رای (جابر بن زید)، له دواي نہم
 سوورہتہ موبارہکہ تہنیا شہش سوورہتی دیکہ ہاتوون، چونکہ ہہموو قورٹان
 سہدو چوارده (۱۱۴) سوورہتہ، نہمیش سہدو ہہشتہم (۱۰۸) یینانہ.

پینجہم: نیوہرؤکی:

نیوہرؤکی نہم سوورہتہ، ہہمان نیوہرؤکی سوورہتہ مہدینہیہکانہ، نہگہر به
 پیی ریزہندیی ٹاہتہکان سہرنجی نیوہرؤکہکھی بدہین، بہر له ہہموو شتیک
 راگہیانندی پاکیی و بی خہوشیی دہربرینی سہرجہم دروستکراوانہ له ناسمانہکان
 و زہویدا بو خوا، به کرداری رابردوو، واتہ: ہہرچی له ناسمانہکان و ہہرچی
 له زہویدا ہہیہ، پاکیی و بی خہوشیی، بی ہہلہیی و پهلہیی خوا پەرودرگاری

راگه‌یاندوه، دواپی سه‌رزه‌نشتکردنی هه‌ندی‌ک له مسوولمانان که قسه‌ی بئ کرده‌ویان هه‌بووه، خوا **﴿۱۰﴾** فهرموویه‌تی: ئەوه گه‌وره‌ترین گونا‌هه، که‌سی‌ک شتی‌ک بلئی و کاری پئی نه‌کات، دواپی به پئی ره‌وتی نایه‌ته‌کان بۆمان ده‌رده‌که‌هوتی، که مه‌به‌ست له قسه‌ی بئ کرده‌وه له بوازی جه‌نگ و جیهاد دایه، چونکه دواپی خوا به‌کسه‌ر ده‌فه‌رموتی: **﴿۱۱﴾** **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ** **بَيْنَ مَرْصُومٍ ﴿۱۲﴾**، واته: خوا ئەوانه‌ی خو‌شده‌وین که له پیناویدا ده‌جه‌نگن به ریز، وه‌ک دیواریکی پئیکه‌وه جو‌شدراو، دیواریکی قورقوشمی مه‌حکه‌م.

دواپی تاماژه‌یه‌ک کراوه به هه‌ر کام له مووساو عیسا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و لاساری و خراپه‌کاری زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌یان، هه‌روه‌ها تاماژه‌یه‌کی کورت به که‌ساتیک که هه‌ر سه‌رگه‌رمی دزایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا **﴿۱۳﴾** و په‌یامه‌که‌ی بوون و، هه‌وئی خه‌فه‌کردن و کوژاندنه‌وه‌ی چرای نایینه‌که‌ییان داوه، له حالیکدا خوای بالآ ده‌ست بۆ زاکردنی به‌سه‌ر تیکرای به‌نامه‌کاندا، نارده‌ویه‌تی، له نو نایه‌تی پی‌شه‌وه‌ی ئەم سووره‌ته موباره‌که‌دا، ئەو مه‌به‌ستانه خراونه‌روو.

ئنجا له پینج نایه‌تی کو‌تایی دا، خوا **﴿۱۴﴾** به شیوازیکی وه‌ک پئشنیار کردن، فه‌رمانی کرده به برواداران، که له پیناوی ریبازی خوادا، فیداکاری بکه‌ن به گیان و سامانیان و، مال و سامانیان ببه‌خشن و گیانیان به‌خت بکه‌ن و، موژده‌ی خو‌شی دنیاو قیامه‌تیشی پیداون له به‌رانبه‌ر ئەوه‌دا، له کو‌تاییشدا فه‌رمانی کرده به برواداران، که وه‌ک هه‌واریه‌کانی عیسا **﴿۱۵﴾** پشتگیری پی‌غه‌مبه‌ری خاتهم **﴿۱۶﴾** بکه‌ن واته: وه‌ک چۆن هه‌واریه‌کان واته: هاوه‌له دانسته‌کانی عیسا **﴿۱۷﴾**، پشتگیری عیسیان کرد له گه‌یاندنی په‌یامی خواو له بلآو کرده‌وه‌یدا، ئەوانیش به هه‌مان شیوه پشتگیری پی‌غه‌مبه‌ری خاتهم **﴿۱۸﴾** بکه‌ن، که سه‌ره‌نجام هاوه‌لانی عیسا **﴿۱۹﴾** به‌سه‌ر دوژمنانیاندا سه‌رکه‌وتن، دواپی تیمه‌روونی ده‌که‌ینه‌وه: نایا ئەو سه‌رکه‌وته‌ن، مه‌به‌ست پئی سه‌رکه‌وتنی مه‌یدانییه؟ یاخود مه‌به‌ست پئی سه‌رکه‌وتنی به‌لگه‌یی و مه‌عنه‌ویه؟

شہ شہم: تائبہ تمہندیہ گانی ئەم سوورپەتە:

تیمە پینج تائبە تمہندی ئەم سوورپەتە موبارە کەمان خستوونە پروو:

۱- سەرژەنشکردنی پرواداران (دیارە ھەندیکیان) لەسەر قسە ی بێ کردووە، کە ئەوە گەورەترین گوناھە، لە ئایەتی ژمارە (۲) و (۳) دا.

۲- ڕاگە یاندنی ئەو راستییە کە خوا کەسانیکێ خۆش دەوین، ۱ بە ریز بە رێک و پتیکیی و بە دامەزرایی لە پیناویدا دەجەنگن و وەک دیواری پتیکەو جۆش دراو، یاخود دیواری قورقوشمیی پتیکەو پەبووەست و توندو تۆلن، لە ئایەتی ژمارە (۴) دا.

۳- ڕەخنەگرتنی موسا عَلَيْهِ السَّلَام بە راشکاوایی لە گەلە کە ی کە نازاریان داوہ: **وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ** ۵ یاد بکەوہ کاتیک موسا عَلَيْهِ السَّلَام بە گەلە کە ی خۆی گوت: ئە ی گەلە کەم! بۆچی نازارم دەدەن، لە حاییکدا دەزانن من پەوانە کرایی خوام بۆ لای تیبوہ؟ لە ئایەتی ژمارە (۵) دا.

۴- ناوھیندرانی پتغەمبەری کۆتایی موحمەد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بە: (أحمد)، کە تەنیا لەم سوورپەتە موبارە کە دا ناوی پتغەمبەری خاتەم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بە ئەحمەد ھاتوہ، لەسەر زمانی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام کە موژدە ی بە گەلە کە ی داوہ، پتغەمبەری کۆتایی دئی و ناوی ئەحمەدە، لە ئایەتی ژمارە (۶) دا.

۵- ناوھیندرانی جەنگ و فیداکاریی لە پیناوی خوادا بە وشە ی (تجارە): **هَذَا أَوْلَاكُمْ عَلَىٰ مَعْرَزٍ شَيْخِكُمْ مِنَ عَذَابِ أَلِيمٍ** ۱۰ یاد بکەوہ، لە ئایەتی ژمارە (۱۰) دا.

حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ دوو دەرس:

دەرسی یە کەم: لە نۆ ئایەتی سەرھتا (۱ - ۹) پتیک دئی و، لەو نۆ ئایەتە دا، حەوت بابەتی جۆراوجۆر خراونە پروو:

١- بە پاکگیرانی خوا، ئایەتی ژمارە (١).

٢- سەرزه‌نشتکردنی برواداران لەسەر قسەیی بێ کردار، ئایەتەکانی ژمارە (٢ و ٣).

٣- مەدح کردنی خوا بۆ جەنگاوهرانی ریز مەحکەم و دامەزراو، ئایەتی ژمارە (٤).

٤- رەخنەگرتنی موسا عليه السلام لە گەله‌که‌ی که تازاریان داوه، ئایەتی ژمارە (٥).

٥- راگەیانندی عیسا عليه السلام بە گەله‌که‌ی که بە راستاندەری تەوراتەو، موژدە پێدەری هاتی ئەحمەدە، پێغەمبەرێک بە ناوی ئەحمەد، که پێغەمبەری کۆتاییه، ئایەتی ژمارە (٦).

٦- سەرزه‌نشتی سەختی تۆمەت هەلبەستەران لە دژی ئیسلام، ئایەتی ژمارە (٧).

٧- راگەیانندی ئەو راستییە که ئەوانە‌ی دژی پەيامی خوان، وەک ئەو که سەن بیه‌وی بە فووی زاری، یان بە قسە‌ی زاری خۆر بکوژێتێتەوه، یاخود پووناکیی خوا بکوژێتێتەوه، خواش زالکەری بەرنامە‌که‌یەتی، ئایەتەکانی ژمارە (٨ و ٩).

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی (١٠ - ١٤) واتە: پێنج ئایەتی کۆتایی، دوو بابەتیان تێدا خراونه‌پوو:

١- فەرمانکردنی خوا بە تیکۆشان بە سەر و مال له ریی خواداو، موژدە‌ی دنیاو دوا‌پوژ پێدانی موحاهیدان.

٢- ستایشکردنی خوا عليه السلام بۆ هاوه‌له‌ دلسۆزه‌کانی عیسا عليه السلام که سەرەنجام خوا سەری خستوون و، خواش فەرمانی بە برواداران کردوه بیانکه‌نه سەر‌مه‌شقیان.

دەرسى يەكەم

پیناسه ی نهم دهرسه

به پریزان! نهم دهرسه له نو (٩) نایه تی پتسه وهی سووره تی (الصف) پتکدی، نایه ته کانی: (١ - ٩)، که تیاندا دوا ی به پاکگر تی خوا له لایهن هه رچییه که وه له ناسمانه کان و زهویی دایه، باسی چند بابه تیکی جورا و جور کراوه:

- ١- سهرزه نشتکردنی بروداران له سهر قسه ی بن کرده وه.
- ٢- مه دح کردنی جه نگاهه رانی پتی خوا، که به مه حکه می و پیزی جوش دراو تیده کوشن.
- ٣- گلهی و ره خنه ی موسا عليه السلام له گه له که ی، که و پرای نه وه ی زانیویانه پیغه مبه ری خوایه، نازاریان داوه.
- ٤- به گه لی به نوو ئیسرا ئیل راگه یانندی عیسا عليه السلام، که بو لای وان ره وانه کراوه، به راستدانه ری ته و پاته و موژده ده ری هاتنی پیغه مبه ری کوتایی (أحمد) عليه السلام.
- ٥- سهرزه نشتی سه ختی تومت هه لبه سته ران له دژی نیسلام.
- ٦- راگه یانندی نه و راستییه که دژایه تیکه رانی په یامی خوا، وه ک نه وه یه که سیک بیهوی به فووی زاری، خور خه فه بکات! خواش به مسوگه ری سه رخه ری به نامه و په یامه که یه تی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ① يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَمْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ② كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ③ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقِيمُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانْتَهُم بَيْنَ مَرْصُوصٍ ④ وَإِذْ قَالَ

مَوْسَىٰ لِقَوْمِهِ. يَقَوْمِهِ. يَقَوْمِي. وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا
 زَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
 رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمِّمٌ تُوْرِهِ. وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾
 هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ. وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تهاکان

ا) به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، هرچی له ناسمانه کان و، هرچی له
 زه ویدایه خوای به پاک و بی خهوش گرت و، نهو زالی کاربه جیبه ﴿١﴾ نهی
 نهوانه ی پرواتان هیناوه! بوچی نهوهی ده یلین، نایکهن (فسهی بی کرده وه تان
 ههیه)؟ ﴿٢﴾ نهوه که قسه یهک بکهن، کاری پی نه کهن، له لای خوا زور بوغزیتراوه
 (و مایه ی تووره یه کی گه وره یه تی) ﴿٣﴾ به دنیایی خوا که ساتیکی خوشده وین
 که به ریز (به ریک و پیکیی) له پیناویدا ده جهنگن، وهک دیواری قاییم و پتهو
 (و قورقوشمبی) ﴿٤﴾ یادیش بکهوه! کاتیک مووسا به کومه له که هی خوئی گوت:
 نهی گه له کهم! بوچی نازارم ده ده ن، له حالیکدا ده شزانن من پیغه مبهری خوام
 بو لاتان؟ نجا کاتیک (له ههق) لایاندا، خوا دلی لادان و، خواش کومه لی لادهران
 راسته پی ناکات ﴿٥﴾ ههروه ها یاد بکهوه! کاتیک عیسی کورپی مه ریهم گوتی:
 نهی وه چه ی ئیسرا ئیل! بیگومان من پیغه مبهری خوام بو لاتان، له حالیکدا
 به پراستدانه ری نهو ته ورا ته م که له پیشمه وه (به نامه ی خوا) بووه (بو تان) و،
 موژده دریشم به (هاتنی) پیغه مبهریک له دوی من دی به ناوی ته حمه د، که چی
 کاتیک به لگه پو شنه کانی بو هینان، گوتیان: (نه مه) جادوو پکی روونه! ﴿٦﴾ نایا

کئی لهو کهسه ش سته مکارتره له حالیکدا که بو لای ئیسلام بانگ ده کری، درؤ به خواوه هه لیه ستی! خواش کۆمه لای سته مکاران راسته ری ناکات (٧) (بئیر وایه کان) ده یانه وی به زاریان رووناکیی خوا بکوژننه وهو، خواش تهواوکه ری رووناکییه که به تی هه رچه نده بئیر وایانیش پئیان ناخۆشبن (٨) (خوا) نهو کهسه یه پیغه مبه ری خۆی به رنمایای و به رنامه ی هه قه وه نارده، تاکو به سه ر هه موو به رنامه کاندای زالی بکات، هه رچه نده هاوبه شدانه رانیش پئیان ناخۆشبن (٩)!

شیکردنه وی هه ندیک له وشه کان

(لَم): له نه صلدا له دوو پیت پیکهاتوه، له (ل) و (ما)، (لام + ما الإستفهامیة)، له نه صلدا (لَمَا) بووه، به لام نه لیفه که ی (له بهر نه وه ی زۆر به کاره ی تراوه) قرتی تراوه، پیکه وه ش په یوه ست کراون و بوته (لِم) بوچی؟

(كَبُرَ): (أَي: صَارَ كَبِيرًا، وَالْكَبِيرُ مُسْتَعَارٌ لِلشِدَّةِ، لِأَنَّ الْكَبِيرَ فِيهِ كَثْرَةٌ، وَشِدَّةٌ فِي نَوْعِهِ،) (كَبُرَ) واته: گه وره بوو، گه وره یی خوازراوه ته وه بو توندی، چونکه شتیک که گه وره بوو، زۆریشی تیدا هه یه، توندیشی تیدا هه یه له جوژی خۆی.

(مَقْتًا): (المَقْتُ: البُغْضُ الشَّدِيدُ)، (مَقْتُ): تووره یه کی تونده، لیره دا (مَقْتُ مَصْدَرٌ مَعْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ، كَبُرَ مَقْتًا أَي: كَبُرَ مَمْقُوتًا)، (مَقْتُ): چاوگه، به لام به مانای ناوی به رکاره، که واته: (كَبُرَ مَقْتًا) واته: له بوغز تراویدا زۆر گه وره یه، ئنجا ده گوتری: (مَقَّتْ مَقَاتَةً، فَهِيَ مَقِيَّتٌ وَمَمْقُوتٌ)، (مَقَّتْ مَقَاتَةً) واته: نهو شته بوغز تراو بوو به بوغز تراو، (فَهِيَ مَقِيَّتٌ) نهو بوغز تراوه، (مَمْقُوتٌ) یش هه ر به مانای بوغز تراوه.

(صَفًا): (الصَّفُّ: جَعَلَ الشَّيْءَ عَلَى خَطِّ مُسْتَوٍ، أَوْ مَعْنَى صَافٍ)، (صَف): بریتیه له وه ی شتیک له سه ر هتیک ی که ساندا دابنئی، کۆمه له شتیک پیکه وه ریزیان

بەكەي، بە كوردی دەگوتری: ریزکردن، یاخود (صَف) لیرەدا چاوگە، بەلام بە مانای ناوی بەرکار (اسم فاعِل) واتە: (صاف) ریزبوو.

كَأَنَّهُمْ بَيْنَ مَرْصُوسٍ: وەك دیواری (مَرْصُوس) وان، (مَرْصُوس) بە مانای (مُحْكَم) دى، واتە: وەك دیواریكى پێكەووە جۆشدراون، یاخود (كَأَنَّمَا بَيْنِي بِالرَّصَاصِ) واتە: دیواریك مەحكەم بى وەك قورقوشم كە بە شتیكى دا بەكەي، زۆر بە مەحكەمییە كەدی دەگرى، (رَضُّهُ وَرَضُّهُ وَتَرَأُّوا فِي الصَّلَاةِ)، (رَضُّهُ وَرَضُّهُ) واتە: بەبى گیرەو بە گیرە، هەردووکیان بە مانای ریزم كرد، یان پێكەووە مەحكەم كرد، پێكەووە لكاند، (وَتَرَأُّوا فِي الصَّلَاةِ) واتە: پێكەووە پەيوەست بن لە ریزی نوێژدا.

(رَأُّوا): لایاندا، (الرَّيْغُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ)، (زَيْغ) لادانە لە راستی، (رَجُلٌ زَائِغٌ وَ قَوْمٌ زَائِغَةٌ وَزَائِعُونَ)، ئەگەر بۆ تاك بى دەلین: (رَجُلٌ زَائِغٌ) پیاویكى لادەر، ئەگەر ئافرەتیش بى: (إِمْرَأَةٌ زَائِغَةٌ)، بەلام ئەگەر كۆمەلێك بن، دەگوتری: (قَوْمٌ زَائِغَةٌ) سیفەتەكەیان بە (زَائِغَةٌ) دى، واتە: كۆمەلێكى لادەر، ئەو كاتە (زَائِغَةٌ) دەبێتە سیفەت بۆ (قَوْم) بە ئیعتیبارى ئەوەی كۆمەلێكن، كۆمەلێش بە تەئویلى (جماعة) و (مجموعه) بە مێنە (مؤنث) دین، (زَائِعُونَ) یش كۆمەلە خەلكێكن لە چەند تاكێك پێكەاتوون، هەموویان لادەرن.

(أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ الْكِبْرَ): درۆی بە ناوی خواووە هەلبەستووە، (الْقَرْيُ: قَطْعُ الْجِلْدِ لِلْحَرْزِ وَالْإِضْلَاحِ، وَاسْتَعْمَلَ فِي الْقُرْآنِ فِي الْكُذْبِ وَالشُّرْكِ وَالظُّلْمِ)، (قَرْيُ): بە مانای برینی چەرم دى، بۆ ئەوە شتیكى پى پینە بكرى، یان شتیكى پى چاك بكرى، ئەو شتانەى كاتى خۆی لە چەرم و پێست دروستكراون (پێلاو و توورەكەو مەشكەو ... هتد)، ئەگەر ئەو شتە كەلینێك، كوئێكى تیبووین، چەرمیان لە شتیكى دیکە بریووە بەویانەووە لكاندووە، بەلام لە قورئاندا وشەى (إِفْتِرَاء) بەكارهاتووە بۆ درۆ، هاوبەش بۆ خوا دانان و، ستهم، واتە: خوازراووەتەو.

حَتَّى حَتَمَهَا، قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا ابْنُ سَلَامٍ، قَالَ يَحْيَى: فَقَرَأَهَا عَلَيْنَا أَبُو سَلَمَةَ، قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: وَقَرَأَهَا عَلَيْنَا يَحْيَى (أخرجه الترمذي: ٣٣٠٩، والدارمي: ٢٣٩٠، والحاكم: ٢٣٨٦، وأبو يعلى في المسند: ٧٤٩٩ وَصَحَّحَهُ مُخَرَّجٌ أَحَادِيثُ تَفْسِيرِ الْقُرْطُبِيِّ (٥٩٢٢)^(١) .

واته: عہدوللای کوری سہلام ﷺ دہلئ: جاریک کؤمہ لیک له ہاودہ لانی یتغہ مہر ﷺ دانیشتبوون، قسہمان کرد، گوتمان: ئەگەر زانیامان چ کردہودہ یەک خۆشەویستەرہ لە لای خوای بەرز، دەمانکرد، خوای بەرزیش ئەم چوار ئایەتانە ی سەرەتای سوورەتی (الصَّف) ی دابەزاندن، عہدوللای کوری سہلام دہلئ: یتغہ مہری خوا ﷺ ئایەتەکانی بەسەردا خۆتندینەوہ، ئەبوو سەلەمە دہلئ: عہدوللای کوری سہلامیش (وہک چۆن کاتی خۆی یتغہ مہری خوا ﷺ ئایەتەکانی بەسەردا خۆتند بوونەوہ)، ئەویش بەسەر تێمەیدا خۆتندەوہ، یەحیاش (یحیی بن ابی کثیر)، (کہ راویبہ کہ یە)، دہلئ: ئەبوو سەلەمش وەک چۆن عہدوللای کوری سہلام بەسەریدا خۆتندبوونەوہ، ئەویش بەسەریدا خۆتندینەوہ، ئنجنا (الأوزاعي) یش دہلئ: یەحیا بەسەریدا خۆتندینەوہ.

٢- [عَنْ مُجَاهِدٍ، فِي قَوْلِ اللَّهِ: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ④ كَبْرًا مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ⑤ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُفْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ، صَفًا كَأَنَّهُمْ بَيْنَ مَرْصُومٍ ⑥]، فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ فِي تَقْرِيرِ مِنَ الْأَنْصَارِ فِيهِمْ عِنْدَ اللَّهِ بِنُ رِوَاةٍ، قَالُوا فِي مَجْلِسٍ: لَوْ تَعْلَمُ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ لَعَمِلْنَا بِهَا حَتَّى مَوْتٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذَا فِيهِمْ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رِوَاةٍ: لَا أَزَالُ حَبِيسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَمُوتَ، فَفُتِلَ شَهِيدًا^(١).

ئەمە دەقیکی (مُرسل) ە؛ واتە: یە کسەر لە (تا بعی) یەوہ ہاتوہو بەرز نە کر اوہ تەوہ بو لای ھاوول، بەلام (الإستیعاب فی بیان الأسباب: ج ٣، ص ٤٠٣) گو توو یە تی: (قلنا: هَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ) ئەمە دەقیکی (مُرسل) ە سەنەدە کە ی راستە.

(١) (الإستیعاب فی بیان الأسباب: ج ٣، ص ٣٩٩، ٤٠٠، وقلنا: هذا سند صحيح).

(٢) جامع البيان: ٣٤١٣٧.

واته: مواهید ده‌لئی: ئەم ئایه‌تانه له باره‌ی کۆمه‌ئێک له پشتیوانه‌کانه‌وه دابه‌زین، که له ئیوانیدا عه‌بدو‌ل‌لای کورێ په‌واحه هه‌بوو، (عه‌بدو‌ل‌لای کورێ په‌واحه، هه‌م شاعیرێکی زه‌بر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه، هه‌م یه‌کیک بووه له‌و سێ فه‌رمانده‌یه‌ی له‌ جه‌نگی موئته‌دا شه‌هید بوون، که بریتی بوون له‌ زه‌یدی کورێ حاریسه‌و، جه‌غه‌ری کورێ ئەبی تالیب و، عه‌بدو‌ل‌لای کورێ په‌واحه، موئته‌ش شوئینیکه له‌ ئوردونی ئیستا).

له‌ کۆرێک دا گو‌توو‌یانه: ئەگه‌ر زانیامان چ کرده‌وه‌یه‌ک له‌ لای خوا خۆشه‌ویسته‌ر، ئەو کرده‌وانه‌مان ئەنجام ده‌دان، هه‌تا ده‌مردین (هه‌ر له‌سه‌ریان به‌رده‌وام ده‌بووین)، ئیدی خوا ﷺ ئەو ئایه‌تانه‌ی نارده‌ خوار، عه‌بدو‌ل‌لای کورێ په‌واحه‌ گوتی: هه‌تا ده‌زێم، به‌رده‌وام ده‌بم له‌ پیناوی خوا‌دا، هه‌ر جه‌نگ و جیهاد ده‌که‌م، ئیدی هه‌ر واشبوو هه‌تا شه‌هید بوو له‌ جه‌نگی موئته‌دا.

٣- {عَنْ قَتَادَةَ: كَانَتْ رِجَالٌ تُخْبِرُ فِي الْقِتَالِ بِشَيْءٍ، لَمْ يَفْعَلُوهُ، وَلَمْ يَبْلُغُوهُ، فَوَعَّظَهُمُ اللَّهُ فِي ذَلِكَ مَوْعِظَةً بَلِيغَةً، فَقَالَ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ٤ ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ٥ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقِيمُونَ فِي سَبِيلِهِ، صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٍ﴾ ٦ ﴿٤﴾ (جامع البيان: ٣٤١٣٨) ئەم ده‌قه له‌ عه‌بدو‌ل‌لای کورێ عه‌بباسیسه‌وه (خوا له‌ خوێ و بابی رازی بێ) به‌ بیژه‌یه‌کی نزیك له‌وه هاتوه، وه‌ک له‌ (الدر المنثور: ج ٨، ص ١٤٧) دا هاتوه‌و پالیشیداوه‌ته‌ لای (ابن مردویه)، ئەمه‌ش خاوه‌ناتی (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٤٠٣) هیناویانه‌.

قه‌تاده، (هه‌روه‌ها به‌ بیژه‌یه‌کی نزیك له‌وه، عه‌بدو‌ل‌لای کورێ عه‌بباسی ش (خوا له‌ هه‌موویان رازی بێ))، گو‌توو‌یه‌تی: پیاوانێک که به‌ شداریی جه‌نگی‌کیان ده‌کرد، دوایی له‌ باره‌ی خۆیا‌نه‌وه هه‌والیان ده‌دا که ئەو شته‌یان نه‌کردبوو و نه‌گه‌یبوونه ئەو ئەندازه‌یه، (بۆ وێنه: که‌سیک دوو نه‌فه‌ری کوشتبوون ده‌یگوت: شه‌شم کوشتوون، یان که‌سیک چالاکیه‌کی کردوه، زیاده‌ی ده‌خسته‌ سه‌ر)،

خوآش ﷻ لهو بارهوه ناموژگارییه کی زور باشی کردن و، نهو نایه ته به پیزانه ی له بارهوه ناردنه خوآر، که پیویسته مروّف نه گهر باسی شتیکی کرد، که کردوویه تی و نه جامی داوه، له قه باره ی خو ی نه بیاته ده ر، چونه ناوای باسبکات و زیاده ی پیوه نه نن، نه گهرنا نه وه گوناهیکی گه وره یه، واته: گوناهیکی گه وره یه بو نه هلی ئیمان، شتیکی بلّین وانه بنّ، یا خود زیده رپوی تییدا بکه ن.

مانای گشتیی نایه ته کان

سه ره تا خوا ﷻ ده فره مو ی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خوآی به به زه یی به خشنده، واته:

ده ستیگردنم به ناوی خوآیه، نه ویش مه به ستی نه وه یه:

- ۱ - نه م کاره ته نیا بو خوا ده که م.
- ۲ - نه م کاره به پیی شهرعی خوا ده که م.
- ۳ - نه م کاره به تواناو یارمه تی خوآی په روه ردگار ده که م.
- ۴ - نه م کاره بو هیئانه دی په زامه ندیی خوا نه نجام ده ده م.

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه رچییه ک که له ئاسمانه کان و، هه رچییه ک که له زه ویدا هه یه، پاکیی بو خوا راگه یاند، بی خه وشیی بو خوا راگه یاند، خوآی به پاکگرت و به بی هه له و په له وه سفی کرد، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، نه ویش بالاده ستی کاربه جییه.

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ﴾ نه ی نه وانه ی پرواتان هیئاوه! بوچی شتیکی ده ئینن که نه تان کردوه؟ بوچی قسه یه ک ده که ن که کرده و تان پی نه کردوه؟ ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ﴾ زور بوغز یئراوه

له لای خوا، شتیک بلین، کارتان پی نہ کردبی، واتہ: باسی کردہ وہ یہ کتان بکن، کہ نہ نامتان نہ دابتی، ہر بہ قسہ باسی بکن، نجا تہوہ چ پہیوہندی بہ جنگ و جیہادہ وہ ہہبی، چ پہیوہندی بہ بانگکردنی خہ لکہ وہ بی بو لای خوا، چ پہیوہندی بہ دہرس و دہرہ وہ ہہبی، چ پہیوہندی بہ کاری سیاسیہ وہ ہہبی.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانْتَهُم بَيْنَ مَرْصُوسٍ﴾
 بہ دلنیایی خوا ئەوانہی خوشدہ وین، کہ بہ ریز لہ رپی ویدا دہ چہنگن، وەک دیواری پیکہ وہ جو شدراوین، بنگومان مہ بہست ئەوہ نیہ کہ ہەر دہبی پیکہ وہ ریز بن، چونکہ جاری وایہ ئەگەر ریز بن، چاک بو دوژمن دہ بنہ نیشانہ! بہ لکو مہ بہست ئەوہ یہ لہ رووی مہ عنہ و ییہ وہ ریز بن، توکمہ و توندو توئل بن، پیکہ وہ جو شدراو بن، پیکہ وہ هاوکار بن، وەک چوئن تیمیک پیکہ وہ هاوکارن، ناوا بہو و شیوہ یہ پیکہ وہ هاوکار بن، نہک ہەر کہسہ لہ ناوازیک بخوینتی و، ہەر کہسہ بہ رپیہ کدا بروات، نا! بہ لکو پیکہ وہ وەک تیمیک پیکہ وہ هاوکارو دہستبارگر بن، وەک چوئن دیواریک خشتہ کانی یہ کدی مہ حکم دہ کەن، دہبی چہنگاوەرانی رپی خواش، ہەر کامیکیان مہ حکم مکاری هاوہ لہ کە ی بی و، پتہو کەری بی و، کارہ کەشیان ریک و پیک بی، وەک چوئن دیواریک دانراوہ بہ ریک و پیکی و کەلین و کونی تیدانین، دہبی ئەوانیش کارہ کەیان ریک و پیک بی.

نجا خوا باسی مووسا عليه السلام دہکات: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَدْعُونَني وَقد تعلمون أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، یاد بکەوہ! کاتیک مووسا بہ کۆمہ لہ کە ی خو ی گوت: ئە ی کۆمہ لہ کەم! ئە ی خە لکە کەم! بوچی نازارم دہ دہن و نارہ حە تم دہ کەن؟ لہ حالیکدا دہ شزانن من پەوانہ کراوی خوا م بو لای تیوہ، ﴿فَلَمَّا رَأَوْا آذَانَ اللَّهِ قلوبهم﴾، کاتیک ئەوان لایاندا، بہ کردہ وہ و پەفتار لایاندا لہ فەرمانی مووسا، خوا دلی لادان، کەواتہ: وەک چوئن دلادان دہ بیتہ هوی

نه‌وهی مروّف به کرده‌وو به جه‌سته‌ش لابدری، به هه‌مان شی‌وه: کرده‌وهی خراپیش کاریگه‌ری هه‌یه بو سهر ده‌روون و دل و ناخی مروّف، که مروّف زیاتر لابدات و لاری بیئ.

هه‌لبه‌ته که ده‌فرموئ: ﴿أَزَاعَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه به پئی سیستمیک که خوا دایناوه، نه‌گه‌ر که‌سیک له‌سهر کاری خراپ به‌رده‌وام بیئ، ده‌بیته هۆی تیکچوون و لادانی دلّیسی، ئنجا له‌به‌ر نه‌وهی به پئی سیستمی خوا نه‌وه روو ده‌دات، خوا پالیداوه‌ته لای خوئی، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، به دلّیایی خواش کۆمه‌لی لاده‌ران راسته ری ناکات، نه‌گه‌رنا خوا هه‌موو که‌سی هیدایه‌ت داوه، به مانای رینمایی کردن، به لام که‌سائیک لاده‌ربن، خوا راسته رینان ناکات و، به نامانجیان ناگه‌یه‌نی، ﴿فَاسِقِينَ﴾ کۆی ﴿فَاسِقٍ﴾ هه‌ئویش ناوی بکه‌ر (اسم فاعل) ه واته: نه‌وانه‌ی لایانداوه، ئنجا که‌سیک لابدات له رینمایی خوا، خوا به نامانجی ناگه‌یه‌نی، نه‌مه وه‌ک ده‌ره‌نجامیکی ئاسایی و سرووشتییه‌و که‌سیک له رینه لابدات، ناکاته نه‌و نامانجه‌ی نه‌و رینه پئی ده‌گه‌یه‌نی و، به‌س به رینی راستدا ده‌گه‌یه نامانج.

ئنجا خوا باسی نه‌زموونی عیسا عليه السلام ده‌کات، نه‌وه‌ش هه‌مووی بو:

یه‌ک: دلّدانه‌وهی پیغه‌مبه‌ری خواجه عليه السلام له لایه‌که‌وه، که نه‌گه‌ر خه‌لکینک لاری و هه‌تله‌ بوو، نه‌وه له پیش تو‌شدا پیغه‌مبه‌رانیکی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به ده‌ست نه‌و جوّره که‌سانه‌وه گرفتار بوون.

دوو: ناموژگارییشه بو مسوّلمانان، که له فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام ده‌رمه‌چن و پیغه‌مبه‌ری خو‌تان نه‌زیه‌ت و ئازار مه‌ده‌ن، وه‌ک گه‌لی جووله‌که مووسایان ئازاردا، هه‌روه‌ها هه‌ر گه‌لی جووله‌که عیسا‌شیان ئازاردا.

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، هه‌روه‌ها یاد بکه‌وه! کاتیک عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌م گوئی: ته‌ی وه‌چه‌ی ئیسرائیل! ئیسرائیل نازناوی به‌عقوبه‌

۱۰۰: واته: نهی پۆله کانی یه عقووب! ﴿إِنِّي رَسُولٌ أَنَا إِلَهُ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، به دنیایی من ره وانه کراوی خوام بۆ لای تَبوه، عیسا ته نیا بۆ لای به نوو ئیسرائیل تیردراوه، بۆ لای گه لی جووله که به لَام دوا یی (بولص الرسول) ههروه ها نه وانیدیکه ههولیان داوه، په یامه که ی عیسا گشتگیر بکه ن و، تیتستاش دهویستری که تایینی نه صرانیی، تایینی مه سیح **العیسی** ته گهر ههر وه ک ته صله که شی بن، بیگشتینن به سه ر دنیا دا، به لَام له ته سل دا خوا بۆ ته وه ی نه ناروده، به لکو خوا نار دوو یه تی بۆ راستکردنه وه ی گه لی به نوو ئیسرائیل، ههروه ک له ئینجیلیشدا هاتوه: (بل اذهبوا بالأحرى إلى الخراف الضالة إلى بيت إسرائيل)،^(۱) واته: به لکو باشتره بچنه لای کاوړه لاده رو گومپا یه کان له مائی ئیسرائیل، که واته: ههر له ته صلدا عیسا به ئینجیله که یه وه که یه ک ئینجیل بووه و، تیتستا نه صرانییه کان کردوو یانه به چوار، ته نیا بۆ گه لی ئیسرائیل تیردرا بوون، له ئینجیلیشدا وا باسکراوه و له قورنانشدا، که دیاره سه نگی مه حه ک له لای ئیمه قورنانه، چونکه کتیبه کانی دیکه هه موویان ده ستکاری کر اون.

﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، به راستدانه ری ته وه م که له پیش مندا بووه له ته ورات، واته: من به راستدانه ری نه و ته وراته م که له پیش مندا هاتوه بۆ مووسا **العیسی**، گه لی به نوو ئیسرائیل له دوا ی مووسا وه، هه موویان پا به ند بوون به ته وراته وه، ته نانه ت داوود **العیسی** که زه بووریشی بۆ هاتوه، ته ویش وه ک ئینجیل هه ندیک تاموژگاریی رووحی و په وشتی و نا کاریی بووه، به لَام ته صلی به رنامه که یان بریتی بووه له ته ورات، ته وراتیش یانی: شه ریعه ت.

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد الجدید، إنجیل متی، الإصحاح: ۱۰، ۱۰، ۶، ص: ۱۹۰۳، ۱۹۰۴، نه مه ش ده قی قسه که ی عیسا یه: (هؤلاء الإثنا عشر رسولاً أرسلهم يسوع وقد أوصاهم قائلاً: لا تلسكوا طريقاً إلى الأمم ولا تدخلوا مدينة سامرية، بل اذهبوا بالأحرى إلى الخراف الضالة إلى بيت إسرائيل).

﴿ وَمُبَشِّرًا رَسُولًا يُاتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدُ ﴾، مؤژدهده ریشم به پیغمبریک له دواى من دئی، ناوی (أحمد)ه، که دواىی تیمه له کورته باسیدکا له کاتی خسته رپوی مهسه له گرنکه کاندا باسی ده که یمن مؤژدهدانی عیسا عليه السلام به هانتی پیغمبره کۆتایی که ناوی (محمد) و (أحمد)ه، چۆنه؟ ههروهها له ئینجیله کانه وهش چهند قسه یه کی عیسا دئین.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ وَإِلَيْتَنِي ﴾، کاتیک عیسا به لکه رۆشنه کانی بۆ هینان، بۆ به نی یسیرانیل، ﴿ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴾، گوتیان: ئەمه جادوو یه کی ناشکرایه.

ئنجا دئته سه ر باسی ئیسلام و، باسی پیغمبره ی خاتهم عليه السلام و، هه ئویستی لاری هاوبهش بۆ خوا دانهره کان و خاوهن کتیبه کانیش له جووله که وه نصرانییه کان، خوا ده فهرموی: ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ﴾، ئایا کئ سته مکارتره له که سیک که درۆ به ناوی خواوه هه لده به ستئ؟ ﴿ وَهُوَ يَدْعُنِي إِلَى الْإِسْلَامِ ﴾، له حالیکدا که بانگ ده کرى بۆ ئیسلام، واته: بۆ نهو کۆتا به رنامه یه ی خوا ناردوو یه تی، که بریتیه له ملکه چیی بۆ خوا، ﴿ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾، به دئنیایی خواش کۆمه لئ سته مکاران راسته رپی ناکات و، به ئامانج ناکه یه نئ، چونکه سته م له خویان و له به رنامه که ده که ن و وه ریناگرن، سه ره نجام به ئامانج ناگهن.

﴿ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ ﴾، ده یانه وئ رپووناکیی خوا به (فووی) زاریان بکوژیننه وه، ﴿ وَاللَّهُ مُمِيتُ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾، خواش ته واوکه ری رپووناکییه که ی خویه تی، هه رچه نده بیروایه کان قه لئس بن و پئیان ناخۆش بی.

﴿ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ ﴾، نهو (خوا) که سیکه ره وانه کراوه که ی خوی به رپنمایى و، به به رنامه ی ریک و راسته وه ناردوه، ﴿ لِيُطْفِئَهُ عَلَىٰ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴾، تاكو به سه ر هه موو به رنامه کاندا سه ری بخات، (الذین) لیره دا (أل) که ی بۆ تیکرا (جنس)ه، واته: به سه ر تیکرای به رنامه کانی دیکه دا بالآ ده ستی بکات، ﴿ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴾، هه رچه نده هاوبهش بۆ خوا دانهره کانیش پئیان ناخۆش بی و، پئیی قه لئس بن.

خوئا ئەم کۆتا بەرنامەییەى خوئى ناردووە کە بالادەست بئ:

أ- هەم لە پرووی مەعنەوییەو بە بالادەست بئ، هەر کەسێک بە عەقڵ و وێژدانەووە سەرنجی قورئان و پێبازی پێغەمبەرى خوا ﷺ بەدات، بالادەستى و بەرزى ئىسلام زۆر چاک لەلای بەرچەستەو نەمانە، هەر کەسێک تەماشای قورئان بەکات و، بەراوردی بەکات لەگەڵ ئەو کتیبانەى دیکەدا، کە بەداخەووە هەموویان گۆرراون و تێکدراون و، ئەگەر گریمان نەشگۆرراوانایە، قورئان هەر بالادەست دەبوو بەسەریاندا، چونکە خوئا ئەوانى بۆ قوئاغێکی دیاریکراو، بۆ کۆمەلگایەکی دیاریکراو ناردوون، بەلام قورئانى بۆ هەموو بەشەرەت و، بۆ هەموو کۆمەلگایەکان بە درێژایى زەمان و بە پانایى زەمین ناردووە، ئنجا ئەگەر ئەو کتیبانە تێکیشنەدراوانایە، لەگەڵ قورئاندا هەر نەدەچوونە ئێو تەرازوووە، هەلبەتە هەموویان هەر فەرمايشتى خوئا بوون، بەلام خوئا فەرمايشتىک بۆ کۆمەلگایەکی دیاریکراو و بۆ کاتیکى دیاریکراو بفرموى، جیایە لەوێ بۆ هەموو بەشەرەتەى بفرموى، بە درێژایى زەمان و پانایى زەمین.

ب- هەم کاتى لە کاتى پرووبەروو بوونەووە بەرەنگاریيش دا، هەر زال و سەرکەتوو و بالادەست بئ، هەرچەندە هاوبەش بۆ خوئا دانەرەکان پێیان ناخۆش بئ، پێى قەلس و لا لووت بئ.

مه‌سه له گرنه‌کان

مه‌سه له یه که م:

به پاکیرانی خوا ﷻ له لایه‌ن هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌و، په‌خنه‌گرتنی خوا له بر‌واداران که بوچی قسه‌یه‌ک ده‌که‌ن، کاری پیناکه‌ن! له حاتی‌کدا نه‌وه زۆر بوغزیندراوه له لای خوا، خواش نه‌وانه‌ی خوشده‌وین که به ریز له ریی ویدا ده‌جه‌نگن، وه‌ک دیواری مه‌حکه‌می قورقوشمی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١﴾
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝٢ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝٣ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقْتَلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهِۦ صَفًا كَاَنَّهُمْ بُنِيْنَ مَّرْصُوْسٍ ۝٤﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م، ئایه‌تانه، له‌حه‌وت بر‌گه‌دا:

١- ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، خ‌وای به‌پاک‌گرت هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و، هه‌رچی له زه‌ویدا هه‌یه.

تی‌مه هه‌م له سووره‌تی (الإسراء) داو، هه‌م له سه‌ره‌تای سووره‌تی (الحدید) ی‌شدا، له باره‌ی به‌پاک‌گرتی دروست‌کراوه‌کانه‌وه بو خوا ﷻ و، ستایش‌کردنیان بو خوا، به‌شیوه‌یه‌ک که تی‌مه‌تی ناگه‌ین، دوو کورته‌با‌سمان له‌و دوو شوینه‌دا که ئاماژه‌مان پێ‌داون، له‌و باره‌وه‌کردوون، لێ‌ره‌شدا هه‌ر نه‌وه‌نده ده‌ئین: له‌م سووره‌ته‌موباره‌که‌دا، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الحشر) ی‌شدا خوا به‌کرداری رابردوو هیناویه‌تی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾.

له سووره‌تی (الحدید) ی‌شدا ده‌فه‌رموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝١﴾.

لیترہدا ئەوہی کہ بہ پتیستی دەزانم بیر ھەموو لایەکی بخەمەو، ئەوہیە
کہ خوا ﷻ بە پاکگیرانی خۆی لە لایەن دروستکراوەکانەوہ:

۱- بە کرداری رابردوو ھیناوە، لە سەرەتای ھەر سێک سوورەتی: (الحديد) و (الحشر) و
(الصف)دا، بۆ ئەوہی بزائری ھەر لە رابردووہو، لەوہتەی دروستکراوەکان ھەن، ئەوہ
عادەتیان بووہ کہ خویان بە پاکگرتوہ.

۲- ھەرۆھە بە کرداری تێستاو داھاتوو (مضارع)یش، ھیناویەتی: ﴿سُبْحٰنَ لِلّٰهِ مَا فِی
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾، لە سەرەتای ھەردووک سوورەتی: (الجمعة) و (التغابن)دا.

۳- ھەرۆھە بە کرداری (أمر)یش ھیناویەتی لە سەرەتای سوورەتی (الأعلى)دا: ﴿سَبِّحْ
اَسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلٰی﴾ (۱) الأعلى، ھەرۆھە لە کۆتایی سوورەتی (الواقعة) و کۆتایی (الحاقة)
ش دا: ﴿سَبِّحْ بِاَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِیْمِ﴾ (۱۶) الواقعة، و ﴿سَبِّحْ بِاَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِیْمِ﴾ (۲۴) الحاقة.

۴- ھەرۆھە لە سەرەتای سوورەتی (الإسراء)دا: ﴿سُبْحٰنَ الَّذِیْ اَسْرٰی بِعَبْدِہٖ لَیْلًا مِّنْ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلٰی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا﴾ (۱)، و لە نێو سوورەتی (الروم)یشدا خوا ﷻ
فەرمانی کردوہ بە پاکگرتنی خۆی، کہ لە ھەردووکیان دا بە چاوگ ھیناویەتی، لە
(الروم)دا، دەفەرموئ: ﴿سُبْحٰنَ اللّٰهِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تَصْبِحُوْنَ﴾ (۱۷) وَلَهُ الْحَمْدُ
فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعِشَیًا وَحِیْنَ تَطْهَرُوْنَ﴾ (۱۸) الروم، ئەمەش ئەوہ دەگەیتەن کہ
ھەم لە رابردوودا، ھەم لە داھاتوودا، ھەم وەک فەرمان پیکردن، ھەم وەک چاوگ،
باسی بە پاکگیران و، بێ خەوشیی و پاکیی و، بێ ھەلەو پەلەیی خوا لە لایەن سەرژەم
دروستکراوەکانەوہ، راکەیتەنراوہو رادەگەیتەنری، ھەلبەتە لە ھەموو ئەو شونانەدا
خوا وشەیی (مای بەکارھیناوە: ﴿سَبِّحَ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾، ﴿سُبْحٰنَ
لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾، چونکە ئەوانەیی خاوەن عەقڵ و ھۆش نین، لە
دروستکراوەکان، زۆر زیاترین چ لە پروی ژمارەوہ، چ لە پروی قەبارەوہ، لەوانەیی خاوەن
عەقڵ و ھۆش، کہ فریشتەکان و مروّفەکان و جندەکانن، ئنجا وەک زانکردنی ئەوانەیی
خاوەن عەقڵ و ھۆش نین، بەسەر ئەوانەدا کہ خاوەن عەقڵ و ھۆش، خوا ﷻ وشەیی

(ما)ی بہ کارہیناؤہ، ہندیک لہ زانایانیش گوتوویانہ: وشہی (ما)، (مَنْ) یش دہ گرتہ تیو خوی.

(۲) - ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ئەو (خو)ایش، زالی کارزانہ.

(العَزِيزُ: الْغَالِبُ الَّذِي لَا يُغَالَبُ) ئەو زالہی کہس ناتوانی بہرہرہ کانتی بکات، (الْحَكِيمُ: الَّذِي فِي قَوْلِهِ وَفِعْلِهِ حَكِيمٌ)، ئەو زاتہی ہم قسہ کہی، ہم کردہوہ کہی بہ جتیہ، لہ جتی خویداہ، خاؤن حکمہ تہ.

ئجا دوی خستہ پرووی ئەو راستیہ، خوا دہ فہرموی:

(۳) - ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەی ئەوانہی برواتان ہیناؤہ! لیرہ دا بہ دلنایی پرووی دواندن لہ ئیمانداران و مسولمانانہ، واتہ: ئەی ئەو کہ سانہی خاؤنی ئیمان، ئیمانیش لہ گہل دروو قسہی بی کرداردا نہ گونجاؤہ، ئەدی چؤن تیوہ ہندیکتان قسہیہ ک دہ کەن، کردہوی پی ناکەن! یان قسہیہ ک دہ کەن لہ بارہی کردہوہیہ کہوہ، کہ نہ تان کردوہ، ہر دووک واتاہ کہ دہ گرتہوہ.

(۴) - ﴿لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، بۆچی قسہ دہ کەن و کردہوی پی ناکەن، یان شتیک کہ دہ لئین، بۆچی کردہوی پی ناکەن؟ پیشتەر گوتمان: وشہی (لِمَ) لہ (ل) و (ما الإستفهامیة) پیکھاتوہ و ئەصلی خوی (لِمَا) بووہ، واتہ: (لَأَيِّ شَيْءٍ) لہ بہرچی؟ ﴿تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، واتہ: شتیک دہ لئین کہ کردہوی پی ناکەن، بہ چ ہویہ ک و لہ بہر چ ہۆکاریک؟

ئەم تہ عبیرہش دوو واتای ہن:

أ- یان شتیکیان گوتوہ بہ لئینیکیان داوہ، کاریان پی نہ کردوہ و ہفادار نہ بوون بہو بہ لئین و پیمانہوہ.

ب- یاخود ہوا لئیکیان داوہ لہ بارہی شتیکہوہ، کہ لہ گہل واقعدا راست نہ بووہ، چ پھیوہ ندیی بہ جہنگوہ بووین، چالاکیی سہربازی و جیہادی، چ پھیوہ ندیی بہ ہر شتیک دیکوہ بووین.

بِیَگُومان لیره که ده فهرموی: ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، له بهرچی شتیگ ده لَین که نایکه، یان نه تانکردوه؟ هه رچه نده ته وه پرسیاره، به لام مه به ست پتی نکو و لیلینکردنه، واته: مادام خوستان به بروادار داده تین، نابئ قسه یه ک بکه ن کرده وی پئ ناکن، یان: نابئ کرده ویه ک که نه تانکردوه، باسی بکه ن.

۵- ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾، زور بوغزیندراوه له لای خوا، قسه یه ک بکه ن، که کرده وی پئ ناکن، (آی: کَبُرَ مَقْتًا قَوْلُكُمْ مَا لَا تَفْعَلُونَ)، بوغزیندراویکی گه وره یه له لای خوا، قسه کردنیکتان که کاری پئ ناکن، (المَقْتُ: البُغْضُ الشَّدِيدُ مَعْنَى اسْمِ الْمَفْعُولِ) وشه ی (مَقْتُ): چاوگه به مانای زور بوغزیندراو، به لام لیره دا به مانای ناوی بهرکار (اسم مفعول) ه واته: زور بوغزیندراوه، (مقوت) و (مقیب)، لیره (مقت) ده بیته (همیز) یانی: چ شتیکی گه وره یه له بوغزیندراوی دا، له لای خوا، قسه یه ک کرده وی پئ نه کری!

تیسه به وه ده زانین تهو قسه کردنه ی کرده وی پئ نه کراوه، په یوه ندیی به جهنگ و جهاده وه هه بووه، که دواپی خوا ده فهرموی:

۶- ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا﴾، به دنیایی خوا ته وانهی خو شده وین به ریز له رَید، له پیناویدا ده جهنگن، (صَفًّا) یش بریتیه له کومه لئ شت که پیکه وه ریز کرابن له سه ر هیلینکی یه کسان، به لام بیگومان لیره دا مه به ست ته وه نیه مسولمانان ریز بن، به لکو مه به ست پتی رَیک و پیکیی و، لیرانی و مه حکه میه له کاره که یاندا، که واته: (صَفًّا) لیره دا ده بیته حال (آی: صَافِينَ أَوْ مَصْفُوفِينَ)، (صَفًّا) خو ی چاوگه، نجا یان به مانای ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، یان به مانای ناوی بهرکار (اسم مفعول) ه، (صَافِينَ) واته: ریزبووان، (مَصْفُوفِينَ) واته: ریزکراوان.

۷- ﴿كَانَهُمْ بَيْنَهُمْ رَمُوسٌ﴾، وه ک دیواریکی مه حکه می پیکه وه جو شدراون، تیمه به به پتی تهو رسته ی دواپی، ده زانین تهو قسانه ی خوا له هه ندیک له مسولمانانی به ره خنه گرتوون، تهو قسانه په یوه ندیبان هه بووه به جهنگ و جهاده وه، چونکه دواپی

دہ فہرموی: بیگومان خوا تہوانی خو شدہوین کہ بہرین لہ پیناویدا دہ جہنگن، وہک دیواریکی مہ حکم و پیکہوہ جو شدراو.

(بُئیان) واتہ: دیوار، خانوو، (مَرُصُوص: المَتَلَصِّقِ بَعْضُهُ بِبَعْضٍ) واتہ: ہہندیکی بہ ہہندیکیہوہ پہوہست و پیکہوہ چہسپاو.

دہ بی تہوہ بزاندری: لیرہدا مہ بہست تہوہ نیہ کہ مسولمانان پیکہوہ ریز بین! نا! بہ لکو مہ بہست تہوہ یہ وہک چوں کومہ لہ شتیک کہ ریز دہ بن، پیکہوہ گونجاو تہ بان، مسولمانانیش پتویستہ لہ کاتی جہنگ و رووبہ پروو ہونہوہو، بہرہنگار ہونہوہی دوژمنانیندا، پیکہوہ ریک و تہ باو، ہاوکارو دہستبارگری یہ کدی بن، ہہروہا کہ تہ شبیہیان دہ کات بہ دیواری پیکہوہ جو شدراوہوہ، واتہ: وہک چوں دیواریک خشتہ کانی ہہر کامیکیان تہوی دیکہ مہ حکم دہ کات، مسولمانانیش پتویستہ لہ کاتی جہنگ و رووبہ پروو ہونہوہی دوژمنانیندا، ناوا مہ حکم و پیکہوہ جو شدراو بن، تہ گہرنا مہ بہست تہوہ نیہ کہ وہک دیوار بن و لہوی بچہقن! چونکہ جہنگ حالی جیاجیای ہہن، جاری وایہ پتویست دہ کات ہیرش بہرن، یان پتویست دہ کات ہندیک بہ ولادا برؤن و ہہندیک بہ ولادا برؤن، یان جاری وایہ تاکیکی جہنگی و پتویست دہ کات بکشیتہوہ، بؤ تہوی دوژمن و ایزاننی شکاون، دوایی بؤسہ یان بؤ دابندری و بکہونہ بؤسہ کہوہ، بہ ہہر حال تہوہ ہہمووی مہ بہست پتی مانای پشتی وشہ کانہ، نہک مانای روا لہتی وشہ کان مہ بہست بی و، مہ بہست تہوہ بی: ہہموویان ریز بن، چونکہ تہ گہر لہم پوژگارہدا سہربازہ کان ہہموویان ریز بن، بؤ دوژمن دہ بنہ نیشانہو ہہموویان تہخت دہ کات! کہ واتہ: مہ بہست ریز ہوون نیہ! مہ بہست ریک و پیک ہونہ، ہہروہا مہ بہست تہوہ نیہ وہک دیوار ہہموو پیکہوہ بن، بہ لکو مہ بہست تہوہ یہ وہک چوں دیوار قایم و مہ حکمہ تہوانیش ناوا پتہوو مہ حکم بن، بہشہ کانی دیواریش بہوہ مہ حکمہ من، ہہر کامیکیان تہوی دیکہی گرتوہ، کہ واتہ مسولمانانیش دہ بی ہہر کامیکیان ہاوکارو دہستبارگر بی بؤ تہوی دیکہ.

وشەى (مرصوص) زانايان چەند مانايە كيان بۆ لىكداونەوہ:

۱- ھەندىك گوتوويانہ: (أَيُّ الْمَتَلَصِقِ بَعْضُهُ بِبَعْضٍ) واتە: ھەندىكى بە ھەندىكىەوہ چەسپاوو لكاوہ.

۲- (الطبري) گوتوويەتى: (أَيُّ بُيْتِي بِالرِّصَاصِ) واتە: قورقوشمى پىدا كراوہ، چاك مەحكەم بووہ.

۳- (المبرد) گوتوويەتى: (هُوَ مِنْ رَصَصْتُ الْبِنَاءَ، إِذَا لَأَمَّتْ بَيْنَهُ، وَقَارَبَتْ حَتَّى يَصِيرَ كَقِطْعَةٍ وَاحِدَةٍ)، واتە: ئەوہ لە: (رَصَصْتُ الْبِنَاءَ)ەوہ ھاتوہ، ديوارەكەم (رَص) كرد يانى: رىكمخست و پىكەمەوہ نووساندو لىكم وەنيزىك خست، ھەتا بوو بە يەك پارچە.

۴- (الفراء) گوتوويەتى: (الْمَرْصُوصُ: مَرْصُوصٌ بِالرِّصَاصِ) واتە: قورقوشم و مىس قالكراوہى پىدا كراوہو، چاك يەكدى گرتوہ.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

باسی ره‌خنه‌و گله‌یی مووسا عَلَيْهِ له‌ گه‌له‌که‌ی، که‌ هه‌رچه‌نده ده‌شزانن پیغه‌مبه‌ری خواجه، که‌ چی‌ نازاری ده‌دهن! خواه له‌ نه‌نجامی لادانیانیدا دلی لادان:

خواده‌فرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُ لِمَ تُؤَدُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَيْ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م، ئایه‌ته، له‌ چوار برگه‌دا:

(۱) - ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُ لِمَ تُؤَدُّونَنِي﴾، یاد بکه‌وه! کاتیک مووسا به‌ خه‌لکه‌که‌ی گوت: ئه‌ی خه‌لکه‌که‌م! بوچی نازارم ده‌دهن؟ پرووی دواندن بیگومان یه‌که‌مجار له‌ پیغه‌مبه‌ری خواجه، موحه‌ممه‌د عَلَيْهِ دوابی له‌ هه‌ر که‌سیکه‌ بشی بدوینری (لِکُلِّ مَنْ يَصْلُحُ لِلْخِطَابِ)، ﴿لِمَ تُؤَدُّونَنِي﴾، بوچی نازارم ده‌دهن؟ لی‌رده‌ا ئه‌مه‌ پرسیار کردنه، به‌لام مه‌به‌ست پی‌ی ره‌خنه‌گرتن و نکوو‌لیلیکردنه، واته: نه‌ده‌بوو نازارم بده‌ن!

(۲) - ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَيْ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، له‌ حالیک دا به‌ دنیایی ده‌شزانن من ره‌وانه‌کراوی خوام بو لاتان، لی‌رده‌ا که‌ (قَدْ) چۆته‌ سه‌ر کرداری تبستا (فعل المضارع) بو ئه‌وه‌یه‌ نویبونه‌وه‌ی زانیاریی خه‌لکه‌که‌ به‌وه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خواجه، بگه‌یه‌نتی و نه‌گه‌ر فه‌رموو‌بای: (قَدْ عَلِمْتُمْ أَيْ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ)، بیگومان زانیوتانه، وای ده‌گه‌یاند که‌ هه‌ر یه‌کجار زانیویانه‌و ته‌واو و پراوه‌ته‌وه‌، به‌لام که‌ ده‌فرموی: ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾، یانی: به‌ دنیایی تپوه‌ به‌رده‌وام ده‌زانن و زانیارییه‌که‌تان له‌ نویبونه‌وه‌ دابه‌، که‌ من ره‌وانه‌کراوی خوام بو لاتان، ماشاءالله ئه‌م هه‌موو ورده‌کارییه‌، هه‌ر له‌ فه‌رمایشتی خوا ده‌وه‌شیتته‌وه‌!

لی‌ره‌ بو‌یه‌ ده‌فرموی: ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾، چونکه‌ مووسا عَلَيْهِ به‌رده‌وام موعجیزه‌ی بو‌ها‌توون و، به‌رده‌وام شتی سه‌رسوپه‌ئنه‌رو یاسا‌ر له‌ سه‌رده‌ستی

مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ روویانداوه، نهک ههر نهو نو موعجیزه‌یهی خوا به مووسادا بو فیرعه‌ونیه‌کانی ناردن: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ﴿١١١﴾﴾ الإسراء، به دلنیا‌یی نو نیشانه‌ی روومان به مووسادان، به‌لکو بو گه‌لی فیرعه‌ونیش موعجیزه‌ی دیکه بوون و، به‌رده‌وام مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ بو به‌نوو ئیسرائیلیش یاسادر (خارق‌العاده)‌ی هی‌تاون، بو وینه:

۱- په‌رینه‌وه‌یان له ده‌ریای سوورو ده‌ریا بو شق بوونیان: ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَجْمَعْتُمْ وَأَعْرَفْنَا هَا أَلْ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ ﴿٥٠﴾﴾ البقرة.

۲- دوا‌یی: ﴿وَضَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ ﴿١٦٠﴾﴾ الأعراف، هه‌ور سی‌به‌ری لیکردن له ده‌شتی سینادا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی زور گه‌رما بووه.

۳- دوا‌یی: ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ﴿١٦٠﴾﴾ البقرة، له سوورته‌ی (الأعراف)‌دا ده‌فه‌رمو‌ئ: ﴿فَأَنجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ﴿١٦٠﴾﴾ الأعراف، کاتیک مووسا دا‌وی نا‌وی بو گه‌له‌که‌ی کرد، گو‌مان: به‌گو‌چانه‌که‌ت له‌و چیا‌به‌ده، دوا‌زده سه‌رچا‌وه‌ی لی ده‌رفولین.

۴- ئنجا: ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰ وَآلَسَلَوٰی ﴿١٦٠﴾﴾ الأعراف، گه‌زو‌و بالنده‌ی سه‌مانییمان دا‌به‌زنده سه‌ریان...

که‌واته: نیشانه‌کانی راستی مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ، که‌گه‌لی فیرعه‌ون و به‌نوو ئیسرائیل بزانی پی‌غهم‌به‌ری خوا‌به، هه‌ر به‌رده‌وام بوون، بو‌یه فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾، واته: به‌رده‌وام تیه‌و زانیاریتان په‌یدا‌ده‌بن: ﴿أَفَىٰ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، که‌من ره‌وانه‌که‌را‌وی خوا‌م بو‌لای تیه‌و.

۳- ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، که‌چی کاتیک نه‌وان لایاندا، خوا‌ش دل‌ی لادان، یانی: کاتیک نه‌وان لایاندا له‌و راسته‌ر تیه‌ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ پیتشانی دا‌بوون، لادانی به‌کرده‌وه‌یان، بو‌و به‌ه‌وی نه‌وه‌ی دل‌ و ده‌روونیان بگو‌ردری و لابدری، بو‌یه‌ش خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ

لادانی دلیانی پالداوہ تہ لای خوئی، چونکہ بہ پئی تہو سیستہمی خوا دیناوہ، ہہر کہسیک لہ پئی راستی خوا لابدات، خواش دلہکھی لادہدات.

﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاعَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾: کاتیک تہوان لایاندا لہ پئی راست، لہ پئی خوا، خواش دلی لادان، تہمہش تہوہ دہگہیہنئی کہ کردہوہ خراپہکان، دہبنہ ہوی زیاتر لہ دلدا چہسپینی خراپہو لادان، تاوان و کوفر، واتہ: ہہرہک چوں کردہوہ پوالہتیبہکان بہرہمی نیازو مہبہست و ہاندہرہ دہروونیہکان، بہ ہمان شیوہش: کردہوہ پوالہتیبہکان کاریگہرییان ہہیہ بو سہر دل و دہروونی مروؤف، بو وئہ: کہسیک ہہر خہریکی درؤو غہیبہت و، دوو پرووی و بوختان و، قسہ ہینان و بردن بی، بیگومان دلہکھی پر دہبی لہ شتی خراپ و دلہکھی پالی پتوہناوہ غہیبہت بکات، چونکہ کہسیک غہیبہتی کہسیک دہکات، لہ دلیدا ہہسوودی و کینہ ہہیہ، بہ لام دوایش کہ بہردہوام بوو لہسہر خراپہ، تہو خراپہہش جاریکی دیکہ کاریگہری دہبی لہسہر دلی، یانی: (الْعَمَلُ السَّيِّئُ يَكُونُ سَبَبًا لِيَتَمَكَّنَ الرُّذَالُ فِي النُّفُسِ)، تہمہ خو لاصہکھیہتی: کردہوہی خراپ دہبتہ ہوی ریشہ داکوتانی خہسلتہ خراپہکان لہ دہروونی مروؤفا.

(۴) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾: خواش کومہلی لادہران راستہ پئی ناکات، (فاسق) یانی: دہرچوو، لادہر، کہسیک لادہر بی لہ پئی خوا، خوا راستہ پئی ناکات، (فاسق) لہسہر کیشی (فاعل) ہ و، ناوی بکہر (اسم فاعل) ہ واتہ: لادہر، کہسیک بو خوئی لابدات لہ پئی راست، خوا ہیدایہتی نادات، لیرہدا (ہدی) بہ مانای رینمای نیہ، چونکہ خوا رینمای کردوون و، تہوان لہ رپیہ راستہکھی خوا لایانداوہ، (فاسق) واتہ: لادہر، کہ دہبی رپیہکی راست بووبی و، پیشانی درابی و لہو رپیہ راستہی لادابی، تنجا پئی دہگوتری: (فاسق)، دہبی ورد لہ فہرمایشتہکھی خوا تیبگہین، کہواتہ: (لَا يَهْدِي) بہ مانای: (رینمای ناکات) نیہ، چونکہ خوا رینمای کردوون و لہ رینمایہکھی لایانداوہ، تہدی (لَا يَهْدِي) یانی: چی؟ یانی: بہ نامانج ناگہیہنئی، راستہ پئی ناکات، تنجا نایا کہسیک

له رّی راست لابدات، چۆن به ئامانج دهگات؟ وهك سهعدى شيرازى له قسه يه كيدا دهئى: (مَنْ نَدِيدُمْ هَيْجَكْسْ أَرْ رَاهْ رَاسْتْ كَمْ شَدَدْ)، هيج كه سم نه ديوه له رّی راست ون بى، به رّی راستا برّوى، ون نابى، به كویره رّياندا برّوى، ون دهبى، به رّچكه و كویره رّياندا سه رت لیده شیوى، به لام به رّی راستا و به راسته رّى دا، به شه قامه رّدا، كه دياره زور كوتراوه ته وه و خه لكى پيدا هاتوه و چووه، بویه بوته شه قامه رّى، ون نابى و حه مهن ده تگه يه نى به ئاوه دانىبه ك و به ئامانجىك.

چۈنەيتىي نازاردانى گەلەكەي موسا **الْبَقَرَةَ** بۆي

لىرەدا پرسىيارىك دېتە گۆرۈ: موسا **الْبَقَرَةَ** كە دەفەرموئى: ﴿لَمْ تُوذَوْنِي﴾ بۆچى نازارم دەدەن؟ ئايا نازاردانەكەيان چۆن و چى بووہ؟ لىرەدا خوا پرونى نەكردۆتەوہ، بەلام لە بەسەرھاتى موسا **الْبَقَرَةَ** لەگەل گەلەكەي، بەنوو ئىسپرائىلدا، ديارە چۆنيان نازارداوہ، لە سوورەتى (البقرة) دا خوا زۆرى باس كردوہ، بۆ وئە: ۱- كە دەفەرموئى: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوِسُ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً ۗ﴾ **البقرة**، ياد بکەنەوہ! كاتىك گوتتان^(۱): ئەي موسا! بروات بۆ ناھىنين تاكو خوامان پيشان نەدەي و بە ئاشكرا نەبيينين.

۲- كە دەفەرموئى: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوِسُ لَنْ نَصِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَجَدِ قَادِحٌ لَنَا رَبِّكَ يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقِيهَا وَوَسَّأَبَهَا وَفَوْمَهَا وَعَدَسِيهَا ۗ﴾ **البقرة**، ياد بکەنەوہ! كاتىك گوتتان: ئەي موسا! تيمە خو راناکرين لەسەر بەك جوڑە خواردن، ئنجا بو مان لە پەرورەدگار ت وەپاړي، لەوہي زەوۈ دەپروئى پاقلەو خەيارو ترۆزىي و سىرو نىسكەكەيمان بۆ دەربىنى...

۳- كاتىك لە تىو بەنى ئىسپرائىلدا كوژراوئىك دەكوژرى و، نازانن بكوژەكەي كئىە، موسا **الْبَقَرَةَ** پيشان دەفەرموئى: مانگايەك سەرپىرن، دەئىن: كالتەمان پى دەكەي؟ ئەويش دەئى: پەنا بە خوا دەگرم كە كالتەتان پىبەكم: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَلْخُذْنَا هُرُوجًا قَالُوا أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۗ﴾ **البقرة**، لە جياتى ئەوہي يەكسەر بچن مانگايەك سەرپىرن و فەرمانەكەي موسا جىبەجى بکەن، ھەلبەتە پىشتەر پىنگوتوون حىكمەتەكەي چىبە، پىنگوتوون: مانگايەك سەرپىرن و ئەندامىكى ئەو مانگا سەرپراوہ لەو جەنازەبە بدەن، بە فەرمانى خوا وەك

(۱) واتە: پيشانانتان گوتيان.

موعجزه‌یه‌ک بو مووسا، زیندوو ده‌بیته‌وه‌وو، ده‌لئ: فلآنکه‌س کوشتمی! که‌چی له جیاتی ئەوه‌ی فه‌رمانه‌که جینه‌جی بکه‌ن، گو‌تیا‌ن: ئنجا مانگایه‌که چۆن بئ؟ گو‌تی: ده‌بئ مانگایه‌که نه‌ پیر بئ، نه‌ زۆر که‌م ته‌مه‌ن بئ، مام ئیوه‌ندیی بئ، ئە‌گه‌ر پیتشی سه‌ریان بریابیه‌، پتویستی به‌و قه‌یدو وه‌سفه نه‌ده‌کرد، ئنجا نایا په‌نگی چۆن بئ؟ په‌نگه‌که‌شی بو‌ دیارییکردن، که‌ زه‌ردیکی تۆخی دلخۆشکه‌ر بئ بو‌ بینه‌رائی، دووباره‌ پرسیان: چۆن بئ، بۆمان پروونبکه‌وه‌، لی‌مان تیکه‌ل بووه‌، ئنجا دووباره‌ مووسا گو‌تی: نه‌ جووتی کردبئ و، نه‌ ئاوی له‌ ناعوور ده‌ره‌یتابئ و، هیچ په‌له‌ی دیکه‌ی تیدا نه‌بئ و، زه‌ردیکی صاف بئ ... هتد.

۴- هه‌لو‌بستییکی دیکه‌ی ئازار ده‌ریان بو‌ مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ ئەوه‌یه‌که له‌ جهوت نایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (المائدة)، (۲۰ -- ۲۶) دا‌ خراوده‌ته‌ روو: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ أَدْرِئُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ تَمُوتْ أَحَدًا مِنَ الْأَمْمِلِينَ ﴿۲۰﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرُدُّوا عَلَيَّ آذَانِكُمْ فَتَنْفِئُوا خَنَسِرِينَ ﴿۲۱﴾ قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿۲۲﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ اللَّهُ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۳﴾ قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿۲۴﴾﴾ المائدة، پوخته‌که‌ی ئەوه‌یه‌که مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ ده‌فه‌رمو‌ی: بچنه‌ ئەو سه‌رزه‌مینه‌وه‌ی خوا بو‌ی دیارییکردوون، برو بیانوو‌ان دیننه‌وه‌وو، دوایی ده‌لئ: ئە‌ی مووسا! خۆت و په‌روه‌ردگار ت بچن بچه‌نگن، ئیمه‌ دانیشتووین، ئە‌گه‌ر ته‌واو بوون، ئنجا ئیمه‌ش دیین، مووساش عَلَيْهِ السَّلَامُ زۆر بیزارو تووره‌و نارده‌جت ده‌بئ: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۵﴾﴾ المائدة، گو‌تی: په‌روه‌ردگارم! من ته‌نیا خۆم و برابیه‌که‌مم به‌ ده‌سته (ه‌اروونی برام)، ئنجا ئیمه‌و ئەو کۆمه‌له‌ لاده‌ره‌ لیک جیا بکه‌وه‌، ئنجا خواش ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ﴾

عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۳﴾ المائدة، (خو) فەرمووی: چل سأل لیان قەدەغەیه بچنە ئەو سەرزه مینەوہی بۆیان دیارییکراوہ، دەبئی لەسەر زەویدا ھەر بە سەرگەردانیی و سەراسیمەیی بخولتینەوہ (لە سزای ئەوہدا) و، خەفەتی زۆر لە کۆمەلئی لا دەران مەخۆ. واتە: تا ئەو جیلە سەرپێچییکارو یاخییە کۆتاییان دئی و جیلئکی تازە پێدەگەن، ئنجا ئەوان ئەو شەرەفەیان دەبئی ئەو سەرزه مینەی بۆیان دیارییکراوہ، بەدەستیەوہ بگرن^(۱).

کەواتە: بەنوو ئیسرائیل بە زۆر شیۆہ موسایان ئەزیزەتداوہو، پیغەمبەری خاتم ﷺ جاری وایە دلئی خۆی داوہتەوہ، بە ئەو ھەمووہ ئەزیزەت و نازەحەتیەہی موسا ﷺ دیوہتی، فەرموویەتی: [إِرْحَمِ اللَّهُ مُوسَى قَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرِ مَنْ هَذَا فَصَبْرًا] (أخرجه أحمد: ۳۶۰۸، والبخاري: ۲۹۸۱، ومسلم: ۱۰۶۲، وابن حبان: ۴۸۲۹) واتە: خوا بەزەہی بە موسادا بێتەوہ، بە زیاتر لەوہ (کە من ئەزیزەت دەدرئم)، ئەزیزەتدراو ئارامی گرت.

ھەرۆھالە سوورەتی (الأحزاب) دا خوا دەفەرموئی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا﴾ ﴿۱۳﴾ الأحزاب، واتە: ئەہی ئەوانەہی بپرواتان ھیناوہ! وەک کەسانئک مەبن کە موسایان ئازارداو، خواش لەوہی گوتیان پاکیی و دووری وی دەرخواست و، لە لای خواش پێگەدارو بەرئز بوو.

کە لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) دا، بەسەرھاتە کەیمان ھیناوہ و کورته کەہی ئەوہیە: موسا ﷺ عادی و ابوو کە خۆی دەشۆرد، خۆی رووت نەدەکردوہو، پۆشا کەکانی ھەموو دانەدەنا، گوتیان: دیارە موسا عەبئیک لە جەستەیدا ھەہە! ھەندئیک گوتوو یانە: قۆرە، ھەندئیک گوتوو یانە: بەلە کە، یان عەبئیکی

(۱) ئەو حەوت ئایەتانەہی سوورەتی (المائدة) مان کە خوئندنەوہ، لە تەفسیری سوورەتی (المائدة) دا بە تەفصیل تەفسیر کردوون.

دیکه‌ی هه‌یه، دوایی خوای موته‌عال دۆخیکسی وای هینایه پیش، که ده‌ر بکه‌وئی مووسا ته‌و عه‌یه‌ی نیه، واته: مووسا له زۆر رووه‌وه ته‌زیه‌تدراوه، بۆیه‌ش ده‌فه‌رموئی: ﴿يَقَوْمِ لِمَ تُوذَوْنَ﴾، ئه‌ی گه‌له‌که‌م! ئه‌ی خه‌لکه‌که‌م! بۆچی ته‌زیه‌تم ده‌ده‌ن؟ ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، که به‌رده‌وامیش ده‌زانن من په‌وانه‌کراوی خوام بۆ لای ئیه‌وه، ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاعَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾، ئنجا کاتیک لایاندا، خواش دئی لادان، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، خواش کۆمه‌لی لاده‌ران راسته‌ری ناکات و به‌ئامانج ناگه‌یه‌ئی.

شایانی باسه: لیره‌دا خوا ﷺ وشه‌ی به‌نوو ئیسرائیلی به‌کارنه‌هیناوه، هه‌ر ده‌فه‌رموئی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ﴾، چونکه دوای مووسا ﷺ به‌نوو ئیسرائیل ته‌و ناوه‌یان وه‌رگرتوه، ئه‌گه‌رنا گه‌له‌که‌ی مووساش هه‌ر وه‌چه‌ی یه‌عقووب ﷺ بوون و به‌نوو ئیسرائیل بوون، به‌لام له‌سه‌رده‌می مووسادا وه‌ک گه‌لی مووسا ناسراون و، ئنجا له‌دوای مووساوه ﷺ زیاتر ته‌و ناوه‌بوته ناوونیشانیان واته: به‌نوو ئیسرائیل.

مه سه له ی سیه م:

عیسای کوری مه ریه میش **الْكَافِرَاتِ** (خوا له مه ریه میش رازی بن)، دوی نه وهی به لگه رۆشنه کانی بۆ گه له که ی هیناون و، به گه له که ی خۆی، به نوو ئیسرا ئیلی راگه یاند که پیغه مبه ری خواجه بۆ لایان و، ته ورات به راست داده نئ و، موژده ی هاتنی پیغه مبه ریکی کۆتاییشیان پیده دات، که ناوی نه حمه ده، به جادوو یان داننا:

خوا ده فه رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، یادیش بکه وه! کاتیکی عیسای کوری مه ریه م گوتی: ئه ی وه چه ی ئیسرا ئیل! من ره وانه کراوی خوام بۆ لاتان.

که ده فه رموی: ﴿بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، ئه ی وه چه ی ئیسرا ئیل! ئه ی رۆله کانی ئیسرا ئیل! یانی: رۆله کانی که له یه عقووبه وه هاتوون، که نه و دوازه تیره و هۆزه ن، له دوازه کوره کانی یه عقووبه وه هاتوون، عیسا ش ته نیا بۆ لای وان نیرا بوو، نه ک به گشتی بۆ مرو فایه تی، وه ک نه صرا ئیه کان لاف لئ ده ده ن.

(۲) - ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾، به راستانه ری ئه و ته وراته م که له پیش ده ستی منه وه بووه، واته: ته ورات به راست ده زانم و پشیه وه پابه ندم.

(۳) - ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾، هه روه ها موژده ده ریشم به پیغه مبه ریک له دوی من دی ناوی نه حمه ده، (من بعدي) خو ئیندر اویشه ته وه: (من بعدي اسْمُهُ أَحْمَدُ)، واته: هه م به زه نه (سکون)، هه م به سه ر (فتحه) ش، یانی: (ی) (من بعدي) فه تحه ی بچپته سه ر.

(التبشیر: الإخبارُ بِحَادِثٍ یَسُرُّ)، (تبشیر) بریتیه له هه و آلدان به رووداو یّک مرؤّف دلخووش بکات.

﴿أَسْمَاءُ أَحْمَدُ﴾، ناوی نه حمه دهه، وشه ی (أحمد) دوو و اتای هه ن:

أ- (يَحْمَدُ اللَّهَ كَثِيرًا)، زۆر ستایشکه ره بو خوا، زۆر ستایشی خوا ده کات.

ب- (يَحْمَدُهُ النَّاسُ كَثِيرًا)، خه لک زۆر ستایشی ده که ن.

هه ردوو و اتا که ی هه ن.

له باره ی ناوی نه حمه ده وه که به کی که له ناوه کانی پیغه مبهری خاتهم ﷺ له فه رمایش تی کیدا فه رموو یه تی: (إِنَّ لِي أَسْمَاءً أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْمَرُ النَّاسُ عَلَيَّ قَدَمِي، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ تَعَالَى فِي الْكُفْرِ، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ) (أخرجه البخاري: ۳۵۳۲، ۴۸۹۶، ومسلم: ۲۳۵۴، والنسائي: ۶۱۰).

واته: من چهند ناو یکم هه ن: من موحه ممه دم و، من نه حمه دم و، من حاشیرم نه و که سه ی خوا خه لک کو ده کاته وه به دوا ی منه وه، ((حاشر) یانی: کو که ره وه، له بهر نه وه ی خوا خه لک به دوا ی پیغه مبهری خوادا ﷺ کو ده کاته وه، دوا ی نه وه ی پیغه مبهری خوا موحه ممه د ﷺ تکا له لای خوا ده کات و، خواش ده ست ده کات به لیپرسینه وه، سزاو پادا شتی خه لک)، هه روه ها یه کی که له ناوه کانم ماحیه، ((ماحي) واته: سپره ره وه، کوژینه ره وه و لابه را، که خوا کوفر م پی نه ده سپرینه وه و پی لاده بات، یه کی که له ناوه کانیشم عاقبه، (عاقب) یش نه و که سه یه له دوا ی وی هیچ پیغه مبهری که نیه، ((عاقب) واته: به دوا داهاتوو).

وشه ی (أحمد) یش: (عَلَّمَ مَنْقُولٌ مِنَ الصُّفَّةِ، أَصْلُهُ أَحْمَدُ، مِثْلُ أَجْمَلِ)، (أحمد) (واته: ستایشکه ره تر یان ستایشکراوتر، وه ک (أفضل) باشتر، له سه ر کی شتی سیفه ته)، به لأم دوا یی نه قلل کراوه و کراوه به ناوی (عَلَّمَ)، وه ک (أجْمَل) جوانتر.

(أحمد) یش دوو واتای ههن:

أ- (مُبَالَغَةٌ مِنَ الْفَاعِلِ: أَي أَكْثَرَ حَمْدًا لِلَّهِ مِنْ غَيْرِهِ). واته: زیده پړوییه له بکهردا، له جگه له خوئی زیاتر ستایشی خوا ده کات و ستایشکهره بۆ خوا.

ب- (مُبَالَغَةٌ مِنَ الْمَفْعُولِ: أَي يُحَمَدُ بِمَا فِيهِ مِنْ خِصَالِ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِمَّا يُحَمَدُ غَيْرُهُ). زیده پړوییه له بهرکاردا، واته: به هوئی ئەو سیفته به باشانهوهی تیبیدان، ستایش ده کړی زیاتر له وهی جگه له خوئی ستایش ده کړی.

ههر بۆیه که عیسا عَلَيْهِ السَّلَامُ ده فهرموئی: ﴿وَمُبَشِّرًا رَسُولًا يُأْتِي مِنْ بَعْدِي أُمَّهُ أَحْمَدٌ﴾، موزده دهریشم به پیغه مبه ریک له دواى من دئی، ناوی ئەحمده، ده گونجی (أحمد): (اسم تفضیل) بئی، واته: ئەو له من زیاتر ستایشی خوا ده کات، یاخود: ئەو له من ستایشکراوتره، به دئنیایش پیغه مبه ری خاتهم ﷺ سهروه ری پیغه مبه رانه (سه لات و سه لامی خوا له سه ر هه موویان بئی).

(٦) - ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، کاتیک به لکه رۆشنه کانی بۆ هینان.

(٧) - ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، گوتیان: ئەوه جادوویه کی ناشکرايه، یانی: ئەو به لکه رۆشنانه جادوون، خویندراویشه ته وه: ﴿قَالُوا هَذَا سَاحِرٌ مُّبِينٌ﴾ واته: ئەم عیسا په جادووگه ریزیکی ناشکراو پوونه.

لیره دا پۆیسته ئەوه بزاین: که عیسا عَلَيْهِ السَّلَامُ به به نوو ئیسرائیلی گوتوه: ئەو ته وراته ی له پێش دهستی مندا بووه، به راستی داده تێم، ئەمەش ئەوه ناگه یه نئ که عیسا هیچ دهستکاریی ته وراتی نه کردوه، چونکه له چه ند شوئینیکی قورئاندا هاتوه، که عیسا هه ندیک یاسای له ته وراتدا گوړیون، بیگومان به فه رمانی خوا ﷺ، چونکه هه ندیک له یاسا په کانی ته ورات، وه ک سزادان بوون بۆ گه لی جووله که، ئنجا کاتیک عیسا عَلَيْهِ السَّلَامُ هاتوه، هه ندیک له و یاسا و حوکمانه ی وه ک سزادان بوون بۆ گه لی جووله که، ئەوانه ی له سه ر لایردوون، وه ک ده فهرموئی:

﴿ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا نُحِلُّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴾ ﴿٥٠﴾ آل عمران، واتە: بە راستدانەری ئەو تەوراتەم کە لە پێش منەووە بوو، (هاتووشم) تاكو هەندیک لەو شتانەى لیتان قەدەغە کراوە، بۆتان پەوا بەکەمەو، (بە هۆى تاوان و لادانیکەووە هەندیک شتتان لى قەدەغە کراوە لە پابردوودا، من ئەو قەدەغە کراوانە لادەبەم)، لە پەروەردگارىشتانەووە بەلکەو نیشانەیه کەم بۆ هیناون، ئنجە پارێز لە خوا بکەن و فرمانبە رېيم بۆ بکەن.

لە چەند شوێنیکدا خۆى بەرز ئەو راستیەى راگەیاندووە کە عيسا عليه السلام هەموارکردنەووەى کردووە لە هەندیک لە یاساکانى تەوراتدا، ئەگەرنا پابەند بوو بە هەموویەو، بەلام تەوراتە ئەصليیه کە هەتا ئەو کاتە پارێزراو بوو، بەلام هەندیک هەلەو پەلە کە کاتى خۆى گەلى جوولە کە بوویان، خۆى کاربەجى سزای داوون ئەو سزایانەش لە تەوراتدا بوون، عيسا عليه السلام ئەو سزایانەى لەسەر لاپردوون، لەبەر ئەوێ لە حالەتیکى هەلاوێردراو دياربیکراودا، ئەو سزایانە بەسەر ئەو گەلەدا فەرز کراون، لە حالەتى ئاساییدا پابەندیان پێوە ناکرێتەو.

کورتە باسیک له باره‌ی موزده‌دانی عیسا علیه السلام به هاتنی موحه‌مه‌د صلی الله علیه و آله

له‌به‌ر تیشکی نه‌و نایه‌ته موباره‌که‌دا، که خوا صلی الله علیه و آله ده‌فه‌رموی: ﴿وَاذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَا رَبِّ ارْسُلْنِي بِآيَاتِكَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾، کورتە باسیک له سنی برکه‌دا ده‌خه‌ینه‌روو:

برگه‌ی یه‌که‌م: چهند قسه‌یه‌ک ده‌خوازینه‌وه له (فخرالدین الرازی) خاوه‌نی ته‌فسیری (مفاتیح الغیب) یان (التفسیر الکبیر)^(١)، فه‌خره‌ددینی پازیش له سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچیدا ژیاوه، بۆیه‌ش نه‌و قسانه له‌و ده‌خوازینه‌وه، چونکه نه‌و له پۆژگاری خۆیدا واته: له سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچیدا، ده‌وری هه‌شته‌سه‌د (٨٠٠) سأل له‌مه‌و پێش، له ئینجیله‌کانه‌وه، به تایه‌ت له ئینجیلی (یوحنا) وه چهند قسه‌یه‌ک دینن، بئگومان ئینجیله‌کانی هه‌وته‌سه‌د، هه‌شته‌سه‌د سأل له‌مه‌و پێش که‌متر ده‌ستکاری کران، وه‌ک نه‌م پۆژگاره‌ی ئیستای ئیمه، نه‌گه‌رنا له ته‌فسیره‌کانی دیکه‌شدا، که‌م و زۆر نه‌و قسانه نه‌قل کران، ئیمه چهند قسه‌یه‌ک له (فخرالدین الرازی) یه‌وه دینین که نه‌ویش ناوی ئینجیله‌که‌و ژماره‌ی (إصحاح) هه‌که‌ش (هی ته‌و ئینجیله) دینن، دوایش له ئینجیله‌کانی که ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدان هه‌ندیک قسه‌یان لێوه دینین و، ئنجا به‌راوردیان ده‌که‌ین:

(الرازی) له ئینجیلی (یوحنا) له هه‌ر سێک (إصحاح) ی (١٤ و ١٥ و ١٦) چوار قسه‌ی لێ خواستونه‌وه:

۱- له ئینجیلی (یوحنا) دا هاتوه، له‌سه‌ر زمانی عیسا علیه‌السلام که گوتوویه‌تی: (وَأَنَا أَطْلُبُ لَكُمْ إِلَى أَبِي، حَتَّى يَمْنَحَكُمْ وَيُعْطِيَكُمْ الْفَارْقَلِيطَ حَتَّى يَكُونَ مَعَكُمْ إِلَى الْأَبَدِ، وَالْفَارْقَلِيطُ هُوَ رُوحُ الْحَقِّ وَالْيَقِينِ)^(۱).

به پتی ئەم دەقه عیسا علیه‌السلام به خه‌لکه‌که‌ی خو‌ی ده‌لئ: من داوا له بایم، ده‌که‌م، له ئینجیله‌کاندا وشه‌ی (آب) به مانای خوای په‌روه‌ردگار به کارهاتوه، واته: داوا له په‌روه‌ردگارم ده‌که‌م، که (فَارْقَلِيطُ) تان بدات‌ی و پیتان ببه‌خشی، تا‌کو بو‌ه‌تا هه‌تا هه‌تایه به‌رده‌وام له‌گه‌لتان بئ، (فَارْقَلِيطُ) یش بریتیه له روو‌حی هه‌قیکی چه‌سپاو.

۲- هه‌ر له ئینجیلی (یوحنا) دا هاتوه: (وَأَمَّا الْفَارْقَلِيطُ رُوحُ الْقُدُسِ يَرْسَلُهُ أَبِي بِاسْمِي، وَيَعْلَمُكُمْ وَمِنْحَكُمْ جَمِيعَ الْأَشْيَاءِ، وَهُوَ يَذْكُرْكُمْ مَا قَلْتُمْ لَكُمْ)^(۲).

واته: به‌لام (فَارْقَلِيطُ) روو‌حی پاکی بایم به ناوی منه‌وه ده‌ینتیری و، فیرتان ده‌کات و هه‌موو شتیکتان پتی ده‌به‌خشی، ئەوه‌ش که من بو‌تان باس ده‌که‌م، ئەو بیرتان دینتیه‌وه.

که ده‌لئ: (يُرْسَلُهُ أَبِي) واته: په‌روه‌ردگارم ده‌ینتیری، (بِاسْمِي) واته: به هه‌مان سیفه‌تی من، وه‌ک پێغه‌مبه‌ر.

۳- هه‌ر له ئینجیلی (یوحنا) هاتوه، گوايه عیسا علیه‌السلام گوتوویه‌تی: (وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ الْآنَ حَقًّا يَقِينًا، انْطَلَقِي عَنْكُمْ خَيْرَ لَكُمْ، فَإِنْ لَمْ أَنْطَلِقْ عَنْكُمْ إِلَى أَبِي لَمْ يَأْتِكُمُ الْفَارْقَلِيطُ، وَإِنْ انْطَلَقْتُ أَرْسَلْتُهُ إِلَيْكُمْ، فَإِذَا جَاءَ هُوَ يَفِيدُ أَهْلَ الْعَالَمِ، وَيَدِينُهُمْ وَمِنْحُهُمْ، وَيُوقِفُهُمْ عَلَى الْخَطِيئَةِ وَالْبِرِّ وَالِدِينِ)^(۳).

(۱) اصحاح: ۱۴.

(۲) اصحاح: ۱۵.

(۳) اصحاح: ۱۶.

واته: من تيستا هه قىكى جىي دنياييتان پى ده لىم، روپىشتنى من (كه به جيتان بهيلىم، ئەم دنيايه به جينه لىم)، باشتره بو تيوه، ئەگەر من نه رۆم بو لاي بابم (واته: بو لاي خواي بى ويته)، (فارقليط) نايهت بو لاتان، به لام ئەگەر روپىشتم بو لاتانى ده نىرم، (به هوى روپىشتنى منه وه نهو دى، ئنجا هه ر كاتىك نهو هات)، نهو هه موو دنيا به هره مه ند ده كات و، هه موو دنيا ملكه چ ده كات و پىيان ده به خشى و، ده يانو ده ستىن له سه ر گونا هو له سه ر چا كه و، له سه ر ملكه چىي.

(واته: هه موو شتىكيان، خىرو شه رو دىندارىي، فىرى هه موو دنيا ده كات).

٤- ديسان له ئىنجىلى (يوحنا) دا گوايه عيسا عليه السلام گو توويه تى: (فَإِنْ لِي كَلِمًا كَثِيرًا أُرِيدُ أَنْ أَقُولَهُ لَكُمْ، وَلَكِنْ لَا تَقْدِرُونَ عَلَىٰ قَبُولِهِ وَالْإِحْتِفَافُ بِهِ، وَلَكِنْ إِذَا جَاءَ رُوحَ الْحَقِّ إِلَيْكُمْ يُلْهِمُكُمْ وَيُؤَيِّدُكُمْ بِجَمِيعِ الْحَقِّ، لِأَنَّهُ لَيْسَ يَتَكَلَّمُ بِدَعَاةٍ مِنْ تَلْقَاءِ نَفْسِهِ)^(١).

واته: ئىستا قسه يه كى زۆرم هه يه ده مه وى بو تانى بلىم، به لام ناتوانن لىم وه رىگرن و، ناتوانن بىيارىزن، به لام هه ركات رووحى هه ق هات بو لاتان، (كه (فارقليط) ه)، فىرتان ده كات و به هه موو هه ق پشتگىرىتان ده كات، چونكه نهو به داهىنراو و له لايه ن خو يه وه قسه ناكات.

ئمه هه مان چه مك و واتاي نهو نايه ته موباره كه يه كه ده فه رموى: وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ وَالنَّجْمِ، له ناره زو وه وه قسه ناكات.

برگه ي دووم: وشه ي (فارقليط)، يانى چى؟ كه عيسا عليه السلام ده لى: له دواي من دى، ئەگەر من نه رۆم و دنيا به جينه هيلىم (فارقليط) نايهت، (فارقليط) يش كه هات دىن فىرى هه موو دنيا ده كات و، نهو بو هه ميشه و به رده وام له كه لتان ده بى، نهك وهك من بو قوناغىكى دىار بىكراو په يامه كه ي بو كۆمه لكايه كى دىار بىكراو بى، با بزانين (فارقليط) يانى چى؟

ھەممۇ تەفسىرە كان ئەو دەئىن، بەلام من بە تايەت لە (التحرير والتنوير)^(۱) (محمد الطاهر بن عاشور)، ھەرودھا تەفسىرى (نمونه)^(۲)، ئەوانە وردەكارىي زياتر دەئىن، ھىنام

وشەي (فَارْقَلِيْطُ) كە لە ھەمان ئەو ئىنجىلەي، لە سالى (۱۸۴۸ز) دا لە لەندەن، لە چاپخانەي (ويليام واطس) چاپكراو، بە پىي قسەي (التحرير والتنوير)، بەلام تەفسىرى (نمونه) دەلتى: ئەو ئىنجىلەي لە سالى (۱۸۵۷ز) واتە: دە سالىكيان بەينە^(۳)، ئەويش ھەر دەلتى: لە لەندەن لە چاپخانەي (ويليام واطس) دا ھاتو، واتە: تاكو ئەو كاتەش وشەي (فَارْقَلِيْطُ) لە ئىنجىلە كاندا ھەبوو.

پسپوران گوتوويانە: وشەي (فَارْقَلِيْطُ) لە ئەصلدا (بارقليطا) يە، بە ماناي (المُعزِّي) دلدەرەو، يان موژدەدەرەو دلخۆشكەر، بەلام ئەصلى (بارقليطا) (پىركلتۆس) ە، كە لە زمانى يونانىيدا بە ماناي كەسىكى ستايشكراو، واتە: (أحمد) و (محمد) دى، بەلام دوايى (پىركلتۆس) گۆردراوہ بو (پاراكتۆس)، كە (پاراكتۆس) مانايە كە دەبىتە دلخۆشكەرەو دلدەرەو، يانى: (المُبَشِّرُ وَالْمُعزِّي)، تايا بوچى ئەو گۆرانكارىيە يان كردوہو (پىركلتۆس) يان گۆريوہ بو (پاراكتۆس)؟ دەلتىن: (پىركلتۆس) يانى: ستايشكراو، ھەر رىك ماناي (أحمد) و (محمد) ە، بەلام (پاراكتۆس) يانى: دلدەرەوہو دلخۆشكەر، نىجا بۆيە ئەو گۆرانكارىيە كراو، تاكو رى لەوہ بگىرى كە وشەي (پىركلتۆس)، -- كە بە ەپرەبىي نووسىويانە: (بارقليطا) -- ماناي وشەي (أحمد) و (محمد) بگەينى، و، سەرەنجام قسە كەي عيسا **عَلَيْهِ السَّلَامُ** واى لىتتەوہ كە لە دواي من ئەحمەدو موحمەدە دى، كە زۆر ستايشكراو، ياخود زۆر ستايشى خواكارە، چونكە پىشتەر گوتمان: ھەر كام لە ئەحمەدو موحمەدە، ھەم بە ماناي ستايشكراو، ھەم بە ماناي زۆر ستايشى خواكار، دەئىن.

(۱) ج ۱۱، ۲۸، ص ۱۸۵.

(۲) ج ۲۴، ص ۷۵.

(۳) واپىدە چى چاپە كانيان ھى يەكەم و دووہم بن.

كەواتە: تاكو سالى (۱۸۴۸ز) يان (۱۸۵۷ز)، لەو ئىنجىلانەدا كە لە لەندەن لە چاپخانەى (ويليام وۇس) چاپكراون، ئەو وشەيە ھەبوو، دوايى نە (پارقليطا) ماوھو، نە (پاراكتۇس) ماوھو، نە (پىركلتۇس) ماوھ كە ئەصلى وشەكەيە لە يۇنانىيدا، بەلكو وشەكەيان گۆريوھ بە: (المُعزِّي) و (المُبَشِّر).

برگەى سىيەم: دەقى ئەوھى لە ئىنجىلەكانى ئىستادا ھەيە:

ئەو ئىنجىلانەى لە ئىستادا ھەن، كە من لەبەردەستەن، بۆ وئە: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس: ط ۲۰۰۲ م)، (العهد الجديد، إنجيل يوحنا: إصحاح ۱۴، ۱۵، ۱۶، ص ۲۲۲۲-۲۲۲۷)، من دەقى ھەر سىك ئىصاحاحەكان دىنم، لەگەل ژمارەى ئايەتەكانىش، (ژمارەى برگەكان)، كە ئىمە بە ئايەتيان ناو دەبەين.

۱- لە (إصحاح: ۱۴) لە (ئىنجىلى يوحنا)، لە ژۇر ناوونىشانى: (الوعد بالروح القدس) گفتدان بە گيانى پىرۇز، كە ھەر لە خۇوھ ئەو ناوو نىشانەيان بۆ داناوھ، گوايە عيسا كوتوويەتى: (روح القدس) دى لە دواى من، بۆ ئەوھى رى بگرن لەوھى بلىن: موھەممەد ﷺ دى، ئەمەش گەورەترىن لادان (تحريف) گۇرۇنكارىيە، چونكە عيسا ﷺ باسى (روح القدس) ى ھەر نەكردوھ.

ئىجا با تەماشا بىكەين:

۲- لە ئايەتى (۱۴)دا دەلى: (إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونِي فَاَعْمَلُوا بِوَصَايَايَ)، (ئەى ئەصراىيەكان!) نەگەر منتان خۇشەدوئى، كار بە ئامۇژگارىيەكانى من بىكەن.

۳- لە ئايەتى (۱۵)دا دەلى: (وَسَوْفَ أَطْلُبُ مِنَ الْآبِ أَنْ يُعْطِيَكُمْ مُعِينًا آخَرَ يَبْقَى مَعَكُمْ إِلَى الْأَبَدِ) لە بابم (واتە: لە پەروەردگارم) داوا دەكەم كە ھاوكارىكى دىكەتان پى بەخشى، كە ھەتا ھەتايەو بەردەوام لەگەلتان مېنىتەوھ.

پىشى (فارقليط) ستايشكارو ستايشكارو، بوو، دوايى گۆريويانە بۆ (مُعزِّي) دلخۇشكەر، دلدەرەوھ، دوايى گۆريويانە بۆ (مُعِين) ھاوكارا!

بہ لآم تبتاش دیسان نئمہ ئه وه هہر ده گہ یهنی کہ عیسا ﷺ موژدهی داوه به هاتنی موحه ممه د ﷺ، چونکہ ده لئی: هاوکار یکی دیکه تا کو ئه به د له گه لتان ده مینتته وه، تا کو دنیا دنیا به، (واته: له دوا ی وی هیچ پیغهمبه ری دیکه نایه ت، هہر ئه وه له گه لتان ده بی خوی و په یامه که ی، به رده وام ده بن، نجا نهمه ش ریک به سه ر پیغهمبه ر موحه ممه ددا ﷺ ده چه سپی).

نجا خه لک بو ی هه یه به رسن: نایا (روح القدس) کتیه وه، له کو ئه وه، چون هاوکارمان بو وه؟ ئه وه ی هه یه به س موحه ممه ده وه ﷺ دوا په یامی خوا به که ئه وه هیناویه تی.

۴- هہر له هه مان (إصحاح: ۱۴) نایه تی (۲۹) دا هاتوه: (هَا قَدْ أَخْبَرْتَكُمْ بِالْأَمْرِ قَبْلَ حُدُوثِهِ حَتَّى مَتَى حَدَثَ، تُوْمُنُونَ)^(۱) واته: ئه ها ئه وه هه و آلم پیدان به کاره که به ر له وه ی بی، تا کو کاتیک روویدا، ئیوه پروا بینن، واته: پیش ئه وه ی موحه ممه د ﷺ بی، که هاوکار ده بی و تا کو ئه به د له گه لتان ده مینتته وه، پیش وه خت ئه وه هه و آلم پیدان، تا کو هہر کاتیک هات، بروای پی بینن.

۵- له (إصحاح: ۱۵) نایه تی (۲۶) دا هاتوه: (وَعِنْدَمَا يَأْتِي الْمُعِينُ الَّذِي سَأَرَسَلُهُ لَكُمْ مِنْ عِنْدِ الْآبِ رُوحَ الْحَقِّ الَّذِي يَنْبِئُكَ مِنَ الْآبِ فَهُوَ يَشْهَدُ لِي)^(۲)، واته: کاتیک یارمه تیدهر، هاوکار دی که له لایه ن باهه وه ده یتیم (واته: له لایه ن خوی په روه ردگار وه)، که بریتیه له رووچی هه ق، که له په روه ردگار وه در ده چن، ئه وه شایه دیم بو ده دات.

واته: شایه دیم بو ده دات که من راست بووم، پیغهمبه ری خوا بووم.

۶- نجا له (إصحاح: ۱۶) له نایه تی (۷) دا هاتوه: (وَلِكِنِّي أَقُولُ لَكُمْ الْحَقَّ، مِنْ الْأَفْضَلِ لَكُمْ أَنْ أَذْهَبَ لِأَنِّي إِنْ كُنْتُ لَا أَذْهَبُ لَا يَأْتِيكُمْ الْمُعِينُ، وَلِكِنِّي إِذَا ذَهَبْتُ أُرْسَلُهُ إِلَيْكُمْ)، له نایه تی (۸) دا ده لئی: (وَعِنْدَمَا يَأْتِي تَبْكُتُ الْعَالَمَ عَلَى الْخَطِيئَةِ وَعَلَى الْبِرِّ وَعَلَى الدُّنْيَا)^(۳).

(۱) ص ۲۲۴.

(۲) ص ۲۳۶.

(۳) ص ۲۲۷.

واته: به لّام من ههقتان پئی ده لّیم: باشت وایه بۆ تّیوه من برۆم، چونکه نه گهر من نه برۆم، نه و یارمه تّیهدره نایهت، به لّام نه گهر پۆیشتم بۆ لاتانی ده نّیرم، اپنّش و شهی (پیرکلتۆس) یان گۆریوه، که به مانای ستایشکراوه، گۆریویانه به (مُعزّی) دوایی به (مُعین)، ئنجا له جیاتی بلّن خوا ده نّیرّی، ده لّی: بوخۆم ده نّیرم، چونکه له تهفسیری (رازی) دا که هینامان، له و ئینجیلانهی که له رۆژگاری تهودا هه بوون ده لّی: باس ده نّیرّی واته: خوا، کاتیک نه و دّی هه موو دنیا سه رزه نشت ده کات له سه ر گونا هو چاکه یان فّیر ده کات، دینداریان فّیر ده کات، هی هه موو دنیا.

واته: په یامه که ی گشتگیره.

ده لّین: کوا نه و په یامه گشتگیره؟ بیجگه له وهی خوا ﷻ به پّغه مبه ری کۆتاییدا ﷻ ناردوو په تی: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ فِي رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (الأعراف، به لّام عیسا ﷺ ده لّی: (بل اذهبوا بالأحرى إلى الخراف الضّالة إلى بيت إسرائيل)، نه مه له ئینجیلدایه^(۱)، واته: به لّکو بچن بۆ لای مه ربه سه رگه ردا نه کانی به نوو ئیسرا ئیل، له سووره تی (الصف) دا ده فه رموی: ﴿بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾، نه ی وه چه ی ئیسرا ئیل! نه ی نه وه ی ئیسرا ئیل! من په وانه کراوی خوام بۆ لای تّیوه، نه و که سه ی بۆ هه موو جیهانیان نّردراوه، ته نیا موحه ممه ده ﷻ، هه ر ته ویشه که عیسا ﷺ به راست ده زانّ و پّغه مبه ری خاتهم ﷻ فه رموو په تی: نیزی کترین پّغه مبه ر له منه وه عیسا ی کو ری مه رپه مه، چونکه له تّیوان من و تهودا، هیچ پّغه مبه ری دیکه نه بوون^(۲).

۷- هه ر له (إصحاح ۱۶) له نایه تی (۱۲) دا ده لّی: ﴿مَا رَأَى عِنْدِي أُمُورًا كَثِيرَةً أَقُولُهَا لَكُمْ، وَلَكِنَّكُمْ الآنَ تَعْجِزُونَ عَنِ احْتِمَالِهَا﴾ له نایه تی (۱۳) دا ده لّی: ﴿وَلَكِنَّ عِنْدَمَا يَأْتِيكُمْ رُوحٌ

(۱) إنجیل متی، الإصحاح: ۱۰، ص ۱۹۰۳، ۱۹۰۴.

(۲) نه مه ش ده قی فه رموو ده که یه: (لِسَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَنِيهِ نَبِيٍّ يَعْني عيسى-) رواه البخاري: ۳۴۴۲، و مسلم: ۲۳۶۵، هه روه ها: (إِنِّي أُولَى النَّاسِ بِأَبْنِ مَرْيَمَ...)، سنن أبي داود.

الْحَقُّ يُرْسِدُكُمْ إِلَى الْحَقِّ كُلِّهِ، لِأَنَّهُ لَا يَقُولُ شَيْئاً مِنْ عِنْدِهِ بَلْ يُخْبِرُكُمْ بِمَا يَسْمَعُهُ، وَيُطِيعُكُمْ عَلَى مَا سَوْفَ يَحْدُثُ^(۱).

واته: تیتاستاش زور شت ماوه پیتانی بلیم، به لام تیهو تیتستا ناتوانن هه لیبگرن...، به لام کاتیک پرووحی هه ق دت، نهو پینماییتان دهکات بو هه ق هه مووی، (واته: به گشتیی بو هه ق پینماییتان دهکات)، که نهو شتیک نالی له خوویهوه، به لکو هه و التان به وه پت ده دات که ده بییستی، (ههر ریک مانای نهو نایه ته موباره که یه که ده فه رموی: ﴿ وَمَا يُطِيعُ عَنِ أَمْرٍ ﴾ ۳) ﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴾ ۴ النجم، هه و الیشتان پت ده دات به وه ی له مه و دووا پرو ده دات.

نه مه کورته یه ک بوو له چوئیه تی موژده دانی عیسا ﷺ به هاتنی پیغه مبهری کۆتایی موحه ممه د ﷺ که به نه حمه دیش ناوی هاتوه، به موحه ممه دیش ﷺ پیشتیش فه رمو و ده که ی پیغه مبه رمان ﷺ هیتا که فه رمووی: ﴿ إِنَّ لِي أَسْمَاءَ أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُخَشِرُ النَّاسَ عَلَيَّ قَدَمِي، وَأَنَا الْمَاجِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ تَعَالَىٰ فِي الْكُفْرِ، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي تَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ ﴾ (أخرجه البخاري: ۲۵۲۲، ۴۸۹۶، ومسلم: ۲۳۵۴، والنسائي: ۶۱۰).

که واته: یه کتیک له ناوه کالی پیغه مبهری خاتهم ﷺ (أحمد) بو و دوو واتای هه ن:

- ۱- نهو که سه ی زور ستایشی خوا ده کات.
- ۲- نهو که سه ی زور خه لک ستایشی ده کن، هه ردوو واتایه که ش ریک له گه ل پیغه مبهری خاتهمدا ﷺ گونجاون، پیغه مبهری خوا، زور ستایشی خوی کردوه و خه لکیش زور ستایشی کردوه، ههر ناوه که شی بوخوی به مانای ستایشکارو ستایشکراوه.

(۱) (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس) ص ۲۲۲۷.

ئىنجا ئەوھى لە ئىنجىلەكانى ئىستادا ھەيە، لە ھەندىك شتدا رىك ھەمان شتە كە لە ئىنجىلەكانى سەردەمى (فخرالدين الرازي) دا ھەبوو، بەلام ھەندىك شتيشيان گۆريو، بە تايبەتى ئەو كە ناوى (پارقليط) يان ھەر لابر دو، كە وەك گوتمان: (پارقليط) یش ئەصلى خوئى (پيركلتوس) ە، لە زمانى يونانىيدا بە ماناى ستايشكراو، رىك ماناى ئەحمەدو موحەممەد.

مه سه له ی چواره م:

بیبرواو هاوبه شدن ان سته مکارترین که سن، که له حالینکدا به ره و نیسلام و ملکه چسی بو خوا بانگ ده کرین، درو به خواوه هه لده به ستن و، ده یانه وی به زاریان رووناکسی خوا بکوژیننه وهو، خواش رووناکسی په یامه که ی هه ر ته واو ده کات، چونکه ینغه مبه ری کوتای سی خو ی ﷻ به رینمای سی و به رنامه ی راست و ته واوه وه ناروده، که بالآده ستن بکات به سه ر تیکرای به رنامه کاند، هه رچه نده هاوبه شدن ان قه لس بن:

خوا ده فه رموی: ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۷﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۸﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿۹﴾

شیکردنه وی تم، ئایه تانه، له نو برگه دا:

۱- ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ﴾، کن سته مکارتره له و که سه ی درو به خواوه وه هه لده به ستن؟ (وَمَنْ أَظْلَمُ) پرسیار کردنه، پرسیاری نکوو لیلیتیکردنه، واته: هیچ که س سته مکارتر نه، له و که سه ی درو به ناوی خواوه هه لده به ستن.

دیاره خاوه ن کتیبه کان به وه درویان به ناوی خواوه هه لبه ست، که پژه یان پالدا به لای خوا، جووله که گو تیان: عوزه یر کوری خواجه، نه صرانییه کان گو تیان: عیسا کوری خواجه: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ﴾ ﴿۳﴾ التوبة.

هاوبه ش بو خوا دانه ره کانیش، به وه درویان به خوا هه لبه ست که هاوبه شیان بو خوا دانان، هه روه ها کچ و کوریشیان بو خوا داناون، وه ک له سوورپه تی (الأنعام) دا ده فه رموی: ﴿ وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾ ﴿۱۰﴾

که له راستیدا ئەوه هەم خاوەن کتیبەکان، هەم هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان و، هەموو جوۆرەکانی کافرەکان دەگرێتەوه.

درۆ و هەلبەستەرانیش بە خواوه، پێنج جوۆرە ستمیان تێدا دەرکهوتوون:

۱- زولم و ستمیان له پێغەمبەر ﷺ کردوه، بهوهی تۆمهتباریان کردوه به جادووگه ریی و، به شاعیری و، به فالچییه تیی و ... هتد.

۲- ستمیان له خوێان کردوه که خهفتانیان نه کردوه، پتی ده‌ربازبوون و پتی سه‌رفرازی بگرن.

۳- ستمیان له خوای په‌روه‌ردگاریش کردوه، بهوهی شتیکیان پالداوه‌ته لای خوا ﷻ، له به‌رنامه‌ی خوادا نیه، که بریتیه له: هاوبه‌ش بۆ خوا دانان و پۆله بۆ خوا دانان و ... هتد.

۴- ستمیان له خه‌لکیش کردوهو خه‌لکیشیان وادار کردوه، په‌یامه‌کانی خوا به‌ درۆ دابنن.

۵- ستمیشیان له شوینکه‌وتووانی خو‌شیا‌ن کردوه، که هه‌وا‌له‌ راسته‌قینه‌کانیان لی شاردوونه‌وه، نه‌گه‌ر خا‌وه‌ن کتیبه‌کانن، ئەوه‌ی له کتیبه‌کانیاندا هاتوه، شاردوو‌یانه‌ته‌وه،

نه‌گه‌ر هاوبه‌ش بۆ خوا دانەرەکانن، سه‌ران و زله‌زلانی ئەه‌لی کوفر، زانیویانه‌ که پێغەمبەر‌ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه‌ق و راستن، به‌لام خه‌لکه‌که‌ی خو‌یا‌ن چه‌واشه

کردوه، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَفْتَتَهَا أُنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ (النمل، ۱۱)

شوینکه‌وتووانی فیرعه‌ون نکوولییان کرد له موعجزه‌کانی موسا ﷺ به‌لام له‌ دلپاندا دلتیا بوون، یه‌قینیان هه‌بوو، چونکه‌ چاویان له‌ ستم و خو‌سه‌پاندن و خو‌فه‌پرز کردن

بوو، خو‌ ناچن بلین: ئی‌مه‌ له‌ به‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کا‌هان ب‌روا ناکه‌ین به‌ موعجزه‌کانی موسا، یان عیسا، یان موحه‌مه‌د یان پێغەمبەرانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به‌لکو

ده‌لین: ئەوانه‌ راست ناکه‌ن، بۆ ئەوه‌ی خه‌لکه‌که‌ چه‌واشه‌ ببی و کلایان له‌ سه‌ر بئین، که‌واته‌ که‌ خوا ده‌فه‌رموی: کئ ستمه‌کارتره‌ له‌و که‌سه‌ی درۆ بۆ خوا هه‌ل‌ده‌سته‌!

له‌ به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ به‌ لای که‌مه‌وه، پێنج جوۆرە زولم له‌واندا به‌رجه‌سته‌ بوون.

۲- ﴿ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ ﴾، له حالیکدا بؤ نیسلام بانگ ده کری، یان بؤ ملکه چیی بؤ خوا خوا بانگ ده کری.

۳- ﴿ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾، به دنیایی خواش کومه لی سته مکاران سه ر راست ناکات، کومه لی سته مکاران به نامانج ناگه یه نئی، لی ردها (لا یهدی) به مانای (رینمایی ناکات) نیه، چونکه خوا رینمایی هه موو که سی کردوه (هُدًى لِلْعَالَمِينَ، ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ)، به لام لی ردها هیدایهت به مانا تابه تیه که یه تی واته: خوا راسته ری ناکات و به نامانج ناگه یه نئی، کومه لی سته مکاران، نه وانیه ری خوا ناگرن، خوا به نامانجیان ناگه یه نئی.

۴- ﴿ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ ﴾، ده یانه وی رووناکیی خوا به (فووی) زاره کانیان بکوژیننه وه.

۵- ﴿ وَاللَّهُ شَهِيدٌ نُّورِهِ ﴾، خواش ته واوکه ری رووناکیه که ی خو یه تی، وشه ی (مُتَمِّمٌ خَوِّنِدِر اویشه ته وه: (مُتَمِّمٌ نُورُهُ)، به (تنوین) واته: خوا ته واوکه ری رووناکیه که ی خو یه تی. گومانی تیدا نیه که مه به ست له (نور الله) په یامی خوا به، نه وه هیدایهت و به رنامه یه ی خوا ناردو یه تی، که ده شفهرموئ: بی پروایه کان ده یانه وی به زاریان نه وه رووناکیه بکوژیننه وه، دو واتای هه ن:

۱- ده یانه وی هه به قسه ی زاریان و به پروایه گنده وه به درؤو ده له سه، نه وه رووناکیه ی خوا خه فه بکه ن.

۲- لی ردها خوا ﴿ نَارٌ ﴾ په یامه که ی خو ی چواندوه به خو رده وه، هه ولی کافره کانیش به خه فه کردن و کوژاندننه وه ی په یامی خوا، چوئراوه به که سی که وه که فوو له خو رده کات، بؤ نه وه ی رووناکیه که ی بکوژیننه وه، نجا فوو کردن له خو ر، بؤ نه وه ی بیکوژیننه وه، چه نده سه روه بهر ده کری! هه ولی بی پروایانیش بؤ خه فه کردن و، له تئو بردن و کوژاندننه وه ی چرای تیشکده ری په یامی خوا، هه ر هینده سه رده گری.

۶- ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هه‌چهنده بی‌پروایه‌کان پیشیان ناخو‌ش بِن، یانی: نه‌گه‌ر هه‌موو جو‌ره‌کانی بی‌پروایان پیشیان ناخو‌ش بِن، تاینن و به‌رنامه‌ی خوا هه‌ر ته‌واو ده‌کری و سه‌روبه‌ر ده‌گری.

۷- ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ نه‌و (خوا) که‌سی‌که، ره‌وانه‌کراوه‌که‌ی خو‌ی به‌رینمای و به‌رنامه‌ی راسته‌وه‌ ناردوه.

۸- ﴿لِيُظَاهِرَهُ عَلَىٰ آلِهِنْ كَلِمَةً﴾ تا‌کو به‌سه‌ر تیک‌رای به‌رنامه‌کان دا‌سه‌ری بخات، (الدین)، (أل)‌ی ناساندنی له‌سه‌ره‌و بو‌ تیک‌را (جنس)‌ه، واته: به‌سه‌ر تیک‌رای به‌رنامه‌کاندا‌سه‌ری بخات و بالاده‌ستی بکات.

۹- ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هه‌چهنده ها‌وبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کان پیشیان ناخو‌ش بِن.

تیمه له‌ تفسیری سووره‌تی (الفتح)‌دا، با‌سی‌کمان له‌ باره‌ی (الهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ)‌ه‌وه‌ کردوه، لیره‌ دو‌وباره‌ی نا‌که‌ینه‌وه، که‌ خوا ﴿لِيُظَاهِرَهُ﴾ تاینن و به‌رنامه‌ی خو‌ی به‌ دوو‌ وشه‌ پیناسه‌ ده‌کات، یه‌که‌م: (الهُدَىٰ)، دو‌وه‌م (دینِ الْحَقِّ)، له‌وئ با‌سمان کردو، لیره‌ش هه‌ر به‌ کورتیی ده‌یلین:

(الهُدَىٰ) واته: رینمای، رپیشاندان و به‌رچا‌وروونیی، نه‌مه زیاتر بو‌ تا‌ک تا‌کی مرو‌قه‌کانه، که‌ هه‌م بو‌وناسیی ده‌گری‌ته‌وه، هه‌م تیمان و عه‌قیده، هه‌م په‌رسته‌ه‌کان، هه‌م ره‌وش و تا‌کاره‌کان، هه‌م ته‌ده‌ب و ره‌وشته‌ کومه‌لایه‌تییه‌ په‌سند و به‌رزه‌کان.

(دینِ الْحَقِّ) واته: نه‌و به‌رنامه‌ راست و تیرو‌ته‌واوه‌ی که‌ ژبانی کومه‌ل‌کا‌ ریک‌ ده‌خات، له‌ رو‌وه‌کانی تا‌بووری و سیاسی و کومه‌لایه‌تیی و جه‌نگ و ناشتیی و...هته‌ده‌وه.

(هُدَىٰ) تا‌که‌کان هه‌لیده‌گرن که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی تا‌ک تا‌کی نه‌و مرو‌فانه‌ له‌ خو‌یان حالیی بن، به‌هو‌ی بو‌وناسیی‌ه‌وه‌ به‌رچا‌ویان روون بِن، به‌سه‌رهاتی نه‌م

گەردوونە چىيە؟ لە كۆيۆه هاتووە؟ لە چى دروست بوووە بۆ كۆيۆ دەچى؟ مەرۆف شووتى لە ئىعرابى گەردووندا چىيە؟ مەرۆف بۆ چ ئەركىك و بە چ حىكمەتتەك خولقیتراوہ؟ لە كۆيۆه هاتووە بۆ كۆي دەچى و دەبى چى بكات و چۆن بكات؟ ژيانى دنيا چىيە؟ پۆژى دوايى چىيە؟ و... هتد؟ ئنجا ئيمان بە ھەر شەش پايەكەى و، بە ھەر چوار پىكھاتەكەيەوہ، دوايى پەرستشەكان بە ھەموو جۆررەكانيانەوہ، ئنجا پەوشت و ئاكارەكان، ئنجا بارى كەسيەتیی، ئەوہ ھەمووى وەك تاك.

وەك كۆمەلگاش بە گشتى، (دين الحق) ئايين و بەرنامەى ھەقى خوا، كە ژيان بە گشتى رىك دەخات، لە ھەموو پووہكانى ئابوورى و كۆمەلایەتیی و سياسى، و ئىدارەو جەنگ و ئاشتى و... هتد، بەرپۆەدەبەن.

خو **﴿﴾** دەفەرموئ: خوا ئەو زاتەيە پەوانەكراوہكەى خۆي بە پىنمايەوہو، بە بەرنامەى ھەق و راستەوہ ناردوہ، كە لەوئش^(۱) گوتمان: (دين الحق) دەگونجى (حق) مەبەست پىي خواي پەروەردگار بى، واتە: دىنى خواي ھەق، ياخود (دين الحق) يانى (الدين الحق) دىنتەك كە ھەق و چەسپاوہ، راستە، بۆ ئەوہى بەسەر ھەموو بەرنامەكاندا زالپىكات، كە بىگومان مەبەست ئەوہ نيە، بە زەبرو زەنگ و ھىز، ئايينى خۆي بەسەپىنئ، بەلكو مەبەست ئەوہ يە: لە رووى مەعنەوييەوہ تيشكى خۆرەكەى دنيا، پووناك بكاتەوہو، ھەموو بەرنامەكانى ديكە بخاتە ژىر تيشك و پووناكىي خۆيەوہ، وەك چۆن ژوورىك ئەگەر سەد (فتيلە) و (چرا پەشكەى) تيدا پىكرابىن، ئەگەر بلاجكتۆرىكى بە شووق ھەلبكرئ، بىگومان فتيلەكان و چرا پەشكەكان، ھىچيان شوقيان نامىنئ واتە: ئەو بەرنامانە، چ لە ئەصلدا خوا ناردىنى و دەستكارىي كرابىن، وەك بەرنامەى جوولەكەو نەصرانىي و... هتد، چ لە ئەصلدا مەرۆفكرد بووبىن، ئەو ئايين و بەرنامەيەى خوا هاتوہ ئەوانە بخاتە ژىر رىكىفى مەعنەويي خۆيەوہ.

(۱) لە تەفسیری سورەتى (الفتح) دا.

مانایه کی دیکه شی تهویه که له کاتی رووبه پروو بوونه وهو به ره ننگار بوونه وه دا به سه ریاندا زال ببئی و، شکستیان پئی بپرئی و، شهو بالآده ست بئی، شهو دووه ش هه ردووکیان هاتوونه دی، ئیسلام ههم له پروه مه عنه وییه که یه وهو وهک حه قیقه تیک که خوا ناردوو یه تی، هه ره که سیک ته ماشای بکات و به عه قل و دل تییفکرئی به ئینصافه وه، ده زانی ئیسلام که له قورئان و سونه تدا به رجه سته یه و، دوا په یامی خواجه بو مرؤفایه تی و، پاراستوو یه تی له ده ستکاری و گوړان، زور جیاوازه له په یام و به رنامه کانی دیکه، چ خوا ﷻ ناردبئی و ده ستکاری کرابن و گوړدرا بن، چ گریمان نه شگوړدرا بانایه، چونکه خوا بو کات و قوئاغیکی دیاریکراوو بو کومه لگایه کی دیاریکراوی ناردوون، چ شهو به رنامه ی له ته صلدا زاده ی بیرو هو شی مرؤفن.

چند ورده سهرنجیک

۱- (هُدًى) مه بهست پیتی بووناسیی (معرفة الوجود) و، ئیمان و په رستشه کان و په وشت و ناکاره، که تاک هه لیده کری، (دینِ الْحَقِّ) یش واته: (دینُ اللّٰهِ الْحَقُّ) یان (الدِّینُ الَّذِی هُوَ حَقُّ) دینی خوای هه ق، یاخود دینیک که له خودی خویدا هه قه، مه بهست پیتی بهرنامه کانی ژیانن، بهرنامه جوړاو جوړه کانی ژیان و گوزهران، که کومه لگا پیک ده خهن له هه موو رووه کانه وه: تابووری، کومه لایه تی، ئیداری، سیاسی... هتد.

۲- که ده فهرموئ: ﴿وَاللّٰهُ مُتِمُّ تُورِهِ﴾، خوئ تراویشته ته وه: (مُتِمُّ تُورَةٍ) خواش ته واو که ری پرووناکیه که ی خوئی تی، پرسیار پیک ده کری: ئایا ئایینی خوای بهرزو مه زن، پرووناکیی خوا ناتهاو بووه، تاکو خوا دواپی ته وای بکات؟ وه لومه که ی ته وه یه که خوا شوئنه واره که ی ته وای ده کات، په ریزو بهرهمه که ی ته وای ده کات، ئیسلام له سهره تاوه که په یدا بووه، ته نیا له نیمچه دورگی عه ره بیی دا بووه، به لکو پیتش بهس له مه ککه دا بوو، له نیو شیوه کانی مه ککه دا، دواپی نیمچه دورگی عه ره بیی پوئن کردو ته وه، ئنجا هه موو دنای پوئن کردو ته وه، که واته: خوا شوئنه واره که ی و بلاو کردنه وه که ی ته وای ده کات.

۳- که ده فهرموئ: ﴿مُتِمُّ تُورِهِ﴾، ئایا نه و (نور)ه لیره دا، له گه ل ته وه ی له سووره تی (النور) دا ده فهرموئ: ﴿اللّٰهُ نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ (النور، نه و دوو پرووناکیه هه ره یه کن؟ به دلئیایی نه خیر، لیره دا مه بهست له (نور) دین و وه حیی خوای تاک و پاکه، به لام له وئ که ده فهرموئ: ﴿اللّٰهُ نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ (النور، (نور) مانایه کی دیکه ی هه یه، که تیمه له تفسیری سووره تی (النور) دا به تفصیل باسمان کردوه و، چند پایه کی جوړاو جوړو جیاوازی زانایانی تیدا ههن.

۴- بوچی له ئایه تی پیتش دا ده فهرموئ: ﴿وَاللّٰهُ مُتِمُّ تُورِهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، به لام له هی دواپی دا ده فهرموئ: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الْاٰلِیْنِ كُلِّهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾؟

و هلامه‌ک‌ی نه‌وه‌یه که بی‌روایه‌کان به تاییهت‌ خاوه‌ن کتبی‌ه‌کان، نکوولییان ده‌کرد له پیغهمبه‌ری خوا ﴿۱۰﴾، و نه‌و په‌یامه‌ه‌قه‌ی پییدا نیردراوه، پاشان سپله‌ییان ده‌کرد به‌رانبه‌ر به‌و چاکه‌یه‌ی خوا، که بریتیه‌ له دوا په‌یامی خوئی و ناردووویه‌تی بو مروّ‌فایه‌تی، ننجاً نه‌وه نه‌گه‌ر مه‌به‌ست پیی نکوولییکردن بی له پیغهمبه‌ری کو‌تایی ﴿۱۱﴾، و له‌و په‌یامه‌ی خوا پییدا ناردووویه‌تی، یاخود مه‌به‌ست پیی سپله‌یی و ناسوپاسیی بی به‌رانبه‌ر به‌و چاکه‌یه‌ی خوا، نه‌وه هم‌ه‌م خاوه‌ن کتبی‌ه‌کان ده‌گریته‌وه، هم‌ه‌م هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان، هم‌ه‌م تیکرای نه‌وانه‌ی پشت له په‌یام و به‌رنامه‌ی خوا ده‌کهن.

به‌لام بویه ده‌فهرموئی: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، خوا پیغهمبه‌ری خوئی ﴿۱۲﴾ ناردوه تاكو به‌سه‌ر هم‌وو به‌رنامه‌کاندا زالی بکات، هرچه‌نده هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ران پییان ناخوش بی، له سو‌نگه‌ی نه‌وه‌وه که هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان، دژایه‌تی پیغهمبه‌ریان کردوه و ریگریان لیکردوه، که په‌یامی خواو نه‌و رنمای‌ی و تایی‌ن و به‌رنامه‌ه‌قه‌ه بگه‌یه‌نی.

ده‌شگونج‌ن بلّی‌ن: هر کام له خاوه‌ن کتبی‌ه‌کان و هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان، هم‌ه‌م رقیان له رووناکیی خوای په‌روه‌ردگار، هم‌ه‌م له رنماییه‌ک‌ی و له به‌رنامه‌ه‌قه‌ه‌ک‌یه‌تی، ننجاً خوا ﴿۱۳﴾ هرچه‌نده بی‌روایان پییان ناخوش‌بی، خوا رووناکیه‌ک‌ی هر ته‌واو ده‌کات و، هرچه‌نده بی‌روایه‌کان به‌ه‌موو جوړه‌کانیان‌وه، به‌خاوه‌ن کتیب و هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان‌وه و نه‌وانی دیکه‌وه، پیی قه‌لس بن، خوا تایی‌ن و به‌رنامه‌ک‌ی خوئی هر با‌لاده‌ست ده‌کات، چونکه هر کام له رووناکیی و رنمای‌ی و دینی ه‌ه‌ق، هم‌موویان ده‌بنه‌وه به‌یه‌ک شت، به‌لام به‌یعتیاری جیا جیا، دابه‌ش ده‌بن، هرروه‌ک بی‌روایه‌کان و هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کانیش له نیوه‌رؤک‌دا په‌کده‌گرنه‌وه، به‌لام به‌وه‌سف و یعتیاری جیا جیا، لیک جیا‌ده‌بنه‌وه.

پوختەى مەبەست لەم نۆ ئایەتەى تاكو ئیستا پابردوون، لەم دەرسی
 یەكەمەماندا، ئەو یەكە خوا **عَلِيمٌ** فەرمانی كرده بە پرواداران: قسەو كرده وەیان
 یەك بئ و فیداكاریی بكەن لە پتی خوداو، پەند لە گەلى موسا **عَلِيٌّ**
 و، گەلى عیسا **عَلِيٌّ** واتە: لە بەنوو ئیسرائیل وەربگرن، كە ئازاری ئەو دوو
 پیغەمبەرانیان داو، تۆمەتباریان كردن، مسوڵمانان و پروادارانیش: شویتكەوتوانی
 موحمەد **عَلِيٌّ** دلتیا بن، كە سەرکەوتن بۆ خویان و بۆ پەيامەكەیانە، بیپرواو
 هاوبەش دانەرەكانیش هیچیان پتی ناکرئ، لە بواری پەكخستن و پێگرتن لە
 بلابوونەووەو سەقامگیر بوونی پەيامی خودادا **عَلِيٌّ**.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دوووم ✧

پیناسه‌ی نهم دهرسه

به پِزَنان!

نهم دهرسه له پینج نایهت پتیک دئی: (۱۰ - ۱۴)، تهوهری بنه‌ره‌تیسان باسی تیکۆشان و فیداکارییه له پیناوی خوادا، خوا ﴿۱۰﴾ سه‌ره‌تا برواداران ده‌دوینئ و، جه‌نگ و تیکۆشان به سامان و گیانیان، دوا‌ی بر‌وا هیتان به خواو پیغه‌مه‌ره‌که‌ی ﴿۱۱﴾ به بازگانییه‌کی گه‌وره و گرنگ پیناسه ده‌کات، که به‌ره‌مه‌که‌ی لی‌بوردن و به‌هه‌شته رازاوه و نه‌بر‌اوه‌کان و، سه‌رکه‌وتنی دنیا‌یه.

دوا‌یی خوا‌ی به‌رزی مه‌زن، جا‌رئکی دیکه بر‌واداران ده‌دوینئ و، فه‌رمانیان پی ده‌کات که وه‌ک هه‌وا‌ریه‌کانی عیسا بن، له پشتگیری کردنی پیغه‌مه‌ره‌ی خوا مو‌حه‌مه‌ددا ﴿۱۲﴾.

﴿۱۰﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَجْرَرٍ تُحْيِيكُم بِهِ مِن بَيْنِ يَدَيْكُمْ وَأَنَّكُمْ لَتَكُونُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ لَّا كُفْرَ أَتَىٰ لَكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ سِرٌّ لَّكُمْ لَنْ تُكْمِرَ بِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۱﴾ وَخَرَجُوا مِنْهَا فِي جَنَّةٍ مَّجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ تَحْتِهَا فِي جَنَّةٍ عَدْنٍ ذَلِكَ النَّوْرُ الْعَظِيمُ ﴿۱۲﴾ وَأَخْرَجُوا مِنْهَا نَصْرًا مِّنَ اللَّهِ وَقَعَقَ قَرِيبٌ وَيَسِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارًا لِلَّهِ فَتَمَنَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ نَّبِيِّ الْأِسْرَائِيلَ كَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿۱۴﴾

مانای ده قواو ده قی نایه تکان

{ئهی ئهوانهی پرواتان هیناوه! ئایا بازرگانیه کتان پیشان بدهم، که له نازاریکی به ئیش و ژان (ده تانپاریزی و) قوتارتان ده کات؟ (۱۰) (ئهوه یه که) پروا به خواو پیغه مبه ره که ی بئین و، له رپی خوادا به سامان و گیانتان تیبکوشن، نه گهر بزائن ئا ئهوه تان بو ئیوه چاکتره (له ههر شتیکی دیکه) (۱۱) (خوا بهو هویه وه) له گونا هه کانتان ده تانبووری و ده تانخاته نیو باخانیکه وه، پرووبار به ژیر (دره خته کان) یان دا ده پۆن (ههروه ها خوا ده تانخاته نیو کۆشک و ته لارو) خانوو به ره نایابه کانه وه، له نیو باخه هه می شه ییه کاند، ههر ئه وه شه بر دنه وه و به مراد گه یشتتی مه زن (۱۲) ههروه ها شتیکی دیکه ش (تان ده داتئ) که ئیوه چه زی پئ ده کهن: یارمه تیه ک له خوا وه و سه رکه وتنیکی نیزی ک و، موژده ش بده پرواداران (که ئه وان هیان به پاداشت ده داتئ) (۱۳) ئهی ئه وان ههی پرواتان هیناوه! پشتیوانانی (پیغه مبه ری) خوا بن، وه ک عیسا ی کور ی مه ری هم به هه وار ییه کانی گوت: کین پشتیوانانم به ره و لای خوا؟ هه وار ییه کان گوتیان: ئیمه پشتیوانانی خواین، تنجا کۆمه ئیک له وه چه ی ئیسرا ئیل (یه عقووب) پروایان (به عیسا و په یامه که ی) هینا و، کۆمه ئیکیش بی پروا بوون، ئیمه ش پشتگیری ئه وان همان کرد که پروایان هینا بو و به سه ر دوژمنه که یاندا و، سه ره نجام زال بوون (۱۴) |

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(أَذْكُرُ): (الدَّلَالَةُ: مَا يَتَوَصَّلُ بِهِ لِمَعْرِفَةِ الشَّيْءِ)، (دِلَالَة): نه‌وه‌یه که به‌هۆیه‌وه ده‌گه‌یه ناسینی شتیک، واته: نایا پی‌شان‌تان بده‌م؟

(تَجَرُّرٌ): (التَّجَارَةُ: التَّصَرُّفُ فِي رَأْسِ الْمَالِ جَائِبًا لِلرُّبْحِ، تَجَرُّرٌ يَتَجَرَّرُ وَتَاجِرٌ وَتَجْرٌ، مِثْلُ: صَاحِبٌ وَصَحْبٌ)، (تَجَارَة): به کوردیی ده‌لین: بازرگانیی، بریتیه له ده‌ستوه‌ردانه ده‌ستمایه به مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌تینانی قازانج، ده‌گوتری: (تَجَرُّرٌ يَتَجَرَّرُ) واته: بازرگانیی کرد، بازرگانیی ده‌کات، (تَاجِرٌ) بازرگان، (تَجْرٌ) کۆی بازرگانه، واته: بازرگانه‌کان، وه‌ک (صَاحِبٌ وَصَحْبٌ)، (صَاحِبٌ) هاوه‌ل یان خواوه‌ن، (صَحْبٌ) هاوه‌له‌کان، یان خواوه‌نه‌کان.

(نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ): (النَّصْرُ وَالنُّصْرَةُ: الْعَوْنُ)، (نَصْر) و (نُصْرَة) به مانای یارمه‌تیدانه، یاریده‌یه‌ک له خواوه.

(وَفَتْحٍ قَرِيبٍ): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِسْكَالِ وَالْإِعْلَاقِ، وَذَلِكَ صَرَبَان: أَوْلَى: يُدْرِكُ بِالْبَصْرِ كَفَتْحِ الْبَابِ، ثَانِيًا: يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ كَفَتْحِ الْهَمِّ)، (فَتْح): بریتیه له لابردنی گرفت و داخراوی، نه‌ویش دوو جوژه: به‌که‌م: به چاو ده‌بینری وه‌ک کردنه‌وه‌ی ده‌رگا، دووه‌م: به‌ه‌قل ده‌زانی که بریتیه له لابردنی خه‌م و ناره‌حه‌تی.

(الْمَوَارِثُونَ): (أَنْصَارُ عَيْسَى، قَيْلٌ كَانُوا قَضَارِيْنَ، وَقَيْلٌ كَانُوا يُطَهَّرُونَ أَنْفُسَ النَّاسِ)، (الْحَوَارِيُّونَ) کۆی هه‌واریه، به شوئینکه‌وتوووان و پشتیوانانی عیسا عليه السلام گوتراوه، گوتراوه: نه‌وانه کاری به‌رگ و پۆشاک سپیکه‌رده‌وه‌ییان بووه، (وه‌ک چۆن تئستا ئوتوو‌خانه هه‌یه)، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: له‌به‌ر نه‌وه‌ی دل و ده‌روونی خه‌لکیان سپی و پاک کردۆته‌وه.

دواتریش زیاتر چه‌مکی هه‌واریی روونده‌که‌ینه‌وه.

هوی هاتنه خواره هوی نایه ته کان

بو هوی هاتنه خواری نهم نایه ته موباره که ی دهه رموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
كُرُوءًا ءَانصَارَ اللّٰهُ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ اَنْصَارِيَّ اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ
فَاَمْنَتَ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ وَكَفَرَتَ طَآئِفَةٌ ءَايَّدْنَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ ﴿١١﴾

نهم گيردراو هیه دینین:

﴿عَنْ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ عَبَّاسٍ ؓ: لَمَّا اَرَادَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ اَنْ يَّرْفَعَ عِيسَى الطَّيِّبَؑ اِلَى السَّمَآءِ خَرَجَ عَلٰى اَصْحَابِهٖ وَهُمْ فِي بَيْتِ اثْنَيْ عَشَرَ رَجُلًا، وَرَأْسُهُ يَقَطُرُ مَاءً، فَقَالَ: اَيُّكُمْ يَلْقَى سَبِيَّ عَلَيَّ فَيَقْتُلُ مَكَانِي، فَيَكُوْنُ مَعِيَ فِي دَرَجَتِيْ؟ فَقَامَ شَابٌّ مِّنْ اَحَدِيْهِمْ سِنًا فَقَالَ: اَنَا، فَقَالَ: اِجْلِسْ! ثُمَّ اَعَادَ عَلَيْهِمْ فَقَامَ الشَّابُّ فَقَالَ: اَنَا! فَقَالَ: اِجْلِسْ، فَاَعَادَ عَلَيْهِمْ ثَالِثَةً، فَقَالَ الشَّابُّ: اَنَا، فَقَالَ عِيسَى الطَّيِّبُؑ: نَعَمْ اَنْتَ، فَالْقِيَ عَلَيْهِ سَبُّهُ عِيسَى، ثُمَّ رُفِعَ عِيسَى مِنْ رُوْتَةِ كَانَتْ فِي الْبَيْتِ اِلَى السَّمَآءِ، وَجَاءَ الطَّلَبُ مِنَ الْيَهُودِ، فَاَخَذُوا الشَّابَّ لِشَبِّهِ بِعِيسَى، فَقَتَلُوْهُ ثُمَّ صَلَبُوْهُ، فَتَفَرَّقُوا ثَلَاثَ فِرَقٍ فَقَالَتْ فِرْقَةٌ: كَانَ فِيْنَا اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ مَا شَاءَ ثُمَّ صَعِدَ اِلَى السَّمَآءِ، وَهٰؤُلَاءِ الْيَعْقُوْبِيَّةُ، وَقَالَتْ فِرْقَةٌ: كَانَ فِيْنَا ابْنُ اللّٰهِ مَا شَاءَ اللّٰهُ، ثُمَّ رَفَعَهُ اللّٰهُ وَهٰؤُلَاءِ النُّسْطُوْرِيَّةُ، وَقَالَتْ طَآئِفَةٌ: وَكَانَ فِيْنَا عَبْدُ اللّٰهِ وَرَسُوْلُهُ مَا شَاءَ اللّٰهُ، ثُمَّ رَفَعَهُ اللّٰهُ، فَهٰؤُلَاءِ الْمُسْلِمُوْنَ، فَتَطَاهَرَتْ الْكٰفِرَتَانِ عَلٰى الْمُسْلِمَةِ، فَقَتَلُوْهَا، فَلَمَّ يَزَلِ الْاِسْلَامُ طَامِسًا حَتّٰى بَعَثَ اللّٰهُ مُحَمَّدًا ﷺ، فَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿فَاَمْنَتَ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ وَكَفَرَتَ طَآئِفَةٌ ءَايَّدْنَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ﴾، يَعْنِي: الطَّآئِفَةُ الَّتِي كَفَرَتْ فِي زَمَنِ عِيسَى، وَالطَّآئِفَةُ الَّتِي اٰمَنَتْ فِي زَمَنِ عِيسَى، ﴿فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ﴾، بِاِظْهَارِ مُحَمَّدٍ ﷺ دِيْنَهُمْ عَلٰى دِيْنِ الْكُفَّارِ، فَاصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ﴾^(۱).

(۱) (الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳، ص ۴۰۴، ۴۰۵، أخرجه النسائي في تفسيره: ۷۱۶، والطبري في جامع البيان: ج ۲۸، ص ۶۰، وسعيد بن منصور في سننه، ومن طريقه الضياء

واته: عه بدوئَلای کوری عه عباس رضی الله عنه ده لئی: کاتئ خوا (عَزُّ وَجَلُّ) ویستی عیسا علیه السلام به رز بکاته وه بو ئاسمان، عیسا علیه السلام چوو له لای هاوه له کانی که له ژوو ریکدا دانیشتبوون، دوازه پیاو بوون، (دیاره تازه خوی شوږدوه) سه ری (قزی) دلۆپه ئای پيدا ده هاته خواری، پیگوتن: کامه تان ناماده یه وینه ی منی بخریته سهر، له جیی من بکوژری، به لام له به هه شتدا له پله ی مندا بی! گه نچیک که له هه موویان ته منی که متر بوو، هه لسا گوتی: من! پی پی فه رموو: دانیشه، دوا یی لئی دووباره کردنه وه، دووباره گه نچه که هه لسا به وه وه گوتی: من! دووباره فه رموو: دانیشه، بو جاری سته م لئی دووباره کردنه وه، هه ر نه و گه نچه هه لسا گوتی: من! عیسا علیه السلام گوتی: به لئ تو، ئنجا وینه ی عیسا خرایه سهر نه و گه نچه، دوا یی عیسا علیه السلام به کلآور ژۆنه یه کدا که له ماله که دا هه بوو، به ره و سه ری به رز کرایه وه.

ئنجا له لایه ن جووله که کانه وه (هه ره ها رۆمه کانیش) داواکاری هات به دوا ی عیسا دا علیه السلام، نه و گه نچه یان گرت، له به ر نه وه ی وه ک عیسا ده چوو، کوشتیان و هه لیا نواسی.

شوینکه وتووانی عیسا ش بوونه سئ کۆمه ل:

۱- کۆمه لیکیان گوتیان: خوا (عَزُّ وَجَلُّ) له ئیوماندا بوو، نه وه نده ی ویستی دوا یی به رز بووه بو ئاسمان (واته: عیسا یان به خوا داده نا)، ته مانه پتیا ن گوترا: (الیعقوبیة) (دیاره شوین که سیک که وتوون به ناوی یه عقووب و به ناوی نه وه وه ناو نراون).

المقدسي في الأحاديث المختارة: ٤٠٢، وابن أبي حاتم في تفسيره: ٦٢٢٣، قلنا: وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ، رِجَالُهُ رِجَالُ الْبُخَّارِيِّ فِي صَحِيحِهِ، وَفِي الْمَنْهَالِ كَلَامٌ يَسِيرٌ لَا يَنْزِلُهُ عَنْ رُتْبَةِ الْحَسَنِ، وَقَالَ الْخَافِضُ ابْنُ كَثِيرٍ فِي الْبَدَايَةِ وَالنَّهَائَةِ: ج ٢، ص ٥١٠: وَهَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ إِلَى بَنِ عَبَّاسٍ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، قُلْنَا: وَقَدْ وَهَمَ رَجَمَهُ اللَّهُ فَإِنَّ مُسْلِمًا لَمْ يَرَوْ مِنْ هَالِبِ بْنِ عَشْرِ شَيْئًا، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوِرِ: ج ٢، ص ٧٢٧: وَرَأَى نَسْبَتَهُ إِلَى زَيْدِ بْنِ حُمَيْدٍ وَابْنِ مُرْدَوَيْهِ).

۲- کۆمه لئیکی دیکه یان (هی دووه میان) گوتیان: کوری خوا له نیوماندا بوو ئه وه ندهی خوا ویستی، دوابی خوا به رزی کرده وه، ئه وانهش نستوو رییه کانن (واته: عیسیان به کوری خوا داده نا، پاکیی بو خوا).

۳- کۆمه لئیکی دیکه (کۆمه لی سییه م) گوتیان: به ندهی خواو په وانه کراوی خوا له نیوماندا بوو، دوابی خوا به رزی کرده وه، ئه وانهش مسولمانانن (واته: ئه وانه ن که له سه ر پییه راسته که ی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام ماون)، دوو کۆمه له کافره که دژی کۆمه له مسولمانه که بوون، لیان کوشتن، (له به ینیان بردن و زور زه بوونیان کردن)، ئیدی ئیسلامه تیه که عیسا هینا بووی، هه ر خه فه و کوژاوه بوو، هه تا خوا موحه ممه دی ﷺ نارد، تنجا خوا عَزَّ وَجَلَّ ئه و نایه ته ی نارد ه خوار: ﴿فَنَامَتَ طَلِيفَةٌ مِنْ بَنَاتِ إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَلِيفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، واته: ئه و کۆمه له ی له رۆژگاری عیسا دا بیروا بوون و، ئه و کۆمه له ی له رۆژگاری عیسا دا پروا دار بوون، به لأم دوابی که ده فه رموی: ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، پشتگیری ئه وانه مان کرد که بروایان هینا به سه ر دوژمنه کانیاندا، یانی: به سه رخستنی موحه ممه د ﷺ بو دینه که یان (واته: دینی راستی نه صرانییه کانی سه رخست به سه ر دینی لاده ری بیروایه کاندا)، ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾، ئه وان بالاده ست بوون.

ده لیم: ئه م ده قه تیشکیکی باش ده خاته سه ر به سه ره اتی عیسا و عَلَيْهِ السَّلَام شو ئنکه وتوو ه کانی به تابه ت حه وارییه کان، ته نیا ئیشکالیک تیه دابی ئه وه یه که (یهوذا الأسخریوطی) که له چوار ئینجیله کان دا به ناپاک (خانن) دانراوه، لیره دا به بن ناوه پینان به فیدا کارو دلسۆز دانراوه، دواتریش له و باره وه قسه ده که ین.

مانای گشتیی نایه تکان

خوَا **بَعَثْنَا** سه رته تا پروو ده کاته برواداران به گشتیی و، ده فهرموئ: **﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَجْرَمِ شُجْرِكُمْ مِّنْ عَبَابِ أَلِيمٍ﴾**، نهی نه وانهی برواتان هیناوه! (به هموو نهو شتانهی پئیوسته بروایان پی بهیندری)، نایا بازرگانیه کتان پیشان بدهم که ده ربازتآن ده کات له نازاریکی به نیش؟ نهو بازرگانیه چییه؟ **﴿تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾**، نهو یه برپوا بینن به خووا به پیغهمبره که ی (نیمان بناغه یه)، **﴿وَيُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ﴾**، (نجا نورهی دیوار دانانه)، هه روه ها تیکوشن له ری خوادا به سامانه کانتان و به گیانه کانتان، واته: ناماده بن سامان و گیانتان به خت بکن له پیناوی خوادا، **﴿ذَلِكَ حَرِّ لَّكُمُ الْإِيمَانِ كَمَا تَعْلَمُونَ﴾**، نا نهو ده تان بو تیهو چاکتره، (چاکتره له هه موو شتیک) نه گهر بزآن، نه گهر زانیاریتان هه بن، نهو ده چاکتره بو تیهو، نهو بازرگانیه یه که مایه ی سه رفرازی و ده ربازوونانه.

نجا نایا له نه نجامی نهو بازرگانیه دا، له نه نجامی نهو تیکوشان به سامان و گیانه دا، خوا چیتان بو ده کات؟ **﴿يَقْفَرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾**، له گوناوه کانتان ده تانبووری، پاکتان ده کاته وه، **﴿وَيَذَلُّكُمْ حَتَّىٰ تَخْرُوا مِنْ تَحْتِهَا الْأَكْهَادُ وَمَسْكَنٌ يَّكْبَهُ فِي حَتَّىٰ تَدْنَىٰ﴾**، ده شتاخته تیهو چند باخانتیکه وه که پروبار به ژیر یاندا، (به ژیر کوشکه کانیاندا ده پون، یان به ژیر دره خته کانیاندا ده پون) و چند جیگاو ریگاو خانوو به رهو کوشک و تهلاریکی هه ره پاک و چاک و نایاب، له تیهو باخه هه میشه یه کاندا، **﴿ذَلِكَ الْعَوْرُ الْعَظِيمُ﴾**، نا نهو به مراد گه یشتن و بردنه وهی مه زنه، بهس نهو ونده؟ نه خیر! **﴿وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا﴾**، واته: (خصله اُخْرَى) سیفه تیکی دی، یاخود: (نعمة اُخْرَى) چاکه یه کی دی یان: (مُؤْتَبَةٌ اُخْرَى) پاداشتیکی دیکه، چونکه (اُخْرَى) سیفه تی وه سفکراویکی قرتینراوه که به عقل و سه لبقه ده زانری،

واته: خوا چاکه‌یه‌کی دیکه‌و پاداشتیکی دیکه‌شتان ده‌داته‌وه له‌ئه‌نجامی تیکۆشان به‌سامان و گیان له‌پیناوی خوادا، که تیه‌وه‌ه‌زی پیده‌که‌ن، ﴿وَآخِرَی نَحْنُهَا﴾، تیه‌وه‌به‌لاتانه‌وه‌زۆر گرنکه، برتیه‌له‌چی؟ ﴿نَصْرَیْنِ اَمَّا وَفَنَحْ قَرِیْبٍ﴾، یارمه‌تیی له‌خواوه‌و سه‌رکه‌وتنیکی نیزیک، ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾، موژده‌ش بده‌به‌برواداران، به‌همه‌وو نه‌و پاداشته‌ی باسکران، نه‌گه‌ر برواداری به‌راستی بن، همه‌وو نه‌وانه‌یان پیده‌دات.

له‌کوئایی دا خوا ده‌فرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا اَنْصَارَ اَللّٰهِ﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی به‌روان هیناوه! پشتیوانانی خوا بن، واته: پشتیوانانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بن، ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِیْنَ مَنْ اَنْصَارِیْ اِلٰی اللّٰهِ﴾، هه‌ر وه‌ک چۆن عیسا‌ی کورپی مه‌ریه‌م به‌هه‌واریه‌کانی فرموو: کئ ده‌بیته‌ پشتیوانی من بۆ لای خوا؟ کوان پشتیوانانی من؟ کئین نه‌وانه‌ی ده‌بنه‌ پشتیوانانم به‌ره‌و لای پاداشت و په‌زنامه‌ندی خوا؟ ﴿قَالَ اَلْحَوَارِیُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ﴾، هه‌واریه‌کان گوئیان: تیمه‌ پشتیوانانی خوا، ﴿فَنَامَتَ طَلِیْقَةُ مِنْ بَنَاتِ اِسْرٰٓءِیْلَ وَكَفَرَتْ طَلِیْقَةُ﴾، ئنجا کۆمه‌لیک له‌وه‌جه‌ی ئیسرائیل برویان هینا، کۆمه‌لیکیش بیروا بوون، ﴿فَاٰیَّدْنَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا عَلٰی عَدُوْمِهِمْ﴾، تیمه‌ش نه‌وانه‌ی برویان هینابوو، به‌سه‌ر دوژمنه‌کاناندا پشتگیریمان کردن و به‌هیزمان کردن، ﴿فَاَنْصَبْحُوا ظَهْرَیْنَ﴾، سه‌ره‌نجام نه‌وان سه‌رکه‌وتوو و بالاده‌ست بوون.

به‌پتی ته‌فسیره‌که‌ی عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌بباس (خوا له‌خۆی و بابی رازی بن) واته: بالاده‌ست بوون له‌پۆژگاری پیغه‌مبه‌ری خاته‌مدا ﷺ، نه‌و دینه‌هه‌قه‌ی عیسا ﷺ هینابوو، موحه‌مه‌د ﷺ له‌پۆژگاری خۆیدا سه‌ریخست و بالاده‌ستی کرد، هه‌له‌به‌ته‌ئه‌م ئایه‌ته‌مو باره‌که‌مانای دیکه‌شی هه‌یه، که تیمه‌له‌مه‌سه‌له‌گرنکه‌کاندا زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه‌سه‌ر.

به‌لام هه‌ر به‌کورتیی ده‌لێین: آ- ده‌گونجئ مه‌به‌ست نه‌وه‌بی: نه‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌ق بوون و شوینکه‌وتوو‌ی عیسا ﷺ بوون، له‌رووی مه‌عنه‌وییه‌وه‌زال

و بالادەست بوون، ھەموو كەس دەيزانى ئەوانە لەسەر ھەقن كە دەيانگوت:
دەبى ئەنيا خوا پەرسىتى، ئەوانى دىكە گومراو سەرگەردان بوون.

ب- ياخود مەبەست ئەو ھەيە: دواى ئەو ھى رۆمەكان تەبەئىيە نەصرانىيە تىيان
كرد، ھەر چەندە شىواندىيان و، لە ئەنيا خوا پەرسىتى (توحيد) خالىيان كرده وەو،
سىيانە (ئالوژ)يان تىخست، بەلام گىنگ ئەو ھەيە رۆمەكان كە نەصرانىيە تىيان
تەبەئىيە كرد، تۆلەيان بۆ لە جوولەكەكان كىرە وەو، تۆلەيان بۆ لە ھاوبەش
بۆ خوا دانەرەكان و، لە ھەموو لەوانە كىرە وەو كە دژى نەصرانىيەكان بوون و
زۆريان ئەزى تەدا بوون.

ھەندىك لە رىونكەرەوانى قورئان ئەم مانايەى دووھمىشان ھىناو، بۆ
ئەوونە: (ئىن عاشور) بۆيە منىش ئامازەم پىدا، بەلام وەك دواتر لە مەسەلە
گىنگەكان دا دەھىئىن، من پىم راست نىەو رەخنەم لىى ھەيە.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

پنهایی کردنی خوا بو برواداران، که تیکۆشان و فیداکاریی به سامان و گیان له ری خوادا، بازرگانیه کی دهر بازگه ره له نازاری به تیش و ژان و، مایه ی بوردرانی گوناهان و، به بهه شت شادبوون و سه رکه وتتی دنیاییشه:

خوا ده فرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدْلٰكُمْ عَلٰۤى عٰجِزٍ نُّجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابِ اَلِيْمٍ ۝۱۰ تُوْمَتُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِۦ وَتَجٰهَدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَعٰقِمُوْنَ ۝۱۱ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدْلٰكُمْ عَلٰۤى عٰجِزٍ نُّجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابِ اَلِيْمٍ ۝۱۲ وَاٰخَرٰى حُبُوْبُوْهَا نَصْرٌ مِّنْ اَللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ وَيٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۝۱۳﴾

شیکردنه وی ئەم ئایه تانه، له چوارده برگه دا:

(۱) - ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾، ئە ی ئه وانە ی برواتان هیناوه! واته: برواتان هیناوه به هه موو ئەو شتانه ی پتویسته بروایان پت به تیری.

(۲) - ﴿هَلْ اَدْلٰكُمْ عَلٰۤى عٰجِزٍ نُّجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابِ اَلِيْمٍ﴾، ئایا بازرگانیه کتان پیشان بدهم، دهر بازتان ده کات له نازارو سزایه کی به تیش؟ ئەم پرسیار کردنه پرسیار کردنی پیتشیار کردن و، پیتشانده (هَلْ اَدْلٰكُمْ عَلٰۤى تجارة)، ئایا بازرگانیه کتان پیشان بدهم، (تُنَجِّيْكُمْ) خویندراویشه ته وه: (تُنَجِّيْكُمْ مِّنْ عَذَابِ اَلِيْمٍ) دهر بازتاتان ده کات له نازارو سزایه کی به تیش، وه ک به کیک به یه کیک ده تی: ئایا ناماده نی ئەو شته بکه ی، یان ئەو شته بخوی یان ئەو شته بلتی؟

ئنجا یه کسه ر خوا ﷻ بو خوی بازرگانیه که مان پیده تی:

(۳) - ﴿تُوْمَتُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِۦ﴾، که بروا بێتن به خواو پتغه مبه ره که ی، پتغه مبه ری خاته م موحه مه د ﷻ.

۴- ﴿وَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَأْمُرُكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ﴾، ههروهه تیبکۆشن له پێی خوادا به سامانه کانتان و به گیانه کانتان، واته: ناماده بن مال و سه ره له پێناوی خوادا بهخت بکهن.

۵- ﴿ذَلِكَ سَعْيُكُمْ﴾، تا نهوه تان بۆ تێوه باشتره، (ذَلِكُمْ أَيُّ: الْمَذْكُورُ) نهوهی باسکرا بۆ تێوه باشتره، (حَيْرٌ) لێره دا دهگونجێ به مانای (حَيْرٌ) بێ، ناوی هه لێژاردن (إِسْمٌ تَفْصِيلٌ)، واته: نهوه بۆ تێوه چاکتره له ههر شتیک که به بیرتاندا دێ، دهشگونجێ (حَيْرٌ) لێره دا به مانای چاک بێ، واته: نهوه بۆ تێوه چاکه.

۶- ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَمَعُونَ﴾، تهگه ر تێوه بزانه و زانیاریتان هه بێ، کهواته: نهو بازرگانییهی پێمگوتن، موماره سهی بکهن، بریتیه له پروا هێنان به خواو پیغه مبه ره که ی ﴿و تَبْكُوشَانْ بَه سَهْرُو مَالْ لَه پِینَاوِی رِیْزَارِی خَوَادَا﴾.

تنجا له نهنجامی نهوه دا:

۷- ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾، (خو) بۆتان له گونا هه کانتان ده بووری، (يَغْفِرُ): (مَجْزُوم) ه، کهواته: مه به ست له (تُؤْمِنُونَ) و (تُجَاهِدُونَ) فرمان کردنه، هه ره چهنده به شیوهی هه والدان هاتوون، به لام فرمان کردن، یانی: ده بێ تیمان بێتن و تیبکۆشن به سه رو مال له پێناوی خوادا، تنجا خوا بۆتان له گونا هه کانتان ده بووری ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (يَغْفِرُ) (مَجْزُوم) ه، وه ک مه رجیکه که پێشر گوتراوه، یانی: تهگه ر نهوه بکهن خوا بۆتان له گونا هه کانتان ده بووری.

۸- ﴿وَيَذَلِكُمْ جَنَّتْ بَحْرِي مِنَ نَعْمِهَا الْآخِرُ﴾، ده شتانه خاته تێو چهنده باخانیکه وه، رووبار گه ل به ژیر دره خته کانیدا ده پۆن.

۹- ﴿وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾، ههروهه ده تانه خاته تێو چهنده خانوو به ره و کۆشک و ته لاریکی پاک و چاک و نایابه وه، له تێو باخه هه می شه ییه کاند.

۱۰- ﴿ذَلِكَ الْمَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، تا نهوه به مراد گه یشتن و به تامانج گه یشتنی مه زنه.

تایا بەس ئەوەندە بەرھەمی ئەو بازرگانییە، ئەو خۆ پێشانی بروادارانى دا؟
نە خێرا!

(۱۱) - ﴿وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا﴾، خەسلەتتیکى دیکەش حەزى پێدەكەن و خۆشاندهوی، واتە:
(فَضِيلَةٌ أُخْرَىٰ)، (نِعْمَةٌ أُخْرَىٰ)، (حَصْلَةٌ أُخْرَىٰ)، (مُؤَبَّةٌ أُخْرَىٰ)، بۆیە بە مێینە (مؤنث) هاتو،
تاكو بزائرى ئەو (أُخْرَىٰ) یە وەسفی وەسفر اوێكى قرتیندراو، كە بە مێینە (مؤنث) دى،
وەك (نِعْمَةٌ)، (حَصْلَةٌ)، (فَضِيلَةٌ)، (مُؤَبَّةٌ)، چاكە یەكى دیکە، خەسلەتتیکى دیکە، پلە یەكى
دیکە، پاداشتتیکى دیکە، كە تێو حەزى پێدەكەن.

(۱۲) - ﴿نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ﴾، یارمەتیی لە خواو، لێرەدا (نصر) بە نەزانراو (نكرة) هاتو، واتە:
یارمەتییان و پشتیوانییەكى مەزن لە خواو.

(۱۳) - ﴿وَفَتْحٍ قَرِيبٍ﴾، سەرکەوتنیکى نیزیکی، (فتح) بە مانای کردنەوێ شتیکى
داخراو، یان لا بردنی ئیشکالێکە، كە دەگونجێ مەبەست پێی صولحی حودەیبییە بێ،
یان مەبەست پێی نازادکردنی شاری مەككە بێ، یان كۆی کرانەوێ دەروازەكان بێ، لە
بەرانبەر ئەهلی ئیسلامدا، هەم صولحی حودەیبییە، هەم فەتخ مەككە، هەم دوایی
نازادکرانی ولاتانی دیکەو، گەباندنی پەيامی خوا، رۆشایی ئایینی خوا، بە هەموو ئەو
شوێنانەى ئەهلی ئیسلام دەستیان پێیان گەشتو.

(۱۴) - ﴿وَنَشْرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، موژدەش بە برواداران، دلێان خۆشبەكە، واتە: دلێان
خۆشبەكە بە هەموو ئەو شتانهی باسکران، چونکە (أل) سەر (المؤمنين) دەگونجێ بۆ
(عهد) بێ واتە: موژدە بە بروادارەكان، كە ئەو جوړە بازرگانییە مومارەسە دەكەن،
یاخود ئەلیف و لامەكە بۆ ناساندنە، بە لام مەبەست پێی تیکرا (جنس) ه، واتە: موژدە
بە هەموو بروادارانێ كە ئەو سیفاتانەیان تیدا بن، خوا ئەو بەلێنانەیان بۆ جێبەجێ
دەكات.

مهسه لهی دووهم:

فهرمانکردنی خوا به پرواداران که پشتیوانانی خوا بن، وهک چؤن
 هواریه‌کان داوا کردنی عیسا ﷺ گوتیان: یتمه پشتیوانانی خواین،
 یتدی سه‌ره‌نجام وه‌چه‌ی ئیسرائیل بوونه دوو کۆمه‌ئی پروادارو بیسروا، خواش
 پروادارانی سه‌رخست:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِحَوَارِيِّنَ
 مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ فَنَامَتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ
 فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿۱۱﴾

شیکردنه‌وی ئەم، ئایه‌ته، له شه‌ش برگه‌دا:

۱- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ﴾، ئە‌ی ئە‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! بینه پشتیوانانی
 خوا، خو‌یتزاو‌شه‌ته‌وه: (کونوا أنصاراً لله) بینه پشتیوانان بو خوا، (أنصار) کۆ‌ی (نصیر)
 هه به مانای (نا‌سیر)، به‌لام (نصیر) زیده‌پۆ‌یی تێ‌دایه، واته: زۆ‌ر سه‌رخه‌ر، زۆ‌ر پشتیوان.

۲- ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِحَوَارِيِّنَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾، (بینه پشتیوانانی خوا، یانی:
 پشتیوانان و پشتگیران و هاوکارانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ)، وه‌ک چؤن عیسا‌ی کۆ‌ری مه‌ریه‌م
 به‌هه‌واریه‌کانی فه‌رموو: کین پشتیوانانم به‌ره‌و لای خوا؟ واته: کین ناماده‌ن پشتگیریم
 بکه‌ن و بینه پشتیوانم به‌ره‌و لای خوا، بو‌پازی کردنی خواو‌گه‌یان‌دنی په‌یامی خوا.

۳- ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ﴾، هه‌واریه‌کان گوتیان: یتمه‌ین پشتیوانانی خوا، واته:
 یتمه‌ین هاوکاران و پشتگیرانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که نو‌ینه‌رو په‌وانه‌کراوی خوا‌یه.

۴- ﴿فَنَامَتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ﴾، سه‌ره‌نجام کۆمه‌تیک له‌به‌نوو
 ئیسرائیل، (کۆمه‌تیک له‌وه‌چه‌ی ئیسرائیل، په‌عقوب، له‌گه‌لی جووله‌که)، پروایان هینا،
 کۆمه‌تیک‌ش بی‌روابوون.

یانی: كۆمەلىك بىرۆيان ھىنا بە عىسا ﷺ و بە پىغەمبەرى خۇايان دانا، كە ھەر پىغەمەرى خۇاش بوو، كۆمەلىكىش پىي بىپىروا بوون.

۵- ﴿فَأَيُّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ﴾، ئنجا ئەوانەمان بەھىز كىر كە بىرۆيان ھىنا بوو بەسەر دوژمنە كانىندا، (أَيُّدْنَا، أَي: قَوْنِنَا) بەھىزمان كىر، سەرمانخست، پشتمان كىر، لہ بەرانبەر دوژمنە كە يان دا، دوژمنە كە يان كى بوون؟ ھەم جوولە كە كان بوون، ئەوانە ي بىرۆيان نە ھىنا بوو، ھەم رۆمە كان بوون.

۶- ﴿فَأَصْحَابُ الظُّلُمِ﴾، ئنجا سەرەنجام ئەوانە ي ئىمە پشتگىرىمان كىر بوون (كە بىرۆاداران بوون)، بالادەست و سەر كە وتوو بوون.

ئىككى كۈرتە ھەلۋەستە

۱- ماناى وشەى (الحواري):

(الحواريون) و (الحواريين) كۆى (حواري) يە، (ابن عاشور) كوتتويەتى: (الحواري: كَلِمَةً حَبَشِيَّةً)، (حواري) وشەبەكى ھەبەشەبەو لە ئەسلىدا (ھەوارىيا) بوو، يانى: (الصَّاحِبُ الصُّفِيُّ) ھاوھەلىكى زۆر ساغ و بى خەلتە، قورئان بەكارى ھىناوھ بۆ ھاوھەلانى عيسا ﷺ، ھەرچەندە لە چوار ئىنجىلەكاندا وشەى (الحواريون) و (الحواريين) بەكارنەھاتوھ.

(المعجم الوسيط) لە پوونكردنەوھى چەمكى (الحواري) دا دەلىتى: (الحواري مَبْيُضُ الثِّيَابِ، وَالْحَوَارِيُّ: الَّذِي أَخْلَصَ وَاخْتِيَرَ وَنَقِيَ مِنْ كُلِّ غَيْبٍ، وَالْحَوَارِيُّ: الصَّاحِبُ وَالنَّاصِرُ، وَالْحَوَارِيُّونَ: أَنْصَارُ عَيْسَى ﷺ)^(۱).

واتە:

۱- ھەوارىي بە ماناى سېكەرەوھى پۇشاكە، (پېتشرىش گوتمان: (القصارين) واتە: ئەوانەى خەلىك بەرگ و پۇشاكى ویداون و سپان كىردۆتەوھ، وەك چۆن ئىستا ئوتتووكردن و شۆردنى پۇشاك و پاكردەنەوھ ھەبە، ئەو شۆتەوتتووانەى عىشاش، ئەو دوازده ھاوھەلەى، ديارە پىشەكەيان ئەوھ بووھ).

۲- ھەروھە (حواري) كەسەكە خۆى ساغ و يەكلا كىردۆتەوھ ھەلپۇرداوھ، لە ھەر عەيب و كەموكۇپپەك پاكرارەتەوھ.

۳- ھەروھە (حواري) واتە: ھاوھەل و يارمەتپىدەر و ھاوكار.

۴- ھەروھە ھەوارىيەكان شۆتەوتتووان و پىشتىوانانى عىشان ﷺ.

تەم وشەیه شەش جازان لە قورئاندا هاتووە، دوو جازان لێرەدا هاتووە، لە سوورەتی (آل عمران) و لە سوورەتی (المائدة) شدا هاتووە، شەش جازان دووبارە بۆتەو، پێغەمبەریش ﷺ لە فەرمايشتیکیدا فەرموویەتی: {لِکُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٌّ، وَحَوَارِيُّ الرَّبِّ بِنُ الْعَوَامِ} (أخرجه البخاري: ۶۸۳۳، ومسلم: ۲۴۱۵، وابن ماجه: ۱۲۲)، واتە: هەموو پێغەمبەرێک هاوہێکی دانستەیی هەبوو، هاوہێکی دانستەیی منیش زویبیری کوری عەووامە.

هەلبەتە مانای وانێه ئەوانی دیکەش دانستە نەبوون، بەلام دیارە لە هەندیک تاییه‌ئەندیددا پێغەمبەری خوا ﷺ باسی زوبەیری کردووە، پوختەیی مانای حەوارییەکانیش: ئەوانەیی هاوہێکی دانستەو ساغ و بێ خلتە بوون بۆ عیسا ﷺ، بە پێی قورئان تاوایە.

۲- چوار تینجیلە کە هەر چواریان باسی دوازدە هاوہێکانی عیسا دەکەن، بەحساب مەدحیان دەکەن، بەلام مەدحی چوار تینجیلەکان بۆ (حەوارییەکان)^(۱)، لە زەمەوہ نیزیکتەر^(۲)! لێرە خوا ﷺ زۆر بە پێگەییەکی بەرزو بە دڵسۆزیی و ساغیی و تەواویی باسی حەوارییەکان دەکات: ﴿قَالَ لِحَوَارِيَّتِهِمْ نَعَنْ أَنْصَارِ اللَّهِ﴾، بەلام لە چوار تینجیلەکاندا، حەوارییەکان کۆمەلێک خالی بێهێزیان پالدرانە، بە تاییەت یەکیکیان کە (يَهُودًا الْأَسْخَرِيوطِي)یە، لە تینجیلەکاندا هاتووە کە ئەوہ خیانەتی بە عیسا ﷺ کردووە، لە بەرانبەر چەند درەمیکدا کە وەرگیرتن لە پۆمەکان و لە جوولەکەکان، ئەو مالهێ عیسای تیدا بوو و حەوارییەکان لەوێ دا کۆبوونەوہیان هەبوو، پێشانی دان، جوولەکەو پۆمەکان هاتنە سەر مالهێکەو، عیسایان دەستگیر کرد بە پێی قسەیی چوار تینجیلەکان، ئەگەرنا لە ئەسڵدا ئەوہی دەستگیریان کرد، هەر ئەوہ بوو کە وێنەیی عیسای برابووہ سەر، ئنجا بە پێی پێوایەتەکی عەبدوللای

(۱) کە بە وشەیی حەوارییەکان نەهاتووە.

(۲) بۆ وێنە: (عندئذ ترکة التلاميذ كلهم وهربوا)، لەو کاتەدا سەرچەم قوتاییەکان وازیان لێهێناو هەلاتن! بڕوانە: التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، العهد الجدید، إنجیل مٹی، الإصحاح: ج: ۲۶ / ۵۶، ص: ۱۹۶۱.

کوری عه‌بباس ئەو کەسەى وێنەى عیساى براو‌تە سەر، ئنجا (یهوذا الأسخريوطي) بوو، یان هەر کەسیکی دیکە بوو، هاو‌ه‌لێکی زۆر دانستەو د‌ئسۆزی عیسا ﷺ بوو‌و ئامادە بوو‌و لە جیاتی عیسا ب‌کوژرێ، چونکە عیسا ﷺ گوتوو‌یەتی: کێ ئامادە‌یە وێنەى منى ب‌چیتە سەر، جوو‌لە‌کەو پۆمە‌کان لە جیاتی من ب‌یگرن و ب‌یکوژن، ئێعدامى ب‌کەن؟ گە‌نجیک کە بە پێى ئەو‌ه‌ى لە ئینجیلە‌کاندا ناوی هاتو‌، دە‌بێ (یهوذا الأسخريوطي) بێ، ئەو ئامادە بوو، واتە: بە پێى ر‌یوایەتە‌کەى عە‌بدوللای کورێ عە‌بباس، کە‌سیک کە ئێعدام کرا لە جیاتی عیسا ﷺ، وێنەى عیساى چوو‌و سەرێ، ئەو‌یش هەر پ‌یاوێکی زۆر د‌ئسۆزو دانستە بوو‌، بە‌ل‌کو لە هە‌موویان ف‌یداکارتەر بوو، بە‌ل‌ام لە چوار ئینجیلە‌کاندا دە‌لێ: (یهوذا الأسخريوطي) لە بە‌ران‌بەر چە‌ند درە‌میکی زیودا، کە پۆمە‌کان و جوو‌لە‌کە‌کان پ‌ێیاندا، جاسووس‌ی کرد لە‌سەر عیساو لە‌سەر هاو‌ه‌لە‌ دانستە‌کانی، (حە‌وار‌یە‌کان) و هاتن بە‌سەر م‌الە‌کە وەر‌بوون و و‌یستیان عیسا ﷺ ب‌گرن، بە‌ل‌ام عیسا بە‌ ک‌لاو‌ر‌پۆژنە‌دا بە‌رزکرایە‌و، د‌یسان ئینجیلی (بە‌رنا‌باش هە‌روا دە‌لێ، بە‌ل‌ام کە هەر نە‌هاتنە‌ دەر، (یهوذا) چوو‌و ژوور، ئنجا کە چوو‌و ژوورێ، وێنەى عیسا ﷺ چوو‌و سەر ئەو و، حە‌وار‌یە‌کان‌یش ل‌ێیان ت‌یکە‌ل بوو، وایان‌زانى عیسا‌یە ﷺ، هە‌ندێکیان گوتیان: نە‌خێر عیسا بە‌ ک‌لاو‌ر‌پۆژنە‌دا بە‌رز‌بو‌و، بە‌ل‌ام تە‌ماشاشیان دە‌کرد ئەو کە‌سە‌ش زۆر وە‌ک عیسا دە‌چوو، گوتیان: ئایا تۆ عیساى؟ گوتى: نە‌خێر ئەو نیم، گرنک ئەو‌ه‌یە پۆمە‌کان و جوو‌لە‌کە‌کان گرتیان و ئ‌یعدامیان کرد، ئنجا لە‌ کاتى ئ‌یعدام کردنە‌کە‌شدا، وە‌ک لە‌ ئینجیلە‌کاندا هاتو‌، قە‌سەى زۆر ب‌ه‌ه‌یزی کردوون، بۆ وێنە‌ گوتوو‌یە‌تی: (پەرستراوم! پەرستراوم! بۆ‌چى وازت ل‌ه‌ینام!) ^(۱) یان (با ئە‌مجارە‌ش ئ‌یعدام نە‌کریم) ^(۲)، وە‌ک جۆ‌رێک لە‌ گ‌له‌ی و بناشت لە‌ خوا!! کە ب‌یگومان هەر‌گیز ئەو‌ه‌ ل‌و‌ئستی عیسا ﷺ نە‌بوو‌و، هە‌ل‌و‌ئستی ه‌یچ بر‌وادارێکی ئ‌یمان کام‌ل‌یش نە‌.

(۱) ئە‌مه دە‌قى قە‌سە‌کانە‌تی لە‌ تەر‌جە‌مه‌ عە‌رە‌ب‌یە‌کە‌ى (الکتاب المقدس)‌ه‌و: (إيلي إيلي لما شبقنتي، أي إلهي إلهي! لماذا تركتني؟) یانى: پەرستراوم پەرستراوم! بۆ‌چى وازت ل‌ه‌ینام؟ التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، ص: ۱۹۶۸ العهد الجديد، إنجيل متى، الإصحاح: ۲۷

(۲) پروانە: هە‌مان سەر‌چاو‌ه (إنجيل مرقس)، الإصحاح: ۱۴، ص: ۲۰۲۸، (يا أي! كل شين مُستطاعٌ لـديك، فأبعد عني هذه الكأس)، واتە: با‌ی خۆ‌م! هە‌موو ش‌ت‌یک بۆ تۆ گون‌جاو‌ه ئە‌م کووبە (مردنە‌)م ل‌ى دوور ب‌خە‌و‌ه.

شایانی باسه: تیمه له تهفسیری سووره‌تی (النساء) و، له تهفسیری سووره‌تی (المائدة) دا، ئەو نایه‌تانه‌ی باسی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام ده‌کەن، به درژژی قسه‌مان له باره‌وه کردوون و، قسه‌کانی ئینجیلی (به‌رنا‌با) شمان هیناوه، بۆیه لیره دووباره‌ی ناکه‌ینه‌وه.

۳- لهم نایه‌ته موباره‌که وه‌رده‌گیری، که خوا عَلَيْهَا چه‌واریه‌کانی، یان شوینکه‌وتووانی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام که پروایان پێ هیناوه، سه‌ری خستوون به‌سه‌ر بپروایه‌کاندا، به‌لام به پێی ئەوه که سه‌رچاوه میژووویه‌کان پێمان ده‌لێن، شوینکه‌وتووانی راسته‌قینه‌ی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام هه‌ر ده‌رکراوو لێدراوو کوژراوو ناره‌حه‌تکراو بوون، که‌واته ناچارین بلێین: مه‌به‌ست له‌و سه‌رکه‌وته‌ نه‌وه بووه، که خۆراگر بوون له‌سه‌ر ئایین و به‌رنامه‌ خوا، له‌سه‌ر پێبازی عیسا عَلَيْهِ السَّلَام ماون و، ده‌سته‌بردارای نه‌بوون، هه‌رچه‌نده ناره‌حه‌تی و نازارو ئەشکه‌نجه‌و ده‌ربه‌ده‌ری زۆریان به‌سه‌ر هاتوه، ده‌بێ مه‌به‌ست له سه‌رکه‌وته‌که ئەوه بێ، واته: خۆراگر بوون، ده‌سته‌بردارای دینه‌که‌یان نه‌بوون، خوا سه‌ری خست دلی به‌هێژ کردن.

هه‌ندیکیش بۆ وێنه: (ئبن‌عاشور) وایان لیکداوه‌ته‌وه: دوا‌ی پۆمه‌کان که نه‌صرانییه‌تیان ته‌به‌ننسی کرد، تۆله‌یان له جووله‌که‌کان کرده‌وه‌و جووله‌که‌کانیان سه‌ر کوت کردن و نه‌صرانییه‌کانیان کردنه‌ حوکمران، (ئبن‌عاشور) وای تیده‌گات!

به‌لام پێم وایه ئەوه هه‌ج سه‌رخست نه‌بوو، بۆ ئەوانه‌ی پروایان به‌ عیسا عَلَيْهِ السَّلَام هینابوو، چونکه ئەوانه‌ی پروایان به‌ عیسا عَلَيْهِ السَّلَام هینابوو، وه‌ک به‌نده‌ی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا پروایان پێی هینابوو، به‌لام ئەوه‌ی (قسطنطین) کردی له‌ کو‌بوونه‌وه‌ی (نقییة) دا له‌ سالی سێ سه‌دو سی (۳۳۰) زایینی دا، ئەوه‌ی ئەو ته‌به‌ننسی کرد، بریتی بوو له‌ نه‌صرانییه‌تیک که له‌ ئیوه‌رۆکی خۆی خالی کرابۆوه، که خوا به‌ یه‌کگرتنه، چونکه ئەو نه‌صرانییه‌ته‌که تێستاش باوه، ده‌لێن: خوا سێیه‌می سێیه‌کانه: ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ (المائدة، هه‌م خوا، هه‌م عیسا، هه‌م (روح القدس) یاخود مه‌ریه‌م، که له‌ راستیدا ئەوه دینی خوا نیه‌و، دژو پێچه‌وانه‌ی په‌یام و به‌رنامه‌ی خوایه.

که واته: ئه وهی پۆمه کان ته به ننیان کردوه، دوایی فه رزیان کردوه به سه ر
 خه لکداو، جووله که کانیشیان له سه ر سزا داوه، ئه و ئیمان و به نامه خواییه
 نه بووه، که خوا بو عیسای نارده، بویه (ابن عاشور) په حمه تی خوای لیبی،
 لیره دا نه پیکاره، به لکو رای راست هه ر ئه وه یه، که مه به ست له سه رخستنی
 خوا بو بروادارنیک که ئیمانان به عیسا عَلَيْهِ السَّلَام هینابوو:

۱- یان ده بن به و مانایه بن که ئینو عه باس (خوا له خووی و بابی رازی بن) گوئی: که
 بریتیه له سه رکه وتنی مسولمانانی شوینکه وتووی پیغه مبه ری خاتم صَلَّى که ریبازه که ی
 هه مان ریبازی عیسایه عَلَيْهِ السَّلَام، که بریتیه له ئیمان به خوا و خوا به یه کگرتن.

۲- یان ده بن به و واتایه بن، که خوا یارمه تی شوینکه وتووانی راسته قینه ی عیسای دا،
 خوراگر بن و ده سته رداری ئیمان و خوا به یه کگرتن (توحید الله) نه بن.

لیره شدا کوتایی به ته فسیری (الصّف) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الجمعة

ده‌ستپیک

به‌پێزان!

ئەمڕۆ (۱۱)ی مانگی ڕەمەزانی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچیی، بەرانبەر: (۴/ ۲۰۲۰/۵)ی زاینییه، لە شاری هه‌ولێر، به‌ پشتیوانیی خوای به‌خه‌شرو میهره‌بان، ده‌ست ده‌که‌ین به‌ ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (الجمعة)، سه‌ره‌تا وه‌ک عاده‌تی خۆمان پێناسه‌و ئیوه‌روکی ئەم سووره‌ته‌ موباره‌که‌ له‌ جهوت (۷) بڕگه‌دا، ده‌خه‌ینه‌روو:

پێناسه‌ی سووره‌تی (الجمعة) و باب‌ه‌ته‌کانی

یه‌که‌م: ناوی ئەم سووره‌ته‌:

ئەم سووره‌ته‌ ته‌نیا ناوی سووره‌تی (الجمعة)یه، ته‌نیا به‌و ناوه‌ ناسراوه‌، له‌و باره‌وه‌ به‌لکه‌ زۆرن، ئێمه‌ به‌و دوو ده‌قه‌ی سوننه‌ت، واز دێنین:

ده‌قی یه‌که‌م: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ أَنْزِلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ) (أخرجه البخاري: ۴۶۱۵).

واته‌: ئەبوو هوره‌یره‌ (خوا لێی رازی بێ) ده‌لێ: ئێمه‌ له‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر ﷺ دانیشتیووین که‌ سووره‌تی (الجمعة)ی بۆ دابه‌زی.

شایانی باسه‌: ئەبوو هوره‌یره‌ (خوا لێی رازی بێ) له‌ مه‌دینه‌ مسوڵمان بووه‌و زۆرێک له‌ زانایان ده‌لێن: له‌ دوا‌ی جه‌نگی خه‌یبه‌ریش مسوڵمان بووه‌، واته‌: له‌ سالی جه‌وتی کۆچیی دا.

دهقى دووهم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ بِسُورَةِ الْجُمُعَةِ فَيَحْرُصُ بِهَا الْمُؤْمِنِينَ، وَفِي الثَّانِيَةِ بِسُورَةِ الْمُنَافِقِينَ فَيَقْرَعُ بِهَا الْمُنَافِقِينَ} (أخرجه الطبراني في الأوسط كما في المجمع للهيتمي: ج ۲، ص ۱۹۱، وقال الهيتمي: إسناده حسن، وأصله في الصحيح باختصار، وحسنه السيوطي في (الدر المنثور): ج ۶، ص ۳۳۴).

واته: نه بوو هوږه پره (خوا لیتی رازی بی) ده لئی: پیغهمبه ری خوا ﷺ عاده تی وا بوو له نوښتی جومعه له رکاتی یه کهم دا سووږه تی (الجمعة) ی ده خوښند، پرواداران ی پتی هانده داو، له رکاتی دووهم دا سووږه تی (المنافقین) ی ده خوښندو، سرزه نشتی ده غل و مونا فیهه کانی پتی ده کرد.

دووهم: شوینی دابه زینی:

زانا یان له سهر مه دینه یی بوونی ثم سووږه ته موباره که یه کده نګن، واش پیډه چتی له سالی هه وته می کوچی دا، دوا ی فه تحی خه یبه ر دابه زیبی، به به لګه ی نه وه که نه بوو هوږه پره (خوا لیتی رازی بی) پاش جه نگی خه یبه ر مسولمان بووه.

ئجا مادام نهو بلتی: تیمه له خزمهت پیغهمبه ردا ﷺ بووین که سووږه تی (الجمعة) ی بو دابه زی، که واته: دوا ی مسولمان بوونی نه بوو هوږه پره دابه زیوه، واته: له سالی هه وته می کوچی دا، ئجا نایا له سهره تابه که یه وه، یان له تیوه راسته که ی، یان له کو تابه که ی دا؟ هه ر سیک ته گه ره کان ههن.

سییه م: ژماره ی نایه ته کانی:

به یه کده نگیی ژمیره رانی نایه ته کانی قوربان ژماره ی نایه ته کانی نه م سووږه ته، یازده (۱۱) نایه تن و، به پتی قسه که ی نه بوو هوږه پره ش (خوا لیتی رازی بی) هه مووی به یه کجار دابه زیوه.

چوارهم: ریزبه‌ندی له موصحف و له دابه‌زین دا:

ریزبه‌ندی ئەم سوورپه‌ته موباره‌که له دابه‌زیندا، به پیتی سه‌رژمیری (جابر بن زید) ژماره‌که‌ی سه‌دو شه‌ش (۱۰۶)ه، پێش سوورپه‌تی (التغابن) و دوای سوورپه‌تی (التحریم) دابه‌زیوه، له موصحفیشدا ژماره‌که‌ی شه‌ست و دوو (۶۲)یه.

پینجهم: نیوه‌رۆکی ئەم سوورپه‌ته:

لەم سوورپه‌ته موباره‌که‌دا، دوای راگه‌یانندی به پاک‌گرتنی هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و، هه‌رچی له زه‌ویدا به بو‌خاوا، وه‌سفکردنی خوا به چوار له سیفه‌ته‌کانی: (المَلِك، القُدُوس، العَزِيز، الحَكِيم)، واته: حوکم‌پان و پاک و بالاده‌ست و کارزان، باسی په‌وانه‌کرانی موحه‌مه‌د ﷺ له نێو (أُمَمَيْنِ) دا کراوه‌و، ئه‌رکه‌که‌یشی له چوار شتدا خراوه‌ته‌ روو، که بریتین له:

۱- خوتنده‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوا به‌سه‌ریاندا.

۲- ته‌زکیه‌ کردنیان واته: پاک و چاک کردنیان.

۳- فێرکردنی کتێب، پێیان.

۴- فێرکردنی حیکمه‌ت، پێیان.

ئنجنا نامازه‌ کراوه به‌ گهلانی دیکه‌ش، که به‌ گه‌لی عه‌ره‌به‌وه له مسوڵمان بووندا په‌یوه‌ست ده‌بن و، ئه‌وه‌ش به‌ به‌خششی خوا دانراوه، دوایی به‌ په‌خنه‌ گرتنه‌وه‌ باسی جووله‌که‌کان کراوه‌و، له کۆتاییشدا باسی نوێژی جومعه‌ کراوه‌و، سه‌رزه‌نشتی که‌سانیک کراوه، که له‌ گه‌رمه‌ی وتاردانی پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ له نوێژی جومعه‌دا، به‌ پێوه‌ به‌جێیان هێشتوه‌ له‌سه‌ر مینه‌ه‌رو، به‌ره‌و بازرگانێی و خافلان (له‌و)، (ته‌پێل و ده‌ف و ئاواز) که له‌گه‌ل بازرگانیه‌که‌دا بووه، چوون.

شەشەم: تاییه تمهندییه کانی ئەم سوورەتە:

سێ تاییه تمهندیی زهق دوکهونه بهرچاو:

۱- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی فەرژ بوونی چوون بۆ نوێژی جومعه کراوه، بەلکو تەنیا لەم سوورەتەشدا ناوی (الجمعة) هاتوه، له تايهتی ژماره نۆ (۹) دا.

۲- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی به جیھێشتنی پیغەمبەری خوا ﷺ له کاتی وتاردانیدا به پێوهو له سەر مینبەر، کراوه.

۳- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی په یوهست بوونی گهلانی دیکه ی جگه له عەرەب به گهلی عەرەبهوه له ئیمان هێناناندا کراوه، له تايهتی ژماره چوارده (۱۴) دا.

حهوتەم: دابهشکردنی ئەم سوورەتە:

یازده تايهتەکه ی ئەم سوورەتە له دوو دەرس دا پووندهکه پنهوه:

دەرسی یەكەم: له ههشت (۸) تايهتی یهكەم پێك دێ، تايهتەکانی: (۱ - ۸)، لهو ههشت تايهتەدا، خوا ﷻ چوار بابەتی سەرەکی خستوو نه پوو:

۱- ڕاگه یاندنی به پاکگرتنی خوا له لایه ن هەرچی له تاسمانه کان و هەرچی له زهویدا یهوه، وهسفرکردنی خوا به چوار سیفەتی بهرزو بێ وێنه ی: (المَلِك، الْقُدُوس، الْعَزِيز، الْحَكِيم).

۲- باسی ناردنی پیغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ له نَبُو (أَمِين) داوه، خستنه پوو ی چوار تەرکه گرنگ و بنه پەتییه که ی: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنبِيَّهُمْ وَيُرَكِّبُهُمْ وَعِلْمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةُ ۝۲﴾.

۳- ئەزموونی شکست خواردووی گهلی جووله که، له هه لگرتنی ته و پارتداو راست و ساغ نه بوونیان له دینداریدا.

۴- باسى مسۆگەر بوونى مردن و قوتار نەبوونى هيچ كەس، لە چنگى مردن.

دەرسى دووھەم: لە سى ئايەتى كۆتايى پىك دى، ئايەتەكانى: (۹، ۱۰، ۱۱)، ھەر سى ئايەتەكەش باسى رۆژى ھەينى و نوژى جومعه دەكەن، كە لەسەر مسولمانان فەرزە ئەنجامى بەن و، تىشياندا رەخنە گىراوھ لە ژمارەيەك لە مسولمانان، كە لە كاتى وتاردانى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە رۆژى جومعه دا، كە لەو كاتەدا كاروانىكى بازركانىي بە تەپل و دەفەوھ لە شامەوھ گەراوھتەوھ، خەلكەكە بەرھەو رووى كاروانەكەدا چوون و، پىغەمبەرى خوايان ﷺ لە گەرمەي وتاردان و بە پىئوھ لەسەر مېنبەر بە جىھىشتوھ، بىگومان ژمارەيەك لە خزمەت پىغەمبەردا ﷺ ماون، بەلام خەلكىكى زۆر رۆيشتوون و، لەو بارەوھش دوايى ئەو رىوايەتەي لەو بارەوھ ھەيە، دەيھىنين و، تىبىنىي خۆشمانى لەسەر دەخەينە روو.

✧ دهرسی یه‌که‌م ✧

پنجاهوی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له ههشت (۸) ئایه‌تی یه‌که‌می سووره‌تی (الجمعة) پیک دئی، که دواي راگه‌یاندنی به‌پاکگیرانی خوا له لایه‌ن هه‌رچیبه‌که‌وه که له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، باسی نیردرانی پیغه‌مبه‌ریک ﷻ له نیو (أَمِیْن) دا کراوه، که به‌دنیایی مه‌به‌ست موحه‌مه‌ده ﷻ و ئه‌رکه‌کانیشی خراونه‌پوو.

دواتر باسی گه‌لی جووله‌که‌ کراوه‌و، که‌سه لاده‌رو خراپه‌کانیان چوینراون به‌که‌ریکی باری کتیب لیتراوه‌وه، بیگومان که‌ریک باریکی کتیبی لیتراپتی، لیتیان به‌هره‌مه‌ند نابتی، ئه‌و جووله‌کانه‌ش که‌ پابه‌ند نه‌بوون به‌ته‌وراته‌وه، ته‌شبهه‌کراون به‌که‌ریکی ئاواوه، دوایش فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ کراوه، که‌ به‌ جووله‌که‌کانی لاف لیتده‌ری: دۆستانی خوا بوون، (که‌ جووله‌که‌کان لافی ئه‌وه‌یان لیتده‌دا: تیمه‌ دۆست و نیزیکی خواين و خۆشه‌ویستی خواين)، بفه‌رموئی: ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن دۆستانی خوان مردن به‌ ئاوات بخوازن و، هه‌والیشی پیتده‌دات که‌ به‌ ئاواتی ناخوازن، دواي فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷻ ده‌کات که‌ پیتان بفه‌رموئی: ئه‌و مردنه‌ی لیتی راده‌که‌ن، هه‌ر تووشتان دئی و ده‌گیر دیتنه‌وه‌ بو‌لای خواي زانای په‌نه‌ان و ئاشکراو، هه‌والتان پیتده‌دات به‌وه‌ی ده‌تانکرد، ئنجا ئه‌گه‌ر هه‌والیان پتی بدات، مانای وایه‌ سزاشیان ده‌دات، له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وه‌ خراپانه‌ی ئه‌نجامیان داون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ ١ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَزَكَّيَهُمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٢ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٣ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٤ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٥ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٦ وَلَا يَمْتَنُونَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ٧ قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ وَالْأَشْهَادِ فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٨

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

إبه ناوی خوای به بهزه یی به خشنده، هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له زه ویدایه، خوا به پاک و بی خهوش ده گری، حوکمران (و هه موو شت به ده ست) ی پاک و بیگه ردی زالی کار به جییه ١ نهو (خوا) که سیکه له نیو نه شاره زایان (ی خویندن و نووسین و کتیبه ناسمانیه کان) دا پیغه مبه ریکی له خوین بۆ ناردوون، نایه ته کان بیان به سه ردا ده خوینتته وهو، پاک و چاکیان ده کات و، کتیب و حکمه تیان فیر ده کات، که به دنایای له وه پیش له گومراییه کی ناشکرادا بوون ٢ ههروه ها که سانی دیکه ش له وان، که جاری پنیانه وه به یوه ست نه بوون و، نهو (خوا) زالی کارزانه ٣ نهوه به خششی خوایه

دەیدات بە ھەر کەسێک کە بیهوێ و خواش خواوەن بەخششی مەزنە ④
 وێنە ی ئەوانە ی تەوڕاتیان خرایە کۆل (پێیان سپێرا) دوایی ھەلیان نەگرت
 (کاریان پێ نەکرد) وەک وێنە ی کەرە (بارێک) کتیبان ھەلدەگری (لێیان
 بەھرەمەند نابێ) خراپترین وێنە (حالی) ئەو کۆمەلە یە کە ئایەتەکانی خوا
 بە درۆ دادەنێ و، خواش کۆمەلە ی ستەمکاران راستە پێ ناکات ⑤ (ئە ی
 موخەممەد!) بلێ: ئە ی ئەو کەسانە ی بوونە جوولە کە! ئەگەر پێتان وایە ئێوە
 دۆستانی خوان (وەک لاف لێدەدەن) ئەگەر راستن، مردن بە ئاوات بخوازن
 ⑥ ھەرگیزیش بە ھۆ ی ئەووە کە دەستیان پێشخستووە (لە کوفرو خراپە)
 خۆزگە ی پێ ناخوازن و، خواش بە ستەمکاران زانایە ⑦ بلێ: بێگومان ئەو
 مردنە ی لێی رادەکەن، بە دلناییی پێتان دەگات، دوایی بۆ لای (خوا ی) زانای
 پەنھان و ئاشکرا دەگێر دێتەو، ئنجا ھەوایی ئەو تان پێدەدات کە دەتانکرد
 (و سزاشتان دەدات) ⑧.

ئیکردنەو ی ھەندیک لە وشەکان

(الْمَلِكُ): (الطیري) ئاوا ی مانا دەکات: (الْمَلِكُ الَّذِي لَهُ مُلْكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَسُلْطَانُهُمَا)، (مَلِك) ئەو زاتە یە کە حوکمرانی ی و خواوەنداریە تی دنیاو دواروژی
 بە دەستە و دەستپوێشتوو یە تی ئاندا تەنیا بە دەستی ئەو.

(ملك) دەگونجێ بە: ۱- حوکمران، ۲- فەرمانرەوا، ۳- ھەموو شت بە دەست،
 ۴- خواوەن، مانا بکری.

(الْقُدُّوسُ): (الطَّاهِرُ، الْمُتَزَهُ مِنْ كُلِّ مَا يُضِيفُ إِلَيْهِ الْمُشْرِكُونَ وَيَصِفُونَ بِهِ)
 (قدوس): پاک و بێ خەوش، دوور لە کەم و کوپیی، بێ خەوش لە ھەموو
 ئەو ی ھاوبەش بۆ خوا دانەرە کان پالیدەدەنە لای و ئەو ی پێتاسە دەکەن.

یاخود (الْقُدُوسُ: الْمُنَزَّهَةُ عَنِ النَّقْصِ) بہ دوور گیارو لہ کہم و کورپی، لہ
ہہ لہو پہ لہ.

(الْأُمِّيْنَ): كَوَى (أُمِّيٌّ) يَه (الْأُمِّيُّ: الَّذِي لَا يَفْرَأُ وَلَا يَكْتُبُ)، (أُمِّيٌّ) بہ کوردپی
دہ بیته نہ خویندہوار، تہو کہسہی ناخوینتہوہو نانوسی، (الْأُمِّيْنَ: صَفَةُ
مَوْصُوفٍ مَحْدُوفٍ: النَّاسِ الْأُمِّيِّينَ)، (أُمِّيٌّ): سیفہ تی و ہسفرکراویکی قرتینراوہ،
واتہ: خہ لکیکی نہ خویندہوار.

بہ لام و ہک دوایی باسی دہ کہم (أُمِّيِّينَ) و یرای نہ خویندہواران، نہ شارہ زایانیش
لہ کتیبہ ناسمانیہ کان دہ گرتہوہ، کہ سیکیش خویندہوار نہ بن، ناتوانی لہ
کتیبہ پتیشوہ کان شارہ زا بن.

(وَرَزَقْنَاهُمْ): (الرِّزْقَاءُ: الطَّهَارَةُ وَالنُّمُوُّ وَالصَّلَاحُ)، (رَزَاءُ): بہ مانای پاکسی و گہشہ
کردن و چاک بوون، دی، کہواتہ: (يُرْزَقِيهِمْ) واتہ: پاکیان دہ کات و گہشہ یان
پتدہ دات و چاکیان دہ کات.

(حَمِلُوا الثَّورَةَ): مانا روالہ تیبہ کہی واتہ: تہوراتیان لی بار کرابوو، بہ لام
لیردہا مہ بہ ست تہوہ بہ تہوراتیان لہ کولنرابوو، تہوراتیان پی سپیردرا بوو، بہ
تہورات تہر کردار کرابوون (كُلُّفُوا بِالثَّوْرَةِ).

(أَسْفَارًا): (أَسْفَارُ جَمْعُ سَفَرٍ: الْكِتَابُ الْكَبِيرُ، لِأَنَّهُ يُسْفَرُ عَنِ الْمَعْنَى إِذَا قُرئَ)،
(سَفَرٌ): بہ نووسراویکی گہورہ دہ گوتری، بویہ ش تہو ناوہی لیتراوہ، چونکہ
ہہر کاتیک خویندراہوہ تہو مانایہی تیبداہی روونی دہ کاتہوہ.

زانایان گوتوویانہ: (وَسُمِّيَ السَّفَرُ سَفَرًا، لِأَنَّهُ يُسْفَرُ عَنِ اخْلَاقِ الرُّجَالِ) واتہ:
سہ فہریش بویہ ناوی لیتراوہ سہ فہر لہ زمانی عہرہ ببیدا، چونکہ رہوشتی
پیوان دہر دہ خات، کوردہواری خوشمان گوتوویانہ: (سہ فہرو مامہ لہ سہنگی
مہ حہ کہ).

(فَمَنُواْ الْمَوْتَ): خوزگه به مردن بخوازن، (هَمَّتِ السَّيِّءُ): قَدْرُهُ وَأَحَبُّ أَنْ يَصِيرَ إِلَيْهِ، هَمَّتِ الْحَدِيثُ: اخْتَرَعَهُ وَافْتَعَلَهُ، وَالْأَمْنِيَّةُ: الْبُغْيَةُ وَالْجَمْعُ أَمَانِيٌّ، (هَمَّتِ السَّيِّءُ) واته: نه و شته ی نه ندازه گیری کردو، حه زی کرد بؤی بیی و بؤلای وی بیی، به لأم (هَمَّتِ الْحَدِيثُ) واته: قسه که ی داهیناو هه لیبه ست، (الْأَمْنِيَّةُ) که به (أَمَانِيٌّ) کؤده کرتیه وه، بریتیه له خوزگه و ناوات.

(إِنْ زَعَمْتُمْ): (زَعَمَ يَزْعُمُ زَعْمًا: ظَنُّ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الزُّعْمُ فِي مَا كَانَ بَاطِلًا أَوْ فِيهِ ارْتِيَابٌ، زَعَمَ: اعْتَقَدَ، زَعَمَ: كَذَبَ، زَعَمَ: وَعَدَ)، (زَعَمَ يَزْعُمُ زَعْمًا)، واته: گومانی برد، گومان ده بات، گومان بردن، به لأم به زؤری وشه ی (زَعَمَ): به کارده هیترئی بؤ شتیک که ناراست بی، یا خود دوو دلئی تیدابئی، ههروهها وشه ی (زَعَمَ) به مانای (اعْتَقَدَ) ش دئی، واته: بپروای ابوو، ههروهها (زَعَمَ) به واتای (كَذَّبَ) ش دئی، واته: درؤی کرد، (زَعَمَ) به واتای (وَعَدَ) ش دئی واته: به لاینیدا، به لأم به زؤری به لایندانی ناراست، هه لبه ته به پئی رهوت ده زانرئی نایا (زَعَمَ) لهو شوینه دا به مانای گومانه، یان به مانای درؤیه، یان به مانای بپروا بوون به شتیکه، ده بیی ته ماشای سیاقه که بکری.

مانای گشتیی نایه ته کان

سه ره تا خوا سوره رموی: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته: ده ستیکردنم به ناوی خوایه، مه به ستیش پئی نه وه یه:

- ۱- نه م کاره ته نیا بؤ خوا ده که م.
- ۲- نه م کاره به پئی شه رع ی خوا ده که م.
- ۳- نه م کاره به تواناو یارمه تیی خوای پهروه ردگار ده که م.

۴ - تم کاره بو هینانه دی ره زامه ندی خوا نه جام ده دم.

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه چیه که له ناسمانه کاندایه و، هه چیه که له زه ویدایه، به پاکرتن و بی خه وشی بو خوا راده گه یه نی واته: خوا به پاک ده گری هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی که له زه ویدایه هیه، به گیاندارو بی گیانه وه، به ژیاندارو بی ژیانه وه، شه وهی نیمه ده یزاین و شه وهی نایزاین، هه مووی پاکیی و بی گه ردیی و بیخه وشی خوا، دووری خوا له هه رچی که م و کوپیی و له که و په له وه هه لیه، راده گه یه نی.

﴿أَتْلِكِ الْقُدُوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ نجا خوا ﴿خَوَىٰ بِهِم جُورَ سِيفِهِ وَهَسَفَ دَهَكَاتِ دَهْفَهْرَمُوتِ﴾ خوا حو کمرانی ره ها، یان هه موو شت به ده ست بوویی ره هایه له بووندا، ﴿الْقُدُوسِ﴾ پاک و بیخه وشه ﴿الْعَزِيزِ﴾ بالاده ست و زاله ﴿الْحَكِيمِ﴾ کارزان و کاربه جیه.

دوای شه وه ش خوا ﴿رَاسْتِيهِ كِي مَهْزَن رَادَهْ گَهْ يَهْ نِي كِه بَرِيْتِيَهْ لَه رَهْ وَا نَهْ كَرْدَنِي پِيْغَه مَبَهْ رِي كُوْتَايِي مَوْحَه مَمَهْ د﴾ له نیو گه لیکی نه شاره زا، هه م له خویندن و نووسین، هه م له کتیه پیشووه کان دا: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا يُنَبِّئُهُمْ﴾ (خوا) نهو که سه به که له نیو نه شاره زایه کاندایه ره وانه کراویکی له خویمان نارد، بویه وشه (أمیین) یم وایه به (نه شاره زایان) لیک بدریته وه نهک (نه خوینده واران) چونکه نه شاره زایان واته: نه وانه ی خویندن و نووسین نازانن و، نه وانه ش که شاره زای کتیه پیشووه کان نین، چونکه گه لی عه رب شاره زای کتیه پیشووه کانی که به خاوهن کتیبان درابوون، نه بوون، چ هی جووله که کان، چ هی نه صرانییه کان، چ هی نه وانه ی دیکه ش که خویمان به خاوهن کتیب زانیوه: صابینه، مه جووسی، هه رچی هه ن.

که واته: (أمیین) له راستیدا هه ردو و اتای: نه بوونی خوینده واری (خویندن و نووسین) ده گریته وه، نه بوونی شاره زایی له کتیه پیشووه کانیش ده گریته وه.

ننجا خوا چوار نهر که سهره کیسه که ی پیغهمبری کوتابی ﴿﴾ ده خاته روو:

۱- ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنبِيَّهُ﴾، نهو پیغهمبره ﴿﴾ بۆ نهو خه لکه نه شماره زایه، نایه ته کانی خویان به سهردا ده خوینتته وه، نایه ته کانی نهویان به سهردا ده خوینتته وه، که به دلنیا یی مادام باسی به سهردا خویندرانه وه کرا، مه به ست له نایه ته کانی خوا، پرسته کانی فه رمایشتی خوان، نه گهرنا وشه ی (آیات) له قورناندانا مانای دیکه شی ههن، به لام خویندنه وه، ته نیا بۆ پرسته کانی فه رمایشتی خوا به کار ده هیتری.

۲- ﴿وَرُزِقْتُمْ﴾، ههروه ها پاک و چاکیان ده کات، ﴿يُزَكِّيهِمْ﴾ له (زکاه) وه هاتوه و له نه صلدا (زکاه) به مانای پاکیی دئی و به مانای گه شه کردن دئی و به مانای چاکبوونیش دئی.

۳ و ۴- ﴿وَعَلَّمَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾، کتیب و حکمه تیشیان فیر ده کات، هه ندیک له زانایان کوتوو یانه به تابهت شافیعی (ره حمه تی خوی لی بی) له کتیبه ناوداره که ی خوی (الرسالة) دا که به که مین کتیبی سهر به خوی له زانستی (أصول الفقه) دا، هه ر چه ند ناوی لی نه ناوه (أصول الفقه)، له ویدا کیتاب به قورناندان دادنه و حکمه تیش به سوننه!

بیگومان شافیعی زانایه کی گه وره بووه، به لام هیچ دوو دلیلی له وه دا نیه، که له وه دا نه بیگاوه، چونکه خوا پیتشی باسی قورنانی کرد: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنبِيَّهُ﴾، نایه ته کانی خویان به سهردا ده خوینتته وه، بیگومان نایه ته کان قورناندان، ننجا که ده فه رموی: ﴿وَعَلَّمَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾، به دلنیا یی کتیبیش و حکمه تیش هه ر له تپو نایه ته کانی قورناندان، واته: نهو نایه تانه ی له سهره تاوه به سهریدا خویندنه وه، سئ شتیان به هوی نهو نایه تانه وه، تیدا نه نجام ده دات:

یه که م: ته زکیه یان ده کات.

دوو هه م: کتیبیان فیر ده کات.

سینه: حکمه تیان فیر دهکات.

کهواته: هم تهزکیه بوون، بهرهمی خویندنه وهی تابه ته کانه، هم فیربوونی کتیب، هم فیربوونی حکمهت، کهواته: کتیب و حکمهت نابق قورئان و سوننهت بن، (کتاب) ته گهر ته ماشای قورئان بکهین، به چند واتابه ک هاتوه، به کتیک له واتابه کان بریتیه له نووسین، به کتیک له ناوه کانی قورئانیش بریتیه له (کتاب) له بهر نه وهی نووسراوه، ههروه ها به کتیک له ناوه کانی قورئانه، له بهر نه وهی خویندراوه یه، به لام (کتاب) وپرای نووسین به مانای بهرنامه ش هاتوه، خوای بهرزی مه زن که باسی پیغهمبه ران (عليهم الصلاة والسلام) دهکات له سووره تی (الحديد) دا: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ واته: پیغهمبه رانی خویمان (عليهم الصلاة والسلام) به به لگه روون و ناشکرایه کانه وه ناردوون و، کتیب و تهرازووشمان له گه ل دابه زاندوون، (کتاب) واته: بهرنامه، مهرج نیه له نیو توئی دوو بهرگدا بووبق، خوا بهرنامه ی به پیغهمبه راندا دابه زاندوه، (والميزان) تهرازووه که ش هه ر له نیو بهرنامه که دایه، واته: دادگه ریبه ک که به هوی بهرئوه بردن و جینه جیکردنی کتیبه وه دپته دی، چونکه (میزان) به کتیک له واتابه کانی واته: دادگه ری، هاوسه نگیی، ریک و پیکیی، لیره ش که ده فهرموئی: کتیب و حکمه تیان فیر دهکات، (کتاب) واته: شه ریعهت و بهرنامه، (حکمة) یش واته: کارامه یی و شاره زایی و لیزانی له جینه جیکردنی یاسا کانی شه ریعهتدا، چونکه حکمهت زور پیناسه ی هه ن، به لام باوترین پیناسه ی نه وه یه: (الإصابة في العلم والعمل) پیکان له زانیاری و له کرده وه دا واته: هم زانیاریه کهت راست بن، هم کرده وه که راست بن و به پی زانیاریه که بن، ههروه ها حکمهت به مانای (وَضَعُ الْأَشْيَاءَ فِي مَوَاضِعِهَا الْمُنَاسِبَةِ لَهَا)، دانانی شته کان له شوپته گونجاوه کانی خویناندا، کهواته: ده توائین بلین: حکمهت، واته: کارامه یی و لیزانی له بواری کرده ییدا، له راستییدا نه وه پیناسه یه که له ماناو چه مکی حکمهت زور نیزیکه.

هه‌لّه‌ته تيمه له ته‌فسیری سووره‌تی (الإسراء) دا به ته‌فصیل پیناسه‌ی
حیکمه‌تیمان کردوه، چونکه خوا ﴿۲۲﴾ له سووره‌تی (الإسراء) دا له دوو تویی
هه‌ژده نایه‌ت دا باسی بیست و چوار سیف‌ته ده‌کات له نایه‌ته‌کانی: (۲۲ - ۲۹)،
خوا ﴿۲۳﴾ باسی بیست و چوار سیف‌ته ده‌کات، دوازده‌یان باش و به‌رزو په‌سند،
دوازده‌شیان خراب و ناپه‌سند.

له کو‌تایاندا ده‌فرموی: ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ (الإسراء،
ئه‌وه ئه‌و حیکمه‌ته‌یه که په‌روه‌ردگارت بو‌ی سروش کردووی.

که‌واته: حیکمه‌تیش هه‌ر له نیتو قور‌ئاندا‌یه‌و له ده‌روه‌ی قور‌ئان نیه،
خوا ﴿۲۴﴾ دوا‌ی خسته‌ن‌پرووی بیست و چوار (۲۴) خه‌سل‌ته دوازده‌یان باش و
دوازده‌شیان خراب، ئه‌وه هه‌مووی ناو ده‌نئ حیکمه‌ت، که‌واته: حیکمه‌ت
یانی: پازانه‌وه به‌ خه‌سل‌ته به‌رزو جوانه‌کان و، بزار‌کران و پاک‌کرانه‌وه له
خه‌سل‌ته نزم و په‌سته‌کان.

له راستییدا له ئه‌نجامی هه‌کیم بووندا، مرو‌ف‌ی وای لئ دئ پازاوه بی به
سیف‌ته به‌رزه‌کان و، پاک بی له سیف‌ته نزم و خراپه‌کان، بو‌یه ده‌ش‌گون‌جئ
بئین: مه‌به‌ست له (کتاب) واته: به‌رنامه، هه‌لا‌ل و هه‌رام و یاسایه‌کان،
حیکمه‌تیش واته: ره‌وشت و ئاکاره به‌رزو جوانه‌کان که به‌یترینه دی و، خوو و
خده نزم و په‌سته‌کانیش دووریان لئ بکری و مرو‌ف‌ی خو‌ییان لئ بزار بکات.

﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (إِنْ) لیره‌دا بو‌ جه‌ختکردن (تاکید)ه
واته: به‌ به‌لگه‌ی ئه‌و (ل)ه‌ی دوا‌یی دئ: (لَفِي) ئه‌و (ل)ه‌ ئه‌م (إِنْ)ه، له (إِنْ)
النافیه) جیا ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر (ل)ه‌که‌ی له‌سه‌ر نه‌بووا‌یه‌و بو‌ لا‌بردن
(نفي) بووا‌یه، مانایه‌که‌ی ئاوا ده‌بوو: (وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ)، پیشت
نه‌بوون له گوم‌رایی ئاشکرادا، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌م (إِنْ)ه، (مُحَقَّقَةً)‌یه له
(مُثَقَّلَةً) بو‌ جه‌ختکردنه‌وه‌یه واته: به‌ دنیایی پیشت له گوم‌راییه‌کی ئاشکرادا
بوون، ئنجا هه‌ندی‌ک له ته‌فسیره‌کان ئاویان لیکداوه‌ته‌وه: هه‌رچه‌نده پیشت له

گومرای ناسکرادا بوون، به لّام به دنیایی مه به ست له (إن لیره دا هر چه نده نیه، به لّکو یانی: بیگومان پیشتر له گومرای ناسکرادا بوون، هه لّه ته نه م ته عبیره لیره دا هاتوهو، له سووره تی (آل عمران) دا هاتوهو، له چند شویتینکدا خوا ﴿﴾ دووباره ی کردۆته وه که به دنیایی نه وانه ی پیغه مبه ری کۆتایان ﴿﴾ بۆ ره وانه کرا پیشتر له گومرایه کی ناسکرادا بوون.

تجنا نایا پیغه مبه ری کۆتای موحه ممه د ﴿﴾ ته نیا بۆ نه و گه له ی نه شاره زا بوون، هه م له خویندن و نووسین، هه م له کتیبه پیشوووه کان دا، ته نیا بۆ نه وانی ناروده که مه به ست پتی گه لی عه ره به؟ نه خیر! ﴿﴾ **وَأَخْرَجْنَا لَهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا يَهُودَ**، که ساتیکی دیکه ش له وان واته: که ساتیکی دیکه له وان له گه لی عه ره ب له جیله کانی دیکه که دین، نه وه واتایه کی، یا خود: ﴿﴾ **وَأَخْرَجْنَا لَهُمْ**، که ساتیکی دیکه له وان واته: له نه شاره زایه کان، چ له خویندن و، نووسین چ له کتیبه پیشوووه کان، ﴿﴾ **لَمَّا يَلْحَقُوا يَهُودَ**، جار ی پینانه وه په یوه ست نه بوون، که مه به ست پتی گه لانی دیکه یه، که دوایی له و باره وه فه رمایشتیکی پیغه مبه ر ﴿﴾ دینین که تاماره ده کات بۆ گه لی فارس، که گه لی فارسیش نه و کاته خویندن و نووسینان بووه به زۆری، به لّام نه شاره زا بوون له کتیبه پیشوووه کان، ﴿﴾ **وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ**، نه و (خوا) یش زالی کار به جیبه.

﴿﴾ **ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ**، نا نه وه ش به خششی خواجه ده یدات به هه ر که سیک بیه وئ، واته: نه و وه حی و په یامه که خوا دایه زاننده بۆ سه ر پیغه مبه ری خاتم ﴿﴾ به خششی خواجه ده یدات به هه ر که سیک بیه وئ، نه مه بۆ به ره ر چدانه وه ی جووله که کانه که پیمان وابوو پیغه مبه رایه تی ته نیا له یتو نه واندا فه تیه وه، ته نیا بۆ نه وان قۆر خکراوه، خوا ده فه رموئ: نه خیر! نه وه به خششی خواجه ده یدات به هه ر که سیک بیه وئ، مه به ست نه وه یه، نه ک مه به ست نه وه بئ نه و رتی راست گرتنه، به خششی خواجه ده یدات به هه ر که سیک بیه وئ، هه لّه ته نه و واتایه ش هه لّده گری، به لّام به پتی ره وت (سیاق)

دهزاین که لیره‌دا مه‌بست ناردنی پیغهمبه‌ری خاتمه **﴿﴾** و پیدانی تهو به‌نامه‌ی کۆتاییه‌یه پیی، **﴿﴾** **﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾**، خواش خاوه‌نی به‌خششی مه‌زنه، واته: به‌خششه‌که‌ی هه‌ر شه‌وه نیه که کاتی خۆی داویه‌ته موسا **﴿﴾** و پیغهمبه‌رانی دیکه‌ی به‌نوو ئیسرائیل، که کۆتاییه‌که‌یان عیسا **﴿﴾** بووه، به‌لکو به‌خششی خوا مه‌زنه و به‌شی که‌لی عه‌ر دیشی لی ماوه‌ته‌وه، که پیغهمبه‌ری کۆتایان تیدا هه‌لبژی‌ری بۆ هه‌موو مروّقایه‌تی.

ئنجا خوا **﴿﴾** دیته سه‌ر باسی جووله‌که‌کان: **﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾**، وینه‌ی نه‌وانه‌ی ته‌ورا‌تیان له کۆلترا بوو، واته: پی سپردرا بوو، دوا‌یی هه‌لیان نه‌گرت، کاریان پی نه‌کردو پیته‌وه پابه‌ند نه‌بوون، **﴿كَمَثَلِ الْجَحْمَارِ﴾**، وه‌ک وینه‌ی گویدری‌ژه، **﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾**، (أَسْقَار) کۆی (سفره)، واته: نووسراو، (أسفار) واته: کۆمه‌له نووسراویک، کۆمه‌له کتیبیک هه‌لده‌گری (لئیراون)، دیاره‌که‌ر نه‌گه‌ر باره کتیبیکی به‌کۆله‌وه پی، لیان به‌هره‌مه‌ند نابن.

﴿بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، واته: (بئس المثل مثل الذين كذبوا بآيات الله)، خراپ‌ترین وینه وینه‌ی شه‌و کۆمه‌له‌یه که نایه‌ته‌کانی خاویان به‌درو داناون، **﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾**، خواش کۆمه‌لی سته‌مکاران به‌تامانج ناگه‌یه‌نی، راسته‌رییان ناکات، چونکه سته‌میان کردوه، (ظالم) که به (ظالمین) یان (ظالمون) کۆ ده‌کرته‌وه ناوی بکه‌ر (اسم فاعل)ه، سته‌میان کردوه و له نه‌جامی سته‌م کردنه‌که‌یاندا - که یه‌که‌مین سته‌میان شه‌ویه که پابه‌ند نین به‌به‌نامه‌ی خواوه - خوا به‌تامانجیان ناگه‌یه‌نی و راسته‌رییان ناکات، نه‌ک (لایه‌دی) به‌مانای شه‌وه پی: (پینمایان ناکات) خوا زالم و مه‌زالموم، چاک و خراب، هه‌موویانی رینمایي کردوون.

﴿قُلْ بَيِّنَاتٍ لِّلَّذِينَ هَادُوا إِن رَّعَمْتُمْ أَنكُم أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، جووله‌که‌کان زۆر لافی شه‌ویان لی ده‌دا (نه‌صرانییه‌کانیش

هه‌روا) که دۆست و نیزیکانی خوان، وه‌ک خوا له سووره‌تی (المائدة) دا لئی گیارونه‌وه: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَانِيَّةُ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّونَهُ ۗ﴾ (المائدة) جووله‌که‌وه نه‌صرانییه‌کان گوتیان: ئیمه کورانی خواو خوښه‌ویستانی خواین واته: ئیمه وه‌ک چۆن بابیک کورپی خوئی خوښده‌وی، خوا ناوا ئیمه‌ی خوښده‌وی، هه‌له‌ته له‌وی خوا ﷺ به‌رپه‌رچیان ده‌داته‌وه، تنجا لی‌ره ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ بَنَاتِنَا مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾، بلی: ته‌ی نه‌وانه‌ی بوونه جووله‌که! ﴿إِنْ رَعَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ أُولَئِكَ يَلَهُ مِنْ دُونِ النَّاسِ﴾، نه‌گه‌ر پیتان وایه (به‌ه‌له‌و درۆ) که ئیوه دۆستانی خوان جگه له‌خه‌ک و به‌س ئیوه دۆستی خوان و، دۆستایه‌تی خوا له‌سه‌ر ئیوه تاپوو قۆرخکراوه، ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ده‌جا مردن به‌ئاوات بخوازن، نه‌گه‌ر له‌راستانن، چونکه که‌سیک دۆستی خوا بی و بزانی خوا دۆستیه‌تی و یه‌کسه‌ر ده‌بیاته به‌هه‌شتی، له‌مردن ناترسی.

﴿وَلَا يَسْتَوُونَ ۗ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ﴾، هه‌رگیزیش به‌هوی نه‌وه‌وه که ده‌سته‌کانیان پێشیانخستوه - له‌کوفرو تاوان و خراپه - هه‌رگیز مردن به‌ئاوات ناخوازن، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾، خواش به‌سته‌مکاران زانایه.

له‌کو‌تایی دا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنْ أَلَمْتُ أَلَّذِي تَفْرُونَ مِنْهُ﴾، پیتان بلی: به‌دنیایی نه‌و مردنه‌ی لئی راده‌که‌ن، له‌به‌ری هه‌ل‌دین، ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، مسۆگه‌ر پیتان ده‌گات (پیکه‌یشتووتانه) واته: به‌دواتانه‌وه‌یه‌وه ده‌تانگری، ﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ وَالشَّهِيدِ﴾، دواپی ده‌گپه‌رینه‌وه بو‌لای زانی په‌نه‌هان و تاشکرا، که خویه ﷺ، ﴿فِيئْتِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، تنجا هه‌والتان پیده‌دات به‌وه‌ی کردووتانه، هه‌م نه‌و لاف لیدان و درۆ ده‌له‌سه‌یه که به‌س ئیوه دۆستی خوان، هه‌م په‌روا نه‌کردنتان پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ به‌بیانویی نه‌وه‌که له‌گه‌لی جووله‌که‌یه‌وه، هه‌م بازگانیکردنتان به‌دینه‌وه‌وه، خواردنی دنیا له‌په‌نای دیندا، هه‌موو نه‌و کرده‌وه خراپانه‌تان هه‌والتان پیده‌دات، که هه‌والیشی پیتان واته: سزاتان ده‌دات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

به پاکیرانی خوا له لایه ن هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له زه ویدایه و، تیرد رانی پیغه مبه ریک ﷻ له نیو خه لکتیکی نه خوینده وارو نه شاره زادا، ههروه ها کومه لانتیکی دیکه ش که دوایی پینانه وه په یوه ست ده بن، که نایه ته کانی خویان به سه ردا ده خوینتته وه و، ته زکیه یان ده کات و کتیب و حکمه تیشیان فیر ده کات، ئه و پله ی پیغه مبه رایه تییه ش به خششی خوییه به هه ر که سیک ییه وئ ده ییه خشن:

خوا ده فهرموئ: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝۱﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۲﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝۴﴾

شیکردنه وه ی ئه م نایه تانه، له دوازده برگه دا:

(۱) - ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه ر چیه که له ناسمانه کان و هه ر چیه که له زه و دایه، خوا به پاک ده گری، پتیشتریش ئه م رسته یه و وینه ی ئه و رسته یه مانا مانا کردوه، له سه ره تای سووره تی (الحدید)، به لام له وئ به کرداری رابردوو، ههروه ها له سه ره تای سووره تی (الحشر) و له سه ره تای سووره تی (الصف) داو، له سه ره تای ئه م سووره ته ش دا وئرای سووره تی (التغابن)، به م ته عبیره هاتوه: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له

زهویدا ههیه، به پاکگرتن بۆ خوا رادهگهینن، خوا به پاک و بِن خهوش دهگری، واته: له رابردوودا ههرچی بووه ههیه خوی به پاکگرتووه، بۆ تیتساو داهاتووش به ههمان شیوه.

(۲) - ﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، حوکمرانی پاکی زالی کارزان، ئەم چوار وشهیه ههم به (رَفَع)، خویندراونهوه وهک تیتسا خویندمنهوه: (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ههروهها خویندراویشنهوه: (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)، ئەو کاته مانای وایه دهگپردرینهوه بۆ سهر (له)، ئەگهر به (الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) یش، بن، ئەو کاته رستهکه دهست پیکردنهوهی تازه (استئناف)یه، واته: خوا حوکمرانی رهاو ههموو شت به دهست بووی رهایه، ﴿الْقُدُّوسِ﴾، پاک و بِن ههله دوور له کم و کوپیی، ﴿الْعَزِيزِ﴾، زال و بالادهست ﴿الْحَكِيمِ﴾، کاربهجی، وشهیه (قُدُّوس) یش به (قُدُّوس) یش، ههر خویندراوتهوه: (قُدُّوس و قُدُّوس)، ههر دووکیان به مانای زۆر پاک و بِن خهوش و دوور له کم و کوپیی، ئنجا دواى ئەوهی خوا به پاکگیرانی خۆی له له لایهن ههرچی له ئاسمانهکان و ههرچی له زهویدا ههیه، راکه یاندو، خۆی پیناسه کرد بهو چوار سیفته سه رهکییه که حوکمرانی رهایه، پاک و بیکه رده، بالادهسته، کارزانه، دهقه رموی:

(۳) - ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾، ئەو (خوایه) ئەو کهسهیه له تیو نهشاره زایه کاندا له خۆیان رهاوه کراویکی بۆ ناروون، ﴿الْأُمِّيِّينَ﴾، سیفتهی وهسفرکراویکی قرتیزاوه، یانی: (الْأُنَّاسُ الْأُمِّيِّينَ)، یان (الْقَوْمُ الْأُمِّيِّينَ)، که سانیکی نهشاره زایه، یاخود کۆمهله نهشاره زایه که، ئنجا وهک پیتیش گوتم: (أُمِّي)، ئەو مانایهیه ههیه: (الَّذِي لَا يَقْرَأُ وَلَا يَكْتُبُ)، ئەوه کهسهیه نه ده خوینتهوه وه نه ده شنوووسی، به لام و پیرای ئەوه: (الْأُمِّيُّ: الَّذِي لَيْسَ لَهُ كِتَابٌ سَمَاوِيٌّ) و (لَيْسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ بِالْكِتَابِ السَّمَاوِيِّ)، (الْأُمِّيُّ)، واته: که سیک که کتیبی ئاسمانی له بهر دهستی نیه، یاخود: زانیاری نیه به کتیبه ئاسمانیهکان، به ههر دوو پیناسه کهش: گهلی عه ربه ههم زۆربه یان نه خویندارهوار بوون، خویندن و نووسینیان نه بوو و، نهشاره زاش بوون له کتیبه پیتشووهکان، به کتیبه

تاسمانییه کانیس نه‌شاره‌زا بوون و کتیبی تاسمانیان له‌برده‌ستدا نه‌بوو و، نه‌وانه‌ش که له‌بهر ده‌ستی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کاندا هه‌بوون، به‌زۆری لیبان بیتاگاو نه‌شاره‌زا بوون.

بۆیه‌ش جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه ده‌که‌مه‌وه که ﴿الْأَمِیْن﴾، ته‌نیا بریتی نیه له‌که‌سانیک که خویندن و نووسینیان نیه، به‌لکو وێرای نه‌و واتایه، نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نتی: که‌سانیک که شاره‌زا نین له‌کتیبه‌ تاسمانییه‌کان، چونکه‌ خوای کاربه‌جی به‌لئی سه‌ره‌تا موحه‌مه‌دی ﴿﴾ له‌تێو گه‌لی عه‌ره‌بدا نارد، که به‌هه‌ردوو واتایه‌که (أمین) بوون، واته: هه‌م خویندن و نووسینیان نه‌بوو به‌زۆری و، هه‌م شاره‌زاش نه‌بوون له‌کتیبه‌ تاسمانییه‌کان، به‌لام وێرای وان، پیغه‌مبه‌ری کۆتایی بۆ گهلانی دیکه‌شی ناردوه، که خویندن و نووسینیان بووه، وه‌ک یۆنان و رۆم و فارس و چین و نه‌وانی دیکه‌ش، ئنجا نه‌گه‌ر (أَمِیْن)، به‌نه‌شاره‌زایانیش له‌کتیبه‌ تاسمانییه‌کان لیک‌بده‌ینه‌وه، وێرای نه‌خوینده‌واران، نه‌و کاته (أَمِیْن)، نه‌وانیش ده‌گریته‌وه، چونکه‌ دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ﴾، واته: که‌سانیکی دیکه‌ش له‌و نه‌شاره‌زایانه، ﴿لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، وه‌ک جارێ پێیانه‌وه په‌یوه‌ست نه‌بوون و، به‌لگه‌شمان نه‌ویه که پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ وه‌ک دوایی باس ده‌که‌ین، ناماژه‌ ده‌کات به‌سه‌لمانی فارسیی، که ده‌فه‌رموی: له‌گه‌لی نه‌مه‌ن، نه‌وانیش دیا‌ره‌ وانه‌بوون وه‌ک گه‌لی عه‌ره‌ب، که به‌زۆری نه‌خوینده‌وار بن و خویندن و نووسینیان نه‌بی، به‌لام به‌دلنایی گه‌لی فارسیش و گه‌له‌کانی دیکه‌ش، له‌کتیبه‌ تاسمانییه‌کان نه‌شاره‌زا بوون.

ئنجا هه‌ر له‌قورئانیشدا: (أَمِیْن)، به‌مانای که‌سانیک که شاره‌زایی کتیبی تاسمانی نین، به‌کارهاتوه، بۆ وێنه:

له‌سووره‌تی (آل عمران) دا، جووله‌که‌کان خوا ﴿﴾ لیبان ده‌گریته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنُ بِقِطَارِ يُودِدُ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ

إِنْ تَأْمَنُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمْنِ سَكِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾، واته: له خاوهن كتيبان ههيه، نه گهر بيكه يه نه ميندار به سهر قينتارنك (واته: پرى پيستىك زىرو زيو) هوه ته تسليمت ده كاته هوه ده پيارى زى و، هه شيانه نه گهر بيكه يه نه ميندار به سهر دينارنكه هوه (پارچه زىرنك كه تهو كاته ديناريان پى گوتوه، هى رومه كان) پيت ناسپيرته هوه، مه گهر هه ميشه به سهر يه هوه چاودى ربى، نه وىش به هوى نه وه هوه كه ده يانگوت: تيمه هيچ گونا همان ناكاتى به نسبت نه شاره زايان (أْمِين) هوه، له حالتك كه ده شزانن درو به ناوى خواوه ده كهن. (أْمِين)، ده گونجى مه به ست پى نه بوونى خوئندن و نووسين بى و، ده شكونجى مه به ست ته وه بى كه تيمه شاره زاي كتيبى خوايين، به لام نه وان نه شاره زان له كتيبى خوا، تيمه خاوهن كتيبين و نه وان كتيبان نيه، هه رويه ش دوايى خوا ﷺ هه ره له م سووره ته موباره كه دا - وهك ده يگه به نى - جووله كه كان نه وان هيان كه راست نه بوون له گهل دينه كه ي خوئاندا، ته شبيهيان ده كات به كه ريكه هوه كه بارىكى كتيبان لى تراوه! يانى: تىوه كتيبان هه يه، به لام له كتيبه كه تان به هره مهنده بوون و، كارتان پى نه كرده، وهك چوئن كه ريك له وه كتيبه ي له سهر پشتيه تى به هره مهنده نابى، كه واته: خوئان به كتيبه كه هه لمه كيشن كه پيه هوه پابه نده نه بوون.

ئجا نيا تهو پيغهمبهره ﷺ كه يه كه مجار له تىو گه لى عه رهب داو، دوايى بو هه موو مروقا به تى تىردراوه، چ نه ريكى پيسپيردراوه؟

٤- ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَن يَنْبَأَهُ﴾، نابه ته كانى (خوا) يان به سهر دا ده خوئنيته هوه، ته م نابه ته موباره كه به م نپوه روكه هوه له چوار شوئى ديكه ي قورئاندا هاتوه:

٢٠١- له سووره تى (البقرة)، له دوو شوئاندا.

٣- له سووره تى (آل عمران) دا.

۴- لیره شدا، تیمه پیشتیش له کاتی تهفسیرکردنی سووره ته کانی (البقرة و آل عمران) دا، قسه مان له باره یی ئەم نایه ته موباره که وه کردوه، که واته: **خَوَا** له چوار شوینی قورئاندا: (البقرة)، دوو شوین و (آل عمران)، شوینیک و، سووره تی (الجمعة) ش شوینیک، ئه رکه کانی پیغمبهری **خَوَا** له م چوار شته دا کورت و پوخت ده کاته وه:

ئهرکی یه که م: نایه ته کانی ئەو (خوا) یان به سه ردا ده خوینتیه وه، که به دلنایایی مه به ست پیی قورئانه.

ئهرکی دووه م:

۵- **﴿وَزَكِيَّهِمْ﴾** ههروهه ته زکیه یان ده کات، (تزکیه) پیشت گومان له (زکاء) هوه هاتوه، هه مانای پاکیی، هه م گه شه کردن، هه م چاکبوونیش، ده گه یه نئ: (الطَّهَّارَةُ وَالنُّمُو وَالصَّلَاح)، که واته: **﴿وَزَكِيَّهِمْ﴾** یانی: پاکیان ده کات و، گه شه یان پنده داو، چاکیان ده کات.

ئهرکی سێیه م:

۶- **﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾** ههروهه کتیبیان فیر ده کات، پیشت گومان: شافیعی ره حمه تی خوی لی بی و زوریک له زانایان به لاسایی کردنه وه ی ئەو، گوتوو یانه: (الکِتَاب)، یانی: (القرآن)، و (الحِکْمَة)، یانی: (السُّنَّة)! به لأم به راستیی نه یان پیکاه، چونکه (کِتَاب) پیشت باسی کرا، وه ک له مانا گشتیه که یدا، گومان: **﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنِيبُوهُ﴾**، نایه ته کانی خوا کتیبه که یه تی و قورئانه که یه تی.

﴿وَزَكِيَّهِمْ﴾ پاک و چاکیان ده کات، واته: به و نایه تانه پاک و چاکیان ده کات، **﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾** (کِتَاب) یان فیر ده کات، ئەو (کِتَاب) ه نابی مه به ست پیی قورئان بی، ئەوه کتیبی به سه ردا خویندنه وه، خویندنه وه که شی بریتیه له فیرکردنیشیان و، پی پاک و چاککردنیشیان به و کتیبه، مانای وایه له سه ر ناستی تاکیی، پاکیان ده کات و چاکیان ده کات.

به لَام ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾، له سهر ناستی کۆمه ل و کۆمه لکایه ک بهرنامه یان فیر ده کات، (کِتَاب)، به مانای بهرنامه دی، له قورئاندا (کِتَاب)، به چهند واتایه ک هاتوه، به لَام مانای سه ره کیی بریتیه له بهرنامه، خوی پهره وردگار که ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ الشوری، واته: ناوا له لایه ن خۆمانه وه پروو حیكمان بو تو نارد، پروو حه که بریتیه له قورئان (ئهی موحه ممه د ﴿﴾! نه تده زانی، نه کتیب چییه و نه بهرنامه چییه، واته: بهو شیوه یه خوی پهره وردگار ده یه وی، نه ک خواناسی، چونکه پیغه مبه ری خاتهم ﴿﴾ له سهر پاکترین زگماک و فیتره تی خواناسی بووه، خوی ناسیوه، به لَام ئیمانی نه زانیوه، به به لگه ی ئه وه که هه تا خوا ﴿﴾ قورئانی بو سروش نه کردوه و نه یکردو ته پیغه مبه ر، ری راستگر توو نه بووه، ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾ الضحی، (خوا) تو ی بینیی به ون بوو، یا خود به که سیك که به ری ئی نه ده زانی، ری پیشاندا ی.

(۷) - ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾، ههروه ها حیکمه تیشیان فیر ده کات، حیکمه تیش بریتیه له پیکان له قسه و له کرده و دا، واته: ئه و بهرنامه و شه ریعه ته که هه ر ئایه ته کان گرتوو یانه ته خۆیان، له پرووی کۆمه لایه تی و ری کخستنی ژبانی کۆمه لگاوه، ده بی به شیوه یه کی لیزانانه و کارامانه، جیبه جی بگری و ئه وه پی ده گوتری: حیکمه ت، واته: پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ و برای ئه وه ی شه ریعه ت و حه لال و حه پام و یاساکانی فیر کردوون، چۆنیه تی لیزانانه و کارامانه ی جیبه جی کردنی ئه و یاسایانه شی فیر کردوون، ئنجا حیکمه ت چ به وه پیناسه بگری: (الإِصَابَةُ فِي الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، پیکان له زانیاری و له کرده و دا، چ به چۆنیه تی جیبه جی کردنی شه ریعه ت، پیناسه بگری، چ به ئه ده ب و په وشته به رزو جوانه کان و خۆ بی رازاندنه وه یان و خۆ پاک کردنه وه و خۆ بزار کردن له خوو خه صلته خراپ و نزمه کان، وه ک له ته فسیری سووره تی (الإِسْرَاءِ) دا، به ته فصیل باس مان کردوه، که خوا ﴿﴾ له هه ژده ئایه ته کانی: (۲۲ - ۳۹) دا، باسی بیست و چوار خه صلته ده کات، دوازه دیان به رزو پاک و چاکن و په سه ندن و، دوازه دیان خراپ و نزم و ناپه سه ند،

دوایی ده‌فهرموی: ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ (۲۱) تا نه و بیست و چوار خصلته‌ته، نه و حکیمه‌ته‌یه که بۆمان سروش کردووی.

که‌واته: حکیمه‌تیش هه‌ر ده‌که‌وئته‌وه تئو کتیب، بۆیه نه‌گه‌ر بشلئین: حکیمه‌ت‌واته: رازئیرانه‌وه به‌سیفه‌ته به‌رزو په‌سه‌نده‌کان و، بژار کران له‌خوو خراب و نزم و ناپه‌سه‌نده‌کان له‌سه‌ر ئاستی کۆمه‌لگا، مانای وایه شتیکی راست و دروستمان گوتوه.

بۆیه نه‌و چوار نه‌رکه‌ی پئغه‌مبه‌ری خاتهم ﴿﴾ ده‌بئ ئاوا ته‌ماشای بکریئن، که له‌چوار شوئینی قورئاندا، هاتوون و، جئی سه‌رنجیشه له‌هه‌ر چوار شوئینه‌که‌دا: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمُ أَن يُبَيِّنْ لَهُمْ﴾ نایه‌ته‌کانی خوايان به‌سه‌ردا ده‌خوئینته‌وه، له‌پیشه‌وه‌یه، چونکه بناغی دینداری و مسوئله‌مانه‌تی راست و دروست، دوای به‌سه‌ردا خوئیندرانه‌وه‌و حالیی بوون له‌نایه‌ته‌کانی خوا، دئته‌دی، شایانی باسه له‌و چوار شوئینانه‌ش له‌سئ شوئینان سه‌رده‌تا باسی ته‌زکیه‌ کراوه‌و پئشخراوه، چونکه دوای ئاشنا‌بوون به‌نایه‌ته‌کانی خوا، ئنجا ده‌گونجئ مروؤفا وه‌ک تاک خوئی پاک و چاک بکات و پاکیی و چاکیی به‌وه‌ ده‌بئ پئشئ بووناسیبه‌کی راست و دروست، ئنجا ئیمان و عه‌قیده‌یه‌کی ساغ و پاک، ئنجا خوا په‌رستیبه‌کی باش، ئنجا ته‌قوا، ئنجا په‌وشت و سیفه‌ته‌ جوانه‌کان، له‌خوذا به‌ئیرینه‌دی و، سیفه‌ته‌ خراپه‌کان له‌خوذا لابیرئن، دوای خوئینده‌وه‌ی نایه‌تان، ئنجا باسی ته‌زکیه‌ کراوه‌ له‌سئ شوئیندا، به‌لام له‌یه‌ک شوئیندا فئیرکردنی کتیب و حکیمه‌ت پئش ته‌زکیه‌ خراوه، به‌لام گرنگ نه‌وه‌یه هه‌میشه به‌سه‌ردا خوئیندرانه‌وه‌ی نایه‌ته‌کان له‌پیشه‌وه‌یه، یانی: قوئاغی یه‌که‌می دینداری، بریتیه له‌تئگه‌یشتن له‌نایه‌ته‌کانی خوا، قوئاغی دووهم بریتیه له‌کارلئککردنی تاکه‌کان له‌گه‌ل نه‌و نایه‌تانه‌دا، تاکو پاک و چاک بن، پاک بن له‌سیفه‌ته‌ نزم و خراپه‌کان و بژار بکریئن و، بپرازئنه‌وه به‌سیفه‌ته‌ به‌رزو په‌سه‌نده‌کان له‌سه‌ر ئاستی تاکه‌کان، به‌لام نایا دینداری به‌س نه‌وه‌یه که ئیمه‌ چهند تاکیکی پاک

و چاکمان ھەبن، بەھۆی کارلىكکردن لەگەڵ ئايەتەکان داو، پاک و چاک بوون لە ھەموو ڕووەکانەو: بووناسی، ئیمان و عەقیدە، پەرسەش، پەروەشت و ئاكار؟ نەخپەر بەلکو دوایى دىندارى دەبى لە کۆمەلگایە کدا بەرجەستە بى، ئنجا کە ناوی کۆمەلگا و مىللەت ھىنا، پىويستى بە بەرنامە ھەيە، بۆيە دوایى يەكسەر دەفەرموى: ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ﴾، پىغەمبەرى خوا بەرنامەيان فېر دەکات، ھەلبەتە بەرنامە (کتاب) ەكەش ھەر لە ئىو ئايەتەکاندايە واتە: ئەو دەستوور و ياسايانەى ژيانى سياسى و ئابورى و کۆمەلایەتى، کۆمەلگایان پى رېک دەخرى، ھەر لە ئىو ئايەتەکان دان.

﴿وَالْحِكْمَةَ﴾، ھەروەھا حىکمەتەشيان فېر دەکات، کە برىتە لە جىيە جىکردنى ئەو شەرىعەتە بە شىوئەيەك کە شەرىعەت خۆى فەرمانى پىکردو، بە شىوئەيەكى لىزانانە و کارامانە و دەستايانە، ياخود ھەم کتیب و بەرنامەيان فېر دەکات، ھەم ئەدەب و پەروەشتە بەرزو پەسەندو جوانەکانيان فېر دەکات، کە مامەلەى پى لە ئىو خۆيانداو لە ئىو خەلکدا بکەن.

بەم شىوئەيە وەك دەبنىن: رىزبەندىيەكى زۆر لۆژىكى (ترىب منطقي)، لە ئايەتەکاندا ديارە: پىشى ئايەتەکان دەخوئندرنەو، کە بەدلىيى مەبەست ئەو ئەيە ئايەتەکان تەنيا بخوئندرنەو و ھىچى دى! بەلکو واتە: فېريان دەکات و تىيان دەگەيەنى، چونکە ئەوان ھەر کە ئايەتەکانيان بەسەردا خوئندراونەو، ھالى بوون و تىيان گەيشتون، مەگەر لە وشەيەك، لە تەعبىر رېک تىنەگەى بن، پىغەمبەرى خوا ﷺ پۆى ڕوون کردبنەو، ئەگەرنا قورئان پۆ خۆى ڕوونە پۆ کەسېک شارەزای زمانى عەرەبى بى.

کەواتە: قۆناغى يەكەم: بەسەردا خوئندرانەوئى ئايەتەکانە، واتە: شارەزا بوون لە قورئان، يانى: شارەزا بوون لە ڕووى بووناسىيەو، لە ڕووى ئيمان و عەقیدەو، لە ڕووى پەرسەشەکانەو، لە ڕووى ھەموو ئەوشتانەو کە بە

تاك جيبه جي ده كرتين. نجا قوناغى دووهم: بریتیه له تهزکیه بوون، تهزکیه یان دهکات، یانی: پاک و چاکیان دهکات و کارلیکیان پی دهکات له گه لّ نایه ته کاندای، که له نه نجامی کارلیککردن له گه لّ نایه ته کاندای پاک ده بن له سیفته نزم و خراپه کان و، ده رازترینه وه به سیفته به رزو چاکه کان، نهمه وهک تاکه کان.

دواییش له سه ر ناستی کۆمه لگا، دوو قوناغ ده میتین، سیته م: شه ریعت و به رنامه یهک هه بی نهو کۆمه لگایه پیته وه پابه ندبی، هه لال و هه رام و سنوره کان و یاساکان و، ریکخستنی ژیان و گوزه رانیان. چواره م: قوناغیکی دیکه بریتیه له رازترانه وهی نهو کۆمه لگایه، به سیفته و نه ده به به رزه کان و، بزار کرانیان له سیفته نزم و خراپه کان، که خوا ﷻ نه وهی له سوورپی (الإسراء) دا، ناوناهه حکمهت، وهک پیشتتر باسمان کرد.

۸- ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به دلنیا ییشن له وه پیش له گومراییه کی روون دابوون. پیشتتر گوتمان: (إِنْ: مُخَفَّفَةٌ مِنَ الْمُتَقَلَّةِ)، به به لگهی هه بوونی (J)، له خه به ره که یدا: به دلنیا یی نه وان له وه پیش له گومراییه کی ناشکرادا بوون، نهمه چ به نسبت گه لی عه ره به وه، چ به نسبت گه لانی دیکه شه وه که دوایی هاتوونه نیو نیسلامه وه، پیشتتر له گومراییدا بوون، هه رچه نده له رووی کلتووری و فه ره نگییه وه، یان له رووی فیکرو فه له سه فه وه، بو وینه: یۆنانیه کان، رۆم و فارس، میزۆپۆتامیا، خه لکی له شوینه کانی دیکه خو یان به رۆشنبیر زانیبن، به لام له راستییدا له گومراییه کی ناشکرادا بوون، له وه رووه وه که له رووی بووناسییه وه له رووی نیمان و عه قیده وه، له رووی په رستشه کانه وه، له رووی ئابووورییه وه، له رووی کۆمه لایه تییه وه، له رووی سیاسی و ئیداره دانی ولاته وه، له گومرایی و له تاریکیایندا بوون.

نجا که ده فه رموی:

۹- ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ که سانیکی دیکه ش له وان که جار ی پیتان نه گه بیشتوون، که ده فه رموی: ﴿مِنْهُمْ﴾، نهمه سی واتایان هه لده گری:

۱- هر له عه‌رهبان، له عه‌رهبه نه‌شاره‌زایه‌کان، له خویندن و نووسین و، له کتیبه ناسمانییه‌کانیشدا.

۲- له نه‌شاره‌زایه‌کان، تنجا چ له خویندن و نووسین دا، چ له کتیبه پئشووه‌کانداو، له عه‌رهبان و له جگه‌له‌عه‌رهبان.

۳- له مسولمانان، تنجا عه‌رهب بن، یان له جگه‌له‌عه‌رهب بن، چونکه دواى نه‌وهی نه‌وانیش دینه نیو ئیسلامه‌وه ده‌بنه به‌شیک لهو کومه‌له‌ی به‌هوی ئیمان‌هوه بوونه مسولمان، به‌هوی قورنان و هاتنه نیو ئیمان و ئیسلامه‌وه، هر که‌سیکی دیکه‌ش له گه‌لانی دیکه، ده‌بنه به‌شیک له‌وان و به‌شیک له ئومه‌تی پیغه‌مبهری کۆتایی ﷺ.

(۱۰) - ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، نه‌و بالاده‌ستی کاربه‌جییه، واته: خوا ﷺ بالاده‌سته‌و کارزانیسه.

(۱۱) - ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾، نه‌وه‌ش به‌خششی خواجه ده‌یدات، به هر که‌سیک بیه‌وی، (ذٰلك) ده‌گونجن بچیته‌وه بو نه‌و هیدایه‌ت و نوورو به‌ره‌که‌ته‌ی پیغه‌مبهری خاتم ﷺ ده‌بیته هوی په‌یداکردنی و گه‌یاندنی له نیو گه‌لی عه‌رهب و جگه‌له‌عه‌رهبدا، به‌لام به‌پیی سیاقه‌که زیاتر وا پئده‌چئ (ذٰلك) مه‌به‌ست پئی پله‌ی پیغه‌مبهرایه‌تی بن، ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِ نَا رَسُولًا مِّنْهُمْ﴾، واته: نه‌و ناردنه‌ی خوا ﷺ بو پیغه‌مبهریک له نیو نه‌شاره‌زایه‌کاندا، نه‌وه به‌خششی خواجه ده‌یدات به هر که‌سی بیه‌وی.

(۱۲) - ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾، خواش خاوه‌ن به‌خششی مه‌زنه، نه‌مه ناماژه‌یه به جووله‌که‌کان و، به نه‌فامدانا‌نیان، کاتیک بیان واپوو پیغه‌مبهرایه‌تی له نیو نه‌واندا قورخه، هر بویه‌ش پروایان به پیغه‌مبهری کۆتایی نه‌هینا، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که ته‌ورات فه‌رمانی پئکردوون، وه‌ک کاتی خوی له ته‌فسیری نایه‌تی ژماره (۱۵۷)ی، سوورپه‌تی (الأعراف) دا، لهو باره‌وه کورته باسیکمان کرد، که ئیستاش له په‌یمانی کۆندا به ته‌ورات و

کتیبه‌کانی دیکه‌شه‌وه، هه‌روه‌ک له په‌یمانی نوئی (چوار تینجیله‌کان و نه‌وانی دیکه‌ش) دا تیس‌تاش نامازه هه‌ن به‌وه که پی‌تغه‌مبه‌رانی پێ‌شوو (علیهم الصلاة والسلام)، فه‌رمانیان کردوه به‌گه‌له‌کانیان: هه‌ر کاتیک پی‌تغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د هات، هه‌موو شتی‌کتان بۆ‌روون ده‌کاته‌وه، نه‌و له‌گه‌لتان ده‌بێ تا کۆتایی زه‌مان و پوژگار، هه‌رچه‌نده ته‌و‌پاتیش وای پێ‌گوتن، به‌لام جووله‌که‌کان ب‌روایان پێ نه‌هینا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی موحه‌مه‌د ﴿پی‌تغه‌مبه‌ری کۆتایی، چاوه‌رێ بوون له‌گه‌لی جووله‌که‌بێ له‌به‌نوو ئیس‌رائیل بێ.

ئج‌ا که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، ر‌ایه‌ک هه‌یه ده‌لئ: ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾، ناگ‌پ‌دری‌ته‌وه سه‌ر ﴿الْأُمِّيَّتِينَ﴾، چونکه ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾ (نه‌وانی دیکه) ته‌وه ده‌خ‌وازی که نه‌وانه‌ی دوایی دێن ج‌یا‌بن، له (أ‌م‌ی‌ن) بۆیه نه‌وانی دیکه، ج‌که‌له: ﴿الْأُمِّيَّتِينَ﴾ ده‌گ‌ری‌ته‌وه‌و یانی: نه‌وانه‌ی خوێندن و نووس‌ینیان هه‌یه، یاخ‌ود نه‌وانه‌ی شاره‌زان له‌کتیبه‌ناس‌مانییه‌کان، ئج‌ا ل‌یره‌دا ته‌وه‌ دوو نه‌گه‌ری هه‌ن:

أ- ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ﴾، ده‌گ‌پ‌دری‌ته‌وه بۆ ﴿عَلَيْهِمْ﴾، که ده‌فه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ﴾، پی‌تغه‌مبه‌ری خوا ﴿يَسْأَلُوا﴾ نایه‌ته‌کانی خوا به‌سه‌ر ﴿الْأُمِّيَّتِينَ﴾ ب‌ش‌دا، ده‌خ‌وێن‌یت‌ته‌وه ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾، به‌سه‌ر نه‌وانی دیکه‌ش‌دا ده‌خ‌وێن‌یت‌ته‌وه، که مه‌رج نیه له ﴿الْأُمِّيَّتِينَ﴾ ب‌ن، واته: بۆ لای نه‌وانیش هه‌ر په‌وانه‌ک‌راوه، و‌پ‌رای نه‌وه‌ی بۆ لای عه‌رهبه نه‌شاره‌زاو نه‌خ‌وێند‌ه‌واره‌کان، په‌وانه‌ک‌راوه بۆ لای نه‌وانی دیکه‌ش په‌وانه‌ک‌راوه.

ب- ته‌گه‌ریشی هه‌یه که ﴿وَأَخْرَيْنَ﴾، به‌رکاری له‌گه‌ل (مَفْعُول مَعَهُ)، بێ (و)که، بۆ له‌گه‌ل‌دا بوون بێ و نه‌و کاته‌ ناوای ل‌ید‌یت‌ته‌وه: ﴿يَتْلُوا عَلَى الْأُمِّيِّينَ آيَاتِنَا مَعَ آخِرِينَ﴾، ئج‌ا نه‌و کاته ده‌گ‌ونج‌ ب‌کو‌ترئ: ﴿يَتْلُوا عَلَى آخِرِينَ﴾، (وَيُزَيِّ آخِرِينَ)، (ويعلم الكتاب والحكمة آخِرِينَ)، هه‌ر س‌ی کاره‌کان ده‌گ‌ونج‌ئ ته‌وه ب‌گه‌ر‌یت‌ته‌وه سه‌ریان با له‌وباره‌وه نه‌م س‌ی ده‌قه ب‌ئ‌نین:

١- پی‌تغه‌مبه‌ر ﴿﴾ له‌ فه‌رمایش‌تی‌ک‌دا فه‌رم‌وو‌یه‌تی: ﴿إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسِبُ﴾ (أ‌خ‌رجه البخاری ١٩١٣، و‌مسلم: ٧٦١، ع‌ن اب‌ن عم‌ر ر‌ض‌ی الله ع‌ن‌ه‌م‌ا).

واته: تیمه کومه لکایه کین نه خوینده وارین، نانوسین و حساب ناکهین، (واته: به قه لهم به لکو به په نجان حساب ده کین، مه بهستی پی حاله تی گشتی نهوسای گه لی عه رهب بووه).

نجا نایا کین نهوانه دوا پی پیمان ده گن؟ لهوباره وهش ثم ده قه هه یه:

۲- [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: «كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ نَزَلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ فَتَلَاهَا، فَلَمَّا بَلَغَ: ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، قَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِنَا؟ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ وَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ بِالْأُرْيَا لَنَالَهُ رِجَالٌ مِنْ هَؤُلَاءِ] (أخرجه البخاري: ۴۸۹۷، ومسلم: ۲۵۴۶، والترمذي: ۳۳۱۰، ۳۹۳۳، والنسائي: ۶۱۲).

واته: نه بوو هورده پره (خوا لئی رازی پی) ده لی: له خزمهت پیغه مبهردا دانیشتوون، کاتیک سووره تی (الجمعة) ی بو دابه زی و خویندیوه، کاتیک گه یشته نهو نایه ته: ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، که سانیکیش لهوان که جاری پیمان نه گه یشتوون، پیاو تیک گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا! نهوانه کین که جاری پیمان نه گه یشتوون؟ پیغه مبه ریش دهمستی له سه ر شانی سه لمانی فارسی، داناو فهرمووی: سویند به وهی گیانی منی به دهسته نه گه ر نیمان به نه ستیره ی کو و تهرارووه پی، پیاوانتیک له مانه دهستی ده گه یه نن، (واته: مه بهست پی گه لی فارسه، هه لبه ته گه لی فارس نهو کاته ته عبیریان کردوه له گه لی جگه له عه رهب و فارس و تورک و کورد و به ربه رو هه موو گه لانی دیکه یان گرتوته وه). هه ر لهوباره وهش ثم فهرمووده ش هه یه:

۳- [لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الْأُرْيَا لَذَهَبَ بِهِ رِجَالٌ مِنْ فَارِسَ، أَوْ قَالَ مِنْ أُنْبَاءِ فَارِسَ] (أخرجه مسلم: ۲۵۴۶)، نه گه ر نیمان له لای سووره ییا بووایه، (سووره ییا نه ستیره ی کوو تهراروو واته: به نه ستیرانیشه وه بووایه، هینده بهرز بووایه)، پیاوانتیک له گه لی فارس یا خود فهرمووی: له پو له کانی گه لی فارس ده ستیان ده گه باندی، هه لبه ته وه ک گوتمان: مه بهست له گه لی فارس نهو کاته، گه لانی جگه له عه رهب بووه، واته: فارس و جگه له فارس).

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

باسی جووله‌که‌کان که تهوراتیان پتدراو پی سپتدرا، به‌لام پشتگوئیان خست و، وینه بو هینانه‌وه‌یان به که‌ریک باریک کتیبی لئیرابن، نجا فهرانکردن به پیغه‌مبه‌ری خوا **﴿۵﴾** که به جووله‌که‌کان بلی: نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن له تپوه‌ه‌موو خه‌لکدا، تپوه‌دۆستانی خوان، مردن به خۆزگه‌ بخوازن و، هه‌والدانیس که هه‌رگیز خۆزگه‌ی پیناخوازن به‌هۆی کرده‌وه خراپه‌کانیانه‌وه‌وه، پتیراگه‌یاندنیان که نه‌و مردنه‌ی لئی راده‌که‌ن، هه‌ر ده‌یانگاتی و ده‌یانگرتی و لئی ده‌رباز نابن و، ده‌گپدرینه‌وه بو لای خوی زانی په‌نهان و ناشکرا:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّوْا أَلْمُوتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَسْمُنُونَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ أَلْمُوتَ الَّذِي تَفْرُوتَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَيْقِكُمْ ثُمَّ تَرُدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ وَالشَّهَادَةُ فَبَيْنَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم، ئایه‌تانە، له سیزده‌ برگه‌دا:

(۱) - ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾ وینه‌ی ئەوانه‌ی تهوراتیان له کۆل‌رابوو، به‌لام هه‌لیاننه‌گرت، وه‌ک که‌ریکه‌ کتیبی هه‌لگرتوو.

پتیشتر باسما‌نکرد که یه‌کیک له‌و شتانه‌ی جووله‌که‌کان به‌ تابه‌ت و، خاوه‌ن کتیبه‌کان به‌گشتی شانازیان پتپوه‌ ده‌کرد، ئەوه‌یه‌ که خاوه‌ن کتیبین، به‌ تابه‌ت شانازیان به‌سه‌ر گه‌لی عه‌ره‌بدا ده‌کرد که تپوه (أمی‌ن): ﴿قَالُوا﴾

لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ ﴿۷۵﴾ آل عمران، ئەمە ھەم جوولەكەكان و ھەم نەصرانییەكانیش، وایان دەگوت، واتە: تێمە بەھۆی سەتەمکردن لە (أمی) یەكانەو، پێی گلهییمان نایەتە سەر، وەك لە سوورەتی (آل عمران) دا، خوا فرمویەتی.

ئەجە خوا ﷻ لە ئایەتی پێشیدا باسی ئەوێ کرد فرموی: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱﴾﴾، ئا ئەو بەخششی خوا یە دەیدات بە ھەر كەسێك یەھۆی، خوا خاوەن بەخششی مەزنە، واتە: ئەو پلە ی پێغەمبەرایەتی بەخششی خوا یەو میراتی ھیچ نەتەو یەك نیە، لەسەر ھیچ كۆمەلگایەك فەتیس نەكراو، لەسەر ھیچ نەتەو یەك تاپۆ نەكراو، بەلكو بەخششی خوا یە، دەیدات بە ھەر كەسێك كە یەھۆی، چونكە جوولەكەكان پێیان نەگوترا بوو پێغەمبەری كۆتایی لەوان بێ، لە تەورات و لە پەیمانێ كۆن دا، بە نەسبەت نەصرانییەكانیشەو لە پەیمانێ نوێ دا، لە ئینجیل دا ھەوایان پێدراو پێغەمبەری كۆتایی دێ، بەلام نەگوتراو لە بەنوو ئیسرائیلە، بەلام بە ھەر حال ئەوان وەك دەمارگیرییەك بۆ دینە تێكدراو كە ی خۆیان گوتیان: مادام پێغەمبەری كۆتایی لە ئێو گەلی عەرەبدا ھاتو، كە ئەوان گەلی عەرەبیان بەدواكەوتوو و نەشارەزاو نەخوێندەوار دادەناو خۆیان بە خاوەن كتیب و شارەزا دەزانی، خۆیان لە ئاستێكی بەرزتر لەوان تەمasha دەكرد، بۆیە كاتێك پێغەمبەری كۆتایی لە ئێو گەلی عەرەبدا ھات، ھەرچەندە زانیان ئەو ئەو پێغەمبەرە كۆتاییەكە ھەوایی پێدراو، نیشانەكانی ھەموو لەویدا ھەن، بەلام دەمارگیریی و بەرزو ھەندی ناشەری ئێیان نەگەراو، دەست و پێی بەستن لەبەردەم بڕوا پێھێنانیدا، خواش ﷻ لێرەدا كە دەفرموی: وئە ی ئەوانە ی تەوراتیان پێدرا بوو دوایی ھەلیانەگرت^(۱).

(۱) (خَمَلُوا)، یانی: (كَلَّفُوا)، واتە: تەوراتیان پێدرا بوو و پێی ئەركدار كرابوون، جێبەجێ بكەن و پێشەو پابەند كرابوون، بەلام ھەلیانەگرت و پێشەو پابەند نەبوون.

﴿ كَمَثَلِ الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ﴾، وهك كه رِيك وايه بارِيكي كَتِيْب

ليْتِرابِن، ته مه دوو تامانج ده پِيكِي:

يه كه م: ته ي جووله كه كان! خُوْتان به نه وه وه هه لَمه كِيْشَن كه خاوه ن كَتِيْبِن، خاوه ن ته وِراتِن، چونكه پِيْه وه پا به ن نه بوون.

دو وه م: هُوْش دارييدانيشه به مسوْلَمَانان كه تِيْوه ش ته ي مسوْلَمَانِيْه! خوا پِيْغِه مبه ري كوْتا يي له تِيْوتاندا نار دوه، به تاي به ت گه لي عه رَه ب و، دوا يي نه و گه لانه ي دي كه كه له تِيْمَان هِيْتَان دا به وان په يوه ست ده بن و به هه موويان تُوْممه تي تِيْسَلَام پِيْكَدِيْنِن، وريا بن ته ي تُوْممه تي تِيْسَلَام! وهك تُوْممه ته پِيْشوو ه كان مه كه ن، تِيْوه سه روه ري پِيْغِه مبه ران (عليه وَاٰلِهِمْ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام)، و دوا يين فه رما ييش تي خوا، ته و او ترين فه رما ييش تي خوا له و روه وه كه په يوه نديي به مرُوْفا نه وه هه يه، چونكه خوا فه رما ييش ته كاني دي كه ي بُوْ قُوْنا غِيْتي كي ديار يي كراو، بُوْ گه لِيكي ديار يي كراو، بُوْ كا تِيكي ديار يي كراو فه رمو و بوون، نه گه ر ته وِرات بوو، نه گه ر صوحو ف ي تِيْبراهيم بوو، نه گه ر زه بووري داوود بوو، نه گه ر تِينجي لي عيسا بوو، نه گه ر كَتِيْبه كاني دي كه بوون، به لَام قورناني وهك دوا فه رما ييش تي خُوْ ي بُوْ هه موو مرُوْفا يه تِيي فه رمو وه له هه موو كوْمه لُكايه كاندا، به درِيْزايي رُوْزگارو، به پانايي زه مين، بُوْيه ته و فه رما ييش ته ي كه كوْتا يين فه رما ييش ته، گش تگير تر وه چاره سه ري هه موو كيْشه كاني مرُوْفا يه تِيي تِيْدا دانرا وه، وه لَام ي هه موو پرس ياره كاني مرُوْفا يه تِيي تِيْدا ره چاو كرا وه، تِيْوه ش وهك جووله كه كان مه كه ن په ن له وان وه ر بگرن، نه چن پِيْتَان و ايي كه هه ر پِيْدراني كَتِيْب بُوْ خُوْ ي ته و او، به لُكو ده بِيْ نه و كَتِيْبه كاري پِيْ بَكْرِيْ و لِي به هره مه ن بن، نُنجا ماناي وايه هه ق ي هه لگرتي نه و كَتِيْبه تان دا وه.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ اَعْدَاءُ لِلّٰهِ وَرِجْسًا لِّمَنْ خَلَقَ الْاِنْسَانَ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ اَعْدَاءُ لِلّٰهِ ﴾، خرا پ ترين وِيْنه، وِيْنه ي كوْمه لِيْكه كه نايه ته كاني خوايان به درُوْ داناون، ﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ اَعْدَاءُ لِلّٰهِ ﴾، كرداري سه رزه نش ته (فَعَلِ الدَّمْرَ)، وهك (سَاءَ)، ياني: (سَاءَ حَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيَاتِ اللّٰهِ)، خرا پ ترين حال حَالِيْ نه و كوْمه لِيْه، كه نايه ته كاني خوايان به درُوْ دانان.

۳- ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، خواش كۆمەللى ستمكاران به نامانچ ناگەيەنچ، لىرەدا ھىدايەت به ماناي رىي پيشاندان نىه، چونكە خوا رىي پيشانى ھەموويان داوھ، بەلكو لىرەدا ھىدايەت به ماناي راستە رىي كۆردن و به نامانچ گەياندە، خوا كۆمەللى ستمكاران به نامانچ ناگەيەنچ، چونكە ئەوان نامادە نەبوون ئەو رىيە راستەي خوا پيشانى داون بىگرنەبەر، لىرەدا پرسىارىك دەكرى: بۆچى خوا ﴿﴾ لەنىو ھەموو ناژەلاندنا وىنەي به كەر ھىناوھتەوھ؟

(فخر الدين الرازي) كە ھەندىك جار تىيىنىسى و سەرنجى وردى ھەن، لە تەفسىرەكەي خۆي (التفسير الكبير) دا^(۱)، كە بە (مفاتيح الغيب) يش، ناسراوھ دەلىق: لەبەر پىنج ھۆكاران خواي كاربەجى لىرەدا نمونەي به كەر ھىناوھتەوھ، لەنىو ھەموو ناژەلەكاندا، نە ئەسپ و نە بارگىن و نە ھىسترو نەفيل و نە گاو... ھتد: **يەكەم:** لەبەر ئەوھى كەر لە بارھەلگرتندا باوترە، واتە: كەر ھەم ناژەللىكى جىھاننەيە لە ھەموو شوپنەكانى دنىادا ھەيەو، باوترىشە بۆ بارھەلگرتن.

دووھم: لەبەر ئەوھى ئەو كەودەنيەي لە كەردا ھەيە، لە ناژەللى دىكەدا نىه، كەر بۆ خۆي وىنەي پى دەھىترىتەوھ بە نەفامىي و، ئەگەر بوىسترى كەسىك زۆر بە نەفام و كەودەن داىرتى، دەگوترى: فلانكەس دەلىق كەرە، يان كەرە، يان كەرايەتەي ھەيە.

سىيەم: لەبەر ئەوھى گويدرىژ (كەر)، لە ھەموو ناژەلەكانى دىكە دەستەمۆترە مندالىك دەتوانى باري لىينى و زۆر ملكەچە.

چوارەم: لەبەر ئەوھى بارلىتانى كەر ئاساترە لە بارلىتانى ئەسپ و تىسترو ماين و گاو فيل و ئەوانە، كەر ئاساتر بار دەكرى گەورە بچووك دەتوانى باري بگەن.

پىنجەم: رەچاو كۆردنى پىكەوھ گونجاويى بىژەكان ئەویش يەككىكە لە رووھكانى رەوانبىژى، لىرەشدا وشەي: ﴿أَسْفَارًا﴾، لەگەل (جمار) دا، دىتەوھو ئاوازەكەيان پىكەوھ گونجاوھ.

که ده فهرموی: ﴿بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ (الزمخشری) ده لئ: مانا که ی ناوایه: وینه ی خراپترین کۆمه ل، وینه ی نهو کۆمه له یه که نایه ته کانی خویان به درۆ داناوه.

هه ندیکیش ده لئین: خراپترین وینه نهو وینه یه، که تیمه بو نهو کۆمه له ی نایه ته کانی خویان به درۆ داناوه، هیناومانه ته وه.

وشه ی: ﴿سَمَّ﴾ که ده فهرموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الصَّالَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ (للترأخی الرئیسی)، بو به دوا داهاتنی پله پله ییه، چونکه نه وه که پابه ند نه بوون به ته و پاته وه، زیاتر جیی سه رسوپرمانه له هه لگرتنی ته و پات و له پیسپیردرانی ته و پات، پیسپیردرانی ته و پات گرنگه، به لام نه وه که هه لیانه گرتوه و پییه وه پابه ند نه بوون گرنگتره و زیاتر جیی سه رسوپرمانه، نه لزه مه خشه ری له هه ندیک له زانایانه وه له باره ی نه م نایه ته موباره که وه ده لئ: خوا ﴿﴾ له سن نایه تی نه م سوورته موباره که دا، جووله که کانی به درۆ خستوونه وه:

یه که م: شانازیانکرد به وه وه که نه وان دۆستانی خوان له نیو هه موو خه لکدا و خو شه ویستانی خوان، خواش ﴿﴾ فه رموی: ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۶) مردن به ناوات بخوازن، نه که ر راست ده که ن دۆست و خو شه ویستی خوان، له نیو هه موو مرو فایه تی دا نابی له مردنی بترسین، به لکو ده بی به دوایدا عه ودال بن و بکه رین.

دوه م: شانازیان ده کردو ده یانگوت: تیمه خاوه ن کتیبین، به لام خه لکی دیکه کتیبی نیه، خواش ﴿﴾ ته شبیهی کردن به که ریکه وه که باریکی کتیبی هه لگرتین، واته: به لئ: نیوه خاوه ن کتیبین، به لام کار به کتیه کانتان نا که ن، له بواری بروا هینان به پیغه مبه ری کۆتاییدا ﴿﴾ هه لبه ته هه ر له پش نه وه شدا لادان و هه له وه په له تان زور بوو، به لام نهو هه له یان له هه موو هه له کانی دیکه یان گه وره تر بوو که نه صلن به قسه ی مووساشیان

عَلَيْهِمَا الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ)، ههواياندابوو كه له دواى ئەوان پيغه مبهري كووتايى دى و، ده بى پرواى پيئينن و شوئى بكهون.

سييه م: شانازيان بهووه ده كرد كه ئەوان پوژى شهمهيان ههيه ههروهك نهصرانييه كانيش په كشمهيان ههيه، خواش ﴿١٦٦﴾ پوژى جومعه شى بو مسولمانان دانا، له بهرامبر شه ممهى جووله كان و په كشمه ممهى نهصرانيياندا.

تنجا خوا ﴿١٦٧﴾ به پيغه مبهري خاتهم ﴿١٦٨﴾ ده فهرموئى:

٤- ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ ﴿٦﴾، بلى: ئەى ئەوانهى بوونه جووله كه، ﴿الَّذِينَ هَادُوا﴾، يانى: (الَّذِينَ صَارُوا يَهُودًا)، ياخود: ﴿الَّذِينَ هَادُوا﴾ (الَّذِينَ تَابُوا)، ئەوانهى كاتى خوئى (باب و باپيرانتان) گهراونهوه بو لاي خوا، له سووره تى (الأعراف) دا، ده فهرموئى: ﴿إِنَّا هَدْنَا إِلَيْكَ﴾ ﴿١٦٦﴾، تيمه گهراينهوه بو لات، به لام (هادوا)، ديسان يانى: ئەوانهى بوونه جووله كه بلى: ئەى ئەوانهى بوونه جووله كه! يان ئەى ئەوانهى كاتى خوئى (باب و باپيرانتان) گهراونهوه بو لاي خوا!

٥- ﴿إِنْ رَعَيْتُمْ أَمْرًا أُولَئِكَ لَلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ﴾، نه گه ر پيتان وايه تيوه دوستانى خوان له نيو هه موو خه لكد، جيا له خه لك، تيوه دوستانى خوان، واته: له نيو هه موو مروفايه تييدا ته نها تيوه دوست و خو شه ويست و نيزيكى خوان، چونكه جووله كه كان ئەو لافهيان ليدهدا، ههروه ها نهصرانييه كانيش وهك خوا ﴿١٦٩﴾ له سووره تى (المائدة) دا، لى كبراونهوه: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبْتُوهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ﴾ ﴿١٨﴾، جووله كه كان و نهصرانييه كان گو تيان: تيمه دوستانى خواو خو شه ويستانى خواين (خوا ده فهرموئى): بلى: ئەى بوچى به هوى گونا هه كاتانه وه سزاتان ددها، كه به دانپيدا هيتانى خو يان به تايبهت له په يمانى كوند زور هاتوه كه خوا سزاي جووله كه كاني داوه له سه ر گونا هه كانيان، تنجا نه گه ر دوست و خو شه ويستى خوان، بوچى خوا سزاتان ددها؟ ليره ش ده فهرموئى: ئەى

موحه ممد ﷺ! پیمان بلی: نه گهر تپتانه وایه، گومانتان وایه، وا خه یال ده کهن، که دوستانی خواو نیزیکانی خوان له نپو هه موو مرو قایه تپیدا.

۶- ﴿فَتَمَنَّا الْمَوْتَ إِنْ كُنَّمُ صَادِقِينَ﴾، نه گهر تپوه له راستان، مردن به تاوات بخوازن، (الطبري)، مانای نه م رسته یی تاوا هیناوه: ﴿فَتَمَنَّا الْمَوْتَ﴾، ده لی: ﴿فَتَمَنَّا الْمَوْتَ﴾، واته: مردن به تاوات بخوازن، تا کو ناسووده بن و ده ربا زبن، له خهم و خه فته و گرفتاریه کانی ژبانی دنیاو، بچن بو نپو نازو نیعمه تی باخه کانی به هه شت به هوی مردنه وه.

خواش ﷺ پتسوه خته هه و آل به پتغه مبه ر ده داو ده فهرموی:

۷- ﴿وَلَا يَسْمَنُونَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ﴾، هه رگیزش مردن به تاوات ناخوازن، به هوی نه وه وه که ده سته کانیان پتشیان خستوه، نه وه ی ده سته کانیان پتشیان خستوه له گو پنی کتیبی خواو کوفرو شیرک و سته م و تاوان و خراپه کاری، به تایهت نه و بیبروایی و سته م و خراپه یی به رجه سته بووه له بر و نه هینانیان دا به پتغه مبه ری کو تایی، دوا پتغه مبه ری خواو هه لگری دوا په یامی خوا، خوا ﷺ ته عبیریکی هیناوه زور گشتگیر بن، بو هه موو نه وانه.

۸- ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾، خواش به سته مکاران زانایه، نه و سته مکارانه ی هه موو نه و جو ره سته مانه یان له خو یاندا کو کردوونه وه، کاتی خو ی نه زیه تدانی مووسا ﷺ، به نسبت باب و باپیرانیان، نجا گو پنی کتیبی خوا بو نه وه ی له گه ل به رزه ونه ندیه ناشه رعیه کانی خو یاندا بیگونجینن، دوا یی نه و هه موو سته م و خراپه و لادان و تاوانه ی له نپو خو یانداو له نپو خه لکدا کردوویانه، که کو تایه که شیان بریتی بوو له دژایه تپیان بو پتغه مبه ری کو تایی ﷺ، و، بوونه په رچ له ری په یامه که یداو فیل و پیلان کپران له دژی.

له کو تایی دا خوا ده فهرموی:

۹- ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، پنیان بلی: نهو مردنه‌ی لئی راده‌کهن، ههر پیتان ده‌گات.

۱۰- ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، به‌دنیایی پنگه‌یشتوو و پیوه په‌یوه‌ستتانه، (ف)، لیره‌دا بو سزا (جزاء)‌یه چونکه (الذی)، مانای مهرج ده‌گه‌یه‌تی و جهزا ده‌خوازی، ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ﴾، بلی: نهو مردنه‌ی لئی راده‌کهن، ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾، یانی: (إِنْ فَرَرْتُمْ، فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ)، نه‌گهر لئی رابه‌کن نه‌وه به‌دنیایی ده‌تانگری و پنگه‌یشتووی تیوویه.

۱۱- ﴿ثُمَّ رُدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، دوایی ده‌گپ‌درینه‌وه بو لای زانای په‌نهان و ناشکرا، نجا که ده‌گه‌رینه‌وه بو لای خوابه‌ک ﴿﴾ که په‌نهانیس وه‌ک ناشکرا ده‌زانی، نهو کاته:

۱۲- ﴿فَيُنشِئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، نجا هه‌والتان پیده‌دا به‌وه‌ی کاتی خو‌ی نه‌نجام‌تانداوه و کردووتانه، که هه‌والیشی پیدان، مانای وایه سزایان ده‌دا له‌سه‌ر خرابه‌کانیان، هه‌روه‌ک چو‌ن نه‌گهر چاکه‌یان هه‌بن، پاداشتیان ده‌داته‌وه، بیگومان له‌سه‌ر خرابه‌کانیشیان سزایان ده‌دا، لیره‌دا نه‌م نایه‌ته موباره‌که، شیوه‌ی نایه‌تی ژماره (۹۶) ی، سووره‌تی (البقرة) ده‌گات که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَنَجْذِبَهُمْ إِلَىٰ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرَحِّبٍ بِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ (۹۶) واته: جووله‌که‌کان ده‌بینی له‌هه‌موو که‌س سوورترن له‌سه‌ر ژیان، ههر جو‌ره ژیان‌تیک بی، ته‌نانه‌ت له‌وانه‌ش که هاوبه‌شیان بو خوا داناوه، یه‌کینکیان به‌ئاوات ده‌خوازی که هه‌زار سال بژی، نه‌گهر هه‌زار سالیس بژی، نه‌وه لادهری نابی له‌سزای خوا ﴿﴾ و، خوا بینهری نه‌وه‌یه که ده‌یکهن.

شایانی باسه: له‌سووره‌تی (البقرة)‌دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنْ يَسْتَمُوهُ﴾، به‌لام لیره‌ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَسْتَمُوهُ﴾، نه‌گهر سه‌رنج بده‌ین، بو‌مان ده‌رده‌که‌وی

بوی و هوکاری چپیه که لهوی به (لن)، هیناویه‌تی و لیره به (لای) لابر دن
 (نفی) لهوی ده‌فهرموی: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ أَلْدَارُ الْأَخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِكَةً
 مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۱﴾، (نه‌ی موحه‌ممه‌د
 ﴿۹۱﴾! پیشان بفرموی: نه‌گه‌ر مه‌نزل‌گای کۆتایی له لای خوا، تاییه‌ته به تیوه‌وه،
 جیا له هه‌موو خه‌لک، (مه‌نزل‌گای کۆتایی، واته: به‌هه‌شت) نه‌گه‌ر له راستان
 مردن به ئاوات بخوازن، ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ﴾، هه‌رگیزیش
 به ئاواتی ناخوازن به‌هوی ئه‌وه‌وه که ده‌سته‌کانیان پیشیان خسته‌وه، ﴿وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۹۲﴾، خواش زانیه به سته‌مکاران، لهوی به وشه‌ی (لن)،
 هیناویه‌تی واته: هه‌رگیز ئه‌و مردنه به ئاوات ناخوازن، به‌لام لیره ده‌فهرموی:
 ﴿وَلَا يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۹۲﴾، جیاوازی
 (لن) یش له‌گه‌ل (لا)، ئه‌وه‌یه‌که هه‌ردووکیان بو لابر دن، به‌لام (لن)،
 جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی زیاتری تیدایه، واته: هه‌رگیز مردن به ئاوات ناخوازن، زانیان
 ده‌لین: نه‌و جیاوازی‌هه‌ش (لن)، له سووره‌تی (البقرة) داو (لا)، له سووره‌تی
 (الجمعة) دا، حکمه‌ته‌که‌ی ئه‌وه‌یه له سووره‌تی (البقرة) دا، خوا ﴿۹۲﴾ له سیاق‌یکدا
 نه‌وه‌ی هیناوه که باسی کۆمه‌لێک له خراپه‌کاری گه‌لی جووله‌که ده‌کات،
 په‌وته‌که لهوی به‌مجۆره‌یه: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
 مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ
 قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
 فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۸۹﴾ بِسْمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعَثْنَا أَنْ نُزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
 بِعَضْبٍ عَلَىٰ عَضْبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِيتٌ ﴿۹۰﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ وَآيَاتُ الْفُجُورِ وَمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
 مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فِيمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

﴿۱۱﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ﴿۱۲﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ يَقُورًا وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمْ
الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَنْسَا يَا مَعْرُكُم بِهِ إِيْمَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾

تنجا دوايي خوا ده فہر موی: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ
اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿۱۱﴾ وَلَنْ
يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۱۲﴾

کہواتہ: لہ (البقرۃ) دا (لن) لہ سیاقیکدا ہاتوہ کہ خراپہ کاری و ستم و
لادانہ کانی گہلی جوولہ کہی زور باسکردوہ، تنجا کومہ لیک خواہنی تہ و ہموو
لادان و تاوان و خراپہ کاریانہ بن، بیگومان ہر گیز مردن بہ ثاوات ناخوازن،
بہ لام لیرہ دا لہ سوورہ تی (الجمعة) دا، بویہ وشہی (لا)، ہاتوہ، چونکہ زور
لہ خراپہ کاریہ کانیان باس نہ کراون، لہ کتیبی خواش دا کاتیک پیتیک، وشہیہ ک
بہ پیتیک یان وشہیہ کی دیکہ بگوردرئی و لہ شوینی دابزئی، بیگومان ہی
نہینسی و حکمہت نیہ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✧ درسی دوووم ✧

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له سن نایه‌تی کۆتایی سووره‌تی (الجمعة) پیک دئی، نایه‌ته‌کانی (۹ - ۱۱)، لهو سن نایه‌ته موباره‌که‌دا، خوا ﷺ بانگی بروداران ده‌کات، که ههر کاتیک بانگکران بۆ نوژی جومعه، له رۆژی جومعه‌دا به گورج و گۆیی و خیرایی و گرنگی پیدانه‌وه به‌رهو یادی خوا بچن، نه‌وه بۆ تیوه باشره نه‌گهر بزنان.

دوایش ده‌فرموی: ههر کات نوژه‌که ته‌واو بوو، به زه‌ویدا بلاو بن و برۆن و له به‌خششی خوا داوا‌بکه‌ن، واته: وه‌ک جووله‌که‌کان مه‌که‌ن، رۆژی شه‌مه‌که رۆژی پشوودانیانه، هیچ کارنکی تیدا ناکه‌ن، به‌لکو تیوه تاکو بانگ ده‌دات، بۆتان هه‌یه خهریکی کرین و فرۆشتن و کارو کاسبیی بن و دواي نوژه‌که‌ش دیسان دووباره تیهه‌ل‌بچنه‌وه و ده‌ست به‌کار بنه‌وه.

نجا باسی رووداوێک ده‌کات که پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ رۆژیک له حالیک دا له‌سه‌ر مینه‌ر و تاری داوه، کاروانیکی بازرگانی هاتۆته‌وه، خه‌لکیش ماوه‌یه‌ک بووه چاوه‌پرسی هاتنه‌وه‌ی نه‌و کاروانه‌ بوون، له‌به‌ر نه‌وه‌ی زادو زه‌خیره‌و پیداو‌یستیه‌کانی پی بوون و له‌شامه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه، ئیدی به‌پیی نه‌ رپوايه‌تانه که دوايي ده‌یانه‌پنین، گوايه ته‌نیا دوازه‌ که‌س له خزمه‌ت پینغه‌مبه‌ردا ﷺ ماونه‌وه‌و، نه‌وانی دیکه به‌ره‌و رووی کاروانه‌که‌ چوون، که ته‌پیل و ده‌ف و گۆرانیشی له‌که‌لدا بووه.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ
 اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ

فَأَنْشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَأَبْغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 ۱۰ وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْمًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ
 الْلَهْمِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿۱۱﴾

مانای وشه به وشه ی نایه‌ت‌ه‌کان

انهی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! هه‌ر کات له‌رۆژی هه‌یینیدا، بانگ‌کرا بۆ نوێژ، به‌خێرایه‌ی به‌ره‌و یادی خوا بچن و، واز له‌کرین و فرۆشتن بێنن، ئا‌ئه‌وه‌تان بۆ ئیوه‌ باش‌تره‌ ته‌گه‌ر بزانه‌ن ﴿۹﴾ ئنجا هه‌ر کات نوێژ ته‌واو بوو، کۆتایه‌ی پێهێنرا، به‌زه‌ویدا ب‌ل‌اوبینه‌وه‌و له‌به‌خششی خوا بخوازن (کارو کاسبیه‌ی بکه‌ن)، زۆریش یادی خوا بکه‌ن، به‌ل‌کو سه‌رفرازو به‌مراد گه‌یشتووبن ﴿۱۰﴾ کاتیکیش (مسو‌لمانان) بازرگانی و له‌هوویان بینه‌ی، یه‌کسه‌ر به‌ره‌و لای پ‌رژان و تۆیان به‌پێوه‌ له‌سه‌ر مینه‌هر به‌جێهێشت (له‌گه‌رمه‌ی وتارداندا، که‌ کاریکه‌ی بێچن بوو) ب‌ل‌ن: نه‌وه‌ی له‌لای خوایه‌ باش‌تره‌ له‌ له‌هوو (له‌خا‌فلان) و بازرگانییش و، خواش باش‌ترینی بۆیو ده‌رانه‌ ﴿۱۱﴾.

شیکردنه‌وی هه‌ندیگ له وشه‌کان

(نُودَى): یانی: (أَذِنُ)، واته: بانگکرا، به‌لام لیره‌دا مه‌به‌ست پیتی له‌بانگدرانه، بانگدرا.

(الْجُمُعَةَ): که به (جُمُعَ وَجُمُعَاتٍ)، کۆده‌کرته‌وه، ناوی نه‌و رۆژه‌یه له هه‌فته‌دا‌یه‌و له پێش شه‌ممه‌وه دێ، له دوا‌ی پینج شه‌ممه دێ، واته: رۆژی کۆبوونه‌وه.

(فَأَسْعَوْا): (السَّعْيِ: الإِسْتِدَادُ فِي الْمَشْيِ، وَأَطْلِقَ هُنَا عَلَى الْمَشْيِ بِحِرْصٍ، سَعْيٍ): به مانای خیرا رۆیشتنه، به‌لام لیره‌دا به‌کاره‌یتراوه بۆ رۆیشتنیکه به‌گرنگی‌پێدانه‌وه، رۆیشتنیکه نه‌و که‌سه‌ی ده‌روا سووربێ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی بۆ نه‌و ئامانجه‌ی بۆی ده‌چن، پیتی بگات، ﴿وَأَبْغَوْا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾: (فَضْلٍ): به مانای به‌خششه، به‌لام لیره‌دا مه‌به‌ست له‌و به‌خششه بۆیۆیکه که په‌یدا ده‌کری، خوا بۆیوو مأل و سامانیک که به‌هۆی کرین و فرۆشتن و کارو کاسبییه‌وه په‌یدا ده‌کری ناوی لێناوه: (فَضْلٍ)، یانی: نه‌وه به‌خششی خواجه.

(تَجَارَةً): وشه‌ی (تِجَارَةٌ)، پێشتریش باسمانکرد، (تِجَارَةٌ)، به‌کوردی ده‌لێین: بازرگانیی، که بریتیه له ده‌ستکاریکردنی ده‌ستمايه بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی قازانج، (التَّصَرُّفُ فِي رَأْسِ الْمَالِ لِيُنْبِلَ الرُّوحَ).

(لَهُوَ): به مانای خافلان دێ، (أَلْهَاهُ أَي: سَغَلَهُ)، واته: خافلان‌دی، هه‌ر شتیک خه‌لک پیتی به‌خافلتی، پیتی ده‌گوتری: (لَهُوَ)، به‌لام لیره (لَهُوَ)، یانی: ته‌پل و ده‌ف، چونکه خه‌لکی مه‌دینه عاده‌تیا‌ن وابوو که کاروان گه‌راوه‌ته‌وه، یان بۆنه‌یه‌کیان بووبی، وه‌ک ژنه‌تیا‌ن و بووک گواسته‌نه‌وه، هه‌روه‌ها له جه‌نگدا ته‌پل و ده‌فیا‌ن لێداوه، لیره‌ش مه‌به‌ست پیتی ته‌پل و ده‌ف لێدانه، بۆ گه‌رانه‌وه‌ی کاروانه بازرگانیه‌که‌یان.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

تهو نایه ته موباره کهی ده فهرموی: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَبْغَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾. لهو باره وه چه ند ریوایه تیک هاتوون، به لام تیمه ته وه مان زیاتر هه لبژاردوه:

إِعْنُ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: بَيَّنَّمَا نَصَلِّيَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ إِذْ أَقْبَلَتْ عَيْرٌ تَحْمِلُ طَعَامًا، فَالْتَفَتُوا إِلَيْهَا حَتَّى مَا بَقِيَ مَعَ النَّبِيِّ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَبْغَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾، رواه البخاري: ٤٨٩٩، ومسلم: ٨٦٣، والطبري: (٢٨٠٦٨)، والطحاوي في (مشكل الآثار): ١٤٩٠^(١).

واته: جابیری کورپی عه بدوئلا (خوا له خووی و بابی رازی بن)، ده لئ: له کاتیکدا تیمه له گه ل پیغه مبه ری خوادا ﷺ نوژمان ده کرد. کاروان تیک خواردنی پیئوو گه پرایه وه (واته: تهو کاروانه ی خه لکی مه دینه چاوه پروانیان ده کرد، له شام بگه پرتنه وه)، ئیدی یه کسه ر خه لکه که به په له به ره و پرووی چوون، هه تا ته نیا دوازده پیاو له خزمهت پیغه مبه ردا ﷺ مانه وه، خواش ته وهی دابه زاند: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَبْغَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾.

لهوباره وه وپرای ته م گنپراوه یه، چه ند گنپراوه به کی دیکه ش هاتووه، به لام سه نه ده که یان بیته زه و، جئی پشت پیته ستن نین.

(١) الإستعاب في بيان الأسباب، ج ٣ ص ٤٠٧.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

به‌رِزَازان!

ئهم سَی نایه‌ته موباره‌که (۹ - ۱۱)، خوا **تَبَيَّنَا** تَبَيَّنَا داسی یه‌ک بابه‌ت ده‌کات، ئه‌ویش بریتیه له نوئزی جومعه، سه‌ره‌تا ده‌فه‌رموی: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی برواتان هیناوه! هه‌ر کاتیک له پوژی جومعه‌دا بانگ‌کرا بو نوئز به‌خیرایی بچن، (به‌خیرایی بچن) هه‌ندی‌ک له زانایان گوتووایانه: لیره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: سوورین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له کاتی خۆیدا بگه‌نه‌ ئه‌و شوئنه‌ی بو‌ی ده‌چن، چونکه له فه‌رمایشتی پیغه‌مه‌ردا **لَا** هاتوه - وه‌ک دوایی ده‌بیئین - که پیغه‌مه‌ری خوا رِگِری کردوه له‌وه‌ی به‌ شیوه‌ی په‌له‌ کردن و خیرایی (سَعِي)، به‌ره‌و نوئز هه‌نگاو برئۆ و، مروّف به‌ زور په‌له‌کردن و خیراکردن به‌ره‌و نوئز بچن، به‌لام پیم وایه: وشه‌ی (سَعِي)، هه‌م به‌ مانای زور په‌له‌کردن و، هه‌م به‌ مانای باش روشتنیش بئ و، نایه‌ته‌که‌ش مه‌به‌ست پئی ئه‌وه‌یه: باش برۆن، واته: به‌ مرده لوخه‌یی مه‌رۆن، وا برۆن گورج و گۆلانه بو‌ی بچن.

هه‌ندی‌ک له زانابانیس وه‌ک دواتر له مه‌سه‌له گرنه‌که‌کانیشدا باس ده‌که‌ین، گوتووایانه: لیره‌دا وشه‌ی (سَعِي)، مه‌به‌ست پئی نیازو مه‌به‌ستی ئیو دله، واته: به‌ دل و ده‌روون و به‌ هانده‌ریکی ده‌روونی و، وه‌ده‌سه‌ته‌نانی پاداشتی خوا، بچن.

﴿ فَاسْمُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ﴾، به‌ره‌و یادی خوا، واته: چ نوئزه‌که، چ گوئگرتن له وتاره‌که، چ زیکرو ته‌سبیحات و پارانه‌وه‌کان، هه‌موویان ده‌گریته‌وه، **﴿ وَذُرُوا الْبَيْعَ ﴾**، وازیش له کرین و فروشتن بینن، ده‌ستی ئیبه‌لبگرن، **﴿ ذَلِكَ لَكُمْ خَيْرٌ لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾**، نا ئه‌وه‌تان بو ئیوه باشتره ئه‌گه‌ر بزائن، ئه‌گه‌ر

زانباریتان هه‌بی، بیگومان ده‌سته‌ه‌گرتن له‌ کرپن و فرۆشتن و، پرۆیشتن به‌ خیرایی و جیدی‌یی به‌ره‌و یادی خوا (ذکر الله) ئنجا یادی خوا به‌که‌ش: نوێژه‌که‌یه، دوو وتاره‌کانن، یاخود به‌س بانگه‌که‌یه، یان هه‌موویانن وێکرا به‌ره‌و هه‌مووی بچن، خوا ﷻ وشه‌یه‌کی به‌کاره‌یناوه، هه‌مووی بگریته‌وه، نه‌گه‌ر زانباریتان هه‌بی، ده‌زانن ئه‌وه‌ باشتره‌ بۆ ئیوه.

﴿ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ﴾
 ئنجا هه‌رکات نوێژه‌که‌ کرا به‌ زه‌ویدا ب‌ل‌اوبنه‌وه‌و له‌ به‌خشش خوا بخوازن، ئایا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پرۆژی جومعه‌یه‌و نوێژی جومعه‌ی تیدا ده‌کری، جومعه‌که‌ش بریتیه‌ له‌ دوو پ‌کات نوێژو پاشانیش، دوو وتار ده‌درێن له‌سه‌ر رای زۆر به‌ی زانایان و هه‌ندیکیان ده‌ئین: یه‌ک وتاریش هه‌ر ته‌واوه، وه‌ک دوا‌یی کورته‌ باسیک ده‌که‌ین له‌ باره‌ی جومعه‌وه، ئایا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پرۆژی جومعه‌یه، ده‌بی دوا‌ی نوێژیش هه‌ر هه‌یننه‌وه‌ له‌ مزگه‌وت؟ نه‌خێر، هه‌ر کات نوێژ ته‌واو بوو، نوێژ ته‌واو کرا، به‌ زه‌ویدا ب‌ل‌اوبنه‌وه‌و، له‌ به‌خششی خوا داوا بکه‌ن، واته‌: دووباره‌ بگه‌رینه‌وه‌ بۆ په‌یداکردنی بژیوی سه‌لامت و کارو کاسبی کردن، ﴿ وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾، زۆریش یادی خوا بکه‌ن، به‌ل‌کو سه‌رفرازین، واته‌: یه‌کسه‌ر دوا‌ی نوێژو تاعه‌ته‌که‌تان، بچنه‌وه‌ بۆ کارو کاسبی، به‌لام بی‌ ناگا مه‌بن له‌ یادی خوا له‌ گه‌رمه‌ی کارو کاسبییدا، زۆر یادی خوا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رفرازین.

﴿ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفصوا إليها وتركوا ﴾
 له‌ کۆتایی دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفصوا إليها وتركوا ﴾، کاتیکیش بازرگانیی و له‌ه‌وویان بینی، واته‌: ئه‌و ته‌پ‌ل و ده‌فه‌ی لێدراوه‌و له‌گه‌ل کاروانی بازرگانیه‌که‌دا بووه، ﴿ انفصوا إليها ﴾، زۆر به‌ خیرایی به‌ره‌و لای ئه‌و کاروان و ته‌پ‌ل و ده‌ف و له‌ه‌ووه‌ پ‌رژان، ﴿ وتركوا قایمًا ﴾، تۆشیان به‌پێوه‌ به‌جیه‌شت، وا دیاره‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ به‌پێوه‌ وتاری داوه، ئه‌مه‌ش به‌ل‌گه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ وتاردان به‌ تاییه‌ت هی جومعه، ده‌بی به‌پێوه‌ بی،

﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ الْيَجْرَةِ﴾، بَلَى: نه وهی له لای خواجه باشتره
 له له هوو (نهو شتهی خه لک پیتهوه ده خافلی، یان لیره دا مه به ست پی پی ته پل
 و ده فن که لی ده درئی) ههروه ها یادی خوا له بازرگانیه که ش باشتره، ﴿وَاللَّهُ
 خَيْرُ الرَّزِقِينَ﴾، خواش باشترینی بژیوده رانه.

مهسه له گرنه گان

مهسه له یه كه م:

فه مانگردنی خوا به بروداران، كه كاتيك له رۆژی جومعه دا بانگ ده درتی بۆ نوێژ، به خیرایی یا خود به جیددی بچن به ره و یادی خوا، واز له کرین و فرۆشتن بینن و، پیراگه یاندنیان كه ئەوه بۆ ئەوان چاکتره، ئەگه برانن، به لām هه ر کات نوێژ ته و او بوو، به زه ویدا بآوبنه وهو، جارێکی دیکه بگه رپنه وه بۆ کارو کاسبیی و داواگردنی به خششی خوا، به لām زۆریش یادی خوا بکه ن بۆ ئەوه ی سه رفرازبن:

خوا ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾﴾

شیکردنه وه ی ئەم، ئایه تانه، له پینچ بره گدا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾، ئە ی ئەوانه ی برواتان هیناوه! هه ر کات له رۆژی جومعه دا بانگ کرا بۆ نوێژ، زۆر له زانایان ده ئین: لێره دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ته نیا مه به ست پتی پیاوان، هه رچه نده ئەو ته عبیره بۆ پیاوان و ئافره تانیش به کارهاتوه، به لām لێره دا وه ک له سونه تی پینغه مه بریشدا هاتوه دوایی باسی ده که ی، له به ر ئەوه ی نوێژی جومعه ته نیا له سه ر پیاوان فه رزه له سه ر ئافره تان فه رز نیه، به لām ئەمه مانای وانیه ئەگه ر ئافره تانیش بیکه ن، خیریا ن ناگات، به لām بێیه وه پابه ند نه کراون، كه ده فرموی: ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ

الْجُمُعَةِ، هەر کاتی بانگکران بۆ نوێژ، بانگکرا بۆ نوێژ واتە: بانگدرا، ﴿مِنْ تَوْرٍ
الْجُمُعَةِ، ئەم (مِنْ) ه، بۆ بەشیک (تبعيض) ه، واتە: لە بەشیک لە رۆژی هەینیدا،
 نەک هەموو رۆژهکە، ئەویش کەنگییه؟ ئەو کاتە یە کە رۆژ لە نیوه راستی ئاسمان لادەدا
 بەرەو لای ئاوابوون، دەبێ خۆر لابادات، ئنجا نوێژی نیوه رۆ دەبێ، دیارە نوێژی جومعه ش
 هەر لە کاتی نوێژی نیوه رۆدا دەکرێ، ﴿الْجُمُعَةِ﴾ ش ئەو رۆژه یە کە لە پیش رۆژی
 شەممەوه دێ، و، لە دواى رۆژی پێنجشەممەوه دێ.

٢- ﴿فَاسْعُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾، بەختیاری بەرەو یادى خوا بچن و واز
 لە کرین و فرۆشتن بێنن، وشەى (سَعَى)، بریتیه لە خێرا رۆیشتن، بەلام لێرەدا بە مانای
 رۆیشتنیکى بە گرنگی پێدانهوه بە کارهاتوه، چونکه پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرموویه تی:
 إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَلَا تَأْتَوْهَا وَأَنْتُمْ تَسْعُونَ، وَلَكِنَّ اتَّوَهَا وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةَ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ:
 ٩٠٨، ومسلم: ٦٠٢)، کاتیک چوون بۆ نوێژ، بەرەو نوێژ مه چن لە حالیکدا که تێیدا زۆر
 بەختیاری ده پۆن، بەلکو به ئارامی برۆن و با ئارامی و یقارتان پێوه دیارن.

(فخر الدین الرازی) له تهفسیره کهى دا^(١) هیناویه تی که حه سه نى به صرایی
 گو توه تی: (وَاللَّهِ مَا هُوَ سَعَى عَلَى الْأَقْدَامِ، وَلَكِنَّهُ سَعَى بِالْقُلُوبِ، وَسَعَى بِالنِّيَّةِ،
 وَسَعَى بِالرُّغْبَةِ، وَنَحْوَ هَذَا، إِذِ السَّعَى فِي كِتَابِ اللَّهِ الْعَمَلُ)، واتە: سویند به خوا
 مه به ست پێی رۆیشتن نیه به پێیان بهختیاری، بەلکو مه به ست پێی رۆیشتنه
 به دل و، رۆیشتنه به ئاره زوو مه ندانه و وینه ی ئەوه، چونکه (سَعَى) له کتیبی
 خوادا به مانای کردهوه دێ.

مه به ستی حه سه نى به صرایی ئەوه بووه رۆیشتنه که زۆر به په له په ل و وه ک
 را کردن نه بێ و به نیازو مه به ست و ئاره زوو مه ندانه بێ پێغه مبه ریش ﷺ زانیویه تی
 خه لک وشه ی (سَعَى)، وای تێده گهن واتە: زۆر په له کردن، بۆیه فەرموویه تی: زۆر
 به په له بهرەو نوێژ مه چن، بەلکو با به شیوه یه ک بێ به یقاره وه برۆن.

که ده فرموى: ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾، به ره و یادی خوا بچن و واز له کرین و فروشتن بیئن، یادی خوا (ذکر الله) ههم نویره که ده گریته وه، ههم دوو وتاره که ده گریته وه، ههم نه و پارانه وه و ویردو زیکرانه ده گریته وه، که له رۆژی جومعه دا نویره خویشان ده یانکه ن.

۳- ﴿ذَلِكُمْ حَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، نا نه وه بو تبه باشتره نه گهر بزائن.

۴- ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾، ئنجا نه گهر نویره که ته واکرا، به زه ویدا بلا وینه وه، واته: له ولاتی خوتان نه و شوینه ی تیبدا ده ژین، مه چن له مزگه وتدا خوتان قه تیس بکه ن، به لکو بچنه ده ر له مزگه وت و به زه ویدا بلا وینه وه، ﴿وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾، له به خششی خواش داوا بکه ن، واته: کارو کاسییی بکه ن، ئنجا لیره دا: (الْأَمْرُ بَعْدَ النَّهْيِ يُدُلُّ عَلَى الْإِبَاحَةِ)، فه رمان دوا ی رتگری رتیدان ده گه یه نئ لیره دا که خوا فه رمان ده کات: ﴿فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾، مانای فه رزبوون ناگه یه نئ، چونکه هه میشه که فه رمان له دوا ی رت لیکیران دئ، به مانای رتیدرانه.

۵- ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، زوریش یادی خوا بکه ن، به لکو سه رفرازبن، واته: له گه رمه ی کارو کاسیبیدا له خوا بیتاگا مه بن و، مه خاقلین، هه میشه خواتان له یاد بئ، جیی رامانه که لیره دا خوا ﴿تَفْلِحُونَ﴾ بژیوو مأل و سامانیک که به هوی کارو کاسیبیه وه په یدا ده کری، ناوی ناوه: ﴿فَضْلِ اللَّهِ﴾، به خششی خوا، که واته: نه و مأل و سامانه ی په یدا ده کری، به هوی تاره قه ی ئتوچاوان و له رتی کارو کاسیبیه وه، ئنجا بازگانیه، جوتاریی و کشتوکال کردنه، کارمه ندبوونه، کریکارییه، نه وه به خششیکه خوا ده یدا به مروقه کان.

مهسه لهی دووهم:

خواد هه فرموی: ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَصُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۱﴾﴾

شیکردنه هی ئەم، ئایه ته، له سی برکه دا:

۱- ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَصُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾، کاتیک بازرگانی و له هوویان بینی، به ره ولای پرژان و تۆیان به پتوه جیهیشت.

﴿لَهْوًا﴾، واته: خافلان که لیره دا مه به ست پتی دهنگی ته پل و دهفه که به کاروانه بازرگانیه که بووه.

به ره و لاپرژان: ﴿أَنْفَصُوا إِلَيْهَا﴾، (قَضَةُ: قَرَقَهُ، انْفَصَ الْإِنْفِصَاصَ مُطَاوِعَ قَضَةً)، (قَضَةُ)، واته: (قَرَقَهُ)، بلاوی کردو پرژاندی، (انْفِصَاصَ)، بلاو بوون و پرژان، واته: زۆر به خیرایی به ره و لای چوون، وهک چۆن ته سبیحیک که ده زوو هه که ی ده پچرێ، ده نکه کانی ده پرژین، ئاوا پرژان به ره و لای کاروانه که، ﴿وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾، تۆشیان به جیهیشت به پتوه، له کاتیکدا پیغه مبهری خوا ﴿وَتَارِي دَاوَه﴾.

۲- ﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ﴾، بلی: نهوی له لای خوایه، باشته له له هوو (دهنگی ته پل و دهف) و له بازرگانیشت.

۳- ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾، خواش باشتینی بژووده رانه، هه لبه ته له ریوایه ته کاندای هاتوه که هاوه لآن هه موویان رۆیشتوون، جگه له دوازده کهس، به لأم راستیه که ی من نهوهم زۆر ناچیته عه قلهوه، که زۆریه ی هاوه لآن خوا لئیان رازی بن، رۆیشتبن، پیتم وایه رۆیشتووه کان زیاتر خه لکیکی گهنج یان نه هلی ته ماع بوون به لأم نهوه که پیغه مبهری خوا ﴿چهند سه ده که سیک، دانیشتب و پیغه مبهری خوا ﴿وَتَارِي دَات و، ته نیا دوازده کهس میننهوه، به راستیی نهوه زۆر به زهحمهت ده چیته عه قلمهوه، نهوه

ئەو ریوایەتەنە ی لەوبارەووە هاتوون، زێدەپۆییان تێدا هەیهو، پێشم وایە ئەووە جۆریکە لە زەم بۆ هاووەلانی بەرێزی پێغمەبەر ﷺ، بەلێ: بایی ئەوەندە کە خوا سەرزنەشتیان بکات و گلەییان لێ بکات پۆیشتوون و پرژاون، بەلام پێم وانیە بە تەنیا دوازده کەس لە خزمەت پێغمەبەردا ما بنهوه، لە کاتیکدا ئەو لەسەر مینبەر بێ و وتار بدات هەموویان برۆن!! بگره ئیستاش مامۆستایەکی وتارییژ، وتار بدات و خەلکە کە مزگەوتە کە چۆلبکەن، هەر نووسانییەکی گەرەیه بۆ ئەوان، چ جایی ئەووەی بۆ هاووەلانی بەرێزی پێغمەبەری خوا ﷺ.

کورتہ باسیک له بارہی نوژی جومعهوه

به پزان!

نهم کورتہ باسه له چوار برگه دا ده خینه روو، به لام سه ره تا سئ روونکردنه وه وهک زه مینه خوشکهر، باس ده کهین:

روونکردنه وهی **یه کهم**: که خوا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا دُعِيَكَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾، نهی نه وانهی پرواتان هیناوه! ههر کاتیک له روژی جومعه دا بانگکرا بو نوژ، مه به ست له (بانگکرا) (نودی)، واته: بانگدرا، نجا تیمه له تفسیره ی سووره ق (المائدة) له کاتی تفسیرکردنی ثابته ق ژماره (۵۸) دا، که ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾، باسیکمان له باره ی بانگه وه کردوه، بو یه لیره دا باسی بانگ ناکهین، لهوئ باسیکی تارادده یه ک تیرو ته سه لمان له باره ی بانگ و قامهت و وشه کانیان و، چوئیه تیی بانگ دان و ... هتده وه کردوه، ته نیا نه وه نده ده لئین: پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ فهرموویه ق:

(الإمام صَامِنٌ، وَالْمُؤَدِّنُ مُؤَمِّنٌ، اللَّهُمَّ ارْشِدِ الْأُمَّةَ، وَانْفِرْ لِلْمُؤَدِّنِينَ) (أخرجه أحمد: ۷۱۶۹، وأبو داود: ۵۱۷، والترمذي: ۲۰۷، وابن حبان: ۱۶۷۲))، واته: تیمام (نهو کهسه ی پیش نوژیی ده کات) تو بالداره و بانگ بیژیش نه مینداره، نهی خویه! ری نمایی پیشه وایه کان بکه (که ری راست بگرن، نه وانهی پیش نوژیی ده کهن) له بانگ بیژانیش بیوره.

روونکردنه وهی دووهم: مه سه له یه کی دیکه هیه له باره ی بانگه وه، پیوسته بیزاین: (عَنِ الرَّهْرِيِّ عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مُؤَدِّنٌ وَاحِدٌ، إِذَا خَرَجَ أَذَّنَ وَإِذَا نَزَلَ أَقَامَ، وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ كَذَلِكَ، فَلَمَّا كَانَ

عُثْمَانُ وَكَثُرَ النَّاسُ زَادَ النَّدَاءَ الثَّلَاثَ عَلَى دَارٍ فِي السُّوقِ يُقَالُ لَهَا «الرَّؤُزَاءُ»، فَإِذَا حَرَجَ أَذَّنٌ وَإِذَا نَزَلَ أَقَامَ (أخرجه البخاري: ۹۱۲، أبو داود: ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، والترمذي: ۵۱۶، ابن ماجه: ۱۱۳۵).

واته: زوهری له سائیبی کوری به زید (خوا لئی رازی بئ) ده گپریته وه ده لئ: پیغهمبه ری خوا ﷺ ته نیا یه ک بانگ بیژی هه بووه، کاتیک (که پیغهمبه ری خوا ﷺ) ده رده چوو بو نوپژ، بانگی ده داو، کاتیک (پیغهمبه ری خوا ﷺ) ده هاته خوار، (بو ته وهی نوپژه که بکری قامه تی ده خوئند)، ههروه ها نه بوو به کرو عومهریش (خوا لیان رازی) بئ هه ر به هه مان شیوه، به لام کاتیک حوکمرانی سیه شته ده ستی عوسمان (خوا لئی رازی بئ) خه لک زور بوو، بانگیکی سیه می زیاد کرد (واته: جگه له بانگ و قامه ت، بانگیکی دیکه ی زیاد کرد) له سه ر خانوو یه ک له بازار، ته و خانووه ش له بازار پیی ده گوترا: (الرؤزاء)، که شوئینیکی به رز بووه کاتیک ده هاته دهر، ته و بانگه ی ده دا، (پیشی بانگیکی دیکه یان ده دا، کاتیک ده هاته دهر، بانگیکی دیکه یان ده دا، که ته وه بانگه نه صلیه که بوو) کاتیک داده به زی بو نوپژ، نجا قامه ت ده خوئندرا، (بویه ش عوسمان) (خوا لئی رازی بئ) ته و بانگه ی زیاد کردوه، له به ر به رژه وه ندیه ک که شار زور قه له بالغ بووه و، گوتوو یه تی: نه وه ک ته نیا به هو ی ته و بانگه وه به کاتی نوپژ نه زانن و شوئینه کانیش فراوان بوون، ته نیا له و کاتی بانگه ش دا خه لکه که عاده تیان و ابووه هاتوون و نه وه ک فریا نه که ون، پیشی بانگیک دراوه بو ته وهی خه لک بئ، نجا که خه لکه که کوپوته وه، بانگه نه صلیه که دراوه.

به لام له سه رده می علیسی دا (خوا لئی رازی بئ)، هه ر یه ک بانگ ماوه، وه ک سه رده می پیغهمبه رو ته بوو به کرو عومه ر، به دلنیا یی ته وهی ته وان راستره، ته وهی عوسمانیش (خوا لئی رازی بئ) مادام هاوه لان له وی بوون و زانیویشیانه، به رژه وه ندیه ک دینتیه دی، بویه لیان به ره خنه نه گرتوه، هه رچه نده هه ندیک که س که دوای لئی راپه ریون، ته وه شیان لی به ره خنه

گروه و ره‌خانه‌کشان له جی خویدا نیه، مادام هاوه‌لان خوا لییان رازی بی رازی بوون و نه‌وه‌ش شتیک نیه که زبانی بو دین هه‌بی، به‌لکو کاتی خوی به‌رژوه‌ه‌ندییه‌کی هیناوه‌ته‌دی.

روونکردنه‌وهی سینه‌م: (أخرج عبدالرزاق في المصنف^(۱))، (وعبد بن حميد وابن المنذر عن ابن سيرين قال: جمع أهل المدينة قبل أن تقدم النبي ﷺ المدينة، إقبل أن تنزل يوم الجمعة وهم الذين سموها الجمعة. وقالوا لليهود يوم يجتمعون فيه كل سبعة أيام، وللنصارى يوم، فهلّم فلنجعل يوماً نجتمع فيه، فنذكر الله ونصلي فيه، فقالوا: يوم السبت لليهود، ويوم الأحد للنصارى، فاجعلوه يوم العروبة، فاجتمعوا إلى أسعد بن زرارة فصلى بهم ركعتين وذكروهم فسموه يوم الجمعة، حين اجتمعوا إليه، فذبح لهم شاة فتعدوا وتغشوا منها، وذلك لعائيم، فأنزل الله تعالى ذلك بعد: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹﴾﴾.

واته: عه‌بدوهرزاق له (المصنف) و (عبد بن حميد وابن المنذر)یش، له نینو سیرین هیناویانه که گوتویه‌تی: خه‌لکی مه‌دینه جومعه‌یان کرد به‌رله‌وهی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بیته نیویان و به‌رله‌وهی سووره‌تی (الجمعة)ش، دابه‌زی، پشتیوانه‌کان گوتیان: جووله‌که‌کان رۆژکیان هه‌یه، تیدا کۆده‌بنه‌وه له هه‌وت رۆژاندا، که رۆژی شه‌مه‌یه، نه‌صرانییه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه رۆژکیان هه‌یه که رۆژی یه‌کشه‌ممه‌یه، وه‌رن با ئیمه‌ش رۆژیک بو خۆمان دابنن، تیدا کۆبینه‌وه‌ی یادی خوی به‌رزی تیدا بکه‌ین، سوپاس‌گوزاری تیدا بکه‌ین، گوتیان: رۆژی شه‌ممه بو جووله‌کان و رۆژی یه‌کشه‌ممه بو نه‌صرانیانه، با هی ئیمه رۆژی عه‌رووبه بی (رۆژی جومعه‌یان ناو نابوو رۆژی عه‌رووبه) ئیدی تیدا کۆبونه‌وه، چوون بو لای نه‌سه‌ده‌ی کوری زو‌پاره، نه‌ویش نه‌و رۆژه دوو رکات

نوژی بۆ کردن و نامۆژگاری کردن و ئەو پۆزه‌یان نانا پۆژی جومعه، واته: پۆژی کۆبوونهوه، چونکه بۆ لای ئەسعه‌دی کورێ زوپاره چوون و کۆبوونهوه، ئەویش مەپێکی بۆ سەر برین و نانی نیوه‌پۆ و هی تیاره‌شیان لێخوارد (دیاره ژماره‌یان کهم بووه) ئەوه‌ش بۆ هه‌موویان، ئیدی خوای به‌رز له‌و باره‌وه دوایی ئەو سووره‌ته موباره‌که‌ی دابه‌زاند.

رېوايه‌تێکی دیکه هه‌ر له‌و باره‌وه: (رُويَ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ، أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَمِعَ النَّدَاءَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، تَرَحَّمَ لِأَسْعَدَ بْنِ زُرَّارَةَ، فَقُلْتُ لَهُ: إِذَا سَمِعْتَ النَّدَاءَ تَرَحَّمْتَ لِأَسْعَدَ بْنِ زُرَّارَةَ؟ قَالَ: لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ جَمَعَ بِنَا فِي هَزْمِ النَّبِيِّ مِنْ حَرَّةِ بَنِي بِيَّاضَةَ فِي بَقِيعِ، يُقَالُ لَهُ: بَقِيعُ الْخَضِيمَاتِ، قُلْتُ لَهُ: كَمْ كُنْتُمْ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ رَجُلًا،) (أخرجه أبو داود: ١٠٦٩، وابن ماجه: ١٠٨٢، وابن خزيمة: ١٧٣٤، إسناده حسن).

واته: عه‌بدوپه‌رچه‌مانی کورێ که‌عب ده‌لێ: هه‌ر کاتێک بابێ گوێی له‌ بانگی پۆژی جومعه ده‌بوو، دو‌عا‌ی ده‌کرد بۆ ئەسعه‌دی کورێ زوپاره‌و ده‌یگوت: خوا لێی رازیبێ و خوا لێی خۆش بێ، پۆژێک گوتم: (ئهی باب‌ه!) دا‌وا‌ی لێ‌بوردن کردنت بۆ ئەسعه‌دی کورێ زوپاره، هه‌ر کاتێ بانگی ده‌بیستی هۆکاره‌که‌ی چیه‌؟ گوێ: ئەو به‌که‌م که‌س بوو له‌ (هزم‌ النبیت)، له‌ (حَرَّةِ بَنِي بِيَّاضَةَ)، ((حَرَّة))، شوێنێکه‌ به‌ردی ره‌شی لێ‌بێ، به‌نی به‌یازه‌ش تیره‌یه‌ک بووه (ده‌شتێک که (بقیع‌ الخضیمات)‌ی پێده‌گوتری، له‌وێ جومعه‌ی پێک‌ردین، گوتم: ئەو پۆژه تێوه‌ چهند که‌س بوون؟ گوێ: چل پیاو بووین.

ئج‌ا با بێنه‌ سه‌ر باسی نوژی (الجمعة)، که‌ تێمه‌ له‌ چوار ب‌رگه‌دا باسی نوژی جومعه ده‌که‌ین، به‌لام زۆر به‌ گوشرایی و پوختیی^(١):

(١) له‌ کتیبی (خواپه‌رستی ئیسلامی له‌به‌ر پۆشنایی فورتان و سوننه‌ت‌ دا)، به‌رگی دووه‌م: نوژی به‌ریاکردن به‌که‌مین دروشمی خواپه‌رستی، له‌ لاپه‌ره (٢٩٢)، تا‌کو لاپه‌ره (٣٠٩).

برگهی یه کهم: گه ورهیی رۆژی جومعه و، ئەده به کانی جومعه کردن:

له باره ی پایه به زری رۆژی جومعه وه، فه رمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ زۆرن:

(۱) - {خَيْرٌ يَوْمٌ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ} (أخرجه مالك: ۲۴۱، وأحمد: ۱۰۳۰۸، وأبو داود: ۱۰۴۶، والترمذي: ۴۹۱، والنسائي: ۶۳۱، وابن حبان: ۲۷۷۲، والحاكم: ۱۰۳۰)، وقال: صحيح على شرط الشيخين)، واته: چاکترین رۆژ که خۆر تێیدا هه لاته وه، رۆژی جومعه یه، له و رۆژه دا ئاده م ﷺ دروست کراوه وه، هه ر له و رۆژه شدا خراوه ته به هه شته وه وه، هه ر له و رۆژه شدا له به هه شت وه ده رنراوه وه، قیامه تیش هه ر له و رۆژه دا دی.

(۲) - له رۆژی جومعه دا سونه ته که (صلاة وسلام)، بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ بنێردی، وه ک له م فه رمایشته دا هاتوه: {مَنْ أَفْضَلُ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ وَفِيهِ قُبِضَ، وَفِيهِ النَّفْخَةُ، وَفِيهِ الصُّعْقَةُ، فَأَكْتُبُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ} (أخرجه أحمد: ۱۶۲۰۷، وابن أبي شيبة: ۸۶۹۷، وأبو داود: ۱۰۴۷، والنسائي: ۱۳۷۴، وابن ماجه: ۱۶۳۶، والدارمي: ۱۵۷۲، وابن خزيمة: ۱۷۳۳، وابن حبان: ۹۱۰، والحاكم: ۱۰۲۹)، وقال: صحيح على شرط البخاري) واته: چاکترین رۆژانتان رۆژی جومعه یه، ئاده می تیدا دروست کراوه وه، تێیدا گیانی کیشراوه وه، له هۆش خۆ چووئی دوا ی فووی یه که میش هه ر له ودا ده بی، ئنجا له و رۆژه دا زۆرم سه لات بۆ بنێرن، سه لاتی تبه ده کاته من.

۳- یه کینکی دیکه له ئەده به کانی رۆژی جومعه، بریتیه له خۆشۆردن و به رگ و پۆشاکێ چاک و پاک پۆشین و، خۆ پاککردنه وه وه خۆ بۆن خۆشکردن و سیواککردن، ئەوانه هه موویان له ئەده به کانی رۆژی جومعه ن، وه ک له م فه رمایشته وه دياره، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رموی: {عَلَى كُلِّ مُخْتَلِمٍ الْغَسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَيَلْبَسُ مِنْ صَالِحِ ثِيَابِهِ، وَإِنْ كَانَ لَهُ طَيْبٌ مَسَّ مِنْهُ} (أخرجه أحمد: ۱۱۶۴۳، تعليق شعيب الأرنؤوط: حسن) واته: خۆشۆردنی رۆژی جومعه له سه ر هه ر مسوولمانێکی بائغ پێویسته، ده بی له پۆشاکێ چاکێ خۆی بپۆشی، و، ئەگه ر بۆنی خۆشیشی هه بی ده ستی بگه یه نیتتی و خۆی بۆن خۆش بکات.

۴- یه کیکی دیکه له ئەدەبەکانی جومعه ئەوێهه که بێجگه له تيام و وتاریز، بۆ نوێزکه ران، واپه سندهو سوننه ته رۆژی جومعه زوو بچنه مزگهوت، چونکه پێغه مبهری خوا ﷺ له فه رمايشتيکدا، فه رموو به تی: (مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَهُ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذُّكْرَ) (أخرجه مالك: ۲۲۷، والبخاري: ۸۴۱، ومسلم: ۸۵۰، وأبو داود: ۳۵۱، والترمذي: ۴۹۹)، واته: هه ر که سيک رۆژی جومعه وهک خۆشۆردنی له ش پيسی له خۆ ده رکردن، خۆی بشوات نجا بچيته مزگهوت، وهک ئەوه وایه حوشتریکي کردبیتته قوربانیی و، هه ر که سيک له سه عاتی دووه مدا بچيته مزگهوت، وهک ئەوه وایه مانگایه کی کردبیتته قوربانیی و، هه ر که سيک له سه عاتی سییه مدا بچن، وهک ئەوه وایه به رانیکي قوچداری کردبیتته خیر و، ئەوهی له سه عاتی چوارمه مدا بچن، وهک ئەوه وایه مریشکینکی کردبیتته خیر (و سه ری بریبین) و، ئەوهی له سه عاتی پینجه مدا بچن، وهک ئەوه وایه هیلکه یه کی کردبیتته خیر، هه رکاتیش تيام به ره و مزگهوت چوو له و کاته دا فریشته کان ناماده ده بن و گوئی له زیکر ده گرن، واته: ئەو کاته خیره که ی که مته رو تاکو زووتر بچن خیره که ی باشته.

۵- یه کیکی دیکه له ئەدەبەکانی رۆژی جومعه، ئەوه یه که زانا یان ده لێن: ئەگه ر چه رامیش نه بن به لای که مه وه شتیکی ناپه سه نده، مرۆف به سه ر شان و ملی خه لکدا هه نگاو بنن، چونکه له فه رمايشتيکدا هاتوه، که پێغه مبهری خوا ﷺ رۆژیک کابراه ک که ناوی عه بدوللای کورپی بيسر بوو به سه ر شانی خه لکدا هه نکاوی ده نا، پێغه مبهری خواش ﷺ پیتی فه رموو: (اجْلِسْ فَقَدْ آذَيْتَ وَأَنْتِيتَ) (أخرجه أحمد : ۱۷۷۱۰) وأبو داود: ۱۱۱۸، والنسائي: ۱۳۹۹، وابن خزيمة: ۱۸۱۱، وابن حبان: ۲۷۹۰، والحاكم: ۱۰۶۱، وقال: صحيح على شرط مسلم، ووافقه الذهبي).

واته: دانیشه، چونکه بیکومان خه لکت تازارداو دواشکه وتی، واته: تۆ له به ر ئەوه ی دوا که وتوو، ئیستا به سه ر شانی خه لکدا هه نگاو ده نیی و، ده ته وه ی دواکه تنه که ی خۆت فه ره بوو بکه یه وه، به تازاردانی خه لک، وامه که.

به‌لام نِیَمَام و وتاریبِز له و حوکمه هه‌لوِردراوه، چونکه پِشَه‌وا بوخاریی و موسلیم هیتاویانه، که جاریک پیغمبه‌ری خوا ﷺ بو کاری پیویست به‌سه‌ر ملی خه‌لکدا هه‌نگاوی هه‌لیناوه و چووه بو ژووری یه‌کیک له هاوسه‌ره‌کانی، واته: نِیَمَام له و حوکمه هه‌لوِردراوه، ده‌بی کاتیکیش بچن که خه‌لکه‌که دانیشتوه و بچن سلّو بکات و، نجا بانگ بدری.

برگهی دوهم: حوکمی نویژی جومعه، کات و شوینی و، عوزره‌کانی نه‌کردنی و، ژمارهی به‌ریاکه‌رانی:

۱- حوکمی نویژی جومعه:

خوا ﷺ له سووره‌تی (الجمعة) دا، نایه‌تی ژماره (۹)، ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۹). نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیتاوه! هه‌ر کاتیک له رۆژی جومعه‌دا بانگکرا بو نویژی، ده‌ست و برد، به‌ره‌و زیگری خوا بچن و ده‌ست له کرین و فرۆشتن هه‌لبگرن، نه‌گه‌ر بزائن نا نه‌وه‌تان بۆتان باشتره.

هه‌روه‌ها پیغمبه‌ریش ﷺ فه‌رموویه‌تی: {لَيْتَهُنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وُدِّهِمُ الْجُمُعَاتِ، أَوْ لَيُخْتَمَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونُنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ} (أخرجه مسلم: ۸۶۵). واته: به‌ته‌نکید کومه‌له‌که سانیک که نویژی جومعه‌ناکه‌ن، به‌بی هۆکار، نه‌گه‌ر واز له نه‌کردنی نویژی جومعه‌نه‌هینن، خوا دلّیان مۆر ده‌کات و دوایی ده‌چنه‌ریزی بن ناگیانه‌وه.

نجا له و نایه‌ته‌موباره‌که‌و، له و فه‌رمایشته‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ به‌ناشکراو روونی ده‌فامرته‌وه، که نویژکردنی نویژی جومعه‌فه‌رزه له‌سه‌ر مسولمانان و، نه‌کردنیشی گوناوه‌تاوانه.

۲- نوژی جومعه له سهر کن پتویسته؟

زانایان تیکرا له سهر ته وه ریځکه وتوون، که نوژی جومعه فهرزه له سهر ههر مسولماننیکي نیرینه ی نازادی عاقل و بالغ و نیشه جی و تواندار به سهر رویشتندا بو مزگهوت، که هیچ کام له و عوزرانه ی نه بن، که نه چوونه جومعه موباح ده کهن، بویه چواندنن نوژی جومعه به بی هو، به کیکه له تاوانه گه وره کان، که واته: نوژی جومعه که دوو رکاته له سهر ههر مسولماننیک فهرزه که وه ک گومان: تهو سیفه تانه ی باسما نکردن، تیدابن.

۳- نه وانه ی نوژی جومعه یان له سهر فهرز نیه:

یه کهم: نافرته.

دووهم: مندال.

سییه م: نه خووش.

چوارهم: نهو که سه ی نه خووش په کی له سهری که وتوه له لای بی و خزمه تی بکات.

پتغمه مبهری خوا ﷺ ده فرموئ: (الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا اَرْبَعَةً: عَبْدٌ مَمْلُوكٌ، اَوْ امْرَاةٌ، اَوْ صَبِيٌّ، اَوْ مَرِيضٌ) (أخرجه أبو داود: ۱۰۶۷، وصحه الألبانی، والحاكم: ۱۰۶۲، وَقَالَ: صحيح على شرط الشيخين)، واته: نوژی جومعه مافنیکي پتویسته له سهر ههر مسولماننیک که به کومه ل بیکه ن، جگه له چوار جوړه کهس، کویله یه ک که خاوه ندر بی، نافرته، مندال، نه خووش، (هه روه ها نهو که سه ش که نه خووشه که پتویستی پی بی خزمه تی بکات، زانایان نهویشیان به ووهه په یوه ست کردوه).

۴- کاتی کردنی جومعه:

زوربه ی زانایان رایان وایه که کاتی کردنی نوژی جومعه، هه مان کاتی نوژی نیوه رویه به بی جیاوازی، چونکه نه نهس خوا لپی رازی بی گپراویه ته وه:

(كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ)، (أخرجه أبو داود ۱۰۸۶، وأبي يعلى: ۴۳۲۹، وصححه الألباني)، واته: پښغه مېبه ر ﷺ کاتیک نوږزی جومعه ی ده کرد، که روژ له نیوه پراستی ناسمان لای ددها.

به لام ئیسحاق و حنه به لیه کان ده لاین: کاتی جومعه کردن بریتیه له سه ره تاي کاتی نوږزی جه ژن، هه تا کاتی نوږزی نیوه رو، واته: پیمان وایه له دواي خوږه لاتن و به رزبوونه وهی به نه دازه ی رمیک، له چاوی مروقد، کاتی نوږزی جومعه یه.

به لام رای زوربه ی زانایان راستره که کاتی نوږزی جومعه ش، هه ر کاتی نوږزی نیوه رو یه.

۵- شونیی تیدا کردنی جومعه:

جومعه له هه موو ناوه دانیه کاندا که دانیش تووه کانی نیشته جین، چ گوند چ شار، دروسته بکری، چ له مزگه وتدا که بیگومان باشتره، چ له دهشت و سارایه کی سه ره به و ناوه دانیه دا، چونکه:

عومه ری کوږی خه تتاب (خوای لئی رازی بئ) له نامه یه کیدا که بو خه لکی به چره یی نووسیوه، نووسیویه تی: (جَمَعُوا حَيْثُ مَا كُنْتُمْ) (أخرجه ابن أبي شيبة: ۵۰۶۸، إسناده جيد)، واته: له هه رجیبه ک هه ن، جومعه بکه ن.

هه ره ها له عه بد لای کوږی عه بپاسه وه خوا له خو ی وایی رازی بی ده گپ نه وه، گو تویه تی: [إِنَّ أَوَّلَ جُمُعَةٍ جُمِعَتْ فِي الْإِسْلَامِ بَعْدَ جُمُعَةٍ جُمِعَتْ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ، لَجُمُعَةٍ جُمِعَتْ بِجَوَاءِ قَرْيَةٍ مِنْ قُرَى الْبَحْرَيْنِ «قَالَ عُثْمَانُ»: قَرْيَةٌ مِنْ قُرَى عَبْدِ الْقَيْسِ] (أخرجه أبو داود: ۱۰۷۰، وَصَحَّحَهُ الألباني)، واته: یه که مین جومعه یه که له ئیسلامدا کرابن، له دواي جومعه یه که له مزگه وتی پښغه مېبه ری خوا ﷺ له مه دینه دا کرا، نه و جومعه یه بوو که له (جوشاء)، کرا که ناوه دانیه که له ناوه دانیه کانی به چره یین.

۶- ژماره‌ی بهرپاکه‌رانی:

زانایان له‌سەر ئەوه رێککه‌وتوون که به کۆمه‌لکران، مهرجی نوێژی جومعه‌یه، به‌لام له‌سەر ئەوه که ده‌بی ژماره‌ی ئەوانه‌ی جومعه ده‌که‌ن، چەند بی؟ زانایان راجیایی زۆریان هه‌یه، ته‌نانه‌ت (ابن حجر)، له (فتح الباری) یه‌که‌ی، (فتح الباری شرح الصحیح البخاری) دا، پازده مه‌زه‌ب و بیروپرای زانایانی له‌و باره‌وه هێناون، به‌لام ئەوه‌ی پێده‌چێ له‌ هه‌موویان راستر بی، ئەوه‌یه که جومعه‌ش وه‌ک باقی نوێژه‌کان دیکه که به کۆمه‌ل ده‌کرین، به‌ دوو که‌س به‌ره‌و سه‌ر ده‌کرێ، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌باره‌ی نوێژی جومعه فه‌رمووویه‌تی: {الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَىٰ كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ}، وه‌ک پێشتر هێنمان، واته: نوێژکردنی جومعه واجبه له‌سه‌ر هه‌ر مسوولمانێک به کۆمه‌ل بیکه‌ن، ئنجا به کۆمه‌لێش، دوو که‌س به کۆمه‌ل له قه‌لهم ده‌درین، تاکو سێ و زیاترو، له‌راستییدا هه‌یچ فه‌رمووده‌یه‌ک که سه‌نه‌ده‌که‌ی نه‌ک هه‌ر راست (صحیح) به‌لکو باش (حسن) یش بی له پێغه‌مبه‌ره‌وه نه‌هاتوه، دیاری بکات که ژماره‌یان ده‌بی: (۳۰) بی (۴۰) بی (۷۰) بی.

(سید سابق)، خاوه‌نی کتیبی (فقه السنة)^(۱) له (السیوطی) یه‌وه، هێناویه‌تی گو‌تووویه‌تی: (لَمْ يُثَبَّتْ فِي الشَّيْءِ مِنَ الْأَحَادِيثِ تَعْيِينَ عَدَدٍ مَّخْصُوصٍ)، له هه‌یچ له فه‌رمایشته‌کاندا دیاریبکردنی ژماره‌یه‌کی تابه‌ت نه‌چه‌سپاوه‌وه، ئەم رایه‌ش زۆربه‌ی زانایان و پێشه‌وايان له‌سه‌ر یه‌کده‌نگن، بۆ وێنه: (الطبري، داود الظاهري، النخعي، ابن حزم، ابن تیمیة، ابن القیم، السیوطی، الشوکانی، القنوجی)، هه‌موویان له کتیبه‌کانی خۆیاندا، که من له‌وه سه‌رچاوه‌یه‌ی ئەمه‌ی لێوه دینم، ئاماژه‌م پێکردوون، باسیان کردوه.

برگه‌ی سییه‌م: وتاره‌کانی روژی جومعه:

لهو باره‌شه‌وه چوار‌خالان ده‌خه‌ینه‌روو:

۱- حوکمی وتاری جومعه:

زۆریه‌و جه‌ماوه‌ری زانایان وتاری جومعه به‌فه‌رز ده‌زانن و، به‌لکه‌شیان نه‌ودیه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ک له‌چه‌ندان فه‌رمووده‌ی راست (صیح) دا، هاتوه، به‌رده‌وام هه‌موو پۆژانی جومعه، نه‌گه‌ر جومعه‌ی کردبی، وتاری داوه، هه‌روه‌ها نایه‌تی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾، به‌به‌لکه‌دیننه‌وه‌و ده‌لین مه‌به‌ست له: ﴿ذِكْرِ اللَّهِ﴾، وتاری جومعه‌به، چونکه وتاره‌که یادی خوا‌ی هه‌ر تیدایه، هه‌ندیکیش له زانایان وه‌ک (ابن حزم و داوود الظاهري والشوكاني)، وتاری جومعه به‌سوننه‌ت ده‌زانن، به‌لام رایه‌که‌یان به‌هیز نیه.

۲- وتاری جومعه‌و چۆنیه‌تی و تێوه‌پۆکی:

أ- پتویسته سه‌ره‌تا تیمام که سه‌رکه‌وته سه‌ر مینه‌ر، روو بکاته خه‌لکه‌که‌و سه‌لامیان لئ بکات و، له‌و باره‌شه‌وه ده‌ق زۆرن، بۆ وینه: ﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرَ سَلَّمَ﴾ (أخرجه ابن ماجه: ۱۱۰۹، وَحَسَنَةُ الْأَبْيَانِي) واته: جابیری کورپی عه‌بدللا (خوا له‌خۆی و بابی رازی بن) ده‌لن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ که سه‌رده‌که‌وته سه‌ر مینه‌ر، سلّوی له‌خه‌لک ده‌کرد.

ب- وتاره‌کانی جومعه‌ش دووانن و به‌پتوه ده‌درین و، تیمام له‌تێوانی‌اندا سووکه دانیشتنیک ده‌کات، له‌و باره‌شه‌وه چه‌ند ده‌قنیک هه‌ن، یه‌کێکیان نه‌مه‌یه:

جابیری کورپی عه‌بدللا (خوا له‌خۆی و بابی رازی بن) ده‌لن: ﴿كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَائِمًا، ثُمَّ يَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ، قَالَ: كَمَا يَفْعَلُونَ الْيَوْمَ﴾ (أخرجه الترمذي: ۵۰۶، وغيره، وصححه الألباني)، واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ پۆژی جومعه به‌پتوه

وتاری ددهاو، پاشان دادده نیشت و دوایی هه لده ستایه وه، وهک چوون نه مرؤ ده یکه ن.

ج- حیکمه تی دانرانی وتاره کانی جومعه ش ناموژگاری بکردنی مسولمانان و بیر خسته وه وه یان و بهرچاو پروونکردنه وه یانه به قورئان و، قورئان به سه ردا خویندنه وه یان و زیگری خوای پهروه ردگار، به لام سوننه ت و په سنده که سوپاس و ستایشی خواو، سه لات و سه لام له سه ر پیغه مبه رو، مه دحکردنی پیغه مبه رو هاوه لانی و بنه مالهی و شوینکه وتووانی راسته قینه شی تیواخن بکات، له و باره شه وه ده قی سوننه ت زورن، په کیک له وانه:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا، وَيَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ يَقْرَأُ آيَاتٍ، وَيَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى، وَكَانَتْ حُطْبَتُهُ قَصْدًا وَصَلَاتُهُ قَصْدًا} (أخرجه أحمد: ۲۰۸۴۹، وقال شعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره)، واته: جابیری کوپی سه موره (خوا لیتی پازی بی) ده لئی: پیغه مبه ری خوا ﷺ به پیوه وتاری ددهاو، له تیوان دوو وتاره کانددا دادده نیشت و، چه ند نایه تیکسی ده خویندن و، ناموژگاری خه لکی ده کردو بیرری ده خسته وه، له وباره وه که ده بی ستایشکردنی خوا له وتاردا هه بی، ثم فه رمایشته هه یه: {كُلُّ كَلَامٍ لَا يُبَدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ، فَهُوَ أَجْذَمٌ} (أخرجه ابن ماجه: ۱۸۹۴، والنسائي في الكبرى: ۱۰۳۲۸، وأبو داود: ۴۸۴۰، ضعفه الألباني، وقال أبو داود: مُرْسَل) واته: هه ر قسه یه ک به ستایشی خوا دهستی پی نه کرئی، نه و قسه یه گول و گه ره، یانی: ناته واوه.

د- ههروه ها له وباره وه که ده بی شایه همان له وتارداندا هه بی، ثم فه رمایشته هه یه: {كُلُّ حُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا شَهَادَةٌ، كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ} (أخرجه أحمد ۸۴۹۹، وقال شعيب الأرنؤوط: إسناده قوي ورجاله ثقات رجال الصحيح غير كليب والد عاصم) واته: نه و وتاره ی شایه همانی تیدا نیه، وهک دهستی گولبوو وایه.

مه به ست له شایه همان گوتنی: {أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ}.

ه- لهو بارهوه که ده بنی کهم و زور قورئان له وتاری جومعهدا بخوئتری، ثم دهقه دینین:

(عَنْ أُمِّ هِشَامِ بِنْتِ حَارِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ: مَا أَخَذْتُ ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ ق، إِلَّا عَنْ لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، يَقْرؤها كُلُّ يَوْمِ جُمُعَةٍ عَلَى الْمِنْبَرِ إِذَا خَطَبَ النَّاسُ) (أخرجه مسلم: ۸۷۳)، نوممو هیشام کچی حاریسه (خوا لیان رازی بنی) دهلتی: سوورهتی: ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ ق، م، هه ره له زمانی پیغهمبهه رهگرت، که هه موو روژانی جومعه له سه ره مینبهه ره دهیخوئند، کاتی وتاری بو خه تک ده دا.

(ئه وهش جوړیک له زیده روئیه، نه گه رنا هه موو جومعان بهس سوورهتی قافی، نه خوئندوه).

ثم دهقه شه هیه: (عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ تَبَارَكَ، وَهُوَ قَائِمٌ، فَذَكَّرْنَا بِأَيَّامِ اللَّهِ)، (أخرجه ابن ماجه: ۱۱۱۱، وصحه الألباني) واته: نوبه ی کوری که عب (خوا لیان رازی بنی) دهلتی: پیغهمبهه ری خوا ره ژوی جومعه سوورهتی (تبارک) ی خوئند، له کاتیکدا که راوه ستابوو و، روژه کانی خوای ده خستینه وه یاد.

۳- شیوازی وتاردان وهک له سوننه تی پیغهمبهه ردا هاتوه:

ده بنی وتاره که کورت و پوخت و پرمانا بنی و، دوانده ره (خطیب)، به گرنگی پیدان و به دهنگی به رزو جیددییه وه قسه کانی بکات، نهک به ساردو سړی و مرده لوخه یی و به منجه منج، ههروه ها قسه کانی نه کاته ریس و گوریس و سه رو بنیان دیار نه بنی و، هه ره تیره ی له که ندالیک بنی، لهو باره وه پیغهمبهه ره فرموویه تی:

(إِنَّ طَوْلَ صَلَاةِ الرَّجُلِ وَقِصَرَ خُطْبَتِهِ مِثْنَةٌ مِنْ فَهْمِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصُرُوا الْخُطْبَةَ) (أخرجه أحمد: ۱۸۳۴۳، ومسلم: ۸۶۹، وابن حبان: ۲۷۹۱) واته: بیگومان

درژیسی نوژی پیاو و کورتیی وتاره کهی، نشانهی شاره زایی و تیگه یشتن، ده جا نوژی تان درژی بکه نه وهو، با وتاریستان کورت بی.

هه لبه ته لیتره دا مه به ست له درژی کردنه وهی نوژی، نه ندازه به کی مه عقو له، که له کتیبه شه رعیه کاندایاریکراوه، نه ک به شیوه یک بیته مایه ی بیزار کردنی خه لک، که به داخه وه زور به ی پتشنوژیان و وتاریژیانی نه م رۆژگاره، پیچه وانهی نه م فرموده و نامۆژگاریه ی پیغه مبه رن و، وتاره که یان زور دوورو درژی ده که نه وهو، نوژی ده که شیان هر ه لده پرووژینن و به په له په ل ده یکهن.

له و باره وهش که وتاریژی ده بی قسه کانی به جیدیدی بکات و به دهنگی بهرز، هه لبه ته نه ک زور بهرز تر له نه وهی حاله ته که بیخوازی نه م ده قه دینن: **«عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَطَبَ أَحْمَرْتُ عَيْنَا، وَعَلَا صَوْتُهُ، وَاشْتَدَّ غَضَبُهُ، حَتَّى كَانَتْهُ مُنْذِرٌ جَيْشٍ يَقُولُ: «صَبَّحَكُمْ وَمَسَاكُمْ» (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۰۴۲، وَابْنُ حَبَانَ: ۱۰)، وَاتَهُ: يَتَغَمَّبُهُ رِي خُوا ﷺ كَه وَتَارِي ددها، چاوه کانی سوور هه لده که پان و، دهنگی بهرز ده بووه و زور تووره ده بوو، به رادده یک که ده تگوت: وریاکه ره وهی سوپایه که، پیمان ده لی: نه ها هیرشی به ره به یان شه به یخوونتان کرایه سه ر.**

۴- قسه نه کردن له کاتی و تارده:

له کاتی وتارداندا قسه کردنی نوژی خوینان چه رامه و، بیده نگیی و گوئگرتیان فه رزه، به پیی رای زور به ره هره زوری زانایان، ته نانه ت فه رمان به چاکه و پیگری له خراپه ش له کاتی وتارداندا دروست نیه، وهک له فه رمایشته کانی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه، بو وینه:

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: **«إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَنْصِتْ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَغَوْتَ» (أَخْرَجَهُ مَالِكٌ: ۲۳۲، وَالبخاري: ۸۹۲، وَمُسْلِمٌ: ۸۵۱، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۱۱۲، وَالنسائي: ۱۵۷۷، وَابن ماجه: ۱۱۱۰)، وَاتَهُ: تَه كَه رٍ رۆژی جومعه له**

كاتىكىدا ئىمام وتار دەدا، بە ھاۋدەلەكەتت گوت: بىدەنگ بە! ئەۋە قسە يەكى پوۋچتكردوۋە.

ھەلبەتە شافىيىي و ئەحمەد پەحمەتى خۇايان لىيى، جىاۋازىيان خستۆتە ئىۋان ھالىكەۋە كە دەنگى وتارەكەي تىدا دەبىستىرى، ۋ، ھالىك كە دەنگى وتارىبىزى تىدا نايىستىرى، گوتوۋىانە: لە ھالى يەكەمدا ھەرامە قسە بىكرى، بەلام لە ھى دوۋەمدا ھەرام نىە، ھەرچەندە بىدەنگىي و قسەنەكردن ھەر سوننەت و پەسەندە، ھەرۋەھا ژمارەيەك لە زانايان و پىشەۋايان ۋەك شافىيىي و ئەحمەدو ئىسحاق مۆلەتيان داۋە، كە ۋەلامى سەلام بدىرتەۋەۋ، تەشمىتى باباى پىمىۋو بىكرى، واتە: دۋاى ئەۋەي گوتى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، پىي بگوتىرى: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ).

ئىجا شايانى باسە: كە لە جگەلە كاتى وتارداندا قسەكردنى پىۋىست دروستە، بەلام ھەرچۆن بى بىدەنگىي و نارامىي ھەر پەسەندترە.

بىرگەي چۈرەم: چەند مەسەلەيەكى دىكەي پەيۋەست بە جومعەۋە:

۱- ھەر كات كەسىك فرىاي پكاتىك لە نوئىزى جومعە بىكەۋى، ئەۋە پىۋىستە دۋاى سەلام دانەۋەي ئىمام، پكاتىكى دىكە بىكات، ۋ، نوئىزى جومعەكەي تەۋاۋ دەبى ۋ بۇي بەر دەكەۋى، بەلام ئەگەر فرىاي كەمتر لە پكاتىك كەۋت، ئەۋە فرىاي نوئىزى جومعە نەكەۋتوۋە پىۋىستە ئەۋ كات نوئىزى نىۋەرۆ بىكات، ئىجا سنوورى ئىۋان فرىاكەۋتى پكات و فرىا نەكەۋتى، فرىاكەۋتى پكۋوعە، بان فرىانەكەۋتنبەتى، واتە: ھەر كەسىك فرىاي پكۋوع كەۋت، فرىاي پكاتەكە كەۋتوۋە، ئەم رايەش زانايان ھىناۋىانەۋ راي زۆربەي زانايانە^(۱)، نەۋەۋىي گوتوۋىتەتى: ئەمە راي مالىك و ئەۋزاعىي و سەۋرىي و ئەۋۋو يوسوف و ئەحمەدو ئىسحاق و ئەۋۋو ئەۋرە، ۋىپراي شافىيىي.

(۱) المجموع: ج، ص ۱۸۶ - ۱۸۸، وفقه السنة: ج، ص ۳۴۲.

به لأم نه بوو هه نیفه رای وایه مادام فریای ته حییات بکه وی، نویره که هی بهر که وتوه واته: نویره جومعه، هه لبه ته نه وانی دیکه ش هه ر گوتوو یانه: نویره که هی وه ک نویره بهر ده که وی، وه ک نویره کانی دیکه، به لأم به نسبت جومعه وه گوتوو یانه: نه گه ر فریای رکاتیک نه که وی، نویره جومعه که هی بهر نه که وتوه.

لهوباره وه ثمه فرمووده به دینین: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: (مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنْ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ، فَلْيُضِفْ إِلَيْهَا أُخْرَى، وَقَدْ تَمَّتْ صَلَاتُهُ) (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ: ۲۷۵، وَابْنُ مَاجَهَ: ۱۱۲۳، وَالدَّارِقُطْنِيُّ: (۱۲/۱۲/۲))، واته: هه ر که سیک له رۆژی جومعه دا فریای رکاتیک که وت، با رکاتیک دیکه شی بخاته گه ل و نویره که هی ته و او بووه.

هه ر وه ها به گشتی بو نویره فرموویه تی: (مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصَّلَاةِ رَكْعَةً، فَقَدْ أَدْرَكَهَا كُلُّهَا) رواه الجماعة.

۲- له کاتی قه له بالغی زوردا، دروسته نویره که ران له سه ر پشتی یه کدی سه جده به ن، نه مه ش رای زوربه ی هه ره زوری زانایانه.

هه ندیکه شیان گوتوو یانه: ده بی بابای نویره که ر چاوه ری بکات، تا کو قه له بالغیه که نامینی، تنجا کر نووشی خوی به ری و، نه گه ر له سه ر پشتی یه کدی دیکه سه جده ببات، بو ی بهر نا که وی.

به لأم بیگومان رای زورینه به هیز تر وه چه ند ده قنیکش به لگه نی، بو وینه:

پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: [إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرِ فَاتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ] متفق علیه.

هه ر کاتیک فرمانیکم پیکردن به شتیک، به پی تان تانان بیکه ن.

۳- نویره سونه تی پیش و دوی جومعه:

سه بارهت به دوی جومعه سوننه ته دوو رکات، یان چوار رکات بکرین، به لام پیس نوئیژی جومعه سوننه تینکی دیار بیکراو نیه، جگه له سوننه تی سلاو کردن له مزگهوت، به لام نوئیژی سوننه تی ره ها هر هیه.

۴- سوننه ته له نوئیژی جومعه دا له رکاتی یه که مدا له دوی فاتحه سووره تی (الجمعة)، و له رکاتی دوو همیشه دوی فاتحه (المنافقون)، بخوئندرین، یا خود له جیاتی ئه و دووانه: له رکاتی یه کهم دا دوی فاتحه سووره تی: (الأعلى) و له رکاتی دوو همیشه (الغاشية)، که ئه مه له فه رمووده ی صه حیصی پیغهمبه ردا هاتوه و هه ر کام له: (مسلم وأبو داود والنسائي والترمذي وأحمد) هیناویانه.

۵- سوننه ته ئیمام له سه ر مینبه رو هه ر شتیک و شوئینکی دیکه ی بلند و تار بدات، مه رجیش نیه هه ر مینبه ر بئ، چونکه ئاوا دهنگی زاتر ده بی و چاکتر ده گاته گوئگران، و تاردانی پیغهمبه ری خواش ﷺ له چه ندان فه رمووده ی راستدا هاتوه، که به و جوژه بووه واته: له سه ر شوئینکی بلند، سه کویه ک، یان بنکه دره ختیک هه بووه و تاری له سه ر داوه.

۶- هه ر کاتیک نوئیژی جومعه، نوئیژی یه کیک له دوو جه ژنه کانی که و تنه رۆژیکه وه، ژماره یه کی زۆر له زانا یان پیمان وایه که نوئیژی جه ژن ده که ویته بری جومعه ش و، هه ندیکیش ده لئین: نه خیر ده بی هه م نوئیژی جومعه و هه م نوئیژی جه ژنه که ش هه ر بکری.

هه لبه ته له و باره وه که نوئیژی جه ژن ده که ویته بری نوئیژی جومعه، ئه م فه رمایشته هیه: **إِعْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: قَدْ اجْتَمَعَ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا عِيدَانِ، فَمَنْ شَاءَ أَجْرَأَهُ مِنَ الْجُمُعَةِ، وَإِنَّا مُجْمِعُونَ!** (أخرجه أبو داود: ۱۰۷۳، وابن ماجه: ۱۳۱۱، والحاكم: ۱۰۶۴، وقال: صحيح على شرط مسلم) واته: له م رۆژانه تاندا دوو جه ژن کو بوونه ته وه، ئنجا هه ر که سن حه ز ده کات نوئیژی جومعه نه کات، ئه وه نوئیژی جه ژنی وه بری جومعه ش ده که وئ، به لام ئیمه خو مان جومعه ش ده که یین.

چونکہ مہرج نیہ ہہموو خہلک ہاتبئ بو نوئزی جہژن، نجا بو تہوہی
تہوانی دیکہش جومعہ کہیان نہ چئ.

۷- دروستہ نیمام کہ لہ کاتی وتارداندا شتیک دتہ پئش و پیوست دہکات، وتارہ کہی
بیرئ و قسہی دیکہ بکات، یان ولئی بابای پرسیارکہر بداتہوہ، تہانہت دروستہ لہسہر
دوانگہش بیتہ خوار، وک (أبو بریدة)، خوا لئی رازی بن دہگیرتہوہ کہ پیغمبر ﷺ
لہ کاتی وتارداندا لہ مینہر ہاتوتہ خوارئ و، حہسہن یان حوسئنی کچہ زای بہ باوہش
ہہلکرتہوہ لہ لای خوئی دایناون.

(أبو رفاعۃ العدوی) پش، (خوا لئی رازی بن) دہگیرتہوہ کہ لہ دہمی
وتارداندا چوتہ خزمہت پیغمبر ﷺ پرسیارئ لیکردوہ، تہویش دابہزیوہو
لہسہر کورسیہک دانیشتوہو ولئی داوہتہوہ، پاشان وتارہ کہی تہواو کردوہ،
ہہلہتہ لہ ہہندئ حالہتی تایہتی ہہلاوئرداودا، تہوہش دروستہ.

ئیسلام دینئکی زور واقع بینہ، جاری وا ہہیہ کہسئک دئ پرسیار دہکات،
کہسئ ہاوارئک دہکات، گرفتیک دہبئ لہ مزگہوتہ کہداو، ناکرئ وتاریژ ہہر
لہسہر وتاری خوئی بہر دہوام بن! جاری وایہ پیوست دہکات و، جاری وا بوئی
ہہیہو، جاری وایہ وا باشہ، قسہکانی رابگرئ و تہو گرفتہ چارہسہر بکات،
یان ولئی تہو پرسیارہ بداتہوہ، یان تہو کہسہ رتئیایئ بکات، نجا بچتہوہ
سہر وتارہ کہی.

کوئیایئ تہم کورتہ باسہ بہم دہقہ دئنین، کہ (القرطبی)، وک یہ کہمین
وتاری پیغمبرئ خوا ﷺ لہ مہدینہ دا لہ تہفسیرہ کہی خوئدا^(۱) ہیناویہ تی:

(وَأَمَّا أَوْلُ جُمُعَةٍ جَمَعَهَا النَّبِيُّ ﷺ بِأَصْحَابِهِ، فَقَالَ أَهْلُ السَّيْرِ وَالتَّوَارِيخِ: قَدِمَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَهَاجِرًا حَتَّى نَزَلَ بِقُبَاءٍ، عَلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ لِأَنَّتِي

عَشْرَةَ لَيْلَةً خَلَّتْ مِنْ شَهْرِ رَبِيعِ الْأَوَّلِ حِينَ اشْتَدَّ الضَّحَى، وَمِنْ تِلْكَ السَّنَةِ يُعَدُّ النَّارِيخُ. فَأَقَامَ بِقَبَاءٍ إِلَى يَوْمِ الْخَمِيسِ وَأَسَسَ مَسْجِدَهُمْ. ثُمَّ خَرَجَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَأَذْرَكَهُ الْجُمُعَةُ فِي بَنِي سَالِمِ بْنِ عَوْفٍ فِي بَطْنٍ وَإِدْ لَهُمْ قَدِ اتَّخَذَ الْقَوْمُ فِي ذَلِكَ الْمَوْضِعِ مَسْجِدًا، فَجَمَعَ بِهِمْ وَخَطَبَ، وَهِيَ أَوَّلُ خُطْبَةٍ خَطَبَهَا بِالْمَدِينَةِ).

واته: یه که مین جومعه که پیغهمبهری خوا ﷺ به هاوه لانی کرد، نه وه بوو که پیغهمبهری خوا ﷺ له کاتی کۆچکردنی له مه که هوه بو مه دینه، هات له قوبائی دابه زی له لای به نی عه مری به نی عه وف، (هوزیک بوون)، له رۆژی دووشه ممه دا دوازه (۱۲) ی شه و تپه ری بوون له مانگی ره بیعی یه کم، له کاتی کدا که چیشه نگاو قایم بوو بوو، (له و کاته وهش سه ره تای میژووی کۆچی دیار بیکراوه)، له وئی له قوبائی مایه وه تا کو پینج شه ممه و له وئی مزگه وته که ی بو دروستکردن، تنجا رۆژی جومعه ده رچوو به ره و مه دینه و، له لای هوزی به نو سالمی کوری عه وف له شوینیک له نیو قه دی شیوکی ئه وان، کاتی جومعه هات، که خه لکه که له وئی مزگه وتیکیان دروستکردبوو، پیغهمبهری خواش ﷺ کۆی کردنه وه و جومعه ی بو کردن و وتاری بو دان، ئه مه یه که مین وتاری پیغهمبهری خوا ﷺ بوو که له مه دینه دا دای.

ده قی وتاره که ش (القرطبی) هیناویه تی، که ئیمه هه ر بو به ره که تیش بی ده قی ئه و وتاره که یه که مین وتاری پیغهمبهری خوا ﷺ بووه، دینین، که من سه ره تا ده قه که ی به عه ره بیی ده خوئیمه وه، دواپی به کور دیش مانای ده که یین:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ، أَحْمَدُهُ وَأَسْتَعِينُهُ وَأَسْتَغْفِرُهُ وَأَسْتَهْدِيهِ، وَأُؤْمِنُ بِهِ وَلَا أَكْفُرُهُ، وَأُعَادِي مَنْ يَكْفُرُ بِهِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَرْسَلَهُ بِالْهَدَى وَدِينِ الْحَقِّ، وَالنُّورِ وَالْمَوْعِظَةِ وَالْحِكْمَةِ عَلَى قَوْمٍ مِنْ الرُّسُلِ، وَقَلِيلٍ مِنَ الْعِلْمِ، وَضَلَالَةٍ مِنَ النَّاسِ، وَانْقِطَاعٍ مِنَ الزَّمَانِ، وَذُنُوبٍ مِنَ السَّاعَةِ،

وَقُرْبٍ مِنَ الْأَجَلِ، مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ، وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
 غَوَى، وَقُرْطٌ وَصَلَّ صَلَاةً بَعِيدًا، أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَإِنَّهُ خَيْرٌ مِمَّا أَوْصَى بِهِ الْمُسْلِمُ
 الْمُسْلِمِ أَنْ يَحْضَهُ عَلَى الْأَخِرَةِ، وَأَنْ يَأْمُرَهُ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَاحْذَرُوا مَا حَذَرَكُمُ اللَّهُ مِنْ
 نَفْسِهِ، فَإِنَّ تَقْوَى اللَّهِ لِمَنْ عَمِلَ بِهِ عَلَى وَجَلٍ وَمَخَافَةٍ مِنْ رَبِّهِ، عَوْنٌ صَدَقَ عَلَى مَا
 تَتَّبَعُونَ مِنْ أَمْرِ الْأَخِرَةِ. وَمَنْ يُضِلِحِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ مِنْ أَمْرِهِ فِي السَّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ،
 لَا يَنْوِي بِهِ إِلَّا وَجْهَ اللَّهِ، يَكُنْ لَهُ ذِكْرًا فِي عَاجِلِ أَمْرِهِ، وَذُخْرًا فِيمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، حِينَ
 يَفْتَقِرُ الْمَرْءُ إِلَى مَا قَدَّمَ. وَمَا كَانَ مِمَّا سِوَى ذَلِكَ يَوْمُ لَوْ أَنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا،
 ﴿وَيُحَذِرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ، وَاللَّهُ رَهُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ (۳۰) آل عمران، وَهُوَ الَّذِي
 صَدَقَ قَوْلُهُ، وَأَنْجَزَ وَعْدَهُ، لَا خُلْفَ لِكَذَلِكَ، فَإِنَّهُ يَقُولُ تَعَالَى: ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ
 وَمَا أَنَا بِظَلْمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (۲۹) ق، فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي عَاجِلِ أَمْرِكُمْ وَأَجَلِهِ فِي السَّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ،
 فَإِنَّهُ: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنهُ سَيِّئَاتِهِ، وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾ (۵) الطلاق، وَمَنْ
 يَتَّقِ اللَّهَ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا، وَإِنْ تَقْوَى اللَّهِ تَوْفِي مَثْبُتِهِ وَتَوْفِي عَفْوَتِهِ وَتَوْفِي
 سَخَطِهِ. وَإِنْ تَقْوَى اللَّهِ تَبِيضُ الْوُجُوهِ، وَتَرْضَى الرَّبِّ، وَتَرْفَعِ الدَّرَجَةَ. فَحُذُوا بِحَظِّكُمْ
 وَلَا تَقْرُطُوا فِي جَنْبِ اللَّهِ، فَقَدْ عَلَّمَكُمُ كِتَابَهُ، وَنَهَجَ لَكُمْ سَبِيلَهُ، لِيَعْلَمَ الَّذِينَ صَدَقُوا
 وَيَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ. فَأَحْسِنُوا كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ، وَعَادُوا أَعْدَاءَهُ، وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ
 حَقَّ جِهَادِهِ، هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَسَمَاكُمُ الْمُسْلِمِينَ، لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَتِهِ، وَيَحْيَا مَنْ
 حَيَّ عَن بَيْنَتِهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَآكُفِّرُوا ذِكْرَ اللَّهِ تَعَالَى، وَاعْمَلُوا لِمَا بَعْدَ
 الْمَوْتِ، فَإِنَّهُ مَنْ يُضِلِحِ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ، يَكْفِهِ اللَّهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ، ذَلِكَ بِأَنَّ
 اللَّهَ يُضْفِي عَلَى النَّاسِ وَلَا يَقْضُونَ عَلَيْهِ، وَيَهْلِكُ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَهْلِكُونَ مِنْهُ. اللَّهُ أَكْبَرُ،
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ).

نہم وتارہ یہ کہ مین وتاری پیغہ مہبری خاتمہ ﷺ بووہ کہ نیوہر وکیکی
 یہ کجار به هیزو پیزی ههیه، به کوردی هه به خیرای وای ده کم:

ستایش بو خوا، ستایشی ده کم و داوا یارمہ تیی لیدہ کم، داوا ی لیور دنی
 لیدہ کم و، داوا رینمای لیدہ کم و، بروام پیہ تیی و سہلہ نیم به رانہری

و، هەر کەسێ بێروابێ من دژایەتیی دەکەم، شایەدیی دەدەم کە جگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیە، تاکەو هاوبەشی نین و، شایەدیی دەدەم کە موخەمەد بەندەو پەوانەکراوی خوایە، خوا بە رێنمایی و بەرنامەی هەقەو، بە ڕووناکیی و بە نامۆژگاریی و بە حیکمەتەو ناردوووەتی، لە کاتیکی داڕانی پێغەمبەران داو، لە کاتی کەم بوونی زانیاریی و، لە کاتی گومرایی خەلک داو، لە کاتی داڕانی کات داو، لە کاتی نزیکی بوونەوێ ڕۆژی دوایی و، نزیکی کەوتنەوێ ئەجەل دا، هەر کەسێک فەرمانبەریی خواو پێغەمبەرەکە بکات، ئەو بەمراد گەشتو، هەر کەسێک سەرپێچیی لە خواو پێغەمبەرەکە بکات، بێمراد بوو، کەمتر خەمیی کردو بە گومراییکی زۆر دوور گومرا بوو، نامۆژگاریتان دەکەم بە پارێزگاریی لە خوا، چونکە باشترین شتیک کە مسوڵمان مسوڵمانی پێ نامۆژگاریی بکات، ئەو یە کە هانی بدات بۆ ڕۆژی دوایی (و دەست هێنایی پاداشتی ڕۆژی دوایی) و، فەرمانی پێ بکات بە پارێزگاریی لە خواو، وریابن لەوێ خوا **الْعَزِيزُ** بە نسیبەت خۆیەو ئێوێ لێ ترساندو، چونکە پارێزگاریی لە خوا بۆ هەر کەسێکە کە کار بکات بە ترسەو بە دلێرچلە کینەو بەرانبەر بە پەرودرگاری و، ئەو هەش بۆی دەبێتە هۆی یارمەتیدانی ئەوێ مەبەستیەتی لە تامانجی ڕۆژی دوایی، هەر کەسێک ئەوێ لە نێوان خۆی و پەرودرگاری دا هەیه، لە کاروباری، چاکی بکات بە ناشکراو بە پەنھان، تەنیا مەبەستی پێ ڕووی خواو پەزنامەندیی خوا بێ، ئەو بۆ دنیاخی دەبێتە مەدح و ستایش و، بۆ دوای مردنیشی دەبێتە پاشەکەوت، کاتیکی کە مەرۆف پێویستی بەو دەبێ کە پێشی خستو، جگە لەو (کردهوێ خراب) مەرۆف حەز دەکات ماوەیەکی زۆر لە نێوانیان دا هەبووایە، وەک خوا دەفرموی: **﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ، وَاللَّهُ زَهَّوْفٌ بِالْعِبَادِ﴾** (آل عمران، خوا فرمایشتەکە خۆی راست برده سەر، بەلێنەکە خۆی جێبەجێ کردو، بەلێنی خوا دواکەوتنی تێدانیە، وەک فرموویەتی: **﴿مَا يبدَلُ الْقَوْلُ لَدِيَّ**

وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَمِيدِ ﴿۳۹﴾ ق، پاریز له خوا بگهن له دنیاان داو له کاروباری دوایتاندا به پنهانی و به ناشکرا، ههر که سیک پاریز له خوا بکات، خوا گوناوه کانی لی ده سرپتهوه و پاداشتیکی مه زنی پی ده داو، ههر که سیک پاریز له خوا بکات، به مراد گه یشتتیکی مه زن به مراد گه یشتوه، بیگومان پاریزکردن له خوا، ده بیته هوی پاراستنی مرؤف له توورهی خواو له سزای خواو له بیزاری خواو، پاریزکردن له خوا پروان نوورانی و سپی ده کات و، په روه دگار رازی ده کات، پله به رز ده کاتوه، پشک و به شی خوتان وهر بگرن و، له به رامبه ر خوادا که مته ر خه م مه بن، چونکه له کتیبه که ی خویدا فیری کردوون و ری و شوینی باشی پیشانداون، تاکو نه و که سانه بزانی که راست ده که و، درؤز نانش بناسی، وه ک چؤن خوا چاکه ی له گه ل کردوون، چاکه بگهن و دژایه تی دوژمنه کانی بگهن، له پیناوی خوادا وه ک پیویست تیبکو شن، خوا نیوه ی هه لبرژار دوه، ناوی لیناون مسولمان، تاکو نه وه ی ده فوه تی له بهر رؤشنا پیدا بفه وتی و، نه وه ی ده ژی له بهر رؤشنا پیدا بژی و، لادان نیه له خراپه و هیز نیه بو چاکه، مه گهر به خوا زؤر یادی خوا ی به رز بگهن و، کار بو دوا ی مه رگ بگهن، ههر که سیک نیوان خوی و خوا چاک بکات، خوا نیوان خوی و خه لکی بو چاک ده کات، نه ویش به هوی نه وه وه که خوا بَرِيَارِ دَرِه بریار دهره به سه ر خه لکدا، به لام خه لک بریار به سه ر خوادا نادهن، خوا خه لکی به ده سته و خه لک کاری خوا یان به ده ست نیه، خوا گه وره تره و لادان نیه له گوناوه، هیز نیه بو چاکه مه گهر به خوا ی به رزی مه زن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نیوہرؤک

- پیشہ کی ٹہم تہفسیرہ بہ گشتیی..... ۵
 بہرچاو پرونییہ کی گرنک لہ بارہی ٹہم تہفسیرہ وہ ۱۰
 پیشہ کی ٹہم بہرگہ..... ۱۲

تہفسیری سورہتی (الحدید)

- ۱۷..... دہسپنیک
 ۱۷..... پیناسہی سوورہتی (الحدید) و بابہ تہکانی
 ۱۷..... یہ کہم: ناوی ٹہم سوورہتہ:
 ۱۹..... دووہم: کات و شوئی دابہ زینی:
 ۲۱..... سیہم: ژمارہی ٹاہ تہکانی:
 ۲۱..... چوارہم: ریز بہندی لہ دابہ زین و لہ موصحف دا:
 ۲۳..... پینجہم: نیوہرؤکی ٹہم سوورہتہ:
 ۲۵..... شہ شہم: تابیہ تمہ ندیہ کانی ٹہم سوورہتہ:
 ۲۷..... حہوتہم: دابہ شکردنی ٹاہ تہکانی ٹہم سوورہتہ:
 ۳۳..... **دہرسی یہ کہم**
 ۳۵..... پیناسہی ٹہم دہرسہ
 ۳۶..... مانای دہقا و دہقی ٹاہ تہکان
 ۳۸..... شیکردنہوی ہہ ندیک لہ وشہکان
 ۴۱..... مانای گشتیی ٹاہ تہکان
 ۵۲..... مہسہ لہ گرنگہکان
 ۶۹..... کورٹہ باسیک لہ بارہی بہ پاکگرتنی دروستکراوہ کانہوہ بو خوا عزوجل
 ۷۸..... کورٹہ باسیک لہ بارہی ٹہو چوار سیفہ تانہی خواوہ: (الْأَوَّلُ، وَالْآخِرُ، وَالظَّاهِرُ، وَالْبَاطِنُ) ...
 ۹۹..... کورٹہ باسیک: مہرجہ کانی مال و سامان بہ خشینی باش

- ۱۰۵..... دەرسى دوۋەم
- ۱۰۷..... پېئاسەى ئەم دەرسە
- ۱۰۸..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۱۱۰..... شيكردنەۋەى ھەندېك لە وشەكان
- ۱۱۳..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۱۲۳..... مەسەلە گرنگەكان
- ۱۵۱..... دەرسى سېئەم
- ۱۵۳..... پېئاسەى ئەم دەرسە
- ۱۵۴..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۱۵۵..... شيكردنەۋەى ھەندېك لە وشەكان
- ۱۵۹..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۱۶۹..... مەسەلە گرنگەكان
- ۱۷۱..... كورته تېۋەپامائېك لە پېئىچ قۇئاغەكانى ژيانى مرۇف
- ۱۹۱..... دەرسى چوارەم
- ۱۹۳..... پېئاسەى ئەم دەرسە
- ۱۹۴..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۱۹۵..... شيكردنەۋەى ھەندېك لە وشەكان
- ۱۹۸..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۲۰۵..... مەسەلە گرنگەكان
- ۲۰۸..... كورته باسېك لە بارەى ئايەتى (۲۵)ى سوۋرەتى (الحدید)ەۋە
- ۲۱۶..... كورته باسېك لە بارەى ئاسنەۋە
- ۲۱۶- ۱- پېئاسەى ئاسن (الحدید):
- ۲۱۷- ۲- مېژۋوى دۆزرانەۋەو دروستكردنى ئاسن:
- ۲۱۹- ۳- ئەندازەى ئاسن لە زەوى دا:
- ۲۱۹- ۴- گرنگىي و بايەخىي ئاسن لە ژيانى مرۇفدا:
- ۲۲۴- ۵- چۆنپەتىي دابەزىنى ئاسن بۇ سەر زەوى:
- ۲۴۲..... كورته باسېك لە بارەى رەھبانىيەتەۋە

تەفسىرى سوۋرەتى (المجادلة)

- دەستېيك ۲۵۲
- پېئاسەى سوۋرەتى (المجادلة) و بابەتەكانى ۲۵۳
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ۲۵۳
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى: ۲۵۴
- سېيەم: ژمارەى ئايەتەكانى: ۲۵۴
- چوارەم: رېزبەندىى لە موصحفە و لە دابەزىنى دا: ۲۵۵
- پېنجەم: ئىۋەروكى: ۲۵۵
- شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە: ۲۵۷
- ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك: ۲۵۷
- دەرسى يەكەم** ۲۶۱
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۲۶۳
- ماناى دەقاۋدەقى ئايەتەكان ۲۶۴
- شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان ۲۶۶
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان ۲۶۸
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۲۷۲
- مەسە لە گرنگەكان ۲۸۱
- ھەقدە لەو ھوكمانەى لە شەش ئايەتى پېئىشوو ۋەردەگىرئىن ۲۹۵
- دەرسى دوۋەم** ۳۰۱
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۳۰۳
- ماناى دەقاۋدەقى ئايەتەكان ۳۰۴
- شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان ۳۰۵
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان ۳۰۶
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۳۰۹
- مەسە لە گرنگەكان ۳۱۲

- ۲۲۷..... دەرسى سېيەم
- ۲۲۹..... پېناسەي ئەم دەرسە
- ۲۳۰..... ماناي دەقاودەقى ئايەتەكان.....
- ۲۳۱..... شىكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان.....
- ۲۳۲..... ھۆي ھاتنە خوارەۋەي ئايەتەكان.....
- ۲۳۵..... ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
- ۲۳۹..... مەسە لە گرنگەكان.....
- كورتە باسېك: چۆنەتېي مامەلەكردن لە كۆرى پېغەمبەرى خوا ﷺ بە تايەت و، كۆرۈ
مە جلىسەكانى دىكەدا بە گشتىي و، چۆنەتېي دواندىنى پېغەمبەرى خوا ﷺ..... ۲۴۷
- ۲۴۵..... دەرسى چوارەم
- ۲۶۷..... پېناسەي ئەم دەرسە
- ۲۶۸..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۲۶۹..... شىكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان.....
- ۲۷۲..... ھۆي ھاتنە خوارەۋەي ئايەتەكان.....
- ۲۷۳..... ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
- ۲۸۲..... مەسە لە گرنگەكان.....
- كورتە باسېك: پېناسەي كۆمەلى خواو كۆمەلى شەيتان و، بئەرتەيتىرىن
تايەتمەندىيەكانيان:..... ۲۹۶
- ۲۹۶..... بېرگەي يەكەم: خەسلەتە سەرەككەيەكانى كۆمەلى شەيتان:.....
- ۴۰۰..... بېرگەي دووۋەم: خەسلەتە سەرەككەيەكانى كۆمەلى خوا:.....

تەفسىرى سۈرەتى (الحشر)

- ۴۰۹..... دەستېيەك
- ۴۰۹..... پېناسەي سۈرەتى (الحشر) و بابەتەكانى.....
- ۴۰۹..... يەكەم: ناۋى ئەم سۈرەتە:.....
- ۴۱۰..... دووۋەم: شوئىيى دابەزىنى:.....
- ۴۱۰..... سېيەم: رېزبەندىي لە موصحف و ھاتنەخواردا:.....

- ۴۱۱..... چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:.....
 ۴۱۱..... پىنچەم: نىۋەپۋكى:.....
 ۴۱۲..... شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:.....
 ۴۱۳..... ھەوتەم: دابەشكردىنى ئەم سوورەتە بۆ چەند دەرسىك:.....
 بەسەرھاتى ھۆكارو چۆنيەتى دەربەدەر بوونى ھەردوو ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع وَبَنُو
 النَّضِير)ى جوولەكە.....
 ۴۱۵.....
 ۴۱۹..... تەوهرى دووهم: دەركرانى ھۆزى (بنو قَيْنَقَاع) و ھۆكارەكەى:.....
 ۴۲۵..... تەوهرى سىيەم: پىناسەو رەچەلەكى ھۆزى (بَنُو النَّضِير):.....
 ۴۳۶..... تەوهرى پىنچەم: چۆنيەتتى دەركرانى ھۆزى جوولەكەى (بَنُو النَّضِير) لە مەدينە:.....
 ۴۴۵..... **دەرسى يەكەم**.....
 ۴۴۷..... پىناسەى ئەم دەرسە.....
 ۴۴۸..... ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان.....
 ۴۵۰..... شىكردەنەھى ھەندىك لە وشەكان.....
 ۴۵۴..... ھۆى ھاتنە خوارەھى ئايەتەكان.....
 ۴۵۹..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
 ۴۶۵..... مەسەلە گرنكەكان.....
 ۴۸۳..... پىناسەى سى وشەى: (الْقِيَاءُ، الْغَنِيْمَةُ، الْأَنْفَالُ):.....
 كورته باسنىك: مەدح و ستايشى خوا بۆ ھەر كام لە كۆچكەرەران و پشتيوانان و
 بروادارانى دواى وان، بە باشتىن خەسلەتيان:.....
 ۵۰۰..... يەكەم: باسى كۆچكەرەران و خەسلەتە سەرەككەكانيان:.....
 ۵۰۰..... دووهم: باسى پشتيوانان و خەسلەتە گرنك و سەرەككەكانيان:.....
 ۵۰۱..... سىيەم: باسى مسولمانانىك كە لە دواى كۆچكەرەران و پشتيوانان دىن:.....
 ۵۰۷..... **دەرسى دووهم**.....
 ۵۰۹..... پىناسەى ئەم دەرسە.....
 ۵۱۰..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
 ۵۱۱..... شىكردەنەھى ھەندىك لە وشەكان.....
 ۵۱۴..... ھۆى ھاتنە خوارەھى ئايەتەكان.....

- ۵۱۸..... ماناي گشتىي ئايەتە كان
 ۵۲۴..... مەسە لە گرنگە كان
 ۵۳۸..... كورته باسېك: راستكردنە ۋە ۋە يە كى ھەلەي بە شېك لە مسولمانان:
 ۵۴۱..... دەرسى سېيەم
 ۵۴۳..... پېناسەي ئەم دەرسە
 ۵۴۴..... ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتە كان
 ۵۴۵..... شېكردنە ۋە ۋە يە كى ھەلەي بە شېك لە وشە كان
 ۵۴۹..... ماناي گشتىي ئايەتە كان
 ۵۵۸..... مەسە لە گرنگە كان

تەفسىرى سورەتى (الممتحنه)

- ۵۷۹..... دەستېك
 ۵۷۹..... پېناسەي سورەتى (الممتحنه) و بابەتە كانى
 ۵۷۹..... يەكەم: ناۋى ئەم سورەتە:
 ۵۸۱..... دوۋەم: شوئى دابەزىنى:
 ۵۸۱..... سېيەم: ژمارەي ئايەتە كانى:
 ۵۸۲..... چوارەم: رېزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا:
 ۵۸۲..... پېنجەم: تېۋەرۈكى:
 ۵۸۴..... شەشەم: تايەتەندىيە كانى:
 ۵۸۶..... ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتە كان بۇ دوو دەرس:
 ۵۹۱..... دەرسى يەكەم
 ۵۹۳..... پېناسەي ئەم دەرسە
 ۵۹۴..... ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتە كان
 ۵۹۶..... شېكردنە ۋە ۋە يە كى ھەلەي بە شېك لە وشە كان
 ۵۹۹..... ھۆي ھاتنە خوارە ۋە ۋە يە كى ھەلەي بە شېك لە وشە كان
 ۶۰۷..... ماناي گشتىي ئايەتە كان
 ۶۱۱..... مەسە لە گرنگە كان

- ۶۲۱..... ھەلۋەستەيەك لەبارەى سىخورىيەو ھە بۆ دوژمنانى ئىسلام.....
- كورتە باسپىك ھەلۋەستەيەك لەبەردەم ئەم دوو ئايەتەداو چۆنەتتېمامەلەكەرن لەگەل
- ۶۲۳..... نامسولماندا.....
- ۶۲۹..... **دەرسى دووھەم**.....
- ۶۴۱..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۶۴۲..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۶۴۳..... شىكردنەوھى ھەندېك لە وشەكان.....
- ۶۴۵..... ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئايەتەكان.....
- ۶۴۹..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۶۵۶..... مەسەلە گرنگەكان.....
- كورتە باسپىك: چوار دەقى سوننەت لە بارەى پەيمان لئوھەرگرتنى پېغەمبەر لە
- ۶۶۸..... ئافرەتانى بېروادار.....
- كورتە باسپىك لە بارەى ترسناكىي خۆشويستن و دوستايەتتېكردنى كافرانى دژو
- ۶۷۳..... زىانبەخشەوھە.....

تەفسىرى سوپەتى (الصف)

- دەستپېك..... ۶۸۱.....
- پېناسەى سووپەتى (الصف) و بابەتەكانى..... ۶۸۱.....
- يەكەم: ناوى ئەم سووپەتە:..... ۶۸۱.....
- دووھەم: شوئىيى دابەزىنى:..... ۶۸۱.....
- سېئەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۶۸۲.....
- چوارەم: رېزبەندىي لە موصەف و لە دابەزىن دا:..... ۶۸۲.....
- پېنچەم: ئىوھەرۆكى:..... ۶۸۲.....
- شەشەم: تايبەتەندىيەكانى ئەم سووپەتە:..... ۶۸۴.....
- ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ دوو دەرس:..... ۶۸۴.....
- دەرسى يەكەم..... ۶۸۷.....
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۶۸۹.....

- ۶۹۰..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۶۹۱..... شىكرىدنهوئى ھەندىك لى وشەكان
- ۶۹۳..... ھۆى ھاتنە خواروھى ئايەتەكان
- ۶۹۶..... ماناي گىشتىي ئايەتەكان
- ۷۰۲..... مەسەلە گىزىگەكان
- ۷۱۲..... چۆنىتەتپى ئازاردانى گەلەكەى مووسا عليه السلام بۆى
- ۷۲۰..... كورتە باسپىك لى بارەى موژدەدانى عيسا عليه السلام بە ھاتنى موھەممەد عليه السلام
- ۷۳۵..... چەند وردە سەرنجىك
- ۷۳۹..... **دەرسى دووھم**
- ۷۴۱..... پىئاسەى ئەم دەرسە
- ۷۴۲..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان
- ۷۴۳..... شىكرىدنهوئى ھەندىك لى وشەكان
- ۷۴۴..... ھۆى ھاتنە خواروھى ئايەتەكان
- ۷۴۷..... ماناي گىشتىي ئايەتەكان
- ۷۵۰..... مەسەلە گىزىگەكان
- ۷۵۵..... سى كورتە ھەئوھستە

تەفسىرى سوپەتى (الجمعة)

- ۷۱۳..... دەستپىك
- ۷۱۳..... پىئاسەى سووپەتى (الجمعة) و بابەتەكانى
- ۷۱۳..... يەكەم: ناوى ئەم سووپەتە:
- ۷۱۴..... دووھم: شوئى دابەزىنى:
- ۷۱۴..... سىيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۷۱۵..... چوارەم: رىزبەندى لى موصحەف و لى دابەزىن دا:
- ۷۱۵..... پىئىجەم: نىوھپۇكى ئەم سووپەتە:
- ۷۱۶..... شەشەم: تايەتەندىيەكانى ئەم سووپەتە:
- ۷۱۶..... ھەوتەم: دابەشكرىنى ئەم سووپەتە:

- دەرسی یەكەم..... ۷۶۹.....
- پیناسە ی ئەم دەرسە ۷۷۱.....
- مانای وشە بە وشە ی ئایەتەکان..... ۷۷۲.....
- شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان..... ۷۷۳.....
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ۷۷۵.....
- مەسەلە گرنگەکان..... ۷۸۳.....
- دەرسی دووهم**..... ۸۰۵.....
- پیناسە ی ئەم دەرسە ۸۰۷.....
- مانای وشە بە وشە ی ئایەتەکان..... ۸۰۸.....
- شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان..... ۸۰۹.....
- هۆی هاتنەخوارەوێ ئایەتەکان..... ۸۱۰.....
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ۸۱۱.....
- مەسەلە گرنگەکان..... ۸۱۴.....
- کورتە باسێک لە بارە ی نوێژی جومعه وە..... ۸۱۹.....
- برگە ی یەكەم: گەورەیی رۆژی جومعه و، ئەدەبەکانی جومعه کردن: ۸۲۳.....
- برگە ی دووهم: حوکمی نوێژی جومعه و، کات و شوێنی و، غوزرەکانی نەکردنی و،
ژمارە ی بەرپاکەرانی:..... ۸۲۵.....
- برگە ی سێهەم: وتارەکانی رۆژی جومعه:..... ۸۲۹.....
- برگە ی چوارەم: چەند مەسەلە یەکی دیکە ی پەيوهست بە جومعه وە:..... ۸۳۳.....